HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỂN THÊ

Dịch : TruyenV1.com
Nguồn : TruyenV1.com

Mục lục

Chương 1: Mất Đi Tất Cả Mọi Thứ

Chương 2: Anh Ấy Là Người Chồng Có Nhiều Tin Đồn Với Phụ Nữ

Chương 3: Không Ghen, Chỉ Muốn Ăn Hũ Giấm Chua

Chương 4: Người Yêu Cũ Trở Thành Mợ Nhỏ

Chương 5: Đáp Ứng Điều Kiện Của Em? Em Lấy Gì Để Trả Ơn Anh Đây?

Chương 6: Đền Ơn Bằng Thân Thể? Đó Là Nghĩa Vụ Của Vợ!

Chương 7: Cố Bắc Thần Chính Là Cái Hố Sâu Chứa Đầy Mưu Mô

Chương 8: Ngại? Tôi Muốn Mua Tác Phẩm Của Cô!

Chương 9: Quy Tắc Ngầm, Không Bằng Cầm Thú!

Chương 10: Em Rất Thiếu Tiền Hay Sao?

Chương 11: Phải Xem Em Có Bao Nhiêu Thành Ý?

Chương 12: Vương Tử U Buồn Dưới Ánh Mặt Trời

Chương 13: Kẻ Thứ Ba Chen Chân Vào

Chương 14: Đầu Bị Ngập Nước

Chương 15: Khiếp Sợ!

Chương 16: Có Một Loại Đau Khổ Gọi Là Mối Tình Đầu

Chương 17: Giày Vò? Chỉ Nghĩ Đến Trốn Tránh!

Chương 18: Thoát Trước Một Lần Rồi Tính

Chương 19: Thiết Kế Văn Phòng Luật Của Sở Tử Tiêu

Chương 20: Tránh Cũng Không Khỏi, Cứ Như Vậy Ngoài Ý Muốn, Gặp Gỡ!

Chương 21: Chia Tay, Bởi Vì Đã Yêu Người Khác Rồi!

Chương 22: Cho Hắn Ảo Giác

Chương 23: Buổi Tối Trừng Phạt

Chương 24: Dịu Dàng Của Hắn Chính Là Kiếm Hai Lưỡi

Chương 25: Muốn Để Cô Nhớ Lâu Một Chút

Chương 26: Cố Bắc Thần Nhắc Nhở

Chương 27: Tức Giận? Hắn Rõ Ràng Là Cố Ý!

Chương 28: Chỉ Một Mình Cô Ấy

Chương 29: Bi Thương Tột Đỉnh

https://thuviensach.vn

Chương 30: Tìm Kiếm! Hắn Có Chút Đau Lòng!

Chương 31: Ấm Áp Của Cố Bắc Thần

Chương 32: Đồng Ý Nhưng Hắn Có Điều Kiện

Chương 33: Làm Trợ Lý Quả Thật Không Hề Dễ Dàng

Chương 34: Bị Hạn Chế Ở Khách Sạn

Chương 35: Dồn Ép! Có Phải Em Còn Yêu Anh?

Chương 36: Tai Nạn Xe Cộ

Chương 37: Trở Thành Thói Quen

Chương 38: Khóc, Cô Nói Cô Nhớ Hắn!

Chương 39: Lời Đồn Đại Chuyện Không Có Thật

Chương 40: Khí Phách Lên Sân Khấu, Trốn Không Thể Trốn Được

Chương 41: Hắn Nói, Nữ Nhân Là Dùng Để Yêu

Chương 42: Ôn Nhu Dưới Lửa Giận

Chương 43: Người Vợ Trong Lời Đồn Của Cố Bắc Thần Là Ai?

Chương 44: Xé Rách Tất Cả Phẫn Nộ

Chương 45: Chính Thức Giới Thiệu, Cô Ấy Là Tiểu Mợ

Chương 46: Tình Thương Không Thể Tinh

Chương 47: Cần Hai Trăm Vạn

Chương 48: Thần Thiếu Tiểu Biệt Xoay

Chương 49: Lấy Lòng Chi Vì Tiền?

Chương 50: Nuôi Dưỡng Tiểu Bạch Kiểm

Chương 51: Hắn Chính Là Tiểu Bạch Kiểm?

Chương 52: Cô Trắng Đêm Không Về

Chương 53: Từng Bị Tai Nạn Xe

Chương 54: Xảy Ra Chiến Tranh Lạnh, Ấu Trĩ!

Chương 55: Vi Lượng Biến Hóa, Hắn Và Cô!

Chương 56: Giản Hành Xuất Hiện

Chương 57: Nam Nhân Thường Thích Phụ Nữ Đê Tiện

Chương 58: Chỉ Ăn Một Bữa Cơm

Chương 59: Dì Cùng Cháu Trai Đến Sân Bay

Chương 60: Hôn Nhau Ở Trong Hầm Rượu

Chương 61: Trên Sô Pha Hay Trên Mặt Đất Tốt Hơn?

https://thuviensach.vn

Chương 62: Uy Hiếp

Chương 63: Thủ Đoạn Của Cố Bắc Thần Rất Ngoan Độc

Chương 64: Ham Mê Mùi Của Cô

Chương 65: Vì Cô Mà Làm Rõ

Chương 66: Nữ Nhân Đêm Đó

Chương 67: Tính Toán Cầu Hôn

Chương 68: Lần Đầu Tiên Của Cô

Chương 69: Thất Vọng, Đêm Đó Không Phải Là Cô!

Chương 70: Kỷ Niệm Ngày Thành Lập Trường, Sự Cố Phát Sinh

Chương 71: Tội Cố Ý Giết Người

Chương 72: Mật Báo, Ông Xã Nhà Cậu Đến

Chương 73: Động Lòng Rồi Sao?

Chương 74: Em Và Anh Có Duyên Thật Đấy!

Chương 75: Vậy Em Mang Thai Sao?

Chương 76: Cố Bắc Thần Nói "Không Biết"!

Chương 77: Câu Tam Đáp Tứ Cùng Thay Đổi Thất Thường

Chương 78: Năm Người Quỷ Dị Ăn Khuya

Chương 79: Không Ngờ Lại Bị Thương

Chương 80: Đoạn Video Ở Lạc Đại Bị Lộ Tẩy

Chương 81: Sự Lạnh Lùng Của Hắn Làm Cho Trái Tim Cô Băng Giá

Chương 82: Ảnh Chụp "Tình Tứ" Khiến Mắt Cố Bắc Thần Đau Nhói

Chương 83: Nội Dung Sâu Sắc, Lời Lẽ Dễ Hiểu

Chương 84: Giải Quyết Vấn Đề Ở Trên Giường

Chương 85: Làm Việc Uy Tín, Chất Lượng

Chương 86: Ở Lại Khách Sạn Với Em

Chương 87: Đến Bệnh Viện

Chương 88: Sẩy Thai

Chương 89: Cố Bắc Thần, Anh Thật Lưu Manh!

Chương 90: Nghe Nói Cậu Làm Người Phụ Nữ Nào Đó Lớn Bụng

Chương 91: Ngược Đàn Ông, Anh Giúp Em!

Chương 92: Cố Bắc Thần Là Chồng Tôi

Chương 93: Nhìn Tư Thế Vận Động

https://thuviensach.vn

Chương 94: Em Nghĩ Ai Cũng Ngu Ngốc Như Em Sao?

Chương 95: Trong Lòng Em Hữu Dụng Thích Đến Thế Sao?

Chương 96: Giản Mạt, Cậu Yêu Hắn?

Chương 97: Thừa Nhận, Cô Đã Yêu Cố Bắc Thần!

Chương 98: Đắc Ý, Anh Còn Yêu Em!

Chương 99: Tri Kỷ

Chương 100: Hắn Đối Đãi Đặc Biệt Với Nữ Nhân Nào?

Chương 101: Cô Và Thẩm Sơ Có Chút Giống Nhau?

Chương 102: Thì Ra Chọn Cô Làm Vợ Không Phải Là Việc Ngẫu Nhiên

Chương 103: Lần Đầu Khi Ân Ái Cảm Thấy Không Hòa Hợp

Chương 104: Sóng Gió Kim Dương

Chương 105: Kinh Doanh Gian Dối, Trả Đũa Gã Đàn Ông Tồi Tệ

Chương 106: Chờ Đợi Hắn Trở Về

Chương 107: Chỉ Có Thể Bất Đắc Dĩ Tiếp Nhận

Chương 108: Chỉ Nhìn Cô Ấy

Chương 108: Ông Xã Tức Giận Sẽ Rất Phiền Phức

Chương 109: Cảm Động, Hắn Nhớ Lời Đã Hứa Với Cô

Chương 110: Người Đàn Ông Này, Tại Sao Không Cho Cô Trầm Luân

Chương 111: Nhỏ Nhặt

Chương 112: Em Muốn Tôi Làm Như Thế Nào Thì Em Mới Có Thể Hài Lòng?

Chương 113: Biết Được Bí Mật Nhỏ Của Anh

Chương 114: Cô Bình Tĩnh Làm Hắn Tức Giận

Chương 116: Kiên Cường Che Giấu

Chương 117: Dọn Nhà

Chương 118: Say Rượu Nhảy Tango

Chương 119: Em Không Muốn Chuyển, Có Thể Không Chuyển!

Chương 120: Đích Thân Hắn Nấu Trà Gừng

Chương 121: Gặp Lại Giản Hành

Chương 122: Kiếp Trước Tôi Mắc Nợ Anh Sao?

Chương 123: Đau Lòng

Chương 124: Đừng Đụng Vào Tôi

Chương 125: Lễ Vật Ly Hôn

https://thuviensach.vn

Chương 126: Không Có Kết Quả Xấu Nhất, Chỉ Có Tệ Hơn!

Chương 127: Thân Tâm Mệt Mỏi

Chương 128: Vì Tiền Mà Đồng Ý Ký "Khế Ước Bán Thân"

Chương 129: Khả Năng Của Phương Tiện Truyền Thông

Chương 130: Thiên Đường Dạ Ái Muội

Chương 131: Kinh Ngạc, Cô Chính Là Cố Phu Nhân?!

Chương 132: Chỉ Nghĩ Sẽ Bảo Vệ Trái Tim Đến Lúc Cuối Cùng

Chương 133: Giả Bộ Là Người Lạ

Chương 134: Bị Làm Lơ.

Chương 135: Giận Dỗi

Chương 136: Sự Tự Tin Của Cô Đang Nở Hoa Trong Trái Tim Hắn

Chương 137: Kết Quả, Do Cảm Xúc Hay Là Việc Ngoài Dự Liệu?

Chương 138: Chỉ Muốn Hiểu!

Chương 139: Bị Đánh Cũng Muốn Trả Lại

Chương 140: Kiêu Ngạo Rời Khỏi?

Chương 141: Gặp Mặt Tình Địch, Đấu Trí!

Chương 142: Rơi Vào Tình Yêu, Kẻ Ngốc Không Biết Lượng Sức Mình

Chương 143: Đêm Mưa Đáng Thương

Chương 144: Làm Chuyện Thật Có Lỗi Với.?

Chương 145: Không Chịu Nổi Scandal

Chương 146: Động Tâm Với Cô

Chương 147: Ván Cờ Tình Yêu Này. Sao Mà Khó Quá!

Chương 148: Năm Năm Trước Rời Đi Là Bởi Vì Hắn?

Chương 149: Muốn Che Giấu Hay Là Cố Ý Tiết Lộ?

Chương 150: Thiên Lôi Câu Động Địa Hỏa

Chương 151: Chỉ Là Vì Tiền, Anh Nghĩ Là Em Coi Trọng Anh Sao?

Chương 152: Hai Chân Tướng

Chương 153: Tâm Cơ

Chương 154: Lựa Chọn, Người Quan Trọng Trong Trái Tim!

Chương 155: Một Giờ Của Tình Yêu

Chương 156: Bà Xã Anh Đi Mất Rồi, Anh Đến Tìm Bà Xã!

Chương 157: Không Theo Tình Tiết Cốt Truyện

https://thuviensach.vn

Chương 158: Một Đêm Ấm Áp

Chương 159: Không Có Cảm Giác Chiến Thắng!

Chương 160: Vui Vẻ Là Bởi Vì Người Bên Cạnh Là Ai!

Chương 161: Thăm Dò, Sự Cố Hai Năm Trước

Chương 162: Làm Kẻ Trộm Chung Quy Đều Chột Dạ

Chương 163: Sao Chép?!

Chương 164: Không Thừa Nhận Cũng Không Giải Thích!

Chương 165: Điện Thoại Của Cô

Chương 166: Tấm Lòng Cả Hai Đều Hướng Về Nhau, Cớ Sao Lại Xa Cách?

Chương 167

Chương 168: Nguyên Tắc, Nó Phụ Thuộc Vào Ai?!

Chương 169: Khiếp Sợ, Ngoài Cửa Có "Quỷ"

Chương 170: Bao Trọn, Mua Quần Áo!

Chương 171: Tòa Soạn Tạp Chí Đóng Cửa?!

Chương 172: Bản Thiết Kế! Phải Sửa Thiết Kế?

Chương 173: Chỉ Hứng Thú Với Bà Xã!

Chương 174: Bữa Sáng Tình Yêu Cảm Hóa Trái Tim

Chương 175: Tin Tưởng, Không Vì Lý Do Gì Cả!

Chương 176: Em Mở Đường, Anh Ở Phía Sau Hỗ Trợ Em!

Chương 177: Có Tài Hoa Dĩ Nhiên Tùy Hứng!

Chương 178: Thất Vọng

Chương 179: Quà Tặng Là Một Khúc Nhạc Được Tấu Bằng Piano

Chương 180: Đừng Tốt Với Em Như Vậy!

Chương 181: Có Một Loại Yêu, Gọi Là Lo Được Lo Mất

Chương 182: Lời Chúc Mừng Sinh Nhật Thứ Tư

Chương 183: Quảng Cáo Câu Lạc Bộ Thiết Kế, Là Ai Sợ Hãi Ai?

Chương 184: Có Một Giản Mạt Ở Trong Tim Của Hắn!

Chương 185: Chuyện Cũ, Là Cảm Động Hay Là Thất Vọng?

Chương 186: Giải Quyết Nỗi Lo Về Sau

Chương 187: Ngâm Nước Nóng, Uyên Ương Cùng Nghịch Nước!?

Chương 188: Vô Tâm Hạ Xuống Niềm Kiêu Hãnh

Chương 189: Nghe Nói Em Đã Làm Mất Dây Chuyền

https://thuviensach.vn

Chương 190: Buồn Nôn Cũng Là Một Loại Tình Thú

Chương 191: Đó Là Vợ Của Thần Thiếu, Ai Dám Để Ý Đến?

Chương 192: Chồng Hôm Nay Lại Dành Mất Trang Nhất Tin Tức Rồi Sao?

Chương 193: Hắn Nhớ Giản Mạt.

Chương 194: Xét Nghiệm Máu, Đưa Đến Phụ Khoa

Chương 195: Tuyệt Cảnh Và Hi Vọng

Chương 196: Thu Mua Jk, Thẩm Sơ Xuất Hiện!

Chương 197: Kế Trong Kế, Theo Cô Trở Về Cũng Chính Là Một Ván Cờ

Chương 198: Lễ Tang Không Có Ai, Con Sẽ Sống Kiên Cường!

Chương 199: Giờ Khắc Này, Xin Anh Ôm Em Thật Chặt!

Chương 200: Giản Mạt, Chúng Ta Ly Hôn Đi!

Chương 201: Không Thể Đối Mặt Với Hắn

Chương 202: Rời Khỏi Nơi Này Thật Nhanh

Chương 203: No Zuo No Die

Chương 204: Bởi Vì Tôi Yêu Anh Ấy

Chương 205: Có Một Người Tốt Như Giản Mạt

Chương 206: Sau Khi Say Rượu Hoàn Toàn Thất Vọng

Chương 207: Pháo Hoa Trên Bầu Trời Đêm, Nở Rộ Trái Tim Ai?

Chương 208: Vậy Anh Đi Chết Đi!

Chương 209: Tiêu Sái Rời Đi, Nặng Nề Đuổi Theo

Chương 210: Chênh Lệch Thời Gian Tám Tiếng

Chương 211: Lần Đầu Tiên Của Giản Mạt

Chương 212: Cậu Phải Chuẩn Bị Sẵn Tâm Lý

Chương 213: Nhân Sinh Ở Giao Điểm Sau Sợ Nhất Lỡ

Chương 214: Thời Gian Tựa Như Trở Về, Không Để Ý Liền Đến

Chương 215: Lướt Qua Nhau

Chương 216: Bỏ Lỡ Nhau Ba Lần, Gặp Lại Sau Bốn Năm

Chương 217: Lạc Thành, Tôi Đã Trở Về!

Chương 218: Có Trở Về Nhuận Trạch Viên Hay Không?

Chương 219: Thần Thiếu, Ngài Đây Là Làm Việc Trái Nguyên Tắc!

Chương 220: Nhất Định Phải Có Cô Ấy!

Chương 221: Ba Người Đàn Ông Yêu Một Người Phụ Nữ! [1781 Chữ]

https://thuviensach.vn

Chương 222: Mạt Nhi, Em Đã Trở Về, Thật Tốt!

Chương 223: Bí Mật "Xe Nát"!

Chương 224: Một Nhiệt Tình Như Lửa, Một Lãnh Đạm Như Nước

Chương 225: Phòng Trộm Chống Sắc Lang, Lại Chính Là Phòng Cha Ruột!

Chương 226: Morning Call

Chương 227: Scandal? Tôi Sợ Gì Chứ!

Chương 228: Có Lẽ Tự Nhiên Đã Thành Thói Quen?

Chương 229: Đã Ly Hôn Nhưng Vẫn Bị Dính Vào Scandal!

Chương 230: Cố Tổng, Anh Rất Nhàn Rỗi Sao?

Chương 231: Khiếp Sợ!

Chương 232: Hôm Nay Là Ngày Hội Bày Tỏ Sao?

Chương 233: Là Sa Đọa Hay Vẫn Là Trầm Mê?

Chương 234: Nghĩ Các Loại Biện Pháp Hấp Dẫn Cô

Chương 235: Lãng Mạn Không Bằng Cầm Thú

Chương 236: Mạt Nhi, Chúng Ta Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa Đi?

Chương 237: Hắn Cố Ý!

Chương 238: Tôi Thích Em!

Chương 239: Khiến Hắn Trở Thành Thói Quen Trong Cuộc Sống Của Cô!

Chương 240: Niềm Vui Làm Cha

Chương 241: Anh Chính Là "Tra Nam" Trong Truyền Thuyết?

Chương 242: Không Có Ai, Trời Sinh Là Dễ Dàng Thu Phục

Chương 243: Đàm Phán, Bẫy Cha Hóa Ra Lại Thành Lừa Mẹ Cho Con Trai!

Chương 244: Biện Pháp Của Con Trai, Anh Đối Phó Với Vợ Trước!

Chương 245: Cố Bắc Thần Mặt Dày Mày Dạn

Chương 246: Anh Chỉ Muốn Không Có Lý Do Yêu Cô Ấy!

Chương 247: Sự Cố Ngoài Ý Muốn

Chương 248: Cô Lại Vô Tình Cứu Hắn Một Lần Nữa!

Chương 249: Hắn Phải Đi Gặp Giản Mạt

Chương 250: Để Anh Ôm Một Lát, Được Không?

Chương 251: Xin Hỏi, Con Có Cần Phải Tránh Đi Không?

Chương 252: Đắc Ý Mà Ngạo Kiều, Đứa Bé Của Giản Mạt Là Con Hắn Đấy!

Chương 253: Bắt Đầu Từ Sự Tôn Trọng

https://thuviensach.vn

Chương 254: Vụ Án Dính Dáng Ra Chu Ti Mã Tích

Chương 255: Há Hốc Mồm, Bởi Vì Không Dám Tin!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mất Đi Tất Cả Mọi Thứ

Đêm, lộp bộp mưa to như khuynh đảo, rửa sạch tất cả mọi thứ, đôi khi có vài tia sét xoẹt nàng bầu trời hoà lẫn với tiếng sấm vang dội: để cả thế giới đều bị nhấn chìm trong sự nguy hiểm, chết chóc.

Bên trong căn phòng tối tăm không có lấy một tia sáng, hai tấm rèm cửa đem ánh sáng mỏng bên ngoài che chắn lại, một vài tia sáng nhỏ len vào, chiếu rọi vào bên trong căn phòng tổng thống.

Trên chiếc giường xa hoa Kingsize, thân thể của hai người quấn lấy nhau, dùng hành động nguyên thuỷ nhất vận động....

Thỉnh thoảng, âm thanh rên rỉ cùng hơi thở dồn dập đan cài vào nhau, trong căn phòng cảnh xuân kiều diễm, ái muội, để cả cơn mưa to trong đêm biến thành đặc biệt dâm mị.

Giản Mạt cảm thấy thân thể giống như có một ngọn lửa đang cháy, đầu óc cô không có biện pháp gì để suy nghĩ, hiện tại cô chỉ có thể làm, chỉ có thể thuận theo cảm giác kích thích của thân thể, cảm giác kích thích lần lượt vây hãm cô ở dưới thân của nam nhân phía trên... không cách nào tự kiềm chế bản thân.

Giọng thô của nam nhân thở dốc đan vào thanh âm vướng vít như tiếng chim kêu của cô phát ra, ra lệnh không được chìm vào giấc ngủ, trong đêm đó, chính là đã thay đổi cuộc sống đơn giản của cô...

Vì vậy, kết thúc cuối cùng, cô đã giành quá nhiều hy sinh đối với tất cả những điều này.

https://thuviensach.vn

Kết quả là sau khi thức dậy, Giản Mạt cả người đau giống như bị nghiền nát, chỉ cần một cử động nhẹ, cô cũng cảm thấy khung xương như bị vỡ.

Tay chậm rãi nắm chặt, cô gắt gao cắn chặt miệng, ngăn chặn những cảm xúc ở trong lòng.

Bỗng nhiên mũi đau xót, không khống chế được, nước mắt thi nhau rơi xuống.

Bởi vì kinh hoảng sợ hãi, Giản Mạt không kịp nhìn mặt người nam nhân đang ngủ say sau lưng mình là ai, cô cắn răng xuống giường, cầm lấy từng món đồ từ dưới đất mặc lên... sau đó vội vàng rời khỏi.

“Oanh” Một tiếng sấm đánh tới, Giản Mạt rời khỏi khách sạn, cô bước rất nhanh trên con đường ở Lạc Thành dưới cơn mưa to, phút chốc người cô đã ướt đẫm.

Nước mắt không khống chế tràn ra, chảy xuống...

Đều nói khoảng thời gian trời đổ mưa sẽ là khoảng thời gian thích hợp nhất để khóc, miễn là bạn đang đứng trong mưa, sẽ không ai biết được điểm yếu của bạn.

Giản Mạt bật cười, rồi cô lại không kiềm chế mà khóc...trong ánh sáng mờ nhạt của cơn mưa, nhìn cô thập phần thê lương.

Không biết mình giống như hồn ma trở về từ lúc nào, nhìn trong nhà có ánh đèn nhưng lại không có một bóng người, Giản Mạt trong phút chốc thất thần...

Lúc cô bước ra khỏi khách sạn Sofia, trời đã nhanh chóng rạng sáng, cô đi lâu như vậy, làm thế nào gia đình còn chưa thức dậy?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bỗng cảm thấy sợ hãi, cô đứng trước cửa rồi nhanh chân bước vào nhà... khi nhìn thấy mọi người chen chúc nhau xung quanh thi thể của một người đàn ông, trái tim cô đột nhiên co rút lại.Cửa đột nhiên mở ra, Giản Mạt cố gắng về sớm nhưng đã quá muộn.

“Tiểu thư?” Dì Vương là một trong số những người giúp việc ở nhà họ Giản, vừa nhìn thấy nàng, đầu tiên là sững sờ, sau đó vội vàng tiến đến, “Tiểu thư, cô đi đâu vậy? Buổi đêm tôi gọi điện cho tiểu thư nhưng không được....”

Giọng cô có chút gấp gáp:“Con gặp tai nạn ngoài ý muốn!”

Giản Mạt trong tâm thấy hồi hộp, mi mắt nhẹ nhàng chớp chớp, cảm thấy có chút tổn thương?

Dì Vương không chú ý đến bộ dạng chật vật của Giản Mạt, chỉ tưởng nàng không mang theo dù:“Cha con từ công trường rơi xuống, đang trên đường đem đến bệnh viện...không thể gọi điện thoại cho thạc sĩ, nên dì gọi cho con, con cũng không nghe máy... mẹ con lại bệnh tim tái phát rồi...”

Dì Vương nói gì Giản Mạt cũng không còn nghe thấy nữa, cô chỉ nghe đến “rơi xuống”, trong nháy mắt đầu óc cô trống rỗng, không còn suy nghĩ được chuyện gì!

Dì Vương thấy Giản Mạt bị doạ sợ, cũng không còn cách khác, kéo tay cô hướng đến lên trên xe,,, Mãi đến khi Giản Mạt bị nhét vào xe, cô mới từ từ lưu thông suy nghĩ.

Giản Mạt vẫn chưa thích ứng được việc mình bị mất đi trinh tiết, mắt cô đỏ lên, giọng nói run run:“Dì Vương...dì...dì...” bởi vì sợ hãi, cô một câu nói cũng không hoàn chỉnh, nuốt nước bọt, cố gắng hít thở đều đều, cô hỏi:“Dì vừa mới nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

Người tài xế là bác Hải chồng của dì Vương, ông liếc vào gương chiếu hậu nhìn Giản Mạt, cẩn thận lái xe theo hướng đến bệnh viện.

Gương mặt dì Vương càng trở nên nặng nề, âm thầm thở dài nói:“Trên công trường xảy ra chuyện, cha con bất ngờ ngã lầu, mẹ con đã vội vã đến bệnh viện, nghe nói tình hình không được lạc quan, cũng là....”

Dì Vương không nói ra, Giản Mạt nhắm mắt lại... mẹ trước nay đã có bệnh tim, trong những trường hợp như vậy, tim bà chắc chắc chịu không nổi...

Lúc xe đến bệnh viện, Giản Triển Phong cùng Tô Mặc đều được các bác sĩ cứu hộ từ trước.

Hành lang vắng vẻ đặc biệt nguy hiểm trong cơn mưa đêm, phảng phất hơi thở chết chóc.

Đơn giản chỉ thấy ánh đèn ở cửa phòng mổ, mắt nhìn ánh đèn có chữ “phẫu thuật”, không có bất kỳ biểu lộ gì...

Bác Hải tiến lên đem áo khoác cởi ra khoác lên người Giản Mạt:“Tiểu thư, ông bà chủ là người tốt, nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì đâu!”

“Giản Hành đâu?” Giản Mạt đứng yên không di chuyển, chỉ lạnh lùng hỏi.

Bác Hải thở dài một tiếng, sắc mặt tất vọng nặng nề nói:“Thiếu gia không có trở về... điện thoại cũng không gọi được.”

Giản Mạt khoé miệng nhếch lên đầy vẻ chế giễu, đáy mắt tràn đầy thù hận.

Thời điểm này, trái tim cô đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo, đôi mắt đỏ ngầu, cô nghiến răng... nước mắt sắp tràn ra cô buộc nó phải đột ngột trở lại, cô

https://thuviensach.vn

không thể khóc.

Tối hôm nay cô vì sao phải tin tưởng Giản Hành là cho nhà họ Giản số tiền đó một cách đơn giản chứ?

Biết rõ ràng một con bạc đang vô vọng... có thể cô vẫn tin, thậm chí, sau khi bị hắn hãm hại làm mất đi thứ quý giá nhất.

Giản Mạt tay cầm càng lúc càng chặt, dường như, chỉ cần dùng một phần nhỏ khí lực mất đi, cô liền không có biện pháp chống đỡ...

Nếu như thời gian không bao giờ là quá chậm, Giản Mạt vẫn đứng bên ngoài chờ đợi... mãi cho đến khi mưa bên ngoài đã ngừng, sắc trời cũng dần dần sáng trở lên.

Chờ đợi mặc dù rất lâu, nhưng mà, không có tin tức chí ít cũng còn có hy vọng, không phải sao?

Nhưng khi thời điểm bình minh, Giản Mạt cảm thấy... thế giới này đã hoàn toàn bỏ rơi cô.

“Xin thứ lỗi, chúng tôi đã cố gắng hết sức...”

Giản Mạt tưởng rằng mình đã sụp đổ, nhưng khi các bác sĩ nói những lời này, cô lại yên tĩnh một cách dị thường:“Bác sĩ, mẹ tôi đâu?”

“Giản phu nhân bệnh tình tạm thời khống chế được, thế nhưng...” Bác sĩ đang muốn nói hết nhưng lại thôi, ngước nhìn bộ dạng chật vật của cô gái phía trước.

“Không có gì, tôi có thể chịu đựng được...” Giản Mạt đang im lặng lên tiếng, có thể trong ánh mắt sốt sắng đã bán đứng cô.

Các bác sĩ thở dài:“Giản phu nhân bởi vì chịu phải kích thích quá lớn nên tim bà chịu không nổi, chúng tôi đã cố gắng cứu hộ nhiều lần trong khi

https://thuviensach.vn

tim bà ấy ngừng đập, mặc dù đã được kiểm soát... nhưng nó có thể ngừng đập bất cứ lúc nào.”

Giản Mạt cảm thấy chân mình mềm nhũn, cả người đều không còn sức chống cự... Trong một phút nhất thời, mắt cô tối sầm lại, cô gần như bị ngất xỉu.

“Tiểu thư, tiểu thư....” Bác Hải cùng dì Vương nhanh chóng đỡ lấy vai Giản Mạt, mệt mỏi trên khuôn mặt bây giờ hoàn toàn biến thành lo lắng.

Giản Mạt sau khi đã ổn định tinh thần, cô liền mở mắt, giọng nói đã khàn khàn vì nghẹn ngào:“Con không sao....”

Cô dừng run rẩy mi mắt, cố gắng tỏ rằng mình mạnh mẽ...

Cô thấy giường bệnh được đẩy ra, bàn tay run run đẩy miếng vải trắng đang che đi gương mặt xanh xao của cha cô xuống, nhìn thấy khuôn mặt không còn một chút sức sống nào của cha cô... Giản Mạt không thể kiềm chế những giọt nước mắ, cứ thế trào ra.

“Cha...cha...” Giản Mạt nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của Giản Triển Phong, đau đớn khóc, trong miệng không ngừng kêu “Ba ba”, ngoài từ đó thì hiện tại cô không biết phải nói cái gì.

Dì Vương lén lút lau nước mắt, bác Hải nhìn Giản Mạt cũng là khuôn mặt bi ai.

“Một ngôi nhà hạnh phúc như thế, đột nhiên lại...” Dì Vương đã khóc không thành tiếng:“Chuyện này rốt cuộc sao lại xảy ra?”

Các bác sĩ nhìn thấy một màn này, âm thầm thở dài một tiếng, cầm lấy bản báo cáo chứng nhận tử vong xoay người rời khỏi... hằng ngày đều chứng kiến bệnh nhân đối mặt sự sống và cái chết, nhưng mỗi lần họ nhìn thấy cảnh bệnh nhân chết đi như vậy, họ không khỏi cảm thấy đau lòng.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, các bác sĩ còn chưa đi được bao xa, đột nhiên, phía sau vang lên thanh âm sợ hãi...

“Tiểu thư... tiểu thư...”

Bác sĩ xoay người, đã thấy Giản Mạt cả người xụi lơ ở trên mặt đất, bất tỉnh...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Anh Ấy Là Người Chồng Có Nhiều Tin Đồn Với Phụ Nữ

Hai năm sau...

Buổi chiều tuy nóng nực nhưng tại công ty xây dựng Tường Vũ, bộ phận thiết kế kỹ thuật vẫn đang tích cực tất bật với dự án mới.

Giản Mạt ngồi trong một phòng họp, một tay tựa má, một tay cầm một bản vẽ bằng bút chì trên những phác thảo thiết kế...

Bởi vì bây giờ là trước thời gian diễn ra hội nghị, giám đốc chưa đến, nên trong phòng vài nhân viên đang xem một quyển tạp chí giải trí xung quanh nghị luận nói chuyện với nhau lướt "twitter" thảo luận.

"Cố Bắc Thần lại thay đổi bạn gái nhanh như thay áo nhỉ? Các cô nói xem nếu ngày nào cũng toàn scandal thế này thì liệu độc giả có cảm thấy chán không?" Đại Nam mỉa mai nói.

Mộ Tiểu Nhã mê hoặc tay quấn quấn lọn tóc lớn, thoải mái, nói: "Tôi nghĩ rằng cô đang ghen tị..... miễn là chen chút một số tin tức về Cố Bắc Thần, cô không thấy các tờ báo và tạp chí xuất bản ra đều bán hết sao?".

"Là....." Sự việc cũng đã thu hút các trợ lý thiết kế nói chuyện với nhau, một cô gái khác nghiêng mặt qua ảo não suy nghĩ, "Oh, thực sự anh ta rất đẹp trai ah..... Thật tốt nếu như tôi có cơ hội để nhìn thấy anh ấy. "

"Có điên mới để dành cho mình....." Đại Nam đảo mắt, "Cố Bắc Thần là một người đàn ông bận rộn, giàu đến nổi túi da không bao giờ rỗng, bận đến nổi nhà không bao giờ sáng đèn."

https://thuviensach.vn

“Đó là cô nghĩ sai,“ Mộ Tiểu Nhã lắc đầu, “Tập đoàn Hoàng đế, mặc dù là gia đình họ Cố truyền lại cho anh, nhưng chưa đến ba năm đã mở rộng quy mô to lớn hơn nữa.....?!”

Mộ Nghị Đàm và Tiểu Nhã hít một hơi, thở sâu, nói: “Anh ta đúng là người tình trong mộng hoàn hảo của tất cả các cô gái..... bất kể là vẻ ngoài hay quyền thế.”

“Hey, khi nói đến này..... Tôi đặc biệt tò mò.” Đôi mắt đen chớp chớp vài cái, “Lúc tiếp nhận tập đoàn Hoàng Đế Cố Bắc Thần đã lập gia đình được một vài tháng, nhưng mấy năm nay vẫn không nhìn thấy vợ Cố Bắc Thần xuất hiện trước công chúng?! “

Cô nói, bàn tay sờ sờ cằm, “Hắn cách vài ngày lại thay đổi một người phụ nữ, scandal như bùng nổ mỗi ngày, điều tôi muốn biết nhất là..... vợ của Cố Bắc Thần đang suy nghĩ gì vậy?!!” Đôi mắt màu hổ phách nhìn chằm chằm suy nghĩ, “Tóm lại là huyền thoại bà Cố cuối cùng có tồn tại hay không ah? “

“Cũng có khả năng là danh hiệu 'bà Cố' trên phương tiện truyền thông chỉ là phỏng đoán, trên thực tế vị trí này không có người.” Cô nằm dài trên bàn của bộ phận kỹ thuật phân loại nói.

“Đây thực sự là có sự hiện diện của bà Cố.....” không nói Tư Vực cho biết, “Có một người thanh niên là nam phóng viên, mặc dù anh ấy rất muốn chụp ảnh đám cưới của Cố Bắc Thần, nhưng hắn ta lại bảo mật quá cao, và cuối cùng là không có gì để chụp.”

“Dù sao, thì..... người phụ nữ đó sẽ rất buồn nếu kết hôn với một người đàn ông giàu có!” Mộ Tiểu Nhã nói tiếp “dường như còn tệ hơn thế nữa, trên thực tế, lời tôi nói là sự khiêm nhường.””Vì vậy, người đàn ông này là đáng tin cậy nhất của chúng tôi.” Đại Nam vội vã nói, sau đó nở nụ cười hài lòng xem Mộ Tiểu Nhã.

https://thuviensach.vn

Mộ Tiểu Nhã đảo mắt, cố gắng không làm phiền cô ấy, chỉ muốn xem Giản Mạt có vì lời nói cũng mình mà bị ảnh hưởng: “Tôi nói Giản mĩ nữ, cô có thể đừng quá tập trung vào công việc được không?”

Mộ buổi tối trong bức tranh nhìn Giản Mạt là thiết kế, cho biết: “Bởi vì Mạt chị em chúng tôi đều khó khăn, vì vậy bây giờ đang cố gắng tìm kiếm tài năng để phác thảo thiết kế của mình, ah”

Liếc nhìn Giản Mạt, Mộ Tiểu Nhã nói tiếp. “Nhưng phải nói rằng, Mạt chị em, cô thực sự không tò mò về Cố Bắc Thần?”

Giản Mạt trong nhìn bản thiết kế tiếp theo, “Tại sao tôi phải tò mò?” Sự ngây thơ của cô đã thu hút mọi người xung quanh, “Một người mà lúc nào cũng có thể nhìn thấy thì sẽ chẳng cảm thấy tò mò gì cả!”

“.....” Mọi người, đột nhiên “thì thầm âm thanh” to nhỏ.

“Chúng tôi đang không thể thấy anh ta ở ngoài đời thực, mà làm sao có thể được nhìn thấy anh ta ah?” Liếc nhìn Cố Bắc Thần trong tạp chí, cô nói tiếp. “hey, cho đến khi năng lực hợp tác của chúng ta như Hoàng đế..... chúng ta cũng có cơ hội để nhìn thấy anh ta nha?!

Giản Mạt nhìn Mộ Tiểu Nhã, mỉm cười và trêu chọc: “Nếu được hắn ta ưa thích, cuộc sống mãi mãi về sau của cô sẽ không còn lo lắng về chuyện tiền bạc.” “Và sau đó thì.....” đôi mắt to đẹp của cô đang âm thầm suy nghĩ.

Sau đó, Giản Mạt cười cũng mong được nhiệt tình sắp xếp mọi thứ gật đầu đám đông tiếp theo.

Đột nhiên, trong khi các phòng hội nghị nghe thấy tiếng cười.....

Buổi tối trong một, đột nhiên cao chót vót kéo khuôn mặt, “Chị Mạt, tôi không đùa.” Cô lướt miệng, “Hoàng đế một tập đoàn công ty lớn, nếu

https://thuviensach.vn

chúng ta có thể hợp tác, sau đó vai trò của chúng ta cũng có thể được nâng cao!”

“Theo như chúng tôi thấy với quy mô của Tường Vũ mà đòi hợp tác với Hoàng đế?” Các thiết kế trực tiếp gạt bỏ giấc mơ viễn vong của Kiều Tử Vinh “, trình độ đấu thầu thậm chí chúng ta còn không đủ điều kiện?!”

“Nó cũng có thể ah?” Mắt to đen đảo quanh, “Làm thế nào để tôi có ông chủ cũng được thiết kế để tiếp nhận các giải thưởng lớn nước ngoài đây?”

Giản Mạt nghe chuyển đổi chủ đề của mình, mắt vô tình đã nhìn xuống quyển tạp chí trên bàn.....Ở trên, quan tâm là Bắc Thần cơ thể sang một bên để một ngôi sao tuổi teen nóng bỏng gần đây Lục Mạn, mái tóc cong, hắn trông nhẹ nhàng, nồng nàn và sâu sắc.

Cố Bắc Thần hoàn toàn có khả năng trở thành ngôi sao quốc tế, có vẻ đẹp như điêu khắc, khuôn mặt góc cạnh đẹp trai, dưới đôi mắt đại bàng là chiếc mũi cao, thẳng, môi mỏng.....

Vai rộng, hông hẹp và da mặt hoàn hảo không có dấu vết của mụn.

Những điều tốt lành cộng với việc điều hành Tập đoàn Hoàng đế, làm được tất cả điều này là người đàn ông chỉ mới hai mươi tám tuổi, sự hiện diện của hắn dường như là sự xuất hiện của Thiên Chúa, thông minh và tài năng như nhau.

“Tick” âm thanh của tin nhắn và ánh sáng từ điện thoại, nội dung tin nhắn điện thoại di động đã cắt ngang suy nghĩ Giản Mạt.

Cô nhấc điện thoại lên.....

G tiên sinh: Tối nay, anh sẽ quay trở lại Lam Trạch Viên.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn SMS, thẩn người cho đến khi cô kịp phản ứng lại và trả lời tin nhắn: Được rồi, em sẽ chờ anh!

SMS đã gửi, vào phòng họp với giám đốc và một nhóm trợ lý kỹ thuật, Giản Mạt vội vả bình ổn lại tâm trạng của mình rồi ngồi xuống ghế.....

“Tôi luôn nhận được thông báo,“ Giám Đốc Đường Hạo Dương nói và cho biết, “Hoàng đế chủ đề sẽ xây dựng một câu lạc bộ giải trí ở phía tây.....”

Theo ông cố tình dừng lại, nhìn qua đám đông sau khi chỉ nói phần cuối cùng, “Mỗi tầng sẽ được trao cho các thiết kế của tổng cộng mười tám công ty khác nhau....., không có đấu thầu công khai. Vì vậy, đây là một cơ hội cho chúng ta!”

Mọi con mắt với cái nhìn tươi sáng lập tức đổ dồn vào Đường Hạo Dương.

“Giám đốc, tôi thực sự phải làm gì?” Trong buổi tối những người đầu tiên đưa ra một âm thanh.

Đường Hạo Dương gật đầu, mắt nhìn thẳng vào Giản Mạt: “Giản Mạt, giám đốc Du luôn nói rằng Giản Mạt sẽ phụ trách phần đấu thầu này..... Tiểu Nhã, Tư Vực sẽ hỗ trợ.”

Giản Mạt mà không chớp mắt, còn thờ ơ mở miệng nói: “Bản thiết kế không phải là vấn đề, có thể tham dự đấu thầu hay không mới là quan trọng nhất.....”

Đường Hạo Dương thở dài một tiếng, “Vậy nên..... cô phải nghĩ mọi cách để tập đoàn Hoàng đế xem bản vẽ của chúng ta, đây không chỉ là cơ hội Tường Vũ, là cơ hội của cô..... tôi giới thiệu cô đến ucl* nhu cầu công việc thương mại. “

https://thuviensach.vn

*Đại học London

Giản Mạt lái xe ít màu trắng hiện đại đang rất phổ biến của mình để đi Lam Trạch Viên, suy nghĩ về tất cả các cách Đường Hạo Dương nói sau đó.....

Để đi đến trường Đại học London học thiết kế kiến trúc sau đại học là giấc mơ của cô, nhưng có lẽ thực tế không cho phép cô tiếp tục, con người ta luôn luôn cung cấp cho mình một cơ hội để nuối tiếc phải không?

Xe đang được đậu ở phía trước cửa biệt thự, Giản Mạt vẫn nghĩ rằng điều này quá bất ngờ..... cô thật sự không muốn chiếc xe độc đoán đậu xe một cách hống hách đang rò rỉ mùi hương của người đàn ông kia.

Tại cánh cửa, Giản Mạt cảm thấy bầu không khí trở nên lạ thường..... thỉnh thoảng khi hắn trở lại, không khí sẽ được lấp đầy bởi sự hiện diện của hơi thở hắn ta.

Giản Mạt sau khi nhìn thấy người đàn ông sau chiếc ghế sofa ở phòng mini bar.

Con người vốn sống tách biệt, trông mảnh khảnh hoàn toàn gầy gò, miệng đột nhiên cười nhạt dần bình tĩnh, nụ cười có hơi tâng bốc, đôi mắt lấp lánh ánh sáng hấp dẫn: “Ah! Em không ngờ anh lại về sớm như vậy...? Anh đã nói là tận đêm nay anh mới về cơ mà? “

Cố Bắc Thần ánh mắt hạnh phúc, mỉm cười nhìn Giản Mạt, đôi môi mỏng cong lên thành một vòng cung tuyệt đẹp, “Sao vậy? Em không vui vì anh về sớm à?”

“Nhưng làm thế nào anh về sớm như vậy?” Giản Mạt thay giày rồi tiến đến ôm thắt lưng Cố Bắc Thần, mỉm cười rực rỡ hơn nữa “Em đã nghĩ anh đang đi với ai đó rồi đột nhiên trở về với em để ăn tối?”

https://thuviensach.vn

“Ah.” Cố Bắc Thần nâng tay, ngón tay khẽ chạm lên môi Giản Mạt.

Giản Mạt để cho anh ta chạm vào má cô, nhưng chau mày và hỏi: “Anh không đi cùng cô minh tinh Lục Mạn kia à?”

Cố Bắc Thần nhìn mắt Giản Mạt lấp lánh ánh sáng, đôi môi mỏng không thể không mỉm cười, môi của hắn chỉ cần nhếch lên cũng đã làm vô số cô gái. “Sao thế? Em đang ghen tị?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Không Ghen, Chỉ Muốn Ăn Hũ Giấm Chua

Giản Mạt cười vui vẻ, nhón chân nhẹ, đôi môi son bóng gợi cảm quyến rũ hướng lên môi Cố Bắc Thần mà hôn, mỉm cười ngọt ngào và nói: “dấm quá chua..... ngày này thực sự rất nóng, em muốn uống nước mận. “

“Ồ?” Cố Bắc Thần chau mày nhẹ, ánh mắt nghĩ ngợi sâu xa, “Thích chua.....” Mắt của Cố Bắc Thần dừng ở bụng của Giản Mạt, “Chẳng lẽ em có?! “

Mắt Bắc Thần nhìn chằm chằm Giản Mạt, “Em đang giấu anh chuyện gì?”

Bắc Thần cười, anh thích người phụ nữ này..... thường cư xử tốt không làm vướng bận hắn, khi hắn trở lại, cô sẽ làm nhiệm vụ của một người vợ.

Anh luôn hỏi cô: Giản Mạt, tại sao em lại đồng ý lấy anh?

Cô rất thẳng thắn, không đạo đức giả nói: Bởi vì tôi cần tiền, và đó là thứ mà anh không hề thiếu.

Anh ta cần một người vợ để chuyển một phần cổ phiếu, người phụ nữ tưởng tượng quá xa vời sẽ không phù hợp.....

Rõ ràng, chính việc đó đã khiến sự “cần tiền” của Giản Mạt, thực sự chính là ứng cử viên tốt nhất.

Hơn nữa..... mắt Cố Bắc Thần xem xét, nghĩ ngợi sâu xa, đôi môi mỏng nở một nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

“Em muốn sinh con cho anh sao?” Cố Bắc Thần đáy mắt sâu dò xét Giản Mạt.

Giản Mạt nghe tim mình “đập” thình thịch, nghĩ thầm: Người đàn ông này thật sự không biết xấu hổ sao?

Cười, Giản Mạt vô tội chớp mắt: “Lúc đầu anh chỉ nói rằng em sẽ làm vợ của anh thôi nhá! Nếu sinh một đứa trẻ thì..... Oh, Em sẽ tăng giá.”

Cố Bắc Thần môi mỏng mỉm cười, tại thời điểm đó Giản Mạt nhón chân hôn nhẹ lên môi Bắc Thần, chỉ cần một giọng nói thấp đầy từ tính, nói: “Thẻ, em muốn thế nào cũng được.”

Tim Giản Mạt không kiểm soát được mà run rẩy, người đàn ông luôn luôn này là có cách để làm cô phân tâm: “Nếu anh có khả năng giữ lại đứa bé trong bụng của em, thì em sẽ giữ lại đứa bé..... Tuy nhiên, đến lúc ấy đừng có mà nói muốn bỏ đứa bé, sẽ rất ảnh hưởng đến sức khỏe, ah! “

Giản Mạt trông giống như một người phụ nữ tinh tế nhưng lại rất quyến rũ, biết rằng người phụ nữ này đã giả vờ là hay niềm vui Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhẹ nhàng bóp nhẹ chóp mũi của Giản Mạt, mắt hiện lên tia sáng:“Chị hai gọi điện thoại mời anh đến ăn tối, em đi với anh.”

Cơ thể cô ngay lập tức đông cứng lại, đôi mắt vô thức mở to..... nhưng đó chỉ là một phản ứng bình thường, ánh sáng trong đôi mắt biến mất, nó trở thành sự nhẫn tâm.

“Vâng.....” Giản Mạt mỉm cười với Cố Bắc Thần, “Em đi lên lầu thay quần áo đây.”

“Ah.” Bắc Thần nới lỏng tay để Giản Mạt đi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt để lại nụ hôn lên má Cố Bắc Thần, nụ hôn khiến cơ thể Bắc Thần hóa cứng lại phút chốc trên sàn nhà.....

Tuy nhiên, tại thời điểm đó khi cô quay lưng đối mặt với tất cả các vết nứt ngụy trang dành cho tất cả mọi người, những gì đang diễn ra với cô nó giống như đang phá thủng trái tim đầy vết thương của cô.Cố Bắc Thần nhìn theo Giản Mạt cho đến lúc cô biến mất trong phòng ngủ, sau đó phục hồi mâu quang, nghiêng mặt miệng nhấp một ngụm rượu đỏ..... nhấp môi, dần dần nở một nụ cười kỳ lạ.

Giản Mạt xuống một cách nhanh chóng váy màu nhạt, dài đến đầu gối, tay áo khoác và cổ áo đầm bằng voan, khác hẳn với kiểu tóc ban đầu, cô để mái tóc xoăn buông lỏng xuống, cô đột nhiên trở thành một tiểu yêu tinh đầy mê hoặc.

“Ồ, anh không muốn đi nữa.....” Cố Bắc Thần đột nhiên di chuyển cánh tay vòng qua eo của Giản Mạt, cô giật mình khẽ kêu nhẹ một tiếng, đôi mắt sâu dần dần trở nên nóng bỏng.

Giản Mạt đột nhiên cảm thấy bụng mình đang ở trên vùng tình dục nam tính, nhịp tim tăng tốc tăng nhanh không kiểm soát được.....

Mặc dù lý do cho cuộc hôn nhân ban đầu là anh cần một người vợ, và cô ấy cần tiền.

Tuy nhiên, gần hai năm chung sống, họ kết hôn từ ngày đầu tiên, bao gồm ở trên giường.....

Như trong vụ tai nạn mất trinh tiết ban đầu, cô có rất nhiều trường hợp cần thiết để sử dụng tiền, cô đã rất biết ơn khi được kết hôn Cố Bắc Thần.

Ít nhất anh đã không từ bỏ cô ấy..... trong lúc khó khăn.

https://thuviensach.vn

Ah, đây là cách cuối cùng vì hiện tại cô rất cần tiền nên chỉ có thể hy vọng..... không có vấn đề gì xảy ra, cô đã rất cố gắng để làm những điều mà một người vợ nên làm. +“Em không được gọi là.....” Giản Mạt cúi đầu, hạ mí mắt, ngón tay vẽ vài vòng tròn trên ngực Cố Bắc Thần “Liệu chị ấy có cho rằng anh không đến là do em lôi kéo không cho anh đi?”

Sau đó xuống, cô ấy vô tội nâng mắt, đôi mắt to tròn, mi cong dài khiến người ta không khỏi hâm mộ.

Cố Bắc Thần, không nói, cái gì cũng không nói.....

Tim Giản Mạt như ngừng đập, đôi mắt chớp chớp dường như đang khẩn cấp kêu gọi Cố Bắc Thần trả lời.....

Sự khẩn trương trong mắt cô đã rơi vào mắt Bắc Thần như mời gọi hắn, nổi bật như một quả trái cây màu đỏ.

“Yêu tinh.....” Cố Bắc Thần cúi xuống hướng môi của Giản Mạt mà hôn, cái lưỡi nhanh chóng tiến vào môi Giản Mạt, tiếp theo và ngay sau đó đẩy sâu vào trong khoan miệng như muốn điều khiển tất cả các dây thần kinh, Bắc Thần di chuyển lưỡi của mình quấn quýt, rượt đuổi lưỡi của Giản Mạt, nụ hôn nóng bỏng triền miên như muốn cùng nhau nhảy múa.

Bởi vì hơn một năm Bắc Thần đã dạy dỗ cơ thể cô không ít, nên hiện giờ cơ thể Giản Mạt rất nhạy cảm với..... anh ta và sự nhạy cảm của mình với cô đang diễn ra rất rõ ràng.

Nhưng thời điểm này, hai người như đang đùa với lửa, như thể có những đám mây mù và làn hơi nóng bỏng tại quầy bar.....

“..... Hum hum.....”

Điện thoại di động rung âm thanh không đúng lúc, nhìn thấy Cố Bắc Thần đã được đánh bóng súng, sẵn sàng để bắn, nhưng lại bị gián đoạn đột

https://thuviensach.vn

ngột.

“Đầu tiên anh nên trả lời điện thoại.....” Giản Mạt hơi thở gấp gáp nói không rõ ràng.

Cố Bắc Thần lại cúi xuông hôn Giản Mạt, môi lưỡi dây dưa, nhìn vào khuôn mặt của Giản Mạt vì những nụ hôn của anh mà cả người trở nên ngại ngùng và lúng túng, mâu quang sâu sâu, lấy điện thoại, ánh mắt ngờ vực nhìn số điện thoại rồi trả lời, do cách Bắc Thần quá xa nên cuộc gọi sau khi nhận đến tai của cô chỉ loáng thoáng thoáng vài câu. “ nửa giờ đến..... ah..... tốt! “

Tắt điện thoại, Cố Bắc Thần nhét điện thoại vào túi của mình, sau đó đưa tay lên miệng Giản Mạt lau vết son môi, môi mỏng nói lời tràn đầy mơ hồ: “Khi trở về vào ban đêm anh sẽ không tha cho em..... “

Giản Mạt không ngốc nghe liền hiểu, có thể nói rằng Cố Bắc Thần quá xấu xa, ngay lập tức vặn lại: “Anh thỏa mãn ở bên ngoài, làm gì có sức mà xử lý em.”

Cố Bắc Thần mỉm cười, “ah, anh thích em ăn một chút giấm.”

“.....” Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần cười đến híp mắt, có chút giận dỗi.

Anh nhìn như thế nào mà nói là tôi đang ghen tị? Tôi rõ ràng là đang mỉa mai, đó là mỉa mai!

Mỗi phút bị hiểu lầm, cô là say rượu, được không?!

Giản Mạt là Cố Bắc Thần vào chiếc xe mà anh giao dịch gần đây, phiên bản giới hạn của thế giới năm nay chỉ sản xuất tám chiếc Spyker..... bất kể sự xuất hiện ở nơi công cộng hay vắng vẻ, chỉ có hai từ để miêu tả chiếc xe này..... sang trọng!

https://thuviensach.vn

Nói tóm lại, nó thật là xa xỉ!

Phù hợp với bản chất của Cố Bắc Thần.....

Giản Mạt cố gắng nghĩ về một cái gì đó để làm cho mình bình tĩnh..... hơn một năm và một cuộc hôn nhân hợp đồng ban ngày Bắc Thần biến mất, cô có thể thích ứng với bất cứ điều gì, nhưng vẫn là không có cách thích ứng khi gặp chị gái của anh những lúc đi cùng anh đến tiệc tại nhà của chị gái. +

Cô sợ, sợ gặp phải người đàn ông đó.....

Những lúc nghĩ về người đó, ngay lập tức trái tim Giản Mạt lại đau nhói.

Lúc Cố Bắc Thần xuất hiện, cô không biết anh đã ở đó và sau đó sẽ ra sao nếu người đó biết cô có mối quan hệ đặc biệt.....

Oh, nhưng nếu anh biết rồi thì phải làm sao? Anh đã kết hôn chưa?

Vào thời gian đó, cô đã có sự lựa chọn đúng?

“Em đang nghĩ gì?” Cố Bắc Thần mở miệng quyến rũ hỏi, cảm giác như chỉ một mình hắn trong biệt thự, tại thời điểm cô nhìn ra cửa sổ bên ngoài xa lánh sự thờ ơ của anh, ánh mắt sắc bén nhìn xem Giản Mạt, như thể có thể biết tất cả mọi thứ một cách rõ ràng “Người đàn ông này cuối cùng là đang muốn gì?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Người Yêu Cũ Trở Thành Mợ Nhỏ

“Nếu em nói với anh, em nhớ anh, anh có tin không?” Giản Mạt mỉm cười dịu dàng hỏi.

Cố Bắc Thần không nghĩ ngợi trả lời ngay: “Không tin.”

“Nhưng em thực sự nghĩ đến anh ah.....” Giản Mạt khéo léo chuyển đề tài, di dời sự chú ý của Bắc Thần, “Em đang suy nghĩ sẽ có một ngày, một hay vài tình nhân sẽ tìm tới cửa và tạt axit vào mặt em.....”

Giản Mạt tự thương hại chính bản thân mình, vẻ mặt buồn rầu, thở dài nói, “mặc dù em không phải là loại người chỉ biết dựa vào nhan sắc để sống..... nhưng nếu một ngày anh không muốn em nữa, thì tương lai chẳng phải em phải dựa vào sắc đẹp này để tìm người khác sao?”

Cố Bắc Thần người phụ nữ đang nói năng lãm nhãm, chuyện khắp nơi đều có thể nói được, hắn cũng không lên tiếng.....

Anh không biết lý do tại sao người phụ nữ này nói lãng sang chuyện khác đôi lúc lại còn nói nhiều, nhưng anh không cảm thấy mệt mỏi, và đôi khi cảm thấy nhờ có cô lãi nhãi như vậy mà hắn dường như không còn mệt mỏi.

Đơn giản hắn chỉ cần có một người vợ hiểu chuyện, hiểu được vị trí của mình ở đâu.....

Và cách đây gần hai năm, cho đến tận bây giờ cô luôn là một người biết điều.

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ thỉnh thoảng ăn một chút giấm nhỏ, ghen tuông vô hại, có thể có lẽ cũng để làm hài lòng anh ta.

Những gì anh thường làm, cô không bao giờ hỏi..... ngay cả khi tin đồn khắp nơi, cô ấy vẫn có thể rất bình tĩnh và làm việc.

Anh không phải là không biết bên ngoài đang đồn thổi về nhân vật "bà Cố" bí ẩn này, phần lớn mọi người đều nói rằng cuộc kết hôn này tựa như lọ lem được gả vào gia đình giàu có, thậm chí khi anh muốn ngăn lại những tin đồn đó, cũng không có cách nào.

Nhưng ngay cả như vậy, cô không bao giờ cho thấy không có dấu hiệu của sự không hài lòng..... như đã làm hai gặp nhau, cô ấy cần tiền.

Và hơn một năm, cô ấy thực sự chỉ cần tiền của anh.

Nghĩ đến đây, tim Cố Bắc Thần có một chút gì đó không thoải mái..... tại sao người phụ nữ này không giống như những phụ nữ khác, cho dù là người hay tiền bạc, ít nhất trong trái tim họ cũng sẽ có hắn?

Người đang lái xe là trợ lý đặc biệt của Bắc Thần tên là Tiêu Cảnh, từ nãy đến giờ Giản Mạt nói những gì hắn đều nghe rõ, thỉnh thoảng hắn sẽ nhìn lên gương chiếu hậu để xem tình hình phía sau, nhìn một màn như vậy khóe miệng không thể không gợi lên.....

Trên thực tế, anh thích người vợ hợp đồng của Bắc Thần. Người đẹp tuyệt mĩ, nhưng không bao giờ gây rắc rối hay phiền toái gì cho Cố Bắc Thần.

Từ bãi đỗ xe Lam Trạch Viên đến biệt thự Lệ Sơn cũng khá gần, khoảng nửa tiếng là đến nơi, chiếc xe đậu trong bãi đỗ xe, mở cửa xe, Giản Mạt và Cố Bắc Thần đi ra.

Vừa bước xuống xe, cơ thể Giản Mạt không khỏi căng thẳng.....

https://thuviensach.vn

Mặc dù biết rằng, người đó đã đi ra nước ngoài ít nhất là một năm mới có thể trở về, nhưng cô vẫn là không thể kiểm soát được sự căng thẳng và gấp rút của mình.”Em làm sao vậy?” Cố Bắc Thần nhìn thấy Giản Mạt đang bối rối, “Không có vấn đề gì chứ?”

Giản Mạt vội vã điều chỉnh cảm xúc trong lòng, cong khóe môi và lắc đầu, “Có lẽ là một chút mệt mỏi..... thôi.”

Khuôn mặt Cố Bắc Thần trở nên nặng nề, “Công việc đó có gì tốt mà em phải gắng sức như thế? Anh đã cung cấp cho em đủ tiền để chi tiêu?”

“Chẳng phải em làm việc vất vả như vậy cũng chỉ để phòng ngừa vạn nhất hay sao?” Thanh âm Giản Mạt có chút dỗi hờn, nũng nịu, nói: “Nếu có một ngày anh ném cho em tờ giấy..... ly hôn thì em có thể tiêu xài tiền của anh sao? Thế nên hiện giờ em cũng phải cố gắng làm việc để sau này có tiền lo cho mình chứ!”

Cố Bắc Thần nghe Giản Mạt nói rõ ràng và hợp lý, trong lòng cực kì không thoải mái..... người phụ nữ này bắt buộc phải tách biệt mối quan hệ rõ ràng như vậy sao?

Mặc dù đây là hy vọng ban đầu của anh.....

“Đi nào.” Khuôn mặt Bắc Thần trở nên u ám và có phần nặng nề, đi những bước nhanh và vội vàng, tiến về phía trước.

Giản Mạt hơi mím môi, trấn an tinh thần và bước về phía trước..... Bây giờ, vận may duy nhất của cô là cô hai Cố Từ trước giờ chưa từng quen biết cô.

Cô thật sự không dám tưởng tượng, nếu Sở Tử Tiêu biết cô ấy bây giờ đã trở mợ nhỏ của mình, thì hắn sẽ có bộ dạng ra sao.....

https://thuviensach.vn

Ban đầu, Cô quyết định kết hôn vì tiền của Bắc Thần, khi đó cô cũng biết rằng cô và Sở Tử Tiêu đã hoàn toàn kết thúc.

Không chỉ vì cô muốn kết hôn, lúc trước cô đã từng nói là sẽ chờ anh ấy trở về và dành đêm đầu tiên của mình cho anh nhưng bây giờ làm gì còn có cái thứ gọi là đêm đầu tiên nữa..... thế nên hiện tại cô không còn xứng đáng với tình yêu của anh, không thể trở thành một nửa của anh được nữa rồi.“Tiểu Giản trông thật gầy.....” Biểu hiện quan tâm trên mặt Cố Từ thật đến nổi mọi người không thể phân biệt thật giả, từ ngoài nhìn vào mọi người có thể sẽ cho đó là một sự quan tâm, chị ta vừa nói liền đem miếng bào ngư bỏ vào chén của Giản Mạt.

Giản Mạt mỉm cười, nhẹ nhàng nói một tiếng “cảm ơn”, trước sau như một không nói chuyện.

Cố Từ gọi Cố Bắc Thần đến ăn tối hôm nay, chủ yếu là do Tập đoàn Đế Hoàng vừa nhận được một dự án mới với quy mô lớn từ phía chính phủ, nên bọn họ chỉ mong Sở Thị cũng được thưởng một chút phúc lợi từ chén cơm lớn này.

Nhưng không ai không biết, Cố Bắc Thần người lắm mưu nhiều kế trong giới kinh doanh, chỉ cần cầm bút kí một cái, đối thủ trên thương trường điều bị đánh bại..... công ty của chồng Cố Từ, hắn cũng không hề nhượng bộ.

Vì vậy, Cố Từ mời hắn đến là vì mong muốn Bắc Thần nể mặt cô, mà để cho công ty của chồng tham gia cùng.

Bắc Thần như phát hiện ra điều đó, nên nói chuyện vòng vo, nói vài câu liền thay đổi chủ đề, khiến cho Sở Thiên Tần và Cố Từ muốn nói đến việc hợp tác mấy lần nhưng vẫn là không vào chủ đề được.

“Ọe.....”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Giản Mạt buồn nôn, vội vã lấy tay bịt miệng, không kịp nói gì với mọi người đứng lên, vội vã chạy vào nhà vệ sinh.....

Một số người có được trên bàn ăn tối một thời gian đã quên phải nói gì, một số phản ứng của mắt nhỏ trừng mắt to tuy nhiên.

“Tiểu Giản là đang.....” Thanh âm Cố Từ dừng lại, sau đó quay sang, nhìn Cố Bắc Thần bằng dáng vẻ nghi hoặc, “Có?”

Cố Bắc Thần nghe xong, đôi mắt lập tức sáng lên, như thể hiểu ra chuyện gì đó..... nhanh chóng đứng dậy và đi vào nhà vệ sinh.

Sau một vài phút, và cả hai đều đi ra, khuôn mặt Giản Mạt đã khá lên đôi chút.....

“Anh, chị, em sẽ đi đến bệnh viện với Giản Mạt.” Cố Bắc Thần vừa nói xong những lời này, liền nghiêng người đỡ Giản Mạt ra ngoài.

Cố Từ và Thiên Tần Thậm đối với vấn đề không được giải quyết ngày hôm nay, dù vô cùng khó chịu nhưng cũng không dám trì hoãn..... Nếu như thật sự có thai, đó là đứa con đầu tiên của Cố Bắc Thần, họ có thể không trì hoãn ah?!

Trên đường trở về, khuôn mặt Giản Mạt điềm tĩnh, vô tư, nào có vẻ mặt đau ốm, bệnh tật khi nãy chứ?

“Em có thể giúp anh chuyện lớn như vậy..... anh không muốn trả ơn cho em à?” Giản Mạt nhẹ nhàng hỏi, cô muốn nhân cơ hội này để nói về những bản thảo thiết kế của mình.

“Không phải anh cũng đã giúp em sao?” Cố Bắc Thần hỏi.

“.....” Giản Mạt không biết phải nói điều gì, đành câm nín tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần mâu quang sâu sâu, “Ai là người tự dưng diễn trò, không có anh phối hợp, em có thể không chút trở ngại mà rời đi ư? Có phải em cũng nên cảm ơn anh?”

“.....” Giản Mạt im lặng.

Cố Bắc Thần bất ngờ tiến đến phía trước, giọng nói trầm thấp, mập mờ không rõ ràng, nói: “Để trả ơn anh, tối nay em nên chuẩn bị cho thật tốt.....”

“Anh thật đúng là đổi trắng thay đen nhanh đến chóng mặt..... khó trách ai cũng nói doanh nhân các anh thủ đoạn.” Khóe miệng Giản Mạt co giật, “Có lẽ chuyện đen tối này chỉ có anh nghĩ ra?”

Cố Bắc Thần bỏ qua kẻ đang lái xe ở phía trước, bởi vì cảm nhận được bầu không khí nóng bỏng phía sau, thầm mắng hai người bọn họ “xấu xa” nhưng vẫn mặc niệm trong lòng không nhìn bọn họ, Bắc Thần nhìn Giản Mạt biểu tình vui vẻ nói “Cảm ơn em đã khen ngợi!”

“.....” Giản Mạt hiện giờ đối với da mặt dày của Bắc Thần không có ý kiến hay phản bác gì.

Cuối cùng, Giản Mạt đã không đạt được những lợi ích của mình, lại còn rất thê thảm.....

Vào buổi tối sau khi đã trở lại biệt thự, đó cũng là lúc cô phải chăm sóc tốt cho Bắc Thần, áp đảo dưới thân, lên xuống, trái phải, lăn qua lăn lại và hơn thế nữa, hôm nay cô lại bị hắn ăn sạch sẽ nữa rồi.

Cô đang suy nghĩ..... tại sao mỗi lần về nhà Cố Bắc Thần điều như sói đói vậy chứ?!

“Em còn rảnh rỗi để suy nghĩ về chuyện khác nữa sao?” Cố Bắc Thần thấy mọi sự nỗ lực của mình không làm người ở dưới cơ thể tập trung, đôi

https://thuviensach.vn

môi mỏng cong lên một vòng cung tà ác, chậm rãi nói: “Có vẻ như chúng ta cần phải..... làm chuyện đó một lần nữa!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Đáp Ứng Điều Kiện Của Em? Em Lấy Gì Để Trả Ơn Anh Đây?

Đúng là đồ cầm thú!

Giản Mạt ngồi trong văn phòng với cơ thể đau nhức, tay chân rã rời, tức giận suy nghĩ..... không thể phát tiết đành buồn miệng mắng nhỏ vài câu.

Ai nói hắn là tổng giám đốc lạnh lùng?!

Vì sao khi ở trên giường hắn liền hóa thành cầm thú?

Cố Bắc Thần, nào có tin đồn khát máu tàn nhẫn như vậy? Đều là gạt người!

Hắn rõ ràng là cầm thú..... lúc mặc quần áo chỉnh tề thì giả vờ lạnh lùng, duy ngã độc tôn*, còn khi cởi quần áo, thì liền biến thành cầm thú!

*Duy ngã độc tôn: tự xem mình là cao quý nhất.

“Chị Mạc, đừng mạnh tay như thế chứ, cây bút sẽ gãy mất.....”

Từ lúc Hướng Vãn vào phòng thiết kế đến giờ cũng đã được năm phút, cô phát hiện ra rằng chị Mạt vẫn không biết cô đã bước vào, tay vẫn cứ cầm chặt cây bút, như đang muốn ăn tươi nuốt sống nó vậy.

“Ah?” Giản Mạt đột nhiên bừng tỉnh, mất một vài giây đại não mới phản ứng kịp, đột nhiên cảm thấy mình bị hớ, ổn định tâm trạng và hỏi, “Có chuyện gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn cầm một thư mục được bàn giao, cho biết: “Đây là bản thảo được đưa tới, chị xem thử có muốn lấy cảm hứng từ những thiết kế này hay không?”

Giản nhìn mất một lúc lâu, rồi mới mở ra, lật xem vài trang đột ngột nhìn thấy một cái tên quen thuộc, không thể giúp đỡ, thanh âm kinh ngạc vang lên, “Lục Mạn?” Cô nhìn Hướng Vãn bằng ánh mắt ngạc nhiên.

Hướng Vãn gật đầu, “ah..... Lục Mạn là một ngôi sao nổi tiếng oh..... Ngoài ra, nhà của cô ấy chính là khu chung cư Tân Lạc được tập đoàn Đế Hoàng xây dựng đó nha!”

“Đúng là...”, Hướng Vãn lắc đầu và thở dài cảm thán, “Thần ca vung tiền quả thật rất hào phóng..... Tôi nghe nói rằng giá của nó cao hơn so với thị trường gấp ba lần, có tiền chưa chắc đã mua được.....”

Sau đó, cô đang nằm trên bàn, đôi mắt to tròn lộ rõ vẻ nhiều chuyện “Mạc chị em, chị nói..... căn hộ này sẽ không được sử dụng để chứa tình nhân chứ?!”

Giản Mạt mỉm cười, không trả lời.

“Chị Mạc à, chị chọn đơn hàng này để thiết kế đi.....” Mắt Hướng Vãn đột nhiên sáng lên, “Nói không chừng có thể dựa vào quan hệ của Lục Mạn, mà có thể gây sự chú ý với Cố Bắc Thần nha.”

Giản Mạt âm thầm đảo mắt, mặc dù cô vội vã kết hôn với hắn là vì bất đắc dĩ, và cô đã là vợ Cố Bắc Thần..... Được rồi, vẫn là không thể chối bỏ sự thật!

Cố Bắc Thần làm những việc khác ở ngoài, cô có thể xen vào hay ngăn chặn sao?!

https://thuviensach.vn

“Chị ngồi lại thiết kế căn nhà của Cố Bắc Thần..... chỉ cần thấy cảnh đó đôi mắt hắn ta sẽ sáng lên!” Hướng Vãn vẫn luyên thuyên nói không để ý đến sự chán nản trong mắt Giản Mạt, càng nói đôi mắt cô ta càng sáng hơn, giống như một câu chuyện hay, cô vẫn cứ tưởng tượng cảnh đẹp ý hay trong đầu, “Wow..... ý tưởng này thật tuyệt vời! “Hướng Vãn vẫn nhiệt tình giơ tay sắp xếp mọi thứ, bắt chước dáng vẻ của Bắc Thần, uy nghiêm, lạnh giọng nói: “Một trong những thiết kế của tầng thứ tám lần này, sẽ được giao cho phòng thiết kế Giản Mạt nhận thầu!” Dường như hình ảnh đó xuất hiện trước mắt, cô đã bất ngờ thích thú tự chính mình cười “ha ha,“ như mắc bệnh.....

“Này cô gái..... quên uống thuốc ngày hôm nay, phải không?” Giản Mạt bị làm phiền đến mức không thể chịu đựng được, mệt mỏi đảo mắt, sau đó tiếp tục nhìn vào bản thiết kế của khách hàng.

Chị Mạt, cô nhón chân, bóp vai và nói: “Chị Mạc, em là thật sự.....” Cô lại nói tiếp, “Nếu phòng thiết kế của chúng giành được thiết kế, chắc chắn chị có thể đề nghị ông chủ cho chị quay trở lại UCL, lúc đó người chị như được mạ một lớp vàng chói lóa! “

“Lục Mạn ưa thích công ty chúng ta, phần lớn là vì trình độ chuyên nghiệp của nhân viên cùng với sự bảo mật cao về thông tin của khách hàng.....” Giản Mạt nói mà không nhìn Hướng Vãn, “em phải biết là nếu như Cố Bắc Thần thật sự quan tâm đến khả năng thiết kế của chị, em nghĩ rằng cô ta sẽ cho chúng ta đến gần hắn? “

Sau khi nghe Giản Mạt nói vậy, tinh thần cùng lý trí của Hướng Vãn đột nhiên trầm xuống, chán nản, buồn rầu nhìn Giản Mạt.

“Đừng nói là không có thiệt hại cho uy tín của chúng ta.....” Giản Mạt nghĩ rồi nói: “Em có nghĩ rằng, ngay cả khi chị ưa thích muốn tham gia thiết kế của công ty Bắc Thần, người phụ nữ ấy sẽ giới thiệu chúng ta với anh?”

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn trông chán nản hơn, “không đâu.....” Cô nhìn Giản Mạt “, chưa kể đến chị Mạt xinh đẹp, vóc người quyến rũ như vậy!”

“.....” Giản Mạt cảm thấy mình với Hướng Vãn bất đồng quan điểm, bất đắc dĩ lắc đầu và tiếp tục theo dõi tài liệu trên bàn.

Nằm trên mặt bàn bằng thủy tinh trong suốt, Hướng Vãn lại nói: “Thần ca nuôi tình nhân ở bên ngoài, thực sự em rất muốn biết bà Cố đang suy nghĩ những gì..... nó không phải là vấn đề quan trọng mà là thật sự rất quan trọng???!”

Giản Mạt nghe, suy nghĩ lại.....

Cô nhìn trúng Cố Bắc Thần là vì tiền của hắn, không phải là tính cách con người của anh ta..... bây giờ có tiền để chi tiêu, mà còn để giải quyết nhu cầu sinh lý, cô có thể có bất kỳ ý kiến gì chứ?

“Đàn ông cũng có thể mang lại rắc rối.....” Giản Mạt hừ lạnh, không biết vì sao trong lòng cô lại có chút bực bội nhưng cũng chỉ là thoáng qua, nhanh đến nổi chính cô cũng không nhận ra.

Lật lật vài trang, Giản Mạt rút ra một đơn hàng, “Chị chọn đơn hàng này.....”Còn chưa nói hết câu, cô liếc nhìn điện thoại reo..... nhìn thấy tên Đường Hạo Dương gọi cho văn phòng, cô nhận điện thoại trả lời: “Giám đốc”

“Cô đến văn phòng của tôi ngay.....”

“Được!” Giản Mạt trả lời xong liền tắt điện thoại, rồi quay qua bàn giao công việc cho Hướng Vãn “Chị nhận đơn hàng này, em liên lạc với giám đốc công ty của đơn hàng nhờ họ đến văn phòng nói rõ phòng muốn thiết kế.””Ah.....” Hướng Vãn nhìn thấy dãy số điện thoại trên giấy, trả lời, “Em sẽ liên hệ với họ.”

https://thuviensach.vn

“Cốc! Cốc!”

“Cô đến rồi.....” Đường Hạo Dương đang kí tên vào hồ sơ, vừa ngẩn đầu đã nhìn thấy Giản Mạt bước vào, đưa tay ra hiệu, “Ngồi xuống đây.”

Giản Mạt hướng đối diện Đường Hạo Dương ngồi xuống, đợi anh kí tên xong đưa cho thư kí, nhanh miệng hỏi: “. Giám đốc, anh yêu cầu tôi đến đây làm gì?”

“Dự án của tập đoàn Đế Hoàng, cô đã có hướng ra tay chưa?” Đường Hạo Dương hỏi.

Giản Mạt suy nghĩ hồi lâu, vẻ mặt vô tội, nói: “Tạm thời chưa có cách.....”

Đường Hạo Dương từ trong ngăn kéo lấy ra một thẻ danh thiếp, “Đây là dựa vào mối quan hệ của tôi và trợ lí đặc biết của Bắc Thần mới có được tờ danh thiếp này..... cô liên lạc thử xem sao.”

Giản Mạt thầm cau mày, có chút bất lực như muốn khóc..... vấn đề là không phải có liên lạc đến người của Bắc Thần hay không mà vấn đề lớn ở đây chính là Bắc Thần, hắn sẽ không đồng ý.

Ngay cả anh rể trong nhà mà hắn còn không chút lưu tình từ chối huống hồ cô chỉ là một người vợ trên danh nghĩa, thì có thể làm được gì đây?

“Tiểu Giản, tôi tin vào cô.....” Đường Hạo Dương nghiêm túc nhìn Giản Mạt, cố gắng khích lệ cô “ vì dự án lần này mà các ngành công nghiệp đều dè chừng lẫn nhau, nếu lần này Tường Vũ được chọn, bất kể dùng thủ đoạn gì, việc công hay việc tư, tôi đều mong muốn có được kết quả cao“.

Trái tim có mười ngàn con ngựa phi nước đại ầm ầm trong lòng, Giản Mạt buồn lo đến nỗi chỉ muốn trốn đi khỏi đây.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, cô vẫn phải giả vờ mang ơn nghĩa mà nhận lấy danh thiếp, sau đó mỉm cười gượng gạo và nói:. “Giám đốc, tôi sẽ cố gắng.”

Cô rời khỏi văn phòng Đường Hạo Dương với suy nghĩ đầy hỗn loạn, Giản Mạt cảm thấy toàn thân..... vô lực, đặc biệt là khi cô nhìn thấy cái tên Tiểu Cảnh trên danh thiếp, quả thật là khóc không ra nước mắt.

Tập đoàn Đế Hoàng, tại phòng họp ở tầng cao nhất.

Ngón tay Cố Bắc Thần gõ nhẹ trên mặt bàn, Bắc Thần gõ máy tính để trên, âm thanh nhẹ nhàng nhưng lại khiến cả căn phòng im lặng trở nên cực kỳ áp lực.

“Có ai có phương án giải quyết không?” Giọng nói Cố Bắc Thần vang lên từ đôi môi mỏng, thanh âm nhẹ nhàng như thập phần lạnh lẽo, mí mắt hơi nâng lên, ánh mắt sắc lạnh liếc nhìn Cao Quản.

Giám đốc điều hành Cao Quản im lặng, tại thời điểm này sao dám trả lời câu hỏi đây? Vô tình nói lớn cũng sẽ chết ngay lập tức..... vẫn là nên im lặng không nói, cùng lắm là hắn sẽ bị mắng chửi một trận.

Phòng hội nghị rơi vào im lặng, một bầu không khí tất cả mọi người đều khó thở, luôn luôn cảm thấy thiếu oxy.

“Tổng Giám đốc,“ giám đốc điều hành chỉ có thể cắn răng mở miệng, “điều này.....”

Kịp thời, điện thoại di động rung lên. trái tim mỗi người như đông cứng lại, trong tiềm thức đều nghĩ rằng là điện thoại của mình đang reo.

Nhưng sau khi suy nghĩ kĩ lại thì không đúng, khi bắt đầu cuộc họp điện thoại ai cũng tắt tiếng hoặc tắt nguồn thì làm sao reo được.

https://thuviensach.vn

Tầm mắt mọi người đều đồng loạt hướng về phía Cố Bắc Thần, thấy anh ta nhấc điện thoại lên nhìn, cau mày nhẹ. Là tin nhắn của Giản Mạt.

Giản Mạt: Vợ làm việc khó khăn..... anh là chồng em, anh có cho rằng phải giải quyết một số khó khăn trong công việc của em.

Cố Bắc Thần mâu quang sâu sâu, nhắn tin: Ah, từ chức, anh sẽ lo cho em.

Giản Mạt khóe miệng giật giật, lập tức trả lời tin nhắn: Đừng luôn luôn nói đến việc từ chức, được không? Cô còn nhắn kèm một biểu tượng cảm xúc.

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ nhếch: Nói đi, có chuyện gì?

Giản Mạt: Em nghe nói rằng Hoàng đế gần đây đã có một dự án với thiết kế mới, hình như vợ của anh cũng là một kiến trúc sư đó!

Cố Bắc Thần có thể gần như tưởng tượng được dáng vẻ của Giản Mạt khi gửi tin nhắn này, đôi mắt nhấp nháy sáng lên tia giảo hoạt như một con cáo già: Đáp ứng điều kiện, em làm gì để trả ơn anh đây?

Giản Mạt thấy tin nhắn trở lại, đột nhiên nghiến răng tức giận, nhưng vẫn giả vờ nịnh nọt trả lời: Em tự mình bồi thường cho anh được không?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đền Ơn Bằng Thân Thể? Đó Là Nghĩa Vụ Của Vợ!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn của Giản Mạt, không tử chủ được nhếch môi mỏng, ánh mắt cũng trở nên thâm thuý hơn.

Hắn như vậy không phát giác được biểu hiện của chính mình đã làm cho phòng hội nghị trở nên âm trầm.... bọn họ trước nay chưa từng thấy Cố Bắc Thần cười như vậy?

Biểu hiện này chắc chắn là rất nguy hiểm, đây là biểu hiện đặc biệt của việc sắp cắt chức hoặc mắng người!

Nhân viên âm thầm nuốt nước bọt, biết rõ ràng Cố Bắc Thần bởi vì nhìn thấy tin nhắn trong di động mới có biểu hiện như vậy, nhưng vẫn không thể không âm thầm sợ hãi, bọn họ cố gắng tìm một chút ấm áp trên mặt của hắn.

Cố Bắc Thần không trả lời Giản Mạt, sau đó cất điện thoại, đôi mắt chim ưng trượt lên trượt xuống nhìn những quản lý cấp cao:“Vẫn chưa có phương án à?”

Không còn vẻ tà mị cười nhạt lúc nãy, bây giờ Cố Bắc Thần đã mang một khuôn mặt nghiêm túc, không còn dáng vẻ ấm áp lúc nãy nữa.

“Tổng giám đốc, có thể cho tôi thêm một ngày không?” Tổng kinh lý chỉ cảm thấy phía sau lưng đều là mồ hôi lạnh, “Ngày mai nhất định sẽ có phương án giải quyết!”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần môi mỏng kinh dương, không để ý đến dáng vẻ người trước mắt, “Một ngày?”

Tổng kinh lý âm thầm không muốn trái ý:"Nửa, nửa ngày, cuối ngày hôm nay nhất định sẽ có phương án....”

“Được!” Cố Bắc Thần đáp ứng, “Hy vọng đừng để tôi thất vọng... tan họp.” Lời vừa dứt, hắn đứng lên, nhét tay vào túi quần, rời khỏi phòng họp.

Mãi đến tận hắn rời khỏi, phòng hội nghị mọi người mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, mọi người liền sốt sắng cả lên.

Giản Mạt một tay chống cằn, ánh mắt trừng từng nhìn di động.... sau khi ra điều kiện trả ơn bằng thân thể, Cố Bắc Thần lại không hồi âm lại, cũng không biết hắn rốt cuộc là có ý tứ gì đây?

“Ôi...” Giản Mạt âm thầm thở dài một tiếng, lẩm bẩm nói:“Có đồng ý hay không thì nói luôn đi chứ!.....thật không lễ phép gì cả!”

Bực mình, cô thuận tay ném di động lên trên bàn làm việc, Giản Mạt quyết định cái gì cũng đều mặc kệ.

Bởi vì gần đây phải nạp bản thiết kế, nên trong phòng thiết kế của công ty đều lâm vào một mảng bận rộn....

Cũng mặc kệ nhiều bận rộ, có nữ nhân ở đây nhất định liền trở thành hội bát quái.

“Mình cảm thấy bây giờ có hai điểm mà mọi người tò mò về Lục Mạn nhất!” Người làm cử chỉ kéo tay ra khoảng chừng, trái phải lật qua lật lại, “Một, bộ phim mới nhất của cô ta có đi cửa sau hay không? Hai,.....chuyện với Cố Bắc Thần là thật sự hay chỉ là để quảng cáo cho bộ phim mới nhất của cô ta?!”

https://thuviensach.vn

“.....” Giản Mạt một khuôn mặt oán giận nhìn mọi người đang thảo luận bát nháo, lại kéo Cố Bắc Thần lên người, có chút vô dụng nói, “Đừng nhắc tới Cố Bắc Thần nữa, mỗi khi nghe đến hắn là chị lại cảm thấy đau đầu.”

Hướng về cô nhếch môi nở nụ cười đen tối:“Đừng thế mà, Giản tỷ,....chị không nên lúc nào cũng nghĩ tới áp lực của tổng giám đốc!...chị nên nhớ, nếu như chị có thể giành được thiết kế này thì sẽ có một tương lai sáng lạn đấy! Chỉ cần nghĩ như thế là chị sẽ có động lực làm việc ngay!”Giản Mạt nhún vai, tiếp theo oán niệm nhìn về phía tỷ muội:“Chẳng có chút động lực nào cả.....”

“Mạt Mạt, cô đừng tự gây áp lực cho mình như thế....” Mạc Tiểu Nhã có chút nhíu mày nhìn cô, “Nếu như nhận được thì rất tốt, nhưng nếu không được thì chúng ta cũng chẳng mất gì!”

Giản Mạt thở dài, gật gật đầu. sau đó đúng dậy đi vào phòng trà tự pha cho mình một cốc cà phê.

Phía ngoài đám tỷ muội vẫn đang nghiên cứu về Cố Bắc Thần, Giản Mạt dựa người vào bàn làm việc, nghe thấy mọi người nói chuyện vui vẻ, tâm tư lại trở nên sầu não...

Sau khi tan tầm, Giản Mạt đem toàn thân mệt mỏi về nhà, vẫn như vậy... biệt thự Tiểu Hoa vẫn chỉ có mình cô...

Giản Mạt chỉ đơn giản ăn một chút đồ ăn, sau đó tắm rửa liền lên giường.

Ngồi ở trên giường, cô nghĩ mình có nên nhắn tin hỏi Cố Bắc Thần hay không nhỉ?

Nhưng là, nhìn thời gian, chẳng may hắn đang ăn cơm hoặc đang tận hưởng với mỹ nữ nào đó thì sao, nếu bây giờ nàng quấy nhiễu có phải

https://thuviensach.vn

không được hay?

Ngẫm lại vẫn quên đi! Tốt nhất không nên quấy rầy hắn!

Giản Mạt cảm thấy nhàm chán, cô mở diễn đàn Lạc Thành lên, nhìn những mẫu thiết kế cấu trúc.

Ai biết vừa vặn lại thấy cả ảnh vài thiết kế căn hộ kinh điển trong khu Vũ Đô.

Trên thế giới này không có bí mật gì là vĩnh viễn, đặc biệt là đối với những người quần chúng như Lục Mạn mà nói.Bức ảnh khu nhà Vũ Đô đó vừa mới đăng xuống, ngay lập tức đã có người bình luận đã thấy Lục Mạn xuất hiện ở đó.. nghi Cố Băc Thần thành lập để cho Lục Mạn, trong phút chốc diễn đàn sôi sục hẳn lên.

Bởi vì hai người trước đã nói, diễn đàn trên bắt đầu chỉa mũi nhọn lên người của vợ Cố Bắc Thần...

Những người này đúng thật là nhàn rỗi, càng là không biết, càng là hiếu kỳ. Càng là hiếu kỳ, theo đó không biết...Vậy thì càng tốt, sau đó sẽ là hàng loạt phỏng đoán!

Vốn là nhìn cấu trúc vòng một lát, cuối cùng Giản Mạt lại bị những bình luận phía dưới làm cho cười đến không ngừng được...

Nhiều nữ nhân ảo tưởng về Cố Bắc Thần lại đem Lục Mạn ra mắng không đáng một đồng.

Mà những câu cuối cùng: Mạn Mạn có tài năng, có sắc đẹp, cô ấy mới xứng đáng làm vợ của Cố Bắc Thần, Cố Bắc Thần mua phòng cho Lục Mạn thì sớm muộn gì hắn cũng ly hôn với vợ thôi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt có chút dở khóc dở cười,,,, không ngờ bây giờ tiểu tam lại được nhiều người ủng hộ hơn vợ chính.

Cô đang vui vẻ nhìn, không gian yên tĩnh đột nhiên truyền tới tiếng động.

Trong tim lạnh một cái, Giản Mạt cả người đều ngồi bật dậy...Sẽ không phải là kẻ trộm đấy chứ?

Nghĩ đến như vậy, cô không tự chủ được mà sốt sắng cả lên.

Giản Mạt âm thầm nuốt nước bọt, mở chăn đi xuống giường, nhón chân chậm rãi đi về phía cửa, nghĩ đến có nên mở cửa nhìn một chút hay không, sau đó cánh cửa đột ngột mở ra, theo phản xạ cô lùi lại một bước.

Cố Bắc Thần tay cầm nắm đấm cửa, nhìn thấy Giản Mạt một bộ dạng kinh ngạc, hơi nhíu mày.

“Anh, anh sao lại trở về...” Giản Mạt hỏi.

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ là đôi mắt thâm thuý nhìn xuống....

Chỉ thấy Giản Mạt mặc áo ngủ bằng tơ, bởi vì mới tắm xong, không có mặc nội y, trước ngực hiện rõ hai Tiểu hồng đậu, đều lộ ra hết...

Ánh mắt Cố Bắc Thần càng trở nên thâm thuý, Giản Mạt ý thức được chuyện gì, theo phản xa đưa hai tay lên che chắn trước ngực.

“Anh có biết vô liêm sỉ là gì không hả?”

Cố Bắc Thần nâng khoé môi tà mị, “Không biết,...tôi chỉ biết là không nhìn thì phí...” Lời vừa dứt, hắn vươn ta chống đỡ Giản Mạt trên tường, “Huống hồ anh nhìn vợ của mình!”

https://thuviensach.vn

Nâng con mắt, hắn ngửi một cái, trên người Giản Mạt đã quen dùng sữa tắm, mùi hương không quá ngào ngạt, chỉ nhàn nahtj hương hoa, hoà lẫn với mùi cơ thể cô, thực mê người.

Giản Mạt bị hắn dựa đến làm tim càng đập nhanh hơn, “Anh về sao không báo em trước?”

Ý cười nơi khoé miệng của Cố Bắc Thần càng thêm sâu sắc, “Có ai đó đã nói sẽ đền ơn bằng thân thể mà? Vì thế nên anh mới trở về.....”

“.....” Giản Mạt nghe vậy, tâm tư liền chuyển biến, cô nâng bàn tay như ngó sen vòng lên cổ của Cố Bắc Thần, chớp chớp đôi mắt hạnh, liền hỏi:“Thế có nghĩa là anh sẽ thiên vị cho em?”

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ là cúi người liền bắt lấy môi Giản Mạt hôn xuống... cô mềm mại ở trong ngực, mỗi lần đầu lưỡi giao nhau, hắn liền muốn nhiều hơn nữa.

Một lúc lâu sau, Giản Mạt đã bị Cố Bắc Thần vừa ôn nhu vừa bá đạo hôn, khiến cho toàn thân cô đều mềm nhũn, nếu không phải được hắn ôm lấy thì cô chắc chắn đứng không vững.

Ngay trong lúc Giản Mạt bị hôn đến không còn hô hấp, Cố Bắc Thần mới buông tha cho cô.

Nhìn cô bởi vì thiếu dưỡng khí mà hai má đỏ hồng, hắn liền cúi người, bên tai nàng trầm thấp nói, vô vàn tình ý:“Thân thể đâu thể dùng làm điều kiện được?.....Đó là nghĩa vụ của người vợ mà!”

Lời vừa dứt, Giản Mạt không kịp nói điều gì, đã bị hắn bế lên, liền hướng phía giường đi đến.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Cố Bắc Thần Chính Là Cái Hố Sâu Chứa Đầy Mưu Mô

Giản Mạt khẽ chớp động mi mắt, người đã được Cố Bắc Thần bế lên giường...

Hai tay hắn vây cô ở dưới người, ánh mắt tà tứ mà sâu sắc nói: “Anh đi tắm rửa một chút, trong thời gian này em suy nghĩ kỹ lại đi... ngoại trừ thân thể thì em còn gì để dùng làm điều kiện!”

Giản Mạt bỗng nhiên đỏ ửng khuôn mặt, cô cứ như vậy nhìn Cố Bắc Thần mê hoặc tam sinh, nhìn chằm chằm đến nỗi hắn nở nụ cười, âm thầm thở dài một hơi, lập tức lộ ra một chút ít đáng thương.

“Chậc chậc, thật không thể nào chịu được vẻ mặt này của em...” Trên khuôn mặt đẹp đẽ tất cả đều là vô dụng, “Nghĩ kỹ đi, anh chỉ cho em năm phút thôi đấy!” Lời vừa dứt, hắn liền cúi người hôn lên môi Giản Mạt, sau đó đứng dậy đi vào phòng tắm.

Giản Mạt âm thầm đảo mắt, đối với chính mình bởi vì Cố Bắc Thần mà trở nên mê muội, đối với cô hoàn toàn bị sắc đẹp của Cố Bắc Thần làm cho mê muội cũng biết được cô không có tiền đồ rồi.

Cố Bắc Thần lần này đi tắm so với bình thường quả nhiên nhanh hơn 5 phút một chút. Hắn đi ra, tóc vẫn còn ẩm ướt, hạ thân hay dùng một chiếc khăn tắm tuỳ ý quấn lấy hông.

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn....

https://thuviensach.vn

Ánh đèn sáng có thể đem thân người từ trên xuống dưới của hắn nhìn thấy sạch, vóc người hắn cân xứng, bụng có sáu múi săn chắc. Đây quả thật giống như người cá một thân mê hồn, trêu chọc cho đáy long cô càng thêm ngứa ngáy.

Khi hắn mặc quần áo trông có vẻ gầy nhưng khi cởi quần áo ra, vóc người hắn lại săn chắc một cách hoàn mỹ.

“Em chảy nước miếng rồi kìa...” Cố Bắc Thần tuỳ ý cầm lấy khăn mặt lau khô những sợi tóc đang ướt, sau đó tiến lại gần giường.

“Anh đã nói... không nhìn thì phí!” Giản Mạt hướng hắn nở nụ cười quyến rũ, mạt mày xinh đẹp vừa mềm mại, vừa kiêu ngạo, “Cho nên em nghe theo lời anh mà!”

Giản Mạt là nữ nhân thuộc loại xinh đẹp, ở trong trường không chỉ là hoa khôi của khoa, mà còn là hoa khôi của trường. Cô không phải là bình hoa di động, trình độ học của cô cũng rất giỏi.... Ở trong trường luôn được rất nhiều con trai theo đuổi.

Giờ khắc này cô cố ý bày ra bộ dạng trêu chọc người như vậy, Cố Bắc Thần không trực tiếp ăn cô thì thật có lỗi với tiểu huynh đệ....

Cố Bắc Thần len tay vào trong thân thể cô lục lọi, bất kể là hắn hay Giản Mạt đều thoả mãn trước sau như một.

Có thể Giản Mạt mới ai oán phát hiện, Cố Bắc Thần thể lực quả là quá mạnh rồi... mỗi một lần trở về đều đem nàng vùi đập đến gân cốt đều mệt mỏi, căn bản không thể đi lại!

Ngày hôm sau, Giản Mạt bị ánh nắng ngoài cửa đánh thức.

Phát hiện chính mình nằm trong lồng ngực của Cố Bắc Thần, khoé miệng cô nở ra một nụ cười, khi nhìn thấy khuôn mặt hắn lạnh lùng giống

https://thuviensach.vn

như tác phẩm điêu khắc, thanh âm sau khi tỉnh ngủ của cô khàn khàn nói, mắt lim dim:"A Thần... thật tuyệt khi được thức dậy trong lồng ngực của anh...”Nàng vừa nói, vừa không ngừng đưa ngón tay lên lồng ngực của hắn trêu chọc.

Cố Bắc Thần mắt không mở, chỉ uể oải trầm thấp nói:“Vô sự lấy lòng không phải kẻ gian thì là kẻ trộm!”

“.....” Giản Mạt nghe được, trong nội tâm nhất thời phỉ báng Cố Bắc Thần một lượt.

Bình tĩnh, bình tĩnh lại! Anh ta là đại gia, đã thế lại còn liên quan đến việc mình có thể đến UCL hay không, phải cố mà lấy lòng!

Giản Mạt có chút muốn khóc nhưng lại không khóc nổi, hận không thể một quyền của mình đánh ngất xỉu!

Kéo khoé miệng, Giản Mạt kéo đầu lại, cắm chống trên lồng ngực của Cố Bắc Thần, dùng cằm cọ cọ trên những điểm mẫn cảm của hắn:“Ngoại trừ thân thể ra thì em không có biện pháp nào khác....”

Giản Mạt có chút muốn ói, đối với chính mình bày ra bộ dạng mềm mại cùng với giọng điệu đáng xấu hổ này.... Mặc dù Cố Bắc Thần nhìn là biết cô chỉ là đóng kịch.

Cố Bắc Thần bị Giản Mạt trêu chọc, liền chịu thua, tâm tình liền biến hoá, hắn mở hé mắt, tròng mắt đen có ánh sáng của ngon lửa nóng bỏng. Hắn vươn mình, đã đem Giản Mạt đặt lại dưới thân, tiểu huynh đệ đã ngóc đầu dậy tiến đến cô....

“Mới sáng sớm mà đã nhiệt tình như thế thì xem ra đêm qua anh vẫn chưa thoả mãn em!” Cố Bắc Thần nói làm liền làm, chưa bao giờ nói suông.Giản Mạt bất mãn, một bên muốn mắng, một bên lại bị Cố Bắc Thần

https://thuviensach.vn

trêu chọc liền nổi lên phản ứng, chỉ có thể trước tiên phối hợp vận động ái muội với hắn.

Cuối cùng, kết quả là, Cố Bắc Thần vẫn không chịu thoả hiệp trực tiếp mà cô lại bị hành hạ thêm mấy lần mà không được gì!

Hiệp một, Giản Mạt thất bại thảm hại!

Lần thứ hai, Giản Mạt đem thân thể đau nhức đến công ty, Văn Hướng nhìn Giản Mạt một lát, gian trá cười hề hề, nhỏ giọng hỏi:“Mạt tỷ, bạn trai của chị sung sức quá nhỉ? Nhìn chị kìa, đi đứng loạng choạng.....chà chà, chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả!”

Khuôn mặt Giản Mạt nhất thời tràn đầy hắc tuyến:“Tiểu nha đầu, nghĩ linh tinh gì thế hả?”

“Em không phải là tiểu nha đầu, em 21 tuổi rồi đấy. Hơn nữa chị cũng chỉ hơn em 2 tuổi thôi, cho nên đừng có lúc nào cũng coi em như trẻ con thế!” Văn Hướng lầm bầm, sau đó một mình tiến vào phòng thiết kế, “Mạt tỷ, dự án của Đế Hoàng có tiến triển gì không?”

“Không có!” Giản Mạt nghe đến Đế Hoàng liền nghĩ đến Cố Bắc Thần, mặt càng đen hơn.

Cô chỉ là một người vợ làm ấm giường, đâu có dễ dàng gì! Cố Bắc Thần lại là một tên chuyên gài bẫy, cố ý cho cô mơ màng sai lầm, cuối cùng làm cô dao động.

Văn Hướng nghe vậy, nhất thời nhướng mày, thần bí nói:“Sáng nay em nghe được một tin... Tối hôm qua tổng giám đốc Du và giám đốc Lô đi tham gia một yến hội của giới bất động sản,.. sau đó gây gổ với người của Trung Bằng ở đấy!”

https://thuviensach.vn

“.....” Khoé miệng Giản Mạt co quắp lại, nhìn cô gái nhỏ một chút không lo lắng, trái lại còn cười trên nỗi khổ của người khác, tâm tình so với ánh sáng ngoài kia hoàn toàn trái ngược.

Tình huống như thế thì có muốn giành được hạng mục này đến mấy thì cũng không thể!

Đúng là...

“Mạt Mạt, tổng giám đốc nói mọi người tới phòng hội nghị để họp!” Mạc Tiểu Nhã nói lớn.

Giản Mạt nhìn Văn Hướng nở nụ cười, cô vẫn còn nhớ tổng giám đốc nói trợ lý đem bản thiết kế thay đi.... Trợ lý ;ại toàn là những kẻ thích nịnh nọt, suốt ngày khiến cô ngột ngạt không nói còn nhìn cô một cách bỡn cợt!!

Giản Mạt không nghĩ ra, giờ mới thấy là.... Du Tử Quân và La Hiểu Tĩnh của Trung Bằng đấu đá với nhau bao nhiêu năm rồi mà vẫn chưa chán!

“Bằng mọi giá....” Du Tử Quân trầm mặt nói, “Giản Mạt, lần này phải giành được quyền thiết kế câu lạc bộ của Đế Hoàng bằng mọi giá!”

Sắc mặt của Giản Mạt vẫn bình tĩnh, không nhanh không chậm nói:“Đế Hoàng không phải dễ dàng khống chế, Du tổng...Tôi chỉ có thể cố gắng hết sức mình....”

Tất cả mọi người nuốt nước bọt, đối với lời nói thẳng thắn của Giản Mạt không thể không khâm phục, tuy nhiên vẫn không khỏi lo lắng cho cô.

Giản Mạt từ khi học đại học đã thực tập ở đây, cô xinh đẹp, có năng lực, người duyên tốt, có trách nhiệm, có quyết đoán, cả phòng thiết kế đều rất vui vẻ khi làm việc cùng cô.... Bây giờ cô nói ở đây mặc dù rất thẳng thắn, nhưng mọi người vẫn nhìn ra Du Tử Quân tâm tình không tốt.

https://thuviensach.vn

Du Tử Quân không ngờ Giản Mạt lại có thể đáp trả, nhất thời đen mặt:“Cô cảm thấy mình làm được không?”

“Tôi tin tưởng vào thiết kế của mình... nhưng thiết kế có được lựa chọn hay không thì có rất nhiều yếu tố không xác định.” Giản Mạt lấy ra bản thiết kế tiến lên, “Tô Gia Định đầu tư một phòng hoà nhạc ở Lạc Thành, tôi cảm thấy chúng ta có thể thử sức với dự án này...”

Đối với tin tức này, tất cả mọi người đều có chút bất ngờ, bọn họ ý thức được bản thiết kế đang kẹp bên trong của Giản Mạt, liền nhìn về phía cô.

Du Tử Quân liếc nhìn Giản Mạt sau đó cầm qua tài liệu lật xem, lập tức thấy được khuôn mặt hắn dịu đi để mọi người đều không hiểu tâm tình của hắn bây giờ như thế nào....

Giản Mạt cong khoé môi:“Tổng giám đốc Du, ngài thấy thế nào?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Ngại? Tôi Muốn Mua Tác Phẩm Của Cô!

Du Tử Quân biết mình lưu ý tính khí khi nắm quyền, có thể khẩu khí này không tránh mà trở về, sau này khi hắn ra ngoài lăn lộn, nhưng bây giờ trước mặt nữ nhân chết bầm kia lại bị xem thường?

“Du tổng, Tô Quân Ly vừa mới từ nước ngoài trở về, phòng hoà nhạc của Tô gia lại được đặt tên theo tên tiếng anh của hắn....” Giản Mạt tiếp tục nói, “Mặc dù Tô gia chỉ có danh tiếng trong giới nghệ thuật nhưng phòng hoà nhạc này lại có liên quan đến Tô Quân Ly, cho nên nếu như có thể giành được dự án này thì cũng không thua kém hơn so với câu lạc bộ của Đế Hoàng!”

Du Tử Quân sắc mặt có chút không được, có thể vẫn công nhận nhìn một chút tài liệu, nhưng cuối cùng vẫn thở dài, nói:

“Dùng làm phương án dự bị đi..... Giản Mạt, phòng hoà nhạc này liên quan đến Tô Quân Ly cho nên tỷ lệ thành công cũng không biết là bao nhiêu...” Du Tử Quân chầm chậm nói, “Câu lạc bộ mới là dự án quan trọng nhất bây giờ, cho nên cô vẫn nên chú tâm với dự án này hơn!”

“Được, tôi sẽ nghĩ biện pháp.” Giản Mạt trả lời.

Sau khi hội nghị kết thúc, chờ Du Tử Quân đi rồi, mọi người đều không có rời khỏi phòng họp,.... Tất cả mọi người lo lắng nhìn Giản Mạt.

“Giản Mạt, cố gắng lên...” Đường Hạo Dương khinh bỉ thở dài một tiếng, sau đó đứng dậy rời khỏi phòng họp.

https://thuviensach.vn

Nhất thời, phòng họp liền rầm rộ.

Có tức giận, có lo lắng, có trầm mặc, có vô dụng... Từ đầu đến đuôi, chỉ có Giản Mạt vẻ mặt hoàn toàn bình tĩnh.

Đương nhiên, không phải cô và Cố Bắc Thần là vợ chồng mà không lo lắng, chỉ là cô biết rõ Đế Hoàng sẽ nói giúp.

“Từ Vực, Đinh Đương, hai cô liên hệ với Tô gia đi.” Giản Mạt lạnh nhạt dăn dò, “Xem có cơ hội đưa luôn bản thiết kế cho họ không....”

“Vâng!” Từ Tư Vực cùng Đinh Đương trả lời.

“Mạt tỷ.” Vãn Hướng bộ dạng muốn khóc, “Em cảm thấy... hai dự án này cũng kẻ tám lạng, người nửa cân....!”

Giản Mạt than nhẹ, “Cố gắng lên!”

Cô cùng mọi người đều đã giao việc xong, liền rời khỏi phòng họp.

Sáng sớm, cả phòng làm việc đều bận rộn bởi vì cuộc họp, thẳng đến buổi chiều Giản Mạt mới có hơi yên tĩnh rảnh rỗi.

Ngồi ở trên ghế xoay, Giản Mạt suy nghĩ đến như thế nào mới có thể có dịp tham dụ đến bản thiết kế của Đế Hoàng, cũng mặc kệ nghĩ như thế nào, đều chỉ giống như có một kết quả...Không có khả năng!

Đúng lúc đó, tiếng chuông di động truyền đến, quấy nhiễu mạch suy nghĩ của Giản Mạt.

Cô sững sờ lại, lập tức kịp phản ứng cầm di động lên, vừa nhìn đến người gọi là “bác sĩ Vương”, tim trong nháy mắt rét lạnh, vội vàng bắt máy:“Bác sĩ Vương, mẹ tôi có vấn đề gì phải không?”

https://thuviensach.vn

“Mẹ cô không có việc gì, vẫn như cũ!” Bác sĩ Vương thở dài một tiếng. “Tiểu Giản, cha mẹ cô ngại nên không muốn gọi điện thoại cho cô, vì thế tôi đành phải gọi...Số tiền tạm ứng viện phí lần trước cô nộp đã hết rồi, vì thế bên tài chính không chịu phát thuốc...”Giản Mạt trong lòng lập tức khó chịu, “Vâng, tôi biết rồi... tôi sẽ chuyển tiền tới trong vòng hai ngày nữa.”

“Thế thì được, ôi...” Bác sĩ Vương lại thở dài một tiếng, “Tiểu Giản, cô đã nghĩ tới việc kết thúc điều trị chưa..? Thuốc để điều trị cho mẹ của cô đều là thuốc nhập khẩu từ nước ngoài cho nên rất đắt....Người bình thường khó mà chi trả nổi.”

Trái tim Giản Mạt giống như bị ai đó nên một gậy, đau đến nỗi nước mắt cô thoáng cái liền tràn ra, “Nhưng mẹ tôi vẫn còn sống...cho nên tôi đâu thể từ bỏ việc điều trị được? Chẳng lẽ tôi lại ngồi nhìn mẹ chờ chết? Tôi không làm được...”

Cô hít một hơi thật sâu, “Tôi sẽ nghĩ biện pháp!”

Bác sĩ Vương nghe vậy, cũng chỉ có thể than thở đáp ứng, “Được rồi, tôi sẽ kê thuốc xa một chút, cô hãy nghĩ biện pháp đi!”

“Bác sĩ Vương, cảm ơn ông!” Sau đó Giản Mạt hỏi thăm mấy câu, rồi cúp điện thoại.

“Cốc cốc”

Hướng Vãn (ở đây là Hướng Vãn không phải Vãn Hướng nhé T.T mềnh có cái tên cũng dịch sai nữa!) gõ cửa kính tiến vào, liếc mắt liền thấy Giản Mạt viền mắt hồng hồng, “Mạt Mạt, chị làm sao vậy?” Cô vội vàng tiến đến, “Chị đừng áp lực quá lớn, cùng lắm thì năm nay đề cử qua, chúng ta năm sau lại không ngừng cố gắng.”

Giản Mạt giật giật khoé miệng, “Không phải chuyện này đâu...chị đi ra ngoài một lát, nếu giám đốc có hỏi thì báo chị đi liên hệ với người của Đế

https://thuviensach.vn

Hoàng!” Dứt lời, cô đã cầm di động cùng túi, rời khỏi.

Hướng Vãn sứng sờ ở tại chỗ, có chút phản ứng không kịp, chờ đến khi phản ứng kịp, Giản Mạt sớm đã rời đi rồi.Giản Mạt lại xe đến Lạc Thành, trên đường cái không ngừng đung đưa, lúc trước kết hôn cùng Cố Bắc Thần có đề cập điều kiện, mỗi tháng muốn cho cô hai vạn tiền sinh hoạt.

Lúc đó nghĩ đến sẽ có thể giúp mẹ trả tiền cho bệnh viện cứ nghĩ như vậy là đủ rồi là đủ rồi... nhưng không ngờ gần đây thân thể của mẹ suy nhược, cần tăng thêm nhiều loại thuốc mới, vì thế hai vạn liền không còn đủ để điều trị...

Chẳng lẽ lại xin Cố Bắc Thần tiền sao?

Giản Mạt đem xe dừng ở ven đường, khoé miệng không tự chủ được tự giễu cợt chính mình.

Nàng lấy lý do gì để xin tiền? Huống hồ, nếu mẹ dùng thuốc đến khi tìm được tim thích hợp vần cần thời gian, quá trình đó cô làm cách nào để mở miệng?

Giản Mạt có chút vô lực nằm tự trên ghế ngồi của xe, tầm mắt vô lực xuyên qua kính chắn gió rơi ở phía trước...

Đột nhiên, cô thấy phía trước bên đường có một nhãn hiệu, trong nháy mắt cô ngồi bật dậy, trợn to hai mắt nhìn một chút, xác định nội dung trên nhãn hiệu, ánh mắt cô trong nháy mắt nổ mở vui vẻ.

Xuống xe, Giản Mạt nhanh chóng bước đến, đầu tiên là muốn xem đơn tuyên truyền....

“Tiểu thư, cô có hứng thú không?” Người phát tuyên truyền đơn Đại Nam Hài (1) cười hỏi, “Cái này là chúng tôi làm hoạt động công ích...thiết

https://thuviensach.vn

kế được một bản vẽ có thể ra giá, một nửa làm từ thiện, một nửa kia là chi phí bản quyền của cô.”

(1) Đại Nam Hài là chỉ những thứ cao lớn, to lớn.

Đại Nam Hài thấy Giản Mạt vẫn đang nhìn tuyên truyền đơn, lại vội vàng nói, “Đến thời gian cô tới hội nghị sẽ có rất nhiều danh nhân, chỉ cần bản thiết kế của cô làm cho đối phương vừa ý, giá trị thu hoạch sẽ khiến cô không tưởng tượng nổi đâu.”

Giản Mạt nhìn thời gian, dĩ nhiên là buổi chiều, “Thiết kế cái gì cũng được sao?”

“Đúng vậy...” Đại Nam Hài cười gật gật đầu, “Cô nếu như không có việc gì, có thể đi vào chuẩn bị trước.”

Giản Mạt gật gật đầu, sau đó đi đem đến nơi đất phẳng của một nhà trọ, có thể để xe ở đó một lúc lâu.

Bên trong vắng lặng lẻ loi chỉ có vài người đang vẽ đồ, Giản Mạt đại thể nhìn xuống, các ngành các nghề đều có.

Bởi vì cô ký hợp đồng với Tường Vũ, không thể đối với một loại thiết kế lén lút, sau đó suy nghĩ một chút, cô quyết ddingj vẽ một bộ trang sức.... Nếu như gặp phải người mang nữ nhân đến, không chừng có thể bán cái giá tốt.

Nếu như thời gian cho phép, cô có thể sẽ vẽ được nhiều hơn...

Giản Mạt nghiêm túc vẽ, thời gian chầm chậm trôi qua, bởi vì bản thân học thiết kế, thềm vào đó cô đối với sự vật vô cùng mẫn cảm, tới thời gian bán đấu giá, cô đã hoàn thành một bộ tác phẩm.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hé miệng cười, không có chú ý một ánh mắt thâm thuý sắc bén rơi vào trên người cô,chỉ là trau chuốt lại bản vẽ của mình, sau đó ở một bên viết xuống “Khuynh Thành Chi Luyến“.

Hài lòng nhìn bản thiết kế của chính mình, Giản Mạt đem bản vẽ tiến tới nơi triển lãm.

“Bắc Thần, bộ thiết kế kia quả thật rất đặc biệt....” Đột nhiên, có tiếng nữ nhân hờn dỗi truyền đến đúng lúc Giản Mạt muốn xoay người.

Thân thể Giản Mạt bỗng nhiên chấn động, trong lòng một trận tử kêu rên, nơi dư quang thoáng nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, phản xạ tính dùng tay che nửa khuôn mặt lại, không muốn để hắn nhìn thấy.....

Cố Bắc Thần đút một tay trong túi, nữ nhân khoác vào khuỷu tay của hắn, một nhìn Giản Mạt, một nhìn bản thiết kế....Hai tầm mắt tràn đầy ý cười.

Chỉ khác nhau là nữ nhân kia là kinh diễm còn hắn là cười chế nhạo.

“Thần, mua bản thiết kế này có được hay không?” Nữ nhân hơi chu đôi môi đỏ mọng, nói:“Anh mua đi mà, sau đó chúng ta tới cửa hàng trang sức để làm một bộ trang sức giống như thế này!”

Cố Bắc Thần ánh mắt vẫn nhìn Giản Mạt, ánh mắt u ám nhìn không thấy đáy, chỉ là khoé miệng hơi cong như có như không, khẽ mở môi mỏng, “Được!”

“Không biết giá của bản thiết kế này bao nhiêu tiền?” Đôi môi đỏ mọng của nữ nhân nhìn Cố Bắc Thần hờn dỗi hỏi.

“Mặc kệ bao nhiêu tiền, cô ra giá!” Cố Bắc Thần thanh âm thanh đạm làm cho người nghe không nắm bắt được cảm xúc, tầm mắt từ đầu đến cuối dường như không rời khỏi Giản Mạt, phảng phất muốn nhìn thấu được cô!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Quy Tắc Ngầm, Không Bằng Cầm Thú!

Giản Mạt chỉ cảm thấy mình sắp bị hắn nhìn ra thành cái lỗ thủng, muốn trốn cũng trốn không được, nàng chỉ có thể căng da đầu nhìn về phía hắn.

Chỉ là, khi đối mặt tại thời khác đó, nàng liền hối hận.

Cố Bắc Thần lau môi, cười lạnh. Liếc mắt nhìn Giản Mạt một cái đã thấu được tâm can cô.

Cô cảm giác được không khí xung quanh mình đều bị đóng băng, trái tim cô bị ép tới mức nhảy lên chậm chạp. Khóe miệng của Giản Mạt dần hạ xuống, khó khăn nói: “Hai... hai mươi vạn...”

“Qúa rẻ!” Cố Bắc Thần nói, lấy chi phiếu ra, xoát xoát vài nét, sau đó đưa cho Giản Mạt.

Hắn buông người nữ nhân bên cạnh ra, từ từ tiến lên, chậm rãi ghé sát tai Giản Mạt, nói với giọng thật khẽ: “Không bằng... Tôi thấy sau này Giản tiểu thư có thiết kế gì, thì có thể liên hệ trực tiếp với tôi, được không?”

Giản Mạt cảm thấy trái tim mình bỗng nhiên hạ xuống, lấy lại được bình tĩnh: “Được, chỉ cần anh trả được...”

“Cô biết...” Mặt Cố Bắc Thần không đổi sắc, thanh âm càng thêm trầm thấp: “Là tôi trả được mà.”

Dứt lời, Bắc Thần lạnh lùng đứng dậy, mặt hắn không lộ tia xúc cảm nào, như muốn dối lừa người xung quanh.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Giản Mạt co giật lên một chút, nhưng vẫn giữ khóe miệng tươi cười, cố không để lộ ra cảm xúc của chính mình.

“Thế thì cho tôi phương thức liên hệ đi?” Giản Mạt cười tươi như hoa, lộ ra lúm đồng tiền.

Có lẽ là vì có quan hệ chân chính cùng Bắc Thần, nói lên điều này cũng rất tự nhiên, khiến người khác cảm thấy mình ra vẻ: “Nếu không có thiết kế mới thì tôi biết thông báo với anh bằng cách nào đây?”

Nữ nhân đi bên cạnh Bắc Thần thấy cô như thế, đáy mắt hiện lên vẻ khinh nhờn, tức là, Giản Mạt muốn nhân cơ hội này làm quen với Cố Bắc Thần.

“Tám giờ tối tới Thiên Đường gặp tôi.” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, liếc mắt nhìn Giản Mạt một cái rồi xoay người rời đi.

Sau khi thấy bóng Bắc Thần đi khuất, Giản Mạt mới nhìn tờ chi phiếu trong tay cô, khóe miệng nhếch lên câu tự giễu: “Cuối cùng vẫn là lấy tiền của Cố Bắc Thần.”

Giản Mạt nghĩ nàng kia cặp kè với Cố Bắc Thần là vì tiền.

Cô bắt xe rồi phóng như bay tới bệnh viện. Giao tờ chi phiếu cho bệnh viện xong, cô đi tìm bác sĩ Vương để hiểu rõ tình huống sức khỏe của Tô Mặc rồi mới vào phòng bệnh.

Giản Mạt lấy khăn mặt ướt lau cho Tô Mặc, có vẻ như Tô Mặc vẫn hôn mê bất tỉnh, cô hơi khó chịu.

Cha cô ngoài ý muốn muốn nhảy lầu, mẹ cô cũng vào lúc ấy tái phát bệnh tim, hiện giờ mẹ cô chỉ có thể nhờ vào các dụng cụ duy trì. Chỉ chờ thời cơ thích hợp để thay tim. Sở hữu hết thảy.

https://thuviensach.vn

Chỉ là... từ cái đêm mưa to ấy không giống nhau. Cho dù những bất hạnh cô đều mang hết trên người, nhưng cô vẫn rất may mắn, ở thời điểm khó khăn nhất, cô gặp được Cố Bắc Thần. Mặc kệ hắn muốn sử dụng một lão bà nhằm mục đích gì. Thật mừng khi ở đó, nàng chưa từng có như thế.

“Mẹ, con rể của mẹ rất giàu có... Cho nên mẹ không cần phải lo lắng, không cần phải sự con gánh chịu quá nhiều áp lực đâu.” Mạt lau một bên má của Tô Mặc, rồi nói tiếp: “Anh ấy rất quan tâm và chăm sóc con trong cuộc sống và trong công việc.”

Giản Mạt cứ như vậy rồi nói tiếp.

Cô ôm Tô Mặc rồi hôn vào một bên má, nói: “Mẹ, con về đây, mẹ phải cố gắng lên, rồi con cũng sẽ cố gắng.”

Mũi cô bỗng phồng lên.

Cô là một người rất kiên cường, nhưng khi thấy mẹ là cô lại yếu đuối đến lạ kì.

Vừa ra khỏi phòng thì cô đụng mặt bác sĩ Vương, lúc ấy bác sĩ Vương đang đi kiểm tra phòng. “Bác sĩ Vương, cảm ơn anh đã quan tâm và chăm sóc cho mẹ tôi...”

Giản Mạt nói, “Nếu có trái tim nào phù hợp với mẹ tôi thì xin anh hãy nói ngay cho tôi biết!”

Bác sĩ Vương gật đầu, anh định khuyên Giản Mạt, nhưng lại thôi. Qủa thật, tất cả mọi người đều biết, Tô Mặc hiện tại đều dựa vào thuốc men nhập từ nước ngoài, không phải gia đình nào cũng có thể thừa nhận: một tháng phải hơn ba vạn tiền thuốc.

Với lại, về sau dù có trái tim thích hợp, viện phí không nói, nhưng chỉ e rằng giai đoạn cuối có thể sẽ sinh ra bài xích, như vậy thì cả của và người

https://thuviensach.vn

đều mất...

“Aizz... như vậy thì cô rất khổ cực, cô Giản...” Bác sĩ Vương nhìn theo bóng Giản Mạt, khe khẽ lắc đầu, thở dài.

Giản Mạt ra khỏi bệnh viên, bỗng thấy tiếng chuông điện thoại reo, là Đường Hạo Dương gọi. Cô bắt máy: “ Tổng giám đốc?”

“Giản Mạt à, buổi tối tôi có một bữa tiệc, cô sẽ đi cùng tôi chứ?” Hạo Thiên nói thẳng.

“Tôi đã hỏi thăm rồi, có thể Cố Bắc Thần cũng đi.” Giản Mạt nói: “Tổng giám đốc, tôi...”

“Giản Mạt à, cô cũng biết người của giám đốc Du rất khó tính cho dù không nghĩ cho công ti.” Đường Hạo Dương bỗng tỏ ra trầm trọng: “Thì cô nên nghĩ cho tương lai của mình chứ, chuyện này liên quan tới việc đề cử cô tới UCL đấy...”

Giản Mạt nghe giọng của Hạo Dương, nói rõ cũng không được, hơn nữa hôm nay cô không có giờ trên công ti nên dùng cái lí do này để rằng buộc...

Mà nếu lúc này từ chối, cũng quá giả!

Nghĩ Cố Bắc Thần tối nay sẽ đến Thiên Đường đêm, cho nên chắc là anh ta không tới bữa tiệc, liền nói: “Được, một lát nữa tôi sẽ đến đó.”

Giản Mạt về nhà, thay một bộ váy hở vai, dài đến gần đầu gối, phía sau từng lớp vải xếp chồng lên nhau, cô nhìn đồng hồ, ước tính thời gian từ nhà đến bữa tiệc chưa mất đến một giờ, từ nhà lái xe đến đó, cũng không sai thời gian lắm.

Bữa tiệc ở Lạc Thành rất có danh nam hương lâu, quả nhiên như Giản Mạt đoán trước, Cố Bắc Thần không đến đây.

https://thuviensach.vn

“Xin lỗi, tôi đi rửa tay một lát.” Mạt lễ phép nói, rồi kéo ghế đứng dậy.

Những bữa tiệc như vậy cô không hề thích, cũng là ánh mắt nóng rực của nam nhân nhưng Cố Bắc Thần có thể làm cho cô phấn khích, nhưng những người khác lại khiến cô cảm thấy buồn nôn.

“Tiểu Giản a... Cô cũng đi rửa tay à...” Giản Mạt vừa mới định tiến về hướng toilet, đã bị một người gọi tên.

Quay lại nhìn thì là trưởng phòng ở phòng cô, khóe miệng cô giật giật: “Trưởng phòng Hoàng!”

“Cô đi rửa tay đi, tôi chờ cô một lúc rồi chúng ta cùng về.” Trưởng phòng Hoàng nói gần như gào lên, vẻ mặt dữ tợn khiến người khác run.

Giản Mạt khẽ nhắm đôi mắt, tươi cười nói: “Không được, ngài về trước đi, một lúc lâu nữa tôi mới về.”

“Không sao không sao, tôi cũng đang muốn hút điếu thuốc...”

“.....” Giản Mạt cũng không nói gì, bước vào toilet.

Giản Mạt ở trong toilet, tiến tiến lùi lùi cũng mất hơn hai mươi phút. Cô nghĩ rằng, trưởng phòng Hoàng cũng không chờ lâu được như vậy đâu, có lẽ đã đi rồi. Nhưng khi cánh cửa toilet vừa mở, vẫn thấy trưởng phòng ở đó!

“Xin lỗi vì đã để ngài đợi lâu.” Giản Mạt nói, vẫn giữ khoảng cách với ông ta: “Chúng ta đi thôi!”

“Không sao không sao... Tiểu Giản a, ta nghe Tiểu Đường nói thiết kế của cô rất tuyệt?!”

Giản Mạt cũng không biết hắn muốn làm cái gì, chỉ có thể cười gật đầu phụ họa: “Đó là do tổng giám đốc quá khen đấy thôi...”

https://thuviensach.vn

“Tiểu Giản, cô có hứng thú với việc thiết kế khu văn phòng làm việc của Tân Lạc thành không?” Trưởng phòng Hoàng nhếch miệng nói.

Giản Mạt nghe nói, vị này cũng là người thượng lưu, có lẽ ổng muốn làm theo quy tắc ngầm!

“Tùy thuộc vào sự an bài của công ty, nếu công ty phân cho tôi làm thì tôi sẽ làm...”

Trưởng phòng Hoàng nghe xong, giả bộ để Giản Mạt không kinh sợ vài phần.

“Nếu Tiểu Đường đã đề cử thì dĩ nhiên cô phải giỏi hơn những người khác rồi... Hay là... để tôi giao công trình đó cho cô?”

Giản Mạt lui dần về phía sau: “Cảm ơn sự ưu ái của ngài... Nhưng mọi thiết kế đều do cấp trên của chúng tôi an bài...”

Đột nhiên, Giản Mạt bị trật chân, rồi cả người tức khắc ngã về một bên.

Trưởng phòng Hoàng vừa thấy, vội vàng kéo cô lại. Không biết vô tình hay cố ý, cả người Giản Mạt bị hắn ấn chặt trên tường. Đây là muốn ép vào vách tường chăng?!

Cái này cũng không tính là có máu chó, mà có lẽ máu chó nhất chính là... Giản Mạt chịu ảnh hưởng của vụ ngã vừa nãy nên bị trật đầu. Trong tầm mắt cô là một đôi mắt thâm túy đến nỗi người ta không nhìn mà cũng thấy run. Cố Bắc Thần nói đến Thiên Đường nhưng thực chất ở Nam Hương Lâu.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Em Rất Thiếu Tiền Hay Sao?

Cố Bắc Thần đút hai tay vào túi quần, lặng im đứng trong góc, ánh mắt nhìn qua Giản Mạt, lúc sau, liền thu trở về, “Hoàng Cục, thật trùng hợp!”

Hoàng Cục vừa nghe có người, vội vàng buông Giản Mạt ra, nhìn thấy là cố Bắc Thần, đột nhiên mỉm cười: “Thần thiếu cũng tới nơi này ăn cơm ư.” Hắn nghĩ đến bên cạnh là Giản Mạt, hơi lúng túng giải thích, “Tiểu Giản, đi đường cần phải cẩn thận một chút, đừng ở trước mặt tôi lại ngã”.

Đây chính là ý nói cô cố ý quyến rũ hắn...

Giản Mạt âm thầm chửi, kéo khóe miệng nói: “Cảm ơn ý tốt của ngài Hoàng Cục, Nếu không có ngài, tôi đã té ngã mất rồi.” Cô khéo léo đáp lại, vội vàng chào hỏi: “ Ngài Hoàng Cục, tôi trở lại phòng trước.”

Cũng không chờ Hoàng Cục nói trả lời, Giản Mạt bất chấp chỗ mắt cá chân bị đau, liền vội vàng lướt qua Cố Bắc Thần rời đi... Chỉ là, sau khi thân hình nhỏ đi qua chỗ hắn, ở thời điểm ấy, rõ ràng cô cảm giác được có một cỗ khí lạnh đánh úp lại. Trở về ghế ngồi, Giản Mạt nói vừa mới không cẩn thận bị đau chân, chào hỏi liền muốn rời đi trước.

Đường Hạo Dương thấy cũng không có cơ hội cùng Cố Bắc Thần để nói chuyện xã giao, hơn nữa là xung quanh có một đám đàn ông cứ dùng ánh mắt không đúng đắn nhìn chằm chằm Giản Mạt. Anh sợ cô bị xảy ra chuyện, liền đồng ý để cô rời đi trước.

Giản Mạt như được giải thoát, cũng bất chấp mọi người ánh mắt đang nhìn mình, liền vội vã đi ra ngoài, vừa mới quay người qua hành lang, liền

https://thuviensach.vn

gặp Tiêu Cảnh.

“Giản tiểu thư, Thần thiếu bảo cô ở trên xe chờ ngài ấy!”

Vì sợ gây ra hiểu lầm không cần thiết, Tiêu Cảnh từ trước đến nay đều kêu gọi cô là Giản tiểu thư, sẽ không gọi Thiếu phu nhân làm cho người khác thắc mắc với sự xưng hô này.

Khóe miệng Giản Mạt có chút co giật: “Tôi có thể không đi được không?”

Tiêu Cảnh cười nhạt nói: “Thần thiếu nói, đương nhiên có thể!”

Giản Mạt vừa nghe, tức khắc nới lỏng tâm trạng căng thẳng. Chỉ là cô còn chưa kịp vui mừng, lại liền bị lời nói của Tiêu Cảnh làm cho nghẹn ngào.

“Bất quá, Thần thiếu nói. Nếu không đi, tất cả những điều kiện của hai người đều không đề cập đến.” Tiêu Cảnh nói ý có ám chỉ.

Khóe miệng Giản Mạt tiếp tục run rẩy, rồi mới không cam tâm tình nguyện đi theo Tiêu Cảnh lên chiếc xe sang trọng lại khí phách kia.

Đoán chừng là Tiêu Cảnh đã báo tin cho Cố Bắc Thần, nên ít lát sau anh nhanh chóng đến, Bất quá liền tới sau mười mấy phút.

“Đi Thiên Đường đêm!” Cố Bắc Thần lên xe sau liền phân phó.

Tiêu Cảnh nghe xong, liền khởi động xe chạy tới hướng Thiên Đường Đêm. Rồi mới chuyên tâm lái xe, hoàn toàn không chú ý bầu không khí kì quái của hai người ngồi phía sau xe.

Sau khi tới Thiên Đường đêm, Giản Mạt thật ra biết bởi vì hôm nay đã phạm sai lầm biết. A, mặc dù cô không khĩ đó là phạm sai lầm. Nhưng vẫn ngoan ngoãn chú ý đi theo Cố Bắc Thần xuống xe, rồi mới một đường đi

https://thuviensach.vn

tới rồi phòng bao.Phòng bao đã có mấy người, mọi người thấy Cố Bắc Thần mang theo Giản Mạt tiến vào, một đám đầu tiên là giật mình, ngay sau đó nhíu mày đem mấy người phụ nữ bên người rồi đuổi ra ngoài.

Mấy người này Giản Mạt đều biết, Tứ Thiếu gia của Lạc Thành trong truyền thuyết!

Bỏ qua Cố Bắc Thần, lão đại Long Kiêu, lão Nhị Lệ Vân Trạch, lão Tứ Lâm Hướng Nam. Cô có biết mấy người này, nhưng không có tiếp xúc qua, cả hai đều biêt sự tồn tại của đối phương.

“Chậc chậc, đây là cái tình huống gì?” Lâm Hướng Nam hướng sự chú ý đến Cố Bắc Thần, nhìn khuôn mặt hắn, không khỏi nhìn xem Giản Mạt, “Tôi nói này Tam tẩu, Tam ca đây là xảy ra chuyện gì vậy?”

Từ sau khi kết hôn, Cố Bắc Thần chưa từng mang Giản Mạt đến tham giacuộc hội tụ của Tứ thiếu gia bọn họ. Kỳ thật Giản Mạt cùng mấy người bọn họ đều không quen biết, chỉ có biết bọn họ ai là ai, và đó là trên các tờ báo và tạp chí hay trên web để biết.

Giản mạt kéo khóe miệng, nghĩ cố lễ phép cười cười. Nhưng quả thật với bầu không khí này, cô thực sự không cười nổi.

Long Kiêu cùng Lệ Vân Trạch mắt nhìn nhau, cũng không nói gì, hai người đều nhìn về phía cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần cầm bậc lửa châm thuốc, cũng không nói lời nào, cứ như vậy bầu không khí trở nên cứng ngắc...

Trong bốn người thì Lâm Hướng Nam là nói nhiều nhất, cũng mặc mấy người khác, trực tiếp đi tới trước mặt giản Mạt, “Tam tẩu, Tam ca của tôi sao lại vó vẻ mặt khó chịu như thế?”

https://thuviensach.vn

Giản mạt với Lâm Hướng Nam mở miệng một tiếng kêu “Tam tẩu” có chút không quen, người khác không biết cô cùng Cố Bắc Thần là quan hệ như thế nào, gọi vậy cũng không thấy vấn đề, nhưng cô cảm thấy mấy người này hình như là biết không ít chuyện về của hai người bọn họ.

“Tôi, tôi cũng không rõ ràng lắm...”

Cô không biết Cố Bắc Thần vì sao tức giận, hay là bởi vì buổi chiều cô bán bản thiết kế, hay là chuyện vừa rồi cùng Hoàng Cục chó máu kia ngoài ý muốn gặp nhau, mà anh ta tức giận.Nhưng từ lên xe đến bây giờ, người này vẫn im lặng không lên tiếng, cô cũng không phải con giun trong bụng hắn, khẳng định đoán không được suy nghĩ đối phương.

“Tiểu Giản muốn uống cái gì? để Hướng Nam đi gọi. ” Lệ Vân Trạch đánh vỡ cục diện bế tắc này, bèn lên tiếng hỏi.

Lâm Hướng Nam cũng cảm thấy không khí không đúng, vẫn vội vàng hỏi: “Đúng đúng đúng, Tam tẩu uống cái gì?”

“Tôi cái gì cũng được.” Giản Mạt hơi ngượng ngập mỉm cười, có chút xấu hổ, “Cám ơn.”

“Sao lại phải xấu hổ? Đều là người trong nhà, chị khách khí cái gì?” Lâm Hướng Nam nhìn về phía Cố Bắc Thần, “Tam ca, anh nói đúng không?”

Cố Bắc Thần mặt vẫn lạnh như cũ.

Mọi người thấy bầu không khí có chút cứng ngắc không hòa hợp, cũng may tất cả đã đều quen thuộc, Long Kiêu cũng liền nói ra: “Có cái gì muốn giải quyết thì giải quyết, cứ dùng thái độ đó, thì sao giải quyết được đây?”

Cố Bắc Thần trực tiếp vặn tắt mẩu thuốc lá trong cái gạt tàn, “Tôi đi trước, còn tri phí hôm nay cứ để tôi trả...” Nói xong, anh một chút ôn nhu

https://thuviensach.vn

cũng không có liền đem Giản Mạt kéo lên, mặc kệcô có đứng vững hay không, liền kéo rồi đi ra ngoài.

Giản Mạt vừa mới đau chân lại bị một lực kéo mạnh của hắn, đau đến cơ hồ đứng không vững. Có thể thấy được Cố Bắc Thần căn bản không quan tâm đến cảm nhận của cô, thấy thế cô cũng liền quật cường chịu đựng mà không có kêu lên.

Cố Bắc Thần trực tiếp đem Giản Mạt nhét vào trong xe, lạnh giọng phân phó: “Trở về Lam Trạch Viên.”

Tiêu Cảnh từ gương chiếu hậu liếc trở lại chỗ ngồi, khởi động xe liền hướng chạy tới Lam Trạch Viên. Dọc theo đường đi hắn chỉ cảm thấy bầu không khí ở thời điểm này càng cứng nhắc.

Đến biệt thự, Cố Bắc Thần xuống xe rồi liền vào thẳng phòng.

Giản mạt xuống xe nhìn bóng dáng hắn, trong lòng ủy khuất, nhưng vẫn cố gắng để cho chính mình bình tĩnh một chút...

Chịu đựng cơn đau dưới mắt cá chân truyền đến, vừa vào phòng, Giản Mạt liền cố ngụy trang nhẹ nhàng cười nói: “Anh là đang tức giận sao?”

Cố Bắc Thần ánh mắt ám trầm nhìn Giản Mạt, liền bắt lấy cô đem ném vào ghế sô pha, thuận thế, người cũng đè ép tới.

Giản Mạt bởi vì trọng lực, nguyên bản mắt cá chân cùng bàn chân liền gập lại, cô đau nhưng nước mắt cũng không có chảy ra.

“Giản Mạt, cô thực sự thiếu tiền sao?”

“Gì cơ?” Giản Mạt bởi vì nhịn đau,chưa kịp phản úng lại.

Con ngươi Cố Bắc Thần càng tối sầm lại, “Vợ của Cố Bắc Thần tôi lại cần phải đến phòng từ thiện bán đấu giá để đi bán bản thiết kế sao? Người

https://thuviensach.vn

phụ nữ của Cố Bắc Thần tôi như vậy lại cùng nam nhân Hoàng Cục kia quan hệ bừa bãi? Hử, trả lời?”

“Em không có. ” Giản Mạt khó chịu nhíu mày.

“Không có?” Cố Bắc Thần cười lạnh, “Là không có đi bán bán thiết kế hay là không có quan hệ bừa bãi bên ngoài?”

“Bán bản thiết kế một việc nhỏ thôi, em chỉ là muốn làm từ thiện.” Giản Mạt nói lảng tránh, trong lòng có chút ủy khuất, nhưng lúc này cô quật cường lại không quên chịu thua, “còn đối với Hoàng cục tại sao xuất hiện ở nơi đó, em thật sự không biết, cũng không có qua hệ mờ ám gì với hắn ta cả. Anh tin thì tin, không tin thì thôi!”

Cô càng nói càng ấm ức, nhưng vẫn là chịu đựng đau nhức ở mắt cá chân và nỗi đau trong, đẩy đẩy Cố Bắc Thần, “Hôm nay em mệt rồi, có thể không tiếp tục nói đến vấn đề này nữa? Để cho em ngủ một giấc cho khỏe được không?”

Cố Bắc Thần không nhúc nhích, chỉ là ấn bả vai Giản Mạt. Từ lúc kết hôn đến bây giờ, hắn chưa từng quản lý cuộc sống của cô.

Có thể nói, lúc bọn họ ở chung ra, chỉ có lên giường là việc chính, ngoài ra cũng không qua tâm gì nhiều đến việc riêng của đối phương.

Nhưng nếu đã là phụ nữ của Cố Bắc Thần sao lại yếu đuối như thế, nếu cần dùng tiền thì cứ nói thẳng, vậy mà lại phải tự mình đi bán bản thiết kế, lại còn bị người khác đùa giỡn, cũng chỉ có thể chịu oan uổng mà cô cũng không lên tiếng?

Cái quái gì mà từ thiện? Nếu quả thật là nguyên nhân này, lúc buổi chiều, tại sao cô không dám nhìn hắn!

https://thuviensach.vn

“Ngày mai đem công việc này từ bỏ đi!” Cố Bắc Thần lạnh lùng nói, “Các quy tắc ngầm cần dựa trên công việc của em chính là như thế này, chẳng lẽ em còn không hiểu?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Phải Xem Em Có Bao Nhiêu Thành Ý?

Giản Mạt linh động nháy mắt một cái, ánh mắt sáng lấp lánh như ánh đèn mờ ảo, rực rỡ lung linh nổi bật trong đêm.

“Trước hết chúng ta có thể đừng nói đến chuyện từ chức được hay không?” Cô dùng giọng điệu hòa nhã để nói chuyện: “Việc xảy ra vào buổi tối ngày hôm nay thật ra chỉ là ngoài ý muốn.”

Hơi thở đối phương từ từ dồn ép tới, cô bất động đứng im, cũng không vội đẩy Cố Bắc Thần ra, ngược lại thuận theo, vươn hai cánh tay vòng qua cổ đối phương. Tiếp đến là âm thanh ngọt ngào xen lẫn chút hờn dỗi, khẽ vang lên: “Nếu như sau này còn có người đàn ông nào dám đến gần em để chọc ghẹo, em nhất định sẽ cho hắn một bạt tai, dù hắn là ai đi chăng nữa, em cũng không quan tâm. Ai bảo chồng của em là Cố Bắc Thần?”

Cố Bắc Thần không cảm xúc nghe cô nói, Khóe mắt thâm thuý liếc nhìn gương mặt vừa nãy còn lấp liếm vẻ ủy khuất không chịu nói ra, vậy mà giờ lại khôi phục lại bình thường như không có việc gì, đây cũng chính là bộ dạng quen thuộc Giản Mạt mà anh biết. Bất chợt khóe môi lạnh lẽo khẽ nhếch lên, ý lạnh cũng từ từ hiện ra trong nụ cười.

Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần không có bị dao động bởi hành động của mình, liền tiến sát gần hơn, cả người dựa vào người của anh, đầu hơi ngẩng lên, hôn nhẹ lên môi người trước mắt: “Hai ta đừng có tiếp tục nói đến việc khiến đối phương không vui nữa mà.”

Giọng nói của Cố Bắc Thần lạnh đi vài phần:“Em đang cần tiền để làm cái gì?” Anh không phải loại người dễ dãi để cho Giản Mạt có thể qua mặt.

https://thuviensach.vn

Anh khẽ nâng tầm mắt lên, sắc bén thẳng vào cô.

Sắc mặt Giản Mạt chợt biến đổi, trở nên trầm mặc im lặng không đáp lại. Cô đang nghĩ thử có nên hay không kể hết mọi chuyện về mẹ của mình cho Cố Bắc Thần nghe.

Suy nghĩ của con người đôi khi rất mâu thuẫn, ngay cả cô cũng không thể tự nói ra một số chuyện được.

Cũng như cô bằng lòng quyết định đem chính mình bán cho anh ta, thì đây là một chuyện, nhưng nếu vì lý do cần thiết nào đó, mà phải dùng sự yếu ớt của bản thân để tranh thủ sự đồng tình hoặc thương hại của đối phương... Thì đây lại là một chuyện khác nữa.

Dù không biết sau này liệu cô có giữ được lập trường như bây giờ hay không, nhưng ít ra cô hiểu rõ một vấn đề. Hiện giờ quan hệ sống chung của chính cô và Cố Bắc Thần rất mờ ám không rõ ràng, cho nên cô không muốn tiếp tục đòi hỏi bắt anh ta đưa tiền thêm nữa.

“Thật ra là do em nhìn trúng một bộ lễ phục nên muốn mua. Em nghĩ rằng anh hiện giờ đang rất bận rộn, nên cũng không dám gọi điện để đòi tiền của anh.” Giản Mạt cố ý bịa chuyện, để làm bản thân mình thành dạng người tham tiền thích chưng diện.

Cô vờ ra vẻ tội nghiệp, đáng thương nói: “Đúng lúc nhìn thấy người ta tổ chức hoạt động này, em nghĩ vừa có thể làm từ thiện, lại còn vừa kiếm được một khoản tiền thêm, nên liền tham gia. Anh thấy việc này rất tốt đúng không!”

Cố Bắc Thần lặng lẽ nhìn Giản Mạt, ẩn dưới đáy mắt là ý trầm tư dò xét, giống như muốn nhìn thấu suy nghĩ của cô. Người phụ nữ rất thích tiền, việc này anh luôn biết. Cũng bởi vì như thế nên anh mới cưới cô. Hợp tác cùng với người có mục đích thì rất dễ làm việc, cũng nhờ thế mà anh tìm

https://thuviensach.vn

được một người bạn tình hợp ý, đối với anh mà nói cũng không thắng là chuyện xấu. Nhất là khi cùng cô ở trên giường, cô thật sự rất hấp dẫn anh.

Mới lúc đầu, anh còn suy nghĩ. Qua một khoảng thời gian dài, Giản Mạt có phải hay không sẽ sinh ra dã tâm như bao những kẻ khác, cũng đều muốn từ chỗ của anh để kiếm lợi ích.

Nhưng dần dần anh mới biết, người phụ nữ này khi gả cho anh, ngoại trừ đưa ra điều kiện bắt anh mỗi tháng phải đưa tiền sinh hoạt phí, thì trong những ngày thường cô cũng chỉ chi tiêu bình thường...

Còn những thứ như trang sức luôn là anh mua tặng, còn cả mấy thứ như quần áo và đồ dùng cá nhân cần thiết, là anh luôn giao phó cho người quen là Tô San để đặt mua đem về. Còn phía cô lại chưa từng đòi thêm yêu cầu gì quá lớn.

“Sau này em muốn mua thứ gì, thì cứ nói thẳng với anh!” Cố Bắc Thần âm trầm híp hai mắt lại, thâm thúy nói thêm: “Chỉ là phải xem em dùng thành ý gì để biểu hiện, để đổi lấy thẻ tín dụng tiêu tiền đây?”

Trong lòng Giản Mạt có chút chua xót, nhưng trên gương mặt ấy vẫn như cũ, cố gượng cười ra đầy mị hoặc: “Em biết thẻ tín dụng của anhvẫn không dễ lấy mà.” Cô cong môi, giảo hoạt nói: “Lỡ như ngày nào đó anh với em tách ra nhau, không còn sống chung với nhau nữa. Anhthì lại thu hồi lại hết những thứ đã cho em, mà anh cũng biết đấy, emđã quen thích tiêu xài tiền để mua sắm. Trong tình huống đó em lại mất đi kim chủ sau lưng, cũng không tìm được người có thể dựa vào, anh không thấy như vậy sẽ rất đáng thương sao?”

Cố Bắc Thần nở nụ cười: “Thế nào? Em sợ hãi lòng tham của mình sao?

“Sao có thể chứ!” Ngữ điệu trong lời nói Giản Mạt mang chút ai oán: “Lúc anh đi ra ngoài làm việc cũng phải cẩn thận, tránh để bản thân lầm

https://thuviensach.vn

đường lạc lối. Anh cũng biết bản thân anh tỏ ra sức hút như thế nào mà! Có người phụ nữ nào mà không bị trầm mê chứ!”

Ý cười trên môi Cố Bắc Thần dần tràn ngập ở trong mắt. Giản Mạt bây giờ là đang nịnh nọt lấy lòng anh.

Giản Mạt không ngừng cố gắng thỏa hiệp: “Chuyện ngày hôm nay anhđừng có tức giận nữa được không? Sau này em hứa, chỉ cần thích cái gì thì sẽ tự động tìm anh, còn nữa, em nhất định sẽ bảo vệ tốt chính mình. Vậy đã được chưa?” Nói một hơi dài xong, cô liền cúi đầu xuống, hôn lên mặt Cố Bắc Thần.

Trong tức khắc ai kia như bị lửa đốt, rất nhanh toàn thân Cố Bắc Thần nổi lên phản ứng sinh lý. Anh đương nhiên biết người phụ nữ này là muốn dời đi sự chú ý của hắn. Kỳ thật, trừ lúc bọn họ đi đăng ký kết hôn ra, chẳng có mấy người biết được quan hệ hôn nhân của bọn họ.

Bóng đêm buông xuống, làm mê say lòng người. Vào buổi tối yên ắng này lại khoảnh khắc điên cuồng của đôi nam nữ bên trong kia.

Cả người Giản Mạt cùng với Cố Bắc Thần day dưa vài lần, thẳng đến mấy ngày liền thân thể cô đều sa đọa trầm luân vào sự phóng túng không tiết chế của anh. Người này chính là mạnh mẽ hiên ngang giày vò cô. Cho tới khi cô kiệt sức không thể chống đỡ nữa, anh mới buông tha cho cô. “Mau đi tắm rửa.”

“Em không đi!” Giản Mạt rầu rĩ nói, âm thanh nũng nịu bướng bỉnh, cả người cũng thuận tiện lăn vào bên trong.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trầm xuống: “Em bẩn chết đi được.”

Giản Mạt vừa nghe, người liền xoay trở lại, bám lấy Cố Bắc Thần, trêu tức nói: “Dù em bẩn, không phải anh cũng thích sao. Giờ em mệt lắm, sáng

https://thuviensach.vn

mai hãy tắm sạch sẽ, có được không anh?" Cô nói xong liền lấy lòng anh bằng cách hôn lên hầu kết đang nhấp nhô.

Nhiệt độ trong mắt Cố Bắc Thần càng âm trầm hạ xuống: "Em còn dám đốt lửa trên người anh, anh không ngại tiếp tục chơi với em đâu!"

Giản Mạt đâu còn dám tiếp tục trêu chọc người đàn ông này.

Cô thật sự không thể chịu nổi sự tấn công cường hãn của anh. Là một người vừa nhiều tiền, lại còn có đầy đủ cơ bắp sáu muối cường tráng, Cố Bắc Thần đúng là luôn làm phụ nữ phải chết mê vì anh ta.

"Em mệt lắm rồi, ngủ thôi." Hai mắt Giản Mạt đã lim dim không mở ra được, nhưng vẫn gắng nặn thốt ra mấy chữ.

Cố Bắc Thần dáng vẻ thật sự mệt mỏi của Giản Mạt, cũng không có ép cô đi tắm rửa nữa, trực tiếp kéo vào lòng để cô nằm trên khuỷu tay anh rồi bắt đầu ngủ.

Thời điểm lúc tắt đèn, Giản Mạt chậm rãi mở mắt ra, trên mặt dần lộ ra vẻ đau đớn.

Khi ở trên ghế sô pha dưới phòng khách, lúc cô quyến rũ Cố Bắc Thần, chủ yếu là vì nghĩ với bản tính của anh tất nhiên sẽ ôm cô lên lầu. Mắt cá chân của cô bị thương không nhẹ, chỗ dưới chân cũng đã sưng to lên một cục lớn.

Ai biết được bản thân lại đốt lửa lớn tới mức tự thiêu chính mình, một phen lăn lộn từ dưới lên trên, chỗ bị thương ở mắt cá chân càng nặng hơn. Lúc được nghỉ ngơi lấy sức được một lát, cơn đau càng ngày càng tăng thêm, cô đau tới nổi trên trán thấm đầy mồ hôi.

Cố Bắc thần như một con chim ưng như đang yên giấc ngủ, phá lệ trong đêm khi nhìn thì sáng ngời lên. Người nằm trong lòng anh khẽ mở to mắt

https://thuviensach.vn

nhìn, Cố Bắc thần chợt nhúc nhích cặp lông mày, không phải anh vì Giản Mạt mà tỉnh, mà là bởi vì lông mi của cô quá dài, lúc sát tới gần lại vô ý chạm phải da thịt anh, khiến anh ngứa đến nỗi phải nhíu mày.

Giản Mạt sợ đánh thức Cố Bắc Thần, nên âm thầm cắn răng chịu đựng đau đớn. Cô nhắm chặt hai mắt lại, cố chịu đau bắt bản thân phải ngủ đi, như vậy mới quên đi được đau đớn.

Có lẽ thật sự đã quá mệt mỏi, chỉ trong chốc lát Giản Mạt liền ngủ mất.

Đến ngày hôm sau, theo như thường lệ mỗi ngày, cứ vào đúng thời giờ là đồng hồ báo thức sinh học sẽ reo lên đánh thức cô dậy. Cô bỗng quên đi mất việc mắt cá chân đang bị đau, nên liền cử động vài cái.

“A.--”

Giản Mạt đau đến nỗi phải hít vào một hơi thật sâu, đồng thời trên trán của cô đã thấm ướt đầy mồ hôi.

“Xảy ra chuyện gì sao?” Cố Bắc Thần vừa mở mắt ra, liền trông thấy gương mặt vốn xinh đẹp của Giản Mạt tự dưng lại nhăn nhó, không nhịn được liền hỏi.

Khóe miệng Giản Mạt hơi yếu ớt mím lại, cố gượng tươi cười nói: “Emvừa mới nằm mơ, thấy anh đột nhiên nổi giận ném cho em tờ ly hôn, em vì kinh sợ nên mới bị dọa cho tỉnh giấc. Lúc em mở mắt ra vừa nhìn thấy anh thì đã bị vẻ đẹp soái ca của anh làm cho mê mẩn, nhờ vậy mà em mới cảm thấy thế giới này đối với em thật tốt!”

“Tại sao lại sợ anh ly hôn với em?” Cố Bắc Thần bất ngờ đặt ra câu hỏi, bờ môi cũng từ từ nhếch lên.

Giản Mạt gật đầu, nghiêm túc trả lời: “Đương nhiên là nếu thật ly hôn, sau này căn phòng lớn này, còn những thứ xa xỉ khác đều không thể dùng!”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cúi xuống, hôn lên trán Giản Mạt: “Em chỉ cần ngoan ngoãn, thì sẽ không bỏ em đâu.” Cố Bắc Thần nói xong liền buông cô ra, bước xuống giường đi về phía phòng tắm: “Mấy ngày nay anh sẽ ra nước ngoài một chuyến, tạm thời sẽ không ở lại đây một thời gian.”

Giản Mạt vừa nghe xong, trong lòng liền trầm xuống, cô thấp thỏm lên tiếng: “Vậy còn việc liên quan đến dự án thiết kế kia...”

“Trở về nói sau!” Lúc Cố Bắc Thần nói ngắn gọn bốn chữ kia xong, cánh cửa phòng tắm cũng liền đóng lại.

Giản Mạt giật mình, đây rốt cuộc là anh ta có ý gì đây?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Vương Tử U Buồn Dưới Ánh Mặt Trời

Cố Bắc Thần đi rồi, thì nơi Lam Trạch Viên... cái nhà này từ trước đến nay chính là nơi anh muốn tìm Giản Mạt để giải quyết nhu cầu sinh lý thì mới trở về nơi đây.

Đương nhiên, anh có thể tự do trở về, làm Giản Mạt phu nhân này, chỉ cần ngoan ngoãn chờ đợi Đế Vương ngẫu nhiên sủng hạnh, thì không thể có lời oán hận.

Bất quá, hai năm qua Giản gia đổ vỡ, Giản Mạt cô hiện giờ cũng không có nơi để đi, giờ có ngôi nhà lớn để ở, cô tại sao lại không ở chứ?!

“Chị Mạt, chân chị đã tốt hơn chút nào chưa?” Hướng Vãn tiến vào, thấy Giản Mạt đang thoa đầu hoa hồng, liền bước tới tới, đem tư liệu đặt trên bàn làm việc: “Cái này đã ba ngày qua rồi, sao mà vẫn sưng thế?”

Giản Mạt rất muốn nói, lúc đầu vốn dĩ chỉ là trật chân một chút, nhưng cuối cùng lại liên tiếp bị va chạm mạnh... có quỷ mới không bị sưng.

“Đối phương đối với bản thiết kế có vừa lòng không?” Giản Mạt lau sạch tay, sau đó lật xem tư liệu rồi hỏi.

“Có.” Hướng Vãn đáp lại: “Đối phương thực sự rất thích phong cách thiết vừa đơn giản nhưng sang trọng này của chúng ta, nhưng họ yêucầu phải thiết kế thêm một phòng khách trống để có không gian lớn đặt đàn dương cầm ở bên trong.”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn vào bản thiết kế của ngôi nhà, gật đầu hỏi: “Có nói là mấy người ở không?”

“Có vẻ là một.” Hướng Văn không khẳng định lắm, chỉ thốt ra một câu không chắc chắn.

Giản Mạt không ngạc nhiên gì mấy, những danh nhân ở Lạc Thành rất nhiều, khắp nơi có những người lập nghiệp lại càng nhiều hơn, trong số đó có vài người yêu cầu nhà thiết kế vẽ bản thảo phòng ốc cho bọn họ, nhưng kỳ thật quanh năm suốt tháng những người đó ở trong nhà có bao nhiêu ngày chứ.

Giản Mạt đưa văn kiện đã kí tên của mình trên đó đưa cho Hướng Văn mang đến bộ phận kĩ thuật, sau đó nhìn thấy Tư Vực cùng Đinh Đang từ bên ngoài trở về.

Nhìn hai người bộ mặt với dáng vẻ mệt mỏi, Giản Mạt đoán rằng dự án phòng hòa nhạc vẫn như cũ gặp trở ngại.

“Thật đúng kiệt sức bọn này, cái nghề thiết kế bây giờ cũng chẳng dễ làm tí nào! Cố gắng như thế, vậy mà vẫn không có kết quả gì!” Tư Vực buồn bực thở dài một tiếng.

Đinh Đang cũng bĩu môi nói theo: “Mấy ngày liền, ngay cả mặt của Tô Quân Ly chúng ta còn chưa nhìn thấy được.”

Cô vừa nói xong, liền không khỏi tức giận: “Anh ta cũng thật quá đáng, lúc chúng tôi đứng ngoài phòng đại sảnh nhạc chờ anh ta, thì nghe người ta báo lại nói anh ta đã đi tham gia hòa nhạc gì đó rồi. Không thể đối mặt nói chuyện cùng với anh ta, chúng ta tiếp đến phải làm sao đây?”

Nhìn bộ dáng hai người rất bất mãn, Giản Mạt cũng rất phiền muộn đau đầu.

https://thuviensach.vn

“Mạt Mạt, nếu như hai cái kia đều không giải quyết được, Du tổng sẽ không bởi vì mất mặt mà nổi điên chứ?”Đinh Đang đứng thẳng người, xoa lấy bả vai, giọng nói trở nên ngượng ngùng. Giản Mạt im lặng, lát sau mới ra quyết định: “Để tôi tới đó xem sao.” Hỏi thăm hai người mấy ngày gần đây đi tìm Tô Quân Ly bằng cách nào, Giản Mạt xem xét điều tra lại tư liệu một hồi, sau đó rời khỏi công ty.

Cô không có đi đến biệt thự của Tô gia ở thành Bắc, mà là lái xe đi thẳng đến một công viên ở thành Tây. May mắn cô chật chân là chân trái, đối với việc lái xe cũng sẽ không gây ảnh hưởng.

Công viên rất lớn, Giản Mạt chỉ là tìm người dò hỏi thăm một chút khu phía sau công viên, liền sải chân đi đến một hồ nước trồng hoa hải dụ.

Rất xa, một người mặc chiếc áo polo trắng, hai tay đút túi trong chiếc quần tây nhàn nhã, người đó đang đứng bên cạch hồ nước trồng hoa hải dụ. Dưới ánh mặt trời, hắn hơi hơi rũ mi mắt, lộ ra một chút tóc nhẹ nhàng che khuất tầm mắt của hắn.

Giản Mạt không kìm lòng được ngừng bước chân, hơi dựa hành lang trên cầu, lặng lẽ nhìn...

Gió nhẹ lướt quá, đồng thời nâng cách hoa hải dụ lên, tóc rối của hắn khẽ động, đáy mắt ánh lên vẻ nhàn nhạt ưu thương.

Mọi người biết rõ từ nhỏ Tô Quân Ly được khen là thần đồng âm nhạc, ngoại trừ trình độ dương cầm tài nghệ, nghe nói người này còn có thể biết nhiều hơn tám loại nhạc cụ Trung Quốc và nước ngoài.

Những người như vậy, nhất định thân phận không tầm thường...

Nhưng giờ phút này, Giản Mạt cảm thấy, hắn chỉ là muốn một phần là người bình thường!

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy đứng xem, Giản Mạt không đành lòng quấy rầy bức họa xinh đẹp này. Cô đột nhiên suy nghĩ một vấn đề, tất cả các mô tả bởi phương tiện tryền thông căn bản không thích hợp với người này.

Tô Quân Ly cảm giác được có ai đó đang nhìn mình trong thời gian dài, nghiêng người, đối mặt với Giản Mạt là khuôn mặt mỹ lệ đẹp trai dưới ánh mặt, khóe miệng anh ta không khỏi nhấc lên.

Giản Mạt vẫn luôn cảm thấy Cố Bắc Thần đã soái không một ai bằng. Nhưng giờ phút này nhìn đến Tô Quân Ly khi cười, cô đột nhiên cảm thấy, cô trước kia là đã nghĩ quá nông cạn.

Cố gắng không cho bước chân của chính mình bước đi kì quái, Giản Mạt bước đến, theo phép lịch sự vươn tay ra: “Xin chào, tôi là Giản Mạt ở bộ phận thiết kế Tường Vi.”

Tô Quân Ly hờ hững liếc mắt tới: “Liên quan đến thiết kế phòng hòa nhạc adrian?”

Giản Mạt gật đầu: “Nếu Tô tiên sinh không ngại, có thể tìm một nơi để nói chuyện?” Sau đó, bàn chân phía dưới khẽ nhúc nhích.

Tô Quân Ly tỉ mỉ nhìn xuống: “Chân cô bị thương?”

“Chỉ bị thương nhẹ ở trước mắt cá chân thôi, Không có gì đáng ngại.”

“Ồ?” Tô Quân Ly khẽ kêu lên: “Tôi còn tưởng là cô đang cố tình cho tôi nhìn thấy. Kế tiếp cố gắng làm tôi thương hại rồi lợi dụng cơ hội này để đạt mục đích.”

Giản Mạt mất khống chế co giật khóe môi, trong lòng bất mãn chửi thầm: Không có ai nói cho anh biết, một người đàn ông không nên nói năng quá mức thẳng thắn à? Cố nhếch môi cười!

https://thuviensach.vn

“Vậy liệu Tô tiên sinh có cho cơ hội này cho tôi hay không?”

Tô Quân Ly mím môi tươi cười trước sau không thay đổi, chỉ là, ánh mắt anh lơ đãng nhìn qua mái tóc dài của cô vì gió thổi qua lên, nên thấy được vết sẹo sau gáy Giản Mạt, đáy mắt anh lướt qua một tia kinh ngạc.

“Tôi là một thân sĩ.” Tô quân Ly cười ôn hòa như ánh nắng mặt trời, làm người ta như đắm mình trong gió xuân ấm ấp.

Giản Mạt bị nhìn thấu thì không khỏi oán thầm, chỉ cảm thấy lòng bàn chân phát lạnh, có chút cảnh giác nhìn Tô Quân Ly.

“Tôi trước kia đã từng học qua tâm lý học.” Tô Quân Ly giải thích, lần này ngay cả đáy mắt đều là ý cười.

Giản Mạt lúc này trừ bỏ kéo cười gượng ra, còn có thể có nói cái gì?

Đời này cô ghét tiếp xúc với người thành thạo tâm lý học, đây chính là suy nghĩ duy nhất của Giản Mạt sau khi gặp gỡ Tô Quân Ly. Bởi vì những người như thế có thể nhìn thấu người khác, xem trộm từ ánh mắt và cử chỉ của bạn mà suy đoán những việc bạn đang làm.

Giản Mạt đứng thẳng lên, tiến về phía phía trước, cô hơi thiếu tự tin hỏi: “Tô tiên sinh, có được hay không nếu tôi nói một câu với anh.”Cô bày ra khuôn mặt có chút khổ sở: “Nói thật, ở trước mặt anh, tôi cảm thấy mình thực ngốc.”

“Chúng ta có thể làm bạn bè không?” Tô Quân Lyy cảm thấy trước mắt anh là một người đáng yêu cực kỳ, rõ ràng trong lòng rất nhiều cảm xúc, cố tình biểu đạt ra trái với vẻ bên trong.

Những người như vậy, hoặc sợ hãi thương tổn, hoặc kháng cự những thứ thương tổn đến mình!

https://thuviensach.vn

“Có thể cùng Tô tiên sinh làm bạn bè ư?” Giản Mạt kinh ngạc.

“Quân Ly.”

“Sao? ” Giản Mạt trong lúc nhất thời không kịp phản ứng lại.

Tô Quân Ly cười nói: “Nếu là bạn bè, thì không cần xưng hô tiên sinh tiểu thư, cô có thể kêu tôi là Quân Ly, còn tôi gọi cô là Mạt Mạt. Cô thấy thế nào?”

Giản Mạt hào phóng gật đầu, “Kỳ thật, tôi cũng cảm thấy xưng hô như vậy sẽ thân thiết hơn.”

“Làm bạn bè với nhau, tôi sẽ ưu tiên suy xét về thiết kế của cô!”

Giản Mạt cảm thấy chính mình hôm nay đầu óc có chút chậm chạp ngây ngốc, phải nói chỉ số thông minh của Tô Quân Ly trước mặt cô đúng là rất cao. Lúc này cô mới phát hiện chỉ số thông minh của chính mình so với người ta thì đúng là không cùng đẳng cấp.

Sau khi phản ứng lại, ánh mắt Giản Mạt sáng ngời: “Anh nói thật ư?

“Đúng vậy.” Tô Quân Ly cất lên giọng nói nhẹ nhàng dễ nghe, giống như khúc đàn violong, khiến người ta thoải mái.

Lúc đầu Giản Mạt có hơi thất vọng không dám nghĩ sẽ thành công khiến đối phương đồng ý, nhưng không nghĩ tới cô chỉ phán đoán được kết quả lần gặp mặt đầu tiên lại không thể biết được kết cục sẽ ra sao. Ai mà ngờ chỉ vô tình lại có thêm một người bạn, còn được tặng thêm một cơ hội nữa chứ!

Sau khi nói chuyện xong với Tô Quân Ly, Giản Mạt liền trở về công ty.

Mọi người vừa nghe cô vừa ra mặt liền thu phục được Tô Quân Ly, từng con mắt đều đột nhiên nhìn chằm chằm vào cô.

https://thuviensach.vn

“Chị Mạt!” Hướng Vãn đột nhiên đi đến bên cạnh, cọ lên người Giản Mạt, hai tay ôm lấy cánh tay của cô, trên mặt hiện ra ra ánh mắt lấp lánh đầy sùng bái: “Chị thật giỏi, có thể tìm ra cách thu phục được Tô Quân Ly. Em tin tưởng chị nhất định cũng có thể thu phục được Đế Hoàng.”

Giản Mạt đảo nhẹ hai mắt, hài hước chỉnh lại lời Hướng Vãn mới nói: “Phải sửa lại vài chữ, Không phải là thu phục được, mà là thắng được là nhờ vào cơ hội.” Nói xong, cô đột nhiên nghĩ đến lời Cố Bắc Thần ngày đó trước khi đi đã nói.

Trong lòng liền rối rắm suy nghĩ, rốt cuộc độ tin cậy trong lời nói của anh ta là bao nhiêu?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Kẻ Thứ Ba Chen Chân Vào

“Dù sao Tô Quân Ly cũng đồng ý cho cơ hội, năng lực của chị Mạt không thể chê, em nghĩ anh ta nhất định sẽ coi trọng.” Hướng Vãn tự tin nói với Giản Mạt.

Giản Mạt nhếch miệng cười cười, nhưng dù sao, Hướng Vãn không có ở đây vẫn nhẹ nhàng.

Nghe nhạc tuy rằng là loại nhỏ, mặc kệ từ vẻ ngoài vẫn là nội tại. Không chỉ có suy xét chính là biểu diễn tâm tình, còn có người nghe tâm lý, mỗi một cái phân đoạn lại không thể rơi xuống khuôn sáo cũ, muốn thiết kế tốt cô còn phải ngẫm lại.

Trong đầu Giản Mạt hiện ra nội dung thiết kế. Cô cắn bút vẽ bản đồ, lúc đó Tô Quân Ly cúi đầu lấy tư liệu. Cô ngẩng lên thì chạm mặt anh ta, lúc ấy anh ta trông có vẻ rất buồn bã?

Từ vô danh liền thành công thành danh toại, lại sinh ra trong một gia đình danh giá, mọi người lại luôn ủng hộ cho sự nghiệp của anh ta, thế thì buồn cái gì?

Âm nhạc linh cảm? Vẫn là cảm tình vấn đề?

“Giản Mạt, cô vẫn còn chưa về sao?” Đại Hùng thấy Giản Mạt vẫn còn ở trong phòng thiết kế, không nén nổi thắc mắc, hỏi.

“Hả?” Giản Mạt hoàn hồn.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Đại Hùng chỉ chỉ đồng hồ, nói.

Lúc này Giản Mạt mới nhận ra đã hết giờ làm việc. “Đi...” Cô nói, liền đem bản vẽ cùng tư liệu thu thập được cất vào túi, tính toán thời gian đi tới quán cà phê tiếp tục ý tưởng đồ thiết kế.

Xe đi được tới chỗ giao lộ thương trường, lại có một nhóm học sinh đi ngang qua, chắn ngang con đường. Giản Mạt dừng lại để chờ nhóm học sinh đó đi qua.

Giản Mạt đưa ánh mắt nhàm chán nhìn khắp nơi, tầm mắt dừng ở màn hình lớn của thương trường, chỉ thấy một dòng chữ to như vậy: “Thần thiếu gia từ nước ngoài đưa theo một nữ minh tinh, cùng tới Lạc Thành du lịch” tiêu đề đó ở bên trên màn hình lớn.

Trong màn hình, phóng viên vây đổ từ sân bay vip thẳng dài, tràn đầy toàn người, một đám đem microphone đi phía trước, đèn flash nháy liên tục hết đợt này đến đợt khác đến lóa tầm mắt.

“Mạn Mạn có quan hệ cùng Thần thiếu gia luôn là đề tài “tai tiếng” nóng nhất. Không biết bây giờ, Mạn Mạn với Thần thiếu gia đã có quan hệ tới mức nào rồi?”

Lục Mạn nở nụ cười quyến rũ, đôi mắt đẹp nhướn lên, nói: “Đại gia cũng chỉ là bạn bè...” Lại nói tiếp: “Quan hệ của tôi với Thần thiếu, chỉ có thể nói là tương đối...”

Nàng vừa mới nói xong, có phóng viên vội vàng hỏi: “Thần thiếu đi công tác bên Mỹ, có một bức ảnh chụp được một người bên cạnh Thần thiếu, người đó rất giống nữ phục vụ. Không biết đó có phải là cô Mạn đây?”

Một hình ảnh nhỏ được cắt ghép, chiếm cứ màn hình chính là Trương Ảnh chụp. Lọt vào trong tầm mắt của Mạt Mạt, tuy ảnh chụp rất xa, nhưng

https://thuviensach.vn

với những người đã quen thuộc với Cố Bắc Thần thì liếc mắt một cái đã có thể nhận ra hắn ngay.

Mà bên cạnh hắn là bóng dáng của một nữ nhân, không thấy rõ mặt. Xác thật là rất giống Lục Mạn, vì nữ nhân kia cũng có mái tóc xoăn xoăn.”Tôi đi Mỹ chỉ để làm quảng cáo...” Lục Mạn cười nhạt, nói; trợ lý cùng người đại diện đã bắt đầu khai đạo.

“Mạn Mạn, cô có thể cho chúng tôi biết Thần thiếu gia có ý định ly hôn với vợ hay không?”

“Mạn Mạn, ghe nói Thần thiếu gia đã tặng nhẫn cho cô!”

“Mạn Mạn...”

“...”

Trên màn hình lớn, Lục Mạn không trả lời lại bất kì vấn đề nào nữa, cô được người đại diện hộ tống lên xe.

Xe của Lục Mạn đi rồi, người ta để lại trên màn hình một câu như sau: “Chuyến du lịch lãng mạn bên nước ngoài của Cố Bắc Thần và Lục Mạn, Thần thiếu còn tặng nhẫn cho Lục Mạn. Cô vợ thần bí của Thần thiếu có lẽ sẽ li hôn, vây Lục Mạn sẽ là kẻ thứ ba chen chân?!”

Không thể nào không nghi ngờ, chỉ cần một scandal mà đã bị cho là sẽ kết hôn với Cố Bắc Thần. Lục Mạn đã liên tiếp rất nhiều lần cùng hắn tuôn ra tai tiếng, truyền thông hôm nay có chung điểm với nhau là chứng thực xem thông tin có đúng như vậy không, vả lại thêm thông tin chỉ để hấp dẫn người xem mà thôi.

“Bíp... Bíp... Bíp...”

https://thuviensach.vn

Từ phía sau xe của Lục Mạn có tiếng còi xe. Theo bản năng Giản Mạt quay đầu lại nhìn, rồi lại ngoảnh lên, cuối cùng cũng hết tắc đường, cô vội vàng khởi động xe chạy.

Giới giải trí từ trước đến nay là cái chảo nhuộm tai tiếng. Đại minh tinh Lục Mạn và Cố Bắc Thần có tai tiếng, khi tin tức ra tới, có người ủng hộ cho Lục Mạn, cư nhiên cũng có người ủng hộ cô vợ bí ẩn của Cố Bắc Thần xuất hiện.

Đương nhiên, không thiếu người muốn biết thêm thông tin.

Trong đầu Mạt lúc này chen rất nhiều cảm xúc... Mà thôi, có lẽ sau này cô và Bắc Thần cũng sẽ chia tay.

Từ đầu đến cuối, cô đều quan tâm đến hiện thực hơn, cô không lưu luyến hiện tại, cũng không ảo tưởng tương lai.

Xe dừng lại ở cửa quán cafe, đúng lúc đó điện thoại của Mạt vang lên một tiếng “tích“.

Giản Mạt lấy điện thoại ra xem tin nhắn.

Thương tiên sinh: Đang làm gì vậy?

Giản Mạt cảm thấy hơi lạ, nghĩ thầm: “Cố Bắc Thần, ngoại trừ lần anh ta nói về Lam Trạch viên thì chưa lần nào anh ta nhắn tin với mình cả.

Giản Mạt bĩu môi, thuận tay nhắn lại: “Vừa mới xem tin của chồng và nữ minh tinh đi nước ngoài đấy!”

Điện thoại của Cố Bắc Thần đem cô về hiện thực.

Hả?!

Khóe miệng của Giản Mạt co giật.

https://thuviensach.vn

Cô không nghĩ gì nữa, nghe điện thoại. Là giọng của Cố Bắc Thần:

“Anh vừa ra sân bay, bà nội gọi anh về nhà ăn cơm, em đang ở đâu? Để anh tới đón?” Có tiếng đàn violon ở đầu bên kia.

Giản Mạt hơi sửng sốt, cô hỏi ngược lại: “Anh đang ở đâu?”

“Anh đang trên đường trở về từ sân bay... Nếu em còn ở công ti thì bốn mươi phút nữa anh sẽ đến đón em!”

“Em cũng đang trên đường về.” Giản Mạt nói, nghĩ thầm, đừng có đùa, Cố Bắc Thần mà đứng trước công ti mình thì không biết sẽ có bao nhiêu rắc rối xảy ra?! Cô nói tiếp: “Hẹn gặp anh ở nhà nha!”

“Được.” Cố Bắc Thần nói.

Giản Mạt chờ Cố Bắc Thần cúp máy liền cất điện thoại, vội vàng khởi động xe quay về Lam Trạch Viên.

Cố Bắc Thần cười, anh tắt di động, nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài cửa xe.

Con đường cuối cùng dẫn đến Lam Trạch viên là Lâm Ấm.

Chỉ là trong ánh mắt lộ ra một chút bất mãn...

Cố Bắc Thần nghĩ: “Các cô gái có quan hệ cùng anh đều muốn công khai với công chúng, chỉ riêng Giản Mạt là khác hoàn toàn. Anh có nên trừ điểm của cô ấy không đây?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Đầu Bị Ngập Nước

Cố Bắc Thần tới Lam Trạch viên nhưng không xuống mà ngồi trong xe chờ. Chờ khoảng nửa tiếng liền thấy Giản Mạt xuất hiện.

Hơi nhíu mi, anh với Giản Mạt đã thương lượng xong, tất cả là mười vạn tệ. Dù thế nào thì tâm tình hắn cũng có chút phức tạp.

Giản Mạt nhìn chiếc xe phía trước, rút điện thoại nhắn tin: Đợi emnăm phút, em lên lầu thay quần áo.

Nhìn tin nhắn, Cố Bắc Thần nhếch môi thoáng có ý cười. Cứ như vậy, ý cười đã đạt đến đáy mắt.

Cô là người có thể bình tĩnh nhìn anh sảy ra tai tiếng cùng cô gái khác, ngay sau đó coi như không có việc gì xảy ra cùng anh thân mật.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu vừa đúng lúc nhìn thấy Giản Mạt…khoảnh khắc ấy ánh mắt của anh trở nên thâm thúy không thấy đáy.

Bà nội ở biệt thự vùng ngoại ô, Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần sẽ thường xuyên trở về ăn cơm cùng bà… Lúc trước đó là nơi cử hành hôn lễ, tính cả người Cố gia đều không có mấy người tham dự.

Trong số những người không đến có cha mẹ của Cố Bắc Thần…

“Mạt Mạt, sao cháu lại gầy như vậy?” Bà nội đối với cô cháu dâu này cực kì vừa lòng, tuy rằng bà biết lúc trước cháu bà cưới Mạt Mạt vì 20% cổ phần tập đoàn.

https://thuviensach.vn

Mạt Mạt cười với bà nội: “Bà nội à, hiện tại con gái đều thích gầy. Như vậy mới là đẹp.”

Bà nội vừa nghe vậy liền phản đối: “Gầy không đảm bảo dinh dưỡng. Đến bây giờ ta vẫn chưa được ôm cháu đích tôn đâu.”

“Bà nội, lúc trước Bắc Thần lo con chưa tốt nghiệp đã mang thai không tốt, bây giờ con vừa mới tốt nghiệp không lâu.” Giản Mạt nói dối rất thuận miệng, hoàn toàn không làm cho người ta cảm thấy mình bị lừa. “Con cũng không muốn cùng Bắc Thần sinh một đứa đâu.”

Cố Bắc Thần từ đầu đến cuối đều không nói câu nào, ngồi im xem cô diễn trò.

Bà nội nghe vậy nhíu mi: “Nội nghe tiểu tử kia nói không phải con đã có rồi sao?”

Giản Mạt nghĩ đó là hậu quả của hôm diễn trò ở Cố gia, tức khắc sắc mặt liền ủ rũ, mất mát “Con cũng tưởng… nhưng cuối cùng đi bệnh viện bác sỹ nói đó là do dạ dày con không tốt…”

Bà nội thấy Giản Mạt trông lo lắng, vội vàng kéo tay cô an ủi: “Không cần vội, nếu như các cháu đã muốn có, thì tiểu Thần cố gắng một chút thì sẽ có thôi… ” Sau đó ánh mắt ái muội nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần da mặt dày, không cảm thấy gì, nhưng Giản Mạt mặt mỏng lập tức đỏ mặt.

“Vâng, con sẽ cùng Giản Giao cố gắng…” Người nào đó thấy Giản Mạt chưa đủ mất mặt, nói chuyện một cách nghiêm túc.

Bà nội nhìn vợ chồng son tình cảm hài hòa liền vui, thấy Cố Bắc Thần cũng không phản đối việc có con, trong lòng càng thấy vui lên không ít. Ăn cơm xong liền đuổi vợ chồng son về nhà nỗ lực.

https://thuviensach.vn

Trở lại biệt thự, Cố Bắc Thần có việc liền vào thư phòng.

Giản Mạt thừa dịp này liền đi sang phòng khác thoa dầu hoa hồng vào mắt cá chân. Sợ mùi quá nồng, không dám thoa ở phòng ngủ.Bởi vì thời gia còn sớm liền tiếp tục vẽ. Tuy nhiên vừa phác thảo đã không hài lòng, đơn giản là vì suy nghĩ hỗn loạn.

Giản Mạt tắm xong là 11 giờ, nhưng Cố Bắc Thần xem ra vẫn còn công việc chưa giải quyết xong.

Là một người vợ tốt Giản Mạt tự thấy cần thiết phải đi quyến rũ người đàn ông đang bề bộn công việc kia mới được.

Không có biện pháp, Cố Bắc Thần trước mặt người khác luôn lạnh lùng, nhưng thực chất chính là lưu manh mười phần, hơn nữa sức chiến đấu rất mãnh liệt.

Nếu anh ta ở nhà mà cô đi ngủ trước, hậu quả chính là bị anh trược tiếp làm tỉnh, cả đêm cũng đừng mong được ngủ.

Cố Bắc Thần đang dự hội nghị liền nghe thấy tiếng gõ cửa, mặt không sắc đổi nói với người đối diện: “Nói với Tô San ngày mai tôi muốn nhìn thấy bản kế hoạch.” Vừa dứt lời, đúng lúc này Giản Mạt đẩy cửa tiến vào.

Giản Mạt vừa mới tắm xong, tóc còn chưa khô trên người ặc một bộ váy ngủ, cả người như toát lên vẻ thanh tú như hoa sen hé nở trên mặt nước.

Cố Bắc Thần ánh mắt chợt trở nên âm trầm, đứng trước cô gái này cơ thể anh luôn xảy ra phản ứng…

“Đã khuya rồi, còn chưa ngủ sao?” Giản Mạt đi tới, liền trực tiếp ngồi xuống đùi, hai tay vòng qua cổ anh.

“Nghĩ gì vậy?” Cố Bắc Thần nhẹ nhàng ngửi mùi cơ thể cô.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười để lộ núm đồng tiền như hoa, đưa mắt nhìn Cố Bắc Thần, làm cho người cô phảng phất sự nhiệt tình: “Ồ, anh như vậy thật sự rất mê người…”

Cố Bắc Thần cười cười, ngón tay đưa lên vuốt ve mái tóc còn chưa khô của Giản Mạt, không khí một lần nữa trở nên trầm mặc, thật khiến cho người ta hít thờ không thông.

“A Thần, em cảm thấy sau khi tắm rửa xong người càng trở nên xinh đẹp.” Giản Mạt đánh vỡ sự trầm mặc trong phòng: “Không biết anh có cảm thấy như vậy không?”

“Không có.” Cố Bắc Thần không chút nể nang, thanh âm không nhanh không chậm lộ ra ý cười: “Anh sẽ cảm thấy sau khi tắm xong đầu óc em như có nước vào.”

“…” Giản Mạt thật không còn lời nào để nói.

Những lời tán tỉnh đâu? Không khí lãng mạn ở nơi nào?

Cố Bắc Thần nhìn khuôn mặt Giản Mạt cứng đờ, tâm tình trở nên vui vẻ, hôn lên đôi tai cô, giọng trầm thấp: “Không có việc gì, anh sẽ không vì đầu óc em không bình thường mà không cần em…Có phải rất vui vẻ không?” Hỏi xong còn cười cười nhìn cô.

Giản Mạt đối mặt với cặp mắt sâu không thấy đáy của anh, khóe miệng có chút giật giật, cơ thể cứng đờ muốn dịch ra đột nhiên lại dừng lại…

Cảm giác được vật kiêu ngạo của hắn đang cứng rắn, khuôn mặt của cô không tự chủ được đỏ lên.

Cố Bắc Thần mặt dày nói, âm thanh có chút mị hoặc “Có phản ứng…” Nói rồi cầm tay Giản Mạt hướng về chỗ đó: “Nó đối với em thật là nhạy cảm.”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt “A” một tiếng, theo bản năng rút tay về, nhưng Cố Bắc Thần căn bản không cho cô cơ hội… Ấn tay cô xuống đồng thời cúi xuống hôn lên môi cô.

Ánh trăng treo ngoài cửa sổ, đột nhiên có một đám mây che khuất nó, phảng phất sự nhiệt tình trong phòng cũng khiến cho nó đỏ mặt.

Không khí trong phòng ái muội, hơi thở chồng chéo đan vào nhau, chỉ một lát sau thư phòng đã trở thành nơi diễn ra cuộc chiến không cân sức…

Giản Mạt cũng không biết mình cùng Cố Bắc Thần về phòng ngủ lúc nào, anh lúc nào cũng vậy, người luôn tràn đầy tinh lực khiến cho cô khó có thể đối phó được.

Đợi đến khi anh tiến vào nơi sâu nhất, Giản Mạt vòng tay qua cổ Cố Bắc Thần, lấy lòng nói: “A Thần, việc lúc trước em nhờ anh, giờ có được kết quả chưa?”

Việc này cũng cần tiêu tốn thể lực mà, không phải cũng nên có chút phúc lợi sao?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Khiếp Sợ!

Trên thế giới này có một loại người, một giây trước hắn có thể cao ngạo đứng đầu ở một độ cao mới, một giây sau lại vô sỉ không có giới hạn.

Giản Mạt cảm thấy đàn ông ở phương diện tình yêu vẫn luôn suy nghĩ bằng nửa dưới thân dưới, lại nghĩ đến hoàn cảnh của bản thân ở thời điểm này, cộ hạ quyết tâm làm thế nào cũng phải dành được một phần công trình kia của Đế Hoàng.

Nhưng cuối cùng…Giản Mạt thở dài nặng nề, chuyện tối hôm qua vẫn không khiến Cố Bắc Thần đồng ý giúp cô, Giản Mạt buồn bực cảm giác tâm tình cả ngày đều không vui.

Giản Mạt vừa cầm ly sữa bò lên uống vừa hậm hực nghĩ xem phải làm như thế nào để Cố Bắc Thần đồng ý giúp cô đây? Nhưng suy nghĩ tới lui vài phương án lại bị chính bản thân mình bác bỏ.

Bên kia Cố Bắc Thần đang thưởng thứ ly cà phê trên tay, ánh mắt sắt bén vẫn không rời hình bóng Giản Mạt đang ngẩn người, khóe môi nhếch lên ý cười nhợt nhạt, như có như không.

“Đây là đang chờ anh đưa em đi làm sao?” Buông ly cà phê xuống, Cố Bắc Thần đạm bạc mở miệng, khuôn mặt lại hiện lên nụ cười tà tứ.

Giản Mạt giật mình: “Em tự lái xe đi cũng được”

“Anh xấu đến nỗi không dám gặp người khác à?” Cố Bắc Thần trầm giọng,

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Giản Mạt cười cười, rồi cô đứng dậy đi đến bên cạnh Cố Bắc Thần ngồi xuống đồng thời hạ xuống môi anh nụ hôn nhẹ, vẻ mặt lấy lòng "Là em không dám gặp được người khác."

"Vậy sao." Cố Bắc Thần trả lời.

Khóe miệng Giản Mạt hiện lên ý cười lớn, sâu trong ánh mắt lại hiện lên vài tia sáng giảo hoạt. Người nam nhân này thật đúng là làm cho người khác có chút ngứa răng.

"Muốn cho anh 'muốn' em?" Cố Bắc Thần nhìn vài tia sang trong đáy mắt Giản Mạt, đột nhiên tiến lại gần mờ ám hỏi.

"Ách…" Khóe miệng cô có chút co giật, ngay sau đó cười cười nói, "Anhsuy nghĩ nhiều!"

Ánh mắt Cố Bắc Thần cực nóng mà thâm thúy, gắt gao nhìn vào đáy mắt Giản Mạt

"Tối hôm qua bị anh hành như vậy bây giờ vẫn còn ê ẩm a." Thanh âm Giản Mạt mềm mại lại cuốn hút người, chỉ nghe cô khẽ thở dài một tiếng, "Nhưng em cố gắng như vậy anh ngược lại chẳng ủng hộ công việc của em gì cả."

Cố Bắc Thần hôn lên đôi môi đỏ mọng của Giản Mạt, môi mỏng khẽ phát ra thanh âm trầm thấp, "Muốn anh đồng ý thiên vị em sao?"

"Được rồi." Giản Mạt vội vàng gật đầu, đáy mắt hiện rõ vẻ cần thiết.

Khóe miệng Cố Bắc Thần hiện lên ý cười, ánh mắt thâm thúy ngàn năm, làm người ta liếc mắt một cái nhìn không thấy đáy "Không được!"

"…" Giản Mạt thật hết chỗ nói "Anh lại thích trêu chọc em, thật vui lắm sao?"

https://thuviensach.vn

“Đế Hoàng sở hữu các hạng mục đều có lưu trình cố định, anh liền tính muốn làm việc thiên vị cũng phải có lý do.” Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy không thấy đáy, “Muốn anh thiên vị em, vậy dùng lý do gì?”Giản Mạt không đáp lại.

“Nếu không, anh liền nói em là Cố phu nhân?” Môi mỏng anh vốn xuất hiện ý cười nháy mắt lại trở nên nguy hiểm: “Bản thảo gì đó đều không cần, trực tiếp cho em thiết kế, như thế nào?”

“...” Giản Mạt vừa nghe, trong lòng thầm rủa Cố Bắc Thần ngoài miệng vẫn nói “Chế độ của Đế Hoàng không thể đánh vỡ!”

Cố Bắc Thần khóe miệng ý cười gia tăng, đưa tay lấy cà vạt đưa lên ý bảo cô hầu hạ.

Giản Mạt âm thầm thở dài, ngoan ngoãn lấy quá cà vạt tiến lên bắt đầu cho thắt cho anh. Nhìn yết hầu của anh, cô hận không thể trực tiếp vừa siết cà vạt lại, nghẹn chết anh!

Đương nhiên, cô cũng chỉ có thể tự mình tưởng tượng.

Cố Bắc Thần hưởng thụ Giản Mạt phục vụ, mắt ưng đem biểu tình lơ đãng của cô vào mắt, chỉ đạm nhiên mở miệng: “Hai ngày tới anh sẽ không ở nhà.”

“Ừ!” Giản Mạt như cũ ngoan ngoãn đáp ứng.

“Ngày mốt anh cùng em đi đến chỗ chị hai ăn cơm.” Cố Bắc Thần tiếp theo mở miệng.

Giản Mạt khẽ nhíu mày, “Sao lại đi?”

Cố Bắc Thần ánh mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, “Em giống như không thích đi đến chỗ chị hai?!” Là câu nghi vấn, nhưng hiển nhiên là đã thành

https://thuviensach.vn

câu khẳng định.

Giản Mạt mặt không đổi sắc, “Em không thích cách bọn họ nhìn em.” Cô không tính nói dối: “Tuy rằng em là vì tiền, có thể người chính là như vậy, thích tự lừa dối mình.” Cô thắt xong cà vạt, thanh âm lộ ra một phần nhẹ nhàng.

Cô nói như vậy lại khiến Cố Bắc Thần vui vẻ, chỉ nghe anh chậm rãi mở miệng: “Không thích cũng phải đi đến một chuyến, không có biện pháp từ chối.”

Giản Mạt dài mắt “Vì cái gì?” Hắn nếu là không nghĩ đi, còn có thể từ chối không được?!

Cố Bắc Thần xoay người lấy di động, thuận miệng nói: “Tử Tiêu ngày đó cũng trở về, nó muốn gặp người mợ trong truyền thuyết của mình.”

Giản Mạt nguyên bản bình tĩnh nháy mắt lại cứng đờ, con ngươi chợt trầm xuống, hô hấp không khống chế được bắt đầu dồn dập lên, ngay cả hai tay rũ xuống đều bắt đầu run nhè nhẹ.

Cố Bắc Thần xoay người, liền nhìn đến Giản Mạt bộ dáng như gặp cái gì đả kích, hơi hơi nhíu mày hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Giản Mạt nháy mắt hoàn hồn, có chút giấu đầu hở đuôi vội vàng lắc đầu, “Không có việc gì.”

“Sắc mặt như thế nào trở nên kém như vậy?” Cố Bắc Thần túc mày kiếm, ánh mắt sắc bén nhìn Giản Mạt, phảng phất muốn đem cô nhìn thấu bằng một cái liếc mắt.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Có Một Loại Đau Khổ Gọi Là Mối Tình Đầu

Giản Mạt âm thầm nuốt nuốt xuống, đem vừa cảm xúc tẫn số che phủ, “Còn không phải là ngươi tối hôm qua tác muốn vô độ...” Nàng thanh âm cầu mấy phần hờn dỗi.

Đột nhiên cảm tạ một năm này nhiều đến cùng Cố Bắc Thần ở chung, dường như cái gì tình tự cũng có thể trong nháy mắt biến thành lấy lòng hắn tình thú.

Quả nhiên, Cố Bắc Thần khóe miệng câu tà mị cười, tiến lên lãm ở Giản Mạt liền tế hôn hạ của nàng mặt mày, “Nếu như ngươi nói... Bởi vì ta hai ngày này không trở lại có chút thương tâm, ta sẽ càng vui vẻ hơn.”

Giản Mạt khóe miệng kéo kéo, “Kia nếu như ta thực sự nói như vậy, ngươi hội sẽ không cảm thấy ta thái lòng tham đâu?”

“Ân, có lẽ.” Cố Bắc Thần nhíu mày, “Bất quá, còn là rất vui mừng.” Hắn mị hoặc tam sinh cười cười, sau đó buông ra Giản Mạt liền đi ra ngoài.

Đi tiêu sái, liền cùng tới thời gian như nhau...

Cố Bắc Thần người này trời sinh có cảm giác về sự ưu việt, không chỉ có bởi vì Cố gia cái thân phận này cùng Đế Hoàng tập đoàn gia trì, mà là bản thân hắn chính là cái Lạc thành thần thoại.

Có thân phận, hữu học lịch, có hình dạng, có tiền... Thế cho nên, người như vậy trời sinh quên mất thế nào đem nhân bày ở hắn phía trước, chỉ hiểu được làm cho người ta truy đuổi cước bộ của hắn.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vô lực đi muốn những thứ này, chỉ là thân thể có chút xụi lơ ngồi ở trên sô pha...

Mũi chua chát lợi hại, mắt hình như cũng trướng đau... Có thứ gì dần dần che tầm mắt, mơ hồ toàn bộ thế giới.

Giản Mạt quyền chân, hai cánh tay ôm, đem mặt mai vào khuỷu tay...

Có hay không có một loại người, chỉ cần nhắc tới tên của hắn, ngươi cũng có thể đau đến nghẹt thở?

Sở Tử Tiêu, tên này đối với từng Giản Mạt đến nói, từng đó là hạnh phúc cùng vui vẻ đại danh từ... Nhưng theo hai năm trước, theo cái kia mất đi tất cả ban đêm bắt đầu, hắn liền biến thành không thể đụng vào đau.

“Tử Tiêu, nguyên lai chờ đợi không có ta trong tưởng tượng dễ, xin lỗi, ta gặp được sinh mệnh một cái khác hắn... Chúng ta chia tay đi!”

Khẩu thị tâm phi tin nhắn không có ai biết nàng lúc đó phát ra hơn sao gian nan, liền hình như một cây đao hung hăng cắt trái tim của nàng, đau nàng ít có thể hô hấp.

Lệ, nóng hổi tràn ra viền mắt, theo hai má chậm rãi trườn xuống... Ở khóe miệng vựng nhiễm ra, hoàn toàn là mặn chát tư vị.

Giản Mạt thân thể bắt đầu run rẩy khởi đến... Mặc dù đã sớm mong muốn một ngày như thế, nhưng nàng không biết phải như thế nào đối mặt.

Ngày xưa người yêu thành chính mình lão công cháu ngoại trai, bao nhiêu buồn cười quan hệ?

Giản Mạt toàn bộ một ngày làm chuyện gì đô đề bất khởi hứng thú, sắc mặt cũng không tốt, viền mắt có chút ửng đỏ... Toàn bộ tổ hôm nay bầu không khí cũng bởi vì sự trầm mặc của nàng mà trở nên có chút kiềm chế

https://thuviensach.vn

khởi đến.”Hướng Vãn, ngươi đi xem xem phong...” Mạc Tiểu Nhã có chút chịu không nổi như vậy bầu không khí mở miệng, lừa dối Hướng Vãn đi hỏi hỏi xảy ra chuyện gì.

Hướng Vãn vội vàng lắc đầu, vẻ mặt chống cự, “Không đi, Mạt tỷ hôm nay lạnh giá giống như có thể đông chết nhân.”

“Cũng không biết phát sinh chuyện gì, “ Mạc Tiểu Nhã tay chống hai má, “Nói ra đại gia cũng có thể giúp đỡ tham mưu tham mưu.”

Đinh Đương lộ ra thủy tinh nhìn về phía đãi ở bên trong phòng thiết kế, rơi vào chính mình mạch suy nghĩ Giản Mạt, “Theo ta dự đoán... Thất tình.”

“Bá” một chút, mọi người ánh mắt đều nhìn về Đinh Đương, một cái mắt mở thật to, dường như nàng biết tin tức như nhau.

Đinh Đương ngồi thẳng thân thể, cảnh giới nhìn ba người, “Ta, ta cũng chỉ là suy đoán...”

Mọi người lại lần nữa không nói lời nào, nhìn nhìn lẫn nhau, sau đó nhao nhao tủng lôi vai... Kỳ thực, Giản Mạt hôm nay biểu tình xác thực liền là một bộ thất tình bộ dáng, còn là sáng sớm liền bị ném cái loại đó.

Bất quá, nàng lúc này xác thực tâm tình cùng thất tình không có gì khác nhau... Cái loại đó tránh né mau hai năm kiềm chế tâm tình, ở sáng nay Cố Bắc Thần trong miệng phun ra tên lý, trong nháy mắt phát ra đến.

Giản Mạt không biết mình là thế nào ngao đến tan tầm, cả người liền cùng tự do linh hồn như nhau ra thang máy, hoàn toàn không có đi nhìn chỉ là tới một tầng, không phải dưới đất bãi đỗ xe.

Theo nhân chảy ra thang máy, đương nhân đứng ở tòa nhà văn phòng ngoài cửa thời gian, nàng vô ý thức ngẩng đầu nhìn thiên... Rõ ràng sáng

https://thuviensach.vn

sớm còn rất tốt khí trời, lúc này đột nhiên âm trầm xuống, thật giống như có một tràng dông tố sắp xảy ra...

Nước Mỹ Seattle, đây là một nhiều mưa thành thị, dường như cả năm có hơn phân nửa thời gian đô đắm chìm trong ngày mưa lý.

Sở Tử Tiêu đứng ở một tràng màu trắng tiểu dương lâu lý, nhìn kéo dài mưa phùn, tuấn dật trên mặt lộ ra một tia lạnh lùng, đáy mắt càng là không có chút nào cảm tình...

“Đột nhiên phải đi về, thế nào... Luyến tiếc?” Bạn tốt Đường Dục đẩy cửa ra, nhìn Sở Tử Tiêu bóng lưng chế nhạo mở miệng, nhân thuận thế hai cánh tay hoàn ngực dựa ở cửa.

Sở Tử Tiêu hơi thu lại tầm mắt thùy con ngươi, thuận thế lấy ra sao ở trong túi quần tay, trong lòng bàn tay đã hơn một quả chiếc nhẫn... Bạch kim, không có phiền phức hoa văn, chỉ là trong lúc mơ hồ nội quyển có một chữ cái “j”.

Đáy mắt có cái gì bi thương chậm rãi hoa khai, Sở Tử Tiêu bỗng nhiên nắm chặt rảnh tay, chăm chú đem kia nhẫn khấu ở tại lòng bàn tay, kia đi thông trái tim tiếp cận nhất mạch lạc...

Cảm nhận được bạn tốt trên người bất thường hơi thở, Đường Dục hơi nhíu mày, “Thế nào? Bất muốn trở về?” Hắn hơi một trận, “Còn là... Sợ hãi trở lại?”

“A dục, ta đến bây giờ đô nhớ chúng ta qua đây bên này nhi thời cơ tràng màn này...” Sở Tử Tiêu mở miệng, thanh âm lộ ra một tia khàn khàn trầm thống, “Chẳng lẽ... Tất cả cảm tình đô bại bởi cách sao?”

Đường Dục trầm thở dài một tiếng, “Nói thực sự... Ta không tin Giản Mạt là nhanh như vậy di tình biệt luyến nhân.”

https://thuviensach.vn

Năm đó Lạc đại, làm kiến trúc thiết hệ học bá, lại là hoa hậu giảng đường Giản Mạt người nào không biết? Lành lạnh cao ngạo liền hình như băng sơn tuyết liên, căn bản bất đem bất luận kẻ nào để vào mắt...

Thế nhưng, như vậy nữ sinh, lại bởi vì Tử Tiêu mà trở nên ấm áp...

Bọn họ yêu rất nổi danh, mọi người đều là nhân vật phong vân, một cao lãnh, một cười trung lộ ra xa cách, nhưng lại cứ như vậy hai người đi tới cùng nhau thời gian, tất cả mọi người cảm thấy bọn họ trời sinh chính là vì đây đó mà sinh.

Không đến một năm, Giản Mạt nói nàng đã yêu người khác, muốn cùng Tử Tiêu chia tay... Không cho bất luận cái gì quay về dư địa, điện thoại tắt máy, ngay sau đó thay đổi dãy số, tuyệt tình làm cho người ta kinh ngạc.

Hắn còn nhớ ngày đó, Seattle rơi xuống mưa to, Tử Tiêu liền cùng điên rồi như nhau định rồi về nước vé máy bay, nhưng mà lại tạo hóa trêu ngươi...

Đường Dục không muốn trở về nghĩ kia đoạn ký ức, tổng cảm thấy quá mức trầm trọng, “Không bỏ xuống được, trở lại liền hỏi rõ ràng...”

Đau cũng tốt, có nỗi khổ trong lòng cũng được, tử cũng muốn tử cái minh bạch không phải?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Giày Vò? Chỉ Nghĩ Đến Trốn Tránh!

“Mạt tỷ, ngươi hôm nay không lái xe sao?” Hướng Văn vội vã đi ra, liền nhìn thấy Giản Mạt một người đứng ở cột nhà bên cạnh nhìn trời không.

Giản Mạt bỗng nhiên hoàn hồn, vội vàng thu thập nghiền nát mạch suy nghĩ, nhìn nhìn tả hữu, mới phát hiện mình nhân ở tòa nhà văn phòng cửa, “Khai...”

Hướng Văn đi rồi tiến lên, vẻ mặt lo lắng: “Mạt tỷ, ngươi không sao chứ?”

Giản Mạt xả khóe miệng lắc lắc đầu, “Ta không sao, chính là nghĩ sự tình nghĩ ra thần...” Nói, nàng liền xoay người đi lại hồi tòa nhà văn phòng, tính toán ngồi thang máy đi dưới đất bãi đỗ xe.

Hướng Văn cứ như vậy nhìn Giản Mạt bóng lưng, hơi phiết miệng, nặng nề thở dài thanh... Nàng theo vào công ty thực tập, theo Giản Mạt ngày đầu tiên bắt đầu, nàng liền cảm thấy này học tỷ có cố sự.

Người khác không biết, nhưng nàng lại là ở trong trường học nghe qua học tỷ cùng Sở Tử Tiêu cố sự... Bị truyền rất điên, thế cho nên bọn họ một trước một sau ly khai trường học hậu, thỉnh thoảng đô có người nói khởi.

Lúc ấy Đinh Đương nói đến thất tình, không biết vì sao, nàng cảm giác đầu tiên chính là cùng Sở Tử Tiêu có liên quan...

“Ôi, đất khách yêu quả nhiên đều là bi kịch xong việc.” Hướng Văn bất đắc dĩ nam câu, tủng lôi vai xoay người ly khai.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt lái xe hồi Lam Trạch viên, cơm cũng không có ăn, thẳng lên lầu hậu liền đem chính mình ném tới trên giường... Cũng không biết lúc nào ngủ.

Trong mộng, nàng về tới hai năm trước, ba ba kiến trúc công ty còn chưa có gặp chuyện không may, ca ca cũng không có say đắm thượng đánh bạc... Người một nhà, mặc dù không phải đại phú đại quý, nhưng lại luôn luôn thật vui vẻ.

Sau đó, nàng lại mơ tới cùng Sở Tử Tiêu lần đầu tiên gặp nhau... Khi đó nàng bị bạn tốt Lý Tiểu Nguyệt kéo đi nghe hắn khóa, xảy ra ô long sự kiện, nàng cùng hắn liếc mắt một cái ngàn năm nhìn nhau không nề, lại đến chấp tử tay nói hạ cùng chi giai lão lời thề.

Phong nhẹ nhàng theo mở ra cửa sổ thổi vào, đương lúc đã rơi vào cuối hè, Lạc thành buổi tối phong có chút lạnh... Lướt qua Giản Mạt hai má thời gian, bất biết cái gì thời gian tràn ra lệ tích kinh lạnh lòng của nàng.

Tỉnh lại thời gian đã là ngày hôm sau sáng sớm hơn năm giờ, phương đông cũng mới vừa lộ ra màu trắng bạc.

Cả đêm mộng ở tỉnh lại thời gian, Giản Mạt cũng không có nhớ kỹ bao nhiêu, chỉ là lưu lại lòng tràn đầy bi thương vô pháp xua đi...

Nghĩ đứng dậy đi tắm, động lòng người mới vừa ngồi dậy, liền cảm thấy mờ mịt, hình như trong óc có một môn đẩy tạ qua lại lăn.

Giản Mạt nhắm mắt lại, thật sâu hô hút vài hơi khí hậu, mới có hơi thư chậm... Chống mệt mỏi thân thể, nàng đứng dậy đi phòng tắm.

Tắm rửa ra, tinh thần rõ ràng tốt hơn nhiều, nhưng như trước toàn thân vô lực.

https://thuviensach.vn

Bởi vì cách giờ làm việc còn sớm, Giản Mạt oa ở trên sô pha, lộ ra sạch sẽ cửa sổ sát đất nhìn ra phía ngoài, dần dần xuất thần...Cũng không biết qua bao lâu, Giản Mạt phương mới thu hồi tầm mắt, cầm lấy di động cho Lý Tiểu Nguyệt phát điều tin nhắn quá khứ: Tiểu Nguyệt, hắn muốn trở về.

Không có quá nhiều ngôn ngữ, chỉ mấy chữ... Lại lộ ra Giản Mạt do dự cùng sợ hãi, nhiều hơn là bi thương thương.

Phát xong này tin nhắn hậu, Giản Mạt cứ như vậy vẫn duy trì ôm hai đầu gối tư thế nghiêng đầu nhìn về phía rơi ngoài cửa sổ... Nhìn một ngày mới âm u đến, không có bởi vì sự bi thương của nàng mà chậm chạp một phân đến.

Có chút thương cho rằng không đi bính liền hội không đau, nguyên lai... Nàng vẫn luôn là ở lừa mình dối người.

Lý Tiểu Nguyệt gọi điện thoại tới thời gian, đã là sắp đến buổi trưa. Bây giờ nàng ở luật giới bộc lộ tài năng, gần đây nhận cái hình sự biện án, bận đen trắng đảo lộn.

“Con nhóc, ngươi tin nhắn có ý gì?” Lý Tiểu Nguyệt thanh âm lộ ra giỏi giang yên ổn, hoàn toàn thấu bệnh nghề nghiệp.

Giản Mạt đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn san sát nối tiếp nhau nhà cao tầng bị mưa bụi bao phủ thành một mảnh mơ màng, “Hắn muốn trở về...” Còn là câu này.

“Thế nào như thế đột nhiên?” Lý Tiểu Nguyệt có chút chất vấn, “Chúng ta một chút tin tức cũng không có thu được.”

Người Hoa Sở Tử Tiêu, bây giờ luật giới đương chi xứng đáng sáng chói ngôi sao.

https://thuviensach.vn

Ở nước ngoài hai năm rưỡi trước, sớm đã thanh danh lan xa hậu lại truyền trở về... Người như vậy muốn về nước, quốc nội paparazzi còn không được đã sớm nổ tung oa?

Giản Mạt thùy con ngươi, nàng cũng nhiều hi vọng đây là giả... Thế nhưng, Cố Bắc Thần người kia sao có thể nói dối. Rốt cuộc, Tử Tiêu là của hắn cháu ngoại trai, trở về người nhà trước tiên biết, rất bình thường không phải sao?

Cảm nhận được Giản Mạt trầm mặc, Lý Tiểu Nguyệt nhíu mày, nàng là biết bạn tốt bây giờ tình cảnh, “Ngươi phải làm sao?”

“Ta không biết...” Giản Mạt tâm giống như bị dây thừng lặc ở như nhau.

Lý Tiểu Nguyệt trầm mặc hạ, cuối cùng nói: “Con nhóc, sớm muộn là muốn đối mặt... Theo ngươi biết hắn và Cố Bắc Thần quan hệ thời gian, ngươi cũng đã dự đoán tới này thiên, không phải sao?”

Giản Mạt tâm tình càng thêm ngưng trọng. Dự đoán đến là một chuyện, nhưng bây giờ quả thật muốn đối mặt thời gian, nàng căn bản không dám.

“Đã qua hai năm, có lẽ... Có lẽ hắn đã buông xuống đâu?” Lý Tiểu Nguyệt cảm giác mình thân là một luật sư làm như vậy giả thiết thực sự không nên, nhưng lúc này cho dù nàng khéo lưỡi như hoàng, cũng không biết phải như thế nào an ủi bạn tốt.

Mang theo như vậy tâm tình nặng nề, cộng thêm tiền một đêm đi ngủ mở ra song có hay không đắp chăn, Giản Mạt xế chiều hôm đó liền phát đốt... Nhưng bởi vì có tâm sự, nàng cũng không có chú ý choáng váng đầu đến từ cái gì.

Cứ như vậy, trải qua lại một đêm khó ngủ lại ảm đạm trạng thái, Giản Mạt bệnh tới như núi sập.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, nàng chống đỡ cho Hướng Vãn phát cái tin nhắn nói sinh bệnh hôm nay không đi, sau đó liền hỗn loạn đã ngủ...

Cố Bắc Thần cho Giản Mạt gửi tin nhắn hậu vẫn không có nhân hồi phục, đơn giản liền gọi điện thoại quá khứ.

Lần thứ nhất không có nhân tiếp, sắc mặt hắn rõ ràng có chút không tốt lại đánh lần thứ hai, vẫn không có người nào tiếp.

Tình huống như vậy chưa từng có, trừ phi là tay nàng cơ không có ở trước mặt nhi... Cố Bắc Thần cũng không có bao nhiêu nghĩ, nhìn nhìn thời gian, đơn giản hồi Lam Trạch viên đi đẳng.

Tới Lam Trạch viên thời gian, Cố Bắc Thần nhìn thấy hiện đại dừng ở xe vị thượng, vi không thể thấy túc mày kiếm, lập tức lại bát điện thoại của Giản Mạt, như trước không có nhân tiếp.

“Có thể Giản tiểu thư di động rơi ở đâu...” Tiêu Cảnh cảm nhận được Thần thiếu lúc này tâm tình khó chịu, vô ý thức muốn giúp Giản Mạt giải thích một chút.

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là mở cửa xuống xe hồi biệt thự... Lầu một không có nhân, hắn thẳng đi lên lầu phòng ngủ.

Mở cửa, hơi thở ngưng trọng hoàn cảnh nhượng hắn mâu quang vi ngưng hạ, tầm mắt rơi vào to như vậy trên giường, kia cuộn mình thân ảnh thượng.

Cố Bắc Thần đi rồi tiến lên, lạnh lùng nghiêm nghị như điêu trên mặt lộ ra vẻ lo lắng sương mù, liền cùng khí trời bên ngoài như nhau.

“Ân...”

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng tế tế ưm thanh phá vỡ yên lặng, Giản Mạt dường như bất an chăm chú cau mày tâm, cũng không biết bởi vì ác mộng còn là khó chịu.

Cố Bắc Thần mâu quang ngưng tụ kia khắc phủ thân, thon dài hữu lực, khớp xương rõ ràng bàn tay nhẹ nhàng rơi vào Giản Mạt trên trán... Nóng hổi cảm giác nhượng hắn trong nháy mắt nhíu chặt mày kiếm.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thoát Trước Một Lần Rồi Tính

Giản Mạt tỉnh lại thời gian đã là đêm khuya, yên tĩnh không gian, phấn màu trắng hoàn cảnh, còn có thuộc về bệnh viện độc hữu nước khử trùng hơi thở, cũng làm cho nàng dần dần hấp lại mạch suy nghĩ minh bạch chính mình thân ở chỗ nào.

Chậm rãi nghiêng đầu, suy yếu đến khô khốc tầm mắt rơi vào vén hai chân thon dài, đang mở ra văn kiện trên thân nam nhân, khóe miệng vô ý hơi câu dẫn...

Bên ngoài hạ xuống mưa, nhẹ nhàng đánh rớt ở trên cửa sổ, nhượng cả phòng biến càng phát ra vắng vẻ.

“Nhìn đủ rồi chưa?” Cố Bắc Thần nghiêng đầu, thâm thúy mực đồng chống lại Giản Mạt mâu quang.

Giản Mạt cười, “Ngươi đẹp trai như vậy, nhìn không đủ đâu...” Bởi vì phát sốt cộng thêm không có ăn cơm duyên cớ, thanh âm của nàng rõ ràng khàn khàn hữu khí vô lực.

Cố Bắc Thần mâu quang tối ám, lạnh lùng nói: “Giản Mạt, ngươi là đứa nhỏ sao? Sinh bệnh không biết muốn gặp bác sĩ?”

Giản Mạt khổ mặt, yên lặng nhìn Cố Bắc Thần một lúc lâu, có chút ủy khuất, “Ta đang bị bệnh...”

“Sinh bệnh thì có lý?” Cố Bắc Thần nhẹ a thanh, mặt còn lãnh, nhưng rõ ràng hơi thở mềm nhũn mấy phần.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười, mặc dù cười có chút khó coi, “Nghĩ thầm ngủ một hồi nhi, nhưng ai biết liền ngủ thẳng tới ngươi trở về... Đoán chừng là nghĩ nhượng ngươi đau lòng hạ, “ nàng nhấp môi dưới, tiếp tục xả, “Nhưng hiển nhiên, không có đau lòng, chỉ có sinh khí.”

Cố Bắc Thần căn bản không tin tưởng Giản Mạt lời, ở chung đã hơn một năm, hắn còn là hiểu biết nữ nhân này...

Giản Mạt thấy hắn không nói lời nào, liền lãnh một khuôn mặt tuấn tú, trong lòng cũng không thoải mái... Mặc dù lần này sinh bệnh tới đột nhiên, nhưng nàng còn là rõ ràng, đó là trong tiềm thức chống cự đi Cố Từ gia tạo thành.

“Thầy thuốc nói ngươi bị phong, thêm sức ép lên đại... Cho nên tạo thành thân thể sức chống cự mất.” Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng nói, mặt mày gian có lạnh lùng, “Giản Mạt, ngươi có cái gì áp lực?”

Giản Mạt trong lòng bỗng nhiên “Lộp bộp” hạ, không dám nhìn tới Cố Bắc Thần cặp kia xuyên thấu nhân tâm mắt, “Còn không phải là không có biện pháp tham gia Đế Hoàng so với cảo sự tình?”

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là tĩnh tĩnh nhìn kỹ Giản Mạt, muốn xem ra lời này có vài phần thật giả... Nhưng hiển nhiên, vẻ mặt tiều tụy nàng trừ suy yếu cùng ủy khuất, làm cho người ta nhìn không thấy khác.

“A Thần, ngươi xem ta đô áp lực lớn như vậy, lớn đến sinh bệnh...” Giản Mạt hờn dỗi ngước mắt, đơn giản đem này lời nói dối nói cho cùng, “Ngươi sẽ đồng ý bái.”

Cố Bắc Thần đứng lên, hai tay sao túi trực tiếp đi ra ngoài, nói cái gì cũng không nói, chỉ chừa cho Giản Mạt một lãnh ngạo vĩ ngạn bóng lưng.

Giản Mạt khóe miệng rút trừu, âm thầm oán thầm: Cầm thú, không có đồng tình tâm!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đột nhiên ngừng bước chân, chậm rãi xoay người, mâu quang sắc bén nhìn Giản Mạt, “Trong lòng đang mắng ta?”“...” Giản Mạt khóe miệng kéo kéo, “Ta thiện lương như vậy nhân, cho tới bây giờ không mắng người.”

Cố Bắc Thần khóe miệng co quắp hạ, lạnh lùng xoay người ly khai...

Phòng bệnh trong nháy mắt chỉ còn lại có Giản Mạt một người, trong lòng có chút toan.

Nhân một khi sinh bệnh liền hội yếu đuối, cũng sẽ nghĩ ngợi lung tung... Trước đây sinh bệnh, bên người nhi có ba ba cùng mẹ.

Sau đó ở trường học, cùng Sở Tử Tiêu cùng một chỗ hậu một mùa đông, nàng muốn thi tư cách chứng, ở thư viện đợi cho đã khuya... Bên ngoài hạ rất dày tuyết, nàng nhất thời ham chơi một chút, ngày hôm sau liền cảm mạo phát sốt.

Nhớ lúc đó hắn tức giận đến không nhẹ, lại tự trách... Lúc ấy mặc dù đang sinh bệnh, nhưng nàng cảm thấy rất hạnh phúc.

Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, cắt ngang Giản Mạt mạch suy nghĩ, nàng nhìn sang... Liền thấy Cố Bắc Thần trong tay bưng một cái hộp đựng thức ăn đi đến.

Giản Mạt mũi trong nháy mắt liền toan, cũng không biết là cảm động hay là bởi vì hồi ức đau nhói tâm. Nói chung, đương trong hơi thở chui vào mê người cháo hương thời gian, nàng có chút muốn khóc.

“Này liền cảm động?” Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, đỡ Giản Mạt khởi đến.

Giản Mạt đáy mắt mờ mịt hơi mỏng hơi nước, “Ngươi đối với ta tốt như vậy, ta đương nhiên cảm động...” Nàng hít mũi một cái, “Đã với ta tốt như

https://thuviensach.vn

vậy, ngươi liền nghĩ biện pháp nhượng ta tham gia so với cảo bái.”

Dứt lời, Giản Mạt liền nhìn thấy Cố Bắc Thần kia lạnh lùng nghiêm nghị như điêu trên mặt trong nháy mắt ngưng vẻ lo lắng.Giản Mạt cũng không dám nhắc lại chuyện này, nhận lấy Cố Bắc Thần đưa tới cháo có một miệng không một ngụm ăn, “Đại tỷ bên kia nhi...” Nàng tìm trục bánh xe biến tốc nhi hỏi dò.

“Tống ngươi tới bệnh viện, không quá khứ.” Cố Bắc Thần lãnh đạm nói.

Giản Mạt cũng muốn hỏi hỏi Sở Tử Tiêu rốt cuộc có chưa có trở về, nhưng tổng cảm thấy hội quá đột ngột, cuối cùng cũng không hỏi, liền tiếp tục thùy con ngươi ăn cháo... Nhẫn uống bán bát, mặc dù trong bụng không, thế nhưng ở không khẩu vị.

“Ngươi buổi tối ở đây bồi ta?” Ăn qua đi, Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần đi hướng sô pha, không khỏi hiếu kỳ.

Nhưng rõ ràng, nàng suy nghĩ nhiều...

Cố Bắc Thần là đi thu thập văn kiện, sau đó cho nàng giải quyết xuất viện hậu, mang theo nàng hồi Lam Trạch viên.

Phát sốt cũng không phải cái gì bệnh nặng, cộng thêm thua dịch hậu Giản Mạt cũng khá hơn nhiều, rốt cuộc ở nhà còn là thoải mái một ít...

Cố Bắc Thần bố trí ổn thoả hảo Giản Mạt hậu, thẳng đi thư phòng, hai ngày này có một tịnh cấu án, hắn là thật có chút bận.

Bởi vì ngủ một ngày, lúc này Giản Mạt là một chút buồn ngủ cũng không có, đơn giản lấy điện thoại di động qua đây... Liền thấy mặt trên có điều tin nhắn.

Mở, là Lý Tiểu Nguyệt phát tới dò hỏi có thấy hay không Sở Tử Tiêu.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt yên ổn hồi tin nhắn quá khứ: Đột nhiên phát sốt, không có đi thành.

Lý Tiểu Nguyệt rất nhanh hồi qua đây: Ngươi đây là trầm trọng thành tật?

Giản Mạt: Thầy thuốc nói áp lực quá lớn...

Lý Tiểu Nguyệt phát cái xem thường biểu tình: Con nhóc, ngươi có nghĩ tới hay không, dù cho ngươi hôm nay trốn quá khứ, nhưng tiếp được đến đâu? Lạc thành mặc dù đại, nhưng Cố Bắc Thần cùng Sở Tử Tiêu còn có một tầng quan hệ, sớm muộn muốn gặp. Tránh thoát mùng một tránh không khỏi mười lăm!

Giản Mạt có chút bực bội cùng bất đắc dĩ: Trước tránh thoát mùng một lại nói đi...

Lý Tiểu Nguyệt không đành lòng: Con nhóc, ngươi còn yêu hắn sao?

Giản Mạt nhìn Lý Tiểu Nguyệt hỏi nói, trầm mặc đã lâu không biết muốn trả lời như thế nào...

Lý Tiểu Nguyệt: Quên đi, còn là biệt trả lời. Mặc kệ thế nào, ngươi phải hiểu được, hiện tại ngươi là của Cố Bắc Thần lão bà, mặc kệ các ngươi lúc ban đầu cùng một chỗ là vì cái gì, nhưng ngươi cùng hắn không thể nào.

Giản Mạt: Ta minh bạch...

Bên ngoài còn đang rơi xuống mưa phùn, tí ta tí tách cũng hạ không lớn, nhưng cũng không ngừng... Cuối mùa hè đầu mùa thu thời gian, Lạc thành mưa nhất định nhiều, không khỏi nhượng Sở Tử Tiêu nhớ lại Seattle hai năm qua nhiều.

Ước định tam năm, hắn cố thủ bọn họ tình yêu, nàng chờ hắn!

https://thuviensach.vn

Nhưng cuối cùng đâu?

Hắn ở cố thủ, nhưng nàng lại không có chờ hắn...

Sở Tử Tiêu lấy ra yên, cương chế bật lửa "Đang" một tiếng phá vỡ yên lặng, tràn ra biến hóa kỳ lạ đồng thời yên bị điểm đốt... Hút miệng, phun ra sương mù, lượn lờ tản ra đồng thời, mơ hồ tầm mắt.

Di động hợp thời truyền đến tiếng chuông, Sở Tử Tiêu xoay người đi bên trong phòng cầm lên di động, liếc nhìn điện báo, thấy là Đường Dục... Tiếp khởi đồng thời đưa điện thoại di động đặt bên tai.

"Bạn học cũ nghe nói hai ta trở về, hẹn ra tụ tụ..." Đường Dục thanh âm cầu bĩ khí, "Liền này thứ sáu buổi tối, Thiên Đường Dạ."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thiết Kế Văn Phòng Luật Của Sở Tử Tiêu

Giản Mạt bệnh này tới đột nhiên, đi cũng cấp tốc... Chiếu Lý Tiểu Nguyệt lời nói, hoàn toàn là bị dọa ra tới.

Ngày hôm sau Lạc thành mưa vẫn là không có dừng, Giản Mạt tỉnh lại thời gian, Cố Bắc Thần đã không ở biệt thự... Nàng rửa sấu thu thập hậu liền đi công ty.

Mọi người nhìn thấy nàng còn có chút tiều tụy mặt, mỗi một người đều quan tâm một lần...

Hướng Vãn người này bát quái, mọi người đều quan tâm hoàn hậu nàng theo Giản Mạt tiến phòng thiết kế, “Mạt tỷ, tối hôm qua nhi nghe điện thoại chính là ai a... Thanh âm kia thật là dễ nghe.” Nàng nằm bò ở trên bàn làm việc, “Là bạn trai ngươi?”

Giản Mạt khẽ nhíu mày, nghe Hướng Vãn ý tứ này, nàng mê man thời gian Cố Bắc Thần nhận nàng điện thoại?

“Một người bạn...” Giản Mạt thuận miệng nói, “Trừ thanh âm không nên chỗ, nếu như ngươi nghĩ ta giới thiệu hạ, ước cái thời gian.”

“...” Hướng Vãn khóe miệng co quắp hạ, trong mắt có thất vọng, “Mạt tỷ, ngươi áp lực cũng đừng quá lớn... Đô đem mình cấp lộng bị bệnh.”

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn, có chút không rõ nàng lời này ý tứ...

“Kia nam nói...”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đã không biết phải nói gì được rồi... Cố Bắc Thần như vậy một lạnh lùng nhân, hội cùng nhân giải thích nàng vì sao sinh bệnh?

Lúc này Giản Mạt nào biết, hôm qua nghe điện thoại nhân không phải Cố Bắc Thần, mà là Tiêu Cảnh.

Di động đột nhiên vang lên, Giản Mạt tiếp khởi, “Tổng giám?”

“Ngươi tới phòng làm việc của ta một chuyến...”

“Hảo.” Giản Mạt thanh âm vẫn còn có chút khàn khàn, tới Đường Hạo Dương phòng làm việc hậu, đương nhiên phải bị hỏi han ân cần một phen.

“Du tổng nghe nói ngươi áp lực đại đô bị bệnh, nói hội sở bên kia nhi liền tạm hoãn hạ đi...” Đường Hạo Dương trong thanh âm rõ ràng có mấy phần thư chậm.

Giản Mạt vừa nghe, lập tức có loại nhân họa được phúc cảm giác...

Thế nhưng, nàng còn chưa có vui vẻ vài giây, một đạo sấm sét nổ nàng hận không thể vọt vào đài trường phòng làm việc, cho hắn một quyền.

“Sở Tử Tiêu vừa về nước liền khai văn phòng luật, vừa lúc ngươi quay đầu lại dẫn người đi nhìn hạ...” Đường Hạo Dương lấy ra một tờ danh thiếp đưa tới Giản Mạt trước mặt, “Sở Tử Tiêu lực ảnh hưởng rất lớn, nếu như lần này thiết kế có đặc sắc, quay đầu lại truyền thông phỏng vấn mới mở văn phòng luật thời gian còn có thể cho hấp thụ ánh sáng hạ của chúng ta thiết kế...”

Giản Mạt nhìn trên danh thiếp tên, đã nghe không vào Đường Hạo Dương lời...

Nàng hô hấp có chút gấp, vội vàng ngẩng đầu nói: “Tổng giám, ta còn là muốn thử thử Đế Hoàng hội sở... Này văn phòng luật giao cho những người

https://thuviensach.vn

khác theo vào đi?”

Đường Hạo Dương hơi sững sờ, “Nhưng những người khác trong tay cũng đều có mấy hạng mục muốn cùng...” Hắn cho rằng Giản Mạt là không chịu thua, cũng không có bao nhiêu nghĩ, “Huống chi, Đế Hoàng bên kia nhi ngươi ta đô rõ ràng, muốn tham gia so với cảo, công ty chúng ta quy mô còn nhập không được Đế Hoàng mắt.”Giản Mạt chỉ cảm giác mình nghẹt thở nguy... Thật giống như thượng thiên cố nài lôi nàng, cùng nàng chỉ đùa một chút.

Lý Tiểu Nguyệt nghe nói chuyện này hậu, có chút buồn cười xúc động, nhưng rốt cuộc không có ở bạn tốt ngực thượng xát muối, “Con nhóc, nói thiết kế cũng không nhất định phi muốn gặp mặt nói, muốn tránh, cũng không phải là không có cơ hội.”

Giản Mạt đương nhiên biết, nhưng nàng luôn luôn cảm thấy trong lòng không chắc. Thật giống như than thượng sự nhi, thế nào cũng không có cơ hội trốn.

Cả đầu cũng là muốn cho Sở Tử Tiêu văn phòng luật ra bản thiết kế cùng quá khứ ký ức lẫn lộn đến cùng nhau... Cộng thêm đốt lui nhưng còn có một chút cảm mạo duyên cớ, Giản Mạt một ngày đô đần độn không tinh thần.

Tan việc trở lại Lam Trạch viên, Cố Bắc Thần xe vậy mà ở... Giản Mạt có chút ngoài ý muốn!

Tiến biệt thự, lầu một không ai, Giản Mạt liếc nhìn khép hờ cửa thư phòng, nghĩ hắn dự đoán ở bận, đơn giản thay đổi quần áo ở nhà hậu liền đi phòng bếp.

Tam thái một canh, chưng cơm... Bưng ra canh thời gian Cố Bắc Thần vừa lúc xuống lầu.

https://thuviensach.vn

“Vừa lúc... Chuẩn bị ăn cơm!” Giản Mạt nghênh tiếp Cố Bắc Thần thời gian, vĩnh viễn là mang theo lấy lòng, lại sẽ không để cho nhân phiền chán cười.

Nàng nhìn đẹp, nhất là đôi mắt kia cười liền hơi cong, phá lệ sáng sủa... Cố Bắc Thần mỗi lần nhìn thấy Giản Mạt mỉm cười mắt thời gian, luôn luôn không khỏi có chút xuất thần.

Giản Mạt theo bắt đầu cảm thấy kỳ quái đến phía sau cũng thói quen, chỉ cho là hắn là cho rằng ánh mắt của nàng phá lệ nhập mắt của hắn.

“Thân thể khá hơn chút nào không?” Cố Bắc Thần tùy ý hỏi.

“Khá hơn nhiều...” Giản Mạt gật gật đầu, báo lấy đại đại tươi cười, “Có ngươi quan tâm chiếu cố, nghĩ không tốt cũng khó đâu!”

Cố Bắc Thần “Ân” thanh, cũng không biết là nhận cùng Giản Mạt nịnh nọt còn là trả lời nàng nói thân thể sự tình.

Sau khi ăn xong, Cố Bắc Thần lại đi thư phòng bận rộn... Giản Mạt thu thập hậu liền lên lầu tắm rửa lên giường.

Bởi vì Sở Tử Tiêu sự tình tâm tình không tốt, cộng thêm thân thể ít ít nhiều nhiều vẫn còn có chút mệt mỏi, đã không có lấy lòng Cố Bắc Thần tâm tư... Giản Mạt tắt liền đèn đi ngủ.

Mơ mơ màng màng gian, cảm giác được thân thể bị lao tiến cường hữu lực khuỷu tay... Giản Mạt đã mơ hồ mạch suy nghĩ cũng không có nghiêm túc suy nghĩ, liền nặng nề đã ngủ.

Ngày hôm sau tỉnh lại, quen thuộc ôm ấp quen thuộc hơi thở...

“Sớm...” Giản Mạt thanh âm ồm ồm, lộ ra sáng sớm mắt nhập nhèm cùng bệnh hậu khàn khàn.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần mở mắt ra, mâu quang thâm thúy nhìn Giản Mạt.

Mặc dù này lão bà lúc trước thu hồi tới là có mục đích, nhưng không thể không nói, nhìn nàng mỗi lần ở trong ngực hắn tỉnh lại, ngấy oai cùng hắn nói tảo an thời gian, tâm tình của hắn là khoan khoái.

“Sớm!” Cố Bắc Thần dứt lời, đột nhiên liền xoay người đem Giản Mạt áp ở tại dưới thân, “Tối hôm qua nhi phóng quá ngươi, xem ra chúng ta chỉ có thể thần gian vận động.”

Cái gọi là “Thần gian vận động” là cái gì, Giản Mạt quả thực không cần suy nghĩ...

“Bệnh hậu suy yếu, ngươi bỏ được sao?” Giản Mạt hai cánh tay câu Cố Bắc Thần cổ, nói đáng thương, nhưng kia một đôi trêu ngươi trong mắt rõ ràng có mời.

Cố Bắc Thần tà mị cười cười, “Vận động ra mồ hôi, là giúp đỡ ngươi lành bệnh...” Nói, hắn đã có một chút thô lỗ liêu cao Giản Mạt váy ngủ, sau đó thành thạo rút đi che vật, một chút cũng không dịu dàng đẩy đi vào...

Bởi vì không có khúc nhạc dạo liền góc hẹp, Giản Mạt có chút hơi đau hừ một tiếng... Nhưng rất nhanh, thân thể mẫn cảm liền bị Cố Bắc Thần mang vào một thế giới cực lạc.

Hai người đối đây đó thân thể là quen thuộc, thế cho nên nhiều khi Giản Mạt đô đang suy nghĩ... Cố Bắc Thần này lão công kỳ thực cũng không tệ lắm, ít nhất, có thể giải quyết sinh lý không cần đưa tiền, còn có tiền tiêu!

Cố nài nói có cái gì không tốt... Kia chỉ có thể là người này là Sở Tử Tiêu tiểu cậu, thế cho nên tiếp được người tới sinh, nàng quá có chút mất trật tự không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Tránh Cũng Không Khỏi, Cứ Như Vậy Ngoài Ý Muốn, Gặp Gỡ!

Hôm nay thứ Sáu, ngày đó Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt ăn sáng cùng nhau, sau đó hắn rời đi, liền hai ngày không có trở về.

Giản Mạt biết được tin tức của lão công, cơ bản đều dựa vào tập san và báo lá cải....Này không, lão công lại vừa đi với một cô gái khác.

Chỉ thấy trang đầu của tờ báo là hình ảnh Cố Bắc Thần và một cô người mẫu đứng sát vào nhau, góc độ muốn bao nhiêu ái muội liền có bấy nhiêu.

Dưới ngôn ngữ khiến người ta liên tưởng này, không thể nghi ngờ, truyền thông liền phỏng đoán cô người mẫu này là người thay thế cho vị trí của Lục Mạn ở bên cạnh Cố Bắc Thần.

Mà bài báo khi kết thúc tự nhiên lại có câu liên quan đến người vợ bí ẩn của hắn, “Chồng lại thay bạn gái mới, cô vợ bí ẩn, cô cảm thấy thế nào?”, nhất thời trong phòng làm việc nhàn hạ liền bàn luận về tiêu đề này.

Bên tai lại là Hướng Vãn là người cầm đầu bàn luận về chuyện của Lục Mạn cùng cô người mẫu kia đến cùng là ai mới là người uy hiếp được vợ của Cố Bắc Thần, Giản Mạt nhìn mọi người, có cảm giác không biết nói gì.

Ngay trong thời gian tranh luận kịch liệt, Đại Hùng đi tới, “Giản Mạt, tối nay cô có rảnh không?”

Giản Mạt nghĩ cũng không có nghĩ, “Tôi rảnh, có chuyện gì à?” Nếu như không có người gọi về.

https://thuviensach.vn

Đại Hùng thanh âm có chút trì hoãn, lập tức đần độn cười cười, “Hôm nay là sinh nhật Tiểu Nhã, mọi người cũng lâu rồi không tụ họp....Nhân cơ hội này tối nay chúng ta cùng đi ăn tối, sau đó tới Thiên Đường Dạ!”

Giản Mạt khoé miệng nở nụ cười, toàn bộ phòng thiết kế đều biết Đại Hùng đang theo đuổi Tiểu Nhã....Người này và Đinh Đương suốt ngày kêu rên, nói có phải xứng đôi đây? Đại Hùng đáng nhẽ nên theo đuổi Đinh Đương mới thích hợp sao?

Chuyện cười như vậy, có lần Mạc Tiểu Nhã cảm mạo, có thể Đại Hùng chỉ sợ cô ta hiểu nhầm, một mức giải thích,... Náo loạn thành không ít chuyện cười.

“Thiên Đường Dạ a....” Giản Mạt cố ý kéo dài giọng, “Anh hào phóng thật đấy!”

Đại Hùng “khà khà” nở nụ cười, nhìn Mạc Tiểu Nhã không có trong phòng làm việc, mới nói, "Thật ra.... tối nay tôi định tỏ tình với cô ấy.”

Giản Mạt nghe vậy, cười nói, “Nếu như vậy.... làm huynh đệ tỷ muội nhất định tôi sẽ cổ vũ cho anh.'

“Cảm ơn a!” Đại Hùng rõ ràng hưng phấn, sau đó cố gắng muốn cho Mạc Tiểu Nhã một sinh nhật bất ngờ.

Lúc tan tấm, toàn bộ người trong phòng làm việc liền mở ra tiệc đứng sảnh, tính toán ăn chút gì đó sau đó đến Thiên Đường Dạ.

Cơm mới vào miệng...di động liền vang lên....Tiên sinh!

Giàn Mạt cầm điện thoại đi đến một bên, sau đó bắt máy, “A Thần...”

Cố Bắc Thần nghe thấy âm thanh rất ầm ý, hơi nhíu mày hỏi: “Em đang ở đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

“Hôm nay sinh nhật một đồng nghiệp, đang dùng cơm!” Có lẽ là cảm nhận được Đại Hùng hôm nay rất hưng phấn, Giản Mạt cũng cảm thấy rất vui vẻ.”Dùng cơm xong chưa?” Cố Bắc Thần cố ý hỏi.

“Khác cái là hôm nay sinh nhật đồng nghiệp sẽ có người tỏ tình...có lẽ tối nay em sẽ về muộn đấy!” Sau đó Giản Mạt mới sực hỏi, “Anh...đang làm gì đó?”

“Còn chưa có tan tầm!” Cố Bắc Thần mặt âm u ở viên biệt thự Lam Trạch, ngồi xuống ghế sô pha, “Buổi tối đi đâu?”

“Thiên Đường Dạ...”

“Ừ.” Cố Bắc Thần trả lời, “Buổi tối có cần anh đến đón em không?”

“Không cần, em có đi xe đến...”

“Được.” Cố Bắc Thần sau khi nói xong liền cúp điện thoại.

Giản Mạt trái lại cũng không có suy nghĩ nhiều liền tắt máy.

Mọi người sau khi ăn cơm xong liền đánh xe đến Thiên Đường Dạ...Lạc Thành nổi danh là chỗ ăn chơi, phương tiện máy móc đều xa hoa, nhất định ở đây tiêu phí không thấp.Đại Hùng nhất định là hao tổn không ít tiền, mọi người đều nghĩ hôm nay hắn ta điên rồ.

Nhưng Giản Mạt là biết nội tình, người khác không biết, cũng rõ ràng không biết hôm nay Đại Hùng lại vung tay mời bọn họ đến nơi như vậy, nhất định là có chuyện gì đó.

Thiên Đường Dạ a, ở đây một buổi tôi cũng đã là nửa tháng tiền lương của bọn họ rồi.

“Nếu l;át nữa Đại Hùng thật sự tỏ tình với cậu thì cậu định sẽ làm thế nào?” Giản Mạt tìm cơ hội đứng bên cạnh Mạc Tiểu Nhã, tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

Mạc Tiểu Nhã năm nay đã 25 tuổi, Đại Hùng 27 tuổi, chỉ cách nhau 2 tuổi cũng rất thích hợp, điều kiện mỗi phuong diện đều không tồi, nếu nói lấy kết hôn làm tiền đề, thế nào nhìn cũng có chút hài hước.

“Theo cậu thì thế nào là tình yêu?” Mạc Tiểu Nhã đột nhiên có chút thương cảm.

Giản Mạt thừa nhận Mạc Tiểu Nhà là con người rất tỉnh táo, như vậy thương cảm không nên thuộc về cô ấy, “Tình yêu chính là...khi cảm thấy chuyện lãng mạn nhất chính là khi có người đó ở bên cạnh.”

Mạc Tiểu Nhã nhìn về phía Giản Mạt, “Cậu có người đó chưa?”

Giản Mạt đột nhiên nở nụ cười, “ Đã từng có...”

Cảm giác được trên người Giản Mạt nhàn nhạt ưu thương, Mạc Tiểu Nhã không hỏi nữa, cô cũng không thích dòm ngó nội tâm bí mật của người khác, “Kỳ thật từ trước tới giờ mình chưa gặp người nào giống như cậu nói.....” Cô có chút tự giễu, “Mình nói mình không có bạn trai, tất cả mọi người đều không tin, nhưng lúc đi học đến giờ thật sự không có, có người nói mình yêu cầu quá cao, nhưng thật ra mình chỉ muốn tìm một người có thể làm cho mình động tâm...”

“Thế Đại Hùng có làm cậu động tâm không?” Giản Mạt hỏi.

Mạc Tiểu Nhã lắc đầu, “Anh ta chỉ thích hợp làm bạn chứ không làm mình động tâm...”

“Thế thì đêm nay cậu sẽ từ chối anh ta à?” Giản Mạt nhíu mày.

“Nếu không anh ta sẽ tiếp tục đeo bám...” Mạc Tiểu Nhã không biết phải làm sao, than thở lại.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hiểu được ý tứ của Mạc Tiểu Nhã, nhưng là, cảm thấy đối với Đại Hùng như vậy thật quá tàn nhẫn...Trên thế giới này, mọi người đều nghĩ tình yêu là thứ tốt đẹp nhất, nhưng có mấy ai biết rằng, có những lúc tình yêu lại là điều tàn nhẫn nhất!

Giản Mạt tâm tình vốn đang vui vẻ bỗng nhiên trở nên khổ sở, nhìn theo đồng nghiệp đang cười nháo loạn, đột nhiên nghĩ đến lúc còn đi học....

“Giản Mạt, chị định hát bài gì?” Hướng Vãn cầm lấy micro bắt đầu xả giọng.

Giản Mạt lắc lắc đầu, khoé môi co giật nụ cười, “Các em cứ hát đi, chị đi phòng rửa tay.” Cô gấp gáp trốn tránh không khí náo nhiệt, chỉ sợ mình tiết lộ ký ức nội tâm bi thương.

Chỉ là, Giản Mạt nếu có biết trước, cô không thể nhanh như vậy thoát đi, ít nhất...trong thời gian đó hát một bài, có lẽ cô sẽ không nhanh như vậy mà gặp người kia ở chỗ ngoặt.

Sở Tử Tiêu đứng ở tại chỗ, một đôi mắt sâu như biển thâm thuý dưới ánh đèn nhìn không ra là tức giận hay vui mừng, liền chỉ đứng yên lặng như vậy nhìn Giản Mạt, phảng phất giống như một người xa lạ,,,,,Chỉ là, đối với người lạ này đáy mắt liền tràn ra hận ý.

Giản Mạt toàn thân cương cứng đứng ở đó, cô không biết phải làm như thế nào khi bất thình lình lại gặp gỡ như vậy..... Chỉ là trong nháy mắt, mũi cô liền nổi lên một trận chua xót, trái tim cũng đau theo.

Hắn mặc áo khoác màu xanh nhạt, bên trong là sơ mi màu vàng nhạt, xuống dưới là quần tây, quần áo cắt may vừa vặn giông như dáng của người mẫu.

Trên khuôn mặt tuấn nhã mang theo cảm xúc mỏng manh. lộ ra xa cách, tầm mắt rõ ràng nhu hoà lại như biển thâm thuý khiến người khác nhìn

https://thuviensach.vn

không thấy đáy.... Hắn vẫn hiện lên giống như trong ký ức!

Sở Tử Tiêu dần dần híp mắt lại, lập tức hướng tới phía cô nhanh chóng đi tới.... Bước chân của hắn không nhanh không chậm lộ ra vẻ trầm ổn, hình như cố ý muốn làm cho Giản Mạt càng thêm gánh nặng....

Rõ ràng chỉ là chỉ là một vài bước của Sở Tử Tiêu nhưng lại khiến Giản Mạt cảm thấy khoảng cách đó dài giống như một thế kỷ.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Chia Tay, Bởi Vì Đã Yêu Người Khác Rồi!

Sở Tử Tiêu đã tưởng tượng ra rất nhiều loại tình cảnh cùng Giản Mạt gặp lại....Có thể gặp gỡ ở đâu đó trong vườn trường của Lạc Đại, có thể là ngẫu nhiên gặp ở trên đường, hoặc sẽ là hắn phát điên chạy đi tìm cô.

Nhưng hắn lại không ngờ được lại ngẫu nhiên trùng phùng, cũng hoặc là, bọn họ trùng phùng cũng chỉ là ngẫu nhiên.

Gặp mặt như vậy, câu đầu tiên cũng không biết nói gì?

Chất vấn? Tưởng niệm? Cũng hoặc là...không biết phải nói gì!

Bước chân lại vị trí Giản Mạt, cách một bước liền dừng lại, trên cao nhìn xuống trong tầm mắt lộ ra toàn bộ chất đày bi thương cùng phẫn nộ của hai năm...Tất cả ý định trong lúc này đều trở nên buồn cười, lúc này, hắn chỉ mong sự việc kia chưa từng phát sinh qua.

Hắn như trước vẫn bảo vệ tình yêu của bọn họ, mà cô lại không thể chờ!

Giản Mạt cố gắng áp chế nội tâm đang cuộn trào mãnh liệt, thu lại vẻ bị thương đau xót, kéo kéo khoé miệng, cố gắng giống như ngẫu nhiên gặp mặt người quen, đánh lấy bắt chuyện, “Anh trở về lúc nào vậy?”

Sở Tử Tiêu ánh mắt trong nháy mắt rét lạnh, lãnh đạm xa cách trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra nụ cười chế nhạo, nói không nên lời. “....Trước kia tôi suy nghĩ, sau khi về nước... thời khắc nhìn thấy tôi, câu đầu tiên cô sẽ nói với tôi cái gì?”

https://thuviensach.vn

Trái tim Giản Mạt run rẩy, ngón tay thon dài cũng trở nên run rẩy... nhưng là, cô có bi thương như thế nào cũng không dám tiết lộ, chỉ có thể cười.

Dù cho cô cười rất khó coi, rất mệt!

“Suy nghĩ rất nhiều...nhưng lại không nghĩ lại có thể bình tĩnh như vậy!” Sở Tử Tiêu cong môi cười, nhưng không biết là đang tự giễu cợt chính mình hay là giễu cợt lời nói tàn nhẫn của cô.

“Giản Mạt, cô tại sao lại có thể nhẫn tâm như vậy?” Thanh âm của Sở Tử Tiêu rất nhẹ, nói xong liền cong môi cười lạnh lùng, một đôi mắt như biển thâm thuý lạnh lùng nhìn cô.

Tim Giản Mạt giống như bị ai đó bóp chặt, đau đến nghẹt thở.

Tiếp tục giật khoé miệng, Giản Mạt ngước mắt, dùng ánh mắt nhẫn tâm chống lại ánh mắt của Sở Tử Tiêu, cô hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói, “Tôi cho tới bây giờ cũng không phải là người lương thiện gì!”

Đáy mắt Sở Tử Tiêu có thứ gì đó khẽ nứt ra, dần dần ngưng tụ thành một khối lửa giận...

Đột nhiên, hắn bắt lấy vai Giản Mạt, một bước ép cô lên tường, ánh mắt dán chặt lên từng đường nét trên khuôn mặt cô, “Cô đã nói sẽ đợi tôi. Vì sao lại muốn từ bỏ?”

Giản Mạt tâm lại bị rạch một vết thương, trong nháy,mắt máu chảy đầm đìa.... Lông mi run nhẹ, cô nỗ lực che giấu đáy mắt mờ mịt, ẩm ướt, chỉ nhíu mày nói, “Mệt mỏi, không muốn đợi.”

Nguyên bản Sở Tử Tiêu được huấn luyến thành lãnh đạm, có thể bình tĩnh trong khoảnh khắc tan rã...Hắn cho rằng hắn cùng cô gặp lại...hắn có thể bình tĩnh đối mặt, hỏi nguyên do tại sao lại chia tay!Nhưng là, không

https://thuviensach.vn

phải...Hắn căn bản không có biện pháp nhìn thấy thái độ lạnh lùng của cô, càng không thể lờ đi khoảng cách bây giờ của hai người.

“A, mệt mỏi?” Sở Tử Tiêu cười lạnh một tiếng, “Giản Mạt luôn luôn kiên trì tại sao lại bởi vì chờ đợi mà mệt?”

Lời nói của hắn giống như nghiến răng nghiến lợi nói, từng chữ phát ra đều từ trong kẽ răng bay ra.

Bởi vì tức giận, Sở Tử Tiêu nắm lấy vai của Giản Mạt cang thêm siết chặt, Giản Mạt bị đau, hơi nhăn lông mày, nhưng vẫn không lên tiếng, chỉ là lạnh lùng nói, “Anh còn muốn đáp án như thế nào nữa!” Thanh âm của cô lộ ra khiêu khích.

Hai người trước đây ở chung một chỗ, chưa từng nói nhiều chuyện....Chỉ là yên lặng ở cùng nhau, cũng đã cảm thấy hạnh phúc rồi

Lý Tiểu Nguyệt có hỏi bọn họ không có cãi nhau, nhưng sao có thể muộn đâu?

Chỉ cần đâu đó một ánh mắt, cũng đã hiểu ý tứ của đối phương...Liền giống như lúc này, GIản Mạt biết Sở Tử Tiêu muốn hỏi điều gì.

“Vì sao nói chia tay....” Sở Tử Tiêu lãnh đạm nhìn Giản Mạt, có chút thất bại.

Giản Mạt tâm động đến lợi hại, nhưng chỉ là bình tĩnh nói, “Bởi vì đã yêu người khác...”

“Tôi không tin...” Sở Tử Tiêu cắn răng đẩy ra ba chữ, hai mắt bắn ra tức giận, phát cuồng giống như một con sư tử, chuẩn bị đem con mồi xe ra làm trăm mảnh.Giản Mạt đột nhiên đẩy Sở Tử Tiêu ra, cũng không biết bởi vì dùng sức quá lớn, hay là khoảng khắc hắn đang hoảng hốt, lại bị cô một phen đẩy ra.

https://thuviensach.vn

“Có tin hay không thì tuỳ...Sở Tử Tiêu, chờ đợi quả thực rất mệt mỏi.” Giản Mạt chống lại ánh mắt của hắn, ánh mắt cô trở nên trong suốt vô cùng, “Em cứ nghĩ em sẽ chờ được, thế nhưng lại không thể....Trong khi chờ đợi em cảm thấy mất niềm tin, em cảm thấy giữa chúng ta không còn cái gì gọi là tình yêu nữa rồi...”

Sở Tử Tiêu híp mắt lại nhìn Giản Mạt, ánh mắt sâu đen ngòm sắc bén nhìn xuyên thấu nội tâm của người khác, “Cô nói dối!”

“Nếu như như vậy có thể an ủi anh, vậy thì cứ cho là như vậy đi....” Giản Mạt lạnh lùng, nói xong, liền xoay người hướng đến phòng rửa tay, đi tới.

Chỉ là, người vừa mới xoay đi, đã bị Sở Tử Tiêu một khắc kéo lại.....

“Giản Mạt, anh trở về rồi....” Thanh âm Sở Tử Tiêu đột nhiên có vài phần hèn mọn, “Không cần đợi thêm nữa, anh cũng không rời đi.... Chúng ta bắt đầu lại từ đầu, có được hay không?”

Chỉ trong nháy mắt, mắt Giản Mạt liền đỏ.

“Giản Mạt, anh muốn khi em xoay người thời khắc đó người em nhìn thấy đều là anh..... Chúng ta yêu nhau, có được hay không?”

Mùa hoa ngô đồng nở, một nam nhân mặc áo sơ mi trắng, quần âu vàng nhạt nắm lấy tay cô, đáy mắt đều là ý cười, giống như bị hoa của cây ngô đồng nhiễm sắc.

Bây giờ, cũng là câu nói đó “Có được hay không?”, lại chìm trong đêm bi thương.....Muốn xoá bỏ bầu không khí ngột ngạt, lại phàng phất như sẽ rơi xuống vách núi.

Hàng mi run nhẹ, có ẩm ướt rơi xuống, uốn lượn ở hai bên má,....Cuối cùng ở khoé miệng đọng lại.

https://thuviensach.vn

“Không còn yêu, làm sao có thể bắt đầu?” Giản Mạt nói ra những lời này, cô nuốt hết nước mắt, tỏ ra mình không để ý, sải bước đi đến phòng rửa tay.

Cô không dám chậm nửa bước, chỉ sợ tất cả nguỵ trang đều tan rã ở trước mặt Sở Tử Tiêu...

Thời khắc cô bước vào phòng rửa tay nước mắt giống như nước tràn đê liền ào ào rơi xuống.

Trong phòng rửa tay có hai nữ nhân đang còn chỉnh trang, nhìn thấy Giản Mạt, đầu tiên là biểu lộ nghi hoặc cùng kinh ngạc, lập tức nhìn nhau rồi rời khỏi....

Trên thế giới này, tuỳ thời tuỳ chỗ có quá nhiều tình tiết cẩu huyết phát sinh.

Giản Mạt như vậy, trong mắt hai nữ nhân ở đây....Đơn giản là bị vứt bỏ, hoặc cũng là bị nam nhân ức hiếp.

Nước lạnh không ngừng tạt lên hai má, Giản Mạt không biết trên mặt đâu là nước lạnh, đâu là nước mắt.....Cứ như vậy đau đớn khiến cô không thể hô hấp.

Cũng không biết trải qua bao lâu, có lẽ là khóc mệt, cũng có lẽ tâm trạng đã trở lại như cũ....Giản Mạt đem nước mắt trên mặt lau sạch, hít sâu vài hơi, rồi áp chế không mang tâm tình bi thương tột đỉnh đi ra khỏi toilet.

Khi đã vừa ý, cô mới đi ra ngoài, đột nhiên cánh tay liền bị một lực đạo lớn kéo lại, Giản Mạt hoàn toàn không phản ứng kịp, cô liền bị quăng đến bên tường ở trong lối đi nhỏ của cầu thang.

Đúng lúc, Cố Bắc Thần cùng Long Kiêu đang đứng chờ người hướng tới lối đi nhỏ đi tới,.... Hắn nhìn thẳng hướng hành lang ở phía sâu bên trong,

https://thuviensach.vn

đi đến, bước chân trầm ổn.

Giản Mạt có chút hoảng sợ, không muốn để người khác nhìn thấy, liền muốn thoát khỏi sự chế ngự của Sở Tử Tiêu..... Lại bị hắn ép tới, không kịp chống đỡ đầu cô, cứ thế hung hăng hôn xuống, giống như là muốn trút giận.

Đây không phải là hôn, hắn giống như mãnh thú phát cuồng, hung hăng gặm cắn đôi môi mềm mại của cô, không đếm xỉa đến sự phản kháng của cô, lời lẽ mang theo điên cuồng xâm chiếm trút xuống môi cô.

“Ngô....” Giản Mạt chống tay lên lồng ngực của Sở Tử Tiêu muốn đẩy hắn ra, thế nhưng, cô dùng sức đẩy ra lại bị hắn cường hãn ngăn lại, căn bản cô không thể đẩy hắn ra được.

“Hôm nay Tam ca lại đột nhiên lại hẹn chúng ta đến Thiên Đường Dạ vậy.....” Đúng lúc, thanh âm trêu tức của Lâm Hướng Nam truyền đến.

Giản Mạt trong nháy mắt sững sờ mở to hai mắt nhìn, quên mất phản ứng.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Cho Hắn Ảo Giác

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, dưới tình huống như thế này, Giản Mạt căn bản không biết phải ứng phó như thế nào nếu bị Cố Bắc Thần bắt gặp.

Trường hợp cùng cháu ngoại trai (con của chị em gái) ở nơi công chúng cùng nhau hôn môi....Dù cho không phải tự nguyện, cô cũng cảm nhận được chính mình sắp sửa sẽ phải đối mặt với cái gì.

Giản Mạt nhắm mắt lại, thân thể hơi nghiêng quên mất phản kháng, thậm chí, cô còn để mặc Sở Tử Tiêu bá đạo đòi lấy bên trong...

Sở Tử Tiêu cảm thấy vui mừng, động tác của Giản Mạt như thế chứng tỏ đối với hắn vẫn nhớ mãi không quên.... Hắn kích động hôn càng thêm sâu, hoàn toàn không để ý tiếng bước chân ở phía sau truyền đến.

Lâm Hướng Nam có chút lưu manh huýt sao..... Bởi vì chiều cao của người nam nhân đem nữ nhân che lấp triệt để trong lòng, bọn họ đứng ở góc độ này hoàn toàn không rõ nhũ quan của nam nữ kia là ai.

Trường hợp này ở Thiên Đường Dạ như vậy hôn nhau không phải là chuyện lạ kỳ gì.....

Khuôn mặt Long Kiêu ngoài lạnh lùng cũng chỉ là lạnh lùng lướt qua, Lệ Vân Trạch khoé miệng cười tà mị, cũng không hứng thú nhìn....Cố Bắc Thần không để ý, dư quang nơi đáy mắt chỉ lãnh đạm, sau đó lướt qua.

Đột nhiên, mạch suy nghĩ hơi ngưng trệ.

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Cố Bắc Thần đột nhiên sâu hút, nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt, liền khôi phục lại vẻ bình tĩnh, “Nhàm chán.....” Đây là để trả lời vấn đề của Lâm Hướng Nam.

Hôm nay sau khi hết bận, hắn sớm trở về Lam Trạch viên....Sau đó đợi gần như một khoảng thời gian, Giản Mạt vẫn chưa về.

Trong lòng có chút mất mát, Cố Bắc Thần cũng không suy nghĩ sâu xa, chỉ cho rằng mỗi lần trở về, ở nhà đều đã có người đợi sẵn, lần này không có, hắn lại cảm thấy không quen.

Gọi điện thoại, biết cô cùng đồng nghiệp đến Thiên Đường Dạ, lại là hắn ở nhà có chút ngồi không yên liền hẹn bọn hắn cùng qua đây...Nghĩ sau khi chơi xong, liền đồng thời có thể đón cô trở về.

Đối với hành động của chính mình, Cố Bắc Thần cũng không có suy nghĩ vì sao lại phải làm như vậy.....Chỉ là trước đó lừa cô, hắn vẫn còn ở công ty, cảm giác hắn có chút ấu trĩ cùng buồn cười.

Bước chân đã đi xa, Giản Mạt muốn đẩy Sở Tử Tiêu ra, nhưng như trước vẫn bị hắn giam cầm không có biện pháp....

Cô tức tối trừng mắt, hung hăng dùng lực mạnh.

Có vết máu ở giữa hai cánh môi lan ra, hơi thở tanh ngọt làm người khác buồn nôn....

Giản Mạt thừa lúc Sở Tử Tiêu đang phân tâm, dùng sức đẩy hắn ra, đôi mắt lạnh lùng nhìn hắn đang mất bình tĩnh, “Nếu để cho truyền thông cùng khách hàng của anh thấy được anh mất bình tĩnh như vậy, nhất định tin tức này sẽ rất đặc sắc.”

Ngữ điệu lạnh lùng không có một phần lưu luyến, có cũng chỉ là lạnh lùng chế giễu.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu ngạc nhiên nhìn Giản Mạt, dường như không nghĩ đến miệng nàng lại nói những câu độc ác như thế....Vừa lúc nãy, cô đối với hắn còn có chút bức thiết, không phải sao?Giản Mạt không muốn ở lại đây, Cố Bắc Thần đến Thiên Đường Dạ, Sở Tử Tiêu mất bình tĩnh....Cô không muốn cục diện trở nên hỗn loạn.

Sở Tử Tiêu nở nụ cười, như vậy cười đến cứng đờ khoé miệng nhưng ánh mắt vẫn không thể chống đỡ, “Mạt Mạt, em thật là máu lạnh,“

Bước chân Giản Mạt ngưng trệ một chút, nhưng chỉ là trong nháy mắt lại nâng bước chân đi..... Cũng không nói lời nào, nhanh chóng rời khỏi.

Đẩy cửa tiến vào ngồi trên ghế, Giản Mạt nhìn cảnh náo nhiệt bên trong đã lộn xộn, đột nhiên cảm thấy chính mình có chút không hợp.

Đại Hùng có chút gấp gáp đối diện với Mạc Tiểu Nhã xin được hẹn hò, mọi người ở đây đều thét to.....Không ai chú ý Giản Mạt đã vào.

“Đồng ý đi, đồng ý đi, đồng ý đi _____” Tất cả mọi người đều thuyết phục Mạc Tiểu Nhã đồng ý, Đại Hùng càng gào thét đối với cô ta tình yêu.

Giản Mạt nở nụ cười, nhưng cười so với khóc còn khó coi hơn....

Cuộc đời của cô rõ ràng một mảnh tốt đẹp, có hạnh phúc gia đình, có tình yêu với bạn trai..... Nhưng vì sao, vì sao bây giờ lại trở thành thế này?

Im lặng lấy túi, sau đó xoay người, không muốn để tâm trạng bi thương của mình phá hoại bầu không khí của mọi người.

“Mạt tỷ....” Hướng Vãn phát hiện cô muốn rời đi, “Điện thoại của chị mới vang.....Người gọi đến có tên G tiên sinh.”

Tâm Giản Mạt bỗng nhiên “lộp bộp” rơi xuống, bởi vì làm chuyện xấu, có chút chột dạ.

https://thuviensach.vn

“Mạt tỷ, mắt chị sao lại đỏ như vậy?” Gương mặt hưng phấn của Hướng Vãn đột nhiên trở nên nghi hoặc.

“Chị có chút không thoải mái.....” Giản Mạt quét mắt nhìn đám đồng nghiệp đang vây quanh thành một vòng tròn lớn, đáy mắt nhìn Đại Hùng lộ ra vẻ áy náy, “Chị đi về trước, nhờ em lát nữa giúp chị nói với bọn họ một tiếng.” Lời vừa dứt, cô không để Hướng Vãn cơ hội nói chuyện, đã xoay người rời khỏi phòng.

Đường Dục nhìn thấy thời gian Sở Tử Tiêu trở lại phòng bao có chút không phù hợp, ngày hôm nay đồng học tụ họp, mọi người bây giờ đều có một vị trí trong giới luật sư, nói lên nói xuống thì tài ăn nói vô cùng tốt.....Hắn ta biết Tử Tiêu có tâm sự, bị mọi người hỏi chuyện tình cảm với Giản Mạt thì liền trầm mặt.

Nhưng dù như vậy, cũng là học chung với nhau, cũng không ai suy nghĩ nhiều.

Hắn mượn cớ đi ra ngoài hít không khí, trở về sắc mặt liền không tốt.....Dù gì hắn và Đường Dục cùng lớn lên lại cùng chung chí hướng, biết hắn nhất định đã xảy ra chuyện gì rồi.

“Sao vậy?” Đường Dục cầm bia tiến lại, đưa cho Sở Tử Tiêu một lon.

“Sở Tử Tiêu nhận lấy, ngửa đầu uống hết nửa lon, “A Dục, mình gặp phải cô ấy.....”

“Cô ấy” là ai không cần nói cũng biết. Có thể làm cho Sở Tử Tiêu mất đi tỉnh táo, ngoại trừ Giản Mạt, cũng không có người khác.

“Sau đó thì sao?” Đường Dục bình tĩnh hỏi.

Sở Tử Tiêu chỉ tự nhiễu cười, lập tức giơ lon bia, không muốn nhiều lời với lời thăm dò của Đường Dục, sau đó đem phần còn lại của lon bia uống

https://thuviensach.vn

cạn.....

“Mình đi trước.” Sở Tử Tiêu thả lon bia rỗng xuống, đứng dậy, “Mọi người cứ chơi đi, đêm nay cứ tính tiền cho mình.”

Các bạn học tất nhiên không muốn, hôm nay vốn là cho hắn cùng Đường Dục đổi gió, sao có thể nói đi thì đi?

“Tử Tiêu, cũng không thể thành danh biện, liền không muốn đồng học tụ họp sao?” Lê Nhiễm Hạ mở miệng, đôi mắt phượng xinh đẹp, lộ ra cái ánh nhìn sáng rực.

Sở Tử Tiêu xoay người, ánh mắt lãnh đạm lướt qua, “Nếu như phải làm một người đem vị trí của chính mình kéo xuống, cái này chỉ có thể nói rõ cô trong tiềm thức đã đem chính mình cùng người khác kéo dài khoảng cách.”

Sắc mặt Lê Nhiễm Hạ trong nháy mắt liền thay đổi..... Ở đây đều là học viên khoa luật của trường Lạc Đại, cái đều có tài ăn nói độc địa, thường chỉ cần một câu có thể đem người khác bức chết?

Nhưng lúc này Sở Tử Tiêu ngôn ngữ không hề nể mặt, làm cho bầu không khí đột nhiên trở nên đông cứng.

Đường Dục than nhẹ, Tử Tiêu mặc dù tính tình có chút lạnh nhạt, nhưng là một con người ôn hoà. Kể từ hai năm trước sau khi nhận được lời chia tay trên đường đi sân bay.....Hết thảy tất cả đều thay đổi như vậy!

“Tử Tiêu, hôm nay cậu ấy sao vậy?”

“Đúng vậy, ngày hôm nay trông cậu ấy rất trầm mặc...”

“A Dục, có chuyện gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Sau khi Sở Tử Tiêu đi rồi, đồng học mới hiếu kỳ lên tiếng..... Nhưng Đường Dục chỉ có thể hướng mọi người nhún vai, bất đắc dĩ cười.

Trên thế giới này có một toà thành được gọi là tình kiếp a.

Nam nữ trong chốn hồng trần, có mấy ai có thể trốn được?

Giản Mạt đứng dưới cột nhà của Thiên Đường Dạ, thân thể có chút mệt mỏi. Vừa ra, cô đã gọi điện lại cho Cố Bắc Thần, rất sợ hắn lúc đó phát hiện người cùng Sở Tử Tiêu là cô.

Cũng may hắn không có hỏi cái gì, chỉ nói hắn đến Thiên Đường Dạ, sau khi kết thúc tiệc muốn cùng cô trở về.....

Nghĩ đến cô vừa mới ra, mà hắn vừa đến, cô nói cô hơi mệt nên muốn về trước, nói hắn cứ từ từ chơi. Nhưng hắn lại trầm mặc, sau đó liền nói cô ở cửa chờ hắn cùng về.

Giản Mạt đã đợi được 10 phút rồi.....Có chút bực bội.

Có chút bực bội là bợi vì sợ trong thời gian Cố Bắc Thần xuất hiện, lại đụng phải Sở Tử Tiêu.

Cũng may ngưng thở trong thời gian, một chiếc xe Spyker màu đen chậm rãi tiến lại..... Giản Mạt cơ hồ nghĩ cũng không nghĩ liền vội vàng ngồi vào xe.

Chỉ là, bởi vì quá mức gấp gáp, cô không chú ý tới lúc mở cửa xe, làn váy cô sượt qua chốc lát.... Khi xe Cố Bắc Thần vừa đi, phía đối diện, ánh mắt của Sở Tử Tiêu bỗng chốc trở nên âm trầm.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Buổi Tối Trừng Phạt

Sở Tử Tiêu đứng sững tại chỗ, nhìn chiếc xe màu đen mà Giản Mạt vừa lên.....Mặc dù khoảng cách và ánh sáng ảnh hưởng tầm nhìn, hắn nhìn chiếc xe kia không được rõ ràng, nhưng vẫn có thể nhìn ra chiếc xe kia rất đắt.

Có cái gì đó tự cuồn cuộn trong lòng, Sở Tử Tiêu thường nhã nhặn tuấn tú bây giờ lại nổi lên vẻ lo lắng.....

Giản Mạt vừa mới cùng Cố Bắc thần nói chuyện một lúc, sau đó cảm thấy hắn không có vẻ đa nghi, nhưng là, sau khi lên xe, cảm thấy có cái gì đó ngưng đọng, không khí khiến người ta áp lực.

Cũng không biết có phải là do tâm tình đột nhiên không được tốt, Giản Mạt cũng không có lưu ý, sau khi lên xe liền nghiêng đầu nhìn ra ngoài của sổ...

Tấm biển loé sáng màu hồng của quốc tế đô thị lớn Lạc Thành vào bạn đêm khiến người ta mê say, thế nên quá nhiều người lưu luyến sống về đêm tuyền qua bên trong không cách nào tự kiềm chế.

Cố Bắc Thần lạnh lùng như điêu, trên khuôn mặt không có nửa điểm biểu tình, lãnh đạm đến nỗi người khác không thể nắm bắt được tâm tình của hắn ngay lúc này.

Lúc ở trong lối đi nhỏ có thoáng nhìn qua, nếu không có nhớ nhầm.....Nữ nhân cũng nam nhân hôn môi kia mặc cùng Giản Mạt một cái váy giống nhau.

https://thuviensach.vn

“Không phải nói đồng nghiệp tổ chức sinh nhật, sẽ rất trễ sao?” Cố Bắc Thần thanh âm trầm ổn làm cho người ta nghe thấy bất quá không thấy được bên trong là mạch nước ngầm đang cuộn trào mãnh liệt.

Giản Mạt thu hồi ánh mắt, lười nhác tựa ở trên ghế ngồi, nghiêng đầu nhìn Cố Bắc Thần ngượng ngùng nói: “Có chút không thoải mái....”

Cái đề tài này trong điện thoại không phải đã nói qua rồi sao?

Trên đường đi gặp đèn đỏ, Cố Bắc Thần dừng xe liếc mắt nhìn Giản Mạt, mặt ngoài bình tĩnh giống như vô phong vô lãng ngoài biển khơi....Kì thực đã trở thành mạch nước ngầm cuồn cuộn.

“A Thần, anh như vậy nhìn em, em sợ rằng mình sẽ trầm luận trong ánh mắt của anh mất.....” Giản Mạt thanh âm mềm mại, coi như không có chút nào vui vẻ nhưng ở trước mặt Cố Bắc Thần từ lâu cô đã có thói quen nguỵ trang.

Cố Bắc Thần thu lại tầm mắt, đúng lúc chuyển sang đèn xanh, xe tiếp tục hướng về phía Lam Trạch viên chạy đi, “Có lời gì nghĩ muốn nói với anh không?”

“Hả?” Giản Mạt không hiểu.

Cố Bắc Thần nâng khoé môi mỏng lạnh lùng ý cười, vì không thể thấy, nhưng Giản Mạt lại phát hiện mình nhìn rất rõ ràng.

Cũng không biết có phải là do có tật giật mình, Giản Mạt trong giây lát liền nghĩ đến liệu Cố Bắc Thần có phải sẽ nhìn thấy cô cùng nam nhân khác hôn môi....

Nhưng là, ngẫm lại chiều cao của Sở Tử Tiêu hoàn toàn có thể đem nàng che lấp, mà ở góc độ kia, bọn họ ở trong bóng tối, Cố Bắc Thần bọn hắn lại ở ngoài ánh sáng.... Góc độ thi giác nhất định có điểm mù.

https://thuviensach.vn

“Muốn nói...” Giản Mạt nhếch xuống khoé miệng, “Lão công của chính mình thỉnh thoảng muốn yêu cầu tin tức mới có thể xem thấy, rất khó chịu đây!””Nga?” Ánh mắt Cố Bắc Thần càng sâu hơn, không có đáp lại lời nói của cô.

Lúc này Giản Mạt có chút không chắc chắn tâm tư của Cố Bắc Thần.....Thường ngày cô thường làm nũng quyến rũ, hắn luôn nhìn rồi cười.

Biết hắn đối với cô cũng không có vài phần thật tình, dù sao hai người bọn họ cũng chỉ là khế ước hôn nhân, ai cũng không có khả năng cảm tình....Nhưng là, không biết vì sao, lúc này cô cảm thấy có cảm giác một cơn dông chực chờ đang dần biến thành cơn bão.

Trầm mặc!

Cố Bắc Thần không nói lời nào, Giản Mạt cũng bởi vì bất ngờ gặp lại Sở Tử Tiêu trong tâm có chút chuyển biến, không có hứng thú điều tiết cảm xúc.

Sau khi đến Lam Trạch Viên, Cố Bắc Thần thắng một cái xuống xe, vòng qua đầu xe đến bộ phận điều khiển....Mở cửa xe, ngay khi Giản Mạt không có thời gian phản ứng, hắn có chút thô lỗ đem Giản Mạt kéo ra ngoài.

Giản Mạt trước loại chuyện này sẽ không hoàn toàn vui vẻ, bị kéo như vậy, cổ chân lại bị trẹo lại, nhất thời khiến thần kinh đau nhói.

Cố Bắc Thần không phát hiện Giản Mạt có cái gì đó không thích hợp, chỉ là kéo nàng tiến vào biệt thự.....Đến phòng khách cũng không có dừng lại, trực tiếp lên phòng ngủ ở lầu hai.

“A” một tiếng truyền tới, Giản Mạt bị Cố Bắc Thần ném trên giường lớn.....Tính phản xạ ngồi dậy liền bị Cố Bắc Thần lấn đến ép thân thể cô nằm trờ lại.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt dưới ý thức muốn phản kháng, sau đó hai tay chỉ có thể chống đỡ trên lồng ngực của Cố Bắc Thần, chống lại ánh mắt sâu không thấy đáy, vội vàng thu lại hành động phản kháng.

“Thế nào? Muốn đẩy tôi ra?” Thanh âm của Cố Bắc Thần như vậy, thế nhưng, không cho người khác lờ đi lực đạo bức bách.Giản Mạt trong lòng càng phát sợ, cảm giác được Cố Bắc Thần phát hiện người kia chính là cô, cho nên mới tức giận.....

“Sao lại có thể chứ!?” Giản Mạt giật khoé miệng, khoé mắt lộ ra vẻ yêu mị.

Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị như điêu trên khuôn mặt lộ ra một tầng mù mịt, bàn tay trực tiếp lôi tay Giản Mạt chống lên đỉnh đầu.... Sau đó hung hăng hôn xuống.

Không giống như ngày xưa, mặc dù hôn bá đạo nhưng vẫn có một chút ôn nhu. Nhưng bây giờ, Giản Mạt rõ ràng có thể cảm nhận được trên người Cố Bắc Thần tràn ngập hơi thở nguy hiểm, nụ hôn lạnh lùng nuốt chừng hết thảy.

Nhưng Giản Mạt không dám chống lại, thế nhưng, cô cố gắng phối hợp nhưng Cố Bắc thần vẫn không nguôi giận, trái lại càng làm cho hắn cướp đoạt cảm xúc.....Hắn không cho cô cơ hội thở dốc, trực tiếp thẳng tiến vào.

Giản Mạt có chút đau, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài....Cố Bắc Thần hôm nay là cô chưa từng thấy qua, cái loại đó giống như sủng vật bị người ta cướp mất cảm giác....Lúc này, cô không phải nhân tình, cũng không phải lão bà mà là sủng vật của hắn.

Giản Mạt có chút đau thương, con người một khi sa ngã, hình như gặp chuyện gì cũng không sao cả.....Cuối cùng, chỉ có thể chết!

https://thuviensach.vn

“A Thần.” Giản Mạt hờn dỗi hô thành tiếng, “Anh ngày hôm nay thật giống không đủ lợi hại vậy?”

“Phải không?” Cố Bắc Thần đột nhiên ngừng động tác, ánh mắt thâm thuý nhìn nữ nhân dưới thân, “Khẩu vị lớn hơn, thoả mãn không được nữa?”

Giản Mạt cảm thấy Cố Bắc Thần là người sau không lường trước, mặc dù hằng ngày là lén lút ở chung, lời nói không xuôi tai....Người này chính là điển hình của cầm thú, lưu manh.

Nhưng cũng không thể che giấu được hắn ở tập đoàn Đế Hoàng là người cầm quyền thủ đoạn tàn nhẫn.

Bên ngoài đều biết, Cố Bắc Thần là người đứng đầu Lạc Thành, tuyệt bút vung lên, bao nhiêu người trong nháy mắt đã thành da ngựa bọc thây?!

Giản Mạt câu hai cánh tay lên cổ Cố Bắc Thần, khiến chính mình càng thêm sát hợp trên người của hắn, kiều mị nở nụ cười, mị nhãn như tơ, nói: “Vậy anh.... có phải càng muốn làm thoả mãn em đây?”

Cố Bắc Thần môi mỏng hơi cong ý cười, sau đó thật sự dùng sức đi thoả mãn Giản Mạt.....

Nữ nhân này muốn trốn tránh cái gì?

Nam nhân kia là ai?

Bọn họ như vậy nghênh ngang ở lối đi nhỏ bên trong ôm hôn, a, thật đúng là không thể khống chế.

Nghĩ đến chỗ này, Cố Bắc Thần cảm thấy trong lòng có một cỗ lửa đang bốc cháy, đem tâm tư hắn làm cho lộn xộn, chỉ có thể tàn nhẫn thúc mạnh, mới có thể đánh tan một chút kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt sau khi bị qua mấy lần làm cho mệt mỏi không thể tả, bắt đầu còn có thể chịu đựng một lúc, sau này trực tiếp không có khí lực.....Chỉ có thể cầu xin tha thứ.

“Vừa nãy là ai nói không đủ mãnh liệt?" Cố Bắc Thần chế nhạo.

Giản Mạt ôm hắn, ở trên mặt hắn thân hạ, “Em sai rồi.....”

“Ở đâu sai rồi?”

Giản Mạt sững sờ, lập tức mềm mại nói:"Không nên nghi ngờ năng lực đàn ông của anh.”

Khoé miệng Cố Bắc Thần kéo nhẹ, vươn mình lại đem Giản Mạt ép xuống dưới thân.....

“Em thật sự không được.....” Giản Mạt vội vàng cầu xin tha thứ, cô đã bị lăn qua lăn lại đau nhức không chịu nổi, nếu tiếp tục, khẳng định ngày mai sẽ không xuống được giường.

Cố Bắc Thần ánh mắt thâm thuý nhìn dáng vẻ đáng thương của cô, thong thả nói: “Giản Mạt, có một số việc....Anh có thể, em không thể, có hiểu không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Dịu Dàng Của Hắn Chính Là Kiếm Hai Lưỡi

Giản Mạt không bị khống chế, khoé miệng cô đột nhiên co quắp, trong lòng đã xác định, Cố Bắc Thần là biết người cùng Sở Tử Tiêu ôm hôn là cô.

Chỉ là cô không biết, Cố Bắc Thần có biết nam nhân kia là cháu trai ngoại của hắn....

Trong lòng giống như nước sôi đổ vào, nghĩ đại thể có lẽ hắn không biết....nếu không, biết được lão bà của mình ở nơi công cộng cùng cháu ngoại trai ôm hôn, đều sẽ cảm thấy tiêu đề chính này sẽ cực kỳ chấn động.

“Thật bá đạo.....” Giản Mạt cụp mắt, âm thanh lầm bầm, dáng vẻ sau khi chìm vào hoan ái vô cùng đáng yêu, xinh đẹp, “Chỉ cho phép châu quan phóng hoả, bách tính không được đốt đèn!”

Ánh mắt Cố Bắc Thần càng thêm sâu, Giản Mạt nói cái gì hắn nghe không rõ lắm, cũng không cần nghĩ cũng biết nàng nói cái gì.

“Giản Mạt, anh không cùng nữ nhân khác hôn môi như vậy....” Cố Bắc Thần bày tỏ lời này sau đó rõ ràng có vài phần bất dắc dĩ.

“Hả?” Giản Mạt bởi vì đang chìm đắm trong suy nghĩ của chính mình, không có nghe thấy tiếng. Cô ngước mắt, tầm mắt vô tội mà sáng sủa nhìn Cố Bắc Thần, đợi hắn nói lại một lần nữa.

Thế nhưng, Cố Bắc Thần căn bản không còn để ý đến cô, chỉ là xoay người xuống giường, sau đó rất hào phóng cho cô nhìn thấy bóng lưng trần

https://thuviensach.vn

trụi của hắn, nghênh ngang đi vào phòng tắm.

Ôi, mặc dù là vợ chồng già rồi.... thế nhưng, nhìn thấy vóc người hoàn mỹ như vậy, cô vẫn rất e thẹn đấy!

Chỉ là, kích tình qua đi như vậy, Giản Mạt bi kịch phát hiện, trước đó liền không phát hiện mắt cá chân bị trật đã trở nên đau đớn.....Có thể làm thế nào đây? Cô lại là người quật cường khiến người khác cảm thấy buồn cười.

Nửa đêm, Giản Mạt có chút khát. Vốn dĩ nghĩ rằng nhịn một lát đến sáng sẽ quên, nhưng cuối cùng cũng không biết vì sao, cổ họng khát khô, chỉ có thể đi xuống uống một chút nước.

Giản Mạt cố gắng để động tác của mình thật nhẹ, cũng không dám mở đèn.....

Xuống đất một lúc, chân "Ti" một tiếng hút vào truyền tới, mắt cá chân đau nhói làm cho Giản Mạt nhất thời bị chuột rút.... Sau đó cả người hoa lệ ngã xuống...

Chỉ là, sau khi ngã xuống, xuất phát từ bản năng liền muốn chống đỡ trên tủ đầu giường, không biết rằng lại kéo đến bóng đèn điện ở trên, bóng đèn bởi vì theo quán tính của cô cũng ngã xuống, trực tiếp đập xuống.....

"A" một tiếng, Giản Mạt đau đến ứa nước mắt, phía sau vừa vặn lại bị đèn điện đập vào, lập tức khiến cô đau đến nhe răng nhếch miệng, nhíu cả khuôn mặt.

Cơ hồ sau khi âm thanh đó vang lên, Cố Bắc Thần liền tỉnh, hắn xoay người bất đèn, liền nhìn thấy bên kia Giản Mạt bị đập ở một bên, đèn điện ở một bên.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt có chút đen, Cố Bắc Thần xoay người đi xuống giường, sải bước đi đến trước mặt Giản Mạt, ngồi xổm xuống, cái gì cũng không nói, môi mỏng mím lại, đầu tiên là kiểm tra một hồi sau lưng cô..Thấy một mảng đỏ ửng!"Giản Mạt, em là đứa trẻ hay sao? Bước đi lại có thể bị ngã sấp xuống như vậy?" Cố Bắc Thần có hơi thở gấp, một phen đem Giản Mạt bế lên, khẩu khí không tốt lắm.

Giản Mạt cũng uỷ khuất, vốn dĩ là một người rất kiên cường, nhưng khi bị Cố Bắc Thần lớn tiếng mắng, đầu mũi lập tức có chút chua.

"Tại sao lại không mở đèn?" Cố Bắc Thần mặt trở nên lạnh.

Giản Mạt rầu rĩ nói: "Em sợ quấy nhiễu anh đi ngủ...."

Cố Bắc Thần ngước mắt, tầm mắt chống lại ánh mắt uỷ khuất của Giản Mạt....Có một khắc, trong lòng hắn phảng phất một chút cảm xúc, chỉ là nhanh chóng qua đi khiến hắn không thể nắm bắt được.

"Em không có đứng vững... không cẩn thận." Giản Mạt cụp mắt xuống, trong lòng càng thêm oan ức.

"Đứng không vững?" Cố Bắc Thần cười lạnh khinh bỉ, "Đây còn không phải là đứa trẻ hay sao?"

Giản Mạt thở gấp, ngẩng đầu liền hung hăng nhìn về phía Cố Bắc Thần, thanh âm hơi lớn lên án nói: "Lúc ấy anh kéo em xuống xe, em đau chân....."

Cố Bắc Thần lập tức cau lại đôi lông mày kiếm, bởi vì không cần Giản Mạt lên tiếng, dưới tầm mắt của hắn, cũng đã thấy được cổ chân của Giản Mạt sưng đỏ.

Lúc này cô bị đau nhưng vẫn trẻ con nhẫn nhịn, lúc nãy bị ngã, sợ rằng đã nghiêm trọng hơn rồi.

https://thuviensach.vn

“Đau chân cũng không biết nói?” Cố Bắc Thần cũng tức giận, “Giản Mạt, em đang giở tính khí trẻ con với anh sao?”

Giản Mạt yên lặng không phát ra tiếng, đột nhiên trong lòng là một mảng buồn bã.....Mặc kệ hơn một năm này cô cố gắng giả tạo, làm bộ chính mình sẽ không đau, sẽ không bi thương, có thể đến đâu thì đến đấy, nhưng kết quả thì sao?

Đều là giả! Đều là chính mình lừa chính mình.

Từ khi biết Sở Tử Tiêu về nước, cô đã không có biện pháp khống chế được chính mình, thậm chí sức chống cự của bản thân cũng giảm xuống.

Ngày hôm nay lại bất ngờ đụng tới Sở Tử Tiêu ở Thiên Đường Dạ, không hề có bất kỳ phòng bị nào, liền như vậy đụng phải..... Hắn nói một lần nữa bắt đầu lại, thế nhưng, bây giờ cô lại là tiểu mợ của hắn, thế nào có thể cùng hắn bắt đầu lại từ đầu?

Nghĩ đến đây, Giản Mạt cũng nhịn không được nữa, trực tiếp bỏ mặc vành mắt của chính mình đang đỏ lên, đáy mắt mờ mịt một mảnh hơi nước.

Cố Bắc Thần lặng yên không phát ra tiếng, chỉ là khoé miệng mím lại, đôi mắt giống như Hắc Diệu Thạch đen ngòm thâm thuý không thấy đáy.

“Rất đau?” Phải qua một lát, Cố Bắc Thần mới nhẹ nhàng lên tiếng.

Giản Mạt cứ như vậy hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn hắn, cũng không phát ra tiếng nào....Là bởi vì mạch suy nghĩ trong đầu có chút máy móc?

Cố Bắc Thần khẽ thở dài, liền ngồi xổm xuống, cầm lấy chân Giản Mạt đặt lên trên đùi, liền bắt đầu đối với cô dịu dàng hơn, “Lần này anh không có chú ý.....” Thanh âm của hắn rất nhạt, để người nghe không nắm bắt được cảm xúc.

https://thuviensach.vn

Bởi vì được Cố Bắc Thần xoa bóp chân, Giản Mạt cớ chút không quen muốn lấy ra....Chỉ là vừa mới động, đã bị hắn nhấn trở lại. Sau đó liền nghe thấy hắn lên tiếng nói xin lỗi, nhất thời làm cho cô hoảng sợ.....

Cố Bắc Thần là đang xin lỗi cô?!

Cũng không trách Giản Mạt lại giật mình, Cố Bắc Thần là ai chứ? Đây chính là người lãnh đạo Lạc Thành tiếng tăm lừng lẫy a...

Cố gia trăm năm đều là nhà làm quan, đến Cố Bắc Thần cũng làm lớn, bởi chỉ có hắn là con trai, mà cha hắn lại chết sớm....Từ nhỏ hắn đã rất thông minh, tầm nhìn hơn người, hội tụ đầy đủ quầng sáng?

Một người như vậy, đừng nói không có lỗi, coi như có lỗi rồi....Hắn cũng chỉ biến chuyện kia trở thành một sai lầm, tuyệt đối sẽ không xin lỗi.

Giản Mạt trầm mặc, cũng không rút chân về, tuỳ ý để Cố Bắc Thần xoa bóp.... Nói thật sự, không có nhiều thoải mái, vẫn rất đau. (Nam Cung Tử Uyển: Ảnh có bao giờ bóp chân cho người ta đâu mà bảo?)

Nhưng người ta là Thần thiếu người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp như cô, lại còn bóp chân cho cô, cô cũng không thể không phân biệt tốt xấu mà ghét bỏ đi?

Vậy cũng được, cứ để hắn “vò” được rồi... =.=

Chỉ là, đến ngày hôm sau, Giản Mạt bi quan phát hiện..... Không chỉ không có tiêu sưng, thậm chí càng sưng.

Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần đều nhìn vào cái chân sưng giống như bánh bao, một sắc mặt liền co giật, một sắc mặt liền chìm trong u ám..... Tóm lại, không hề tốt chút nào.

https://thuviensach.vn

“Thay quần áo.” Cố Bắc Thần lạnh mặt liền đem Giản Mạt ôm lên tiến vào phòng thay đồ, thuận thế cầm áo cùng chân váy cho cô thay.

Giản Mạt nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần không hề có tia lo lắng, trong lòng thầm bất mãn.... Là hắn đem chân cô làm sưng lên như vậy, thế nào cảm xúc lại trái ngược?

Tuy rằng trong lòng có bất mãn nhưng cô không nói ra, chỉ yên lặng đi thay váy.....

Cố Bắc Thần cầm chiếc áo lót mỏng manh sau đó tròng lên người cô, trực tiếp ôm nàng liền đi xuống dưới lầu, sau đó đem cô đỡ lên trên chiếc Spyker...

“Anh làm gì vậy?” Giản Mạt sửng sốt.

“Đi bệnh viện!” Cố Bắc Thần lạnh lùng trả lời.

Giản Mạt nét mặt liền co quắp, “Chỉ là sưng lên, vào trong bôi một ít dầu hoa hồng là ổn rồi.....Em còn phải đi làm nữa.”

“Hôm nay là cuối tuần!” Cố Bắc Thần lên xe, ra hiệu cho Giản Mạt thắt dây an toàn.

“Nhưng hôm nay em còn một bản thiết kế phải hoàn thành...”

“Vậy thì xin nghỉ đi!”

“Sái chân liền nghỉ?” Giản Mạt xấu hổ.

Có phải hay không nói chuyện này? Cô có lái xe đâu!

“Chính mình nghỉ còn cần phải xin phép, anh cho em nghỉ?” Cố Bắc Thần là muốn tự quyết định, không ai có thể chất vấn, hiển nhiên, nếu làm trái sẽ làm hắn mất hứng.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bất đắc dĩ, chỉ có thể nhấn điện thoại gọi cho người sửa bản thảo.....Ai biết cô còn chưa có lên tiếng, đối phương liền nói vừa vặn cũng chuẩn bị muốn gọi điện thoại cho cô, con cô ta bị ngã bệnh, hôm nay không thể đi được, hẹn cô thứ hai cùng sửa bản thảo.

Giản Mạt ngắt máy, ánh mắt nhẹ động nhìn Cố Bắc Thần, “Đi thôi....”

Cố Bắc Thần khởi động xe, mà bây giờ Giản Mạt không có nghĩ đến, bất qua chân lại vặn vẹo hai lần bị thương, làm cho cục diện trở nên khó chịu.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Muốn Để Cô Nhớ Lâu Một Chút

Bệnh viện Mẫn Khang ở Lạc Thành rất nổi danh, ở đây y liệu trang bị đầy đủ, tay nghề của y bác sĩ cũng rất cao.....Đây chính là sản nghiệp của Lệ Vân Trạch.

Cố Bắc Thần thuận tiện họi điện thoại cho Lệ Vân Trạch, đã có bác sĩ chủ trì khoa xương đang chờ.

Giản Mạt gian nan di chuyển thân thể, chân trái đã đau đến mức không thể động đậy.

Cố Bắc Thần nhìn dáng vẻ quật cường của cô, vốn nghĩ mặc cho cô đau chết đi.....Nhưng cuối cùng cũng không thể bàng quan, trực tiếp tiến lại một phen đem Giản Mạt bế lên.

“Đem đầu chôn vào ngực anh....” Cố Bắc Thần hướng đến phía bệnh viện đi tới, thanh âm lạnh lùng bình thản.

“Hả?” Giản Mạt không kịp phản ứng lại, nhìn khuôn cằm cương nghị của Cố Bắc Thần, có chút thất thần.

Cố Bắc Thần bước chân không nhanh không chậm, không thèm nhìn Giản Mạt một chút nào, tự nhiên thẳng thắn nói: “Nếu như em không muốn ngày mai trên trang đầu của báo đài xuất hiện scandal giữa anh và em, có thể cứ như vậy vẫn tình tứ nhìn anh....”

Tin tức này trực tiếp doạ Giản Mạt giật mình, đầu không kịp suy nghĩ nhiều, phản ứng bản năng đã đem mặt chôn vào lòng của Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần môi mỏng đúng lúc hơi nhếch, ý cười như có như không, lộ ra một tia bỡn cợt.

Chỉ là vì chân đau mà kinh động đến bác sĩ chính khoa xương của bệnh viện Mẫn Khang, đại khái chỉ có một mình Giản Mạt..... Cô nhìn chủ nhiệm khoa tuổi đã vượt quá 50 mang một khuôn mặt âm trầm, không khỏi đem đầu cúi càng thấp hơn.

Bất quá cũng may có Cố Bắc Thần đứng bên cạnh, lão y sư chủ nhiệm mặc dù trong lòng khó chịu, nhưng cũng không nói gì.....

Liền cho người đem cô đi chụp hình quang tuyến (x ray), xương cốt không có vấn đề, xác thực chỉ bị đau bên ngoài.....Khai thông máu tụ bằng thuốc, sau đó bàn giao nói hai ngày không nên đi lại, sau hai ngày có thể tự đi lại rồi.

Chỉ là, khi chủ nhiệm Lâm xoay người, Giản Mạt liền bắt được ánh mắt của ông.....Đây hoàn toàn là bất mán với hạnh động chuyện bé xé ra to mà.

“Hai ngày nay em ở trong biệt thự, chỗ nào cũng đừng đi....” Cố Bắc Thần âm có chút nặng, “Chờ chút anh đón dì Lan đến đây.”

“Không cần quấy rầy như vậy đâu, em không chạm đất....là ổn thôi.....” Ở dưới ánh mắt âm trầm của Cố Bắc Thần, lời nói Giản Mạt càng lúc càng yếu, chỉ có thể lần thứ hai thoả hiệp.

Không có biện pháp a, ai bảo cô lại là cô vợ Trung Quốc?!

Biểu hiện cụ thể bây giờ đó chính là nghe lời lão công của mình.....

Dì Lan là người bên cạnh của Cố lão thái thái, tính tình bởi vì theo lão thái thái nên rất ôn hoà, vì thế dì Lan ở lại đây chăm sóc cô hai ngày xác thực đúng là rất tốt.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, Giản Mạt nghĩ đến thời gian nghỉ ngơi hai ngày này.... Bản thiết kế sơ thảo sảnh âm nhạc của Tô Quân Ly còn chưa có, cô còn chư có hẹn anh gặp mặt nói chuyện chuyện hạng kế tiếp.Còn có bản thiết kế văn phòng luật của Sở Tử Tiêu..... Nghĩ đến đây khiến cô lại càng thêm đau đầu!

Cố Bắc Thần trở lại tập đoàn Đế Hoàng thì đồng hồ đã điểm 11 giờ, trước đó đã lên kế hoạch hội nghị với những quản lý cao cấp nhưng sau đó lại đưa Giản Mạt đến bệnh viện....

Thành công của Cố Bắc Thần không phải là ngẫu nhiên mà có, hắn là người rất nỗ lực, ít nhất trong thời gian làm việc rất ít khi tuỳ hứng,.....Bằng không, Đế Hoàng cũng không để hắn lãnh đạo, sau khi lãnh đạo lại đem doanh thu định mức vượt cao hơn dự định.

Hôm nay Cố Bắc Thần có gọi trước thông báo cho Tô San, cô ta liền truyền thông tin xuống..... Quản lý cấp cao liền một phen nhao nhao kinh ngạc, Cố Bắc Thần thế nhưng sáng sớm nay lại đem hội nghị dời sang, bọn họ liền nhao nhao hỏi thăm.

Đáng tiếc, Tô San ngậm chặt miệng không hề nói nửa lời....Càng không thể nói, Thần thiếu đang đem vợ mình đi bệnh viện được!? Còn chỉ vì nguyên nhân là đau chân, sợ rằng sẽ doạ cho tất cả mọi người ở đây nhảy dựng lên.

“Thần thiếu.....” Tiêu Cảnh cầm trong tay đem máy ảnh trở lại, lập tức đem camera đến trước mặt Cố Bắc Thần: “Người đang ở trong phòng họp.”

Đi bệnh viện tương đối sớm, rõ ràng Giản Mạt đã che mặt lại nhưng do duyên cớ vẫn bị chụp lại....Cho dù giữa cô và hắn chỉ là hợp đồng hôn nhân, nhưng khiến cho cô bị người khác chụp lén, cô không muốn, hắn cũng sẽ không muốn.

Hai người bọn họ sớm muộn cũng sẽ tách ra, không cho cô cử bước duy gian xem như hắn cho cô sau khi cưới bồi thường hắn bằng cách tận tâm

https://thuviensach.vn

nịnh nọt đi.

Bệnh viện Mẫn Khang rốt cuộc chính là bệnh viện lớn của Lạc Thành, doanh nhân cùng minh tinh ra vào không ít, rất nhiều paparazi ở đó săn tin tức, rất nhiều người tới đó thử vận may.

Đáng tiếc, bọn họ lại đụng phải Cố Bắc Thần sáng sớm tinh mơ mang bạn gái đến chữa bệnh.

Chắc chắn, tiêu đề ngày mai chỉ có thể là....Phá thai?!

Cố Bắc Thần thuận tay mở xem camera, góc nhìn đều do paparazi chụp rất chuyện nghiệp....Sớm như vậy liền đứng ngồi không yên, cũng có chút khó.

“Thần thiếu, có cần trực tiếp xử lý?” Tiêu Cảnh thăm dò hỏi.

Bình thường dưới tình huống này, nếu bắt được sẽ trực tiếp huỷ thẻ nhớ, sau đó sẽ nhắc nhở...Chưa từng có trường hợp nguyên vẹn mang về..... Tiêu Cảnh có chút không thể nắm bắt được tâm tư của Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhìn qua máy ảnh, sau đó cầm lấy máy ảnh liền đứng lên, trực tiếp đi ra ngoài...Tiêu Cảnh vội vàng đuổi theo.

Tiến vào phòng hội nghị, lọt vào tập mắt tên nhà báo liền khiến hắn ta sốt sắng, bất an, “Thần, Thần thiếu....”

“Ngồi.” Đơn giản chỉ nói một chữ, nhưng trên người hắn lại lộ ra tuyệt tình, cao ngạo, khí thế khiến người khác không thể lờ đi.

Tên nhà báo khẽ run run ngồi xuống, nhưng mông chỉ dính dính lên mặt ghế, tuỳ thời sẽ chuẩn bị đứng lên.

Cố Bắc Thần cầm camera bắt đầu xoá, không hề kiêng nể gì cả... Bất quá không hề phô trương.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh cùng tên nhà báo đều có thể nhìn thấy hành động của Cố Bắc Thần, một kinh sợ khi hắn lại để lại hai tấm ảnh, một trong tâm kêu rên bức ảnh hư hư thực thực, không thể làm rõ tin tức.

Những người này đúng thật rất khó khăn.

Gió thổi tin tức đến phất phơ, vận may bắt được tin tức lớn, có thể gỡ điểm của những ngày không may.....Nhưng thật vất vả mới đuổi tới, lại không có biện pháp phát truyền tin tức ra.

Thật giống như bây giờ.... trong tầm mắt của tên nhà báo buồn bực vô cùng, cảm thấy hành động xoá thẻ nhớ của Cố Bắc Thần thật xúc động muốn cướp camera về.

“Có phải các anh đang gặp khó khăn?!” Cố Bắc Thần hờ hững lên tiếng, “Cho anh lưu lại hai bức ảnh...Có chút phải nói với anh, không nên nghi ngờ, tôi không thích!”

Tên nhà báo kinh ngạc, không nghĩ đến Cố Bắc Thần lại cho hắn ta lưu lại hai bức ảnh....Nhưng là, sau khi nhìn đến hai bức ảnh, có chút bức bách, khổ cực. Một bức ảnh chụp ở cự ly quá xa, một bức là người đang muốn tiến vào thang máy nhưng chỉ nhìn thấy bóng lưng.

Từ đầu đến đuôi có thể nhìn ra chính là Cố Bắc Thần, mà người con gái kia ngoài trừ đến phòng khám để chữa đau chân chỉ nhìn thấy mái tóc dài, bởi vì góc độ không rõ, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một nửa khuôn mặt.

Có thể nói thẳng như không....Muốn nói rõ chính là tên nhà báo kia mang ơn, nói hắn ta phải biết viết như thế nào?!

Rất đơn giản, tuỳ tiện phỏng đoán thì sao....Nhưng là, không được có cái gì liên quan đến việc mang nữ nhân đi phá thai.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần châm một điếu thuốc đứng trước cửa sổ sát đất, quan sát những đô thị san sát nhau của Lạc Thành, ánh mắt sâu thẳm khiến người khác nhìn không thấy đáy.

Hắn đối với Giản Mạt không có yêu, cũng biết Giản Mạt đối với hắn cũng không phải yêu....Một nữ nhân, chỉ yêu tiền, hơn nữa biểu hiện một năm nay của cô cũng rất thích hợp.

Mỗi lần đem cho cô những loại trang sức, cô đều rất vui vẻ, sau đó sẽ chủ động khiến hắn trong lòng khó chịu nổi lên dục hoả.

Không thể nói được hắn đối với tình yêu có bao nhiêu nghiện, nhưng là....cô lại cùng với nam nhân khác không kiêng nể gì mà hôn môi khiến hắn liền mất hứng!

Không cho cô một ít trừng phạt, hiển nhiên sẽ không biết thu lại.....

Nghĩ đến đây, Cố Bắc Thần có chút bực bội đem đầu điếu thuốc dí vào gạt tàn nhỏ trên bàn, bởi vì lực đạo quá mạnh, trực tiếp dí điếu thuốc tắt ngấm.

Đúng lúc, di động ở trên bàn "đô đô" chấn động, hắn xoay người đi lấy di động, liếc nhìn người gọi đến sau đó nhấn tiếp để bên tai.

"Bắc Thần, mẹ con nói con hỏi cậu, cậu đêm nay có thời gian hay không đem tiểu mợ về nhà ăn cơm?" Trong di động truyền đến tiếng của Sở Tử Tiêu lộ ra toàn là thanh âm lười nhác, sau khi nói đến "Tiểu mợ", rõ ràng có chút ý cười.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cố Bắc Thần Nhắc Nhở

“Hai ngày nay không được.....” Cố Bắc Thần nhàn nhạt lên tiếng, trong thanh âm rõ ràng có vài phần ý cười, “Có chút bận bịu.”

Sở Tử Tiêu nhíu mày, “Bắc Thần, con trở về cũng đã ba ngày rồi.....Chúng ta lại chứ có gặp nhau.” Thở dài một trận, sau đó nói, “Còn có tiểu mợ là ai, con cũng chưa có thấy qua.”

Bởi vì hai người chỉ kém bốn tuổi, thường ngày, Sở Tử Tiêu cũng không gọi Cố Bắc Thần là “cậu nhỏ”, bình thường đều trực tiếp gọi thẳng tên hắn.....Vì lẽ đó, sau khi nói đến “tiểu mợ”, tương đối đều là đùa giỡn.

“Hôm nay không thể đi được, nhưng nếu có cơ hội sẽ liền đến.....” Cố Bắc Thần phác thảo nụ cười trên khoé môi, “Sợ mình không thể gặp được sao?”

Một tay Sở Tử Tiêu bỏ trong túi quần, chậm rãi bước đi trên đường bên ngoài biệt thự Lệ Sơn, con đường hai bên nhìn thấy lá phong đã bắt đầu chuyển đỏ, “Chỉ là....” Hắn nhẹ nhõm nói, “Nếu như hai ngày nay không thấy, sợ là không còn thời gian rảnh....”

“Hả?” Cố Bắc Thần tỏ ra kinh ngạc.

“Giáo sư của trường Lạc Đại muốn con đi làm giảng viên một vài tiết của khoá, con lại không có biện pháp để tử chối giáo sư.....Mà con và A Dục cũng chuẩn bị đi làm, việc này ngoài dự đoán cũng có chút bận bịu.” Sở Tử Tiêu cười nhạt nói, đối với người cậu nhỏ này, từ nhỏ hắn đã rất

https://thuviensach.vn

sùng bái, theo thói quen đều báo cáo những việc mình cần làm nói cho hắn một tiếng.

Nói thật thì, nghĩ đến hai năm nay Sở Tử Tiêu thật sự không hề quan tâm đến sự tình ở Lạc Thành.... Bắc Thần kết hôn hắn có nghe nói, nhưng vẫn chưa hỏi người đó là ai, dường như vị tiểu mợ kia cũng không muốn bị nhìn thấy, cũng không có ai đề cập qua vấn đề này với hắn.

Ngày hôm nay dò hỏi, hiển nhiên đúng với những gì hắn nghĩ.....

Có thể tưởng tượng được, kết hôn lúc đó cũng chỉ là bởi vì Cố lão thái thái muốn nhượng cổ phần, không đề cập qua ngược lại lại là chuyện bình thường.

Sau đó hai người lại nói vài câu, Cố Bắc Thần bên kia có chút việc bận, Sở Tử Tiêu cũng đành ngắt máy.....

Đúng lúc, hắn đứng ở đỉnh ngọn núi, một chỗ bằng phẳng, từ trên cao quan sát cả Lạc Thành, đột nhiên cảm thấy những toà thành thị hoa lệ hết sức xa lạ.

Loại xa lạ này không phải bởi vì khung cảnh thay đổi mà bởi vì người.....

Giản Mạt ngồi trên ghế nằm bên ngoài ban công, im lặng nhìn những đám mây trôi nổi trên bầu trời, dần dần thất thần.....Đầu óc không bị khống chế, chỉ là chìm đắm, liền nhớ đến chuyện ở Thiên Đường Dạ cùng Sở Tử Tiêu gặp lại.

Giống như Tiểu Nguyệt đã nói, cô tránh được mồng một nhưng không thể tránh được mười lăm.

Đang nghĩ ngợi, di động đột nhiên vang lên, quấy nhiễu tâm tư như mặt nước tĩnh lặng của Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Là Lý Tiểu Nguyệt gọi tới, cô nhận máy, bên kia liền nói, “Nghe nói cậu hôm qua gặp lại Sở Tử Tiêu?”

Tin tức cũng đi thật nhanh.....Giản Mạt tự nhiên nở nụ cười.”Ừ, hôm qua đồng nghiệp làm sinh nhật ở Thiên Đường Dạ, hắn cũng ở chỗ đó....” Giản Mạt cụp mắt, mặc dù biết rõ không ai nhìn thấy, nhưng cô vẫn muốn che đậy tròng mắt bi thương.

Lý Tiểu Nguyệt trầm mặc, không nghĩ đến lại có thể xuất hiện đoạn cẩu huyết như vậy, “Các cậu nói chuyện như thế nào?”

“Còn có thể nói cái gì được đây?” Giản Mạt ngữ khí lộ ra tự giễu bi thương, “Tiểu Nguyệt, trải qua ngày hôm qua, mình cảm thấy việc tái ngộ không phải là điều đáng sợ...Đáng sợ chính là, nếu như hắn biết được mình gả cho cậu nhỏ của hắn thì....”

Lý Tiểu Nguyệt trầm mặc....

Lúc đó quan hệ giữa hai người đang rất tốt, đều biết hắn có một người cậu chỉ hơn hắn có bốn tuổi.....Là người mà Sở Tử Tiêu rất sùng bái.

Kỳ thật, có một số việc nói đến đúng là cẩu huyết vô cùng....Mọi người đều biết đến sự tồn tại của cậu nhỏ, nhưng chưa từng hỏi qua cậu nhỏ hắn tên là gì!

Dù sao, không nghi đến có thể gặp nhau, nếu như tra hỏi lại bị xem là đang tra hộ khẩu.....

“Nhưng sớm hay muộn thì Sở Tử Tiêu cũng biết được.” Lý Tiểu Nguyệt than nhẹ, “Trừ khi cậu và Cố Bắc Thần bây giờ liền ly hôn.”

Giản Mạt đang cười, nghe Tiểu Nguyệt nói vậy liền tự giễu, “Không có thật.....”

https://thuviensach.vn

Hợp đồng hôn nhân này có phải không bình đẳng? Đáp án chắc chắn là không rồi! Phải nên nói là bản hợp đồng này là theo như nhu cầu của mỗi bên. Nhưng mà, có một điều, vấn đề ly hôn Giản Mạt không thể đề cập, chỉ có Cố Bắc Thần nới có thể.

“Cậu tại sao lại biết ngày hôm qua mình cùng anh ấy gặp lại rồi hả?” Giản Mạt đột nhiên kinh ngạc.

Lý Tiểu Nguyệt âm thầm thở dài, “Sở Tử Tiêu cùng Đường Dục muốn mở văn phòng, hôm qua mình có đi ngang qua bọn họ, đã bị Đường Dục hỏi rốt cuộc năm đó đã phát sinh chuyện gì, hỏi tại sao cậu lại đột nhiên cùng Sở Tử Tiêu chia tay?”

“Cậu trả lời bọn họ như thế nào?”

“Còn có thể trả lời như thế nào nữa?” Lý Tiểu Nguyệt hít chút khí, “Cậu đã thích người khác, không còn thích hắn nữa nên chia tay...Mọi người đều đã là người trưởng thành, cũng không phải như lúc lúc còn trẻ nữa, trở về lại cùng nhau dây dưa.”

Giản Mạt cười nhẹ, không cần làm tịch làm bộ....cũng không phải người thân, nhưng Lý Tiểu Nguyệt cũng hiểu rõ tâm tư của cô.

Chân đang đau, cần phải nịnh nọt Cố Bắc Thần, mà Sở Tử Tiêu bất ngờ gặp mặt sẽ không nghi ngờ chuyện lại xảy ra đồng thời như vậy, làm cho Giản Mạt có chút bi quan, thiếu sức sống.

Cô không phải là người dài dòng, đáng tiếc, đối với chuyện tình cảm....cô cũng chỉ giống như người bình thường!

Biết cùng Sở Tử Tiêu vạch ra khoảng cách là một chuyện, nhưng trong lòng lại không thể thoải mái là chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy mang theo tâm trạng ưu thương cùng mắt cá chân đau nhói qua đến cuối tuần, sau đó thứ Hai đi làm, chân Giản Mạt đã tiêu sưng không ít, may mắn dì Lan có thủ pháp xoa bóp, so với Cố Bắc Thần tốt hơn nhiều.

“Mạt tỷ, chị bước đi không thoải mái sao?” Hướng Vãn nhìn dáng vẻ chân thấp chân cao của Giản Mạt, tò mò hỏi.

Giản Mạt ai oán than một tiếng, từ chối ý kiến ngồi ở ghế thấp, thuận tay mở máy tính, “Đúng rồi, Đại Hùng đêm đó tỏ tình thành công không?”

Hướng Vãn nghe thấy, đầu tiên là liếc nhìn cửa kính ngoài cửa, sau đó liền đem cửa đóng lại trước mặt Giản Mạt, “Không hề...Hôm đó mọi người chơi rất lớn, cuối cùng Tiểu hã tỷ không đáp ứng, làm cho cảnh tượng hôm đó trở nên rất ngượng ngùng.” Đang nói, cô ta đột nhiên phủi miệng, “Sớm biết vậy, hôm đó liền cùng chị rời đi.”

Có thể nghe ra ngữ điệu trong tiềm thức của Hướng Vãn đều là phấn nộ, Giản Mạt cũng chỉ cười cười, “Chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng...Nếu như Tiểu Nhã đồng ý, đó là đối với Đại Hùng không có trách nghiệm.”

“Ồ?” Hướng Vãn có chút kinh ngạc, “Mạt tỷ có phải đã biết được nội tình bên trong?”

“Chị biết cái gì?” Giản Mạt cười nhẹ, “Chỉ là cảm thấy Tiểu Nhã cự tuyệt Đại Hùng mặc dù có chút khó xử, có thể biết sau khi quen nhau lại cảm thấy không thích hợp, nếu như dứt khoát từ chối như vậy không phải tốt hơn sao?”

Hướng Vãn không đồng ý, “Nhưng như vậy liền cự tuyệt được sao? Khiến tình thế lúc đó rất khó xử. Nói lại thì lúc ăn cơm rồi đi hát trong tâm mọi người cũng đã cân nhắc, Đại Hùng là người chưa yêu ai bao giờ, đây là

https://thuviensach.vn

lần đầu đi theo đuổi tình yêu. Nhưng cuối cùng thì sao? Không cảm kích thì thôi, liền có thể như vậy trước mặt mọi người cự tuyệt Đại Hùng."

Giản Mạt nhìn Hướng Văn, khoé miệng cười nhẹ, như vậy cười quá mức thản nhiên....Rốt cuộc là thời đại tốt đẹp, đối với tình yêu luôn hướng tới nhưng đối với chuyện tình bất mãn lại tỏ ra phẫn uất, bất bình.

Mà Giản Mạt cũng quên mất, kỳ thật, cô so với Hướng Văn chỉ lớn hơn hai tuổi.....Nhưng mà, cô cảm thấy trái tim mình giống như đã già.

"Bản thân Tiểu Nhã đã có dự định rồi." Giản Mạt nhíu mày nói, "Tiền này Tiểu Nhã sẽ không để Đại Hùng trả?"

Mắt Hướng Văn sáng rực lên, "Giản tỷ, chỉ sao lại biết? Tiểu Nhã tỷ sau cùng đã trả tiền trước không ai biết....Sau khi nháo loạn cho mọi người khó xử, chị ấy liền đi, mọi người cũng không có hứng thú chơi nữa. Đại Hùng đến trả tiền sau đó lại nói đã có người trả rồi."

Giản Mạt chỉ cười, không trả lời.....Mạc Tiểu Nhã là người như thế nào cô đều rõ. Kỳ thật, toàn bộ công trình của phòng thiết kế rất tốt, không có gì lục đục với nhau, mọi người cạnh tranh cũng rất tốt.

Thu hồi tầm mắt nhìn về phía máy tính đồng thời cầm cốc liền nhấp một hớp, sau đó liền rơi vào tin tức mỗi ngày có một tin tức bị khuông đỏ.

Ngụm nước còn chưa kịp nuốt xuống, cô đã bị tiêu đề làm cho sặc sụa trở nên ho khan kịch liệt.....Thật vất vả mới nhịn được ho khan, cô vội vàng nhấn vào tiêu đề, liền thấy tiêu đề lớn nói rằng Cố Bắc Thần lại thay tình nhân mới, mang theo tình nhân đến bệnh viên, hành động hết sức ôn nhu.

Không chỉ như vậy, bên trên còn phối hợp hai bức ảnh...Bức ảnh thứ nhất là Cố Bắc Thần đang cụp mắt, sắc mặt bởi vì sợ mà trở nên lo lắng,

https://thuviensach.vn

bức ảnh thứ hai là nữ nhân giống như chú chim nhỏ nũng nĩu trong lòng hắn, nhưng chỉ nhìn thấy bóng lưng.

Mặc kệ là bức ảnh nào, đều đủ để doạ cho Giản Mạt kinh sợ!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tức Giận? Hắn Rõ Ràng Là Cố Ý!

“Mạt tỷ...” Hướng Vãn thấy Giản Mạt ho khan liên tục, bĩu môi nói, “Tin tức gì lại đem chị bị doạ thành như vậy chứ?” Đang nói, cô ta quay qua cúi người nhìn xuống màn hình máy tính, “Tin tức này đã hai ngày rồi, vậy mà chị còn bị kinh động sao?”

“Khụ...Khụ...Khụ...” Giản Mạt có một sự sặc nước không hề nhẹ, nhìn tấm lưng trong bức ảnh kia, nhớ tới lời nói của Cố Bắc Thần buổi sáng hôm đó, đột nhiên cảm thấy người kia thật đúng là nhìn xa trông rộng.

Hướng Vãn tay giữ lấy cằm, nhất thời phát huy thiên tính bát quái nói: “Mạt tỷ...Chị không biết tin tức này có bao nhiêu lợi hại đâu, có người nói ngày hôm đó ở bệnh viện trông thấy Thần thiếu có bao nhiêu yêu chiều vuốt ve nữ nhân ấy đi tới khoa xương.”

Hơi thở của Giản Mạt vừa mới bình phục lại tiếp tục co giật.

Hướng Vãn đột nhiên sáng mắt lên, “Bây giờ người có cơ thể cũng thật là giỏi,,,,,Người phụ nữ kia được đem đi chữa bệnh nhưng cuối cùng lại chỉ là đau chân!”

Giản Mạt tâm tình có chút phức tạp....

“Ồ?” Hướng Vãn đột nhiên kinh ngạc ồ lên một tiếng, thong thả tự nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt, một khuôn mặt thần bí cười mờ ám đến gần, “Mạt tỷ....Trùng hợp chị cũng đang đau chân...”

https://thuviensach.vn

“Phốc.....” Một ngụm nước đang vào miệng chưa kịp nuốt vào sau đó liền phun ra, Giản Mạt thề rằng, hôm nay dù cho chết khát cô cũng không muốn uống thêm ngụm nước nào.

“Đừng như vậy.” Hướng Vãn thấy Giản Mạt lại sặc nước, một bên cô ta vuốt lưng cho cô nhưng một bên lại mở ra chuyện vui đùa, “Mạt tỷ, chị nhìn xem, chị bị đau chân, người phụ nữ kia cũng đau chân, em ảo tưởng một chút cũng không xem là quá đáng, chị đừng nên kích động như vậy chứ?”

Giản Mạt không vui liếc mắt nhìn về phía Hướng Vãn, cảm thấy cùng tiểu nha đầu này cùng nói chuyện, xem chừng nửa cái mạng này của cô cũng không còn, “Em giúp chị đưa cái này cho Tô tỷ....” Cô từ trong túi lấy ra bản vẽ thiết kế cuối tuần, “Cảm ơn!”

Hướng Vãn vẫn còn cười nhìn Giản Mạt, tuy nhiên cũng không còn đùa giỡn nữa mà chỉ gật đầu nhận lấy bản thiết kế, sau đó rời khỏi....Kỳ thật, nếu như cô ta đủ cẩn thận, là có thể nhớ tới, cái váy của tuần trước, Giản Mạt có mặc qua.

Nhưng mà, Giản Mạt cảm thấy chính mình sau này cũng không nên mặc lại chiếc váy đó nữa, đề phòng bị người khác nghi ngờ!

Giản Mạt lần thứ hai nhìn về phía màn hình máy vi tính....Nhấn vào bức ảnh phóng to lên, hai bức ảnh cự ly có chút xa, dựa theo đặc tính của những tên nhà báo, không có khả năng ở khoảng cách đó một thời gian chỉ chụp được hai bức ảnh.

Giản Mạt không phải kẻ ngốc, ngược lại, cô rất thông minh!

Trước một đêm đó, Cố Bắc Thần nhìn thấy mình cùng nam nhân khác hôn môi, cho dù là ép buộc hay tự nguyện.....Sau một ngày đi bệnh viện, hắn tốt bụng nhắc nhở cô tránh ký giả, nhưng đây là gì?Giản Mạt có chút tức giận, điều này chứng tỏ Cố Bắc Thần chính là cố ý.....

https://thuviensach.vn

Nhưng là, nghĩ đi nghĩ lại, cô có quyền gì mà tức giận? Nói một câu khó nghe hơn là cô cùng hắn cũng chỉ là hợp đồng hôn nhân, mà cô lại là người đại vị thấp.

Cố Bắc Thần có thể truyền scandal ra nhưng cô thì không được.....Cũng không đúng, cô không có truyền mà trực tiếp ở trước mặt hắn cùng nam nhân khác ôm hôn, mà lại là cháu trai ngoại của hắn!

Giản Mạt cắn môi sau đó đem tin tức tắt đi, sau đó cầm bản sơ thảo thiết kế sảnh âm nhạc đã hoàn thành của Tô Quân Ly mở ra.....Nếu như hắn cảm thấy thiết kế này có thể dùng được, cô liền tiếp theo hoàn thiện, nổ lực bắt lấy dự án thiết kế sảnh âm nhạc này.

Đợi được Tô Quân Ly trở về đã nhanh đến buổi trưa, sau đó nghe hắn nói thiết kế này rất mới mẻ, độc đáo, khoé miệng Giản Mạt liền nở nụ cười.....Không ai lại không thích khi được người khác khen ngợi.

“Mạt Mạt, tổng giám đốc muốn tôi hỏi cô, bên Sở Tử Tiêu có liên lạc gì không?” Trợ lý làm việc ở phòng thiết kế tôn kha hỏi.

Giản Mạt có chút đau đầu, nhưng rõ ràng chuyện này vẫn chạy không khỏi.....Cũng may tối thứ Sáu hôm đó bất ngờ gặp lại, bây giờ lần thứ hai gặp lại tình tiết cũng sẽ không gượng ép nữa.

Chỉ là, cùng Sở Tử Tiêu gặp mặt, trong tâm lý của Giản Mạt vẫn còn chống cự.

Tôn Kha đi tới: “Tổng giám đốc nói nếu bên phía Tô Quân Ly có hy vọng, Sở Tử Tiêu bên này có thể để cho Đinh Đương đảm nhận.”Giản Mạt hơi trầm ngâm: “Như vậy cũng được.....”

Chỉ là, Giản Mạt không có nghĩ đến, ở trên toà là một người khéo léo, khi ra ngoài liền trở thành một Sở Tử Tiêu ôn hoà lại dưới tình huống này làm khó đến Tường Vũ.

https://thuviensach.vn

Mặt Đinh Đương hai ngày nay đều lạnh ngắt, nội tâm gần như muốn sụp đổ.

“Xin lỗi, chúng tôi muốn.....” Đường Dục khoa chân múa tay, ý là muốn đóng cửa, ra hiệu cho Đinh Đương rời khỏi.

Đinh Đương đúng lúc nhìn đến nam nhân giản dị kia không biết đang viết cái gì, mím môi nói: “Sở luật sư, trước hết tôi muốn nghe suy nghĩ của bên anh, chúng tôi là thiết kế mới có thể vừa ý muốn của phía bên anh được.”

Sở Tử Tiêu không ngẩng đầu, tiếp tục lật tờ giấy phía dưới.

Đường Dục quay đầu nhìn bạn tốt một chút, âm thầm thở dài một tiếng, có chút không đành lòng nói: “Cô không phải là người đứng đầu thiết kế, Tử Tiêu chỉ muốn cùng người đứng đầu của các cô cùng nói chuyện thôi....” Nói một tràng, hắn ta chỉ muốn giảm bớt bầu không khí ngột ngạt, bắt đầu vui đùa, “Không phải chủ ý muốn nhằm vào cô!”

Đinh Đương mang theo thất bại đi về, cô ta đột nhiên ý thức được vì sao người khác lại không muốn nói chuyện cùng với luật sư.....Ngữ điệu của những người luật sư rất bình thường, có thể ép cho người khác đồng thời trở nên ấu trĩ, để cho người khác không cách nào cự tuyệt được vấn đề.

“Cậu làm cái gì vậy!?” Đường Dục rót một ly nước đưa đến trước mặt Sở Tử Tiêu.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu thu lại, lạnh lùng nâng khoé miệng, “Chờ cô ấy tới....”

Đường Dục thở dài một tiếng, không biết phải nói như thế nào với bạn tốt, “Nếu như cô ta không đến thì sao? Cô ấy rõ ràng đang trốn tránh mới không trực tiếp đến bàn luận dự án thiết kế của chúng ta.!”

https://thuviensach.vn

“Chúng ta đã ký hợp đồng với phía bên Tường vũ, nếu như Tường Vũ cự tuyệt dự án này, đến lúc đó mình kiện ra toà cô ấy nghĩ sẽ thắng được mình.....” Sở Tử Tiêu nói nhẹ như gió, đặt ly trà xuống, nói, “Mình đi xem thử Đạo sư.”

“Mình cùng cậu đi...” Đường Dục biết Sở Tử Tiêu không muốn tiếp tục nói về vấn đề này nữa, cũng cùng hắn đứng lên.

Kỳ thật thì Sở Tử Tiêu rất cố chấp, mà Giản Mạt lại lạnh lùng như vậy, hắn suy nghĩ nhiều lân nên khuyên Tử Tiêu buông tay....Nhưng chuyện tình cảm, ai là người hãm sâu thì người đó sẽ phải đau khổ.

Nhìn về phía phòng ăn Giang Viên chờ đợi, Giản Mạt có hẹn cùng Lý Tiểu Nguyệt cùng ăn cơm, cô cần tìm biện pháp để giải quyết chuyện của Sở Tử Tiêu.....Nếu không, cuối cùng lại hại người hại mình, điều này không phải là ước muốn ban đầu của cô.

“Mình cảm thấy biện pháp mềm mỏng không dùng được.....” Lý Tiểu Nguyệt gắp cho Giản Mạt món canh cá mà cô thích nhất, “Nghe ý tứ của Đường Dục, Sở Tử Tiêu là đối với cậu không thể quên được....Hơn nữa, hắn nói trở về sớm hơn nửa năm là bởi vì cậu!”

Giản Mạt cảm thấy đau đầu, lần thứ nhất gặp lại cũng đã khiến nàng rơi vào trận chiến hỗn loạn, nếu như cứ tiếp tục như vậy, cô không biết sẽ tiếp tục phát sinh chuyện gì.....Chủ yếu nhất là, Cố Bắc Thần lại là người cậu mà Sở Tử Tiêu sùng bái.

Hắn có phải hay không bởi vì cô mà làm cho gia đình không hoà thuận?

Mặc dù Giản Mạt cảm thấy chính mình không có năng lực lớn như vậy, nhưng mà, phòng hoạ khi chưa xảy ra vẫn hơn!?

Trong phim truyền hình đều là yêu trở thành hận, sau đó là anh em bất hoà đấu đá với nhau, nhưng cô không ở hiện thực lại suy nghĩ đến tình tiết

https://thuviensach.vn

cẩu huyết đó, nhưng là, cô không có biện pháp nào mặt đối mặt với hai người cậu cháu kia.

“Tiểu Nguyệt, thật sự không có biện pháp sao?” Giản Mạt khuôn mặt sụp đổ, “Mình không muốn kẹp ở giữa hai người bọn họ.”

Lý Tiểu Nguyệt để đũa xuống, sau đó nắm lấy một bên khăn lau lau khoé miệng, chậm rãi uống một chút nước, “Giống như tình huống đó, trong giới luật có nói....Dài dòng chỉ khiến chuyện càng tở nên phiền phức, muốn để hắn chết tâm, cần phải dùng biện pháp mạnh!”

“Biện pháp mạnh gì?” Giản Mạt sáng con mắt chờ mong.

Lý Tiểu Nguyệt kéo khoé miệng mang theo một nụ cười chuyên nghiệp, như vậy đồng thời cười khôn khéo, thoáng có một tia lạnh lùng xuất hiện. Chỉ nghe thấy cô ta thong thả lên tiếng nói: “Rất đơn giản, cậu cùng Cố Bắc Thần mời hắn mời cháu trai ngoại ăn cơm...xem như là mừng hắn ta trở về!”

Lời nói của Lý Tiểu Nguyệt hạ xuống, lập tức khiến cho mặt của Giản Mạt tối đen.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Chỉ Một Mình Cô Ấy

Biện pháp của Lý Tiểu Nguyệt đương nhiên cô không dám dùng, cô liên tưởng đến hình ảnh hai người họ cùng ăn cơm là trái tim liền run rẩy...Tình cảm "Đẹp đẽ" đó khiến người khác không dám nhìn thẳng.

"Đáng lẽ mình không nên tìm cậu ra cùng nói chuyện." Giản Mạt tức giận trừng mắt nhìn Lý Tiểu Nguyệt.

Lý Tiểu Nguyệt nở nụ cười, lần này lại thư thái cười, "Được rồi, đừng suy nghĩ nữa.... Binh đến tướng chặn, nước đến đất chặn. Có ghê gớm lắm thì chị cùng em say mèm khóc lớn cùng đi chơi 3000 trò chơi!" Lý Tiểu Nguyệt nghĩa khí làm mây nói.

Giản Mạt có chút phẫn nộ, kỳ thật, cô biết Lý Tiểu Nguyệt chỉ muốn trêu đùa để cô buông lỏng....Nhưng tình huống bây giờ, chỉ có thể đi tới đâu hay tới đó.

Sau khi ăn cơm xong. Lý Tiểu Nguyệt cùng Giản Mạt ra ngoài đi dạo phố, sau đó Giản Mạt mới trở về Lam Trạch Viên.

Giản Mạt vào thư phòng chủ yếu muốn chờ Cố Bắc Thần, vốn là cầm quyển sách nằm trên giường xem nhưng nửa ngày cũng không lật sang một trang, trong đầu đều là suy nghĩ đến quan hệ giữa Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu...

Nặng nề thở dài một tiếng, Giản Mạt để quyển sách sang một bên sau đó cầm lấy di động, cô không biết vừa vặn trong lòng tại sao lại muốn gọi điện

https://thuviensach.vn

cho Cố Bắc Thần, chỉ biết là, ngực buồn bực đến mức muốn tìm thứ gì đó tháo gỡ.

“Sao vậy?” Thanh âm lãnh đạm ở bên kia truyền tới, giống như đàn vi-ô-lông ở Mặc Dạ thong thả kéo tấu, dễ nghe đến nỗi khiến người khác quên mất thời gian.

“A Thần....” Giản Mạt hời dỗi nói.

“Hả?” Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, môi mỏng nhếch lên nhàn nhạt ý cười, “Làm sao vậy?”

Hắn một tay cầm di động, một tay kia đung đưa ly rượu vang đỏ, ánh mắt thâm thuý nhìn rượu vang đỏ ở chén trên tường thong thả chảy vào dưới đáy bên trong, không để lại một chút vết tích.

Giản Mạt đảo con ngươi, khoé miệng yên tĩnh, muốn thăm dò nếu như Cố Bắc thần biết cô và Sở Tử Tiêu có quan hệ thì làm thế nào, nhưng không biết nên bắt đầu từ đâu để thăm dò.

Cố Bắc Thần chính là hồ ly đầu thai, nếu như không cẩn thận thì có thể chết cũng không biết.

Suy nghĩ một chút, Giản Mạt tiết khí không tính toán thăm dò, chỉ mềm mọi nói, “Nhớ anh...”

Con ngươi của Cố Bắc Thần càng thêm sâu, ý cười trên khoé môi không tự chủ trong nháy mắt đã lan tràn trên mắt, “Tôi đang ở Lam Điều (hình như là quán bar, mình không rõ lắm!), em có muốn qua?”

“Ngày mai còn phải đi làm, không thể qua được.....” Giản Mạt uể oải nói, “Chỉ là em muốn nói với anh bây giờ em rất nhớ anh thôi, sẽ không quấy nhiễu cuộc sống về đêm của anh.” Ý tứ của cô là muốn kết thúc cuộc nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Ý cười trên khoé miệng Cố Bắc Thần càng thêm sâu, chỉ trong nháy mắt lan tràn đến đáy mắt, “Tử Tiêu đang ở đây, không bằng em qua đây đi.”

Phốc.....

Giản Mạt thiếu chút nữa bị chút nước miếng của mình làm cho sặc, không phải chứ, Sở Tử Tiêu ở đó cô cũng không đến, huống chi hắn lại đang ở đó.”Ha ha, có cơ hội sẽ đến.....” Giản Mạt cười vô cùng giả, “Cái kia....em ngủ đây....ân...Ngủ ngon!” Lời vừa dứt, cô liền nhấn phím dưới di động, sau đó nhanh chóng kết thúc cuộc gọi, không để Cố Bắc Thần có dịp nói tiếp.

Hơi nhíu mày, Cố Bắc Thần có chút buồn cười, đối với cô vợ nhỏ hơn mình năm tuổi này thỉnh thoảng có một chút thân mật, cảm giác cũng không tệ.

“Tiểu mợ sao?” Sở Tử Tiêu kinh ngạc lên tiếng.

“Ừ!” Cố Bắc thần tuỳ ý trả lời.

Sở Tử Tiêu nhíu mày hỏi, “Lại đây sao?”

“Không lại đây....” Cố Bắc Thần theo đó trả lời tuỳ ý.

“Tiếc thật đấy, nhưng có lẽ sau này sẽ gặp được ở chỗ Cố thái thái.” Sở Tử Tiêu vui vẻ chế nhạo, sau đó cũng không còn tiếp tục đề tài này nữa.

Sở Tử Tiêu đêm nay cùng Đường Dục đi tới Lạc Đại trước nhà của Đạo sư, sau đó ăn cơm qua để tâm tình hết buồn bực, cùng hẹn Cố Bắc Thần đi uống rượu.

Cùng hàn huyên mấy vấn đề về tiểu mợ, nhưng hiển nhiên Cố Bắc Thần không muốn nói chuyện nhiều.

https://thuviensach.vn

Cứ nghĩ rằng Bắc Thần đối với người tiểu mợ kia không có coi trọng, nhưng vừa rồi mới nói chuyện thì có lẽ không phải như vậy.....Bắc Thần từ khi nào đối với người khác lại có vẻ mặt ôn hoà như vậy? Thân phận địa vị ở đây đã sớm biến thành khuôn mặt lạnh lùng.Bất quá, Sở Tử Tiêu cũng không pahir người tò mò, mặc kệ tiểu mợ cùng Cố Bắc Thần có quan hệ gì....Cứ thuận theo tự nhiên đi! Dần dần theo thời gian sẽ thấy rõ, không cần lo lắng.

Ngày hôm sau, Lạc Thành khí trời âm u, trong không khí nhiệt độ hạ thấp, hiển nhiên là trời gần mưa.

Bởi vì hai ngày nay Đinh Đương vẫn chưa đưa dự án quyết định của Sở Tử Tiêu xuống, Đường Hạo Dương liền nói một câu khiến da đầu Giản Mạt càng thêm cứng ngắc.

Cùng Sở Tử Tiêu ký hợp đồng, hắn có quyền chỉ định người thiết kế cho văn phòng luật của hắn, nếu như Tường Vũ không thể dựa theo hợp đồng thực hiện.....Ở một luật sư, còn là một người tranh luận giỏi, không phải đang tìm chết hay sao?

“Được, bây giờ tôi đi một chuyến!” Giản Mạt bình tĩnh lên tiếng.

Đường Hạo Dương gật đầu, “Vậy thì để Đinh Đương cùng đi với cô, vừa vặn gần đây trong tay cô ta cũng có một dự án tương tự.”

Giản Mạt gật đầu, thu lại tâm tình, mở xe đi về hướng văn phòng luật.

Sở Tử Tiêu cùng Đường Dục mới mở văn phòng luật ở đường Tam Hoàn, đối diện với khu buôn bát sát ven đường.....Bởi vì là mới mở văn phòng nên bản hiệu vẫn còn chưa treo.....Nhưng nghe nói đã nhiều người mời hắn lên toà án, vụ án nhờ hắn cũng không ít.

Giản Mạt đem xe dừng bên trên, ánh mắt nhìn thấu qua cửa kính....Chưa lâm trận đã cảm thấy e sợ rồi.

https://thuviensach.vn

Có thể tưởng tượng nghĩ đến, bây giờ hai người bọn họ đều ở Lạc Thành, có trốn cũng không thể được, cửa ải này sớm muộn gì cũng phải qua.

Bước xuống xe, Giản Mạt nghe thấy thanh âm lầm bầm oan ức của hai ngày qua, khoé miệng nhếch lên.....Mặc kệ dù có chuẩn bị tâm lý, khi đã đứng ở trong công ty, cô cảm thấy tất cả đều vô dụng.

Đường Dục không nghĩ đến Giản Mạt nhanh như thế đã xuất hiện rồi....Xa cách hai năm rưỡi, nữ nhân trước mắt này càng thêm xinh đẹp.

Không còn dáng vẻ của học sinh, một thân áo sơ mi cùng váy công sở của cô đều thêm vài phần tài giỏi....Mị lực không thành thục, đó chỉ có mỗi mình Giản Mạt mới có.

“Đã lâu không gặp.....” Đường Dục trước tiên lên tiếng, khoé miệng không nhìn ra là đang lãnh đạm vẫn nhiệt tình cười.

Giản Mạt cười cười, lại rõ ràng lộ ra khoảng cách, “Đã lâu không gặp....”

“Mạt Mạt, hai người quen nhau sao?” Đinh Đương có chút kinh ngạc, nhưng lập tức nghĩ, “Các người đều học ở Lạc Đại mà!”

Giản Mạt nâng khoé miệng, sau đó hỏi, “Sở luật sư có ở đây không?”

Khoé miệng Đường Dục co quắp, hắn không biết trước kia Giản Mạt vì sao lại nói chia tay, nhưng bây giờ gặp lại.....Một tiếng “Sở luật sư” quá mức xa lạ cùng xa cách, giống như chưa hề dính dáng gì đến nhau.

“Tử Tiêu tạm thời đang giải quyết một ít hồ sơ ở phòng bên cạnh.....” Đường dục lên tiếng, “cô trước tiên nhiền cấu trúc phòng ốc một chút, lát nữa tôi đem cô trở lại.”

https://thuviensach.vn

“Được!” Giản Mạt đáp lại, sau đó theo Đường Dục xem xét hai tầng, có đến hơn 300 căn phòng.

“Chúng ta trước tiên bàn về phương án thiết kế đi....” Giản Mạt kéo khoé miệng nở ra một nụ vười chuyên nghiệp.

Đường Dục gật đầu, dẫn Giản Mạt cùng Đinh Đương trở về phòng làm việc.

Nhưng sau đó Sở Tử Tiêu vẫn đang bận, Đường Dục liền đem hai người họ đến phòng khách.

Một lát sau, thời gian đã trôi đến hơn 12 giờ mà Sở Tử Tiêu vẫn chưa hết bận.....Đinh Đương đã có chút đứng ngồi không yên, Giản Mạt thì chỉ yên tĩnh uống trà, thỉnh thoảng cùng Đường dục tán gẫu hai câu, sau đó liền trầm mặc.

Đường Dục có chút ngượng ngùng, sau đó di động vang lên, cầm lên vừa nhìn tên hiển thị là Sở Tử Tiêu, liền nói một tiếng “xin lỗi” sau đó đi qua một bên nhận điện thoại.....

“Để cô ấy đến phòng làm việc của mình.” Thanh âm bình tĩnh của Sở Tử Tiêu vang lên khiến người nghe không nhìn ra cảm xúc, chỉ là lộ ra một ít lạnh lùng, “Chỉ một mình cô ấy!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Bi Thương Tột Đỉnh

Đinh Đương cảm thấy không khí có chút quỷ dị, sau khi Đường Dục truyền lời nói của Sở Tử Tiêu, Giản Mạt không hề cử động, hai tay chỉ nhẹ nhàng ma sát chén nước, ánh mắt rơi ở trên nước trà, dường như không nghe được, chỉ là đang trầm tư.

Không khí như vậy có chút cứng ngắc, Đường Dục không lên tiếng dục, Đinh Đương cũng không biết Giản Mạt đang suy nghĩ cái gì, chỉ có thể lặng lẽ kéo kéo vạt áo của cô, ánh mắt ra hiệu....

Giản Mạt ngẩng đầu, dĩ nhiên đã che đậy hết cảm xúc trong đáy mắt, "Được." Cô nhàn nhàn kéo khoé miệng đứng dậy, ra hiệu cho Đinh Đương ở đây chờ cô.

Đinh Đương gật đầu, cho cô một ánh mắt an tâm.

Đường Dục dẫn Giản Mạt ra khỏi phòng khách hướng về phòng làm việc của Sở Tử Tiêu đi đến, trên đường, hắn ta đến cùng mới mở miệng, "Giản Mạt, bất kể như thế nào.....Có chuyện gì cũng hãy thật tốt để nói chuyện?"

"Tự nhiên." Giản Mạt cười nhạt, "Dù sao cũng là khách hàng, vẫn là Tường Vũ có mục đích."

"....." Đường Dục khẽ động khoé miệng, âm thầm thở dài một tiếng, không nói gì liền gõ cửa phòng làm việc của Sở Tử Tiêu.

"Tiến vào."

https://thuviensach.vn

Bến trong truyền đến tiếng của Sở Tử Tiêu, Đường Dục ra hiệu cho Giản Mạt đi vào, “Bây giờ đã giữa trưa, tôi đem đồng nghiệp của cô đi ăn trưa trước.”

Nội tâm Giản Mạt nặng nề, là bạn tốt của Sở Tử Tiêu, Đường Dục hiển nhiên hiểu rõ cô và hắn không phải bàn luận nửa phút là xong....Cũng không thể để Đinh Đương bị đói.

Đáng nhẽ lúc đầu không nên đồng ý để Đinh Đương đi theo, biết rõ ràng.....Người kia là muốn ép cô đến, tự nhiên sẽ không cho cô cơ hội do dự.

“Được, cảm ơn.” Giản Mạt lên tiếng.

Đường Dục cười cười, không nói cái gì, sau đó ra hiệu Giản Mạt đi vào, liền xoay người hướng phòng khách đi đến.

Giản Mạt không biết tâm tình hiện giờ của mình như thế nào, chỉ cảm thấy ngũ vị tạp trần.....Một khắc đẩy cửa ra, tâm tình của cô lại càng nặng trĩu.

Sở Tử Tiêu đứng ở cửa sổ, hai tay bỏ trong túi nhìn bên ngoài.....Cũng không biết có phải là trùng hợp hay không, bên ngoài lại đối diện với một gốc cây ngô đồng.

(Đây là cây ngô đồng)

*Có nhiều bạn cứ nghĩ cây ngô đồng là cây bắp mọc ngoài đồng khiến mình rất xúc động, nên đăng lên đây cho mọi người hiểu rõ nó luôn

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Tìm Kiếm! Hắn Có Chút Đau Lòng!

Cố Bắc Thần đang dùng món ăn, Tiêu Cảnh theo nhân viên nhà ăn mang lên....

Tập đoàn Đế Hoàng tổng có 79 tầng, nhận viên nhà ăn có 7 người, nếu sau khi làm việc xong có chút bận rộn hắn sẽ dùng cơm của nhà ăn này, chỉ là sẽ không đi xuống.

Đang ăn cơm, không biết có phải do quỷ thần xui khiến, hắn lại nghĩ đến tối qua Giản Mạt gọi điện nói nhớ hắn, cho nên liền gọi cho cô, hỏi cô bây giờ có nhớ hắn hay không?

Vốn là tâm tình vui vẻ gọi điện cho Giản Mạt, nhưng sau khi gọi đến lại không có ai lên tiếng, bên trong lại chỉ truyền đến tiếng gào khóc.....Hơn nữa, còn rất khổ sở!

Từ ngày thứ nhất cùng Giản Mạt bắt đầu mối quan hệ, hắn biết nữ nhân kia đem tâm tình của chính mình che giấu rất tốt, ít nhất sẽ không để người khác nhìn thấy vẻ mặt yếu mềm của cô.

Quen biết gần hai năm, mặc kệ hắn có bao nhiêu scandal cũng không làm ảnh hưởng cuộc sống của cô.....Nhàn hạ trở về, cô giống như người chưa từng biết đến chuyện của hắn, vẫn đáp ứng nhu cầu của hắn.

Ngoại trừ mỗi tháng cấp cho cô 2 vạn tiền sinh hoạt, cô chưa từng đòi hỏi thêm tiền ở bên ngoài.....Y phục là Tô San đặt mua, trang sức cũng là Tô San thuận tiện phối hợp.

https://thuviensach.vn

Thỉnh thoảng, hắn tâm huyết dâng trào đem trang sức tặng cho nữ nhân kia, cô cũng sẽ cười vui vẻ, sau đó liền đặc biệt chủ động.

Nữ nhân này yêu tiền, điều này hắn nắm rất chắc!

Tóm lại một câu....Hắn chưa từng thấy, không, phải là chưa từng có nhìn thấy cô khổ sở như vậy.

“Giản Mạt?” Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, nhẹ giọng gọi, nhưng bên kia ngoài tiếng khóc cũng không có người nào đáp lại.

Gần như không cần nghĩ, Cố Bắc Thần đều cảm thấy Giản Mạt căn bản không có ý muốn nhận điện thoại....Nữ nhân kia căn bản không có khả năng đem bi thương của chính mình bại lộ ở trước mặt người khác.

“Giản Mạt, em đang ở đâu?” Cố Bắc Thần lần thứ hai hỏi.

Vẫn không có ai đáp lại, tâm Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên hoảng loạn.....Hắn cau lại đôi mày kiếm, để di động xuống, sau đó ấn nút....Được rồi, lần này là trực tiếp ngắt điện thoại.

Khuôn mặt Cố Bắc Thần lạnh lùng tràn đầy lo lắng, hắn ngắt điện thoại.....Giản Mạt, em đứng là đứa trẻ lớn mật.

Cố Bắc Thần đứng dậy ra khỏi phòng làm việc, sau đó đi đến phòng làm việc của trợ lý.

Tiêu Cảnh vừa mới ngẩng đầu khỏi hộp cơm liền nghe thấy thanh âm âm trầm của Cố Bắc Thần, “Định vị vị trí di động của Giản Mạt, sau đó gọi điện thoại báo cho tôi biết.” Dứt lời, hắn cầm lấy chìa khoá xe rời khỏi.

“Thần thiếu, lát nữa anh còn có một cuộc họp....”

Cố Bắc Thần tiếp tục bước, chỉ lãnh đạm lên tiếng, “Dời đi!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh không biết đã phát sinh chuyện gì, nhưng vẫn dặn dò những người thông tấn ở dưới Đế Hoàng tra xét vị trí của Giản Mạt, sau đó gọi điện thoại báo cho Cố Bắc Thần.”Thần thiếu, Giản tiểu thư đang ở Tam Hoàn phụ cận, vị trí cụ thể đợi tôi chụp màn hình rồi gửi cho anh.”

“Ừ.” Cố Bắc Thần đáp lời tay cúp điện thoại, sau đó chạy xe về hương Tam Hoàn phụ cận.....Ở một lần dừng đèn xanh đèn đỏ, hắn liền xác định vị trí cụ thể.

Từ tập đoàn Đế Hoàng sang bên kia, nếu kẹt xe ít nhất cũng phải bốn mươi phút mới đến nơi.....Kỳ thật, Cố Bắc Thần biết rõ ràng, coi như đi qua, Giản Mạt cũng sẽ không còn ở đó.

Thế nhưng, cũng không biết vì sao hắn vẫn cứ như vậy đi tới.....Hoàn toàn không có suy nghĩ.

Cũng may sau khi hắn đến, Giản Mạt vẫn ngồi xổm ở chỗ đó, thậm chí thân thể vẫn đang run rẩy.....

Cố Bắc Thần nhíu mày, đáy mắt đen đột nhiên ngưng trọng....Tư thế này, có phải đã khóc gần một giờ rồi không? Thậm chí, có thể lâu hơn vậy!?

Là chuyện gì lại khiến cô trở nên bi thương như vậy?

Cố Bắc Thần có chút bực bội, hắn là con người lạnh lùng, nữ nhân này là của hắn, mặc kệ cưới cô với mục đích gì, bây giờ cũng đã quen với dáng vẻ vui vẻ của cô.....Nhìn thấy Giản Mạt khóc thành như vậy, trong lòng cảm thấy có cái gì đó động phải, nhưng hắn lại không rõ đó là gì?!

Hắn tháo dây an toàn, mở cửa xe, sau đó xuống xe.....Tất cả hành động đều rất lưu loát.

Dày da được làm thủ công dừng đến trước mặt của Giản Mạt, cô không có phản ứng, giống như là không biết.....

https://thuviensach.vn

Nhưng sự thật là, cô biết có người đứng trước mặt, nhưng cô không muốn ngó ngàng tới.

Người khác xem cô là người điên cũng được, nghĩ cô bị thất tình cũng không sao, cô tâm tình không tốt, chỉ muốn im lặng.....Đừng hỏi cô im lặng là cái quỷ gì!

Không có tiếng khóc, thỉnh thoảng chỉ có vài tiếng thút thít.....Cố Bắc Thần từ trên cao nhìn xuống Giản Mạt, thân thể gầy yếu khiến người khác có ý nghĩ thương xót.

Thong thả ngồi xổm xuống, Cố Bắc Thần trong lòng thở dài, cũng không nói gì, liền đem Giản Mạt ôm vào trong lòng.

Thân thể Giản Mạt đột nhiên cứng ngắc, đầu tiên, cô liền nghĩ đến đây chính là Sở Tử Tiêu.

Thế nhưng, mùi bạc hà nhàn nhạt này chỉ có trên người Cố Bắc Thần mới có, mùi hương mị lực thành thục này trong nháy mắt khiến ý thức của cô bừng tỉnh.

Ai cũng không mở miệng nói chuyện, thân thể Giản Mạt thả lỏng dựa vào lòng của Cố Bắc Thần, có một khắc, trong lòng cô nảy sinh một chút ấm áp.....

Cũng không biết như vậy qua được bao lâu, Giản Mạt mới ở trong lòng Cố Bắc Thần buồn bực nói, “A Thần, anh tại sao lại ở chỗ này?”

“Có người hình như đang đi lạc rồi một mình ở đây khóc lóc, tôi đến đây nhặt về....=.=” Thanh ấm Cố Bắc Thần trầm thấp giàu từ tính, nghe thấy thanh âm như vậy, tràn đầy công hiệu trấn an.

Giản Mạt bĩu môi, có chút bất mãn giận dữ nói, “Em không có đi lạc.” Trong lòng lướt qua cảm giác ấm áp, không rõ cảm giác đó là như thế nào,

https://thuviensach.vn

chỉ đột nhiên cảm thấy an tâm.

“Ừ.....” Cố Bắc Thần nâng khoé miệng mỏng, ý cười thấp thoáng, không sâu, nhưng trong nháy mắt liền lan tràn đến đáy mắt, “Không phải đi lạc.”

Giản Mạt ôm chặt thắt lưng Cố Bắc Thần, “A Thần, em hiện giờ cảm thấy rất mất mặt.....Anh có thể hay không rời đi trước.”

“Đều nhìn thấy em mất mặt hơn nửa ngày rồi, lại sợ người khác nhìn thấy, bây giờ tôi lại muốn để ý đến em biến thành cái dạng gì.....” Cố Bắc Thần nhíu mày, “Qua cầu rút ván như vậy là không thể được.”

“.....” Giản Mạt mỗi khi đối mặt với Cố Bắc Thần đang giở trò vô lại liền im lặng không có biện pháp chống đỡ, trong lòng không nhìn được nổi giận, đây là CEO lãnh khốc bá đạo??

“Đã ăn cơm trưa chưa?” Ý cười của Cố Bắc Thần càng sâu, nhẹ nhàng hỏi.

Bây giờ Giản Mạt đang cảm thấy rất mất mặt, liền nghĩ muốn đuổi Cố Bắc Thần đi, “Ăn qua rồi.....Anh mau trở về làm việc đi!”

“Đã ăn rồi?” Cố Bắc Thần tỏ vẻ kinh ngạc, chữ cuối cũng cố ý nói cao lên, “Nhưng mà, vì tìm em.....Tôi vẫn chưa có ăn cơm.”

Giản Mạt hận mình không thể một phen đem Cố Bắc Thần đẩy ngã, sau đó chính mình liền chạy trốn..... Đáng tiếc, cô chỉ có thể tưởng tưởng.

“Em lúc này nhìn rất giống quỷ, không còn mặt mũi để gặp anh....Vì thế, anh tự mình đi ăn đi!” Giản Mạt vặn vẹo nói.

“Ừ, được.”

Ách....Như vậy là đồng ý sao? Cô còn có vài câu ngữ khí sâu xa, lời nói muốn khuyên hắn rời khỏi cũng không cần nói nữa!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần quả nhiên buông Giản Mạt ra, sau đó đứng dậy, nhưng không có đi, vẫn đứng đó chờ.....

Giản Mạt âm thầm phỉ nhổ Cố Bắc thần chính là con người phúc hắc, hắn đồng ý, nhưng lại không rời đi, đây không phải rõ ràng vẫn muốn nhìn cô khóc thành cái dạng gì hay sao?

Hắn chưa từng thấy nữ nhân khóc bao giờ hay sao!?

Giản Mạt tức giận cắt chặt răng, sau đó liền ngẩng đầu.....Chỉ là, bởi vì khóc quá lâu, thêm nữa là cô lại trốn ở trong tay để khóc, ngay khi cô ngẩng đầu, trong nháy mắt phía trước liền quay cuồng mờ nhạt.

Bình tĩnh lại, Giản Mạt nghĩ đến, ngược lại không nhận ra, liền để hắn nhìn cho đủ là được rồi.....Đây là chồng của cô, cần gì phải mất mặt, cô như thế an ủi chính mình.

Mím môi, Giản Mạt thong thả đứng lên, “Không được.....”

Chữ “cười” chưa có ra khỏi miệng, Giản Mạt cảm thấy trời đất một trận quay cuồng, nhất thời, con mắt tối sầm lại, thẳng tắp liền hướng đến người Cố Bắc Thần ngã xuống.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Ấm Áp Của Cố Bắc Thần

Cố Bắc Thần nhanh tay nhanh mắt lanh lẹ ôm lấy Giản Mạt vào lòng, nhìn mắt cô khong có tiêu cự liền lo lắng, “Giản Mạt, Giản Mạt....Mạt nhi?”

“Em, em không sao....” Thanh âm Giản Mạt có chút hoảng hốt, trước mắt giống như bị sương mù vây kín nhìn gương mặt tuấn tú có chút hư ảo không rõ, hổn độn mở miệng, “Em đứng có chút không vững.....có lẽ ngồi xổm quá lâu nên mới như vậy!”

Cố Bắc Thần hơi cau mày, thấy thân thể cô không thể động đậy, đáy mắt đột nhiên ngưng đọng, nói cũng không nói, chỉ một phen đem cô ôm lên, liền lạnh mạnh hướng xe đi đến....

Lúc đó, ánh sáng nhu hoà trong con hẻm nhỏ, Giản Mạt giống như máu chưa cung cấp đủ để tỉnh táo liền rơi vào vô thức, cô nhìn thấy lồng ngực rắn chắc của Cố Bắc Thần, phảng phất như đang ẩn nhẫn tâm tình.

Cố Bắc Thần mặc kệ trong cặp mắt của người ngoài nhiều chuyện hay là lạnh lùng, chí ít.....Một khắc đó hắn lấy thân phận là chồng xuất hiện trong thế giới yếu ớt của cô.

Có chút mất mặt, nhưng mà, lại làm cho vị trí trái tim của cô rung động.....

Giản Mạt cười, nhưng chỉ nhợt nhạt nâng khoé môi.....Trên thế giới này có một loại dịu dàng không liên quan đến tình yêu mà đó chỉ là thói quen!

https://thuviensach.vn

Cô cùng Cố Bắc Thần không phải yêu mà đó chỉ là thói quen lẫn nhau.....Có lẽ, như vậy cũng là một loại ấm áp!

Chí ít, bây giờ Giản Mạt đã tạm thời quên đi đau khổ, chỉ trốn ở trong vòng tay của Cố Bắc Thần.

Mà cô cũng xác thực việc làm của mình, bàn tay nhỏ nhắn trắng trẻo chặt chẽ nắm ở trên áo sơ mi của Cố Bắc Thần, tuỳ tiện mặc kệ sẽ để lại nếp nhăn hay không.....Cô chỉ là ỷ lại trên lồng ngực của hắn, nghe từng nhịp tim đập mạnh mẽ.

Cố Bắc Thần cụp mắt liếc nhìn khuỷu tay của cô gái nhỏ, trên mặt liền mềm mại, đáy mắt rõ ràng xuất hiện ý cười.....Thế nhưng, cười thư thái như vậy chính hắn cũng không phát hiện ra.

Đem Giản Mạt đặt ở ghế lái phụ, Cố Bắc Thần xoay người vòng qua đầu xe đi tới ghế lái.

Lên xe, thắt dây an toàn, sau đó khởi động xe chạy đi.....Từ đầu đến đuôi cũng không hề hỏi nguyên do tại sao Giản Mạt lại khóc.

Trong lòng mỗi người đều có một toà thành, bất luận người nào cũng không thể động chạm đến.....Hắn không hỏi, đó chính là đối với nhau tôn trọng.

“Về công ty?” Cố Bắc Thần rời khỏi khu vực Tam Hoàn sau đó lên tiếng hỏi, liếc mắt nhìn Giản Mạt, thấy cô có chút ủ rũ.

“Em muốn về nhà.” Giản Mạt nặng nề nói.

Cố Bắc Thần đáp một tiếng, chuyển hướng đi về Lam Trạch Viên, “Anh phải trở lại công ty.”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần, “Buổi tối em chờ anh về cùng ăn cơm?”

“Ừ.” Cố Bắc Thần đáp, nhìn Giản Mạt sau khi xuống xe liền vào biệt thự, lúc đó hắn mới chuyển thân xe rời khỏi.Tiến vào biệt thự, đầu tiên Giản Mạt liền gọi điện cho Đinh Đương, nghe thấy thanh âm lo lắng của cô ta, cô chỉ nói mình không có chuyện gì....Sau đó nói cô xin nghỉ, cô chiều nay cũng sẽ không về công ty. Mặt khác nhắc nhở Đinh Đương, chuyện ở văn phòng của Sở Tử Tiêu đừng nói tới.

“Mạt Mạt, tôi....đã nói....” Đinh Đương giống như đứa trẻ mắc lỗi, “Tổng giám đốc lúc ấy có gọi điện cho cô nhưng không có ai tiếp, liền gọi điện đến cho tôi, cho nên....”

Giản Mạt có chút đau đầu, “Quên đi, nói rồi cũng không sao.” Vốn dĩ cũng không có gì, cùng lắm thì sự việc này nếu Sở Tử Tiêu không buông tha, sớm muộn gì mọi người cũng sẽ biết.

Ngắt điện thoại, Giản Mạt đi vào mở tủ lạnh lấy một ít đá bắt đầu chườm mắt, khóc một thời gian dài, nếu như không kịp phòng tránh, chắc chắn ngày mai sẽ không nhìn ra hình dạng của con người.

Thanh âm của di động vẫn không ngừng truyền tới, đều là âm thanh nhắc nhở có tin nhắn.....Sau khi Giản Mạt chườm đá xong liền cầm di động lên xem, cơ bản đều là tin nhắn “quan tâm” của những đồng nghiệp trong phòng thiết kế.

Tin tức cơ bản như sau:

Hướng Vãn: Mạt tỷ, Mạt tỷ, chị có khoẻ không? Có phải Sở sư huynh làm chị khó xử không?

Đại Hùng: Mạt, không có việc gì, chúng ta đều là con người!

https://thuviensach.vn

Mạc Tiểu Nhã: Không có chuyện gì là không qua được, tôi thấy Giản Mạt là kiên cường nhất.

.....

Có tức giận, có tỉnh táo, có cảm giác mất mát.....Tóm lại, mọi người đều liên tiếp nhắn đến, có cảm giác cô giống như bị nam nhân vùi dập.

Giản Mạt liền trả lời tin nhắn, "không có chuyện gì", sau đó đi lấy viên đá lạnh khác ra chườm mắt.

Nằm ở trên ghế sô pha, trong đầu một mảnh hỗn độn.....Không biết vì sao, Giản Mạt cảm thấy hoảng hốt, không biết có phải là khóc quá nhiều, phảng phất nghĩ đến Sở Tử Tiêu lúc đó đặc biệt mất bình tĩnh.

Một Sở Tử Tiêu, ở trường học nhiễu loạn thanh xuân của cô, bây giờ lại quấy nhiễu tâm tình không yên của cô.

Nhưng Giản Mạt không phải là con người thích dài dòng, mặc kệ nguyên nhân là gì, cùng hắn chia tay rồi, cô cũng không còn muốn dây dưa không rõ, đến cuối lại trở thành hại người hại mình.

Sở Tử Tiêu đứng trước cửa sổ nhìn cây ngô đồng, tay kẹp một điếu thuốc, khói thuốc lượn lờ trước mặt, đem toàn thân hắn đều bao phủ trong một tầng cô đơn.

Đường Dục cầm túi đá chườm tiến lại, "Chườm một chút đi!"

Sở Tử Tiêu than nhẹ nhận lấy, xoay người đi tới sô pha, cầm túi đá chườm để trên má trái.....Buổi chiều hắn còn muốn đến Lạc Đại, Đạo sư lúc đó sẽ nói hắn làm giảng viên ở đó khoảng một tháng, phải đứng trước nhiều người như vậy, mặt hắn bây giờ như vậy nhất định không được.

https://thuviensach.vn

“Giản Mạt một tát này thật là đủ tàn nhẫn.....” Nghe thấy lời này của Đường Dục hình như có chút đùa giỡn trêu tức, ánh amwts rơi trên khoé miệng trầy da của Sở tử Tiêu, thở dài một tiếng, “Tử Tiêu, để xuống đi.”

Sở Tử Tiêu im lặng không nói, đem mẩu thuốc vân vê ở dưới gạt tàn.

“Chuyện tình cảm, cậu vẫn sống bằng lý trí, có thể kể từ khi bắt đầu gặp Giản Mạt, cậu lại giống như bị ma nhập.....” Đường Dục có chút ảo não, “Sở Tử Tiêu cậu muốn loại nữ nhân nào mà chẳng được?”

Có gia cảnh, có năng lực, có tài hoa, có dung mạo....Nam nhân như vậy, có bao nhiêu nữ nhân muốn theo đuổi? Hắn thế nào lại không thể buông tay Giản Mạt được?

“A Dục, mình yêu cô ấy....Một lần cũng đã hao tổn hết tất cả nhiệt huyết của mình.” Sở Tử Tiêu lên tiếng, đem tất cả vết thương trong lòng đều bại lộ, không có chỗ để trốn, khiến chính hắn đau khổ, cũng làm cho Đường Dục đau đớn. (Cung dịch đến đoạn này cứ nghĩ Đường Dục có gian tình với Sở Tử Tiêu! Có phải ta nghĩ quá nhiều rồi không?)

“Cậu nhiệt tình thì có ích gì?” Đường Dục có chút bất đắc dĩ hỏi, “Một người lạnh lùng như cô ta, cậu có thể làm thế nào?”

Đúng vậy, hắn có thể làm thế nào đây? Ai bảo hắn là người yêu cô trước, bây giờ lại không thể bỏ cô xuống được?

Sở Tử Tiêu cười tự giễu, thương tổn trên gương mặt đã ăn sâu vào trong xương tuỷ....

“Mình có đôi khi suy nghĩ, cô ấy lúc đó có phải có nỗi khổ tâm....” Sở Tử Tiêu tự giễu lên tiếng, “Mình thậm chí còn theo cô ấy, muốn nhìn cuộc sống của cô ấy bây giờ thế nào. Thế nhưng, mình cuối cùng cũng không có làm, mình rất sợ, sợ rằng bên cạnh cô ấy thật sự có một người đã thay thế mình....Cảm giác đó, cậu không hiểu đâu.”

https://thuviensach.vn

Đó là bàng hoàng vô lực....Kiếp này Sở Tử Tiêu đích thị trải qua cảm giác đó? Nhưng lại trải qua ở trên người Giản Mạt, khiến nội tâm hắn đau đớn triệt để.

“Cậu điên rồi.....” Đường Dục nghẹn nửa ngày mới nói ra được câu đó.

Bọn hắn là luật sư, theo dõi sao? Đều biết đó là hành động phạm pháp, là xâm phạm quyền riêng tư của người khác!

Sở Tử Tiêu thả túi đá chườm xuống, “Đúng vậy, mình điên rồi.....Điên rồi mới có thể yêu một người vô tâm như vậy!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đồng Ý Nhưng Hắn Có Điều Kiện

Tử Tiêu nói như vậy, Đường Dục còn có thể nói cái gì? Huống chi, quan hệ cũng đã nhiều năm, Tử Tiêu đối với Giản Mạt có tâm tư gì, hắn là người nhìn thấy rõ ràng nhất.

"Chú vừa mới gọi điện thoại đến." Đường Dục thở dài một tiếng sau đó nói, "Có hỏi mình thăm chuyện cậu và Giản Mạt....."

Sở Tử Tiêu không lên tiếng.

"Chú ấy nói...." Thanh âm của Đường Dục có chút do dự, nhưng vẫn nói, "Giản Mạt gần đây rất cần thành tích, hình như biểu hiện của cô ấy sẽ liên qua đến UCL!"

Sở Tử Tiêu ngước mắt nhìn Đường Dục, sau đó nhìn một chút mới nói, "Cậu về báo cho chú Đường một tiếng, đồng ý.....Nhưng có điều kiện, tất cả khía cạnh của Giản Mạt đều phải theo dõi."

Đường Dục nhẹ thở dài, "Nhày hôm nay xảy ra chuyện như vậy, sợ rằng Giản Mạt sẽ không đồng ý."

"Mình chỉ muốn giúp nhưng xem ra không thể rồi." Thanh âm Sở Tử Tiêu lạnh nhạt, để túi đá chườm xuống, sau đó đứng dạy, "Mình đến Lạc Đại, có chuyện gì thì gọi điện cho mình."

Đường Dục nhìn bóng lưng lạnh lùng của Sở Tử Tiêu, ngoại trừ than thở cũng không có gì khác.....Từng là một nam nhân ôn hoà, luôn luôn nhàn

https://thuviensach.vn

nhạt ý cười, vậy mà lại bị Giản Mạt vùi dập trở thành một con người lạnh lùng như vậy!

Giản Mạt xoa con mắt, cũng không rõ tại sao sau đó ngủ thiếp đi....Đến khi cô tỉnh lại thì đã hơn 4 giờ chiều.

Vộ vàng đứng dậy, sau khi mở di dộng liền đi vào xem tủ lạnh có cái gì có thể nấu món ăn hay không.....Quả nhiên, không hề có nguyên liệu để nấu ăn.

Giản Mạt cố gắng không tiếp tục suy nghĩ sự việc lúc trưa, cầm tiền cũng di động định đi siêu thị mua một chút đồ.....Nếu như tốc độ đủ nhanh, sẽ kịp đến khi Cố Bắc Thần trở về ăn cơm.

Giản Mạt mới ra ngoài, liền nhớ đến xe của mình vẫn đang để ở ngoài văn phòng của Sở Tử Tiêu.....Mà ở Lam Trạch Viên rất khó để bắt xe.

Giản Mạt đau khổ dồn ép, Tiêu Cảnh cùng nhân viên nhà ăn đột nhiên quên mất một vấn đề, cô ra khỏi cửa không có nghĩ lại đụng phải tiểu nữ nhi của Cố Bắc Thần trước Lam Trạch Viên, là con của một thương nhân.....Hình như tên là Lạc Hiểu Đồng?!

“Tin tức ngày hôm nay liên quan đến một nữ nhân có phải là cô hay không?” Lạc Hiểu Đồng không còn bộ dạng non nớt nữa mà trên khuôn mặt cô ta tràn đầy lửa giận.

Giản Mạt đầu tiên là sững sờ, có chút phản ứng không kịp.....Sau đó liền thấy Lạc Hiểu Đồng lấy trong túi ra một tờ báo sau đó ném lên người cô.

Cô không ý thức được rốt cuộc có chuyện gì liền nghi hoặc liếc nhìn.....Lại là ảnh Cố Bắc Thần ôm cô lên xe, cũng may mặt cô đã trốn trong xe, chỉ có thể nhìn thấy nửa người dưới của cô.

https://thuviensach.vn

Lạc Hiểu Đồng nhìn quần áo của Giản Mạt, “Hừ, bộ đồ này giống y đúc với người trong hình, chắc chắn chính là cô!” Cô ta oán hận nói, “Cha tôi nói, nhà này là của Bắc Thần, nói, cô và anh ấy rốt cuộc có quan hệ gì?”Bắc Thần? Gọi cũng thật thân thiết.....Giản Mạt mở to con mắt, “Cô nói thử xem?”

Cô hỏi lại như vậy càng làm cho Lạc Hiểu Đồng tức chết, “Cô thật không biết xấu hổ, cô không biết Bắc Thần đã có vợ rồi hay sao? Còn có thể làm tình nhân của anh ấy!”

Giản Mạt cười nhạo một tiếng, “Lẽ nào cô không muốn?”

“Tôi.....” Lạc Hiểu Đồng vừa nói một chữ, vội vàng im miệng, đổi giọng nói, “Tôi yêu anh ấy, không giống cô bộ dạng thấp hèn chỉ muốn leo lên giường của anh ấy!”

“Đúng vậy, tôi chính là con người thấp hèn, cô quản được tôi sao?” Giản Mạt cảm thấy nha đầu này thực sự đầu óc bị cháy hỏng rồi, “Cũng phải nói, hắn chí ít yêu tôi mới lên giường, còn cô, hắn yêu cô sao?” Nàng chế giễu hừ lạnh.

“Tôi tin, tôi yêu anh ấy.....Sớm muộn có một ngày anh ấy cũng yêu tôi.” Lạc Hiểu Đồng trừng mắt nói.

Giản Mạt có chút dở khóc dở cười, cười khinh bỉ một tiếng, sau đó cao ngạo nói, “Yêu?Cố Bắc Thần yêu thích cùng tôi lên giường, sau đó hưng phấn đến nỗi không thể chờ liền chết trên người của tôi!” Đang nói, cô khinh bỉ nhìn thân thể chưa phát dục xong của tiểu nha đầu, “Nhưng cô chắc chắn hắn ta sẽ liếc nhìn cô một chút sao?”

Lạc Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Giản Mạt, cô ta không nghĩ Giản Mạt lại lớn mật như vậy ở bên ngoài chạm trán với cô ta, “Cô, cô không biết xấu hổ!”

https://thuviensach.vn

“Đúng là tôi không biết xấu hổ!” Giản Mạt đảo mắt, không muốn nhìn đến người của Lạc Hiểu Đồng, “Phiền cô nhường đường, tôi đang vội!”

Lạc Hiểu Đồng bị làm cho tức giận, cắn răng nói, “Hừ, tôi sẽ phơi bày sự thật của cô!”

Trong lòng Giản Mạt đột nhiên lộp bộp, nhưng sau đó liền cười không hề có chút sợ hãi, “Được vậy thì tốt, cứ đi đi.....Tôi đang ước được như vậy đấy! Cô không biết đâu, tôi đã suy nghĩ rất nhiều cách để chuyện của tôi và Cố Bắc Thần bị phơi bày.....Nhưng đáng tiếc, hắn không đồng ý nên tôi cũng không dám. Cô đi đi, truyền tin tức này ra sau đó tôi sẽ thật sự rất cảm ơn cô đây!”

Nói xong, cô lướt qua người Lạc Hiểu Đồng rời khỏi.....

Đế Hoàng tập đoàn quang tổng “.....”Lạc Hiểu Đồng nhìn Giản Mạt lạnh lùng không đứng yên không nhúc nhích, vì tức giận mà mặt đỏ hết cả lên, cuối cũng nói ra một câu, “Hèn....” Cô ta xoay người mắng, nhưng câu nói còn chưa ra khỏi miệng, thì đã bị nghẹn lại.

Giản Mạt định gọi điện thoại, nhưng cô lại nhìn thấy một thân ảnh cao to đứng trước chiếc Spyker....

“Giản Mạt?” Cố Bắc Thần hơi nhíu mày.

Thời gian giống như ngừng trôi, Cố Bắc Thần cảm thấy Giản Mạt đang thất thần đứng ở đó.

Cố Bắc Thần lạnh lùng liếc nhìn Lạc Hiểu Đồng, lập tức nói với Tiêu Cảnh: “Sau này đừng để tôi nhìn thấy chó mèo ở đây, báo phía bên bảo an đuổi cô ta ra ngoài.”

Tiêu Cảnh liếc nhìn Lạc Hiểu Đồng sau đó đáp lại một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lạc Hiểu Đồng mặt đột nhiên trắng bệch, “Bắc Thần, em.....”

“Cô đang nói cái gì, tên của tôi để cô tuỳ tiện kêu hay sao?” Cố Bắc Thần cười lạnh khinh bỉ, khuôn mặt lạnh lùng đầy tràn âm trầm, hắn ngắt điện thoại.....

Giản Mạt nhún nhún vai, tiến lại phía hắn, cố ý giống như một tình nhân bị bao nuôi, vòng tay qua cổ Cố Bắc Thần, “Thần thiếu, người ta đang muốn đi mua đồ về làm cơm cho anh ăn đây.....Bây giờ anh đã trở về, có thể cùng đi với người ta hay không?”

Cố Bắc Thần nhìn đáy mắt giảo hoạt của Giản Mạt, khác biệt với bộ dạng bi thương lúc trưa, mặc dù thiếu mấy phần chân thật nhưng vẫn khá linh động, “Được!” Hắn sủng nịnh nhưng vẫn lãnh đạm nói một chữ, “Làm sao có thể từ chối đây!” sau đó liền dẫn cô cùng nhau lên xe.

Tiêu Cảnh không biết khi chiếc Spyker kêu ngạo biến mất trước mặt Lạc Hiểu Đồng sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng chưa đầy hai phút, cô ta đã bị đội bảo an do Cố Bắc Thần gọi tới lôi ra ngoài....

Trên đường đi siêu thị, Tiêu Cảnh lái xe, theo kính chiếu hậu liếc nhìn hai người ngồi phía sau, khoé miệng xuất hiện ý cười.

Hắn ta tại sao cảm thấy hai ngày gần đây Thần thiếu rất siêng trở về Lam Trạch Viên? Thậm chí, hình như tính tình có thay đổi một chút!

“Có thật là không sợ sự việc bị phơi bày?” Ánh mắt thâm thuý của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt cười hết sức giả tạo, “Cái đó nếu nữ sinh kia không phải đến gây chuyện, em cũng sẽ không khoe khoang như vậy đâu!”

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu hút, đột nhiên cơ thể tiến đến gần Giản Mạt, thanh âm trầm thấp ai muội ở bên tai cô hỏi, “Vừa mới lúc nãy hình như

https://thuviensach.vn

anh có nghe em nói.....Sau khi trải qua hưng phấn, hận không thể chết trên người của em?"

"Đùng" một cái, Giản Mạt mặt liền đỏ bừng, "Chỉ là nói chơi thôi.....Không phải thật đâu, haha!" Ánh mắt cô vội vàng di chuyển, sau đó nói, "Anh hôm nay tại sao lại về sớm như vậy? Còn chưa đến giờ tan làm mà?"

"Hửm, cao hứng đến nỗi nói không ra lời?" Thanh âm Cố Bắc Thần giống như đang giễu cợt.

Giản Mạt khoé miệng liền co quắp, muốn nghe câu trẻ lời.

"Trở về sớm không phải cùng em đi siêu thị hay sao? Nhưng bây giờ cứ để Tiêu Cảnh đi mua!" Cố Bắc Thần áp lên người Giản Mạt, ra hiệu cho Tiêu Cảnh.

Sau khi Tiêu Cảnh xuống xe, Giản Mạt vặn vẹo bên trong xe, đây là cái không khí quỷ quyệt gì.....Ừ, có lẽ không phải quỷ quyệt mà là ái muội.

Giản Mạt nhìn ngọn lửa sáng quắc trong mắt của Cố Bắc Thần, vội vàng hướng đến của xe di chuyển một chút.

"Giản Mạt, chúng ta hình như chưa từng thử ở trong xe....." Cố Bắc Thần nói.

Giản Mạt vội vàng nói, "Ở đây là nơi công cộng."

"Không sao, có tấm chắn!" Cố Bắc Thần nói xong liền nhấn chắn xe, động tác giống như không thể chờ.....Che giấu việc làm xấu trong xe!

Cô mím môi, Giản Mạt âm mưu vùng vẫy, "Không được, Tiêu Cảnh rất nhanh sẽ trở về....."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cười nhạo đáp ứng, nhưng tay đã tiến vào trong quần áo của cô, “Vì thế, chúng ta tốc chiến tốc thắng!” Lời vừa dứt, giống như người bắt nạt hướng về phía Giản Mạt.....Đem cô đặt ở dưới thân!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Làm Trợ Lý Quả Thật Không Hề Dễ Dàng

Sau khi Tiêu Cảnh mua đồ về liền phát hiện ở xe hình như không thích hợp.....Từ bên ngoài không nhìn thấy tình cảnh bên trong, vừa nhìn đến thì chỉ thấy tấm chắn cửa kính.

Tại sao lại phải dùng tấm chắn kính? Đáp án không cần nói cũng biết.....

Thần thiếu cùng thiếu phu nhân cũng thật là có tình thú, ở địa điểm nào cũng có thể ra chiến trường.....Tiêu Cảnh tà ác nghĩ đến, chỉ có thể đứng ở xa chờ đợi.

Đợi khoảng chừng 10 phút, tấm chắn đột nhiên được tháo xuống.

Cũng biết là xong việc rồi.....Nhưng mà, Tiêu Cảnh vẫn chưa trực tiếp tiến lại, mà lại đợi thêm 10 phút nữa mới làm bộ như không có chuyện gì, mở cốp xe để nguyên liệu nấu ăn vào, sau đó vòng ra đầu xe ngồi vào ghế lái.

“Thần thiếu, trực tiếp trở về Lam Trạch Viên sao?” Tiêu Cảnh làm như không có chuyện gì phát sinh, hỏi.

Bây giờ làm trợ lý quả thật không dễ dàng chút nào! Nhìn đi, vì không muốn để hai người ngượng ngùng, hắn ta liền phối hợp trễ một lúc.

Khuôn mặt đỏ hồng của Giản Mạt vẫn chưa hoàn toàn mất đi, Cố Bắc Thần đúng là loại người mặt dày đến không tưởng, khiến cô cảm thấy giống như đang vụng trộm....Đúng là cảm giác rất giống.

https://thuviensach.vn

Liếc mắt trừng trừng nhìn vẻ mặt giống như không có chuyện gì của Cố Bắc Thần, nghĩ đến việc mới xảy ra cùng hắn.....Sau đó hưng phấn, cố ý xấu xa ở trên tai cô khàn khàn trầm thấp nói, “Thật chặt, anh thật sự hận không thể chết ở trên người em!”

Giản Mạt cảm thấy cả người giống như bị thiêu đốt, mặt cũng đỏ hơn.....Cô vội vàng nghiêng đầu nhìn bên ngoài cửa xe, cô gắng che giấu sự ngượng ngùng.

Chiếc Spyker vững vàng chạy trên đường phố phồn hoa của Lạc Thành, bởi vì sau khi hai người làm tình trên xe, khi trở về vừa vặn lại là giờ cao điểm.....Đáng nhẽ đã về nhà trước sáu giờ, thế nhưng bây giờ lại bị kẹt trên đường.

Giản Mạt ai oán liếc nhìn Cố Bắc Thần, người này cũng thật tốt, tự mình tìm việc để làm.....Ôm notebook bắt đầu xử lý văn kiện, một chút thời gian cũng không muốn lãng phí.

Giản Mạt nhàm chán, đơn giản chỉ cầm điện thoại chơi.....Vừa nhìn, trên màn hình xuất hiện một tin nhắn.

Lý Tiểu Nguyệt: Nhóc con, cậu có khoẻ không? Mình gọi điện thoại đến nhưng không ai nhận, chúng ta đang có một dự án đặc biệt cần xử lý, thấy được tin nhắn thì gọi lại cho mình.

Buổi chiều này Giản Mạt tắt âm điện thoại, quên mất chưa mở âm thanh, nhìn thấy tin nhắn của Lý Tiểu Nguyệt trong lòng cô biết cô ấy muốn hỏi chuyện lúc sáng với Sở Tử Tiêu: Rất rối, có một số việc mình cảm thấy càng lúc càng loạn.....Trong lòng mình rất bất an.

Lý Tiểu Nguyệt không trả lời tin nhắn, có lẽ đang bận. Giản Mạt thở dài một tiếng, đột nhiên không còn hứng thú chơi nữa, liền tắt điện thoại.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn Giản Mạt, nữ nhân này đúng thật là khó hiểu, vừa lúc nãy còn ở dưới thân hắn kiều mỵ lên đỉnh....Nhưng bây giờ lại thở dài xác thực có chút không giống cô chút nào.Chuyện lúc trưa, Cố Bắc Thần không muốn hỏi, có thể thấy rõ ràng Giản Mạt tâm tư rất nặng nề, nhưng hắn vẫn nghiêng mặt nói, "Từng có ai nói với em, cảm xúc của một người rất dễ dàng ảnh hưởng đến người bên cạnh hay không?"

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn Cố Bắc Thần, có chút ngượng ngùng nói, "Thở dài không phải là một loại cảm xúc, nó chỉ giống như muốn đem uất ức tích tụ ở trong lòng gỡ ra, sau đó liền không còn chuyện gì."

"Vậy nói thử xem có cái gì uất ức?" Cố Bắc Thần đem máy tính gấp lại để sang một bên, đáy mắt chăm chú nhìn Giản Mạt.

Trong lòng Giản Mạt biết, chuyện buổi trưa Cố Bắc Thần không hỏi không phải biểu hiện là hắn không chú ý đến, ngữ khí của hắn rõ ràng đang thăm dò, không bằng chính mình trung thực nói ra vậy.

"Em có thể không uất ức được sao?" Giản Mạt bĩu môi, "Bây giờ người tranh đoạt một dự án đều sắp biến thành cháu luôn rồi." Nói đến cuối cùng, cô có chút tức giận trực tiếp lướt qua mắt.

Cô không nói dối, ngày hôm nay đi tìm Sở Tử Tiêu bàn dự án thiết kế, coi như sau này Cố Bắc Thần biết được chuyện ngày hôm nay, cô vẫn còn có đường để thoát.....Chỉ là, cô không nói người kia là ai.

Cố Bắc Thần cánh tay chống ở bên tay vịn, mu bàn tay chống cằm nhìn Giản Mạt, đôi mắt thâm thuý đen ngòm nhìn qua Giản Mạt, "Áp lực lớn như vậy vẫn muốn tiếp tục công việc sao?"

Giản Mạt bất đắc dĩ nhướn vai, không muốn tiếp tục nói về đề tài này nữa.....Lo trước tính sau, huống hồ bây giờ tiền thuốc men của mẹ lại tăng.

https://thuviensach.vn

“Chi bằng anh cho em mở công ty thiết kế?” Cố Bắc Thần lên tiếng, “Chính mình làm một người đứng đầu như vậy cũng rất thoải mái!”

“Anh cảm thấy thoải mái sao?” Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần hỏi.Cố Bắc Thần cụp mắt trầm tư, lắc đầu.....Hắn tiếp quản tập đoàn Đế Hoàng là một công ty lớn như thế, nhân viên ben dưới có đến mấy vạn người, vô số người dựa vào Đế Hoàng, làm sao có khả năng thoải mái được?

“Dù cho là em làm người đứng đầu thì cũng sẽ đi lôi kéo dự án....” Giản Mạt nhẹ giọng nói, “Chủ yếu là em không muốn chính mình quá mức ỷ lại anh.” Cô chân thành nói.

Cố Bắc Thần hơi cau mày, “Em là vợ của anh, ỷ lại chồng mình có cái gì không được?”

“Nếu có một ngày không còn quan hệ gì thì sao?” Giản Mạt hỏi lại.

“Công ty anh đã cho em, đương nhiên là của em?” Cố Bắc Thần theo lý nói.

Giản Mạt không biết có một loại cảm xúc khác thường gì lướt qua, đã nhanh chóng biến mất, có lẽ là bất đắc dĩ, nhưng lại qua quá nhanh, nhanh đến nỗi cô không kịp nắm bắt, “Chúng ta trước đó đã nói rõ, sau khi ly hôn em sẽ không bắt anh phải bồi thường cái gì hết.”

“Đồ anh tặng không tính!”

“Nhưng em không muốn phá hoại hợp đồng....”

“Giản Mạt, có lúc anh nghĩ, em thật sự có phải là người thích tiền hay không? Còn nữa lúc trước em đồng ý kết hôn với anh có phải có nỗi khổ riêng?” Cố Bắc Thần ánh mắt thâm thuý nhìn Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Giản Mạt đột nhiên “lộp bộp”, nhưng trên khuôn mặt vẫn không biểu hiện, “Em chính là một người quân tử yêu tiền tài...”

Cố Bắc Thần nở nụ cười, cười có chút sâu.

Giản Mạt âm thầm dừng lại, không muốn làm cho bầu không khí trở nên ngột ngạt vội vàng nhếch miệng nịnh nọt, “A Thần, nếu anh cảm thấy đối với em áy này thì cho em thêm tiền sinh hoạt, em sau này cũng sẽ đảm bảo....” Cô nhẹ nhàng thở dài, “Bây giờ vật giá leo thang, sửa chữa xe gì gì đó đều tốn rất nhiều tiền.”

“Ừ.” Cố Bắc Thần lãnh đạm đáp lại.

Giản Mạt không muốn tiếp tục nói về chủ đề này nữa, nếu cô xin thêm tiền sinh hoạt, ít nhiều cũng làm cho Cố Bắc Thần tiêu trừ nghi hoặc....

Cô đem mình bán cho hắn, có thể vẫn kiên trì giữ vững một chút lòng tự ái đáng buồn cười.....Mẹ bị bệnh, cô luôn nói với chính mình, là chính cô tìm đến tiền, không phải là Cố Bắc Thần bố thí.

Mặc dù, về trình tự cũng không có sai biệt.

Xe cuối cùng cũng thông, Tiêu Cảnh lái xe, thỉnh thoảng liếc gương chiếu hậu nhìn hai người phía sau....Rõ ràng là vợ chồng, nhưng hai người lại đem quan hệ xử lý rất đúng mực.

Làm một người trợ lý, hắn ta cảm thấy không khí này thật sự khiến hắn ta muốn trở thành một người tàng hình.....Ôi, lần thứ hai cảm thán, hắn ta làm trợ lý quả thật không hề dễ dàng!

Sau chuyện đó, Giản Mạt phát hiện tiền sinh hoạt mỗi tháng thật sự tăng.....Không phải tăng quá nhiều, hơn 1 vạn, vì thế mỗi tháng tiền sinh hoạt của cô là ba vạn!

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn đến số tiền tăng lên một vạn, không biết ngoài vui mừng còn có cái gì.....Thật sự, lời nói ngày hôm đó đều là cô chỉ nói qua loa, thêm vào đó là muốn che giấu sự việc.

Thế nhưng, Cố Bắc Thần thật sự cho thêm, có phải đại biểu hắn chấp nhận chút tự trọng ít ỏi của cô?

Giản Mạt không thể nào tự mình tìm hiểu, mà cô cũng không có thời gian để chìm đắm vào chuyện đó.... Bởi vì Tô Quân Ly đã quyết định lấy phương án thiết kế của cô, cho nên gần đây cô rất bận.

Cũng may là, Cố Bắc Thần lại ra nước ngoài.....Không biết ngày nào sẽ trở về.

Cố Bắc Thần không ở đây, cô bây giờ vui vẻ nhất là, sự việc giữa cô và Sở Tử Tiêu có thể kéo dài thời gian.

Giản Mạt cảm thấy cô đối với sự việc này quả rất giống một con đà điểu, nhưng thật sự cô không chịu nổi, nếu như quan hệ giữa cô và cặp cậu cháu kia bị bại lộ sẽ khiến cô khó xử đến mức nào, chắc chắn sẽ sinh ra hậu quả rất nghiêm trọng.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Bị Hạn Chế Ở Khách Sạn

Như vậy cũng coi như qua được một tuần, Giản Mạt gần như quên mất những tháng ngày yên ổn dần dần lâm vào an nguy.

“Sau việc này có thời gian cùng anh đi uống tách trà không?” Tô Quân Ly ôn hoà nâng khoé miệng cười nhạt, hỏi Giản Mạt.

Tô Quân Ly vừa mới cùng Tường Vũ ký hợp đồng về thiết kế sảnh âm nhạc của anh. (kêu tắt TQL là anh nha, tại vì CBT với STT gọi là hắn rồi, bây giờ mà kêu TQL là hắn nữa mình cảm thấy truyện sẽ bị rối!)

Giản Mạt chỉ bản vẽ thiết kế trong tay, bất đắc dĩ nhún vai, nói: “Hình như.....Không có thời gian.”

Tô Quân Ly vừa thấy, biểu hiện liền trở thành vô lực, sau đó ôn nhu cười nhạt, nói: “Thật ra là ngày kia có một buổi diễn tấu từ thiện, muốn hỏi anh có cơ hội mời em làm bạn gái được không?”

“Em?” Giản Mạt có chút kinh ngạc, “Anh đâu thiếu bạn gái chứ?”

“Anh thiếu một cũng sẽ không cùng nhiều người con gái khác tạo thành loại quan hệ phức tạp.....” Tô Quân Ly cười nhẹ.

Giản Mạt nghe vậy, nhất thời hiểu rõ ý của anh, đây là đang muốn nhờ cô giả vờ ngửa bài, “Xét về bạn bè, xem ra em không thể cự tuyệt rồi.”

Tô Quân Ly nở nụ cười, anh lớn lên vốn là một người ôn hoà tuấn dật, nụ cười này thật khiến người ta cảm thấy giống như một ngọn gió xuân, “Vừa

https://thuviensach.vn

mới về nước không được bao lâu, muốn tìm một người bạn gái quả thật không dễ dàng chút nào.” Thanh âm của anh tràn ngập bắt đắc dĩ.

Giản Mạt có thể hiểu, một con người có địa vị như anh, đa số phụ nữ tiếp cận anh đều có mục đích.....Dù sao, bên ngoài tin tức cũng đã truyền ra, Tô lão gia dự định sẽ đem Tô gia giao cho Tô Quân Ly.

“Vinh dự thật đấy, cái này nói ra quả thật không đễ dàng, em là ngoại lệ.” Giản Mạt chớp hai con mắt, sau đó nở nụ cười, “Anh có số điện thoại của em rồi, cũng có thể gọi điện liên lạc cho em....Bây giờ.....”

“Em bận sao?” Tô Quân Ly gật gật đầu, cười hiểu ý, “Đến lúc đó anh sẽ liên lạc cho em.”

Giản Mạt gật đầu cười nói xin lỗi, sau đó rời khỏi.....

Tô Quân Ly cũng quay người, dựa trên bàn nhìn bóng hình của Giản Mạt, ý cười nơi khoé miệng càng thêm sâu sắc, ngay cả đáy mắt đều là cảm xúc mơ màng.....Anh chưa bao giờ tin cái gọi vừa gặp đã yêu hay là tự nhiên mới nhìn hai lần đã động tâm.

Thế nhưng, người con gái này là Giản Mạt....

Mạch suy nghĩ của Tô Quân Ly hơi ngưng trễ, anh thu hồi tầm mắt sau đó xoay người rời khỏi, thời khắc xuất hiện ở phòng thiết kế, ánh mắt của anh lần thứ hai dừng trên người của Giản Mạt.....Ký ức lúc nhỏ đối với cô giống như một chút cũng không để lại ấn tượng!

Tô Quân Ly có chút cảm giác mất mát rời khỏi, nhưng khoé miệng vẫn duy trì nụ cười.....Cũng tốt, một lần nữa nhận thức được chuyện này sẽ trở thành một khởi đầu mới.

Người con gái dũng cảm ấy, sau nhiều năm như vậy thật sự rất vui lại lần nữa gặp lại em.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bận rộn cả một ngày, cuối cùng đem sơ sót trong bản vẽ thiết kế chỉnh lại thật tốt.....Bởi vì chạy tới chạy lui quá bận, đến khi cô chờ đến thời gian được nghỉ ngơi thì lại là ngồi ở trên bồn cầu.”Cô có nghe nói chuyện gì không?” Bên ngoài truyền đến thanh âm thần bí, “Công trình thiết kế của Giản Mạt đó?”

“Tại sao lại không nghe nói chứ.....” Một thanh âm khác đột nhiên lên tiếng, “Tin tức đó hai ngày nay đã truyền đi khắp nơi rồi, nghe nói cô ta vì hạng mục thiết kế đến hạn cuối một chút cũng không quá.” (ý nói không quá hạn)

“Trước đó tôi nghe Lỵ Lỵ nói tôi đều không tin, hoá ra là thật.....”

“Tôi hôm qua có nói cho cô, nhưng cô lại không tin.....” Một thanh âm khác lại lên tiếng, “Quần áo cô ta mặc tôi đều cảm thấy rất quen. Lần kia trang sức của cô ta rơi trên đất, tôi có nhặt lên, lúc đầu nhìn nhãn hiệu cũng không có cảm giác gì.....Ai biết được hôm qua tôi lại nhìn thấy ở trên tạp chí. Cái đó chính là trang sức do nhà thiết kế tự tay làm, nghe nói trên thế giới này chỉ có duy nhất một cái, mà nhãn hiệu đó chỉ có những người giàu có mới có thể mua nổi thôi.”

“Thật vậy sao?”

“Không phải là hàng giả đấy chứ?”

“Giả mạo hay đồ xa xỉ mọi người nhìn vào đều có thể phân biệt, ai lại đeo những đồ kém chất lượng làm gì?”

“Cũng phải.....”

“Ôi, các cô nói xem, có phải Giản Mạt bị người ta bao nuôi hay không? Còn có thể nói, hay là cô ta cùng khách hàng của mình lên giường để đổi lấy sự nghiệp như bây giờ, còn có hàng hiệu để dùng, nói ra đúng là không tệ.”

https://thuviensach.vn

“Tôi thấy không sai, ngươi xem một chút là biết.....Tường Vũ nói trắng ra chính là công ty nhỏ, người như Tô Quân Ly và Sở Tử Tiêu là gì chứ? Dựa vào cái gì để coi trọng Tường Vũ đây? Hơn nữa, thiết kế đều là do Giản Mạt vẽ.....”“Hừ, bình thường nhìn bên ngoài là một người thanh thuần, hoá ra cũng chỉ là người đi cửa sau.”

Giản Mạt nghe thấy bên ngoài cao giọng bàn luận, khoé miệng đột nhiên nhếch lên cười lạnh khinh bỉ.....Phòng rửa tay vĩnh viễn là nơi để người khác nói xấu, nhưng cũng là nơi dễ dàng bị phát hiện.

Nhấn bơm nước ở dưới, Giản Mạt lãnh đạm đi ra ngoài, sau đó trước khuôn mặt ngạc nhiên đột nhiên chuyển sang co giật của ba nữ nhân kia đi đến rửa tay.....Chậm rãi rút giấy lau tay, vứt vào thùng rác,

Giản Mạt xoay người nhìn về phía ba nữ nhân kia, hai người ở phòng hành chính, một người ở phòng nội vụ, “Cá nhân tôi đề nghị, mấy người các cô nếu muốn nói xấu người khác trước tiên phải xác định xem có ai nghe thấy hay không đã, nếu không sẽ ép người khác nghe những đều họ không muốn nghe đâu.” Cô lạnh nhạt nói, “Nhiều chuyện như vậy có lẽ ước nguyện ban đầu của mấy cô là vi có lòng ganh tỵ, kết quả sẽ trở nên huyên náo gây bất hoà...Ba cô thấy có phải không?”

Ba người bị chính người mình đang nói xấu bắt được, có chút xấu hổ.

“Các cô cứ tiếp tục.....Tôi không quấy rầy các cô nữa.” Giản Mạt cười nhạt, sau đó bình tình xoay người rời khỏi.

“Giờ trò cái gì chứ.....”

“Cái này gọi là lợn chết không sợ nước sôi!”

Có âm thanh lờ mờ trong phòng rửa tay truyền ra, sắc mặt Giản Mạt trở nên lạnh lùng....

https://thuviensach.vn

Có những người, trời sinh đã muốn giẫm đạp lên người khác để làm thú vui. Loại người như vậy, mặc kệ người khác cố gắng thân mật cỡ nào đều không có cách nào đối với bọn họ sinh ra hảo cảm.

Nói không để ý đến sao?

Làm gì có khả năng đó.....Thế nhưng cô có thể làm được gì chứ? Cũng không thể cấm người khác nói được.

Tiếng chuông di động cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt, cô lấy ra khỏi túi nhìn qua, dãy số không có lưu lại, số đuôi là 3719.....Nhìn đến số đuôi. trong lòng Giản Mạt đột nhiên "lộp bộp".

Đơn giản chỉ là, số đuôi này, là số đuôi di động trước đây của cô.....3719, cô từng nói cho Sở Tử Tiêu biết chữ số này đại biểu cho tình thâm như trước.

Sững sờ ở tại chỗ, tay Giản Mạt đột nhiên trở nên run rẩy, không thể khống chế được.

Sau đó tiếng di động vẫn tiếp tục vang lên, dường như không để Giản Mạt có thể phất lờ.

Cuối cùng, Giản Mạt chỉ có thể ổn định tâm trạng, đặt điện thoại bên tai sau đó hít sâu, dùng giọng điệu nghề nghiệp nói, "Xin chào, tôi là Giản Mạt, xin hỏi là ai vậy?"

Di động đầu bên kia trầm mặc, nhưng ngay lập tức thanh âm chứa đựng hơi thở trầm thấp truyền đến, "Sở Tử Tiêu...." Dừng một lúc, hắn nói tiếp, "Bảy giờ tối, đến khách sạn Phi Thiên chờ tôi."

Giản Mạt đột nhiên nhăn mày, "Không thể!"

https://thuviensach.vn

“Tôi chỉ có đêm nay rảnh rỗi, nếu như cô muốn bàn luận về dự án thiết kế.....” Thanh âm lạnh lùng của Sở Tử Tiêu truyề tới.

Giản Mạt lại hít một hơi thật sâu, “Gặp mặt không nhất định phải ở khách sạn.”

Bên kia lại trầm mặc, nhưng ngay lập tức đã truyền đến thanh âm lạnh lùng cười chế nhạo của Sở Tử Tiêu, “Giản Mạt, suy nghĩ của cô bây giờ quả thật sai lầm.”

“.....” Giản Mạt cứng người ở tại chỗ.

“Nếu như tôi nhớ không nhầm, Phi Thiên còn có cả phòng ăn, nơi uống cà phê, rảnh rỗi cũng có thể đến hoa viên.....” Thanh âm lạnh lùng của Sở Tử Tiêu vang lên, “Hay là phải nói rằng, nam nhân hẹn cô đi khách sạn, cũng chỉ để mướn phòng?”

Giản Mạt trong nháy mắt siết chặt tay, đối với ngữ điệu chế nhạo của Sở Tử Tiêu, cô chỉ có thể cắn răng chịu đựng, “Vậy xin hỏi, Sở luật sư dự định sẽ ở phòng ăn hay sảnh cà phê, hoặc là gặp nhau ở hoa viên?”

Sở Tử Tiêu nở nụ cười, nhưng cười như vậy thông qua sóng vô tuyến lại khiến Giản Mạt có chút chói tai, “Ở phòng 3719, thẻ phòng khi cô đến sẽ có người đưa cho cô.”

Giản Mạt đầu tiên là sững sờ, lập tức bộc phát ra, cầm lấy di động quát, “Sở Tử Tiêu, anh khốn nạn!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Dồn Ép! Có Phải Em Còn Yêu Anh?

Trong di động truyền đến tiếng cười trầm thấp, tiếng cười như vậy không giống với nụ cười lạnh lùng chế nhạo, nhưng lại khiến lòng của người khác không thể yên ổn

Giản Mạt mím môi thật chặt không nói tiếng nào, tay bởi vì dùng lực, siết di động truyền đến tiếng "Cạc cạc", ở trong hành lang yên tĩnh nghe thấy có cảm giác hết sức quỷ dị.

"Buổi tối ở Lạc Đại tôi cùng với Đạo sư ăn cơm, Đạo sư có nhắc tới cô, có hẹn tôi và cô cùng nhau qua đó." Thanh âm Sở Tử Tiêu chậm rãi truyền đến, "Trước không phải hẹn tôi có thời gian bàn qua về bản sơ thảo thiết kế hay sao? Liền hôm nay đi..."

Giản Mạt bởi vì nén khí ở ngực, hô hấp có chút thô trọng, "Dãy số này không phải của anh!"

"Bây giờ phải..." Thanh âm Sở Tử Tiêu trở nên nghiêm túc, "Giản Mạt, tôi bỏ ra nhiều thời gian như vậy cũng chỉ muốn mọi thứ trở về như cũ." Hắn hơi trầm mặc sau đó tiếp tục nói, "Ngày đó, xin lỗi."

Giản Mạt nhắm mắt lại, đột nhiên đem đáy mắt che giấu. Thân thể khẽ run, không biết là bởi vì bị Sở Tử Tiêu trêu tức hay là bởi vì hắn lúc này lại trở nên thâm tình, mặc kệ bên nào, cũng làm cho cô toàn thân run rẩy.

"Sở luật sư, nếu như anh đêm nay có thời gian, vậy tôi có thể sau khi anh cơm nước xong sẽ hẹn gặp, " Giản Mạt nỗ lực làm cho mình bình tĩnh,

https://thuviensach.vn

“Tôi chín giờ ở vườn treo của khách sạn chờ anh, sau khi anh xong tiệc thì tới tìm tôi.”

Sở Tử Tiêu híp mắt nhìn cây ngô đồng trong sân trường Lạc Đại, trầm mặc một chút, sau đó đáp ứng.

Sau khi cúp điện thoại, Giản Mạt chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, cô ngồi ở trên cầu thang, hai mắt trống rỗng nhìn về phía trước, trong lòng đột nhiên lướt qua cảm giác đau đớn..... Cô cho rằng cô đủ kiên cường, ít nhất, sau khi trả qua buổi đêm của hai năm về trước, đã không có bất cứ chuyện gì có thể có thể đánh bại cô.

Thế nhưng, hoàn toàn không phải.....

Bất kể có tên là Sở Tử Tiêu hay là con người của hắn cũng sẽ khiến đáy lòng của cô sinh ra cảm giác đau.

Giản Mạt đảo con ngươi, sắc mặt trầm xuống.....

Đảo qua mùa hè thì chính là đến mùa thu, trong không khí có chút se lạnh. Nhưng ngồi ở trong vườn treo của khách sạn Phi Thiên yên tĩnh nghe tiếng đàn dương cầm, nhìn cảnh đêm ở Lạc Thành, tâm tư có chút khác.

Sở Tử Tiêu mãi đến hơn mười giờ mới tới, hình như có chút đang say, hiển nhiên là uống rượu.

Giản Mạt cứ như vậy cách ánh đèn lờ mờ nhìn hắn, cùng tầm mắt của hắn giao nhau thật giống như hai năm về trước chưa bao giờ xảy ra, nhưng liếc mắt thì thời gian đã qua rất nhanh.

Sở Tử Tiêu tiến lại, “Uống rượu sau đó hóng gió có chút choáng váng đầu, đổi địa điểm.....” Nói xong, hắn đã lấy tiền kẹp vào hóa đơn để lên trên bàn, không chờ Giản Mạt phản ứng, một phen đem nàng kéo đi, liền hướng thang máy đi đến.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt muốn tránh thoát, thế nhưng, Sở Tử Tiêu lại nắm chặt cổ tay cô giống nưu xiềng xích, cô nỗ lực mấy lần cũng không có tác dụng, sau đó liền để yên như vậy.”Đi quán cà phê sao?” Sau khi Giản Mạt tiến thang máy liền hỏi.

Sở Tử Tiêu không có mở miệng, chỉ ấn số.....

Khách sạn lớn Phi Thiên tổng cộng có năm mươi tầng, tầng một là tầng để tiếp khách, tầng hai là phòng ăn, sáu tầng trên là quán cà phê, phòng tập thể thao, tầng mười đến mười lăm là trung tâm thương mại cùng phòng cá nhân, tầng năm mươi là tầng làm việc, tầng mười sáu cho đến tầng bốn mươi chín đều là phòng ngủ, tầng càng cao, tiền thuê càng cao.

Thang máy dừng lại ở tầng ba mươi bảy, Giản Mạt trong nháy mắt nhíu mày, “Sở Tử Tiêu!”

Sở Tử Tiêu không lên tiếng, sau khi cửa thang máy mở ra liền kéo Giản Mạt đi ra ngoài, sau đó thực sự ở gian phòng số 3719 dừng lại...

Giản Mạt lần này thực sự nổi giận, cô bất chấp đau đớn trên cổ tay, nỗ lực muốn rút ra, “Sở Tử Tiêu, anh rất quá đáng.”

Sở Tử Tiêu đáy mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, đáy mắt thâm thúy như biển sâu nhưng lại giống như sắp có sóng lớn..... Giản Mạt chưa từng nhìn thấy bộ dạng như vậy của hắn, toàn thân lộ ra hơi thở nguy hiểm.

“Cơ hội chỉ có lần này thôi.” Thanh âm Sở Tử Tiêu rất bình tĩnh làm cho lòng bàn chân của cô phát lạnh, “Nếu như cô không nắm bắt cơ hội này, tôi cũng sẽ không nương tay đem Tường Vũ lên toàn án vì vi phạm hợp đồng đâu.”

“Nhưng hợp đồng không có yêu cầu nhà thiết kế lại phải cùng anh đến khách sạn!” Giản Mạt thở gấp, nghiến răng nghiến lợi nói, đáy mắt hoàn toàn thấy được ý định hắn muốn đem cô ra sỉ nhục.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu nhìn vào đáy mắt của cô cười lạnh, “Tôi nhất định muốn ở khách sạn nói chuyện, thế thì đã làm sao?” Hắn hơi nhíu mày, bởi vì đang say, cả người đều tràn ngập hơi thở ngông cuồng, “Giản Mạt, mọi chuyện bất lợi đối với tôi, tôi đều có thể biến nó thành có lợi, nhất là ở trên tòa án, rất dễ.”

Hắn cũng không nói gì mạnh miệng, Sở Tử Tiêu dã từng nhận rất nhiều vụ án khác nhau, năng lực lớn nhất của hắn chính là đem chuyện không có khả năng ở đây biến thành có khả năng.

Giản Mạt nâng ánh mắt, người trước mắt làm cho cô cảm thấy thật xa lạ, “Đây chính là cái mà anh đã nói tốn rất nhiều thời gian để tìm trở về sao?” Cô chăm chú siết tay, “Sở Tử Tiêu, trước đây anh sẽ không đối với tôi như vậy, lại càng không thể đối với tôi có hành động ép buộc.”

Sở Tử Tiêu cười, “Vậy còn cô? Giản Mạt, tôi tìm lại một thứ có phải cô nên trả lại thứ đó cho tôi hay không?” Thanh âm cuat hắn có chút bi thương, bởi vì mùi rượu, lộ ra một ít hỗn loạn chán chường, “Cô đem Giản Mạt trước kia trả lại cho tôi, tôi sẽ không tiếp tục ép cô nữa!”

Giản Mạt trong lòng thoáng cái liền đau đớn..... Giản Mạt trước kia đã không còn, làm sao cô có thể tìm về được?

Mắt không thể khống chế liền đỏ lên, ba lần gặp mặt, dường như mỗi một lần cô cũng trở nên nhếch nhác không chịu nổi..... Nhưng cô có thể làm sao? Yêu, bị thương, đau đớn..... Tất cả những thứ đó sẽ không thể trở lại được nữa!

Đáy mắt Sở Tử Tiêu chăm chú khóa chặt Giản Mạt, nhìn đáy mắt cô đột nhiên trở thành bi thương trầm xuống, thanh âm hắn có chút khàn khàn nói: “Giản Mạt, em còn là yêu anh..... Đúng hay không?” Lời nói của hắn, lộ ra cẩn thận từng li từng tí.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt càng siết chặt, móng tay khảm vào lòng bàn tay cũng không biết, “Tôi không yêu anh..... Bởi vì không yêu, mới có thể chia tay.”

“Cô nói dối!” Ba chữ, là từ kẽ răng của Sở Tử Tiêu phát ra. Hai mắt hắn đỏ tươi, giống như loài dã thú đang tức giận, “Rõ ràng không phải, tại sao lại muốn nói như vậy?”

Hàng mi Giản Mạt nhẹ nhàng run rẩy, khóe miệng nỗ lực nở ra một nụ cười khó coi, “Sở Tử Tiêu, tôi từ bỏ... Nếu như anh nghĩ tôi không hoàn thành hợp đồng, bội ước với anh, vậy cứ nghĩ như vậy đi!” Cô hung hăng nói, xoay người liền nhanh chóng muốn rời khỏi, chỉ là mới đi được hai bước, liền bắt đầu chạy.

Giản Mạt phát điên ấn thang máy, thế nhưng, thang máy không đến, cô nóng lòng thoát đi, chỉ có thể xoay mình chạy đến phía cầu thang bộ.....

Hành lang yên tĩnh bởi vì Giản Mạt đi vào liền không còn vắng vẻ, trái tim cô đập mạnh nghe giống như trống gõ.

——

Giản Mạt cô là một người máu lạnh không có tình người, một nữ nhân như vậy, không xứng với Sở Tử Tiêu tôi!

Tin nhắn này đem toàn bộ đố kị trong lòng hắn phát tiết ra..... Nguyên bản, hắn chỉ là muốn cùng cô thật tốt nói chuyện, thế nhưng tin nhắn kia lại cắm sâu vào trái tim hắn.

Đố kị, mặc kệ thật hay là giả, hắn thật sự điên cuồng đố kị... Bởi vì say, cộng thêm đáy mắt lạnh lùng của Giản Mạt, càng làm cho hắn mất đi lý trí.

Sở Tử Tiêu mở cửa phòng 3719 đi vào, mở đèn...

https://thuviensach.vn

Cánh hoa lọt vào trong tầm mắt liền phô ra toàn bộ gian phòng, ga giường trắng tinh, cả căn phòng được chọn gam màu tím... Hắn dùng phòng 3719 này muốn nói cô là một "Mối tình thắm thiết", hắn đối với cô "Tình thâm như trước".

Thiết kế văn phòng luật, đây chẳng qua là cái cớ..... Thật ra hắn chỉ là muốn tiếp cận cô.

Hẹn cô tới nơi này, hắn không có bất kỳ tư tưởng xấu nào, cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ sẽ sỉ nhục cô..... Hắn chỉ là muốn tạo cho cô một hồi ức lãng mạn, muốn đoạt lấy một ít lãng mạn của cô..... Không còn muốn gì hơn!

Sở Tử Tiêu cụp mắt cười tự giễu, khoảnh khắc đó hắn cảm thấy chính mình đặc biệt đáng thương, càng thêm buồn cười...

Đau không?

Dường như đã tê dại... Thế nhưng, vì sao nghĩ đến cô, nhìn thấy của cô trong lúc đó, hắn liền điên rồi!

Đường Dục nói đúng, hắn quả nhiên đã mê muội Giản Mạt, không thể nào từ bỏ cô được.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Tai Nạn Xe Cộ

Ở đô thị lớn Lạc Thành, buổi tối biện hiệu đỏ rực lóe ra, xe chạy như ngựa, cũng giống những đêm khác..

Giản Mạt lái xe không có mục đích giữa những dòng xe cộ qua lại không ngớt ở thành phố Lạc Thành..... Cô nỗ lực muốn làm cho chính mình bình tĩnh lại, thế nhưng, Sở Tử Tiêu mỗi một vẻ mặt đều giống như nhát dao đâm cô đau nhói.

Mướn phòng..... Ha hả, hắn vậy mà thực sự muốn vào phòng!

Có thứ gì khiến cho tầm mắt mơ hồ, Giản Mạt không để ý đến, chỉ là vô ý thức chạy ở trên đường phố...

Đột nhiên, một chiếc xe từ bên trong ngõ hẻm chạy ra..... Tiếng còi xe và ánh đèn lóe sáng ra, Giản Mạt bởi vì đang trong mạch suy nghĩ, chạy xe không có chú ý, đợi đến khi phản ứng kịp thì đã quá chậm rồi.

Chỉ nghe được một tiếng “Phanh” chói tai vang lên, trán Giản Mạt hung hăng đụng đến tay lái, chỉ trong giây lát, cô đã mất đi ý thức.

Bên tai có âm thanh phát ra từ bên ngoài cửa sổ, có tiếng quát tháo truyền đến..... Giản Mạt rất muốn nói với đối phương nột tiếng, nhưng cô có ý mà lực chưa đủ.

Quên đi, cô không muốn kêu nữa, cô hơi mệt chút..... Để cô ngủ một lúc là được rồi.

https://thuviensach.vn

Thanh âm “loảng xoảng” từ phía sau truyền đến, hình như có tiếng thủy tinh bể..... Ý thức của Giản Mạt càng lúc càng mơ hồ.

Cửa phía chỗ ghế lái bị mở ra, thân thể bị vây vào trong một vòng ôm, có hơi thở nhàn nhạt.....

“Đừng sợ, anh đưa em đi bệnh viện, em sẽ không có việc gì đâu.” Bên tai truyền đến thanh âm ôn nhu của một người nam nhân, chỉ là, trong giọng điệu có chứa đựng một chút sợ hãi cùng ngưng trọng.

Ý thức cuối cùng của Giản Mạt sau khi nghe được những lời này liền hoàn toàn rơi vào hôn mê, có lẽ những lời của người nam nhân này rất có tác dụng..... Trong ý thức cuối cùng, cô cảm thấy rất an tâm.

Không gian yên tĩnh, tất cả yên lặng dường như muốn đem người khác lún vào hố sâu.....

Giản Mạt ngủ một giấc, trong mơ cô thấy mình trở về thời gian ở Lạc Đại..... Sau đó cô có hạnh phúc gia đình, ba ba thương yêu, còn có mẹ đang tươi cười, ca ca yêu thương mình.

Sau đó, thêm một người, người đó nói chỉ cần cô xoay người, người đó vẫn đứng ở phía sau lưng chờ cô.....

Ở trong mơ cô đã khóc..... Nước mắt nóng hổi tràn ra trong cặp mắt đang đóng chặt, trong nháy mắt rơi xuống gối, sau đó một mảnh ướt át lan ra trên gối.

Tô Quân Ly ngồi ở bên cạnh giường bệnh, nhìn Giản Mạt đang ngủ còn mê man một tầng bi thương, đáy mắt chợt ngưng trọng, “Là chuyện gì lại khiến em bi thương đến như vậy?” Anh vươn tay, đem tay cô nắm trong lòng bàn tay, “Trên thế giới này, không có bất kỳ người nào có thể thương hại chính mình, đối với chính mình thật tốt, không tốt sao?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tay hơi động, Tô Quân Ly nghĩ chỉ vuốt ve cho qua nhưng lại khiến cho cô giống như được an ủi.....

Quả nhiên, cử động như vậy khiến Giản Mạt càng được an tâm, bi thương cũng chậm rãi thu lại, rơi vào ngủ say.Thời gian Giản Mạt tỉnh lại, đã là sáng sớm ngày hôm sau..... Những tia nắng ban mai giúp cho bầu không khí ở Lạc Thành trở nên thanh mát, sạch sẽ.

"Ưm" một tiếng, Giản Mạt chỉ cảm thấy trong đầu như có thứ gì đó lăn qua..... Nhíu mày, cô chậm rãi mở mắt.....

Lọt vào trong tầm mắt là một căn phòng màu trắng toát, trong phòng tràn ngập mùi nước khử trùng... Mạch suy nghĩ dần dần hồi phục, Giản Mạt bỗng nhiên mở to hai mắt, liền muốn đứng lên.

Thế nhưng, bởi vì động tác quá mãnh, đầu cô đột nhiên choáng váng, bởi vì máu chưa kịp lưu thông, hai mắt tối sầm suýt chút nữa đã ngất xỉu.

Cửa phòng bệnh bị mở ra, Tô Quân Ly trong tay mang theo một chút đồ đi vào, "Tỉnh rồi sao? Bác sĩ nói em sáng nay sẽ tỉnh..." Anh để thứ gì đó trong tay sang bên cạnh, "Có cảm thấy chỗ nào không được thoải mái không? Anh gọi bác sĩ đến kiểm tra cho em một chút?"

Giản Mạt đầu có chút hỗn, "Tại sao anh lại ở chỗ này?" Cô hôm qua không phải đã đựng phải xe của anh đấy chứ?

Nhìn ra được Giản Mạt đang suy nghĩ cái gì, Tô Quân Ly ôn nhã cười, "Không phải em đụng phải xe anh đâu, lúc đó anh chỉ đi ngang qua chỗ tai nạn xe đó..... Nhìn qua thấy chiếc xe có chút quen mắt, nhưng không ngờ lại là em....."

Giản Mạt nâng khóe miệng, "Còn chiếc xe bị em đụng phải thì sao..... Người đó không xảy ra chuyện gì chứ?" Bởi vì hỏi những lời này, lòng cô có thứ gì đó trào ra."Chỉ có xe có vấn đề thôi." Tô Quân Ly ôn nhu trả lời,

https://thuviensach.vn

không giống như đang nói dối, “Người cũng không có chuyện gì, anh đã gọi người đem xe đi sửa rồi. Trái lại là em, não bị chấn động nhẹ, cũng may không có gì nghiêm trọng.”

Giản Mạt có chút tự trách, tối hôm qua cảm xúc bất ổn như vậy mà cô vẫn lái xe, chẳng những là vô trách nhiệm đối với chính mình cũng là vô trách nhiệm với người khác, “Cám ơn anh.....”

“Chúng ta là bạn bè mà.” Tô Quân Ly nhàn nhạt mở miệng, khóe miệng ôn nhu cười, “Cảm ơn có phải quá xa lạ không?”

Giản Mạt trầm mặc, cô cũng không phải người khác, biết Tô Quân Ly là thật lòng muốn làm bạn bè với cô, cũng khiến cô yên lòng, “Cái kia, tiền sửa xe nữa, anh cho em số tài khoản, em sẽ trả lại tiền cho anh.”

“Được.” Tô Quân Ly không có cự tuyệt, tính tình Giản Mạt chính là người không muốn để người khác chịu thiệt, nếu thật lòng muốn ở chung với cô, đầu tiên sẽ không để cho cô cảm thấy áp lực.

Bác sĩ đến kiểm tra lại một chút cho Giản Mạt, nói không có gì đáng ngại nữa, có thể xuất viện được rồi.....

“Anh đi làm thủ tục xuất viện, còn bữa sáng, em ăn xong có lẽ lúc đó anh cũng sẽ giải quyết xong thủ tục rồi..” Tô Quân Ly săn sóc đem hộp đồ ăn đưa cho Giản Mạt, lập tức mỉm cười xoay người rời khỏi.

Giản Mạt đến khi cửa phòng bệnh đóng lại mới lấy lại tinh thần, hơi khẩn trương liếc mắt nhìn hộp đựng thức ăn..... Nói thực sự, cô không có khẩu vị để ăn, bởi vì sự cố tai nạn ngày hôm qua khiến cho cô vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Nhưng không biết vì sao, trong đầu hoàn toàn là những lời nói ôn nhu của Tô Quân Ly vừa nói, vô ý thức mở hộp đựng thức ra..... Cháo gà nấm hương?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đáy mắt hơi chậm lại, không khỏi lầm bầm nói: “Quả nhiên, vẫn còn có người lòng dạ không hề có bí mật, cái gì cũng có thể nói.....” Đương nhiên, câu này chỉ là cô đang nói vui đùa mà thôi.

Đối với việc Tô Quân Ly mua món cháo nấm hương mà cô thích, Giản Mạt xem như đây là một trùng hợp.

Sau khi làm thủ tục xuất viện xong, trở về vẫn thấy Giản Mạt vẫn ăn chưa xong chén cháo kia.....

“Không có khẩu vị sao?” Tô Quân Ly mặc dù là đang hỏi, nhưng hiển nhiên đã khẳng định, “Không có khẩu vị vậy cũng đừng cố ăn nữa.”

Giản Mạt gật gật đầu, sau đó Tô Quân Ly nhận lấy bát cháo trong tay cô, cô định xuống giường.....

“À, đúng rồi, tối hôm qua có người gọi điện cho em.” Tô Quân Ly đột nhiên nói, “Gọi đến mấy lần, sợ đối phương có việc cần tìm em, nên anh không có sự đồng ý của em đã tự ý nhận rồi.”

Giản Mạt nghe, cầm lấy di động mở ra xem qua là ai.....

“Tên hiển thị ghi là G tiên sinh!”

“.....” Giản Mạt đã nhìn thấy ghi chép, gọi đến lúc hai giờ sáng, tổng cộng có ba cuộc, “Anh, anh nói như thế nào?”

Tô Quân Ly thấy Giản Mạt hoảng hốt, không có trực tiếp trả lời, chỉ là hỏi: “Bạn trai của em sao?”

Khóe miệng Giản Mạt co quắp, “Không phải.....” Lão công không phải bạn trai, ân, cô cũng không phải nói dối.

Nghe cô nói như vậy, Tô Quân Ly không biết vì sao, trong lòng có cái gì đó trùng xuống, nhẹ giọng nói, “Bởi vì anh không biết hai người có quan hệ

https://thuviensach.vn

gì, thời gian lại quá muộn... Anh lại là đàn ông, đối với danh dự của em sẽ không tốt, cho nên anh chỉ có thể nói em bị tại nạn nhỏ.” Anh cười nhạt, “Anh giả bộ là bác sĩ điều trị, vừa lúc kiểm tra phòng.”

Giản Mạt bị biểu tình tà tứ của Tô Quân Ly chọc cho bật cười..... Chỉ là, cô nhìn thấy tin nhắn của G tiên sinh nhắn đến, một chút cũng cười không nổi.

G tiên sinh: Nam nhân vừa nghe điện thoại là ai?

Trong lòng Giản Mạt vang lên tiếng “lộp bộp”, trả lời: Bác sĩ điều trị.

Cố Bắc Thần qua một lúc lâu mới trả lời: Rất tốt, cái miệng đều thông đồng với nhau rồi phải không? Giản Mạt, em chờ chết đi! (=_= ax, chờ chết!)

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Trở Thành Thói Quen

Giản Mạt trong lòng có chút băn khoăn, cô không biết Cố Bắc Thần có phải hay không đã biết chuyện..... Có thể tưởng tượng, lại cảm thấy không có khả năng này. Dù sao thì Cố Bắc Thần vẫn đang ở nước ngoài vẫn chưa về.....

Bởi vì có Tô Quân Ly bên cạnh, cô cũng không dám biểu hiện quá nhiều, chỉ là nhún vai nói: “Em còn muốn đi làm, anh.....”

“Anh chở em đi!” Tô Quân Ly không muốn vạch trần tâm tư của Giản Mạt.

Giản Mạt gật đầu, cũng không có cự tuyệt..... Dù gì xe của cô vẫn đang đem đi sửa, hơn nữa ở đây bắt xe cũng không dễ dàng. Cho dù hôm qua xảy ra chuyện gì, cô cũng không muốn người chung quanh có ý kiến.

Tô Quân Ly đưa Giản Mạt đến dưới lầu của công ty, thấy cô xuống xe, khóe miệng khẽ nhếch nói: “Bữa tiệc ngày mai nhớ đừng quên.”

“Đến nghe anh đánh đàn sao?” Giản Mạt nửa thật nửa đùa nói.

Tô Quân Ly hơi dừng lại, lập tức hỏi: “Em nghĩ sẽ nghe sao?”

Giản Mạt hơi nhíu mày, “Tất nhiên..... Sao vậy, có gì khác sao?”

Tô Quân Ly cười, buổi diễn tấu ngày mai anh chỉ có ý định đến tham dự sẽ không nghĩ sẽ lên biểu diễn..... Đương nhiên, nếu như cô muốn nghe, anh sẽ không để ý phá lệ một lần.

https://thuviensach.vn

“Đừng để cho em đòi hỏi như vậy, em sợ chính mình mất phương hướng!” Giản Mạt nghiêng đầu mỉm cười, kịp thời nháy mắt, cái nhìn thông minh đặc biệt quyến rũ.

Tô Quân Ly thừa nhận anh đối với Giản Mạt có tâm tư, một nữ nhân vừa thông minh lại vừa tỉnh táo như vậy, xã hội bây giờ đã không còn nhiều lắm...

“Ngày mai liên lạc.”

Giản Mạt gật gật đầu xuống xe, đối với tai nạn hôm qua không được xem là lớn nhưng đến bây giờ cô vẫn còn sợ hãi..... Tiến vào thang máy, suy nghĩ có nên nhắn tin cho Cố Bắc Thần hay không, thế nhưng, cô lại không biết giải thích thế nào.

Suy nghĩ hồi lâu, cô chỉ có thể ăn ngay nói thật: Cái kia..... Người nghe điện thoại là người đã giúp đỡ em. Kỳ thực, em hi vọng người kia là anh hơn. Thời khắc mà em hôn mê kia, trong đầu em chỉ nghĩ đến một người là anh..... Nếu như có anh bên cạnh thì tốt rồi.

Nịnh nọt vẫn là nịnh nọt.....Giản Mạt nhìn đến câu cuối cùng, thân thể đột nhiên run rẩy!

Có chút xấu hổ!

Điện thoại của Cố Bắc Thần vang lên đúng thời gian hắn đang đánh golf, bên cạnh là hai người ngoại quốc đã già, ba người thường hay dùng tiếng Anh để trò chuyện với nhau, nói chuyện không đến nửa câu, cũng đã đạt được hạng mục cao nhất giá trị đến mấy tỉ đô la Mỹ.

“Thần thiếu.....” Tiêu Cảnh tiến lên, đưa điện thoại di động cho hắn.

Cố Bắc Thần nhận lấy, mở tin nhắn ra, nhìn thấy nội dung bước chân hơi chậm lại, lúc hắn nhìn một câu cuối cùng, trong lòng hắn dường như lướt

https://thuviensach.vn

qua một cỗ dòng nước ấm. Rất nhanh, lại làm cho hắn không tự chủ được hơi cong khóe miệng.

Hôm qua hắn gọi điện thoại đến nhưng lại có một nam nhân nào đó nhận, hắn cũng đã hỏi tình huống ở bệnh viện, tai nạn xe không nghiêm trọng, nhưng cô lại hôn mê..... Nói không lo lắng sao? Rốt cuộc là nữa nhận ngủ bên người đã hai năm, sao có thể không lo lắng đây.Cố Bắc Thần ấn tắt điện thoại di động sau đó giao cho Tiêu Cảnh, tiếp tục đi chơi bóng.....

Giản Mạt tới phòng làm việc cũng không thấy tin nhắn trả lời của Cố Bắc Thần, cũng không có để ý, dù sao đã giải thích, tin hay không thì tùy.

“Mạt Mạt, tổng giám đốc gọi điện thoại...” Đúng lúc đó, Tô Kha Dương nâng tay đưa điện thoại hướng Giản Mạt nói.

Giản Mạt đi tới nhận, “Tổng giám đốc?”

“Sở luật sư mười giờ qua đây, tôi để cô dọn ra bốn phòng khách, cô hãy thiết kế ra bản thiết kế tư liệu đi.” Thanh âm Đường Hạo Dương lộ ra một chút ý cười truyền đến, “Giản Mạt, cô đúng thật là có biện pháp, cảm giác được cô ra tay nhất định sẽ không làm tôi thất vọng..... Nếu như quay đầu lại tôi đã giao cho cô đối phó với Đế Hoàng, nhưng lại ngoài ý muốn như vậy.”

Giản Mạt không nghe thấy lời nói tiếp theo của Đường Hạo Dương, chỉ siết chặt điện thoại trong lòng bàn tay, hơi nhếch môi... Cô không biết Sở Tử Tiêu rốt cuộc có ý gì, có phải hay không cố làm cho cô càng cảm thấy khó chịu, mới có thể nuốt trôi cục tức khi bị cô “ném đi”!

Chưa đến mười giờ, Giản Mạt ở phòng khách thứ tư ngồi đợi... Lần này, cô không để cho ai đi theo.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu tới rất đúng giờ, chắc là mới vừa ở trường học qua đây, hắn chỉ mặc một chiếc áo sơmi trắng cùng một cái quần tây màu đen, cả người đứng ở trước cửa, giống như đem tất cả trở nên kém sắc hơn hắn.

“Sở luật sư!” Giản Mạt tự nhiên đứng dậy chào hỏi, dường như chuyện tối ngày hôm qua giống như chưa từng xảy ra.

Sở Tử Tiêu ngồi xuống ở một bên, tầm mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, cũng không trực tiếp nói, chậm rãi lấy bật lửa..... Châm lửa nơi điếu thuốc, sau đó hút một hơi, hành động rất tùy ý.

Giản Mạt khẽ nhíu mày, cô không để ý nam nhân hút thuốc, thế nhưng... Hắn bắt đầu hút thuốc từ khi nào?

“Để ý sao?” Sở Tử Tiêu tùy ý hỏi.

Giản Mạt giật giật khóe miệng, đã châm lửa rồi có cần phải hỏi nữa không.....

Lắc đầu, cô im lặng đem gạt tàn thuốc đẩy về phía hắn, sau đó nói: “Về phương án thiết kế văn phòng luật Sở Đường, tôi dự định sẽ tỉnh táo để đề ra phương án chủ yếu.....”

Sở Tử Tiêu không nói gì, vẫn cứ như vậy nghe Giản Mạt nói, đôi lúc khẽ gõ tàn thuốc, tất cả động tác ở trên người hắn đều thể hiện phong thái ưu nhã.

Giản Mạt tâm tình càng lúc càng trầm trọng, bị bầu không khí như vậy kiềm chế khiến cô dường như không thể hô hấp, “Sở luật sư, xin hỏi có cái gì cần sửa chữa hoặc là thêm vào hay không?”

Sở Tử Tiêu không có lập tức nói chuyện, đem đầu thuốc lá vân vê ở trong gạt tàn thuốc, sau đó hắn mới chậm rãi ngước mắt, tầm mắt sâu hút nói: “Văn phòng luật sư là một nơi để luật sư và khách hàng bĩnh tình nói

https://thuviensach.vn

chuyện với nhau, cô cho rằng phối hợp màu sắc tươi sáng như vậy thực sự thích hợp sao?"

Giản Mạt âm thầm cắn răng, "Nếu như Sở luật sư cảm thấy màu sắc không hài lòng, tôi có thể sửa..."

"Màu sắc lấy màu đen trắng là chính....." Sở Tử Tiêu nhàn nhạt mở miệng, đáy mắt lộ ra sắc bén nhìn Giản Mạt, "Tôi không thích thay đổi!"

Trái tim Giản Mạt bị chèn ép giống như sắp nổ tung, cô yên lặng siết chặt bút trong tay, "Được!"

Sở Tử Tiêu cười, "Biết tôi khi vào đây nghe được chuyện gì không?" Hắn hỏi, cũng không có để Giản Mạt có thời gian trả lời.

"Có người nói, Giản Mạt bởi vì muốn lấy được dự án thiết kế mà đã lên giường với khách hàng của chính mình....." Sở Tử Tiêu đáy mắt lạnh lùng, nghĩ tới tin nhắn ngày hôm qua, "Giản Mạt mặc quần áo toàn đồ xa xỉ, từ đầu đến chân nhìn rất thanh thuần, sự nghiệp cũng rất thuận lợi..... Nhưng, cũng là dựa vào lên giường với đàn ông mới có được."

"Đúng thế thì sao?" Giản Mạt cười lạnh.

"Tôi đột nhiên nghĩ đến..." đáy mắt Sở Tử Tiêu đột nhiên trở nên sắc bén, "Cô phục vụ một đêm có bao nhiêu tiền?"

Giản Mạt tâm trong giây lát liền giống như bị một đao cắm vào, cô cắn răng bắt, đầu run rẩy, "Anh tới, chính là vì hỏi tôi chuyện này?" Kiêu ngạo như cô, không được phép chính mình ở trước mặt hắn tiếp tục bi thương, "Sở Tử Tiêu, mặc kệ tôi ngủ một đêm có bao nhiêu tiền, điều này không liên quan đến anh."

Sở Tử Tiêu hơi động con mắt, "Tại sao không giải thích?" Hắn có chút đau lòng, "Tôi nhớ rằng Giản Mạt không phải là người như thế....."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười, “Anh nghĩ tôi là hạng người gì? Kỳ thực, khi trở về anh thấy tôi lúc đó, cũng đã biết..... Anh thật sự chưa từng hiểu rõ tôi, không phải sao?”

Tâm tư bị vạch trần, Sở Tử Tiêu cau mày.

“Anh hỏi tôi như vậy, thậm chí hôm nay sắp xếp thời gian qua đây bàn dự án thiết kế... Không phải đã nghe thấy tôi bị người bao nuôi, có phải muốn qua đây hỏi tôi chuyện này?” Giản Mạt cười lạnh.

Sở Tử Tiêu đáy mắt đột nhiên sắc bén, lấy ra một tấm ảnh đẩy về phía cô, “Giản Mạt, người nào cũng có thể, nhưng tại sao lại là hắn?” Khóe miệng hắn xuất hiện một chút bi thương, hình như rất đau, nhưng hình như cũng đã tê dại.

Giản Mạt liếc mắt, tầm mắt rơi vào trong hình, chỉ là liếc mắt một cái, trong nháy mắt cô liền mở to hai mắt nhìn, trên mặt hoàn toàn lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Khóc, Cô Nói Cô Nhớ Hắn!

Tấm hình này được chụp lúc cô đang đi bệnh viện chữa trị vết thương ở chân, thế nhưng, bức ảnh không giống với trên mạng tiết lộ, rõ ràng ảnh chụp có thể thấy rõ nửa khuôn mặt của cô.....

Không phải người quen biết chắc chắn sẽ không nhận ra, nhưng người này cùng cô rất quen thuộc, cũng có thể nhận ra..... Người mà Cố Bắc Thần ôm chính là cô!

Hô hấp có chút gấp, thậm chí thân thể cũng bắt đầu run nhè nhẹ.

“Cô có biết khi tôi nhìn thấy tấm hình này lúc đó tâm trạng tôi như thế nào không?” Sở Tử Tiêu cười lạnh, “Cô có biết khi tôi nhìn thấy tin tức này, tâm trạng như thế nào không? Giản Mạt, cô thật tốt!”

Giản Mạt hô hấp bắt đầu nhẹ lại, cô mím môi thật chặt, một lúc lâu mới chậm rãi nâng tầm mắt nhìn về phía Sở Tử Tiêu. Cười, là việc duy nhất cô có thể làm lúc này, chẳng sợ khó coi!

“Như anh thấy.....” Giản Mạt cười, “Tôi sử dụng tất cả biện pháp để câu dẫn đàn ông có tiền, Cố Bắc Thần hiển nhiên là rất có tiền!”

Cô nhìn thấy mắt Sở Tử Tiêu trừng lớn, vẫn giả bộ rằng mình không đau, “Anh có biết không, tôi gần đây rất viến thiết kế văn phòng cho Đế Hoàng..... Vì thế lúc hắn xuất hiện, tôi thậm chí không tiếc thân đứng ở trước xe hắn cố ý đụng phải.....”

https://thuviensach.vn

“Chỉ là không ngờ, tôi chỉ đùa một chút nhưng thật sự lại bị trặc chân.....” Trong lòng Giản Mạt đã bắt đầu đóng băng, “Không nghĩ đến, người có tiền lại còn rất có lòng, không trực tiếp ném tiền cho tôi, còn mang tôi đi bệnh viện ở gần đó... Anh không biết đâu, lúc đó tôi được hắn ôm có bao nhiêu vui vẻ.....”

“Giản Mạt, cô đủ rồi!” Sở Tử Tiêu vốn là đến chất vấn Giản Mạt, nhưng cuối cùng lại bị lời của cô đâm cho bị thương, chỉ thấy mắt hắn ẩn nhẫn lửa giận, nghiến răng nghiến lợi hỏi, “Cô có biết hay không, Cố Bắc Thần cùng tôi có quan hệ gì?”

Trong lòng Giản Mạt nháy mắt liền căng thẳng, giống như bị dây thừng hung hăng siết chặt, “Quan hệ của hai người thì liên quan gì đến tôi? Đạt được mục đích mới là tốt nhất... Không chừng có thể giương cánh bay lên thành phượng hoàng”

“Cô không biết hắn đã có vợ hay sao?”

Giản Mạt cười lạnh một tiếng, “Người nào không biết, cũng biết được hắn ở bên ngoài cũng nữ nhân khác truyền ra rất nhiều scandal?”

Sở Tử Tiêu không thể tin nổi nhìn Giản Mạt, sáng nay hắn nhìn thấy tâm hình, hắn lúc đó đã không dám tin... Giản Mạt là một người luôn giữ mình trong sạch, làm sao lại có thể?

Hắn nóng lòng muốn biết đáp án, biết cô sẽ không nhận điện thoại của hắn, chỉ có thể lấy cớ bàn dự án thiết kế để qua đây...

Nhưng cuối cùng thì sao? Hắn nhận được đáp án gì?

“Thấp hèn!” Sở Tử Tiêu trong hàm răng phun ra hai chữ, hắn hoàn toàn bị Giản Mạt chọc tức, bỗng nhiên đứng dậy, “Thích tiền như vậy sao? Được, tôi cho cô..... Cô muốn bao nhiêu, tôi trả cho cô! Như vậy, cô có thể trở về bên cạnh tôi hay không?” Hắn nghiến răng nghiến lợi, “Cô biết, tôi

https://thuviensach.vn

có khả năng cung cấp cho cô!”Giản Mạt cười, chỉ là, cười giống như đang khóc...

Cô chậm rãi ngẩng đầu, xinh đẹp cười, khóe miệng lộ ra trào phúng nói: “Không có ý định đó, tôi là một người thấp hèn như vậy không xứng với địa vị cao quý như Sở luật sư..... Huống chi, anh có thể cho tôi bao nhiêu? Sẽ cho tôi nhiều tiền hơn Cố Bắc Thần hay sao?”

“Ba” một tiếng rơi xuống, tiếng vang lanh lảnh phá vỡ không gian yên tĩnh trong phòng khách.

Giản Mạt cười, Sở Tử Tiêu kinh hoàng lui về sau một bước... Hắn không thể tin nổi nhìn tay của mình, lực rõ ràng rất mạnh, các đốt khớp xương rõ ràng đang run rẩy.

“Mạt Mạt, anh...”

“Không có việc gì!” Giản Mạt cười càng xán lạn, dường như một cái tát kia làm cô không còn biết đau.

Cô chậm rãi đứng lên, mở bút, sau đó đem văn kiện hợp đồng thiết kế đẩy đến trước mặt hắn, “Sở luật sư nếu như đối với phương án thiết kế không có dị nghị, phiền anh ký tên!”

Sở Tử Tiêu nhìn khóe miệng Giản Mạt đang chảy máu, trong mắt tràn đầy áy náy cùng tự trách, tình huống như vậy thoáng cái liền phá hỏng tất cả ý định của hắn, “Có phải không.....”

“Sở luật sư, phiền anh ký tên!” Giản Mạt cắt ngang lời nói của Sở Tử Tiêu, hơi thở cũng trở nên thô trọng một cách lợi hại.

Sở Tử Tiêu rất nhanh ký tên, hắn kinh hoàng nhìn Giản Mạt.... Ở trên tòa án, hắn luôn luôn là một luật sư rất bình tĩnh nhưng khi đối mặt với cô hắn lại trở thành một người thiếu kiên nhẫn.

https://thuviensach.vn

“Mạt Mạt...”

“Tôi và anh không có thân thiết như vậy!” Giản Mạt lại lần nữa cắt ngang lời nói của Sở Tử Tiêu, “Cảm ơn Sở luật sư đã hợp tác, tôi sẽ gọi người tiễn anh...” Dứt lời, cô cầm hợp đồng xoay người liền đi ra ngoài.

Chỉ là, lúc đi ngang qua người Sở Tử Tiêu, cô liền bị kéo lại...

“Buông tay!” Thanh âm Giản Mạt đột nhiên lạnh lẽo vô tình, nhưng Sở Tử Tiêu không có buông, “Tôi nói buông tay...” Mỗi một chữ, đều là từ kẽ răng phun ra, kèm theo hơi thở phẫn hận. (Phẫn nộ và hận thù)Sở Tử Tiêu vô ý thức thả tay, cái loại cảm giác này, giống như nếu như hắn không buông, Giản Mạt sẽ làm ra những hành động không có lợi đối với chính mình.

Trong hành lang vắng vẻ không có một chút tiếng người, Giản Mạt ôm hợp đồng thiết kế vừa ký ngồi ở trên bậc thang..... Trong lòng trống rỗng.

Trên mặt truyền đến một trận nóng bừng đau nhói, nhưng đau đớn như vậy cơ hồ cô không còn cảm nhận được đau đớn ở trong lòng.

Cô dựa ở trên tường, ánh mắt dại ra nhìn về phía trước, dần dần rời rạc mất đi tiêu điểm..... Có một số việc, cô rất muốn giấu giếm, nhưng thật sự chỉ là từng bước một đem chính mình đẩy vào vực sâu.

Nhưng dù cho như vậy, cô cũng chỉ có thể chịu đựng.....

Yêu thì sao?

Mà không yêu thì sao?

Khóe miệng Giản Mạt phát ra từng nụ cười khó coi, nụ cười như vậy lại lộ ra tự giễu cùng bi thương, giống như muốn đem chua xót ở trong lòng phát tiết ra.

https://thuviensach.vn

Am thanh di động đột nhiên vang lên, dần dần kéo mạch suy nghĩ của Giản Mạt trở về.....

Cô liếc mắt nhìn tên hiển thị trên màn hình di động, thấy tên là Cố Bắc Thần..... Trong lòng đột nhiên co rút đau đớn.

Nhận điện thoại, cô đặt di động lên bên tai, không biết vì sao, lúc nãy vẫn đang ẩn nhẫn không để nước mắt tràn ra, nhưng trong nháy mắt liền tràn ngập viền mắt, khiến tầm mắt mơ hồ, trượt dài ở trên hai má..... Vẽ ra từng đợt đau đớn.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, không có thanh âm hờn dỗi như đã dự đoán, đầu bên kia chỉ yên tĩnh đôi lúc truyền đến thanh âm giống như đang kiềm chế, “Giản Mạt?”

Thanh âm giàu từ tính trầm thấp truyền đến, giống như tiếng đàn violong. Nước mắt của Giản Mạt trong nháy mắt không khống chế được liền rơi xuống, cô nhanh chóng dùng tay lau, nhưng càng lau nước mắt rơi càng nhiều.

“A Thần...” Giản Mạt cố gắng ẩn nhẫn, thế nhưng, trong thanh âm vẫn mang theo một tia nghẹn ngào.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, đôi mắt như chim ưng rơi ở phía chân trời nơi mặt trời đang lên, đáy mắt dần dần trở nên âm u sâu không thấy đáy, “Làm sao vậy, hửm?”

Giản Mạt nhẹ nhàng hít mũi một cái, “Không có việc gì, chỉ là vừa nghe thấy tiếng của anh, có chút kích động.....” Cô cắn môi, “A Thần, em nhớ anh.....”

Cố Bắc Thần trong lòng giống như đang bị trêu chọc, “Miệng ngọt như vậy, có phải là sợ anh khi trở về hỏi tội em hay không?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tự nhiên ngẩn ra, lập tức kịp phản ứng nhớ tới chuyện ngày hôm qua, “Miệng vẫn ngọt như trước mà... Ưm, em chờ anh trở về hỏi tội...” Khóe miệng cô khẽ nở ra nụ cười, “Trên giường hỏi tội có được hay không?”

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ cong tạo thành một độ cung hoàn hảo, biết được Giản Mạt đang muốn tránh nặng tìm nhẹ, cũng không có vạch trần cô, “Được, chờ anh trở về.....”

Giản Mạt đảo mắt, đáy mắt vẫn còn một mảnh ẩm ướt, “Được...”

Trầm mặc trong điện thoại một lúc, Cố Bắc Thần mới chậm rãi nói: “Giản Mạt, nếu như lúc này anh ở bên cạnh em, anh nghĩ muốn ôm em một cái.....”

“Bá” một tiếng, nước mắt của Giản Mạt vừa mới ngừng rơi, lúc này lại tiếp tục mạnh mẽ chảy ra.....

Xảy ra sự cố từ hai năm trước, cô đã quên mất khóc là như thế nào, mấy ngày nay bởi vì Sở Tử Tiêu trở về, cô dường như muốn nước mắt của hai năm về trước bù lại...

Thế nhưng, nước mắt này đều chứa đựng bi thương.

Mà thời khắc này, Cố Bắc Thần nói ra lời trong lòng lại khiến cô tiếp tục khóc... Thế nhưng, khóc như vậy là bởi vì trái tim bị rung động.

“Vì sao muốn ôm em?” Giản Mạt nỗ lực bình tĩnh hỏi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Lời Đồn Đại Chuyện Không Có Thật

Đáy mắt của Cố Bắc Thần sâu thẳm, nhưng không có vạch trầm tâm tư của Giản Mạt, hắn khẽ mở môi mỏng, chậm rãi nói: “Chồng muốn ôm vợ của mình... Còn cần lý do hay sao?”

Giản Mạt vừa nghe, đương nhiên bị những lời của Cố Bắc Thần làm cho bật cười “khúc khích“.....

Con người Cố Bắc Thần, ở bên ngoài là một người lãnh khốc bá đạo, hỏi đến mười người, thì họ đều đánh giá hắn là người “Khủng bố, khát máu“.

Thế nhưng, một người như vậy, ở cùng với Giản Mạt một thời gian dài, luôn luôn làm cho lòng của cô nhẹ nhàng khoan khoái..... Mặc dù đại đa số hai người cùng nhau đều là ở trên giường!

Cố Bắc Thần cúp điện thoại, con ngươi thâm thúy nhìn cảnh quang trong vắt ngoài khơi, híp mắt lại, đáy mắt bắn ra hàn ý.....

Thật ra hắn gọi điện cũng chỉ là..... chỉ là chẳng có chuyện gì?

Có lẽ, chỉ muốn muốn hỏi cô sau khi bị tai nạn có khó chịu ở đâu hay không..... Thế nhưng, lúc hắn nghe tới nữ nhân kia nỗ lực che giấu tiếng khóc, hắn vậy mà trong lúc nhất thời quên mất ý định ban đầu.

Muốn ôm cô..... Đây không phải là đang nói dối!

Hắn chưa bao giờ nhìn trộm tâm tư của người khác..... Chỉ là có chút không hiểu, cảm xúc bi thương của nữ nhân này vậy mà lại có thể tác động

https://thuviensach.vn

suy nghĩ của hắn.

Ngày trước là ở trong hẻm nhỏ, hôm nay lại là ở nơi nào?

“Tiêu Cảnh.....”

“Thần thiếu!” Tiêu Cảnh tiến lên.

“Đặt chuyến bay sớm nhất trở về Lạc Thành.” Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng, nhàn nhạt mở miệng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như tranh vẽ không có nửa điểm cảm xúc, lãnh đạm đến nỗi người khác không thể nhìn ra suy nghĩ của hắn bây giờ.

Tiêu Cảnh hơi nhíu mày, “Thần thiếu, sáng sớm ngày mai còn có một hợp đồng cần ký.....” Hắn ta chưa nói xong, bị ánh mắt của Cố Bắt Thần lướt qua liền nuốt trở vào, “Được, tôi liền đi giải quyết.”

Lạc Thành.

Chuyện Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt xảy ra ở phòng khách không biết có ai biết hay không, thế nhưng, sáng nay đến công ty lại nghe được rất nhiều tin đồn.

Người của phòng thiết kế muốn quan tâm Giản Mạt, lại cảm thấy lúc này hỏi vấn đề này không tốt lắm.

Hướng Vãn chép miệng xuyên qua thủy tinh nhìn Giản Mạt đang đứng ở trước cửa sổ, chùng vai xuống, cả người phờ phạc.....

“Vãn Vãn, em có biết hôm qua xảy ra chuyện gì không?” Đinh Đương lặng lẽ dời đến trước mặt Hướng Vãn, ngày đó cô ta ở văn phòng luật liền cảm thấy có gì đó không thích hợp, hôm nay thế nào lại trực tiếp biến thành cái tát?

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn bĩu môi, lặng lẽ đem sự việc nghe được ở trên sân thượng nói, “Chị nói, nếu như hai người bọn họ trước kia đã từng yêu nhau, bây giờ tại sao lại có thể.....”

“Không phải là Sở Tử Tiêu ra nước ngoài sau đó bỏ rơi Giản Mạt sao?”

“Nhưng em thế nào lại cảm thấy...” Hướng Vãn có chút ấp úng, “.....Là Mạt tỷ bỏ rơi Sở luật sư?”“.....” Khóe miệng Đinh Đương co quắp, ngượng ngùng nói, “Cũng mặc kệ ai đúng ai sai, nam nhân đánh nữ nhân là điều không thể chấp nhận!”

Hướng Vãn nặng nề thở dài, có chút lo lắng nhìn về phía Giản Mạt.....

Hôm nay, nhiệt độ toàn bộ phòng làm việc đều hạ giống rất thấp. Giản Mạt không có tâm tình đi để ý tới lời ra tiếng vào ở trong công ty, cũng không khác lúc cô mới vào làm thực tập, không thiếu lần bị nói xấu.

Tan tầm về nhà, Giản Mạt đem chính mình ngâm ở trong bồn tắm, sau đó không có mạch suy nghĩ chạy xe.....

Một cái tát của Sở Tử Tiêu làm cho cô đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười, ngày đó cô đánh hắn một cái tát, hôm nay trả lại cô..... Như vậy cũng tốt!

Nói không tức giận? Sao có thể!

Thế nhưng, dường như lại không tức giận quá.....

Cô dùng phương thức như vậy kích thích hắn, biết rất rõ ràng hắn là đang đợi cô giải thích, nhưng mà cô lại không biết phân biệt, lại đi dây dưa với người cậu mà hắn sùng bái nhất, hắn làm sao có thể không tức giận?

Chậm rãi nhắm hai mắt lại, thân thể Giản Mạt trượt xuống, đem chính mình chôn ở trong nước.....

https://thuviensach.vn

Dần dần, không khí trong người đều bị rút cạn, cái cảm giác nghẹt thở giống như sắp chết đuối ấy nhất thời khiến đầu óc cô trở nên thanh tỉnh. Cô luôn luôn là một người có tấm lòng rất tốt, không chỉ có đối với người khác, đối với mình cũng vậy!

Ngày hôm sau, khí trời ở Lạc Thành có chút biến đổi. Sáng sớm khí trời có chút âm u, ánh nắng cũng trở nên mờ nhạt..... Điều này cho thấy hơi thở của trời thu càng ngày càng đậm.

Bởi vì là cuối tuần, Giản Mạt chưa muốn thức dậy sớm.....Ở gần Lam Trạch viên hình như có đám cưới, thanh âm pháo hoa vang lên "Bùm bùm" quấy nhiễu giấc ngủ của cô, khiến cô có chút bực bội.

Kéo chăn đem chính mình chôn ở trong, đáng tiếc... Chẳng ích gì.

Giản Mạt có chút bất đắc dĩ vén chăn lên, dường như buông xuôi thở dài đứng dậy... Rửa mặt một chút, đi xuống phòng bếp dưới lầu làm bữa sáng cho mình.

Không có Cố Bắc Thần ở nhà, lại không cần đi làm, đa số thời gian của cô là đi làm tình nguyện hoặc là đi bệnh viện trông nom mẹ, nhưng hôm nay cô đáp ứng làm bại gái của Tô Quân Ly, cô ra khỏi cửa, tìm một nhà quán cà phê.....

Một quyển sách, một đoạn âm nhạc, một ly cà phê..... Cô đem bi thương của ngày hôm qua để lại cho hôm qua.

Thời gian 4 giờ chiều nhanh chóng đến, điện thoại của Tô Quân Ly gọi tới.....

"Em đang ở đâu vậy?" Thanh âm của Tô Quân Ly đều là nhu hòa ôn nhuận, "Anh đánh xe đến đón em?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nào dám để Tô Quân Ly đến Lam Trạch viên để đón cô? Nhưng ở đây không dễ bắt xe, vậy cứ nói ra địa điểm hiện tại đi.....

Báo địa điểm xong, nửa tiếng sau Tô Quân Ly đã đến.

“Có để ý nếu anh đem bạn gái đi thử lễ phục hay không?” Tô Quân Ly nhân lúc đang thắt dây an toàn cho Giản Mạt liền hỏi.

Giản Mạt nhún vai, “Không để ý, đều là do anh trả tiền mà.....”

Tô Quân Ly tôn trọng cô, biết cô chỉ đùa một chút cho vui... Hai người nhìn nhau cười, anh quay xe hướng đến cửa hàng đi đến.

Giản Mạt chọn một bộ váy màu vàng nhạt hở ngực dài quá đầu gối, không quá mức thiếu vải cũng sẽ không quá mức đơn giản, phối hợp thật tốt với khí chất của Tô Quân Ly.

“Đã có người nào nói..... Em rất đẹp hay chưa?” Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt, cười nói.

“Thường xuyên có người nói như vậy.”

Tô Quân Ly cười, lời nói của Giản Mạt rất tự tin... Một nữ nhân xinh đẹp, tất nhiên là cô phải tự tin.

Buổi diễn tấu từ thiện sẽ diễn ra ở đại sảnh của Tô gia.

Mặc dù nói là nhỏ, thế nhưng, lực ảnh hưởng của Tô gia ở Lạc Thành không hề nhỏ, trong giới âm nhạc cùng có một tầm quan trọng rất lớn..... Cộng thêm Tô Quân Ly vừa mới về nước, cũng là lần đầu tiên đến yến hội, người tới không ít.

Truyền thông ở đại sảnh của Tô gia đứng bên ngoài chờ, tối nay người tới đây không giàu cũng sẽ quý, cũng có rất nhiều minh tinh tai to mặt

https://thuviensach.vn

lớn..... Đèn flash trong tay mấy tên nhà báo không ngừng hoạt động, tiếng bấm máy vang lên liên tục.

“Đó là xe của Tô Quân Ly.....” Không biết ký giả của đài nào kinh ngạc lên tiếng, lập tức, tất cả mọi người hướng về phía một chiếc xe đua BMW điên cuồng bấm máy.

“Trên xe có bố trí tấm chắn phản quang, bên ngoài chụp sẽ không rõ mặt của em đâu.....” Tô Quân Ly liếc mắt nhìn Giản Mạt, khóe miệng ôn nhuận mà cười.

Đối với việc anh có thể nhìn thấu tâm tư của cô, Giản Mạt tỏ vẻ bất đắc dĩ châm chọc..... Nam nhân này đúng là hiểu tâm tư của người khác quá a?

Xe dừng ở chỗ đậu xe chuyên dụng của Tô gia, Tô Quân Ly đi vòng ra đầu xe mở cửa cho Giản Mạt, anh đưa tay ra..... Làm ra tư thế mời.

Giản Mạt giống như người khác, đem tay để ở trên tay anh, thuận thế ra khỏi xe.....

Không thể không nói, cho dù bên trong đại sảnh không có ký giả, Tô Quân Ly xuất hiện, cũng trở thành tiêu đề.

“Nữ nhân bên cạnh là ai vậy?”

“Nhìn không tệ.....”

“Nghe nói Tô lão gia đêm nay muốn để cho Tô Quân Ly chọn vị hôn thê..... Cậu ta lại mang bạn gái qua đây, đây là có ý gì?”

“Đây là bữa tiệc diễn tấu 'nhỏ' hay sao?” Giản Mạt có chút dở khóc dở cười.

“Anh cũng không ngờ đến.” Tô Quân Ly bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, cũng nói đùa đáp lại Giản Mạt, “Đi thôi.....”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt khẽ gật đầu, được Tô Quân Ly dắt đi, tay cô tự nhiên để ở tại khuỷu tay của anh, theo bước chân của anh hướng bữa tiệc đi đến.....

Chỉ là, trong chớp mắt lúc cô xoay người, bước chân Giản Mạt chợt cứng ở tại chỗ..... Tầm mắt chống lại một đôi mắt âm u sâu không thấy đáy, dần dần hơi nhếch môi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Khí Phách Lên Sân Khấu, Trốn Không Thể Trốn Được

“Em làm sao vậy?” Tô Quân Ly cảm giác được Giản Mạt đang chần chừ, nghiêng đầu quan tâm hỏi.

Giản Mạt thu lại đáy mắt, khóe miệng nở nụ cười lắc lắc đầu, lập tức cùng Tô Quân Ly cùng tiến vào bữa tiệc.....

Cô không nghĩ đến ở chỗ này lại có thể nhìn thấy Sở Tử Tiêu, thế nhưng, hình như cũng không phải sự việc đột ngột gì. Hắn dù sao cũng là thiếu gia của tập đoàn Sở thị, là người thừa kế duy nhất..... Tham dự hoạt động xã hội của giới thượng lưu cũng rất bình thường.

Làm bạn gái của Tô Quân Ly, không thể thiếu bị mọi người “Hỏi han ân cần” một phen..... Giản Mạt biểu hiện rất tự nhiên, mặc dù Tô Quân Bắc là người ôn nhuận, nhưng luôn luôn lộ ra cảm giác xa cách nhàn nhạt, tự nhiên cũng không hỏi anh có quan hệ gì với cô.

“Em muốn uống gì?” Sau khi đuổi được một số người, Tô Quân Ly mềm mại hỏi.

Giản Mạt hoàn hồn, mỉm cười đáp lại: “Nước chanh!”

“Được.” Tô Quân Ly trả lời, “Trước tiên thì em qua chỗ nghĩ ngơi ngồi một chút, anh đi lấy nước qua cho em..... Thuận tiện lấy cho em một ít thức ăn?”

Giản Mạt gật gật đầu, sau đó xoay người đi đến nơi nghỉ ngơi, Tô Quân Ly lúc này mới đi khu ăn uống lấy thức ăn.

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly vừa đi không đến hai phút, liền bị một người đứng chắn ánh sáng ở trước mắt..... Giản Mạt ngước mắt, chống lại ánh mắt phức tạp của Sở Tử Tiêu.

“Sở luật sư nếu như đến đây là muốn chỉ trích tôi hay chế nhạo tôi, tôi cảm thấy hôm nay hình như không thích hợp cho lắm.....” Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, “Nếu như cảm thấy cái tát ngày hôm qua không đủ, tan bữa tiếc này tôi sẽ đợi anh trả đủ.” Dứt lời, cô quyết định sẽ không để ý đến hắn nữa, liền thu hồi tầm mắt.

Đôi mắt của Sở Tử Tiêu híp lại, “Mạt Mạt.....”

“Sở luật sư, tôi muốn đi tìm bạn trai của tôi.” Giản Mạt cắt ngang lời của hắn, âm thầm hít một hơi sau đó khóe miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười, cô nhìn về phía Sở Tử Tiêu nói, “Cá nhân tôi cho rằng tôi và anh ở chung một chỗ sẽ không hay cho lắm!”

“Một Cố Bắc Thần không có khả năng thỏa mãn được em hay sao?” Trên mặt Sở Tử Tiêu lộ ra biểu tình phức tạp, giống như đang kiềm chế để không tức giận.

Đối với việc chỉ tùy tiện nói ra một câu nói cũng có thể chọc giận được Sở Tử Tiêu, Giản Mạt cũng cảm thấy rất khó chịu..... Có lẽ khi trả lời câu hỏi đó, sau khi chia tay người yêu khi gặp lại nhau nhất định sẽ trở thành kẻ thù.

“Anh nghĩ như thế nào thì tùy anh.....” Giản Mạt hơi mệt một chút, “Xin lỗi, tôi nghĩ mình muốn yên tĩnh một mình.”

“Mạt Mạt.....” Sở Tử Tiêu siết chặt tay.

“Sở thiếu, làm một người đàn ông..... Không nên ở dưới tình huống này tiếp tục đề tài đó với một người phụ nữ.” Không biết Tô Quân Ly trở lại lúc nào, hai cánh môi phát ra thanh âm nhàn nhạt, anh đem nước chanh

https://thuviensach.vn

và một chút đồ ăn để trước mặt Giản Mạt, “Không biết em thích ăn cái gì, anh chỉ tùy tiện lấy một chút.”Giản Mạt đảo mắt nhìn qua thức ăn sau đó cười nói: “Em đều thích.....” Không phải cô đang nói dối, là thật! Đối với sở thích của cô, Tô Quân Ly đều hiểu rất rõ, cô cảm thấy có chút nhẹ lòng.

“Thích thì tốt.” Tô Quân Ly mỉm cười, nói xong mới đứng dậy, tầm mắt chống lại ám mắt của Sở Tử Tiêu..... Ánh mắt của hai người, một lãnh lẽo, một nhu hòa, khí thế không ai hơn kém nhau một phân.

Giản Mạt nhìn hai người đang giằng co với nhau, đầu càng đau.

“Hôm nay Sở thiếu đến đây, Tô gia chúng tôi cảm thấy rất vinh hạnh.”

“Tam thiếu khách khí rồi.....”

“Sở thiếu hôm nay không có mang bạn gái đi sao?”

Sở Tử Tiêu đáy mặt chợt rét lạnh, chậm rãi mở miệng: “Bạn gái cho nam nhân khác mượn rồi, tôi chỉ có thể một mình đi trước.”

“Phải vậy không?” Tô Quân Ly cười khẽ, “Bạn gái giữ được thì rất tốt, nhưng nếu như không giữ được thì đâu còn là bạn gái nữa..... Sở thiếu, anh thấy có đúng không?”

“Cũng không chắc chắn.” Sở Tử Tiêu cũng cười, mặt hơi nhíu, “Có những người làm theo cách của họ sẽ bị mất đi, nhưng tôi lúc nào cũng có cách để dẫn cô ấy trở về.”

“Chỉ sợ tầm mắt của người ấy chỉ nhìn về phía trước... Dù cho sau lưng có người, cô ấy vẫn sẽ không nhìn thấy!”

Sở Tử Tiêu cười, chỉ là nụ cười rất nhẹ rất lãnh đạm, “Người đi xa..... Cũng sẽ không quên đường về.”

https://thuviensach.vn

Người tiến người lùi, ở giữa hai nam nhân đã tràn ngập một lớp thù địch, đem không khí quanh mình ngưng lại, làm cho hô hấp của người khác có chút khó khăn.

Giản Mạt vô tâm vô phế ngồi ăn, dường như hai nam nhân đang nói chuyện ở giữa hoàn toàn không có quan hệ gì với cô..... Chỉ là, đều là những món cô thích ăn, nhưng bây giờ lại trở nên khó nuốt.

“Ngại quá, tôi muốn đi toilet.” Giản Mạt nói với Tô Quân Ly một câu xong, sau đó người đã đứng dậy rời đi. Cô sợ hãi nếu như mình không nhanh chân rời đi, hai người này nhất định sẽ đem trái tim cô ép chết.

“Tam thiếu quen biết cô ấy sao?” Sở Tử Tiêu đột nhiên hỏi.Tô Quân Ly mỉm cười, “So với trong tưởng tượng của Sở thiếu còn quen biết hơn.....”

“Theo tôi được biết, Tam thiếu là quen cô ấy trong lúc làm hạng mục thiết kế sảnh âm nhạc có phải không?” Là nghi vấn, cũng là khẳng định.

Tô Quân Ly khóe miệng mỉm cười, không gật đầu cũng không lắc đầu..... Nếu như không tính ký ức bị thiếu hụt kia, nói như vậy dường như không sai. Thế nhưng, anh sao có thể gọi là mới quen cô được chứ?

“Sở thiếu muốn nói điều gì tôi có thể hiểu rõ.” Tô Quân Ly mỉm cười, “Chỉ là, nếu như sự tồn tại của một người gây ra tổn hại cho người khác, tôi cảm thấy tất yếu nên chọn con đường trốn tránh..... Sở thiếu nói có đúng hay không?”

Sở Tử Tiêu không nói gì, chỉ là khóe miệng nâng lên nụ cười, nhưng nụ cười đó lại khiến người khác không thể nắm bắt được cảm xúc hiện tại..... Hắn vốn tưởng rằng khi trở về, chỉ cần chất vấn cô lúc trước vì sao lại nói chia tay. Nhưng sự thật lại là, hắn vẫn phải đối mặt với những chuyện sóng gió khác.....Không chỉ mình tiểu cậu mà còn có cả Tô Quân Ly, Giản Mạt bây giờ..... Thật không đơn giản chút nào!

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn chính mình ở trong gương, vẻ mặt u sầu đầy khuôn mặt.

Sở Tử Tiêu đến đây lại không ngừng nói móc cô, còn cười chế nhạo cô... Mặc dù thương tâm, nhưng cô lại chỉ có thể che giấu.

Nếu như cô nhất định phải nói với Sở Tử Tiêu một câu nói thì cô chỉ có bốn chữ... Tình thâm duyên cạn!

Từ buổi đêm mưa gió hai năm về trước, bọn họ đã đêm quỹ đạo chạy ngược lại rồi.....

Sau khi ổn định lại tâm trạng, Giản Mạt ra khỏi toilet tiến vào hội trường..... Lúc này người đến đã đông hơn lúc nãy, ăn uống linh đình, quần áo xa xỉ.

Giản Mạt trở lại khu nghỉ ngơi, Tô Quân Ly cùng Sở Tử Tiêu vẫn còn đang giằng co, thấy cô trở về, hai người trái lại liền đem hơi thở nguy hiểm thu lại.....

Đột nhiên, cửa truyền đến một trận huyên náo..... Huyên náo như vậy, dường như khiến tất cả mọi người đều chú ý nhìn sang.

Chỉ thấy nơi cửa, thân hình cao lớn của Cố Bắc Thần vận một thân tây trang đứng ở đó, một tay để trong túi đi đến..... Hắn nhìn thẳng, theo mỗi bước đi, mỗi cái liếc nhìn đều tràn ngập khí phách của một vị quân vương.

Hắn bá đạo đi lên sân khấu, tất cả máy quay và ánh đèn đều chiếu trên người hắn, trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người.

“Không ngờ Thần thiếu sẽ đến.....”

“Tô gia quả nhiên mặt mũi rất lớn!”

Bức tường thành mà Giản Mạt xây nên trong nháy mắt hoàn toàn đổ sập ở thời khắc cô nhìn thấy Cố Bắc Thần, cô thậm chí quên mất hô hấp, không

https://thuviensach.vn

biết phải phản ứng như thế nào..... Trong đầu chỉ có một suy nghĩ, không phải hắn vẫn đang ở nước nhoài hay sao?

Hôm qua cũng không nghe thấy trong điện thoại là hắn muốn trở về..... Tại sao bây giờ lại xuất hiện ở chỗ này?

Bên cạnh cô chính là Sở Tử Tiêu, cô làm sao có thể đặt chính mình trong tình cảnh không thể xoay người được.....

Cố Bắc Thần đáy mắt khẽ nhúc nhích, tầm mắt cuối cùng rơi trên người Giản Mạt, ánh mắt hắn đột nhiên thâm thúy, một bên có người đến gần chào hỏi hắn cũng chỉ gật đầu đáp lễ, một bên khóa Giản Mạt ở trong đáy mắt, bước chân mạnh mẽ đi đến.....

Trái tim Giản Mạt bắt đầu run rẩy, hô hấp dồn dập dường như sắp chết đến nơi..... Cô muốn chạy trốn, thế nhưng, chân lại giống như đổ chì, không có cách nào đứng dậy được.

Tô Quân Ly phát hiện Giản Mạt không ổn, thấy sắc mặt cô có chút tái nhợt, hơi nhíu mày..... Theo tầm mắt của cô nhìn về phía Cố Bắc Thần, trong lòng phát sinh nghi hoặc.

“Em có chỗ nào không thoải mái sao?” Tô Quân Ly nhẹ giọng dò hỏi, “Có muốn đi vào phòng nghỉ ngơi trước hay không?”

“Hả?” Giản Mạt đầu óc đã hỗn loạn, cô không biết Tô Quân Ly đang nói cái gì, chỉ là vô ý thức nhẹ giọng hỏi lại đồng thời theo phản xạ tính nghiêng đầu, ai biết được khuôn mặt Tô Quân Ly lại hơi cúi xuống, ngay khi cô nghiêng đầu, môi vừa vặn lại chạm trên khuôn mặt của anh.

Thế giới dường như trong nháy mắt liền ngừng lại.....

Bởi vì Cố Bắc Thần hướng phía bên này đi đến, tầm mắt mọi người đều rơi về phía bên này..... Không thể nghi ngờ, cử động “ái muội” của Giản

https://thuviensach.vn

Mạt liền khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Sở Tử Tiêu tầm mắt hơi trầm xuống, nhăn mày.

Cố Bắc Thần đáy mắt càng híp lại, bước chân dừng lại ở trước mặt của ba người, đáy mắt giống như thủy triều bình tĩnh nhìn Giản Mạt.....

Thế nhưng, sóng ngầm đã cuộn trào mãnh liệt, giống như đến thời điểm nào đó đều có thể cắn nuốt tất cả!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Hắn Nói, Nữ Nhân Là Dùng Để Yêu

Cố Bắc Thần vẫn biết Giản Mạt rất đẹp, nữ nhân này sinh ra chính là dùng để câu dẫn ánh mắt của nam nhân.....

Cô hôm nay mặc một chiếc váy cúp ngực dài quá đầu gối, phần ngực áo được thiết kế đem khe rãnh trước ngực cô đẩy lên đầy đặc đặc biệt mê người, cặp chân trắng nõn thẳng tắp được chiếc váy ôm trọn, chiếc dày cao 10cm màu bạc ôm lấy đôi chân nhỏ nhắn trắng ngần, đều rất mê hoặc người khác.

Tóc dài được buông thả ở hai bên vai, không sử dụng quá nhiều trang sức, cô chỉ sử dụng một chiếc vòng cổ đính đá và một đôi hoa tai kim cương nhỏ, tuy đơn giản nhưng khi đeo lên người của cô đều trở thành vô cùng xa hoa.

Đẹp, rất đẹp.....

Thế nhưng, vợ của mình lại ở bên cạnh của người đàn ông khác.....Khoé môi của Cố Bắc Thần nâng lên nụ cười như có như không, đáy mắt thâm thuý nhìn Giản Mạt.

Cảm nhận được tâm lý chống cự của Giản Mạt đối với Cố Bắc Thần, Tô Quân Ly không lên tiếng nghiêng người dùng thân chắn trước mặt cô, “Thần thiếu, đã lâu không gặp.”

Ánh mắt đang nhìn Giản Mạt thu về, lãnh đạm nhìn về phía Tô Quân Ly, “Đúng là đã lâu không gặp.....” Hắn nhàn nhạt lên tiếng, lại liếc mắt nhìn Giản Mạt, “Bạn gái sao?”

https://thuviensach.vn

Mở miệng hỏi như vậy, trong lòng Giản Mạt bỗng nhiên "lộp bộp", vô ý thức nắm chặt xách tay.

“Là bạn bè!” Tô Quân Ly trả lời đúng lúc, không nặng không nhẹ, nhưng cũng đánh dấu rằng quan hệ của hai người không nhẹ.

Môi mỏng của Cố Bắc Thần nhếch lên một độ cong hoàn hảo, chỉ nhẹ nhàng 'a' một tiếng, khiến người khác không nghe ra được cảm xúc hiện tại.....

Sở Tử Tiêu không lên tiếng, chỉ nhíu mày nhìn Cố Bắc Thần..... Nếu như bức ảnh kia là thật, Bắc Thần và Giản Mạt có phải thật sự tồn tại loại quan hệ ái muội không rõ ràng ấy không?

Trường hợp hiện tại không thích hợp để hỏi..... Dù cho hắn đang tức giân với cô nhưng vẫn cảm nhận được cô đang sợ hãi.

Ngày hôm qua không phải cô nói cô sử dụng tất cả mọi biện pháp để câu dẫn Cố Bắc Thần hay sao, nhưng bây giờ tại sao lại sợ như vậy, là bởi vì Tô Quân Ly hay là vì cái gì?

“Bắc Thần, cậu không phải đang ở nước ngoài hay sao?” Sở Tử Tiêu đột nhiên phá vỡ bầu không khí yên tĩnh.

Cố Bắc Thần nhìn về phía Sở Tử Tiêu, chỉ là yếu ớt mở miệng, “Có người nói nhớ cậu..... nên cậu phải trở về!” Nhưng lời này hắn nói ra đều rất bình thản, giống như đang kể chuyện cười.

Thế nhưng, trong lòng Giản Mạt càng trầm xuống.....Cô không biết lời nói của Cố Bắc Thần có bao nhiêu phần sự thật, nhưng là, hắn nói như vậy, cô biết là cố ý để cho cô nghe thấy.

“Hả?” Sở Tử Tiêu có chút bất ngờ, vì muốn hoà hoãn bầu không khí, đùa giỡn hỏi, “Cậu không phải đang nói đến dì đấy chứ?”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cười nhẹ, không nói đúng cũng không phải nói sai..... Chỉ là, sau đó khoé mắt liền liếc nhìn Giản Mạt, đem cô từng chút một thu nạp vào đáy mắt.Lúc này bi thương không giống như trong con hẻm nhỏ, giống như có cái gì đó kẹp lại..... Kẹt lại ở cổ họng rất khó chịu.

“Tôi đi chào hỏi Tô lão một tiếng.” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, “Tam thiếu nếu không ngại có thể dẫn đường chứ?”

Tô Quân Ly có chút không muốn để Giản Mạt một mình ở với Sở Tử Tiêu, như vậy anh không yên lòng..... Nhưng là, Cố Bắc Thần lại nói như vậy, làm chủ nhân của bữa tiệc, từ chối quả không hay, “Tự nhiên!” Lời vừa dứt, anh nhìn về phía Giản Mạt, “Ở đây chờ anh, một lúc nữa anh sẽ trở lại.....”

Giản Mạt chỉ cảm thấy da đầu tê liệt, nghĩ đến chỉ cần Cố Bắc Thần rời khỏi thì mọi chuyện sẽ tốt hơn....Vừa nghe đến Tô Quân Ly dò hỏi, cô liền vội vàng gật đầu.

Có thể cảm nhận được cô quá mức cấp bách, chỉ có thể giật giật khoé miệng nói, “Anh bận rộn như vậy cứ để em tự nhiên đi.”

Tô Quân Ly ôn nhu cười, ánh mắt nhìn Sở Tử Tiêu mang hàm ý cảnh cáo, sau đó dẫn Cố Bắc Thần rời khỏi.

“Không phải bởi vì câu dẫn Cố Bắc Thần liền chuyện gì cũng có thể làm hay sao? Tại sao... khi người đứng trước mặt rồi, trái lại bộ dạng lại lúng túng như vậy?” Thanh âm của Sở Tử Tiêu rơi xuống thong thả như cánh hoa, nhưng ẩn ý lại phức tạp. Hắn có chút đố kị, có phẫn hận, cảm xúc không rõ nhiều hơn là tự giễu cùng đau lòng.

Giản Mạt cụp mắt, “Xin lỗi, tôi không tiếp được!” Cô nói xong liền xoay người ra ngoài.....Lúc này cô cần hít thở không khí gấp.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu không đuổi theo, ánh mắt thâm thuý nhìn bóng lưng của Giản Mạt..... Cô càng ngày đi càng xa, tim của hắn càng lúc càng lạnh lẽo.

Gió buổi đêm rất mát, bởi vì buổi diễn tấu từ thiện đến 8 giờ rưỡi mới bắt đầu, thời gian còn rất lâu mới đến, trong khoảng thời gian đó để mọi người có thể làm quen với nhau hoặc là dùng cơm.....Giờ này vẫn có người tất bật đi đến, không ai chú ý đến một thân ảnh đang một mình ngồi trên ghế dài.

Ngày hôm nay cô đi một đôi giày có chút cao, Giản Mạt nhìn thấy ở đây không có ai, liền đem giày cởi ra.....Chân không đạp ở trên sân cỏ, đồng thời cảm nhận được cảm giác mát nhè nhẹ, làm cho mạch suy nghĩ hỗn loạn của cô chậm rãi bình tĩnh lại.

Đáp ứng Tô Quân Ly là bởi vì muốn cảm ơn anh, cũng xác thực cùng anh chỉ là bằng hữu. Thế nhưng, Cô không nghĩ đến ở buổi tiệc lại đụng phải Sở Tử Tiêu, càng không nghĩ đến sẽ đụng phải Cố Bắc Thần....

Cầm di động, Giản Mạt nhắn một tin cho Lý Tiểu Nguyệt, nói ra tình huống vừa mới xảy ra.

Lý Tiểu Nguyệt trả lời rất nhanh: Con nhóc, ngoài đồng tinh với cậu thì mình không còn cách nào có thể đưa ra hướng giải quyết cho cậu.....Chúc cậu may mắn vậy!

“.....” Giản Mạt nhìn tin nhắn, có chút dở khóc dở cười, nhưng là, dù gì cũng không giả quyết được gì.

“Giẫm ở trên cỏ không lạnh sao?” Có thanh âm từ phía sau truyền tới, Giản Mạt hoàn toàn không kịp nhìn đó là ai, bóng người đã ngồi xổm xuống, “Nếu em để chân lạnh sẽ rất dễ dàng sinh bệnh đấy.”

Sở Tử Tiêu cầm lấy chân của Giản Mạt, cũng không sợ bẩn vuốt mấy sợi cỏ trên chân cô xuống, sau đó định đi lấy giày.....

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bỗng nhiên phản ứng kịp, vội vàng rút chân lại.....Thế nhưng, Sở Tử Tiêu cũng thuận thế gia tăng lực khiến cô không thể rút chân lại, hắn cầm lấy giày đi vào cho cô.

Sở Tử Tiêu không nhìn thấy vẻ mặt kinh hãi của Giản Mạt, thuận tay lại nắm lấy chân khác.....Thế nhưng, lần này Giản Mạt thoát nhanh, chính mình đem chân tự đi lấy chiếc giày còn lại.

Nâng tầm mắt, ánh mắt thâm thuý của Sở Tử Tiêu nhìn đáy mắt kinh hoảng của Giản Mạt, thong thả lên tiếng, "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì lại khiến em chia tay với anh? Lại vì cái gì..... tại sao bây giờ em lại khác như vậy?"

"Không vì sao hết..... Không phải tôi đã cho anh đáp án rồi sao?" Giản Mạt bỗng nhiên đứng dậy rời khỏi.

Thế nhưng, cô mới di chuyển bước chân, đã bị Sở Tử Tiêu kéo lại.

"Sở Tử Tiêu, nếu như anh muốn khiến tôi khó chịu.....đối với tôi như vậy vẫn chưa đủ hay sao?" Giản Mạt có chút hoảng hốt, chỉ sợ Cố Bắc Thần đi ra liền nhìn thấy hai người bọn họ đang dây dưa.

Sở Tử Tiêu không buông, "Em đang sợ cái gì? Tô Quân Ly hay là Cố Bắc Thần?"

Giản Mạt trừng mắt, "Có liên quan đến anh sao? Buông tay....." Đang nói, cô nổ lực thoát ra, trong tâm lo lắng càng sâu.

Thế nhưng, thường sợ cái gì, cái đó liền đến.....

Rõ ràng Cố Bắc Thần đã đi tìm Tô Quân Bắc, không biết vì cái gì mà lại đứng ở cửa, ánh mắt nhìn về phía bọn họ.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt càng phát hoảng, thậm chí không biết phản ứng như thế nào mới tốt..... Chỉ có thể đưa ánh mắt cầu xin nhìn Sở Tử Tiêu, “Coi như tôi cầu xin anh, buông tay tôi ra có được hay không?”

“Cô cùng Cố Bắc Thần quả nhiên có quan hệ?” Thanh âm của Sở Tử Tiêu trở nên kinh ngạc, đồng thời đáy mắt nổi lên vẻ bi thương, sau đó ánh mắt dĩ nhiên rơi vào trên người Cố Bắc Thần đang đi đến.

Cố Bắc Thần trầm mặc đứng phía trước hai người bọn họ, ánh mắt rơi xuống cánh tay đang dây dưa của hai người bọn họ..... Bởi vì cụp mắt xuống, Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt không nhìn thấy đáy mắt hắn dần dần tràn ra khí lạnh âm trầm.

Trong lòng Giản Mạt đột nhiên rét lạnh, càng ra sức vặn vẹo cánh tay muốn thoát khỏi sự kiềm chế của Sở Tử Tiêu.....

“Tử Tiêu.” Đúng lúc đó Cố Bắc Thần thong thả lên tiếng, “Nữ nhân là dùng để yêu thương chứ không phải làm đau họ như vậy.....” Hắn nói lời này, ánh mắt dĩ nhiên nâng lên, chỗ sâu nhất trong đáy mắt đều là bình tĩnh lạnh lùng, có một vệt tức giận tràn ra, nhưng không biết là đối với Sở Tử Tiêu hay là đối với Giản Mạt.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ôn Nhu Dưới Lửa Giận

Giản Mạt cụp mắt, âm thầm cắn răng..... Đối với tình hình hỗn loạn đêm nay, tâm trạng cô có chút bắc đắc dĩ, chỉ có thể lặng lẽ chịu đựng.

“Bắc Thần?” Ánh mắt sâu hút của Sở Tử Tiêu nhìn Cố Bắc Thần, “Cậu cùng Mạt Mạt có quen biết sao?”

“Mạt Mạt?” Cố Bắc Thần khẽ gọi một tiếng, xưng hô thật là thân mật!

Chỉ thấy khoé miệng Cố Bắc Thần nâng lên cười như không cười nhạt, tuy hắn cười trên miệng nhưng đáy mắt đã cứng lại, “Cũng có thể nói là quen biết.....” Hắn nói như vậy giống như muốn nghĩ thế nào cũng được.

Giản Mạt bị ngữ điệu bình tĩnh của hắn làm cho sợ hãi, thân thể không tử chủ được liền run rẩy.

“Lạnh sao?” Ánh mắt Cố Bắc Thần dời lên người của Giản Mạt, thấy sắc mặt trắng bệch của cô, khoé miệng câu ý cười, “Thân thể không tốt lại không biết tự chăm sóc chính mình..... Thích đẹp lại không chú ý như vậy?” Hắn trong lúc nói, liền cởi áo khoác ra, sau đó tự nhiên khoác lên người của Giản Mạt.

Quen thuộc với mùi bạc hà nhàn nhạt nhưng lại khiến động tác của Giản Mạt cứng ở tại chỗ, thậm chí, cô không dám nhìn đến vẻ mặt của Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu..... Giống như chỉ im lặng chờ đợi bão giông sắp ập đến.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu cau mày nhìn Cố Bắc Thần, tình tình của Bắc Thần như thế nào hắn là người rõ nhất.....Nữ nhân bên cạnh hắn chỉ giống như cưỡi ngựa xem hoa, nhưng tại sao lại đối với nữ nhân này ôn nhu như vậy?

Cố Bắc Thần giống như khoiong biết Sở Tử Tiêu đang xem xét hắn, chỉ đem áo khoác lên người cô, sau đó dùng giọng điệu ái muội nhàn nhạt nói, "Nếu như ngã bệnh, em đừng hòng nghĩ rằng anh sẽ đau lòng....."

"Ầm" một tiếng, Giản Mạt chỉ cảm thấy trong đầu sấm rền đang nổ tung.....Cố Bắc Thần là cố ý, hắn chắc chắn là đang cố ý.

Thanh âm gào thét, nhưng Giản Mạt vẫn không nói gì, động tác chỉ có thể tiếp nhận áo khoác của Cố Bắc Thần.....

Đáy mắt liếc thấy Tô Quân Ly, Giản Mạt đột nhiên rất muốn cười.....Vừa mới ở bên trong, bây giờ lại ở bên ngoài, cục diện như vậy thật khiến cô không biết phải làm thế nào!

"Mạt Mạt." Tô Quân Ly hình như vẫn chưa biết việc gì đang phát sinh, gọi tên cô, "Em lạnh sao?" anh đột nhiên lấy áo khoác trên người của Giản Mạt đưa lại cho Cố Bắc Thần, "Cảm ơn Thần thiếu đã quan tâm đến bạn gái của tôi....." Đang nói, anh cởi áo khoác của chính mình ra, sau đó khoác lên người của cô, cánh tay thuận thế đặt lên vai của Giản Mạt, tuyên bố quyền sơ hữu. (Nam Cung Tử Uyển: Anh ơi! Anh hại chị rồi!)

Không khí quỷ quyệt, không ai lên tiếng, ba nam, một nữ.....

Thời gian này ở ngoài vườn người không nhiều, tuy nhiên vẫn có một số người đi bộ ở đó..... Đã có người tò mò nhìn về phía này, thậm chí, bắt đầu thì thầm nói chuyện riêng.

"Thời gian không còn nhiều nữa." Tô Quân Ly từ từ nâng lên một nụ cười nhạt mỏng manh, "Thần thiếu, Sở thiếu không bằng chúng ta trước tiên nên vào trong?"Không ai di chuyển, thậm chí, toàn bộ ánh mắt của Cố

https://thuviensach.vn

Bắc Thần cùng Sở Tử Tiêu đều nhìn Giản Mạt..... Càng có thể nói, ánh mắt bọn hắn chỉ nhìn đến cánh tay của Tô Quân Ly đang ôm lấy vai của cô.

Giản Mạt bị ánh mắt thâm thuý nhìn đến giống như bị kim đâm, thế nhưng, cô chỉ có thể kiên trì chống lại.

Cố Bắc Thần lạnh nhạt thu lại ánh mắt, chỉ là như có như không cong khoé môi, không nói lời nào liền xoay người đi vào trong hội trường.....

Sở Tử Tiêu ngay lập tức cũng đi theo sau, chỉ là, ngay lúc xoay người, đáy mắt phức tạp vẫn nhìn Giản Mạt.

“Bắc Thần!” Sở Tử Tiêu đuổi theo Cố Bắc Thần, sóng vai cùng đi, “Cậu và Mạt Mạt thật sự có quen biết?”

“Đúng như cháu thấy.....” Cố Bắc Thần không có quá nhiều cấm kị.

Sở Tử Tiêu hơi nhíu mày, “Cậu.....”

“Việc này để sau hãy nói.” Cố Bắc Thần nhàn nhạt lên tiếng.

Mặc kệ Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt có quan hệ gì, Sở Tử Tiêu biết ở Tô gia không thích hợp tiếp tục nói chuyện này.

Buổi diễn tấu từ thiện diễn ra đúng 8 giờ rưỡi..... Bởi đây chỉ là hành động từ thiện nhỏ, cũng sẽ không chính thức nghe được diễn tấu, nhưng khách khứa đến hôm nay cũng đã chật kín sảnh đường.

Tô gia là gia đình văn hoá, ở Lạc Thành, thậm chí là ở toàn quốc địa vị của Tô gia cũng rất quan trọng..... Đặc biết đến đời này, Tô Quân Ly lại càng là thiên tài của âm nhạc, phong thái chỉ nhìn bằng nửa con mắt cũng vô cùng quần hùng.

Tất cả đang suy nghĩ liệu hôm nay Tô Quân Ly có thể hay không đàn một khúc, tuy nhiên cũng chỉ là nghĩ, rõ ràng biết hôm nay anh sẽ không

https://thuviensach.vn

tham dự.....

Nhưng dù cho là như vậy, mỗi một người đều quyên tặng rất nhiều..... Nhưng nhiều người lại nghĩ, hôm nay quyên tặng lớn như vậy, cũng không nghe được gì liền như vậy kết thúc. Nhưng đến khi kết thúc, Tô Quân Ly lên sân khấu.

“Đáp ứng một người bạn, ngày hôm nay cô ấy có đến buổi diễn tấu từ thiện, tôi liền muốn trình diễn một ca khúc.” Thanh âm Tô Quân Ly nhẹ nhàng giống như tiếng đàn violong một mình trong đêm, ánh mắt anh xuyên qua dòng người dừng trên người của Giản Mạt, “Cô ấy đến rồi, tôi liền đồng ý!”

Tô Quân Ly vừa nói xong lời này, cả sảnh đường đã có người khóc thút thít, tất cả người của Tô gia bđều nhíu mày, đưa mắt nhìn nhau, ngầm hiểu ý là anh đang nói đến người bạn gái mà anh đem đến hôm nay.

Tô lão gia tò mò xoay người lại nhìn, ánh mắt dò xét trên người Giản Mạt, không khỏi cười nói, “Nhìn không tệ!”

Ngón tay thon dài mềm mại lướt trên phím đàn, đồng thời Tô Quân Ly cũng thu lại ánh mắt, âm nhạc thong thả vang lên..... Một bản nhạc rất quen thuộc “khúc nhạc Alice” nhưng khi đầu ngón tay của anh đàn ra lại khiến cả hội trường đắm chìm trong thế giới mộng ảo.

Giản Mạt quên hết thời gian, quên hết tất cả, tầm mắt sáng ngời rơi trên người của Tô Quân Ly.

Nếu như nói, hôm nay Cố Bắc Thần cùng Sở Tử Tiêu đều làm cho trái tim của cô bị gai đâm đến chảy máu thì Tô Quân Ly giờ khắc này lại làm cho trái tim của cô trở nên an tâm.

Tay Tô Quân Ly linh hoạt lướt ở trên phím đàn piano, mỗi một động tác đều lộ ra toàn bộ ưu nhã cùng cao quý, ánh mắt anh chốc chốc lướt qua vị

https://thuviensach.vn

trí của Giản Mạt, khoé miệng cười lộ ra tà mị cùng bừa bãi.... Cười như vậy, rơi vào trong mắt của Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu có chút chói mắt!

Ngón tay của Tô Quân Ly nâng lên hạ xuống tạo thành một khúc nhạc đệm cuối cùng, tất cả mọi người hoàn toàn không thể kiềm chế chìm đắm trong âm nhạc của anh.

“Mặc dù Tam thiếu nói là tặng một người, cũng không có nhận được bổng lộc gì.....” Cố Bắc Thần thong thả lên tiếng, “Nếu như tối nay là diễn tấu từ thiện, vậy tôi đương nhiên phải thay cô ấy cảm ơn Tam thiếu rồi.....” Thanh âm hắn vang lên bình tĩnh, lộ ra ngưng đọng, “Một trăm ngàn, thế nào?”

Một tiếng hít khí truyền tới, mọi người không thể tin nổi nhìn về phía Cố Bắc Thần..... Không ai nghĩ đến hắn vung tay liền là một trăm ngàn, mỗi người đều bị con số đó làm cho kinh ngạc, thế nên không có suy nghĩ sâu xa về lời nói của hắn.

Tất cả mọi người ở đây, chỉ có sắc mặt Giản Mạt đột nhiên chuyển biến..... Tay cô trong nháy mắt nắm chặt, đáy mắt có một tia sợ hãi nhìn Cố Bắc Thần.

Ánh mắt Cố Bắc Thần liếc qua khuôn mặt tái nhợt của Giản Mạt, đem tất cả biểu tình kinh hoảng của cô thu vào đáy mắt..... Chỉ là, trong một khắc kia, ánh mắt của hắn đột nhiên hiểu ra.

Cô đang sợ hắn công khai mối quan hệ của bọn họ ra?

A, là vì Tử Tiêu hay là vì Tô Quân Ly?

Tô Quân Ly đứng dậy, thong thả đi xuống, đứng trước mặt của Cố Bắc Thần, khoé môi vẫn thuỷ chung duy trì nụ cười ôn hoà chưa từng thu lại, “Như vậy, cảm ơn Thần thiếu đã ủng hộ.”

https://thuviensach.vn

“Hắn vậy.....” Cố Bắc Thần thu hồi tầm mắt ở trên người Giản Mạt, khuôn mặt lạnh lùng lãnh đạm như cũ.

“Nga?” Tô Quân Ly cười nhẹ, “Lời này của Thần thiếu, tôi có chút không hiểu!”

Cố Bắc Thần nhẹ nâng khoé môi, nụ cười đó hoàn toàn che giấu vẻ cứng nhắc trong đáy mắt, lộ ra áp lực, “Tâm tình của vợ tôi hai ngày nay không tốt lắm, vì Tam thiếu có thể khiến cô ấy vui vẻ trở lại,..... một trăm ngàn này rất đáng giá!”

Lời vừa mới nói ra, không chỉ Tô Quân Ly cau mày, mà Sở Tử Tiêu đứng ở một bên cũng cứng người nhìn Cố Bắc Thần. Giống như, hai người này nghe không rõ những lời Cố Bắc Thần nói. Thế nhưng, trong lòng giống như bị cái gì đó phá tan.....Lại cắm ở trong cổ họng, không có biện pháp nào phun ra.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Người Vợ Trong Lời Đồn Của Cố Bắc Thần Là Ai?

Dù gì Tô Quân Ly cũng xuất thân trong gia đình có danh tiếng, ánh mắt run rảy trong nháy mắt liền khôi phục vẻ ôn nhuận, nói: “Lời này của Thần thiếu.....Quá thất lễ rồi!”

Ngữ điệu nghe ra có vẻ rất bình tĩnh, thế nhưng, cho dù ai nghe cũng đều mơ hồ nhận thấy lửa giận bên trong.

“A? Phải vậy không?!” Cố Bắc Thần chỉ cười nhạt, lập tức nói, “Tôi còn có việc cần giải quyết, xin lỗi không thể tiếp tục.....” Lời vừa dứt, hắn liền tiến đến cáo từ Tô lão gia, sau đó dửng dưng để tay trong túi xoay người rời khỏi.

Từ đầu đến cuối, không hề liếc mắt nhìn Giản Mạt một cái..... Giống như, hắn căn bản không biết cô.

Ánh mắt thâm thuý của Tô Quân Ly nhìn bóng lưng cao ngạo thong thả rời khỏi, khoé miệng đang cười đột nhiên thoáng một cái liền ngưng trọng.

Xung quanh có tiếng nói chuyện truyền tới, bên cạnh có người nghi hoặc hỏi, “Vợ của Cố Bắc Thần hôm nay có tới hay sao? Tại sao không có nhìn thấy?”

Có người đã bắt đầu đưa mắt tìm, thế nhưng, không có kết quả..... Chỉ là, vẫn có những ánh mắt rơi trên người Giản Mạt nhưng nhanh chóng liền rời đi.

https://thuviensach.vn

Không ai biết được bạn gái của Tô Quân Ly hôm nay lại chính là người vợ tin đồn của Cố Bắc Thần, chỉ là, nếu như vợ của Cố Bắc Thần ở đây, tại sao Thần thiếu lại không đi cùng cô ấy?

Nghi hoặc như vậy, mọi người chỉ nghĩ người vợ này vô cùng bí ẩn, cho nên mới không cùng Thần thiếu rời khỏi, không ai đặt mục tiêu lên người Giản Mạt.

Duy nhất chỉ có Tô Quân Ly và Sở Tử Tiêu!

Tô lão gia nhạy bén lướt mắt xuống hội trường, báo cho người của Tô gia một tiếng, lập tức mọi người liền nhao nhao quyên góp tiền, đề tài cũng theo đó thay đổi.

Tô Quân Ly tìm cơ hội đã đi đến bên cạnh của Giản Mạt, “Anh đưa em trở về!”

Một thân của Giản Mạt mệt mỏi gật đầu, cùng Tô Quân Ly yên lặng rời khỏi..... Thế nhưng, ở bãi đỗ xe lại đụng phải Sở Tử Tiêu.

Quan hệ của Cố Bắc Thần với Sở Tử Tiêu, Tô Quân Ly cũng biết đến..... Trải qua một buổi tối tiếp xúc, đại thể thì Tô Quân Ly cũng đoán được Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt có quan hệ không đơn giản.

Thế nhưng, không đơn giản là bởi vì ở giữa chính là Cố Bắc Thần làm hỗn loạn!

“Cô chính là người vợ tin đồn của Bắc Thần?” Ánh mắt thâm thuý của Sở Tử Tiêu sắc bén nhìn Giản Mạt, thanh âm nghe ra rất bình tĩnh, nhưng thật ra đã âm trầm lạnh lẽo.

Giản Mạt không trả lời, cũng không phủ nhận!

Sở Tử Tiêu nở nụ cười, cười có chút thê lương.....

https://thuviensach.vn

Ánh mắt phức tạp của hắn nhìn Giản Mạt, thanh âm đau khổ khàn khàn tràn ra ở cổ họng, “Giản Mạt, cô làm sao có thể.....Cô làm sao có thể như vậy?” Câu nói cuối cùng của hắn chính là gầm lên, “Vì sao lại là hắn?”

Nếu như nói, tấm ảnh Cố Bắc Thần ôm cô vào bệnh viện làm đau tim hắn, thì hôm nay, chân tướng lộ ra lại hoàn toàn xé rách mọi kiên trì của hắn bấy lâu nay.Người hắn yêu gả cho cậu của hắn, thành dì của hắn..... Ha ha, đây là chuyện buồn cười gì vậy? Chuyện này làm sao hắn có thể chịu nổi?

Tay Giản Mạt đã rất lạnh, cô mím môi nhìn Sở Tử Tiêu, tất cả mọi thứ trong đáy mắt vỡ tan tành..... Giống như, lần trước chứng kiến vẻ mặt chế nhạo thủ đoạn của cô.

Nhưng ngày hôm nay, tất cả đều đổ nát..... Người yêu gả cho nam nhân khác, thấm chí người đó lại là cậu của hắn!

Đầu mũi của Giản Mạt đã bắt đầu chua xót, có một số việc, cô cũng biết chính mình không thể trốn tránh, thế nhưng, dưới tình huống này, cô không thể khống chế được mà nổ tung.

“Trước tiên, anh đưa em trở về.” Tô Quân Ly vẫn coi như vẫn bình tĩnh, nói, “Sở thiếu, tôi hy vọng anh hiểu rõ, ở địa điểm này không thích hợp để chất vấn..... Đương nhiên, nếu anh muốn đặt Giản Mạt vào trong nhưng lời đồn đại ngoài kia, hoặc ở đây dùng lời nói làm tổn thương cô ấy.”

Hai mắt màu đỏ tươi của Sở Tử Tiêu nhìn Giản Mạt, “Tôi đưa cô về!”

“Không.....” Giản Mạt theo ý thức liền cự tuyệt.

Tô Quân Ly đem Giản Mạt kéo về phía sau, “Sở thiếu, Mạt Mạt là bạn gái đến cùng với tôi hôm nay.....Xin anh tự trọng một chút!”

https://thuviensach.vn

“Đường đường là Tam thiếu, lại dùng người đã kết hôn làm bạn gái.....A, thật sự đáng buồn cười!” Sở Tử Tiêu giống như mãnh thú, miệng lưỡi sắc bén hoàn toàn không suy nghĩ nói ra.

Sắc mặt Tô Quân Ly đã hơi trầm xuống, “Buồn cười cũng được..... Nhưng tôi sẽ không dùng nhưng lời lẽ sắc bén để làm tổn thương một người con gái.” Lời vừa dứt, lần này anh không có dừng lại, sau đó mở cửa bên cạnh ghế lại đỡ Giản Mạt ngồi vào trong, vòng qua đầu xe đi tới ghế lái.

Khởi động xe, sau đó rời đi..... Tất cả hành động đều rất nhẹ nhàng hờ hững.

Giản Mạt giống như bị cướp mất linh hồn, từ đầu đến đuôi đều để mặc động tác của Tô Quân Ly..... Thế nhưng, thời khắc chiếc xe rời đi, ánh mắt cô liền rơi bên ngoài cửa kính xe.....Nhìn bóng người của Sở Tử Tiêu càng lúc càng xa.

Có cái gì đó tuôn ra viền mắt, trườn xuống đọng lại ở trên khoé miệng..... Mùi vị mặn chát liền làm kích thích thần kinh của Giản Mạt.

Rõ ràng đau đến không thể hô hấp, thế nhưng, cô dường như quên mất tiếng kêu đau đớn.

Bên trong xe rất yên tĩnh.....

Tô Quân Ly nghiêng đầu nhìn Giản Mạt, nhẫn nhịn, nhưng cuối cùng vẫn mở miệng, “Là thật sao?”

Giản Mạt không lên tiếng, ánh mắt chỉ rơi ở bên ngoài cửa xe, khẽ gật đầu.

Có cay đắng lướt qua khoé miệng của Tô Quân Ly, lộ ra phiền muộn.

https://thuviensach.vn

“Có thể đưa em trở về Lam Trạch viên hay không?” Thanh âm yếu ớt của Giản Mạt vang lên.

Toàn bộ sự việc đêm hôm nay xảy ra khiến cô không kịp ứng phó, cô tưởng Cố Bắc Thần sẽ không nói, đêm nay có thể trốn được một kiếp..... Thế nhưng, người đàn ông lạnh lùng đó lại không muốn bỏ qua cho cô.

Đầu tiên là hành động ám muội, sau đó lại là những lời lẽ khiến người khác phải mơ màng..... Ha ha, một câu nói, bất kể là Sở Tử Tiêu hay là Tô Quân Ly, đều bị hắn đánh trở về hiện thực.

Cô là vợ của Cố Bắc Thần, cho dù không yêu..... Cũng không cho phép kẻ khác nhúng chàm!

Tô Quân Ly nhìn bộ dạng mệt mỏi của Giản Mạt, trong lòng đột nhiên đau đớn, gật đầu, “Được.”

Tầm tình của Tô Quân Ly trầm trọng, mặc dù vừa mới về nước, thế nhưng, anh vẫn nghe được Cố Bắc Thần có rất nhiều scandal, “Mạt Mạt, em cùng anh ta.....” Thanh âm của anh đột nhiên ngừng lại, anh có quyền gì để hỏi cô đây?

Ban đầu, anh nghĩ rằng mình sẽ không thất bại ngay trên vạch xuất phát..... Nhưng hôm nay thì sao?

Giản Mạt không có tâm tình đi phỏng đoán suy nghĩ hiện tại của Tô Quân Ly là gì, thậm chí, cũng không suy nghĩ đến Cố Bắc Thần vung tiền như thế rốt cuộc thể hiện cái gì!?

Xe dừng bên ngoài Lam Trạch viên, Giản Mạt nhàn nhạt nói, “Cảm ơn” sau đó tháo dây an toàn bước xuống xe.

“Mạt Mạt.....” Tô Quân Ly mở miệng, ánh mắt thâm thuý nhìn cô.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt quay đầu, nổ lực nở ra một nụ cười, “Em không sao.”

“Anh có thể giải thích cho Thần thiếu biết.....” Tô Quân Ly có chút gấp gáp nói, “Ngày hôm nay đáng lẽ anh không nên mang theo em, lại để em rời vào tình cảnh khó chịu này.”

Giản Mạt cười, lắc đầu, “Em cảm thấy có chút mệt, em vào trước.....” Hít sâu một hơi, cô chân thành nói, “Hi vọng chuyện mà em giấu diếm anh sẽ không gây trở ngại đến con đường tình bạn của chúng ta.”

Thân thể Tô Quân Ly hơi cứng đờ, anh nghe ra được ý tứ của Giản Mạt..... Hai chữ “bạn bè”, là muốn nói anh không có cơ hội tiếp tục theo đuổi cô, cũng khiến anh không có biện pháp cự tuyệt.

“Sẽ không.....” Hai chữ nhẹ nhàng phát ra từ miệng của Tô Quân Ly, lộ ra tự giễu trầm trọng.

Giản Mạt cười, không tiếp tục nói nữa liền xuống xe đi vào Lam Trạch viên.

Một chiếc xe Spyker kiêu ngạo đỗ trước cửa, trong biệt thự bao trùm trong bóng tối, không có một chút ánh sáng.....

Trái tim Giản Mạt không tử chủ được đập nhanh hơn một nhịp..... Cô mở cửa, dưới ý thức muốn mò tìm công tắc mở đèn, nhưng tay chưa tìm thấy, liền nghe thấy một tiếng “ầm”, cửa liền bị đóng lại, toàn bộ cơ thể của cô bị một lực mạnh ép lên trên cửa.....

Không có báo trước, một nụ hôn thô bạo ùn ùn đánh tới..... Giản Mạt bị đau liền “a” lên một tiếng, muốn đẩy ra, nhưng hai tay lại bị kéo lên đỉnh đầu.

“A.....A Thần.....A.....Cố Bắc.....Bắc Thần.....A.....” Giản Mạt bị một lực mạnh vây kín khiến cô có chút choáng váng, theo phản xạ cô muốn

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu tránh né, thế nhưng không ngờ đến, cử động của cô, liền hoàn toàn chọc giận Cố Bắc Thần!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Xé Rách Tất Cả Phẫn Nộ

Nụ hôn kéo đến ùn ùn không có một chút dịu dàng nào, hoàn toàn lộ ra dáng vẻ lạnh lùng khát máu..... Giản Mạt bắt đầu phản kháng Cố Bắc Thần, nhưng dưới sự kiềm chế của hắn, cô không cách nào thoát ra được, cuối cùng chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Sự việc hôm nay ở trong trang viên của Tô gia, không phải cô cũng dự đoán được khi trở về sẽ phải đối mặt với giông tố hay sao?

Quần áo vẫn chưa cởi ra, chỉ trêu chọc ở bên ngoài..... Không hề có khúc dạo đầu, vật cứng thật sâu đi vào ngõ nhỏ khô khốc, Giản Mạt đau đến nhíu mày, “Đau.....”

Thanh âm oan ức vẫn lộ ra cứng cỏi quật cường, nhưng cô chỉ phát ra một tiếng, sau đó Giản Mạt liền cắn chặt môi thừa nhận từng trừng phạt điên cuồng của hắn.

Cố Bắc Thần giống như kẻ điên, ở trong bóng tối, đáy mắt như dường như đen kịt, hoà lẫn với bóng đen, vẻ mặt không nhìn rõ cảm xúc..... Nữ nhân này tại sao lại dám ở bên ngoài câu dẫn nhiều đàn ông như vậy?

Một người là Tam thiếu của thành Bắc Tô, một người là cháu trai của hắn..... Tốt, tốt, rất tốt!

Hắn ở nước ngoài nghe được sự tình trong điện thoại, chỉ nghe thấy tiếng khóc của cô không suy nghĩ gì liền nhanh chóng trở về..... Cứ như vậy, hắn vẫn chưa có ngủ đủ giấc đã mở cuộc họp, nghĩ rằng có thể về sớm một chút trở về gặp cô, nhưng cô lại không ở nhà!

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ thị Tiêu Cảnh đi tra hành tung của cô, cuối cùng tra ra cô đang tham dự tiệc tối ở Tô gia..... Hắn dĩ nhiên liền đến đó để tìm cô.....

Cuối cùng thì sao..... Nữ nhân này đối với hai nam nhân kia có vẻ rất thân thiết, thậm chí có khả năng khiến hai người kia đối đầu với nhau..... Tốt, tốt, thật sự là quá tốt rồi!

Ngậm một bụng tức tối, động tác của Cố Bắc Thần càng lúc càng nhanh, càng lúc càng sâu, trừng phạt kiêm nổi giận để Giản Mạt không có một tia thoải mái, chỉ có đau đớn.....

Cũng bởi vì lực va chạm mạnh, đầu của cô không ngừng đụng lên cửa, sau khi tai nạn đầu cô vẫn có một chút đau, bây giờ đụng phải lại càng đau đớn hơn.

“Giản Mạt, cô tại sao lại dám?” Thanh âm Cố Bắc Thần vừa lạnh lẽo xen lẫn tức tối, “Có phải tôi ở bên ngoài có nhiều tin đồn nên cô cũng muốn để cho tôi bị cắm sừng phải không?”

Giản Mạt bị đau đến choáng váng, giống như tất cả động tác chỉ còn dựa theo bản năng, “Em không có.....” Thanh âm khàn khàn vang lên, bên trong có pha lẫn mệt mỏi, lộ ra tia nản lòng tuyệt vọng.

Bất kể là Sở Tử Tiêu hay là Cố Bắc Thần, cũng làm cho trái tim của cô có cảm giác như bị xé rách.....

“Giản Mạt, mỗi lần đều không muốn đi đến chỗ chị của tôi, cho tới bây giờ là vì Sở Tử Tiêu, có đúng hay không?” Đôi mắt của Cố Bắc Thần híp lại, đáy mắt bắn ra tia nhìn lạnh lẽo.

Giản Mạt không trả lời, Cố Bắc Thần đem chính mình va chạm vào nơi sâu nhất của cô, lửa giận càng cháy mãnh liệt.”Cô và Tử Tiêu có quan hệ gì?” Cố Bắc Thần lạnh lùng hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt điên thật rồi, cô bị Cố Bắc Thần ép đến phát điên rồi, cô chống lại ánh mắt lạnh lùng của Cố Bắc Thần, lạnh lùng như vậy liền khiến lòng cô càng lạnh, “Cố Bắc Thần, anh muốn nghe điều gì?” Thanh âm cô không khỏi lên cao, giống như đang gào lên, “Tôi và Sở Tử Tiêu có quan hệ gì? Quan hệ người yêu anh có hài lòng chưa? A”

Giản Mạt chỉ cảm thấy trong thân thể có cảm giác vừa hưng phấn vừa đau đớn khiến cho thần kinh của cô chợt căng lên, thanh âm rít gào đồng thời truyền đến, Cố Bắc Thần giống như muốn giết chết cô, động tác điên cuồng đoạt lấy.

“Cố Bắc Thần, sau khi tôi gả cho anh thì đã cùng anh ấy chia tay rồi.....” Giản Mạt rơi nước mắt, đến cùng liền khuất phục trước sự điên cuồng của hắn, thanh âm yếu ớt phát ra, “Các anh đừng ép tôi nữa có được hay không?” Thanh âm khàn khàn của cô chứa đựng tuyệt vọng, nước mắt không thể khống chế được liền rơi xuống.

Toàn thân Cố Bắc Thần cứng đờ nhìn nước mắt của Giản Mạt, ở trước mắt hắn, lần đầu tiên hắn thấy được vẻ mặt chân thật nhất của cô..... Thế nhưng, hắn biết rõ, nước mắt này không phải bởi vì hắn mà là bởi vì Sở Tử Tiêu.

Phía dưới nhanh chóng chuyển động, Cố Bắc Thần liền đem chính mình phòng thích ở trong cô sau đó liền rút ra, hắn lạnh lùng nhìn thân thể bởi vì không có lực chống đỡ mà từ từ trượt xuống trên cửa, ngồi ở trên nền đá, trong lòng đột nhiên lướt qua cảm giác đau đớn, nhưng cảm giác đó liền biến mất rất nhanh không để lại dấu vết.

“Dù cho không yêu, trong thời gian cô làm vợ của Cố Bắc Thần tôi, cô..... sau này cũng chỉ có thể là nữ nhân của tôi!” Cố Bắc Thần lạnh lùng nói xong liền xoay người lên lầu.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đi vào phòng tắm, sau khi đi ra liền choàng áo choàng tắm đi vào phòng sách, Giản Mạt vẫn ngồi ở dưới đất..... Hắn chỉ là liếc mắt qua, sau đó liền không còn để ý đến.

Buổi đêm mùa thu gió rất mát, trên sàn nhà lạnh lẽo càng thấm vào da đi vào thân thể..... Giản mạt giống như một đứa trẻ rách nát, sinh mệnh giống như bị rút cạn.

Khoé miệng dần dần câu lên ý cười tự giễu, cô tưởng mình sau khi bán thân vẫn còn lưu lại một ít tôn nghiêm, nhưng cuối cùng thì sao?Liền bởi vì cái tôn nghiêm đó, liền triệt để đem mình đẩy vào địa ngục!

Ha ha..... Giản Mạt, cô thừa nhận đi, từ đầu đến đuôi làm sao có thể hy vọng cô trở về như lúc ban đầu! Thế nhưng, qua buổi tối hôm nay, cô cũng sẽ mất đi cái mình đang sở hữu, cô còn có thể kiên trì cái gì?

Yêu Sở Tử Tiêu, còn hợp đồng với Cố Bắc Thần..... Kỳ thực, vận mệnh của cô cũng đã thất bại thảm hại.

Sau khi Tô Quân Ly trở về trang viên của Tô gia, khách mời cũng đã lục đục ra về.....

“Tam thiếu gia, lão gia mời cậu đến thư phòng của ngài một chuyến.” Quản gia Trang có chút lo lắng nói, “Sắc mặt của lão gia có chút không tốt.”

“Tôi biết rồi.” Tô Quân Ly gật đầu, “Cảm ơn quản gia Trang.” Lời vừa dứt, anh liền hướng phòng sách đi tới.

“Thùng thùng.”

“Tiến vào đi!”

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly đẩy cửa đi vào, liền nhìn thấy Tô Chấn Kỳ đang đứng ở cửa sổ, trong tay cầm một tẩu thuốc khói lượn mù mịt, toàn bộ trên người đều tràn ngập khí chất trầm ổn qua nhiều năm tháng.

“Cha!” Tô Quân Ly mở miệng, thuận thế đóng cửa lại.

Tô Chấn Kỳ thong thả xoay người, sau đó ra hiệu cho Tô Quân Ly ngồi xuống, ông cùng ngồi xuống ở một bên sô pha, “Đêm này nữ nhân kia là sao?”

Tô Quân Ly trầm mặc, lập tức nói, “Bạn bè.....”

“Bạn bè?” Tô Chấn Kỳ hừ lạnh một tiếng, “Quân Ly, con xuất ngoại cũng rất nhiều năm phải không?”

“Vâng.....” Tô Quân Ly đáp lời.

“Đêm nay có rất nhiều phụ nữ, tại sao con vẫn cứ coi trọng cô ta?” Tô Chấn Kỳ đột nhiên giống như muốn chuyển đề tài.

Tô Quân Ly trầm mặc, “Cha.....” Anh có chút bất đắc dĩ, “Con và Giản Mạt chỉ là bạn bè.” Hít sâu một hơi, thấy vẻ mặt cha mình vẫn mang vẻ không tin, anh bắt đắc dĩ than nhẹ, “Cha, Giản Mạt là bé gái năm đó.”

Tô Chấn Kỳ đầu tiên liền nhíu mày, ánh mắt sắc bén lập tức nhìn Tô Quân Ly, thấy anh hơi gật đầu, cảm xúc khác thương nơi đáy mắt chợt lướt qua, “Là cô ta?”

Tô Quân Ly gật đầu, “Mới gặp cô ấy con cũng không nhận ra, lúc đó là cô ấy thiết kế sảnh âm nhạc của con..... Sau đó vô ý nhìn thấy vết sẹo lưu lại ở sau tai, con mới biết là cô ấy.”

Tô Chấn Kỳ nghe, tâm tình có chút phức tạp, nhưng vẫn trầm mặt nói, “Đêm nay nghe ra ý tứ của Thần thiếu, nói rõ Giản Mạt chính là vợ của

https://thuviensach.vn

hắn..... Một nữ nhân đã kết hôn, con cũng cô ta làm sao thích hợp ở cùng nhau?"

Tô Quân Ly dở khóc dở cười, "Cha, lúc đầu con cũng không biết.....Bây giờ chúng con chỉ là bạn bè với nhau."

"Hừ, con nghĩ như vậy cũng tốt." Tô Quân Ly khí chất vẫn như trước nói, "Người kia là Cố Bắc Thần, hắn là một người thủ đoạn tàn nhẫn..... Mặc dù Đế Hoàng không liên quan đến lĩnh vực văn hoá, nhưng nếu như hắn muốn huỷ hoại một người, cũng rất đơn giản."

Tô Quân Ly nở nụ cười, "Cha, cha càng ngày càng suy nghĩ sâu xa....." Anh mở miệng trêu đùa, "Trước tiên phải nói đến hắn không yêu vợ của hắn, dù cho có yêu..... Cố Bắc Thần cũng sẽ không vì một nữ nhân mà gây chiến."

Tô Chấn Kỳ hừ lạnh khinh bỉ, "Con theo học tâm lý, con có thể giải thích cho ta về hành động của Cố Bắc Thần đêm nay một chút không?"

Tô Quân Ly nghe, lập tức cau mày..... Anh không muốn nghĩ đến, thế nhưng, sự chiếm hữu của Cố Bắc Thần xuất hiện quá mức rõ ràng.

Đột nhiên, Tô Quân Ly âm thầm vui mừng, may rằng hôm nay không để cho cánh nhà báo vào trong, nếu không..... Sự việc đêm hôm nay mặc dù không ai biết là Giản Mạt nhưng vẫn sẽ khiến cô bị thương tổn.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Chính Thức Giới Thiệu, Cô Ấy Là Tiểu Mợ

Thời gian Cố Bắc Thần trở lại phòng, Giản Mạt không có ở trên giường... Vừa rồi hắn tiến vào cũng đã nhìn dưới lầu, cũng không có ai.

Hơi nhíu mày, khuôn mặt Cố Bắc Thần thoáng chốc lạnh xuống, hắn xoay người tiến vào toilet...

Bật đèn, tầm mắt liếc đến bồn tắm trong nháy mắt liền nhíu mày..... Chỉ thấy nửa mặt của Giản Mạt lộ ra bên ngoài mặt nước, tóc giống như nổi ở phía trên, lộ ra một cỗ hơi thở "chết chóc".

Sắc mặt Cố Bắc Thần liền chuyển biến, nhanh chóng tiến đến một phen đem Giản Mạt ôm ra, "Giản Mạt, Giản Mạt... Mạt nhi..."

Không có người đáp lại, sắc mặt Cố Bắc Thần trắng bệch giơ tay lên liền hướng phía Giản Mạt tìm kiếm hơi thở..... Hô hấp yếu ớt khiến hơi thở trong cổ họng hắn đứt rời.

Giản Mạt dường như cảm nhận được một cỗ hơi thở ngưng trọng áp bức, chậm rãi mở mắt ra, thanh âm vô lực: "A Thần....."

Cố Bắc Thần cứng mặt, một phen ôm ngang người cô lên, tùy tiện chà lau thân thể ướt sũng của cô, sau đó ôm cô trở về giường.

"Ưm..." Một tiếng ưm tràn ra cánh môi trắng bệch, Giản Mạt chậm rãi mở mắt ra, mơ màng nhìn Cố Bắc Thần, chỉ là..... Tầm mắt rời rạc không có tiêu điểm.

https://thuviensach.vn

“Cô muốn chết hay sao?” Thanh âm Cố Bắc Thần có phần hung ác nham hiểm.

Giản Mạt hơi cụp mắt, vẻ mặt mệt mỏi nói: “Em chỉ muốn đi tắm.....” Đầu cô trở nên mờ mịt, “A Thần, đầu em đau.....” Cô mơ màng nói xong, người đã lịm dần rơi vào hôn mê.

Cảm giác được Giản Mạt có điểm không thích hợp, Cố Bắc Thần lấy điện thoại di động gọi, “Đến Lam Trạch viên một chuyến.” Dứt lời, cũng không để đối phương có cơ hội trả lời, trực tiếp cúp điện thoại.

Lệ Vân Trạch tới rất nhanh, nghe ngữ khí của Cố Bắc Thần, giống như có người sắp chết..... Thế nhưng, sau khi tới nơi, hắn mới phát hiện, chỉ là Giản Mạt đang bị đau đầu.

“Cậu có phải hay không quá khẩn trương rồi hả?” Lệ Vân Trạch nhận lấy tách cà phê do Cố Bắc Thần đưa tới, nhấp một hớp, “Không bằng, cậu cũng nên tiết chế một chút..... Có người đối với vợ của mình như vậy sao?”

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, không có mở miệng nói chuyện.

Lệ Vân Trạch lắc lắc đầu, “Cậu lúc trước cưới cô ấy cũng chỉ vì cổ phần, nhưng đêm hôm đó mình liền cảm thấy cậu không được bình thường..... Lão tam, cậu có phải hay không đối với Giản Mạt động lòng?”

Cố Bắc Thần thu lại ánh mắt, “Cậu suy nghĩ nhiều rồi.”

“Nói như thế nào thì hai người cũng đã kết hôn rồi, thân thể như vậy lăn qua lăn lại không được tốt lắm.” Lệ Vân Trạch hiểu rất rõ về bệnh tình của người khác, bản thân hắn ta là bác sĩ, tuổi còn trẻ cũng đã lấy được hai bằng tiến sĩ y khoa, vừa có thể làm tốt ở khoa thần kinh lẫn khoa phổi.

Vừa mới kiểm tra, mặc dù không có xem kỹ, nhưng cũng biết trong lòng Giản Mạt đang tích tụ dục hỏa quá độ..... Hắn và Cố Bắc Thần cùng là

https://thuviensach.vn

nam nhân, cũng là huynh đệ của nhau, có một số việc không cần nói cũng biết.”Uống xong chưa? Xong rồi có thể lăn.....” Mặt Cố Bắc Thần tràn đầy hắc tuyến nói.

Lệ Vân Trạch vừa nghe, có chút dở khóc dở cười, nhưng cũng không nói gì thêm, sau đó đem chén cà phê đặt xuống, than nhẹ một tiếng, “Chậc chậc, xong việc lại qua cầu rút ván như vậy, thật là đến không đúng chỗ chút nào.”

Cố Bắc Thần đưa Lệ Vân Trạch ra, sau khi trở lại phòng ngủ thì Giản Mạt đã tỉnh lại... Tầm mắt hai người cứ như vậy nhìn nhau, một ủ dột, một mơ màng.

Dưới ánh đèn, sắc mặt của Giản Mạt trắng bệch..... Cô nhíu mày, dường như rất khó chịu.

Cũng không biết có phải là do ban nãy giằng co mệt hay không, Giản Mạt chậm rãi thu hồi tầm mắt, hơi nghiêng người..... Sắc mặt lộ ra vẻ lạnh lùng.

Không gian yên tĩnh, tiếng đồng hồ điểm giống như chiếc búa nhỏ đánh vào thần kinh của cô..... đầu Giản Mạt vẫn có vẻ nặng nề, thế nhưng, lại không còn buồn ngủ.

Yên tĩnh, toàn bộ không gian hoàn toàn là vẻ tĩnh lặng khiến cho hơi thờ như bị đè ép, hình như liền đem không khí ngưng tụ.

Tiếp xúc hai năm, Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt ở chung chưa từng có chuyện an tĩnh như vậy..... Thỉnh thoảng hắn trở về, cô luôn luôn dùng khuôn mặt tươi cười để đón chào, dường như ở trên người cô không bao giờ nhìn thấy dáng vẻ không sung sướng.Cô ở trên giường cực lực thỏa mãn hắn..... Mà hắn dường như cũng ham mê loại hương vị nhiệt tình như vậy.

https://thuviensach.vn

Nữ nhân bên cạnh Cố Bắc Thần lui tới rất nhiều, hắn muốn cái gì dạng mà không có? Thế nhưng, hắn đối với đối phương cũng vô cùng giữ khoảng cách..... Cần tìm người giải toả nhu cầu, cũng trở về tìm vợ hắn là Giản Mạt, hắn tự nhiên sẽ không cần đi tìm nữ nhân khác.

Thế nhưng, bây giờ nữ nhân này vậy mà dính dáng đến chuyện tình cảm với cháu trai của hắn.....

Lúc ấy, hắn chỉ thị Tiêu Cảnh đi tra xét quá khứ của Giản Mạt cùng Tử Tiêu..... Ha hả, tình yêu của bọn họ ở Lạc Đại rất nổi danh!

Tử Tiêu là người ưu tú, người như vậy ở trường học nhất định sẽ có rất nhiều người theo đuổi..... Nhưng hắn vẫn một mực ưu ái một mình Giản Mạt. Thậm chí, dùng rất nhiều tâm tư theo đuổi cô..... Dù cho quá khứ đã nhiều năm, nhưng chuyện của hai người bọn họ ở trong sân trường vẫn còn khiến mọi người ca tụng.

Tại sao hai người bọn họ lại chia tay? Bởi vì Tử Tiêu xuất ngoại, không có cách nào thỏa mãn được lòng ham hư vinh của cô hay sao?

Bầu không khí trong phòng ngủ càng lúc càng kiềm chế, cuối cùng Giản Mạt liền nhắm mắt lại..... Ở trước mặt Cố Bắc Thần, cô chưa từng có dáng vẻ tuỳ hứng như thế, thế nhưng, giờ khắc này cô chỉ cảm thấy mệt mỏi đến nỗi không muốn để ý tới, càng không muốn đi lấy lòng hắn.

Hạ thân truyền đến cảm giác đau đớn, Giản Mạt tùy ý để thân thể chính mình đau đớn, đau đớn như vậy có thể giúp cô che giấu được nội tâm khó chịu..... Lúc ấy lời nói của Cố Bắc Thần đã khiến cho Sở Tử Tiêu giống như bị rơi xuống vực sâu, hiển nhiên, cô không cần phải lo lắng nếu như quan hệ của hai người bọn họ bị phát hiện nữa.

Thật tốt, như vậy cũng coi như hắn đã giúp cô giải quyết được vấn đề rồi.....

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghĩ, nghĩ rồi lại nghĩ, khoé miệng đột nhiên cong lên..... Sau khi mỉa mai cùng nhục nhã như vậy, cô còn có thể bật cười, thật tốt!

Một đêm dài, cũng sẽ trở thành quá khứ..... Trên cái thế giới này thứ công bằng duy nhất chính là thời gian, mặc kệ cô vui vẻ muốn lưu lại thời gian, hay là bi thương muốn tránh né thời gian, nó luôn luôn dùng tốc độ của chính nó chuyển dời.

Không khí trôi qua mỗi một ngày lại càng trở nên âm trầm (lạnh lẽo càng yên tĩnh), thời gian chạy tới chủ nhật, bởi vì bầu trời có vẻ lo lắng, khiến buổi sáng rất lâu mới đến..... Trong không khí càng tràn ngập khí lạnh, giống như cơn mưa thu có thể đến bất chợt.

Sáng sớm, Sở Tử Tiêu liền gọi điện cho Cố Bắc Thần, hỏi hắn đang ở đâu, sau đó liền chạy đến Lam Trạch viên.

Lam Trạch viên là biệt thự khi Cố Bắc Thần vẫn chưa tiếp quản Đế Hoàng xây dựng nên, tất cả phòng ốc ở trong biệt thự đều do một tay Cố Bắc Thần thiết kế nên..... Bây giờ rất nhiều người đều thấy được thành công của hắn, đã hiếm khi có người nhớ, hắn thế nhưng từng là thiên tài của ngành kiến trúc.

Sắc mặt Giản Mạt có chút không tốt, cô vừa ngồi xuống bàn ăn, chuông cửa liền vang lên..... Vô ý thức, cô liếc nhìn người đàn ông đối diện đang đọc báo, sau đó đứng dậy đi mở cửa.

Bình thường ở đây người thường xuyên gõ cửa không phải Tiêu Cảnh thì cũng là Tô San, Giản Mạt cũng không có bao nhiêu suy nghĩ, thế nhưng sau khi cửa được mở ra, lại đụng phải ánh mắt thâm thuý của Sở Tử Tiêu, lòng cô đột nhiên lạnh lẽo, nhưng sau đó sắc mặt lập tức bình tĩnh lại.

Sở Tử Tiêu không có tiến vào, chỉ là lẳng lặng nhìn Giản Mạt..... Mặc dù tối hôm qua đã chứng thực được sự thật trên nét mặt của Giản Mạt, thế nhưng, thấy cô ở đây, tim của hắn vẫn trở nên có rút đau đớn.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu càng không nghĩ đến, Cố Bắc Thần lại đem Giản Mạt sống chung ở Lam Trạch viên, dù sao, ở đây đã từng là lễ vật mà hắn đã đưa cho một người.....

“Không đi vào sao?” Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, thanh âm đột nhiên im lặng.

Sở Tử Tiêu máy móc đi vào.....

Đúng lúc đó, Cố Bắc Thần buông tờ báo xuống, hỏi: “Ăn điểm tâm chưa? Hay là chúng ta ăn cùng nhau?”

Sở Tử Tiêu ngồi xuống bàn ăn, Giản Mạt đi phòng bếp cầm thêm một bộ bát đĩa yên tĩnh đặt trước mặt Sở Tử Tiêu..... Từ đầu tới đuôi, ánh mắt hắn đều dừng ở trên người của Giản Mạt.

Cố Bắc Thần cầm lấy cà phê nhấp một hớp, liếc mắt nhìn Giản Mạt, sau đó nhàn nhạt mở miệng: “Chính thức giới thiệu, cô ấy là dì của cháu!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tình Thương Không Thể Tỉnh

Chỉ một câu nói, liền có thể khiến hai người đau đớn!

Sở Tử Tiêu nhíu mày, hô hấp trở nên có chút không dễ chịu.....

Giản Mạt liếc mắt nhìn Sở Tử Tiêu, khoé miệng khẽ động hào phóng nở ra một nụ cười, “Xin chào!” Hình như chỉ có giống như vậy, cô mới có thể tự nhiên hào phóng nở chào hỏi.

Sở Tử Tiêu cong lên một nụ cười chế nhạo, nhưng không biết là chế nhạo chính mình hay là Giản Mạt..... Hắn không có trả lời, chỉ im lặng nhìn cô, giống như muốn đem cả người cô bắn thủng.

Giản Mạt thấy Sở Tử Tiêu không đáp lại, cũng không quá quan tâm, bắt đầu ăn..... Tất cả động tác của cô không nhanh cũng không chậm, coi hai nam nhân đối diện giống như không khí.

Ăn xong, cô rút khăn giấy lau miệng, tầm mắt hiện ra tia hờn dỗi hướng về phía Cố Bắc Thần nói, “A Thần, xe em bị hỏng, lát nữa em muốn đến thẩm mỹ viện, anh đưa em đi được không.....” Tiếng kêu lanh lảnh của cô rất tự nhiên, giống như chuyện hôm qua chưa từng phát sinh qua.

“Ừ.” Cố Bắc Thần nhàn nhạt đáp ứng, không có quá nhiều cảm xúc.

Chỉ là, sắc mặt của Sở Tử Tiêu có chút không tốt, khoé miệng nâng lên cười lạnh.....

https://thuviensach.vn

Thời gian hai năm, hắn giống như một đứa ngốc liều mạng muốn trở về chỉ để hỏi cô vì sao chia tay? Rõ ràng cần ít nhất ba năm mới có thể hoàn thành xong học phần, nhưng hắn chỉ dùng đến hai năm rưỡi liền trở về..... Nhưng cuối cũng hắn nhận được cái gì?

Sáng sớm đến đây chỉ là hắn muốn chứng thực sự việc ngày hôm qua, nhưng hắn lại thấy được cái gì..... Giản Mạt trước mắt vẫn là cô trong ký ức, nhưng lại có cảm giác rất xa lạ, xa lạ đến mức khiến hắn sợ hãi.

“Em lên lầu thay quần áo.” Giản Mạt nói xong, liền đứng dậy xoay người đi lên lầu, nhưng trong khảnh khắc cô xoay người, nguỵ trang kiên cường trên khuôn mặt cô thoáng chốc liền đổ nát.

Biểu hiện bên ngoài của Giản Mạt giống như không có chuyện gì, nhưng thực chất bên trong lại rất đau..... Đêm hôm qua Cố Bắc Thần bạo lực xé rách cô đến bây giờ hạ thân vẫn đang còn đau. Nhưng là cô nhịn, giả bộ như không có vấn đề gì.

“Ầm.” một tiếng, thanh âm rất nhỏ nhưng lại giống như tiếng nổ trong không gian yên tĩnh, tạm thời ngăn cách Giản Mạt với phòng ăn.

“Bắc Thần.” Đáy mắt của Sở Tử Tiêu mang theo một tia ẩn nhẫn nhìn về Cố Bắc Thần, “Cậu cưới cô ấy chỉ vì cổ phần, có đúng không?”

“Ừ.” Cố Bắc Thần lạnh nhạt trả lời.

“Cổ phần cậu cũng đã thu vào trong tay rồi, cậu dự định khi nào sẽ ly hôn với cô ấy?” Sở Tử Tiêu lần thứ hai hỏi, thanh âm lộ ra cảm xúc phức tạp.

“Ly hôn?” Ngón tay Cố Bắc Thần để trên bàn nhẹ nhàng gõ, qua một lúc, tầm mắt lạnh lùng khẽ nâng lên nhìn về phía cửa phòng ngủ đang còn đóng chặt, tự nhiên lên tiếng, “Tạm thời không có dự định đó!”

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu ở trên toà án miệng lưỡi rất lưu loát, nhưng khi đối diện với Cố Bắc Thần, lại bị giảm một phần, “Lúc trước trong thời gian cậu cưới cô ấy, chẳng lẽ không điều tra về quá khứ của cô ấy hay sao?” Thanh âm hắn rõ ràng là nghiến răng nghiến lợi nói ra, ngay cả từ “cậu” cũng lộ ra một tia phẫn nộ.”Thật đúng là không có.....” Cố Bắc Thần ăn ngay nói thật, “Nếu như lúc đó biết được chuyện của hai người, cậu không có khả năng dùng cô ấy để ứng phó với bác hai.”

Sở Tử Tiêu cụp mắt, “Nếu như cháu hy vọng cậu buông tay cô ấy ra thì sao?”

Cố Bắc Thần nghiêng đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn Sở Tử Tiêu, hắn không có biểu hiện nổi giận với người cháu trai này, mà rõ ràng sắc mặt hắn rất bình tĩnh.

“Buông tay cô ấy..... Sau đó thì sao?” Hắn nhẹ 'a' lên một tiếng, “Cháu một lần nữa theo đuổi cô ta? Liệu rằng mẹ cháu sẽ đồng ý để hai người qua lại một chỗ hay sao?”

Sở Tử Tiêu hơi nhíu mày, “Cháu tự nhiên sẽ có biện pháp để mẹ cháu đồng ý.”

Cố Bắc Thần nở nụ cười, “Tử Tiêu, cháu biết rõ..... Chuyện này không có khả năng!” Hít một hơi, mặt hắn lại trở nên lạnh lùng, “Không muốn nói mẹ cháu sẽ không đồng ý, coi như đồng ý.....Nữ nhân mà Cố Bắc Thần cậu đã dùng qua, làm sao có thể để bên cạnh người của cháu?”

Thanh âm lãnh đạm tràn ngập khí thế, đó đều thuộc loại khí phách của vương giả.

“Tối hôm qua ở trang viên của Tô gia cậu không nói, đó là muốn đối mặt với nhau.” Thanh âm của Cố Bắc Thần từ đầu đến cuối đều rất lạnh nhạt, “Sáng nay cháu gọi điện cho cậu, cậu ở chỗ này đợi, là muốn để cháu hiểu rõ..... Cậu muốn Giản Mạt, thì đó chính là nữ nhân của Cố Bắc Thần cậu,

https://thuviensach.vn

nhưng nếu cậu không muốn, cô ấy cũng không thể trở thành nữ nhân của Sở Tử Tiêu cháu.....Cháu đã hiểu chưa?”

Nếu như lời này là người khác nói, Sở Tử Tiêu tất nhiên sẽ trực tiếp một lời nói rõ..... Thế nhưng, người này lại là cậu của hắn, hắn không thể nào phản bác lại được.Thủ đoạn của Cố Bắc Thần hắn biết rất rõ, thế nhưng, chuyện này liên quan đến Giản Mạt.....Hắn cảm thấy không cam lòng!

“Bắc Thần.....”

Cố Bắc Thần đứng lên, “Nói đến đây thôi, cháu nghe cũng tốt, không nghe cũng được.....” Hít một hơi, ánh mắt hắn hơi rủ xuống, liếc nhìn vị luật sư nổi danh là cháu trai của hắn, “Kỳ thật, nếu như cháu muốn tranh đoạt đến cùng, cậu sẽ chẳng bị gì, nhưng người bị thương sẽ là cô ấy.”

Lời vừa dứt, hắn thu lại ánh mắt, đúng lúc đó Giản Mạt cũng đã thay quần áo xong, đang đi xuống lầu.....

“Lúc trở về đóng cửa là được.” Cố Bắc Thần lên tiếng, “Có thời gian hẹn gặp ở Lam Điều.” Nói xong, hắn và Giản Mạt cùng đi ra ngoài.

Giản Mạt lặng lẽ ra khỏi cửa biệt thự, từ đầu đến cuối không hề liếc nhìn Sở Tử Tiêu..... Nếu như mọi chuyện đều đã nói xong, cô cũng không còn gì để phải che giấu.

Nếu như muốn cô phải nói xin lỗi hắn, chỉ có thể nói.....Ở hai năm trước không còn đường xoay sở, sau đó liền gặp được người cậu của hắn!

Ngồi ở trên chiếc xe Spyker, khuôn mặt Giản Mạt đều rất bình tĩnh giống như mọi chuyện chưa từng phát sinh qua.

“Đi đâu?” Cố Bắc Thần hờ hững hỏi.

https://thuviensach.vn

“Tới ga tàu điện ngầm thả tôi xuống là được.” Thanh âm Giản Mạt có chút khàn khàn.

Vừa mới nói đi thẩm mỹ viện, ngoài Sở Tử Tiêu tin ra thì không ai tin.

“Két.”

Tiếng bánh xe ma sát chói tai ở trên đường, góc cạnh trên khuôn mặt Cố Bắc Thần đều trở nên âm trầm, thật giống với khí trờ ở bên ngoài, ảm đạm!

Giản Mạt không lên tiếng, chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ xe..... Chỉ là khoé miệng liền cong lên, nở nụ cười lạnh.

“Giản Mạt, tôi mặc kệ trước đây cô có quan hệ gì với Tử Tiêu, sau này.....Không được đến gần hắn!” Thanh âm Cố Bắc Thần thoáng chốc âm trầm, tràn ngập trong không gian nhỏ hẹp của xe, chèn ép hơi thở ngắn ngủi của người khác.

Giản Mạt mím môi, không nói lời nào.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn, đáy mắt thâm thuý, giống như đang đợi câu trả lời của cô.

Đến cùng, Giản Mạt không thể chịu đựng được ánh mắt giống như mãnh thú của hắn. Cô quay đầu lại, đối diện với ánh mắt của Cố Bắc Thần, thong thả nói:

“Nếu hắn không đến gần tôi, tôi càng không muốn đi trêu chọc hắn!” Nói xong, cô tháo dây an toàn ra, cũng không quan tâm nơi này cách trạm ga tàu điện ngầm có bao nhiêu xa, liền bước xuống xe.

Cố Bắc Thần xuyên qua kính chắn gió nhìn bóng lưng quật cường của cô, khoé miệng lạnh lùng nhếch lên, đáy mắt híp lại, khởi động xe rời đi.

https://thuviensach.vn

“Vèo” một tiếng, xe nhanh chóng lướt qua người Giản Mạt, đem theo âm thanh động cơ kiêu ngạo nhanh chóng biến mất.....

Giản Mạt đứng tại chỗ, cắn chặt răng nhìn chiếc Spyker đang rời đi, chỉ có thể hít sâu mới không khiến chính mình tức giận.

Sáng nay Sở Tử Tiêu xuất hiện ở Lam Trạch viên, chắc chắn Cố Bắc Thần là cố ý..... Thế nhưng, đúng vậy thì sao, cô làm gì có quyền chống cự lại đây?

Danh hiệu vợ của hắn, cũng chỉ giống như “tình nhân bị bao nuôi để làm ấm giường” mà thôi!

Đúng lúc đó bên tai truyền đến tiếng di động, cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt..... Cô lấy di động ra, tên hiển thị là bác sĩ Vương.

Trong lòng đột nhiên "lộp bộp”, vội vàng nhận điện thoại, “Bác sĩ Vương, có phải hay không mẹ tôi.....” Cô chưa nói hết câu đã bị bác sĩ Vương cắt ngang, nghe thấy câu nói truyền ra trong điện thoại, đồng tử của Giản Mạt trong nháy mắt mở to.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Cần Hai Trăm Vạn

"Được được, tôi ngay lập tức sẽ qua đó....." Thanh âm của Giản Mạt bởi vì đột nhiên vui mừng mà trở nên run rẩy, cô tắt điện thoại liền muốn bắt xe, nhưng đột nhiên phát hiện, chính mình vẫn còn trong phạm vi của khu biệt thự, ở đây căn bản không thể bắt taxi.

Giản Mạt âm thầm mắng Cố Bắc Thần vài câu, chỉ có thể nhanh chân hướng về mà đi..... Bởi vì trong lòng đang lo lắng, bước chân của cô rõ ràng nhanh hơn. Tuy nhiên bởi vì quá nhanh, phía dưới thân truyền đến cảm giác đau đớn.

"Di di....."

Có tiếng còi xe truyền tới, theo phản xạ Giản Mạt nghiêng đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một chiếc Ferrari màu xám bạc dừng ở bên cạnh.

Cửa xe hạ xuống, có thanh âm lạnh lùng truyền tới, "Lên xe!"

Giản Mạt không muốn lên xe của Sở Tử Tiêu, nếu bây giờ tiến lại, chắc chắn sẽ khiến cho nhau càng thêm ngột ngạt. Thế nhưng, ở bệnh viện đang còn lo lắng, cô không thể vì khó chịu của bản thân mà lại bỏ lỡ mẹ.

Nhịn một chút, đến cùng Giản Mạt cũng mở cửa lên xe.

"Phiền anh đưa tôi đến ga tàu điện ngầm gần nhất!" Sau khi Giản Mạt lên xe, thanh âm phát ra lạnh lùng, xa cách.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu khởi động xe, "Không phải chồng cô đưa cô đến thẩm mỹ viện hay sao? Tại sao lại đi một mình trên đường?" Thanh âm của hắn lộ ra một tia cười lạnh.

Giản Mạt nhắm chặt mắt, cũng không để ý xe đã khởi động, định tháo dây an toàn xuống xe.....

Tiếng ma sát chói tai truyền tới, cổ tay của cô đột nhiên bị kéo lại, "Giản Mạt, cô điên rồi sao?!"

"Đúng vậy, tôi điên rồi....." Giản Mạt quay đầu, trong lòng ngưng khí lập tức bạo phát ra, "Tôi điên rồi mới có thể lên xe của anh, để anh tiếp tục mỉa mai tôi!"

Đáy mắt Sở Tử Tiêu có một tia ẩn nhẫn, nữ nhân này từng là người yêu của hắn, nhưng bây giờ cô lại kết hôn với cậu của hắn, hắn biết lúc chia tay, cô cũng rất đau lòng.

Nhưng Cố Bắc Thần là ai chứ? Hắn ta đối với người khác cũng chỉ là chơi đùa, nữ nhân đối với hắn ta cũng chỉ dùng để phát tiết.....Thế nhưng, nữ nhân này lại kết hôn với Cố Bắc Thần!

"Tô đưa cô đến ga tàu điện ngầm." Sở Tử Tiêu cắn răng nói, buông lòng cổ tay Giản Mạt, thấy cô không còn có ý định xuống xe, hắn mới khởi động xe.

Cho phép là bởi vì hai người đều có tâm sự, ai cũng không chú ý đến có một chiếc Spyker đã chạy qua..... Ở nơi hai chiếc xe chạy sát cạnh nhau, ánh mắt của Cố Bắc Thần xuyên qua cửa kính, rơi trên người của Giản Mạt.

Đưa Giản Mạt đến ga tàu điện ngầm, Sở Tử Tiêu nhịn không được liền mở miệng nói, "Mạt Mạt, chúng ta có thể tìm thời gian tốt cũng nhau nói chuyện một chút hay không?"

https://thuviensach.vn

"Không có gì để nói." Giản Mạt lạnh lùng nói, "Nói đến mọi chuyện chúng ta đều đã nói xong rồi."

"Mạt Mạt....." Sở Tử Tiêu bất đắc dĩ, đáy mắt giống như bị thương cực kỳ bi ai, "Trước kia là anh không đúng, anh không nên đối với em như vậy." Khẽ cắn răng, "Thế nhưng, em cũng không nên nói với anh những thông tin sai lệch như vậy, không phải sao?"

Giản Mạt âm thầm hít khí, "Xin lỗi, tôi có chút việc gấp....." Nói xong, cả người cô đã ra khỏi xe, vội vã đi vào ga tàu điện ngầm.

Ga tàu điện ngầm chạy đến bệnh viện Nhã Thư, Giản Mạt vội vàng chạy vào phòng làm việc của bác sĩ Vương.

"Bác sĩ Vương, có thật là đã có người quyên tặng một quả tim thích hợp hay không?" Trái tim Giản Mạt bởi vì hỏi vấn đề này mà có chút thay đổi, mặc dù ở trong điện thoại đã nghe được, nhưng cô vẫn muốn xác định lại lần nữa.

Bác sĩ Vương đưa cho Giản Mạt một tập tài liệu, "Đối phương bởi vì nhiễm trùng đường tiểu, thời gian còn lại không nhiều....." Bác sĩ Vương ngừng lại một chút, sau đó nói, "Đối phương đồng ý sau khi chết sẽ quyên tặng trái tim. Tôi cũng đã xem xét, trái tim của đối phương rất khớp với tim của mẹ cô, tỉ lệ lên đến bảy phần mười.....Rất khó để có được tỷ lệ như vậy."

Giản Mạt nghe thấy, trong mắt có bức thiết cùng hưng phấn lật xem tài liệu..... Thế nhưng sau khi lật đến trang cuối cùng, cả người cô sững sờ tại chỗ.

Bác sĩ Vương thở dài một tiếng, "Người quyên tặng đó trong nhà còn có người già với đứa nhỏ..... Vì lẽ đó, cô ấy yêu cầu có thù lao chi phí là một trăm năm mươi vạn. Cộng với số tiền trong quá trình phẫu thuật cấy ghép

https://thuviensach.vn

nữa, chi phí không hề nhỏ, sợ rằng nếu tính trước thì cũng phải đến hai trăm vạn!"

Chi phí như vậy, căn bản người bình thường không thể trả nổi..... Huống chi, bình thường Giản Mạt còn phải chi trả tiền viện phí của mẹ cô cũng không phải dễ dàng gì rồi.

Giản Mạt nắm chặt tập tài liệu trong tay, nhìn vào yêu cầu của người quyên tặng, cô cắn răng nói, "Bác sĩ Vương, phiền anh thay mặt tôi càm ơn người hiến tặng này..... Phần văn kiện này, tôi ký!"

"Tiểu Giản....." Sắc mặt bác sĩ Vương ngưng trọng nhìn Giản Mạt, "Cô hãy nghĩ cho kỹ.....Chi phí này không hề nhỏ. Chủ yếu chính là.....trong lúc phẫu thuật cũng có thể gặp nguy hiểm đến tính mạng. Hơn nữa, mặc dù trái tim ấy ăn khớp đến bảy phần mười, thế nhưng, sau khi phẫu thuật xong không có nguy hiểm cũng không xác định được có thể xảy ra biến chứng hay không!"

"Tôi hiểu....." Giản Mạt không tự nhiên nâng khoé miệng, ngẩng đầu lên, "Bác sĩ Vương, nhưng tôi có thể làm thế nào đây?" Cô khẽ nâng khoé miệng, "Không có trái tim thích hợp sẽ không có biện pháp nào khác, nhưng bây giờ đã có.....Tôi làm sao có thể nhìn mẹ mình tiếp tục nằm như vậy! Hơn nữa, tôi chưa bao giờ nghĩ người này sẽ miễn phí mà không nhận được cái gì..... Người khác nguyện ý hiến tặng cho tôi, muốn thù lao cũng không có gì là sai."

Bác sĩ Vương đau lòng nhìn cô gái nhỏ trước mắt chỉ mới 23 tuổi, nặng nề thở dài một tiếng, "Về chuyện này, tôi sẽ nói với bệnh viện giảm bớt chi phí."

"Cảm ơn anh, bác sĩ Vương!" Giản Mạt cảm khích nâng khoé miệng, sau đó nắm lấy bút, ở văn kiện ký lấy ô đồng ý trao đổi.

https://thuviensach.vn

Sau khi ra khỏi phòng làm việc của bác sĩ, Giản Mạt trầm mặc đi đến phòng bệnh..... Đúng lúc thấy ý ta đang ở đó, cô liền hỏi tình huống hiện nay như thế nào, biết được tất cả đều bình an, cô mới càm kích nói cảm ơn.

Trong bệnh viện, người phục vụ ở đây có quen biết rất thích Giản Mạt, trong mắt tất cả mọi người, cô là một người lương thiện kiên cường..... Chỉ tiếc rằng, trên thế giới này, đối đãi với người lương thiện, đều có một chút hà khắc.

"Mẹ, chờ sau khi mẹ làm xong phẫu thuật, chúng ta mua một căn nhà nhỏ ở cùng nhau, có được không?" Giản Mạt nắm lấy tay của Tô Mặc, "Mẹ không biết đâu, con đã lâu không có ở trong lòng mẹ nói chuyện cùng nhau rồi, cũng đã lâu không được ăn thức ăn do mẹ nấu nữa."

Giản Mạt đang nói, đột nhiên mũi hơi chua chát.....Bởi vì chuyện ngày hôm qua, tất cả oan ức lập tức vọt lên.

Cô cố chịu đựng để nước mắt không rơi xuống, khoé miệng hơi cong, "Mẹ, mẹ nhất định sẽ khá hơn, bây giờ chỉ còn lại hai chúng ta..... Mẹ sẽ không nhẫn tâm bỏ lại con, đúng hay không?"

Giản Mạt nắm lấy tay của Tô Mặc để lên trên má, cô nỗ lực cười để nước mắt chính mình không được rơi xuống.....Thế nhưng, lòng chua xót, đau đớn, nước mắt cứ như vậy không không chế được rơi xuống.

Buổi đêm hai năm về trước, đến nay vân khiến đáy lòng của cô ê ẩm đau..... Bị chính anh trai của mình hạ dược sau đó đem lên giường của một nam nhân xa lạ, tâm tình lúc đó của cô là gì?

Đêm đó, mất đi thứ quý giá nhất của một nữ nhân thì sao? Mất đi lời hứa hẹn với Sở Tử Tiêu đã là gì..... Thế nhưng, lúc đói cha cô mất, mẹ lại hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Dường như, vào thời khắc đấy, cả thế giới giống như muốn vùi dập cô..... Thậm chí, nam nhân chiếm hưu lần đầu tiên của cô là ai, cô cũng không biết?

Không để ý sao?

Nhưng có thể làm thế nào.....

Kết hôn với Cố Bắc Thần không chỉ vì tiền, mà còn bởi vì ép chính mình không có đường quay đầu..... Thế nhưng, bây giờ Sở Tử Tiêu đã trở về, cô mới biết, cô không chỉ bức điên chính mình, mà còn là bức điên hắn!

Đứng ở trên bậc thang của bệnh viện, Giản Mạt thong thả ngẩng đầu lên nhìn trời..... Một mảnh mờ mịt, cũng giống như cuộc đời của cô, không nhìn thấy ánh sáng.

Tiêu Cảnh cầm đơn thuốc trong tay, xa xa nhìn bóng lưng của Giản Mạt, hơi nhíu mày, không khỏi lập tức nói: "Giản tiểu thư tại sao lại ở bệnh viện?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Thần Thiếu Tiểu Biệt Xoay

Bởi vì Cố Bắc Thần quyết định trở về sớm so với dự định, ở nước ngoài vẫn còn rất nhiều chuyện chưa kịp xử lý, thế cho nên cuối tuần trở về, Tiêu Cảnh vẫn chưa quen với múi giờ, suốt đêm tăng ca sau đó thì bị cảm..... Đi ngang qua bệnh viện, cũng chỉ muốn tiến vào lấy một chút thuốc.

Nhìn thấy Giản Mạt mặc dù hắn nghi hoặc, nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, lái xe thẳng đến tập đoàn Đế Hoàng.

Tập đoàn Đế Hoàng mọc giữa thành phố Lạc Thành, là nơi buôn bán sầm uất nhất thành phố, cao tới 79 tầng liền trông giống như quái vật, đứng ở trên cao lại có thể quan sát tất cả mọi thứ quanh mình.

Cuối tuần, người tăng ca rất nhiều, sau khi Cố Bắc Thần qua đây liền mở ra hai đoạn video tiến hành cuộc họp..... Chỉ thị vài lệnh, một cái liền có thể đầu tư dự án.

"Anh có muốn đi nghỉ ngơi trước hay không?" Tô San ôm văn kiện ra khỏi phòng làm việc của Cố Bắc Thần, nhìn thấy Tiêu Cảnh một bộ dáng chán chường liền hỏi.

Vẻ mặt Tiêu Cảnh khổ sở lắc lắc đầu, "Quên đi, hôm nay vừa nhìn thấy Thần thiếu đã cảm thấy dông tố đầy trời rồi..... Tôi còn chưa muốn chết!"

Tô San nhún nhún vai, kỳ quái quay đầu lại liếc nhìn, "Thần thiếu tại sao lại đột nhiên trở về sớm như vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nếu như tôi nói cho cô biết, là bởi vì Giản Mạt, cô có tin không?" Thanh âm của Tiêu Cảnh đã bắt đầu có chút vô lực khàn khàn.

Tô San rõ ràng ngẩn người ra, cô là thư ký, Tiêu Cảnh là trợ lý, là trợ thủ đắc lực bên cạnh Cố Bắc Thần, có thể nói... Thần thiếu không có bao nhiêu bí mật giấu được bọn họ.

Thế nhưng, Cô Bắc Thần lại bởi vì thiếu phu nhân mà bỏ lại công việc để trở về nước..... Tô San thế nào lại cảm thấy không có khả năng.

"Kỳ thực, tôi cũng rất muốn tin chuyện này không phải là thật....." Tiêu Cảnh hắt hơi một cái, trong đầu có chút hỗn độn.

Tối hôm qua hắn bận rộn như vậy, nhận được điện thoại của Thần thiếu, cho dù đang bận nhưng cũng phải tranh thủ đi điều tra chuyện quá khứ của Giản Mạt và Sở Tử Tiêu, hắn làm trợ lý đúng là càng lúc càng không dễ dàng, ôi!

"Tiêu Cảnh đã trở về chưa?" Đúng lúc đó, điện thoại nội bộ truyền đến thanh âm lạnh lùng Cố Bắc Thần.

Tô San có chút đồng tình nhìn Tiêu Cảnh, lập tức trả lời: "Thần thiếu, đã trở về."

"Để hắn tiến vào!"

"Vâng!" Tô San ấn tắt điện thoại nội bộ, "Đi đi..... Vào hậu hạ cho tốt ông chủ của mình đi!"

"Ôi, cô nói tôi đi theo Thần thiếu, có thể hay không sẽ càng ngày càng sớm già đi?" Tiêu Cảnh hỏi như vậy, bước chân cũng đã hướng đến phòng làm việc của Cố Bắc Thần đi đến.

https://thuviensach.vn

"Thông báo đến sản bộ, bản thiết kế "thành ánh trăng" trễ nhất ngày mai trước khi tan việc tôi muốn nhìn thấy..." Cố Bắc Thần ngay thời khắc Tiêu Cảnh tiến vào, đầu cũng không có ngẩng lên, lạnh lùng mở miệng, "Mặt khác, hẹn với Lý cục đêm nay cùng ăn cơm."

Tiêu Cảnh đáp lại một tiếng, đang muốn rời đi, nhưng lại suy nghĩ thêm có nên nói với cố Bắc Thần về việc hắn nhìn thấy Giản Mạt ở bệnh viện hay không..... Bây giờ tâm tình Thần thiếu có vẻ không tốt, nhưng nếu như lỡ mà quay lại dẫm vào hố bom thì thảm.

Cố Bắc Thần lúc này ngẩng đầu, híp mắt nhìn Tiêu Cảnh hỏi: "Còn có việc gì?"

"Thần thiếu." Tiêu Cảnh nghĩ nghĩ, vẫn là nên nói ra, "Lúc tôi vừa đi ngang qua bệnh viện..... Nhìn thấy Giản tiểu thư đang ở bệnh viện, thần sắc hình như không tốt lắm."

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhưng rất nhẹ, người khác không thể nhìn thấy, chỉ là nhàn nhạt "Ừ" một tiếng, sau đó liền liếc mắt đến phần văn kiện, ký tên.....

Tiêu Cảnh cũng không nói gì nữa liền ra khỏi phòng làm việc, chỉ là, thời khắc hắn vừa đóng cửa lại, liền nhìn thấy Cố Bắc Thần cầm lấy di động lên nghe.....

"Ở đâu?" Cố Bắc Thần nghe điện thoại một lúc lâu liền lạnh lùng hỏi.

Giản Mạt ngồi ở một tiệm thức ăn nhanh, thông báo địa điểm, rất muốn ném cho Cố Bắc Thần một câu "Tôi đang cùng nam nhân khác ăn cơm" thật cuồng bá, đáng tiếc..... Cô còn chưa có cái lá gan lớn như vậy thực sự đi khiêu khích nam nhân kia.

"Chuẩn bị ăn cơm." Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, "Ở tiệm thức ăn nhanh."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần trầm mặc, qua một lúc lâu sau mới mở miệng nói: "Ừ, tôi ở công ty, cô đưa cơm qua đây....." Vốn là cũng muốn hỏi cô vì sao lại đến bệnh viện, thế nhưng, mở miệng lại thành ra lệnh cho cô đưa cơm đến.

Cố Bắc Thần cảm thấy, chỉ số thông minh của mình đây một chút chưa bao giờ có bằng cấp."....." Giản Mạt khóe miệng co quắp lại, cường điệu nói, "Tôi đang ở quán ăn!"

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Tôi thì không thể đến quán ăn được? Nửa giờ sau, tôi muốn nhìn thấy cơm trưa!" Dứt lời, cũng không cho Giản Mạt cơ hội trả lời, hắn liền cúp điện thoại.

Giản Mạt nắm chặt điện thoại, hận đến nghiến răng nghiến lợi, không biết Cố Bắc Thần lúc này đang phát điên cái gì..... Vì thỏa thuận, hắn chưa bao giờ có trường hợp mang cô đi công khai, mà cô tự nhiên cũng không muốn cùng hắn công khai, tránh rước lấy phiền phức.

Nhưng lúc này muốn cô đưa cơm đến cho hắn, lại còn là thức ăn nhanh ở quán ăn..... Ai có thể nói cho cô biết, hành động Cố Bắc Thần như vậy là cái quỷ gì?

Bất kể là cái gì, Giản Mạt chỉ tùy tiện đóng gói những thứ thường ngày cô thích ăn đánh xe đến tập đoàn Đế Hoàng đưa cho Cố Bắc Thần..... Hôm nay là cuối tuần, cô nghĩ thế nào cũng không có người, đáng tiếc, lúc cô đến nơi mới cảm giác chính mình rất ấu trĩ.

Một tập đoàn lớn, ngay cả là cuối tuần cường độ làm việc cũng rất cao..... Thảo nào tập đoàn Đế Hoàng vẫn mãi đứng vững ở Lạc Thành không bao giờ ngã.

"Xin chào, xin hỏi cô có hẹn trước không?" Trước quầy lễ tân, một tiểu thư tươi cười đúng mức dò hỏi.

https://thuviensach.vn

"Tôi đến đưa cơm." Giản Mạt không tính nói dối, vốn là muốn nói là hẹn Cố Bắc Thần, nhưng suy nghĩ một lúc vẫn là nói, "Trợ lý Tiêu bảo đưa đến!"

Người tiếp tân vừa nghe, hiển nhiên có chút kinh ngạc..... Cô ta đảo mắt quan sát Giản Mạt một chút, liếc thấy quần áo trên người cô đều là những đồ đắt tiền, không khỏi âm thầm cười lạnh.

Hiện tại bởi vì muốn nổi tiếng mà không từ thủ đoạn để tiếp cận Thần thiếu sao?

Đến để đưa cơm? Thật ra cô ta không ngớ ngẩn đến nỗi tin là thật..... Còn nói là trợ lý Tiêu bảo đưa đến, hừ!

"Trợ lý Tiêu bảo đưa thật sao?" Đáy mắt cô nàng lễ tân có chút cười chế nhạo, nhưng khóe miệng vẫn tươi cười hoàn mỹ như cũ, "Vậy cô để đây được rồi, còn lại để tôi đưa lên đi."

Giản Mạt không có xem nhẹ nụ cười chế nhạo của người tiếp tân, có thể tưởng tượng nghĩ đến chính mình trong bộ dạng này đi đưa cơm qua đây quả thật là rất đột ngột.

"Được." Cô đáp lời, sau đó đem thức ăn nhanh phóng tới trước mặt cô nàng tiếp tân, diễn trò phải diễn cho đủ, liền nói, "Hai mươi khối, cảm ơn!"

Phốc.....

Cô nàng tiếp tân thiếu chút nữa đã bị chính nước bọt của mình làm cho sặc.

Tiêu Cảnh là ai, hắn là người bên cạnh Cố Bắc Thần, lương một năm thậm chí còn vượt qua rất nhiều so với các trưởng phòng..... Ăn thức ăn nhanh chỉ có hai mươi khối sao? Dù cho công nhân ở dưới chót của tập đoàn Đế Hoàng cũng không ăn thức ăn nhanh với giá tiền này.

https://thuviensach.vn

Nghĩ thế nhưng cô nàng tiếp tân vẫn lễ phép thanh toán hai mươi khối cho Giản Mạt.

Giản Mạt nhận lấy tiền liền hào phóng xoay người, sau đó liền gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần: Thần thiếu, thức ăn nhanh đã đưa tới phòng lễ tân, chúc ngài dùng cơm vui vẻ!

Lúc Cố Bắc Thần nhận được tin nhắn mặt nhất thời trở nên rất đen, ném chiếc bút xuống sau đó liền đứng dậy đi xuống lầu.....

Cô nàng lễ tân vốn đang định đem đống thức ăn nhanh hai mươi khối kia đi xử lý, nhưng còn chưa kịp làm thì liền nhìn thấy Cố Bắc Thần hướng bên này đi tới, cô ta sợ đến mức vội vàng khom người chào hỏi, "Tổng tài!"

"Người đem thức ăn nhanh đến đây đi đâu rồi?" Cố Bắc Thần liếc mắt nhìn hộp thức ăn nhanh kia, lạnh lùng hỏi.

Cô nàng lễ tân đầu tiên là hơi sững sờ, lập tức vô ý thức nói: "Đi rồi....."

Cố Bắc Thần híp mắt lướt qua cô nàng lễ tân, lạnh giọng nói ra câu "Ngày mai không cần đến đi làm" sau đó, xoay người liền đuổi theo.

Mắt của cô nàng lễ tân đột nhiên đỏ lên, Tiêu Cảnh vừa lúc không biết xảy ra chuyện gì theo xuống, sau đó liếc nhìn bóng lưng của Cố Bắc Thần, hỏi: "Chuyện gì vừa xảy ra vậy?"

Cô nàng lễ tân đem sự tình việc có người vừa đưa thức ăn nhanh đến kể ra, còn đáng thương đem thức ăn nhanh đưa cho Tiêu Cảnh, "Trợ lý Tiêu, nói là anh bảo đưa đến."

Tiêu Cảnh hỏi thăm bộ dạng của người giao thức ăn nhanh, vừa nghe, tốt thôi... Phu nhân tổng tài tự mình giao thức ăn nhanh, lại còn chỉ được giao đến cửa, thảo nào mặt Thần thiếu còn đen hơn so với đáy nồi.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Lấy Lòng Chỉ Vì Tiền?

Giản Mạt không có đi, vẫn ngồi ở trên bồn hoa ngay trước cửa của tập đoàn Đế Hoàng..... Nhìn Cố Bắc Thần đúng lúc đi ra, kỳ thực cô có chút ngẩn ngơ.

Mặc dù chờ, thế nhưng, cô nghĩ nhiều nhất là để Tiêu Cảnh hoặc là Tô San xuống đón cô, tuyệt đối không có khả năng hắn tự mình xuống.

Cố Bắc Thần nhìn thấy Giản Mạt trở nên lúng túng, khóe miệng đột nhiên hiện lên ý cười, nhưng hắn vẫn luôn có thói quen lạnh mặt, cũng không có biểu lộ ra, "Thần thiếu?" Hắn hơi dừng lại, nhẹ chế nhạo một tiếng, "Dùng cơm vui vẻ sao? Thật đúng là nghĩ mình là người giao thức ăn nhanh sao?"

Giản Mạt nâng khóe miệng cười, "Không có cách nào khác mà..... Em cũng không thể ở trước mặt cô nàng tiếp tân đó, nói em là vợ của anh được đúng không?" Giọng nói của cô nhẹ nhàng, "Nếu nói như vậy không chừng cô nàng lễ tân đó có thể xem em là người bị bệnh hoang tưởng giai đoạn cuối, sẽ trực tiếp kêu bảo an đem em đuổi ra ngoài..... Như vậy chẳng phải là càng mất mặt sao?"

Cố Bắc Thần mắt vẫn cúi xuống nhìn cô gái nhỏ đang ngồi trên bồn hoa, đã không còn vẻ bi thương cùa tối hôm qua, cũng ít đi vẻ chiến tranh lạnh của sáng hôm nay, dường như rất giống một người bình thường.

"Cùng anh đi vào!" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói xong, liền xoay người đi vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đứng dậy, cũng không biết có phải động thái đứng dậy quá nhanh, đầu lập tức có chút choáng vàng, trước mắt hoa cả lên..... Cô cắn cắn răng, cũng không có suy nghĩ nhiều, sau đó chớp mắt vài cái để giảm bớt cảm giác choáng váng..... Vừa lúc quay người liền đối diện với đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần.

"Đi thôi!" Giản Mạt vô tâm vô phế cười một cái, sau đó tiến đến.

Cố Bắc Thần đứng lại chờ, cảm giác được bước chân của Giản Mạt có chút không vững, nghĩ đến tối hôm qua hắn đem cô để ở trên cửa thô bạo chiếm hữu, âm thầm có chút áy náy lướt qua.....

Vươn tay ra, Cố Bắc Thần ra hiệu cho Giản Mạt.

Giản Mạt không biết Cố Bắc Thần đang muốn làm gì, thế nhưng, lúc này cô qua đây là có việc muốn cầu hắn, cũng liền tùy ý để hắn dắt tay của mình công khai tiến vào tập đoàn Đế Hoàng.

Ở đây, nếu có người dám đem tin đồn của Cố Bắc Thần truyền ra, vậy nhất định là cảm thấy cuộc sống quá thoải mái..... Muốn chết thử một lần.

Vì vậy, Giản Mạt cũng không lo lắng.

Trước cửa, cô nàng lễ tân khóc lóc hy vọng Tiêu Cảnh đi cầu tình với Cố Bắc Thần giúp mình, khi thấy Cố Bắc Thần kéo tay Giản Mạt tiến vào, mắt liền trừng lớn.....

Từ lúc nào tổng tài lại đối với một nữ nhân như vậy? Dù cho tin đồn với nữ nhân rất nhiều, nhưng cũng chỉ giới hạn ở thế giới bên ngoài, chưa bao giờ thấy tổng tài đối đãi với một nữ nhân như vậy ở trong tập đoàn Đế Hoàng!

Giản Mạt liếc mắt nhìn, cô nàng tiếp tân đó kinh ngạc nhìn cô, dường như nhìn thấy gì chuyện gì đó rất kinh sợ, nhưng cô không có để ý, chỉ là

https://thuviensach.vn

thuận miệng nói: "Cô gái nhỏ đó rất siêng năng, cũng làm rất tốt phận sự của mình..... Hắn là nên tăng tiền lương cho cô ấy."

Cố Bắc Thần đảo mắt liếc nhìn cô ta một cái, nhàn nhạt "Ừ" một tiếng, người đã đến thang máy.

Tiêu Cảnh vốn là một người rất thức thời, sớm đã ấn thang máy chờ..... Chờ bọn hắn đi vào, sau đó cũng chưa cùng đi vào, chỉ là đem thức ăn nhanh trong tay đưa cho Giản Mạt.

"Thần thiếu, còn nữ tiếp tân đó....." Giản Mạt cũng nghe thấy lời nói của Tiêu Cảnh, chỉ là, Thần thiếu kia "Ừ" là có ý gì, hắn nghe không rõ ràng hay sao?

"Lưu lại, tăng tiền lương!"

Cố Bắc Thần vừa mới dứt lời, cửa thang máy vừa lúc đóng cửa.....

Tiêu Cảnh cười cười, lập tức nghiêng đầu nhìn về phía nữ tiếp tân vẫn đang căn môi, dáng vẻ ủy khuất kia, than nhẹ một tiếng nói: "An tâm đi làm chờ tăng tiền lương đi....." Dứt lời, hắn ta xoay người rời đi trước ánh mắt kinh ngạc, sửng sốt của cô nàng tiếp tân, ấn một thang máy khác.

Một trước một sau, nữ tiếp tân thật giống như đang ngồi tàu lượn siêu tốc..... Có cảm giác như bị kích thích.

Sau Tiêu Cảnh lên lầu, liền nhanh chóng chia xẻ một màn ở đại sảnh của công ty cho Tô San biết.

"Ý của anh là..." Tô San hơi chần chừ nói, "Thần thiếu vì thiếu phu nhân mà thay đổi chủ ý?"

Tiêu Cảnh gật gật đầu: "Thần thiếu hạ quyết định, lúc nào lại thay đổi? Còn dùng tốc độ nhanh như vậy?" Bởi vì cảm mạo, trên mặt có chút chán

https://thuviensach.vn

chường lộ ra một mạt quang, "Thần thiếu có phải không có đùa hay không?"

Tô San trầm tư, lắc lắc đầu, "Xem có chút không hiểu..... Anh nói, nếu như Thần thiếu thực sự đối với Giản tiểu thư nghiêm túc, vì sao còn để anh hẹn Lý cục?"

Tiêu Cảnh sửng sốt, suy nghĩ một chút thấy cũng đúng..... Lý cục là trưởng phòng của phòng văn hóa, thời gian lúc trước còn ở nước ngoài, Lục Mạn gọi điện thoại, hình như cô ta muốn chơi thẻ của bộ văn hóa.

Thần thiếu đối với Lục Mạn gần đây rất để bụng, cô ta muốn làm gì, Thần thiếu rất tận lực thỏa mãn cô ta..... Nhìn hình như xác thực cũng rất ưu ái.

"Cô nói xem, có phải hay không trong lòng Thần thiếu có Giản Mạt, nhưng chính hắn cũng không biết?" Tiêu Cảnh nghi ngờ hỏi.

Tô San là một người mạnh mẽ, lúc Cố Bắc Thần còn chưa có tiếp nhận Đế Hoàng, cô cũng đã cùng ở bên cạnh hắn..... Nói thực sự, tình yêu đối với cô có chút xa xỉ. Thế cho nên lúc này Tiêu Cảnh nói đến có khả năng, cô thật đúng là trả lời không được.

"Tâm tư của Thần thiếu anh đừng đoán bừa, đoán đi đoán lại anh cũng đoán không ra đâu....." Tô San mỉm cười hát điệu hát dân gian, lập tức nói, "Xuống lầu ăn cơm."

Bên ngoài trợ thủ đắc lực đem chính mình ra phân tích, Cố Bắc Thần hoàn toàn không biết, hắn chỉ là nhìn Giản Mạt đem hộp đồ ăn mở ra, sau đó đẩy tới trước mặt hắn, còn cầm chiếc đũa cho hắn.....

Hương vị bình thường, tuy nhiên thức ăn nhanh để lâu vẫn có một chút tệ.

https://thuviensach.vn

"Sáng sớm đi chỗ nào?" Cố Bắc Thần làm bộ như không có việc gì hỏi, lúc ấy nhìn thấy cô lên xe của Sở Tử Tiêu, trong lòng hắn có chút không thoải mái.

"Đi bệnh viện." Giản Mạt bình tĩnh trả lời, cầm cái chén uống nước.

Cố Bắc Thần hơi nhướn mày, "Đi bệnh viện làm gì?"

Giản Mạt không thể thấy cặp lông mày của hắn đang nhíu lại, ngước mắt nhìn nam nhân đang thong thả ăn thức ăn nhanh đống thức ăn nhanh hai mươi khối kia, có chút nghi hoặc, "Như vậy mà cũng có thể ăn hay sao?", quay đầu lại, rốt cuộc cô cũng không đem sự việc của mẹ mình nói ra, chỉ là nhàn nhạt mở miệng, "Xử lý việc khẩn cấp sau khi xong việc thôi!" (Theo mình hiểu sẽ là sau vụ đêm hôm qua, Giản Mạt đến bệnh viện chỉ để phòng tránh có thai!)

Bàn tay đang gắp thức ăn của Cô Bắc Thần đột nhiên ngưng lại, đem lời nói của Giản Mạt đi phân tích, sau đó cười lạnh nói: "Giản Mạt, em cũng thật là tích cực thực hiện đúng thân phận của mình!"

Giản Mạt cười, "Đấy là đương nhiên..... Em không muốn tạo thêm phiền phức cho anh, thế nhưng sau khi kết hôn với em, điều kiện đầu tiên của em nêu ra là vậy mà!"

Trong lòng Cố Bắc Thần có chút không thoải mái, tại sao lại không thoải mái như vậy thực ra hắn cũng không có suy nghĩ sâu xa, chỉ là liếc mắt cười lạnh..... Hắn cảm giác chính mình có chút tùy tiện, năng lực chữa trị của Giản Mạt mạnh bao nhiêu hắn không phải là không biết, nhưng mà, lại nghe Tiêu Cảnh nói cô đến bệnh viện, hắn vậy mà lo lắng.

Sau khi ăn cơm xong, Giản Mạt đem hộp thức ăn nhanh gom lại, sau đó đứng dậy đi liền đem đi vứt, cô lúc này suy nghĩ, sự tình lúc này nên nói hay là để tối nói đây.....

https://thuviensach.vn

Cô sợ lúc này không nói, sẽ không có dũng khí nói lần nữa, còn chuyện khác, nam nhân này không chừng lại rất lâu sẽ không trở về nhà..... Hồ sơ ở bệnh viện đã ký, nếu như lúc này không có tiền, mẹ không chừng sẽ để lỡ mất cơ hội này.

Đợi được đến lúc có một quả tim thích hợp quả thật không hề dễ dàng.....

"Có việc gì?" Đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần híp lại nhìn Giản Mạt, chỉ là liếc mắt một cái, liền đem tâm sự của cô nhìn thấu.

Giản Mạt tiến lên, ôm lấy cổ Cố Bắc Thần vuốt ve, ở trên đùi của hắn ngồi xuống, "A Thần, thật sự có việc....." Nói xong, cô ở trên mặt hắn thuận miệng lấy lòng.

"Vô sự lấy lòng, không phải kẻ gian cũng là kẻ trộm!" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói ra.

Tối hôm qua cô gái này còn giống như phát điên trực tiếp gọi hắn là "Cố Bắc Thần", sáng nay lại đùa giỡn tâm tình khiến hắn tức giân ở trên xe..... Lúc này liền giống như không có việc gì đi lấy lòng hắn, xem ra đưa cơm qua đây, kỳ thực cũng có mục đích.

Chỉ là, chính hắn đã cho cô một con đường!

"A Thần....." Giản Mạt hờn dỗi hô lên một tiếng, lại tiến đến khóe miệng của Cố Bắc Thần trêu chọc, "Làm gì có ai nói với vợ mình như vậy?"

Mông Giản Mạt ở trên đùi của Cố Bắc Thần cọ cọ, hắn tức thì liền nổi lên phản ứng. Hai người ở chung đa số đều là ở trên giường, hắn cũng không có che giấu dục vọng của chính mình, chỉ là trầm thấp thanh âm hỏi: "Nói, chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hơi mím môi, thật không dám nhìn thẳng tầm mắt của Cố Bắc Thần để nói: "Lần trước anh nói, nếu như cần tiền liền nói với anh....."

"Ừ!"

"Kia....." Giản Mạt cắn môi dưới, dường như hạ quyết tâm rất lớn nói, "..... Anh có thể hay không cho em hai trăm vạn? Xem như là mượn!" Cuối cùng, cô vội vàng thêm câu, còn lấy lòng lại hôn Cố Bắc Thần.

Đáy mắt Cố Bắc Thần đột nhiên sâu lại, "Lấy lòng anh, chính là vì tiền?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Nuôi Dưỡng Tiểu Bạch Kiểm

Giản Mạt nở nụ cười xinh đẹp, đôi mắt hạnh quyến rũ tràn đầy mê hoặc, giống như có một chút cảm thấy buồn cười, lại hình như cảm thấy đương nhiên, "Em gả cho anh đều là vì tiền!"

Cố Bắc Thần cười, môi mỏng khẽ nâng lên làm cho người khác không thể nắm bắt được cảm xúc, "Ừ, đúng là vậy thật."

"Kia..... Có cho hay không?" Giản Mạt lại hỏi.

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Có thể nói lý do em muốn hai trăm vạn để làm gì không?"

"Đi bao nuôi tiểu bạch kiểm ngoan ngoãn....." Giản Mạt trả lời tự nhiên.

"Nga?" Cố Bắc Thần nhướn mày, "Còn có tiểu bạch kiểm tốt hơn anh sao?" Môi của hắn đã dính đến bên môi của Giản Mạt, "So với anh xuất sắc hơn? So với vóc người của anh đẹp hơn? Hay là..... Phương diện kia so với anh mãnh liệt hơn?"

"Ưm, còn chưa có thử, tính toán sẽ cầm tiền đi thử một chút!" Trái tim của Giản Mạt đã bắt đầu phát run, vì xây dựng ra hình tượng yêu tiền của cô, cô cũng đã tốn rất nhiều tâm tư.

Cố Bắc Thần híp mắt lại, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt lướt qua một cỗ nguy hiểm, liền thấy hắn hơi đảo lộn thân thể, đã đem Giản Mạt áp ở dưới ghế sô pha rộng lớn..... Hắn híp lại tầm mắt, đáy mắt đen bóng lộ ra dáng vẻ nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Môi mỏng nhẹ nhàng lướt qua da thịt của Giản Mạt, hơi thở nóng rát tê dại vây hãm thân thể phía trên của cô, đồng thời trêu chọc tiếng lòng của cô, răng hắn khẽ cắn vành tai của cô, thanh âm trầm thấp mà giàu tình tứ tràn ra môi mỏng: "Kia xem ra..... Anh muốn trước hết để cho em đối với năng lực của anh có một ấn tượng, em mới có thể so sánh thật tốt năng lực của anh mới được."

Giản Mạt cười càng thêm động lòng, hai cánh tay vòng trên cổ của Cố Bắc Thần, "Vậy cũng không nên để em thấy thất vọng có phải không....."

Cố Bắc Thần xác thực không để cho Giản Mạt thất vọng, ngay ở tầng bảy mươi chín này, không biết có bao nhiêu con người vẫn đang tập trung làm việc, trước mặt hắn muốn một lần, phía sau muốn một lần.....

Không giống dáng vẻ bạo lực của tối hôm qua, bây giờ hắn lại ôn nhu cùng bá đạo, làm cho thân thể của Giản Mạt cơ hồ đi theo tiết tấu của hắn, liền giống như sắp chết rồi.

Không thể nghi ngờ, Cố Bắc Thần là một cao thủ tình trường, huống chi gần hai năm cùng cô trên giường, hắn đã rất quen thuộc những điểm mẫn cảm trên người của Giản Mạt..... Rõ ràng hắn đều biết cách làm cho cô có thể hưng phấn!

"Hài lòng không?" Cố Bắc Thần đem lửa nóng của chính mình rơi ở ngoài thân thể của Giản Mạt, hơi thở hơi nhiễu loạn lại trầm ổn ở bên tai cô hỏi.

Giản Mạt đầu óc đã rối loạn, bởi vì tối hôm qua, chỗ đó có chút cảm giác đau rát, thế nhưng, không thể nói ra..... Lúc này cô chỉ có thể biểu hiện đang rất thoải mái như đặt mình trong tận trời.

"Anh đúng là lợi hại, chính mình còn không rõ ràng hay sao?" Giản Mạt bất bình nói.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần dường như bị những lời này của cô làm cho vui mừng, nhìn quần áo có chút lộn xộn, hắn đứng dậy đi vào phòng thay đồ thay một bộ y phục khác, sau đó nói Tô San đi mua quần áo cho Giản Mạt đổi.....

Giản Mạt cũng không suy nghĩ nhiều, đối với Tiêu Cảnh cùng Tô San, cô cùng Cố Bắc Thần có quan hệ gì, dự đoán không có người nào rõ ràng hơn hai người bọn họ.

Trong lúc chờ đợi y phục, Giản Mạt đi vào phòng tắm, sau khi tắm xong liền mặc áo choàng tắm của Cố Bắc Thần đi ra, vừa lúc nhìn thấy Cố Bắc Thần đang cầm chi phiếu đi đến..... Tuyệt bút vung lên, "Xoát xoát" mấy cái, sau đó đem chi phiếu đã ký xé đưa cho Giản Mạt.

Giản Mạt thừa nhận Cố Bắc Thần là một người hào phóng..... Mặc dù cô biết hai trăm vạn đối với hắn mà nói không là cái rắm gì.

Nhận lấy chi phiếu, Giản Mạt cũng không có coi trọng mặt con số, chỉ là quá ôm lấy hông của Cố Bắc Thần, có chút nịnh nọt nói: "Lão công thật tốt....."

"Là ký chi phiếu tốt hơn..... Hay là ký trên người của em mới tốt đây?" Đáy mắt Cố Bắc Thần lại dâng lên một cỗ lửa nóng.

Cầm thú!

Giản Mạt trong lòng thầm mắng, nhưng nụ cười trên mặt lại càng xán lạn hơn, "Đâu đều tốt!" Dừng một chút, càng thêm lấy lòng nói, "Ưm, chỗ đó tốt nhất!" Nói xong, còn mị hoặc cụp mắt xuống nhìn vào vị trí teongj điểm của người đàn ông.

"Em như vậy là đang câu dẫn anh..... Là muốn làm lại một lần nữa, hửm?" Bàn tay thô ráp của Cố Bắc Thần khẽ nâng cằm của Giản Mạt lên, môi mỏng ở trên môi cô trằn trọc một chút, đáy mắt trở nên thâm thúy.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cảm thấy, thiên hạ không có bữa trưa miễn phí..... Cố Bắc Thần đã thẳng thắn như vậy, cô tự nhiên cũng muốn cho hắn thoải mái một chút!

Hai người làm ngay trên ghế làm việc, Giản Mạt cứ như vậy ngồi ở trên người của Cố Bắc Thần..... Cuối cùng, cả căn phòng đều nhiễm một mảnh ướt át.

Một tay giao tiền, một tay giao thân thể..... Giản Mạt cảm giác chính mình lúc này đặc biệt giống như những nữ nhân bán thân khác!

Chỉ khác là, cô đem chính mình bán cho nam nhân có đạo đức luân lý, làm cho người ta sẽ không cảm thấy mình trơ trẽn. Còn là bởi vì, người nam nhân này trên pháp luật là chồng của cô.

Không bi thương sao?

Sao có thể chứ?

Giản Mạt sau khi bị người nam nhân này cường hãn mạnh mẽ ra vào cuối cùng liền xụi lơ ở trên người hắn, nằm bò ở tại trên bả vai của hắn. Khóe miệng cô nâng lên một nụ cười..... Chỉ là, nụ cười kia so với khóc còn khó coi hơn. Thậm chí, ngay cả đáy mắt cũng đã mờ mịt một tầng hơi nước.

Giản Mạt càng buông thả chính mình, cô liền cảm giác chính mình rơi vào vực sâu cách càng ngày càng gần..... Cô cảm thấy tư vị dần dần chìm vào cái chết này không hề dễ chịu chút nào, nhưng cô lại đối với lần này cảm thấy giống như xương cốt tiêu tan!

Giản Mạt rời khỏi tập đoàn Đế Hoàng thời gian đã là hai giờ chiều..... Tới thời gian đó, bước chân của cô có chút không vững vàng, lúc đi, bởi vì Cố Bắc Thần không tiết chế, hiển nhiên bước chân càng tốn sức.

https://thuviensach.vn

Sau khi đi xuống lầu, viền mắt nữ tiếp tân cũng bởi vì đã khóc liền có chút ửng đỏ, nhìn thấy cô, đầu tiên là áy náy khẽ gật đầu, lập tức mỉm cười, trong mắt có một tia cảm kích.

Giản Mạt cũng chỉ là lễ phép cười đáp lại, sau đó cố nén cảm giác khó chịu bước chân rời khỏi.....

Nữ lễ tân có chút hiếu kỳ nhìn y phục của Giản Mạt đã thay đổi, có thể nghĩ đến chuyện gì, hình như ai cũng hiểu.

Giản Mạt không có tâm tình để ý những ánh mắt ở phía sau lưng, ra khỏi tập đoàn, liền đánh xe hướng về phía bệnh viện đi đến.....

"Đi điều tra." Cố Bắc Thần đứng ở cửa sổ sát đất, nhìn thấy Giản Mạt đã leo lên taxi ở bên dưới, sau đó lãnh đạm mở miệng, "Hôm nay cô ấy ở bệnh viện làm cái gì."

Giản Mạt yêu tiền, thế nhưng, chưa bao giờ vô cớ xin hắn nhiều tiền như vậy.....

Tiêu Cảnh đáp lại, sau đó liền đi làm, năng lực làm việc của hắn ta không ai có thể nghi ngờ, ngay thời gian Giản Mạt đến bệnh viện, đại thể cũng đã hiểu rõ được tình huống.....

"Thần thiếu, là mẹ của Giản tiểu thư tìm được trái tim thích hợp, đối phương muốn có thù lao chi phí là một trăm năm mươi vạn, cộng thêm chi phí phẫu thuật, tổng thể cần hai trăm vạn!" Tiêu Cảnh một bên nói, một bên quan sát sắc mặt của Cố Bắc Thần.

Có chút không thích hợp, trên khuôn mặt lạnh lùng tựa như tranh vẽ của Thần thiếu giống như không có chuyện gì, thế nhưng, tại sao hắn ta lại vẫn cảm thấy..... Thần thiếu sinh khí.

https://thuviensach.vn

Lúc trước chọn Giản Mạt trở thành đối tượng kết hôn, cô nói cô chính là người ái mộ hư vinh, chỉ cần tiền, Cố Bắc Thần theo đáy mắt của cô cũng xác định được dục vọng cần tiền đó.

Sau đó, Giản Mạt vẫn đối với thân phận của mình nắm chặt rất tốt..... Cố Bắc Thần cũng chưa từng có điều tra quá khứ của cô.

Nhưng bởi vì không có điều tra, nên một đoạn tình yêu của cô và Sở Tử Tiêu, hắn không biết, sự việc mẹ của Giản Mạt bệnh tim nằm viện hai năm, hắn cũng không biết.

"Phân phó phía bên bệnh viện..." Cố Bắc Thần vừa mở miệng lại dừng lại, qua vài giây, sau đó mới vừa nói, "Quên đi, tùy cô ấy đi."

Tiêu Cảnh có chút ngoài ý muốn, hắn còn tưởng rằng Thần thiếu sẽ trực tiếp nói "Phân phó phía bên bệnh viện, tất cả chi phí của Tô Mặc tôi sẽ chi trả"! Quả nhiên là hắn ta suy nghĩ quá nhiều rồi.....

"Đi ra ngoài đi....." Cố Bắc Thần hình như có một chút bực bội nói.

Tiêu Cảnh đáp lại, trước khi đi liền nói: "Thần thiếu, đã hẹn được Lý cục rồi, sáu giờ tối ở khách sạn Phi Thiên."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Hắn Chính Là Tiểu Bạch Kiểm?

*Tiểu bạch kiểm: trai bao hoặc những chàng trai trắng trẻo, ở đây thường mang ý châm chọc hơn là vui đùa nha ^^

"Thần thiếu tự mình ra mặt, Đế Hoàng lại đảm bảo giúp đỡ giá hàng, mọi chuyện đều nói rất tốt, nói tốt....." Lý cục có chút say, khuôn mặt thịt mỡ theo hành động nói chuyện giống như đang loạn chiến với nhau, cánh tay mập mạp thỉnh thoảng ra vẻ không lịch sự vuốt ve cánh tay của người phụ nữ bên cạnh.

Theo như vừa giới thiệu..... Người nữ nhân bên cạnh là con gái nuôi của hắn!

Ân, bây giờ cha nuôi gì gì đó quả thật rất lưu hành..... Cố Bắc Thần mặc dù không dính vào "Thế tục"(người tầm thường), nhưng cũng đối với nơi này có cư xử rất rõ ràng.

"Lý cục nói như thế, vậy tôi phải thay mặt Mạn Mạn cảm ơn ông rồi....." Cố Bắc Thần ngón tay thon dài nhẹ nhàng ma sát chén rượu đỏ, khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc tĩnh lặng không có quá nhiều cảm xúc, từ đầu đến cuối cũng không có nâng mắt liếc nhìn vị con gái nuôi kia.

Tự nhiên, vị con gái nuôi kia thường đưa tới "Thu ba"(ánh mắt long lanh của người con gái đẹp), nhưng hắn một chút cũng không nhìn tới.

Bữa tiệc này Cố Bắc Thần tự mình hẹn, Lý cục tự nhiên cũng rất nể mặt..... Ánh mắt thủy chung nhìn Lục Mạn ngồi ở bên cạnh Cố Bắc Thần, với thân thể nổi bật của cô ấy xác thực có chút trông mà thèm, nhưng hắn

https://thuviensach.vn

vẫn suy nghĩ nữ nhân này bây giờ là của Cố Bắc Thần, cũng chỉ có thể nhịn.

Thế lực của Cố Bắc Thần mặc dù chỉ ở trong thành của Lạc Thành, thế nhưng, vật họp theo loài, những người bên cạnh hắn không phải dạng tốt lành gì, nhưng nếu thật sự muốn động vào người này, con đường làm quan của hắn chắc chắn sẽ chấm dứt.

Bữa tiệc trò chuyện với nhau thật vui, cuối cùng Cố Bắc Thần không chỉ có đưa thẻ phòng tổng thống của Phi Thiên cho Lý cục, còn nhân tiện lưu lại một câu "Ân tình của Lý cục, Cố Bắc Thần tôi nhớ kỹ".

Ở Lạc Thành, người nào không biết, nhưng để Cố Bắc Thần nhớ một cái nhân tình chắc hẳn không đơn giản.....

Vừa nghĩ như thế, Lý cục không khỏi đối với Lục Mạn nhìn với cặp mắt khác xưa. Nữ nhân này, không phải rất có khả năng sao? Còn có chút thủ đoạn nữa.....

Lục Mạn tự nhiên trong lòng đều là cao hứng, thật sự cô cùng Cố Bắc Thần cũng không phải cùng xuất hiện, ai biết một lần ngoài ý muốn hai người đụng phải, sau đó Cố Bắc Thần đối với cô liền rất có tâm.

Hai người không có quan hệ thân mật, thế nhưng, chỉ cần cô đưa ra yêu cầu không quá phận, Cố Bắc Thần đều hoàn thành cho cô..... Một lần, làm cho cô có chút mê man.

Sự tình hôm nay, Cố Bắc Thần vậy mà bởi vì Lý cục đem nhân tình đến đây, ít nhiều làm cho cô không khỏi suy nghĩ lung tung.....

"Bắc Thần, anh đối với em tốt như vậy, rất dễ khiến em hiểu lầm....." Lục Mạn khoác tay lên cánh tay của Cố Bắc Thần, có chút phiền muộn nói.

https://thuviensach.vn

Cô là cái nữ nhân thông minh, mặc dù rất muốn câu dẫn nam nhân này, thế nhưng, cô rất rõ ràng, dục tốc bất đạt (tham vọng quá sẽ không thể đạt được).

Cố Bắc Thần không nói gì, để Lục Mạn tùy ý, vòng đi ra ngoài.....

Đột nhiên, bước chân của Cố Bắc Thần dừng lại, lập tức, tầm mắt hơi lệch nhìn về phía một bên..... Chỉ thấy Giản Mạt cùng Tô Quân Ly ở bên kia đi ra, không biết Tô Quân Ly nói cái gì, Giản Mạt hé miệng cười.

Cười như vậy lại khiến Cố Bắc Thần cảm thấy gai mắt..... Với hắn, cô chưa từng nở nụ cười thật lòng từ nội tâm bên trong, giống như bình thường rất ngại ngùng.

Giản Mạt không nghĩ đến lại ở chỗ này đụng tới Cố Bắc Thần, buổi chiều nhận được điện thoại của Tô Quân Ly, mời cô ăn cơm, một câu "Bằng hữu không nên có cách cảm" làm cho cô không có suy nghĩ nhiều, cũng liền tới đây.

Cố Bắc Thần nâng mắt lạnh lùng lướt qua Tô Quân Ly, môi mỏng nhẹ câu lên ý cười, "Hắn chính là tiểu bạch kiểm?" Một câu nói rơi xuống giống như không hề tồn tại, hắn lạnh lùng khẽ hừ một tiếng, chuyển thanh âm về phía Lục Mạn sau đó rời đi.

Sắc mặt Giản Mạt có chút khó chịu, Tô Quân Ly hơi nhíu mày, nhìn bóng lưng của Cố Bắc Thần chậm rãi nói: "Không nghĩ đến, Thần thiếu thực chất cũng là một người ấu trĩ."

Cố Bắc Thần chậm rãi dừng bước lại, cũng không có lập tức quay đầu lại, khóe môi lạnh bạc câu lên ý cười..... Nụ cười lạnh lùng cứng ở khóe miệng, không để ở đáy mắt.

Chậm rãi xoay người, đáy mắt Cố Bắc Thần sắc bén cùng ánh mắt dửng dưng của Tô Quân Ly trên không trung chạm vào nhau, trong nháy mắt ánh

https://thuviensach.vn

lửa văng khắp nơi..... Ngay cả hai nữ nhân bên người đều cảm nhận được tình cảnh này thật giống gươm đã tuốt ra khỏi vỏ, nỏ đã giương dây.

Lục Mạn có một chút tò mò nhìn Giản Mạt, người này có chút quen thuộc với cô, nhưng lại nhất thời nghĩ không ra đã nhìn thấy ở nơi nào..... Chỉ là, nữ nhân này vậy mà có thể cùng Tô tam thiếu ở cùng một chỗ, nghĩ đến chắc chắn cũng không phải nhân vật đơn giản.

Chỉ là, câu nói của Cố Bắc Thần vừa nãy là ý gì?

Chẳng lẽ, hắn và nữ nhân này có quen biết?

Nghĩ đến chỗ này, tầm mắt Lục Mạn xem kỹ Giản Mạt không khỏi đen đi mấy phần.....

"Xin khuyên Tam thiếu một câu." Thanh âm của Cố Bắc Thần nhẹ nhàng không có bất kỳ ngữ điệu, lại lộ ra một cỗ lạnh lùng như muốn giết người, "Có một số người trên người có độc, tốt nhất không nên đụng vào..... Bằng không, rước họa vào thân, tôi sợ Tam thiếu không chịu nổi."

Tô Quân Ly rốt cuộc là xuất thân trong danh gia, sao lại bị dăm ba câu của Cố Bắc Thần dọa sợ?

"Cảm ơn Thần thiếu nhắc nhở, nhưng mà, tôi cũng có một câu nói muốn khuyên Thần thiếu....." Tô Quân Ly mỉm cười, nhìn anh vốn là một người ôn nhuận tuấn nhã, cười như vậy, làm cho người ta chợt cảm thấy như gió xuân thổi tới, rõ ràng rất nhẹ nhàng, nhưng lại lộ ra cảm giác mát nhè nhẹ, "Thường thì đứng ở trên bờ sông có thể thấy được giày sẽ không bị ướt? Nhưng có một số việc, thấy không rõ..... Cuối cùng hối hận nhưng liền không kịp."

"Phải vậy không?" Cố Bắc Thần cười khẽ, "Vậy tôi thật sự muốn cảm ơn tam thiếu đã nhắc nhở."

https://thuviensach.vn

"Không cần khách khí!" Tô Quân Ly dửng dưng mà chống đỡ, lập tức nhìn về phía Giản Mạt, "Anh đưa em trở về."

Giản Mạt gật gật đầu, liếc nhìn Cố Bắc Thần..... Thật ra là liếc nhìn cánh tay của Lục Mạn đang vòng trong cánh tay của Cố Bắc Thần, sau đó cũng không nhìn vẻ cảnh cáo vô ý phóng qua của Cố Bắc Thần, sau đó cùng Tô Quân Ly rời đi.

"Cô gái bên cạnh Tô tam thiếu kia rất đẹp....." Lục Mạn muốn làm cái gì cũng không có nhìn ra, cười nói, "Bắc Thần, anh cảm thấy thế nào?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần dửng dưng nhìn, kì thực đã u sâu không thấy đáy nhìn thân ảnh đang rời đi kia, môi mỏng trầm xuống, chậm rãi nói: "Đẹp không bằng em!"

Lục Mạn cười, mặc kệ lời này của Cố Bắc Thần có bao nhiêu phần sự thật, nhưng nam nhân này nguyện ý lấy lòng cô, có phải hắn với cô thật là bất đồng hay không?

Bởi vì hôm nay Tiêu Cảnh bị cảm mạo, đưa Cố Bắc Thần qua đây chính là Tô San.....

Tô San trước đây không có phát giác, hôm nay Cố Bắc Thần nói cô lái xe đưa Lục Mạn trở về, có một phát hiện nhỏ.

Dường như..... Thần thiếu tự mình lái xe đón nữ nhân, cô chưa từng gặp qua.

Đương nhiên, trừ mấy vị Cố gia kia, hình như cũng chỉ có một mình Giản Mạt!

Người này đối tình cảm hình như có chút nghiện, thế nhưng, bên ngoài truyền ra nhiều scandal như vậy..... Chủ yếu chính là, đối với vị Lục Mạn này hình như không để bụng.

https://thuviensach.vn

Thời gian dừng đèn đỏ, vô ý thức, mắt Tô San theo kính chiếu hậu nhìn về phía sau.

Đã không nhìn còn tốt, vừa nhìn, lại đúng lúc Lục Mạn kéo cánh tay của Cố Bắc Thần, hai má dựa vào trên bờ vai hắn, mi mắt cụp xuống, mái tóc thẳng nhẹ nhàng buông xuống.....

Cảnh tượng như vậy, cộng thêm không hiểu rõ lắm lượng hoàn cảnh trong xe... Một lần, khiến Tô San ngây người.

Quá giống một bức tượng.....

"Bin bin —— "

Phía sau xe truyền đến tiếng còi thúc dục, Tô San vội vàng hoàn hồn rời xe chạy về hướng nhà của Lục Mạn..... Chỉ là, trong lòng cô có chút kinh hồn chưa xác định được.

Nếu như không phải cô đối với Cố Bắc Thần quá mức quen thuộc, cô cơ hồ cho rằng Lục Mạn chính là người kia!

Thì ra là thế.....

Tô San âm thầm khẽ thở dài, đột nhiên nghĩ đến buổi chiều Giản Mạt theo Cố Bắc Thần vào phòng làm việc, sau đó lại nhớ đến dáng vẻ của cô ấy lúc rời đi, trong lòng đột nhiên cảm thấy bi thương thay cho nữ nhân kia.

Thần thiếu cho tới bây giờ đều không có tâm, tim của hắn ở năm năm trước đã chết rồi!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Cô Trắng Đêm Không Về

Tô Quân Ly đưa Giản Mạt đến Lam Trạch viên, xe dừng ngay ở ven đường, anh liếc nhìn khung cảnh yên tĩnh xung quang một vòng sau đó nhìn về phía Giản Mạt, "Có phải anh đã tạo quấy nhiễu cho em rồi không?"

"Hoàn hảo mà....." Giản Mạt nhún nhún vai, "Em đi về trước."

Tô Quân Ly gật đầu, ngay lúc Giản Mạt tháo dây an toàn xoay người ra khỏi xe, anh có chút cấp thiết mở miệng: "Giản Mạt, em bây giờ vui vẻ sao?"

Bàn tay của Giản Mạt vốn đang để ở chốt cửa đột nhiên cứng đờ, nhưng lập tức nâng khóe miệng, quay đầu lại nhìn về phía Tô Quân Ly, "Vui vẻ thì sao? Mà không vui lại là cái gì? Cuộc sống của mỗi người, không có khả năng thời khắc nào cũng vui vẻ, cũng không có khả năng thời khắc nào cũng bi thương..... Không phải sao?"

Tô Quân Ly hơi nhíu mày nhìn Giản Mạt, cô chỉ là trong nháy mắt liền dựng người lên, một mặt bảo vệ mình, một mặt tùy thời chuẩn bị người tiếp cận sẽ đâm cô bị thương..... Mặc kệ đối phương là ý tốt hay là ác ý.

"Mỗi người đều có quyền lợi lớn nhất đó là được vui vẻ....." Thanh âm Tô Quân Ly dịu dàng kỳ cục, "Nếu như em nghĩ, em cũng có thể." Hít một hơi, "Em có thể đuổi theo những thứ tốt đẹp hơn bây giờ."

Giản Mạt biết ý tứ của Tô Quân Ly, thế nhưng, trong miệng hắn cô không có quyền lợi!

https://thuviensach.vn

"Em cùng Cố Bắc Thần ở cùng một chỗ, theo như nhu cầu....." Thân thể Giản Mạt ngồi trở lại nói, "Thời gian đó hắn cần một người vợ, em cần tiền, cứ như vậy."

Tô Quân Ly hơi nhíu mày, hiển nhiên không nghĩ đến Giản Mạt sẽ trực tiếp nói như vậy.

Giản Mạt lại cười, "Em chính là nữ nhân ham vọng hư vinh..... Kỳ thực, giữa em và Cố Bắc Thần cũng rất tốt. Em được ở biệt thự, mặc đồ hàng hiệu, có tiền hoa..... Cuộc sống như thế mọi người xem có lẽ sẽ nói vợ của Cố Bắc Thần là người lạnh lùng, cô đơn và trống rỗng. Thế nhưng, anh cũng thấy đấy, cuộc sống của em kỳ thực cũng không tệ lắm."

"Nhưng em không vui!"

Giản Mạt đối với vết cắn chết người của Tô Quân Ly "Không vui" làm cho có chút căm tức, "Vui vẻ? Thế nào mới gọi là vui vẻ? Mỗi ngày vì cuộc sống mà bôn ba, lo lắng không thể trả đúng hạn tiền thuê nhà, sau đó lại phải ngủ ở bên ngoài? Mỗi ngày vì muốn đi làm sớm hai tiếng đồng hồ liền ra cửa? Buổi tối về đến nhà lại kiệt lực? Cuộc sống như thế mới gọi là vui vẻ hay sao?"

"Anh chỉ biết là, con người nếu ý thức được chính mình phải mạnh mẽ, đó mới gọi là vui vẻ!" Tầm mắt sâu thẳm của Tô Quân Ly giống như chỉ cần liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu tâm tư của Giản Mạt, "Em không phải vì tiền mà thỏa hiệp với cuộc sống của mình, nói như em vậy chính em không đau sao?"

Giản Mạt bị Tô Quân Ly luôn luôn phân tích nói trúng tim đen, lập tức tức giận đến không nhẹ, "Anh không phải em, không cần đem tư tưởng của anh áp đặt ở trên người của em!" Nói xong, cô tức giận xuống xe, "Phanh" một tiếng cánh cửa đóng mạnh.

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly cũng xuống xe, lao đến nắm lấy cổ tay của Giản Mạt, "Mạt Mạt, là anh sai rồi..." Ngôn ngữ của anh mềm nhũn ra, "Anh không nên ép em nhìn thẳng vào vấn đề đó....."

Giản Mạt hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi xoay người nhìn về phía Tô Quân Ly, "Quân Ly, em biết rõ anh đã từng học qua tâm lý học, thế nhưng..... Có thể hay không sau này đừng như vậy dễ như trở bàn tay đã xem thấu tâm tư của em?"

Tô Quân Ly nhìn thấy đáy mắt ẩn nhẫn bi thương của Giản Mạt, cảm thấy khổ sở trong lòng, "Xin lỗi!"

"Quên đi." Giản Mạt tự giễu cười, "Anh cũng chỉ là muốn tốt cho em." Hít một hơi, cô trầm mặc buông tiếng thở dài, có chút bất đắc dĩ, "Lúc trước gả cho Cố Bắc Thần là có chút nguyên nhân, thế nhưng, đã kết hôn rồi, em sẽ không nghĩ đến chuyện ly hôn..... Mặc dù, đây là tham vọng quá đáng, nhưng cùng tiền không có quan hệ với nhau."

Tô Quân Ly giống như bị lưỡi dao sắc bén đâm bị thương, vốn nên là một người con gái xinh đẹp nhất ở tuổi này, thế nhưng cô lại bất đắc dĩ phải kiên cường ngụy trang chính mình, rốt cuộc do nguyên nhân gì mới có thể làm cho cô buông hết tất cả kiêu ngạo?

Lúc còn nhỏ cô đã từng là một người có hoài bão rất lớn..... Nhưng nguyên nhân gì lại làm cho cô vừa học xong lại thỏa hiệp kết hôn với Cố Bắc Thần?

Tô Quân Ly đau lòng, theo bản năng đem Giản Mạt kéo vào trong lòng ôm..... Một khắc kia, anh không biết phải nói gì, chỉ có thể như vậy ôm, dường như, chỉ có như vậy mới giảm đi khổ sở trong lòng kia.

Có đèn xe khiến người ta gai mắt lướt qua.....

https://thuviensach.vn

Bởi vì tia sáng chiếu đến đúng lúc đó, Tô Quân Ly yên lặng không nhìn tới người ngồi ở trong xe là ai.

Cố Bắc Thần híp mắt hơi nhìn lên trời, theo xa nhìn đến gần, sau đó tại khoảng cách từ từ chạy qua..... Mực đồng càng ngày càng sâu, không gian nhỏ hẹp dần dần bị một luồng khí lạnh đem không khí trong xe đông lại.

Tô San liếc qua kính xe thấy hai bóng người đang ôm nhau, sau đó lại từ kính chiếu nhìn Cố Bắc Thần..... Chỉ thấy khuôn mặt nghiêm nghị lạnh lùng hiện lên vẻ âm trầm, lộ ra một tia cười lạnh chế nhạo."Thần thiếu." Tô San lên tiếng ngay khi xe chuẩn bị đi vào cửa lớn của Lam Trạch viên, "Kỳ thực..... Có thể là hiểu lầm."

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là thu hồi tầm mắt lạnh lùng nhìn về phía trước.

Tô San đem xe dừng ở chỗ đậu xe của biệt thự, nghĩ xem liệu vị thiếu gia này có muốn hay không xuống xe, thanh âm Cố Bắc Thần đột nhiên tràn ra môi mỏng, "Trở về Bán Sơn."

Tô San mấp máy môi, muốn nói nhưng cuối cùng cũng không nói gì, chỉ là đáp lại một tiếng..... Sau đó quay xe rời khỏi Lam Trạch viên.

Lúc ấy Tô San đang suy nghĩ, nếu như bên ngoài hai người vẫn còn ôm nhau, cô dám cam đoan, Thần thiếu nhất định sẽ ra lệnh cho cô dừng xe, sau đó xuống xe liền đem Giản Mạt kéo đi..... Cũng có thể ở trước mặt Tô Quân Ly trực tiếp dùng đến cách thức tiêu chuẩn hôn cô thật nồng nhiệt.

Cô vừa nghĩ đến như vậy, liền có chút hưng phấn nhỏ..... Nhưng đáng tiếc, sau khi rời xe ra lại không còn thấy hai người ôm nhau kia, ngay cả xe của Tô Quân Ly cũng biến mất không thấy.

"Dừng xe!" Thanh âm lạnh giá của Cố Bắc Thần truyền đến.

https://thuviensach.vn

Tô San vội vàng dẫm phanh dừng lại, "Thần thiếu?"

Cố Bắc Thần lạnh mặt, "Vừa một đường ra, cô thấy được cô ta sao?"

Này "Cô ta" không cần nói cũng biết là ai, "Hình như....." Tô San có chút chần chừ, "Không có, chắc là có thể tia sáng có góc chết."

Thuyết pháp như vậy cũng không phải là không có đạo lý, Lam Trạch viên bởi vì là biệt thự đàn, hàng cây xanh ở hai bên trồng rất đúng chỗ..... Xe người khác đi qua dù sao cũng phải tấm tắc.

Cố Bắc Thần cũng không nói lời nào, thẳng tiếp nhận xe.....

"Thần thiếu, còn đi Bán Sơn không?" Tô San biết rất rõ ràng, nhưng vẫn là cố ý hỏi.

"Cô trở về đi." Cố Bắc Thần xoay người xuống xe, sau đó từ phía sau đi tới.

Tô San nhìn bóng lưng lạnh lùng cao ngạo của nam nhân kia, trong đầu chỉ còn lại câu phỏng đoán của Tiêu Cảnh, không khỏi có chút ý tứ, "Thần thiếu..... Sẽ không thực sự đối để bụng đến Giản Mạt chứ?"

Nếu như là thực sự là thế, vậy đối với Lục Mạn là có ý tứ gì? Nếu như không phải là thật, vẻ mặt âm u như muốn giết người của hắn lại là ý tứ gì?

Nam nhân này đúng là quá kiêu ngạo?

Tô San nhíu mày, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều..... Chỉ là lái xe rời đi.

Cố Bắc Thần bước đi trên đường mòn qua hai hàng cây xanh..... Dọc theo đường đi không có gặp được Giản Mạt, sau khi trở về, biệt thự cũng chỉ có một mảnh đen kịt.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tựa như điêu khắc của Cố Bắc Thần bị một mảnh âm trầm bao phủ..... Hắn đứng ở cửa sổ sát mặt đất, nhìn bên ngoài trời đang bắt đầu mưa phùn, sắc mặt càng lúc càng khó coi.

Giản Mạt lúc trở lại đã là buổi sáng ngày hôm sau, bởi vì không có mang ô, lúc trở lại cả người cô đều ướt sũng..... Tiến vào biệt thự, cô vội vàng cởi giày liền muốn lên lầu tắm nước nóng, thay đổi quần áo đến công ty.

"Thế nào, tiểu bạch kiểm không đưa cô cũng không chở cô về sao?"

Đột nhiên, thanh âm lạnh lẽo trào phúng truyền đến, bước chân của Giản Mạt đột nhiên ngừng lại, liền chống lại đáy mắt sắc bén của người đang ngồi trên sô pha.

Chỉ là liếc mắt một cái, Giản Mạt liền giống như đang bị lăng trì..... Dọa cho sắc mặt cô trắng bệch không còn một chút máu!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Từng Bị Tai Nạn Xe

Giản Mạt không nghĩ đến Cố Bắc Thần sẽ ở đây, bởi vì bên ngoài kia cô cũng không thấy chiếc Spyker xa hoa kia.

Cố Bắc Thần đứng dậy, bước chân trầm ổn không nhanh không chậm hướng về phía Giản Mạt đi tới, từng bước một, mỗi một bước liền giống như đang gõ trống, rơi vào trong lòng Giản Mạt.

Giản Mạt vô thức lui về phía sau, cũng không biết mình lui để làm gì..... Chỉ là, nhìn thấy đáy mắt của nam nhân kia bắn ra hai luồng sắc bén tinh quang, cô chỉ cảm thấy có chút sợ hãi.

Cố Bắc Thần cách Giản Mạt còn hơn ba bước chân liền dừng lại, tầm mắt thâm thúy rơi vào trên người cô..... Cũng không nói gì, cứ như vậy nhìn.

Suy nghĩ một chút liền cảm thấy buồn cười, hắn vậy mà một đêm ngồi ở đây để đợi nữ nhân này!

Lúc nào, hắn Cố Bắc Thần lại cần phải chờ người? Còn là tròn một đêm!

Giản Mạt bị khí thế áp bức tràn ngập trên người của Cố Bắc Thần làm cho sợ, cô âm thầm nuốt nước bọt, muốn giải thích một chút, thế nhưng, lời vừa tới miệng lại không thể nói ra.

"Giản Mạt, cô thật giỏi!" Cố Bắc Thần nhẹ bay xuống một câu nói, lập tức xoay người thay đổi giày ra cửa.

https://thuviensach.vn

Tất cả động tác đều nhẹ nhàng bình thường bình tĩnh tự nhiên, một lần, khiến Giản Mạt chỉ có thể giật mình ngẩn người nhìn hắn, sau đó thẳng đến cửa "Phanh" một tiếng ném đến, mới khiến cô giật mình tỉnh lại.

Hắn..... Vừa nói tiểu bạch kiểm không đưa ô cho cô cũng không đưa cô về?

Giản Mạt bỗng nhiên cả kinh, trong đầu chập mạch vài giây, nghĩ đến chuyện gì đó vội vã liền đi ra cửa.

Cô muốn giải thích cho Cố Bắc Thần một chút..... Đáng tiếc, lúc cô mở cửa đi ra, vừa lúc Tiêu Cảnh lái xe chạy qua, đưa Cố Bắc Thần đi, cô chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng kiêu ngạo lạnh lùng của chiếc xe.

Mưa bên ngoài rơi từng hạt lớn, Giản Mạt nhẹ nhàng vỗ mi mắt, miệng dần dần tràn ra một ý cười bất đắc dĩ, sau đó tự giễu xoay người..... Nhưng ngay khi cô đang muốn vào nhà, cửa đột nhiên "Phanh" một tiếng, đóng lại!

Giản Mạt cảm thấy, con người nếu như gặp phải một số việc không thuận lợi, đó chắc chắn là vận xui đã đến.....

Cửa bị gió thổi đột nhiên đóng lại, nhưng cô lại không có chìa khoá trong tay, vừa lúc chạy ra cũng không nhớ để lấy! Như vậy thì thôi không nói đến, thế nhưng cô vẫn đang còn đi dép lê!

Chờ lúc Lý Tiểu Nguyệt chạy xe đến chỗ Giản Mạt, nhìn thấy cô đáng thương ngồi ở trong phòng an ninh, cả người co ro một chỗ.

"Lên xe!"

Giản Mạt lanh lợi lên xe, giật giật khóe miệng, "Mình muốn tắm cùng thay quần áo."

https://thuviensach.vn

"Giản Mạt, mình con mẹ nó liền chưa từng thấy qua có người vợ nào như cậu....." Lý Tiểu Nguyệt tức giận rống lên câu, sau đó kéo Giản Mạt trở về nhà trọ nhỏ của chính mình.

Giản Mạt tắm rửa xong, Lý Tiểu Nguyệt đã đem y phục của mình tìm tới cho cô.

Cũng may vóc dáng của hai người cũng không chênh lệch lắm, đồ mặc bên trong cô thường có thói quen mua mới..... Bằng không, dầm mưa cả sáng, cả người ướt sũng cũng không biết đi đâu tìm quần áo.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Lý Tiểu Nguyệt chờ người ra, đã chuẩn bị xong bữa sáng.

"Tối hôm qua bác sĩ Vương nói mẹ mình có dấu hiệu tỉnh lại cho nên mình đến bệnh viện..... Cả đêm không trở về, sau khi trở về lại bắt gặp Cố Bắc Thần ở Lam Trạch viên." Giản Mạt suy nghĩ một chút cũng cảm thấy rất tức giận, bình thường hắn đến Lam Trạch viên lúc nào cũng thông báo sớm cho cô một tiếng, "Hôm qua hắn rõ ràng ở cùng một chỗ với Lục Mạn, ai biết sau đó hắn lại không nói tiếng nào liền trở về như vậy chứ."

"Ô, lời này của cậu nói ra giống như Thần thiếu rất hay đợi cậu cả đêm vậy....." Lý Tiểu Nguyệt nheo nheo mắt, "Cậu tỉnh lại đi!"

Giản Mạt sửng sốt, suy nghĩ một chút thấy cũng đúng, "Có thể hắn sáng sớm trở lại lấy cái gì đó, vừa vặn lại không thấy mình ở đó....." Nhưng nghĩ đi nghĩ lại lại cảm thấy không đúng, "Thế nhưng, lúc mình trở về lại không thấy xe hắn ở đó."

"Hiếu kỳ sao? Rất đơn giản, cậu có thể gọi điện thoại cho lão công của cậu để hỏi một chút xem sao....." Lý Tiểu Nguyệt như trước tức giận nói, liền nhìn thấy Giản Mạt lập tức ủ rũ, kiềm chế đi đến, "Cậu đúng là có tiền đồ."

https://thuviensach.vn

"Hắn là kim chủ, mình thì có tiền đồ gì chứ?" Giản Mạt lầm bầm nói, cảm thấy có chút bi ai, hôm qua rõ ràng cô còn dùng thân thể của mình để trao đổi hai trăm vạn với Cố Bắc Thần mà!

Nói đến đây cái, Lý Tiểu Nguyệt cũng mềm nhũn, "Vậy tình huống hiện nay của bác gái là gì?"

"Tiểu Nguyệt....." Nói đến đây, trên mặt Giản Mạt đột nhiên nở một nụ cười, cô nắm lấy tay của Lý Tiểu Nguyệt hơi lung lay, "Bác sĩ nói, hiện tại mẹ mình đã có ý thức, đối với việc phẫu thuật cấy ghép rất có lợi, cơ hộ tỉnh lại cũng lớn hơn!"

Nhìn thấy dáng vẻ này của Giản Mạt, đầu mũi của Lý Tiểu Nguyệt không khỏi chua xót..... Từ khi bắt đầu quen biết Giản Mạt, cuộc sống của cô ấy chỉ có tranh thủ không bao giờ có thoả hiệp, thế nhưng, biến cố đêm hôm đó, lại có thể khiến cho cô hoàn toàn suy sụp.

"Bác gái nhất định sẽ khá hơn." Lý Tiểu Nguyệt ôm Giản Mạt nói.

Giản Mạt gật đầu, khóe miệng cũng có ý cười..... Chỉ cần mẹ tốt hơn, cho dù có khổ sở hơn cô cũng có thể chịu đựng được.

Trên đường đưa Giản Mạt đi làm, Lý Tiểu Nguyệt liếc nhìn Giản Mạt sau đó nói: "Hôm qua Đường Dục điện thoại cho mình, hỏi sự việc của cậu và Cố Bắc Thần....."

"Ừ." Giản Mạt nhẹ nhàng đáp lại, bởi vì cả đêm không có ngủ, cô nhắm mắt chợp mắt một chút.

Lúc Lý Tiểu Nguyệt dừng đèn xanh đèn đỏ, "Cậu có nghĩ tới hay không, đem sự thật của chuyện đó nói cho Sở Tử Tiêu biết?" Thanh âm cô có chút trầm, "Mình nghe Đường Dục nói, hắn lúc trước điện thoại cho cậu, cậu không tiếp, sau đó không còn gọi được nữa, Sở Tử Tiêu lúc đó còn có một vụ án rất quan trọng liền nghĩ muốn trở về để tìm cậu....."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không có lên tiếng, chỉ yên lặng lắng nghe, giống như là đã ngủ.

"Không phải cuối cùng cũng không trở về sao?" Giản Mạt chậm rãi mở mắt ra, khóe miệng hiện lên một trận cay đắng.

Không có ai biết, thời khắc cô vứt bỏ hắn, thế nhưng, cô lại hy vọng sau này hắn trở về liền ở đầu đường đột nhiên có thể nhìn thấy hắn..... Hắn chạy tới ôm thật chặt cô, nói cho cô: Có hắn ở đây, tất cả đều đã là quá khứ rồi!

Đáng tiếc, không hề có..... Cô không phải người thích nằm mơ, nhưng một khắc kia cô liền trở về thực tại. Chỉ là, nghĩ tới không phải Sở Tử Tiêu, mà là một nam nhân tên là Cố Bắc Thần.

"Ở trên đường đi ra sân bay hắn đã bị tai nạn xe....." Lý Tiểu Nguyệt nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, "Cho nên, cuối cùng lúc đó hắn không thể trở về."

Giản Mạt trong nháy mắt nhíu mày, đáy mắt mệt mỏi vì buồn ngủ đã không còn..... Cô bỗng nhiên ngồi dậy nhìn về phía Lý Tiểu Nguyệt, "Có ý gì?"

"Ý ở trên chữ." Lý Tiểu Nguyệt nhún nhún vai, "Mình cũng không hỏi cụ thể, dù sao bây giờ Sở Tử Tiêu cũng đã tốt không phải sao? Chỉ là, Giản Mạt, chuyện lúc ban đầu mặc dù bất đắc dĩ, nhưng đối với hắn không công bằng."

Giản Mạt xụi lơ ở trên ghế ngồi, Lý Tiểu Nguyệt không nói gì đem Giản Mạt đến dưới lầu của công ty, chỉ là lúc xuống xe cô mới chậm rãi nói: "Lỡ, chính là bỏ lỡ..... Nếu như mình bây giờ vẫn còn lưu luyến đối với Sở Tử Tiêu, khó xử sẽ chỉ có thể là hắn!"

https://thuviensach.vn

Dù cho Cố Bắc Thần không sao cả, thế nhưng, Cố Từ làm sao cho phép nữ nhân của em trai mình lại trở thành bạn gái của con mình?

Đối với gia tộc của bọn họ, chuyện này xảy ra sẽ ảnh hưởng đến mặt mũi..... Mặc dù, không có mấy người biết cô là Cố phu nhân!

Lý Tiểu Nguyệt thở dài một tiếng, biết chuyện này bây giờ không có cách nào quay về như ban đầu..... Nếu như hai bên xung đột, Sở Tử Tiêu có thể sẽ bị thương hay không thì cô không biết, nhưng Giản Mạt nhất định sẽ bị.

"Con nhóc." Lý Tiểu Nguyệt chuyển đề tài hỏi, "Chìa khoá và di động của cậu đều bị khoá ở trong nhà, vậy tan ca định đi chỗ nào? Hoặc là..... Tới chỗ của mình?"

"Lại nói đi....." Giản Mạt nhún nhún vai, giống như đảo qua vẻ lo lắng nói, "Nếu không..... mình nói Thần thiếu mở cửa cho mình?" Nói xong, cô dường như bị chính mình chọc cười, khóe miệng cười tươi.

Lý Tiểu Nguyệt cảm thấy Giản Mạt điên rồi, "Nếu như Cố Bắc Thần mở cửa cho cậu, mình mời cậu đi ăn đại tiệc!"

Giản Mạt hướng phía Lý Tiểu Nguyệt cười một tiếng, cảm giác ý nghĩ của chính mình đúng là kỳ lạ..... Cố Bắc Thần mở cửa cho cô? Không để hắn canh cửa đã là may rồi.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Xảy Ra Chiến Tranh Lạnh, Ấu Trĩ!

Bởi vì cả đêm không ngủ, toàn bộ tinh thần của Giản Mạt đều rất hoảng hốt..... Ngay cả những cuộc họp thường xuyên của buổi sáng cô cũng là đần độn vượt qua, thẳng đến phía sau mọi người đều hưng phấn, cô còn có chút mờ mịt nhìn mọi người.

"Giản Mạt, lần này bản thiết kế nội bộ sảnh âm nhạc đều giao cho Tường Vũ toàn quyền xử lý, tuy việc này là do cô làm nhưng cũng khiến cho Tường Vũ vinh hạnh nở mặt....." Đường Hạo Dương khóe miệng mỉm cười nhìn Giản Mạt nói, "Chủ yếu nhất chính là, Đế Hoàng bên kia vậy mà gọi điện thoại tới nói đồng ý để Tường Vũ tham gia câu lạc bộ dự thảo!"

Giản Mạt khẽ nhíu mày, cô căn bản giống như đang ở quân nhân đào ngũ, bọn họ nói cái gì cô cũng hoàn toàn không có ấn tượng..... Có chút mờ mịt chớp mi mắt, phía sau Hướng Vãn đã nghiêng người sang.

"Mạt tỷ, đang nói sự việc sảnh âm nhạc của Tô Quân Bắc đấy." Hướng Vãn nỗ lực khắc chế cơ thể đang hưng phấn nói, "Còn có Đế Hoàng đồng ý cho chúng ta cơ hội để tham gia dự thảo....."

Giản Mạt lập tức nhíu mày, có chút không hiểu liền hỏi: "Có ý gì?"

Đường Hạo Dương bất đắc dĩ liếc mắt xuống, lập tức quan hệ hỏi: "Giản Mạt, hôm nay tinh thần của cô không được tốt lắm....."

"Ừ, bị mắc mưa, có chút không thoải mái." Giản Mạt giật giật khóe miệng bịa chuyện.

https://thuviensach.vn

"Biết cô rất liều mạng, nhưng cô cũng nên chú ý tốt đến thân thể một chút....."

"Cảm ơn tổng giám đốc." Giản Mạt đáp lại, lại vẫn còn có chút không hiểu liền hỏi, "Cái kia, Đế Hoàng đồng ý chúng ta tham gia dự thảo..... Là có ý gì?"

"Đây không phải là do chính cô đi nói chuyện sao?" Đường Hạo Dương có chút kinh ngạc nhìn Giản Mạt, "Tôi nghe ý tứ của lời nói kia hình như là Thần thiếu cám ơn tình nghĩa của cô hôm qua, liền cho chúng ta một cơ hội....."

Giản Mạt chỉ cảm thấy trong nháy mắt toàn thân đều lạnh giá, không biết này cái gọi là "Tình nghĩa hôm qua" là chỉ buổi trưa hôm qua cô đến để đưa cơm, sau đó dùng thân phục vụ, hay là chỉ tối hôm qua cô cả đêm không có trở về.

Cố Bắc Thần, hắn đúng là một tên biến thái!

Giản Mạt cắn răng, chỉ có thể co quắp khóe miệng, nở nụ cười giả bộ nghĩ tới.....

Nhưng ngay sau đó, những nhân viên phòng thiết kế một đám người dùng các loại danh mục bắt đầu đến hỏi thăm, cô làm thế nào để cho Cố Bắc Thần có tình nghĩa bạn bè! Thậm chí, lời đồn đại này còn nhanh chóng truyền đi các bộ phận khác trong công ty..... Dù sao, Giản Mạt bây giờ đã thành Tường Vũ, thậm chí là trung tâm của quốc tế, cả tòa nhà văn phòng này đều gọi cô là "Danh nhân"!

Trước là Sở Tử Tiêu, hôm nay là Cố Bắc Thần..... Dường như chứng thực việc cô đi câu dẫn rất nhiều đàn ông "Tình cảm sâu đậm"!

Cái gì bị bao dưỡng, cái gì là quy tắc ngầm, thậm chí dùng thân thể..... Còn rất nhiều lời đồn đại khác nữa.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Giản Mạt không ngủ nên cả người trở nên mờ mịt, sáng sớm lại mắc mưa, thật vất vả mới trụ được đến trưa, liền nằm bò ở trên bàn làm việc ngủ một chút, bữa trưa cũng không muốn ăn.

Buổi chiều tinh thần càng uể oải, cô uống vài ly cà phê, mới may mắn trụ được không có "Chết ngất".

"Mạt tỷ, tối hôm qua chị đi làm kẻ trộm sao?" Hướng Vãn đưa mấy phần tư liệu cùng kế hoạch tiến vào, đã thấy Giản Mạt có loại cảm giác sắp ngủ gật đến nơi.

Giản Mạt híp nửa mắt, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Có người nhà tối hôm qua ở bệnh viện, chị đi chăm sóc cả đêm....." Cô đứng dậy, lại đi lấy cho mình một ly cà phê.

"Người nhà không có sao chứ?" Hướng Vãn vừa nghe, vội vàng quan tâm nói.

Giản Mạt nâng khóe miệng lắc lắc đầu, "Bệnh cũ thôi, không có việc gì....." Nói xong, cô xuyên qua cửa sổ nhìn bên ngoài những hạt mưa đang tí tách rơi, có chút không hiểu tại sao lại có cảm giác thương cảm nổi lên.

"Mạt tỷ, Mạt tỷ —— "

"A? A ——" Giản Mạt bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, chỉ cảm thấy tay bỏng rát, "Phanh" một tiếng ném cái chén, tay đã nước sôi tràn ra làm cho nóng đỏ một mảnh.

Hướng Vãn vội vàng rút khăn giấy ra lau qua, cau mày hỏi: "Mạt tỷ, chị làm sao vậy..... Không làm việc được thì xin về nghỉ ngơi đi? Hôm nay dù sao cũng không có chuyện gì cần làm."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn bàn tay đã đỏ sẫm một mảnh, tự giễu cong khóe môi, "Chị không sao, có lẽ tối qua ngủ không đủ nên có chút mệt mỏi. Em vừa nói cái gì?"

Hướng Vãn biết Giản Mạt là một người cuồng làm việc, cơ bản rất ít khi thấy cô vì chuyện cá nhân làm ảnh hưởng đến công việc, " Bản vẽ của văn phòng luật Sở Đường đã được thông qua."

"À....." Giản Mạt đáp một tiếng, trên tay có chút nóng bừng, "Chị sẽ tìm cơ hội để hẹn với bên đó."

Hướng Vãn gật gật đầu, vẫn còn có chút lo lắng nhìn Giản Mạt..... Sau đó lần nữa đưa cho cô một ly cà phê, mới rời khỏi phòng giải khát.

Giản Mạt thổi thổi mu bàn tay đang đỏ hồng, nhìn khí trời bên ngoài, cảm thấy cô và trời mưa bên ngoài kia nhất định có thù oán với nhau.....

Không nghĩ đến Cố Bắc Thần cả đêm lại ở Lam Trạch viên, vậy mà cô lại sáng sớm mới trở về, cũng mặc kệ thế nào, hôm qua hắn hào phóng cho cô rất nhiều tiền, hôm nay lại cho cô cơ hội để hợp tác, thế nào lại cảm thấy hắn đang muốn cô phải chịu thua.

Nghĩ như vậy, Giản Mạt lấy điện thoại di động ra liền gửi cho Cố Bắc Thần một cái tin nhắn: Ghét trời mưa xuống, quên mang chìa khóa, lại quên mang cả di động..... Tay còn bị bỏng nữa!

Nhìn tin nhắn gửi đi thành công, Giản Mạt thậm chí có một tia chờ mong nho nhỏ, chờ mong Cố Bắc Thần trả lời. Thế nhưng, thẳng đến lúc tan tầm, cô cũng không có thấy được Cố Bắc Thần trả lời.....

Xe đã đưa đi sửa, chìa khóa và di động lại để ở trong Lam Trạch viên..... Giản Mạt nghĩ kế có nên tìm người mở khóa hay không, lại cũng không biết thế nào, người ngồi ở trên xe taxi, chóng mặt liền trực tiếp nói địa chỉ của Lam Trạch viên.

https://thuviensach.vn

Đợi được người xuống, sáng sớm nay Lý Tiểu Nguyệt đã đưa cho cô một cái ô, cô đứng ngoài biệt thư nhìn làn mưa bụi mông lung, cảm giác mình chính là người thích bị ngược.

Cầu mong một chút, thật là có một chút tham vọng quá đáng..... Giản Mạt nghĩ thầm, nếu như Cố Bắc Thần đã trở về, cô liền muốn giải thích cho hắn biết một chút tối hôm qua cô đã đi đâu.

Nếu như hắn chưa có trở về..... Cô sẽ trực tiếp đi mua điện thoại di động một lần nữa, còn Lam Trạch viên này "Gia" cùng lắm thì cô không trở về!

Nhưng khi thấy chiếc Spyker yên ổn dừng ở chỗ đậu xe của biệt thự, ấn chuông cửa lại nhìn thấy Cố Bắc Thần mở cửa cho cô, khắc kia, đầu mũi của Giản Mạt liền đỏ..... Vì sao? Hoàn toàn là vì cảm động!

Mặc kệ Cố Bắc Thần trở về là không phải bởi vì cô, thế nhưng, đối với một "Linh hồn lang thang" như cô mà nói, nhìn thấy trong nhà có người đang chờ, cảm giác như vậy là rất ấm áp.

"A Thần....." Giản Mạt rầm rì lên tiếng.

Cố Bắc Thần nâng mắt nhưng chỉ lạnh lùng liếc nhìn cô một cái, không nói gì liền xoay người lên lầu, sau đó..... Lưu cho Giản Mạt thanh âm đóng cửa phòng "Phanh" một tiếng, kéo cô ra khỏi mạch suy nghĩ cảm động.

Khóe miệng Giản Mạt co quắp lại, cảm thấy có chút mất mặt liền bĩu môi một cái.

Cô một bên đi vào thay dép, một bên cầm điện thoại lên xem nhưng vẫn không thấy tin nhắn trả lời sau đó, trong miệng còn lầm bầm nói: "Giống như đang lợi dụng sức kéo vậy, có bản lĩnh thì anh đừng có ở nhà a..... Còn muốn chiến tranh lạnh, đúng là đồ ấu trĩ!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt thấy điện thoại không có quan trọng, cơ bản đánh bại mọi rào cản của cô, sau đó đều là thấy ở trên mạng đi tìm của cô..... Tin nhắn cũng không sai lệch lắm.

Cô chỉ gửi lại một tin nhắn trả lời Lý Tiểu Nguyệt: Cố Bắc Thần thực sự đang đợi ở cửa, cậu nghĩ xem đại tiệc nên ăn ở chỗ nào đi!

Lý Tiểu Nguyệt trả lời rất nhanh: Ta giết, Cố Bắc Thần có phải hay không đã bị biến đổi tính tình rồi?

Giản Mạt có chút đắc ý nhỏ, ngay cả khóe miệng đều tràn ngập tươi cười: Tình nguyện chịu thua đi, mình đi lấy lòng nam nhân của mình đây.

Lý Tiểu Nguyệt: Không có tiền đồ!

Giản Mạt cũng cảm giác chính mình không có tiền đồ, nhưng có thể làm sao đây?

Bây giờ trong căn phòng to như vậy đều tràn ngập ánh mắt lạnh lùng của Cố Bắc Thần, giống như muốn biểu đạt tin tức: Tôi đang rất tức giận, mau tới lấy lòng tôi!

Ai bảo người kia lại là kim chủ của cô chứ, cô là người làm ấm giường hợp pháp của hắn mà phải không?

Nghĩ thế nên cô liền hướng về phía phòng sau đó mở cửa ra, Giản Mạt cảm thấy hắn là nên đi lấy lòng Cố Bắc Thần.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Vi Lượng Biến Hóa, Hắn Và Cô!

Giản Mạt trực tiếp đi lên phòng sách, không gõ cửa đã đi vào.

"Thế nào, lễ phép căn bản nhất còn không biết hay sao?" Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn Giản Mạt, híp mắt bắn ra hai tia sắc bén mà lạnh giá đích xác.

Giản Mạt không nghĩ đến Cố Bắc Thần mở ra cuộc họp video, động lòng người dù sao cũng đã tiến vào, đơn giản tính toán một chút là được rồi.....

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày nhìn Giản Mạt chẳng những không có lui ra ngoài, trái lại còn đi đến..... Thậm chí, cô có đường thì không đi, lại cố vươn lên bò trên bàn làm việc, sau đó như con mèo nhỏ, tay chân cùng sử dụng linh hoạt, hướng phía hắn bò đến.....

"Ba" một tiếng truyền đến, đó là Cố Bắc Thần không có ý thức đem tắt âm thanh của camera.

Giản Mạt chống người lên bàn bên cạnh, nhìn đáy mắt của Cố Bắc Thần kia càng ngày càng sâu, âm thầm cắn răng, trực tiếp liền cúi người đến gần thân hắn một chút, "A Thần..... Anh có phải hay không khi trở về nên dành riêng thời gian cho em?"

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là bị Giản Mạt trêu chọc như vậy, trong lòng có chút ngứa ngáy nổi lên.

https://thuviensach.vn

Lần này, nguồn điện trực tiếp bị Cố Bắc Thần rút đi, sau đó hắn một phen đem Giản Mạt lôi xuống, trực tiếp đem cô để ở trên bàn làm việc hung hăng hôn xuống..... Cuối cùng, vật kiêu ngạo kia công thành lược trì, đem cô nhào nặn thành các loại tư thế xấu hổ, khiến cho cô cảm thấy được hắn hung hăng xâm chiếm lãnh thổ của cô.

Giản Mạt vốn là cả đêm đã không có ngủ, lúc này trực tiếp bị thể lực cường hãn của Cố Bắc Thần làm cho mơ màng hỗn loạn, "A Thần, em không được..... A..... Cố Bắc Thần, anh là chó sao?"

Cố Bắc Thần nâng bả vai của cô lên, dùng miệng cắn, đáy mắt sâu thẳm nhìn Giản Mạt, "Giản Mạt, tốt nhất đừng cố gắng khiêu chiến giới hạn cuối cùng của anh..... Trắng đêm không về lại còn cùng nam nhân khác cấu kết làm bậy, cẩn thận anh triệt để bẻ gãy em!"

Đồng thời lúc dứt lời, Cố Bắc Thần giở trò xấu quyết tâm đem vật cứng của chính mình hung hăng đụng vào chỗ sâu nhất của Giản Mạt, "Đã biết chưa?"

Giản Mạt chỉ cảm thấy bị vật cứng kiêu ngạo của Cố Bắc Thần làm cả người đều nhanh muốn rời ra thành từng mảnh, thế nhưng, cô vẫn một phen nâng cánh tay câu ở trên cổ của hắn, hờn dỗi nói: "Em đáp ứng anh, vậy anh có thể đáp ứng em hay không, sau này cũng không được truyền scandal ra ngoài đâu đấy?"

Tầm mắt Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên nguy hiểm, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị của hắn cúi xuống gần Giản Mạt, "Thế nào, bắt đầu muốn quản anh rồi?"

Giản Mạt cười lên một tiếng, chỉ là nụ cười này liền nhanh chóng lan tràn đến đáy mắt, nhưng không thâm nhập quá sâu, "Em làm sao có thể quản được anh?" Ở khóe miệng của hắn, cô nhanh chóng hôn vào khóe môi, tránh nặng tìm nhẹ nói, "Tối hôm qua có một bằng hữu của mẹ ở bệnh

https://thuviensach.vn

viện, cho nên em chăm sóc cả đêm đến giờ vẫn chưa được ngủ..... A Thần, có thể hay không làm nhanh lên một chút, em rất buồn ngủ."

Một câu nói, cô truyền đạt hai ý tứ..... Giải thích tối hôm qua vì sao không trở về đồng thời, biểu đạt chính mình rất mệt mỏi.

Đáy mắt Cố Bắc Thần thật sâu nhìn Giản Mạt, hôm nay hắn đi công ty, sáng sớm có mấy cuộc họp, tập đoàn Đế Hoàng từ trên xuống dưới đều bị hắn mắng một cái.....

Cuối cùng vẫn là Tô San đánh bạo giao cho Tiêu Cảnh đi tra xét Giản Mạt tối hôm qua đã đi đâu, đem kết quả kể cả văn kiện cùng nhau đưa đến trước mặt hắn.

Tô Mặc bởi vì đột nhiên có dấu hiệu thức tỉnh, Giản Mạt ở trong bệnh viện đợi cả đêm, thẳng đến sáng sớm trời tờ mờ sáng mới rời đi..... Đặc biệt ghi chú rõ: Tô Quân Ly không có ở đó!

Cố Bắc Thần lúc ấy đang làm gì?

Ân, nhìn tin nhắn mà Giản Mạt gửi đến cho hắn..... Xét lại, quả không sai!

Hắn mặc dù cuối cùng vẫn không trả lời lại..... Nhưng ngay khi đến lúc tan việc, không biết có phải do quỷ thần xui khiến, còn chưa có ký xong văn kiện hắn liền lái xe trở về, lúc đi ngang qua tiệm thuốc, còn vào mua thuốc bôi trị phỏng.

Cố Bắc Thần sau khi trở về liền cảm chính mình có chút khinh rẻ, tức thì liền đem thuốc cao trị phỏng ném vào thùng rác.....

"Còn có rất nhiều chuyện cần phải nói....." Thanh âm Cố Bắc Thần trầm thấp mà giàu từ tính, ở bên tai Giản Mạt tự nhiên phô ra một tầng khí nóng tê dại, "Chuyện tối ngày hôm qua anh không truy cứu, nhưng chuyện

https://thuviensach.vn

xảy ra với Tô Quân Ly là sao?"Giản Mạt đảo mắt, âm thầm oán thầm một câu sau đó mới đáng thương nói: "Anh ấy đáp ứng đem thiết kế sảnh âm nhạc giao cho em, chỉ là có qua có lại..... Em mời lại anh ấy ăn cơm, cũng là chuyện đúng mà, có phải hay không?"

"Ừm!" Cố Bắc Thần dường như rất giống ừ cho qua, vật cứng ở dưới phần thân mềm mại ấm nóng của Giản Mạt liền di chuyển, một chút tính toán cũng không có, "Vậy anh cho em phóng thích, em nên báo đáp anh như thế nào cho phải đây?"

Cố Bắc Thần, con mẹ nó anh chính là cầm thú!

Giản Mạt trong lòng ngứa ngáy hận đến nghiến răng, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể từng chữ từng chữ tràn ra kẽ răng nói: "Trừ đền ơn bằng thân thể..... Hình như anh đối với những thứ khác của em đều không có hứng thú!"

"Tốt, vậy thì tiếp tục thêm một lần nữa....." Đáy mắt của Cố Bắc Thần lóe ra ánh sáng lấp lánh phúc hắc.

Sau đó..... Giản Mạt liền như vậy nửa người dựa ở trên bàn làm việc, tiếp tục thỏa mãn thú dục của Cố Bắc Thần!

Giản Mạt kiệt lực chỉ tùy tiện vọt vào phòng tắm tắm một chút sau đó liền ngã xuống trên giường, một đêm không ngủ, cộng thêm vừa mới vận động kịch liệt..... Không tới một phút đồng hồ, cô liền mờ mịt chìm mào giấc ngủ.

Ở đây trời mưa ban đêm, cô mơ một giấc mơ.....

Trong mộng, cô không ở một mình, Cố Bắc Thần cầm thuốc cao bôi lên bàn tay bị phỏng của cô, động tác mềm mại giống như tay cô là một vật bảo mỹ lệ.....

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, nhẹ nhàng kéo cô vào ngực, sau đó cũng chìm vào giấc ngủ.

.....

Đường Dục cầm trong tay một xấp tư liệu thật dày giao cho Sở Tử Tiêu, sắc mặt hắn có chút ngưng trọng, nghe tiếng mưa bên ngoài gõ ở trên mui xe, phát ra thanh âm "Binh đinh bàng lang", có chút ngưng trọng.

"Những thứ này là cậu giao cho mình tìm người điều tra." Ngay cả thanh âm của Đường Dục cũng rất ngưng trọng, "Tử Tiêu, có một số việc..... Sợ rằng thực sự không thể trở về được nữa rồi."

Sở Tử Tiêu hơi nhíu mày liếc nhìn Đường Dục, lập tức mở túi văn kiện đem tài liệu bên trong đem ra..... Không cẩn thận, có thứ rơi xuống.

Hắn xoay người lại nhặt, đúng lúc đó đèn đường chiếu rọi vài tia sáng, hắn liền nhìn thấy cảnh tượng của bức ảnh chụp trong tay, hơi nhăn mày kiếm.

Đường Dục liếc nhìn tấm hình kia, sắc mặt càng trở nên ngưng trọng, "Năm đó, lúc xây dựng kiến trúc, các nhà phát tiển gặp phải cạm bẫy, công ty tràn ngập nguy cơ....." Hít một hơi, hắn nói tiếp, "Sau đó, ở một đêm mưa to, Giản Triển Phong ở tầng chính của ngự Cảnh Hồ trượt chân nhảy lầu."

Sắc mặt Sở Tử Tiêu trong nháy mắt rét lạnh, nhìn Đường Dục, lập tức thu hồi tầm mắt liền bắt đầu nhìn tư liệu..... Chỉ là, càng về sau, càng cảm thấy kinh sợ, cuối cùng, hắn chỉ cảm thấy trận mưa đầu thu này, đặc biệt lạnh.

"Điều đó không có khả năng....." Nhìn thấy tài liệu cuối cùng, sắc mặt Sở Tử Tiêu trở nên tái nhợt, ngay cả bàn tay đang cầm tư liệu cũng khẽ run.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn Đường Dục, thật muốn ở chỗ hắn đạt được một tia phủ nhận tất cả chuyện này.....

"Tử Tiêu, cậu biết rất rõ ràng, ở đây nói đều là thật." Đường Dục hơi nhíu mày, "Mình và cậu đều là luật sư, rõ ràng ở đây rất công đạo..... Cho nên, cậu mới có thể liếc mắt một cái đã xem thấu, lúc xây dựng các nhà đầu tư mới bắt đầu ký hợp đồng, chuyện này kỳ thực chính là một cái bẫy."

"Nhưng..... Vì sao?" Sở Tử Tiêu chăm chú nhíu mày, bức thiết nghĩ phải tìm đầu mối có thể phủ định.

Đường Dục lắc đầu, "Tra không được....." Hắn hít một hơi, "Kỳ thực, lúc mới bắt đầu mình cũng cho rằng Giản Triển Phong chết chỉ là một chuyện ngoài ý muốn. Thế nhưng, lúc mình nhìn thấy bản hợp đồng này, mình liền biết..... Bên trong sợ là có quỷ quyệt. Hơn nữa....." Hơi thở của hắn hơi ngưng trọng, nhưng rốt cuộc vẫn nói, ".....Có thể có liên quan đến tập đoàn Sở thị!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Giản Hành Xuất Hiện

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Lời nói của Đường Dục, khiến cho Sở Tử Tiêu vỡ nát một cách triệt để còn cầu mong một chút tham vọng quá đáng..... Lúc hắn vừa nhìn phần hợp đồng kia, kỳ thực đã liếc thấy ra manh mối.

Chỉ là, hắn không muốn tin đây là sự thật!

"A, ha hả....." Sở Tử Tiêu cười lạnh mấy tiếng, "Phần hợp đồng này có bao nhiêu người biết?"

"Không có nhiều." Đường Dục coi như bình tĩnh, "Mình có thể chụp được bản sao, đây cũng chỉ muốn giúp cậu." Hít một hơi, hắn nói tiếp, "Tử Tiêu, kỳ thực, cậu và mình hiện bây giờ đang lo lắng không phải là chuyện này, mà là..... Giản Mạt có biết chuyện này hay không."

Sở Tử Tiêu nhắm mắt lại, hô hấp có chút gấp gáp, "A dục, để mình suy nghĩ."

Đường Dục không nói, chỉ là yên tĩnh nằm tựa ở trên ghế ngồi của xe, nhìn cần gạt nước phía trước không ngừng đong đưa, lại không có cách nào đem nước mưa lau đi sạch sẽ..... Con người lúc này giống như đang trở về quá khứ, mặc kệ Sở Tử Tiêu bây giờ phải như thế nào để che giấu, nhưng ở trong lòng nhất định sẽ lưu lại một vết thương.

Làm việc xa đạt vẫn là rất có danh tiếng, thế nhưng, sau đó lại chậm rãi bị vét sạch rồi rơi vào cạm bẫy, giống như một chút cũng không tồn tại.....

https://thuviensach.vn

Cảm thấy vô duyên vô cớ lại bị hãm hại.

Chuyện gì cũng có nguyên nhân của nó, thế nhưng, tập đoàn Sở thị lớn như vậy, lại cùng một công ty kiến trúc nho nhỏ chống lại, hắn duy nhất có thể nghĩ đến chính là..... Tình yêu giữa Tử Tiêu và Giản Mạt.

"Tử Tiêu, nếu như năm đó bá phụ bức bách Giản Triển Phong là bởi vì quan hệ của cậu cùng Giản Mạt....."

"Không có khả năng!" Sở Tử Tiêu hô hấp càng trở nên gấp gáp, mở mắt ra, bên trong đã một mảnh màu đỏ tươi, "Ba cùng mẹ không biết quan hệ của mình cùng Giản Mạt, cậu hẳn là rõ ràng, đối với cuộc đời của mình, bọn họ không quá tham dự....."

Đường Dục khó khăn nói, "Mình thực sự không nghĩ ra, tại sao vậy chứ?"

Sở Tử Tiêu tay bởi vì siết tư liệu thật chặt, khớp xương phát ra tiếng vang "Cạc cạc", ở trong đêm mưa như vậy, đặc biết giống như tiếng sấm, "Mặc kệ Giản Mạt có biết hay không, chuyện này trước tiên nên giấu kín....."

Đường Dục gật gật đầu, "Cậu nghĩ làm như thế nào?"

"Luôn muốn tìm ra nguyên nhân, không phải sao?" Sở Tử Tiêu ngắn gọn nói ra một câu nói, lập tức xoay người xuống xe, ngay trong mưa đi qua chiếc xe Ferrari đang đỗ bên cạnh, sau đó mang theo nước mưa chạy đi.

Đường Dục ngồi ở trong xe thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, thẳng đến khi xe Sở Tử Tiêu biến mất ở tại chỗ sâu nhất của tầm mắt, hắn khẽ mở cánh môi chậm rãi nói: "Mội chuyện đều không thể trở về được nữa đâu..... Tử Tiêu!"

https://thuviensach.vn

Trên cái thế giới này, có rất ít chuyện công bằng. Duy chỉ có thời gian, đối với bất cứ người nào cũng đều rất là công bằng, mặc kệ cậu vui vẻ cũng tốt, bi thương cũng được..... Mỗi một phút, một giây giao cho cậu, chưa bao giờ có chút xíu sai biệt.

Đồng hồ báo thức của Giản Mạt kêu lên, cô vặn vẹo thân thể, không muốn mở mắt ra..... Xoay người một cái, liền muốn tiếp tục ngủ, thế nhưng, trên tay đột nhiên truyền đến đau nhói nhè nhẹ làm cho cô trong nháy mắt mở mắt.

"Xịt" một tiếng tràn ra cánh môi xinh đẹp mềm mại, Giản Mạt bỗng nhiên ngồi dậy, liền nhìn thấy trong tay trái loáng thoáng ửng đỏ.

Da thịt của cô có chút mẫn cảm, hôm qua bị nước sôi nóng làm bỏng tay vẫn hồng..... Lúc này đã tốt hơn rất nhiều, chỉ là cánh tay bị bỏng mới vừa bị chính mình áp tới dưới thân, có chút đau.

Giản Mạt chớp đôi mắt có chút khô khốc, đột nhiên phát hiện Cố Bắc Thần không ở phòng ngủ.

Khẽ nhíu mày, trong đầu chậm rãi nhớ lại, nghĩ đến tối hôm qua cô quá mệt mỏi, liền ngủ lúc nào không biết..... Sau đó Cố Bắc Thần rốt cuộc có đi ngủ hay không, cô hoàn toàn không biết.

Cố Bắc Thần ở nhà, nhưng cô đầu tiên mắt không nhìn tới hắn nói "A Thần, anh dậy sớm!" Thậm chí có một chút không quen.....

Vén chăn lên định xuống giường, động tác của Giản Mạt đột nhiên bị kiềm hãm..... Lập tức, hơi nghiêng đầu nhìn về phía tủ đầu giường..... Đem lọ thuốc cao trị bỏng cầm trong tay, nhìn lại tay trái của mình, cô hơi kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Tối hôm qua..... Không phải là mơ?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cầm thuốc cao trị bỏng liền vội vàng xuống giường, thậm chí còn quên đi dép, cứ để chân trần như vậy vội vã ra khỏi phòng ngủ, đầu tiên là nhìn quanh nhà, tầm mắt nhìn thấy dưới lầu không có ai, lại vội vã đi đến phòng sách..... Cũng không người.

Giản Mạt cứ như vậy chân trần đi xuống lầu, tìm Cố Bắc Thần, khi thấy trong bãi đỗ xe không có chiếc xe Spyker ở đó, trong lòng cô đột nhiên có chút lạc lõng..... Cầm thuốc cao trị bỏng, đột nhiên tay cũng nắm chặt.

Chậm rãi xoay người, Giản Mạt cảm giác mình lúc này đặc biệt buồn cười.....

"Cố Bắc Thần, anh rốt cuộc là dạng người gì vậy?" Giản Mạt thùy liếc mắt nhìn thuốc cao trị bỏng trong tay, tự giễu cười cười, "Rõ ràng nhìn thấy tin nhắn, còn mua thuốc cao trị bỏng nữa....."

Hít một hơi thật dài, Giản Mạt ngước mắt nhìn xung quang ngôi biệt thự, tròng mắt khẽ nhúc nhích, lướt qua một chút cảm xúc khác thường.....

Giản Mạt lên lầu rửa qua mặt, thay đổi y phục sau đó xuống lầu, bởi vì mưa bên ngoài vẫn chưa dừng, trong không khí hơi thở ướt lạnh càng ngày càng nồng đậm, để cuối hè một chút chiều ngang tới trời thu.

"Thùng thùng!"

Giản Mạt khẽ nhíu mày liền đi mở cửa.....

Ở cửa, khóe miệng Tiêu Cảnh mỉm cười đứng ở nơi đó, nhìn thấy cô, hơi đẩy kính mắt, nói: "Giản tiểu thư, Thần thiếu bảo tôi qua đây đưa cô đi làm."

Giản Mạt kinh ngạc, "Vì sao?"

https://thuviensach.vn

"Thuận tiện....." Tiêu Cảnh tươi cười, sâu sắc nói một chút, "Ừm, tôi đến Tường Vũ bàn qua về chuyện tham gia hội thảo."

Giản Mạt "À" một tiếng, vô ý thức liếc nhìn chiếc xe đang dừng bên ngoài..... Không phải chiếc xe Spyker xa hoa của Cố Bắc Thần, là một chiếc Bentley.

Lúc này tâm tư toàn rơi vào trên người Cố Bắc Thần, Giản Mạt thậm chí không có suy nghĩ, ký kết so với tham dự hội thảo sao có thể giao cho trợ lý tư nhân của Cố Bắc Thần?

Bên ngoài trời mưa, cộng thêm căn bản đánh xe đến Lam Trạch viên rất vô vọng, Giản Mạt cũng không có khác người, leo lên xe Tiêu Cảnh.

Dọc theo đường đi, Tiêu Cảnh an tâm lái xe, Giản Mạt ngồi ở phía sau..... Cô là lần đầu tiên ngồi xe Tiêu Cảnh, bên cạnh không có Cố Bắc Thần, có chút không quen.

Tầm mắt rơi ở ngoài cửa xe, Giản Mạt mở miệng hỏi: "Anh ấy vì sao đột nhiên lại đồng ý cho Tường Vũ tham dự hội thảo vậy?"

Mắt Tiêu Cảnh theo kính chiếu hậu nhìn về phía sau, cười nói: "Giản tiểu thư cho rằng tại sao lại vậy?"

"....." Giản Mạt liếc nhìn Tiêu Cảnh, cảm thấy người này cùng Cố Bắc Thần đều rất giống nhau, hắn lúc này trả lời hay không trả lời đều giống như nhau!

Đột nhiên.....

"Dừng xe!" Giản Mạt quát to một tiếng.

Tiêu Cảnh không biết xảy ra chuyện gì, nhanh chân phanh xe lại.....

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mở cửa xuống xe, Tiêu Cảnh một câu muốn nói là "Giản tiểu thư" nhưng mới hô lên chữ "Giản", người cô đã hướng ra phía sau chạy đi.....

Tiêu Cảnh có chút kinh ngạc, vội vàng đem xe ngừng ở bên đường, cầm ô chạy theo, liền thấy Giản Mạt đã đánh rơi giày cao gót, bắt đầu đuổi theo một người nam nhân.

Tiêu Cảnh cũng không kịp suy nghĩ gì, vội vàng theo đuổi theo..... Mặc kệ Giản Mạt đuổi theo người kia là ai, nếu như xảy ra cái gì ngoài ý muốn, Thần thiếu nhất định lột da hắn?

"Giản Hành, anh đứng lại đó cho em!" Giản Mạt hướng phía gào lên, cũng bất chấp dưới chân bị cục đá làm bị thương, liều mạng đuổi theo, "Giản Hành —— "

Tiếng gọi sắc bén phá vỡ từng hạt mưa châu, Giản Mạt hướng phía thân ảnh chạy càng ngày càng xa kia, liền bắt đầu lên tiếng khóc rống lên, "Giản Hành, anh là tên khốn nạn..... Ô ô....."

"Giản tiểu thư, cô không sao chứ?" Tiêu Cảnh cầm ô vội vàng che mưa cho Giản Mạt, liền thấy Giản Mạt đã khom lưng, ngay sau đó ngồi xổm trên mặt đất liền bắt đầu gào khóc.

Hạt mưa lớn gõ trên chiếc ô phát ra tiếng vang "Bùm bùm", Tiêu Cảnh muốn an ủi Giản Mạt, mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì..... Thế nhưng, lúc hắn cúi đầu xuống, liền nhìn thấy thấy chân cô bắt đầu dần dần tràn ra màu đỏ, rơi ở trên mặt đất, bị nước mưa làm cho nhiễm đỏ.

"Giản tiểu thư, cô bị thương rồi?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Nam Nhân Thường Thích Phụ Nữ Đê Tiện

Editor: Nam Cung Tử Uyển & Nhhylly

Tiêu Cảnh đâu còn cố được cái khác, ném ô sang một bên sau đó ngồi xổm xuống đem Giản Mạt bế lên, vội vàng hướng về phía xe chạy đi.....

Đúng lúc đó, bên cạnh có một nhà hàng ăn sáng, một tay phóng viên nhanh chóng bỏ nửa bát cơm đang ăn dở sang một bên, cầm máy ảnh liền liên tục chụp một màn này, vang lên tiếng "Răng rắc".....

"Tiêu Cảnh, tôi không sao." Lúc Giản Mạt bị Tiêu Cảnh vứt xuống trên xe mới phản ứng được, dùng giấy ăn lau, đầu ngón chân của cô đã bị những mảnh đá đâm vào.

"Giản tiểu thư, hay là trước tiên nên đi bệnh viện xem xét một chút." Tiêu Cảnh lái xe liền hướng phía một phòng khám bệnh mà đi, "Hơn nữa, quần áo cô cũng cần phải đổi, giày cũng bị cô ném đi rồi."

Giản Mạt trầm mặc, sau đó cũng chỉ có thể tùy ý Tiêu Cảnh đem cô dẫn tới phòng khám bệnh, xử lý hòn đá nhỏ trên đầu ngón chân. Đồng thời, gọi điện thoại cho Hướng Vãn, nói mình đang xảy ra chuyện ngoài ý muốn, có khả năng sẽ đi chậm một chút.

Tốc độ của Tiêu Cảnh rất nhanh, băng bó cho Giản Mạt không tới mười phút, quần áo và giày cũng đã thay.....

Sau khi mượn được một phòng của phòng khám để thay đổi quần áo, Tiêu Cảnh đỡ Giản Mạt lên xe, ngay sau đó đưa cô đến công ty.

https://thuviensach.vn

"Giản tiểu thư." Tiêu Cảnh liếc nhìn Giản Mạt sau đó hỏi, "Người cô vừa đuổi theo là ai....."

"Anh trai tôi!" Giản Mạt không có giấu giếm, nếu như Tiêu Cảnh muốn biết, cô cảm thấy không có gì khó khăn cả.

Tiêu Cảnh lại liếc nhìn Giản Mạt, "Không ngờ Giản tiểu thư còn có anh trai....."

Giản Mạt khẽ nhíu mày, thế nào lại cảm thấy lời này của Tiêu Cảnh nghe có chút kỳ quái. Thế nhưng, cô cũng không có suy nghĩ nhiều.

Tiêu Cảnh tốc độ rất nhanh, đến công ty vừa lúc đến giờ làm việc, bản thân cô lại làm ở chỗ văn phòng rất tốt, cũng không có người nào biết Giản Mạt là từ trên xe của Tiêu Cảnh đi xuống.....

Chỉ là, Giản Mạt vui vẻ có chút hơi sớm.

Ngay lúc bánh xe chuyển động, thứ nhất tin tức xấu bắt đầu dần dần lan tràn ra..... Dù cho không thích nghiên cứu chuyện xấu của Giản Mạt, nhưng cũng rất nhanh liền nhìn đến ảnh chụp HD kia.

Giản Mạt để chân trần, đang ngồi xổm dưới mưa khóc, Tiêu Cảnh cầm ô che cho cô..... Sau đó, Tiêu Cảnh ngồi xổm xuống ôm cô rời đi, trong mưa, chỉ để lại cây dù nằm lẻ loi ở trên mặt đất đầy nước mưa.

Ưm, tình tiết cẩu huyết này có thể viết thành một quyển ngôn tình lãng mạn ở Đài Loan.

Cũng xác thực, nhìn lời nói trong tranh, cô là bạn gái của Tiêu Cảnh, hai người đang cãi nhau trong mưa, cuối cùng Giản Mạt lại bị thương ở chân, Tiêu Cảnh đau lòng.....

https://thuviensach.vn

"Mạt tỷ, thực sự là quá cảm động !" Hướng Vãn rốt cuộc vẫn còn là một cô bé thích mơ mộng, lúc nhìn thấy tờ báo này, trong mắt giống như có hàng nghìn ngôi sao, "Thảo nào tập đoàn Đế Hoàng lại đồng ý cho Tường Vũ tham dự hội thảo, hóa ra..... Hoàn toàn là công lao của trợ lý Tiêu a!"

Giản Mạt không khống chế được khóe miệng liền trở nên co quắp..... Bây giờ đã đủ rối loạn, lúc này còn vui vẻ với loại cẩu huyết này nữa.

Tiêu Cảnh mặc dù là trợ lý, nhưng bởi vì đi theo bên cạnh người Cố Bắc Thần, giá trị con người của hắn cũng là khó có thể tính ra..... Này biết quan hệ của cô cùng Cố Bắc Thần cũng tính, không biết..... Không chừng lại muốn có thêm bao nhiêu phiên bản nữa đây.

"Tôi liền nói Giản Mạt rất không đơn giản? Các cô lại không tin!"

"Không phải không có điểm nào dễ coi, nhưng suốt ngày chỉ biết đùa giỡn đê tiện..... Hừ, hình như chỉ sợ người khác không biết cô ta ở bên ngoài câu dẫn biết bao nhiêu đàn ông."

"Đúng vậy!"

"Tôi có chút không hiểu, hình như mỗi một người nam nhân nhìn đều giống như ba của Giản Mạt..... Nam nhân từ khi nào lại đi thích tiện nữ nhân như vậy!"

Đáy mắt Tiêu Cảnh chợt sâu, bước chân hơi dừng lại, nhìn cũng không nhìn, dựa ở bên tường nghe mấy nữ nhân nói luyên thuyên, lạnh lùng mở miệng: "Các cô liền nói rất đúng..... Nam nhân đều thích Giản Mạt như vậy. Ít nhất, cô ấy chưa bao giờ nói xấu ai sau lưng!" Dứt lời, hắn nghiêng đầu nhìn về phía mấy nữ nhân kia, "Còn có, Giản Mạt cũng không phải là người để các cô nói như vậy."

Mấy người nữ nhân vẫn đang bàn luận kia vừa thấy Tiêu Cảnh, liền há hốc miệng, có chút lúng túng co quắp.....

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh lạnh lùng thu hồi đáy mắt định nâng bước rời đi, ai biết tầm mắt vừa rời đi lại đúng lúc nhìn thấy Giản Mạt đứng ở đối diện.

Tiêu Cảnh tiến lên, hơi khom người cung kính chào hỏi, "Giản tiểu thư!"

Giản Mạt cười, nhìn bộ dạng cố ý của Tiêu Cảnh, tròng mắt đén nháy vừa lúc chạm đến bộ dạng mấy nữ nhân với vẻ mặt kinh ngạc kia, chợt cảm thấy buồn cười, "Nói xong rồi sao?"

Tiêu Cảnh ngước mắt gật đầu, "Thần thiếu phân phó, lần sau nếu Giản tiểu thư có cần cái gì, có thể liên hệ trực tiếp cho Thần thiếu..... Vì muốn cảm ơn cô đã giúp đỡ Thần thiếu, chỉ cần là cô cần, không chạm đến giới hạn của Thần thiếu, tất cả đều có thể giúp Giản tiểu thư hoàn thành tâm nguyện."

Giản Mạt cười càng lúc càng xán lạn, vui vẻ tiếp thu gật gật đầu, chỉ là thanh âm của hai người chỉ có hai người mới có thể nghe thấy: "Nếu như sau khi trở về, ông chủ anh biết anh truyền thánh chỉ giả, hắn ta nhất định sẽ lột da anh ra."

Tiêu Cảnh kinh ngạc, lập tức cười nói: "Là tôi nói thật!"

Cái này, liền khiến Giản Mạt sững sờ ở tại chỗ...

"Mặt khác." Thanh âm Tiêu Cảnh cũng biến thành giới hạn âm lượng chỉ có hai người có thể nghe thấy, "Buổi trưa tôi sẽ cùng Thần thiếu đi công tác ở Tân Hải, thời gian không rõ..... Thần thiếu nói, chìa khóa dự phòng ở chỗ Tô San, nếu như..." Khóe miệng hắn nhẫn nhịn không cười, "Nếu như lần sau Giản tiểu thư lại quên mang chìa khóa, không cần xoắn xuýt gửi tin nhắn cho Thần thiếu."

"....." Giản Mạt khóe miệng không khống chế được liền trở nên co quắp, sau đó nỗ lực tươi cười, trong lòng lại đem Cố Bắc Thần mắng một cái.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh đảo mắt nhẹ liếc nhìn chân của Giản Mạt, "Vết thương mặc dù không lớn, nhưng mà..... Giản tiểu thư cũng nên chú ý tốt đến vết thương."

Giản Mạt gật gật đầu, "Cảm ơn."

Tiêu Cảnh mỉm cười khẽ gật đầu, xoay người rời đi.....

Giản Mạt sau khi thấy hắn đã rời đi, mới quay bước chân đi tìm người phụ trách thi công bản thiết kế, lúc đi qua mấy nữ nhân kia, cũng không có liếc mắt nhìn lấy một cái.

"Tính tình cao ngạo của cô ta..... Nhìn đã khiến tôi cảm thấy buồn nôn!"

Thanh âm ở phía sau không lớn không nhỏ vừa lúc để Giản Mạt nghe thấy, thế nhưng, cô không có tâm tình để ý tới..... Lời đồn đại, cô càng giải thích lại càng khiến nhiều người nghi ngờ.

Sau khi tất cả đã quyết định được rồi, Giản Mạt trở về phòng thiết kế.....

Đúng lúc đó Đường Hạo Dương tiến vào, thông báo báo cáo của quý này, "Để ăn mừng mọi người đã vất vả, Du tổng lên tiếng, tiền thưởng của người trong phòng thiết kế được tăng gấp đôi!"

"Tổng giám đốc, có phải thật không vậy?"

"Ừm! Không chỉ có như vậy, buổi tối mọi người có thể mở tiệc chúc mừng, tiền tôi chi." Đường Hạo Dương nhìn về phía Giản Mạt, "Giản Mạt, lần này công lao của cô là lớn nhất, cô nói, nên đi chỗ nào đây?"

Giản Mạt kỳ thực không muốn đi, thế nhưng, không muốn làm mọi người mất vui, hỏi thăm ý kiến, sau đó nhất trí yêu cầu đi Thiên Đường Dạ.

https://thuviensach.vn

"Các cô thật đúng là nhẫn tâm!" Đường Hạo Dương giả vờ đau lòng tỏ ra vui đùa, "Được được được, Thiên Đường Dạ liền Thiên Đường Dạ, sau này mọi người nhớ cố gắng nỗ lực nhiều một chút, ăn nhậu chơi bời thêm tiền thưởng cái gì cũng có!"

Mọi người vừa nghe, lập tức đứng dậy hoan hô..... Chỉ là, cuối cùng đều là nhao nhao nói nhờ vào công lao của Giản Mạt.

Phòng thiết kế liền trở nên rất vui mừng, tất nhiên sẽ khiến các bộ phận khác ghen tỵ..... Đối với lần này, Giản Mạt tỏ vẻ vô lực đối phó, đi con đường của mình, lại để cho người khác nói đi.

Giản Mạt nghĩ đến hội thảo của Đế Hoàng, hoàn toàn là công lao của Cố Bắc Thần, cô dù thế nào cũng nên lấy lòng kim chủ, thế là lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn cho hắn, chỉ là tin nhắn có chút ngọt: Chồng yêu, thuận buồm xuôi gió rồi!

Cố Bắc Thần vừa đến sân bay, nhận được tin nhắn của Giản Mạt, tầm mắt đột nhiên thâm lại, vô thức , khóe miệng hơi câu một nụ cười thư thái.....

Mặc dù, biết rất rõ ràng, tin nhắn của Giản Mạt thực tâm là đang chờ khảo sát!

"Thần thiếu, đã xảy ra chuyện gì sao?" Tiêu Cảnh nhìn thấy khóe miệng của Cố Bắc Thần nâng lên, hề hề cười, cố ý làm bộ không hiểu hỏi.

Trong nháy mắt Cố Bắc Thần thu lại nụ cười, híp mắt liếc xéo Tiêu Cảnh, giống như nghĩ đến cái gì đó, lạnh giọng nói: "Tôi sẽ đưa anh đến làm việc cá nhân ở phòng khám, cuối năm khấu trừ ba trăm!"

Tiêu Cảnh vừa nghe, lập tức mặt như bị sét đánh trúng, ủy khuất nói: "Thần thiếu, cậu đây là đang trả thù tôi....."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Chỉ Ăn Một Bữa Cơm

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Trên đường đi xem xét tình hình ở ven biển, tâm tình Tiêu Cảnh đều không tốt..... Thần thiếu nói rất rõ chính là ghét bỏ không có cho hắn báo cáo chuyện Giản Mạt sáng sớm bị thương.

"Thần thiếu, sáng sớm....." Tiêu Cảnh nghĩ, còn quyết định chủ động bàn giao, "Sáng sớm nay hình như Giản tiểu thư nhìn thấy anh trai của cô ấy, cho nên mới xuống xe đuổi theo."

"Ừ." Cố Bắc Thần tiếp tục xem tạp chí kinh tế tài chính, lười nhác đáp một tiếng.

Trong lòng Tiêu Cảnh âm thầm oán giận: Cứ giả vờ đi, rõ ràng muốn biết..... Còn cố giả vờ không để ý.

"Thần thiếu, nhìn tình huống lúc đó, anh trai của Giản tiểu thư hình như muốn trốn Giản tiểu thư, cái kia..... Quay về có cần đi điều tra hay không?" Tiêu Cảnh dò hỏi.

Cố Bắc Thần lúc đổi tạp chí tay hơi dừng lại, đáy mắt sâu híp lại nghiêng đầu, môi mỏng khẽ mở hỏi: "Anh đối với chuyện của Giản Mạt rất để bụng sao?" (=_= ảnh ghen cmnr!)

"....." Tiêu Cảnh khóe miệng co quắp, vội vàng lắc đầu, khóe miệng tươi cười liền nói, "Sao có thể? Tôi một chút cũng không để tâm!"

https://thuviensach.vn

"Hả?" Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, "Không để bụng?"

Khuôn mặt Tiêu Cảnh trong nháy mắt đông cứng, hắn ở bên người Cố Bắc Thần nhiều năm như vậy, nhưng biểu tình này của Cố Bắc Thần, khiến hắn xem không hiểu là có ý gì, hắn liền lăn lộn, "Thần thiếu, tôi chính là, cá nhân tôi không để bụng, thế nhưng, bởi vì là Thần thiếu để bụng, cho nên, tôi sẽ vì Thần thiếu để bụng!"

Ôi, lại muốn cảm thán làm trợ lý không dễ dàng a..... Nhìn hắn là trình độ chân chó?

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, thu lại tầm mắt, chỉ nhàn nhạt mở miệng: "Để đến khi hết bận, điều tra anh trai của Giản Mạt rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

"Được....." Tiêu Cảnh âm thầm hận đến nghiến răng nghiến lợi, trong lòng không khỏi kêu rên một tiếng: Thần thiếu của tôi ơi, anh là đang rối loạn thể chất, thích trở thành tổng tài cuồng bá hay sao?

Lần này Cố Bắc Thần đi công tác, vốn dự tính sẽ đi dăm ba bữa, thế nhưng, sau khi đi, phát hiện mọi chuyên so với tưởng tượng còn vướng tay chân hơn, vì thế liền đi mười ngày cũng chưa trở về Lạc Thành.

Hai năm qua Giản Mạt đã quen với việc Cố Bắc Thần trở về không có tin tức rồi, cũng không cảm thấy có cái gì lạ..... Mỗi ngày đi làm bận rộn, buổi tối thỉnh thoảng cùng đồng nghiệp hoặc là Lý Tiểu Nguyệt tụ họp lại, nếu không thì ở trong phòng của biệt thự xem phim, ngày như trước quá thoải mái.

Đương nhiên, nếu như thoải mái như thế có thể tránh được Sở Tử Tiêu, vậy thật là quá tốt rồi!

Đáng tiếc, không được!

https://thuviensach.vn

Thiết kế văn phòng luật Sở Đường, Sở Tử Tiêu yêu cầu phải là Giản Mạt đến làm..... Cô cũng chỉ có thể kiên trì.

Sau này mọi người đều sinh hoạt tại một thành thị, ở dưới tình huống cô cùng Cố Bắc Thần chưa ly hôn, cô rốt cuộc vẫn là dì của Sở Tử Tiêu..... Ừm, mặc dù có chút không hòa hợp, nhưng tóm lại không có khả năng chạm mặt.

Giản Mạt nghĩ thầm, cùng lắm thì lần này lại thất bại!

"Cơ sở vấn đề chỉ những thứ này, nếu như Sở luật sư không cần sửa chữa gì đặc biệt, hai ngàu này tôi sẽ ra bản vẽ 3d thật hiệu quả..." Giản Mạt ngước mắt, vẻ mặt làm việc rất nghiêm túc nói, "Hiệu quả vẽ ra không có ý nghĩa, công trình bộ được chứ?"

"Được!" Sở Tử Tiêu nhàn nhạt trả lời.

Từ đầu tới đuôi Sở Tử Tiêu đều đặc biệt phối hợp, khiến Giản Mạt cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

"Sau khi tan tầm có việc gì nữa không?" Đáy mắt của Sở Tử Tiêu thâm thúy nhìn Giản Mạt, ngữ khí lộ ra một chút cẩn thận từng li từng tí.

Động tác thu thập tư liệu của Giản Mạt bị kiềm hãm, nhìn về phía Sở Tử Tiêu, theo bản năng đáy mắt tràn ra một tia chống cự.

Đáy mắt Sở Tử Tiêu lướt qua bị thương, có thể tưởng tượng nghĩ mấy lần trước hai người mỗi lần đều gươm tuốt vỏ, nỏ giương dây, không khỏi tự giễu cười cười, "Mạt Mạt, trước kia..... Xin lỗi, là anh thể hiện thái độ có chút kịch liệt thái quá."

Giản Mạt cụp mắt, trong lòng thoáng cái liền trở nên ngột ngạt, cái loại cảm giác này giống như có cái gì đó tắc nghẽn ở trong trái tim, làm cho người ta nghẹt thở, "Đều đã qua, tôi không muốn đề cập đến."

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu tự giễu giật khóe môi, "Tối hôm nay có thể cùng nhau ăn một bữa cơm không?"

Giản Mạt gật gật đầu, "Được!"

Khóe miệng Sở Tử Tiêu nở nụ cười, cười như vậy hình như còn mang theo một chút cẩn thận từng li từng tí lấy lòng, "Buổi tối anh sẽ qua đây đón em."

Giản Mạt không cự tuyệt, dù sao hiện giờ ở trong công ty cô cũng đã có rất nhiều tin đồn rồi, thêm một chuyện cũng chẳng là gì..... Suy nghĩ một chút, bình thường cô đi làm, mặc trên người không phải đồ xa xỉ thì đều là đồ đặt làm cao cấp, người khác không nghi kể ra cũng khó.

Bởi vì gần đây bản thiết kế vẫn rất thuận lợi, sau khi Giản Mạt đối phó xong với Sở Tử Tiêu thì rất nhàn hạ.....

Giản Mạt nằm bò nửa người ở trên bàn nhìn máy vi tính, hình ảnh tin tức là Cố Bắc Thần, cô cứ như vậy nhìn chằm chằm, nửa ngày cũng không nhúc nhích.

"Mạt tỷ....." Hướng Vãn không biết lúc nào đã đứng phía sau lưng của Giản Mạt, nhìn trong máy vi tính của cô, vẻ mặt gian xảo cười nói, "Bộ dạng của chị tại sao lại giống như người đang tương tư vậy? Hả? Thành thật khai báo, có phải chị thầm mến Thần thiếu hay không?"

Mặt của Giản Mạt trong nháy mắt liền đỏ, vừa muốn phản bác, liền thấy Hướng Vãn bỗng nhiên nhảy ra một bước.....

"Mạt tỷ, chị chờ một chút!" Hướng Vãn có chút ngạc nhiên nhìn Giản Mạt, "Chậc chậc, đây là chị đang đỏ mặt sao? Ha ha, Mạt tỷ, chị sẽ không thực sự động tâm với Thần thiếu đấy chứ?"

Giản Mạt sửng sốt, vô thức phủ quyết, "Em suy nghĩ nhiều rồi....."

https://thuviensach.vn

"Thật đúng là em suy nghĩ nhiều sao?"

Giản Mạt chớp chớp mắt, "Đàn ông đó cũng giống như ngựa đực, lúc nào cũng truyền scandal, chị động tâm với hắn?" Cô cười lạnh thành tiếng, "Muốn động tâm, còn không bằng Tô Quân Ly!"

Hướng Vãn vừa thấy, vốn không tin, thế nhưng, nghe Giản Mạt nói như vậy, lại cảm thấy rất có đạo lý, "Cũng đúng, Tô Quân Ly chưa từng dính vào scandal." Cô nghiêng người sang, "Mạt tỷ, chị biết không? Hiện tại trên mạng đều là tin tức của Tô Quân Ly, nói rằng âm nhạc của anh ấy có thể làm cho người khác mang thai....."

"....." Giản Mạt vừa nghe, "Ha hả" hai tiếng, "Nói vậy nhất định Tô Quân Ly phải chịu trách nhiệm với bao nhiêu là người?"

Hướng Vãn bĩu môi, "Mạt tỷ, đó chính là ví dụ..... Ví dụ được chứ? Đó là nói lúc Tô Quân Ly đàn dương cầm đặc biệt suất..... Đặc biệt nhu tình, đặc biệt....." Hai tay cô tạo thành hình chữ thập, vẻ mặt say đắm, "Nói chung, đặc biệt mê người!"

Trước mắt Giản Mạt lại hiện lên tình cảnh của đêm diễn tấu từ thiện hôm đó, dưới ánh đèn nhu hòa, khóe miệng Tô Quân Ly hơi nâng lên một nụ cười ôn nhuận thanh nhã..... Ngón tay thon dài có lực liền giống như tinh linh ở trên những phím đàn trắng đen bay múa, lúc đó, anh và chiếc đàn đó giống như hợp nhất với nhau, trên thế giới này không có gì có thể tách ra.

"Xác thực rất mê người....."

"Thật vậy sao?" Hướng Vãn không có chú ý đến biểu tình của Giản Mạt, chỉ ôm đồm ở tay cô liền khẩn cầu nói, "Mạt tỷ, em lúc này tới tìm chị, chính là vì anh ấy."

"Hả?"

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn cười, vẻ mặt xán lạn, "Tháng sau Tô Quân Ly muốn tổ chức buổi diễn tấu cá nhân đầu tiên sau khi về nước ở Lạc Thành, Mạt tỷ..... Chị xin giúp em hai vé được không....." Nói xong, cô đã bắt lấy tay Giản Mạt bắt đầu làm nũng lung lay, "Mạt tỷ, Mạt tỷ....."

Giản Mạt có chút dở khóc dở cười, muốn cự tuyệt, thế nhưng, nhìn thấy Hướng Vãn hướng ánh mắt tràn ngập những thứ lấp lánh nhất thế giới về phía cô, có chút trở nên ham mê, "Chị chỉ giúp em hỏi, có thể lấy được hay không, chị không thể bảo đảm."

"Được!" Hướng Vãn vừa nghe, vội vàng trả lời, "Cảm ơn Mạt tỷ."

Giản Mạt cười lên, vừa mới muốn nói gì, di động liền vang lên, tên hiển thị là G tiên sinh..... Liếc nhìn Hướng Vãn, cô nhận điện thoại, sau đó để ở bên tai.

Bởi vì Hướng Vãn còn đang trước mặt, cô không thể dùng giọng điệu ngọt ngấy được, chỉ nói qua: "Xin chào, Giản Mạt!"

Cố Bắc Thần trong nháy mắt cau lại mày kiếm, lập tức lạnh giọng nói: "Tôi bảy giờ đến Lạc Thành, em đến đón tôi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Dì Cùng Cháu Trai Đến Sân Bay

Giản Mạt còn chưa kịp trả lời, trong điện thoại liền truyền đến tiếng "Đô đô đô" cắt đứt, cô hơi sững sờ, không biết Cố Bắc Thần có ý tứ gì.

Xe của cô đưa đi sửa chữa vẫn chưa đưa về, nghe Tô Quân Ly nói đụng phải không nghiêm trọng, thế nhưng sửa hơn mười ngày rồi vẫn chưa được..... Nhưng mà, cô cũng không sốt ruột, trừ đi làm có chút bất tiện.

Thế nhưng đi đón máy bay.....

Cố Bắc Thần không phải bình thường đều trực tiếp đem xe gửi lại bãi đỗ xe của sân bay hay sao?

Giản Mạt khẽ nhíu mày, liền gọi điện thoại lại cho hắn, thế nhưng, điện thoại của hắn đã tắt máy.....

Hơi bĩu môi, Giản Mạt còn chưa nghĩ thông suốt rốt cuộc Cố Bắc Thần đang phát bệnh thần kinh gì, điện thoại liền lại vang lên..... Số đuôi là "3719", là Sở Tử Tiêu gọi tới.

Nhận máy, Giản Mạt không chờ Sở Tử Tiêu nói chuyện, liền nhanh chóng mở miệng trước: "Đêm nay tôi có việc gấp, sợ là không thể cùng anh ăn cơm."

Sở Tử Tiêu hơi dừng, mới lên tiếng: "Anh cũng vậy..... Cho nên gọi điện thoại tính sẽ hẹn vào lúc khác." Nói xong, hắn đột nhiên nhướn mày kiếm, "Em....." Thanh âm hắn có chút chần chừ, "..... Không phải là bởi vì Bắc Thần chứ?"

https://thuviensach.vn

"Ừ!" Giản Mạt trả lời, bây giờ quan hệ của nhau cũng đã biết, cô cũng không cần phải giấu giếm, "Vừa lúc nãy anh ấy gọi điện cho tôi nói tôi đi đón hắn ở sân bay."

Sở Tử Tiêu lại trầm mặc, khóe miệng tràn ra một trận cay đắng nói: "Để lát nữa anh đến đón em, sau đó cùng đi đến sân bay."

Nghe ra khẩu khí của hắn chứa đựng một trận chua chát, Giản Mạt cũng biết, cái này căn bản là Cố Bắc Thần đã an bài xong..... Trong lòng thầm mắng hành vi ấu trĩ của nam nhân kia, trong miệng đáp, "Được."

Sau khi tan việc, Sở Tử Tiêu qua đón Giản Mạt cùng đi đến sân bay, vừa mới bắt đầu, bầu không khí giữa hai người dường như có chút cứng ngắc, ai cũng không nói gì.

Thẳng đến khi chiếc xe đi trên đường cao tốc của sân bay, sau đó Sở Tử Tiêu mới phá vỡ không khí yên lặng, "Mạt Mạt....."

"Hả?" Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía hắn.

Sở Tử Tiêu liếc nhìn Giản Mạt sau đó tầm mắt lại rơi vào phía trước, "Em." hắn hít sâu một hơi, "Bây giờ em thấy tốt không?" Bắc Thần đối với nữ nhân luôn luôn không để bụng, duy nhất một lần để bụng đó là chuyện tình nhiều năm về trước.

Giản Mạt chậm rãi nằm tựa ở trên ghế ngồi, vào thu, gió ở Lạc thành đã có chút lạnh, cô đóng cửa sổ, chậm rãi nói: "Rất tốt."

Sở Tử Tiêu lại liếc nhìn Giản Mạt, tâm tình có chút trầm trọng, "Nếu như..... Anh là nói nếu như." Thanh âm của hắn trầm thấp ảm câm, "Nếu như Bắc Thần để em tự do, chúng ta còn có cơ hội bắt đầu lại từ đầu hay không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt kiềm chế tâm tình trầm trọng, tầm mắt cô rơi ở phía ngoài phi trường đang càng lúc càng gần, trong thanh âm không có quá nhiều cảm xúc nói: "Tử Tiêu, không thể trở về được nữa..... Mặc kệ vì sao lúc trước chúng ta lại tách ra, nhưng hiện tại theo đạo đức luân lý, tôi đã là dì của anh!"

Tay Sở Tử Tiêu bỗng nhiên nắm chặt tay lái, bởi vì dùng khí lực quá lớn, phát ra tiếng vang "Cạc cạc".

Còn có cái gì, có thể so sánh từng rất yêu nhau, còn muốn ở với nhau cả đời, bỗng một cái người yêu biến thành dì của mình, chuyện như vậy càng làm cho người ta cảm thấy bị châm chọc?

"Mạt Mạt, vì sao chúng ta lại đi tới bước đường này chứ?" Thanh âm của Sở Tử Tiêu lộ ra ngưng trọng bi thương, "Lúc trước, chính là sân bay này, em đã từng nói sẽ chờ anh....." Trên khuôn mặt tuấn dật có cái gì đó kẽ nứt ra, tim của hắn, cũng theo đó bị xé rách.

Vốn tưởng rằng tất cả đều là lỗi của cô, không hiểu vì sao cô lại chia tay khiến hắn hận đủ hai năm!

Nhưng kết quả là, mặc kệ cô có biết hay không, cái chết của Giản bá phụ có quan hệ đến Sở thị..... Vận mệnh trêu người sao? Có lẽ là vậy.....

Giản Mạt không trả lời, có một số việc không cần đáp án, bởi vì căn bản không có đáp án.

Xe dừng lại ở chỗ đậu xe, Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt đều trầm mặc một đường đi tới máy bay thương gia đón hắn.....

Người phát thanh ở sân bay thông báo chuyến bay từ thành phố Tân Hải đến Lạc Thành đã hạ xuống, sau đó đợi hơn mười phút, đã có người lục tục đi ra.Xa xa, Cố Bắc Thần liền nhìn thấy Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt đứng

https://thuviensach.vn

cạnh nhau ở nơi đó, sắc mặt hai người, có một người hơi cứng ngắc, cảm giác đó..... Khiến hắn không thoải mái.

Tiêu Cảnh cảm thấy Thần thiếu là tự chính mình tìm cảm giác không thoải mái, nói thật dễ nghe, là giúp đỡ cháu ngoại cùng tiểu mợ chặt đứt quan hệ, nhưng hắn thế nào nhìn thấy giống như là Thần thiếu càng khó chịu.

"Cái kia....." Tiêu Cảnh cảm giác tốt nhất nên rời xa khu chiến hỏa này, "Trước tiên tôi đi đưa tư liệu cho Tô San." Dứt lời, hắn hướng Giản Mạt và Sở Tử Tiêu khẽ gật đầu báo cho biết, sau đó liền rời đi nhanh như chớp.

"Mẹ cháu nói sau khi đón cậu liền trực tiếp về nhà ăn cơm....." Sở Tử Tiêu biểu hiện như thường, giống như bên người không có sự tồn tại của Giản Mạt.

Cố Bắc Thần đáp lại một tiếng, đôi mắt sắc bén lãnh đạm lướt qua Giản Mạt.....

Giản Mạt mấp máy môi, nói cũng không nói.

Trên đường trở về, Sở Tử Tiêu một mình lái xe, Cố Bắc Thần lấy chiếc xe Spyker ở trong bãi đỗ xe của sân bay, sau đó chở Giản Mạt, hai chiếc xe, một trước, một sau, hướng biệt thự Lệ Sơn chạy tới.

"Để em đón tôi, càm thấy không vui?" Cố Bắc Thần đánh vỡ trầm mặc, lạnh lùng hỏi.

Giản Mạt nâng khóe miệng, cười xán lạn, "Sao có thể chứ? Có thể đến đón anh, đó là vinh hạnh của em!"

Cố Bắc Thần liếc xéo Giản Mạt, tốc độ xe nhanh hơn.....

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bởi vì không dự phòng, thân thể bỗng nhiên lắc mạnh, ngã xuống trên ghế ngồi..... Cô trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, nghiến răng nghiến lợi hỏi: "A Thần, anh có nghe được có vị gì trong xe hay không?"

Cố Bắc Thần không nói gì, dường như chờ Giản Mạt nói tiếp.

Vẻ mặt Giản Mạt thành thật, khóe miệng lại mím lại ẩn nhẫn ý cười, "Ở đây..... Toàn là vị chua..... Liền giống như bình giấm chua bị phá vỡ!"

Cố Bắc Thần tức thì nhướn mày, mực đồng biến thành thâm thúy, "Em nói tôi đang ghen?"

"Em không nói....." Ý cười của Giản Mạt kéo dài lan tràn tới đáy mắt.

Cố Bắc Thần nâng tầm mắt nhìn Giản Mạt đang cười rung cả người, khuôn mặt lạnh lùng bỗng chốc nhưng trọng, từng đường nét trên khuôn mặt đều trở nên cứng ngắc.

Giản Mạt nhìn thấy từng đường nét trên khuôn mặt của hắn đang banh ra, tức thì liền nở nụ cười, "A Thần, anh không vui sao? Em đã nhiều ngày không nhìn thấy anh, lúc này gặp được nên cảm thấy rất vui vẻ chứ....." Nói xong, thân thể của cô hơi nâng lên, cũng không quan tâm Cố Bắc Thần còn đang lái xe, ngay ở trên gương mặt hắn hạ xuống một nụ hôn lấy lòng.

Đường nét cứng ngắc trên khuôn mặt Cố Bắc Thần rõ ràng tan đi mấy phần, nhưng vẫn là cố ý banh ra, hừ lạnh một tiếng, "Tôi là muốn giúp hai người nhận rõ hiện thực sớm một chút....." Hít một hơi, thanh âm trầm thấp có mấy phần lạnh lùng, "Giản Mạt, em vẫn rất thông minh."

Lòng của Giản Mạt trầm xuống, cũng không biết có phải là vì muốn che giấu nội tâm hoảng loạn hay không, cô nghiêng đầu liền tựa ở trên vai Cố Bắc Thần, "Em không phải người có thể lưu luyến quá khứ....."

https://thuviensach.vn

Bằng không, sau khi bị thất thân cô lại có thể để hắn ôm ấp. Cũng sẽ không bài xích chuyện kia bởi vì đêm đó, lại giống như trước vì báo đáp hắn mà nỗ lực lấy lòng.....

Hắn kết hôn với cô vì mục đích gì cô mặc kệ, cô chỉ biết, nam nhân này giúp đỡ cô ở thời điểm khó khăn nhất, giống như thiên thần đến ở trước mặt cô.

Kỳ thực, làm một người chồng, ngoại trừ hắn thường hay có scandal, Cố Bắc Thần đối với cô thực sự rất tốt.

Lần trước là mở cửa, còn bôi thuốc cho cô, cô cùng hắn đều không đề cấp đến chuyện này, thế nhưng..... Cô thực sự rất cảm động.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, lời nói của Giản Mạt nói với hắn tuy rất thư thái, thế nhưng..... Vì sao lúc đó lại nói sẽ không lưu luyến, hắn cũng có chút khó chịu?

Không yêu, đây không phải là đại biểu cho có một ngày cô cùng hắn tách ra, cô cũng sẽ lập tức quay đầu có thể nhanh chóng để người khác ôm ấp, với hắn không để lại một chút tình yêu nào?

Nghĩ tới đây, tâm tình của Cố Bắc Thần càng trở nên tồi tệ.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Hôn Nhau Ở Trong Hầm Rượu

Bắt đầu từ lúc Sở Tử Tiêu trở về, liền hẹn cùng nhau ăn một bữa cơm, thế nhưng, vẫn kéo dài tới khi hắn trở về được một tháng mới có cơ hội này.....

Trên bàn cơm, Cố Từ cùng Sở Thiên Tần trước sau như một, Cố Bắc Thần có thói quen lạnh mặt, trừ lúc ở trên giường, Giản Mạt đã thấy qua vẻ mặt cầm thú cùng bộ dáng của hắn, nhưng lúc khác, khuôn mặt giống như độc khuẩn.

Toàn bộ trên bàn cơm, Sở Tử Tiêu có chút trầm mặc..... Thân là một luật sư, hắn trừ lúc ở trên tòa án, thời gian khác đa số cũng không nói nhiều. Đương nhiên, trừ lúc ở cùng một chỗ với Giản Mạt lúc đi học.

Giản Mạt lúc đi học là một người lạnh lùng cao ngạo, đa số thời gian đều là Sở Tử Tiêu nói đùa cô..... Nhưng bây giờ bầu không khí không đúng, dường như trên bàn cơm trừ việc nhà, vòng đi vòng lại đều là nói chuyện công việc.

Cố gia ở Lạc thành có thế lực vô cùng kiên cố, nhất là ở trong thành, không có người nào có thể lay động đến tập đoàn Đế Hoàng..... Tập đoàn Sở thị mặc dù cũng là một công ty lớn, nhưng rốt cuộc rất cần hạng mục, hay là muốn dựa vào Đế Hoàng.

Đáng tiếc, Cố Bắc Thần một mực không chấp nhận, trên thương trường phải quả quyết..... Cho tới bây giờ hắn chưa từng nể mặt ai.

https://thuviensach.vn

Dăm ba câu, Sở Thiên Tần tính toán một chút liền bị Cố Bắc Thần giải quyết qua loa.....

"Buổi tối có rảnh không?" Sở Tử Tiêu xen mồm,đáy mắt rơi ở trên người Cố Bắc Thần, "Đi uống một chén?"

"Được." Cố Bắc Thần thuận thế liền đáp ứng, nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt vẫn đang thủy chung ăn cơm, "Buổi tối em đi cũng không?"

"Không đi, ngày mai em còn phải đi làm....." Giản Mạt tự nhiên nói, lại không phát hiện trong thanh âm của cô lộ ra một chút hờn dỗi.

Cố Bắc Thần môi mỏng hơi nhếch, "Ngồi một chút rồi trở về cũng được!"

Giản Mạt than nhẹ một tiếng, chỉ có thể thỏa hiệp.....

Biểu hiện của cô căn bản vẫn bình thường, thế nhưng, tất cả rơi vào tầm nắt của Sở Tử Tiêu thậm chí có một chút chói mắt..... Hắn không hiểu hai người đối diện đang diễn kịch hay là bình thường vẫn như vậy, thế nhưng, hắn hiểu Giản Mạt.

Cô rõ ràng vô thức tỏ ra hờn dỗi, khiến hắn có chút chống cự suy nghĩ đến nguyên nhân chân chính.....

Sau khi ăn xong, Cố Từ gọi Cố Bắc Thần đến bên cạnh nói chuyện, Giản Mạt tới phòng khách uống nước, ăn hoa quả ngồi chờ.

"Hạng mục kia thật sự không thể giúp anh rể sao?" Thanh âm Cố Từ có chút ngưng trọng, "Bắc Thần, em cũng biết, lần này Sở thị nếu như bắt không được này hạng mục, cổ phiếu sẽ giảm rất nghiêm trọng....."

Cố Bắc Thần để tay trong túi đứng đó, híp đáy mắt thâm thúy rơi ở phương xa, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị không có quá nhiều cảm xúc

https://thuviensach.vn

nói: "Ở thương trường mà nói, nếu như Đế Hoàng đều dựa vào cạp váy quan hệ, sợ cũng sẽ không đi đến thành công cho tới hôm nay."

Cố Từ nhíu mày, "Ngự Cảnh Hồ thời hạn bốn, năm kỳ bắt đầu kết thúc công việc, nếu như sự tình không được giải quyết, ắt hẳn sẽ gây ra lỗ thủng..... Bắc Thần, em nên biết, đến lúc đó sẽ phát sinh chuyện gì."

Cố Bắc Thần trong nháy mắt liền nhíu mày, đáy mắt thâm thúy nhìn Cố Từ, thanh âm lộ ra một tia hàn ý tràn ra môi mỏng: "Chị, chị là đang uy hiếp em?"

"Bắc Thần, em biết rất rõ ràng không phải....." Cố Từ nhíu mày, khuôn mặt được bảo dưỡng vô cùng tốt, nhìn không ra tuổi tác thật sự, "Mà nếu kết quả Ngự Cảnh Hồ không tốt, sẽ không thể đặt nền móng cho sáu kỳ tiếp theo, truyền thông tất nhiên sẽ nhìn chằm chằm không buông..... Sớm hay muộn thì chuyện này sẽ chỗ xảy ra sơ sót."

Cố Bắc Thần thu lại đáy mắt nhìn về phía phương xa, môi mỏng hơi tràn ra một tia lạnh lùng ý cười, "Nếu chị dùng chuyện này nói về sự kiện..... Được!"

Cố Từ thấy Cố Bắc Thần đáp ứng, trong mắt lập tức tràn ra vui mừng, thế nhưng, nháy mắt liền bị lời nói của hắn đánh cứng lại.

"Dùng năm phần trăm cổ phần của Đế Hoàng trong tay chị để đổi....." Cố Bắc Thần hơi híp mắt lại, tròng mắt tràn ra tinh quang, "Không chỉ có hạng mục này, tài chính bắt đầu cho sáu kỳ tiếp theo của Ngự Cảnh Hồ, Đế Hoàng đều sẽ gánh chịu!"

Đó là một cục diện nhưng thắng hai lần, thế nhưng, Cố Từ cũng hiểu..... Hắn là muốn dần dần thu thập cổ phần của Đế Hoàng.

"Nhiều năm qua ba đã dừng rất nhiều tâm tư, thế nhưng chuyện đó vẫn chưa làm được, Bắc Thần, em tính hoàn thành tâm nguyện của cha sao?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm Cố Từ có chút run rẩy nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần xoay người, nhìn về phía Cố Từ, "Chị, chị hẳn là hiểu, em phải muốn làm như vậy!" Hít một hơi, hắn nói tiếp, "Em sẽ nói Tô San đem hợp đồng chuyển nhượng quyền nắm cổ phần đến cho chị, nếu như chị suy nghĩ kỹ, em ở Đế Hoàng chờ chị." Dứt lời, hắn xoay người rời biệt thự, đưa Giản Mạt, cùng Sở Tử Tiêu cùng hắn đến Lam Điều.

Từ đầu tới đuôi, trên khuôn mặt của hắn không có một tia đồng tình.....

Giản Mạt là lần đầu tiên đến Lam Điều, nơi này là câu lạc bộ tư nhân, đây là nơi cất giấu rượu của các danh nhân ở Lạc thành..... Phần nhỏ đều qua đây uống rượu.

Cô đứng ở trong hầm rượu tư nhân của Cố Bắc Thần, nhìn các loại rượu rực rỡ muôn màu, có chừng hơn hai trăm bình được cất giữ, khóe miệng có chút co quắp.....

Lúc này mới gọi là..... Có tiền, chính là tùy hứng!

Giản Mạt tiện tay nâng lên, tốt thôi..... Một chai Latour cất kỹ năm 1976.

Còn chưa kịp thưởng thức rượu đỏ có giá trị hơn ba mươi mấy vạn, bỗng nhiên trong tay trống không, sau đó trên tay lại rơi xuống một chai rượu khác..... Giản Mạt có chút mờ mịt nhìn chai rượu có màu vàng trong tay, lại quay sang nhìn Cố Bắc Thần đứng ở bên cạnh.

"Em ngày mai không phải đi làm sao? Uống sâm panh là được rồi." Cố Bắc Thần nói, trực tiếp đem bình latour kia để lại trên giá rượu.

"Nói thì rất hay, giống như đang đối tốt với em nhưng thực chất....." Giản Mạt bĩu môi, có chút tham lam liếc nhìn bình rượu kia, trong miệng phun ra hai chữ, "Keo kiệt."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần dựa ở trên giá rượu, môi mỏng khẽ nhếch, "Keo kiệt?"

"Hừ!" Giản Mạt nhìn bọt khí rượu trong tay, trong lỗ mũi hừ một tiếng, bộ dáng kia, đừng nói có bao nhiêu đáng yêu.

Tầm mắt của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt bỗng nhiên biến thành hố sâu không thấy đáy, đợi đến khi Giản Mạt nhận thức được bầu không khí đang dần nóng lên, người đã bị hắn đè ở trên tủ, hung hăng hôn xuống.....

Trong tay Giản Mạt còn cầm một chai sâm panh, nụ hôn ùn ùn kéo đến mang theo cảm xúc nhớ nhung, vì thế trong nháy mắt liền đốt cháy sự nhiệt tình của cô..... Cô cầm chai rượu vòng qua gáy của Cố Bắc Thần, liền bắt đầu đáp lại.

Nhận được sự đáp lại của Giản Mạt, Cố Bắc Thần không tự chủ được làm nụ hôn càng thêm sâu..... Lời lẽ ngọt ngào của cô luôn luôn có thể làm cho thân thể của hắn nổi lên phản ứng nhanh nhất.

Trong tay Sở Tử Tiêu cầm một chai rượu ngon đi qua, nhìn hai người đang hôn nhau hoàn toàn quên mất còn có người khác ở đây, vị trí trái tim bỗng nhiên co rút đau đớn..... Một vệt tự giễu cùng cực kỳ bi ai lướt qua khóe miệng.

Hắn nên xoay người, thế nhưng, một khắc kia liền giống như đứa ngốc, nhìn người cậu mà từ nhỏ đến lớn hắn đã sùng bái nhất cùng với người hắn yêu kiếp này ở trong này hôn môi.

"Ưm....." Giản Mạt rốt cuộc bị Cố Bắc Thần hôn đến thở không được, tức giận ưm một tiếng, nghĩ đến muốn đẩy hắn ra.

Đáy mắt Cố Bắc Thần tối lại, lập tức lướt qua một mạt tiếu ý, lại không buông Giản Mạt ra..... Thẳng đến khi Sở Tử Tiêu xoay người đi ra khỏi lối nhỏ, hắn mới chậm rãi buông Giản Mạt sắp hít thở không thông ra.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, bởi vì thiếu dưỡng khí, mặt cũng bị nghẹn ửng đỏ một mảnh, ở dưới ánh đèn, đặc biệt mê người.....

"Ôi, anh hối hận rồi."

Hơi thở của Giản Mạt còn chưa có bình ổn, chỉ là ngước mắt nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần, không biết hắn hối hận cái gì.

"Không nên đáp ứng Tử Tiêu qua đây, hắn là nên trực tiếp về nhà mới phải....." Cố Bắc Thần nhẹ giọng tiến lên, môi mỏng ở bên tai Giản Mạt chứa đựng ý cười ái muội, chậm rãi nói ra nửa câu còn lại, "".....Đem em tử hình ngay tại chỗ!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Trên Sô Pha Hay Trên Mặt Đất Tốt Hơn?

Bởi vì môi cách tai rất gần, lúc Cố Bắc Thần nói chuyện, môi mỏng không ngừng trêu chọc da thịt trên tai của Giản Mạt, nhiệt khí lan tràn một mảnh, cộng thêm lời nói kia của hắn tràn đầy ve vãn..... Lập tức, mặt cô "Đùng" một chút, đỏ hơn.

"Nữ nhân bên ngoài không làm cho anh no được hay sao?" Giản Mạt thở dốc, vô tội chớp động mi mắt.

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ cong tạo thành độ cung tà tứ, ghé sát gật đầu, "Không no là một chuyện, chủ yếu là....." Đáy mắt thâm thúy của hắn nhìn Giản Mạt, thanh âm cũng trầm thấp mấy phần, "..... Không có nhiều người đa dạng như em."

Mặt Giản Mạt trong nháy mắt đỏ hơn, trong ngày thường hai người vốn cũng thường ở chung lén lút như thế này, thế nhưng, lúc này ở hầm rượu, chủ yếu là..... Sở Tử Tiêu còn đang ở đây!

Cảm giác được Giản Mạt ngượng ngùng, Cố Bắc Thần cũng không có tiếp tục đùa giỡn cô, đứng dậy lôi tay cô liền cùng đi ra ngoài.

Một chai rượu đỏ, một chai sâm panh..... Hai người đàn ông cực phẩm ưu nhã, sản phẩm rượu đỏ cao quý, rượu sâm panh của Giản Mạt cơ bản không có độ cồn, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy không có đáp án.

Cố Bắc Thần đánh giá nhìn bộ dạng "Đáng thương" của cô, cầm cốc đưa cho cô một ít, "Nếm thử xem sao?"

https://thuviensach.vn

"Không được, ngày mai em còn phải đi làm, tốt hơn hết nên uống ít rượu thôi....." Giản Mạt chớp mắt, thậm chí trong lỗ mũi hừ một tiếng.

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ nhếch, "Ừm, anh chỉ muốn xem sự tự chủ của em đến đâu thôi..... Chỉ cố ý thăm dò." Nói xong, hắn đã thu hồi cái chén lại, sau đó để ở bên môi uống một ngụm.

Giản Mạt lập tức hận đến nghiến răng nghiến lợi, cũng không phải cô tham rượu, chỉ là rượu đỏ cực phẩm như vậy gặp không nhiều, cô tự nhiên cũng có chút tò mò..... Hung hăng trợn mắt nhìn Cố Bắc Thần, cô tức giận ôm lấy chai sâm panh tiếp tục uống.

Sở Tử Tiêu ngồi ở đối diện, tròng mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, cuối cùng, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt tràn ra một mạt chua xót khổ sở..... Bắc Thần đây là muốn để hắn thấy rõ ràng, dù cho cậu ấy và Mạt Mạt ly hôn, chính mình cũng sẽ không còn cơ hội?

Hắn hiểu Mạt Mạt..... Nếu như không phải người đặc biệt rất quen, cô căn bản sẽ không biểu hiện loại hờn dỗi đó.

Mặc kệ lúc trước vì nguyên do gì mà kết hôn, bây giờ cô đối với Bắc Thần có động tâm không?

Âm thầm tự giễu, Sở Tử Tiêu nhìn về phía Cố Bắc Thần, bộ dạng ưu nhã tà mị như satan mị hoặc..... Nam nhân như vậy, có nữ nhân nào lại không thích?

Giản Mạt không biết Sở Tử Tiêu đang suy nghĩ cái gì, thậm chí, khi ba người trò chuyện cô cũng không cảm thấy lúng túng, vì sao, cô không có suy nghĩ..... Hoặc là nói, căn bản là không có nghĩ đến.

"Có tính toán đến làm luật sư của Đế Hoàng không?" Cố Bắc Thần biếng nhác duỗi hai chân thon dài, cầm rượu đỏ, tay tùy ý để ở trên đùi, ánh mắt dửng dưng.

https://thuviensach.vn

"Cháu muốn tự mình làm việc, biện hộ cho thương nghiệp không phải là phạm trù của cháu." Sở Tử Tiêu lắc đầu nói.

Cố Bắc Thần mỉm cười, "Sớm muộn cúng phải tiếp nhận Sở thị, cháu tính cả đời này đều làm luật sư hay sao?"

Sở Tử Tiêu trầm mặc, ánh mắt thâm thúy nhìn Cố Bắc Thần, "Cậu nhìn chằm chằm vào Sở thị cũng không phải chuyện một hai ngày..... Tiếp nhận? Làm thế nào để tiếp?"

Cố Bắc Thần cười, chỉ là, nụ cười này lại lộ ra nguy hiểm.

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần, không nghĩ đến vậy mà tâm tư của hắn lại đánh tới trên người những người trong nhà..... Nhưng nghĩ lại, người này lúc mới tiếp nhận tập đoàn Đế Hoàng, lớn nhỏ đều hoàn thành bao nhiêu công việc, thu mua dự án? Bên trong nhất định rất nhiều mối quan hệ..... Vừa nghĩ đến như thế, cô cảm thấy hình như cũng không có gì không ổn.

Đối với việc Sở Tử Tiêu cùng Cố Bắc Thần đàm luận vấn đề công việc, Giản Mạt không có hứng thú, cả người có chút buồn chán, sau đó một lúc lại mơ mơ màng màng ngủ.

Lúc cô tỉnh lại, cả người đã nằm ở khuỷu tay của Cố Bắc Thần.....

"A Thần....." Thanh âm rầm rì mềm mại tràn ra cánh môi của Giản Mạt, lộ ra một tia hờn dỗi lấy lòng.

Lòng Sở Tử Tiêu bỗng nhiên liền bị đụng đau đớn, ánh mắt nhập nhèm mông lung, thanh âm của cô phát ra từ ý thức lộ ra thói quen, điều này làm cho lòng hắn liền giống như bị ngưng trệ.

"Chuyện còn lại sau này nói tiếp." Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, lúc dứt lời liền ngước mắt, "Thế nhưng..... Tử Tiêu, có một số việc chính cháu

https://thuviensach.vn

hãy ước lượng, nếu như tái phạm lần nữa, đừng trách cậu không niệm tình."Sở Tử Tiêu im lặng không lên tiếng, chỉ là tâm tình nặng nề nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt bị lời nói của Cố Bắc Thần làm cho triệt để thanh tỉnh, lúc này mới chợt hiểu còn đang ở Lam Điều.....

Cố Bắc Thần híp mắt nhẹ liếc mắt nhìn vẻ mặt đột nhiên không được tự nhiên của Giản Mạt, lập tức xoay người ôm ngang người cô liền rời khỏi Lam Điều.

Trên đường trở về, Giản Mạt trầm mặc..... Cô không biết cô ngủ lúc nào, cũng không biết hai người kia cuối cùng nói chuyện gì, nhưng cảm xúc phía sau của Cố Bắc Thần rõ ràng lộ ra sát khí.

Một đường trầm mặc lan tràn bên trong buồng xe nhỏ hẹp, tràn đầy ngưng trọng, thẳng đến khi chiếc xe dừng lại ở Lam Trạch viên, hai người xuống xe.....

Vừa vào phòng, đột nhiên Giản Mạt liền bị Cố Bắc Thần đè ở trên tường hung hăng hôn xuống, giống như muốn tiếp tục nụ hôn ở trong hầm rượu lúc ấy, lại giống như đang phát tiết.

Giản Mạt bị cảm xúc đột ngột của Cố Bắc Thần làm cho có chút không hiểu ra sao cả, có thể tưởng tượng nghĩ đến hai người đã lâu không có ở cùng một chỗ, cũng nhiệt tình đáp lại hắn.....

"Trở..... trở về phòng ngủ..." Giản Mạt thở hổn hển tìm cơ hội khó khăn mở miệng.

Thanh âm mở khóa ngay sau đó truyền đến, Giản Mạt âm thầm ai oán sau khi quần áo được cởi ra, chưa kịp phản ứng lại, đã bị Cố Bắc Thần áp ở tại trên sô pha.

https://thuviensach.vn

Sô pha rất rộng, nhưng đối với thân hình cao lớn của Cố Bắc Thần lại có chút chật chội.....

Giản Mạt cũng bị sự nhỏ hẹp của sô pha làm cho không thoải mái, cô hơi đẩy Cố Bắc Thần ra, liền nói: "Đi, đi trên giường....."

Nhưng cuối cùng, Cố Bắc Thần cũng không đi lên giường, mà là trực tiếp ở trên sàn nhà đem Giản Mạt tử hình tại chỗ..... Theo lời của hắn nói, chỗ này đủ rộng lớn, muốn lăn lộn thế nào đều có thể lăn lộn..... Tư thế nào cũng sẽ không cực hạn.

Ngày hôm sau, ánh nắng đầu thu biếng nhác đi qua khe hở của rèm cửa sổ chiếu rọi ở trong phòng ngủ, Giản Mạt tỉnh dậy ở trong lòng Cố Bắc Thần.

"A Thần, sớm..."

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ nâng lên, ở bên môi Giản Mạt hạ xuống một nụ hôn, "Sớm!"

"Tỉnh lại là có thể nhìn thấy anh, thật tốt!" Giản Mạt nói một câu mềm mại, ngọt ngấy.

Cố Bắc Thần híp lại ánh mắt sâu hút, đáy mắt có một mạt ý cười tràn ra, "Miệng ngọt như vậy, xem ra tối hôm qua anh chưa dạy dỗ em cẩn thận....."

"Đừng, thân thể của em không chịu nổi năng lực của anh nữa đâu." Giản Mạt vội vàng nói.

Cô liền nghĩ không thông, Cố Bắc Thần bên ngoài không ngừng truyền scandal ra, thế nào lại không có một nữ nhân nào có thể triệt để thỏa mãn hắn hay sao? Mỗi lần hắn trở về, cô nhất định sẽ bị lăn qua lăn lại đến lúc mê man mới thôi.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cũng chỉ cùng Giản Mạt vui đùa một chút, cũng không phải thực sự liền muốn cùng cô tiếp tục vận động buổi sáng.

Hắn đứng dậy đi phòng tắm rửa mặt, sau đó ra hỏi: "Xe của em vẫn chưa sửa xong hay sao?"

"Bọn họ nói hôm nay có thể đến lấy rồi....." Giản Mạt vén chăn lên, trên người không không có một mảnh vải che thân, tự nhiên đi vào phòng tắm.

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, vóc người của Giản Mạt thật sự là rất hoàn mỹ, chỗ nào cần có thịt đều có rất đầy đủ, trên người đều không có một chút mỡ thừa nào..... Cộng thêm gương mặt xinh đẹp, tuyệt đối không phụ danh hiệu hoa hậu giảng đường của Lạc Đại năm đó.

"Có cần anh đưa em đến ga tàu điện ngầm hay không?"

Giản Mạt đã đi đến phòng tắm, quay đầu lại liền cười tươi như hoa nói: "Anh là tốt nhất....." Dứt lời, cô còn không sợ chết ném cho hắn một ánh mắt kiều mị, sau đó ngay ở trước ánh mắt như sói của Cố Bắc Thần, vội vàng lắc mình tiến phòng tắm.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Uy Hiếp

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Sau khi tan làm, Giản Mạt trực tiếp đánh xe đến xưởng sửa chữa xe, lúc tính tiền vậy mà chi phí lại vượt qua năm con số!

"Thế nào lại cao như vậy?" Giản Mạt kinh ngạc hỏi.

Người sửa xe ở xưởng có chút bất đắc dĩ chớp chớp mắt, "Tiểu thư, xe của cô ở phía trước đã bị đụng cho lõm vào, động cơ không hư hại nhiều coi như đã là không tệ rồi....."

Giản Mạt mở to hai mắt nhìn, "Không phải nói không nghiêm trọng sao?"

"Không phải cô lái xe sao?" Thợ sửa chữa nghi hoặc nhìn Giản Mạt, "Theo trình độ kia, xe của đối phương nhất định bị đụng không hề nhẹ....."

Trái tim Giản Mạt bởi vì lời nói của thợ sửa chữa làm cho run rẩy, không phải là bởi vì tiền, mà là bởi vì lời nói có thể đối phương bị đụng không phải nhẹ.

Cô lấy thẻ ra thanh toán chi phí sửa xe sau đó rời đi..... Thế nhưng, vừa ra khỏi xưởng sửa chữa cô liền dừng lại, tay cầm lấy tay lái, sắc mặt hơi tái.

Cầm lấy túi xách lấy điện thoại ra, Giản Mạt vội vàng gọi điện thoại cho Tô Quân Ly..... Ngày đó rõ ràng anh nói với cô là không nghiêm trọng .

https://thuviensach.vn

Điện thoại vang vẫn không có người nhận, ngay lúc điện thoại muốn tự động cắt đứt, Tô Quân Ly đã nhận.

"Mạt Mạt?"

Hô hấp Giản Mạt hơi ngưng trọng, "Quân Ly, em vừa đến xưởng sửa chưa lấy xe về....."

"À?" Tô Quân Ly nhẹ a một tiếng, "Không có trở ngại gì lớn chứ?"

Giản Mạt nhíu mày, nghe thanh âm của Tô Quân Ly, rõ ràng căn bản là anh không biết xe bị đụng rất nghiêm trọng, "Quân Ly, đêm hôm đó bị xe của em đụng vào..... Thực sự không có chuyện gì sao?"

Tô Quân Ly cười khẽ, "Có thể có chuyện gì?"

Giản Mạt trầm mặc một lúc, mới lên tiếng nói: "Người ở xưởng sửa xe nói xe của đối phương bị đụng phải nhất định không hề nhẹ....."

"Em tin bọn họ sao?" Thanh âm của Tô Quân Ly từ đầu đến cuối đều rất mềm mại thư dật làm cho người ta an tâm, "Mạt Mạt, mặc kệ nhẹ hay nặng, chỉ cần người không có việc gì là tốt rồi. Huống chi, bọn họ không nói nghiêm trọng ở điểm nào, nhất định là khiến em hố tiền sửa chữa rồi!?"

Giản Mạt âm thầm thở ra, suy nghĩ một chút thấy cũng đúng. Kỳ thực, cô gọi điện thoại là muốn hỏi một chút anh có sao không..... Chỉ cần người không có việc gì, vậy là tốt rồi.

Tô Quân Ly cúp điện thoại, xoay người nhìn nam nhân ngồi cách đó không xa, lập tức tiến lên, "Lương tiên sinh, lần này tiền tôi có thể cho anh, nhưng anh làm thế nào để bảo đảm không có lần tiếp theo?"

"Chuyện kia cũng khó mà nói, tôi cũng không thể bảo đảm....." Lương Siêu hừ lạnh một tiếng, "Tô tiên sinh, anh cũng biết, bằng hữu của tôi bị nữ

https://thuviensach.vn

nhân kia đụng phải, thầy thuốc cũng nói lần này khó có thể tránh được sẽ để lại di chứng."

Tô Quân Ly hơi nhíu mày, ôn nhuận trên mặt lộ ra lạnh lùng, đối với người có lòng tham không đáy này, hắn luôn không thích, "Nói như vậy..... Anh tính sẽ đem chuyện này biến thành không đáy?"

"Tô tiên sinh, lời này của anh, tôi không hề thích nghe." Lương Siêu nâng khóe miệng, lộ ra một mạt ý cười khiến người ta chán ghét, "Anh là danh nhân ở Lạc Thành, chúng tôi lại là tiểu nhân nào dám đem sự tình này náo loạn?" Thanh âm hắn lộ ra ý cười chế nhạo, "Chỉ bất quá, bằng hữu tôi rốt cuộc bị đụng phải, nếu như Tô tiên sinh mặc kệ, vậy tôi cũng chỉ có thể đến Tường Vũ nói với Giản tiểu thư."

Ánh mắt của Tô Quân Ly lập tức trở nên âm trầm, không ngờ Lương Siêu vậy mà biết đối với Giản Mạt đây là chuyện ngoài ý muốn..... Hắn hôm nay tới, nhất định có chuẩn bị trước.

"Nếu như anh không thể bảo đảm đây là lần cuối cùng, sau này tôi sẽ không cho anh một phân tiền nào nữa."

Bị uy hiếp, nhất thời cổ vũ sự kiêu ngạo của hắn, sau đó hoạn vô cùng.

Lương Siêu mắt xách vừa chuyển, "Được..... Một lần cuối, ba mươi vạn! Không....." Hắn vội vàng đổi giọng, "Năm mươi vạn! Cho bằng hữu của tôi năm mươi vạn, chuyện này sẽ không lặp lại nữa....."

"Năm vạn!" Tô Quân Ly lạnh lùng nói ra.

Lương Siêu vừa nghe, lập tức mở to hai mắt nhìn, "Năm vạn sao? Không có khả năng!"

Tô Quân Ly cười lạnh một tiếng, cũng không nói lời nào, trực tiếp đứng lên định rời đi.....

https://thuviensach.vn

"Khoan đã!" Sống núi siêu vội vàng kêu Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly ngừng bước chân, xoay người nhìn về phía Lương Siêu, sau đó nói: "Đồng ý, tôi liền đưa chi phiếu cho anh..... Còn nếu như không đồng ý, tùy anh muốn làm thế nào thì làm, tôi sẽ tiếp anh một cách chu đáo. Nhưng mà, cũng đừng trách tôi không có nhắc nhở anh..... Tô gia nếu muốn để một người câm miệng, đều có rất nhiều phương pháp."

Lương Siêu thấy Tô Quân Ly nếu như nói thật, sợ rằng năm vạn cũng không có, mặc dù không hài lòng, nhưng chỉ có thể thỏa hiệp.....

Tô Quân Ly không có ngay lập tức viết chi phiếu cho hắn, chỉ lạnh giọng nói: "Sáng sớm ngày mai ở nơi này, tôi sẽ đem tiền cho anh. Chỉ là, để ngừa vạn nhất, tôi sẽ đem đến một phần hợp đồng để anh ký....."

Lương Siêu đứng lên, "Hợp đồng gì?"

Tô Quân Ly mỉm cười, chỉ là ý cười lạnh giá cứng ở khóe miệng, "Đương nhiên là hợp đồng để anh không có bất cứ cơ hội nào có thể đến uy hiếp tôi cùng cô ấy nữa....." Lạnh lùng nói xong, hắn xoay người rời khỏi phòng trà.

"Mẹ nó, rốt cuộc đang giở trò gì vậy!" Lương Siêu sau khi chờ Tô Quân Ly rời đi, oán hận mắng, "Chỉ cần một phần hợp đồng là có thể đánh bại tôi? Nằm mơ!" Hắn đạp văng ghế tựa, xoay người liền hướng về phía một căn phòng ghế lô đi vào.

"Anh Hành, quả nhiên giống với dự đoán của anh....." Khóe miệng Lương Siêu cười hé, "Xem ra, sau này chúng ta dùng tiền tìm một người khác."

Giản Hành thưởng thức nhìn di động, khóe miệng lộ ra ý cười xấu xa nói: "Không ngờ em gái của tôi lại có nhiều người chiếu cố như vậy....."

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn mở ra một trang báo có ảnh chụp Cố Bắc Thần ôm Giản Mạt đến bệnh viện chạy chữa.

Người khác có lẽ không biết người được Cố Bắc Thần ôm trong tay là ai, thế nhưng, đó là em gái của hắn, hắn sao có thể không nhận ra?

Em gái của hắn bây giờ đúng là rất lợi hại, không chỉ có quan hệ rất tốt với Tô Quân Ly, còn thông đồng với trợ lý của Cố Bắc Thần, không chừng lại không chung thủy với Cố Bắc Thần.

"Uy, nghĩ gì thế?" Lương Siêu gọi Giản Hành, "Ngày mai lấy được tiền anh có đi sòng bạc chơi một chuyến hay không?"

"Không kịp....."

"Không được, tay tôi bây giờ đã ngứa ngáy đến lợi hại." Lương Siêu nghe Giản Hành nói không kịp, tay chà xát.

Giản Hành trừng hắn liếc mắt một cái, "Mới có năm vạn, còn chưa đủ để dánh một ván..... Đến lúc lấy được nhiều hơn thì cùng nhau đi."

"Ôi, Tô Quân Ly cũng không phải người ngốc nha, nếu muốn gạt cũng không thể gạt được nhiều tiền như vậy."

Giản Hành tầm mắt trở nên sâu hút, "Không tìm Tô Quân Ly..... Chúng ta bây giờ nên tìm người có tiền khác." Nói xong, hắn cười sâu một tiếng, "Chờ xem, thế nào cũng sẽ lấy được thêm mấy chục vạn tiền Hoa nữa."

Ngày hôm sau, Lạc Thành nhiều mây, bầu trời xanh thẳm không hề có một tia nắng ấm áp nào lọt qua.

Tiêu Cảnh nhìn túi văn kiện mà chuyển phát nhanh đưa tới, khẽ nhíu mày, tỉ mỉ xem xét nhưng cũng không mở ra.

https://thuviensach.vn

Tô San vừa cầm một ly cà phê đi ra, thấy Tiêu Cảnh nhìn chằm chằm vào văn kiện được chuyển phát kia, đem cà phê để ở trước mặt hắn, "Thứ gì vậy?"

Tiêu Cảnh lắc đầu, "Không có người ký." Nói xong, hắn xé mở túi văn kiện đem đồ vật bên trong lấy ra..... Là vài tấm hình.

Tiêu Cảnh càng lúc càng nghi hoặc, cầm tấm ảnh chụp lên nhìn, đều là hiện trường tai nạn xe cộ.....

Đột nhiên, tầm mắt hắn hơi rét, đem những tấm hình lại nhìn thật kỹ..... Không nhìn kỹ thì không biết, nhưng một khi nhìn kỹ, lại phát hiện người gây ra tai nạn là Giản Mạt.

"Làm sao vậy?" Tô San nhìn thấy sắc mặt của Tiêu Cảnh không thích hợp, nửa đùa nói, "Không phải là văn kiện đe dọa đấy chứ?"

Tiêu Cảnh không trả lời, chỉ là lại bắt đầu tìm kiếm bên trong túi văn kiện, bên trong còn có một tờ giấy..... Là phong thư, không phải viết tay, là in ra .

Ý đồ rõ ràng, nói rõ Giản Mạt đụng phải người đó, hắn ta muốn đòi tiền, bằng không liền kiện cô!

Tiêu Cảnh đem ảnh chụp nhét lại vào túi văn kiện, trực tiếp đứng dậy liền đi đến phòng làm việc của Cố Bắc Thần..... Trước tiên không nhắc tới sự việc kia bị uy hiếp có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng đối phương lại hiểu nhầm hắn là bạn trai của Giản tiểu thư, hắn cảm thấy tốt nhất nên báo cho Thần thiếu một tiếng.

Hắn cũng không muốn bị cái người có lòng dạ hẹp hòi kia chèn ép đến chết, tốt nhất nên đem sự tình nói ra, bằng không cuối năm nhất định sẽ gặp rắc rối a!

https://thuviensach.vn

Lúc Tiêu Cảnh tiến phòng làm việc, Cố Bắc Thần đang phê chuẩn văn kiện, hắn tiến lên đem tư liệu để trên bàn làm việc, thân ảnh hơi ngưng nói: "Thần thiếu, Giản tiểu thư bị uy hiếp....."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Thủ Đoạn Của Cố Bắc Thần Rất Ngoan Độc

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Cố Bắc Thần nhìn những tấm ảnh chụp ấy, đáy mắt dần dần trở nên u sâu không thấy đáy..... Cuối cùng nhìn lại phía phong thư, không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Thần thiếu, chuyện này có cần phải đi xử lý không?" Tiêu Cảnh nhìn sắc mặt rét lạnh của Cố Bắc Thần, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Hẹn!" Môi mỏng của Cố Bắc Thần nhàn nhạt tràn ra một chữ, làm cho người ta nghe không ra cảm xúc lúc này của hắn.

Tiêu Cảnh cũng đã ở bên cạnh người Cố Bắc Thần rất lâu rồi, một chữ, cũng đã hiểu hắn muốn làm gì, "Được. Tôi liền đi làm....." Dứt lời, hắn đã cầm phong bao đã đóng dấu cách thức liên lạc kia lên, sau đó xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Buổi tối, thế giới ngầm thuộc một quán bar ở trong bóng đêm yên lặng như trước truyền đến tiếng nhạc chói tai nổ vang, sàn nhảy phía trong, trai thanh gái lịch theo âm nhạc thỏa thích buông thả sự nhiệt tình của chính mình.

Ở đây, không còn có phiền não của ban ngày, chỉ có điên cuồng phát tiết!

Devil"skiss, là nơi hắc ám nổi danh của Lạc Thành. Đồng thời ở đây không có ai biết giao dịch, nhưng ở một nơi đô thị lớn như Lạc Thành vẫn

https://thuviensach.vn

đứng sừng sững không ngã, có thể nghĩ đến phía sau có một thế lực chống đỡ lớn như thế nào.

Cố Bắc Thần ngồi ở một gian ghế dài, hai chân thon dài tùy ý nâng lên, để ở trên đùi, trên tay kẹp một điếu thuốc.....

Ánh đèn lờ mờ ở góc chết, hắn như giấu mình ở trong đêm tối ma quỷ, tùy thời chờ đợi để cắn nuốt con mồi một cách triệt để.

"Đang... Đát... Đang... Đát..."

Tiếng bật lửa vang lên trong không gian của hộp đêm lại đặc biệt kỳ lạ, rơi vào lòng người ngồi đối diện trên sô pha, biến hóa thành sự kỳ lạ đến trầm lệ, có một cảm giác áp bách ập đến, cơ hồ khiến tim hắn ngừng đập.

"Muốn bao nhiêu tiền?" Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng, trong thanh âm không có chút cảm tình nào.

Lăng Siêu âm thầm nuốt nước bọt, lúc hắn tiến vào đây không thấy quá rõ người ngồi đối diện là ai, chỉ là, khí thế trên người của người kia phút chốc khiến hắn sợ hãi mấy phần.

"Năm..... Năm mươi vạn....." Lương Siêu nỗ lực để thanh âm của mình bình tĩnh.

Cố Bắc Thần nâng khóe môi, đáy mắt cụp xuống, "Không nhiều....." Hai chữ thanh đạm, lộ ra một chút ý cười như không đành lòng nhìn thẳng.

Trong lòng Lương Siêu bỗng nhiên cả kinh, vội vàng nói: "Tôi là nói, mỗi tháng năm mươi vạn....."

Tiêu Cảnh đứng ở một bên bật cười, Thần thiếu ghét nhất loại người có lòng tham không đáy..... Nếu như chỉ là năm mươi vạn, có lẽ thật sự sẽ

https://thuviensach.vn

cho. Tiền kia, không đủ để Giản tiểu thư mua thêm một chiếc xe mà chỉ có thể sắm một cái lốp xe.

"Mỗi tháng năm mươi vạn với tôi mà nói..... Cũng chỉ là ăn một bữa cơm mà thôi." Cố Bắc Thần giơ tay lên, đem điếu thuốc lên trên miệng, lập tức dùng bật lửa châm.

Ánh lửa yếu ớt khiến Lương Siêu trong nháy mắt thấy rõ Cố Bắc Thần, chỉ là liếc mắt một cái, hắn cảm thấy ánh mắt người nọ lạnh lẽo sâu thẳm không giống như người bình thường, giống như đi ra từ địa ngục, làm cho lòng người trong nháy mắt lạnh thấu xương.

"Vậy, vậy ý của anh là là..." Lương Siêu mặc dù sợ hãi, nhưng vẫn không thể nào chống lại đáy lòng tham dục.

Môi mỏng của Cố Bắc Thần nhếch lên tạo thành một mạt ý cười, cười như vậy lại lộ ra lãnh trào nguy hiểm, "Anh nói..... Anh cùng người đang chống ở phía sau lưng anh muốn bao nhiêu tiền?"

Lương Siêu trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, chỉ là sững sờ nhìn người hư ảnh ở đối diện.

Cố Bắc Thần hơi cúi người, báo cho Lương Siêu biết thân thủ, lập tức đem đầu mẩu thuốc lá vẫn đang cháy hung hăng dí ở trên tay của hắn ta.....

"A" Một tiếng kêu sợ hãi truyền đến, Lương Siêu bị bỏng, liền nghĩ muốn lùi tay về, thế nhưng, Tiêu Cảnh lại nhanh một bước trực tiếp đem cổ tay của hắn ép trở lại.

Cố Bắc Thần chậm rãi đứng dậy, nằm tựa ở trên sô pha, nhìn Lương Siêu bởi vì bị nóng mà đau đến vặn vẹo cả khuôn mặt, lạnh giọng nói: "Mua mạng của chúng mày, chỉ cần mười vạn!"

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lăng Siêu cả kinh, vô thức muốn thu tay lại.

Tiêu Cảnh nhìn có vẻ mỏng manh, yếu ớt, thế nhưng, sức lực ở tay cực lớn..... Hắn bỗng nhiên vung một cái, Lương Siêu đã bị ấn ở trên bàn. Vẫn là người mà Long Kiêu đã huấn luyện, mặt ngoài nhìn như người "Bình dị gần gũi" thế nhưng lại nguy hiểm khôn cùng?

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn một màn này, thanh âm lạnh giá vô tình tràn ra môi mỏng, "Cho tới bây giờ, không có người nào có thể uy hiếp tao, có hiểu không?"

"A ——" Thanh âm đau đớn của Lương Siêu vang lên, "Mày, mày muốn làm gì?"

Cố Bắc Thần đốt thêm một điếu thuốc nữa, hút một hơi, sương mù phun ra môi mỏng, "Ý mà tao muốn nói là, để bằng hữu của mày qua đây nói chuyện cùng tao!" Hít một hơi, "Chỉ cho mày mười phút! Nếu như hắn không đến..... Tao sẽ làm ra cái gì, chính tao cũng không thể bảo đảm."

Đúng lúc đó, Tiêu Cảnh buông Lương Siêu ra, lạnh lùng nhìn hắn.

Lương Siêu sợ đến co rúm lại, "Tôi, bằng hữu tôi còn..... Còn đang..... Còn đang nằm viện....." Hắn đánh bạo đem lời nói của Giản Hành nói ra, "Tôi chỉ là muốn đi bắt đền tiền thuốc men."

"Ha?" Cố Bắc Thần cười khẽ, "Như vậy sao..... Vậy không bằng, mày đi vào bệnh viện bầu cùng bạn với bằng hữu của mày xem thử như thế nào?"

Vừa mới dứt lời, Tiêu Cảnh đã bình thản nắm lấy cả người Lương Siêu ném về phía bàn trà..... Chỉ nghe một tiếng "Phanh" thật lớn truyền đến, thủy tinh ở trên bàn trà theo đó rơi xuống.

"A ——" một tiếng kêu thảm thiết truyền đến, sau đó liền có tiếng kêu rên, Lương Siêu chỉ cảm thấy có cái gì sền sệt rơi xuống, khiến tầm mắt

https://thuviensach.vn

của hắn mơ hồ, trong khoảnh khắc đau đớn này càng giống như dời núi lấp biển đánh tới.

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn Lương Siêu đang nằm trên mặt đất, thân thể đau đớn đến mức cuộn lại một chỗ, hắn có chút ghét bỏ nhìn Tiêu Cảnh, "Chậc chậc, hạ thủ quá nặng."

Tiêu Cảnh âm thầm đảo mắt, trong lòng đem người chủ Cố Bắc Thần khát máu lạnh lùng kia oán thầm một trận, chậm rãi nói: "Tôi vừa nhìn thấy máu, Thần thiếu..... Không bằng cuối tháng anh tăng tiền lương thêm ba mươi phần trăm để an ủi thần kinh của tôi đi?"

Cố Bắc Thần vừa nghe, lắc đầu, "Cho hắn tiền thuốc men cũng là mấy nghìn khối, ba mươi phần trăm tiền lương của cậu lại hơn trăm vạn, không thích hợp."

"....." Tiêu Cảnh lập tức im bặt, Thần thiếu, anh có cần phải keo kiệt như vậy không?

Cố Bắc Thần bắt chéo hai chân, đầu mẩu thuốc lá đang cháy bị hắn tiện tay ném ra, vừa lúc rơi vào mu bàn tay của Lương Siêu, chỉ nghe thấy một tiếng kêu đau đớn, hắn lãnh đạm nói: "Tiền, một phân tao cũng sẽ không cho..... Muốn uy hiếp Giản Mạt, mày thử tiếp tục xem sao."

Dứt lời, hắn nâng bước chân định lạnh lùng rời đi.....

Bước chân Cố Bắc Thần dẫm trên nền đất, ngay ở trước mặt Lương Siêu liền dừng lại, hơi nghiêng đầu hạ tầm mắt, liếc mắt nhìn xuống gã đàn ông đang nằm dưới chân, chậm rãi nói, "Có một số người, không phải mày có thể chạm vào..... Nếu như không sợ chết, vậy mày cứ tiếp tục khiêu chiến giới hạn của tao."

Dứt lời, hắn không dừng lại một giây nào liền rời đi, giống như hộp đêm này có cái gì đó khiến hắn ghét bỏ như rác rưởi.....

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh lưu lại một số việc cần xử lý, Thần thiếu tự mình ra mặt, có thể nghĩ đến đã uy hiếp khiến hắn ta sợ hãi đến mức nào..... Người này đúng là không tìm được người nào để uy hiếp, lại tìm đến Cố phu nhân? Quả thực muốn chết!

"Ôi, cô nói thử xem, nếu cô thiếu tiền cũng cứ để mình thiếu tiền đi, không nên đắc tội với một số người không thể đắc tội a?" Tiêu Cảnh ngữ khí có chút bất đắc dĩ, "Sau này sẽ không thể nghỉ ngơi, cũng rất khó chịu a!"

Cố Bắc Thần lái xe một đường chạy về hướng Lam Trạch viên, dưới bóng đêm, Lạc Thành giống như đang khoác một chiếc áo hoa lệ, mị hoặc, đồng thời khiến người ta càm thấy trầm luân, luôn bị lợi ích thúc đẩy.

Mở cửa vào phòng, Giản Mạt cuộn mình ngủ trên ghế sa lông, ti vi vẫn còn mở.....

Có lẽ là động tĩnh có chút lớn, hoặc là Giản Mạt ngủ không sâu, cô mở đôi mắt nhập nhèm ra nhìn Cố Bắc Thần, thanh âm thì thầm nói: "A Thần, anh đã về rồi....."

Một khắc kia, trong lòng Cố Bắc Thần thậm chí có một loại ấm áp lướt qua..... Vào phòng đã có người chờ hắn, cảm giác như vậy có chút kỳ diệu

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Ham Mê Mùi Của Cô

Giản Mạt đứng lên, nghênh đón Cố Bắc Thần, cánh tay câu ở cổ của hắn, hai má dán sát vào lồng ngực to lớn của hắn, đặc biệt uể oải..... Thật giống như đứa nhỏ bị ủy khuất, muốn tìm người thân nhất để được an ủi.

"Làm sao vậy?" Cố Bắc Thần cảm giác được Giản Mạt không thích hợp, nhẹ giọng hỏi.

Giản Mạt ở trong ngực hắn lắc lắc đầu, thanh âm rầu rĩ, "Không có việc gì, chỉ là nhớ anh....." Cô chăm chú dán sát vào hắn, nghe tiếng tim hắn đập mạnh mẽ, cái loại cảm giác an toàn đó lại là làm cho tâm tình bất an cả đêm của cô cũng bình tĩnh lại.

Cố Bắc Thần vô thức ôm lấy thân thể của Giản Mạt, môi mỏng khẽ nâng lên, có một ấm áp dâng lên, "Bình thường lúc nào em nghĩ đến anh, cũng đều có một chút tâm tư..... Nói đi, xảy ra chuyện gì?"

"Không có việc gì." Giản Mạt ở trong lòng Cố Bắc Thần lắc lắc đầu, thanh âm phát ra càng rầu rĩ.

Buổi chiều lái xe về nhà, mặc dù Tô Quân Ly cũng đã nói ngày đó tai nạn xe cộ không có chuyện gì, thế nhưng, nghĩ đến lời nói của người sửa xe ở xưởng, trong lòng cô liền đặc biệt bất an.

Cô trước kia vẫn không có để ý, sau khi tỉnh lại cũng không thấy có vẻ gì là bị đụng xe, thậm chí..... Người bị cô đụng xe cũng không rõ ràng lắm là ai.

https://thuviensach.vn

Trước kia không có suy nghĩ nhiều cũng không cảm thấy chuyện này có gì to tát, nhưng bây giờ càng muốn biết, càng cảm thấy trong lòng hốt hoảng..... Cả đêm, cô không có tâm tình cầm điều khiển ấn ti vi xem chương trình, nhưng thực ra cũng không nhìn vào màn hình ti vi.

Một khắc kia, cô chưa bao giờ có hi vọng Cố Bắc Thần ở cạnh bên người. Dường như, nếu như có hắn ở bên người, thì cô sẽ cảm thấy an tâm hơn.

Không lên lầu, cô cứ như vậy ngây ngốc chờ hắn..... Nghĩ hắn có thể không thông báo trước, thế nhưng cũng sẽ trở về Lam Trạch viên.

Một khắc kia, cô bị tiếng cửa mở làm cho giật mình tỉnh giấc, Giản Mạt chưa bao giờ có cảm giác mừng rỡ như vậy, trong nháy mắt cô chăm chú nhìn về vị trí cửa phòng, tâm trạng rục rịch chờ mong như vậy khiến cô cơ hồ quên mất phản ứng.

"Xe sửa xong rồi sao?" Cố Bắc Thần ánh mắt trở nên sâu hút, lãnh đạm hỏi.

Giản Mạt gậtđầu, "Em một chút cũng không muốn lái xe....." Nghĩ đến đêm đó có thể sự cố rất nghiêm trọng, cô liền đối với chiếc xe đó có chút chống cự.

"Ừ....." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, lộ ra một chú sủng nịch, "Ngày mai anh sẽ nói người chuyển một chiếc xe khác qua đây cho em."

"Không muốn....." Giản Mạt ngước mắt, lông mi dài mềm mại khẽ động, bĩu môi nói, "Hiện tại toàn thân em đều mặc đồ xa xỉ, cũng đã nổi lên rất nhiều tin đồn rồi, nếu bây giờ lại có thêm một cái siêu xe, không biết lại có thêm tin tức gì xuất hiện đâu."

Cố Bắc Thần chỉ bụng vuốt ve ở khóe miệng Giản Mạt, đôi mắt đen sâu thẳm như đại bàng, "Em vốn chính là Cố phu nhân, có cái gì phải sợ những

https://thuviensach.vn

lời nói đó?"

Giản Mạt hai cánh tay câu ở cổ Cố Bắc Thần, cười tươi như hoa, ở trên môi hắn hạ xuống một nụ hôn, "Nhưng người khác không biết, em cứ như vậy được rồi. Nếu không, sau này truyền ra scandal, lại khiến bạn gái anh ghen tỵ đến chết mất."

Cố Bắc Thần cười, "Anh lại xem em là đang lo sợ chuyện này bị lộ ra ngoài....." Nói xong, ở nơi đáy mắt sâu nhất của hắn xuất hiện sục tà mị, nóng bỏng, một phen ngồi xổm xuống liền đem Giản Mạt bế lên, hướng phòng ngủ trên lầu đi đến.

"Anh còn chưa có tắm....." Lúc Cố Bắc Thần đem Giản Mạt ném tới trên giường, cô hờn dỗi nói.

Cố Bắc Thần đè ép xuống, "Làm xong rồi tắm..... Chúng ta cùng nhau tắm!" Hắn bổ sung một câu, môi mỏng đã rơi vào trên mặt Giản Mạt.

Giản Mạt bị hắn trêu chọc có chút ngứa, "A Thần, thích anh....." Cô dùng điệu ngọt ngấy để nói.

Ánh mắt Cố Bắc Thần tối lại, hai cánh tay chống ở hai bên người của Giản Mạt, khẽ ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn cô, "Hôm nay miệng ngọt như vậy, xem ra không hầu hạ em thật tốt cũng không được....."

Dứt lời, Cố Bắc Thần lập tức cúi người xuống, đem cái miệng nhỏ đang muốn nói của Giản Mạt ngậm vào, hung hăng hôn..... Bàn tay càng tham tiến vào trong quần áo của cô, bắt đầu không kiêng nể gì, tự do mơn trớn da thịt trơn mịn của cô.....

Chỉ trong phút chốc, những điểm mẫn cảm thân thể liền bị kích thích, thanh âm rên rỉ cùng thanh âm thô suyễn giao nhau trong đêm tối mê say, tạo thành cảnh tượng kiều diễm.

https://thuviensach.vn

.....Giản Hành nhìn đầu bao, cũng giống như Lương Siêu sắc mặt có chút lạnh lẽo, sau khi nghe hắn oán giận, tầm mắt càng trở nên sâu, lộ ra hàn khí biến hóa kỳ lạ.

"Mẹ nó, cái này chính là cái mày gọi có thể lấy được càng nhiều tiền?" Lương Siêu càng nghĩ càng giận, bởi vì động tác nói chuyện quá lớn, liên lụy đến vết thương trên trán, đau đến nỗi hắn phải nhe răng, nhếch miệng.

"Cố Bắc Thần không làm như vậy, tao có thể còn nghĩ hắn và Giản Mạt không có quan hệ....." Giản Hành cười lạnh, "Nhưng hắn lại làm như vậy, lại cảm thấy hắn và em gái của tao có quan hệ rất tốt."

"Tốt thì có thể thế nào?" Lương Siêu nhe răng nhếch miệng liền quát, "Tốt đến mức kết quả chính là chúng ta lại bị uy hiếp phản lại."

Giản Hành liếc xéo Lương Siêu, đối với đầu óc của hắn giống như đầu heo, vô lực châm chọc, "Hừ, đêm đó xảy ra tai nạn xe cộ, trong tay chúng ta còn có một đoạn video, những thứ ảnh chụp đó chẳng qua chỉ là sao lưu..... Nếu như hắn muốn nhìn thấy Giản Mạt bị kiện ra tòa, tao cũng không để ý." Hít một hơi, "Lại nói đến, ngoại trừ Cố Bắc Thần, không phải còn có Tô Quân Ly sao?"

Lương Siêu nhẹ nhàng đỡ trán nhịn đau, nhìn Giản Hành liền phát ra tiếng cười gian, "Giản Hành, mày cũng thật là độc ác..... Còn có thể lấy em gái mày ra tính toán." Hít một hơi, đáy mắt hắn tràn ra sự hèn mọn quang mang, "Nói thật, em gái mày quả thật không tệ một chút nào, không bằng sau khi xong việc nhường nó lại cho tao....."

"Mày nghĩ cũng đừng nghĩ tới!" Giản Hành cắt ngang Lương Siêu đang bị tinh trùng lên não, "Đàn bà..... Chỉ cần có tiền lúc nào cũng sẽ có? Nếu như mày thật sự động đến Giản Mạt, sau này mới không thể lấy được tiền."

Lương Siêu nghe những lời Giản Hành vừa nói, cũng cảm thấy xác thực, mặc dù trong lòng vẫn đối với gương mặt và vóc dáng đó có ý nghĩ, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng không có nghĩ sâu.

"Nếu như được sẽ làm như thế nào?"

Giản Hành lấy điện thoại ra, nhìn cô gái nhỏ bên trong đoạn video ngắn, khóe miệng hắn câu lên một nụ cười, "Đương nhiên tìm kim chủ của nó đòi tiền....." Nói xong, hắn đưa điện thoại di động cắm vào trong máy vi tính, đem đoạn video kia phát lên.

Hôm nay sai Lương Siêu gửi những thứ ảnh chụp kia cho Tiêu Cảnh qua bưu điện, mục đích của Giản Hành không phải hắn, mà là Cố Bắc Thần..... Quả nhiên, buổi tối Cố Bắc Thần đúng thật đã tới.

Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần có mối quan hệ quả không nhỏ, suy nghĩ một chút, sự tình này đều làm cho người ta hưng phấn.....

Hai năm trước, bị chính thân anh trai của mình hãm hại sau đó đưa lên giường của một người đàn ông xa lạ, triền miên qua đi, lần đầu tiên của cô cũng mất đi.

Đáng lý lúc đầu Gian Mạt chỉ cùng Cố Bắc Thần tắm uyên ương, nhưng một lúc sau lại trở thành dây dưa trong bồn tắm rộng lớn, thế nào cũng không nghĩ đến, sau hai năm, anh trai của cô lại bắt đầu tiếp tục muốn tính toán với cô.

"Em, em không được..." Giản Mạt mấy lần đạt đỉnh, thực sự ứng phó không được với sự tấn công không biết mệt mỏi của Cố Bắc Thần, vội vàng xin khoan dung.

Răng Cố Bắc Thần gặm cắn bờ vai bóng loáng của Giản Mạt, "Còn dám nói anh không được?"

Giản Mạt đau đến muốn khóc, "Em sai rồi..."

https://thuviensach.vn

"Hả? Chỉ như vậy?" Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, khuôn mặt mềm mại, đôi môi câu lên một nụ cười tà tứ.

Trong lòng của Giản Mạt một bên mắng Cố Bắc Thần là "Cầm thú", một bên lại xinh đẹp câu ở cổ hắn hôn hôn, cười quyến rũ động lòng người, hờn dỗi nói: "Lão công là người vô cùng xuất chúng..... Là người đàn ông tuyệt nhất!"

Cố Bắc Thần nhìn bộ dạng lấy lòng của Giản Mạt, môi mỏng khẽ nâng lên tạo thành nụ cười như có như không..... Hắn phát hiện, hắn càng lúc càng ham mê mùi hương của cô gái nhỏ này.

Kỳ thực, cô làm vợ của hắn cũng rất tốt.

Buổi tối, Cố Bắc Thần ôm Giản Mạt, sợ cô đã mệt muốn chết rồi, không đầy một lát sau liền dựa vào lồng ngực của hắn chìm vào giấc ngủ.

Ngay lúc bóng đêm trầm tĩnh như nước, di động của Cố Bắc Thần ở trên tủ đầu giường đột nhiên vang lên..... Hắn trước tiên là cầm lấy điện thoại di động nhận cuộc gọi, lập tức liếc nhìn người trong lòng, thấy cô hơi nhíu mày sau đó lại ngủ tiếp, khóe miệng hơi nâng lên ý cười chiều chuộng.

Cố Bắc Thần nhẹ nhàng co lại cánh tay, sau đó xuống giường, lấy điện thoại di động đi đến trên ban công nhận máy, "Xử lý như thế nào?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Vì Cô Mà Làm Rõ

"Thần thiếu." Trong điện thoại truyền đến thanh âm cung kính của Tiêu Cảnh, "Đều đã xử lý sạch sẽ..... Long thiếu nói, chỉ cần biết đối phương phát bưu kiện là ai, nhất định có thể theo dõi đến địa chỉ IP."

Cố Bắc Thần đáy mắt biến sâu, giống như nhiễm phải một mảnh trời đêm bên ngoài, lộ ra một cỗ hắc ám nguy hiểm, "Tôi muốn chuyện này không để có sơ hở."

Tiêu Cảnh dù cho cách điện thoại cũng có thể cảm nhận được lệ khí trên người của Cố Bắc Thần, hắn âm thầm nhếch miệng nói: "Nhất định có thể tiêu hủy bằng chứng tai nạn xe đêm hôm đó."

"Ừ." Cố Bắc Thần nghe được Tiêu Cảnh bảo đảm xử lý được chuyện này, sau đó đường nét gương mặt hơi hòa hoãn xuống, "Cậu đêm người qua đây xử lý chiếc xe bị đâm đó, mặt khác, đem xe cải trang suốt đêm đưa tới."

Tiêu Cảnh thật sự rất muốn khóc tố cáo, hắn muốn về nhà đi ngủ..... Đáng tiếc, không dám!

"Thần thiếu, chuyện này tôi liền đi làm....."

Ôi, ai bảo hắn là người làm công đây? Phải giải quyết hậu quả của ông chủ lẫn bà chủ, hắn chạy chân đương nhiên phải cần nhanh lên một chút.

Mặt trời ở Lạc Thành bắt đầu mọc lên..... Tia nắng ban mai phá vỡ hừng đông, toàn bộ thành phố rơi vào một loại ánh sáng biếng nhác, một

https://thuviensach.vn

ngày mới lại tới.

Giản Mạt nhìn chiếc xe trong viện kia, rõ ràng vẫn là chiếc xe của mình, thế nhưng, cô không biết vì sao, luôn có một chút cảm giác không thích hợp.

Hình như, lốp xe to hơn không giống với bộ dáng trước đây..... Lại hình như, thủy tinh hình như cũng bị xử lý, thế nhưng, vẫn giống như trước đây.

"Thế nào, chờ anh chở em sao?" Cố Bắc Thần một thân tây trang màu lam cắt xén tỷ mỉ đúng mức đi ra, híp đôi mắt sâu thẳm nhìn Giản Mạt đứng phát ngốc ở trước xe của cô.

Giản Mạt nhíu mày, có chút vô tội nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Không biết vì sao, em cảm thấy xe của em có cái gì đó không thích hợp."

"Hả?" Khuôn mặt lạnh lùng như điêu của Cố Bắc Thần nghiêm nghị không có nửa phần tình tự.

Giản Mạt chỉ chỉ bánh xe hơi khác với trước đây, "Em nhớ hình như bánh xe này trước đây có hình hoa mai..... Thế nhưng, cái này tại sao lại có hình tam xoa như vậy chứ?"

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhẹ liếc mắt, lập tức nhìn về phía Giản Mạt, tầm mắt lộ ra một mạt khinh thường, "Xe của em tại sao lại hỏi anh? Vậy anh hỏi ai đây?" Nói xong, đáy mắt hắn có cài gì đó hiểu ra, "Một người không có trí tuệ như em tại sao lại có thể được gọi là thông minh vậy?" khinh bỉ một tiếng, sau đó ở trạng thái nhe nanh múa vuốt của Giản Mạt, chuyển người đi về phía chiếc xe Spyker.....

Khởi động, ném lại đuôi xe một cách đẹp mắt..... Sau đó rời đi. Vẫy tay một cái, còn không quên đem theo một mảng khói.

https://thuviensach.vn

"Loại đàn ông lạnh lùng kiêu ngạo như vậy thật là đáng sợ!" Giản Mạt bĩu môi, "Có bản lĩnh lúc ở trên giường cũng đừng cầm thú....." Cô một bên lẩm bẩm, một bên mở cửa xe liền lên xe.

Nếu như nói lúc ấy cảm giác săm lốp xe không thích hợp, như vậy..... Giản Mạt lúc này ngồi vào chỗ lái xe càng thêm cảm thấy có chút quỷ dị, thế nhưng, quỷ dị là cái gì cô cũng nói không rõ ràng.

Xe khởi động, chiếc xe kêu lên một tiếng "Ô ô" tràn ra sự kiêu ngạo gào thét..... Giản Mạt giật giật khóe miệng, vì sao cô cảm thấy cỗ xe hư hỏng của cô đột nhiên lại trở thành loại xe đua có tiếng gào thét như vậy?

Giản Mạt một đường nghi hoặc lái xe đi đến công ty, bất kể là khởi động hay là dừng xe, dường như đều rất thuận..... So với lúc cô lấy xe từ xưởng về còn thuận tay hơn.

Giản Mạt không hiểu biết về vấn đề xe cộ cho lắm, tối đa cũng chỉ có thể biết được mấy loại hình dạng của xe..... Có lẽ cũng nhờ đến việc Cố Bắc Thần hai ba ngày lại thay một chiếc xe.

Rõ ràng cảm thấy được xe không thích hợp, thế nhưng, cô cũng không biết là lạ ở chỗ nào..... Cuối cùng, cũng không muốn nghĩ nữa.

Tiêu Cảnh nâng hai đôi mắt như gấu mèo nhìn những số liệu trong máy vi tính, sáng sớm nay đã uống không biết bao nhiêu cốc cà phê rồi.....

"Tối hôm qua làm kẻ trộm hay sao?" Tô San nhìn bộ dạng nửa sống nửa chết của Tiêu Cảnh, không khỏi tò mò hỏi.

Tiêu Cảnh nhìn Tô San, thở dài một tiếng..... Đâu chỉ làm kẻ trộm? Bây giờ hắn còn muốn phát rồ luôn rồi.

Vì tiêu hủy hiện trường tai nan xe cộ đêm hôm đó của Giản Mạt, hắn không chỉ hoàn nguyên hiện trường đổi giả đổi thật, còn đem xe của Giản

https://thuviensach.vn

Mạt đi cải trang..... Cứng rắn đem một chiếc mười vạn phá thành một chiếc xe có giá trị mấy trăm vạn, phút chốc thành một cái siêu xe.

Chiếc xe này đêm qua đã biến thành một chiếc siêu xe xa hoa..... Khoác lên mình bộ da hiện đại, bên trong đều được phối trí bằng những thiết bị cao cấp nhất thế giới!

Chỉ là giá tiền có chút đắt đỏ..... Nhưng tuyệt đối có thể làm được!

Thần thiếu vì Giản Mạt, thật đúng là hao tốn sức lực cũng tâm cơ..... Cũng không biết Thần thiếu có cảm giác hay không, hắn ta gần đây đối với Giản Mạt càng lúc càng bất đồng.

Quả nhiên, nam nhân cùng nữ nhân đều giống, không thể quá mức an nhàn..... Nếu có đối thủ xuất hiện, là có thể kích động đến tiềm thức, bùng phát lên dục vọng chiếm hữu.

"Tích" một tiếng truyền đến, tinh thần của Tiêu Cảnh lập tức chấn động, vội vàng mở bưu kiện vừa mới phát đến ra..... Nhìn qua phong bao bưu kiện, lúc đầu hắn còn thấy mệt mỏi đảo mắt qua nhưng bây giờ đáy mắt lại tràn ra ánh sáng hưng phấn.

Tô San vừa thấy, liền biết hắn không làm chuyện tốt lành gì.....

Tiêu Cảnh không để ý đến Tô San đi vào phòng thư ký từ lúc nào, ngón tay rất nhanh ở trên bàn phím tự do gõ đến, chỉ trong chốc lát sau, Long Kiêu bên kia liền phản hồi một đường nhỏ địa chỉ IP.

Tiêu Cảnh đem điện thoại đánh sang, Long Kiêu tự mình tiếp, "Long thiếu, thế nào rồi?"

Long Kiêu nâng khóe môi, đôi môi lạnh bạc lộ ra hơi thở lạnh lùng khát máu, "Bất kể là máy vi tính hay là thiết bị điện tử gì đó sắp sửa liên kết với máy vi tính, đều có thể tìm ra được."

https://thuviensach.vn

"Chuyện này thì Thần thiếu an tâm rồi....." Tiêu Cảnh lập tức thở phào một cái.

Đáy mắt Long Kiêu chợt sâu, lành lạnh hỏi: "Bắc Thần đây là đang quan tâm đến Giản Mạt sao?"

Tiêu Cảnh nhún vai, "Long thiếu, tôi cảm thấy vấn đề này anh nên hỏi Thần thiếu..... Tôi nói không tính."

Đáy mắt Long Kiêu sâu thẳm, không nói gì thêm, chỉ là cúp điện thoại.

Hắn tự nhiên sẽ không đi hỏi chuyện giữa Bắc Thần cùng Giản Mạt, hai người kia mặc kệ vì sao lại ở cùng một chỗ, hoặc là sau này có thể ở bên nhau đến cùng hay không, người khác cũng không thể tham gia vào được.

Sau khi Giản Mạt đến xưởng sửa chữa lấy xe, tâm tình có vẻ lo lắng, thế nhưng hôm nay rõ ràng tâm tình nhẹ nhõm hơn nhiều..... Làm việc cũng đạt không ít thuận lợi, còn có công rất to.

Hai ngày này, tin tức bát quái trong công ty cũng bởi vì cá nhân Tô Quân Bắc tổ chức buổi độc tấu, từ đó tin tức nóng hổi từ trên người Cố Bắc Thần cũng đổi thành tin tức nóng hổi lên người Tô Quân Ly, thậm chí, ở toàn bộ Lạc Thành, đều có tin tức nổi lên giống như phong trào, "Hoàng tử dương cầm Tô Quân Ly đàn dương cầm cũng có thể làm cho người khác mang thai".

"Mạt tỷ, phiếu vào cửa của em như thế nào rồi?" Hướng Vãn chờ đến khi trục bánh xe dừng lại hẳn liền lôi Giản Mạt ra hỏi.

Giản Mạt hôm qua đi lấy xe, tinh thần có chút không yên, sau đó thì quên mất, bây giờ thấy vẻ mặt cùng bộ dạng chờ đợi của Hướng Vãn, cũng chỉ có thể ngay trước mặt con bé gọi điện thoại cho Tô Quân Ly.....

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly hôm qua hẹn Lương Siêu, đang ở phòng trà chờ hắn, nhận được điện thoại của Giản Mạt có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn tiếp.....

"Cái kia..... Anh có bận gì không?" Thanh âm của Giản Mạt có chút chần chừ.

"Cứ thong thả....." Tô Quân Ly mỉm cười, ôn nhuận mặt giống như ánh sáng mặt trời bên ngoài, làm cho người khác thoải mái, "Có việc sao?" Anh nhẹ nhàng hỏi.

Giản Mạt nhìn bộ dạng cầu xin đưa hai tay thành hình chữ thập của Hướng Vãn, giật giật phiến mắt bất đắc dĩ chỉ có thể hỏi: "Cái kia..... Em muốn hỏi một chút, buổi diễn tấu của anh còn có phiếu vào cửa nữa không?"

Tô Quân Ly nghe xong, trong đôi mắt ôn nhuận tràn ra ý cười, "Em sẽ đi nghe sao?"

Giản Mạt nhấp mân khóe môi, "Em có nghĩ đến rồi..... Nhưng nghe nói một vé cũng rất khó để có."

"Đó là đối với người khác....." Thanh âm của Tô Quân Ly trở nên nhu hòa mấy phần, "Cho em trở thành khách quý có được không?"

"Không cần không cần, em tùy tiện tìm một vị trí là được rồi....." Giản Mạt vội vàng nói, "Kỳ thực, chủ yếu là em chỉ cần vé vào cửa." Nói đến đây cái, cô một chút cũng không có ý tứ.

"Cần vé vào sao?" Tô Quân Ly tránh nặng tìm nhẹ hỏi.

"Ừ..... chỉ cần ba vé là được. Nếu như khó khăn quá, hai vé cũng có thể....."

"Được, anh cho em ba vé." Tô Quân Ly trả lời.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc đó, Lương Siêu đội mũ lưỡi trai đi đến..... Tô Quân Ly mặt không đổi sắc, vẫn như trước ôn nhuận nói: "Tôi lúc này có chút việc bận, sau khi xong việc sẽ đem chi phiếu đến cho anh, có được không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Nữ Nhân Đêm Đó

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Giản Mạt vừa nghe Tô Quân Ly có việc bận, cũng không tiếp tục cùng anh nói chuyện phiếm nữa, sau đó liền cúp điện thoại.

Tô Quân Ly nghe trong điện thoại có tiếng "Đô đô đô" cắt đứt, mới chậm rãi để điện thoại di động xuống, nhìn Lương Siêng đã ngồi xuống ở đối diện.

Có chút ngoài ý muốn, vành nón hạ xuống có thể rõ ràng nhìn thấy miếng băng gạc ở trên trán có một chút vết máu tràn ra.

Tô gia phía Bắc ở Lạc Thành có thế lực khá lớn, mặc dù là gia tộc bên mảng nghệ thuật văn hóa, cũng không đại biểu rằng bối cảnh của Tô gia thực sự đơn thuần không có một chút tì vết.....

Lúc nhìn thấy vết thương trên trán của Lương Siêu, anh đại thể có thể đoán được đó là kiệt tác của ai.

Tô Quân Ly đem một phần túi văn kiện đẩy lên, "Ký đi, tôi đưa chi phiếu cho anh."

Lương Siêu không cử động, chỉ là khóe miệng nâng lên một mạt cười lạnh, lập tức lấy điện thoại di động ra, phát lên đoạn video ngắn liền đưa cho Tô Quân Ly, "Tô tiên sinh không bằng xem trước đoạn video này..... Sau đó chúng ta lại tiếp tục nói giá."

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly chỉ nhẹ liếc mắt nhìn qua đoạn video ghi lại cảnh tai nạn xe đêm hôm đó, anh lạnh lùng khẽ hừ một tiếng, "Dã nghe nói qua Sở Tử Tiêu chưa?"

Lương Siêu nhíu mày, không biết Tô Quân Ly vì sao lại nhắc tới hắn.

"Anh cho rằng, tình huống này đưa đến cho Sở luật sư, nếu như lên tòa án, chuyện của mấy người sẽ thắng được mấy phần trăm?" Thanh âm của Tô Quân Ly từ đầu đến cuối đều dửng dưng.

Lương Siêu mím môi, có chút kinh ngạc, "Anh có ý gì?"

"Ý tứ ở trên mặt chữ!" Tô Quân Ly lạnh lùng mở miệng, "Bất kể các anh náo đến tòa án, hay là lén giải quyết..... Các anh, đều không có tư cách nói đến điều kiện." Thanh âm của anh càng phát ra lại càng lạnh lùng, cầm di động lên, ngay trước mặt Lương Siêu ung dung đập vỡ, thậm chí, trực tiếp đem thẻ nhớ bẻ nát.

Lương Siêu cũng không có để ý nhiều, vẻ mặt cười gian nói: "Tô tiên sinh, anh không nghĩ đến là video này còn có sao lưu hay sao??"

Tô Quân Ly chỉ là cười, rất thanh đạm, lộ ra vẻ ưu nhã..... Anh cao thủ tâm lý học, lúc này tâm tính của Lương Siêu đã bị nhiễu loạn, anh chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra.

"Cơ hội cuối cùng tôi đã cho anh, đáng tiếc....." Tô Quân Ly cười lạnh, "..... Anh lại vứt bỏ!" Dứt lời, anh đem túi văn kiện thu hồi lại, lập tức đứng dậy muốn đi ra ngoài.

Lương Siêu có chút luống cuống, "Tô tiên sinh không sợ tôi đem video giao cho đồn cảnh sát hay sao?" Thanh âm của hắn lộ ra vẻ uy hiếp, "Anh hẳn nên hiểu rõ, video này ghi chép rất rõ ràng việc Giản tiểu thư lái xe đụng phải người của chúng tôi."

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly ngừng bước chân, cố ý dừng lại vài giây khiến tâm lý của Lương Siêu sinh ra cảm giác áp bức, sau đó hơi xoay người, đáy mắt âm u, lạnh lẽo, lên tiếng nói: "Nếu như..... Anh có đoạn video có lời." Anh cười lạnh một tiếng, không dừng lại một giây nào, cười một tiếng lạnh lùng sau đó rời đi.

Sáng sớm hôm nay, Tiêu Cảnh liền gọi điện thoại cho anh, nói là lúc điều tra chuyện này mới biết đêm đó người đưa Giản Mạt đi bệnh viện là anh.....

Nhắc tới sự việc bị uy hiếp lần này, Tiêu Cảnh gọi điện thoại cho anh, mục đích cũng là việc này..... Rất đơn giản, hắn chỉ nói chuyện này Cố Bắc Thần sẽ xử lý.

Suy nghĩ của Cố Bắc Thần là gì, anh cũng không rõ lắm, thế nhưng, anh nhìn ra được chuyện này khiến cho hắn ta rất để bụng..... Ít nhất, suy nghĩ đầu tiên đều liên qua đến cảm nhận của Giản Mạt.

Anh đến đi đến cuộc hẹn này cũng chỉ là muốn giữ lời hứa, anh nghĩ..... Chỉ cần Lương Siêu chấp nhận tiếp thu nội dung của bản hợp đồng, thì có thể dàn xếp ổn thỏa, anh không để ý Cố Bắc Thần cũng đã có hành động dưới tình huống này đã cho hắn ta chi phiếu năm vạn.

Đáng tiếc, con người có tính tham dục là vô cùng lớn!

Cùng lúc đó, Giản Hành cũng đã phát hiện di động của hắn có cái gì đó không đúng, lúc trước bên trong điện thoại có một video mở không ra..... Hắn lại đến mở máy vi tính, nhưng đoạn video lại xuất hiện mật mã đang chạy loạn, ngay sau đó cũng không thể mở ra xem được.

Lúc đầu hắn cũng chỉ yên lặng không có suy nghĩ gì, thế nhưng, mấy video tồn trữ trong điện thoại sau đó cũng đều xuất hiện tình huống như vậy..... Nếu như lúc này hắn còn chưa có phát hiện chuyện gì, đó mới là kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Tâm đột nhiên rét lạnh, Giản Hành vội vàng tìm nhân viên IT chuyên nghiệp đến kiểm tra máy vi tính, phát hiện máy tính đã bị trúng mã độc..... Chỉ cần dùng qua địa chỉ IP này để lên mạng thì các thiết bị điện tử đều sẽ bị như vậy.

"Shit!" Giản Hành tức giận đến phát điên, miệng quát mắng, "Không có cách nào khôi phục sao?"

Nhân viên IT lắc đầu, "Đối phương là cao thủ trình tự, hắn là một nhân vật hacker nào đó....." Nói xong, hắn ta nghi hoặc nhìn Giản Hành, "Dạng tư liệu gì mà lại cần có một người lợi hại như vậy nhúng tay vào?"

Giản Hành tự nhiên không cho hắn ta nói hết câu, đuổi người đi, sau đó hắn vội vàng gọi điện thoại cho Lương Siêu, lại nghe được đoạn video đó đã bị Tô Quân Ly phá hủy, sắc mặt lạnh lẽo, tức giận đem di động trên tay ném đi.

Tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hoàng.

Tiêu Cảnh đem sự việc của Giản Hành đi xử lý, sau đó gõ cửa phòng làm việc của Cố Bắc Thần.

"Tiến vào." Cố Bắc Thần lãnh đạm mở miệng, ngón tay thon dài tự do để ở trên bàn gõ rất nhanh, trên màn hình là giao dịch chứng khoán thị trường, từng đường nét màu hồng lục theo động tác đánh bàn phím của hắn hơi biến động.

Tiêu Cảnh đẩy cửa đi đến, "Thần thiếu, cũng đã xử lý tốt....."

Cố Bắc Thần không mở miệng, chỉ híp đôi mắt tinh anh, sâu hút nhìn biểu đồ giao dịch thị trường chứng khoán..... Phải đợi khoảng chừng một phút đồng hồ sau, mới hạ tay ấn enter.

https://thuviensach.vn

"Người đứng sau lưng Lương Siêu là ai?" Cố Bắc Thần lành lạnh hỏi, khuôn mặt lạnh lùng giống như tranh vẽ không có nửa điểm biến chuyển.

"Giản Hành!" Lúc Tiêu Cảnh phun ra cái tên này có chút nhướn mày, "Là anh trai của Giản tiểu thư."

Đôi mắt như chim ưng của Cố Bắc Thần lập tức trở nên sắc bén, mực đồng sâu thẳm nhìn Tiêu Cảnh, thấy trong lòng hắn có chút sợ hãi.....

"Thần thiếu." Tiêu Cảnh có chút do dự không biết có nên nói hay không, "Cái kia..." Hắn hình như có một chút khó xử.

Đáy mắt sắc bén của Cố Bắc Thần lướt qua Tiêu Cảnh, "Chờ tôi mời cậu nói nữa hay sao?"

Tiêu Cảnh vừa nghe, vội vàng lắc đầu..... Đang đùa hay sao, hắn cũng không phải đang ngại sống quá lâu.

"Thần thiếu, Giản Hành có thể là người hai năm trước tiết lộ dự án thiết kế ngự Cảnh Hồ....." Tiêu Cảnh nói, "Còn chưa điều tra kỹ càng, thế nhưng, hôm nay lúc truy xét người đứng phía sau Lương Siêu, trong lúc vô tình tôi nhìn thấy từ mã độc trong máy vi tính, nhìn thấy có một chút manh mối, sự tình liên quan với chuyện hai năm về trước."

Cố Bắc Thần nghe xong, trong nháy mắt cau lại mày kiếm.....

"Mặt khác, tôi có tra xét được." Tiêu Cảnh tiếp tục mở miệng nói, "Lúc trước người phụ trách công trình ngự Cảnh Hồ là bạn trong công ty, gọi là xa đạt, người phụ trách là Giản Triển Phong!"

Cái này, mi tâm của Cố Bắc Thần nhíu càng chặt hơn...

"Giản Triển Phong cùng Giản Mạt có quan hệ gì?" Cố Bắc Thần lạnh giọng hỏi, mặt mày ngả ngớn, đôi mắt đang híp ánh lên vẻ hoảng sợ nhàn

https://thuviensach.vn

nhạt.

Tiêu Cảnh âm thầm nuốt nước bọt, sau đó mới kiên trì nói: "Cha và con gái!"

"....." Mắt Cố Bắc Thần hơi ngưng trọng, không nghĩ đến Giản Mạt và hắn lại có quan hệ từ ban đầu.

"Mặt khác....." Tiêu Cảnh hôm nay hiển nhiên lại cứ nói chuyện ấp a ấp úng, "Hai năm trước, lúc xảy ra chuyện ngoài ý muốn đêm đó, Giản Mạt cũng ở khách sạn Sofia!"

Đáy mắt Cố Bắc Thần trong nháy mắt u lãnh, thâm thúy, "Nói nhiều như vậy..... Có phải cậu muốn nói cho tôi biết, kỳ thực người con gái lặng lẽ rời đi đêm đó là Giản Mạt hay không?"

Tiêu Cảnh vội vàng lắc đầu, "Thời gian quá ngắn, tôi còn chưa có tra được....." Hắn âm thầm nuốt nước bọt, kiên trì nói, "Chỉ là, Thần thiếu..... Nếu như người đêm đó thật sự là Giản tiểu thư....."

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ là hơi cụp mi mắt, đôi mắt thâm thúy trong lúc mơ hồ lộ ra một trận phức tạp, nói không nên lời..... Mà loại phức tạp này, lộ ra làm cho người ta cảm thấy hàn khí lạnh lẽo.

Đêm đó, hắn bị bác hai hãm hại..... Bị gạt cho uống mê dược, tình huống như vậy, cơ hồ sắp phá hủy hắn!

Nếu như không phải nhờ nữ nhân kia, hắn sợ rằng đã bị phế luôn rồi! Chủ yếu chính là, nếu như không tìm cách giải quyết rất khó thể rơi vào tình trạng vô lực.....

Ngày hôm sau, trên ga giường còn lưu lại một vết đỏ giống như đóa hoa mai nở rộ, khiến hắn phát điên muốn biết nữ nhân kia là ai..... Đáng tiếc,

https://thuviensach.vn

nữ nhân kia giống như biến mất hoàn toàn, tùy ý hắn thế nào điều tra, đều không thể tìm được!

"Tra!" Thanh âm lành lạnh của Cố Bắc Thần tràn ra môi mỏng.

Giản Mạt, nếu như đêm đó thật là em.....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Tính Toán Cầu Hôn

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Sáng sớm gọi điện thoại, buổi chiều Tô Quân Ly để người khác đem vé vào cửa của buổi diễn tấu đưa tới...

Giản Mạt vừa nhìn, cả ba vé đều là ghế VIP.

Hướng Vãn cũng rất bất ngờ, nhưng một chút cũng không cảm thấy không có ý tứ, cầm hai vé vào cửa hướng Giản Mạt nói cảm ơn, sau đó đắc ý cùng khuê mật của mình khoe khoang một chút.

Giản Mạt gọi điện thoại cho Tô Quân Ly, "Phiếu lấy được rồi, cảm ơn anh!"

"Anh sợ mình mang phiền phức đến cho em, cho nên không tự mình đưa qua được..." Thanh âm của Tô Quân Ly nhu hòa lộ ra ý cười dịu dàng, hít một hơi, "Mạt Mạt, em đồng ý đến buổi diễn tấu của anh, đó là vinh hạnh của anh..."

"Nhất định em sẽ đi!" Giản Mạt nhìn vé vào cửa ở trong tay, đối với sự săn sóc của Tô Quân Ly, khóe miệng cô không tự chủ được nở nụ cười, "Sau này rảnh rỗi em sẽ mời anh ăn cơm."

"Được." Tô Quân Ly một tay để trong túi, cả người dựa vào xe, ánh mắt nhìn về phía trước, "Đúng rồi, ba của anh nói nếu có cơ hội thì mời em tới nhà ăn cơm."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt kinh ngạc, "Tô lão gia?"

"Ừ."

"Cái kia..." Giản Mạt có chút ngoài ý muốn, "Ba của anh tại sao lại muốn mời em ăn cơm vậy?"

Tô Quân Ly mỉm cười, liếc mắt, "À, anh nghĩ ông ấy coi em thành bạn gái của anh..." Anh nửa vui đùa, mặt mày đều tràn ra ý cười ôn nhuận.

Khóe miệng Giản Mạt co quắp lại, "Anh chẳng lẽ cũng không nói... Em đã kết hôn rồi sao?"

"Chẳng lẽ, em không phải ẩn hôn sao?" Tô Quân Ly hỏi lại, ý cười nơi khóe miệng lớn hơn nữa.

Giản Mạt "Ha hả" một tiếng, âm thầm nhếch miệng nói: "Chuyện này vui đùa một chút cũng không tốt..."

Tô Quân Ly ngước mắt, "Ừ, nhưng thực sự chỉ là vui đùa..." Thanh âm của anh êm dịu lộ ra ý cười, chỉ là ánh mắt dần dần trở nên thâm thúy.

Nhiều năm như vậy... Đoán không chừng một chút ấn tượng cô cũng không có.

Chỉ là, cô đã quên, nhưng anh và ba của anh sẽ không quên.

Giản Mạt cũng không có đem chuyện Tô Quân Ly nói Tô lão gia tử muốn mời cô ăn cơm để vào trong lòng, sau khi cúp điện thoại, phát hiện có tin nhắn, sau đó mở ra xem...

G tiên sinh: Tối hôm nay mời Cố phu nhân cùng nhau ăn một bữa cơm được không?

https://thuviensach.vn

(Truyện được đăng tải trên Wattpad một cách nhanh nhất bởi nick NamCungTuUyen, những nơi khác đều là copy!)

Giản Mạt ngơ ngẩn nhìn tin nhắn, khóe miệng cô vô thức tràn ngập ra một mạt ý cười đến chính mình cũng không biết.

Cô trả lời: Anh nhiều lần xuất hiện ở trước mặt em như vậy thật không bình thường, em sẽ cảm thấy rất quỷ dị.

Cố Bắc Thần không trực tiếp trả lời lại, qua một lúc lâu, ngay lúc Giản Mạt cho là hắn đang bận hoặc là kiêu ngạo chờ đợi cô chủ động gửi tin nhắn lại, trực tiếp gọi điện thoại qua.

"Thế nào, không muốn nhìn thấy anh?" Thanh âm của Cố Bắc Thần lộ ra nguy hiểm trầm thấp.

Khóe miệng Giản Mạt cong lên, "Sao có thể chứ?" Thanh âm của cô ngọt ngào, lộ ra sự hờn dỗi, "Em chỉ cảm thấy kỳ quái, có phải anh không còn có đủ mị lực hay không, lại không hẹn với mấy cô người tình của anh... Gần đây lại thường xuyên kéo em cùng đi ra ngoài vậy!?"

"Lấy ở đâu nhiều tiểu tam tiểu tứ như vậy..." Cố Bắc Thần nghe thanh âm của Giản Mạt liền cảm thấy tâm tình khoan khoái, trước đây không cảm thấy, thế nhưng gần đây hình như càng lúc càng thích, "Hướng Nam tổ chức sinh nhật cho bạn gái nhỏ của hắn, mời chúng ta tham dự."

Thì ra là thế...

Nếu như Giản Mạt nói trong lòng không hề có cảm giác mất mát thì đó là gạt người, mặc dù đối với chuyện cùng Cố Bắc Thần đi ra ngoài ăn cơm, có thể trước kia một chút hứng thú cũng không có.

Nhưng hai năm, cô cùng Cố Bắc Thần cũng có chung nhiều suy nghĩ, thật ra không phải một mình ở bên ngoài ăn cơm là xong.

https://thuviensach.vn

Quan hệ của bọn họ cơ bản thể hiện ở trên giường... Ừm, thỉnh thoảng ở trên bàn của thư phòng, trên mặt đất hoặc là trên sô pha của phòng khách, không ngừng giao hợp, cuồn cuộn!

Suy nghĩ một chút cũng có một chút xót xa trong lòng... Cô hoàn toàn cảm thấy chính mình giống như một công cụ để làm ấm giường vậy?

Sau khi tan việc, Giản Mạt mở cửa xe ra, dường như vẫn chưa hết cảm giác quỷ dị khi nhìn thấy chiếc xe "hiện đại" này, sau đó cô trở về Lam Trạch viên, thay đổi một chút nhưng không mất đi vẻ lịch sự, Cố Bắc Thần mới mua một chiếc xe Maserati...

Trong thế giới của người có tiền thì một đứa nghèo như cô căn bản không hiểu, thế nhưng có thể hiểu.

Thực ra đều là nhân vật có mặt mũi, nếu cả ngày chỉ lái một chiếc xe, như thế rất mất mặt.

Chiếc xe đùa này hoàn toàn khác với chiếc xe Spyker trước đây, Giản Mạt chỉ cảm thấy hai chữ có thể hình dung... Phong cách!

Chiếc xe một đường gào thét chạy về hướng đông giao với Lạc thành, cuối cùng dừng lại ở một trang viên.

Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt xuống xe, nghĩ hẳn đều là người có quan hệ quen thuộc đối với bọn họ, Giản Mạt cũng không khác người, trực tiếp khoác tay vào cánh tay của Cố Bắc Thần liền cùng sánh vai đi vào bên trong.

"Thật yên tĩnh..." Giản Mạt có chút nghi hoặc cảm thán.

Cố Bắc Thần hơi cau mày nhưng nhẹ đến mức người khác không thể nhìn ra, sau đó "Ừ" một tiếng, tầm mắt nghiêng sang nhìn Giản Mạt, đôi mắt sâu thẳm lộ ra sự dò xét cùng nghi hoặc...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt phát hiện, lúc cô bắt đầu lên xe, Cố Bắc Thần dọc theo đường đi đều lộ ra vẻ mặt như vậy đã nhiều lần, "Em... mặc bộ này không thích hợp, hay là trang điểm đậm quá hay sao?"

"Không có." Cố Bắc Thần dửng dưng đáp lại.

Đáy mắt của Giản Mạt hơi ngưng trọng, "Vậy anh vẫn nhìn em làm gì?"

Cố Bắc Thần ngừng bước chân, chậm rãi xoay người, ánh mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, môi mỏng hơi mấp máy, nhưng cuối cùng cũng không nói gì, chỉ nâng chân tiếp tục đi về phía trước...

Hắn nhìn như vậy chỉ là muốn hỏi một chút về sự việc của hai năm trước ở khách sạn Sofia, thế nhưng... Lại lại cảm thấy hỏi như vậy sẽ rất đột ngột.

Giản Mạt bị cử động của Cố Bắc Thần khiến cho tâm sinh ra cảm giác kỳ quái, cũng muốn hỏi, lại cảm thấy người này trở nên rối loạn như vậy cũng không giống người, sau cũng cô chỉ ép lòng hiếu kỳ xuống, không hỏi.

Tiến vào trang viên, nhìn thấy ngôi nhà có ngói đỏ, không nghĩ ở đây lại không hề náo nhiệt như tưởng tượng, thậm chí... Bầu không khí có chút ngưng trọng!

Cố Bắc Thần mang theo Giản Mạt đứng ở cửa, nhìn một mảnh bừa bãi ở bên trong, hai người, một người hơi nhíu mày, một người có chút kinh ngạc...

"Tình huống gì thế này?" Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn quanh một vòng, sau đó tầm mắt rơi trên người Lâm Hướng Nam.

Một người luôn luôn cợt nhả như Lâm Hướng Nam lại tự giễu cười, có chút mệt mỏi nói: "Đợi một lát tôi sẽ gọi người đến dọn dẹp, hôm nay tất cả

https://thuviensach.vn

giải tán đi..." Nói xong, hắn vô lực định rời đi, cả người hắn đều bị sự tự giễu bi thương bao phủ.

Cố Bắc Thần mang theo Giản Mạt, hơi nghiêng người nhường đường cho Lâm Hướng Nam rời đi, chờ hắn đi xa, sau đó tầm mắt hai người bọn họ mới một trước một sau nhìn về phía Lệ Vân Trạch đang dựa vào cây cột, lại cùng nhìn về phía Long Kiêu đang cầm một điếu thuốc trong tay.

"Cậu ta làm một bữa sinh nhật nhỏ mời các anh em, là làm cho bạn gái của Hướng Nam." Lệ Vân Trạch mở miệng giải thích, "Hôm nay Hướng Nam tính sẽ cầu hôn..."

Cho nên, buổi sinh nhật này không có người dư thừa, chỉ có mấy người anh em bọn hắn... Lâm Hướng Nam muốn bọn họ chứng kiến tính yêu của hắn.

Có một sự phiền muộn nhàn nhạt lướt qua trái tim, Giản Mạt nhìn cả phòng bừa bãi, còn có một chiếc bánh ngọt bị đập nát... Thậm chí, ánh mặt trời chiều xuyên qua cửa sổ thủy tinh, chiếu xuống một thứ khiến mấy người bọn họ lóa mắt.

Chiếc nhẫn kim cương kia... Nhất định không nhỏ!

Trên đường trở về, Giản Mạt có chút rầu rĩ không vui, vì sao lại như vậy thì cô cũng không biết rõ... Giống như trong lòng có cảm giác ngột ngạt.

Không có một người phụ nữ nào lại không từng nghĩ đến viễn cảnh chính mình được câu hôn sẽ như thế nào... Cũng không có một người phụ nữ nào lại chưa từng tưởng tượng đến lúc mình mặc áo cưới, cũng người đàn ông trong lòng đi trên thảm đỏ...

Sở Tử Tiêu từng nói... Chờ hắn tối đa ba năm, ba năm sau hắn sẽ cho cô tất cả!

https://thuviensach.vn

Khi đó cô liền có suy nghĩ, hắn có thể sẽ cầu hôn cô bằng cách để nhẫn vào trong đồ ăn, hoặc là sẽ cầu hôn ở trên đường lớn, đột nhiên cầm một bó hoa mua ở ven đường, quỳ xuống cầu hôn cô... Càng hoặc là, sau khi thân mật nghe xong một điệu vasle, hắn sẽ bất ngờ đàn một khúc violong, nắm lấy tay cô, sau đó quỳ xuống, thâm tình nói: Giản Mạt, gả cho anh!

Giản Mạt liếc mắt tự giễu cười... Tưởng tượng có bao nhiêu tốt đẹp, thế nhưng hiện thực thì chỉ có tàn khốc!

"Đang suy nghĩ gì vậy?" Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, đôi mắc như ưng lộ ra sắc bén thâm thúy.

Giản Mạt không phát hiện được tâm tình của Cố Bắc Thần đang chuyển biến, chỉ vô thức trả lời: "Cảm thấy đáng tiếc... Em cho rằng mình có thể chứng kiến một màn cầu hôn lãng mạn!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Lần Đầu Tiên Của Cô

Chiếc xe chậm rãi dừng lại ở thời điểm đèn đỏ bật lên, Cố Bắc Thần nghiêng đầu, ánh mắt khó đoán nhìn Giản Mạt đang ngồi bên cạnh. Trên mặt cô rõ ràng hiện lên sự mất mát, nhưng sự mất mát đó của cô lại không hề liên quan đến sự đáng tiếc nào.

Không cần suy nghĩ, hắn cũng có thể đoán ra được cô đang mất mát điều gì. Nhưng ý nghĩ như vậy, lại làm cho lòng hắn cảm thấy có chút không thoải mái.

Cả hai người ở trên xe yên lặng về đến Lam Trạch Viên, Cố Bắc Thần dừng xe ở trước cửa, sau đó liền xuống xe đi vào nhà…

Giản Mạt chìm vào những dòng suy nghĩ của bản thân, vẫn chưa phát hiện ra Cố Bắc Thần có điều gì đó không bình thường. Sau khi vào phòng, cô vừa tháo giày vừa hỏi: “A Thần, em làm vằn thắn, chúng ta cùng ăn có được không?”

Trước đó cũng chưa dùng qua bữa tối, vừa mới trở về, cô thật sự có chút đói bụng.

“Được.” Cố Bắc Thần âm trầm đáp, rồi lập tức lên lầu, hướng phòng sách đi tới.

Giản Mạt vẫn như trước, không hề phát hiện ra Cố Bắc Thần có điểm nào bất thường. Cô xoay người đi vào phòng bếp, mở tủ lấy vằn thắn ra làm thành hai phần. Sau đó, cô liền đi gọi Cố Bắc Thần xuống cùng ăn.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không nói lời nào, Giản Mạt ngồi bên cạnh cũng rất yên lặng. Cho đến khi bầu không khí trong phòng ăn càng lúc càng ngột ngạt, cứ như tất cả không khí đều bị thời gian đóng băng lại, Giản Mạt rốt cuộc mới phát hiện ra có điều gì đó không đúng lắm.

Giản Mạt vụng trộm nhìn sang Cố Bắc Thần, gương mặt đẹp như điêu khắc của hắn lạnh lùng nghiêm nghị, không có nửa phần tình cảm, đôi mắt như loài chim ưng khẽ cụp xuống. Rõ ràng chỉ là một bát vằn thắn rất đơn giản, hắn sao lại có thể ăn đến mức tập trung như vậy… Nhưng mà người đàn ông trước mắt này, thâm trầm chính là khởi đầu của một viếc rất đáng sợ.

“A Thần, một chút nữa ăn xong, chúng ta cùng nhau đi dạo, có được không?” Giản Mạt lên tiếng phá vỡ bầu không khí yên lặng như tờ này.

“Được.”

Khóe môi Giản Mạt giật giật. Mặc dù Cố Bắc Thần đáp ứng yêu cầu của cô, nhưng thái độ lại rất hời hợt.

“A Thần, anh không muốn đi sao?” Cô hỏi hắn, bày ra gương mặt vô tội cái gì cũng không biết.

Cố Bắc Thần ngước mắt lên, con ngươi sắc bén như chim ưng thâm thúy nhìn vào ánh mắt lấp lánh khẽ chớp phía đối diện. Nhìn vẻ mặt lấy lòng của Giản Mạt, hắn không khỏi nhướn đôi mày.

Hắn đang bị gì vậy? Cố Bắc Thần phát hiện, dường như gần đây vì cô mà hắn có quá nhiều cảm xúc.

Nhất là… mỗi khi nghĩ đến việc Giản Mạt đã từng là bạn gái của Tử Tiêu, tình cảm của hai người vào thời điểm đó ở Lạc Đại lại vô cùng nổi tiếng, cả người hắn liền cảm thấy khó chịu.

https://thuviensach.vn

“Không sợ bị mấy tay săn ảnh kia chụp lén sao?” Đầu mày của Cố Bắc Thần hơi nhíu lại, nhếch môi hỏi.

Giản Mạt nâng khóe môi mỉm cười, lắc đầu: “Điều này còn phải xem xem anh có đồng ý cho em phơi bày sự thật ra hay không… Nếu như anh không muốn, thì người nào dám đăng ảnh chụp của “Cố phu nhân” cơ chứ!?” Cô nói, khóe môi vẽ lên một nụ cười rất gian xảo.

Cố Bắc Thần buông thìa xuống, chậm rãi ngả người ra sau ghế, đôi đồng tử màu đen sâu xa nhìn Giản Mạt: “Em ngược lại rất thông minh…”

Giản Mạt cũng bỏ thìa xuống, ngồi lên người Cố Bắc Thần ở bên cạnh, nói: “Vậy ăn xong… anh có muốn đi dạo cùng với em hay không?” Bày ra vẻ mặt lấy lòng, nụ cười rất ngọt ngào.

“Được.” Cố Bắc Thần vẻ mặt không đổi, lập tức trả lời cô.

Giản Mạt vui vẻ, tiến lên muốn cúi xuống hôn Cố Bắc Thần một cái.

Thế nhưng, lại bị Cố Bắc Thần né đi…

Giản Mạt còn chưa kịp phản ứng, giọng nói có phần ghét bỏ của Cố Bắc Thần truyền đến bên tai: “Trên miệng toàn là nước canh, bẩn!”

“…” Giản Mạt không nói gì, nhìn bộ dáng thối lui của Cố Bắc Thần, trong lòng lập tức nổi lên một cơn lửa giận thật lớn, cũng không thèm quan tâm đến thái độ ghét bỏ từ chối của hắn, liền như lúc trước một phen ôm chặt lấy cổ hắn, đem môi “bẩn” hung hăng cọ lên mặt của hắn.

Cuối cùng cô vẫn còn chưa cam lòng, chơi xấu đem môi mình ở khóe miệng của hắn cọ tới cọ lui.

Giản Mạt hơi bĩu môi lấy mặt ra, đôi mắt sáng như sao đêm giảo hoạt khẽ chớp chớp, bất mãn nói: “Em nghĩ anh sẽ không từ chối!”

https://thuviensach.vn

Con ngươi sắc bén như loài chim ưng của Cố Bắc Thần lướt qua một chút ý cười. Ngay lúc Giản Mạt tức giận lên án hắn, hắn đột nhiên thay đổi chủ quyền, từ bị động chuyển sang chủ động hung hăng hôn cô, cuốn lấy môi lưỡi của cô…

Hắn ngang ngược liếm mút môi cô, đem hương vị vẫn thắn vừa ăn xong trong miệng của cả hai người giao hợp lại, nước bọt trong miệng hai người cũng dây dưa lẫn nhau… Đã không còn phân biệt được hơi thở trong khoang miệng là hương vị của ai.

Có người nói rằng, hôn môi chính là một phương thức biểu đạt tình yêu trực tiếp nhất giữa những đôi tình nhân với nhau… Bởi vì vốn dĩ, ăn nước bọt là một việc làm rất mất vệ sinh. Thế nhưng, giữa những đôi tình nhân, nước bọt kia lại chính là một loại tư vị ngọt ngào.

Giản Mạt nhiệt tình đáp lại cái hôn của Cố Bắc Thần…

Bọn họ là tình nhân sao? Đương nhiên không phải…

Là vợ chồng sao? Chỉ là, hai người họ tâm tình khác nhau, không có cùng quan điểm… Thế nhưng từ khi bắt đầu, dường như cô không hề ghét bỏ nụ hôn cùng sự chiếm hữu của Cố Bắc Thần đối với cô.

Chiếm hữu tâm tình là cái gì? Giản Mạt cô chưa từng nghĩ đến… Chỉ là cảm thấy hai người, dường như thời gian ở trên giường rất hợp với nhau.

Giống như là, một thanh gương sắc bén tìm được một bao kiếm thích hợp vậy.

À… ví dụ này có chút tà ác rồi!

Đối với việc Giản Mạt không chuyên tâm, đáy mắt Cố Bắc Thần chợt sâu, răng hơi dùng sức…

https://thuviensach.vn

“A” một tiếng, môi Giản Mạt truyền đến cơn đau, tiếng kêu tràn ra khỏi cổ họng. Cô đẩy người Cố Bắc Thần ra, chỉ cảm thấy môi dưới bị cắn đến không có cảm giác: “Cố Bắc Thần, anh là chó sao?”

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nhẹ nâng lên, tạo thành một đường cong tà mị.

Giản Mạt thường hay gọi hắn là “A Thần”, thi thoảng cũng sẽ rất ngọt ngào gọi hắn là “Ông xã”… Chỉ có khi thở gấp dưới thân hắn, cô mới có thể mang cả họ lẫn tên của hắn ra gọi một lượt.

Cố Bắc Thần mỉm cười đứng dậy: “Anh lên lầu thay quần áo một chút, sau đó sẽ xuống đi dạo cùng với em.”

Tâm trạng đang có phần oán giận với Cố Bắc Thần của Giản Mạt liền vui vẻ trở lại.

Cố Bắc Thần lên lầu thay quần áo… Cởi bỏ đi bộ tây trang trên người cùng giày da, một thân trang phục lãnh đạm đơn giản… Chiếc áo T-shirt có cổ chữ V, tay áo dài, chất liệu vải là loại tốt nhất, quần vải kaki. Tuy không còn vẻ lạnh lùng kiêu ngạo nữa, nhưng hắn vẫn lưu lại trên người mấy phần tà mị quyến rũ.

Cố Bắc Thần nắm tay Giản Mạt đi dạo ở phía sau Lam Trạch Viên. Ở đó có một cái hồ nhỏ cùng một con đường mòn nhỏ, dù đã vào mùa thu, nhưng xung quanh cảnh vật vẫn còn là một màu xanh tươi tốt.

Gió đêm có chút lạnh lẽo, nhưng Giản Mạt lại cảm thấy chưa bao giờ ấm áp như lúc này. Cổ ấm áp theo hai bàn tay đang nắm chặt lấy nhau của hai người chậm rãi truyền vào trong tim…

Hơi liếc mắt nhìn về phía bàn tay đang bị nắm, mỗi khớp xương ở bàn tay đều rất rõ ràng, ngón tay thon dài… Nếu nhìn vào mỗi phương diện của

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần để đánh giá, đều có thể thấy người đàn ông này vô cùng hoàn mỹ.

Đôi khi Giản Mạt sẽ cảm thấy sợ hãi… Sợ hãi chính mình không điều khiển được tâm tư, sợ sẽ không tự chủ được đối với Cố Bắc Thần nảy sinh ra tình cảm. Nếu như động lòng, đã yêu, cuối cùng cô sợ rằng sẽ "chết" rất thảm.

Cố Bắc Thần là một kiểu người rất khó đoán, nếu như không nói lời nào, thì ngàn vạn lần đừng hy vọng hắn sẽ có thể cùng bạn nói chuyện phiếm gì gì đó.

Giản Mạt không muốn đi một đường buồn chán tẻ nhạt, cộng thêm việc trước đó cảm giác được hắn có chút không được vui, mặc dù… Không biết hắn vì sao mà không vui, nhưng vẫn tìm đề tài để nói chuyện.

Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, gần đây có một nữ minh tinh bị bạo màng trinh từng ở bệnh viện đền bù mấy lần… Thậm chí là bệnh viện nào, ngày tháng năm nào đều bị rò rỉ ra ngoài.

"Con người hiện nay thật không có đạo đức mà…" Giản Mạt tức giận nói: "Đem sửa cái máy vi tính, lại bị đem việc riêng tư lấy cắp đi, thậm chí còn đăng tải lên mạng!"

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần dửng dưng nâng lên thành hình vòng cung, một tay bỏ vào trong túi quần, một tay còn lại nắm lấy bàn tay nhỏ của Giản Mạt đi về phía trước… Nghe thấy giọng nói tức giận của cô, cũng không trả lời cô.

Giản Mạt càng nói càng có khí thế: "Còn có, lần đầu tiên cũng chưa có làm, làm gì mà phải cố ý phanh phui sự thật ra?" Cô hừ một tiếng, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần, hỏi anh: "Đàn ông các anh có phải đều rất quan tâm đến lần đầu tiên của con gái không?"

https://thuviensach.vn

“Hoàn hảo…” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng: “Anh không có kết giao với xử nữ.”

“…” Khóe miệng Giản Mạt co quắp xuống, bỗng nhiên nghĩ tới mình và hắn thời gian ở cùng nhau, đã không phải là lần đầu tiên.

Nghĩ đến đây, Giản Mạt hạ tầm mắt, tâm tình có chút trầm mặc…

Bầu không khí dường như thoáng ngưng đọng, ngay cả không khí xung quanh cũng theo sự trầm mặc của Giản Mạt mà trở nên cứng ngắc.

“Lần đầu tiên của em là vào lúc nào?” Cố Bắc Thần giống như chỉ vô ý hỏi ra câu này.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Thất Vọng, Đêm Đó Không Phải Là Cô!

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Giản Mạt bị Cố Bắc Thần hỏi một câu như vậy, trong lúc nhất thời lại không biết trả lời như thế nào...

Cố Bắc Thần kéo cô ngồi xuống một chiếc ghế dài, nhìn cành liễu bị gió thổi bay phất phơ bên cạnh hồ nước, ánh mắt của hắn trở nên thâm thúy, "Lúc anh và em ở cùng với nhau, đã không phải là lần đầu tiên."

Giản Mạt liếc mặt, khóe miệng hạ xuống, cố ý đè nén nội tâm lan tràn lên mạch suy nghĩ, đột nhiên bật cười, liền hờn dỗi hỏi: "A Thần, anh có phải hay không đặc biệt quan tâm đến chuyện này?" Nói xong, cô còn cố ý vòng cánh tay vào tay của hắn, đem đầu tựa ở trên bả vai hắn, một bộ dáng ý nói rằng dù cho anh quan tâm cũng đã chậm tiết tấu.

Đáy mắt Cố Bắc Thần thật sâu nhìn Giản Mạt, đêm đen rơi xuống, mực đồng trong mắt giống như bị màn đêm nhiễm phải, hai thứ đều kết hợp với nhau... Hắn không từng phát sinh quan hệ với xử nữ, thế nhưng, vì sao lúc Giản Mạt hỏi hắn có phải hay không quan tâm đến chuyện đó, hắn thậm chí có điểm chú ý đến?

"Chỉ là hiếu kỳ..." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc không có nửa điểm tình cảm.

Giản Mạt khẽ nhấp khóe môi, sau đó cười hỏi: "Vậy lần đầu tiên của anh là vào lúc nào?"

https://thuviensach.vn

"Anh?" Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, lập tức ánh mắt trở nên thâm thúy nói, "Đại khái lúc anh mười bốn mười lăm đi..."

"Sớm như vậy!" Giản Mạt kinh ngạc, bỗng nhiên ngồi thẳng dậy từ trên người của Cố Bắc Thần, đôi mắt sáng hơi giật mình, hiếu kỳ nhìn hắn, "Anh sẽ không bàn giao cho vị thành niên thiếu nữ nào đấy chứ?"

"..." Cố Bắc Thần hơi nhướn cao mày, "Mấy chuyện cầm thú đó anh sẽ không làm."

Nhưng anh cũng không có thiếu cầm thú... Đây là Giản Mạt trong lòng bổ sung vào.

Cố Bắc Thần nằm tựa lưng vào ghế ngồi, môi mỏng hơi cong tạo thành một độ cung tùy ý, ánh mắt nhìn Giản Mạt càng trở nên sâu thẳm, "Anh thường giải quyết bằng tay phải của mình..."

Giản Mạt không nghĩ đến Cố Bắc Thần trả lời một cách chững chạc, đàng hoàng như thế, "Đùng" một cái, mặt liền đỏ... Đèn bên cạnh lúc sáng lúc tối, cũng nhìn không rõ lắm.

Cố Bắc Thần đợi một chút, lại bắt đầu hỏi: "Vậy còn em? Lần đầu tiên nhiều là lúc nào? Hay không nói cho anh biết là vì... Mười tuổi liền bàn giao cho người ta rồi?"

Khóe miệng Giản Mạt co quắp lại, "Cố Bắc Thần, anh chính là cầm thú!"

Cố Bắc Thần cười, "Ừ, vậy em nói một chút, là lúc nào..."

Giản Mạt năm nay hai mươi ba tuổi, hai năm trước cũng chính là hai mươi mốt... Nếu quả thật lần đầu tiên chính là đêm hôm đó, kia thật là có khả năng liền đúng dịp.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần trong lòng có một tia cầu mong, ánh mắt cũng trở nên sáng quắc nhìn Giản Mạt, chờ đợi câu trả lời của cô.

Giản Mạt một chút cũng không dám nhìn vào mắt của Cố Bắc Thần, cô không biết chính mình đang chột dạ cái gì, chỉ là cảm thấy... Chuyện đêm đó, cô không thể nghiêm túc suy nghĩ.

Bởi vì ba cô tiết lộ sự việc bản thiết kế kiến trúc của công ty, nguyên bản sự việc đó cũng không đến nỗi tệ lắm thế nhưng thoáng cái đã trở thành trứng chọi đá. Đáng buồn nhất chính là, những thương nhân khác không ngừng tạo áp lực, tiền lương của dân công không được phát ra, sự tình càng ngày càng nghiêm trọng.

Ba cô không còn cách nào khác, trước tiên cũng chỉ có thể để anh trai đi tìm một số đơn vị có liên quan...

Nhưng cuối cùng thì sao?

Chẳng những không lấy được giấy cam đoan, mà tiền vốn cũng không còn, cô còn bị lừa đi khách sạn Sofia... Một ly nước trái cây kỳ dị, cô thích nhất uống thức uống như vậy, sau khi uống xong, cả người đều không còn là của mình, mơ hồ không rõ chuyện gì sắp xảy ra.

Cô không biết người đàn ông kia là ai, chỉ biết hắn ở trên người cô điên cuồng rong ruổi... Một lần rồi lại một lần không biết mệt mỏi là gì, thậm chí không đếm xỉa đó là lần đầu tiên của cô mà hung hăng xé rách cô.

Điều duy nhất khiến cô có chút ấn tượng là đối phương hắn là một người rất trẻ tuổi.

Hô hấp của Giản Mạt trở nên có chút dồn dập, thân thể cũng có chút không khống chế được liền phát run...

https://thuviensach.vn

"Lạnh sao?" Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, khoác cho Giản Mạt một chiếc áo mỏng.

Tâm của Giản Mạt bỗng nhiên cả kinh, vô ý thức liền nói: "Lần đầu tiên của em đã là thành niên..." Cô dường như muốn chứng thực lần đầu tiên cùng đêm đó không có quan hệ gì với nhau, vội vàng nói, "Lúc mười chín tuổi!"Ánh mắt của Cố Bắc Thần sáng quắc nhìn Giản Mạt, dường như muốn nhìn xem có phải hay không là cô nói dối... Thế nhưng, người phụ nữ này có đôi khi đem tâm tình của mình che giấu vô cùng tốt, ngay cả là hắn, cũng có lúc không thể xem thấu được.

"Thực sự?" Cố Bắc Thần trong lòng như trước vẫn cầu mong một chút tham vọng quá đáng.

"Chuyện này còn cần phải lừa anh sao?" Giản Mạt chớp chớp mắt, lập tức nghiêng mặt nhìn sang, cố ý nói, "Nếu nhất thiết phải gạt anh chuyện này, vậy không phải là em cùng với mấy ngôi sao nữ kia giống nhau, gả cho anh trước khi cái màng đó bị mất thì quả là tốt rồi... Ôi, bây giờ suy nghĩ một chút lại cảm thấy hối hận, nếu như em là lần đầu tiên, có phải hay không anh sẽ đối với em tốt hơn một chút?"

Dứt lời, Giản Mạt lại ngọ nguậy trên người của Cố Bắc Thần... Kỳ thực lúc này cô chỉ là vì muốn che giấu sự chột dạ của mình.

Nếu như Cố Bắc Thần nói trong lòng không hề thất vọng thì đó chính là gạt người.

Rõ ràng Tiêu Cảnh nói đêm hôm đó Giản Mạt có xuất hiện ở khách sạn Sofia, trong lòng hắn ít nhiều có chút cầu mong... Nếu như, người đêm hôm đó thật sự là cô, hắn nghĩ... Hắn thực sự sẽ đối với cô càng tốt hơn một chút.

Đáng tiếc, người đêm đó không phải là cô...

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Cố Bắc Thần hơi nhíu mày.

Lần đầu tiên của Giản Mạt là lúc mười chín tuổi, nếu như hắn nhớ không lầm, Tiêu Cảnh đã từng nói, ở năm hai của đại học Giản Mạt và Sở Tử Tiêu đã bắt đầu quen nhau... Đây chẳng phải là, lần đầu tiên của cô là cho Tử Tiêu?

Tâm trạng của Cố Bắc Thần lập tức trở nên không thoải mái... Vợ của mình, lần đầu tiên lại dành cho cháu ngoại của mình, như thế nào cũng đều làm cho người ta cảm thấy ngột ngạt?

Nguyên bản lúc ấy trở về, Giản Mạt ngồi ở trên xe đều ngẩn ra, đánh giá liền suy nghĩ sự việc của Sở Tử Tiêu và Cố Bắc Thần, trong lòng liền không thoải mái.

Được rồi... Lúc này vừa nghĩ khả năng rất lớn là lần đầu tiên của cô dành cho Tử Tiêu, cả người hắn càng không được tốt.

Giản Mạt phát hiện, sau khi Cố Bắc Thần đi tản bộ xong, tâm trạng đều không được tốt... Điều này thể hiện rõ nhất vào lúc hắn vây hãm cô.

Dĩ vãng, hắn đều rất bá đạo, thế nhưng, trước nay hắn đều rất quan tâm đến cảm thụ của cô, sẽ không để cho cô cảm thấy không thoải mái... Ở phương diện này hắn đều rất lợi hại cũng rất biết điều chỉnh tâm tình, nhìn cô lúc đến cao trào, hắn sẽ cảm thấy chính mình đạt được thành tựu lớn.

Nhưng hôm nay rõ ràng hắn hoàn toàn không quan tâm đến cảm thụ của cô, rõ ràng chính là phát tiết... Thậm chí, hắn còn không quan tâm, để lại trên người cô rất nhiều dấu hôn đỏ.

Giản Mạt bị thể lực cường hữu của Cố Bắc Thần làm đã bất tỉnh... Đến lần cuối cùng, cô không thể chịu nổi sự xâm chiếm của hắn, đồng thời thân thể lại mẫn cảm, rất nhanh đã tới điểm cao nhất, sau đó hai mắt cô tối sầm, liền ngất đi.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau sau khi tỉnh lại, Giản Mạt cảm thấy đặc biệt mất mặt... Thế nhưng, càng làm cho cô mất mặt chính là, dù cho mặc quần áo có cổ cao, cũng không che được ấn ký hôn mút ở trên tai.

"Mấy ngày nay anh sẽ không trở lại..." Cố Bắc Thần trước khi đi, lạnh lùng nói những lời này, không có một chút biểu tình dư thừa nào liền xoay người đi.

Giản Mạt còn đứng ở cửa cầu thang, nhìn người rời đi, sót lại một bóng lưng cao ngạo, hơi xuất thần...

"Phanh" tiếng đóng cửa truyền đến, lập tức, Giản Mạt giống như bị ai đó siết chặt, kiềm chế khiến cô thở không nổi.

Trước đây, hắn cũng thường không trở về Lam Trạch viên như vậy, tuy rằng vẫn ở trong Lạc thành.

Nhưng cho tới bây giờ, lúc hắn rời đi, thanh âm chưa bao giờ lạnh lùng như vậy...

"Chính mình nói không để ý, kỳ thực còn không phải là đang để bụng đến chuyện đó hay sao?!" Giản Mạt liếc mắt, lầm bầm nói, khóe miệng nâng lên tạo thành một nụ cười cay đắng.

Cô không có thời gian để suy nghĩ đến lần đầu tiên kia, giống như đêm hôm đó, tất cả sự tình cô không được phép để chính mình nhớ lại, sau đó lại bi thương, tất cả chuyện đó nên biến mất...

Sau khi thu lại tâm tình, Giản Mạt không ăn sáng ở nhà, lúc lái xe đến công ty cũng chỉ tùy tiện mua ly sữa đậu nành cùng hai cái bánh bao ở ven đường.

Vừa tiến phòng làm việc, Hướng Vãn cầm trong tay một tấm thiệp, liền cực kỳ hứng thú tiến vào...

https://thuviensach.vn

"Mạt tỷ, là thiệp mời kỷ niệm ngày thành lập trường của đại học Lạc Đại!" Hướng Vãn tiến đến đem thiếp mời đưa cho cô, sau đó vẻ mặt hiếu kỳ, đôi mắt sắc bén, sáng quắc nhìn vào cổ của Giản Mạt, gian xảo cười, ái muội hỏi, "Mạt tỷ, đêm hôm qua chị cũng... Quá kịch liệt rồi?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Kỷ Niệm Ngày Thành Lập Trường, Sự Cố Phát Sinh

Editor: Nam Cung Tử Uyển & Quỳnh Nguyễn

Giản Mạt đã không còn sức để giải thích, đối với sự điên cuồng tối qua cùng sự lạnh lùng hôm nay của Cố Bắc Thần, cô chỉ lặng lẽ buông tiếng thở dài… Cố ý xem nhẹ, hiếu kỳ cầm tấm thiệp mời Hướng Văn vừa đưa, mở ra xem.

Cứ mỗi năm năm, Lạc Đại lại tổ chức một ngày hội kỷ niệm thành lập trường,… Không nghĩ đến lại được nhận thiệp mời.

“Thứ bảy tuần sau…” Giản Mạy nhìn thời gian trên tấm thiệp, là trước buổi diễn tấu của Tô Quân Ly một ngày.

“Mạt tỷ, em nghe nói lần này có mời rất nhiều người nổi tiếng. Học trưởng học tỷ của mỗi hệ cũng trở về rất đông…” Lực chú ý của Hướng Văn bị kéo đến buổi kỷ niệm thành lập trường trên: “Thứ năm tuần sau em còn phải xin nghỉ, trở lại bố trí hội trường.”

Năm nay là kỷ niệm 95 năm thành lập trường của Lạc Đại, còn chưa tới 100 năm, liền làm lớn như vậy… Cô cảm thấy, chẳng lẽ vào lúc kỷ niệm 100 năm ngày thành lập trường Lạc Đại, sẽ không mời được những học sinh đã tốt nghiệp trên toàn cầu trở về sao?

“Mạt tỷ, có đi không vậy?” Hướng Văn xem ra rất quan tâm vấn đề này.

“Đi…”

https://thuviensach.vn

Đương nhiên phải đi, được ngôi trường cũ vinh dự đó mời, cô cũng không phải đại bang, còn cao ngạo sao.

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn ra khỏi phòng, sau đó liền gọi điện thoại cho Lý Tiểu Nguyệt… Cô ấy cũng nhận được thiệp mời, nghe Giản Mạt nói cũng nhận được, lập tức rất phấn khích.

Hai người từ nhỏ đã rất thân thiệt, cùng nhau lớn lên, sau đó lại cùng thi vào một trường đại học, chỉ là không cùng hứng thú, không cùng quan hệ huyết thống mà thôi… Làm sinh viên đại học vốn có rất nhiều chuyện tốt đẹp làm cho con người ta lưu luyến. Tự nhiên, ngày kỷ niệm thành lập trường trở lại cũng làm cô có chút ý nghĩ phấn khởi.

Chớp mắt, đã đến ngày kỷ niệm thành lập trường…

Cũng không biết có phải là cùng thời điểm hay không, trước khi bữa tiệc bắt đầu mấy ngày thì khí trời đột nhiên rất tốt.

Giản Mạt chọn cho mình một chiếc quần jean cùng một chiếc áo sơ minh hình vuông rộng thùng thình mặc vào, một đôi giày vải, trên hai vai lại đeo một cái balo… Cả người cô cùng với một cô nữ sinh mười tám mười chín tuổi vừa bước vào cửa trường đại học rất giống nhau.

Soi mình ở trước gương, Giản Mạt cảm thấy mình mặc bộ đồ này cũng không tệ, cô cũng không có cảm giác là không có ý tứ.

Cô ra khởi biệt thự, bước lên xe. Vị trí để xe ở bên cạnh đã trống không nhiều ngày…

Sau ngày Cố Bắc Thần đi, liền chưa có trở về lần nào. Thỉnh thoảng, Giản Mạt có thể theo công ty cùng báo cáo kinh tế tài chính, lại nghe được tin tức của hắn từ miệng của mấy nữ nhân đang nói chuyện phiếm. Loại cảm giác này có chút rất lạ, rõ ràng đây đã là một trạng thái theo thói quen hơn một năm nay, đột nhiên lại cảm thấy rất lạ, không quen.

https://thuviensach.vn

Khởi động xe, Giản Mạt thu hồi lại suy nghĩ, nhớ đường đến Lạc Đại mà chạy tới…

Lạc Đại là một ngôi trường đã có từ rất lâu, nhưng không nằm ở trong nội thành, là hướng ngược lại với Lam Trạch Viên.

Đang dừng xe đợi đèn báo hiệu giao thông, Giản Mạt mở radio lên… Cũng không biết là có phải trùng hợp hay không, cứ vậy mà lại phát tin tức về Cố Bắc Thần.

“Rạng sáng hôm nay, có phóng viên chụp được ảnh Thần thiếu cùng cô gái nhỏ Lạc Hiểu Đồng, cô ta hình như là con gái của một vị thương nhân. Hai người bọn họ một trước một sau đi ra khỏi khách sạn Hoàng Triều… Mặc dù hai người rời đi không cùng thời điểm, nhưng cuối cùng Lạc Hiểu Đồng và Thần thiếu vẫn bị chụp cảnh hai người gặp nhau…

Giản Mạt có chút sửng sốt, dường như trước mặt hiện lên hình ảnh hắn cùng cô gái kia.

“Ting ting…”

Có tiếng kèn xe thúc giục truyền đến, Giản Mạt vô thức quay đầu lại nhìn ở phía sau, nhìn một lúc thì đèn giao thông đã chuyển sang màu xanh, cô vội lái xe đến hướng đi đã định trước đó.

Radio vẫn như trước truyền đến những tin tức: “Lúc trước tuy có một số thông tin bị truyền ra ngoài, giữa hai người vẫn giữ mối quan hệ mập mờ, nhưng lần đó vẫn chỉ là truyền, không hề có chứng cứ xác thực. Còn lần này…”

Phần sau nói cái gì, Giản Mạt đã không còn nghe nữa, chỉ oán giận tắt radio đi… Tâm tình tốt khi ra khỏi cửa lúc ban đầu trong nháy mắt đã rơi xuống đáy cốc tăm tối.

https://thuviensach.vn

“Muốn tìm người truyền scandal thì không thể tìm cái nào khác một chút, mới một chút sao? Nữ nhân ngu ngốc như cô ta, Cố Bắc Thần cũng không ngại hạ giá…” Giản Mạt nắm chặt tay lái, thì thào mở miệng, trong lòng lướt qua một chút đau lòng. Thế nhưng, cô lại không nhìn thẳng vào nó.

Tới Lạc Đại, sau đó Giản Mạt tìm chỗ đậu xe, bước chân chậm đi trên con đường giáo lý hàng trăm năm...

Bởi vì kỷ niệm ngày thành lập trường, mỗi câu lạc bộ đều tổ chức bán những đồ kỷ niệm để tăng quỹ đoàn, Giản Mạt cũng mua một chiếc vòng tay để làm kỷ niệm... Nhìn cảnh người đến chi chít, đột nhiên cô nghĩ đến thời còn đang là sinh viên đại học.

Hôm nay mời rất nhiều người, phần lớn đều là người làm chức lớn ở Lạc Thành...

Có lẽ là chỉ tình cờ khi đều mời những người danh giáo, những người sau khi tốt nghiệp trường Lạc Đại, ít nhất phần nửa người ở mỗi lình vực đều trở thanbf một người rất xuất sắc.

Di động ở trong túi đột nhiên vang lên, Giản Mạt liếc nhìn màn hình, tên hiển thị phía trên là Lý Tiểu Nguyệt, vội vàng nhận máy...

"Con nhóc, cậu đang ở đâu vậy?" Vừa nghe thấy thanh âm bắt máy, Lý Tiểu Nguyệt thật hưng phấn hô lên.

"Mình ở cổng Bắc... Cậu đang ở đâu?"

"Mình đang ở khoa luật học, cậu mau tới đây tìm mình đi!"

Giản Mạt chớp chớp mắt, "Mình còn chưa đến khoa để báo cáo đâu..." Cô liếc mắt nhìn thời gian, "Mình đến chỗ phòng giáo thụ điểm danh cái đã, xong chuyện sẽ đến tìm cậu."

https://thuviensach.vn

"Tối nay cậu ít nhất phải ở lại đây một giờ đồng hồ đấy..."

"Làm gì vậy?" Giản Mạt kỳ quái.

Lý Tiểu Nguyệt đè nén cảm giác muốn nhảy nhót, cắn răng nói: "Năm đó khoa luật học có học trưởng Mạc Thiếu Sâm từng làm mưa làm gió, cũng giống với Sở Tử Tiêu, anh ấy hôm nay tới diễn thuyết..." Cô đã hưng phấn đến không được, "Mình sẽ chiếm vị trí tốt cho cậu, nhất định sau đó cậu phải nhanh chóng trực tiếp đến Đại Lễ Đường của khoa luật học để tìm mình đấy."

Lý Tiểu Nguyệt lúc trước thi khoa luật học toàn quốc, là bởi vì báo cáo có Mạc Thiếu Sâm, sau đó cô ấy liền xem video của Mạc Thiếu Sâm trên tòa án, thực sự người này rất giỏi, trong ngành luật là một người rất xuất sắc.

Giản Mạt đáp ứng Lý Tiểu Nguyệt, sau đó đi qua khoa ngành kiến trúc, thấy mấy vị giáo sư cũng chỉ nói chuyện phiếm một chút, sau đó liền tính sẽ đến khoa luật học...

"Giản Mạt à, vừa đúng lúc như vậy thì em giúp tôi đưa cái này qua phòng làm việc trợ giảng ở tầng năm của khoa luật học được không..." Giáo sư nghe cô muốn đến khoa luật học, vội vàng lật một túi hồ sơ ra.

Giản Mạt đáp ứng, sau đó cầm hồ sơ đến khoa luật học... Nhìn thời gian, cách giờ hẹn với Lý Tiểu Nguyệt chỉ còn có hai mươi phút, cô liền đem hồ sơ đến phòng dạy học trước.

Hôm nay vì do kỷ niệm ngày thành lập trường, trường học nghỉ, trợ giảng phòng làm việc chỉ còn có hai người ở lại... May mắn là hai người này Giản Mạt đều biết.

Một là Hàn Thật Thật năm đó điên cuồng theo đuổi Sở Tử Tiêu, còn người còn lại là Lê Nhiễm Hạ cũng đối với Sở Tử Tiêu có ẩn nhẫn tình

https://thuviensach.vn

cảm...

Bây giờ Hàn Thật Thật làm trợ giảng ở Lạc Đại, cô ta và Lê Nhiễm Hạ trước đây ở cùng ký túc xá. Chỉ khác là, Hàn Thật Thật chưa bao giờ biết Lê Nhiễm Hạ cũng thích Sở Tử Tiêu.

"Cái này là giáo sư Vương nhờ tôi đưa tới ..." Giản Mạt đưa tập tài liệu cho hai người bọn họ, khóe miệng mang ý cười lễ phép, "Hai người đang bận, tôi cũng không quấy rầy nữa, tôi đi tìm Tiểu Nguyệt..." Dứt lời, cũng không để hai người kia có cơ hội nói chuyện, người đã xoay đi.

"Giản Mạt ——" Hàn Thật Thật thoát khỏi sự sững sờ lập tức kêu lên, sau đó liền vội vàng đứng dậy đuổi theo.

Giản Mạt làm như không nghe thấy, không muốn nói, trước đây cô cùng Sở Tử Tiêu cùng một chỗ, lúc đó cô liền đối với Hàn Thật Thật không có hảo cảm, bây giờ không cùng một chỗ, vẫn như trước đều không có.

Không phải cố ý làm tình địch, mà chỉ vì tính cách của cô ta luôn khiến người khác không thể đứng dậy nổi.

"Giản Mạt, cô đứng lại!" Hàn Thật Thật đã đuổi tới, lập tức kéo Giản Mạt lại, "Thế nào, gặp lại bạn bè cũ, nhanh như vậy liền vội vã đi là sao?"

Giản Mạt thở dài một tiếng trong lòng, hơi nhíu mày hỏi: "Có việc gì sao?" Không phải là bạn bè, thực sự không có tâm tình quanh co.

"Giản Mạt, ban đầu cô nói như thế nào?" Hàn Thật Thật nhìn một bộ dạng hồ ly tinh của Giản Mạt, lập tức tức giận, "Cô từng ở trước mặt tôi thề hẹn son sắt nói rằng Sở Tử Tiêu là người đàn ông của cô, nhưng còn bây giờ thì sao? Cô bỏ rơi hắn..."

Giản Mạt trở lại Lạc Đại, điều không mong muốn nhất là có người nhắc tới chuyện trước đây của cô và Sở Tử Tiêu, hai năm trước cô có bao nhiêu

https://thuviensach.vn

bất đắc dĩ, thì cô đối với việc chia tay có bấy nhiêu thống khổ, "Chuyện của tôi và hắn không cần cô phải quan tâm!" Dứt lời, cô xoay người định rời đi.

"Giản Mạt, cô đúng là khiến người khác cảm thấy thất vọng, tình yêu của Sở Tử Tiêu đối với cô chưa đủ hay sao..." Hàn Thật Thật thấy Giản Mạt muốn đi, thanh âm giống như đang rống lên, sau đó đã nghĩ đến việc kéo cô lại.

Trong lòng Giản Mạt bực bội, ngay lúc tay của Hàn Thật Thật đụng vào người cô, trong vô thức cô liền đẩy cô ta ra...

Hàn Thật Thật nhất thời bị mất thăng bằng liền lui về phía sau mấy bước, phần eo lập tức đụng vào lan can, cả người ngã về phía sau... Chỗ này là tầng thứ năm, hành lang là kiểu mở, nếu như bị té xuống không chết thì cũng sẽ bị tàn phế.

Giản Mạt không kịp tự hỏi chính mình, vô thức xoay người một phèn bắt lấy cổ tay của cô ta... Thế nhưng, bởi vì quán tính, mấy bước liền bị Hàn Thật Thật kéo theo...

Đúng lúc đó, cả người Hàn Thật Thật đã bị ném ra khỏi lan can...

"A —— "

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Tội Cố Ý Giết Người

Editor: Đới Xuân Trúc

Hàn Thật Thật cảm nhận được sự chết chóc đang đến gần, sợ hãi hét to: "Aaaaaaaaa"

Giản Mạt nắm chặt cổ tay Hàn Thật Thật, tay kia dùng sức bắt lấy lan can, tránh kết cục cùng Hàn Thật Thật rơi xuống dưới.

"Cứu mạng" Hàn Thật Thật mặt trắng không còn một giọt máu, bởi vì sợ hãi, thanh âm của Hàn Thật Thật đặc biệt chói tai

Lê Nhiễm Hạ vừa ra khỏi phòng làm việc, ngẫu nhiên bắt gặp Giản Mạt đang đẩy Hàn Thật Thật. Cô ta quá kinh ngạc, ngây ngốc đứng một chỗ không phản ứng. Đến khi tiếng hét như thọc tiết heo của Hàn Thật Thật vang lên, cô ta mới hoàn hồn.

Vừa định bước ra ngoài, thế nhưng, cô ta liền dừng bước...

Nếu như lúc này, Hàn Thật Thật bị đẩy xuống, như vậy, Giản Mạt chắc chắn sẽ bị buộc tội cố ý giết người, đúng chứ!

Một tia lạnh lẽo xẹt qua đáy mắt, nhưng, rất nhanh, đã không còn dấu vết, giống như chưa từng tồn tại.

Bên ngoài, tiếng hô hấp dồn dập, hỗn loạn chứa đầy sự sợ hãi không ngừng truyền vào, đó... là hô hấp của Hàn Thật Thật.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt lúc này cũng trong tình thế khó khăn. Hàn Thật Thật đây chính là muốn cô cùng chết, lực đạo không hề giảm bớt, dần dần một phần ba cơ thể của cô đã bị lôi ra khỏi lan can... Thế nhưng, cô không thể buông tay. Nếu cô thật sự buông tay, Hàn Thật Thật chắc chắn nhẹ thì tàn phế, nặng thì sẽ chết!

"Lê Nhiễm Hạ!" Giản Mạt cắn răng hô to.

Lê Nhiễm Hạ đột nhiên giật mình tỉnh giấc, sắc mặt biến đổi, vội vã chạy ra phòng làm việc.

Hai người hợp lực, đem Hàn Thật Thật lôi lên. Sau khi an toàn, các cô người tựa trên tường, người ngồi bệt xuống đất, vuốt ve khuôn ngực ấm nóng đang đập loạn xạ mà thở từng ngụm hổn hển.

Nghỉ ngơi một lúc, tâm tình đã bình ổn, nhịp tim đập loạn đã dần vào quỹ đạo, cũng không còn thở gấp nữa, Hàn Thật Thật không quản bản thân còn đang chật vật ngồi bệt dưới đất, trừng mắt chỉ vào Giản Mạt mắng: "Giản Mạt, cô nghĩ muốn tôi chết dễ dàng vậy sao? Tôi nói cô biết, tôi có chết, cũng sẽ không để cô sống thoải mái đâu!"

Đối với người vừa sống sót sau tai nạn, cách nói chuyện không hề bình tĩnh.

Giản Mạt không thèm so đo với Hàn Thật Thật. Ánh mắt cô chuyển sang Lê Nhiễm Hạ, mang theo tia rét lạnh. Phòng làm việc ngay cạnh lan can, cửa còn mở, cô tuyệt đối không tin cô ta một chút cũng không nghe thấy tiếng kêu cứu của Hàn Thật Thật!

Thế nhưng, Lê Nhiễm Hạ tại thời điểm cô kêu mới vội đến giúp...

Lê Nhiễm Hạ cảm nhận ánh mắt rét lạnh của Giản Mạt, cô ta cũng không thèm né tránh, cao ngạo hất mi mắt tiếp nhận. Tầm mắt hai người gắt gao đói chọi, không ai chịu yếu thế hơn, ngang tài ngang sức.

https://thuviensach.vn

Đến khi di động trong túi Giản Mạt kêu lên, cô mới chuyển tầm mắt, lấy di động ra. Là Lý Tiểu Nguyệt gọi tới! Cô nhấc máy, không đợi bên kia nói gì lập tức cướp lời: "Năm phút nữa tớ sẽ đến"

Dứt lời đã tắt điện thoại.

Tầm mắt cô lướt qua Lê Nhiễm Hạ, sau đó nhìn về phía Hàn Thật Thật nói: "Vừa rồi là chuyện ngoài ý muốn. Còn về chuyện tôi và Sở Tử Tiêu, cô còn chưa đủ tư cách biết đến."

Nói xong, cô không để ý đến lời lẽ mắng chửi sắc bén của Hàn Thật Thật, bước chân nhanh hơn bước xuống lầu.

"Giản Mạt, cô cố ý hại chết tôi, tôi nhất định không bỏ qua cho cô!" Hàn Thật Thật thấy Giản Mạt không để ý đến cô ả mà còn bước nhanh chân hơn, điên cuồng hường về phía cô hét lớn.

Giản Mạt dừng bước lại, đáy mắt xẹt qua tia mệt mỏi. Đúng là, nói chuyện với người học trong nghành luật, thật khó chịu!

Cô hơi nghiêng đầu về phía sau, lạnh lùng đáp: "Muốn khởi tố tôi, tùy ý cô..." Giản Mạt đột nhiên mỉm cười, không ngại bồi thêm một câu: " Nhưng mà, tôi hi vọng những lời cô tố cáo tôi là sự thật, đừng chỉ ngụy biện xảo trá để bản thân cô được lợi."

Sau đó, cô cào lại mái tóc, tiếp tục bước đi, lần này, cũng không có ý định quay lại.

Hàn Thật Thật nổi nóng, cũng không có tâm tình nghe kĩ lời nói Giản Mạt. Trái lại Lê Nhiễm Hạ ánh mắt lạnh đi hẳn.

Hôm nay, Giản Mạt cô vốn tham gia ngày thành lập trường. Nhưng thật đáng ghét, tâm tình tốt đẹp đã sớm bị phá hủy.

https://thuviensach.vn

Cô đến đại lễ đường của khoa luật học, bên trong tràn ra tiếng ồn ào ầm ĩ vì chờ đợi.

Giản Mạt tìm Lý Tiểu Nguyệt, thế nhưng dạo cả vòng không thấy, cô gọi điện cũng không ai nhấc máy.

Bởi vì quá nhiều người, Giản Mạt không chen lấn nổi, cuối cùng không còn cách khác đành gửi tin nhắn cho Lý Tiểu Nguyệt: "Tâm trạng của mình có chút không thoải mái, mình ra ngoài dạo sân trường một chút, cậu nghe diễn thuyết xong thì nhớ gọi lại."

Nhắn tin xong, cô xoay người ra khỏi lễ đường, chuyển hướng sang khu vực gần trường... Bởi vì lúc trước ở cùng Sở Tử Tiêu, cô đối với nơi đây rất quen thuộc, đi xuyên qua rừng cây nhỏ là một hành lang học tập, rất yên tĩnh.

Trước kia, cô thường xuyên ở đây, giúp hắn học tập... Kỳ thực cô biết, có cô, hắn nào có tâm tư học tập.Kí ức đột nhiên ùa về, từng hình ảnh xuất hiện trước mắt cô. Giản Mạt đứng trước giàn nho, nhìn về phía trước bàn ghế đá, trước mắt đột nhiên xuất hiện ảo ảnh...

Có một lần, cô vì làm điện ảnh truyền hình mà thức suốt đêm, cô không dám nói hắn biết. Ngồi nơi đó cùng hắn nói chuyện, không hiểu sao một lúc cô lại nằm ngủ trên bàn đá.

Một lúc sau tỉnh lại, đập vào mắt đầu tiên là khuôn mặt điển trai đầy ý cười của hắn.

Hắn cũng nằm trên bàn đá, thấy nàng tỉnh giấc, hắn ngữ khí có chút oán trách: "Lần sau em dám thức đêm làm thiết kế, anh liền kéo em về ký túc xá, tử hình em tại chỗ."

Sở Tử Tiêu bình thường hiền lành, nhưng thi thoảng ở chung với nàng vẫn nói vài câu ái muội... Chính vì rất ít, nên mới khiến cô nghe đều không

https://thuviensach.vn

kiềm chế được đỏ mặt.

Giản Mạt hoài niệm, nằm trên bàn đá, hai tay để thẳng, cọ cọ mặt, nhắm mắt lại, tựa như ngày xưa.

Bởi vì kỉ niệm ngày lập trường, mọi người đều tụ tập nơi náo nhiệt, thế nên nơi đây vốn đã vắng, nay yên tĩnh không bóng người.

Sở Tử Tiêu hai tay đút vào túi quần, chầm chậm bước trên hành lang, ngoài ý muốn nhìn thấy bóng người nằm ườn trên bàn đá, khép mi mắt ngủ. Hắn sững sờ, quên cả phản ứng, cứ đứng im nhìn Giản Mạt.

Ở đại lễ đường khoa luật học đều là một mảnh náo nhiệt, thậm chí có cả bài diễn thuyết của Mặc Thiếu Sâm, nhưng hắn cũng không tham dự. Chỉ là không hiểu thế nào lại đến nơi này... Không nghĩ đến, cô cũng ở đó.

Sở Tử Tiêu chậm rãi bước đến, không biết là cố ý hay vô tình nhưng cước bộ rất nhẹ nhàng.

Giản Mạt hình như đã chìm vào mộng đẹp, Sở Tử Tiêu đã đến, ngồi vị trí xưa bên cạnh cô, vậy mà cô không chút phát giác.

Dường như cũng muốn tìm lại kí ức, hắn ngồi đó, hai tay học theo đặt trên bàn buông lõng, đầu gối lên cánh tay, nghiêng đầu ngắm Giản Mạt ngủ.

Ánh nắng xuyên qua giàn nho nghịch ngợm rơi trên người cô, lúc cô ngủ hệt như ngày xưa, tràn đầy hiền hòa yên tĩnh... Thế nhưng, mày cô hơi nhíu lại, dường như đang chứa một cỗ bi thương nhàn nhạt, như vậy là vì sao?

Không lẽ, Giản Mạt, em cũng hoài niệm quá khứ của chúng ta?

Sở Tử Tiêu chậm rãi ngẩng đầu, khép mi mắt, nhịn xuống cảm giác áy náy trong lòng, môi... nhẹ nhàng rơi trên sườn mặt trơn mềm của Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn rất nhẹ, tựa như chuồn chuồn lướt qua, thậm chí... tựa hồ như không có va chạm. Thế nhưng, tuy chỉ nhàn nhạt chạm vào, cũng đủ để khiến tâm của Sở Tử Tiêu đau buốt.

Từng, đã từng, hắn có thể không kiêng nể bất kì điều gì yêu cô... Hắn che chở cô, quý trọng cô, hận không thể đem cô đặt trên bàn tay dùng hết sức nâng niu yêu thương.

Nhưng bây giờ, cô... lại là tiểu mợ của hắn!

Sở Tử Tiêu cảm thấy khuôn ngực càng ngày càng đau đớn dữ dội, không chỉ vì thân phận giữa hai người, mà còn về sự việc của Giản gia hai năm trước.

Nếu như, sự việc đó thật là ba hắn hãm hại, hắn làm sao có thể đối mặt với cô đây?

"Ưm..." Giản Mạt hơi bĩu đôi môi đỏ mọng, phát ra âm thanh nho nhỏ.

Sở Tử Tiêu bị dọa sợ, hắn vội vã kéo xa khoảng cách với cô, trừng mắt nhìn Giản Mạt.

Lông mi dài cong cong của cô khẽ động, chớp chớp vài cái, sau đó, Giản Mạt hoàn toàn mở mắt. Hình ảnh đầu tiên cô nhìn thấy, không ngờ thật sự là khuôn mặt của Sở Tử Tiêu!

Cô nhất định vẫn còn nằm mơ đi. Tại nơi này làm sao mà có thể nhìn thấy Sở Tử Tiêu?

"Tử Tiêu..." Giản Mạt nhẹ nhàng lên tiếng, bởi vì vừa tỉnh ngủ, thanh âm đặc biệt mềm mại đáng yêu như mèo con, mang chút làm nũng.

Ánh mắt cô vẫn còn nhập nhèm: "Tại sao... lại nhìn thấy anh ở chỗ này?" Dứt lời, cô day day mi tâm, chớp mắt thêm vài cái, ý đồ muốn mau chóng

https://thuviensach.vn

tỉnh ngủ.

Đột nhiên, Giản Mạt mở to mắt, ngồi bật dậy, nhìn Sở Tử Tiêu đầy kinh ngạc... Đây không phải là mơ, hắn, thật sự ở đây!

Nhìn biểu tình Giản Mạt đã thay đổi, dưới đáy mắt của Sở Tử Tiêu mơ hồ xẹt qua một tia thâm sâu khó hiểu, hắn chậm rãi mở miệng: "Anh đi dạo qua đây, tình cờ nhìn thấy em đang ngủ ở đây."

Giản Mạt quẫn bách, vốn cô chỉ muốn nằm một lát, không hiểu làm sao lại ngủ thiếp đi... Chủ yếu chính là... cô vừa mơ thấy Sở Tử Tiêu hôn lên mặt cô, vì vậy cô mới tỉnh dậy.

"Cái kia, anh..." Giản Mạt vốn muốn hỏi là mơ hay là thật, thế nhưng, suy nghĩ một chút cô lại cảm thấy không thích hợp.

Sở Tử Tiêu không nói lời nào, chỉ là ánh mắt nóng rực nhìn Giản Mạt... Giản Mạt vừa phát hiện hôn má kia là thật, không phải mơ, thế nên cũng không biết nói gì...

Bầu không khí lập tức trở nên lúng túng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Mật Báo, Ông Xã Nhà Cậu Đến

Ngay lúc Giản Mạt đang không biết phải phá tan sự yên tĩnh này như thế nào, di động của cô lại đúng lúc đó vang lên... Bất kể lúc này là ai gọi đến, trong lòng Giản Mạt thật sự cảm ơn rất nhiều.

Vội lấy điện thoại di động ra, là Lý Tiểu Nguyệt gọi đến, đồng thời đứng dậy đi đến bên cạnh.

"Aiya, con nhóc nhà cậu, sao lại chưa đến hả, thật là đáng tiếc mà..." Tiếng kêu hưng phấn của Lý Tiểu Nguyệt vang lên: "Trời ạ, Mạc Thiếu Sâm thật sự là rất đẹp trai đó... Anh ta nói sẽ lên án, quả thực đúng là giết chết mấy sinh viên năm đó học pháp luật chúng ta a!"

Giản Mạt dường như có thể thấy được hình ảnh Lý Tiểu Nguyệt đang phấn khích đến thế nào, khóe miệng không khỏi vươn lên: "Diễn thuyết xong rồi sao?"

"Phải đó, xong rồi, mình vừa mới ra, cậu đang ở đâu vậy hả?" Âm thanh kiềm nén sự hưng phấn của Lý Tiểu Nguyệt vang lên: "Con nhóc nhà cậu, mọi người sắp đến đây rồi, cậu cũng đến đi, cùng mọi người phân rõ..."

Phân rõ? Phân rõ cái gì?

Giản Mạt đợi vài giây cũng không nghe thấy Lý Tiểu Nguyệt nói chuyện tiếp, không khỏi thấy kỳ quái: "Tiểu Nguyệt?"

"Này con nhóc..." Lý Tiểu Nguyệt nhìn người đàn ông đang đi cùng với lãnh đạo trường ở phía trước, khí thế vương giả, bá đạo bức người, gương

https://thuviensach.vn

mặt lạnh lùng nghiêm nghị giống như một bức tượng được điêu khắc ra, không có chút biểu tình, ánh mắt nhìn xung quanh: “Này, hình như là... mình nhìn thấy ông xã nhà cậu đấy!”

“Hả!?” Giản Mạt cũng không kịp phản ứng.

Lý Tiểu Nguyệt hạ mi mắt xuống: “Thực đó, mình nhìn thấy Cố Bắc Thần... đang cùng với mấy vị lãnh đạo đi dạo ở vườn trường.”

Giản Mạt chưa kịp suy nghĩ, miệng đã vô thức hỏi: “Cậu đang ở đâu?”

“Mình đang ở trên đường đến hội trường của khoa tài chính...”

“Cậu đợi mình, mình lập tức qua đó.” Giản Mạt nói rồi cúp điện thoại, quên mất cả việc Sở Tử Tiêu đang còn ở phía sau.

Đến khi đi được vài bước, Giản Mạt mới nhớ tới, quay đầu lại, có chút lúng túng nhìn Sở Tử Tiêu, nói: “Cái kia... tôi đi tìm Tiểu Nguyệt.”

“Vừa lúc anh cũng muốn trở về, đi cùng nhau chứ...” Sở Tử Tiêu đứng dậy, cũng không biết Giản Mạt sốt ruột muốn trở về làm gì, chỉ cho rằng cô đang muốn đuổi theo Lý Tiểu Nguyệt.

Giản Mạt cũng không tiện từ chối, đành miễn cưỡng gật đầu.

Vì đi cùng với Sở Tử Tiêu, Giản Mạt chỉ có thể đè xuống cảm giác lo lắng trong lòng không biết từ đâu đến, từng bước cùng hắn đi đến hội trường lớn của khoa luật.Cố Bắc Thần được nhận lời mời đến Lạc Đại, chủ yếu là hy vọng tập đoàn tài năng Đế Hoàng có thể đầu tư học bổng và xây dựng một tòa nhà tài chính, một thư viện luật học ở Lạc Đại.

“Thần thiếu, Mạc Thiếu Sâm bị rất nhiều hệ sinh viên vây quanh, muốn thoát ra sợ rằng còn phải đợi một lúc nữa.” Một người giáo viên vội vàng chạy tới nói.

https://thuviensach.vn

Hiệu trưởng vừa nghe xong, lại vội vàng nói: “Thần thiếu, hay là chúng ta đến phòng làm việc chờ trước... Đợi một lát Thiếu Sâm hết bận, sẽ nói cậu ấy qua đây.”

“Không cần.” Cố Bắc Thần lãnh đạm mở miệng, đôi mắt nhìn lướt qua hội trường: “Đi xung quanh một chút là được, đợi Mạc Thiếu Sâm hết bận cũng giống nhau thôi.”

Hiệu trưởng vội vàng đồng ý. Định tự mình đưa Cố Bắc Thần đi dạo xung quanh trường.

Chỉ là, vừa đi được một lúc, Cố Bắc Thần đột nhiên ngừng bước, tầm mắt sâu xa nhìn về chỗ hai người vừa đi vừa nói chuyện cùng nhau dưới bóng cây phía trước.

Hiệu trưởng thấy Cố Bắc Thần dừng lại, cũng không bước tiếp nữa, nhìn theo tầm mắt của Cố Bắc Thần... Liền nhìn thấy Sở Tử Tiêu đang cùng Giản Mạt đi tới.

Sở Tử Tiêu là hậu bối của Mạc Thiếu Sâm, là hai người học ngành luật nổi danh nhất ở Lạc Đại, người trong ngành đều biết.

Bởi vì năm đó Giản Mạt cùng với Sở Tử Tiêu là cặp đôi nổi danh ở Lạc Đại, nên cô cũng nổi tiếng rất nhiều, mặc dù không thể nói là tất cả mọi người đều nhận ra cô nhưng vẫn là có rất nhiều người biết đến.

“Thần thiếu, đó là Sở Tử Tiêu... Năng lực của cậu ta cũng rất được, không hề thua kém Mạc Thiếu Sâm chút nào, là một sinh viên ngành luật rất xuất sắc.” Hiệu phó nhanh chóng giới thiệu một cách nịnh nọt: “Bên cạnh chính là bạn gái của cậu ta, là sinh viên ngành kiến trúc... À, nếu như tôi nhớ không lầm thì hiện tại, hình như có một công ty kiến trúc, công trình quy mô cũng không tệ lắm, ở đó cũng có một học viên rất nổi tiếng...”

https://thuviensach.vn

Bởi vì lời giới thiệu của vị hiệu phó kia, sắc mặt của Cố Bắc Thần đã bao phủ một vẻ âm trầm.

Đáng tiếc, vị hiệu phó kia chỉ biết cao hứng nói, không hề phát hiện ra.

“Thần thiếu, nếu như muốn lấy một người luật sư tốt nhất đi đàm phán, kỳ thực Sở Tử Tiêu cũng không tệ... Chỉ tiếc là, Sở Tử Tiêu là người bên hùng biện, đối với thương trường có chút không hứng thú.” Vị hiệu phó này cũng từng học ngành luật, trong giọng nói rõ ràng có chút nuối tiếc.

Sở Tử Tiêu đang nói chuyện với Giản Mạt, đi ra đến đường mòn lại cảm giác như có rất nhiều ánh mắt đang nhìn bọn họ ở bên này, tầm mắt vô thức xoay qua chỗ khác, vừa lúc chạm ngay ánh mắt của Cố Bắc Thần.

Giản Mạt cũng cảm thấy không khí có phần đông cứng lại, theo Sở Tử Tiêu nghiêm đầu nhìn, vừa lúc Cố Bắc Thần lạnh lùng dời tầm mắt nhìn đi chỗ khác, một tay đút vào túi quần, nâng chân bước tiếp về phía trước.Tâm bỗng nhiên đau nhói một cái... Giản Mạt cũng không biết đang suy nghĩ cái gì, chỉ là tâm tình đột nhiên là một màng đen tối.

“Bắc Thần, sao lại ở chỗ này?” Sở Tử Tiêu hơi nhíu mày, nghi hoặc hỏi,

Khóe miệng Giản Mạt hơi kéo lên, không nói gì... Lý do muốn đi đến đây lúc ban đầu dường như đã trở nên mờ mịt, biến mất không chút tung tích.

Khóe miệng miễn cưỡng kéo lên, Giản Mạt che giấu nội tâm đang lòng, không cảm xúc nói:

“Cái kia, tôi đi tìm Tiểu Nguyệt...” Dứt lời, cô cũng không có chờ Sở Tử Tiêu đáp lại, liền im bước đi về phía trước.

Sở Tử Tiêu đứng yên không nhúc nhích, nhìn theo bóng lưng của Giản Mạt...

https://thuviensach.vn

Có lẽ cô không thấy, nhưng Sở Tử Tiêu lại thấy rất rõ... Lúc Cố Bắc Thần lạnh lùng đối diện với cô lúc nãy, gương mặt hưng phấn vui vẻ của cô trong phút chốc liền biến thành đau đớn lạc lõng.

Mạt Mạt, có phải em... chính là đã yêu Bắc Thần rồi không?

Sở Tử Tiêu tự hỏi chính bản thân mình một lần nữa, lại chính mình phủ định đi câu trả lời. So với việc thừa nhận cô yêu Cố Bắc Thần, hắn càng muốn nghĩ là có lẽ cô cùng Cố Bắc Thần ở chung một chỗ chỉ là việc bất đắc dĩ.

Lúc Lý Tiểu Nguyệt nhìn thấy Giản Mạt, cũng không hề phát hiện ra sự cô đơn của cô. Thân làm luật sư, Lý Tiểu Nguyệt nhanh chóng mở miệng "bô bô" nói không ngừng.

Tất nhiên, vấn đề mà Lý Tiểu Nguyệt nói đến đều có liên quan đến Mạc Thiếu Sâm...

"Đúng rồi, cậu qua đây nãy giờ, đã nhìn thấy ông xã nhà cậu chưa đó?" Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên hỏi.

Nghĩ đến thái độ lạnh lùng của Cố Bắc Thần, trong lòng Giản Mạt có chút khó chịu: "Ừm." Cô tùy ý đáp.

Lý Tiểu Nguyệt chớp mắt: "Thật sự mà nói nha, chồng cậu đi tới chỗ nào cũng đều thu hút rất nhiều ánh mắt đó... Cậu không nhìn thấy đâu, vừa rồi có một nữ sinh đứng từ xa phóng điện cho anh ta. Nếu như không phải có lãnh đạo trường chúng ta ở đây, mình đoán chắc cô nữ sinh đó sẽ trực tiếp đi lên hiến thân cho chồng cậu đó..."

Giản Mạt giật giật khóe môi, ngay cả tâm tình nói về chủ đề này cũng không có.

"Cậu hôm nay tính làm gì?" Giản Mạt hỏi.

https://thuviensach.vn

“Cũng không có gì, hôm nay mình trở về đây là để nhìn các vị học trưởng diễn thuyết thôi...” Lý Tiểu Nguyệt vẻ mặt cực kỳ thỏa mãn: “Thời gian còn lại của mình đều là của cậu, cậu xem mình có tốt không!?”

“Hướng Vãn nói mình hết bận thì liền đi đưa kết quả qua cho cô ấy.” Giản Mạt không có quên việc Hướng Vãn đã giao: “Cậu không có việc gì, liền cùng đi với mình, được chứ?”

“Ok!”

Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt đi đến khoa kiến trúc. Cũng không biết có phải là trùng hợp hay không, muốn đi qua khoa kiến trúc thì phải đi qua khoa tài chính... Cũng không biết được, lại cùng lúc gặp Cố Bắc Thần đang ở đó đi dạo một vòng.

“Chà chà, cái này không được gọi là duyên phận đâu... gọi là oan gia ngõ hẹp đấy?” Lý Tiểu Nguyệt liếc nhìn Cố Bắc Thần, nói với Giản Mạt.

Giản Mạt không nói gì, nhưng ánh mắt lại không tự chủ được nhìn chằm chằm vào Cố Bắc Thần, theo bước chân của hắn mà đi đến.

Cố Bắc Thần cùng mấy vị lãnh đạo trường vẫn đi tới, từ đầu tới cuối không hề nhìn Giản Mạt lấy một cái, dường như coi cô chính là một người xa lạ... À, còn chính là coi cô như không khí trong suốt vậy.

Nhìn thấy hắn như vậy, Giản Mạt trong lòng liền tức giận không hè nhẹ... Sau đó, cũng rất mất bình tĩnh làm ra một hành động.

Chỉ thấy khi Cố Bắc Thần sắp vượt qua người Giản Mạt, cô liền mở miệng nói: “Thần thiếu, tôi rất hâm mộ ngài, có thể để tôi mời ngài một bữa cơm không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Động Lòng Rồi Sao?

Editor: Nhiên Nhiên, Điệp Hạ Vô Ưu, Nam Cung Tử Uyển

Giản Mạt vừa thốt lên, không chỉ có mấy vị lãnh đạo trường kinh ngạc, mà ngay cả Lý Tiểu Nguyệt cũng giật mình, tròn mắt nhìn cô...

Ngay sau đó, Lý Tiểu Nguyệt đã làm một việc cực kỳ sáng suốt, chính là lùi lại mấy bước. Cô cùng với cô gái vừa thốt lên lời tuyên bố vừa rồi chính là không có quan hệ.

Cố Bắc Thần đang đi nhanh mấy bước cũng chậm rãi dừng lại, sau đó đứng yên vài giây, từ từ nghiêng đầu... Con người sâu thẳm nhìn Giản Mạt: "Cô có biết trong trường này có bao nhiêu người có suy nghĩ giống cô không?"

Giản Mạt lúng túng, vừa rồi đầu óc của cô đúng là điên rồi mới có thể nói ra mấy lời như vậy...

Nhưng mà, lúc này đã phóng lao rồi thì đành phải theo lao thôi, cô làm ra vẻ mặt tự tin, hơi nhíu mày: "Nhưng tất cả mọi người trong trường, chỉ có Giản Mạt tôi mới dám nói ra khỏi miệng."

Mấy vị lãnh đạo trường nhìn cô, trong mắt họ lúc này, cô đúng là có chút khác người... Những lời nói này thế nhưng lại nói ra rất tự tin. Thậm chí nói như vậy, sẽ làm cho Cố Bắc Thần đặc biệt nhớ đến tên của cô.

Thế nhưng, ban nãy mời vừa giới thiệu cho Cố Bắc Thần, cô chính là bạn gái của Sở Tử Tiêu.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này cô cứ như vậy bắt chuyện, đúng là có chút không nể mặc bọn họ.

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhìn gương mặt vì khó xử mà sắp đỏ lên nhưng lại không cam lòng tỏ ra yếu kém của Giản Mạt, âm thầm cười cười.

Hôm nay Giản Mạt trang điểm trong rất trẻ, đi trong sân trường, liền giống như những học sinh mới vào... Tràn đầy tinh thần phấn chấn.

Cố Bắc Thần lúc này mới có chút vô sỉ mà suy nghĩ. Cô mặc trang phục đơn giản thanh thuần như vậy, đứng bên cạnh hắn mặc một bộ tây trang trong rất trưởng thành. Hắn lúc này lại có cảm giác như "trâu già đi gặm cỏ non".

"Giản tiểu thư vì dành được quyền thiết kế cho Đế Hoàng, đã dùng không ít thủ đoạn tồi tệ..."

Cố Bắc Thần lạnh giọng nói, con ngươi liền biến thành một hình vòng cung lạnh lẽo, ngay cả khóe miệng cũng phát ra một tia lạnh lùng.

Giản Mạt nhất thời sững sốt, còn chưa kịp phản ứng, Cố Bắc Thần đã cùng với mấy vị lãnh đạo trường đã rời đi...

Lý Tiểu Nguyệt nhìn bóng lưng của Cố Bắc Thần, sau đó đi tới trước mắt Giản Mạt: "Nói thử xem... chồng cậu giống như bức tượng vậy không phải rất đáng ghét sao?"

Nào cho Giản Mạt đường giải thích đâu!

Chẳng biết người khác có nhìn ra hay không, nhưng nàng thấy rất rõ ràng. Giản Mạt nhất định là não có vấn đề nên mới nói ra lời mời... Phía sau toàn là cạm bẫy.

https://thuviensach.vn

Nhưng lời nói của Cố Bắc Thần, không thể nghi ngờ là muốn khiến cho mấy vị lãnh đạo trường kia tưởng rằng Giản Mạt nói ra lời mời đó chỉ vì chuyện tham gia dự thảo thiết kế...

Giản Mạt hoàn hồn, nhìn về phía bóng lưng cao ngạo kia của Cố Bắc Thần khẽ nhếch môi, có chút chán chường nhún nhún vai.

"Chậc chậc..." Lý Tiểu Nguyệt chậc lưỡi, nhìn bộ dạng muốn chết không muốn sống của cô, tốt bụng đi lên phía trước Giản Mạt lấy chiếc mắt kính trong túi ra, sau đó đeo lên mắt cho cô giống như muốn ngụy trang," Nhìn cậu xem, rõ ràng y hệt tiểu oán phụ bị vứt bỏ!"

Giản Mạt không khách khí gạt tay Lý Tiểu Nguyệt ra," Hừ, cậu không thấy được tớ đang diễn vai một nữ nhân thất tình sao?"

Lý Tiểu Nguyệt thấy Giản Mạt lại đang chuẩn bị giăng bẫy, liền cười 'HaHa' lên vài tiếng, sau đó khoác cánh tay cô nói," Nhóc con, cậu sẽ không đối với Cố Bắc Thần từ đùa giỡn mà thành yêu thật đi?"

Giản Mạt cảm thấy trong lòng 'lộp bộp' vài tiếng, cái loại cảm giác này, giống như bị nói trúng tim đen vậy.

Lý Tiểu Nguyệt cùng Giản Mạt lớn lên, đối với vẻ mặt này của Giản Mạt cô quá quen thuộc rồi... Cô hơi nhíu mày, lùi lại một chút nhìn Giản Mạt.

"Con nhóc, đừng nói với tớ cậu đối với Cố Bắc Thần động tâm?"

"Sao có thể?"

Lý Tiểu Nguyệt cũng hy vọng chuyện này không xảy ra, các cô đã rất rõ ràng, cuộc hôn nhân này không thể tồn tại lâu dài ... Lúc trước không có tổ chức hôn lễ, nói đúng hơn là chỉ mặc áo cưới cho mấy người Cố gia kia đứng nhìn.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đối với Cố Bắc Thần, nói khó nghe một chút, chính là lấy tiền làm ấm giường cho hắn.

Nếu như động tâm, cuối cùng người bị thương sẽ không phải là Cố Bắc Thần, mà chính là Giản Mạt cô.

Bởi vì liên tục gặp chuyện ngoài ý muốn, Giản Mạt đối với ngày kỉ niệm thành lập trường một chút cũng không có hứng thú, sau đó cô chỉ kéo Lý Tiểu Nguyệt đi ủng hộ ngành hoạt động kiến trúc, liền rời đi.

Hôm nay, Lý Tiểu Nguyệt không lái xe đến, sau khi ngồi yên trên xe của Giản Mạt... Trên xe, nghe tiếng động cơ có chút khác thường.

"Con nhóc, xe của cậu ... Tớ cứ cảm giác như mình đang ngồi xe đua a?"

"Vậy cậu cứ coi như đang ngồi xe đua đi ..." Giản Mạt cũng đùa một chút.

Lý Tiểu Nguyệt cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là cười vài tiếng, nhớ lại một chút, xe này cô lần đầu tiên ngồi, cũng chính cô là người đã dẫn Giản Mạt đi mua.

Bởi vì là cuối tuần, cô không cần phải đi làm, mở phiên tòa, sau đó hai người tìm một nơi để nghỉ ngơi, uống một chút cho hết thời gian.

Lý Tiểu Nguyệt ôm một quyển sách biện luận trên tòa án nói chuyện với Mạc Thiếu Sâm, nhìn vô cùng thân mật, Giản Mạt buồn chán ngồi lật xem mấy quyển tạp chí, ai ngờ được cô lại thuận tay vớ lấy một quyển tạp chí mà trang bìa là ảnh của Cố Bắc Thần và Lục Mạn... Chỉ khác là, dung mạo của Cố Bắc Thần chỉ nhìn được có một phần ba khuôn mặt.

Ngồi ở trên tầng ba, Giản Mạt mở tạp chí đọc phần phỏng vấn...

https://thuviensach.vn

Phần lớn đều biến đổi, Giản Mạt cảm thấy đúng là mình đang rảnh rỗi, tự tạo cảm giác không thoải mái cho chính cô.

Tạp chí này ra ngày hôm qua, nội dung bên trong viết là hai ngày trước Cố Bắc Thần là khách quý tham dự buổi diễn kịch của Lục Mạn... Báo cáo càng lúc càng mờ mịt, buổi diễn kịch của Lục Mạn lần này có gặp một chút rắc rối, thế nhưng sau đí là Cố Bắc Thần ra mặt mới giải quyết được.

Ngơ ngẩn nhìn cuốn tạp chí một chút, mặc dù hình không rõ lắm, nhưng vẫn có thể thấy được Cố Bắc Thần ôn nhu cười nói với Lục Mạn chuyện gì đó ... Đôi mắt đen láy, càng chứa đầy nhu hoà.

Đối với ánh mắt đó Giản Mạt đã quá quen thuộc, mỗi lần Cố Bắc Thần ở trên người cô hưng phấn, hắn đều lộ ra vẻ mặt như vậy ... Đó là biểu hiện cho thấy hắn đang động tình.

"Tích" một tiếng động nhỏ vang lên, Giản Mạt vội lấy điện thoại di động ra, sợ làm phiền mọi người đọc sách.

Trước tiên điều chỉnh âm thanh sang chế độ yên tĩnh, sau đó Giản Mạt mới mở tin nhắn ... Chỉ là sau khi nhìn thấy người gửi tin, trong lòng lập tức một chút cũng không nghĩ tới đó lại là Đinh Đương

Cô đang mong chờ cái gì?

Giản Mạt, phải bảo vệ thật tốt tim mình, bằng không ... Ai cũng không thể giúp được cô.

Sô đuôi là 3719, Sở Tử Tiêu gọi tới.

Mấy bằng hữu hẹn tối nay cùng nhau ăn một bữa cơm, nói là phải đem em lên cùng... Cùng nhau đi, có được không?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không có tâm tình để đi, còn chưa trả lời lại, liền thấy Lý Tiểu Nguyệt đi tới.

"Con nhóc." Lý Tiểu Nguyệt khẽ nói, "Đường Dục nói buổi tối cùng nhau ăn cơm, cậu và mình cùng nhau đi chứ?" Nói xong, cô ấy thuận thế ngồi xuống bên cạnh Giản Mạt, tầm mắt rơi xuống, liền nhìn thấy tin nhắn, "Làm bạn bè với nhau cũng được, dù sao sau này cũng không thể không qua lại với nhau cả đời được."

Giản Mạt biết ý của Lý Tiểu Nguyệt là gì, suy nghĩ một lúc, cảm thấy tâm tình của cả ngày hôm nay đều bị Cố Bắc Thần phá hỏng, cho nên sau đó cô chỉ đơn giản gật đầu đồng ý.

Hai người ra khỏi phòng văn kiện, sau đó liền hẹn nhau đi đến quán cơm, nói đó cũng gần khu vực phía Bắc của trường Lạc Đại.

Lúc Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt đến nơi, người ở khoa luật đã đến không ít, Hàn Thật Thật cùng Lê Nhiễm Hạ cũng đã ở đó... Còn có mấy người không cùng khoa, thế nhưng trong ngày thường quan hệ không tệ mấy.

"Ôi, Giản Mạt cùng với Tiểu Nguyệt thiếu tháng tới rồi..." Một người mập mạp, mí mắt trên khuôn mặt của người đàn ông đó híp lại khi nhìn thấy hai người liền kêu lên.

Tầm mắt của mọi người đều vô thức nhìn theo hướng mắt của người mập mạp kia, không biết ai cảm thán liền phát ra lời ca ngợi, "Chậc chậc, Giản Mạt đúng là có qua mười năm thì vẫn giữ vững phong cách của nữ thần... Trang phục thanh thuần như vậy nhưng cũng đỡ không nổi a."

Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt đi tới, đều có thể nhận thức được, sau đó cũng chỉ chào hỏi.

https://thuviensach.vn

"Tử Tiêu." Có người không rõ đang có ý gì liền nói, "Thế nào, cậu xuất ngoại mấy năm, bây giờ trở về, sẽ không cảm thấy xa lạ đối với chúng tớ và Giản đại mỹ nữ đấy chứ? Hiện tại tớ đang rất rõ ràng ý đồ của tớ, nếu như cậu không nhìn kỹ, tớ liền tận dụng mọi thứ đấy."

Người này vừa nói xong, lập tức mọi người có mặt ở đây đều cười một trận như điên... Chỉ là, có một số người biết hai người đã chia tay, nhao nhao nhìn sắc mặt của Sở Tử Tiêu và Giản Mạt.

"Lâm Phàm, dù cho tôi cùng Sở Tử Tiêu có chia tay rồi, tôi cũng phải xem địa vị xã hội của anh mới được..." Giản Mạt tự nhiên mở lời, trong lời nói có mang hàm ý vui đùa, ý muốn phá vỡ bầu không khí có chút kỳ lạ này

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Em Và Anh Có Duyên Thật Đấy!

Editor: Đới Xuân Trúc

Thật ra là..." Lâm Phàm vội vàng cười "Tôi so sánh với Tử Tiêu, chính là không cùng một đẳng cấp... Haizzz, không có biện pháp, ai bảo người ta tốt đẹp thế kia, còn tôi trời sinh nhan sắc bình thường, sự nghiệp bình thường, ngay cả kỹ thuật tán gái cũng bình thường nữa!"

Lâm Phàm tự lấy bản thân ra trêu chọc khiến mọi người cười vang.

Đường Dục hai tay đút vào túi quần, cúi đầu nhìn Giản Mạt, nơi đáy mắt có một tia tìm tòi thích thú.

Ánh mắt Hàn Thật Thật càng lạnh lùng hơn, khó chịu nhìn cô, sau đó mở miệng nói có chút ý tứ sâu xa: "Còn không phải là bởi vì có người vứt bỏ một sự lựa chọn tốt, tự nhiên sau này có một sự lựa chọn tốt hơn. Vì thế, nhìn thế nào cũng không thuận mắt"

Giản Mạt cười khẽ, làm như không hiểu Hàn Thật Thật tiềm ẩn chế nhạo trong lời nói: "Đúng vậy, tôi với loại người này cũng cảm thấy rất khó chịu"

Cô lại hơi nhíu mày tiếp lời: "Khác là, cũng may tôi không phải loại người, nếu muốn quay đầu lại ăn cỏ, chỉ còn chút vẻ ngoài đến cỏ cũng ăn không được."

Hàn Thật Thật thích Sở Tử Tiêu không phải là chuyện bí mật gì, trước đây luôn cùng Giản Mạt đối chọi... Giản Mạt mặc dù không học luật, thế

https://thuviensach.vn

nhưng cũng không phải cái đèn cạn dầu tùy ý để người ta ức hiếp.

Bắt nạt thì thôi, nhưng khi dễ a, tất nhiên phải trả lại cho chủ!

Hàn Thật Thật mặt lạnh thêm vài phần, ngay lúc cô ả định phản bác, Lâm Phàm nhanh nhạy chen ngang giảng hòa, không để cô ả có thời gian mở lời: "Ôi mập mạp, khách cũng đã đến đủ rồi, cậu mau đi mở tiệc đi a"

Mập mạp đang bận rộn nghe thấy ngẩng đầu, thét to bày tiệc, mọi người liền tìm ghế ngồi xuống an vị.

"Chậc chậc, cậu nói xem, sao cô ta vẫn còn ấu trĩ như vậy? Rốt cuộc cô ta có đầu óc không?" Lý Tiểu Nguyệt thần bí nói nhỏ bên tai Giản Mạt "Họ Sở kia hiện giờ độc thân, cô ta nếu có bản lĩnh thì theo đuổi a"

Sở Tử Tiêu nhíu mày, ánh mắt lộ ra tia thâm thúy lướt qua Lý Tiểu Nguyệt, sau đó liền mượn lời Giản Mạt: "Dù cho cô ta có theo đuổi, cũng phải được tôi đồng ý đã..."

"Được" Lý Tiểu Nguyệt buông Giản Mạt, sau đó nói những lời mà Giản Mạt hận không thể khâu miệng cô lại "Hai người các cậu đi chung đi. Tớ và Đường Dục đi hâm nóng tình cảm đây."

Nói xong, không để ý ánh mắt giết người của Giản Mạt, Lý Tiểu Nguyệt cười hì hì khoác tay Đường Dục, cùng rời đi.

Giản Mạt trong lòng oán thầm bạn thân vạn lần, nhưng... cũng bất đắc dĩ đành đi chung với Sở Tử Tiêu...

Mọi người đều đã lâu không có gặp nhau thế nên rất hưng phấn, hận không thể nói hết tất cả những chuyện đã qua ra.

"Bọn họ không biết, cho nên..." Sở Tử Tiêu áy náy nhìn Giản Mạt

https://thuviensach.vn

"Không có gì" Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng "Anh vừa mới trở về, tôi từ sau khi anh rời đi cũng không qua lại với bọn họ, bọn họ không biết tôi cũng là bình thường"

"Ân" Sở Tử Tiêu gật đầu tỏ ý đã hiểu, hai tay cho vào túi quần, nhấc chân bước đuổi theo sát Giản Mạt "Mạt Mạt, cái kia..."

Hắn còn chưa kịp nói xong, Giản Mạt đột nhiên dừng bước, ánh mắt gắt gao nhìn về một phía, Sở Tử Tiêu cũng nhìn theo... không ngờ là mấy vị lãnh đạo trường cùng Mặc Thiếu Sâm, trọng điểm chính là, còn có cả Cố Bắc Thần cũng đến đây dùng cơm.

Bởi vì hầu hết người ở đây đều xuất thân từ đại học luật và đại học tài chính, Sở Tử Tiêu nhìn thấy Cố Bắc Thần và Mặc Thiếu Sâm ở chung một chỗ, đa số lộ ra ánh mắt khinh miệt.

"Nghe tin gì chưa? Mặc Thiếu Sâm lần này có cơ hội chen vào tập đoàn Đế Hoàng đấy."

"Lại nghe nói, trường cũng đã đồng ý. Đế Hoàng tập đoàn muốn khoa luật và khoa tài chính cùng thiết lập học bổng, còn muốn xây cho trường học thêm vài cái thư viện thật lớn đấy."

Bọn họ đều là hạ thanh âm nói thầm. Nhìn thấy Mặc Thiếu Sâm và Cố Bắc Thần đến, họ thu lại những lời nói sau lưng, vui vẻ chào hỏi.

Cố Bắc Thần một tay cho vào túi quần, ưu nhã đến trước mặt Sở Tử Tiêu, con ngươi đảo nhanh qua Giản Mạt ở phía sau, mở miệng: "Buổi tối có chuyện gì sao?" Đây là hỏi Sở Tử Tiêu.

"Dùng bữa chắc sau đó sẽ ra ngoài tụ tập, còn không thể nói rõ" Sở Tử Tiêu trả lời, giải thích thêm: "Dù sao bạn bè cũng nhiều năm không gặp, tụ tập vui chơi ôn chuyện một chút."

https://thuviensach.vn

Lời này Cố Bắc Thần biết Sở Tử Tiêu thay Giản Mạt giải thích. Anh cũng không có hứng truy cứu, ôn hòa: "Khi xong việc gọi điện cho tôi, tôi tìm cậu có việc."

"Được." Sở Tử Tiêu đáp ứng.Cố Bắc Thần xoay người, cùng giáo viên trường chọn ghế khác ngồi. Trừ lần liếc mắt thoáng qua đó cũng không nhìn nữa, hoàn toàn đem Giản Mạt thành người xa lạ.

"Tử Tiêu, không ngờ anh và Thần thiếu có quen biết đó" Mập mạp trêu ghẹo "Mẹ nó, đúng là người có bản lĩnh kiêu ngạo về gia sản, nhìn đi, không phải Thần thiếu vừa hỏi ý kiến Tử Tiêu chúng ta đó sao?"

Ở đây, ngoại trừ Đường Dục ngay từ đầu biết quan hệ giữa Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu, thì chỉ có Giản Mạt và Lý Tiểu Nguyệt biết...

Đều là từng là bạn bè học chung, vài ba câu tán gẫu đã mang rượu lên... Rượu vừa mang lên, không khí lại thêm phần náo nhiệt.

Không biết Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt đã tách ra, mọi người vẫn tiếp tục chơi đùa, hai người cũng không buồn giải thích, bọn họ cũng không thể hỏi lung tung...Duy chỉ có Lê Nhiễm Hạ bộ dáng hiền lành như nước, cùng Hàn Thật Thật cứng đầu tranh chấp.

Uống một chút, Giản Mạt đi vệ sinh. Ai ngờ, đứng ở cửa nhà vệ sinh lại may mắn diễm phúc gặp Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm cô, cũng không đi, trực tiếp ở đó đợi.

"Lão công, em và anh thật có duyên a..." Giản Mạt liếm môi, vội vã tiến lên trước vuốt mông ngựa

Cố Bắc Thần phát ra tiếng hừ từ mũi, thanh âm không rõ cảm xúc: "Em cùng mối tình đầu rất vui vẻ?" Này lúc lão công vừa cao giọng, cô liền chột

https://thuviensach.vn

dạ

Khóe miệng cô co quắp lợi hại, cố gắng nặn một nụ cười thân thiện: "Cũng chỉ là bạn học gặp mặt" Nghĩ nghĩ lại thấy chưa đủ, cô giải thích thêm: "A, lão công, anh đừng lo, đó là cháu ngoại trai của anh, em biết đúng chừng mực."

"Phải không?" Cố Bắc Thần cười lạnh "Giản Mạt, cô tốt nhất nên biết thân phận của mình."

Nói xong, không cho Giản Mạt cơ hội nói chuyện, hắn lướt qua cô rời đi.

Giản Mạt khóe miệng kéo kéo, trong lòng đột nhiên đắng chát khó chịu, sau đó cô đến phòng rửa tay.

Cô vừa khuất bóng vào toilet, từ góc tối, Hàn Thật Thật lén lút bước ra... Cô ả nhìn toilet, rồi lại nhìn hướng Cố Bắc Thần vừa rời đi, trên mặt đầy nghi hoặc.

Cô ả cũng chỉ nghe thấy câu cuối cùng Cố Bắc Thần cảnh cáo Giản Mạt. Nghe ngữ khí nặng nhẹ trong lời nói, hình như hai người có quen biết.

Cố Bắc Thần tại sao muốn cảnh cáo Giản Mạt?

Là Giản Mạt câu dẫn nên bị cảnh cáo, hay là....Giản Mạt là cô gái duy nhất của Cố Bắc Thần, nên bị cảnh cáo?

Hàn Thật Thật cũng đi toilet, cô ả đi vào, Giản Mạt vẫn còn đang rửa tay.

"Không ngờ cô và Cố Bắc Thần cũng quen biết." Cô ả cố ý thăm dò hỏi.

Mày Giản Mạt khẽ nhíu, nhưng nhanh chóng giãn ra yên ổn như trước...Hàn Thật Thật hỏi như vậy, chắc chắn chỉ nghe được câu cuối cùng.

https://thuviensach.vn

"Cô thấy kì quái sao?" Giản Mạt cười lạnh "Tôi làm nghề thiết kế, nhận biết vài vị đại nhân vật thì lạ lắm sao?" Dứt lời, cô lấy khăn giấy lau sạch tay, dửng dưng bước qua Hàn Thật Thật

"Giản Mạt" Hàn Thật Thật xoay người "Cô đã cùng Tử Tiêu chia tay, tại sao lại khiến tôi có cảm giác các cô, hoặc là đang ở chung một chỗ, hoặc là có biểu hiện giả dối?"

Giản Mạt đã đến trước cửa toilet, đình chỉ bước chân, cô xoay người, lạnh lùng nhìn Hàn Thật Thật: "Cô quản được tôi?" Hai tay vòng lên ôm ngực "Hàn Thật Thật, cô không hiểu được đâu."

Giản Mạt có chút bất đắc dĩ, trên môi nở nụ cười chế nhạo "Không phải là tôi không buông tay, mà là Sở Tử Tiêu không chịu buông tha...Cùng với cô khuyên tôi buông tha, không như, cô có bản lĩnh đối phó hắn, vậy không phải hắn cũng không quấn quít lấy tôi?"

"Giản Mạt, cô thật không biết xấu hổ" Hàn Thật Thật nghiến răng mắng

"Thì thế nào, tôi là người không biết xấu hỏi đấy." Giản Mạt cười lạnh "Nhưng làm sao bây giờ? Đàn ông thời nay thích phụ nữ không biết xấu hổ... cho nên, khi nào da mặt cô dày hơn da mặt tôi, nói không chừng lúc đó Sở Tử Tiêu sẽ quay sang thích cô"

Dứt lời, Giản Mạt xoay người đi ra... chỉ là vạn lần không ngờ tới, Sở Tử Tiêu cùng Đường Dục đang đứng ở cửa toilet nam. Ân, còn là sát vách!

Cũng chính là, đoạn đối thoại ban nãy giữa các cô hai người họ đều nghe thấy... Giản Mạt nghĩ, đây có phải hay không là loại chuyện cẩu huyết a.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Vậy Em Mang Thai Sao?

Editor: Thượng Quan An Triệu (ThuyVu3620)

Tâm tình của Sở Tử Tiêu lúc này là như thế nào?

Loại tình yêu chẳng những không được đáp lại mà còn vô tình bị giẫm đạp lên, chắc có lẽ nó mang đến cảm giác không nói được thành lời… Hắn biết rõ tính tình của Giản Mạt nên nhất định là do Hàn Thật Thật chọc giận cô khiến cô phải phản bác lại.

Thế nhưng cô cứ như vậy phản bác mối quan hệ giữa hai người như thế sao? Những lời cô nói tất cả đều lọt vào tai hắn rồi lại đả thương hắn 1 cách tàn nhẫn.

Đường Dục có chút tức giận khi nhìn thấy ánh mắt có vẻ kỳ quái của Giản Mạt… Trước đây, mặc dù Giản Mạt cũng có bị khi dễ vài lần thế nhưng chưa từng có khẩu khí tự hạ thấp bản thân để nói chuyện với đối phương.

Sự tình của hai năm trước thật sự đã gây ra đả kích lớn với cô như vậy sao?

Đường Dục đột nhiên cười một cách tự giễu, sự tình quả không như hắn nghĩ, có lẽ hắn đã suy nghĩ quá đơn giản rồi!... Người thân của mình trượt chân xuống dưới lầu, cô lại tận mắt nhìn thấy, nên tâm tình có chút thay đổi, điều đó cũng không có gì khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt như muốn nói cái gì đó nhưng cuối cùng lại không nói được, căn bản giống như là không để ý sẽ đụng mặt với Sở Tử Tiêu cùng Đường Dục mà chỉ ngồi vào hàng ghế dưới sân khấu.

Hàng ghế khán giả vẫn náo nhiệt như trước, Lý Tiểu Nguyệt vốn là người điềm tĩnh nhưng một lát sau cũng bị kéo đến chỗ đám đàn ông bắt đầu uống rượu.

Một năm này, so ra tài năng của giới luật sư được cô ấy bộc lộ vô cùng tốt, cũng học được khá nhiều thứ.

Sự việc trong phòng rửa tay, bất kể là Sở Tử Tiêu hay Đường Dục, đều nghe thấy cuộc nói chuyện của cô và Hàn Thật Thật, hai người họ đều im lặng không có hành động gì… Mọi người vẫn tiếp tục vui vẻ.

Giản Mạt cuối cùng cũng muốn rời đi, cũng không tới nói cho Lý Tiểu Nguyệt biết tiếng nào mà chỉ để lại tin nhắn trong di động cho cô ấy.

Đối với kỷ niệm ngày thành lập trường mà cô chờ mong nhất vì những chuyện xảy ra gần đây nên cũng không còn có chút hứng thú nào nữa. Về đến Lam Trạch viên, cô liền mặc kệ hết thảy mà ném mình lên giường… Trong đầu Giản Mạt lúc này là biểu cảm lạnh lùng của Cố Bắc Thần cùng với lời cảnh báo bên ngoài phòng rửa tay, trong lòng lập tức phiền muộn.

“Chính mình hay ra vào khách sạn cùng với nữ nhân khác, còn xảy ra quan hệ, em còn chưa cảnh cáo anh việc hạ thấp em đâu…”Giản Mạt rầu rĩ lấy gối che lại, quyết tâm nói.

Căn phòng yên tĩnh truyền đến tiếng hít thở nặng nề, Giản Mạt tâm càng lúc càng rối loạn, nghĩ muốn tìm người phát tiết một chút cũng không được. Cuối cùng, cô đơn giản chỉ nhắm mắt lại rồi ngủ quên mất.

Lúc tỉnh lại, cũng đã hơn tám giờ tối.

https://thuviensach.vn

Có ánh sáng của những vì sao và ánh đèn bên ngoài chiếu vào, Giản Mạt mơ màng nhìn bốn phía xung quanh, cảm giác cô đơn chưa từng có đột nhiên ập tới 1 cách đột ngột.

Cầm lấy di động mà mở khoá, bởi vì trước đó cô đã để chế độ yên lặng nên không biết điện thoại có rất nhiều tin nhắn được gửi tới.

Mở tin nhắn ra thì thấy có của Sở Tử Tiêu, Lý Tiểu Nguyệt… còn có của Hướng Vãn, dù vậy vẫn không có của Cố Bắc Thần.

Sau khi trả lời tin nhắn của tất cả mọi người, Giản Mạt cũng bắt đầu gọi cho Tô Quân Ly.

“Lúc nãy em đi ngủ nên không nghe máy được!” Giản Mạt nói,” Anh Quân Ly có chuyện gì sao?”

Tô Quân Ly dựa vào chiếc đàn dương cầm màu trắng trên sân khấu, mí mắt cụp xuống, "Ngày mai có một tiết mục tập luyện rất thú vị, em có thể tới nghe một lúc không…”

“Anh thật sự muốn em đến?” Giản Mạt ngồi dậy, cũng không biết có phải do vừa ngủ dậy nên đầu có chút mờ mịt.

Tô Quân Ly mỉm cười, ”Em cũng có tài năng chơi nhạc thì cớ gì anh lại không muốn em đến?”

Giản Mạt bỗng nhiên ngẩn ra, ở lĩnh vực âm nhạc, có thể chơi được một bản nhạc hay chính là mơ ước mà mọi người muốn có, nhưng đáng tiếc đó chính là trời sinh. Mà ở một số trường hợp thì cũng có thể luyện ra được khả năng này, nhưng với cô thì chính là trời sinh... Đó có thể là do lần bắt cóc ngoài ý muốn trước đây mà mới phát hiện ra được.

“Anh… Như thế nào mà lại biết em có thể chơi được nhạc ?” Giản Mạt lập tức kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

“Bởi vì anh có thể cảm nhận được!” Tô Quân Ly chậm rãi mở miệng, ẩn sâu trong câu nói là đầy ẩn ý, nói dối đến mức không cần phải viết trước kịch bản, “Ngày đó tại buổi diễn từ thiện, anh thấy em biểu diễn rất hay…”

Giản Mạt không hề nghi ngờ, nghĩ lại cũng thấy chuyện này có chút đúng vì người chơi nhạc cùng với người biết thưởng thức lúc nào cũng đi cùng với nhau,với lại Tô Quân Ly cũng là một cao thủ trong âm nhạc nên nhận biết được chuyện này cũng là bình thường.

“Lúc này em có rảnh không?” Tô Quân Ly mở miệng dò hỏi, thanh âm của anh nghe như tiếng đàn dương cầm, rất nhẹ nhàng khiến người ta trầm mê.

Giản Mạt nhìn căn phòng tối đen, tịch mịch mà vô ý thức trả lời, “Ừ, có”.

“Anh tới đón em nhé?” Tô Quân Ly mở miệng hỏi.

“Không cần đâu, em có thể tự lái xe qua…” Giản Mạt xuống giường, “Ừ, không quá một giờ em sẽ tới”

“Được.” Tô Quân Ly trả lời, chờ sau khi Giản Mạt cúp điện thoại anh mới thuận tay bỏ điện thoại vào túi, rồi hướng đại sảnh mà đi tới.

“Adrian, anh muốn đi đâu sao?” Có một nhân viên quan tâm hỏi.

Tô Quân Ly không dừng bước mà đi tiếp nói, “Đi mua thức ăn khuya”.

“Không phải anh mới ăn vừa nãy rồi sao?” Chàng nhân viên không tự giác mà nhún vai, đối với người nghệ nhân này mà nói chính là tính khí thực sự rất bất thường… Tô Quân Ly mua đồ ăn khuya trở lại, vừa lúc Giản Mạt cũng tới.

“Có thể cùng anh ăn khuya được không?” Tô Quân Ly mềm mại hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vừa tới cũng không biết gì chỉ khi ngửi thấy mùi thức ăn khuya toả ra quanh bốn phía, lập tức cảm thấy bụng bắt đầu đói mà kêu vang…Cô cũng không khách khí mà cùng Tô Quân Ly ngồi ở sân khấu bên cạnh, nhận bát cháo.

“Anh còn chưa ăn tối sao?” Giản Mạt nhìn không ít các món ăn trước mặt, hỏi.

“Ừm!” Tô Quân Ly mỉm cười đáp lại.

Tuy nói vậy, nhưng Giản Mạt phát hiện ra, Tô Quân Ly kỳ thực chỉ ăn một bát cháo, thời gian còn lại thì ngồi yên không động đũa, cơ bản là nhìn cô ăn.

Giản Mạt là người thông minh, đương nhiên liền hiểu… Tô Quân Ly đoán là, nghe cô nói ngủ vừa dậy, sợ cô không có ăn cơm chiều, cho nên mới đi mua đồ ăn khuya? Mua đồ ăn khuya cho cô, lại sợ cô không có ý tứ, cho nên mới nói với cô là hắn ăn không nhiều…

Trong lòng Giản Mạt liền nổi lên một trận ấm áp: “Anh đối xử với con gái đều dịu dàng như vậy, không sợ bọn họ vì anh mà không thích những người con trai khác sao?”

Tô Quân Ly cười: “Vậy em thì sao?”

Giản Mạt hơi sửng sốt: “Em vốn đã có chồng rồi…”

Cô tránh nặng tìm nhẹ nói.

Tô Quân Ly cười cười không nói, chỉ là đi đến trước đàn dương cầm, ngồi xuống, ra hiệu cho Giản Mạt cũng ngồi xuống bên cạnh…

Giản Mạt ngồi xuống bên cạnh Tô Quân Ly, liền thấy từng ngón tay thon dài như ngọc của anh nhẹ nhàng đáp xuống từng phím đàn đen trắng.

https://thuviensach.vn

“Mượn khả năng cảm thụ âm nhạc của em, nghe khúc nhạc này một chút…”

“Được!”

Thời điểm Giản Mạt đáp lại, những ngón tay của Tô Quân Ly liền bắt đầu tự do bay nhảy trên những phím đàn…

Tô Quân Ly không hổ danh là hoàng tử dương cầm được cả thế giới công nhận, bất kể là một khúc nhạc đơn thuần hay một khúc nhạc có kỹ xảo, hắn đều có thể đánh thành cũng bản nhạc làm cho người ta say mê… Dường như, trời sinh anh ra chính là vì dương cầm, mà dương cầm, cũng là vì hắn được sinh ra mà trở nên được tồn tại.

Lúc âm thanh cuối cùng được ngón tay của Tô Quân Ly ưu nhã chậm rãi mà hạ xuống, dư âm của bản nhạc vẫn còn vang vọng trong sảnh diễn tấu trống trải, không có bất kỳ chấn động nào dù là nhỏ nhất…

Giản Mạt rơi vào bản nhạc của Tô Quân Ly, không cách nào tự thoát ra được. Không phải thế giới danh khúc, cũng không phải Tô Quân Ly trước mắt… Là một việc hoàn toàn mới.

Bản nhạc như vậy, nhàn nhạt ưu thương lộ ra tia hy vọng… Thế nhưng, tia hy vọng ấy lại bị bị thương nhàn nhạt bất đắc dĩ mà bao phủ, làm cho người ta trầm mê trong nó, muốn ngừng mà lại ngừng không được.

“Thảo nào tất cả mọi người đều nói, nghe anh đàn dương cầm cũng có thể khiến cho người ta mang thai…” Giản Mạt cảm thán.

Tô Quân Ly vừa nghe, liền cười, nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt, nói: “Kia… Vậy em mang thai sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Cố Bắc Thần Nói "Không Biết"!

Editor: Dứa (Whisper_star)

Giản Mạt bật cười, chỉ chỉ vào lỗ tai mình, “Là tai mang thai…"

Tô Quân Ly cười, ý cười từ khóe miệng dần dần lan tràn đến đáy mắt, ôn nhu từ trong mắt anh phát ra… Dần dần trở nên thâm thúy

Ở góc độ tầm nhìn này, Tô Quân Ly vừa có thể nhìn thấy dấu vết còn lưu lại sau tai trái của Giản Mạt… Để ý cô, thậm chí đáp ứng cho cô thiết kế đại sảnh nhạc viện, tất cả cũng chỉ vì dấu vết này.

Thế nhưng, anh chưa từng nghĩ tới, vừa thấy không chung tình, lần thứ hai nhìn thấy không động lòng nhưng phía sau lại có chút tình cảm mờ mịt bị kéo ra.

Đáng tiếc, trên cái thế giới này lại có một loại tình cảm… sai do thời gian.

“Nghe ra vấn đề ở đâu sao?" Thu lại suy nghĩ, Tô Quân Ly nhàn nhạt mở miệng hỏi.

Giản Mạt hồi tưởng lại, có chút yếu ớt trả lời: “Đệ tứ tiểu tiết âm thứ hai nếu như đánh xuống đến nửa đầu… có thể sẽ khá hơn một chút?" Cô nói có chút uyển chuyển cùng thiếu tự tin, ở trước mặt chuyên gia, cô hình như có chút cảm giác múa rìu qua mắt thợ.

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly trầm tư, trong phút chốc, ánh mắt liều sáng lên: “Quả nhiên…”

Giản Mạt không hiểu ý tứ trong lời nói của anh, chỉ phe phẩy mi mắt: "Em nói không thích hợp có đúng không?”

“Sao có thể?” Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt, liền bắt đầu đem nửa đoạn của khúc kia đánh lại một lần, chỗ Giản Mạt nói giảm một nửa, quả nhiên, càng thêm lưu loát.

“Mạt Mạt, cảm âm quả nhiên là tuyệt đối cảm âm đã giúp đỡ…” Tô Quân Ly ý cười trên khóe miệng càng sâu: “Em đã giúp anh giải quyết vấn đề xoắn xuýt hai ngày nay.”

“Không có làm phiền là tốt rồi …” Giản Mạt bị nhiễm sự vui vẻ của Tô Quân Ly, “Em cũng không trải qua huấn luyện gì, chắc anh hiểu được!”

Ánh mắt Tô Quân Ly càng sâu, “Ngày mai, anh rất chờ mong được nhìn thấy tất cả trình độ của em …” Anh khẽ nhúc nhích đuôi mắt, lộ ra một chút chế nhạo, "Ừm, chờ mong toàn bộ hành trình tai mang thai!”

Giản Mạt vừa nghe, lập tức bật cười... Một ngày đáng lí ra phải lo lắng nhưng vào giờ khắc này cũng dần dần tản ra.

Ngày hôm sau, bởi vì Tô Quân Ly sau khi về nước mở Tràng diễn hòa tấu mà đốt tầm mắt của truyền thông và dân chúng Lạc Thành.

“Đàn dương cầm cũng có thể làm cho người ta mang thai” Hoàng tử dương cầm Tô Quân Ly không chỉ có trình độ âm nhạc thượng thừa, lại càng vì vóc người tuấn nhã suất khí, lai lịch lịch sự nho nhã, nghiễm nhiên trở thành nam nhân mà nữ nhân ở Lạc Thành muốn gả nhất.

Bởi vì ba hướng Giản Mạt đến là cùng nhau, thời gian cô đến, Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên đã đến, nhìn thấy cô, hai người mang tiết mục

https://thuviensach.vn

đơn “líu ríu “ đưa cho cô.

“Mạt tỷ Mạt tỷ." Hướng Vãn nhìn thấy Giản Mạt liều vội vàng nói “Ghế vip thực sự thoải mái... ha ha ha."

“Đúng vậy, Mạt tỷ...” Tô Tiểu Nghiên cũng gia nhập vào hàng hưng phấn, “Khoảng cách gần như thế có thể nhìn thấy nam thần, em chết cũng không tiếc...” Cô ấy ra vẻ kích động, sắp khóc.

Giản Mạt hé miệng cười, nhìn trái nhìn phải, sau đó mắt bật cười đến báo cho biết...

Hưởng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên vội vàng bụp miệng, sau đó hai người nhao nhao nhếch miệng cười, vội vàng giảm thấp âm thanh.

Rốt cuộc nhạc hội hòa tấu cũng diễn ra, người tới hoàn toàn là khán giả ham mê âm nhạc... Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên có chút ấn tượng với Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt, bọn họ là theo nhau từ cao trung đến đại học. Một ngành kiến trúc, một hệ âm nhạc... Tự nhiên sự yêu thích của Tô Tiểu Nghiên với Tô Quân Ly càng tăng thêm một tầng.

Ba người nhẹ giọng trò chuyện, đi vào lục tục, sảnh nhạc viện to như vậy đã đầy người... Duy chỉ có vị trí vip là còn trống.

Đột nhiên, có người bên cạnh Giản Mạt lần lượt ngồi xuống, cô cũng không để ý là ai… Dù sao, đều là không quen biết.

“Mạt tỷ, em nghe nhân viên công tác nói, có thể hôm nay Tô Quân Ly sẽ hát lại một khúc!" Tô Tiểu Nghiên từ toilet trở lại, hưng phấn chia sẻ tin tức tốt.

Giản Mạt nhíu mày, có chút ngoài ý muốn… Còn chưa bắt đầu đã lại hát thêm một khúc, chẳng phải cuối cùng sẽ nhiều thêm một tay sao?

https://thuviensach.vn

“Bắc Thần, anh đang nhìn cái gì vậy?”

Giản Mạt thân thể bỗng chốc cứng đờ, đầu tiên là khẽ hạ mi mắt, lập tức hơi nhíu mày… Cô tại sao lại nghe lầm?

"Không có gì…"

Thanh âm trầm thấp lộ ra từ tính chậm rãi truyền đến, hơn nữa còn ngay bên tai!

Giản Mạt co quắp khóe miệng chậm rãi nghiêng đầu nhìn lại, vừa lúc chống lại tầm mắt Cố Bắc Thần nghiêng lại… Chỉ như vậy trong nháy mắt, cô thật sự cảm thấy bị sét đánh.

Mắt đen của Cố Bắc Thần thâm ý lướt qua, lập tức thu lại tầm mắt, cùng nữ nhân bên cạch nhẹ giọng nói gì đó.

Tầm mắt Giản Mạt vô thức rơi xuống trên người nữ nhân kia, chỉ liếc mắt một cái, liều biết nữ nhân kia là một mỹ nữ.

Đôi mắt phượng xinh đẹp, gương mặt tinh xảo, trang phục đúng mức… Cố Bắc Thần bất luận mặc cho bạn gái scandal cái gì cũng phải có khí chất.

Loại khí chất này không phải do trang phục cũng không phải do trang điểm phát ra, mà do sinh ra đã có.

Giản Mạt trong lòng đột nhiên có chút khẩn trương, loại cảm giác này không nói lên lời.

“Ngựa đực!" Giản Mạt đem hai tiếng phát ra từ kẽ răng, lỗ mũi lập tức “hừ” một tiếng nghiêng đầu.

Âm thanh của cô mặc dù nhẹ, thế nhưng Cố Bắc Thần vẫn nghe thấy. Thu lại ánh mắt, mày kiếm liếc Giản Mạt một cái khó thấy, lập tức lạnh lùng thu hồi ánh mắt.

https://thuviensach.vn

Nữ nhân bên cạnh như mẫn cảm phát hiện ra gì đó, hơi nghiêng người liếc nhìn Giản Mạt, lại mang theo nghi vẫn nhìn về phía Cố Bắc Thần…

“A, Mạt tỷ…" Thanh âm Hướng Vãn đột nhiên lên tiếng, “Sao em lại cảm thấy… người kia rất giống Cố Bắc Thần?" Nghi ngờ hạ xuống, vừa lúc Cố Bắc Thần quay mặt qua, cô ấy lập tức mở to mắt nhìn: “Thật sự là Cố Bắc Thần!"

Cũng không biết là bởi kinh ngạc hay vui mừng, thanh âm của Hướng Vãn có chút lớn, dẫn tới khó chịu cho người xung quanh.

Hướng Vãn vội gật đầu cười xin lỗi, cứ như vậy nhìn chằm chằm Cố Bắc Thần… Hắn so với trong hình còn đẹp trai hơn gấp mấy lần a a! Trời ạ, cô thậm chí còn có cơ hội tiếp xúc hắn ở khoảng cách gần như vậy.

Cố Bắc Thần nhìn vẻ mặt hoa si của Hướng Vãn, lạnh lùng thu hồi con ngươi, đối với nữ nhân bên cạnh nói: “Không biết!"

Nữ nhân kia lại liếc nhín Giản Mạt: “Thật sự không biết?”

“Ừ!”

Trái tim Giản Mạt như bị ai đó đánh một quyền… Thanh âm hai người họ cũng không ép tới thật thấp, cộng thêm cô đang cố ý muốn nghe thành ra lời nói bọn họ thật rõ ràng.

A, không biết… Cố Bắc Thần, anh thật giỏi!

Giản Mạt âm thầm cắn răng, lập tức hướng Hướng Vãn nói: “Chị nói cho em biết, đừng nhìn vẻ ngoài Cố Bắc Thần, kì thực, hắn chính là loại người bên ngoài vàng ngọc bên trong là một con người thối nát. Hắn có thể tu dưỡng tới nghe nhạc hội hòa tấu sao? Còn không thể đánh giá nốt nhạc… cho nên, em đừng si mê hắn."

https://thuviensach.vn

“Phải không?” Hướng Vãn sững sờ, thời gian lúc vừa nghĩ đến con người của Cố Bắc Thần, ánh mắt “Loảng xoảng" một tiếng, hoàn toàn vỡ vụn.

Nhạc hội sắp bắt đầu, cho dù Hướng Vãn muốn nói điều gì, cũng chỉ có thể đè lòng nghi hoặc xuống… Cô ấy cơ bản đến nhạc hội trước, Tô Tiểu Nghiên đến trễ hơn.

Ánh mắt của Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy, bên cạnh, nữ nhân kia hơi nghiêng người về phía hắn, khóe miệng cười cười dùng âm thanh mà chỉ hai người nghe thấy nói: “Bắc Thần …” Tầm mắt liếc về vị trí của Giản Mạt: “Cô ấy chắc có lẽ không phải người bạn gái scandal của anh đấy chứ, có phải không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Câu Tam Đáp Tứ Cùng Thay Đổi Thất Thường

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, không trả lời...

Khóe miệng cô gái kia khẽ nâng lên tạo thành một cười, đôi mắt phượng cong lên thành một độ cong hoàn hảo, không làm gì cả, chỉ là ngồi thẳng lưng đồng thời lại liếc nhìn Giản Mạt.

Xem ra, Cố Bắc Thần đã nói với Vân Trạch, đối với Giản Mạt, hắn căn bản không hề để tâm?

Buổi diễn tấu chính thức bắt đầu, mặc kệ ai có tâm tư gì đều bị Tô Quân Ly mang vào thế giới dương cầm của anh... Đây chính là một bữa tiệc dành cho thính giác, bất kể người khác nghe đến đoạn nào, đều làm cho mọi người chấn động cũng không phải là đơn giản, nhưng cũng có thể hình dung ra.

"Tối hôm qua, tôi nhất thời có cảm hứng... Nhân lúc còn sống liền sáng tác một khúc nhạc để đời." Ngay khi khúc nhạc cuối cùng kết thúc, Tô Quân Ly lạnh nhạt mở miệng nói," Bởi vì tác phẩm hoàn thành quá nhanh, sợ rằng các vị không thể hiểu hết được."

Thở một hơi, trong đại sảnh đã truyền đến tiếng vỗ tay vang rền, đó là cách mọi người tán dương anh...

Tô Quân Ly mỉm cười," Thậm chí, ca khúc này, còn có một cái tên khác không được trang nhã lắm."

https://thuviensach.vn

Một vài âm thanh 'ồ' nhẹ truyền đến, Tô Quân Ly vẫn như cũ mỉm cười. Tầm mắt của anh hơi chuyển, cuối cùng, rơi vào một nơi.

Trên khán đài hay là dưới khán đài cơ hồ đều là xôn xao... Nhưng là, Giản Mạt vẫn mãnh liệt cho rằng, Tô Quân Ly là đang nhìn cô?

Không chỉ có cô cho rằng như vậy, Cố Bắc Thần cũng đang nheo mắt nhìn Giản Mạt, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc lộ ra một vẻ mặt không thoải mái.

"Một tác phẩm để đời nữa sẽ được trình diễn cho mọi người xem." Thanh âm của Tô Quân Ly từ đầu đến cuối đều là ôn hoà, lúc nói ra lời này, anh hướng Giản Mạt khẽ nhếch môi, "《Lỗ tai mang thai》"

Có tiếng cười chế nhạo truyền đến, tiếng cười không hề làm thấp đi ý tứ... Âm nhạc của Tô Quân Ly có thể làm người khác mang thai, đây chính là tin giật gân nhất gần đây của Lạc Thành.

Lúc này, Tô Quân Ly lại chơi thêm một khúc nhạc, mọi người không khỏi mong đợi...

Giản Mạt ngơ ngẩn nhìn tây trang màu đen trên người Tô Quân Ly, ngồi trên chiếc ghế tam giác màu trắng trước dương cầm, hoàn toàn tự nhiên để lộ ra khí chất nghiêm nghị, khí phách, lại...làm cho người ta cảm thấy ấm áp.

Lỗ tai mang thai... Cái này, hình như đây là lời ngày hôm qua cô đã nói.

Tầm mắt Cố Bắc Thần rơi vào trên mặt Giản Mạt, một đôi hắc ưng đen như hàn thạch phát ra ánh sáng nhàn nhạt, có chút sắc bén, lại có chút thâm trầm.

Nét lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc dần dần có vẻ mù mịt như sương sớm mai, đương nhiên Tô Quân Ly cũng nghĩ đến thời gian khởi

https://thuviensach.vn

nhạc, anh nhìn về phía giữa khán đài, toàn bộ mặt đều đen.

Diễn tấu rất thành công, tất cả mọi người sau khi nghe hết [Lỗ tai mang thai], đều hưng phấn kêu to 'Hát lại'... Những cuối cùng, Tô Quân Ly cũng không có hát thêm khúc nào nữa.

Một hồi sau bữa tiệc kết thúc, Giản Mạt bị Hướng Vân cùng Tô Tiểu Nghiên cố lôi cô về phía sau khán đài để nhìn Tô Quân Ly.

Giản Mạt vốn đã hứa trước, nhưng cuối cùng bị mọi người lôi kéo quá mức hưng phấn, cô vậy mà quên mất Cố Bắc Thành bên người, liền đáp ứng.

"Có muốn hay không đến hậu trường nhìn một chút?" Khóe miệng Lệ Cẩn Tịch cười cười hỏi," Vừa đúng lúc, tớ cùng Tô Quân Ly có vài việc cần hợp tác."

Cố Bắc Thần đáp ứng, cùng Lệ Cẩn Tịch đứng dậy đi vào hậu trường... Vừa đến nơi, bọn hắn liền thấy Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên đang vây quanh Tô Quân Ly vui vẻ nói chuyện.

Giản Mạt đứng một bên, có chút áy náy nhìn Tô Quân Ly, bộ dáng kia, có chút hờn dỗi lộ ra một tia bất đắc dĩ...

"Adrian..." Lệ Cẩn Tịch hô lên.

Tô Quân Ly nhìn thấy Lệ Cẩn Tịch thì có chút hơi kinh ngạc nhưng sau đó lại trở về bộ dạng cũ, anh lập tức nhìn về phía Cố Bắc Thần, hạ mày kiếm một cái liền tiến lên tiếp đón,"Cô đã đến rồi..."

Lệ Cẩn Tịch nhíu mày," Không có biện pháp, Tô tam thiếu gia danh tiếng quá lớn, tôi không tự mình đến thì không được." Dứt lời, cô ta quay sang nói với Cố Bắc Thần," Bắc Thần, tôi cùng Adrian nói chuyện, anh đợi tôi một chút?"

https://thuviensach.vn

"Ừm." Thanh âm của Cố Bắc Thần dưng dửng đáp ứng.

Tô Quân Ly nhìn Cố Bắc Thần, lập tức xoay người về phía Giản Mạt, "Anh cùng công ty quản lý có một số việc cần nói, em ở đây đợi anh một chút, sau đó sẽ mang bọn em đi ăn khuya." Nói rồi, anh còn ôn nhu cười nhìn nhìn Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên.

Giản Mạt gật gật đầu, liền không nhìn đến Cố Bắc Thần...

Tô Quân Ly cùng Lệ Cẩn Tịch đi đến một gian phòng yên tĩnh bàn việc, sau đó hậu đài cũng không bởi vì không có anh mà yên tĩnh... Không có biện pháp, Cố Bắc Thần đi vào chỗ vừa đứng, muốn mọi người chú ý đến hắn.

"Thay đổi thất thường..." Cố Bắc Thần cười lạnh liếc xéo Giản Mạt.

Giản Mạt lập tức nổi giận, "Cũng còn hơn anh cùng với mấy cô gái kia câu tam đáp tứ."

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, "Thế nào, có bản lĩnh? Cô cảm thấy tìm được người nâng đỡ, liền muốn lớn mật?"

Nghe hắn nói như vậy, Giản Mạt 'Haha' cười lạnh, "Thần thiếu, lời này của anh có nghĩa là gì, tôi nghe không hiểu lắm?" Cô hừ nhẹ, "Thần thiếu có thể giải thích một chút không?"

Đôi đồng tử của Cố Bắc Thần đột nhiên sâu không thấy đáy, một đôi hắc ưng loé ra hai đạo tinh quang sắc bén nhìn Giản Mạt, "Giản Mạt, xem ra, những lời hôm qua tôi nói em hoàn toàn nghe không lọt."

"Thần thiếu..." Giản Mạt cười, "Tôi không nghe lọt thế nào? Không phải anh nói là không được đi cửa sau hay sao? Tôi nhớ rất kĩ..."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, chưa kịp nói chuyện liền thấy Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên đi đến... Hắn hừ lạnh một tiếng, cố ý làm ra những hành động ái muội, khuôn mặt tuấn tú dường như đã áp sát mặt của Giản Mạt, bạc môi mỏng bên tai cô khẽ mở ra, nói, "Đêm nay... Xem ra chúng ta phải thức trắng đêm để nói chuyện rồi!"

Hắn cố ý nhấn mạnh chữ 'nói chuyện', mà hai chữ này có ý nghĩa là gì, Giản Mạt không cần nghĩ... Cái gọi là nói chuyện chính là ở trên giường mà nói!

Trên giường có thể nói những chuyện gì?

"Đùng" một tiếng, mặt Giản Mạt liền đỏ... Cô trừng mắt nhìn về phía Cố Bắc Thần đang đứng dậy, cũng không biết là cô đang tức giận hay đang thẹn thùng nữa?

Cố Bắc Thần môi mỏng hơi câu lên thành một nụ cười lạnh lùng tà mị, lãnh đạm xoay người, rời khỏi hậu trường...

"Mạt tỷ..." Hướng Vãn cọ cọ vào người Giản Mạt, vẻ mặt ám muội hỏi, "Thần thiếu, buổi tối muốn cùng chị nói chuyện gì a?"

Cố Bắc Thần chính là cố ý... Hắn rõ ràng thấy Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên đi đến, âm thanh còn đặc biệt 'lớn'!

"Chị cùng hắn chẳng có chuyện gì phải nói cả?" Giản Mạt nhíu mày, "Cố Bắc Thần chính là một tên phúc hắc, hắn cố ý làm em hiểu lầm, còn không nhận ra?" Cô nâng mi, "Đương nhiên, nếu em không muốn cùng Tô Quân Ly ăn cơm, chị sẽ đi hỏi Thần thiếu, buổi tối muốn tìm chị có chuyện gì?"

Giản Mạt còn chưa nói xong, Hướng Vãn lập tức buông cô ra, "Haha, Mạt tỷ... chị đừng tìm Thần thiếu nói chuyện nữa, chúng ta vẫn là nên đi cùng Tô Quân Ly đi ăn tối thôi?"

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Hướng Vãn co quắp lại, nhìn lại chính mình hóa ra lại là con người thích ồn ào, lòng dạ lại không trong sạch, không ngay thẳng, cuối cùng tỏ vẻ vô lực châm chọc...

"Mạt tỷ, Thần thiếu hình như rất để tâm đối với chị..." Hướng Vãn nói, vẻ mặt như đang gào khóc.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Năm Người Quỷ Dị Ăn Khuya

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Giản Mạt có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Hướng Vãn... Hướng Vãn lập tức làm hành động kéo miệng mình lên, sau đó linh động mím môi liền cười cong mí mắt.

Giản Mạt đi vào toilet sau khi trở về đợi khoảng chừng sắp tới nửa giờ, Tô Mộc Phong cùng Lệ Cẩn Tịch mới nói xong, đánh giá có lẽ nói rất khoái trá, nụ cười trên mặt Lệ Cẩn Tịch rất rõ ràng, còn nồng nặc hơn lúc nãy rất nhiều.

"Nghe Adrian nói mời mọi người ăn khuya, không để ý đến lời nói lắm... Tính thêm một người là tôi nữa được không?" Lệ Cẩn Tịch tự nhiên cười nói, trời sinh cô ta có phong thái nữ vương, tàn mát ra làm cho không có người nào có khí thế cự tuyệt.

Trong lòng Giản Mạt có chút chống cự nhỏ, nhưng ở công sở cũng lâu như vậy, tự nhiên sẽ không biểu hiện ở trên mặt.

Mà Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên, hai người đó chính là vui đến điên rồi, tự nhiên sẽ không chú ý...

"Thần thiếu đi không?" Hướng Vãn làm bộ dạng hoa si, bức thiết hỏi.

Lệ Cẩn Tịch cũng không biết có phải vô ý hay không lại quay sang liếc nhìn Giản Mạt, lập tức nhìn về phía Hướng Vãn, "Thế nào, có ý tứ đối với Bắc Thần hay sao?"

https://thuviensach.vn

"Đùng" một cái, Hướng Vãn mặt liền đỏ. Thật sự có ý tứ nhưng lại không dám thừa nhận, mà lại giống như một tiểu nữ sinh bị người khác vạch trần tâm tư... Đáng tiếc, lại không có tình yêu.

Tô Quân Ly đi lại hướng Giản Mạt, "Có phải gây bất tiện cho em hay không?" Anh thân thiết hỏi, dù sao, quan hệ của hai người không bị phơi bày ra, trường hợp như vậy hình như cũng không được khá lắm.

Giản Mạt giật giật khóe miệng, lắc đầu, sau đó tầm mắt lại xuyên qua Tô Quân Ly, rơi vào trên người Cố Bắc Thần đang đút tay vào túi quần không biết thời gian là gì kia...

Chỉ thấy ánh mắt Cố Bắc Thần lạnh lùng lướt qua Giản Mạt, sau đó liền quay sang nói với Lệ Cẩn Tịch, "Nói xong chưa?"

Lệ Cẩn Tịch nhíu mày, "Tự nhiên."

"Đêm nay ăn khuya tôi mời!" Cố Bắc Thần nói ngắn gọn, dường như là để ăn mừng việc Lệ Cẩn Tịch hoàn thành tâm nguyện.

Khóe miệng Giản Mạt tận lực cong lên, đáy mắt có chút cảm xúc nghiến răng nghiến lợi tràn ra.

Ăn khuya là ở một quán cơm Tây rất xa hoa.

Tiếng đàn dương cầm chậm rãi mang theo sự nhu hòa, mà hơi thở trầm ổn đều tràn ngập ở mỗi góc, bầu không khí như vậy, làm cho lòng người đều trở nên trầm tĩnh rất nhiều...

Ngón tay thon dài của Cố Bắc Thần cầm ly rượu đỏ, không quan tâm đến xung quanh khẽ đung đưa, đáy mắt thâm thúy rơi vào nước rượu thượng hạng màu đỏ tươi, đôi môi bạc lạnh lùng cong lên một độ cung tà tứ, không một ai có thể nhìn ra được vẻ lạnh lùng bên trong.

https://thuviensach.vn

"Tôi nhớ anh lúc nhỏ cũng có thể đánh dương cầm?" Lệ Cẩn Tịch nhìn về phía Cố Bắc Thần nhẹ nói.

Cố Bắc Thần nhẹ câu khóe môi gian tà, đôi mắt như loài chim ưng dửng dưng lướt qua Hướng Vãn sau đó rơi vào sắc mặt của Giản Mạt, môi mỏng khẽ mở nói: "Ở trước mặt Tô tam thiếu nói tôi đàn dương cầm... Cẩn Tịch, cô là đang cười nhạo tôi sao?"

Lệ Cẩn Tịch cười, cô ta vốn rất là đẹp, cười lên lại càng cao nhã quyến rũ, "Tôi cũng không có ý đó..." Đôi mắt phượng của cô ta khẽ nhúc nhích nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Giản Mạt, nhấp khóe miệng, "Rất lâu chưa từng nghe qua anh đánh đàn, không biết có hay không, vinh hạnh đêm nay nghe một chút được chứ?"

Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên đã sáng mắt, hôm nay có thể ngồi ở ghế vip nhìn Tô Quân Ly cũng đã thấy đủ lắm rồi, không ngờ còn có thể cùng nhau ăn khuya... Không chỉ có như vậy, còn có nhân vật truyền kỳ ở Lạc Thành là Cố Bắc Thần cùng đi.

Nếu như... Còn có thể nghe thấy Cố Bắc Thần bộc lộ tài năng, kia quả thực là kiếm được bà ngoại gia a a a!

"Quên đi..." Cố Bắc Thần nhíu mày, khuôn mặt lạnh lùng như điêu tạc không xuất hiện quá nhiều biểu cảm, chỉ là mực đồng hơi sâu, chậm rãi mở miệng, "Như vậy tôi lại thành người bên ngoài vàng ngọc bên trong thối rữa, không chừng lại có người thành thật nói tôi khí chất nghiêm trang không đủ tốt."

Nghe thấy thanh âm lạnh lùng lộ ra lời nói chế nhạo chính mình, ngay lúc đó Giản Mạt liền khẽ nhíu mày, Hướng Vãn cũng nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần... Này, thế nào cảm giác là lời nói của Giản tỷ nói trong buổi diễn tấu âm nhạc lúc nãy vậy?

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc, cuối cùng Cố Bắc Thần cũng không đàn dương cầm, năm người ăn khuya, lúc đầu bầu không khí còn hòa nhã, nhưng bây giờ lại có chút khẩn trương nho nhỏ, giống như chuẩn bị gươm tuốt vỏ, nỏ giương dây.

Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt, Giản Mạt lại hung hăng khoét mắt nhìn Cố Bắc Thần...

Môi mỏng của Cố Bắc Thần hơi nghiêng lên tạo thành một nụ cười nửa miệng, mực đồng thâm thúy nhìn vào đáy mắt lạnh lùng của cô.

Ở đây, cô đối với Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên lại không rõ quan hệ, Lệ Cẩn Tịch cảm thấy giữa hai người bọn họ có một sự ái muội, muốn tiến thêm một bước để thăm dò, tầm mắt xinh đẹp ở trên người Giản Mạt lướt qua rơi vào sắc mặt của Cố Bắc Thần, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt lướt qua một tia giảo hoạt.

Lệ Cẩn Tịch cố ý vòng lên cánh tay của Cố Bắc Thần, thân thể cũng hơi áp vào cánh tay của hắn, sau đó nói: "Nghe nói anh gần đây thu mua một số loại rượu đỏ cũng không tệ phải không?"

"Ừ." Cố Bắc Thần nhàn nhạt đáp một tiếng, "Cô muốn bình rượu Latour 1976 kia cũng đã lấy được cho cô, có muốn đến Lam Điều để lấy hay không?"

Lệ Cẩn Tịch có chút kinh ngạc, "Anh đây tìm được nó rồi sao?" Ánh mắt của cô ta hoàn toàn tràn ngập hưng phấn.

"Tom vừa lúc đó lấy ra bán đấu giá, liền thuận tay mua..."

Trên mặt Lệ Cẩn Tịch khó nén khỏi sự hưng phấn, hoàn toàn quên mất ý định của bản thân lúc này là muốn nhìn thấy phản ứng của Giản Mạt... Từ nhỏ đến lớn cô ta đều được khen là "Người có đam mê với rượu", điên cuồng thu thập cất kỹ các loại rượu, nhất là rượu đỏ.

https://thuviensach.vn

Latour 1976 thế nhưng cô tìm đã lâu đều không tìm được...

Thảo nào...

Trong lòng Giản Mạt cười lạnh một tiếng, cái gì gọi là hôm nay cô ta phải đi làm không thể uống rượu? Thực chất chỉ là, hắn chỉ đang muốn giữ lại bình rượu Latour kia cho nữ nhân đó mà thôi...

Trong lòng lướt qua một tia khó có thể nói rõ cảm xúc, Giản Mạt liếc mắt, cầm lấy ly rượu đỏ trước mặt liền ngửa đầu uống hết.

Tô Quân Ly hơi nhíu mày, nhìn cái ly trong tay của Giản Mạt dường như đang muốn nói điều gì, nhưng môi chỉ có thể mấp máy, cuối cùng cái gì cũng không nói...

"Mạt tỷ, chị không biết là chị đang uống ly của Tô Quân Ly hay sao?" Hướng Văn yếu ớt mở miệng, thế nhưng, trong mắt vừa có hưng phấn, nhíu mày bắt đầu vui đùa, "Mạt tỷ, chị nói cài này có phải... Gọi là đang gián tiếp hôn môi không?"

Thật ra lời nói của Hướng Văn chỉ là đang nói đùa, lập tức, khiến cho biểu tình của ba người liền thay đổi...

Khóe miệng Giản Mạt co quắp nhìn chiếc ly chính mình đang cầm, bây giờ đã trống không, nhưng không phải là của Tô Quân Ly?

Tô Quân Ly vô thức nhìn về phía Cố Bắc Thần, hơi nhíu lại mày kiếm...

Mà ánh mắt của Cố Bắc Thần đã sâu không thấy đáy, mực đồng nhẹ liếc qua nhìn Giản Mạt, lạnh lùng đứng dậy, "Cẩn Tịch, đi lấy rượu, sau đó tôi đưa cô trở lại." Cũng không để mọi người có cơ hội phản đối, hắn đã dẫn đầu, nâng người chuẩn bị đi.

https://thuviensach.vn

Lệ Cẩn Tịch cảm giác mình hình như nghĩ lầm rồi, Bắc Thần đối Giản Mạt thấy cũng rất bình thường... Trong lòng nhớ rượu đỏ, cô nhắc nhở Tô Quân Bắc nhớ đi công ty ký hợp đồng, sau đó chớp mắt nói với Giản Mạt: "Chúng ta thường xuyên nói chuyện như vậy, sau khi trở về sẽ hẹn cô, không để ý chứ?"

Giản Mạt cũng chỉ làm cảnh, không nói lời nào chỉ lắc lắc đầu, tỏ vẻ không để ý.

Cố Bắc Thần dẫn theo Lệ Cẩn Tịch vừa mới đi không hai bước, đột nhiên dừng lại, hơi nghiêng người nhìn, nói với Giản Mạt: "Buổi tối cùng nói chuyện nhớ giữ lời, tôi chờ cô!"

Lệ Cẩn Tịch không ngờ Cố Bắc Thần sẽ nói như vậy, nhưng lại nhìn thấy đáy mắt hắn có một tia cười chế nhạo, có chút bất đắc dĩ, người đàn ông này thật không hiểu được thương hoa tiếc ngọc là gì!

Cố Bắc Thần nói ngắn gọn một câu ái muội như vậy, nhất định Giản Mạt sẽ bị hai con người hiếu kỳ kia tra khỏa, kết cục rất thảm...

Mẹ nó bệnh thần kinh, Cố Bắc Thần anh là tên lật mặt nhanh hơn cả sách! Giản Mạt âm thầm nghiến răng nghiến lợi.

"Mạt tỷ Mạt tỷ, nói mau, chị cùng Thần thiếu rốt cuộc có quan hệ gì... Hả?" Vẻ mặt kia của Hướng Vãn mang theo bộ dạng hóng chuyện đến phát ra ánh sáng, hoàn toàn tiết lộ hàm ý trong câu hỏi của cô, "Lúc đó có thể khiến Tường Vũ tham gia được vào dự thảo thiết kế em đã thấy không đơn giản... Hắc hắc hắc, thành thật khai báo đi, Mạt tỷ!"

Giản Mạt bị hỏi phiền, vẻ mặt vô tội nói: "Quan hệ vợ chồng!"

"Hả..." Hướng Vãn trực tiếp nâng tầm mắt, "Mạt tỷ, nếu như chị cùng Thần thiếu là quan hệ vợ chồng, vậy em và hắn chính là quan hệ tình nhân... Ha ha!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt than nhẹ một tiếng, "Xem đi, chị đang nói thật lòng, em lại không tin... Vậy chị cũng không có cách nào!"

Khóe miệng của Tô Quân Ly hơi nâng lên một nụ cười ôn nhu, nhìn bộ dạng khó chịu của Giản Mạt khi đang nói lời thật lòng nhưng lại không có người nào tin, ý cười nói khóe miệng không khỏi lan rộng hơn.

Hướng Vãn cùng Tô Tiểu Nghiên tự nhiên sẽ không tin tưởng, xem như Giản Mạt nói đùa. Chỉ khác là, chuyện này lại không không ảnh hưởng đến tâm tình của bọn họ đêm nay, mọi người nhẹ giọng cười nói, sau đó lại ngồi một chút, cũng giải tán.

Lúc Giản Mạt trở lại Lam Trạch viên, Cố Bắc Thần vẫn chưa về, sau đó cô đi tắm rửa lại, lấy cho mình một cốc sữa nóng... Cố Bắc Thần vẫn chưa về.

Nhìn nhìn thời gian, đã qua hừng đông.

"Chậc chậc, chắc là hắn vẫn đang ôm nữ nhân dịu dàng như nước kia?" Giản Mạt nghĩ đến nũ nhân tên là "Cẩn Tịch" kia, không hiểu sao, trong lòng liền khó chịu.

Giản Mạt cũng không biết chính mình đang phát bệnh thần kinh gì, dù sao đợi đến khi phát hiện mình đem tin nhắn gửi đi thành công, cả người đã không tốt...

-- không phải nói buổi tối muốn nói chuyện tốt hay sao? Nếu như không nói, em bây giờ liền đi ngủ đi!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Không Ngờ Lại Bị Thương

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Cố Bắc Thần hai tay để trong túi đứng ở trước cửa phòng phẫu thật của bệnh viện Mẫn Khang, trên khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc lộ ra sát khí khát máu, khí thế nghiêm nghị toàn thân càng làm cho không khí quanh mình đều đóng băng lại.

Lúc Long Kiêu cùng Lệ Vân Trạch đuổi tới, đầu tiên là cùng Lệ Cẩn Tịch khẽ gật đầu báo cho biết, rồi vội vàng bước lên phía trước...

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Thanh âm Long Kiêu lạnh giá hỏi.

Đôi mắt như loài chim ưng của Cố Bắc Thần híp lại sau đó mở ra, đáy mắt bắn ra hai tia âm trầm lạnh lẽo, "Có người muốn ngăn cản chúng ta cấu án, tự nhiên... Hạ thủ với Thiếu Sâm đầu tiên."

Hôm qua mới cùng Mạc Thiếu Sâm hoàn thành hợp đồng, hôm nay hắn ta liền gặp tai nạn xe ngoài ý muốn, nghĩ cũng không cần nghĩ cũng biết được khả năng là ai làm.

"Tôi đi điều tra..." Long Kiêu lạnh lùng nói xong, người đã lạnh lùng muốn xoay người rời đi.

"Long lão đại, chuyện này để tự tôi đi xử lý." Thanh âm Cố Bắc Thần lộ ra sự chân thật khí phách nghiêm nghị đáng tin, đôi mắt như chim ưng híp lại lúc, lạnh lẽo hiện ra.

https://thuviensach.vn

Đông tác xoay người của Long Kiêu liền dừng lại, quay đầu lại nhìn về phía Cố Bắc Thần... Chỉ thấy khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc của hắn bị vẻ lo lắng bao phủ.

Trên cái thế giới này, muốn sinh tồn, không có người nào hoàn toàn sạch sẽ... Huống chi, Đế Hoàng lại là một tập đoàn hùng lớn nổi tiếng ở trong Lạc Thành, tự nhiên lại càng không có chỗ nào sạch sẽ.

"Tập đoàn JK đã muốn chơi, tôi liền bồi bọn họ thật tốt..." Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, lạnh lùng thu hồi đáy mắt.

Đúng lúc đó, trong phòng mổ có người hỗ trợ bác sĩ đi ra, lúc nhìn thấy Lệ Vân Trạch, liền kinh hỉ, vội vàng bước lên phía trước nói: "Lệ thiếu, Vương viện trưởng nói ca phẫu thuật này muốn mời ngài cùng tham gia."

Lệ Vân Trạch liếc mắt một cái nhìn Cố Bắc Thần, gật gật đầu, đi thay đổi áo phẫu thuật sau đó trở về, "Giao cho tôi, được chứ?"

Cố Bắc Thần môi mỏng nhẹ câu thành một độ cung tín nhiệm, nhìn Lệ Vân Trạch tiến vào phòng phẫu thuật, sau đó mới hơi cụp mắt.

"Có Vân Trạch ở trong, xác suất phẫu thuật thành công sẽ gia tăng không ít..." Lệ Cẩn Tịch tiến lên nói, "Mạc Thiếu Sâm sẽ không có chuyện gì đâu."

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ yên lặng chờ đợi... Nếu như Mạc Thiếu Sâm bởi vì việc cấu án mà gặp chuyện không may, hắn có phải sẽ làm Tiểu Di thất vọng?

Chờ đợi thời gian là một quá trình luôn luôn dài dằng dặc, hành lang trống vắng yên tĩnh có thể đem thanh âm của hô hấp đều nghe được rất rõ ràng...

https://thuviensach.vn

Long Kiêu ngồi ở trên ghế chờ, hai chân thon dài tùy ý nâng lên, đáy mắt âm u lạnh lẽo.

Cố Bắc Thần như trước vẫn duy trì tư thế đứng ở cửa phòng giải phẫu, theo thời gian trôi qua, sắc mặt lo lắng của hắn càng ngày càng nặng...

"Đinh" một tiếng vang ở trong không gian yên tĩnh đột ngột truyền đến, tầm mắt của mọi người đều rơi vào cửa phòng mổ... Vài giây qua đi, Lệ Vân Trạch cởi khẩu trang đi ra.

"Vân Trạch, thế nào rồi?" Lệ Cẩn Tịch vội vàng hỏi.

"Bị thương rất nặng." Sắc mặt Lệ Vân Trạch ngưng trọng, "Tạm thời đẩy đến phòng Icu, nếu như sống quá đêm nay có thể tỉnh lại, cậu ta sẽ không có trở ngại gì lớn nữa... Nếu như nhịn không được... Sợ rằng có thể sẽ rắc rối hơn." Sắc mặt hắn có chút ngưng trọng nhìn Cố Bắc Thần.

Đôi mắt như chim ưng của Cố Bắc Thần trở nên lạnh lẽo, cũng không nói lời nào, lấy tay ra khỏi túi liền xoay người, hướng về phía thang máy đi đến...

"Lão đại, có nên đi xem một chút hay không?" Lệ Vân Trạch có chút lo lắng mở miệng.

Long Kiêu không có hành động nhiều, "Bắc Thần sẽ có chừng mực!"

Mi tâm của Lệ Vân Trạch hơi nhíu lại, "Lần này Mạc Thiếu Sâm đáp ứng hắn, anh và tôi đều biết, xét vè trình độ còn có tình cảm trong đó... Nếu như Mạc Thiếu Sâm xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Bắc Thần sợ sẽ chịu không nổi."

Lệ Cẩn Tịch nghi hoặc nhìn Lệ Vân Trạch, "Dường như... Sự việc này không hề đơn giản?"

https://thuviensach.vn

"Cô tốt nhất nên đi giải quyết cho tốt chuyện ở truyền thông đi, còn sự việc của Bắc Thần, cô cần bận tâm cái gì?" Lệ Vân Trạch liếc mắt nói.

Lệ Cẩn Tịch nhẹ xùy môi, "Chẳng lẽ Mạc Thiếu Sâm đáp ứng Bắc Thần, không phải là bởi vì Thẩm Sơ hay sao? Nếu như bởi vì cô ấy, tôi vì sao lại không được lo lắng chứ?"Long Kiêu tức thì lạnh mặt, "Lệ Cẩn Tịch, hiện tại nhắc tới Thẩm Sơ... Cô cảm thấy thích hợp sao?"

Lệ Cẩn Tịch hất mặt nhìn Long Kiêu, "Bắc Thần không có ở đây!"

"..." Lệ Vân Trạch bất đắc dĩ, có đôi khi hắn thực sự rất khó hiểu, người chị gái song sinh cùng một bào thai chui ra này của hắn, không biết trong đầu rốt cuộc đang đựng những thứ gì, dường như, não của chị ta không giống với não của những người bình thường khác.

Chiếc xe của hắn mang theo kiêu ngạo, điên cuồng tự do chạy ở trên đường cái ở Lạc Thành, sau đó đèn đường cùng biển báo trong nháy mắt đều lướt qua bóng chiếc xe ngạo nghễ...

"Chi ——— "

Thanh âm phanh gấp của chiếc xe vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh của buổi đêm, cuối cùng dừng lại ở trên cầu bắc qua sông Hi Vọng của Lạc Thành.

Cố Bắc Thần xuống xe, đứng ở lan can bên cạnh nhìn dòng sông đang chảy chầm chậm, mực đồng thâm thúy không thấy đáy, liền giống như hố sâu, đồng thời đem bóng tối nguy hiểm thu nạp lại, đặt chính mình trong ở trong thế giới hắc ám.

Có vết thương, không thể đụng vào, dường như vừa đụng vào liền khiến máu tươi chảy đầm đìa...

Đã bao nhiêu năm rồi?

https://thuviensach.vn

"Bắc Thần, tôi trở về, nhất là trở lại Lạc Thành, cậu có biết việc này cần có bao nhiêu dũng khí không?" Tối hôm qua, ngay tại bờ sông này, Mạc Thiếu Sâm cùng hắn một người một lon bia, thanh âm của Thiếu Sâm nhàn nhạt lộ ra sự bi thương nói, "Lúc trước bởi vì cậu, tôi mới rời đi. Bây giờ, bởi vì cậu, tôi lại trở về..."

"Thiếu Sâm, sự việc của Tiểu Sơ..." Cố Bắc Thần cắn răng, câu nói kế tiếp liền bị đè ép nuốt trở lại trong bụng.

"Cậu cùng A Sơ, rốt cuộc là cậu không đủ kiên định, hay là tình yêu của cậu không đủ?" Mạc Thiếu Sâm lành lạnh nâng khóe môi, "Bắc Thần, có một số việc, tôi không muốn đề cập đến nữa..."

Cố Bắc Thần nhắm mắt lại, trong đầu hoàn toàn là lời nói đêm qua của Mạc Thiếu Sâm...

Bọn họ vốn là huynh đệ, chưa từng giấu nhau bất cứ chuyện gì, cả gia đình Tiểu Di, ngoại trừ Tiểu Di thì đều ngoài ý muốn bỏ mình, hai người bọn họ cùng nhau lớn lên, học cùng với nhau... Nhưng cuối cùng thì sao, rốt cuộc lại bởi vì Thẩm Sơ mới trở nên quyết liệt.

Buổi đêm, sâu thẳm giống như muốn đem cả thế giới này cắn nuốt.

Giản Mạt co rúc ở trên sô pha, cũng không biết ngủ từ lúc nào, trong tay còn nắm chặt di động...

Phương Đông đổ trận mưa rào, làm cho vạn vật dường như sống lại, tia nắng ban mai mang theo luồng sáng hi vọng xuyên thấu qua ô cửa sổ sạch sẽ ở sát đất, sau đó chiếu rọi ở trên người cô, theo bản năng cô lật người ra phía sau, yếu ớt tỉnh dậy.

Trong không gian yên tĩnh mang theo một tia nắng ấm áp, lập tức Giản Mạt bỗng nhiên ngồi dậy, vô thức nhìn xung quanh... Không gian lành lạnh nói rõ cho cô biết, đêm qua Cố Bắc Thần căn bản không trở về.

https://thuviensach.vn

Thất vọng sao?

Giản Mạt đột nhiên phát hiện, mấy ngày nay dường như cô càng lúc lại càng ỷ lại hắn... Hiện tượng như vậy lại làm cho cô nhíu mày.

Xoa xoa cần cổ cứng ngắc bởi vì chỗ ngủ không được thoải mái, Giản Mạt lên lầu rửa mặt thay quần áo, đi xuống lầu, tùy tiện làm một chút điểm tâm ăn sáng, sau đó liền lái xe đi đến công ty.

Tối hôm qua là buổi diễn tấu của Tô Quân Ly, bởi vì lấy được thành công chưa từng có, cho nên những tờ báo của sáng hôm sau của Lạc Thành đều viết về anh... Nhất là, nói về khúc nhạc《 khiến tai mang thai 》kia, càng lấy Lạc Thành làm trung tâm, quát lên một trận gió trên toàn quốc về Tô Quân Ly.

Chỉ là, theo luồng gió nổi lên của Tô Quân Ly, ngay sau đó dường như trong nước lại giống như có quán tính... Một người chưa bao giờ xuất hiện bất kỳ một scandal nào như anh, lại bị tuôn ra tin tức anh cùng một nữ nhân nào đó có cử chỉ thân mật.

Một loạt hình ảnh trong ảnh chụp, bởi vì góc độ xảo quyệt, cơ bản mỗi một góc đều mang hơi thở ái muội. Thậm chí, nếu như nhìn qua liền tưởng tượng được cử chỉ trong hình giống như đang thân mật thâm tình hôn môi.

Lập tức, toàn thành phố bắt đầu truy tìm người con gái trong bức ảnh chụp, rất nhanh, liền như ngừng lại trên người của một nữ kiến trúc làm việc trong phòng thiết kế của Tường Vũ là Giản Mạt...

Trong lúc nhất thời, đột nhiên lại dính vào tin nóng với Tô Quân Ly, Giản Mạt bất đắc dĩ trở thành danh nhân ở Lạc Thành!

Lúc Cố Bắc Thần nhìn thấy tờ báo, thời gian phát hành là lúc mà Mạc Thiếu Sâm đã qua giai đoạn nguy hiểm, hắn vội vàng trở về công ty giải

https://thuviensach.vn

quyết công việc, cách mấy tiếng sau, căn bản mới nhìn thấy tin tức này, nhưng chuyện này lại ngoài ý muốn đã lan rộng ra...

Nhìn mấy tấm ảnh chụp "Hôn môi" kia, mực động trong đáy mắt hắn lại càng trở nên thâm thúy...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Đoạn Video Ở Lạc Đại Bị Lộ Tẩy

Editor: Thượng Quan An Triệu

“Tam thiếu, anh có phải hay không cùng với Giản Mạt phát sinh quan hệ?”

“Tam thiếu, ngài cùng tiểu thư Giản Mạt có quan hệ như vậy bắt đầu từ khi nào? Nghe nói việc thiết kế đại sảnh là do ngài giao cho Tường Vũ, cũng là bởi vì tiểu thư Giản Mạt sao?”

“Tam thiếu, có thể kể một chút chuyện của ngài và tiểu thư Giản Mạt được không?”

“…”

Tô Quân Ly vừa xuống xe, liền bị đám truyền thông chặn ngay cửa ra vào, nét ôn nhu trên mặt thoáng qua vẻ không vui, nhưng cũng không biểu hiện ra mặt.

“Tôi cùng tiểu thư Giản Mạt chẳng qua cũng chỉ là bạn bè bình thường.” Tô Quân Ly dửng dưng trả lời, “Sở dĩ việc thiết kế đại sảnh giao cho Tường Vũ là bởi vì tôi rất có hứng thú với bản thiết kế lần này... Ngược lại đối với bản tin gây bất lợi cho tôi và cô ấy thì tôi sẽ hướng pháp luật mà truy cứu về quyền lợi của mình.” Dứt lời, đáy mắt anh dửng dưng mà lướt qua một lượt, “Tôi còn có việc, cảm ơn các vị truyền thông quan tâm.”

“Tam thiếu.” một tên truyền thông chạy theo sau Tô Quân Ly hỏi, “Nếu ngài đã hướng pháp luật mà truy cứu, vậy xin hỏi ngài có biết vừa rồi có

https://thuviensach.vn

người đã đưa lên mạng đoạn video đó không?”

Tô Quân Ly không hề để ý, chỉ cho tay vào túi rồi tiếp tục bước đi dưới sự bảo vệ của các bảo an đang mở đường.

“Tam thiếu…” Người kia lớn giọng nói, “Có người cố ý buộc tội giết người cho Giản Mạt tiểu thư, chuyện này ngài có biết không?”

Đột nhiên, Tô Quân Ly ngừng bước chân mà quay đầu nhìn lại, lập tức chậm rãi hướng người ký giả nói, “Tội cố ý giết người?”

Ký giả kia nghe xong chỉ gật gật đầu, lập tức lấy điện thoại di động đưa cho Tô Quân Ly…

Tô Quân Ly nhận lấy, đưa con mắt nhìn vào màn hình điện thoại… Đoạn video này không dài, nhưng đã chỉ rõ cảnh Giản Mạt đẩy Hàn Thật Thật, sau đó chính là hình ảnh Hàn Thật Thật ngã ra ngoài lan can.

Mày hơi nhíu lại, Tô Quân Ly trả lại điện thoại cho tên ký giả, xoay người sải bước tới truyền thông ước mơ của Lệ Cẩn Tịch, đồng thời, lấy điện thoại gọi cho Giản Mạt…

Đường dây của Giản Mạt báo bận, cô đang bắt tay vào làm hồ sơ lệnh truyền của toà án, nghe thanh âm lạnh lùng của Hàn Thật Thật qua điện thoại, tức giận đến mức tay phát run.

“Hàn Thật Thật, bởi vì đố kỵ mà cô lại có thể làm như vậy, chẳng lẽ không sợ chính mình sẽ thân bại danh liệt sao?” Giản Mạt cắn răng cười lạnh hỏi

Hàn Thật Thật cười cười, “Video không phải là do tôi đưa lên, lệnh truyền cũng không phải là do tôi phát ra, chỉ khác là… Bây giờ như vậy, trái lại tôi cảm thấy cũng rất tốt.”

https://thuviensach.vn

Hàn gia ở trong giới pháp chính rất nổi danh, người trong nhà không phải luật sư thì cũng là người làm việc cho toà án, tốt xấu gì thì hai nghề này cũng có liên quan đến nhau…

Hàn Thật Thật nói lệnh truyền không phải cô ta phát, Giản Mạt không nghi ngờ, chỉ là, cô cũng sẽ không giải thích tình huống lúc đó.

Video chỉ chiếu đoạn cô đẩy Hàn Thật Thật, nhưng thực chất là cô đang kéo cô ta khỏi việc bị ngã ra ngoài hành lang, phía sau cũng không có… Bất kể là không phải cố ý, thế nhưng, ở một góc độ nào đó thì cô chính là có ý định đẩy Hàn Thật Thật.

Nhưng chuyện chính yếu là, tại sao sau đó lại không có đoạn của Lê Nhiễm Hạ…

“Cô muốn kéo chuyện này lên toà án để náo loạn hay sao?” Giản Mạt cười lạnh.

Hàn Thật Thật cũng cười, “Làm gì có, tôi gọi điện qua đây chính là muốn khuyên cô nên xin lỗi tôi, nếu như cô chịu xin lỗi, tôi sẽ không truy cứu việc này… Đáng tiếc, Giản Mạt cô quá là có cốt khí.”

“Tôi không có làm, cớ gì lại phải xin lỗi? Xin lỗi rồi thì khác gì thừa nhận tôi chính là ‘cố ý giết người’?” Giản Mạt cười lạnh, thanh âm mang vài phần chế nhạo, “Nếu như cô muốn đưa chuyện này cho toà án thấy, xem ra, tôi cũng chỉ có thể quay lại con đường cũ mà thôi.” Dứt lời, cô không them đếm xỉa đến thanh âm quát mắng của Hán Thật Thật, thẳng tay cúp điện thoại.

Giản Mạt rất tức giận vì cô cùng Tô Quân Ly bị dính tới một vụ scandal, nay lại thêm tin đồn cô “cố ý giết người” vào ngày kỉ niệm thành lập trường ở Lạc Đại, mà trở thành một người nổi danh khắp Lạc Thành. Ngay sau khi ngắt điện thoại của Hàn Thật Thật được vài giây thì chuông điên thoại lại vang lên, lần này là của Lý Tiểu Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghe máy, liền truyền đến giọng nói đầy tức giận của Lý Tiểu Nguyệt: “Mình vừa về trường học để xem lại đoạn video ở hành làng, phần cứng đúng lúc đó đã đầy, phía sau cũng không có người chụp lén.”

Giản Mạt câu khoé môi cười lạnh, dường như đối với đáp án lần này cũng không ngoài dự kiến của cô, “Nếu có người khiến mình khó chịu, dù cho bất mãn với phần cứng, cũng phải khiến nó đầy.”

Cô có ý gì, Lý Tiểu Nguyệt cũng đều rất rõ ràng, những tình huống khiến cô đánh đơn kiện như vậy cũng không thiếu.

Bây giờ, cái khó nhất nằm ở chỗ chính là làm thế nào để Lê Nhiễm Hạ đứng ra làm chứng… Còn có chính là mở phiên toà thẩm phán cùng bồi thẩm đoàn, nếu không là người của Hàn gia cũng chính là cùng Hàn gia có quan hệ rất tốt… Dưới tình huống như bây giờ thì rất khó để dành được phần thắng.

“Con nhóc, cậu tin mình sao?” Lý Tiểu Nguyệt mở miệng hỏi.Lý Tiểu Nguyệt biết Giản Mạt chính là muốn cho cô làm luật sư biện hộ cho cô ấy, “Mình không tin cậu thì mình chính là đồ bỏ đi!”

Trong lòng Lý Tiểu Nguyệt nổi lên một trận ấm áp, “Được rồi, cho dù phải liều mạng, hay đắc tội với thế lực của Hàn gia ở luật giới, mình cũng phải cho cậu toàn thây trở ra!”

Giản Mạt cảm thấy mũi có chút chua xót, đời người có đôi khi bạn bè rất nhiều, thế nhưng, để tìm được một người tri kỷ như vậy thì có mấy người…

Ngắt điện thoại của Lý Tiểu Nguyệt, liền nhìn thấy một vài tin nhắn được gửi đến, có Tô Quân Ly, cũng có Sở Tử Tiêu.

Tô Quân Ly: Nhận được tin nhắn nhớ trả lời lại!

Sở Tử Tiêu: Lần kiện tụng lần này anh sẽ làm luật sư bào chữa cho em!

https://thuviensach.vn

Nội dung tin nhắn của hai người rất ngắn gọn, Giản Mạt nhắn lại cho Sở Tử Tiêu trước, nói rằng sẽ để Lý Tiểu Nguyệt làm luật sư bào chữa cho mình, rồi mới gọi cho Tô Quân Ly.

“Thực sự đã làm phiền em nhiều rồi…” Thanh âm Tô Quân Ly lộ ra vài phần tự trách.

Giản Mạt cười, “Truyền thông vốn chính là thích nhìn sự việc trước mắt mà nói, đợi qua vài ngày nữa thì chuyện này cũng sẽ chìm xuống thôi.”

Tô Quân Ly hơi trầm mặc, “Nhưng nếu như không phải do chuyện này, có lẽ… Cái gọi là ‘Cố ý giết người’ cũng sẽ không xuất hiện.”

Cái đoạn video kia là vào buổi trưa mới bị đưa lên mạng, nhưng nếu như đối phương thật sự có tâm, không phải nên vào cùng ngày kỉ niệm thành lập trường ở Lạc Đại, hoặc chậm nhất là hôm qua nên tuôn ra sao?

Hiển nhiên, đối phương vì nhìn thấy anh cùng Giản Mạt đang đứng trước sóng gió, nên mới đem dầu đổ thêm vào lửa!

Giản Mạt rũ mắt xuống, “Quân Ly, em không sao đâu mà...”

“Em đang tính để cho Sở Tử Tiêu làm luật sư biện hộ cho mình sao?” Tô Quân Ly ôn nhu hỏi, “Hoặc là… Có thể nhờ Cố Bắc Thần ra mặt giúp em.” Nếu như anh nhớ không lầm thì Hàn gia ở phương diện khác cũng muốn dựa dẫm vào Đế Hoàng.

Nhắc tới Cố Bắc Thần, trong lòng Giản Mạt bỗng dưng thắt chặt...

Lần đầu tiên, Cố Bắc Thần có nói là sẽ trở về nhưng lại không có. Thậm chí, hôm nay cô bị kéo ra làm đối tượng cho một vụ scandal, hắn cũng vẫn thờ ơ.

Bởi vì không yêu, cho nên mới không cần quan tâm sao?

https://thuviensach.vn

Thấy Giản Mạt không nói lời nào, Tô Quân Ly sau đó mở miệng nói: "Nếu như hai người kia, ai em cũng không cần, kia…" Anh dừng một lúc, lại nói tiếp, "Vậy em có thể tin anh không?"

Giản Mạt cười khẽ, "Đừng nói với em, anh ngoại trừ đang nghiên cứu tâm lý học ra, còn nghiên cứu cả pháp luật nữa đó."

Thấy Giản Mạt còn có tâm tình nói đùa, đáy mắt Tô Quân Ly lướt qua một mạt thâm ý, rõ ràng là phải xử lý rất nhiều chuyện, nhưng cô vẫn có thể cười đối mặt… Nhìn cô như vậy, anh thật sự rất đau lòng.

"Anh không nghiên cứu về pháp luật." Ngữ điệu Tô Quân Ly rất nhẹ nhàng, "Nhưng anh có thể tìm được một luật sư rất tốt cho em."

Khoé miệng Giản Mạt lộ ra một mạt ý cười, rất nhanh tràn ngập đáy mắt. Đã rất lâu rồi cô không có cảm giác ấm áp, nay lại vì Lý Tiểu Nguyệt và Tô Quân Ly mà kéo đến dồn dập…

"Bởi vì là bạn bè, cho nên em sẽ không khách khí…" Giản Mạt thấy mũi có chút chua xót, "Thế nhưng, Tô Quân Ly, anh không cần phải đối xử với một người tốt như vậy đâu, bằng không… Sẽ làm người đó hình thành nên cảm giác muốn ỷ lại."

Tại tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hoàng

Tiêu Cảnh cầm bộ văn kiện đã chỉnh sửa tốt đi đến gõ cửa phòng làm việc của tổng tài, "Thần thiếu, tư liệu video liên quan đến Giản tiểu thư ở Lạc Đại đã chuẩn bị xong…"

Cố Bắc Thần cũng không ngẩng đầu lên, trên bàn làm việc hoàn toàn là tư liệu về Mạc Thiếu Sâm gặp chuyện không may làm liên luỵ đến dự án toàn cầu, "Thông báo cho đoàn luật sư của Đế Hoàng mười phút sau họp."

https://thuviensach.vn

“Vâng.” Tiêu Cảnh đáp lời, sau đó xoay người rời khỏi phòng, ngay thời khắc đóng cửa, hắn nhìn đến bộ dáng bận rộn của Cố Bắc Thần mà âm thầm thở dài.

Bởi vì Mạc Thiếu Sâm đột nhiên gặp chuyện không may, cho nên Thần thiếu hay đoàn luật sư của Đế Hoàng, ai nấy đều bận rộn. Thế nhưng, sau khi nghe nói Giản Mạt gặp chuyện, Thần thiếu lập tức buông xuống tất cả những việc đang làm.

Này… Từ lúc Thần thiếu tiếp quản Đế Hoàng đến nay, chưa từng có chuyện ngoại lệ như vậy a.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Sự Lạnh Lùng Của Hắn Làm Cho Trái Tim Cô Băng Giá

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Bàn hội nghị bên trong phòng họp đều là một mảnh yên lặng, đoàn luật sư của Đế Hoàng liếc mắt nhìn người đầu não của tập đoàn, đều câm như hến, đến một cái thở mạnh cũng không dám phát ra.

Thật ra, mọi người cho rằng hội nghị lần này sẽ nói đến việc cấu án của tập đoàn JK, nhưng lại ngoài ý muốn, hắn lại cùng bọn họ bàn về một vụ án "Cố ý giết người", mà vụ án này lại không có quan hệ đến bọn họ.

"Tôi cần một phương án, không được để lộ bất cứ sơ hở nào." Thanh âm lạnh nhạt của Cố Bắc Thần tràn ra đôi môi mỏng, đôi mắt như chim ưng lạnh lùng lướt qua mặt mọi người trong đoàn luật sư, "Nếu như chuyện này các người không thể định được như thế, Đế Hoàng cũng không đào tạo người vô dụng."

Dứt lời, Cố Bắc Thần đứng dậy, không có chút sự tạm dừng nào liền xoay người lạnh lùng rời đi...

Sau khi hắn ra khỏi phòng họp, lập tức, đoàn luật sư ở bên trong giống như nổ tung, nhao nhao phỏng đoán thân phận của Giản Mạt.

"Nữ nhân này thật có bản lĩnh, cùng Tô Quân Ly xuất hiện scandal, ngay cả tổng tài đều vì chuyện này mà không bàn đến vấn đề chuyên môn là tập đoàn JK..."

https://thuviensach.vn

"Chúng ta là người biện hộ cho thương nhân, trước tiên là không nhắc đến vụ án nhỏ kia, cứ coi như là vụ án lớn đi, không phải đều không có quan hệ gì với chúng ta hay sao?"

"Thần thiếu lên tiếng, thì đó chính là quan hệ..."

Một câu nói, khiến tất cả mọi người lặng im, chỉ có thể tiếp tục bắt đầu nghiên cứu án lệ.

...

Sở Tử Tiêu lái xe đến quốc tế Lăng Phong, trực tiếp đến tầng chín của Tường Vũ tìm Giản Mạt, "Vụ án này không phải là sở trường của Tiểu Nguyệt." Hắn đi thẳng vào vấn đề nói, "Mạt Mạt, đừng hành động theo cảm tình."

Giản Mạt lẳng lặng nhìn Sở Tử Tiêu, cười cười nói, "Chuyện này có một phần nguyên nhân cũng là vì anh... Nếu như bây giờ tôi còn tìm anh đến biện hộ, anh nói xem... chuyện này có phải là tôi là người trực tiếp đánh vào mặt của Hàn Thật Thật, còn cô ta có phải sẽ sắc bén tìm tôi để trả đũa không?"

Sở Tử Tiêu nhíu mày, "Mạt Mạt..."

Giản Mạt than nhẹ một tiếng, "Tử Tiêu, chuyện này để tôi tự mình xử lý. Nếu cuối cùng thực sự vẫn không được, tôi sẽ không cự tuyệt ý tốt của anh... Thế nhưng, lúc này có thể đừng đem tôi đẩy đến hướng nơi đầu sóng gió, được không?"

Ánh mắt Sở Tử Tiêu thâm thúy nhìn Giản Mạt, nhẫn nhịn, sau đó mới nói: "Có phải Bắc Thần bởi vì em cùng Tô Quân Ly truyền ra scandal mới làm khó dễ em hay không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt khóe miệng đột nhiên giật lên, khó xử? Ha hả, hắn ta một chút cũng không hỏi đến... Có thể, căn bản cũng không biết.

Thấy Giản Mạt không nói lời nào, Sở Tử Tiêu cau lại mi tâm, "Mạt Mạt, Bắc Thần cùng em..."

"Có thể đừng nói đến đề tài này được không?" Giản Mạt có chút mệt mỏi.

Sở Tử Tiêu không tiếp tục nói, chỉ là khóe miệng nâng lên tạo thành một nụ cười tự giễu nhàn nhạt, sau đó hỏi: "Lập tức tan làm đi, chúng ta cùng nhau ăn cơm chiều, được chứ?" Thanh âm nhẹ nhàng của hắn, lộ ra sự cẩn thận từng ly từng tý.

Giản Mạt nhìn Sở Tử Tiêu, vô thức liền muốn cự tuyệt...

"Mạt Mạt, có phải sau khi chia tay, ngay cả bạn bè chúng ta cũng không thể duy trì được hay sao?" Sở Tử Tiêu cắt ngang lời nói muốn nói ra khỏi miệng của Giản Mạt, "Anh chỉ không nghĩ rằng sau khi ở mình một, lại khiến em suy nghĩ lung tung."

Tâm của Giản Mạt trong nháy mắt rơi xuống đáy cốc, giống như tâm tình của chính mình bị vạch trần cho nên có chút ngượng ngập... Ngay cả hắn cũng tinh tường biết được tâm tư của cô, có phải là vì Cố Bắc Thần đã rất nhiều ngày không trở về Lam Trạch viên hay không?

Giản Mạt cùng Sở Tử Tiêu đi đến một nhà hàng Italy nổi tiếng ở Lạc Thành, có đôi khi cô cảm thấy, có một số người đã rất lâu không gặp sẽ rất khó để nhìn thây.

Thế nhưng, nếu như lúc không muốn gặp nhất, dường như người đó đều xuất hiện đúng lúc khiến cho thần kinh không kịp tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

Vừa tiến vào phòng ăn, Giản Mạt liền nhìn thấy Cố Bắc Thần cùng Lục Mạn... Lục Mạn dửng dưng cười nói, còn Cố Bắc Thần nghe được thì khóe miệng đều hơi nâng lên.

Có một sự thất vọng xoẹt qua tim, Giản Mạt âm thầm tự giễu... Cô bất quá chỉ là người được người khác "Mua" về làm ấm giường hợp pháp, cô dựa vào cái gì khiến hắn vì chuyện của cô mà hao tổn tinh thần, phung phí sức lực chứ?

Tầm mắt của Cố Bắc Thần liếc qua, cũng nhìn thấy Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt... Trên khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc vẫn lãnh đạm như vậy, đôi mắt như chim ưng lạnh lùng lướt qua Giản Mạt, sau đó thu hồi tầm mắt.

Giản Mạt chỉ cảm thấy trái tim lập tức đóng băng, nhưng vì cái gì, cô cũng không tự suy nghĩ nghiêm túc.

Sở Tử Tiêu không nghĩ đến ở đây sẽ gặp phải Cố Bắc Thần, có chút ảo não, "Anh không biết Bắc Thần cũng đến đây ăn cơm..." Sớm biết như vậy, hắn cũng đã tùy tiện tìm nhà hàng ở gần ngay công ty.

"Không sao cả!" Giản Mạt nhướn mày, mỉm cười.

Sở Tử Tiêu nhìn Cố Bắc Thần, cuối cùng hắn cùng Giản Mạt cũng chỉ đi qua một bên, tầm mắt không hề chạm đến chỗ Cố Bắc Thần đang ngồi...

Lục Mạn bởi vừa là đưa lưng về phía sau, cũng không biết Cố Bắc Thần nhìn thấy ai, chỉ là, cô ta phát hiện, lúc cô đang nói, hắn hình như không tập trung.

Cố Bắc Thần là người mà cô nghĩ sẽ bắt được, mặc kệ hắn đối với cô có thật sự để bụng hay không, hay là thỉnh thoảng mới có thể có cái loại sự việc này... Nữ nhân, cho dù có cố gắng hơn nữa cũng không thể kết hôn được với hắn.

https://thuviensach.vn

"Bắc Thần, những thứ kia không hợp khẩu vị sao?" Lục Mạn giả bộ không nhìn ra Cố Bắc Thần đang không tập trung, nâng khóe môi cười hỏi.

Cố Bắc Thần dửng dưng thu hồi tầm mắt ở hướng của Giản Mạt, lành lạnh nói: "Rất tốt."

"Đúng rồi, hôm nay em đã đưa hợp đồng đến cho JK..."

"Ừ." Cố Bắc Thần dửng dưng đáp một tiếng.

Cánh tay của Lục Mạn chống ở trên mặt bàn, đôi mắt đẹp nhìn nam nhân giống như một đế vương ở phía đối diện, lộ ra một tia xinh đẹp nói: "Em không muốn trở thành người 'Đối địch' với người của anh đâu..."

Ánh mắt sâu thẳm của Cố Bắc Thần nhìn Lục Mạn, môi mỏng chỉ nhẹ nâng lên tạo thành một độ cung dửng dưng, ý cười liền đình trệ ở khóe miệng, nhưng lại không để trong đáy mắt.

Đôi mắt như loài chim ưng nâng lên, vô thức lại rơi đến nơi của Giản Mạt...

Cố Bắc Thần âm thầm cười lạnh, bây giờ Mạc Thiếu Sâm cùng sự việc của JK đã quấy nhiễu kế hoạch của hắn, nhưng hắn đang làm cái gì? Vậy mà để sự việc của JK sang một bên để đi giải quyết chuyện của người con gái đang có chuyện tình ái muội cùng với Tô Quân Ly này?!

Hắn làm sao có thể quên mất chứ?

Giản Mạt đâu cần đến hắn?

Tử Tiêu làm luật sư hình biện nổi danh, nhưng vẫn là người có mối tình đầu với cô ấy! Thậm chí, còn là người đàn ông lấy đi lần đầu tiên của cô ấy...

https://thuviensach.vn

Đôi mắt như chim ưng của Cố Bắc Thần toát lên vẻ lạnh lùng, toàn thân tràn ra một cỗ hàn ý lạnh lẽo.

Việc này là kiểu tiểu cậu đoạt nữ nhân của cháu trai, cũng có cảm cảm giác cháu trai lại muốn đoạt lấy tiểu mợ... Khiến cho khuôn mặt anh tuấn của Cố Bắc Thần hiện đầy vẻ lo lắng, mực đồng càng trở nên hung ác nham hiểm.

Lục Mạn chưa từng gặp qua Cố Bắc Thần có thái độ như vậy, không khỏi âm thầm nuốt nước bọt, "Bắc Thần?"

"Tôi còn có việc, bây giờ tôi đưa cô về..." Cố Bắc Thần gọi phục vụ đến tính tiền, sau đó liền đứng lên.

Lục Mạn nhìn thức ăn trước mặt cơ bản không thể ăn được nữa, cũng không dám hỏi Cố Bắc Thần bị làm sao vậy, đứng lên liền cùng hắn đi ra khỏi nhà hàng...

Xe Tiêu Cảnh tới, sau khi đưa Lục Mạn trở về, liền cùng Cố Bắc Thần đến bệnh viện Mẫn Khang.

"Thông báo với đoàn luật sư, vụ án của Giản Mạt trước tiên không cần nói đến..." Thanh âm lạnh lùng của Cố Bắc Thần tràn ra môi mỏng.

Tiêu Cảnh theo kính chiếu hậu liếc nhìn Cố Bắc Thần, đáp một tiếng.

Lúc hắn vừa ở bên ngoài chờ, vừa lúc nhìn thấy Sở Tử Tiêu cùng Giản Mạt cùng tiến vào nhà hàng... Thần thiếu nhanh như vậy liền đi ra, nghĩ đến chắc có phải Thần thiếu bị rạch một vết thương trong lòng rồi hay không?

Tiêu Cảnh lái xe, trong lòng tỏ ra thú vị đi phỏng đoán tâm tư của Cố Bắc Thần...

https://thuviensach.vn

Sáng sớm đến công ty liền nhìn thấy khuôn mặt lạnh như băng, sau đó bận rộn như vậy, còn giao cho hắn hắn chỉnh sửa tư liệu liên quan đến vụ án "Cố ý giết người" của Giản Mạt, lại đến lúc này vội vã rời đi... Tiêu Cảnh cảm thấy, nếu như Thần thiếu không phải động lòng với Giản Mạt, vậy hắn liền đi chết cho xem.

"Thần thiếu, Giản tiểu thư bên kia một chút cũng không kể cho anh hay sao?" Tiêu Cảnh biết rõ còn hỏi, đáy mắt chứ đựng một tia thăm dò tràn ngập ý cười.

Ánh mắt lạnh lẽo của Cố Bắc Thần xẹt qua kính chiếu hậu, khẽ mở môi mỏng nói: "Thích nói sau lưng như vậy, tôi đưa cậu đi làm paparazzi có được không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Ảnh Chụp "Tình Tứ" Khiến Mắt Cố Bắc Thần Đau Nhói

Editor: Nam Cung Tử Uyển, Thượng Quan An Nhiên, Thượng Quan An Triệu

Tiêu Cảnh giật giật khoé miệng, khuôn mặt trở lên xám xịt, không dám lại tiếp tục thăm dò Cố Bắc Thần...

Gương mặt anh tuấn của Cố Bắc Thần hơi nghiêng, nhìn ra ngoài cửa xe,ngắm cảnh đêm của một Lạc thành phồn hoa, con ngươi bỗng chốc trở nên thâm thuý sâu không thấy đáy... Hắn gần đây đối với sự tình của Giản Mạt mà có chút để tâm.

"Tít" một tiếng, di động truyền đến thanh âm của tin nhắn.

Cố Bắc Thần thu lại tầm mắt, lấy điện thoại di động ra xem, là tin nhắn của Lệ Cẩn Tịch, nói rằng cô đang ở bệnh viện, phiền hắn chạy qua chợ đêm Hoa Lâm mua giúp cô một bát phở chần.

Lông mày hơi nhíu lại, Cố Bắc Thần luôn luôn đáp ứng những ham muốn nhỏ nhặt này của Lê Cẩn Tịch...

"Đi chợ đêm Hoa Lâm!" Cố Bắc Thần lạnh giọng nói.

Tiêu Cảnh hơi sững sờ, nhưng lập tức cũng đáp lại, liền quay đầu xe đi chợ đêm Hoa Lâm.

Chợ đêm Hoa Lâm có thể coi là chợ đêm nổi tiếng nhất ở Lạc Thành, bất kể là khách du lịch hay là người dân bản địa, vào buổi tối đều rất thích đến

https://thuviensach.vn

nơi này. Nhưng những người như vậy, tuyệt nhiên sẽ không bao gồm Cố Bắc Thần!

Cố Bắc Thần ngồi lại trong xe, còn Tiêu Cảnh thì dựa theo lời của Lê Cẩn Tịch mà đến quầy hàng phở chần...

Bởi vì phụ cận chợ đêm không có chỗ đậu xe, nên Tiêu Cảnh phải đem xe dừng ở nơi có chút xa, Cố Bắc Thần một mình ngồi ở trong xe, mở ra notebook, thừa dịp rảnh rỗi mà xử lý một ít văn kiện.

Đợi khoảng nửa giờ,Tiêu Cảnh vẫn chưa trở về... Cố Bắc Thần đem văn kiện đã xử lý tốt gửi cho Tô San, sau đó đóng lại notebook.

Hơi nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài cửa kính xe, cảm giác trời thu vào ban đêm có chút hiu quạnh... Gió thổi qua, làm lá cây rụng xuống mặt đường ngày càng nhiều.

Đột nhiên,tầm mắt Cố Bắc Thần rơi vào cái quán nhỏ đang trưng bày những tác phẩm chụp được ở ven đường... Con ngươi trở nên thâm trầm khi nhìn thấy một bức ảnh trong vô vàn những bức ảnh xung quanh.

Mở cửa xuống xe, tiếng bức chân trầm ổn nhưng không kém phần âm lãnh, Cố Bắc Thần đi tới cái quán nhỏ kia... Hơi cúi người, cặp mắt liền rơi xuống tấm hình kia.

Chỉ thấy trong tấm hình, ánh nắng chiếu xuống một cặp nam nữ kia, sau đó một quầng sáng mỏng manh đọng lại trên mặt... Làm cho người ta lập tức cảm thấy,năm tháng đột nhiên trở nên tĩnh lặng.

"Tiên sinh, xin hỏi ngài muốn chụp ảnh sao?" Một bé gái đang đứng ở quầy hàng nhìn thấy Cố Bắc Thần, đầu tiên là vui mừng, lập tức liếc mắt tới tấm hình trên tay hắn nói, "Tấm ảnh này là em chụp được ở Lạc Đại, còn nữa... những tấm hình ở đây đều là do em tự chụp đó... Hai mươi như

https://thuviensach.vn

một, chi phí đều được dùng để quyên góp cho cô nhi viện." Bé gái cười ngọt giải thích.

Cố Bắc Thần liếc nhìn bé gái kia, "Ảnh này được chụp tại Lạc Đại thật chứ?" Mặc dù vẫn còn nghi ngờ,thế nhưng,hiển nhiên đã rất khẳng định.

Bé gái liền gật gật đầu.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần hơi nghiêng, nhẹ nhàng nâng lên ý cười nhàn nhạt như có như không, nụ cười như vậy, chỉ cứng đờ ở khóe miệng chứ không lan tràn ra... Lộ ra hoàn toàn là nụ cười lạnh lùng chế nhạo.

Bé gái nhìn thấy vậy, có chút thấp thỏm, "Tiên sinh, xin hỏi... Ảnh chụp này có vấn đề gì sao?"

Tấm hình này được chụp vào ngày hôm trước, là ngày kỷ niệm thành lập trường của Lạc Đại, cô ngồi trong vườn trường sưu tầm dân ca, trong lúc vô tình ở khoa luật học, hơi nghiêng máy ảnh chụp được cảnh này trong hành lang của trường... Kỳ thực, cô không có được sự đồng ý của đôi tình nhân kia mà đã chụp lén.

Chuyện này hình như có nghĩa là, cô đã xâm phạm đến quyền chân dung của người khác... Sẽ không đúng dịp như thế, người này liền biết được người trong bức ảnh kia là ai chứ?

Bé gái nghĩ, càng trở nên thấp thỏm bất an... Cô lúc đó thực sự chỉ là cảm thấy một màn kia quá mức đẹp đẽ. Người đàn ông kia cẩn thận hôn nhẹ người phụ nữ kia, ánh nắng vừa lúc xuyên qua hai người bọn họ, đẹp đẽ giống như một khúc đồng thoại.

Cố Bắc Thần không trả lời đứa bé kia, chỉ rút ví ra tìm mấy tờ thật lớn đưa cho cô ta, "Tấm hình này, bao gồm tất cả các phim của tấm ảnh hay cả bản sao thành phẩm..." Hắn không để ý đến dáng vẻ kinh ngạc của đứa bé

https://thuviensach.vn

kia, "Tôi không hi vọng ở bất luận tình huống nào hay địa điểm nào, lại nhìn thấy tấm hình này còn xuất hiện!"

Bé gái kia nhìn mấy tờ tiền lớn kia, sau đó nhìn lại Cố Bắc Thần, trong lúc nhất thời không biết phải phản ứng như thế nào.

"Không hiểu?" Thanh âm lộ ra một tia bất mãn tràn ra môi mỏng, ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên lạnh lùng.

Bé gái vô thức gật gật đầu, sau đó, lại vội vàng lắc lắc đầu...

Mực đồng của Cố Bắc Thần biến hóa thành hung ác nham hiểm, tính tình vốn có, lạnh giọng nói: "Tiêu hủy tất cả những tấm ảnh chụp có thể tiếp tục xuất hiện ở trước mặt người khác, nếu như... Lại để tôi nhìn thấy tấm hình này vẫn còn tồn tại, tôi sẽ khiến cô hối hận vì hành vi của cô." Dứt lời, hắn hơi khom lưng, đem tiền giá trị lớn bỏ vào trong tay bé hái, sau đó đem tất cả những tấm hình kia ném vào trong một cái hộp, lạnh lùng lại liếc nhìn bé gái kia, xoay người lên xe.

Tiêu Cảnh vẫn chưa về, Cố Bắc Thần mượn tia sáng của đèn đường chiếu rọi vào trong xe, ánh mât thâm thúy như hắc điêu nhìn vào tấm ảnh chụp...

Ánh nắng xuyên thấu hai người, không phải người quen thuộc, kỳ thực, đã nhìn không ra hai người là ai...

Nhưng mà lại, người ở bên trong... Một người là vợ của hắn, một người nữa là cháu trai của hắn!

Trong hình, Giản Mạt mặc một bộ đồ kẻ sọc, đeo balô, tóc dài buộc lên thành một nhúm đuôi ngựa sau đầu... Giống như ngày đó ở trong sân trường của Lạc Đại nhìn thấy bộ dạng thanh thuần của cô dưới ánh nắng mặt trời.

https://thuviensach.vn

Xem tình hình... Tấm hình này là chuyện mấy ngày trước hắn gặp được hai người bọn họ ở Lạc Đại.

Trừ nụ hôn nhẹ nhàng này, Tử Tiêu còn làm chuyện gì với cô nữa?

Cô đang ngủ, hay là mi mắt chỉ hơi cụp xuống?

Lúc Tử Tiêu hôn lên trên mặt cô, khóe miệng cô cong lên nụ cười nhợt nhạt, lại là nụ cười thật tâm... Mà nụ cười đó của cô chưa bao giờ có đối với hắn.

Bàn tay thon dài mạnh mẽ đặt trên tấm ảnh chụp hơi dùng sức, hình dạng của tấm ảnh chụp có chút thay đổi, gương mặt của Sở Tử Tiêu trong bức ảnh cũng theo đó mà bị vặn vẹo nhăn nhúm.

Có tiếng mở cửa xe truyền đến, Tiêu Cảnh mua xong phở, có chút oán giận nói: "Tịch tiểu thư thích ăn ở những nơi đông người thật... Nhìn mặt tôi mà không người nào chịu nhường chỗ cho tôi lên trước."

"Cậu có mặt để nhìn sao?" Cố Bắc Thần đem ảnh chụp trong tay cất vào, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị vẫn lãnh đạm như cũ.

Tiêu Cảnh đã ở bên cạnh làm việc cho Cố Bắc Thần đã lâu, bầu không khí trong xe lại cộng thêm với một mảng sâu thẳm nơi đáy mắt của hắn, trong lòng âm thầm nghĩ ngợi xem rốt cục đã xảy ra chuyện gì... Thế nhưng, Tiêu Cảnh cũng rất thức thời, không hề hỏi.

"À... đương nhiên... đương nhiên không có rồi..." Tiêu Cảnh thức thời nhếch miệng nói.

Khởi động xe, Tiêu Cảnh lái xe thẳng về hướng bệnh viện Mẫn Khang... Chỉ là, qua kính chiếu hậu, Tiêu Cảnh nhẹ liếc mắt nhìn người đàn ông ngồi phía sau.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt lạnh lùng nghiêm nghị đầy vẻ lo lắng. Những ánh đèn đầy màu sắc của thành phố phồn hoa bên ngoài lướt qua ô cửa xe một cách nhanh chóng, để lại một mảng âm trầm!

...

Chạng vạng, Giản Mạt có chút mệt mỏi về đến nhà.

Khi đang ăn cơm với Sở Tử Tiêu, cơm còn chưa ăn xong, đã nhận được điện thoại của Lý Tiểu Nguyệt, hai người liền rời đi. Sau đó Lý Tiểu Nguyệt kéo Sở Tử Tiêu qua một bên, đem toàn bộ tình tiết vụ án phân tích cho hắn nghe.

Quan điểm của Sở Tử Tiêu rất đơn giản, lần này... phải thắng.

Lấy góc độ tình cảm tác động đến thẩm phán cùng bồi thẩm đoàn, để cho bọn họ tin, Giản Mạt là vô tội, đồng thời chưa từng có ý định hại người.

Giản Mạt đem chìa khóa tiện tay ném đến phòng khách ngay bên cạnh, đổi giày, sau đó liền kéo lê thân thể mệt mỏi đi vào trong...

Đi chưa được mấy bước, Giản Mạt đột nhiên dừng lại.

Đầu tiên, cô nhíu đôi mày, lập tức nghiêng đầu nhìn lại về hướng ghế sô pha... Lập tức, liền đụng phải đôi mắt đen như bầu trời u ám của Cố Bắc Thần.

Giản Mạt có cảm giác mình không nên tùy hứng, nhưng vừa nghĩ đến lần đó Cố Bắc Thần lạnh lùng rời đi, trong vòng mười ngày không ngừng có scandal, cộng thêm bộ dáng lạnh lùng ở Lạc Đại, còn có hôm nay lúc ở nhà hàng nhìn thấy hắn cùng với Lục Mạn vừa cười vừa nói, lúc nhìn thấy cô chỉ còn bộ mặt lạnh lùng... Trong lòng cô liền rất không thoải mái.

https://thuviensach.vn

Con người nếu như bị thần kinh khống chế đại não, thường sẽ làm ra những chuyện mà thường ngày không dám làm...

Giản Mạt lạnh lùng thu hồi tầm mắt, đi đến cầu thang định lên lầu.

Scandal cùng với Tô Quân Ly cộng thêm sự việc về video "cố ý giết người" kia, cả người cô lúc này đã rất mệt mỏi rồi.

"Đứng lại!" Đột nhiên, giọng nói lạnh lùng của Cố Bắc Thần vang lên.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nội Dung Sâu Sắc, Lời Lẽ Dễ Hiểu

Editor: Nam Cung Tử Uyển, Thượng Quan An Nhiên

Chân cô vừa giẫm lên cầu thang đột nhiên cứng ngắc bởi vì hai chữ kia mà dừng lại, Giản Mạt nâng tay đỡ lên hàng rào lan can, bởi vì tầm mắt lạnh lùng sau lưng kia, tay vô thức liền siết chặt.

Xoay người, vừa ủ dột thay đổi cảm xúc, trên mặt vẫn là nụ cười sáng lạn, "A Thần... Anh vậy mà thật sự ở nhà hay sao?" Cô cười duyên, thanh âm đều là hờn dỗi, "Em còn tưởng rằng mình bị hoa mắt, xuất hiện ảo giác chứ."

Đôi mắt như chim ưng của Cố Bắc Thần hơi híp lại, ánh mắt sắc bén nhìn Giản Mạt sẽ thảo luận ở đó...

Giản Mạt đã đi tới, vòng qua cánh tay của Cố Bắc Thần, giống như cô hoàn toàn không nhìn tới khuôn mặt âm trầm của hắn, "Không biết vì sao, hôm nay hình như em luôn luôn xuất hiện ảo giác... A Thần, anh có biết hay không, buổi tối lúc em ăn cơm, lại nhìn thấy chính mình gặp được anh."

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần hơi câu lên một mạt cười lạnh, "Hả?" Hắn nhẹ a một tiếng, lộ ra sự nghiêm nghị, "Nói như vậy, hóa ra anh cũng không phải ảo giác... Rất khéo, hôm nay lúc ăn cơm, anh cũng cho rằng mình xuất hiện ảo giác, nhìn thấy em ăn cơm cùng với mối tình đầu của mình."

https://thuviensach.vn

Lời nói cùng nụ cười chế nhạo của hắn tràn ra môi mỏng, đôi mắt thâm thúy càng trào ra sự lạnh lùng.

Giản Mạt kéo kéo khóe miệng, lập tức nhếch miệng hờn dỗi nói: "Người ta hôm nay có việc, mới hẹn với luật sư... Cũng chính là cháu ngoại trai của anh, bọn em cùng nhau nói chuyện về vụ án không phải sao? Còn mối tình đầu?" Cô giả bộ hồ đồ, "Cái kia là cái quỷ gì chứ?"

Cố Bắc Thần lạnh lùng, đối với lời nói của Giản Mạt một chút cũng không tin, "Nhớ kỹ quan hệ giữa em và Tử Tiêu là gì... Nếu như em không làm tròn bổn phận, khiến cho sự việc bị hỗn loạn, Cố gia nhất định sẽ không còn mặt mũi đâu!" Dứt lời, hắn lạnh lùng đi qua Giản Mạt, tiến thẳng lên lầu.

Khóe miệng Giản Mạt nhất thời ngưng trọng, trong lòng đều có cảm giác lạnh lẽo... Chỉ là đột nhiên khẽ nhíu mày, nói thầm: "Cố Bắc Thần làm sao biết quan hệ giữa mình cùng Tử Tiêu?"

Kinh ngạc, đôi mắt Giản Mạt trong nháy mắt trừng lớn nhìn về phía bóng dáng đang dần biến mất sau cánh cửa kia, sắc mặt trở nên khó coi.

Cố Bắc Thần trở về phòng ngủ sau đó tắm rửa một chút, hắn tắm xong chỉ mặc một lớp áo choàng tắm sau đó liền đi đến thư phòng.

Mạc Thiếu Sâm đã tỉnh, sự việc của JK, Cố Bắc Thần tự nhiên sẽ không buông tay, nhất định sẽ nhanh chóng làm cho bọn họ không có đường lui mà chờ chết.

Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần đi vào thư phòng, xem xét một lúc liền nghĩ hôm nay hắn có thể sẽ ở đó luôn... Cô hít một hơi thật dài, đè nội tâm mệt mỏi cùng những thứ không cảm xúc ấy xuống, sau đó cũng vào phòng tắm rửa.

https://thuviensach.vn

Xuống lầu, tự mình xay xát hạt cà phê, rồi nấu một ly cà phê... Không thêm đường, không thêm sữa, bởi vì Cố Bắc Thần thích nhất là uống một ly cà phê như vậy.

Bưng cà phê lên lầu, đẩy cảnh cửa đang khép hờ ra, liền nhìn thấy tay của Cố Bắc Thần cầm bút máy viết thật nhanh lên trên những văn kiện... Đều nói người nghiêm túc vào buổi tối thường rất mê người, mà lại xuất hiện ở một người có gương mặt tốt như Cố Bắc Thần, quả thực lan tràn ra với tần suất cao, tiêu soái làm cho người ta cảm thấy xấu hổ.

Cố Bắc Thần ký hoàn tất xong một phần văn kiện sau đó ngước mắt lên, đôi mắt như ưng thâm thúy nhìn Giản Mạt một thân váy ngủ gợi cảm, tầm mắt cuối cùng rơi vào bàn tay đang bưng cà phê của cô, liếc mắt lên một cái, sau đó đôi mắt hơi rũ xuống, ngón tay thon dài bay múa gõ gõ ở trên bàn.

Giản Mạt có chút mất mặt, nhưng vẫn tiến lên đem cà phê đẩy đến trước mặt hắn, "Anh bận, em đi ngủ trước..." Đôi môi đỏ mọng hơi hé ra, cô cúi người tiến lên, ở trên khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc của Cố Bắc Thần đáp xuống một hôn, "Chúc ngủ ngon!"

Sau khi tắm rửa xong, hương thơm từ trên cơ thể lan tràn ra, thâm nhập sâu vào đáy lòng của Cô Bắc Thần, cộng với thanh âm mềm mại lại càng kích thích Cố Bắc Thần, đồng thời khiến hơi thở của hắn trở nên đục ngầu, trêu chọc khiến cho cảm xúc của hắn ẩn nhẫn một sự phẫn nộ... Ngay lúc Giản Mạt muốn buông tay ra, không mang đi một tia ái muội lúc xoay người, hắn một phen đem cô kéo vào trong lòng...

"A" một tiếng, ót của Giản Mạt đột nhiên đánh vào lồng ngực rắn chắc của Cố Bắc Thần, khiến cho cô đau đến mức nước mắt đều trào ra.

"Đau..." Giản Mạt ủy khuất phát ra âm thanh rầm rì.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy, ngay khi Giản Mạt nhìn thấy ánh mắt lên án của cô, hắn hơi nhíu mày, môi mỏng khẽ mở ra, thanh âm trầm thấp mà giàu từ tính chậm rãi tràn ra, "Đợi một lát nữa sẽ khiến em càng đau hơn..."

Trong nháy mắt, ngay lúc Giản Mạt còn chưa kịp phản ứng, cả người đã bị Cố Bắc Thần một phen bế ra khỏi ghế... Cũng không đi vào phòng ngủ, mà ngay tại sô pha ở trong thư phòng lại lập tức trở thành một bãi chiến trường.

Qua ba ngày sau, hắn ở Lạc Đại nhìn thấy Giản Mạt cùng Sở Tử Tiêu đi cùng nhau, vừa nói vừa cười, sau đó lại biết được tin cô cùng với Tô Quân Ly dường như cũng xảy ra chuyện ái muội không rõ... Cộng thêm scandal ngày hôm nay, trong lòng Cố Bắc Thần chồng chất không biết bao nhiêu là tức giận.

Sự việc ở Lạc Đại, Giản Mạt trước tiên không nghĩ đến người chồng như hắn thì thôi, vậy mà hắn còn trì hoãn sự việc của JK, giao cho đoàn luật sư của công ty đi giải quyết vụ án "Cố ý giết người" của cô trước.

Nhưng cuối cùng thì sao?Hắn cơ hồ quên mất, mối tình đầu của Giản Mạt thế nhưng lại chính là cháu trai của hắn... Thậm chí bây giờ còn là một luật sư biện hộ nổi tiếng trong Lạc Thành.

Không cho Giản Mạt bất kỳ chuẩn bị gì, Cố Bắc Thần chỉ ma sát mấy cái liền động thân tiến vào, đi vào trong cơ thể cô... Mang theo uất hận cùng với sự phối hợp của Giản Mạt, bị cảm giác hưng phấn và đau đớn lôi kéo lẫn nhau.

"Đau..." Một nửa khoái lạc, một nửa thống khổ làm cho Giản Mạt nhất thời chịu không nổi.

Cố Bắc Thần giống như là đang trừng phạt Giản Mạt, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bị hắn giày vò rất khó chịu, liền tức giận mở miệng, hung hăng cắn lên vai Cố Bắc Thần một cái.

Bởi vì quá dùng sức, thoáng chốc đã có mùi máu tanh tràn ngập trong khoang miệng.

"Tiểu yêu tinh..." Cố Bắc Thần một bên ra vào bên trong cơ thể Giản Mạt, một bên ngậm lấy vành tai non mềm của cô, nỉ non, cũng tùy ý cắn mút: "Thấy máu em sẽ vui vẻ hơn sao?"

Giản Mạt buông Cố Bắc Thần ra, một tia khiêu khích vừa lóe lên trong mắt lại bị dục vọng mơ màng chiếm hữu: "Mấy nữ nhân bên ngoài kia không có cách nào làm anh thỏa mãn được hay sao?" Cô nghiến răng nghiến lợi, lại không hề phát hiện bản thân đã để lộ ra một chút cảm xúc: "Mỗi lần trở về liền như sói đói mang em ra "ăn" đến muốn chết đi vậy!"

Đôi mắt như chim ưng thâm thúy nhìn bộ dạng có chút ghen tuông nho nhỏ của Giản Mạt, trong lòng hắn liền vẽ ra một đường vui vẻ, động tác dưới thân cũng vì tâm trạng của hắn mà tốc độ không khỏi nhanh hơn, đi vào cơ thể cô cũng sâu hơn mấy phần...

Rất nhanh, Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần phối hợp nhịp nhàng được hơn ba mươi lần, sau đó tâm tình của hai người liền lập tức chuyển biến, nhất thời đã đạt tới đỉnh cao nhất.

Cả đêm, tâm trạng tức giận muốn phát tiết của Cố Bắc Thần lúc ban đầu đã dần chuyển thành nhu tình dịu dàng... Hai người cùng nhau đi đến cao trào, đem nhiệt độ của bản thân dâng hết cho đối phương.

"A Thần, em rất mệt..." Giản Mạt rốt cuộc không chịu nổi thể lực cường tráng của Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần đem chính mình rút ra ngoài, sau đó ôm Giản Mạt đi đến phòng tắm, cùng ngồi vào trong bồn nước: "Ở Lạc Đại rốt cuộc là xảy ra

https://thuviensach.vn

chuyện gì vậy?"

Giản Mạt đã mệt đến mức mắt cũng không mở lên được, lười biếng nằm bò ở trên người Cố Bắc Thần, tùy ý để bàn tay của hắn tắm rửa lại cho cô: "Chỉ là không cẩn thận, sau đó bị người ta hãm hại..."

"Đã xảy ra chuyện như vậy vì sao lại không đến tìm anh?" Giọng nói của Cố Bắc Thần có chút trầm thấp, ngay cả con ngươi cũng lạnh lẽo.

Mí mắt Giản Mạt đã khép lại, giọng nói cũng mập mờ nũng nịu: "Em sợ anh chê em phiền phức..." Nói đến đây, mũi cô có chút cay cay: "Bên cạnh anh nhiều nữ nhân như vậy, nếu em quấy rầy chuyện tốt của anh, quay qua quay lại sẽ bị anh vứt cho một tờ đơn ly hôn, như vậy em biết phải làm sao chứ?"

Bởi vì cảm giác mệt mỏi cùng với cơn buồn ngủ ập đến, giọng nói của Giản Mạt liền mềm mại, đặc biệt mê người.

"Em đẩy cô ta chỉ là không cẩn thận..." Giản Mạt ủy khuất nói, thanh âm cũng mềm nhũn ra: "Vì muốn kéo cô ta lên, em xém chút nữa cũng đã bị ngã xuống rồi."

Giản Mạt đã nhắm mắt lại: "Hàn Thật Thật chính là nhìn em không vừa mắt, liền nghĩ đến việc muốn trả thù!" Cô hừ một tiếng: "Cô ta thích Sở Tử Tiêu, sao lại bám chặt lấy em không chịu buông chứ..."

Giản Mạt vốn đã chịu oan ức, liền vô thức nói ra suy nghĩ trong lòng, lời nói hoàn toàn chưa qua xử lý của bộ não.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên âm u lạnh lẽo, dừng một chút, trầm giọng lên tiếng: "Chuyện này để anh xử lý, không được đi tìm Tử Tiêu..."

Không có người đáp lại.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cau mày kiếm, có chút giận dỗi: "Có nghe thấy hay không?"

Vẫn không có người trả lời...

Cố Bắc Thần hơi động đậy, cúi đầu nhìn xuống người đang nằm trong ngực, liến thấy hô hấp của Giản Mạt đã đều đều, đã ngủ rồi...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Giải Quyết Vấn Đề Ở Trên Giường

Editor: Dứa

Beta-er: Nam Cung Tử Uyển

Nhìn gương mặt ngủ say của Giản Mạt, ánh mắt của Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên thâm sâu.

Dưới ánh đèn cùng hơi nước lờ mờ, tóc cô hơn nửa bị thấm ướt, làn da trắng mịn nõn nà vì trận vận động kịch liệt lúc nãy mà nhuốm màu đỏ ửng, thật giống như anh đào mới nở, làm người ta không nhịn được muốn ngắt lấy

Cố Bắc Thần biết Giản Mạt mệt muốn chết rồi, hắn là một nam nhân đang trong độ tuổi tinh lực tràn đầy... Cô lại là một nữ nhân có thể khiến người khác nghiện, tự nhiên, mỗi lần hắn tiến vào, liền không nhịn được muốn thêm mấy lần. Ôm thân thể mềm mượt của Giản Mạt từ trong bồn tắm ra, dùng khăn to lau sạch sẽ, rồi ôm cô lên giường.

Giản Mạt đêm ngay ngủ đặc biệt kiên định, cái ôm quen thuộc cùng khuỷu tay tràn đầy cảm giác an toàn, thật giống như có thể làm người khác yên tâm.

Sáng sớm đồng hồ sinh học đánh thức Giản Mạt.

Đầu tiên cô nhìn thấy chính là cái cằm kiên định từng lăn trải với thời gian của Cố Bắc Thần, trong lòng có chút ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

"A Thần, buổi sáng tốt lành” Giản Mạt hơi giật giật thân thể có chút đau nhức lên, không chỗ khờ cảm giác da thịt vuốt ve làm cho cô bỗng nhiên ngẩn ra!

Trong đầu hồi tưởng hình ảnh đêm hôm qua, cô hình như được hưởng thụ Cố Bắc Thần Thần lau người cho, sau đó… có phải lại đi ngủ không?

“Sớm…" Giọng nói trầm thấp của Cố Bắc Thần lộ ra chút khàn khàn, hơi nâng con ngươi, đôi mắt đen nhìn biểu tình phong phú trên mặt Giản Mạt, “Sáng sớm đã muốn đánh cái chủ ý gì vậy, hử? “

Âm thanh nhẹ nhàng từ đỉnh đầu rơi xuống, mắt hạnh của Giản Mạt khẽ nhúc nhích, “Tối hôm qua… Em có nói cái gì không? Hoặc là anh có nói với em cái gì không? “

“Lúc nào?"

“Chính là…” Giản Mạt mấp máy khóa môi, "…Lúc tắm đấy!”

Ánh mắt Cố Bắc Thần càng sâu, lập tức khôi phục lại vẻ bình tĩnh, "Ừ, em nói muốn cùng anh một đời không buông tay, mỗi ngày anh đều ôm em lên giường…."

Lời nói khác thường này là cô nói ra?

Giản Mạt khóe miệng co quắp, ngước mắt lên nhìn hắn, "Anh ôm em lên giường sao?”

“Ừ!” Cố Bắc Thần đáp lời, lúc tư thế nghiêng người của Giản Mạt vừa chuyển, người đã áp ở trên người cô, "Giúp em tắm…" ánh mắt sâu thêm một phần, “Giúp em lau người…” Lại sâu thêm một phần, “Ôm em lên giường… em muốn cảm ơn anh thế nào đây?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt âm thầm xoay xoay mắt, chống lại ánh mắt sâu không thấy đáy của Cố Bắc Thần, “Nếu như bây giờ lại tiếp tục loại vận động kia… em sợ rằng sẽ phải ngồi trên xe lăn mất.” Cô nói xong còn làm đôi mắt đáng thương.

Nhìn bộ dáng đáng yêu, xinh đẹp lấy lòng của cô, ánh mắt của Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên thâm sâu. Cúi người ở miệng cô trằn trọc một chút, "Hôm nay tha cho em, buổi tối mới trừng phạt em thật tốt.”

Nguyên bản Giản Mạt chờ Cố Bắc Thần sáng sớm thế công, tuy biết hắn sẽ đứng lên… lập tức, phản ứng không kịp.

"Thế nào, không có muốn anh đi sao?” Cố Băc Thần tà tứ nhíu mày

Giản Mạt vội vàng bưng chăn ngồi dậy, "Em mới không có…"

Cố Bắc Thần hơi câu môi mỏng nghiêng đầu cười, tầm mắt cũng thâm sâu, sau đó xoay người vào phong tắm

Giản Mạt biết mình đang bị đùa bỡn, bĩu môi: "Cố đại Tổng tài chỉ biết dùng nửa thân tự hỏi, Đế Hoàng tạo ra công nhân như thế nào?”

Giản Mạt mặc vào áo choàng tắm, miệng lẩm bà lẩm bẩm

Hôn nhân không tình yêu rất đơn giản, có vui vẻ hay không lên giường đối phó… vấn đề gì giải quyết!

Chỉ là… trong lòng tại sao lại có chút cảm giác mất mác

…

Cố Bắc Thần ngồi trong quán cà phê, một chén Vannese đã lạnh lại, hắn từ đầu không có động một chút

https://thuviensach.vn

Hàn Chí Xá có chút co quắp ngồi đối diện, ly Latte trước mặt đã khẽ nhúc nhích… Nhiều lần hắn mấp máy khóe miệng, một câu cũng không dám nói.

Theo thời gian một và phút trước, tâm của Hàn Chí Xa đã tới cổ họng.

“Thần, Thần thiếu…” Hàn Chí Xa xoay xoay tay, ánh mắt tự do đung đưa: "Hôm nay… không biết cậu hẹn tôi ra đây là có chuyện gì…”

“Lệnh truyền Giản Mạt là ai phát?” Cố Bắc Thần thanh âm yên ổn không mảy may cảm xúc, mặt khẽ nâng lên, bắn ra một đợt khí lạnh.

Hàn Chí Xa đầu tiên là sửng sốt, sau đó cứng lại rồi mới phản ứng được Cố Bắc Thần đang nói cái gì: "Chuyện này cùng Thần thiếu…” Hắn kéo câu cuối lại, không giám nói tiếp.

Hàn Chí Xa là người thông minh, Cố Bắc Thần sẽ không vô duyên vô cớ tìm hắn ta nói chuyện này đi… Sợ rằng, Giản Mặt kia với hắn có quan hệ không bình thường.

Cố Bắc Thần không trả lời Hàn Chí Xa, đưa đôi mắt sâu thẳm nhìn hắn.

Hàn Chí Xa âm thầm nuốt nước bọt xuống, cái loại áp lực vô hình ép tới khiến lòng hắn run lên, “Lệnh truyền là lão đầu tử phát, video kia cũng không biết ai đưa lão đầu tử… Tức thì lão đầu tử tức giận hỏi sự thật cỉa chuyện này!”

“Hả?” Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, không có trình tự như trước.

Hàn Chí Xa tròng lòng căng thẳng bồn chồn, "Chuyện này cũng không phải đại sự gì, thật ra cũng tốt… tôi trở về sẽ khuyên nhủ con gái của tôi.” Hắn vội vội vàng vàng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hừ nhẹ một tiếng, "Lên tòa án thì không sao cả…" Hơi ngừng một chút, ánh mắt sắc bén nhìn Hàn Chí Xa, "Chỉ sợ lúc đó một số việc sẽ bị đảo lộn, sẽ không tốt đâu."

Ý tứ trong lời khiến vẻ mặt của Hàn Chí Xa thay đổi, Cố Bắc Thần nếu như muốn lên tòa, bất kể là tiền hay người cái gì cần đều có.

Huống chi, Cố Bắc Thần muốn chỉnh Hàn gia, đó chính là biện pháp… Hiện tại mặc kệ Giản Mặt và Cố Bắc Thần là quan hệ gì, Cố Bắc Thần đã ra mặt hắn làm sao dám khước từ?

"Chuyện này tôi liên trở lại giải quyết…" Hàn Chí xa vội vàng nói, "Thần thiếu yên tâm sẽ không làm Thần thiếu bận tâm!"

Cố Bắc Thần "Ừ" một tiếng, hơi giơ tay lên.

Tiêu Cảnh hiểu rõ tiến tới đưa một phần văn kiện tới tay hắn, Cố Bắc Thần liếu mắt tới túi văn kiện rồi đưa cho Hàn Chí Xa, "Xem như là lòng biết ơn với Hàn thẩm phán" Dứt lời, ngước kia đã đứng dậy mang theo Tiêu Cảnh rời đi.

Hàn Chí xa thậm chí quên chào Cố Bắc Thần, vội vàng mở túi văn kiện, tay run rẩy mang đồ vật bên trong lấy ra… Nhìn thấy nội dung mặt trên, gương mặt kích động.

Chiếc xe Spyker lộ ra ánh nhìn khí thế sau khi rời đi, Hàn Thật Thật đi từ quán cà phê bên cạnh tinh thẩm điếm đi ra…

Cô không có đi vào dòng xe cộ, đi thẳng vào quán cà phê tìm Hàn Chí Xa, "Ba?"

Hàn Chí Xa đã thu hồi túi văn kiện, "Ừ."

"Cố Bắc Thần nói như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Muốn con hủy bỏ vụ án của Giản Mạt!"

Hàn Thật Thật nghe, khóe miệng câu lên, "Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần quả nhiên có quan hệ..." Cô cười lạnh một cái, "Lúc ở trường đã là một con hồ ly, không ngờ cùng Tô Quân Ly dính dáng không rõ nay Cố Bắc Thần còn đích thân ra mặt vì cô ta."

"Vậy sao?" Hàn Chí Xa cười lạnh một tiếng đầy hèn mọn, "Thần thiếu vì nữ nhân này mà ra mặt như vậy."

Hàn Thật Thật nhìn thần thái có chút quỷ dị của Hàn Chí Xa, khẽ nhíu mày, "Ba sẽ không nhận hối lộ chứ?" Thanh âm của cô có chút ngưng lại "Ba như thế lại muốn tiếp tục chức quan trí của ba sao..."

"Nói cái gì đó?" Hàn Chí Xa quát lớn nhưng cũng không có giải thích, "Ba trở lại khuyên nhủ con rút khỏi chuyện này... Anh trai con còn muốn dựa vào Đế Hoàng, không được xảy ra vấn đề"

Hàn Thật Thật có chút hoài nghi nhìn Hàn Chí Xa, gật gật đầu... Trong lúc này nghĩ không phải án tử, nói thực sự, nếu Sở Tử Tiêu làm biện hộ cho Giản Mạt, lần kiện cáo này cơ bản không có phần thắng.

Nhưng bây giờ biết Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần có quan hệ không đứng đắn... Hừ! Coi như thu hoạch nhiều hơn ngoài ý muốn.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Làm Việc Uy Tín, Chất Lượng

Editor: Thượng Quan An Nhiên

Giản Mạt hình như không hề bị ảnh hưởng bởi việc kiện cáo và vụ scandal gần đây, hay ít nhất... là cũng không biểu hiện ra ngoài.

"Mạt Mạt, đây là đơn hàng thiết kế của tháng này!" Đinh Đương đem danh sách đưa tới bàn làm việc của Giản Mạt, "Mặt khác, tổng giám đốc có nói mấy bản thiết kế lần trước của cô khiến khách hàng rất hài lòng!" Cô ta chớp mắt, có chút hưng phấn.

Giản Mạt cười cười, "Hài lòng là tốt rồi... Nếu như có thể tự gia công là tuyệt nhất!"

Đinh Đương nở nụ cười, "Nếu như cô còn có thể cho ra nhiều bản thiết kế như vậy nữa, tôi tin rằng một trăm phần trăm em sẽ nổi tiếng..." Đang nói, cô ta liền chuyển đề tài, "Đúng rồi, cô cùng Tô Quân Ly rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì?"

Giản Mạt giật giật khoé miệng, "Chỉ là bạn bè mà thôi... Nhưng truyền thông lại luôn thích nói quá lên như vậy."

"..." Đinh Đương bĩu môi, "Quả nhiên là không thể dây dưa với người nổi tiếng, bằng không lại bị người ta đem ra bàn luận." Đinh Đương thở dài một tiếng, "Nói đi, chuyện kiện cáo của em nắm được bao nhiêu phần thắng?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhíu mày, "Quá hoàn hảo..." Lời cô nói có một chút đùa vui cùng chế nhạo, "Không phải còn có một vị Sở Tử Tiêu tài ba giúp đỡ tôi đó sao? Cô yên tâm đi!"

Đinh Đương mím môi, gật gật đầu, "Chắc do tôi lo lắng quá nhiều rồi... Vậy tôi ra ngoài làm việc trước nhé."

"Ừm" Giản Mạt sau khi thấy Đinh Đương rời khỏi đây, biểu tình trên mặt mới lập tức xụ xuống.

Nói không lo lắng thì chính là gạt người, ngay cả Sở Tử Tiêu cũng nói đoạn video này hoàn toàn có thể gây bất lợi cho cô...

Bất kể là Hàn Thật Thật hay là Lê Nhiễm Hạ, nếu cả hai người đều không có ai đứng ra nói chuyện thì thật sự là phiền phức lớn.

Hàn Thật Thật sẽ đứng ra sao? Mơ tưởng! Chuyện này không bao giờ có khả năng!

Còn về phía Lê Nhiễm Hạ thì không dễ có được cơ hội hành hạ cô như vậy, đâu dễ dàng bỏ qua?

Huống chi, thân là luật sư, đối với tình huống lần trước của cô, cô ta không ra mặt giúp ngay lần đầu, sau đó sự tình phát sinh được một ngày cũng không có chủ động đứng ra giúp... Nếu như hiện tại lại xuất hiện, chẳng phải là cô ta đang tự rước hoạ vào thân?

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt... Cô lấy điện thoại ra xem thử là ai gọi đến, thì hoá ra lại là Lý Tiểu Nguyệt.

"Con nhóc, đi ăn cơm với tớ..." Thanh âm Lý Tiểu Nguyệt rất nhẹ nhàng.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn nhìn thời gian đang chạy trên đồng hồ, còn mấy phút nữa là tan tầm rồi, "Nghe giọng cậu vui như vậy, lẽ nào... Cậu trúng số độc đắc hay là đang để mắt tới nam thần nào đây?"

"So với chuyện trúng số thì còn vui hơn nữa... Còn chuyện ngưỡng mộ nam thần gì đó thì để sau nói." Thanh âm Lý Tiểu Nguyệt lại vui thêm mấy phần, "Con nhóc, cậu không còn bị kiện nữa."

Giản Mạt lúc đầu là sững sờ, rồi lập tức nhíu mày, "Cậu nói cái gì?"

Lý Tiểu Nguyệt lộ ra ánh mắt suy xét, "Hàn Thật Thật bên kia đã từ bỏ đơn kiện... Lý do thì cậu cũng thật quá vô tâm, người ta chính là không muốn nói cho cậu biết. Thôi được rồi! Tình huống cụ thể thì để lúc ăn cơm rồi nói."

Giản Mạt nhíu mày, này không phải là nói thật ra là cô cố ý đẩy đó chứ?

Bất quá, vừa lúc nãy bộ mặt đang sầu muốn chết, thì lúc này lại được nghe tin đơn kiện bị huỷ bỏ... Giản Mạt cũng tự nhiên vui vẻ hẳn lên.

Dọn dẹp một chút, rồi cầm lấy túi xách ra ngoài, "Cậu đang ở đâu vậy?"

"Mình đang đứng trước cửa toà nhà văn phòng của cậu đây... Xe của cậu tạm thời để lại đi, ăn cơm xong mình sẽ đưa cậu về." Lý Tiểu Nguyệt bởi vì vui vẻ mà thanh âm có chút nhẹ nhõm, "Sáng mai tớ lại đưa cậu đi làm."

Giản Mạt tay cầm điện thoại đi vào thang máy ấn xuống lầu một, nghe xong cũng không hề cự tuyệt, "Được thôi."

Lý Tiểu Nguyệt thực sự có thể chờ đến lúc ăn cơm mới nói? Mắt thấy Giản Mạt lên xe, Lý TIểu Nguyệt liền phát huy những đặc điểm của một luật sư, "Bô bô" đem lời từ trong điện thoại ban nãy giải thích rõ ràng cho Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

"Mình thấy rất kỳ quái" Lý Tiểu Nguyệt vừa lái xe, vừa liếc nhìn Giản Mạt, "Con nhóc, cậu nói thử xem tại sao Hàn Thật Thật lại không tiếp tục báo án?"

Giản Mạt trầm ngâm, nghĩ đến tối hôm qua lúc cùng Sở Tử Tiêu ăn cơm có cùng hắn hỏi thăm một chút, "Có thể là do Tử Tiêu đi tìm cô ta chăng..."

Lý Tiểu Nguyệt lại liếc nhìn Giản Mạt, nghĩ nghĩ, rồi cũng hiểu ra vấn đề.Hàn Thật Thật thích Sở Tử Tiêu cũng không phải là chuyện gì bí mật... Nếu như Sở Tử Tiêu thực sự đi nói chuyện với cô ta, có lẽ cô ta sẽ nhìn đến mặt mũi của hắn mà để yên mọi chuyện, thế là sự tình đã được giải quyết, "Ôi, thời đại bây giờ so ra... Mỹ nam kế dùng còn được hơn mỹ nhân kế."

Giản Mạt bĩu môi, nhún nhún vai, lại cảm thấy chuyện có gì không đúng nhưng cũng không biết sai ở chỗ nào.

Xe dừng lại ở trước một nhà hàng Pháp, Giản Mạt nhìn sự xa hoa của nó mà cảm thán, "Cậu muốn tới đây ăn cơm sao? Nhưng là nửa tháng tiền lương của cậu chưa chắc sẽ trả đủ đâu đó."

"Hôm nay chị đây cao hứng!" Tinh thần Lý Tiểu Nguyệt lúc này cực kì tốt, thoải mái nói, "Hôm nay cứ tuỳ tiện gọi món, chị đây trả tiền!"

Xuống xe đem chìa khoá ném cho người trông xe, Lý Tiểu Nguyệt cùng Giản Mạt tiến vào nhà hàng.

Âm nhạc du dương, mềm mại lan toả khắp phòng ăn, khung cảnh ngập tràn sự lãng mạn...

Nhân viên dẫn Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt đi vào bàn, đưa thực đơn cho hai người, rồi rót thêm cho mỗi người một ly rượu vang đỏ.

Đồ ăn vẫn còn chưa được dọn lên, mặt Lý Tiểu Nguyệt liền biến sắc khi nhìn thấy Cố Bắc Thần dẫn theo một nữ nhân đi đến, "Chậc chậc, người so

https://thuviensach.vn

với người, thật là tức chết mà!"

"Cái gì?" Giản Mạt nhẹ hỏi.

"Không ngờ tới dùng cơm cũng có thể bắt gian được a..." Lý Tiểu Nguyệt cười lạnh, mày hơi nhíu lại nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Đem ra so sánh với một Sở Tử Tiêu dụng tâm, thì tâm tư của chồng cậu một chút cũng không hề rơi trên người cậu."

Giản Mạt theo tầm mắt Lý Tiểu Nguyệt mà quay đầu nhìn lại, liền trông thấy Cố Bắc Thần đang nghiêng mặt nói cái gì đó với người phụ nữ bên cạnh, trông có vẻ rất vui.

"Cậu có thể cho tớ biết, tại sao người chú so với người cháu lại kém xa như thế có được không?" Lý Tiêu Nguyệt nhẹ nói, "Sở Tử Tiêu thì thủ thân vì cậu, còn Cố Bắc Thần lại ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt."

Càng nói cô càng tức giận, "Mặc kệ lúc trước các cậu kết hôn là vì cái gì, nhưng nói như thế nào thì cậu cũng là vợ của hắn mà..."

Lý Tiểu Nguyệt hừ nhẹ, "Được thôi. Sự tình của cậu cùng Tô Quân Ly mặc dù không phải là thật, bất quá chính là do góc độ chụp có chút ái muội thì hắn không quan tâm cũng được. Cậu còn xém xíu bị ghép vào án tử, hắn cũng chẳng quan tâm... Thế nào, ý hắn chính là để cậu tự sinh tự diệt sao?"

Lý Tiểu Nguyệt di chuyển tầm mắt theo bóng lưng của Cố Bắc Thần, cũng không để ý tới khuôn mặt Giản Mạt đang có chút thay đổi, chỉ là càng nói càng tức giận.

Giản Mạt giật giật khoé miệng, "Mình với hắn chính là quan hệ dựa vào lợi ích có được từ đối phương..." Cô thu lại tâm tình, cứng rắn nói, "Hắn cần một người vợ, còn mình lại cần tiền... Một chuyện đánh đổi với một chuyện. Mình cũng không có tư cách xen vào chuyện riêng của hắn."

https://thuviensach.vn

"Chậc chậc." Lý Tiểu Nguyệt lắc đầu, cũng thu lại tầm mắt, "Không phải lúc trước hắn có nói, đối với cuộc hôn nhân này tuỳ lúc đều có thể thực hiện nghĩa vụ của vợ chồng sao?"

"..." Giản Mạt không nói gì mà chỉ sững sờ, lập tức nói, "Ai cũng muốn chuyện này, cứ coi như là chuyện cả hai bên đều có lợi đi!" Cô có chút xấu hổ nói, "Huống chi, vóc dáng của hắn cũng không tệ."

Lý Tiểu Nguyệt vừa nghe, liền bật cười khúc khích, sau đó rướn người qua chỗ Giản Mạt, thấp giọng thần bí mà hề hề nói: "Ý của cậu nói chính là... Chỉ cần Cố Bắc Thần, người này ở phương diện nào đó có thể thoả mãn cậu là được, đúng không?"

"Bùm" một tiếng, mặt Giản Mạt liền đỏ, lập tức có chút không vui hỏi: "Cậu thật hạ lưu, khách hàng của cậu biết được thì sao?"

Cánh tay xinh đẹp của Lý Tiểu Nguyệt chống ở mặt bàn, mu bàn tay vuốt cằm, nhìn Giản Mạt, "Ôi, có nam nhân nào mà không thích vuốt ve nữ nhân, nếu có người không thích việc này thì chính là người không bình thường... Thực sự là đáng thương cho người độc thân như chúng tớ đây."

Giản Mạt bất đắc dĩ khoét mắt.

"Nói, Cố Bắc Thần làm việc đó rất tốt đúng không?" Lý Tiểu Nguyệt vừa hỏi, vừa quét mắt về phía Cố Bắc Thần đang ngồi.

Kỳ thực, bởi vì lưng ghế dựa rất cao nên cũng không nhìn thấy được người...

Giản Mạt cũng vô ý thức nhìn lại, đôi mắt đẹp lướt qua một cảm xúc rất phức tạp, thanh âm có chút trầm nói: "Cậu đoán thử xem!"

Lý Tiểu Nguyệt bĩu môi, "Đối với nam nhân, may mà chỉ là quan hệ tiền tài... Nếu như đã yêu, vậy thì cứ chờ chết đi. Mỗi ngày đều nổi lên scandal,

https://thuviensach.vn

cũng sẽ chẳng bao giờ chịu thổ lộ tình cảm..."

Cô nhìn Giản Mạt mà nổi lên cảnh báo, "Nữ nhân thất thân liền rất dễ thất tâm, cậu cũng đừng làm chuyện gì điên rồ..."

Lý Tiểu Nguyệt lại nhìn về phía Cố Bắc Thần ngồi, hừ lạnh nói: "Nam nhân như Cố Bắc Thần, cậu có thể ngủ với hắn chỉ vì tiền, nhưng đừng dại mà yêu hắn, cùng đừng cố gắng lấp đầy khoảng không tịch mịch trong hắn..." Cô cảnh cáo, nhìn về phía Giản Mạt, "Biết không, con nhóc?"

Mặt Giản Mạt có chút khó coi, mày tự động nhíu lại, khiến Lý Tiểu Nguyệt lập tức mở to hai mắt nhìn, "Con nhóc, cậu sẽ không thích Cố Bắc Thần đâu, có đúng không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Ở Lại Khách Sạn Với Em

“Sao có thể chứ?” Giản Mạt trong vô thức liền phản bác lại.

“Không có khả năng tốt nhất đâu...” Lý Tiểu Nguyệt nói gì cũng là một luật sự, đầu óc suy nghĩ cũng sẽ sáng suốt rõ ràng: “Cậu cùng Cố Bắc Thần khẳng định sẽ không có kết quả... Quan trọng là bây giờ, cậu phải nhớ kỹ hai điều!”

Lý Tiểu Nguyệt rất nghiêm túc nói: “Một, là không được nảy sinh tình cảm với hắn. Hai, là không thể ở cùng một chỗ với hắn.”

Khóe môi Giản Mạt không khỏi co quắp xuống.

Lý Tiểu Nguyệt liếc mắt đến chỗ Cố Bắc Thần, cười lạnh: “Nếu cậu không thể làm được hai điều này, sau này đừng có khóc lóc chạy đến tìm mình...”

“Ha, không tìm cậu đâu! Bản thân mình ngồi xuống góc tường khóc cũng được...” Giản Mạt ngoài mặt thì vui cười, nhưng trong lòng lại rầu rĩ. Nhưng vì sao lại rầu rĩ, cô cũng không có suy nghĩ được.

Bữa cơm chòn chưa kịp ăn, điện thoại của Lý Tiểu Nguyệt đã vang lên...

Lý Tiểu Nguyệt nghe máy, nhưng vừa nghe đầu dây bên kia nói xong thì sắc mặt đã lập tức thay đổi: “Có ý gì?”

Cô lại nghe một chút rồi nói tiếp: “Được, nếu như cô muốn làm loạn, thì liền làm loạn đi... Nếu như tôi sợ cô thì tôi không phải Lý Tiểu Nguyệt!”

https://thuviensach.vn

Cúp điện thoại, tâm trạng đang tốt trong mắt Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên biến đâu mất.

“Làm sao vậy?” Giản Mạt chưa bao giờ thấy Lý Tiểu Nguyệt lạnh lùng như vậy cả, cứ như người gọi điện thoại đến với Lý Tiểu Nguyệt có thù oán vậy.

Lý Tiểu Nguyệt không trả lời ngay, nỗ lực hít thở vài hơi khím sau khi bình tĩnh lại mới nói: “Chuyện của văn phòng luật sư...” Ánh mắt của cô còn mang theo một tia quỷ dị, kỉm nén nói: “Con nhóc, mình...”

“Có việc bận thì đi giải quyết đi!” Giản Mạt mỉm cười nói: “Cậu với mình mà còn khách sáo sao?”

“Nhưng mà cậu...”

“Mình tự đi xe về được mà, sáng mai cậu sang đây đón mình là được.” Giản Mạt cụp mắt, cười nói.

“Thực sự là chị em tốt của mình mà...” Lý Tiểu Nguyệt hai tay ôm má Giản Mạt: “Đợi mình giải quyết xong công việc sẽ bồi thường cho cậu!”

“Chuyện đó là tất nhiên rồi.”

“Vậy mình đi trước đây.”

“Được!” Giản Mạt đáp, nhìn Lý Tiểu Nguyệt vội vàng rời đi, trong mắt có chút nghi hoặc.

Có thể là do cô quá nhạy cảm, hoặc cũng có thể là do cô cùng Lý Tiểu Nguyệt đã quá thân thiệt... Cô cảm thấy, cuộc điện thoại vừa rồi của Lý Tiểu Nguyệt, đó không phải là việc của văn phòng luật sư.

Bất quá, mỗi người cũng đều có không gian riêng tư của mình, nếu như Tiểu Nguyệt không muốn nói, thì có thể cho rằng Tiểu Nguyệt không biết

https://thuviensach.vn

nói với cô như thế nào.

Bữa ăn vốn có hai người đột nhiên lài chỉ còn một mình Giản Mạt, cô liền cảm thấy ăn có chút buồn chán... Chỉ đơn giản vừa ăn vừa lướt nhìn trên điện thoại mấy dòng tin tức của Lạc Thành.Xóa bỏ sự lo lắng, cơ bản chỉ còn nói về sự tình của cô cùng Tô Quân Ly... Đương nhiên, Hàn Thật Thật sau khi đã rút đơn kiện ở khắp nơi để giữ chức vụ "Chuyên gia" của mình, cũng không thiếu mấy phần phân tích ngôn luận.

Nghiêng đầu, Giản Mạt liếc nhìn về hướng của Cố Bắc Thần... Vị trí của cô chỉ có thể nhìn thấy đến chân của hắn cùng với một người phụ nữ xinh đẹp đang có chút nghiêng mặt.

Giản Mạt lúc này cảm giác đặc biệt sầu não, cụ thể là ở...

Cô là vợ chính, lại nhìn ông xã của mình cùng một người phụ nữ khác vừa nói vừa cười ở trong một phòng ăn dùng cơm, cô không tính. Nhưng chủ yếu là... cô lại ngồi một mình, rất lẻ loi.

Giản Mạt cũng không còn khẩu vị để dùng bữa nữa, cũng đứng dậy rời đi...

Bước từng bước chậm rãi ở Lạc Thành vào ban đêm, nơi chốn phồn hoa này chỉ có mình Giản Mạt phá lệ mà cô đơn.

Ngồi lên thành bồn hoa, Giản Mạt nhìn về phía trước... Dòng xe cộ cùng với ánh đèn đường kết hợp vẽ ra một buổi tối nhộp nhịp tấp nập. Nhìn nhìn, tầm mắt của cô lại trở nên mất đi tiêu điểm, mơ màng rời rạc, một chút tiêu cự cũng không có.

Có người dừng lại đứng trước mặt cô, che mất tầm mắt...

Giản Mạt khẽ nhíu mày, chậm rãi ngẩn đầu lên, vào lúc đối diện với đôi mắt sâu thâm thúy kia, khóe miệng cô liền vươn lên một ý cười.

https://thuviensach.vn

“A Thần, hình như em lại nhìn thấy ảo giác rồi...!” Giản Mạt hờn dỗi nói, đáy mắt lộ ra vẻ mơ màng, khóe môi câu dẫn.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, con ngươi sâu thẳm không thấy đáy, giống như một đáy vực sâu, giống như giao hợp với mực đồng thâm túy, đem tất cả những thứ quanh mình cắn nuốt không còn gì.

“Sao lại ngồi ở đây?” Cố Bắc Thần lạnh giọng hỏi.

“Nhìn cảnh đêm...” Giản Mạt nhíu mày nói bừa, sau đó nhìn hai bên một chút: “Tại sao anh lại ở đây?”

“Vừa rồi nhìn thấy một con mèo lang thang, nên đến xem thử...” Giọng nói của Cố Bắc Thần lộ ra một chút thờ ơ, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị tựa điêu khắc lại rất lãm đạm.

Giản Mạt đơ ra một chút, đến lúc có phản ứng lại thì trong lòng đã âm thầm nghiến răng nghiến lợi mà mắng Cố Bắc Thần một trận. Không nói gì, trực tiếp đem gương mặt ai oán nhìn về phía Cố Bắc Thần.

“Hừ!” Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng: “Xe em đâu?”

“Ở công ty...”

“Vậy sao người lại ở đây?” Cố Bắc Thần cau mày kiếm lại.

Giản Mạt liền như đứa trẻ phạm lỗi bị người lớn trách phạt, nhỏ giọng nói: “Cùng Tiểu Nguyệt ăn cơm, chỉ là... giữa chừng cô ấy có việc nên đi rồi, bỏ em ở đây!” Nói xong khóe miệng cô còn có chút ý cười,

Cố Bắc Thần đương nhiên biết cô cùng Lý Tiểu Nguyệt ở cùng nhau. Lúc nãy khi hắn và Kruis đi vào phòng ăn, cũng đã nhìn thấy hai người họ...

https://thuviensach.vn

“Anh đưa em về.” Cố Bắc Thần dứt lời, quay người đi về hướng chiếc xe hơi sang trọng đang dừng bên đường.

Giản Mạt đứng dậy, yên lặng theo sau Cố Bắc Thần... Nhưng khi cô vừa muốn mở cửa ghế sau thì Tiêu Cảnh đã vội vàng xuống xe chạy qua, mở cửa ghế lái phụ ra.

“Giản tiểu thư, mời!”

Giản Mạt khẽ nhíu mày, mặc dù cảm thấy rất kỳ quái nhưng cô vẫn ngồi vào ghế lái phụ.

Sau khi lên xe, cô mới hiểu, thì ra là chỗ ngồi phía sau có người, mà người đó lại chính là cô gái đi cùng Cố Bắc Thần cô đã gặp ở nhà hàng khi nãy.

Hiện tại là tình huống gì đây?”

Cô là vợ chính như tại sao lại có cảm giác như cô là tiểu tam vậy? Mặc dù cô hình như cũng chưa có được mọi người biết đến là vợ của Cố Bắc Thần...

“King.” Kruis nhíu mày nhìn Giản Mạt ngồi ở phía trên, vừa lúc cô ta nhìn Giản Mạt lại thấy Giản Mạt đang nhìn mình, đành mỉm cười khẽ gật đầu với cô, rồi dùng tiếng Pháp nói: “Cô ta là ai vậy?”

“Một người bạn!” Cố Bắc Thần dùng tiếng Pháp trả lời, âm thanh nhàn nhạt lạnh lùng.

Kruis vừa nghe vậy, không khỏi cười rộ lên... Đôi mắt xinh đẹp nhẹ liếc nhìn Giản Mạt, sau đó cũng không tiếp tục nói về chủ đề này nữa, chỉ là nói tiếp vấn đề còn dang dở khi nảy ở nhà hàng.

https://thuviensach.vn

Hai người cứ như vậy dùng tiếng Pháp trò chuyện với nhau, Giản Mạt nghe không hề hiểu... Cái loại cảm giác này, thật giống như là bọn họ đang nói điều gì đó về cô nên mới cố ý nói tiếng Pháp để cô nghe không hiểu vậy.

Xe dừng lại ở Lam Trạch Viên, cũng không có đi thẳng vào mà chỉ dừng ở bên ngoài...

Khóe miệng Giản Mạt vẽ ra một nụ cười rất tiêu chuẩn, quay đầu lại nói với Cố Bắc Thần: “Thần thiếu, cảm ơn ngài đã đưa tôi về...” Sau đó ánh mắt ám muội nhìn Kruis một cái, nụ cười càng rạng rỡ hơn nữa: “Chúc ngài có một buổi tối vui vẻ!”

Dứt lời, Giản Mạt rất tự nhiên mỉm cười nhìn Kruis gật đầu một cái như lời chào tạm biệt, sau đó xoay người xuống xe.

Từ đầu đến cuối, nét mặt của cô không hề thay đổi, thân ảnh vừa rời đi cũng không để lộ ra bất kỳ cảm xúc nào.

Đáy mắt Cố Bắc Thần đã sâu không nhìn thấy đáy: “Lái xe!”

Tiêu Cảnh nhìn vào kính chiếu hậu, lập tức xoay tay lái cho xe rời đi theo hướng ngược lại...

“Cô ta vừa nói... chúc anh có một buổi tối vui vẻ sao?” Kruis vẫn như trước dùng tiếng Pháp nói, trong giọng nói lộ ra ý cười.

Cố Bắc Thần không nói gì, nhân lúc xe chuyển hướng, nhìn vào kính xe đang phản chiếu thân ảnh ngày càng xa, cuối cùng thu hồi lại tầm mắt lạnh lẽo.

Kruis muốn từ nước ngoài trở về nước để phát triển, với lại cũng sắp ký hợp đồng với tập đoàn Đế Hoàng, nói về công việc và cả việc cá nhân, hắn đương nhiên phải ra đáng của một người chủ.

https://thuviensach.vn

Đang đưa Kruis về khách sạn, không biết thế nào lại bắt gặp Giản Mạt giống như bị người khác vứt bỏ ngồi ở ven đường... Một khắc kia, hắn biết rất rõ là không nên dừng lại, nhưng nhìn bộ dạng đáng thương đó của cô, hắn lại không nỡ.

“Anh nói xem... em mới về nước liền bị người khác nhầm là bạn gái của anh, điều này... anh nói có phải rất tốt không?”

Kruis nhíu mày, lần này lại là dùng tiếng Trung nói: “King, nếu đã bị người khác hiểu lầm như vậy, chi bằng...” Cô ta ôm lấy cánh tay của Cố Bắc Thần, cúi người tiến lên, bộ ngực tròn đầy dường như vô ý, lại không kiêng nể gì cọ lên người hắn: “Đêm nay, anh ở lại khách sạn với em, được không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Đến Bệnh Viện

Cố Bắc Thần nhíu chặt mày kiếm, trên khuôn mặt nghiêm nghị đẹp như điêu khắc ấy chỉ toàn lạnh lùng: “Buông ra!”

Âm thanh lạnh lùng phát ra trong nháy mắt làm cho không khí nhỏ hẹp trong xe đóng băng, từng góc cạnh rõ ràng trên gương mặt càng không kiêng nể mà lộ ra tia ghét bỏ.

Kruis có chút mất mặt buông Cố Bắc Thần ra, vén mái tóc quăn như sóng gợn ra sau: “Đều giống như trước đây, không chút thú vị, lạnh lùng, vô tình!”

Đôi đồng tử đen như mực của Cố Bắc Thần lạnh lẽo nhìn Kruis: “Về hợp đồng giữa cô và Đế Hoàng, ngày mai cô đến công ty trực tiếp tìm Tô San…” Hơi dừng một chút, hắn lại nói tiếp: “Còn có, việc trước kia Thiếu Sâm ở nước ngoài, tôi không hy vọng bị lọt ra từ miệng cô.”

Kruis nở nụ cười quyến rũ động lòng người: “King, trên đời này không có bức tường nào mà gió không lọt qua được!”

Con ngươi của Cố Bắc Thần trở nên rét lạnh, liếc nhìn Kruis bên cạnh: “Phải a…” Hắn nhẹ a một tiếng, toàn thân lộ ra một cỗ khí thế: “Nhưng mà tôi lại muốn cho chuyện này thổi qua không được!”

Kruis hơi nâng mắt nhìn Cố Bắc Thần, bởi vì ngạc nhiên mà hơi mở miệng, cuối cùng nhíu mày nói: “Người khác nói ra lời này, tôi sẽ chỉ cảm thấy rất nực cười, nhưng nếu anh đã nói như vậy… tôi nguyện ý tin tưởng anh.”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần thu hồi tầm mắt, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe…

Xe vô tình lướt qua một cửa hàng bách hóa, chiếc TV bên ngoài đang phát tin tức về việc tập đoàn Đế Hoàng thu mua tập đoàn JK.

“Đàn ông thế giới, cô không nên dính vào.” Cố Bắc Thần âm trầm nói: “Cô muốn có một cuộc sống ở trong làng giải trí, vậy thì hãy làm tốt cuộc sống của cô đi.”

Trong lòng Kruis có chút khó chịu, muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng lại chỉ mấp máy môi, không nói được gì.

Cố Bắc Thần đưa Kruis về lại khách sạn Phi Thiên, nhưng hắn cũng không cùng xuống xe.

“Không lên phòng tôi ngồi một chút sao?” Kruis làm ra gương mặt xinh đẹp, hỏi.

“Không tiện.” Cố Bắc Thần lãnh đạm nói: “Nghỉ ngơi sớm một chút.”

Kruis cũng không ép buộc, chỉ nở một nụ cười mị hoặc: “Được… Chúc ngủ ngon!”

Dứt lời, cô ta cúi người tiến lên, hôn lên má Cố Bắc Thần một cái, như một lễ tiết chào tạm biệt của người phương Tây, sau đó xuống xe, đạp đôi giày cao gót cao khoảng 10cm xuống đất, tiến vào trong khách sạn.

“Đến bệnh viện.” Cố Bắc Thần dửng dưng thu hồi tầm mắt, mở miệng.

Tiêu Cảnh “vâng” một tiếng, sau đó lái xe thẳng về hướng bệnh viện Mẫn Khang…

Trên con đường của Lạc Thành, xe cộ tấp nập, chiếc xe bên đường sáng chói cấp tốc chạy đi… Hội tụ thành một đường bóng loáng âm trầm, đầy rẫy những màu sắc.

https://thuviensach.vn

“Cậu trở về đi.” Cố Bắc Thần xuống xe, đồng thời lạnh lùng mở miệng.

Tiêu Cảnh biết tâm tình của Cố Bắc Thần lúc này rất không được tốt, nhưng lại không biết là vì cậu nói của Kruis, hay là vì việc lúc nãy trên đường gặp được Giản Mạt.“Được.” Tiêu Cảnh trả lời, đem chìa khóa xe giao lại cho Cố Bắc Thần, sau đó chính mình bắt xe rời khỏi bệnh viện.

Cố Bắc Thần đi thẳng đến phòng bệnh VIP, Mạc Thiếu Sâm lúc xế chiều hôm nay đã tỉnh lại, Lệ Vân Trạch đã đích thân kiểm tra cho cậu ta, rất may là không có gì đáng ngại.

“Cảm thấy thế nào?” Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Mạc Thiếu Sâm, hỏi.

Khóe miệng Mạc Thiếu Sâm vươn lên, cơ hồ cười như có như không: “Cậu đem sự tình giải quyết rồi, không chết được…”

Cố Bắc Thần nhíu mày: “JK sao có thể so với cậu được?”

Mạc Thiếu Sâm nở một nụ cười thâm sâu khó đoán, có chút cay đắng: “Lúc ấy nghe Cẩn Tịch nói… Cậu dùng thủ đoạn không bình thường với JK?” Mặc dù có một câu nghi vấn, nhưng hiển nhiên lại có phần khẳng định.

Cố Bắc Thần từ nhỏ đến lớn tính tình lạnh lùng, ngoại trừ những người được hắn coi là bạn bè hoặc người thân, bằng không… hắn sẽ không nhân nhượng dù chỉ một chút cảm tình.

Người như hắn, quá mức bạc tình, cũng quá mức lãnh huyết!

“Bọn họ dựng lên một màn tai nạn giao thông ngoài ý muốn như vậy, tôi chẳng lẽ không nên đáp lễ sao?” Cố Bắc Thần cười lạnh: “Cho dù bọn họ không muốn, cũng chỉ là bức tôi động thủ mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Mạc Thiếu Sâm im lặng không lên tiếng, hắn là một luật sư nổi tiếng, hắn biết rõ, Cố Bắc Thần làm như vậy chính là tự do ngoài pháp luật, đứng trên khu vực màu xám.

Nếu làm tốt thì thôi, còn nếu vạn nhất…

Mạc Thiếu Sâm dần nhăn lại mi tâm, trầm mặc một chút, mới nói: "Tôi không sao…" Hắn than nhẹ một tiếng, ngước mắt nhìn Cố Bắc Thần: "JK sợ là cũng ép không được, dù sao lần này nếu như tôi ra tòa, bọn họ ném được không chỉ có quyền kinh doanh."

Đôi mắt đen như mực của Cố Bắc Thần sắc bén nhìn Mạc Thiếu Sâm, trong lòng hắn lúc này muốn gì, hắn rõ nhất: "Tôi sẽ không vì hắn là cha của Tiểu Sơ mà mềm lòng một chút nào!"

Mạc Thiếu Sâm chỉ cảm thấy như ở vị trí con tim bị người nào đó hung hăng bốp mạnh, đau đến nghẹt thở. Giật giật khóe miệng, hắn chua chát cười nói: "Ông ta… cho tới giờ phút này, vẫn chưa từng xem A Sơ là con gái!"

Phòng bệnh đột nhiên rơi vào một khoảng trầm mặc, âm thanh tĩnh mịch làm nổi bật lên tiếng xe cứu thương ở bên ngoài bệnh viện, âm thanh "oa ô" đặc biệt biến hóa một cách quỷ dị.

Không có người nào thích đến bệnh viện, mặc kệ là bệnh nặng hay bệnh nhẹ, ở đây luôn có thể cho người khác cảm giác khó hiểu.

Nữ nhân toàn thân là máu, tóc tai bù xù đang nằm trên băng ca cấp tốc được đẩy vào phòng phẫu thuật, mái tóc hỗn độn che khuất gương mặt của cô, chỉ nhìn thấy đôi con ngươi yếu ớt cùng hơi thở toát ra sự tuyệt vọng.

Lúc Giản Mạt vừa mở cửa chuẩn bị bước vào phòng thì nhận được điện thoại, nói Lý Tiểu Nguyệt được đưa đến bệnh viện Mẫn Khang, sợ đến mức mặt mũi trắng bệch…

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cô lại không có xe, từ Lam Trạch Viên đến đó căn bản không thể không có xe, rơi vào đường cùng, cô đành phải gọi cho Sở Tử Tiêu.

“Xảy ra chuyện gì?” Sở Tử Tiêu nhìn sắc mặt trắng bệch của Giản Mạt, hỏi.

Giản Mạt khó khăn nuốt nước bọt trong cổ họng, đôi mắt không có tiêu điểm nhìn Sở Tử Tiêu lắc lắc đầu, trong lòng rất khổ sở: “Tôi… tôi cũng không biết. Tôi nhận được điện thoại của nhân viên cứu hộ gọi đến, nói Tiểu Nguyệt trước khi hôn mê vẫn còn gọi tên của tôi…”

Sở Tử Tiêu giơ tay vuốt nhẹ hai má Giản Mạt: “Đừng lo lắng, nhất định không có việc gì đâu.”

Tâm tình của Giản Mạt lúc này rất tồi tệ, vô thức gật đầu, tiếp thu lời trấn an của Sở Tử Tiêu đối với cô… Dường như, trong một khắc kia, tâm trạng an tâm trước đây đã trở lại.

Tới bệnh viện, cả hai người liền vội vàng chạy vào trong…

Lúc chờ thang máy, Giản Mạt chưa bao giờ cảm thấy thời gian trôi qua chậm như vậy.

Người thân của Lý Tiểu Nguyệt đã chuyển ra nước ngoài sau khi cô ấy thi đậu vào trường Lạc Đại. Cô ấy vì không thích xuất ngoại, nên sau khi tốt nghiệp vẫn ở lại Lạc Thành…

Bây giờ, ngoại trừ Giản Mạt là người bạn thân từ nhỏ đến lớn của cô ấy, thì không còn ai là người thân nữa, bạn bè thân thiết cũng không nhiều.

Nhìn Giản Mạt bởi vì chờ đợi cùng lo lắng mà đôi tay phát run, Sở Tử Tiêu vẫn yên lặng… Hắn nắm lấy bàn tay nhỏ đang run lên của Giản Mạt, trầm giọng trấn án cô: “Đừng lo, nhất định không có việc gì đâu, hửm?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tùy ý để Sở Tử Tiêu nắm tay mình, nghiêng đầu nhìn về phía hắn, hơi nhếch môi gật gật đầu.

“Đinh” một tiếng, thang máy rốt cục cũng đến, cửa thang máy vừa mở ra, Sở Tử Tiêu đã dắt tay Giản Mạt bước vào trong.

Giản Mạt lúc này mới phát hiện ra tay của mình được Sở Tử Tiêu nắm chặt, cô dời mắt nhìn về chỗ hai bàn tay đang nắm lấy nhau, đi qua cơn hoảng loạn.

Cửa thang máy chậm rãi đóng lại, nhưng cơ hồ ngay khi cửa sắp đóng lại hoàn toàn, bên ngoài có người ấn nút, cửa thang máy lại từ từ mở ra…

Ngay một khắc kia, tầm mắt của Sở Tử Tiêu liền đối diện với tầm mắt của Cố Bắc Thần… Trong nháy mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trên mặt Cố Bắc Thần chỉ có lạnh lùng, không có đến nửa phần tình cảm, đôi mắt như chim ưng kia cụp xuống, rơi vào chỗ hai bàn tay của Sở Tử Tiêu và Giản Mạt đang nắm lấy nhau, lập tức ngước mắt lên, lạnh lùng nhìn về phía Giản Mạt: “Xem ra… Lần này lại là đến lượt anh bị ảo giác rồi?”

Tiếng nói lạnh lùng tràn ra khỏi đôi môi mỏng, lộ ra từng đợt nguy hiểm… Liền như có một cái chùy hung hăng đập mạnh vào trong lòng Giản Mạt!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Sẩy Thai

Editor: An Nhiên & An Triệu

Giản Mạt hạ tầm mắt xuống, nhưng lại cảm nhận được có một ánh mắt sắc bén đang nhìn cô, vô thức ngước mắt lên, liền rơi vào tầm mắt lạnh lùng cười nhạo của Cố Bắc Thần.

Cô theo bàn năng liền muốn thoát khỏi bàn tay đang bị nắm của Sở Tử Tiêu, nhưng hắn nắm rất chặt, còn sức của cô thì lại rất yếu, cơ bản là không thoát ra được.

Trong lòng Sở Tử Tiêu lướt qua một chút tự giễu, buông tay Giản Mạt ra, ung dung bình thản nhìn Cố Bắc Thần, hỏi: "Đã trễ thế này cậu sao lại còn ở bệnh viện chứ?"

Chuyện Mạc Thiếu Sâm xảy ra tai nạn xe cộ phải nằm viện đã được Cố Bắc Thần phong tỏa tin tức hoàn toàn, ngoại trừ những người có liên quan, cơ bản là không ai biết cả.

"Đến thăm một người bạn." Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng, đồng thời cũng cất bước tiến vào thang máy.

Cửa thang máy dần đóng lại, bầu không khí bên trong chiếc thang máy nhỏ hẹp kia cũng dần trở nên quỷ dị, Giản Mạt đến thở cũng không dám thở mạnh, tâm tình trầm trọng không biết phải làm như thế nào.

Sở Tử Tiêu quay đầu lại nhìn Giản Mạt đang yên lặng đứng trong góc: "Tiểu Nguyệt gặp sự cố phải cấp cứu, nên..." Hơi dừng lại một chút rồi hắn

https://thuviensach.vn

nói tiếp: "Cô ấy không có xe, cháu vừa lúc cũng muốn đến bệnh viện, nên tiện đường đi đón cô ấy."

Cố Bắc Thần không nói gì, tay nhấn xuống con số hiển thị tầng lầu VIP của bệnh viện...

"Đinh" một tiếng, thang máy đã đến tầng lầu ở phòng phẫu thuật.

Giản Mạt hít một hơi thật sâu, liếm liếm môi dưới. Nghĩ tới sẽ hướng Cố Bắc Thần mà chào hỏi, nhưng nhìn đến khuôn mặt lạnh như băng kia rốt cuộc lời muốn nói lại nuốt xuống, hướng thẳng tới thang máy.

"Cháu đi xem..." Tâm tình Sở Tử Tiêu cũng trở nên trầm trọng, nói một tiếng liền xoay người đi theo Giản Mạt.

Cố Bắc Thần nâng khoé môi lên tạo thành một nụ cười lạnh lùng. Trước lúc cửa thang máy đóng lại, đem bóng lưng trải dài thành vệt bóng của hai con người đang vội vã kia mà thu hết vào mắt, đôi mắt như loài chim ưng đột ngột trở nên âm trầm.

Lúc này Giản Mạt không có tâm tình để mà quản việc trong lòng Cố Bắc Thần đang nghĩ gì, bước chân gấp gáp mang theo sự hoảng loạn đi tới cửa phòng mổ, nhìn tấm biển "Đang phẫu thuật" vẫn chưa tắt.

Lúc hai người đang ăn cơm, Lý Tiểu Nguyệt có nhận được điện thoại. Lúc đó cô cũng nhận thấy có cái gì đó không đúng, nhưng không thể nào nghĩ đến, sau khi rời đi... Lý Tiểu Nguyệt lại được đưa vào bệnh viện.

Có một y tá đi ngang qua, Giản Mạt không quản nhiều liền kéo lấy cô ta qua hỏi: "Xin chào, tôi là bạn của Lý Tiểu Nguyệt, tôi muốn hỏi thăm... Bạn của tôi thế nào, vì sao phải vào phòng cấp cứu lâu như vậy?"

Y tá bị Giản Mạt gấp gáp hỏi liền một mạch khiến cô không kịp phản ứng, mãi lúc sau mới hoàn hồn mà đáp: "A, cô là bạn của nữ bệnh nhân vừa

https://thuviensach.vn

được đưa vào vì chuyện ngoài ý muốn mà sẩy thai kia sao?" Cô ta không hề chú ý đến Giản Mạt đang sững sờ vì câu nói kia mà tiếp tục nói: "Đúng rồi, hai người nên mau chóng hoàn tất các thủ tục nhập viện đi."

"Cô nói cái gì? Vì chuyện ngoài ý muốn mà sẩy thai sao?"

Cô y tá gật gật đầu, sau đó xoay người tiến về phòng phẫu thuật.

Giản Mạt cứng đờ tại chỗ, nhất thời không kịp phản ứng vì một câu "Ngoài ý muốn mà sẩy thai" của nữ y tá, đầu óc nhất thời cảm thấy mờ mịt.

Sở Tử Tiêu nâng mắt nhìn Giản Mạt: "Anh đi làm thủ tục, một mình em ở đây được không?"

Giản Mạt mờ mịt hướng Sở Tử Tiêu, hơi nhếch môi gật gật đầu: "Cảm ơn anh..."

Sở Tử Tiêu chỉ thản nhiên cười cười, lập tức xoay người đi làm thủ tục nhập viện cho Lý Tiểu Nguyệt.

Nếu như có thể, hắn không muốn nghe những lời cảm tạ từ cô như vậy, liền giống như trước đây... Chuyện gì cô cũng có thể dựa dẫm vào hắn.

Thời gian chờ đợi bên ngoài đặc biệt trở nên dài dằng, Giản Mạt ngồi chờ ở ghế, nét đẹp trên mặt hoàn toàn bị che phủ, sắc mặt ngưng trọng.

Rốt cuộc, đèn "Đang phẫu thuật" cũng tắt...

Giản Mạt liền trước đứng lên, đợi một lúc, liền thấy bác sĩ cùng ý tá đi ra... Phía sau, là giường bệnh của Lý Tiểu Nguyệt đang còn hôn mê nằm trên đó.

Đầu tiên là liếc nhìn Lý Tiểu Nguyệt, sắc mặt cô tái nhợt, một chút huyết sắc cũng không có: "Bác sĩ, bạn tôi thế nào rồi?"

https://thuviensach.vn

Vị bác sĩ kéo khẩu trang xuống, nhìn Giản Mạt, sau đó rời tầm mắt qua Sở Tử Tiêu đang ở bên cạnh: "Cái đám nam nhân ích kỷ như các ngươi đã làm gì mà khiến cho bệnh nhân thành ra như vậy? Làm cho bệnh nhân bởi vì sẩy thai mà tử cung bên trong bị vỡ... Có phải sau này không còn muốn sinh con nữa đúng không?"

Sở Tử Tiêu có chút lung túng vì vị bác sĩ kia đã đổ hết mọi tội lỗi lên hắn, nhưng hắn cũng không có giải thích, chỉ đơn giản mà hỏi: "Cô ấy...Thế nào rồi?"

"Bên trong tử cung bị tổn thương, sau này muốn có đứa nhỏ thì e rằng là rất khó khăn." Bác sĩ lạnh lùng nói xong, báo cho y tá biết, sau đó xoay người rời đi.

Giản Mạt cùng Sở Tử Tiêu theo chân các y tá đẩy giường bệnh về phía phòng bệnh. Màn đêm buông xuống, không khí bên trong phòng bệnh đặc biệt khó thở.

"Vừa rồi..." Giản Mạt cắn môi dưới: "Thật xin lỗi."

"Mạt Mạt, em thật sự muốn cùng anh xa cách như vậy cho đến bao giờ?" Sở Tử Tiêu có chút bất đắc dĩ.

Giản Mạt rủ mắt xuống, lập tức nói: "Em ở lại đây được rồi, anh về đi..."

"Anh ở lại cùng em." Sở Tử Tiêu cự tuyệt: "Lỡ như có chuyện gì xảy ra, một mình em ở lại sẽ xoay sở thế nào?"

Giản Mạt giật giật khóe miệng: "Chẳng phải đã có Cố Bắc Thần ở lại bệnh viện rồi sao?"

Sở Tử Tiêu vừa nghe, lập tức chua chát... Đúng vậy, Bắc Thần ở bệnh viện, hắn có quyền gì ở lại với cô chứ?"

https://thuviensach.vn

"Lại là anh đi quá giới hạn..."

Giản Mạt ngước mắt, âm thầm than nhẹ một tiếng, cũng không có giải thích gì nữa. Vì có một số việc, càng nói sẽ chỉ càng làm cho người khác bị tổn thương.

"Về chuyện của Tiểu Nguyệt, anh có thể giữ bí mật được không?"

Sở Tử Tiêu gật đầu: "Anh hiểu rồi..." Hắn liếc nhìn Lý Tiểu Nguyệt đang yên tĩnh ngủ say: "Anh về trước đây... Nếu có xảy ra chuyện gì, em phải gọi điện thoại cho anh ngay lập tức, biết không?"

Giản Mạt gật đầu, tiễn Sở Tử Tiêu ra phòng bệnh... Vừa lúc, nhìn thấy Cố Bắc Thần đang đút một tay trong túi quần, đi đến.

"Bắc Thần..." Sở Tử Tiêu chào hỏi.

"Đi về sao?"

"Ừm!" Sở Tử Tiêu trả lời, quay đầu lại liếc nhìn Giản Mạt có chút co quắp người bên cạnh giường bệnh, môi dưới lập tức cảm thấy chua chát, gật đầu chào Cố Bắc Thần một tiếng, sao đó liền lướt qua hắn rời đi.

Sở Tử Tiêu đã lái xe rời đi, Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần cũng không có hành động gì.

Một người rũ mắt xuống như một đứa trẻ vừa phạm lỗi, một người thì ánh mắt sâu không nhìn thấy đáy, dường như rất hưởng thụ bộ dáng như vậy của cô.

"Anh..." Giản Mạt rốt cuộc cũng mở miệng, phá vỡ sự trầm mặc yên tĩnh kia: "Anh thăm bạn của mình xong rồi sao?"

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt co quắp khóe miệng: "Cái kia... em lúc ấy có hơi sợ hãi, cho nên..."

"Đây là giải thích sao?" Cố Bắc Thần nhẹ giọng hỏi.

Giản Mạt chớp chớp mi mắt, đáng thương gật gật đầu, bày ra dáng vẻ "Em nói đều là sự thật, anh phải tin em".

"Vì sao không điện thoại cho anh?" Cố Bắc Thần lạnh giọng hỏi.

Giản Mạt rũ mắt xuống, lẩm bẩm nhỏ giọng nói: "Trên xe của anh có người đẹp, đâu có tâm trạng để ý đến em chứ?" Lời cô nói ra vốn là oán giận, nhưng qua giọng nói lại lộ ra một chút vị chua.

Tâm tình bình tĩnh trong mắt Cố Bắc Thần lúc đầu bỗng được cảm giác vui vẻ thay thế, nhưng trên gương mặt tuấn tú kia vẫn không có để lộ ra bất kỳ biểu cảm nào: "Phải ha, đúng ra lúc nhìn thấy em ở bên đường, không nên đưa em về mới phải..."

Giản Mạt bỗng nhiên ngước mắt, trong mắt chỉ có tức giận nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, không nói gì thêm...

Trong lòng hắn lúc này chỉ đang suy nghĩ, nếu như lúc ấy không đưa Giản Mạt trở về, cô cũng có thể tùy tiện bắt xe đến đây, cũng sẽ không ở cùng một chỗ với Sở Tử Tiêu.

Giản Mạt âm thâm nhe răng nhếch miệng, oán thầm Cố Bắc Thần, hơi nghiêng đầu nhìn hắn.

"Định tối nay ở lại đây luôn sao?" Cố Bắc Thần hỏi.

"Tiểu Nguyệt không có người chăm sóc..." Giản Mạt rất thông minh trả lời.

https://thuviensach.vn

"Cũng vừa lúc..." Cố Bắc Thần đột nhiên tiến lên mấy bước, cúi người sát vào Giản Mạt: "Đêm nay anh cũng không quay về. Hay là..." Hắn cố ý dừng lại, nhìn đôi mắt hiếu kỳ của cô, môi mỏng vươn lên, thanh âm trầm thấp mà giàu từ tính chậm rãi tràn ra môi mỏng...

"Nếu không chúng ta thử ở bệnh viện xem sao đi? Thử xem trên giường bệnh có thể một bước đến khi cao trào hay không, hửm?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Cố Bắc Thần, Anh Thật Lưu Manh!

Editor: Thượng Quan An Triệu

Giản Mạt giật mình nhìn Cố Bắc Thần, miệng cô không ngừng mấp máy, cuối cùng nghẹn đỏ mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Cố Bắc Thần, anh... anh... thật lưu manh!"

Cố Bắc Thần nhẹ giương môi mỏng như có như không cười nhạt, đôi mắt thâm thuý như biển, chăm chú nhìn Giản Mạt, trong thanh âm hoàn toàn đều là ái muội hỏi: "Thế nào, cùng vợ mình làm loại chuyện này... Cũng là lưu manh sao?"

"..." Mặt Giản Mạt càng ngày càng đỏ hơn.

Sống chung với Cố Bắc Thần đã một thời gian nên cô biết người này da mặt rất dày, so với một tổng tài bá đạo thì hoàn toàn khác xa... Thế nhưng, chỉ khi nào hai người ở trên giường hay ở chỗ không người thì hắn mới lộ ra bộ mặt này.

Lúc này đang ở bệnh viện, hắn, hắn... Vậy mà cũng có thể nói những lời hạ lưu đó!

Giản Mạt bị ánh mắt không chút che giấu dục vọng của Cố Bắc Thần làm cho đỏ mặt. Cô vốn là một người rất xinh đẹp, ở dưới ánh đèn càng làm nước da trắng hồng của cô thêm nổi bật,nhưng lúc này bởi vì cô đang đỏ mặt mà thân mình ửng lên một mạt hồng nhạt, trông vô cùng kiều diễm, vô cùng kích thích người khác muốn phạm tội.

https://thuviensach.vn

"Mặc kệ anh!" Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi nói, đoạn xoay người tiến về phía phòng bệnh.

Lúc bình thường ở những nơi riêng tư cô cũng hay làm nũng với Cố Bắc Thần, cũng thường dính lấy anh... Nhưng ở trước mặt công chúng mà nói những lời như thế thì mặt của cô cũng không dày tới trình độ như vậy.

Giản Mạt đi vào cũng được một lúc, phát hiện Cố Bắc Thần cũng không có tiến vào... Nhẫn nhịn, rốt cuộc cũng không đợi được đành giả bộ đi đến cửa phòng bệnh nhìn lén.

Được thôi... Trên hành lang đâu còn bóng dáng của Cố Bắc Thần?

Giản Mạt nói thầm trong miệng, đem cửa phòng đóng lại, trong mắt hoàn toàn là sự bất mãn cùng thất vọng.

Ngồi ở trên sô pha, Giản Mạt lẳng lặng nhìn sắc mặt tái nhợt của Lý Tiểu Nguyệt, tâm tình đặc biệt trầm trọng... Bởi vì Sở Tử Tiêu đi làm thủ tục nhập viện, nên chỉ có một mình cô ngồi trong phòng bệnh đặc biệt yên tĩnh này.

Tiểu Nguyệt vào lúc nào thì mang thai? Chủ yếu là... Người đàn ông đó là ai?

Người lúc ấy gọi điện thoại đến chính là nam nhân kia sao? Nghe khẩu khí của bác sĩ, rõ ràng chính là vì ngoài ý muốn mà Tiểu Nguyệt mới bị sảy thai, đồng thời cũng làm tử cung bị tổn thương.

Tâm tình Giản Mạt càng lúc càng khủng hoảng, thậm chí cô cũng bị bi thương bao trùm...

Ngày thường, Tiểu Nguyệt luôn là người bất khả xâm phạm, cô cũng chưa bao giờ nghĩ tới, loại chuyện này lại có thể phát sinh trên người của Tiểu Nguyệt như vậy.

https://thuviensach.vn

Phòng bệnh yên tĩnh làm thần kinh Giản Mạt có chút ngưng trọng, có quá nhiều nghi hoặc, cộng thêm sự cô độc khiến cô sợ hãi, tim đập có chút nhanh, khoé miệng không khỏi tự giễu mà giương lên.

Đột nhiên, cửa phòng bệnh truyền đến tiếng gõ khẽ vang lên, Giản Mạt vô ý thức nghiêng đầu nhìn lại...

Vốn tưởng là chuyên viên điều dưỡng theo lệ thường đến xem, nhưng nhìn đến Cố Bắc Thần đang đứng ngoài cửa, cô hơi sững sờ, "Anh không phải đã đi rồi sao?"

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, đem notebook để lên bàn trà, tiện tay đem hộp đựng thức ăn đưa tới trước mặt Giản Mạt, "Em muốn anh rời đi?"

Giản Mạt liếc mắt nhìn hộp đựng thức ăn, lại nhìn về phía notebook, trong lòng biết Cố Bắc Thần vẫn ở nơi này quan tâm cô, không khỏi dâng lên một trận ấm áp... Ngay cả sự cô độc cùng lo lắng ban nãy cũng biến thành hư không.

"A Thần..." Mũi Giản Mạt có chút chua xót, cô liền tiến lên ôm lấy cánh tay Cố Bắc Thần, đầu dựa vào bả vai hắn, "Tối hôm nay anh cũng ở lại chỗ này với em có đúng không?" Cô xác định hỏi, tránh cho chính mình tự mình đa tình.

"Ừm" Cố Bắc Thần chỉ lạnh lùng trả lời.

Giản Mạt thoáng cái cảm động, "A Thần, anh thật tốt..." Cô bật dậy đứng trước anh, hai tay ôm lấy mặt anh đánh "bẹp" một cái.

Cố Bắc Thần như trước vô cảm, chỉ là, đôi mắt đen dần dần trở nên thâm thuý, chỗ sâu nhất trong đáy mắt tràn ra tiểu ý, "Đối với em tốt? Hừ, anh còn sợ sẽ bị em cắm sừng!"

https://thuviensach.vn

"..." Khoé miệng Giản Mạt co quắp lại, một phen buông Cố Bắc Thần ra, sau đó bĩu môi liền chuẩn bị ăn khuya.

Nhìn thấy bộ dáng Giản Mạt tức giận, Cố Bắc Thần không nhịn được, khoé miệng nhẹ nhàng tràn ra ý cười, rất lãnh đạm. Nhưng trong nháy mắt liền tắt, "Mặc kệ là chuyện công việc hay chuyện cá nhân, cách xa Tử Tiêu một chút."

Giản Mạt giả bộ như không nghe thấy, chỉ lo mở nắp, ánh mắt sáng lên... Lại là vằn thắn dầu vừng.

"Chị anh cùng với chồng chị ấy mặc dù sẽ không buồn chán đến mức đi xem mấy loại tin tức nhảm nhí đó... Nhưng người khác không biết thân phận của em, bọn họ sẽ tin chuyện này." Cố Bắc Thần tiếp tục cảnh cáo.

Giản Mạt không để ý tới, cầm cái thìa lên bắt đầu ăn.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, thấy Giản Mạt chính là quyết tâm không để ý tới hắn, cũng thôi không nói... Mở notebook bắt đầu xử lý công sự.

Lúc ấy bởi vì Lý Tiểu Nguyệt rời đi, Giản Mạt cuối cùng cũng không có tâm tình, ăn cũng không nhiều.

Vừa lúc nãy không cảm thấy đói, nhưng khi hương vị của vằn thắn dầu vừng xông vào mũi, lập tức tâm trạng khẩn trương cũng được buông xuống, liền thực sự cảm thấy đói không chịu được... Không đầy một lát, một chén vằn thắn dầu vừng được cô xử lý sạch sẽ.

Thu thập xong mọi thứ sau khi ăn, Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần đang chăm chú nhìn máy tính, biết hắn xử lý công sự cũng không quấy rầy hắn...

Chỉ là, cô vô thức nghiêng đầu nhìn hắn, cứ nhìn như vậy đến lúc quên mất, cứ như đang nhìn một vật thể to lớn nào đó.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nguyên bản rất chuyên tâm vào xử lý công việc, ban đầu còn có thể chững chạc đàng hoàng, nhưng cuối cùng vẫn bị ánh mắt nhìn chằm chằm của Giản Mạt đánh bại, hắn có thể an tâm làm việc thì chỉ có là quỷ mới có thể!

"Nếu như em không để ý thì cùng anh ở trong phòng bệnh kích tình một chút... Anh có thể bỏ qua việc em đang câu dẫn anh!" Môi mỏng Cố Bắc Thần tràn ra âm thanh trầm thấp mang đầy âm cảm cùng từ tính, đôi mắt như chim ưng càng nóng rực nhìn về phía Giản Mạt.

Giản Mạt giật mình, vội vàng nghiêng tầm mắt, "Em không có nhìn anh đâu!"

"Anh có nói rằng em đang nhìn anh sao?" Cố Bắc Thần nhẹ nhàng hỏi.

"..." Giản Mạt liền hạ khoé miệng, âm thầm mắng chính mình ngu ngốc, chỉ đơn giản không có trả lời.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thuý nhìn Giản Mạt một hồi, cuối cùng thu lại tầm mắt tiếp tục công việc...

Sự việc của JK đã bị bức ép đến nghiêm trọng, quyết định nửa tháng sau sẽ mở phiên toà, hắn cũng sẽ không thu đơn kiện lại. Bất kể là thế giới bên ngoài, hay là thế giới ngầm, JK... Đế Hoàng đã quyết định thì bọn họ nhất định phải bị như vậy!

Giản Mạt không tiếp tục nhìn Cố Bắc Thần, chỉ là thỉnh thoảng vụng trộm liếc mắt một cái...

Lúc làm việc, Cố Bắc Thần so với bình thường còn mê người hơn, Giản Mạt sợ hãi chính mình sẽ lại nhìn anh đến thất thần, cuối cùng chỉ đơn giản lấy điện thoại di động ra chơi.

https://thuviensach.vn

Chơi một hồi, bác sĩ điều trị tiến vào theo lẽ thường mà kiểm tra bệnh nhân...

Nhìn thấy Cố Bắc Thần ngồi ở chỗ kia một hồi, lập tức kinh ngạc, nhưng nháy mắt cũng khôi phục lại vẻ bình thường, bắt đầu kiểm tra cho Lý Tiểu Nguyệt.

"Bác sĩ, bạn tôi có khoẻ không?" Giản Mạt thấy bác sĩ kiểm tra xong, vội vàng hỏi.

Bác sĩ sắc mặt có chút ngưng trọng, "Thân thể tổn thương khá lớn, ngày mai sẽ tiến hành kiểm tra tỉ mỉ hơn... Nhưng mà, sau này việc thụ thai sẽ rất khó khăn, dù cho mang thai, có thể cũng sẽ tạo thành quán tính sẩy thai là việc tất nhiên."

Cố Bắc Thần đã buông máy tính xuống đứng dậy, "Có biện pháp giải quyết nào không?"

"Thần thiếu!" Bác sĩ chào hỏi, mới hồi đáp, "Sau thời kỳ này chỉ có thể an dưỡng thật tốt, nhưng cụ thể có đạt được hiệu quá hay không, chính là nhờ bản thân bệnh nhân hoặc vận khí mà thôi."

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, liếc nhìn Giản Mạt đang khổ sở, tiếp theo nói: "Mặc kệ là thứ thuốc nào, cứ việc dùng... Trong nước không có thì điều người sang nước ngoài mua, mọi chi phí đều do tôi trả."

Bác sĩ nghe, hơi kinh ngạc, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt có một mạt tia sáng quái dị lướt qua.

Chỉ thấy hắn gật gật đầu, nói: "Để lại hậu đại chính là thứ tượng trưng cho một người phụ nữ, sẩy thai đối với nữ nhân là một việc rất đau đớn..." Bác sĩ ý tứ nói, "Chẳng sợ uống thuốc tránh thai, đối với nữ nhân mà nói có đôi khi cũng là tổn thương chí mạng."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày kiếm.

Bác sĩ vẫn nhìn Cố Bắc Thần, trong mắt loé ra lời khuyên, nghiêm trang nói: "Dùng biện pháp phòng tránh là chuyện cần làm... Kỳ thực, đôi khi đàn ông cũng nên chủ động!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Nghe Nói Cậu Làm Người Phụ Nữ Nào Đó Lớn Bụng

Cố Bắc Thần sắc mặt càng ngày càng kém, quả thực chính là y hệt như bị mây mù bao phủ.

Ban đầu, Giản Mạt còn ngu ngơ không hiểu, đến khi hiểu rõ thâm ý của bác sĩ, cô không nhịn được cười như điên trong lòng, chỉ là bởi vì nhịn cười mà khuôn mặt xinh đẹp vặn vẹo đến khó coi.

Ha ha ha, bác sĩ này thật mạnh mẽ! Vậy mà có thể liên tưởng Tiểu Nguyệt lưu sản cùng Cố Bắc Thần có liên quan.

Nếu như đang trên giường bệnh không phải là bạn thân cô Tiểu Nguyệt, nếu người bị hiểu lầm không phải là "lão công" của cô, thì cô nhất định sẽ nói móc Cố Bắc Thần.

Lúc phẫu thuật, bác sĩ phẫu thuật lại tưởng Sở Tử Tiêu là nam nhân của Lý Tiểu Nguyệt, bây giờ, bác sĩ điều trị lại tưởng nhầm Cố Bắc Thần. Cô cảm thấy, bác sĩ của bệnh viện này, thật có tinh thần trượng nghĩa a.

Bác sĩ điều trị dặn dò cẩn thận sau đó rời đi, trước khi rời đi cũng không phát hiện ra trên khuôn mặt âm trầm của Cố Bắc Thần lộ ra vẻ bất mãn.

"Bác sĩ ở đây đều không có mắt!" Cố Bắc Thần không vui nói

"Đều tại anh phong tỏa tin tức với bên ngoài, bác sĩ nghĩ như vậy cũng không có gì kì quái cả." Giản Mạt hừ nhẹ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt: "Thế nào, không hề để ý anh và Lý Tiểu Nguyệt bị hiểu nhầm?" Anh hừ lạnh, "Vậy để anh đi ra ngoài chứng thực việc vô cớ bị hứng chịu tội danh này được rồi."

"Được thôi!" Giản Mạt cong khóe môi.

Ánh mắt của Cố Bắc Thần sâu thẳm: "Thế nào, thật không để ý?"

Giản Mạt bề ngoài cười thật tươi, nhưng bên trong đã khó chịu đến cười không nổi, cô hạ mi mắt: "Nếu Tiểu Nguyệt đồng ý, em sẽ rút lui."

"Không sợ mất đi khoản tiền sinh hoạt kếch xù kia sao?" Cố Bắc Thần cười nhẹ, khuôn mặt điển trai đầy vẻ châm chọc.

Giản Mạt làm một bộ dáng vô tội: "Không có cách nào... Ai bảo đối tượng là bạn thân Tiểu Nguyệt của em chứ... Còn có, lão công cũng có thể nhân nhượng một chút mà."

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn Giản Mạt thật lâu, sau đó thu lại tầm mắt, tiêu soái ngồi lại trên sopha, cầm notebook, tiếp tục công việc đang dang dở.

Giản Mạt vốn chỉ định đùa, thật không nghĩ đến làm hắn sinh khí tức giận, thu lại nụ cười, ngoan ngoãn ở một bên ngồi, tay chống lên thành sopha nhìn Lý Tiểu Nguyệt vẫn hôn mê.

Nếu như, Tiểu Nguyệt tỉnh lại, biết bản thân sau này mang thai rất khó khăn, có phải... rất thương tâm không?

Nghĩ đến người đàn ông khốn nạn làm cô ấy có thai, còn hại cô ấy lưu sản, Giản Mạt không nhịn được trong lòng dấy lên ngọn lửa...

Bóng đêm càng lúc càng mù mịt, bởi vì múi giờ chênh lệch, Cố Bắc Thần bắt đầu tham gia cuộc giao dịch với phía Âu Mỹ bên kia.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nằm bò lên tay vịn sofa, không còn biết thời gian an an ổn ổn ngủ ngon. Trong phòng yên tĩnh, trừ tiếng hít thở thì chỉ có âm thanh bàn phím phát ra từ máy tính của Cố Bắc Thần.

Trời ban đêm vào đầu thu có chút lạnh, Cố Bắc Thần nghiêng đầu, Giản Mạt yên lặng ngủ, nhưng bởi vì ngủ không được thoải mái mà mày cô nhíu lại, hắn thấy vậy cũng không nhịn được cau mày kiếm.

Đem máy tính đặt sang một bên, Cố Bắc Thần cởi tây trang, cẩn thận ôm Giản Mạt, đặt đầu cô lên đùi anh, điều chỉnh cô nằm ở tư thế thoải mái nhất, sau đó đắp tây trang trên người cô.

Có lẽ là do mùi hương quen thuộc tràn ngập bao quanh, hoặc cũng có lẽ là do tư thế ngủ này so với ban nãy dễ chịu hơn một chút, Giản Mạt hơi xoay người, chân đặt trên sofa, bàn tay nhỏ bé nắm lấy áo sơ mi của Cố Bắc Thần, hoàn toàn chìm vào mộng say.

Giản Mạt ngủ rất thoải mái, nhưng Cố Bắc Thần biết, chính mình đã làm chuyện ngu ngốc gì?

Hắn chỉ quan tâm Giản Mạt ngủ không thoải mái, hoàn toàn không nghĩ đến Giản Mạt lại... tạo thành tư thế này ngủ!

Bàn tay hư hỏng của cô siết chặt một góc nơi kia làm hắn nghẹn khuất, bởi vì xoay người, mặt của cô đối diện sát với thứ kia của hắn.

Hô hấp nhè nhẹ ấm áp của cô xuyên qua tầng vải vóc, truyền đến bên trong làm da thịt của hắn, xẹt qua luồng điện, tê tê dại dại, đồng thời địa phương kia cũng đã rục rịch có phản ứng.

Tiểu huynh đệ của hắn đã đứng lên kháng nghị, nhưng dưới tình huống này, hắn chỉ có thể, nhịn!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần thoạt nhìn lạnh lùng nghiêm nghị, nhưng đường nét trên khuôn mặt đã cứng ngắc. Hắn cảm nhận được ham muốn của mình, đối với thân thể Giản Mạt, hắn chính là không có cách nào chống cự.

Cố Bắc Thần tìm việc khác nhằm di chuyển lực chú ý.Cái này được rồi, tự mình giải quyết một chút... Không được, Giản Mạt còn đang ở trên đùi...

Hay là đi tắm nước lạnh hạ hỏa... Cũng không được, Giản Mạt ở trên đùi...

"Ôi!" Cố Bắc Thần thở dài, nhìn phần thân đã đứng thẳng cứng rắn, âm trầm than: "Đối với loại vô tâm vô phế này, tiểu đệ, ngươi vẫn phải nhịn a!"

Ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt đang ngủ an ổn, đột nhiên nhớ đến lời bác sĩ nói, sử dụng thuốc tránh thai lâu ngày cũng sẽ gây tổn thương đến cơ thể.

Một đêm khó nhịn dày vò cũng qua đi. Đến khi phía đông ló dần từng tia sáng đầu tiên của ngày mới, Giản Mạt khẽ ngâm một tiếng, yếu ớt chuyển mình có dấu hiệu tỉnh...

Đập vào mắt đầu tiên là đường nét khuôn mặt hoàn mĩ của Cố Bắc Thần, cằm cao ngạo, hắn dựa vào thành ghế sofa ngủ, cho dù vậy vẫn không giảm đi vẻ tuấn mĩ chút nào.

Giản Mạt nhíu mày, đầu tiên chính là, tự nhiên phát hiện bản thân nằm trên đùi hắn. Hơn nữa, tay của hắn... không chút cố kị đặt trên ngực cô.

Cái này cũng không phải chuyện trọng điểm.

Trọng điểm là, Giản Mạt cảm nhận một đạo ánh mắt đầy ý cười gian trá, cô chậm rãi quay đầu nhìn lại, liền thấy bạn thân Lý Tiểu Nguyệt sắc mặt tái nhợt, nhìn cô nở nụ cười không có ý tốt.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt giật mình, liền mở tay Cố Bắc Thần vội vã ngồi dậy.

Cố Bắc Thần bị Giản Mạt làm cho tỉnh giấc, lập tức khó chịu nhíu mày, ánh mắt có chút âm trầm nhìn tên đầu sỏ Giản Mạt.

"Tiểu Nguyệt, cậu tỉnh rồi sao?" Giản Mạt bất chấp lúng túng bước lại gần ân cần hỏi "Có nơi nào không thoải mái không?"

Lý Tiểu Nguyệt tinh thần không tốt lắm lắc đầu, ánh mắt nhìn Cố Bắc Thần mang vẻ dò hỏi.

"Anh ấy vừa hay cũng đến bệnh viện thăm bạn của anh ấy, liền ở đây cùng mình!" Giản Mạt giải thích, sau đó không nhịn được thở dài, "Hôm qua nhận được điện thoại, cậu hại mình sợ muốn chết."

Lý Tiểu Nguyệt cay đắng cười: "Nhóc con, xin lỗi!"

"Nói bậy bạ gì đó!" Giản Mạt trừng mắt, sau đó mới đem lời đã cân nhắc kĩ ra nói, "Là ai đem cậu biến thành như vậy?"

Lý Tiểu Nguyệt cây ngay không sợ chết đứng, không thèm mở lời.

"Anh đi trước." Cố Bắc Thần rất hiểu chuyện mở miệng "Một lát bảo Tiêu Cảnh đưa em về nghỉ ngơi." Nói xong, hắn lướt qua Lý Tiểu Nguyệt, "Còn cô, tôi đã an bài một căn hộ, khi sức khỏe ổn về nơi đó dưỡng thân thể."

Giản Mạt trong lòng ấm áp, cô mân môi mềm gật đầu, ra vẻ hờn dỗi nói: "Cảm ơn lão công."

Cố Bắc Thần ánh mắt thâm sâu hướng Lý Tiểu Nguyệt gật đầu chào, xong sải bước tiêu soái ra ngoài. Hắn biết, nếu hắn ở lại, Giản Mạt sẽ không hỏi được chuyện gì cả.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần vừa ra khỏi phòng bệnh, thế nào lại đụng Lệ Vân Trạch đang đi tới...

"Chưa nghe thấy lúc này có ca bệnh nào mà phải để anh tự ra tay phẫu thuật."

Lệ Vân Trạch mỉm cười: "Nghe nói..." Ánh mắt cáo già của hắn đảo qua phòng bệnh "Thần thiếu anh, làm cô gái nào lớn bụng?"

"...." Cố Bắc Thần nhíu mày.

Bệnh viện này là của Lệ gia, hắn cũng không ngạc nhiên khi Lệ Vân Trạch lại biết tin hắn ở phòng bệnh kia cả đêm.

"Quản người của anh cho tốt!" Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, cũng không để ý Lệ Vân Trạch, hướng thang máy, tính toán đi xem Mặc Thiếu Sâm quản lí công ty ra sao.

Lệ Vân Trạch mặt dày không từ bỏ, cùng hắn chen vào thang máy, vẻ hóng chuyện: "Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Bạn thân của Giản Mạt." Cố Bắc Thần dửng dưng giải thích.

Lệ Vân Trạch nhíu mày: "Nói như vậy, Thần thiếu anh là bồi Giản Mạt?"

Hắn nhẹ a một tiếng như hiểu rõ, ánh mắt nhìn Cố Bắc Thần xẹt qua một tia thâm thúy ái muội, lại vài phần nghi hoặc... giống như, đêm qua hắn ta không chăm sóc bệnh nhân, mà là cùng lão bà bồi nhau cả đêm làm cái chuyện kia vậy....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Ngược Đàn Ông, Anh Giúp Em!

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày nhìn Lệ Vân Trạch, sau đó thang máy "đinh" một tiếng, hắn thu hồi tầm mắt, hướng về phía cửa thang máy.

Hắn không trả lời làm Lệ Vân Trạch nghi hoặc, có một số việc, cứ thuận theo tự nhiên sẽ tốt hơn.

Cùng Giản Mạt ở một chỗ cơ hồ không tệ... Nếu bắt buộc bên người phải có một người bạn gái, kỳ thực, cô ấy là một lựa chọn hoàn hảo.

Tất nhiên, ngoại trừ việc cô ấy dây dưa không rõ cùng Sở Tử Tiêu!

Lệ Vân Trạch nhìn dáng vẻ lạnh lùng của Cố Bắc Thần, khóe miệng vươn ý cười, bốn người là bạn thân từ nhỏ, vậy mà không ngờ, Cố Bắc Thần mặt lạnh lại kết hôn trước hai năm.

"Tháng sau là kỉ niệm kết hôn của hai người đúng không?" Lệ Vân Trạch đột nhiên hỏi, "Nếu như cảm thấy không tệ, cậu có tính toán công khai không?"

Cố Bắc Thần dừng bước, mắt ưng híp lại, sau đó rất nhanh lại khôi phục như ban đầu, dửng dưng, cũng không nói gì hướng đến phòng bệnh của Mặc Thiếu Sâm.

Lệ Vân Trạch nhìn bóng lưng Cố Bắc Thần, khẽ thở dài, nhàn nhạt lên tiếng: "Bắc Thần, có một số việc... Nên quên, nên buông tay, còn sớm quyết định. Vì sao lại phải tự khó xử chính mình?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không dừng lại, cũng không quay đầu, bước chân trầm ổn hữu lực, không nhanh không chậm đi về phía trước... Chỉ là, bóng lưng lại có phần cô đơn thê lương khó tả.

.....

"Nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Giản Mạt nhìn Lý Tiểu Nguyệt, một bộ dáng sống chết không muốn nói.

Lý Tiểu Nguyệt trầm mặc một lúc, sau đó thở dài nhẹ nhàng nói...

"Cậu có nhớ hai tháng trước tớ đi công tác ở thành phố Đông Hải không?"

Giản Mạt dừng một chút: "Có một là vụ án nghiêm trọng cần cậu đi thu thập dữ liệu hay không?"

Lý Tiểu Nguyệt gật đầu: "Tớ cùng người đàn ông kia chính là xảy ra vào ngày hôm ấy." Cô ấy cụp mắt, "Hôm đó, tớ uống say..."

Giản Mạt hung hăng nhíu mày, trong lòng căng thẳng, "Anh ta..." Hơi ngừng một lúc, cô hỏi: "Cậu cũng không biết chuyện này?"

Lý Tiểu Nguyệt tự giễu cười.

"Mẹ nó, đây là cái thể loại gì vậy? Anh ta dám cưỡng bức cậu?"

"Lần đó, tớ cũng làm luật sư bào chữa cho vụ án đó..." Lý Tiểu Nguyệt nói ra vấn đề, hạ mi mắt, đáy mắt xẹt qua một tia cảm xúc khác thường.

Chuyện này Giản Mạt biết, lúc đó cô còn cảm thấy kì quái sao Tiểu Nguyệt lại bỏ dở công việc giữa chừng, hóa ra là có chuyện này.

"Đối phương là người công ty kia?" Mặc dù thắc mắc, nhưng Giản Mạt cũng đã khẳng định, "Tớ nhớ đó là một công ty điện tử?"

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt hơi nghiêng đầu, cô ấy rất ít biểu lộ cảm xúc, giờ đây hai mắt phiếm hồng đầy nước mắt.

Giản Mạt thấy vậy làm gì còn tâm trạng truy hỏi, cúi người ôm Lý Tiểu Nguyệt, "Nguyệt Nguyệt, đừng khóc, tất cả đã là quá khứ rồi" Cô an ủi như vậy, nhưng lại âm thầm cắn răng ghi hận.

"Nhóc con, cậu biết không, tớ đã có mấy lần muốn tố cáo hắn ta!" Lý Tiểu Nguyệt thân là luật sư, cô ấy tất nhiên am hiểu cách làm cho người dàn ông khốn kia thân bại danh liệt.

Thế nhưng, cuối cùng tại sao lại không làm?

Bởi vì, những thứ ảnh chụp, video bị tung ra, cô phải giải quyết thế nào đây?

Giản Mạt trong lòng ngập tràn lửa giận, cô nắm chặt di động trong tay, siết thật mạnh tựa như chiếc di động đáng thương có thâm thù đại hân với cô, bởi vì dùng lực quá mạnh, khiến di động phát ra thanh âm "cạc cạc" khó nghe.

Tiểu Cảnh lái xe phía trước, từ kính chiếu hậu nhìn bộ dạng nghiến răng nghiến lợi của Giản Mạt đang ngồi phía sau, cuối cùng đột nhiên vô cùng đồng tình với điện thoại đáng thương trong tay cô...

Xe cách Lăng Phong quốc tế vài mét thì dừng lại, Giản Mạt nói cảm ơn bước xuống xe, vừa đi về phía trước vừa lẩm bẩm.

Tiêu Cảnh nhìn Giản Mạt, khóe miệng nhịn không được co quắp... Cũng không biết có lẽ là do ở bên cạnh Thần thiếu lâu, thi thoảng trên người cô cũng bao quanh khí thế quỷ kế khát máu nguy hiểm.

Giản Mạt trong lòng vướng bận chuyện của Lý Tiểu Nguyệt, cảm thấy cứ mãi im lặng thật sự quá uất ức rồi! Cô nghĩ nghĩ, cuối cùng gửi cho Cố

https://thuviensach.vn

Bắc Thần một tin nhắn nhờ hắn điều tra chuyện này giúp cô.

"A Thần, giúp em chuyện này, hai tháng trước, tài liệu tranh chấp ở Lạc Thành giữa công ty kia và công ty điện tử là ai đứng ra?"

Cố Bắc Thần trả lời tin nhắn rất nhanh: Liên quan đến Lý Tiểu Nguyệt?

Giản Mạt vội đáp: Đúng vậy đúng vậy!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn cũng có thể tưởng tượng được bộ dáng gấp gáp phẫn nộ của cô, liền vui vẻ đáp ứng: "Muốn chỉnh chết hắn sao, được, anh giúp em!"

Giản Mạt sửng sốt, không ngờ lão công còn có thể thời thượng nói ra câu "chỉnh chết hắn" cô lập tức không nhịn được tưởng tượng bộ dáng lạnh lùng đầy nghiêm túc của lão công ngồi ở phòng làm việc to lớn sang trọng, nhắn những từ này vì tâm trạng đang tốt.

"Em nghĩ, chuyện này không thích hợp cho tổng tài lạnh lùng như anh ra tay, gửi cho em hồ sơ, em sẽ tự làm."

Cố Bắc Thần gửi lại: "Được!"

Cố Bắc Thần làm việc hiệu suất miễn bàn, chỉ mới 30 phút sau, bối cảnh tổ tông mười tám đời gia đình người đàn ông đó đều đã điều tra xong, hắn đem tư liệu gửi qua cho cô.

Giản Mạt nhìn bối cảnh của người đàn ông kia lập tức thấy buồn cười... chỉ cái gã đàn ông yếu ớt như thế này, vậy mà dám đụng vào bạn thân của cô?

Giản Mạt nắm chặt con chuột, cả người đầy phẫn nộ không chỗ phát tiết.

Chuông điện thoại di động đúng lúc truyền đến, Giản Mạt đang chìm dắm trong phẫn nộ, cũng không thèm nhìn người gọi, nhấc máy, nghiến

https://thuviensach.vn

răng nghiến lợi trả lời: "Alo."

Trong điện thoại đầu tiên là sự trầm mặc, một lúc sau truyền đến thanh âm trầm ổn hữu lực của Cố Bắc Thần: "Em ra mặt, sợ là có chút không ổn..." Hắn nhìn trong máy tính vừa truyền đến đoạn video, ánh mắt sâu không thấy đáy, "Chuyện này để anh."

Giản Mạt nhíu mày: "Vì sao?"

"Thay lão bà nhà mình trút giận không được sao?" Cố Bắc Thần nhíu mày, nói như lẽ đương nhiên.

Giản Mạt trong lòng lập tức có thứ gì đó nổ tung, là cái loại trong nháy mắt cảm thấy thõa mãn ấm áp vô cùng...

"Thế nhưng.." Giản Mạt thanh âm có chút ngập ngừng

"Nếu em giải quyết, liệu em có đảm bảo danh dự của Lý Tiểu Nguyệt không bị tổn hại dưới mọi tình huống không, còn khiến tên kia nhận hết hậu quả?" Cố Bắc Thần hỏi.

Giản Mạt trầm mặc, nhún vai: "Không được." Cô còn chưa đạt được tới trình độ cao thâm như vậy đâu.

"Ừ!" Cố Bắc Thần lên tiếng, "An tâm giao cho anh, em chỉ cần chăm sóc bạn thân của em cho tốt, mọi chuyện anh sẽ giải quyết tốt."

Giản Mạt cười rạng rỡ: "Cảm ơn anh lão công thân ái... Anh là tuyệt nhất!"

"Ừ, anh tuyệt phương diện nào nhất hẳn em hiểu rõ!" Thanh âm của hắn đột nhiên trở nên khàn đục, "Buổi tối anh về, em biết anh bận rộn thế nào lại còn phải giải quyết chuyện cho em... Em suy nghĩ thật kĩ, làm thế nào báo đáp lão công của em cho tốt."

https://thuviensach.vn

"..." Giản Mạt có thể nói gì, trong lòng không ngừng gào thét, Cố Bắc Thần, anh còn có thể nghĩ chuyện gì nữa không, suốt ngày xoay vòng vẫn là đề tài trên giường.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần sâu không thấy đáy, tâm trí lại nhớ lại đêm hôm qua chịu dày vò khổ sở... Hơi thở ấm nóng của cô phả vào làm nơi đó rung động, làm hắn thật ảo tưởng cái miệng nhỏ nhắn non mềm của cô làm rung động...

Cúp điện thoại, Cố Bắc Thần gọi một cuộc điện thoại nội tuyến, gọi Tiêu Cảnh vào.

"Thần thiếu!"

Cố Bắc Thần khôi phục vẻ lạnh lùng, cầm lấy một tờ ghi chép viết xuống tên công ty của người đàn ông kia, "Nếu tôi nhớ không lầm, lần này bên điện tử nhận án thầu cũng có tên công ty này?"

Tiêu Cảnh nhận lấy lời ghi chép liếc qua, làm một trợ lí, đầu óc của hắn không khác gì một chiếc máy tính: "Đúng vậy, thậm chí đem giá tiền dự án đẩy xuống rất thấp, có chút bản lãnh đả thương người khác!"

"Để hắn làm..." Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng.

Tiêu Cảnh nhíu mày: "Công ty này, danh tiếng vẫn không trong sạch lắm!"

Cố Bắc Thần khẽ nhếch bạc môi, lộ ra vẻ nguy hiểm khát máu: "Nếu lúc đó đột nhiên xảy ra vấn đề... chúng ta được quyền chỉnh chết hắn chứ?"

Tiêu Cảnh hiểu rõ. Mặc dù không biết vì sao Cố Bắc Thần lại đối phó với một công ty nhỏ như vậy, nhưng vẫn hỏi: "Thần thiếu, ngài muốn chỉnh tới trình độ nào?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần lạnh lùng đáp, con ngươi không có một tia ấm áp nào: "Thương nghiệp lừa dối... Tôi muốn hắn vĩnh viễn không có chỗ đứng trên thương trường."

Tiêu Cảnh hoảng sợ, có chút không rõ công ty nhỏ này khi nào chọc giận Cố Bắc Thần, để ngài ấy phải xuất thủ ác độc như vậy.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Cố Bắc Thần Là Chồng Tôi

Editor: Đới Xuân Trúc

Beta-er: Nam Cung Tử Uyển

Đại boss tổng tài đã có lệnh đem công ty nhỏ kia chỉnh cho đến chết, Tiêu Cảnh cho rằng, công ty nhỏ kia, bắt đầu đếm ngược thời gian sinh tử rồi.

Nếu như công ty kia gặp nhầm lẫn thì chỉ là phiền toái nhỏ, nhưng mà, cái công ty này a, không lâu trước còn gặp kiện cáo, bây giờ thoáng cái đánh chết, chậc chậc, thật quá đơn giản không có thử thách… làm hắn thấy thật lười biếng đi a.

Chỉ là…

"Vẻ mặt gian trá thế này… Nói, lại đang giở trò gì?" Tô San đem hợp đồng để trước mặt Tiêu Cảnh, ánh mắt đảo qua màn hình máy tính của hắn, không khỏi nhíu mày: "Công ty điện máy Dương?"

Tiêu Cảnh nhíu mày gật đầu

"Muốn vào công ty này sao… hắn là còn chưa đủ tiêu chuẩn của Tiêu trợ lí đi!" Tô San hai tay ôm ngực, vẻ mặt 'ngươi mau thành thật khai báo chuyện xấu ra'

Người khác cho rằng Tiêu Cảnh chỉ là trợ lý Thần thiếu, cô là người bên cạnh Thần thiếu lâu như vậy, thế nhưng rõ ràng Tiêu Cảnh là người Long

https://thuviensach.vn

thiếu phân phối qua đây…

Về công tư, hắn thật sự rất đen tối! Tuyệt đối có thể cùng Thần thiếu hình dung câu "Sói to gian ác".

Tiêu Cảnh vừa thấy Tô San vẻ tính toán liền chịu không nổi, "Nhìn cô như vậy, thảo nào nhiều năm như vậy không có người đàn ông nào để ý" Hắn hừ lạnh, không để Tô San có thời gian phát giận vội nói tiếp: "Đây là Thần thiếu phân phó!"

Tô San cau mày: "Có chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Cảnh làm bộ dáng mở miệng sắp nói ra bí mật, Tô San vẻ mặt hóng chuyện cực nghiêm túc lắng nghe. Ở thời điểm Tô San hứng trí bừng bừng, vô tội nói: "Không biết!"

Tô San trừng mắt

Tiêu Cảnh lại cười: "Tôi nghĩ, cùng Giản tiểu thư có liên quan!"

Tô San hơi nhíu mày, nghiêng đầu nhìn bên kia… Xuyên qua lớp kính mờ, không hề nhìn thấy rõ Cố Bắc Thần đang làm gì.

"Chậc chậc, tôi thấy, Giản tiểu thư hoàn toàn có thể thành phu nhân…" Tô San nói, đột nhiên sắc mặt hơi ngưng trọng, "Chỉ là, Thần thiếu thật buông được Thẩm tiểu thư?"

Tiêu Cảnh nhún vai, tỏ vẻ hắn cũng mờ mịt như cô.

…….

Giản Mạt nhìn theo hướng của Tiêu Cảnh rời đi, vụng trộm muốn đến lớp dạy vẽ 3D, tay trái chống má, tay phải cầm bút chì không ngừng chuyển… Rõ ràng đang suy nghĩ bản thiết kế, nhưng tâm trí sớm đã trôi dạt đến nơi khác rồi.

https://thuviensach.vn

Sớm biết được Tiêu Cảnh dễ nói chuyện như vậy, cô ban đầu không nên tìm lão công cầm thú nhà mình!

Nghĩ đến Cố Bắc Thần, Giản Mạt càng suy nghĩ càng cảm thấy ngọt ngào... Khóe miệng bất tri bất giác cong lên, lộ ra nụ cười ngọt ngào, trong nháy mắt hai má nổi lên màu hồng hồng, ánh mắt cũng không dấu nổi vẻ hạnh phúc.

Vì vậy, Giản Mạt nào có nghe được mấy đồng nghiệp nữ bên kia nói cái gì...

"Phụ nữ cũng không cần dựa dẫm vào đàn ông!" Khóe miệng Đinh Đương khẽ cong, đem tạp chí mở ra đẩy tới trước mặt mọi người, " Lệ gia thiên kim, danh môn chi nữ Lạc thành tự mình nghĩ ra truyền thông ước mơ... mấy ngày trước đã chính thức đưa ra thị trường Mỹ."

Mọi người cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy cô gái kia rất xinh đẹp, một vẻ đẹp khí phách, mắt phượng ngạo nghễ nhìn quanh... Quả thực khiến biết bao nguười đàn ông thẹn thùng.

"Là cô ấy!" Hướng Vãn khinh hô, há hốc miệng, không nghĩ ngày đó Tô Quân Ly diễn tấu, còn có Cố Bắc Thần xuất hiện cùng cô gái kia...

"A, cô quen biết?" Đinh Đương kinh ngạc

Hướng Vãn bĩu môi, ẩn chứa một chút kiêu ngạo: "Chỉ là gặp tại một bữa tiệc... Sau đó cùng nhau ăn một bữa cơm tối mà thôi. Hắc hắc, không tính là quen biết!"

Hướng Vãn nói như vậy, làm trỗi dậy đặc tính nhà báo săn tin tiềm tàng trong người mỗi phụ nữ bùng phát, mỗi người đều vượt lên trước ngồi, ánh mắt nóng bỏng nóng rực chiếu thẳng vào Hướng Vãn...

https://thuviensach.vn

"Thành thật sẽ được pháp luật khoan hồng!" Đinh Đương nháy mắt ra hiệu.

Mặc Tiểu Nhã cười âm hiểm: "Chống cự, he he, lấy sạch!"

Hướng Vãn vội ôm chặt quần áo: "No no, tôi còn vị thành niên đấy."

Mọi người khóe miệng đồng loạt co quắp nhướng mắt, không để cho Hướng Vãn chạy thoát, tiếp tục bức cung: "Mau thành thật khai báo!"

Hướng Vãn đáng thuương cầu cứu Giản Mạt, thấy Giản Mạt lúc này lại nhìn chằm chằm bàn máy vi tính cười ngây ngô như thần kinh, hoàn toàn không có nghe các cô bên này đối thoại. Hướng Vãn hai mắt sáng lên, chớp thời cơ nói: "Tôi thẳng thắn mà..." Cô nói sơ qua chuyện hôm đó, phút cuối còn thêm một câu, "Ngày đó Thần thiếu còn nói với Mạt tỷ rằng, buổi tối về hảo hảo tâm tình."

"Hả?" Mọi người không hẹn cùng cảm thán, quay đầu nhìn về phía Giản Mạt.

Đinh Đương lập tức hỏi: "Mạt Mạt, tôi sớm cũng muốn hỏi cô, cô cùng Cố Băc Thần rốt cuộc có quan hệ... Nói mau!"

Giản Mạt thình lình bị kêu đến, nhìn Đinh Đương một bộ dáng 'hung thần ác' còn chưa suy nghĩ nặng nhẹ, đôi mắt mở to tội nghiệp nói: "Quan hệ vợ chồng..."

Mọi người một mảnh trầm mặc.

Giản Mạt lúc này mới phản ứng được bản thân vừa nói gì, thầm nghĩ, biện hộ cũng đã muộn, chỉ có thể vô tội bồi thêm: "Thực sự Cố Bắc Thần là chồng tôi!"

Mọi người khóe miệng co quắp.

https://thuviensach.vn

Đinh Đương "Chậc chậc" hai tiếng, lắc lắc đầu, "Mạt Mạt, cô... sẽ không bị hoang tưởng chứ?"

Giản Mạt giật giật khóe miệng, không thừa nhận cũng không biện hộ. Biết ngay mà, nói thật mà có ai tin đâu?

"Ôi phụ nữ, nhìn khuôn mặt đẹp, chính là có quyền!" Đinh Đương cảm thán 'Mạt Mạt như thế, một túi da bề ngoài đẹp, vậy mà có thể có được cái lão công như Cố Bắc Thần a…."

Lập tức, mấy người phụ nữ cười vui vẻ, ngay cả Giản Mạt cũng nhịn không được cười.

Một trận vui đùa qua đi, Giản Mạt thấy đã tan ca, cũng không suy nghĩ thêm bản thiết kế… Dù sao tham dự hội thảo so với nghĩ bản thiết kế còn cần nhiều thời gian.

Tan tầm, Giản Mạt lái xe đi bệnh viện thăm Lý Tiểu Nguyệt.

Khi cô đến, Sở Tử Tiêu đã sớm ở đó, không khí ở phòng bệnh lập tức ngưng trọng.

"Làm sao vậy?" Giản Mạt nhíu mày, hai người kia không có việc gì sao lại nhìn chằm chằm cô thế…

Trên mặt Lý Tiểu Nguyệt vẫn còn thần sắc tái nhợt, mấp máy môi: "Tớ quyết định tố cáo Dương Tử Dự."

Dương Tử Dự chính là tên của gã đàn ông khốn khiếp kia! Cũng chính là tổng giám đốc công ty điện máy Dương.

Giản Mạt cau mày lợi hại, ánh mắt nhìn Lý Tiểu Nguyệt vài phần dò hỏi.

"Tớ nói cho Tử Tiêu…" Lý Tiểu Nguyệt nhếch một tia tự giễu, "Tử Tiêu quyết định giúp tớ làm luật sư bào chữa"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trong lòng có chút khó chịu, không phải bởi vì Sở Tử Tiêu cũng biết, mà là Lý Tiểu Nguyệt quyết định nói ra, đồng nghĩa với việc cô ấy từ bỏ danh dự mà tố cáo Dương Tử Dư, chắc chắn… Tiểu Nguyệt đã suy nghĩ rất nhiều mới hạ quyết định đó.

"Không thể đợi một lúc sao?" Giản Mạt hỏi.

Lý Tiểu Nguyệt và Sở Tử Tiêu đồng loạt nhìn về phía cô…

Giản Mạt cắn môi dưới, một con ngươi lộ ra tia dửng dưng, con ngươi kia tràn ngập phức tạp hoang mang, "Cố Bắc Thần nói… hạng người như hắn, phải chỉnh chết hắn mới tốt." Khóe miệng cô co quắp, hơi dừng lại rồi nói tiếp, "Anh ấy nói, chuyện này để anh ấy giải quyết!"

Sở Tử Tiêu tức thời cau mày, Lý Tiểu Nguyệt lại mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn Giản Mạt, hai người dường như cũng không kịp phản ứng….

"Em nói… chuyện này Cố Bắc Thần muốn nhúng tay?" Sở Tử Tiêu hỏi, thanh âm có chút ngưng trọng.

Giản Mạt gật đầu xác nhận, cô hiểu, hắn ta ngưng trọng như vậy, chắc chắc có chuyện, "Có gì không ổn?"

Sở Tử Tiêu cau mày chặt hơn, nói ra một việc: "Khi Bắc Thần chưa chính thức tiếp nhận tập đoàn Đế Hoàng, đã từng có công ty trang sức rất lớn, bởi một câu nói của cậu mà ba ngày sau phá sản!"

Hơi ngưng một lúc, anh ta tiếp lời: "Cuối cùng lão tổng giám đốc công ty không chịu được cú sốc, mang theo lão bà và con nhỏ cùng nhau lái xe tông chết Cố Bắc Thần."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Nhìn Tư Thế Vận Động

Editor: Đới Xuân Trúc

Beta-er: Nam Cung Tử Uyển

Ở thương trường, chuyện cá lớn nuốt cá bé rất đỗi bình thường. Các công ty lớn thường cấu xé cắn nuốt các công ty nhỏ vừa mới đặt chân lên thương trường.

Thế nhưng, Sở Tử Tiêu đề cập chuyện này, tuyệt đối không thể bắn tên không mục đích.... Thậm chí cuối cùng, giải quyết chuyện xe đụng Cố Bắc Thần không hề đơn giản.

Anh ta là luật sư, có vài chuyện... không tiện nói.

Lý Tiểu Nguyệt cũng là luật sư, am hiểu luật, dĩ nhiên hiểu được đạo lý sâu trong chuyện kia.

Giản Mạt cũng không phải bình hoa di động, mà ngược lại, cô rất thông minh. Huống chi... Cô hiểu biết Sở Tử Tiêu, tự nhiên cũng sẽ không đem chuyện này nghĩ đơn giản.

Bên trong phòng bệnh không khí lập tức thâm trầm, Giản Mạt nhíu mày... Nếu như Cố Bắc Thần dùng thủ đoạn không bình thường, lỡ may đụng chạm đến pháp luật thì sao?

Nếu như kiện lên, vậy sau này cuộc sống của Tiểu Nguyệt sẽ ra sao?

https://thuviensach.vn

Cô ấy là luật sư, sau chuyện này người của tòa án sẽ nhìn cô ấy bằng ánh mắt thế nào? Thậm chí, có vài khách hàng sẽ bắt đầu có ý nghĩ bậy bạ với cô ấy.

Bác sĩ theo lệ thường đến thay thuốc làm cắt ngang dòng suy nghĩ của Giản Mạt, ông ấy kiểm tra cho Lý Tiểu Nguyệt, sau đó nói, thân thể cô ấy nghỉ ngơi tốt sẽ có cơ hội hồi phục, nhưng vẫn cần nằm viện thêm mấy ngày nữa.

Cố Bắc Thần đã tìm được một căn hộ, cho nên cũng không lo cô ấy không có người chăm sóc. Giản Mạt ở lại một lúc, sau khi Lý Tiểu Nguyệt ăn tối xong mới chuẩn bị rời đi.

"Chuyện này để tớ nghĩ kĩ." Sắc mắt của Giản Mạt rất bình tĩnh, "Tiểu Nguyệt, cậu từng nói... trong bất kì tình huống nào, cũng không được vứt bỏ chính bản thân mình."

Trong nháy mắt, đầu mũi của Lý Tiểu Nguyệt liền ửng đỏ, cô hơi đứng dậy dang rộng cánh tay, Giản Mạt phối hợp cúi người xuống, cô thuận thế ôm lấy: "Nhóc con, cảm ơn cậu luôn ở bên cạnh tớ."

Giản Mạt vỗ vỗ lưng Lý Tiểu Nguyệt, đợi cô ấy an tâm, cô mới buông tay rời khỏi.

Sở Tử Tiêu cũng rời đi cùng lúc. Đến gần bãi đổ xe, hắn ta mới hỏi: "Cùng đi ăn tối không?"

Giản Mạt lập tức lắc đầu, trong lòng khẳng định: "Tôi không biết anh ấy định xử lý việc này thế nào... Nhưng tôi không muốn Tiểu Nguyệt mất đi danh dự, càng không để anh ấy xảy ra chuyện."

Sở Tử Tiêu nghiêng đầu nhìn Giản Mạt đang tràn ngập trong lo lắng, khóe môi tự cong thành một nụ cười tự giễu, cũng không mặt dày mời cô ăn tối nữa, mà ôn nhu căn dặn: "Trên đường về em phải cẩn thận đấy."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt lên xe cũng đáp lại: "Ừ, anh cũng thế nhé!"

Dọc đường đi cô đều nghĩ về chuyện Sở Tử Tiêu đã nói, Giản Mạt quả thật không dám chắc Cố Bắc Thần có phải lần này định dùng thủ đoạn giải quyết, tim cô vì suy nghĩ đó mà đập nhanh...

Về đến biệt thự Lam Trạch, Cố Bắc Thần chưa có trở về. Giản Mạt không còn tâm tình ăn ngon, qua loa giải quyết bữa tối, sau đó mở tivi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, kim đồng hồ đã chỉ đến mười giờ, Cố Bắc Thần vẫn còn chưa về.

Kỳ thực chuyện như vậy thường rất hay xảy ra, chỉ là hôm nay Giản Mạt đang mong ngóng muốn biết đáp án, thấy hắn lâu như vậy chưa về làm cô có chút... bực bội.

Giản Mạt lấy di động gửi một tin nhắn cho Cố Bắc Thần: "Đêm nay anh có về không?"

Cố Bắc Thần chưa trả lời, Giản Mạt tiếp tục chuyển kênh tivi, sau một vòng lựa chọn lại bắt gặp chương trình đài truyền hình phỏng vấn Tô Quân Ly.

"Adrian đã từng thích cô gái nào chưa?" Người phỏng vấn hỏi.

Tô Quân Ly mỉm cười nhìn vào máy quay, thật giống như xuyên qua tivi nhìn thẳng vào Giản Mạt: "Từng có"

Người phỏng vấn cười: "Có thể tiết lộ một chút, đó là cô gái thế nào không?"

Tô Quân Ly trầm ngâm, ngước nhìn thời gian, sau đó tầm mắt nhìn thẳng, sắc bén nhìn thẳng vào 'Giản Mạt': "Cô ấy rất đẹp, rất mạnh mẽ kiên cường... và cũng rất lương thiện."

https://thuviensach.vn

Người phỏng vấn nhìn Tô Quân Ly, khuôn mặt anh tuấn của anh ấy có vài tia buồn bã, liền bát quái hỏi: "Cô gái này có thể khiến Adrian thầm mến, nhất định rất hạnh phúc đi."

Tô Quân Ly mỉm cười, tầm mắt chuyển dời qua người phỏng vấn: "Bất kể là người, sự việc hay sự vật... Khi yêu thích, không có nghĩa nhất định phải chiếm được. Thật ra, khi nhìn thấy đối phương vui vẻ, tự nhiên tôi cũng cảm thấy hạnh phúc."

Người phỏng vấn biết những người hâm mộ thích nhất biết chuyện tình cảm của thần tượng, liền cùng Tô Quân Ly trò chuyện. Tô Quân Ly với đề tài này cũng không phải cấm kị, rất vui vẻ trò chuyện, nhưng từng câu từng chữ rất thận trọng, thấy nói thì nhiều đó, nhưng lại không có bao nhiêu giá trị.

Giản Mạt đợi phỏng vấn kết thúc liền tắt tivi, tính toán lên lầu tắm, Cố Bắc Thần đoán chừng hôm nay không về rồi.

Bình thường, sau khi tắm, nếu có Cố Bắc Thần ở nhà thì sẽ 'vận động tiêu cơm' còn nếu không có, thì lướt di động.

Giản Mạt mở di động, phát hiện Cố Bắc Thần trả lời tin nhắn: "Bận, không trở về."

Đây là điều thứ nhất, còn điều thứ hai!

G tiên sinh: "Nếu buồn chán, có thể đi nhìn mấy mảnh nhỏ."

Giản Mạt không nghĩ ra được, mới nhắn lại: "Nhìn mấy mảnh nhỏ gì?"

Lần này Cố Bắc Thần trả lời rất nhanh: "Nhìn mấy tấm ảnh kia, để tìm thêm được nhiều tư thế vận động hơn."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt khi hiểu được đỏ bừng mặt, tức giận: "Cố Bắc Thần, anh là cái đồ tinh trùng lên não, cả ngày chỉ nghĩ mấy chuyện này.... Lưu manh."

Giản Mạt quyết định, đi ngủ! Cô mới không thèm cùng tên đàn ông này bàn chuyện tư thế.

Giản Mạt tắt đèn, cất di động, nằm xuống, nhắm mắt lại.

Nhưng mà... bởi vì trong lòng có khúc mắc nên không ngủ được. Lăn qua lăn lại, đổi hàng trăm tư thế, cũng không biết qua bao lâu, cơn buồn ngủ ập đến.

"Két"

"Phanh"

Thanh âm xe thắng lại đột ngột chói tai vang lên, phá vỡ màn đêm tĩnh lặng, đến khi xe văng lên vạch cách ly, tất cả mới yên tĩnh trở lại.

"Tí tách, tí tách" tiếng nước nhỏ giọt ở nơi vắng vẻ làm không khí thêm trầm trọng, bình xăng bởi vì va chạm mạnh mà biến hình, xăng chảy ra bên ngoài bốc mùi gay mũi.

Không khí bị mùi vị gay mũi của xăng lấn chiếm, không gian hoang vắng, chỉ có nơi chiếc xe Spyker đắt tiền lộ ra mùi vị tử vong.

Lúc sau, lại có một chiếc xe hơi chạy đến, dừng lại bên cạnh.

Người đàn ông trên xe vừa đến bước xuống, lẳng lặng nhìn chiếc Spyker bị biến dạng nặng nề. Một lúc lâu, gã đánh bạo lại gần, trong tay còn cầm đèn chiếu...

Nơi chỗ ngồi cho tài xế, Tiêu Cảnh gục trên tay lái hôn mê, còn Cố Bắc Thần... đầu đụng phải kính thủy tinh của xe!

https://thuviensach.vn

Bởi vì va chạm mạnh, thủy tinh từ chính giữa cửa kính nứt ra vỡ vụn, máu tươi nhiễm ướt mặt kính, giống như hoa mạn châu sa diêm dúa lắng lơ nở rộ giữa bầu trời đêm, nồng nặc mùi hương chết chóc...

Gã đàn ông kia thấy một màn này, ánh mắt lạnh lẽo xẹt qua một tia hoang mang, sau đó lại là tia khát máu đầy hưng phấn!

"Cố Bắc Thần, anh nghĩ muốn dồn tôi vào đường cùng? Ha ha ha, tôi sẽ không để anh chết tử tế." Gã ta nghiến răng nghiến lợi nói xong, lấy trong túi quần bật lửa châm, ném tới

"Bùm" Tiếng nổ thật lớn truyền đến, lập tức màu đen huyền ảo của màn đêm làm nền cho ánh lửa đỏ rực, cảnh tượng xảy đến trên đường cao tốc ngoại ô, phá lệ đồ sộ nguy nga.

Gã đàn ông cười lớn, vừa cười vừa nhìn siêu xe bị nổ đang cháy, ánh mắt thõa mãn độc ác đáng sợ.

"Cố Bắc Thần, tôi sẽ để anh chết không toàn thây!"

"Aaaaaaaaaaa..."

Giản Mạt sau tiếng kêu sợ hãi giật mình tỉnh giấc. Trong bóng tối, sắc mặt cô trắng bệch không còn một giọt máu, trán trơn bóng đầy mồ hôi, cô thở hổn hển, trong mắt hoàn toàn là kinh hoảng.

Âm thầm nuốt nược bọt xuống, Giản Mạt sau khi hoảng sợ vội xốc chăn, hướng đầu giường mở đèn, sau đó lấy di động...

Bởi vì cô quá mức lo lắng, di động cũng không cầm chắc, tuột tay rơi xuống sàn.

May mà vỏ di động chất lượng tốt, Giản Mạt cố gắng đè nén tâm tình đang hỗn loạn cực điểm, rọi đèn pin, cầm di động lên lắp ráp lại.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng chỉ hơn mười giây khởi động điện thoại, Giản Mạt lại có cảm giác dài một thế kỉ.

Khởi động máy xong, vội vàng gọi điện thoại cho Cố Bắc Thần...

"Số máy quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin..."

Giản Mạt cúp máy, sắc mặt tái nhợt không chút huyết sắc.

Viền mắt cô bắt đầu đỏ hoe, gọi một lần lại một lần, thế nhưng vẫn như cũ không nhấc máy....

"Cố Bắc Thần, anh... đừng làm em sợ!" Giản Mạt thanh âm nghẹn ngào sắp khóc, bất chấp mọi thứ, chạy xuống lầu, ngay cả dép cũng không mang...

Giản Mạt cũng không biết, cô chỉ là dựa vào bản năng mà xông ra cửa.

Thời khắc Giản Mạt mở cửa, đồng thời bên ngoài cũng có lực đạo đẩy cửa vào... Cô không chú ý, suýt chút nữa bị đẩy ngã.

Ánh trăng bên ngoài chiếu rọi vào, Cố Bắc Thần hai mắt nhìn Giản Mạt sắc mặt trắng bệch, trán đầy mồ hôi, ngay cả hai mắt cũng đỏ hoe, giọng điệu thâm trầm: "Làm sao vậy? Buổi tối hóa trang thành quỷ là có ý đồ gì?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Em Nghĩ Ai Cũng Ngu Ngốc Như Em Sao?

Vành mắt Giản Mạt trong nháy mắt liền đỏ hơn, cô sững sờ vài giây rồi mới tiến lên... Ở trên gương mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần mà hạ xuống một cái tát! Ánh mắt Cố Bắc Thần liền ngưng trọng.

Một tiếng "chát" vang lên, gương mặt Cố Bắc Thần trong nháy mắt đã đầy hắc tuyến, so với mực đen còn muốn âm trầm hơn.

Đầu mũi của Giản Mạt có chút chua xót, tại lúc Cố Bắc Thần định mở miệng nói thì cô bỗng nhiên ôm chầm lấy hông của hắn, hai má dán tại vị trí trái tim, lắng nghe tiếng đập hữu lực của hắn mà cảm thấy hạnh phúc, thoả mãn vô cùng.

Cố Bắc Thần vốn là muốn mắng cô mấy câu nhưng lại vì hành động này mà cứng rắn nghẹn trở lại, sau đó liền vô thức vòng cánh tay dài bao quát, đem cô ôm lấy.

"A Thần, em vừa nghĩ đến anh..." Lời nói của Giản Mạt có chút rầu rĩ theo ngực truyền đến, có thể nói phân nửa rồi lại ngừng.

Cố Bắc Thần đợi một chút, thấy cô cũng không tính nói, chỉ có thể ở một bên ôm cô như "con gấu" bám trên người anh, còn một bên lo thay giầy.

"Em nghĩ đến anh làm cái gì?"

Giản Mạt khẽ ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt nói: "Nghĩ đến anh làm hỏng rất nhiều chuyện, gặp phải bất trắc..."

https://thuviensach.vn

"..." Cố Bắc Thần không thể khống chế mà môi mỏng co quắp lại, sau đó vô tình kéo Giản Mạt ra, liền chạy lên lầu.

Giản Mạt chạy theo nói, "Em vừa mơ thấy ác mộng..." Cô đem giấc mộng kia tự thuật lại một lần.

Cố Bắc Thần đang tiến về phòng ngủ liền dừng bước, xoay người nhìn Giản Mạt đáng thương mà cười lạnh, "Em cho là ai cũng ngu ngốc như em?"

Ngụ ý rằng hắn làm sao có thể xảy ra những việc giống như giấc mộng của cô cho được!

Giản Mạt oán hận trừng mắt, sau đó bất mãn lên án, "Sau khi tỉnh dậy, em cũng có gọi điện cho anh nhưng không được..."

"Không gọi được." Cố Bắc Thần nói chuyện, đột nhiên dừng lại bước chân, nghiêng người nhìn Giản Mạt như cái đuôi theo phía sau, đôi mắt chim ưng trở nên thâm sâu, "Em là đang quan tâm anh?"

Thanh âm nói ra rất nhẹ nhưng lại ẩn chứa một cảm xúc phức tạp, ngay cả Cố Bắc Thần cũng không chú ý tới mình lại có loại cảm xúc này.

Giản Mạt tự nhiên sẽ không thừa nhận, chỉ hừ lạnh nói: "Lo lắng cho anh, còn không bằng em lo lắng cho tiền sinh hoạt sau này thì hơn."

Cố Bắc Thần lập tức lạnh mặt, "Kia, lúc nãy là ai quên cả mang giầy mà vội vàng ra ngoài tìm anh?"

"..." Giản Mạt bị đoán trúng tâm tư, vội vàng phản bác, "Em là muốn xuống lầu uống nước, nghe thấy tiếng mở cửa thì cứ tưởng là trộm, nên muốn đi xem."

https://thuviensach.vn

Nói xong, vì muốn biểu đạt lời nói của mình là sự thật, cô còn cố ý hất hất cằm, vẻ mặt khiêu khích.

Cố Bắc Thần cười lạnh, con ngươi trong mắt tràn ra ý cười chế nhạo... Cảm giác kia hoàn toàn được coi như là cảm giác tức giận, "Tại sao em không tự mình khóc thương cho cái sự ngu ngốc của em đi?"

Gương mặt Giản Mạt bắt đầu cứng ngắc, cứ như vậy nhìn Cố Bắc Thần đi vào phòng tắm...

Thời gian qua đi đã đến hửng sáng, đồng hồ chỉ số hai rồi, Giản Mạt tức giận nằm ở trên giường, đột nhiên cũng cảm thấy mình ở trước mặt Cố Bắc Thần biểu hiện hết sức ngu ngốc, dường như chỉ số thông minh thoáng cái đã giảm xuống số âm.

Cố Bắc Thần sau khi tắm xong liền lên giường, Giản Mạt bởi vì tức giận nên cố ý cách xa hắn một chút... Hắn vừa thấy, cười lạnh một tiếng cũng trực tiếp quay lưng về phía cô.

Đêm khuya vốn là thời gian tốt để ngủ, nếu không thì... Cùng nhau tiến hành một số loại vận động trên giường. Nhưng hai người lại là lần đầu tiên ngủ cùng nhau mà lại có thể mơ cùng một giấc mơ!

Bầu không khí một lần nữa ngưng trọng, Giản Mạt bởi vì trong lòng phải che đậy sự tình, cộng thêm bị ác mộng làm cho giật mình tỉnh giấc, hoàn toàn không buồn ngủ nữa.

Nhịn một chút, Giản Mạt cuối cùng vẫn là thoả hiệp quay người sang, nhỏ giọng gọi, "A Thần..."

"Hửm?" Cố Bắc Thần lãnh đạm trả lời.

Giản Mạt nhẫn nhịn, chủ động vòng tay từ sau lưng Cố Bắc Thần ôm lấy hắn, "A Thần, sự việc của Tiểu Nguyệt anh định xử lý thế nào?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi dừng lại, mới bắt đầu nói: "Không phải anh nói em đừng quản chuyện này sao?"

Giản Mạt đảo mắt, cô có cảm giác Cố Bắc Thần đã tra ra người đàn ông đối với Lý Tiểu Nguyệt như vậy, "Em có nghe nói về sự việc vài năm trước, cho nên mới mơ thấy ác mộng."

"Ừm." Cố Bắc Thần lạnh lùng trả lời.

Giản Mạt liếm môi dưới, "Anh có phải hay không..." Cô muốn tìm cái điều chỉnh điều hoà, nhưng phát hiện ánh mắt Cố Bắc Thần xoẹt qua một tia sáng khó hiểu, chỉ có thể co quắp khoé miệng nói ra nửa câu sau, "...Làm...Chuyện phạm pháp?"

Cố Bắc Thần chậm rãi mở mắt, đôi mắt như chim ưng âm hiểm sâu không thấy đáy, cười lạnh một tiếng nói: "Thế nào, em sợ bị liên luỵ?"

Giản Mạt nhíu mày, "Em là sợ anh phải chết oan uổng!" Cô tức giận nói.

Nói xong, cô tức giận đến mức trực tiếp buông Cố Bắc Thần ra, xoay người sang bên kia... Quả thực không thể nào khoái trá nói chuyện phiếm cho thật tốt được!

Thân thể bỗng nhiên bị cánh tay dài kéo vào trong lòng, hơi thở quen thuộc, lồng ngực to lớn, tất cả đều là phúc lợi của Giản Mạt trong hai năm qua...

"Giản Mạt, em đang quan tâm anh!" Cố Bắc Thần nghiêm túc nói, trong lòng cuộn lên một mạt mềm mại ấm áp.

Giản Mạt hừ lạnh, "Em chính là đang quan tâm kim chủ của mình!"

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhàn nhạt đáp lại, "Ừm."

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Giản Mạt cảm thấy trong lòng có một luồng khí ngột ngạt đè nặng trái tim làm cô không cách nào hô hấp được, cũng không biết là do thái độ của Cố Bắc Thần, hay là bởi vì hắn không từ chối lời nói của cô ban nãy.

Trầm mặc một chút, Cố Bắc Thần mới mở miệng, "Trên cái thế giới này, đừng nghĩ rằng mình thanh cao... Không có bất cứ người nào có thể nói mình hoàn toàn sạch sẽ."

Giản Mạt không đáp, nhưng tai đã dựng lên... Chỉ là, đợi nửa ngày, cũng không có nghe thấy tiếng Cố Bắc Thần nữa.

Cảm xúc bất mãn khiến cô liền hướng hắn mạo phạm mà "Cọ cọ cọ", vốn là Giản Mạt có lời muốn hỏi, nhưng lại nghe thấy tiếng hít thở đều đều của Cố Bắc Thần truyền đến.

Lời vừa tới miệng rốt cuộc Giản Mạt cũng nuốt xuống... Nghĩ đến đêm hôm trước hắn cùng với mình canh ở phòng bệnh Lý Tiểu Nguyệt cả đêm, cô thì ngủ còn hắn thì làm việc, hôm nay lại trở về trễ như vậy, rốt cuộc cũng không đành lòng.

Giản Mạt không dám động, sợ đánh thức Cố Bắc Thần, cuối cùng vẫn là duy trì tư thế bị hắn ôm mà nhắm mắt lại...

Bởi vì sự ôm ấp của Cố Bắc Thần quá mức quen thuộc, cũng bởi vì là hắn nên mới an tâm, Giản Mạt rất nhanh liền rơi vào giấc ngủ.

Ngay lúc Giản Mạt truyền đến hơi thở đều đều có phần nặng nề, Cố Bắc Thần chậm rãi mở mắt ra nhìn... Con mắt chim ưng ở trong bóng tối sắc bén, như đang săn mồi, cũng dường như muốn cắn nuốt nó không còn một mảnh.

Nghiêng đầu, Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt ở trong lòng hắn ngủ say, trong lòng dị thường phức tạp... Cảm giác như vậy, nói không rõ chính là

https://thuviensach.vn

không rõ.

Than nhẹ một tiếng, Cố Bắc Thần ở trên trán Giản Mạt hạ xuống một nụ hôn nhẹ, thì thào thấp giọng nói: "Chuyện của mình còn lo chưa xong, còn muốn đi lo chuyện người khác... Nghĩ đến như thế nào thì anh đang không có việc gì làm nên kiếm chút chuyện làm vậy..."

Dứt lời, Cố Bắc Thần đột nhiên giương môi mỏng, nghĩ đến lúc ấy mở cửa nhìn thấy bộ dáng Giản Mạt như vậy, trong lòng lướt qua một trận ấm áp.

Nhắm mắt lại, đơn giản chỉ là ôm nhau đi ngủ, nhưng hắn cảm thấy rất thư thái.

Tia nắng ban mai trong ánh bình mình xé rách mây mù dày đặc ở phía đông tiến đến, đồng hồ sinh học của Giản Mạt vang lên, ở trong lồng ngực quen thuộc mà tỉnh dậy lại thấy thật tốt.

Cố Bắc Thần vì cô khẽ nhúc nhích mà tỉnh lại, chậm rãi mở đôi mắt ngái ngủ. Chiếu vào mắt là hình ảnh Giản Mạt với khuôn mặt tinh tế, mềm mại cùng tràn đầy sức sống, nhưng ánh mắt thì lại hoàn toàn như *giả heo ăn lão hổ. (ý là: giả yếu để ăn hiếp mạnh!)

"A Thần, sớm!" Giản Mạt lười biếng chào hỏi, ngay sau đó vòng qua người Cố Bắc Thần, muốn đứng lên. Thế nhưng, vừa đứng lên liền bị Cố Bắc Thần kéo trở lại...

Giản Mạt khẽ nhíu mày, "Không đứng dậy sao? Không lẽ anh không cần đi làm!"

Cố Bắc Thần chỉ cảm thấy cái bộ vị phía dưới đã nóng rực, tầm mắt hắn càng thâm thuý nhìn Giản Mạt, "Toàn bộ đều chưa thức dậy, nhưng phía dưới đã thức dậy rồi..."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần thông báo cho cô biết, Giản Mạt vô ý thức theo ánh mắt của hắn nhìn lại... Liền thấy bộ phận kia, đã vươn mình thức dậy trong chiếc chăn mỏng...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Trong Lòng Em Hữu Dụng Thích Đến Thế Sao?

Editor: Điệp Hạ Vô Ưu, Nam Cung Tử Uyển

Beta-er: Nam Cung Tử Uyển

Giản Mạt tỏ vẻ rất khó chịu, cô không biết người đàn ông này đối với phương diện kia nhu cầu mạnh như thế nào... Dù sao, cứ mỗi lần Cố Bắc Thần không kiềm chế, dù cho mỗi đêm đều hành hạ cô, đến buổi sáng nhất định cũng sẽ bồi thường lại.

Giản Mạt một bên đánh răng, một bên nhìn chính mình trong gương, vết hôn lộ ra trên vai, bất đắc dĩ nhún nhún vai...

Giản Mạt ra sức đánh răng, trong lòng có chút rầu rĩ... Cô đem tất cả hờn dỗi đổ cho Cố Bắc Thần, mới sáng sớm đã đem cô trước sau ăn sạch sẽ. Còn bản thân cô mặc dù miệng kêu 'Không muốn không muốn', nhưng cũng hùa theo hắn.

Giản Mạt ăn mặc chỉnh tề rồi đi xuống lầu, thấy Cố Bắc Thần đang uống cà phê đọc báo...

Biệt thự to như vậy nhưng trừ bỏ người quét dọn trước kia thì cũng không có người hầu nào khác, nói dễ nghe một chút, đây là thế giới của hai người, nói khó nghe một điểm, đó chính là Giản Mạt là người vợ ẩn hôn không thể công khai.

Như vậy cũng tốt, muốn ly hôn chỉ cần trực tiếp kí giấy ly hôn... Sạch sẽ lưu loát.

https://thuviensach.vn

"Cố Bắc Thần, anh không có người trong lòng sao?" Giảm Mạt cầm mức hoa quả thoa nhẹ lên bánh mì, tiện tay rót cho mình cốc sữa: "Em chỉ là muốn nói đến người thích trong lòng..."

Cố Bắc Thần nhìn cũng không nhìn, chỉ liếc mắt Giản Mạt một cái, sau đó quay sang xem báo, từ trong cổ họng truyền đến một tiếng, "Ừ."

Giản Mạt lập tức sáng mắt, vẻ mặt bái quái, "Là ai vậy?"

Cố Bắc Thần bỏ tờ báo xuống, đôi con ngươi hắc ưng nhìn chằm chằm Giản Mạt, "Tò mò?"

Giản Mạt vội vàng gật đầu.

Môi mỏng của Cố Bắc Thần hơi cong, như vậy nhìn rất giống yuppe, "Là em."

"..." Giản Mạt cảm thấy, Cố Bắc Thần như đang trái lương tâm nói ra những lời không thật lòng này với cô cũng không dễ dàng, "Này, trước em còn có ai không?"

Giả lại hoàn giả, da mặt cô rất dày, hi vọng hắn trả lời a!

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, tầm mắt âm u không thấy đáy, giống như một cái đầm lầy ngàn năm, thâm thuý tuỳ thời phải đem nhân hít vào thế giới của hắn lý... Tuỳ ý hắn xâm lược!

Giản Mạt lại âm thầm kinh hãi, cô cảm giác như mình đang mang vạ vào thân, "Haha ... Chuyện này, không nói cũng chẳng sao."

"Vậy còn em?" Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng hỏi lại.

"Em sao?" Giản Mạt nhất thời sững sờ.

Cố Bắc Thần híp mắt lại, chờ đợi cô trả lời.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mấp máy môi, những thứ ngon lành trong miệng, có chút hậm hực hờn dỗi, bắt đầu ăn bữa sáng của mình...

Chuyện tình của cô và Sở Tử Tiêu hắn đã biết hết rồi, còn hỏi cô sao? Thế nào, cùng cháu ngoại yêu dấu của hắn tương thân tương ái... Chuyện như vậy hắn cũng thích nghe sao?

Không hiểu sao, Giản Mạt có chút rầu rĩ trong lòng.

Cố Bắc Thần cũng không truy vấn nữa, hắn chỉ là lạnh lùng buông vén đôi chân, sau khi nói, "Anh đến công ty trước!", hắn cứ như vậy một tay để sau túi, trên khuôn mặt không để lại bất kỳ cảm xúc nào, xoay người rời đi...

Chỉ là khoảng khắc hắn xoay người đi, hắn kia như vậy lãnh đạm trên mặt cầu mạt bất tự toan ý.

Cố Bắc Thần tự mình lái xe đến công ty, tiến vào tháng sáu cuối năm độ, có mấy thu mua án đôi đều tới cùng nhau, hắn phải muốn tọa trấn công ty.

"Cốc cốc!"

Tiếng gõ cửa truyền đến, ngón tay thon dài của Cố Bắc Thần ở trên bàn gõ gõ vài cái, đồng thời lên tiếng, "Vào đi!"

Tô San đẩy cửa bước vào, đem một xấp tài liệu thật dày để ở trên bàn của Cố Bắc Thần, sau đó bình tính nói, "Thần thiếu, tất cả tư liệu của JK đã chuẩn bị xong... Tuỳ thời có thể tiến hành tiếp được tới tịnh cấu án."

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là ngón tay không ngừng ở trên bàn gõ gõ.

****

https://thuviensach.vn

Giữa màn hình máy tính là Dos mặt biên, một chuỗi kí tự xuất hiện trên màn hình, tiếng 'tích tích' liên tục vang lên.

Tô San không thúc giục, chỉ là đứng một bên chờ đợi.

Cho đến khi máy tính truyền đến một tiếng 'Tích----' thật dài, Cố Bắc Thần vừa rồi hài lòng thoát ra Dos mặt biên.

"Đúng hạn tiến hành!" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc không có nửa phần tình tự, "Cô cùng Tiêu Cảnh cùng nhau thương lượng một chút tiến trình, tôi không hi vọng sẽ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra!"

"Vâng!" Tô San lên tiếng.

Cố Bắc Thần kí tên vào bản tài liệu mua bán, rồng bay phượng múa kí tên hắn...

Tô San nhận lấy tài liệu đã kí, vừa định xoay người, đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, "Đúng rồi Thần thiếu... Sáng sớm hôm nay có người đến quầy tiếp tân nói muốn hẹn ngài đến Diamondstar ăn tối." Cô thường lệ hội báo, "Nói là ở chỗ cũ..."

Ngay lúc Tô San nói đến Diamondstar, mày kiếm của Cố Bắc Thần trong nháy mắt nhíu lại, nguyên bản như vậy tuấn nhan cũng ngưng khởi đến, "Là ai đã đến?"

"Tôi không biết, người đó ngay cả tên cũng không để lại..." Tô San nhún nhún vai, "Quầy tiếp tân nói là nữ, cô ấy nói chỉ cần nói cho ngài tên nhà hàng đó, ngài sẽ biết!"

Kiểu bắt chuyện như vậy quầy tiếp tân chưa gặp qua bao giờ, cứ nghĩ là tình nhân của Cố Bắc Thần, giống như sự kiện của Giản Mạt lần đó, liền ngay lập tức báo cho hắn.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hô hấp có chút gấp gáp, hắn có cảm giác có thứ gì đó trong lòng ngực sắp trào ra.

Tô San thấy Cố Bắc Thần không giống ngày thường, nhưng cũng không dám hỏi, cô ôm tài liệu đi ra ngoài.... Chỉ là, rất lâu rồi cô mới không thấy Thần thiếu bị như vậy.

Ngay lúc cảnh cửa vang lên tiếng "Cụm cụp" đóng lại, sắ mặt của Cố Bắc Thần từ bình tĩnh trong nháy mắt tan rã. Hắn phảng phất có một chút vô lực, chậm rãi nằm tựa ở trên ghế ngồi, một đôi mắt như loài chim ưng híp lại, tràn ra tia sáng hung ác nham hiểm.

"Bắc Thần, nếu có một ngày em trở về... Em sẽ hẹn gặp mặt anh ở Diamondstar."

Ánh nắng chiếu ở trên người Thẩm Sơ, cô mặc một chiếc váy dài chiffon màu sắc đơn giản, mái tóc đen như mực tức khắc rơi trên lưng cô dài đến tận eo, dưới ánh mặt trời chiết xạ mang đến một tia sáng rực rỡ.

Cố Bắc Thần chậm rãi nhắm hai mắt lại... Dường như giờ khắc này, hắn quay về năm năm trước.

"Không thể không đi được không?" Lời nói vô lực tràn ra môi mỏng, trong mắt Cố Bắc Thần có một tia phẫn nộ.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Thẩm Sơ tràn ngập ý cười, gật gật đầu, "Anh biết rất rõ ràng... Em không thể không đi."

Cố Bắc Thần cười lạnh, "Thẩm Sơ, em làm sao dám giẫm lên tình cảm mà anh đã dành cho em như vậy?" Hắn cười lạnh, "Em không sợ lúc em quay trở lại, tâm của anh đã thay đổi hay sao?"

Thẩm Sơ cụp mắt, "Điều đó chỉ có thể nói rõ... Chúng ta có duyên không phận." Khóe miệng cô muốn câu lên một nụ cười tự tin nhưng lúc đó không

https://thuviensach.vn

hiểu sao lại tự nhiên trở thành tự giễu.

"Bắc Thần, lưu lại lòng của anh... Có thể được không?"

Cuối cùng, Thẩm Sơ trước lúc xoay người còn lưu lại một câu nói nhàn nhạt, hoàn toàn không để ý đến khuôn mặt tức giận của Cố Bắc Thần ...

Diamondstar là một nhà nhà hàng Pháp, phòng ăn ở nhà hàng này đã có lịch sử lâu đời trên thế giới... Còn có truyền thuyết của một tình yêu mỹ lệ.

Kim cương là vật cứng rắn nhất trên thế giới này, mà ngôi sao... Là điều sáng sủa nhất trong đêm tối.

Dường như chúc phúc cho tình yêu giữa nam và nữ, giống như kim cương bình thường óng ánh không thể xuyên thủng, giống như ngôi sao bình thường lóe ra ánh sáng nhưng vẫn bao dung không không rời không bỏ bóng tối.

Thẩm Sơ ngồi ở vị trí góc tối của diamondstar, cánh tay chống lên mặt bàn bằng gỗ, mu bàn tay nhẹ nhàng nâng má nhìn ra phía ngoài...

Chiếc bóng nhu thuận hơi nghiêng đổ dài trên mặt sàn bóng loáng, ánh mặt trời buổi chiều xuyên thấu cửa sổ thủy tinh lưu loát rơi vào trên người của cô, liền giống như một bức tranh tĩnh lặng, đẹp không sao tả xiết.

Cố Bắc Thần biết Thẩm Sơ rất đẹp, lúc đó bọn họ trong vòng này thích cô rất nhiều...

Hắn đến bây giờ lại nhớ đến sinh nhật lúc hai mươi tuổi của hắn năm đó, cô đem chính mình cất vào cái rương xem như lễ vật, lúc đưa cho hắn kia thật sự là một bộ dạng kinh diễm, động lòng người.

Thẩm Sơ cảm thấy có một ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, chậm rãi thu tầm mắt nhìn lại... Lập tức, tầm mắt của cô cùng ánh mắt thâm thúy của

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần giao nhau trên không trung.

Chỉ là giây lát, hai người dường như đều rơi vào khoảng không trung đó, không cách nào tự thoát khỏi...

Có một loại tình, gọi là liếc mắt một cái đã trải qua ngàn năm!

Có một loại nhớ nhung, gọi là cố chấp không hối hận!

Càng có một loại đau xót, giống như lúc này...

Thẩm Sơ ở lúc Cố Bắc Thần đi tới, cười tươi như hoa chậm rãi nói: "Em liền biết, anh chưa từng quên ước định của chúng ta..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Giản Mạt, Cậu Yêu Hắn?

Editor: An Triệu

Con ngươi của Cố Bắc Thần đen như mực thâm thúy nhìn chăm chăm như không thấy, vẫn như cũ đè lại trái tim đang nhảy vì khẩn trương khi thấy Thẩm Sơ, môi mỏng hơi câu lên.

“Trở về lúc nào?” Cố Bắc Thần hỏi.

Thẩm Sơ cười tươi như hoa, lông mày cũng vì thế mà nhíu lại, chỗ sâu nhất trong đáy mắt cũng ánh lên ý cười, “Gặp lại em mà chỉ nói câu này thôi sao?”

Cố Bắc Thần lạnh lùng, tuấn nhan như điêu khắc lộ ra một mặt thản nhiên, “Nếu không phải là gì?”

Thẩm Sơ mỉm cười nhìn Cố Bắc Thần, đáy mắt ở chỗ sâu nhất lướt qua một mạt cảm xúc phức tạp, chỉ là, cảm xúc của hắn như vậy khiến cô có chút tức giận, “Bắc Thần, năm năm… Em rất nhớ anh.”

Từng chữ, Thẩm Sơ đều nói rất thong thả, giống như sợ Cố Bắc Thần nghe không rõ.

Môi mỏng của Cố Bắc Thần đã cong thành một vòng, đáy mắt kia ức chế không được cảm xúc bởi vì một câu “Nhớ anh” của Thẩm Sơ trong nháy mắt bạo phát ra.

https://thuviensach.vn

“Nói đi là đi, nói trở về là trở về…” Cố Bắc Thần mỉm cười lạnh lùng, “Thẩm Sơ, lúc này nói nhớ anh, có phải hay không chính là quá muộn?”

Năm năm, sớm đã không còn con người đó tồn tại nữa rồi…

Thẩm Sơ đảo mắt, trường mà quyển kiều lông mi liền hình như cây quạt nhỏ tử như nhau, ở mí mắt hiện lên một chút mờ mịt, “Là có chút muộn đi…”

Nghe cô thừa nhận, Cố Bắc Thần lập tức lạnh mặt, hừ lạnh một tiếng sau đó lạnh lùng nói: “Thẩm Sơ, em thật đúng là luôn không để ý đến chuyện mình gây ra!”

Thẩm Sơ ngước mắt, “Không có người nào lại có thể không để ý đến chuyện mình làm cả…”

“Nhưng em tùy ý giẫm lên tâm tư của người khác cũng sẽ không để ý sao?” Thanh âm Cố Bắc Thần có chút lạnh lùng pha lẫn ý cười chế nhạo.

Thẩm Sơ lẳng lặng nhìn Cố Bắc Thần, con ngươi của cô đen lại, cứ như vậy để thời gian trôi qua, có rất ít người có thể tập trung suy nghĩ tại khoảnh khắc này, “Bắc Thần, anh có phải cảm thấy em…” Cô lại thản nhiên cười, “…Em không nên trở về.”

Cố Bắc Thần trầm mặc, đôi mắt như chim ưng không kiêng nể gì nhìn Thẩm Sơ ở đối diện, cứ như vậy một khắc, hắn thậm chí muốn bóp chết loại cảm xúc xúc động của cô.

Âm thần hít một hơi, gương mặt anh tuấn của Cố Bắc Thần cũng khôi phục lại vẻ lảnh đạm, “Lúc trước nói không thể không đi, bây giờ… Thế nào liền đã trở về?”

“Nếu như em nói… Là bởi vì anh, anh có tin không?” Thẩm Sơ mỉm cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, hắn biết rất rõ ràng Thẩm Sơ đang nói dối, nhưng mà, hắn vậy mà nguyện ý tin…

Thẩm Sơ thở dài, “Không có anh năm năm, em một chút cũng không vui.” Nói một câu, ánh mắt cô liền cụp xuống, lông mi thật dài che giấu đáy mắt có chút mất mát, “Em biết lúc này nói cái gì trong lòng anh cũng không muốn tin, thế nhưng…”

Cô ngước mắt, đáy mắt có chút khẩn trương cùng hoảng loạn, “Bắc Thần, em thật sự rất nhớ anh.”

Mâu quang của Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn không thấy đáy, chỉ là yên tĩnh nhìn Thẩm Sơ, dần dần tràn ra tư vị phức tạp không rõ, chỉ thấy môi mỏng của hắn khẽ mở, trầm thấp chậm rãi nói: “A Sơ, anh đã kết hôn…”

Thẩm Sơ lúc đầu chỉ hơi nhíu mày, ngay sau đó trong mắt tràn ra sự không thể tin, cuối cùng… Tất cả trình tự đều hóa thành một vẻ bi thương cùng đau đớn trên khuôn mặt mỹ lệ kia!

Tại bệnh viện Mẫn Khang.

Giản Mạt sau khi tan việc đã tới bệnh viện thăm Lý Tiểu Nguyệt, lại trải qua một ngày điều dưỡng, thân thể Lý Tiểu Nguyệt cũng khôi phục không ít.

“Hôm nay cậu có đọc báo kinh tế tài chính không?” Lý Tiểu Nguyệt nhìn Giản Mạt hỏi.

Giản Mạt lắc lắc đầu, “Mình đối với kinh tế tài chính không có hứng thú… Chỉ đối với tổng tài quản lý tài chính kia có hứng thú thôi!” Cô mở miệng ra đùa vui, ở trên mặt còn nháy nháy mắt.

Lý Tiểu Nguyệt khẽ cười, phảng phất có một chút bất đắc dĩ nói: “Đế Hoàng ở Nam Hải thị sắp sửa đầu tư một loại hình công nghệ cao làm thử

https://thuviensach.vn

nghiệm, theo tin tức mới nhất, tham dự đến cuối cùng trong cuộc đấu thầu lần này, điện tử Kim Dương cũng ở trong đó.”

Giản Mạt nhìn Lý Tiểu nguyệt, trong đầu thoáng chốc dừng lại suy nghĩ mới bắt đầu hỏi: “Cái kia tra nam công ty?”

Lý Tiểu Nguyệt gật gật đầu

Giản Mạt nhìn Lý Tiểu Nguyệt, dường như đang cầu muốn tìm ra đáp án, thế nhưng, nhìn ánh mắt của cô ấy như vậy cũng khẳng định được đáp án là gì, “Ý của cậu là… Có thể đó là một cái bẫy?”

Lý Tiểu Nguyệt lại gật đầu, “Mặc dù công ty Thập gia cùng Kim Dương, quy mô của hai nhà cũng không sai biệt lắm, nhưng Đế Hoàng lần này đầu tư hơn hai mươi tỷ, như vậy công ty hắn là nhập không được Đế Hoàng mắt mới là.”

Ngụ ý, cái này là Cố Bắc Thần cố ý hạ bẫy…

“Vậy cậu cứ chờ Cố Bắc Thần như thế nào thu thập được cái công ty kia đi!” Giản Mạt nói, trong mắt không nhịn được mà tràn ra tia sáng.

Cô biết cô với Cố Bắc Thần không có tình cảm gì, nhiều nhất cũng chỉ là cưới cô về để làm tròn trách nhiệm… Hoặc là nói, hai người như thế nào cũng chỉ là bạn tình, hắn động động ngón tay liền có thể giải quyết sự tình, cũng là cho cô một cái công đạo.

Lời như vậy, cô thật sự rất cảm kích, tự nhiên cũng đối với Cố Bắc Thần ra sức lấy lòng… Hắn cũng không thiệt!

Có thể tưởng tưởng đến như thế này, trong lòng Giản Mạt vẫn là ấm áp…

https://thuviensach.vn

Cô rốt cuộc chỉ mới hai mươi ba tuổi, mặc dù hiện thực hai năm trước làm cho cô không có cách nào tiếp tục nằm mơ, nhưng cô nghe đến hắn nói giúp cô như vậy, cô sao có thể một chút xúc động cũng không có?

Lý Tiểu Nguyệt đang nhìn Giản Mạt thay đổi tâm trạng từ âm thầm cau mày, lại đến nhìn thấy khóe miệng Giản Mạt hiện lên ý cười như thiếu nữ mới lớn, trong lòng bỗng nhiên cả kinh…

“Giản Mạt,” Lý Tiểu Nguyệt chính thức kêu tên cô, “Cậu… Có phải hay không đã yêu Cố Bắc Thần?” Mặc dù là nghi vấn, thế nhưng, trong lòng cô lại có thanh âm đang khẳng định đây là sự thật.

Giản Mạt bỗng nhiên cứng đờ, phe phẩy lông mi nhìn Lý Tiểu Nguyệt, trong lúc nhất thời mà quên mất phản bác.

Lý Tiểu Nguyệt là học pháp luật, đối với mọi người đều rất mẫn cảm. Cộng thêm trên tòa án tiếp xúc với rất nhiều dạng người dính dáng đến tình cảm nên thấy rõ hơn, lúc này càng thêm khẳng định Giản Mạt đã thực sự yêu hắn…

“Mình làm sao có thể chứ…” Giản Mạt khóe miệng hơi cứng ngắc, có chút sốt ruột vội vàng nói, thế nhưng, nói đến phân nửa, trong lòng đột nhiên liền không suy nghĩ được gì.

“Con nhóc, Cố Bắc Thần là thuốc độc!” Lý Tiểu Nguyệt lo lắng thay cho Giản Mạt, “Trừ phi, cậu có thể khiến hắn yêu cậu, hoặc là… Cậu tự quản tốt lòng của mình đi!”

Giản Mạt trầm mặc, dường như đang suy nghĩ đến lời của Lý Tiểu Nguyệt, thế nhưng, trong lòng lại có một thanh âm càng lúc càng lớn khẳng định câu nói của cô ấy là thật.

“Trong lòng mình là ai, cậu không phải không biết…” Giản Mạt có chút bối rối, chỉ nghĩ muốn phủ quyết phỏng đoán của Lý Tiểu Nguyệt, “Cậu rõ

https://thuviensach.vn

ràng biết gả cho Cố Bắc Thần cũng là bất đắc dĩ. Ha hả… Mình làm sao có thể yêu một nam nhân chung quy chỉ biết rời đi?”

Ánh mắt sắc bén của Lý Tiểu Nguyệt nhìn Giản Mạt, muốn nhìn xem lời cô nói có bao nhiêu phần thật giả, “Ý của cậu là… Cậu bây giờ vẫn còn yêu Sở Tử Tiêu?”

“Đấy là đương nhiên…” Giản Mạt vội vàng trả lời, liền hình như muốn che đậy cái đề tài “Cô yêu Cố Bắc Thần”.

Sở Tử Tiêu vốn là muốn gõ cửa mà tay nâng lên lại cứng đờ tại chỗ, theo khe cửa khép hờ mà nhìn thấy một bên mặt của Giản Mạt, đáy mắt huyễn hóa ra một tia kinh hỉ, đồng thời khóe miệng vì vui sướng mà cong lên.

“Em chắc chứ…” Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên im miệng, tầm mắt rơi vào ngay cửa phòng bệnh, đáy mắt có chút kinh ngạc, “Tử Tiêu?”

Tâm Giản Mạt như tàu lượn siêu tốc vừa mới thoải mái được một chút lại phập phồng trở lại, sau đó âm thầm cắn môi chậm rãi xoay người, tầm mắt chống lại ánh nhìn bức thiết mà kích động kia của Sở Tử Tiêu, con ngươi lộ ra một tia phức tạp…

“Mạt Mạt…” Sở Tử Tiêu khẽ gọi đồng thời đi đến, ở trước mặt Giản Mạt dừng lại, không nhìn Lý Tiểu Nguyệt mà thâm tình nhìn cô, “Lúc trước em quả nhiên là gạt anh, em quả nhiên là vẫn còn yêu anh…”

Dứt lời, hắn kích động đưa cánh tay dài, một phen đem Giản Mạt giam vào trong lòng, ôm rất chặt như sợ cô lại bỏ trốn giống trước đây… (~⊙>⊙~)

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Thừa Nhận, Cô Đã Yêu Cố Bắc Thần!

Editor: Đới Xuân Trúc

Giản Mạt trong lúc nhất thời không kịp phản ứng, bị Sở Tử Tiêu ôm chặt. Khoảng khắc kia, cô dường như trở về thời đại học, khi vẫn còn cùng hắn ta ở trong sân trường...

Lý Tiểu Nguyệt chăm chú nhìn Giản Mạt bị ôm, đáy lòng phát ra cỗ lo lắng.

Cô không biết Giản Mạt nói lời kia là thật sự có tình ý với Sở Tử Tiêu, hay là... bởi vì trốn tránh sự thật bản thân đã động lòng với Cố Bắc Thần, nhưng mặc kệ là lý do nào, đối với Giản Mạt đều là thương tổn!

Giản Mạt rốt cuộc kịp phản ứng, cô muốn đẩy Sở Tử Tiêu ra, nhưng bị hắn ta ôm thật chặt, căn bản là không thoát ra được.

"Buông tôi ra." Giản Mạt nói, hai tay trên ngực Sở Tử Tiêu không từ bỏ, dùng lực mạnh muốn thoát ra.

"Không buông." Sở Tử Tiêu cứng đầu, "Anh sẽ không bao giờ buông em ra."

Giản Mạt hạ mi mắt, âm thầm mắng bản thân ngu ngốc vạn lần! Hai tay lại dùng lực thêm... Đáng tiếc, không những không thoát ra được, mà còn bị Sở Tử Tiêu ôm chặt hơn trước.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt từ bỏ. Cô thở hổn hển, thanh âm đột nhiên mềm mại: "Trước tiên thả tôi ra được không?"

Sở Tư Tiêu cuối cùng đành phải buông Giản Mạt ra, hướng mắt về phía Lý Tiểu Nguyệt nói: “Lát nữa tôi và Giản Mạt sẽ tới thăm cô sau.” Dứt lời liền cầm lấy tay Giản Mạt, lôi đi.

Lý Tiểu Nguyệt nhíu mày, mặt có chút tái đi, trong lòng thầm nghĩ: “Mạt Mạt, cậu cứ dây dưa với hai cậu cháu nhà này, thì phải làm sao thoát thân?”

“Anh đưa tôi đi đâu?” Giản Mạt bất đắc dĩ hỏi, Sở Tư Tiêu bước từng bước dài, cô phải chạy mới có thể theo kịp.

Sở Tư Tiêu không nói câu nào, kéo Giản Mạt vào trong thang máy, ra khỏi bệnh viện, nhét cô vào trong xe, sau đó một mạch rời khỏi đó. Giản Mạt quyết định im lặng, lời vừa rồi khiến Sở Tư Tiêu hiểu lầm cũng chẳng có gì đáng trách… chỉ là, cũng vì hắn hiểu lầm, trong lòng cô mới càng muốn giải thích.

Cô còn yêu Sở Tư Tiêu sao?

Sợ rằng nhiều hơn đều là đối với hai năm trước tất cả chỉ là lưu luyến... Mà bây giờ, trong lúc vô tình lòng cô đã sớm hướng về Cố Bắc Thần mà không biết.

Cụp mắt, Giản Mạt mang vẻ mặt trầm trọng... Tiểu Nguyệt đã nhìn ra, là cô biểu hiện quá rõ ràng sao?

Sở Tử Tiêu dừng xe đợi đèn đỏ, dư quang đáy mắt nhìn thân ảnh của cô, hai tay nắm chặt tay lái, mãi cho đến khi đèn xanh, hắn ta mới dời mắt, cho xe chạy tiếp.

Cuối cùng, xe dừng ở Lạc Đại

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn xung quanh, phía trước hóa ra là cánh đồng ngô ở Lạc đại.

Trời vào thu, một phần lá ngô đồng đã ố vàng rũ xuống, gió thổi làm lá rơi, trải trên nền đất một tầng lá.... tựa hệt như cảnh tượng năm đó.

Xuống xe, Giản Mạt không ngừng suy nghĩ. Cô chưa bao giờ nhiệt tình yêu một ai, có thể cùng Sở Tử Tiêu đến với nhau là ngoài ý muốn, yêu hắn cũng là ngoài ý muốn...

Sở Tử Tiêu nhìn cô, ánh mắt nóng rực, khóe miệng khẽ tạo thành đường cong tao nhã, bị mặt trời chiều chiếu vào đặc biệt mê người.

Hắn ta tự nhiên lôi tay Giản Mạt, dẫn cô vào sâu hơn trong cánh đồng ngô... Giản Mạt khó chịu, gạt tay hắn ta ra.

"Mạt Mạt?" Sở Tử Tiêu quay đầu lại nghi hoặc nhìn cô

Giản Mạt mấp môi dưới, đắn đo một lúc, nhấc bước chân theo sau.

Ánh nắng gay gắt ban chiều xuyên qua lá ngô đồng, loang lổ chiếu trên hai người, sau đó đem bóng hai thân ảnh kéo thật dài...

Bởi vì bây giờ là thời điểm dùng bữa của trường học, nơi đây vô cùng yên tĩnh."Mạt Mạt, anh rất vui." Sở Tử Tiêu tựa như đứa nhỏ nói, nghiêm túc khi ở tòa án đã bay mất sạch.

Giản Mạt nhếch môi, ánh nắng loang lổ chiếu trên sườn mặt cô, tràn ra trầm trọng...

"Em không biết, lúc trở về Thiên Đường Dạ gặp được em, anh đã nói những lời khó nghe, là do anh nóng nảy quá, vô dụng quá, cũng bất đắc dĩ quá..." Sở Tử Tiêu khóe miệng khẽ cười, "Bất kể như thế nào, cũng không đau lòng bằng câu "còn yêu" của em."

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, trên khuôn mặt tuấn dật đều là vẻ vui mừng: "Mạt Mạt, theo anh rời đi. Mỗi ngày cùng nhau nắm tay đi dạo cánh đồng ngô..."

Sau đó anh sẽ cầu hôn em.

Hắn ta thu tầm mắt, nhìn về phía xa, "Nơi này đại biểu cho tình yêu giữa chúng ta... Anh nghĩ dắt tay em, cùng em đi thẳng đến..." Sở Tử Tiêu khóe miệng đầy ý cười, "....khi chúng ta mất mới thôi."

Giản Mạt dừng bước chân, rút tay ra nhìn anh ta, "Tử Tiêu, nếu như ban nãy em nói nhầm, em tình nguyện xin lỗi..."

Sở Tử Tiêu nhăn mày kiếm.

"Ban nãy là do em luống cuống..." Giản Mạt mấp môi dưới đáp, mắt cô nỗ lực né tránh ánh mắt của anh ta: "Cho nên, em mới nói với Tiểu Nguyệt như vậy!"

"Em.." Sở Tử Tiêu đáy mắt tràn ngập sự chống cự, "...có ý gì?"

Giản Mạt hô hấp có chút nghiêm trọng, cô đè xuống tâm tư phức tạp, âm thầm cắn răng nói: "Bởi vì không thương... Nguyên nhân này trước có lẽ lừa dối anh, hoặc cũng tự lừa dối bản thân em, nhưng bây giờ... "

"Hiện tại thế nào?" Sở Tử Tiêu thanh âm lộ ra lạnh lùng, "Bây giờ thật sự em không còn yêu anh, bởi vì... em đã yêu Cố Bắc Thần... có phải hay không?" Nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói hắn ta lộ ra tia ẩn nhẫn cảm xúc.

Giản Mạt cụp mắt, lập tức nâng lên, yên ổn trả lời: "Đúng!"

Cô luôn là người dám yêu dám hận, chưa bao giờ thích dong dài: "Tử Tiêu, yêu Cố Bắc Thần là em không biết lượng sức, thế nhưng... em không

https://thuviensach.vn

quản được trái tim mình."

Ánh mắt Sở Tử Tiêu nhìn Giản Mạt lộ rõ sự thất vọng: "Dù tim hắn không thuộc về em, dù hắn cưới em chỉ vì cần một người tới lấy lại cổ phần, dù hắn đối với em chỉ có dục vọng..."

Nói đến cuối, hắn ta có chút không khống chế nổi mà gầm nhẹ ra tiếng.

Giản Mạt nhíu mày, tuy rằng toàn bộ đều là sự thật, nhưng bây giờ do chính miệng Sở Tử Tiêu nói ra, lại khiến thần kinh cô đau nhói.

"Đúng..." Giản Mạt cắn răng nói ra một chữ, đôi mắt đẹp không chút chần chừ: "Tử Tiêu, không phải anh cũng rất hiểu em sao? Dù biết rõ, nhưng em vẫn không thể khống chế được tim mình như cũ."

Sở Tử Tiêu thất vọng lui về phía sau một bước, vì hắn biết, bây giờ cô đang nhắn nhủ rằng cô thật sự đã không còn quan tâm thời gian nữa, tim của hắn ta lập tức cảm thấy sợ hãi luống cuống.

Giống như, một giây trước còn đặt mình ở tận trời xanh, một giây sau lập tức đã bị rơi xuống đáy vực sâu. Cái loại cảm giác mất trọng lượng đó khiến hắn ta không thể nào thích ứng ngay được.

"Giản Mạt..." Giọng Sở Tử Tiêu lộ ra một chút khàn khàn: "Hắn là kẻ vô tâm, tim của hắn, chỉ dành cho một cô gái duy nhất, em hiểu không?"

Giản Mạt nháy mắt sững sờ tại chỗ, ý của Sở Tử Tiêu, cô hiểu.... ý là Cố Bắc Thần sẽ không thể yêu thêm một ai khác nữa sao?

"Em chưa từng mong anh ấy sẽ yêu lại mình..." Lồng ngực Giản Mạt vô cùng nghẹn thở, thế nhưng, trên mặt vẫn luôn tỏ ra yên ổn: "Em không quan tâm trái tim mình là chuyện của em, em cũng chẳng có quyền yêu cầu anh ấy yêu lại em."

https://thuviensach.vn

"Thứ tồn tại ở trong thế giới của tình yêu là lòng tham..." Sở Tử Tiêu nghiến răng nghiến lợi nói: "Em yêu hắn nhiều như vậy, mà lại không hi vọng hắn sẽ đáp lại mình... Mạt Mạt, em là loại người kiêu ngạo, chẳng lẽ cứ muốn đặt mình vào vị trí hèn mọn như vậy mãi sao?"

Giản Mạt nhắm mắt lại, khóe miệng hé ra nụ cười nhẹ nhàng chua chát: "Tử Tiêu, chẳng lẽ lúc này anh phủ nhận không phải cũng là vì thế sao?"

"Chẳng sợ đặt bản thân mình vào giữa dơ bẩn hèn mọn..." Giản Mạt ngước mắt, nhìn vẻ mặt thống khổ tan vỡ của Sở Tử Tiêu, lòng sinh ra áy náy, nhưng vẫn cắn răng nhẫn tâm nói ra những lời cay độc: "Nếu lòng đã muốn như vậy, sao không khống chế bảo đừng yêu?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Đắc Ý, Anh Còn Yêu Em!

Editor: Dứa

Một câu hỏi lại khiến Sở Tử Tiêu á khẩu không trả lời được, hắn và Giản Mạt đều là những con người cao ngạo, những điều hèn mọn như vậy vốn không nên thuộc về hắn...

Thế nhưng trong thế giới tình yêu không có cao ngạo, chỉ có ai yêu ai nhiều hơn thì người đó liền trở nên hèn mọn...

"Tử Tiêu, tất cả mọi chuyện đã không thể trở về được như trước được nữa rồi..." Giản Mạt tâm tình trầm trọng nhưng cũng rất thoải mái, "Nếu như cố níu kéo, chỉ sợ tất cả sẽ không tự chủ được."

Ánh mắt cô trong trẻo, không một tia tạp chất, "Muốn trách... chỉ có thể trách hai năm trước, thời điểm bất lực nhất, người xuất hiện trước mặt tôi, người ở bên cạnh tôi không phải anh, mà là anh ấy."

Nếu như không phải nhờ Cố Bắc Thần thì cô cũng không chống cự được đến bây giờ... Nếu như không phải nhờ hắn thì tiền thuốc men cũng chẳng có. Ngay cả nếu tìm được trái tim thích hợp để phẫu thuật thì tiền cũng chẳng có.

Chẳng phải có người nói, nữ nhân là động vật cảm tính, một khi thân thể đã giao cho nam nhân nào thì rất dễ đánh mất trái tim đối với nam nhân đó sao?

Có lẽ cô là tình huống như vậy.

https://thuviensach.vn

Ít nhất trong thời gian hai năm Cố Bắc Thần đối xử với cô cũng không tệ, bọn cô lên giường cũng rất hòa hợp.

Chủ yếu là, ở chung cùng Cố Bắc Thần, cô không có bất kỳ áp lực nào...

Nhìn ánh mắt kiên định của Giản Mạt, Sở Tử Tiêu đột nhiên có cảm giác mình đã không còn cơ hội... Không có cơ hội này không phải là hiện tại cô là "Mợ nhỏ" của hắn mà là trong lòng cô không hề có hắn.

Chậm rãi xoay người, lúc Sở Tử Tiêu xuống xe, sự nhẹ nhõm cùng vui mừng trong nháy mắt đã bị bi thương thay thế.

Mặt trời chiếu theo bóng lưng hắn rời đi kéo thật dài cùng thân thể Giản Mạt hòa chung ở một chỗ, chung quy hợp thành một hồi xa cách đâu khổ.

"Mạt Mạt..." Sở Tử Tiêu chợt dừng bước chân trầm trọng, không quay đầu lại, chỉ là âm thanh có chút xa xưa, "Anh sẽ chờ em, chờ cho đến lúc em cảm thấy thương tâm sẽ trở lại bên cạnh anh..."

Dường như chắc chắn sau này Giản Mạt sẽ thương tâm, lời nói Sở Tử Tiêu lộ ra chút ý tứ nào đó.

Giản Mạt nhíu mày, miệng mấp máy, đem lời muốn nói vừa tới miệng nuốt lại vào cổ họng.

Dù cho đã yêu Cố Bắc Thần, cũng đã biết một ngày sẽ phải rời đi... nhưng cô và Sở Tử Tiêu, mãi mãi không thể trở về được như xưa...

Giản Mạt bước đi trên đường lớn ở trên cánh đồng ngô, ngược lại với hướng của Sở Tử Tiêu tựa như muốn nói lời tạm biệt với mối tình đầu.

Sở Tử Tiêu lái xe đi rồi, Giản Mạt đứng ở đầu đường ngô đồng, nhìn chân trời đã biến mất, chỉ để lại rặng mây đỏ ánh chiều tà cuối phía tây, chậm rãi mở miệng: "Tử Tiêu, hẹn gặp lại... "

https://thuviensach.vn

Ở trong Diamondstar lộ ra một bầu không khí ngưng trọng, cũng giống như trên đường của cánh đồng ngô lúc này.

Thẩm Sơ ngồi ở trung tâm tam giác phía sau dương cầm, móng tay nhuộm trắng nhẹ nhàng áp lên phím đàn đen trắng, hơi nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần...

Cố Bắc Thần gương mặt nghiêm nghị lãnh đạm, con ngươi sắc bén như loài chim ưng u sâu không thấy đáy chống lại tầm mắt của Thẩm Sơ, trên không trung mang theo chút khúc mắc.

"Có người nói" Thẩm Sơ nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm dễ chịu dễ nghe, "Thời gian năm năm qua không thể lùi lại..." Cô rũ xuống con ngươi cười khẽ, cô vốn rất đẹp nhưng ở dưới ánh đèn lưu ly lại càng thêm xinh đẹp động lòng người.

Cố Bắc Thần khẽ nhấp môi mỏng, mắt đen sâu như vòng xoáy.

Thẩm Sơ đối lại với hắn chỉ có nhợt nhạt cười: "Tay hắn từng dạy em một khúc dương cầm, từ đó trở thành ngôi sao trong lòng em..."

Dứt lời, toàn bộ phòng ăn tràn ra khúc dương cầm hòa hoãn lại say mê lòng người...

Ngón tay Thẩm Sơ như những tinh linh nhảy múa trên những phím đàn đen trắng, những nốt nhạc tràn ra khiến người ta mê đắm.

Đến Diamondstar dùng cơm đều là những người thuộc tầng lớp xã hội thượng lưu, ít nhiều hàng ngày đều rèn luyện một chút âm nhạc. Nghe Thẩm Sơ đàn một khúc dương cầm, tựa như bị trầm mê trong đó... thẳng đến khi nốt nhạc cuối cùng rơi xuống.

Tiếng vỗ tay truyền đến, Thẩm sơ cười nhợt nhạt đứng dậy, ở trên đài chào một cái kiểu hào môn khuê nữ rồi ca ngạo trở về chỗ ngồi.

https://thuviensach.vn

"Bắc Thần" Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, cười đến tự tin, "Anh còn yêu em!" Cô mười phần khẳng định.

Cố Bắc Thần mặt không đổi sắc, "Đúng..." Hắn cũng không lảng tránh vấn đề này, "Nhưng điều đó cũng không thể thay đổi việc tôi đã kết hôn."

"Em chờ anh trở lại bên cạnh em..." Thẩm sơ bình tĩnh nói, "Vẫn chờ đợi!"

Cố Bắc Thần nhíu mày kiếm một cái khó thấy, "Nếu như anh không ly hôn?" Hắn đột nhiên cười lạnh, "Em nguyện ý làm tình nhân của anh?"

"Nếu như anh muốn giẫm đạp em, vậy em sẽ chìm đắm trong trụy lạc đó..." Thẩm Sơ cười cười, chỉ là có chút cay đắng.

Mặt Cố Bắc Thần thoáng chốc lạnh đi, "Thẩm Sơ, em là đang ép anh?"

"Nếu như anh cho rằng là như vậy, thì cứ cho là vậy đi." Thẩm Sơ nhếch môi, cô cố gắng duy trì sự kiêu ngạo của mình.

Cố Bắc Thần nhìn vẻ mặt Thẩm Sơ như vậy, cuối cùng vẫn thất bại...

"Thẩm Sơ, em biết rất rõ ràng, anh không thể nào thấy em đặt mình vào cảnh hèn mọn như vậy." Cố Bắc Thần cười tự giễu, "Thẩm Sơ, em thắng rồi." Cố Bắc Thần ánh mắt thâm thúy, có chút nghiến răng nghiến lợi, "Dùng tình yêu anh dành cho em để thắng anh!"

Thẩm Sơ cúi xuống, hai tay ôm lấy cánh tay đặt trên mặt bàn của Cố Bắc Thần, "Bắc Thần, em chỉ muốn cùng anh ở một chỗ..."

Cố Bắc Thần ánh mắt sáng quắc nhìn Thẩm Sơ, cô vốn là một người phụ nữ cao ngạo, mặc dù trước giờ ở trong nhà không được coi trọng nhưng chưa bao giờ thấy cô xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Lúc này... cô nói chuyện nhẩn nhẫn tự ti với hắn như vậy, là đã buông xuống bao nhiêu cao ngạo.

Đêm xuống, từng câu chữ mang ý niệm tình yêu như kéo dài bất tận, có người vui mừng, có người rung động, có người do dự cũng có người buông thả chính mình.

Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ không ai hỏi sự tình năm năm đó, dường như đem thời gian dừng lại vào năm năm trước, dừng ở lúc hai người cùng điên cuồng yêu đối phương.

Sau khi rời Diamondstar, Cố Bắc Thần đưa Thẩm Sơ trở lại quán rượu.

Đứng ở trước thang máy quán rượu, Cố Bắc Thần hai tay để trong túi, sau năm năm chìm nổi, hắn càng trầm ổn ít phát ra những cảm xúc riêng của mình.

Thẩm sơ nhìn hắn, đột nhiên khoác khuỷu tay hắn miệng nở nụ cười, "Vẫn nhớ Lam Điều đó sao?"

"Ừ." Cố Bắc Thần nhàn nhạt đáp lại.

Thẩm Sơ vừa nghe, đôi mắt sáng rực lên, "Rượu em để nơi đó đâu?"

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn Thẩm Sơ, mắt thật sâu, âm thanh có chút không thoải mái, "Vẫn ở đó."

Thẩm Sơ vừa nghe, lập tức kiễng đầu ngón chân hôn lên gương mặt Cố Bắc Thần, "Anh vẫn tuân thủ hứa hẹn của chúng ta..." Giọng nói của cô có chút vui mừng.

Cố Bắc Thần mím môi, đúng lúc thang máy đến, hắn không biết là có phải không muốn trả lời vấn đề của Thẩm Sơ hay vẫn còn lúng túng mà nâng bước chân vào thang máy.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ ý cười trên khóe miệng càng sâu, theo Cố Bắc Thần cùng tiến vào thang máy, "Cho nên, anh vẫn đang đợi em, đúng không?"

Cửa thang máy đóng "Rầm" lại, qua khe cửa có thể thấy Cố Bắc Thần đã bất đắc dĩ từ bỏ sự lãnh đạm xuống.

Đúng lúc, có ký giả vội vàng đi tới, nhưng cửa thang máy đã triệt để đóng lại.

Ký giả âm thầm giậm chân, chần chừ mấy giây, liền không nhìn tới Cố Bắc Thần mang theo nữ nhân nào vào phòng... Hắn âm thầm mắng mình đồng thời nhìn lên con số trên thang máy, cuối cùng thấy con số dừng lại ở phòng tổng thống ở tầng cao nhất, mắt không khỏi sáng lên.

Cố Bắc Thần thường có Scandal quấn thân, nhưng từ trước tới giờ chưa ai chụp được hình hắn mang phụ nữ đến khách sạn...

Tấm hình lần trước cùng Lạc Hiểu Đồng cũng chỉ là do góc độ mà thôi, cũng chỉ vì người cầm ống kính.

Ký giả khóe miệng nở nụ cười tươi, vội vàng mở điện thoại gửi một cái tin nhắn đến tòa soạn để phái vài người đến đây nằm vùng, để chụp xem nữ nhân này là ai...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Tri Kỷ

Editor: An Triệu

Cố Bắc Thần tiến vào phòng tổng thống, lúc này mới làm hắn nhíu mày nhớ lại, cũng không biết có phải là do trùng hợp hay không, Thẩm Sơ cũng đang ở trong căn phòng mà hai năm trước hắn đã cùng với một nữ nhân khác điên cuồng một đêm.

“Làm sao vậy?” Thẩm Sơ rót ly nước cho Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhận lấy nhập một ngụm, không đáp hỏi lại: “Vì sao chưa về nhà?”

“Em nghĩ là nên gặp anh trước, cho nên…” Thẩm Sơ mỉm cười, đáy có một tia giảo hoạt, “Em nói cho bọn họ biết trước là mai em mới trở về.”

Con mắt chim ưng của Cố Bắc Thần chăm chú nhìn Thẩm Sơ, cuối cùng, khoé môi hiện ra một mạt cười nhỏ bé.

Thẩm Sơ tiến lên, tại người Cố Bắc Thần mà dựa sát vào,vòng qua cánh tay hắn, đầu dựa vào bờ vai của hắn, cố ý lờ đi cái dạ dày đang truyền đến một trận thống khổ, “Đêm nay anh không quay về có được không?”

Trong thanh âm của cô lộ ra một tia ái muội, “Sáng sớm mai tiện đường đưa em về nhà nhé.”

Khuôn mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần lãnh đạm như vậy, “Em là đang cố ý câu dẫn anh?” Thanh âm của hắn nghe như có chút đùa vui lại có chút

https://thuviensach.vn

nghiêm túc, chỉ là con mắt như chim ưng thâm thuý nhìn Thẩm Sơ.

Thẩm Sơ cười khẽ, nâng lên ánh mắt sáng quắc nhìn Cố Bắc Thần, “Nếu như anh cho rằng đây là…” Cô cố ý dừng lại, nụ cười trên mặt càng sâu sắc thêm, “Kia chỉ có thể nói anh nhịn không được dụ hoặc của em!”

Đuôi mắt Cố Bắc Thần nhẹ chớp một cái, tà tứ lại lộ ra một tia dửng dưng, buông ly nước, “Sáng mai anh qua đây tiếp em.” Dứt lời, hắn đã buông đôi chân đang gác chéo lên nhau muốn đứng lên.

Khoé miệng Thẩm Sơ cười cười cay đắng, lại cũng chỉ trong nháy mắt liền che giấu sạch sẽ, “Nghe nói Thiếu Sâm hiện tại đang ở Lạc Thành?”

Cố Bắc Thần hơi nghiêng đầu, từ trên cao nhìn xuống Thẩm Sơ, con ngươi như chim ưng ở chỗ sâu nhất có một mạt phức tạp, “Đúng.”

Thẩm Sơ cười đến dửng dưng, “Có cơ hội thì cùng nhau ngồi nói chuyện một chút được không?” Dừng một chút, “Gọi Cẩn Tịch bọn họ cùng đi.”

“Được rồi.” Cố Bắc Thần dửng dưng trả lời, “Em đi nghỉ sớm một chút… Anh đi trước.”

“Em tiễn anh…” Thẩm Sơ đứng dậy, cùng Cố Bắc Thần đi ra ngoài.

Đột nhiên, Thẩm Sơ cảm thấy trong bụng một trận đau nhói, rất nhanh vịn ra một tầng mồ hôi mỏng… Cô bỗng nhiên cắn chặt răng, ngay lúc Cố Bắc Thần quay đầu lại nhìn cô một cái, cô đã phải nhẫn nhịn mà cười.

Tới cửa, Thẩm Sơ cầm lấy tay nắm cửa, nỗ lực ra vẻ như không có chuyện gì nhìn Cố Bắc Thần nói: “Em…” Bởi vì phải ẩn nhẫn chịu đựng cơn đau từ dạ dày truyền đến, cô âm thầm cắn răng, “Ngày mai em chờ anh đến.”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần gật gật đầu, đang muốn rời đi, ánh mắt lại lướt qua bàn tay đang nắm lấy tay cầm… Chỉ là liếc mắt một cái, hắn đã sắc bén nhìn ra cô đang âm thầm chịu đựng, tay dùng lực nắm chặt tay cầm.

Vốn muốn rời đi nhưng chân lại dừng lại, mày kiếm của Cố Bắc Thần nhẹ giương, con mắt đen láy sắc bén nhìn Thẩm Sơ, "Đau dạ dày?" Mặc dù có chút nghi vấn, nhưng hiển nhiên, hắn đã khẳng định.

Thẩm Sơ nhẹ cười, có chút không đủ khí lực nói: "Anh… Còn hiểu em nhiều đến vậy…"

Khuôn mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần lập tức chìm xuống, "Thẩm Sơ, em không thể tự chiếu cố tốt bản thân mình hay sao?" Trong giọng nói của hắn mang chút tức giận, "Anh đưa em đi bệnh viện."

"Em chỉ cần nghỉ ngơi một chút liền… không có việc gì…" sắc mặt Thẩm Sơ đã bắt đầu tái nhợt, "Sáng mai anh… qua đây với em… là được!"

Sắc mặt Cố Bắc Thần đầy vẻ lo lắng, "Thẩm Sơ, em có biết dạ dày của mình đang không tốt không? Em có phải hay không hôm nay chưa ăn cơm chiều?"

Thẩm Sơ bởi vì ẩn nhẫn đau đớn, tay nắm lấy tay cầm càng lúc càng chặt, khóe miệng lại rất quật cường mà cười, "Em chỉ cần ăn chút gì đó… là được, anh đi đi." Dứt lời, cô đã xoay người, đồng thời theo quán tính mà khép lại cánh cửa phòng.

Ngay lúc cánh cửa phòng khép lại, Cố Bắc Thần lại đẩy ra, hắn đi đến, liền nhìn thấy Thẩm Sơ đang còng lưng lại ôm bụng mình bên cạnh quầy bar nhỏ.

"Anh đưa em đi bệnh viện…" Cố Bắc Thần lãnh mặt lạnh lùng nói.

Thẩm Sơ cố gắng chống cự mà nhìn hắn một cái' "Em không đi…"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhíu mày, đối với Thẩm Sơ từ trước đến nay hễ sinh bệnh lại không chịu đi bệnh viện có chút tức giận…

Tiến lên một phen đem Thẩm Sơ ôm ngang lên. Cô cho là hắn muốn đưa cô đến bệnh viện, bàn tay nhỏ bé vô thức siết chặt quần áo của hắm mà khẩn cầu nói: “Không đi bệnh viện mà…”

Cố Bắc Thần trừng mắt chống lại ánh mắt đáng thương của Thẩm Sơ, cuối cùng lạnh lùng đem cô tới bên giường, “Anh đi làm cho em một ly trà gừng.” Hắn nói xong, đã xoay người rời đi.

Thẩm Sơ bởi vì dạ dày co giật mà không muốn nói chuyện, túy ý Cố Bắc Thần đi qua đi lại.

Bởi vì dạ dày của Thẩm Sơ đang rất đau nên trà gừng rất nhanh đã tới. Nếu đổi lại là thời gian trước đây mỗi lần đau dạ dày, chỉ cần Cố Bắc Thần có ở bên thì cô luôn được anh nấu một ly trà gừng làm ấm bụng

Uống xong ly trà gừng, trong bụng Thẩm Sơ rõ ràng cảm thấy dễ chịu rất nhiều, “Anh tự mình nấu?” Cô có chút nghi hoặc hỏi.

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ nhận lấy cái ly cô đưa qua.

Sắc mặt Thẩm Sơ còn có chút không tốt, khóe miệng lại cười, “Em rất nhớ hương vị này…” Cô đảo mắt, “Anh không biết, trong năm năm, mỗi lần đau dạ dày em lại đặc biệt nhớ đến lúc anh nấu trà gừng cho em.”

Cố Bắc Thần than nhẹ một tiếng, “Dạ dày không thoải mái, nghỉ ngơi sớm một chút, biết chưa?”

Thẩm Sơ ngước mắt nhìn Cố Bắc Thần, chỗ sâu nhất trong đáy mắt có chút khẩn cầu, nhưng lại quật cường cái gì cũng không nói.

https://thuviensach.vn

Con mắt Cố Bắc Thần thâm thúy, cuối cùng âm thầm than nhẹ một tiếng, “Ngủ đi, đêm nay anh sẽ không đi đâu hết.”

Thẩm Sơ nghe được, khóe miệng mới tràn ra ý cười, cứ như vậy mà cười, tất cả đều tràn lên đáy mắt, đem khẩn cầu ở trong mắt biến mất.

Ngày hôm sau, bầu trời phía đông dần sáng lên, tin tức Cố Bắc Thần mang theo nữ nhân tới khách sạn Sofia, cả một đêm cũng chưa thấy rời đi lan truyền ở khắp nơi, trong nháy mắt trở thành đề tài nóng bỏng nhất Lạc Thành.

Cũng không biết tin tức làm thế nào mà lại lộ ra, nguyên bản ở vùng này cũng chỉ có một nhà truyền thông, trong nháy mắt từ đâu chạy tới rất nhiều nhà truyền thông từ bốn phương tám hướng đem khách sạn Sofia “bao vây”, tất cả bọn họ đều muốn chụp được ảnh của Cố Bắc Thần cùng nữ nhân kia!

Cố Bắc Thần vì điện thoại kêu mà giật mình tỉnh dậy, hắn hơi nhíu mày ngồi dậy, cầm di động lên tiếp chuyện, nghe thanh âm của người kia có chút uể oải sau khi rời giường, “Chuyện gì?”

Người ở trong điện thoại đem tình huống ở khách sạn lặp lại một lần nữa, làm Cố Bắc Thần không khói nhíu mày kiếm, “Chuyện phát sinh khi nào?”

“Cháu cũng vừa mới nhận được tin tức nên liền chạy đến… Chính là ở đây đang có rất nhiều cánh nhà báo!” Trong điện thoại truyền đến thanh âm ngọt lịm của Lạc Mễ Kê, “Chú à, không bằng chú trực tiếp cho cháu biết… Người cùng chú vào đó là ai đi?”

“Tôi sẽ dẫn người đi tới chỗ chị ba, cậu có thể trở về xem là ai!” Cố Bắc Thần vừa nói vừa di chuyển đến bên cửa sổ, nhìn xuống có thể thấy rõ ràng các cánh ký giả đang tập trung rất đông dưới đó.

https://thuviensach.vn

Lạc Mễ Kê vừa nghe, lập tức không khách khí nói, “Chú nhỏ, cháu thế nhưng lại mật báo cho chú, lúc quay về có phải nên khen thưởng cháu một chút không a?”

“Được…” Cố Bắc Thần trả lời, sau đó liền cúp điền thoại.

Xoay người, Thẩm Sơ đã thức dậy từ trong phòng đi ra…

“Làm sao vậy?” Thẩm Sơ rốt cuộc cũng trở về vẻ hào nhoáng, mẫn cảm phát hiện ra được tình hình có chút không ổn, cô tiến lên cùng nằm bò trên cửa sổ nhìn xuống dưới, “Có ký giả ở dưới?” Cô nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần, tìm đáp án.

Cố Bắc Thần nhẹ đáp: “Ừm”, lãnh đạm nói: “Dự đoán là hôm qua lúc anh đưa em về có người nhìn thấy, bây giờ lại thêm cả đêm không rời khỏi… Anh nghĩ scandal lần này sẽ lan truyền khắp nơi.” Phút cuối hắn còn thêm một câu.

Thẩm Sơ tức thì nhíu mày, “Em không muốn trở thành người thứ ba trong cuộc hôn nhân của anh đâu…”

Cô bất giác nhếch môi, tin tưởng vào khả năng của giới truyền thông, dù cho cùng Cố Bắc Thần tách ra đi nữa chỉ sợ là trốn không thoát.

Nhưng sáng sớm nay cô phải về nhà, nếu trễ thì cũng rất phiền phức… Nhưng nếu bây giờ đi ra thì lại càng phiền phức!

“Em đi rửa mặt trước đi!” Cố Bắc Thần bình tĩnh tự nhiên nói, “Anh sẽ nghĩ biện pháp giúp em rời khỏi.”

Thẩm Sơ nhẹ cau mày gật đầu…

Rửa mặt thay đồ xong xuôi, mở cửa bước ra liền thấy Cố Bắc Thần đã bỏ điện thoại xuống, “Đi!”

https://thuviensach.vn

“Cứ như vậy mà đi?” Thẩm Sơ nghĩ, ít nhất cũng phải ngụy trang để tránh né truyền thông chứ? Hai người cứ như vậy đi ra, chẳng phải là như ý muốn của bọn họ sao?

Cố Bắc Thần nhẹ giương môi mỏng lên một độ cung, tiến lên bắt lấy tay của Thẩm Sơ bước ra khỏi phòng tổng thống tiến về thang máy…

Thẩm Sơ hơi mím môi nhìn tay của hai người đang giao nhau, trong lòng bất quá dâng lên một trận ngọt ngào… Nghĩ thầm, nếu cứ như vậy bước ra, cô cũng nguyện ý.

Thế nhưng, Cố Bắc Thần rốt cuộc không như cô mong muốn… Hắn không có đi đến bãi đỗ xe, mà là đi thẳng tới bãi đỗ xe riêng dành cho cấp cao của khách sạn.

“Thần thiếu.” Có một người mặc quần áo nhân viên đứng sẵn ở đó cung kính gửi lời hòi thăm, lập tức lấy ra chìa khóa xe.

Cố Bắc Thần nhận lấy, “Thay tôi gửi lời cảm ơn đến Hình tổng.” Dứt lời, hắn đã đem Thẩm Sơ nhét vào chỗ ngồi phía sau, sau đó lái xe ra khỏi khách sạn…

Tất cả cánh truyền thông đương nhiên không biết Cố Bắc Thần đã rời đi, vẫn canh giữ ở bên ngoài khách sạn, cho đến khi biết được tin tức này thì mắt to trừng mắt nhỏ, nhao nhao tức giận gọi mắng lên…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Hắn Đối Đãi Đặc Biệt Với Nữ Nhân Nào?

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Truyền thông của Lạc Thành đứng chờ ở bên ngoài khách sạn Sofia, cuối cùng Cố Bắc Thần mang nữ nhân thần bí kia trốn thoát được, tin tức này trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Lạc Thành...

Cố Bắc Thần xảy ra scandal với không ít nữ nhân, nhưng từ trước tới nay hắn chưa từng có cấm kỵ không cho truyền thông phát ra ngoài.

Hơn nữa, chuyện trước kia có ghi lại, ái muội cũng rất nhiều, nhưng chưa từng ở cùng một chỗ với nữ nhân nào đó quá một đêm...

Hai điểm vừa kết hợp, mọi người liền nhao nhao nói người phụ nữ này là người được Cố Bắc Thần đối đãi rất đặc biệt, thậm chí mọi người còn tự mình suy nghĩ xem người phụ nữ thần bí đó là ai, biểu hiện trước nay chưa từng có sự tò mò, hiếu kỳ như vậy.

Sáng sớm, bất kể là giấy báo hay là tạp chí, hoặc là mạng lưới đều bị tin tức "Cố Bắc Thần cùng một người phụ nữ thần bí cùng rời khỏi khách sạn" bao trùm hết tất cả...

Có người phỏng đoán, người phụ nữ này thật ra là Cố phu nhân trong lời đồn, bởi vì Cố Bắc Thần không muốn để cô ấy dính vào scandal, cho nên mới sử dụng phương thức như thế... Nhưng rất nhanh đã có người phủ quyết.

https://thuviensach.vn

Lại có người phỏng đoán, địa vị của Cố phu nhân lần này khó mà giữ được, Cố Bắc Thần bảo hộ người phụ nữ này như vậy, chắc hẳn là sắp sửa đem nữ nhân này thành nữ chính trong nhà.

Cũng rất nhiều người nhân nhắc đến scandal truyền ra gần đây của Cố Bắc Thần và Lục Mạn, nói rằng tình địch của cô đã bắt đầu xuất hiện...

Nói chung, mặc kệ bọn họ đang nói cái gì, cuối cùng mọi người lại không hề phát hiện có một nhân vật đang hết sức bi kịch, đó chính là Cố phu nhân trong lời đồn mà mọi người không biết là ai kia!

Tối hôm qua, Giản Mạt từ Lạc Đại đánh xe trở về Lam Trạch viên, cả đêm Cố Bắc Thần đều không trở về nhà, trái lại cô lại cảm thấy rất quen...

Chỉ là, cô không nghĩ đến, vừa đến công ty, Hướng Văn sáp lại gần, chia sẻ tin tức trên mạng đang đồn đại ầm ầm kia cho cô nghe.

"Chậc chậc." Hướng Văn vẻ mặt bát quái nhìn Giản Mạt, "Mạt tỷ, không phải là... Người phụ nữ tối hôm qua là chị đấy chứ?"

"Nếu như người đó là chị, chị nhất định sẽ đem em giới thiệu cho Thần thiếu, để cho em trở thành vợ nhỏ thứ năm hay thứ sáu của hắn..." Giản Mạt không vui trừng mắt, lập tức nói, "Còn không đi làm việc?"

Hướng Văn bĩu môi, có chút mất mặt xoay người rời đi.

Giản Mạt ở thời điểm Hướng Văn xoay người rời đi, thì sắc mặt cô đột nhiên trở nên có chút cứng ngắc, nếu như là trước đây, đối với những tin tức như vậy cô nhất định cũng chỉ cười cười cho qua, cũng hoàn toàn không quan tâm đến ánh mắt của người khác nhìn mình.

Nhưng hôm qua, sau khi mới vừa thấy rõ tâm ý của mình, hôm nay lại liền nhìn thấy tin tức của Cố Bắc Thần như thế, trong lòng không hiểu sao lại có cảm giác khó chịu không thể nói rõ...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nói trắng ra là không biết cảm xúc của mình đối với Cố Bắc Thần là như thế nào, nhưng tin tức như vậy truyền ra, cô lại hoàn toàn hiểu được, nếu như là người mà hắn không để bụng, tuyệt đối sẽ không bảo hộ như vậy.

Thế nhưng hai người bọn họ ở khách sạn qua một đêm, lại còn bị truyền scandal như vậy?

Giản Mạt đột nhiên cảm thấy buồn nôn, cái loại cảm giác chua chát đó khiến cho dạ dày cô đều trở nên co giật, co quắp khó chịu đến đến mức khiến cô muốn nôn.

Trong bụng khó chịu thì không nói, ngay cả vị trí của trái tim cũng co quắp theo... Giản Mạt rõ ràng cảm giác khổ sở này chính là, ghen!

Không hiểu ra sao cả, sau đó cô liền nhớ lại Sở Tử Tiêu hôm qua nói với cô câu nói kia... Chẳng lẽ, người phụ nữ này chính là người được gọi là người phụ nữ duy nhất trong tim của Cố Bắc Thần kia hay sao?

Cả ngày, khuôn mặt Giản Mạt đều mang vẻ phờ phạc, chỉ cần một chút rảnh rỗi, trong đầu lại toàn nghĩ đến sự việc "Cố Bắc Thần qua đêm với một người phụ nữ".

Quả nhiên, trái tim của con người nếu như bị ai đó cướp đi, đều sẽ biến thành cái loại tình yêu trong thế giới của bệnh tâm thần! À không, phải nói là còn hèn mọn hơn cái loại đó!

Sau khi tan việc, Giản Mạt đi bệnh viện xem Lý Tiểu Nguyệt như thế nào rồi, nếu như không có chuyện gì ngoài ý muốn, ngày mai sẽ có thể xuất viện về nhà tĩnh dưỡng.

Thế nhưng, sau khi cô tới bệnh viện, Lý Tiểu Nguyệt lại không có ở trong phòng bệnh...

https://thuviensach.vn

"Xin chào, xin hỏi người trong phòng bệnh này đã đi đâu rồi?" Giản Mạt lôi một hộ sĩ lại hỏi.

Hộ sĩ liếc nhìn phòng bệnh, sau đó mới lên tiếng: "À, vừa có một phụ nữ đến tìm cô ấy, hai người đó hình như ở trong phòng bệnh nói chuyện qua lại mấy câu, sau đó cô ấy liền cùng người phụ nữ kia đi ra ngoài rồi..."

Giản Mạt trong nháy mắt nhíu mày, "Cô có biết hai người bọn họ đi đâu không?"

Hộ sĩ lắc lắc đầu, "Tôi cũng không rõ lắm..."

"Cảm ơn!" Giản Mạt nói cám ơn, sau đó liền gọi điện thoại cho Lý Tiểu Nguyệt, nhưng lại không có người nào nhận máy.

Trong lòng đột nhiên lướt qua một cảm giác bất an, Giản Mạt xoay người liền đi tìm một ít nơi ở bệnh viện, nhưng đều không tìm được...

"A, trên sân thượng hình như có người đang cãi nhau..." Đột nhiên, bên cạnh cô có người kêu lên một tiếng.

Tâm Giản Mạt đột nhiên cả kinh, ngẩng đầu lên liền nhìn về hướng phía trên sân thượng... Liền nhìn thấy Lý Tiểu Nguyệt mặc quần áo bệnh nhân, cả người đều bị một người phụ nữ áp trên lan can, bàn tay người phụ nữ kia còn siết chặt cổ cô ấy, mà tay cô ấy cũng lôi kéo tóc của nữ nhân kia.

Sắc mặt lập tức trở nên hoảng sợ, Giản Mạt không dám đứng yên, vội vàng chạy vội tiến vào thang máy, vội vã chạy lên sân thượng của bệnh viện.

"Lý Tiểu Nguyệt, cô có biết xấu hổ hay không, vậy mà dám câu dẫn chồng tôi, còn dám mang thai đứa nhỏ..." Người phụ nữ kia sắc bén siết chặt Lý Tiểu Nguyệt, "Tôi hôm nay muốn nhìn xem, da mặt của cô rốt cuộc dày đến đâu."

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt cũng không phải người dễ chọc vào, trực tiếp túm tóc của người phụ nữ kia, "Loại đàn ông đê tiện đó xứng để tôi mang thai đứa con của hắn hay sao... Kim Thục Mạn, tôi câu dẫn hắn ta thì thế nào? Điều đó chỉ có thể nói rõ người đàn ông của cô thiếu câu... Tôi mang thai đứa nhỏ thì thế nào, đó là bởi vì nhiều năm như vậy mà cô cũng không có lấy một đứa con cho riêng mình!"

"Cô có thể mang thai thì sao chứ? Còn không phải là bị một cước của hắn đạp cho sảy thai hay sao..." Kim Thục Mạn lên tiếng cười chế nhạo, cùng Lý Tiểu Nguyệt ẩu đã thành một chỗ.

Khi Giản Mạt vừa lúc đi lên, liền nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, cô không nói hai lời, liền tiến vào trong cuộc ẩu đả kia, một phen đem Kim Thục Mạn đẩy ra.

"Đàn bà đê tiện nhà cô, cô dám đẩy tôi, cô có biết tôi là ai không?" Kim Thục Mạn sắc bén hướng về phía Giản Mạt liền gào thét một trận.

Đôi mắt lạnh lùng của Giản Mạt nhìn cô ta một cái, hừ lạnh nói: "Chỉ có những nữ nhân không có suy nghĩ mới nói ra những lời sắc bén như vậy... Về nhà quản người đàn ông của cô cho thật tốt, nếu như cô còn dám đến đây quấy rối Tiểu Nguyệt một lần nữa, tôi liền báo cảnh sát!"

Tiếng cười lạnh lùng chế nhạo vang lên, Giản Mạt liếc nhìn Kim Thục Mạn, sau đó liền đỡ thân thể có chút mệt mỏi của Lý Tiểu Nguyệt hướng về phía cửa sân thượng đi đến.

Kim Thục Mạn bị khí thế của Giản Mạt đánh đến, lập tức trở nên sững sờ, đến khi phản ứng kịp thì hai người bọn họ đã quay người rời đi.

Sau khi đưa Lý Tiểu Nguyệt trở về phòng bệnh cô mới nhớ đến, không biết Kim Thục Mạn lấy tin tức ở chỗ nào, lại có thể biết được Lý Tiểu Nguyệt nằm viện là bởi vì lưu sản, lập tức đến tìm cô ấy trút giận.

https://thuviensach.vn

"Tay của cậu có sao không?" Lý Tiểu Nguyệt nhìn dấu vết bị gãi đỏ ở trên tay của Giản Mạt, sau đó hỏi.

Giản Mạt nhìn nhìn, làm ra vẻ mặt không sao cả, chỉ lắc lắc đầu, sau đó nhìn bộ dạng có chút nhếch nhác của Lý Tiểu Nguyệt, tâm tình đặc biệt trầm trọng.

"Con nhóc, mình muốn xuất viện..." Lý Tiểu Nguyệt nhợt nhạt lên tiếng.

Giản Mạt mấp máy cánh môi, cái gì cũng không hỏi liền nói: "Ừ, mình đi làm thủ tục."

"Con nhóc, cám ơn cậu..." Lý Tiểu Nguyệt khóe miệng câu lên một nụ cười, "Cám ơn cậu đã ở bên cạnh mình."

Giản Mạt nhìn cô cũng không nói gì thêm, chỉ là cho cô một nụ cười an ủi, sau đó mới xoay người đi làm thủ tục xuất viện.

Đưa Lý Tiểu Nguyệt trở về nhà trọ của cô ấy, Giản Mạt lại đi siêu thị gần đó mua thịt cùng một số thực phẩm dinh dưỡng, làm cơm chiều, sau đó cùng nhau ăn...

Bầu không khí có chút hơi ngưng trọng, Giản Mạt không muốn làm Lý Tiểu Nguyệt buồn, cho nên không hề đề cập đến sự việc ở bệnh viện.

Mà Lý Tiểu Nguyệt bởi vì ngày hôm qua nhìn ra tâm tư của Giản Mạt đối với Cố Bắc Thần, sợ cô không vui, cũng không có hỏi sự việc sáng sớm hôm nay của Cố Bắc Thần.

Hai người tránh những lời này, cũng không tán gẫu khi đang ăn cơm, thẳng đến khi di động của Giản Mạt truyền đến âm thanh của tin nhắn.

Lệ Cẩn Tịch: Mỹ nữ, trễ một chút đến Thiên Đường Dạ, có một cuộc hẹn, có muốn cùng nhau đi đến đó hay không? Thuận tiện liền giới thiệu

https://thuviensach.vn

mấy người đang cần nhà thiết kế! Đến đây đi đến đây đi!

Giản Mạt ngoài ý muốn nhận được tin nhắn của Lệ Cẩn Tịch, cô vốn muốn cự tuyệt, nhưng khi cô định từ chối thì trong đầu lại nghĩ đến nghề nghiệp bây giờ của mình cũng cần một chút quan hệ, cũng chỉ có thể đáp ứng.

"Cậu có việc bận thì đi đi." Lý Tiểu Nguyệt mở miệng, "Mình ở đây ngủ một lúc..."

Giản Mạt gật gật đầu, "Đừng suy nghĩ nhiều, được chứ?" Cô mím môi, "Tiểu Nguyệt, không có chuyện gì mà chúng ta lại không thể vượt qua được, mặc kệ bây giờ cái gì bị mất đi, ít nhất chúng ta vẫn còn ở đây, không phải sao?"

Lý Tiểu Nguyệt trong lòng lan tràn một trận ấm áp, "Ừ."

Giản Mạt ôm Lý Tiểu Nguyệt sau đó mới rời đi... Chỉ là, nếu như cô biết khi cô đến nơi hẹn đó lại có thể phát hiện ra được một chút sự tình, cô có lẽ cũng sẽ không đến!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cô Và Thẩm Sơ Có Chút Giống Nhau?

Editor: Thượng Quan An Triệu

Giản Mạt về nhà thay đổi một bộ đồ mới để tới Thiên Đường Dạ, tới nơi cô được Lệ Cẩn Tịch gọi điện thoái báo số tầng lầu...

Lệ Cẩn Tịch ra tiếp người, cô ta hôm nay không giống với ngày đó nhìn một thân xinh đẹp lúc diễn tấu, mà chỉ mặc một cái chân váy bút chì màu xanh ngọc, phối chung với áo sơ mi màu hồng nhạt, cả người lộ ra phần tri thức nhưng không mất đi vẻ phong tình.

"Mạt Mạt, ở đây..." Lệ Cẩn Tịch hướng về phía Giản Mạt vẫy tay.

Lệ Cẩn Tịch rất thích kết giao bạn bè, lần trước cùng Giản Mạt nói chuyện thì đã thích cô từ lúc đó, đêm nay tụ hội chủ yếu là để tìm náo nhiệt từ những người này, tự nhiên cũng sẽ nghĩ đến cô.

Giản Mạt nhìn thấy tiến lên, liền bị Lệ Cẩn Tịch kéo vào hàng ghế... Bên trong đã tới rất nhiều người, tất cả đều là tầng lớp xã hội thương lưu của Lạc thành, còn có thêm mấy minh tinh, cũng có những người giống Giản Mạt là nhà thiết kế, thành phần tri thức, vừa nhìn liền biết Lệ Cẩn Tịch giao hữu rất rộng.

Giản Mạt bất ngờ nhìn phía đối diện, nữ nhân kia chính là người đã cùng Cố Bắc Thần ăn cơm, sau đó còn cùng nhau về nhà.

"Xin chào, tôi là Kruis!" Kruis đưa tay hướng Giản Mạt chào hỏi, "Không ngờ bằng hữu mà Cẩn Tịch nói là cô."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mỉm cười, chủ động bắt tay, "Giản Mạt."

Lệ Cẩn Tịch cả người sảng khoái, kéo Giản Mạt đi giới thiệu khắp nơi.

Người nơi này đại bộ phận cũng là "nhận thức" được Giản Mạt, gần đây vị "Danh nhân" nhà cô cũng nổi tiếng ở Lạc thành, cô thế nhưng chỉ chiếm vị trí nhỏ nhoi.

"Uống gì?" Lệ Cẩn Tịch hỏi, hoàn toàn không có nhìn ra những nữ nhân ở xung quanh đang có ánh mắt khinh thường nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt mỉm cười, tự nhiên trả lời: "Fruitdaiquiri!"

Lệ Cẩn Tịch ứng thanh, ở một bên phân phó bồi bàn lấy rượu, một bên nói: " Mạt Mạt là kiến trúc sư thiết kế công trình, văn phòng cũng làm, sau này mọi người muốn tìm người thiết kế... A, ở đây!"

Lệ Cẩn Tịch lên tiếng, tự nhiên mọi người cũng phụ họa theo.

"A, cô giống với tiểu Sơ đều học thiết kế sao?" Có người đột nhiên nói.

Có người nghe, hơi nhíu mày: "Tiểu Sơ? Ai vậy?"

"Thẩm Sơ đấy..." Có nữ nhân trả lời, "Hôm nay buổi tụ họp này cũng là do cô ta tổ chức?"

Nhắc tới Thẩm Sơ, người này một câu người kia một câu nói ra, đơn giản đều là đã năm năm không thấy cô ta nên thập phần có chung tư tưởng nhớ đến... Chỉ là, quan tâm như vậy có bao nhiêu phần thật tình, cũng chỉ có các cô chính mình rõ ràng.

Giản mạt nghe được đại khái, theo lời nói mà đoán ra mấy người này đối Thẩm Sơ kỳ thực không có cảm tình gì... Nữ nhân đối đãi với nữ nhân khác có địch ý, bình thường cũng chỉ thể hiện ra ở vài điểm.

https://thuviensach.vn

So với các cô về sắc đẹp, so với các cô về tài hoa gia thế, cũng so luôn xem ai có bạn trai cường hãn, tài hoa lắm tiền...

Giản Mạt bởi vì đối với những người này không quen biết, cũng không có xen mồm, chỉ là lặng im nghe, thường thường sẽ ứng phó đôi ba câu.

Chỉ là, nghe đến cuối cùng, nụ cười trên mặt cô đột nhiên có chút cứng ngắc.

"Tịch, cô cùng tiểu Sơ quen biết từ hồi nhỏ, nói xem... Cô ấy lần này đi năm năm, Thần thiếu cũng kết hôn hai năm, hai người bọn họ còn có thể sao?"

Lệ Cẩn Tịch nhún nhún vai, "Đến bây giờ tôi cũng chưa có cơ hội được diện kiến Cố phu nhân trong truyền thuyết, nên tôi cảm thấy Bắc Thần trong lòng là có a Sơ."

"Kia, nhưng không nhất định..." Kruis nhíu mày nói.

"Kruis, thật quả không sai đâu... Sáng nay tôi thế nào lại nhìn thấy nữ nhân ở cùng Thần thiếu chính là tiểu Sơ a?"

"Không thể nào..." Có người đã kinh ngạc nói, "Sơ tỷ không phải sáng sớm mới trở về sao?"

"Lạ thật, thời gian hình như có chút bất thường..."

"Được rồi, được rồi," Lệ Cẩn Tịch nhún nhún vai, "Chuyện tình cảm, nam chính nữ chính không nói, chúng ta gấp cái gì a?" Nói, cô đã thét to điểm số ca hát của mình.

Trái tim Giản Mạt giống như bị bóp chặt đến ngột ngạt, làm cô có chút nghẹt thở, cô không nghĩ đến, tới nơi này chủ yếu là để kết giao vì công việc, cuối cùng vậy mà nghe thấy một cái "Bát quái" thật lớn này.

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ kia, chính là nữ nhân duy nhất mà Cố Bắc Thần động tâm sao?

"Mạt Mạt, em hát bài gì..." Lệ Cẩn Tịch xé cổ họng cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt.Giản Mạt lắc lắc đầu nói: "Em hát không được hay, cũng không muốn mất mặt... Mọi người cứ tự nhiên đi."

Lệ Cẩn Tịch chỉ cười, cũng không có miễn cưỡng.

Mọi người theo lời đồn của Thẩm Sơ mà ở trong lúc ca hát kéo dài tới các đề tài khác, nữ nhân ở cùng nhau, đơn giản chinh là túi xách, y phục hàng hiệu, trang sức cùng đàn ông.

Giản Mạt mặc dù sinh ra không phải nhà hào môn gì, nhưng lúc có tiền sẽ nghĩ đến người trong gia đình, sau đó gả cho Cố Bắc Thần, lúc đó toàn thân cao thấp mới được mặc đồ xa xỉ.

Ở trong cái vòng tròn này, chỉ có kẻ cười người xướng, cộng thêm Giản Mạt thấy mấy người này khơi những câu chuyện dối trá cũng không phải đùa như vậy, chỉ chốc lát sau, liền gia nhập vào bàn luận.

Náo loạn một trận hồi lâu, Thẩm Sơ mới khoan thai tới trễ.

Ngay lúc cửa khán phòng mở ra, ánh mắt của mọi người đều tập trung lại phía đó, cùng nhau sững sờ mà quên mất phản ứng... Bởi vì, không chỉ có Thẩm Sơ tới, vậy mà Cố Bắc Thần, Lệ Vân Trạch cũng tới.

"A?" Lệ Cẩn Tịch tiến lên, khoát tay vào cánh tay của Lệ Vân Trạch liền nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Hai người các ngươi hôm nay là làm sao đây?" Cô nhíu mày trêu tức, "Đêm nay như thế nào lại cùng nhau tới buổi tụ họp này a?"

"Tôi cùng Cố Bắc Thần ăn cơm, gặp được Vân Trạch, sau đó liền cùng nhau tới..." Thẩm Sơ cười đến kiều mị động nhân, "Cô sẽ không để ý chứ?"

https://thuviensach.vn

"Tới đây góp vui, đương nhiên không để ý!" Lệ Cẩn Tịch cười nói, sau đó liền ra hiệu mời ba người tiến vào.

Trong phòng, tia sáng không phải đặc biệt sáng sủa, Giản Mạt lại ngồi ở phía bên kia cạnh cửa ra vào, nên từ lúc Cố Bắc Thần cùng Lệ Vân Trạch bắt đầu tiến vào liền không nhìn thấy cô, chỉ sau khi vào tới, tầm mắt mới rơi vào trên người cô.

Cố Bắc Thần không thể không thấy liền nhướn mày kiếm, Lệ Vân Trạch thì lại là nhìn hắn một cái.

"Làm sao vậy?" Thẩm Sơ cảm giác được Cố Bắc Thần bất thường, nghiêng đầu về phía hắn hỏi.

Cố Bắc Thần dửng dưng thu lại ánh mắt, "Không có việc gì." Dứt lời, đã mang theo Thẩm Sơ đến ghế ngồi.

Buổi tụ họp lần này bởi vì hai nam nhân thêm vào, cộng thêm lại là vì Thẩm Sơ chuyên môn tổ chức, một đám nữ nhân tự nhiên sẽ không bỏ qua Thẩm Sơ cũng vừa vặn trờ thành đề tài của Cố Bắc Thần hồi nãy.

Kruis nhẹ liếc mắt đến Giản Mạt đang trầm mặc, nhíu mày liền nhìn về phía Cố Bắc Thần hỏi: "King, chúng ta vừa còn đang nói... Anh tối hôm qua cùng một đêm với nữ nhân là ai a?"

"Đúng vậy đúng vậy... Mau, thành thật khai báo, tiểu Sơ, có phải cô hay không?"

"Cô sẽ không sớm một ngày liền đã trở về, vì cùng Bắc Thần hưởng thụ một chút thế giới hai người đi?"

"Đúng vậy, thành thật khai báo..."

https://thuviensach.vn

Đám nữ nhân lập tức trở nên vui đùa, bảy miệng tám lưỡi liền bắt đầu hỏi Thẩm Sơ.

Tầm mắt Giản Mạt rơi vào trên người Thẩm Sơ, cô ta mặt một chiếc váy dài, một đôi tiểu bì ngoa, nhu thuận trường thẳng phát tùy ý rơi lả tả ở sau lưng, có vài nghịch ngợm theo động tác của cô dứt lời.

Nữ nhân này rất đẹp... Chỉ là, cô vì sao cảm thấy cô ta có một chút cảm giác quen thuộc?

Thẩm Sơ mỉm cười liếc nhìn Cố Bắc Thần ở bên cạnh, "Nói đến đây, tôi cũng rất tò mò... Nữ nhân kia là ai vậy?" Thanh âm của cô lộ ra một tia trêu tức, nhưng lại có chút ái muội.

"Trong lòng mọi người bất luận cái gì cũng có thể..." Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ mở nhàn nhạt nói.

Lời của hắn vừa nói ra, lập tức dẫn tới tiếng cười đùa của đám nữ nhân.

Giản Mạt đảo mắt che liễm đi ý cười chế nhạo, giác quan thứ sáu của nữ nhân nói cho cô biết, nữ nhân kia chính là Thẩm Sơ!

Con mắt chim ưng của Cố Bắc Thần nhẹ híp lại, dư quang thoáng nhìn qua Giản Mạt đang bày ra bộ dáng hơi nhếch môi... Cô chỉ cần có một tí tâm tư, liền bày ra động tác này.

Lệ Cẩn Tịch đi đến chỗ trống bên cạnh Giản Mạt ngồi xuống, đột nhiên nghi hoặc nhìn Lệ Vân Trạch, "Vân Trạch, em làm gì mà nhìn Giản Mạt như vậy? Không phải em nhìn trúng Mạt Mạt đi? Nếu không... Chị làm mối cho em nha!" Cô lại tiếp tục nói đùa, "Mạt Mạt đây thế nhưng là đại mỹ nữ, đến bây giờ vẫn chưa qua tay ai đâu nha!"

Trong mắt Lệ Vân Trạch ánh lên tia cảnh cáo liếc nhìn Lệ Cẩn Tịch, càng lúc càng cảm thấy người chị gái sinh đôi này mãi không chịu lớn...

https://thuviensach.vn

Hắn thực sự rất hoài nghi, truyền thông ước mơ làm thế nào mà được cô làm cho phát triển trên thị trường như vậy.

Nhưng cái người không chịu lớn này vẫn còn thích đùa vui, một phen liền đem Giản Mạt hướng đó đẩy đi, "Trừng cái gì mà trừng a, mỹ nữ này giới thiệu cho em... Ha ha..."

Giản Mạt có chút bất đắc dĩ nhìn Lệ Cẩn Tịch, thấy cô hướng chính mình lộ ra một nụ cười, cũng chỉ có thể cười ứng đối... Chỉ là, tình cảnh như thế này, cô có chút cười không nổi.

"Ôi?" Đột nhiên có người nghi hoặc la lên, "Vừa nãy tôi liền cảm thấy Giản Mạt nhìn qua có chút quen mắt, lúc này cùng Thẩm Sơ đứng chung... Tôi thế nào cảm thấy hai người có chút giống nhau a?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Thì Ra Chọn Cô Làm Vợ Không Phải Là Việc Ngẫu Nhiên

Editor: An Nhiên

Một câu nói nghi hoặc, lập tức tầm mắt của tất cả mọi người đều như vô thức rơi ở trên gương mặt của Giản Mạt và Thẩm Sơ...

Nếu như không phải vì người phụ nữ kia thắc mắc, lên tiếng hỏi, thì mọi người cũng không phát hiện được hai người thật sự có chút giống nhau, nhất là cặp mắt to hoàn toàn có thể biểu đạt lời nói kia.

"Chậc chậc." Lệ Cẩn Tịch lên tiếng: "Nếu như cả hai người đều che khuất mũi một chút, quả thật là có chút không phân biệt được đó." Cô có chút ảo não: "Chị trước kia sao lại không chú ý nhỉ?"

Thẩm Sơ âm thầm nhíu mày nhìn về phía Giản Mạt...

Đồng thời, Giản Mạt cũng đang nhìn về phía Thẩm Sơ...

Thảo nào vừa gặp Thẩm Sơ, cô đã có cảm giác rất quen thuộc, có phải là cảm giác đã gặp được gương mặt của chính mình ở trong gương không?

Khóe miệng hơi câu lên một nụ cười nhạt. Nụ cười ấy trong mắt mọi người, là một nụ cười theo lễ tiết, nhưng khi rơi vào trong đáy mắt của Cố Bắc Thần, lại trở thành một nụ cười đầy chế nhạo.

Cho đến bây giờ, Giản Mạt vẫn cảm thấy, lúc ấy gặp được Cố Bắc Thần chính là may mắn của cô.

https://thuviensach.vn

Nhưng thì ra... tất cả không phải là ngẫu nhiên.

Có phải hay không, nếu như cô không phải nhìn có chút giống với Thẩm Sơ, thì lúc đó Cố Bắc Thần cũng sẽ không chọn cô làm vợ?

"Nào nào nào, vì một phát hiện mới, vì vòng tròn này của chúng ta có thêm Mạt Mạt... Cạn một ly!" Lệ Cẩn Tịch đột nhiên nói to.

Đối với đa số mọi người mà nói, đây cũng chỉ là một phát hiện ngoài ý muốn. Nhưng đối với một số người, chuyện này lại không được tự nhiên cho lắm.

Lúc Kruis nâng ly lên, liếc nhìn Giản Mạt một cái, nhưng Giản Mạt trái lại vẫn có biểu hiện như bình thường, cũng không có để lộ ra quá nhiều cảm xúc.

Toàn bộ trường hợp đó bởi vì Cố Bắc Thần cùng Lệ Vân Trạch thu lại từ những biến động xem ra không hề ít, nhưng cũng không thực sự câu nệ bất cứ điều gì, mọi người lại trở về như cũ.

Bởi vì Giản Mạt một chút còn phải tự lái xe về nhà, nên cô cũng không có uống nhiều rượu, ngoại trừ ly cocktail đầu tiên, còn lại đều là uống trước trái cây.

Thẩm Sơ thỉnh thoảng lại liếc nhìn Giản Mạt một cái, phỏng đoán của mọi người là việc đôi mắt của hai người rất giống nhau... Giản Mạt không để ý đến, xem như cũng không biết.

Nhắc tới cũng buồn cười, trường hợp như vậy, Cố Bắc Thần cùng với Thẩm Sơ là một cặp, mà cô ở chỗ này lại là Cố phu nhân trong truyền thuyết, ngoại trừ Lệ Vân Trạch thì những người khác cũng không hề biết được.

https://thuviensach.vn

Mọi người rất tự nhiên cùng Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ cười đùa, cự nhiên không hề có cấm kỵ.

Giản Mạt muốn hình dung tâm tình của mình ngay lúc này một chút?

Chính là nghẹn khuất, cùng với những người khác lại đặc biệt thấy mình rất buồn cười... Vốn dĩ, cô cùng Cố Bắc Thần chỉ là một cuộc hôn nhân dựa trên nhu cầu của mỗi người, cô có quyền gì đi quản chuyện tình cảm của Cố Bắc Thần trên khắp thế giới chứ?

"Cẩn Tịch, mọi người tiếp tục đi, em đi trước..." Giản Mạt nói với Lệ Cẩn Tịch ở bên cạnh.

"Mới như vậy liền đi sao? Em làm chị mất hứng đó..." Lệ Cẩn Tịch bĩu môi.

Giản Mạt cười cười: "Em chỉ là nhân viên thôi, ngày mai còn phải đi làm. Vả lại em đã mệt cả ngày rồi, về nhà nghỉ sớm thì da mặt sẽ đẹp hơn." Cô vui vẻ cười đùa: "Em đi trước đây, mọi người cứ tiếp tục đi..."

Lệ Cẩn Tịch cũng không miễn cưỡng cô, chỉ là thật tâm nói: "Có người muốn làm thiết kế cho chị lần này, chị giao cho em đối phó hết đấy!"

Giản Mạt mỉm cười nhíu mày chế nhạo nói: "Vậy nếu như em nói người bạn này của chị, em đã giao định rồi, có thể tìm một thế lực khác hay không?"

"Em cứ muốn khách khí với chị như vậy, chị còn cảm thấy em còn không có xem chị là bằng hữu đấy..." Lệ Cẩn Tịch nâng khóe môi cười nói, gió thổi đến khiến cho mái tóc quăn của cô hơi rối.

Giản Mạt vừa nghe, trong bóng tối phát ra ý cười chân thành... Sau đó cô liền đứng dậy nói với mọi người một tiếng rồi mới rời đi.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, trước khi rời đi, cô giống như vô ý liếc nhìn Thẩm Sơ đang nói gì đó với Cố Bắc Thần, chỉ hơi liếc mắt một cái, sau đó ý cười trên khóe miệng có chút đông cứng lại...

Giản Mạt không trực tiếp lái xe về Lam Trạch Viên mà chạy chầm chậm giữa đêm Lạc Thành.

Mở cửa sổ xe, gió đêm rét lạnh tùy ý chui vào trong xe... Giản Mạt bất giác rùng mình một cái, sau đó lại lập tức cười chua chát, đóng cửa xe lại. Lúc này lại cảm thấy mình rất khác bình thường, chưa bao giờ khác như vậy.

Dạo một vòng quanh Lạc Thành, Giản Mạt lại lái xe về Lam Trạch Viên, lại thấy chiếc xe đua của Cố Bắc Thần đang đỗ ở trong sân.

Giản Mạt có chút sững sờ, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, Cố Bắc Thần không lý nào lúc này lại về nhà...

Hướng chi, trong biệt thư một chút ánh đèn cũng không có, đoán chừng là đã đỗ ở đó từ trước.

Nghĩ như vậy, Giản Mạt mở cửa xe đi xuống, mở cửa vào trong biệt thự.

Đột nhiên...

"A!" Một tiếng tràn ra cổ họng, ngay sau đó cô liền bị một lực mãnh mẽ đẩy đến, dựa lên trên cửa, lời lẽ trong nháy mắt đã đôi môi bá đạo kia nuốt trọn vào trong..."Ưm..." Giản Mạt vô thức muốn chống cự, muốn đẩy khối sức mạnh đang đè lên người cô ra, thế nhưng mặc kệ cô có dùng bao nhiêu lực, cũng không có cách nào đẩy ra được.

Dần dần, hơi thở bá đạo quen thuộc kia liền tập kích thần kinh của Giản Mạt, động tác phản kháng của cô lúc ban đầu cũng dần trở thành yên lặng hòa nhập tiếp thu.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hung hăng hôn Giản Mạt, bàn tay càng không an phận, chỉ cảm thấy những điều này cũng không đủ để đè xuống lửa giận tích tụ trong lòng hắn.

Giản Mạt không giống thường ngày, cùng Cố Bắc Thần giải quyết những khúc mắc ở chung một chỗ...

Cô vẫn chưa hề có phản ứng nào, chỉ để tùy ý hắn muốn làm loạn.

Dần dần, hô hấp cũng trở nên trầm ổn lại...

Cố Bắc Thần buông Giản Mạt ra, lời lẽ đã bắt đầu tê dại.

Trong bóng tối, con ngươi Cố Bắc Thần hơi híp lại, đáy mắt như hắc điêu phát ra ánh sáng nhàn nhạt, chăm chú nhìn Giản Mạt như muốn biết thấu hết tất cả suy nghĩ trong đầu hiện giờ của cô.

"Chống cự? Không thích sao?" Âm thanh nhẹ nhàng tràn ra khỏi đôi môi mỏng, lộ ra làn hơi thở nguy hiểm.

Giản Mạt nặng nề rủ mắt xuống, đôi môi mấp mấy không trả lời.

Đôi mắt như chim ưng của Cố Bắc Thầm âm trầm một mảng hòa cùng với bóng tối bên trong căn phòng... Hắn không nói gì thêm, chỉ chăm chú nhìn Giản Mạt trong rũ mắt cúi đầu, trầm mặc mà chống đỡ.

Cũng không biết qua bao lâu, lâu đến mức Giản Mạt bởi vì bầu không khí ngưng đọng mà hô hấp có phần trở nên khó khăn, trên đầu liền truyền đến giọng cười lạnh của Cố Bắc Thần: "Giản Mạt, em không vui?"

Bị nói trúng tim đen, thật giống như mọi bí mật đều bị hắn nhìn thấu vậy...

Giản Mạt âm thầm cắn răng, sau đó chậm rãi ngước mắt lên, bởi vì đã thích ứng được với bóng tối, cô có thể thấy rõ ràng đáy mắt sâu thẳm như

https://thuviensach.vn

tử đầm lạnh giá của Cố Bắc Thần.

"Chẳng lẽ... em nên vui vẻ sao?" Giản Mạt nhíu mày hỏi, khóe miệng lại vẽ lên một nụ cười đường hoàng cao ngạo khiêu khích: "Nếu như anh cảm thấy em nên vui vẻ... Vậy được, em sẽ vui vẻ."

Lời nói của cô cũng không bị khống chế mà lộ ra một chút cười nhạo.

Nhìn gương mặt quen thuộc đang tươi cười một cách rất giả dối của Giản Mạt, trong lòng Cố Bắc Thần lại xuất hiện một cảm giác nôn nóng chưa bao giờ có...

Đêm nay hắn không nghĩ sẽ đụng phải Giản Mạt, mặc dù biết Lệ Cẩn Tịch cá tính hoạt bát, nhưng hắn cũng không nghĩ đến cả hội họp lại như vậy chỉ để ăn cùng với Giản Mạt một bữa cơm.

Có Thẩm Sơ ở bên cạnh, hắn lại vô thức chỉ suy nghĩ đến cô ta, mà xem nhẹ Giản Mạt...

Cô cả buổi tối miễn cưỡng cười nói vui vẻ, hắn không phải là không biết. Cái nhìn lúc rời đi của cô, mặc dù lúc ấy hắn đang nói chuyện cùng với Thẩm Sơ, nhưng hắn vẫn nhìn thấy.

Khi cô đi rồi, hắn rốt cuộc cũng đứng ngồi không yên, chỉ nói cho Lệ Vân Trạch một tiếng, sau đó cũng không quan tâm đến người đi cùng hắn hôm nay mà rời đi trước.

Hắn lái xe như bay về nhà, trong lòng hắn lại vô thức nổi lên một nỗi nhớ da diết mang tên "nhớ nhà"...

Nhưng cuối cùng thì sao?

Hắn đã về đến nhà, nhưng cô vẫn chưa về đến!

https://thuviensach.vn

Hắn không biết cô vào buổi tối không phải bởi vì không thoải mái hoặc là thương tâm mới tự do như vậy, chỉ là đợi mấy phút, hắn sẽ chờ đợi không hề suy nghĩ sau đó sẽ đi ra ngoài tìm...

Ai ngờ chỉ mới vừa đứng dậy, liền nhìn thấy đèn xe bên ngoài lướt qua cửa sổ sát đất.

Hôn cô, giờ này khắc này hắn chỉ muốn hôn cô, muốn nếm trọn hương vị từ hơi thở của cô...

Đừng hỏi hắn vì sao, bởi vì ngay cả bản thân hắn cũng không biết rõ.

Đáng chết! Hắn không biết...

Ánh mắt sáng quắc của Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần, gương mặt tươi cười xinh đẹp giống như mọi ngày, chỉ có điều trong lòng cô, là một mảng bi ai bao trùm...

Lời nói của Sở Tử Tiêu cô không nghĩ nó sẽ linh nghiệm nhanh đến như vậy, khó trách hắn muốn cảnh báo cô!

Nếu như không phải đã đánh mất tâm, thì sao có thể sẽ không cần quan tâm cô cùng với Thẩm Sơ rốt cuộc có điểm nào giống nhau?

Nhưng mà... Trên đời này không có nếu như!

"A Thần..." Giọng nói có chút hờn giận của Giản Mạt lộ ra một khoảng xa cách: "Bản thân em cảm thấy, nếu như em nhìn thấy ông xã của mình cùng với nữ nhân khác ở trước mắt mình vui vẻ thân thiết, thì sẽ không vui đâu..."

Hai cánh tay của cô câu lên, ôm lấy gáy Cố Bắc Thần, đôi môi cơ hồ dán vào đôi môi mỏng của hắn, chậm rãi nói ra từng chữ: "Nếu như không vui, anh có phải hay không..."

https://thuviensach.vn

"Ưm!" một tiếng, lời nói của Giản Mạt đột nhiên bị đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần đè xuống, triệt để nuốt trở vào... Thay vào đó, là một nụ hôn khác cuồn cuộn nổi giận...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Lần Đầu Khi Ân Ái Cảm Thấy Không Hòa Hợp

Editor: Thượng Quan An Nhiên

Nụ hôn ngông cuồng dường như muốn phát tiết ra một điều gì đó, sự phản kháng trong vô thức của Giản Mạt càng khiến cho Cố Bắc Thần thêm tức giận, hôn xuống càng sâu, càng cuồng bạo hơn…

Giản Mạt phản kháng một chút, sau đó dường như suy nghĩ được dù cho có phản kháng thì cũng không có tác dụng gì, đành từ từ tiếp nhận.

Thế nhưng, so với sự chủ động phối hợp như thường ngày, lúc này cô giống như một cái xác không hồn… Không chỉ có tâm tình không tốt, thậm chí khó chịu trong lòng càng dâng cao.

Không biết thời gian đã qua bao lâu, quần áo của hai người rơi đầy đất từ phòng khách, cầu thang, lên đến cửa phòng ngủ…

Không chỉ đơn giản là cởi, mà quần áo thậm chí còn có chút thô bạo bị xé ra, vô cùng thê thảm.

Đây là lần đầu tiên Giản Mạt không có bất cứ cảm xúc gì khi Cố Bắc Thần chạm vào cô, cái loại cảm giác không hài hòa này làm cho ngực cô dội lên một đợt khó chịu cực kỳ lợi hại.

Ban đầu, Cố Bắc Thần còn có thể tản lờ đi sự không phối hợp kia của Giản Mạt, nhưng rốt cuộc sau mấy lần qua lại lại mất đi hứng thú… Con ngươi rét lạnh của hắn lướt nhìn Giản Mạt dưới thân, môi mỏng mím lại

https://thuviensach.vn

thành một đường thẳng tắp lạnh lùng, sau đó gương mặt không có độ ấm rời khỏi người Giản Mạt, đi vào phòng tắm.

Bầu không khí đột nhiên trở nên ngưng đọng, Giản Mạt hơi nghiêng người qua một bên, nhắm mắt lại, nỗ lực điều chỉnh lại trái tim của mình.

Từ trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy của vòi hoa sen, âm thanh như tảng đá đè nặng trong lòng Giản Mạt, càng lúc càng trầm trọng…

Không biết qua bao lâu, cửa phòng tắm mở ra, Giản Mạt xoay tầm mắt lại nhìn… Chỉ thấy Cố Bắc Thần quấn độc một chiếc khăn tắm ngang hông đi ra.

Mái tóc ngắn cứng cáp vẫn còn nhỏ nước, thỉnh thoảng lại có vài giọt nghịch ngợm rơi xuống trên ngực Cố Bắc Thần, chậm rãi lăn đi…

Vóc người của hắn vốn rất giống với người mẫu, hai bên vai rộng, nơi eo hơi hẹp uốn lượn xuống mông, da thịt màu lứa mạch, cơ bụng sáu múi đẹp như người cá... Hết thảy tất cả, đều tản ra mị lực của một người đàn ông trưởng thành.

Giản Mạt âm thầm hít một hơi, ôm chăn ngồi dậy: "A Thần, em..."

Em làm sao… nửa ngày cũng không có vế sau.

Không phải Giản Mạt không muốn nói, mà là sau khi mở miệng, lời vừa định nói lại biến mất tăm, không biết phải nói gì.

Vén chăn xuống giường, cũng không ngại trên người mình vốn đã không còn một mảnh vải che thân… Dù sao hai năm qua, cô ở trước mặt Cố Bắc Thần cũng sớm đã không biết “xấu hổ” là gì rồi, mọi hành động xấu hổ đều đã thử qua.

https://thuviensach.vn

Bước lại ôm chặt lấy eo Cố Bắc Thần, Giản Mạt đem mặt mình chôn trong ngực hắn, nghe từng nhịp tim đập mạnh mẽ dưới lòng ngực kia, rầu rĩ mở miệng: “Em hôm nay tâm trạng không được tốt…”

“Ừm!” Tâm tình nôn nóng của Cố Bắc Thần trong phút chốc liền bị cái ôm của cô kìm hãm, âm thanh như bị vướng ở cổ họng, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị.

Bởi vì Giản Mạt cứ như vậy ôm chặt hắn, tim hắn đập mỗi lúc một lợi hại.

Có giọt nước nhỏ như hạt châu rơi xuống, chạm lên tấm lưng bóng loáng nhẵn nhụi của Giản Mạt, cơ thể cô vô thức có chút giật mình, ngay khi con ngươi sâu thẳm của Cố Bắc Thần có một tia hy vọng, cô mở miệng nói khẽ: “Bà xã của anh hôm nay đến bệnh viện thăm Tiểu Nguyệt…”

“…” Tâm tình của Cố Bắc Thần trong nháy mắt đã rơi xuống đáy cốc.

Hắn vậy mà vừa nãy còn hy vọng tâm trạng của Giản Mạt không tốt là bởi vì tin tức vào sáng sớm hôm nay, hoặc cũng là bởi vì gặp hắn và Thẩm Sơ vào lúc tối…

Hóa ra, lại là bởi vì chuyện của Lý Tiểu Nguyệt.

Gương mặt anh tuấn lạnh đi, lộ ra một ý cười lạnh, lời nói tràn ra môi mỏng: “Anh đã nói sẽ giúp em, em như thế nào… lại không tin?”

Giản Mạt ôm Cố Bắc Thần, ngửa đầu lên nhìn hắn, khóe miệng đã hiện lên nụ cười tươi luôn thường trực trên môi cô trong suốt hai năm qua: “A Thần, anh là tốt nhất…” Nói xong, cô đã kiễng chân, ở trên mặt hắn rơi xuống một nụ hôn mềm mại.

Trong lòng Cố Bắc Thần đã dâng lên một tầng hỏa khí, dục hỏa vừa mới tắt bây giờ lại bị cô cọ cọ mà sinh ra phản ứng, hắn lập tức đổi bị động

https://thuviensach.vn

thành chủ động, hung hăng hôn lên môi Giản Mạt, ép cô lùi từng bước từng bước cho đến khi ngã lên giường…

Giản Mạt lúc này đã phối hợp, nhưng Cố Bắc Thần biết rất rõ, sự phối hợp hôm nay của cô có chút miễn cưỡng.

Nhưng biết rõ thì sao chứ, cảm giác mềm mại trong lòng khiến cho dục vọng của hắn không thể nào khống chế được… Chỉ có thể một lần lại một lần tận hưởng vẻ đẹp hoàn hảo của cô.Đêm, thâm trầm làm cho người ta không đành lòng đánh vỡ.

Giản Mạt đã bị giày vò đến mức mệt không thở ra hơi, nhưng vẫn bị Cố Bắc Thần kêu đi tắm rửa…

Chờ đến lúc cô tắm xong đi ra, Cố Bắc Thần đã ngủ. Cô bĩu môi, nhẹ nhàng leo lên giường, liền thấy cánh tay Cố Bắc Thần gác ở trên gối.

Toàn bộ tư thế, đều là tư thế thoải mái nhất của cô khi ngủ trong lồng ngực của hắn...

Giản Mạt cứ nhìn Cố Bắc Thần như vậy, trong lòng vừa ấm áp lại vừa chua xót.

Mặc kệ trong lòng hắn có cô hay không, nhưng hắn thực sự là một người chồng tốt đúng chuẩn.

Ít nhất, mỗi lần cô và hắn cùng nhau, hắn chưa bao giờ làm cô thấy khó chịu, trước khi ngủ sẽ để cô tìm một tư thế thoải mái nhất trong ngực hắn mà ngủ.

Chậm rãi nằm xuống, dù đêm đã khuya, nhưng Giản Mạt một chút buồn ngủ cũng không có.

https://thuviensach.vn

Cô phe phẩy mắt, nhìn tia sáng yếu ớt biến mất trong bóng đêm, đối với đoạn tình cảm vừa nảy sinh của mình, chỉ có thể cố gắng miễn cưỡng, áp chế nó xuống tận đáy lòng…

Cô biết từ lúc đầu, hôn nhân giữa cô và Cố Bắc Thần chỉ là sự hợp tác, bây giờ người con gái duy nhất khiến Cố Bắc Thần có thể động tâm đã trở về… Có lẽ, ngay cả cuộc hôn nhân hợp tác này sớm muộn gì cũng sẽ đến lúc kết thúc.

Giản Mạt nhắm mắt lại, đè xuống cay đắng trong lòng, sau đó cưỡng bức chính mình chìm vào giấc ngủ…

Lần đầu tiên, Giản Mạt không phải bị đồng hồ sinh học của bản thân đánh thức, mà là bị ánh mắt nóng rực của Cố Bắc Thần làm cho tỉnh lại.

Giản Mạt chớp chớp mắt còn nhập nhèm, nhìn Cố Bắc Thần, mơ màng nói: “A Thần, sớm…” Sau đó mơ hồ liền ngồi dậy ở trên mặt hắn hạ xuống: “Hôn chào buổi sáng.”

Biểu tình cứng ngắc lúc ban đầu của Cố Bắc Thần cũng dần dần nứt ra, thay vào đó là một tâm tình không đoán được: “Hôm nay không cần đi làm sao?” Thanh âm trầm thấp vang lên, lộ ra một tia trêu chọc.

“Phải ha…” Suy nghĩ của Giản Mạt rất tốt, chuyện hôm qua có lẽ đã quên rồi, giống như lời nói hằng ngày với Cố Bắc Thần, mềm nọa hờn dỗi làm cho người ta yêu thích.

Con ngươi Cố Bắc Thầm thâm sâu: “Nhưng đã gần chín giờ rồi đó…”

“…” Bộ não Giản Mạt có chút đình trệ, sau khi tiêu hóa được mấy chữ “gần chín giờ” thì mới hốt hoản mở to mắt, sau đó liền như lò xo bật dậy khỏi giường: “Mấy giờ rồi?”

https://thuviensach.vn

“Còn hơn mười phút nữa là đến chín giờ rồi!” Cố Bắc Thần ung dung tự tại nói.

“…” Giản Mạt trừng mặt lên, sau đó kinh hô lên một tiếng, sốc chăn ra nhảy khỏi giường: “Sao anh lại không gọi em dậy chứ hả?”

“Bình thường đều là em gọi anh dậy mà…” Cố Bắc Thần vô tội nói.

Giản Mạt có chút ngẹn lời: “Đến muộn là tiền thưởng cũng bay mất đó…” Cô nghiến răng nghiến lợi trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, vội vã đi rửa mặt.

Vừa đi được mấy bước đến cửa phòng tắm, cô lại quay lại nhìn Cố Bắc Thần đang lười biếng nằm bò trên giường kia: “Hôm nay anh không cần đi làm sao?”

“Tập đoàn có người lãnh đạo mà, không cần thiết lúc nào anh cũng phải đến, thỉnh thoảng em phải cho anh lười biếng một chút chứ…” Cố Bắc Thần mặt dày, tà mị nói.

“…” Khóe miệng Giản Mạt co quắp: “Anh ngoan lắm!” Cô nghiến răng nghiến lợi, nói xong lại vội vàng đi rửa mặt.

Chuẩn bị xong hết mọi thứ, Giản Mạt hôn lên mặt Cố Bắc Thần một cái: “Bái bai…” Sau đó liền chạy vèo đi như một cơn gió…

Cố Bắc Thần mặc một chiếc áo choàng ngủ, nhìn theo bóng lưng Giản Mạt, khóe miệng không biết từ lúc nào đã vô thức vươn lên một nụ cười…

Di động đầu giường vang lên, Cố Bắc Thần thu lại ánh mắt thâm thúy cầm lấy điện thoại, liếc nhìn qua tên người gọi đến…

“Thần thiếu, tư liệu của Kim Dương đã chuẩn bị xong!” Trong điện thoại, truyền đến giọng nói bình tĩnh của Tiêu Cảnh.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Sóng Gió Kim Dương

Editor: Gấu

"Nửa giờ sau tôi về công ty, lập tức thông báo cho các nhân viên và quản lý cấp cao, cùng làm các tài liệu khoa học kỹ thuật, sau đó mười giờ rưỡi sẽ đông đủ để tiến hành họp." Giọng nói Cố Bắc Thần đã vơi chút sự bất bình, trả lại vẻ bình tĩnh và lãnh đạm hằng ngày.

Khuôn mặt điển trai không hề thoáng một chút đắn đo nào.

Tiêu Cảnh răm rắp vâng dạ lui lại sắp xếp kỹ càng. Riêng Cố Bắc Thần, hắn chỉnh đốn lại bộ com lê đang hơi lệch vì cơn bất bình lúc nãy để lấy lại vẻ chững chạc của mình, thong thả bước xuống tầng trệt.

Tựa người vào chiếc xe đen nháy dưới bãi đỗ, nhìn mọi thứ xung quanh, hắn chẳng thể nào không cười nhẹ, làn môi mỏng như cười nhạt. Tận đáy mắt ánh lên một vẻ đĩnh đạc lạ thường.

Cố Bắc Thần trong lòng hân hoan mà chẳng hiểu cớ là vì sao, chỉ là hai tay nắm lấy chặt vô lăng, chạy thẳng tới công ty, tập đoàn Đế Hoàng phía trước.

Khi hắn bước vào căn phòng quen thuộc, mọi thứ đã tươm tất cả. Một ly cà phê khói hơi trầm do Tô San chuẩn bị từ trước đặt ngay ngắn trên bàn làm việc, cạnh những chồng tài liệu chất ngập đầu. Vì lịch công việc hôm nay chật, cô sợ hắn kham chẳng xuể nên chỉ chọn những giấy tờ quan trọng nhất để hắn lướt bút và chấp thuận.

https://thuviensach.vn

"Tình hình của tập đoàn JK tiến triển ra sao rồi, báo cáo đi."

Tô San vừa nhận lấy xấp giấy mới được Bắc Thần ký ôm vào người vừa nhanh nhảu trình bày, "Đã xong hết tất cả giấy tờ và trình lên tòa án, chỉ còn chờ lệnh từ cấp trên thôi ạ!" Nghỉ một chút, cô ta lấy hơi dõng dạc tiếp theo phần trình bày, "Tối qua, em cùng Đường luật sư có cùng nhau nghiên cứu, theo ông ấy, đẩy nhanh tiến độ từng nào thì công việc sẽ thành công đến nhường đó, thưa sếp!"

"Tốt, chu đáo!", mắt hắn vẫn không rời tờ giấy, môi cong lên như thể, đây là việc chắc chắn hắn nắm trong lòng bàn tay.

Không gian trả lại sự tĩnh mịch và chuyên nghiệp, đúng với một tập đoàn danh giá. Vọng trong cõi lặng thinh, chỉ có tiếng thở đều cũng nét bút chải đều trên tờ giấy phủ đầy chữ ngoặng ngụa.

Mãi đến lúc tâm trí hắn nhận ra rằng, còn năm phút nữa cuộc họp sẽ bắt đầu, Bắc Thần gạt ghế sang bước ra ngoài cầm tách cà phê hết khói, bàn giao công việc cho Tô San, "JK cứ theo lời Mạc Thiếu Lâm làm, nhất định vang dội"

"Vâng, thưa sếp!" Tô San cúi đầu chào bước chân hắn ra khỏi căn phòng tịch mịch.

Cố Bắc Thân giẻo gót toan đi về phía thang máy. Trùng hợp thay, Tiểu Cảnh cùng kẻ trợ lý tay kệ nệ đống hồ sơ bước ra từ sau chiếc cửa gỗ nặng trịch, người trợ lý đằng sau mạnh dạn tiếng lên, đưa cho hắn xấp giấy tờ kẹp.

Thang máy bất giác mở ra, hắn rảo bước tiến vào trong, nhìn thấy tài liệu kim dương, môi hắn chợt cong cong vòng cung: "Tầm chiều nay cho bọn người mang hàng mẫu đến đây chờ phê duyệt"

https://thuviensach.vn

"Long Thiếu cho người ta đi làm cả rồi..." Tiểu Cảnh nhỏ nhẹ từ tốn, khuôn mặt đầy vẻ lấy lòng.

Cố Bắc Thần ném cho người đối diện cái liếc xéo rồi cất cao giọng, "Thế nào, muốn trở về đấy?" Âm thanh nghe như chẳng có trình tự, sang sảng vào tai Tiểu Cảnh.

Tiểu Cảnh ngừng cười lại, vẻ mặt khổ sở méo mó biện minh, "Sếp! Mặc dù chỉ là nhận viên quèn, nhưng thiết nghĩ, ta cần có nhau để phụ trách... Cớ sao giờ lại muốn tôi trở về..."

Cố Bắc Thần hừ lạnh " Với cậu phụ trách, nhưng một mình tôi làm cũng chẳng bại được.""

Tiểu Cảnh cười ha hả: "Sếp, theo người tôi qua đây theo JK, phụ trách có làm sai hay không?"

Đùa giỡn cái gì, việc đó là điều không cần phải tranh cãi, nếu Tiểu Cảnh có hai lòng, chết như thế nào cũng không ai dám nghĩ.

Huống chi, sếp là một người rất tốt, trắng đen rõ ràng, văn võ song toàn ra dáng người lãnh đạo. Nghĩ trăm sự quá tốt đẹp.

Thang máy mở cửa, trước mắt hắn là phòng họp. Khi tiếng giày hắn gõ xuống sàn trong phòng, muôn tiếng sột soạt của com lê va vào nhau. Tất cả đứng lên kính cẩn chào:

"Tổng giám đốc!"

Cố Bắc Thần ngồi ở đầu não buổi họp, ngay cạnh là Tiểu Cảnh đang kéo ghế. Hắn đứng dậy, dòng dạc cầm hờ kim dương tài liệu dõng dạc ầm vang, "Chiều nay sẽ là buổi đấu thầu thứ hai, tiết kiệm thời gian. Đặc biệt chú ý, mọi thứ phải hoàn hảo, tôi không muốn bất kỳ một sự sai sót nào..."

https://thuviensach.vn

Ngắt một đoạn ngắn, hắn tiếp, "Công ty ta với công ty đối phương chỉ là một công ty nhỏ nhưng tôi muốn đấu bằng chính thực lực."

Khi nghe hắn dõng dạc tuyên bố, các quản lý cấp cao không dám lên tiếng nửa lời. Âu cũng chỉ là khép nép kinh sợ. Thình thoảng bị hỏi đến khảo sát ý kiến, cũng đều nghiêm túc trả lời nuông theo, không tí phản kháng.

Nhưng đến lúc hội nghị kết thúc, tổng tài cũng đưa ra một quyết định mà không ai ngờ tới được... Ý của hắn, là phải o bế công ty đó nhỏ vậy!

Mà lần này tiến vào được trận đấu cuối cùng của công ty, cũng chỉ có ba tiểu công ty nhà, hình như trợ lý đã nắm chắt kế hoạch kim dương?

"Ôi, tổng giám đốc, chẳng lẽ sếp muốn kim dương chuyên đề nhập vào ta?"

"Chẳng thể ngờ được chuyện gì cả, cảm giác tôi cũng..."

"Dù sao cũng được thêm đối sự, lại có kim dương nữa thì quá tốt rồi." Có người ngồi yên ổn đĩnh đạc phát biểu.

Giám đốc nhíu mày: "Những trước giờ kim dương quá giảo hoạt."

Vương tổng giám suy nghĩ cũng quá là: "Ba công ty nhỏ có kim dương bổ đề cũng có thế!"

Buổi chiều, nắng thu nhẹ nhàng lan tỏa khiến người ta lại muốn quay về sự oi bức và nóng nực của thời tiết mùa hè.

Những chuyên viên khoa học kĩ thuật của Đế Hoàng khi được mời đến buổi thầu, được giới truyền thông khắp nơi đưa tin săn đón tốn không ít giấy mực.

Lập tức, toàn bộ Lạc Thành đều ồ lên...

https://thuviensach.vn

Tường hoa được bao phủ xung quang không gì đáng trách, mô hình của một công ty mới giống như là một con ngựa đen, cộng thêm việc thiết kế được đưa ra hết sức tỉ mỉ... Nhưng cuối cùng Kim Dương vẫn phải ra tòa án, khiến tin tức lập tức được tràn ra, khiến cho mọi người đều phải ghé mắt.

Mà bởi vì bao phủ xung quang cho nên cuối cùng phía bên khoa học kỹ thuật lại trở thành tài liệu cung ứng, Kim Dương lập tức nước lên thì thuyền lên... Nguyên bản khiến rất nhiều người cảm thấy chướng mắt, cũng nhao nhao ném đá.

Giản Mạt nhìn tin tức, đoán chắc lần này Cố Bắc Thần muốn chỉnh chết phía bên Kim Dương mới thôi...

Cũng nghĩ có thể hắn đã chơi đủ rồi, lại đột nhiên không muốn hắn đi?

Dù cho như vậy, mặc dù cảm giác khiến cho tập đoàn Đế Hoàng chịu tổn thất rất khó chịu, nhưng bởi vì vấn đề này có thể tạo ra được hiệu ứng, hơn nữa Kim Dương còn là nơi khiến cô cảm thấy bất mãn.

Cầm di động lên, Giản Mạt gửi cho Cố Bắc Thần một tin nhắn: A Thần, anh xác định là đang giúp em chỉnh chết tên đàn ông khốn kia, mà không phải đang giúp tên đàn ông khốn đó đánh bóng thương hiệu đấu chứ??

G tiên sinh: Ngoan ngoãn chờ xem kịch vui, tối đa một tiếng nữa sẽ biết kết quả.

Giản Mạt không nghĩ đến Cố Bắc Thần trả lời nhanh như vậy, nhìn mặt trên lời, trong lòng liền không tự chủ được dâng lên một tầng ngọt ngào, lập tức lấy lòng gửi tin nhắn: Được, nếu như hiệu quả tốt, em giúp lão công xoa bóp!

G tiên sinh: Xoa bóp tiểu huynh đệ?

https://thuviensach.vn

"..." Giản Mạt cảm thấy mình thực sự không thể cùng Cố Bắc Thần nói chuyện phiếm cho tốt được, mặc kệ nói cái gì, hắn tuyệt đối đều là dùng nửa người dưới tự hỏi vấn đề.

Giản Mạt nghiến răng: Anh không sợ xài nhiều quá rồi sau này thành bất lực à, em là không quan tâm đâu!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn mang vẻ cảnh cáo của Giản Mạt, khoé môi mỉm cười vô ý thức dù không nhắn tin lại.

“Chậc chậc, cười đến vui vẻ như vậy…” Lâm Hướng Nam lên tiếng.

Lệ Vân Trạch hơi nhíu mày nhìn Cố Bắc Thần, “Là Thẩm Sơ?”

Cố Bắc Thần không trả lời, trong lòng bỗng khựng lại, âm thầm cau mày.

Long Kiêu hơi híp mắt, sắc bén nhìn, “Nếu như đối với Thẩm Sơ vẫn còn tình cảm, thì sớm giải quyết chuyện của Giản Mạt đi…”

“Lão đại, đó chính là nỗi khổ tình yêu của tam ca…” Lâm Hướng Nam nhíu mày vui cười nói, “Trong nhà hồng kỳ không ngã, gia ngoại cờ màu phiêu phiêu.”

“Giản Mạt là một cô gái tốt, nếu có thể, đừng làm tổn thương cô ấy.” Lê Vân Trạch tiếp lời, nghĩ đến tối qua nửa đường hai người tạm biệt, Cố Bắc Thần có chút không ổn nên cũng hơi lo lắng, “Quay đầu để biết lựa chọn đúng.”

Cố Bắc Thần hơi sững sờ, lập tức rơi vào trầm mặc.

Long Kiêu và Lệ Vân Trạch thông đồng liếc nhìn nhau, sau đó hai người bọn họ liền lập tức âm thầm nhíu mày.

Nếu như Cố Bắc Thần có động tâm với Giản Mạt, trong giả định Thẩm Sơ không trở về thì có lẽ sẽ trở thành một chuyện tốt đẹp hoàn hảo…

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ… Thẩm Sơ đã trở về...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Kinh Doanh Gian Dối, Trả Đũa Gã Đàn Ông Tồi Tệ

Editor: Airy Nguyen

"Sáng nay vào bệnh viện, tôi có nghe nói về vấn đề của Lý Tiểu Nguyệt, hình như Giản Mạt cũng bị thương nhẹ ở tay..." Lệ Vân Trạch đột nhiên hỏi, "Cô ấy không sao chứ?"

Cố Bắc Thần trong phút chốc cau mày lại, "Tôi... không có để ý tới..."

Hôm qua sau khi trở về hai người có chút không vui, mặc dù sau đó không khí cũng đã hoà thuận trở lại. Nhưng Giản Mạt không có biểu hiện gì khác thường vì vậy nên hắn cũng không phát hiện...

Lệ Vân Trạch âm thầm thở dài, cùng Long Kiêu nhìn nhau, nói: "Vậy chắc cũng không có vấn đề gì...".

Anh ta nói vậy, và thầm nghĩ có lẽ Cố Bắc Thần không thật sự để tâm đến Giản Mạt.

Nếu chuyện tương tự xảy ra với Thẩm Sơ, thì dù một vết thương nhỏ xíu Cố Bắc Thần cũng sẽ nhận ra.

Nghĩ như vậy, Lệ Vân Trạch cùng Long Kiêu đều cảm thấy Cố Bắc Thần rốt cuộc cũng có không động lòng với Giản Mạt, ly hôn cũng là chuyện sớm muộn.

Lâm Hướng Nam tay đang vọc máy phát lửa, liên tục ra phát ra âm thanh "đoàng đoàng", cũng đồng thời hỏi, "Tam ca, hình như gần đây anh rất

https://thuviensach.vn

quan tâm đến công ty điện máy Kim Dương?"

Cố Bắc Thần lạnh lùng nói, "Trò hề thôi..." Dứt lời, đôi mắt anh có vẻ trầm xuống.

Lâm Hướng Nam nhìn Cố Bắc Thần, miệng há hốc hơi ngạc nhiên. Vì như anh ta biết, Cố Bắc Thần rất ít khi quan tâm đến một công ty nhỏ, và chủ yếu là, biểu hiện lúc này cũng quá khiến người khác cảm thấy sợ hãi.

Cảm giác như là... tên chủ công ty này chắc đã chọc giận đến mộ phần tổ tiên hắn.

Cố Bắc Thần cũng không nhận ra biểu hiện của bản thân, chỉ nghĩ đến tối hôm qua Giản Mạt nói rằng vợ của gã đàn ông đó đã đến tìm Lý Tiểu Nguyệt... lại đúng lúc này Lệ Vân Trạch kể chuyện Giản Mạt bị thương. Không lẽ là do người đàn bà đó đó gây ra, nghĩ vậy vẻ mặt anh hiện rõ vẻ lo lắng xen lẫn tức giận.

Nhìn khuôn mặt Cố Bắc Thần bỗng nhiên có vẻ hung hăng, Long Kiêu lặng lẽ quan sát thái độ này, những suy nghĩ lúc nãy dường như biến mất.

Có vẻ như trong lòng Cố Bắc Thần hướng về ai, bản thân anh cũng không rõ.

Công ty điện máy Kim Dương đã phát triển trở thành một công ty lớn, sản phẩm công nghệ cao chiếm đến ⅕ tổng sản phẩm của công ty này. Người trong giới kinh doanh còn dự đoán rằng, công ty này sẽ lên sàn chứng khoán.

Những tin mới như thế này luôn xuất hiện làm người khác chú ý, vô hình chung giống như là đang đi quảng cáo cho công ty điện máy Kim Dương.

Kim Thục Mạn nhíu mắt, bước đi ngạo mạng bên trong phòng họp dành cho những quản lý cấp cao, "Mọi người đều cố gắng, tập đoàn Đế Hoàng

https://thuviensach.vn

cũng cho chúng ta hợp đồng béo bở, chỉ cần có kết quả tốt, cuối năm chia phần đều sẽ không thiếu các ngươi".

Đám quản lý nghe xong, đều vui mừng hò reo phụ hoạ theo.

"Kết thúc cuộc họp!" Kim Thục Mạn vừa dứt lời, đã nhìn thấy Dương Tử Dự rời khỏi phòng họp.

Dương Tử Dự theo Kim Thục Mạn vào phòng làm việc của tổng giám đốc, đưa mắt liếc nhìn bà vợ mập mạp, gương mặt gian manh của hắn cố che vẻ tội lỗi, vội vàng rót ly nước.

"Phu nhân dùng nước nhé."

Kim Thục Mạn hừ lạnh một tiếng thị uy, "Dương Tử Dự, ông thành thật khai đi, ông lại đi tìm con tiện nhân kia phải không?"

"Tôi không có..." Dương Tử Dự làm vẻ mặt tội nghiệp, "Lần đó là vì cô ta muốn hại tôi... còn nói chỉ cần tôi chịu lên giường thì cô ta không nhận làm luật sư cho bên công ty, cho nên..." Hắn cười cười làm huề, "Tôi chẳng phải cũng vì công ty thôi sao?"

Kim Thục Mạn vừa nghe, liền cầm lên kẹp hồ sơ ném vào mặt Dương Tử Dự, "Đi ăn vụng còn ra vẻ đàng hoàng... vậy tối qua ông đi đâu, làm gì?".

Bà ta cũng lấy trong ngăn kéo ra một xấp ảnh ném tiếp vào mặt hắn.

Dương Tử Dự trong lòng hoảng sợ, đánh bạo cuối xuống cầm một tấm hình, thì ra là ảnh chụp hắn và Lý Tiểu Nguyệt giằng co lôi kéo bên ngoài căn hộ, hắn vội vàng giải thích, "Là tôi hôm qua đi ngang chỗ này, cô ta lại muốn uy hiếp tôi, nói tại tôi mà cô ta sảy thai, còn đòi kiện tôi!".

https://thuviensach.vn

Dứt lời, hắn bước tới, "Phu nhân à, bà cũng biết... cô ta là luật sư mà, tôi cũng muốn nói chuyện để dàn xếp, nhưng ả tiện nhân đó không muốn!".

"Thật sao?" Kim Thục Mạn nhíu mày vặn hỏi.

"Đương nhiên là thật rồi..." Dương Tử Dự cầm tay Kim Thục Mạ, "Phu nhân à, tôi chỉ yêu mình bà, người phụ nữ khác sao so được?" Hắn vừa nói vừa hôn lên má bà vợ.

Kim Thục Mạn hừ lạnh vẻ coi thường, dù trong ánh mắt có chút thoả mãn.

Đột nhiên, thư ký hoảng loạn chạy vào đẩy của phòng.

"Lễ phép căn bản mà cũng không có sao!?" Đang lúc tình tứ mà bị quấy rầy, Kim Thục Mạn nghiêm mặt quát lớn.

Thư ký với vẻ mặt sửng sốt liền đem bản fax đưa cho Kim Thục Mạ, "Tổng giám đốc, không xong rồi... các mẫu sản phẩm để giao cho Đế Hoàng xảy ra vấn đề, cảnh sát đã niêm phong kho hàng hoá!".

"Cái gì!?" Kim Thục Mạn lập tức la lớn.

Thư ký cau mày, vội vàng nói, "Những công ty khác đặt hàng của chúng ta cũng đều tới, nói hàng của Kim Dương là hàng nhái, tình nghi chúng ta làm ăn gian dối..."

Cô thư ký khẽ nuốt nước bọt, "Cơ quan điều tra cũng đã cử người đến..."

Kim Thục Mạn và Dương Tử Dự nghe sự tình mà sững sờ, sau đó vội vàng đi xem thực hư đã xảy ra chuyện gì.

Giới báo chí đã đưa tin rất nhanh việc tổng giám đốc và phó tổng giám đốc công ty điện máy Kim Dương làm ăn gian dối, chỉ một khắc trước còn đang lâng lâng trên mây tận hưởng, một giây sau cả hai người đứng đầu

https://thuviensach.vn

công ty phải chịu sự điều tra của cơ quan, tin tức này đã làm chấn động cả Lạc Thành.

Mà không chỉ có những sản phẩm lần này xảy ra vấn đề, sau đó chuyện làm giả sổ sách, ký hợp đồng lao động trái pháp luật cùng lúc bị khui ra... Sự việc ác liệt hơn hẳn so với những kiện tụng trước đây, và cũng vì đụng tới tập đoàn Đế Hoàng nên hiển nhiên không có luật sư nào dám đứng ra nhận biện hộ.

Bất quá trong vòng một tuần lễ, công ty điện máy Kim Dương bỗng trở lại khối tài sản chết, đối mặt với việc thanh lý. Điều này làm cho người khác phải chợt nghĩ, làm ăn với tập đoàn Đế Hoàng mà cũng dám lừa gạt, quả nhiên là chán sống rồi.

Lý Tiểu Nguyệt nhìn bài báo, nước mắt cô liền ứa ra. Là luật sư, cô hiểu rất rõ lần này Dương Tử Dự phạm tội ở tù ít nhất cũng phải 10 năm.

Giản Mạt đang xem tin tức, thấy tiếng chuông điện thoại truyền đến cùng tên Lý Tiểu Nguyệt, vội vàng nghe máy.

"Này con nhóc, cậu đang coi tin tức sao?"

Giản Mạt nở nụ cười, "Đang xem, cậu hài lòng rồi chứ?", cô hỏi với lòng tràn ngập ý vui vì đã trả đũa được cho cô bạn thân.

Cố Bắc Thần nói chỉ cần một tuần lễ, quả nhiên không sai.

Lý Tiểu Nguyệt viền mặt đỏ hoe vì khóc, trả lời, "Ừm...".

Nghĩ đến Dương Tử Dự hôm qua đến đây dây dưa, nếu nói không sợ hãi việc hắn tung ra ảnh chụp ấy thì là nói dối.

An ủi cô bạn thân mấy câu, Giản Mạt cúp máy xong liền nhắn tin cho Cố Bắc Thần:Chồng ơi, cảm ơn anh nhiều nhé!

https://thuviensach.vn

Một chút sau thấy tin nhắn trả lời của Cố Bắc Thần: Tối nay anh về nhớ "xoa bóp"!

Giản Mạt bỗng nhiên nhớ tới tin nhắn lần trước, trong nháy mắt cô đã đỏ ửng cả mặt. Mím môi trả lời tin nhắn: Vui mừng có quá sớm không? Không biết mười năm sau khi hắn ra tù có xảy ra chuyện gì nữa?" (có thể là ý tìm Lý Tiểu Nguyệt trả thù.)

Cố Bắc Thần cúi nhìn vào tin nhắn của Giản Mạt, đôi mắt trở nên sâu hút thâm thuý... Dương Tử Dự vào tù mà còn muốn ra sao? Sợ là hắn không có cơ hội này.

Khoé miệng mỉm cười, Cố Bắc Thần trả lời tin nhắn: Ở đâu ra mười năm sau?

Giản Mạt không hiểu ý tin nhắn, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ ngượng đỏ mặt nhắn một tin cho Cố Bắc Thần: Tối nay em sẽ làm cơm chờ anh về.

Bấm nút gửi tin nhắn đi, Giản Mạt rút tay lại, quyết tâm rằng dù Cố Bắc Thần trả lời cũng sẽ không nhìn đến... đáng tiếc, cô suy nghĩ quá nhiều, vì tới giờ tan tầm khi hết giờ làm Cố Bắc Thần cũng không trả lời nữa.

Dù sao, điều này cũng không ảnh hưởng tâm trạng của Giản Mạt... Qua hai năm sống cùng nhau, ở phương diện đó đều là hắn ta chiếm thế chủ động.

Nếu như... hai người họ ở cùng nhau bao lâu nay, giờ đây bên nhau một buổi tối mà không có bất kì ràng buộc nào, đây chẳng phải cũng là một kỉ niệm sao?

Nghĩ đến đây, gương mặt Giản Mạt càng ửng đỏ...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Chờ Đợi Hắn Trở Về

Editor: Thượng Quan An Triệu

Nhân lúc tan tầm Giản Mạt ghé ngang qua siêu thị mua thật nhiều đồ, sau đó về nhà liền chạy vào phòng bếp bắt đầu lăn qua lăn lại…

Giá cắm nến, cơm Tây, rượu đỏ… Giản Mạt nhìn thành tựu của mình mà mỉm cười thật tươi.

Nhìn nhìn thời gian, đã tám giờ, nhưng Cố Bắc Thần lại chưa trở về… Âm thầm cau mày, Giản Mạt lại chờ đến chín giờ, người vẫn chưa thấy về.

Nguyên bản tất cả nhiệt tình vì chờ đợi mà chậm rãi biến mất, Giản Mạt ngồi ở trên sô pha buồn chán bật tivi lên xem…

Yên lặng nhìn hình ảnh không ngừng thay đổi, vì không có mở đèn, chỉ cắm một ánh nến lên giá cắm nến to như vậy trong biệt thự có vẻ phá lệ biến hóa kì lạ.

Giản Mạt siết di động trong tay, nhiều lần muốn gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần hỏi xem hắn có trở về hay không, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống…

Chậm rãi nằm tựa ở trên sô pha, Giản Mạt ném cái điều chỉnh từ xa đi, không muốn mình nghĩ ngợi lung tung liền lấy điện thoại di động nhìn một chút tin tức giới kiến trúc.

Không lên mạng còn tốt, vừa lên liền nhìn thấy tin tức của Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

“Bạn gái bí mật của Thần thiếu xuất hiện, hư hư thực thực cùng người tại buổi tối một tuần trước giống nhau” một cái tiêu đề đỏ chói thật to chiếu vào trong mắt của Giản Mạt.

Giản Mạt ấn mở cái tiêu đề đọc tin tức, thình lình nhìn thấy được một bên mặt của Thẩm Sơ... Địa điểm là tại bên bờ sông Lạc Thành, Bắc Thần nhẹ nhàng cẩn thận ôm lấy cô ta, hai người liền giống như hàng vạn cặp tình nhân khác, ở bên bờ sông ôm nhau thắm thiết.

Ảnh chụp mặc dù không có tấm nào chụp được toàn mặt của Thẩm Sơ, thế nhưng là, cô ta cùng Cố Bắc Thần nghênh ngang dắt tay nhau, thậm chí còn có cả ảnh hôn môi lại tạo thành một khung cảnh rất lãng mạn.

Có cái gì đó ẩn ẩn đau nơi vị trí trái tim… Mũi có chút chua xót, lập tức trong đáy mắt hiện lên một tầng hơi nước yếu ớt.

Khóe miệng Giản Mạt cười cười tự giễu, tia sáng từ màn hình TV, làm nổi bật lên bóng dáng phá lệ cô đơn cùng tịch mịch của cô… Giấc mơ, còn chưa chính thức bắt đầu liền đã tỉnh rồi.

Thật tốt… Tỉnh rồi sẽ không càng lún càng sâu, sau cùng đau cũng chỉ có chính mình.

Giản Mạt tắt đi điện thoại, khóe miệng nỗ lực cười, nhưng nước mắt không khống chế được từ trong đôi mắt “tóc tóc” rơi xuống.

Cô không phải là người thích khóc, nhưng gần đây nước mặt lại giống như có rơi nhiều một chút…

Đứng dậy, tắt ti vi mở đèn, lại thản nhiên thổi tắt ngọn nến trên bàn ăn, nhổ ra cây nến ném vào trong thùng rác, đem thức ăn đã lạnh toàn bộ đổ đi.

Hết thảy tất cả đều khôi phục lại lúc trước, liền tựa như việc chờ đợi tối nay chưa từng có.

https://thuviensach.vn

Nhìn khắp bốn phía một vòng, Giản Mạt sau cùng tự giễu cười một tiếng, chuyển mình đi lên lầu…

Đêm, có cô độc thì cũng có lãng mạn cùng ấm áp.

Thẩm Sơ ôm lấy cần cổ của Cố Bắc Thần, nhẹ nhàng tại gương mặt tuấn tú của anh hạ xuống một nụ hôn: “Bắc Thần, chúng ta làm đám cưới được không?”

Cố Bắc Thần hơi hơi nhíu mày: “Anh còn chưa có ly hôn…”

“Chờ anh ly hôn, chúng ta liền kết hôn!” Thẩm Sơ nhíu mày nói.

Môi mỏng Cố Bắc Thần nhẹ giương: “Em cũng biết anh nhất định sẽ ly hôn?”

Gương mặt Thẩm Sơ dán vào lồng ngực của Cố Bắc Thần, thanh âm ôn nhu lộ ra một chút mị hoặc nói: “Cẩn Tịch nói, lúc trước anh kết hôn là bởi vì cổ phần… Người vợ này, chẳng qua chỉ là dùng để ứng phó.”

“Ừm…” Cố Bắc Thần đáp một tiếng, nhưng trong nội tâm đột nhiên có chút cảm giác rầu rĩ.

Thẩm Sơ đột nhiên nâng mắt, bởi vì vui vẻ, mà ánh mắt sáng ngời cong lại giống như ánh trăng non, lúc này không khác gì trăng sáng, mê người vô cùng: “Đã như vậy, anh nhất định không được vì cô ta mà để cho em dính vào scandal dù chỉ một chút đó.”

Cô kiên định cười, vẻ mặt tràn đầy tự tin.

Con mắt chim ưng của Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Thẩm Sơ, nhìn cô lộ ra ánh mắt đầy ý cười, giờ khắc này lại nghĩ tới Giản Mạt… Nhẹ chau mày lại, hắn đem tâm tình như vậy bóp chết từ trong trứng nước.

https://thuviensach.vn

“Sẽ không…” Môi mỏng của Cố Bắc Thần khẽ mở, nhẹ nhàng mà trầm thấp, từ tính mở miệng.

Sắc mặt Thẩm Sơ lộ ra tươi cười lớn hơn, cô vốn đã rất xinh đẹp, mà cứ như thế cười một tiếng, đơn giản đem sông nước Lạc Thành đều cười đến thủy triều dâng lên.

Ở nơi xa, hai người Lệ Vân Trạch cùng Long Kiêu ngồi ở bên trong một quán rượu bên bờ sông, thần sắc hai người đều có chút quái dị.

“Chúng ta có phần không hiểu được lão tam rồi.” Lệ Vân Trạch cau mày: “Trước đó tôi cảm thấy hắn ta đối với Giản Mạt chính là đã động tâm rồi, nhưng Thẩm Sơ vừa trở lại… Dường như tôi hoa mắt rồi…”Nói xong, hắn thu lại tầm mắt nhìn về phía Long Kiêu: “Nhưng với sự việc của Kim Dương, hắn hình như đã hạ thủ quá độc ác rồi.”

Long Kiêu lạnh lùng thu lại tầm mắt, lạnh lùng nói: “Chuyện tình cảm, tự mình nhìn không rõ chỉ có thể chịu khổ thôi.”

“Đưa lời khuyên sau khi trải qua sao?” Lệ Vân Trạch cười khẽ thắc mắc.

Sắc mặt Long Kiêu lập tức rét lạnh, Lệ Vân Trạch lập tức câm nín…

…

Giản Mạt lăn qua lộn lại vì không ngủ được, cô không ngừng tẩy não chính mình, dù sao bây giờ mẹ cô đã tiền có thể phẫu thuật rồi, sau này tiền lương đi làm của cô cũng đủ để nuôi mẹ nên cô cũng không cảm thấy áp lực, coi như cô cùng Cố Bắc Thần có ly hôn thì cũng không phải việc gì quá lớn.

Thế nhưng là, càng nghĩ như vậy, trong lòng cô lại càng khổ sở…

https://thuviensach.vn

Ngơ ngơ ngác ngác đến ngày hôm sau, Giản Mạt bị một tiếng động nhỏ đánh thức. Cô từ từ mở mắt, lọt vào trong tầm mắt cô chính là bộ dáng Cố Bắc Thần đang nhìn chăm chú vào cô…

“A Thần…” Giản Mạt lẩm bẩm một tiếng, con mắt trướng đau lại đóng lại: “Sáng sớm nằm mơ, em hình như đã nhìn thấy anh.”

“…” Cố Bắc Thần cau lại mày kiếm, môi mỏng vểnh lên thành một đường thẳng, bộ dáng lạnh lùng nghiêm nghị trở lên căng thẳng.

Giản Mạt đang cảm kích đến ánh mắt quá mức sắc bén, bỗng nhiên mở mắt, kích động phát hiện ra Cố Bắc Thần không phải là ảo ảnh.

Bất thình lình ngồi dậy, Giản Mạt hơi kinh ngạc: “Anh tại sao lại ở đây?”

“Anh không ở nơi này thì nên ở nơi nào?” Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng.

“Thế nhưng tối hôm qua anh…” Nói đến một nửa, Giản Mạt ngừng miệng.

Cố Bắc Thần lạnh lùng thu lại ánh mắt: “Tối hôm qua thế nào?”

Giản Mạt cụp mắt bỉu môi, trong lòng oán thầm: “Rõ ràng tối hôm qua cùng Thẩm Sơ ở chung một chỗ, tin nhắn của em cũng không trả lời, sáng sớm trở về làm gì?”

Nghĩ là như vậy, nhưng Giản Mạt tự nhiên sẽ không nói ra, chỉ là ngước đôi mắt hờn dỗi cười: “Chính là nghĩ…Bình thường buổi tối anh không về, nên sáng sớm nhất định sẽ không xuất hiện ở đây, cho nên có chút kỳ quái.”

“Hôm nay anh trở về có vấn đề gì sao?” Cố Bắc Thần nhíu mày, con mắt chim ưng thâm thúy nhìn Giản Mạt hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt kích động cụp mí mắt, có chút không rõ lời này của anh có ý tứ gì… Sáng sớm quay về, chẳng lẽ không kỳ quái sao?

Nhìn vẻ mặt mờ mịt của cô, Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng sau đó xoay người đi tới phòng thay đồ.

Không biết hôm nay là ngày gì mà hắn có vẻ bất mãn với cô như vậy, nhưng đối với tối hôm qua hắn không có trở về, cô dường như cũng không có chỗ nào bất mãn mà…

Ngày hôm qua không trở về được là vì có sự tình phát sinh, sau khi giải quyết xong thì liền gặp phải Thẩm Sơ.

Không trở về, nữ nhân này chẳng những không chừa, lúc này lại làm bộ dáng như không có gì quan trọng, chắc đã tập thành thói quen…

Rõ ràng, bộ dáng này của cô chính là vì hắn mà dưỡng thành thói quen suốt hai năm, cũng là đặc biệt ưa thích, có thể lúc này hắn nhìn thấy có chút chướng mắt.

Giản Mạt tại lúc Cố Bắc Thần đi vào phòng thay đồ, nguy trang trên mặt trong nháy mắt tan biến, cô cười tự giễu, đứng dậy đi vào phòng tắm rửa mặt.

Lúc cô đi ra, vừa hay nhìn thấy Cố Bắc Thần kéo cửa phòng ngủ đi ra ngoài, vừa định gọi hắn, nhưng lời đến khóe miệng, lại cứ thế nuốt trở vào.

Hậm hực thay quần áo, đúng lúc chuông điện thoại di động vang lên…

Giản Mạt cầm điện thoại di động qua, thấy người gọi là bác sĩ Vương, trong nội tâm đột nhiên rơi “bộp” một cái.

Phía bệnh viện chưa từng gọi cho cô lúc sáng sớm như thế này, Giản Mạt âm thầm nuốt xuống suy nghĩ vớ vẩn, vội vàng nhận điện thoại: “Bác sĩ

https://thuviensach.vn

Vương, mẹ con có phải xảy ra chuyện gì hay không?”

Bác sĩ Vương trầm mặc, không biết nói làm sao, ngưng giọng nói: “Tiểu Giản, con nên tới bệnh viện một chuyến đi…”

Giản Mạt nghe thanh âm nặng nề của bác sĩ Vương, nào dám chậm trễ, không chút suy nghĩ mà vồ lấy túi xách hướng phía dưới lầu chạy đi.

Cố Bắc Thần từ thư phòng lấy đồ đi ra, liền nghe tiếng cửa nhà “Phịch” một tiếng khép lại.

Ngay sau đó, tiếng động cơ xe hơi khởi động truyền đến, đồng thời Giản Mạt cũng lái xe rời đi, Cố Bắc Thần lại mặt đen như đáy nồi…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chỉ Có Thể Bất Đắc Dĩ Tiếp Nhận

Editor: Đới Xuân Trúc

Giản Mạt chạy như bay đến bệnh viện, tiếng bước chân cô gấp gáp nặng nề, thở hổn hển, trong lòng càng ngưng trọng phức tạp.

"Cốc cốc..."

"Mời vào."

Nghe thấy người trong phòng đáp, Giản Mạt không đợi bác sĩ mở cửa, liền trực tiếp xông vào: "Bác sĩ Vương, vừa rồi trong điện thoại ông có ý gì?"

Vương bác sĩ thấy người đến là Giản Mạt, sắc mặt ngưng trọng hẳn, ra hiệu mời cô ngồi trước, nhìn đồng hồ rồi lên tiếng: "Đợi tôi kiểm tra người trong phòng, rồi cùng cô nói chuyện."

Giản Mạt tuy có chút không tình nguyện khi chờ đợi, nhưng cũng gật đầu: "Được, vậy tôi ở đây đợi bác sĩ."

Vương bác sĩ gật đầu, cầm dụng cụ ra khỏi phòng làm việc...

Nhìn không gian rộng lớn, đáy lòng Giản Mạt gấp tựa ngồi trên đống lửa. Mặc dù Vương bác sĩ nói buổi trưa sẽ đến, nhưng cô không đợi được đến lúc ấy.

Cô lấy điện thoại, gửi tin nhắn xin nghỉ cho Hướng Vãn, Giản Mạt chỉ còn biết nóng lòng đợi chờ. Đợi hơn một giờ đồng hồ, Vương bác sĩ mới

https://thuviensach.vn

trở lại phòng làm việc.

"Vương bác sĩ..." Giản Mạt gấp gáp lắm rồi, thời điểm bác sĩ vừa đẩy cửa đã vội nói

Vương bác sĩ gật đầu, Giản Mạt hiểu ý ngồi xuống, sắc mặt trầm trọng: "Tim hiến cho bệnh nhân có chút vấn đề."

Giản Mạt cảm thấy cổ họng khô khốc, khó khăn lắm mới phát ra thanh âm khàn khàn run rẩy: "Tình huống thế nào?"

Vương thầy thuốc không biết bắt đầu từ đâu, cụp mắt đảo vài vòng, một hồi lâu nghĩ nghĩ mới nói: "Bệnh nhân trước đây có tiền sử nhiễm trùng đường tiểu, nhưng lại không trị tốt, bởi vì không có thận phù hợp thay thế."

Giản Mạt gật đầu, chuyện này cô đã biết.

"Nhưng..." Vương bác sĩ than nhẹ "Bệnh nhân đang có ý định không muốn tiếp tục quá trình trị liệu, bởi vì có một nhà nguyện ý góp tiền, để thận nguyên ghép thành đôi..."

Chuyện tiếp theo không khó để đoán, Giản Mạt không muốn tiếp tục nghe.

Nhìn ra Giản Mạt đã hiểu, Vương bác sĩ trầm giọng thở dài, không biết nói gì cho phải... ông là bác sĩ, dĩ nhiên là hi vọng bệnh nhân của mình đều tốt.

Mặc dù tiếc nuối, nhưng cũng không thể vì mẹ Giản Mạt mà làm bệnh nhân khác lỡ cơ hội điều trị.

"Đối phương nói..." Vương bác sĩ than nhẹ một tiếng, "Tôi bên này quan tâm trái tim có phù hợp hay không."

https://thuviensach.vn

Trên mặt Giản Mạt đan xen tình cảm phức tạp, trong lòng vô cùng khổ sở, chỉ yên lặng gật đầu. Cô hi vọng mẹ mau chóng tỉnh lại, nhưng cũng không muốn có người vì nguyên nhân này mà chết!

Giản Mạt kéo theo thân thể đầy tâm sự lên xe... Ngồi trên xe nửa ngày, cô cũng chẳng buồn khởi động, nước mắt tràn ngập hốc mắt, vô tình rơi xuống một giọt, tiếp đó như vỡ đê, muốn ngừng cũng không ngừng được.

"Ôi." Giản Mạt không khống chế được gục đầu trên vô lăng khóc rống lên, quanh người là một cỗ thương tâm, khóc mỗi lúc một lớn.

Loại chuyện đầu tiên gieo cho người ta hi vọng, nhưng gần cuối lại thẳng thừng đánh người ta xuống vực sâu, cô không chịu nổi!

Không biết qua bao lâu, Giản Mạt dần thu lại cảm xúc bi thương...Chỉ là trong cảm xúc ẩn nhẫn, lại có thêm một chút châm chọc.

Chuông điện thoại dễ nghe cùng lúc vang lên, Giản Mạt mở mắt, thấy người gọi là Hướng Vãn, nhấc máy: "Có việc?"

"Mạt tỷ, Đế Hoàng truyền đến tin tức, nói là hội sở thiết kế quyết định thứ hai khảo định..." Hướng Vãn nhìn bưu kiện nói, "Yêu cầu nhà thiết kế mang theo bản vẽ mặt phẳng cùng bản vẽ hiệu ứng 3D, mặt khác đến họp lúc ba giờ, lầu 32 Đế Hoàng tổng bộ."Giản Mạt nhìn thời gian, đã hơn mười một giờ "Uhm, chị đã biết."

Nghe ra thanh âm Giản Mạt có chút là lạ, Hướng Vãn quan tâm hỏi: "Mạt tỷ, cơ thể có chút không thoải mái sao?"

Giản Mạt hơi nuốt xuống đáp: "Ừ, cảm mao nhẹ thôi, không có chuyện gì đâu... Hai giờ rưỡi xế chiều gặp nhau tại Đế Hoàng." Cô nói.

Hướng Vãn tỏ ý đã hiểu, dạ một tiếng cúp máy.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt điều chỉnh tâm tình, nghiêng đầu từ cửa xe nhìn về phía bệnh viện, trong lòng lo lắng nhưng có thể làm được gì? Bây giờ chỉ có thể tiếp thu sự thật, chờ mong trái tim thích hợp.

Đúng hai giờ rưỡi chiều, Giản Mạt dừng xe, liền thấy Hướng Vãn tay cầm notebook, tay cầm thêm mấy bao đồ lớn hết nhìn đông lại nhìn tây... Thấy cô đến, vội vẫy tay

"Mạt tỷ, nhìn tỷ như vậy không hề giống người cảm mạo."

Giản Mạt gật đầu tiến đến, xách túi phụ Hướng Vãn, theo Hướng Vãn vào Đế Hoàng.

Hướng Vãn vẫn là lần đầu đến Đế Hoàng tổng bộ, bị khí thế ở đây dọa cho khiếp sợ, "Ôi, nơi chúng ta làm việc cao lắm chỉ ba mươi tầng, Đế Hoàng tổng bộ lại 79 tầng, thật là không so được với..."

"Xin chào, chúng tôi là người của công ty Tường Vũ, tới tham gia hội nghị." Giản Mạt đến trước quầy tiếp tân liền nói.

Người đó vốn đang làm đông làm tây, ngẩng đầu nhìn thấy Giản Mạt có hơi kinh ngạc... Nói xong, cô ấy tìm biển tên Tường Vũ công ty đưa cho Giản Mạt, thành thật nói: "Cố lên!"

Giản Mạt tươi cười gật đầu, cầm lấy hướng thang máy bước đến.

"Chậc chậc, đại công ty thật khí phách! Ngay cả tiếp tân cũng thân mật như vậy!" Hướng Vãn lần nữa cảm thán.

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn, haizzz, cô thật không muốn đánh vỡ thế giới hồn nhiên của tiểu cô nương này.

Người đến hội nghị không ngờ rất đông, như vậy mà có hơn bốn mươi công ty tham dự... Cũng chính vì vậy, bản thiết kế lần này cạnh tranh có

https://thuviensach.vn

chút kịch liệt đây.

"Nghe nói lần này tham dự, có thể Đế Hoàng đem Ngự Cảnh Hồ giao cho hai nhà thi công."

"Ngự Cảnh Hồ lớn vậy chỉ giao cho hai nhà?" Có người kinh ngạc.

"Tôi cũng chỉ nghe nói, không rõ lắm." Người nọ lặng lẽ đáp, "Dù sao mặc kệ thật giả, trước tiên nắm lấy bản thiết kế kia cũng quá tốt."

Giản Mạt và Hướng Vãn tìm chỗ trống ngồi xuống. Hướng Vãn không nhịn được tâm lay động, sợ công ty mất thể diện, nhỏ giọng hỏi: "Mạt tỷ, em có chút khẩn trương."

Giản Mạt chay đầu khẽ đáp: "Chị cũng vậy."

Hướng Vãn cố nén xuống, kéo ống tay áo cô, chân thành: "Mạt tỷ, tỷ nhất định phải bình tĩnh a!"

Giản Mạt cười nói: "Hôm nay chỉ là mở hội, không phải thứ hai mới chính thức khảo sao?"

"A...Bởi vì quá khẩn trương nên em quên mất." Hướng Vãn tựa như bỏ được gánh nặng, chân mày thoải mái giãn ra.

Trong khi phòng hội nghị ồn ào tiếng người nói chuyện phiếm, đột nhiên, cửa phòng họp bị đẩy ra... Lập tức, hơi thở nghiêm nghị áp đảo, mọi người nhận miệng trong vô thức, ánh mắt gắt gao hướng phía cửa.

Chỉ thấy Cố Bắc Thần một tay cầm túi, khuôn mặt tuấn tú lãnh đạm dẫn đầu bước vào... Phía sau, Tiêu Cảnh cùng mấy người phụ trách hội nghị nối gót.

Mọi người trong lòng cả khinh, không ngờ đến chủ trì hội nghị lần này, Cố Bắc Thần đích thân làm a!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Chỉ Nhìn Cô Ấy

Khuôn mặt Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc, gương mặt không có lấy nửa phần biểu tình nhìn mọi người bên dưới, đôi mắt ưng như vô ý lướt qua Giản Mạt... Chỉ là nhàn nhạt lướt qua, sau đó liền thu hồi tầm mắt.

Trong lòng Giản Mạt liền không hiểu, "lộp bộp" vài tiếng, cảm thấy ánh mắt của Cố Bắc Thần tràn ngập sinh khí... Thế nhưng khoảng khắc đó trôi qua rất nhanh, cô cảm thấy giống như mình đã suy nghĩ nhiều rồi.

Hướng Vãn ngồi ở phía sau Giản Mạt, vụng trộm liếc Cố Bắc Thần một cái sau đó lại quay sang nhìn Giản Mạt, môi dưới khẽ mấp máy... Hình như cô vừa thấy Thần thiếu liếc Giản Mạt thì phải? Cô không hoa mắt đó chứ?

"Hắn là có vài người đã nghe được tin đồn, trong các công ty tham gia đấu thầu lần này, có một đến hai công ty đã từng thiết kế bản mẫu dự án Ngự Cảnh Hồ..." Cố Bắc Thần chậm rãi nói.

Nghe đến dự án "Ngự Cảnh Hồ", mắt Giản Mạt lập tức tối lại, dường như sợ người khác nhìn thấy được, cô vội vàng thu lại sự bi thương nơi đáy mắt, bàn tay trắng nõn vô thức nắm chặt lại.

Đôi con người đen như mực đồng rơi trên mặt cô một cái, lập tức dửng dưng như không lướt qua mọi người, nhìn trên mặt Giản Mạt ngoại trừ có chút phản đối, những người đó trên mặt đều là kinh hỉ, hắn không đổi sắc tiếp tục nói: "Hội cho nên tư cách cá nhân sửa bản thảo, yêu cầu xông ra đặc sắc."

https://thuviensach.vn

Những người tham gia đấu thầu câm như hến nhìn Cố Bắc Thần, đến thở cũng không dám.

"Sau đó sử dụng hình thức rút thăm để xác định mấy nhà tranh đoạt kia, chọn tầng nào để thiết kế cho cuộc đấu thầu." Cố Bắc Thần tiếp tục nói, đôi mắt đen sâu một lần nữa rơi trên người Giản Mạt: "Quý công ty là lần đầu tham gia hạng mục của đế hoàng, tôi rất mong chờ."

Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần, bốn mắt nhìn nhau giữa không trung, không có một chút e sợ, trái lại, lúc hắn vừa dứt lời, cô liền tràn đầy tự tin khiêu khích.

Cố Bắc Thần thu hồi tầm mắt: "Nếu để lỡ đợt đấu thầu lần này, sẽ mất đi có hội hợp tác với Đế Hoàng rồi."

Âm thanh xôn xao lại một lần nữa truyền tới, mọi người đưa mắt nhìn nhau. Họ không ngờ lần này lại có người có cơ hội nắm bắt toàn bộ bản mẫu thiết kế của Ngự Cảnh Hồ. Cũng sẽ có người mất đi cơ hội hợp tác với Đế Hoàng.

Giản Mạt mấp máy môi dưới, tay vô ý nắm chặt lại, không kìm chế được nhìn Cố Bắc Thần một cái... Lời này của hắn có ý gì? Rõ ràng là đang khinh thường cô mà?

Đầu tiên là cho cô cơ hội, sau đó lại một cước đem cô giẫm chết hay sao?

Hướng Vãn trong lòng cũng là lo lắng, liếc nhìn khuôn mặt tái mét đang cắn môi dưới của Giản Mạt... Cô cảm giác lời nói của Cố Bắc Thần kia, hoàn toàn đều nhằm vào Tường Vũ.

Cố Bắc Thần sau khi nói mấy câu liền cùng Tiêu Cảnh rời đi, từ đầu đến đuối trên mặt không có lấy một nửa biểu tình gì, lạnh lùng khiến người run rẩy.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn bóng lưng cao ngạo của Cố Bắc Thần, không hiểu sao trong lòng cô có chút không thoải mái...

Chuyên viên thiết kế Thượng Tuấn Hào của tập đoàn Đế Hoàng là người trực tiếp phụ trách đấu thầu lần này, sau khi Cố Bắc Thần rời khỏi thì Thượng Tuấn Hào cũng nhắc nhở các nhân viên cấp dưới chú ý hạng mục, rồi để các công ty bốc thăm chọn tầng lầu.

Giản Mạt nhìn đến vị trí thiết kế của tầng 18, cũng là tầng sau cùng, thiết kế ở khu vực này ít nhiều cũng sẽ có tầm quan trọng nhất định.

"Thật là xui xẻo, thế nào lại có tận 18 tầng cơ chứ?" Hướng Vãn lầm bầm nói.

Giản Mạt lại không nghĩ vậy, mặc kệ Đế Hoàng cho cô ở tầng lầu nào, bọn hon muốn chính là tài năng của mỗi người, cho nên mới phải tách ra 18 tầng tiến hành... Cô không cảm thấy áp lực, có gan đi làm là được rồi.

Cố Bắc Thần ở trong phòng làm việc trên tâng cao nhất nhìn xuống, qua cửa sổ sát đất... Chỉ là liếc mắt một cái, hắn liền nhận ra người mặc áo sơmi trắng vàng nhạt chính là Giản Mạt.

Hội nghị như vậy hắn căn bản không cần tham gia, thế nhưng ma xui quỷ khiến lại khiến hắn đi... Bởi vì cô gái này sáng sớm chạy trốn có chút tức giận, mang tư thù đi chủ trì hội nghị!

Chủ yếu chính là, nếu hắn xuất hiện trước mặt cô, thì cô sẽ nhớ được hôm nay là ngày gì...

"Tích" một tiếng phá vỡ hơi thở trầm mặc của Cố Bắc Thần, bên trong lập tức truyền đến âm thanh của Tô San: "Thưa Thần thiếu, Giản tiểu thư rút trúng tầng 18 ạ!"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhẹ nhàng chau mày kiếm lại, chỉ nói "ừ" một tiếng."Thần thiếu..." Tô San hơi chần chừ, lập tức hỏi: "Cần..."

"Cô rất rảnh rỗi sao?" Liền bị Cố Bắc Thần cắt ngang lời.

Tô San thở dài một trận, lại nói: "Được, tôi hiểu rồi!" Dứt lời, cô liền chờ Cố Bắc Thần dập máy, sau đó lập tức nhìn về phía Tiêu Cảnh nhún vai: "Thần thiếu luôn công tư phân minh. E rằng lần này cho Giản tiểu thư cơ hội, cũng chỉ vì muốn đả kích cô ấy."

Tiêu Cảnh trầm mặc, thở dài lắc đầu: "Nếu việc này cũng xảy ra với Thẩm tiểu thư..." Hắn không có nói tiếp, chỉ là cùng Tô San trao đổi ánh mắt.

Giản Mạt sau khi trở lại công ty cũng không vội việc thiết kế, mà trước tiên đem luật bản văn phòng sở đường sửa lại.

"Mạt Mạt, còn không mau về a?" Đinh Hương nhìn đông nhìn tây nói: "Cũng đã 8h rồi."

"Tôi còn phải đem sở đường thiết kế bản thảo sửa lại." Giản Mạt nói cũng không ngẩng đầu lên: "Tiếp được đến mấy ngày muốn đối phó Đế Hoàng sở bản thiết kế."

Đinh Hương nghe vậy, đi tới: "Chớ tạo áp lực cho mình..." Hướng Văn hợp trở về liền đưa ra ngụ ý của Cố Bắc Thần: "Dù sao Tường Vũ cũng không có lọt được mắt xanh của Đế Hoàng, nếu như thắng thì ăn, thua thì chúng ta cũng không có tổn thất gì."

Giản Mạt nhún vai, lắc đầu nói: "Làm hết sức mà thôi!"

"Ừ... Nhưng trễ rồi." Đương Hương quan tâm hỏi: "Cô đây là muốn tăng ca mà! Ăn cơm không, tôi gọi người giao tới?"

https://thuviensach.vn

"Không cần." Giản Mạt nói: "Khi nào xong tôi sẽ ra ăn."

"Được." Đinh Hương đáp một tiếng sau đó liền rời đi.

Sau khi Đinh Hương rời đi, Giản Mạt mới bắt đầu việc sửa chữa... Có lẽ là ảnh hưởng từ Sở Tử Tiêu, phòng làm việc của hắn cô cảm thấy rất không hài lòng, liền sửa đi sửa lại rất nhiều lần.

Nhớ về quá khứ một chút, Giản Mạt một bên làm sửa chữa trong máy vi tính, bên còn lại dùng bút đồ họa trên giấy vẽ bản vẽ mặt phẳng.

Trong không gian yên tĩnh bây giờ lại càng trở nên yên tĩnh. Chỉ có tiếng chuột và tiếng bút thi thoảng truyền đến. Có lẽ vì quá yên tĩnh, nên âm thanh nhỏ như vậy cũng hoá to.

"Tinh" một tiếng truyền đến, có lẽ là quá chuyên tâm nên Giản Mạt cũng giật mình một cái, vô ý nhìn điện thoại tên bàn một cái, cô liền đặt bút xuống mở tin nhắn.

G tiên sinh: Đang ở đâu?

Giản Mạt khẽ nhíu mày, không biết vì sao lại lập tức trả lời, đến khi nhận ra thì đã trễ rồi.

Vì không muốn những người này xem thường, tính toán hao tổn ở công ty suốt đêm.

Giản Mạt nhìn mình bị tin nhắn làm cho tức giận, khoé miệng co quắp một cái, đột nhiên ngượng ngùng khép miệng lại... Chờ một chút vì không thấy Cố Bắc Thần trả lời, cô đưa tay ném điện thoại sang một bên, thì thào nói: "Có gì tốt chứ?"

Giản Mạt hừ nhẹ một cái, bởi vì tin nhắn của Cố Bắc Thần, làm cho tinh thần bị gián đoạn, chuẩn bị đứng dậy đi pha một tách cà phê uống.

https://thuviensach.vn

"Cộc cộc cộc."

Đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng bức chân âm trầm mà mạnh mẽ, ở không gian yên tĩnh đặc biệt vang dữ dội,

Trái tim Giản Mạt vô thức đập nhanh hơn, cầm tách cà phê xông ra khỏi phòng trà. Trong mắt là vẻ khẩn trương, đã trễ thế này... Ai còn đến công ty?

Ngay lúc cô tâm lý đề phòng lên cao, nhìn thấy người đứng ở cửa, đột nhiên mở lớn hai mắt nhìn: "Anh tại sao lại ở đây?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Ông Xã Tức Giận Sẽ Rất Phiền Phức

Editor: An Nhiên

Chỉ thấy gương mặt lãnh đạm lạnh lùng.

Đôi mắt chim ưng nhẹ liếc nhìn Giản Mạt sau khi đi đến: "Đến xem mấy người chỗ em nỗ lực thế nào..."

"..." Khóe miệng Giản Mạt co quắp, sau đó cũng không nói gì xoay người đi đến bàn làm việc của mình gần đó.

Cố Bắc Thần đi đến, lãnh đạm hỏi: "Ăn cơm chưa?"

Giản Mạt cũng không biết vì sao đã muộn như vậy rồi mà Cố Bắc Thần còn đến công ty, trong tòa nhà văn phòng này chắc đã sớm không còn người, chỉ là trong lòng có chút âm thầm vui mừng.

"Em..." Giản Mạt vừa mở miệng nói được một chữ, sau đó đụng phải đôi con ngươi lạnh lùng sâu thẳm của Cố Bắc Thần, âm thầm nuốt nước bọt, lập tức đổi giọng, nói: "Em ăn rồi."

"Anh còn chưa ăn!"

"Hả?" Giản Mạt trong lúc nhất thời cũng chưa kịp tiêu hóa hết câu nói của hắn.

Cố Bắc Thần lạnh mặt: "Thu xếp công việc rồi tan tầm, cùng đi ăn với anh."

https://thuviensach.vn

Lúc này Giản Mạt mới hiểu được hắn có ý gì: “Thần thiếu nếu muốn tìm người cùng ăn cơm, em nghĩ, hắn là có rất nhiều người tình nguyện đi cùng chứ?” Cô nói, nghịch ngợm nháy mắt với hắn.

Cố Bắc Thần mặt càng lạnh hơn: “Nhưng theo như anh biết thì... bà xã của Thần thiếu chỉ có một mình em thôi!”

“...” Giản Mạt giật giật khóe môi, đột nhiên rất muốn đem café trong tay hắt lên mặt Cố Bắc Thần.

Hỗn đản!

Hiện tại mới nghĩ đến cô là bà xã của hắn sao? Vậy mà không biết tối hôm qua có người nào đó cùng nữ nhân khác ở bờ sông Lạc Thành ôm ôm ấp ấp vậy?

Con ngươi Cố Bắc Thần khẽ liếc nhìn của notebook còn đang mở ra của cô, khẽ mở miệng, lãnh đạm nói: “Cho em hai phút để thu dọn mọi thứ.”

Trong lòng Giản Mạt biết không còn cơ hội để tiếp tục, suy nghĩ một chút, cảm thấy bản thiết kế văn phòng luật Sở Đường của cô vẫn có chút chưa hoàn thiện, trong lòng hơi tiếc nuối, nhưng cũng đành tắt máy vi tính, dọn dẹp lại mấy bản thiết kế trên bàn.

“Rầm” một tiếng, có một tập bản thiết kế không cẩn thận bị rơi xuống đất... Giản Mạt vô thức cúi người xuống định nhặt lên, nhưng bản thiết kế ấy đã rơi vào trong bàn tay thon dài mạnh mẽ của Cố Bắc Thần rồi.

Cố Bắc Thần chuyển động con ngươi, tầm mắt rơi trên dòng chữ in trên bản thiết kế...

Khi nhìn thấy dòng chữ “Mặt bằng bản thiết kế văn phòng luật sư Sở Đường” kia, môi mỏng của Cố Bắc Thần câu lên thành một nụ cười lạnh lùng cùng chế nhạo, đưa bản thiết kế trong tay trả lại cho Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

“Cái kia... Thực sự em chỉ...” Giản Mạt vô thức muốn giải thích chuyện này một chút, nhưng khi mở miệng lại đột nhiên cảm thấy nếu như chính mình đem chuyện này ra giải thích rõ ràng, sự tình trái lại sẽ rất dễ biến thành hiểu lầm, nên chỉ đơn giản cắn răng nói: “Cái này là bản thiết kế hôm nay em vốn muốn trả lại.””Hừ!” Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng rồi xoay người liền đi ra ngoài, trên gương mặt tuấn tú kia chưa từng có nhiều biểu tình khó đoán như vậy.

Lúc này Giản Mạt cũng không thể biết chắc chắn rằng trong lòng Cố Bắc Thần suy nghĩ như thế nào, chỉ vội vàng cầm máy tính xách tay của mình đuổi theo.

Kỳ thực, từ lúc Cố Bắc Thần bắt đầu xuất hiện ở thời khắc kia, Giản Mạt liền đã cảm thấy có điều gì đó rất bất thường rồi.

Trước không nói đến việc Cố Bắc Thần muốn ăn cơm không cần cô đi chung, cho dù là hôm nay thần kinh rối loạn muốn ăn cùng cô, dựa theo đặc tính cao cao tại thương vốn có của hắn, thế nào cũng chỉ cần gọi một cuộc điện thoại, liền có thể đem cô tức tốc trở về nhà.

“A Thần, sao trễ thế này anh lại còn nghĩ đến chuyện đi ăn tối với em vậy?” Giản Mạt cảm thấy Cố Bắc Thần bởi vì nhìn thấy bản thiết kế ban nãy mà rất tức giận, cô chỉ có thể trước liếm mặt lấy lòng đã.

“Đêm qua ăn không được nhiều, hôm nay ăn bù.” Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng.

Giản Mạt vừa nghĩ đến tối hôm qua, tâm trạng lập tức ủ dột, nhưng trong nháy mắt gương mặt đã khôi phục lại trạng thái vui vẻ bình thường: “Trễ như thế này rồi... ăn bát mì thôi có được không?”

“Đi ra ngoài ăn!” Cố Băc Thần liếc nhìn Giản Mạt: “Em trả tiền.”

https://thuviensach.vn

“...” Khóe miệng Giản Mạt co quắp: “Nếu dính scandal...” Nghe thấy Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, cô lại gấp gáp nói: “Ý em là, em cũng không muốn sau khi hoàn thành thiết kế lần này lại có người nói em thắng được là nhờ vào bàn đạp của tổng tài tập đoàn Đế Hoàng.”

“Thắng được?” Cố Bắc Thần không chút lưu tình cười nhạo: “Em biết hai người cùng rút trúng dự án tòa nhà 18 tầng kia của em là ai sao?” Hắn liếc nhìn Giản Mạt, càng phát ra cười chế nhạo: &Là Harchitects và CCD.&

Giản Mạt vừa nghe, lập tức mở to mắt nhìn hắn, trong lòng không khỏi kêu rên. Thế nào lại đụng phải hai nhà kiến trúc sư thiết kế văn phòng nổi tiếng nhất nhì Lạc Thành vậy chứ?

Cố Bắc Thần dừng lại ở chỗ đậu xe của một nhà hàng Pháp: “Huống chi... em tham gia so với tiến triển, cũng đã là vì tổng tài của Đế Hoàng rồi!” Dứt lời, môi mỏng của Cố Bắc Thần vươn lên một chút ý cười như có như không, lần này không phải là cười chế nhạo nữa, phần nhiều là đắc ý.

Giản Mạt rất khó chịu, liếc nhìn nhà hàng bên cạnh, không muốn xuống xe.

Một là vì việc đối thủ thiết kế, hai là vì trời đã khuya, nên cô không muốn bị chụp trộm...

Cửa ghế lái phụ mở ra, Cố Bắc Thần hơi nhíu mày lại, nói: “Xuống xe!”

“Em không xuống...” Giản Mạt có chút bốc đồng nói: “Tâm trạng của em hôm nay không tốt, không muốn phục vụ anh ăn cơm đâu.”

“Vậy em muốn phục vụ anh trên giường?” Cố Bắc Thần gian xảo nói: “Nếu như vậy, anh cũng không để ý đến việc không ăn tối một ngày. Nhưng mà... anh nghe nói hôm nay có người nào đó muốn đối phó với bản thiết kế, dự đoán là muốn trở thành thiên tài đây...”

https://thuviensach.vn

Ý chính là, về nhà trực tiếp nằm lên giường, Giản Mạt trực tiếp lờ đi ý đồ của Cố Bắc Thần... Nếu như xuống xe ăn khuya, có thể cô vẫn sẽ được tiếp tục hoàn thành công việc của mình.

Suy nghĩ một lúc, cuối cùng Giản Mạt nhìn kính phụ, thấy không có ai, mới cắn răng, xuống xe.

Cũng không biết có phải bởi vì thời gian đã khuya rồi hay không, trong phòng ăn, ngoại trừ nhân viên phục vụ ra, đến một vị khách cũng không có...

“Anh bao rồi!' Cố Bắc Thần ngồi xuống, nhận lấy thực đơn, mở miệng nói.

Giản Mạt vừa nghe, âm thầm thở ra, như vậy sẽ không bị người khác nhìn thấy rồi... Nhưng mới vui vẻ được một lúc, liền bị câu nói của Cố Bắc Thần đả kích đến quên mất phản ứng.

“Đặt bao hết không đắc.” Cố Bắc Thần đang xem thực đơn ngước lên nhìn Giản Mạt: “Lúc này khoảng mười vạn thôi!”

“...” Giản Mạt suy nghĩ một lúc, mới phát hiện ra ý của Cố Bắc Thần chính là tối nay cô trả tiền: “Haha, đặt bao hết như vậy... thật quá xa xỉ rồi. Chúng ta mặc dù rất khá giả, nhưng chẳng phải cũng không nên phô trương lãng phí những chỗ không phải như vậy sao?”

Cố Bắc Thần vừa lúc chọn món ăn xong, không để ý đến Giản Mạt, hướng đến nhân viên phục vụ nói: “Mở một chai Ausone 11 năm.”

“Vâng, Thần thiếu!” Nhân viên phục vụ cung kính nhận lời: “Xin đợi một chút.” Dứt lời, cơ bản không hề tham khảo ý kiến của Giản Mạt, cầm thực đơn rời đi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần, đối với mấy thứ xa xỉ này cô ít nhiều gì cũng có hiểu biết đến. Chai Ausone 11 năm kia rẻ nhất cũng phải từ một đến hai vạn.

“Làm sao vậy? Không thoải mái sao?” Cố Bắc Thần cố tình hỏi cô.

Thoải mái thì đúng là có quỷ mà...

Trong lòng Giản Mạt âm thầm đem Cố Bắc Thần ai oán một hơi, nhưng ngoài mặt lại hết sức lấy lòng cười nói: “Cái kia... Ông xã à, anh cảm thấy nơi làm việc của em thế nào?”

“Không vừa mắt.” Cố Bắc Thần ăn ngya nói thẳng, đối với việc Giản Mạt chỉ vì muốn lấy lòng hắn mà gọi hắn là ông xã, hắn có chút bất mãn.

Giản Mạt lại tiếp tục nói: “Vậy... ông xã à, anh cho rằng tiền lương của cái công ty anh coi không vừa mắt đó trung bình là bao nhiêu?”

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, tiếp tục trả lời: “Không quá một vạn!”

“Đúng vậy!” Giản Mạt vội vàng nói: “Anh đặt bao hết nhà hàng này như vậy, một năm tiền lương của em sẽ bay mất hết đó... Ông xã à, anh không cảm thấy anh làm vậy chính là ăn hiếp bà xã của anh hay sao?”

“Không cảm thấy.” Cố Bắc Thần vẫn lãm đạm mở miệng.

“...” Khóe miệng Giản Mạt càng co quắp lợi hại hơn, trong lòng đương nhiên biết Cố Bắc Thần chính là cố ý, cô làm mặt rầu rĩ, nói: “Vậy anh tự mình chờ đi thôi, em ở lại lấy thân gán nợ!”

“Được, một đề nghị rất tốt.” Cố Bắc Thần yên ổn gật đầu: “Nếu lần sau đến nữa có thể đem em cấp vào phòng ăn của anh rồi.”

Vốn dĩ Giản Mạt là muốn dùng kế này để bắt được Cố Bắc Thần, ai ngờ hắn lại rất yên ổn nói như vậy, đúng là làm cho cô thở gấp mà.

https://thuviensach.vn

Cô trừng mắt nhìn người đàn ông đang như cười như không ngồi đối diện mình, nhịn không được đứng dậy muốn đi...

Nhưng vừa mới nâng chân định bước đi, đã bị Cố Bắc Thần kéo lại, chưa kịp vùng vẫy đã an ổn ngồi trên đùi của Cố Bắc Thần...

“Giản Mạt...” Ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn thẳng vào tầm mắt có chút kinh ngạc của Giản Mạt, thanh âm trầm thấp nhưng lại giàu từ tính chậm rãi tràn ra từ đôi môi mỏng: “Nhận thấy em hai năm nay, dường như rất vui vẻ!” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Cảm Động, Hắn Nhớ Lời Đã Hứa Với Cô

Editor: An Nhiên

Giản Mạt vừa muốn đứng lên thoát khỏi vòng ôm của hắn đột nhiên khựng lại, mắt hạnh kinh ngạc nhìn Cố Bắc Thần, trong lúc nhất thời liền quên mất phản ứng.

Mũi có chút chua xót, khóe miệng Giản Mạt nở một nụ cười, trước mắt bỗng chốt đã có một tầng hơi nước mờ mịt che phủ tầm mắt, cô ôm Cố Bắc Thần, âm thanh mềm mại gọi tên của hắn: “A Thần…” Sau đó cũng không có bất kỳ tiếng nói nào nữa.

Ngày này hai năm trước, thời điểm cô bất lực nhất gặp được Cố Bắc Thần… Hắn nói, hắn thiếu một người vợ biết nghe lời. Cô nói, cô ham muốn hư vinh chỉ cần tiền.

Sau ngày hôm đó gặp nhau, hai người bọn họ liền đi đăng ký kết hôn.

Hôm nay không phải là ngày kỷ niệm kết hôn của hai người, mà là ngày kỷ niệm hai người họ lần đầu tiên gặp nhau…

Ngày này năm ngoái. Ngày đó, hắn từ nước ngoài trở về cùng cô, hắn chỉ nói hôm nay là một ngày đặc biệt gì đó, hắn trở về cùng bà xã của hắn.

Cô tưởng là ngày kỷ niệm kết hôn, cũng nghĩ đến ngày ở nhà cũ Cố gia cử hành hôn lễ, nhưng đều không phải… Hắn mới nói, đây là ngày bọn họ gặp nhau một năm trước.

https://thuviensach.vn

Như vậy ngày hôm nay là một ngày ý nghĩa đối với Cố Bắc Thần hay không thì cô không biết, nhưng đối với cô mà nói lại là... Bởi vì, hôm nay chính là bước ngoặt thay đổi cuộc sống của cô.

Ngày này năm ngoái, cô hỏi Cố Bắc Thần: Trong ngày cưới, hằng năm như hôm nay anh đều sẽ ở cùng với em chứ?

Hắn trả lời: Được!

Một chữ, cô không để ý cho lắm… Bởi vì lúc cô hỏi hắn câu hỏi này có chút khác người một chút, căn bản là không có hồi tưởng lại.

Không nghĩ đến… Hôm nay cô vẫn như trước không nhớ, mà hắn lại vẫn như trước nhớ lời hứa hẹn cùng với cô.

Trong lòng Giản Mạt có thứ gì đó nổ tung, cô biết rất rõ, không thể tiếp tục để trái tim mình tùy ý trầm luân vì hắn… Nhưng mà, cô không chế không được.

“A Thần, nhận thấy anh…” Khóe miệng Giản Mạt có chút chua chát nói: “… Thật tốt!”

Cô mặc kệ sau này bọn họ sẽ thành ra như thế nào, hắn… đều là trong cuộc sống của cô không phép không tắc đã thay thế một phong cảnh mỹ lệ. Bởi vì có hắn, sau khi Giản gia sụp xuống, cô cũng không được tính là quá thê thảm.

Bởi vì có hắn… đối với đoạn tình yêu kia của Sở Tử Tiêu, cô không nghĩ rằng nó sẽ khó khăn như vậy.

Cũng bởi vì có hắn… cô mới hiệu một điều rằng, tình yêu… vốn dĩ của nó là rất hèn mọn.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi giương môi mỏng, tạo thành một hình vòng cung, cứ như vậy mà cười lộ ra rất thư thía: “Lúc này mới biết anh tốt sao?” Hắn nhíu mày: “Bất quá, em lấy lòng anh cũng vô dụng, bữa ăn đêm nay em vẫn phải trả tiền.”

“…” Giản Mạt bởi vì cảm động khi nảy, viền mắt có chút ửng đỏ trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần: “Anh không cảm thấy lời nói của anh rất biết cách phá hư bầu không khí sao?”“Có chút.” Cố Bắc Thần thừa nhận: “Nhưng anh cũng chỉ muốn nhắc nhở em, đừng có bị ý nghĩ cao hứng lấn chiếm, nếu không sẽ vui quá hóa buồn đó.”

“…” Giản Mạt cảm thấy không thể tiếp tục đùa với hắn nữa, liền trực tiếp đẩy Cố Bắc Thần ra, đứng dậy, ngồi lại vào chỗ đối diện hắn.

Không lâu sau, nhân viên phục vụ liền đem một chai rượu đỏ đến, mở nắp, rút vào ly của cả hai người họ, động tác liền mạch thuần thục vô cùng chuyên nghiệp.

“Hôm nay là lần đầu tiên chúng ta ra ngoài ăn cơm đó…” Giản Mạt quyết định không cầm suy nghĩ nhiều liền nói, dù sao cũng không có tiền, nếu Cố Bắc Thần thực sự có bản lãnh thì có thể để cô một mình ở lại đó.

“Ừm.” Cố Bắc Thần nhẹ nhàng trả lời, ngón tay thon dài tao nhã lắc nhẹ ly rượu trong tay, ánh mắt sâu thẳm nhìn Giản Mạt đang ăn, vẻ mặt thỏa mãn.

Kỳ thực, cô ở bên cạnh hắn là một người phụ nữ rất dối trá… Ở trước mặt hắn chưa từng có một khắc thật tâm thật lòng.

Nhưng cô cũng là đối với hắn không hề che giấu lòng tham của mình, rất dễ dàng được thỏa mãn…

Hắn chỉ sợ, cô không thường xuyên biểu hiện ra sự tham mộ hư vinh của mình.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay là ngày tròn hai năm chúng ta gặp nhau đó, anh cũng không có quà gì cho em sao?” Giản Mạt đột nhiên hỏi.

“Cùng em đi ăn không tính sao?” Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng.

Giản Mạt bĩu môi: “Thì tính…” Sau đó bày ra vẻ mặt lấy lòng cười: “Anh trả tiền em sẽ tính!”

Cô đang suy nghĩ, nếu Cố Bắc Thần có quà cho cô, thì lúc tính tiền cô sẽ dùng quà để gán nợ a…

Nhìn Cố Bắn Thần mặt đang để ở nơi nào. Nếu như không có quà, cô sẽ liền dùng cách khác, để hắn trả tiền bửa ăn này.

Tâm tư của Giản Mạt rất dễ dàng bị Cố Bắc Thần nhìn thấu, cũng không chọc cô, chỉ là hơi nhíu mày nói: “Ăn xong vẫn còn sớm, nếu như em có thể đi cùng anh ra khỏi phòng ăn này, quà tùy ý em chọn.”

“…” Tâm tình Giản Mạt lại bắt đầu xấu đi, phẫn nộ trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, nghiến răng nghiến lợi nói: “Không bằng em liền đem em cho ông chủ của nhà hàng này…” Cô cảm thấy nói như vậy còn chưa đủ hả giận, tiếp tục nói: “Xem như là lễ vật tặng cho anh nhân ngày chúng ta gặp nhau hai năm.”

Dứt lời, Giản Mạt cầm dao nĩa lên, bắt đầu ăn phần thức ăn của mình…

Bộ dáng ăn giống như là đem Cố Bắc Thần trước mắt xé ra ăn đến chết vậy.

Cũng mặc kệ tiền này rốt cuộc như thế nào, Giản Mạt buổi tối nay thực sự là rất vui vẻ…

Cố Bắc Thần nhớ hôm nay là ngày bọn họ gặp nhau hai năm trước, cũng không sợ rằng hai người sẽ này sinh tình cảm với đối phương, nhưng không

https://thuviensach.vn

ngờ cô lại có một ngày tham lam động lòng với hắn.

Giản Mạt uống một chút rượu, dưới ánh đèn nhu hòa, hai má trắng nõn mịn màng của cô hiện tên một tầng đỏ ửng… Nhìn kiều diễm, như một quả trái cây chín mọng đang chờ người ngắt xuống.

Đáy mắt sâu thẳm của Cố Bắc Thần nhìn vào cô gái nhỏ của hai năm trước, khóe miệng không hiểu sao nâng lên ý cười nhạt...

Sau khi ăn xong, chẳng sợ bữa tiệc này làm cho người ta vui vẻ đến mức động tâm, nhưng phải đối mặt hay là muốn tính tiền.

“Ông xã…” Giản Mạt ngọt ngào lên tiếng: “Hay là… anh ứng trước cho em đi, anh có thể trừ vào tiền sinh hoạt tháng sau của em, có được không?”

Mâu quang Cố Bắc Thần sâu thẳm nhìn Giản Mạt, khóe môi câu lên một chút ý cười.

Người quản lý của nhà hàng rất hợp thời đi tới, đầu tiên là cung kính hơi khom người chào hỏi, sau đó mới đưa trong tay ra một quyển sổ kẹp giao cho Cố Bắc Thần: “Thần thiếu, hôm nay nhà hàng có lẽ đặc biệt, cho nên doanh thu của nhà hàng tăng năm phần trắm.”

Miệng Giản Mạt hơi mở ra, giật mình nhìn người quản lý, rồi lại nhìn về phía Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhận lấy quyển sổ rồi phẩy tay bảo quản lý có thể rời đi, sau đó mâu quang thâm thúy nhìn về phía Giản Mạt: “Nhớ mấy lời chính miệng em nói khi nảy đó…” Dứt lời, hắn đã đứng lên: “Đi thôi.”

Đem chính mình đưa đến cho ông chủ của nhà hàng?

Cũng chính là… chiếu theo tình huống trước mắt, Cố Bắc Thần kỳ thực chính là ông chủ của nhà hàng này. Mà cô thì lại rất ngốc tự đem mình

https://thuviensach.vn

dâng vào miệng cọp… Sau đó thực sự đem chính mình cho "ông chủ của nhà hàng"!

Giản Mạt mặt đen kịt, ôm túi xách đứng dậy, phẫn nộ đi theo sau Cố Bắc Thần ra khỏi nhà hàng.

Khi lên đến xe, cô oán hận trừng mắt như cười như không nhìn Cố Bắc Thần, sau đó giả lả cười hỏi: "Anh chính là ông chủ của nhà hàng đó?"

Cố Bắc Thần nhướng mày, gật đầu.

"Đem bà xã của mình chuyển cho mình…" Giản Mạt ngoài miệng cười nói, trong lòng oán hận: "Thần thiếu, anh đúng là một tay lừa đảo rất lãng mạn đó. Hứ!" Cô hừ lạnh một tiếng, sau đó liền quay phắt đầu nhìn ra bên ngoài cửa xe, cũng không thèm nhìn Cố Bắc Thần thêm lấy một cái.

Đột nhiên, có thứ gì đó đưa tới, Giản Mạt theo bản năng nhìn về phía này… Chỉ thấy một hộp trang sức nhỏ, phía trên có in logo Magic ở trước mặt cô.

Giản Mạt có chút nghiêng đầu lại nhìn, liền thấy môi mỏng của Cố Bắc Thần khẽ mở, chậm rãi nói: "Không phải nói ăn tối xong em sẽ đưa quà cho anh sao? Vậy anh cũng phải tặng quà cho em, quà hai năm gặp mặt của chúng ta."

Khóe miệng Giản Mạt không tự chủ được hơi vươn lên thành một nụ cười nhẹ. Nụ cười nơi khóe miệng không lâu sau liền lan tràn đến tận nơi đáy mắt…

Cầm lấy hộp trang sức, từ từ mở nó ra, mượn chút ánh sáng yếu ớt từ bên ngoài truyền vào, tầm mắt Giản Mạt kinh ngạc dừng lại trên bộ trang sức.

Lần đó cô vì tiền thuốc của mẹ ở bệnh viện, bán cho Cố Bắc Thần bộ trang sức "Ái mộ chi yêu" kia.

https://thuviensach.vn

Nhưng thứ cô bán cho Cố Bắc Thần chỉ là bản thiết kế, không ngờ bây giờ, cô lại đang cầm trên tay thành phẩm của bộ trang sức này.

“Cái này…” Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần, muốn tìm kiếm câu trả lời: “… Không phải anh nên tặng cho người phụ nữ kia sao?”

Cô muốn biết đáp án, Cố Bắc Thần liền cho cô.

Nhưng thay vì bằng lời nói, Cố Bắc Thần nâng gáy của cô lên hướng về phía mình, ở ngay đôi môi nhỏ xinh của cô mà đặt xuống một nụ hôn sâu triền miên dịu dàng… Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Người Đàn Ông Này, Tại Sao Không Cho Cô Trầm Luân

Editor: Pii Gấu

Hắn siết chặt thân hình Giản Mạt lại, dường như muốn bóp nghẹt thân thể yếu đuối của cô. Đến nỗi gần ngạt thở, Bắc Thần mới chịu buông tay khỏi người cô ra: "Đây là bản thiết kế trang sức đầu tiên của vợ tôi, tại sao lại ở trên người của cô?"

Âm thanh nhẹ nhàng lan truyền khi Cố Bắc Thần nói chuyện, khí chất kia chiếu vào người Giản Mạt làm người cô tê dại, trêu đùa lòng cô.

Giản Mạt vẫn luôn nhắc nhở mình, kìm lòng đừng để quên trái tim trong thế giới của Cố Bắc Thần. Thế nhưng đứng trước một người đàn ông như thế này, làm sao níu kéo được bước chân cứ sa lỡ vào thế giới cuồng si ấy.

"Tại sao cậu biết đây là lần đầu tiên tôi làm?", Giản Mạt lầm bầm nói, tim đập mà tâm tư vì thấy Cố Bắc Thần cũng hoảng loạn.

Cố Bắc Thần hừ nhẹ một tiếng, ngước mặt đưa đôi mắt thâm thúy lên nhìn Giản Mạt: "Nếu như trang sức kia không phải mới làm, ắt sẽ không phải là "Ái mộ chi yêu"

"Cái gì?" Giản Mạt nói.

Cố Bắc Thần cười nhạt: "Chỉ có trong lòng công chúa mới có thể làm ra những điều không thuộc chuyên môn của mình, đó là để tròn ước mơ của công chúa!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cứng lời, chẳng có điều gì chống chế được nữa, cuối cùng lầm bầm nói: “Em...không có.”

Cố Bắc Thần đưa mắt thật sâu nhìn con ngươi Giản Mạt, tùy tiện mở xe tiến bước về phía Lam Trạch.

Trong suốt đường đi, Bắc Thân luôn cười mỉm, nhìn tuyệt tác đã thành phẩm đẹp như thế này, môi cong vuốt.

Xe đậu trước biệt thự, hắn vô thức nhìn liếc qua hộp trang sức rồi thận trọng đem nó xuống khỏi xe.

Bỗng nhiên, điện thoại hắn reo giong dưới túi âu phục

Hắn đưa điện thoại lên nghe đột nhiên sắc mặt cau lại nhiều, đôi mắt híp lại đầy hoang mang.

“Mười lăm phút sau mở video hội nghị”, Cố Bắc Thần bàn giao công việc, đồng thời chạy đi.

Giản Mạt hơn bất ngờ, cô chưa từng thấy hắn tập trung vào công việc như vậy, nhìn rất hung dữ, trong nhất thời cô quên mất phản ứng.

Cố Bắc Thần lạnh lùng xoay người ôm cô vào trong lòng, bất đắc dĩ phải nói: “Quả là cô muốn mọi chuyện đi quá xa”

Một chút mặt Giản Mạt liền đỏ hoe, cô bối rối ngập ngừng nói: “Anh làm gì thế kia, bỏ em ra, em còn có việc quan trọng?”

Cố Băc Thần buông người Giản Mạt ra, mắt đồng thời co quắp lại thâm sâu: “Thế nào, tính trốn?”, hắn chế nhạo.

“Không phải.”, Giản Mạt đồng thời chống chế, “Em nói có việc quan trọng là quan trọng, nhìn bộ dạng thế này, anh nghĩ em rảnh rang lắm hay sao?” cô nói, vì muốn chứng minh trong chuyện này mình chẳng sai.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, trên tay Cố Bắc Thần giờ này là hộp trang sứcđangđưa cao khiến cô cũng bàng hoàng, liền theođuôiđi sau không lời bao biện.

CốBắc Thần nhếch miệngẩný: “Xem chừng không dùng biện pháp mạnh là khôngđược rồi. Nếu người nghe lời anh trước có phải hơn không?”

Giản Mạt không nói thêmđược gì nữa. Chợt cô nghĩđến trong tình thế này, nữ nhân thông minh cũng chỉ là không khí chợt thấyđúngđắn với mình giờ này chăng?

Cố Bắc Thân nhìn Giản Mạt trầm tư cũng bỏ hết những sự nghi ngờẩný, liền cúiđầu xuống,đặt lên trán cô một nụ hôn, dịu dàng : “Tiếpđến phảiđến ngày kỷ niệm em tính sao?”

Giản Mạt chợt bất ngờ bật dậy hỏi: : “Sao lại có lần kế tiếp là thế nào?”

Hắn cũng nhìn cô,đôi mắt thăm thẳm buồn không thấyđáy: “Vì sao lại không?”

Giản Mạtđã lảđi vì mệt, gắng gòng lấy hết sức bình sinh trả lời hắn: “Giờ nếu như anh ném cho em tờ giấy ly hôn, mọi thứ sẽ chấm dứt?”

“Giản Mạt... không phải là chuyện công ty, mà kỷ niệm ngày hai ta!!!", Cố Bắc Thần có chút cười cợt lạnh lùng nhìn cô rồiđi thẳng lên thư phòng bằng cáchđầyẩný.

Cô sững sờ tại chỗ, tự nhiên nhận ra Cố Bắc Thần luôn chứa ẩný trong lời nói.Ý của hắn, cẳng phải dù có chia tay thì vẫn muốn trải qua ngày kỷ niệm cùng nhau?

“Phanh”, mộtâm thanh từ trong thư phòng truyền ra làm cô hướng mắt nhìn, cảm giác không thể trêu ghẹo nam nhân trong kia.

https://thuviensach.vn

Tự giễu cười mình, Giản Mạt cầm hộp trang sức soi soi rồiđi ra ngoài cầm máy tính. Buông hộp trang sức ra...

Nhưng mà, cô lại không tìm ra cách nàođể bán nó, rốt cuộc không phải hướng chuyên môn của cô.

ĐemÁi mộ chi yêu ném ra sofa phòng khác, cô lại cầm lên mở ra nhìn một chút, cái trang sức này không giống như những loại khác,đầy magic và tràn trề ma lực. Khiến như hút hồn người khác vào vậy.

Mà cái ma lựcấy, không phải chỉ xuất phát từ hộp trang sức, mà còn từ người kia nữa, càng thêm cô với Cố Bắc Thần lại không hề biểu lộ xúc cảm.

Tắm rửa sơ, Giản Mạtđến phòng khách làm bản thiết kế cuối cùng chuẩn bịđi nộp cho văn phòngđể kịp thời hạn.

Lầu hai có một thư phòng rấtđầyđủ tiện nghi, nhưngđể cho tiện, cô chỉ thường làm việc trên bànăn phòng bếp.

Rõ ràng là côđã có nhiềuý tưởngđể thiết kế, nhưng cứ viết ra, chỉnhđi chỉnh lại lúc nào cũng thấy khôngđược hài lòng.Điềuđó khiến tâm trạng cô càng thêm u não.

Việc còn bỏ ngỏ mà côđã nằm dài trên bànăn, tóc bết cả cánh tay.

NHìn trên thư phòng kia cửađóng chặt cửa, nhà chỉ có một mình gió hiu quạnh. Người cô chỉ có một tâm trạng....Nhớ!!!

Giản Mạt tự cười nhạt, trongđầu cẳng bết mình nghĩ gì.

Than nhẹ một tiếng, côđứng dậy nhìn vào màn hình máy tính thiết kế lại. Tờđồ thị 3D làm cô như căng não. Cuối cùng cũng nhen nhómý tưởng, cô lấy cuốn sổ tay, chép giải phương trình các khối hộp.

https://thuviensach.vn

Thời gianở cả hai nơiđều ngưng lại, sức lực cạn kiệt. Khi Côắc Thần thông báo xong video trong hội nghị cũngđã là hừngđông hai giờ sáng rồi.

Vừa ra thư phòng, mắt Cố Bắc Thầnđã rơi ngay vào cô cô xinh xắn nằm trên bànăn, tay còn cầm chiếc bút vẽồ thị trên tay, không biếtđang ngủ mê man hay nghỉ ngơi rồi làm tiếp nữađây...

“Còn không nom lo cho sức khoẻ của mình? Bắt người khác phảiđắnđo vậy?”, Cố Bắc Thần cười một tiếng, bắcđắc dĩ mà cúi xuống mềm mại, bê cô lênđặt ngay ngắn xuốn.

“Lạch cạch”, tiếng bút rơi giòn trên nền gạch hoa, cô mắt nhắm mắt mở, mơ màng nói: : “Cố Bắc Thần, em lỡ thích anh rồi, làm saobây giờ đây?” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nhỏ Nhặt

Một cánh tay của Giản Mạt nghênh ngang vòng qua lồng ngực to lớn của Cố Bắc Thần, khe khẽ nói: “ Không tính rời giường…”

“Ừm.” Cố Bắc Thần đáp một tiếng, tiếp đó xoay người một cái, hoàn toàn đem thân thể mảnh khảnh của Giản Mạt đều giam cầm trong phạm vi của hắn.

Giản Mạt chậm rãi mở mắt, cái loại thân thể ấm áp này trong nháy mắt khiến tâm cô trầm xuống… Sau này, ôm ấp như vậy, liền không thuộc về cô nữa rồi.

Khóe miệng quét qua một vệt cay chát, lông mi thật dài bởi vì quét tới quét lui ở trên ngực Cố Bắc Thần, liền tựa như lông chim đang không ngừng trêu chọc trái tim của Cố Bắc Thần.

“ A Thần…” Giản Mạt hơi hơi ngửa đầu, “Tối hôm qua là anh ôm em lên hả?”

Cố Bắc Thần mở to mắt nhìn xuống, “Chẳng lẽ là chính em mộng du đi lên”

“…” Giản Mạt nghe xong, khóe miệng cười ngọt ngào.

“ Người nào đó vào tối qua còn thổ lộ với anh nhỉ…” Cố Bắc Thần chậm rãi mở miệng, nhẹ liếc đáy mắt của Giản Mạt còn đang sửng sốt, “ Thế nào, sẽ không phải quên rồi chứ ?”

https://thuviensach.vn

“ Làm sao có thể ?” Giản Mạt kinh ngạc, thật sự một chút ấn tượng cô cũng không nhớ, nhưng theo bản năng mặt cũng nóng lên, thật giống như có tật giật mình vậy.

Cố Bắc Thần cười lạnh, “ Anh biết ngay, em cố tình nói dối…”

Hắn nói xong liền buông Giản Mạt ra chuẩn bị đứng dậy.

Bởi vì Cố Bắc Thần đột nhiên rời đi, khí trời se lạnh lập tức chui vào trong chăn, Giản Mạt theo bản năng rùng mình một cái, “ Em ăn ngay nói thật… Cái gì gọi là cố tình ” Cô bất mãn lầm bầm, nhưng mắt lại chứa đựng một chút khẩn cấp nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần xoay người, vừa vặn đối diện với tầm mắt Giản Mạt: “ Nếu như em thật sự thổ lộ… Anh phải trả lời như thế nào ?”

Giản Mạt hơi hơi trương miệng, sâu trong đáy mắt rõ ràng thoáng qua sự hốt hoảng vội vàng phản bác: “ Anh suy nghĩ quá rồi… Sáng sớm anh liền mơ mộng hão huyền, đây là bệnh…Cần phải trị!”

Cố Bắc Thần cười cười, xoay người đi rửa mặt, lưu lại Giản Mạt ngồi ở trên giường đang có loại cảm giác nói không nên lời.

Có chút mất mát, lại có chút tự giễu…

Sau khi rửa mặt, Giản Mạt có chút hậm hực đi xuống lầu, rầu rĩ mở miệng: “ Ghét nhất trời mưa…”

“ Xảy ra chuyện gì ?” Cố Bắc Thần nhấp một hớp cà phê.

“ Ông trời đang khóc, tâm tình có thể tốt được lên mới là lạ !”

Cố Bắc Thần ngước mắt liếc Giản Mạt: “ Ấu trĩ !”

https://thuviensach.vn

“…” Khóe miệng Giản Mạt co giật một chút, phủi miệng liền bắt đầu thu dọn bản thiết kế còn đang bày ra ở trên bàn ăn, đối với tối hôm qua rốt cuộc không có vẽ được nội thất thiết kế nào mà tâm tình càng thêm không tốt.

Đột nhiên…

Động tác thu dọn của Giản Mạt bỗng nhiên ngưng lại, cô vội vàng buông xuống những cái khác, cầm lên một bản vẽ sơ bộ nhìn… Quan sát từ trên xuống dưới một hồi lâu, đều không rõ ràng cho lắm.

“ Thế nào, bị chính thiết kế khó coi của mình dọa sợ rồi ?” Cố Bắc Thần nhướng mày hỏi.

Giản Mạt không để ý đến Cố Bắc Thần, chỉ cau mày nhìn chỗ phác họa ban đầu kia lẩm bẩm tự nói: “ Em không nhớ là em đã hoàn thành nó nha…”

Thế nhưng là, nếu như không có hoàn thành, vậy thì cũng không thể là do quỷ vẽ chứ?

“ A Thần…”

“ Hửm ?” Cố Bắc Thần lãnh đạm trả lời.

“ Cái này…” Giản Mạt có chút rối rắm, “ Thời điểm ngày hôm qua anh ôm em đi ngủ,em đã vẽ xong chưa ?”

Cố Bắc Thần nhẹ liếc mắt qua bản thiết kế, hờ hững nói: “ So với việc ôm em đi ngủ…Em cho rằng bản thiết kế sẽ có thể thu hút được anh sao ?”

Mức độ giễu cợt này làm cho Giản Mạt nhe răng nhếch miệng, “ Có cái gì ghê gớm…” Cô lẩm bẩm một lúc sau lại vui vui vẻ vẻ thu thập bản thiết kế, suy nghĩ đợi lát nữa sẽ đem bản đồ họa 3D qua công ty, liền có thể an tâm ứng phó với cuộc họp so bản thảo thứ hai ở Đế Hoàng rồi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn khóe miệng Giản Mạt nở nụ cười, có chút tham lam không nỡ dịch chuyển tầm mắt…

Từ ngày hôm qua khi cô nhận được thiết kế “Khuynh tâm chi luyến” cho đến lúc này ngoài ý muốn cho rằng bản thiết kế của mình đã hoàn thành một cách vui vẻ, làm hắn đột nhiên muốn trân trọng cô nhiều hơn…

“ A Thần…” Giản Mạt uống sữa bò nói, “Đợi chút nữa anh đưa em qua trạm xe điện ngầm nha.”

Ngày hôm qua là Cố Bắc Thần đưa cô đi, nên xe cô vẫn còn ở công ty.

“ Ừm !” Cố Bắc Thần đáp nhẹ.

Trong lòng Giản Mạt cực kỳ phấn khởi, bởi vì sáng sớm đã mưa dầm nên tâm tình giống như sương mù nay lại lập tức sáng sủa lên…

Đúng lúc: “ Ting ting” điện thoại di động rung lên truyền tới tiếng báo hiệu.

Cố Bắc Thần điềm nhiên buông tờ báo mà cầm lấy di động, nhẹ liếc mắt nhìn cuộc gọi đến, khuôn mặt lạnh lùng không có nửa phần biến hóa gì…

Hắn không nói gì, chỉ nghe đối phương nói xong mới trực tiếp mở miệng: “ Anh lập tức tới đó…” Nói đoạn, hắn đã đứng dậy đi ra ngoài, “ Anh nói, anh lập tức sẽ tới, Thẩm Sơ, em chờ ở đó đi!”

Giản Mạt nhìn theo thân ảnh Cố Bắc Thần có chút ẩn nhẫn muốn bạo phát đi ra cửa biệt thự, ngay sau đó… Truyền đến âm thanh động cơ vang lên, mãi đến khi ở trong ngày mưa phùn đầu tiên của Trung Quốc mà lạnh lùng rời đi… Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Em Muốn Tôi Làm Như Thế Nào Thì Em Mới Có Thể Hài Lòng?

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Khóe miệng có thứ gì đó lan tràn ra, cay đắng khiến trái tim Giản Mạt đau đớn... Cô cười tự giễu, cụp mắt xuống, yên lặng ăn xong bữa sáng.

Chỉ là, thức ăn này rõ ràng rất ngon, nhưng nhai trong miệng lại giống như đang nhai sáp.

Lý Tiểu Nguyệt nhìn bộ dạng nhếch nhác, hồn bay phách lạc của Giản Mạt, có chút bất đắc dĩ, nhưng vì chuyện của chính mình, tâm tình của cô cũng không tốt, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành một tiếng than nhẹ.

Đưa Giản Mạt đến công ty, Lý Tiểu Nguyệt rốt cuộc không nhịn được ngưng trọng hỏi: “Nhóc con, cậu đang tự chọn cho chính mình một con đường rất gian nan... Cậu có biết không?”

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía Lý Tiểu Nguyệt, con người màu hạnh nhân mấy ngày qua đã mất đi sự kiêu ngạo vốn có.

Lý Tiểu Nguyệt ôm chầm lấy Giản Mạt, mũi có chút chua chát, “Mặc kệ quyết định của cậu là gì, cậu đều phải nhớ... Mình luôn ở bên cạnh cậu.”

“Ừ...” Giản Mạt nhắm mắt lại, đáp một tiếng phát ra từ trong cổ họng, sau đó hít một hơi thật dài rồi đứng dậy, “Mình đi lên đây.”

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt gật gật đầu, nhìn Giản Mạt xuống xe, tiến vào tòa nhà văn phòng, sau đó mới lái xe rời đi... Chỉ là, một khắc kia, tâm tình của cô cũng bắt đầu trở nên trầm trọng.

Một người đàn ông như Cố Bắc Thần, rất ít khả năng có một người phụ nữ ở bên cạnh hắn không động lòng... Thế nhưng, yêu hắn, nhất định sẽ rất bi thương, Giản Mạt sau này phải làm thế nào đây?

Sáng sớm, cơn mưa phùn đem toàn bộ Lạc thành bao phủ trong một tầng sương mù mờ mịt, mơ hồ giống như giọt nước mắt, lộ ra hơi mỏng bi thương...

"Kít ——" một tiếng, thanh âm chói tai vang lên ở phía bắc của vùng ngoại ô Lạc Thành đặc biệt chói tai cùng đột ngột.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu, đầu tiên là liếc nhìn đất sườn núi trên cao, nhìn thấy một thân ảnh màu trắng đang đứng gần đó, sau đó mới cởi dây nịt an toàn ra, xuống xe đi tới, "Thẩm Sơ, anh không phải nói em chờ anh ở tại chỗ sao?"

Có gió thổi tới, chạm vào mái tóc dài có chút ươn ướt của Thẩm Sơ, cô nghiêng đầu, lông mi cũng dính một vài hạt mưa, lúc cô khẽ run mí mắt, những giọt nước trên mắt kia rung động tạo thành một điệu nhảy của nước.

Có nước mắt nóng hổi hòa lẫn với nước mưa ở trên gương mặt trườn xuống, cuối cùng ở khóe miệng lan tràn ra... Mùi vị mặn chát giống như lưỡi dao sắc bén, một chút một chút cắt khoét thần kinh của cô, đau đến mức cô không có cách nào hô hấp.

Cố Bắc Thần tiến lên, một phen đem cô ôm vào trong ngực, "Xin lỗi... Anh không phải muốn tức giận với em..."

Thẩm Sơ nhắm mắt lại, trong hốc mắt, nước mắt nóng hổi thoáng cái rơi ra, "Bắc Thần..." Cô ôm chặt lấy hông của hắn, "Em không muốn như vậy,

https://thuviensach.vn

em không muốn như vậy ...”

Cố Bắc Thần cau lại mày kiếm, cảm nhận được Thẩm Sơ giống như người chết đuối đang níu chặt áo quần của hắn.”Thế nhưng, cả đêm, em cả đêm cũng không có cách nào ngủ được...” Thẩm Sơ bởi vì ẩn nhẫn, thân thể khẽ run, “Thế nhưng, khi em từ xa nhìn thấy anh ở trong xe hôn cô ấy... Em, em không biết phải làm sao...”

Cố Bắc Thần như trước ôm thật chặt thân hình run rẩy của Thẩm Sơ, nói cái gì cũng nói nên lời.

“Em cứ như vậy đi theo anh và cô ấy, cuối cùng theo tới Lam Trạch viên...” Thẩm Sơ nói đến đây, cười, cũng khóc càng thêm lợi hại.

Cô đẩy Cố Bắc Thần ra, đáy mắt đỏ ửng lộ ra sự thất vọng, “Chỗ đó... Là anh đã đưa cho em, anh vốn muốn tặng cho em!” Cô lên án, nhưng thanh âm rõ ràng là đang kiềm chế, “Bắc Thần, anh là đang trả thù em, có đúng hay không?”

Đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên u sâu không thấy đáy, nhìn gương mặt lộ ra thất vọng của Thẩm Sơ, không trả lời.

Lúc trước đem Giản Mạt an bài ở Lam Trạch viên xác thực trong lòng ít ít nhiều nhiều có muốn vứt bỏ một thứ gì đó tính toán... Nữ nhân này, nói đi là đi, thậm chí đi rồi cùng cũng không có cùng hắn liên hệ quá.

Hắn tức giận... Thế nhưng, để Giản Mạt chân chính ở tại Lam Trạch viên là có nguyên nhân, lại là Giản Mạt có một song cùng Thẩm Sơ như nhau, hoàn toàn đều là nói nhi linh động lại lộ ra ẩn nhẫn lãnh đạm mắt.

Hắn không phải là người thích tìm kiếm sự an ủi trên người của người khác, thế nhưng, khi biết Giản Mạt cần tiền, hắn dưới tình huống cần một người vợ, người đầu tiên hắn nghĩ đến chính là cô...

https://thuviensach.vn

“Tiểu Sơ...”

“Anh không được gọi em như vậy!” Thẩm Sơ thất vọng lắc đầu, từng bước một lui về phía sau, “Bắc Thần, em ghét anh!” Cô hét xong, liền xoay người chạy ra ngoài.

Cố Bắc Thần không động đậy, chỉ nhìn bóng lưng phẫn nộ của Thẩm Sơ... Dần dần, ánh mắt đen sâu thẳm chuyển thành bi thương. Chỉ là, sự bi thương ấy, ẩn giấu một ít cảm xúc mà hắn không biết đó là cảm xúc gì.

“A ——— “

“Tiểu Sơ...” Cố Bắc Thần ở khoảnh khắc Thẩm Sơ bị vấp kia, trong nháy mắt con ngươi mở rộng, vội vàng chạy vội đến đem cô đỡ lên, lo lắng kiểm tra xem cô có đụng bị thương chỗ nào hay không.

Khi thấy trên đầu gối Thẩm Sơ có loáng thoáng vết tơ máu màu hồng chảy ra, hắn vội vàng ngồi chỗ cuối đem cô ôm lấy, liền hướng về phía xe sải bước đi đến...

Thẩm Sơ mím môi, ẩn nhẫn vết thương đang truyền đến cảm giác đau nhói trên đầu gối, một đôi mắt đỏ hồng nhìn chằm chằm khuôn cằm kiên nghị của Cố Bắc Thần, trong lòng bi ai dần dần lan tràn tới toàn thân, cô nghiêng mặt, không muốn tiếp tục nhìn hắn.

Cố Bắc Thần đem Thẩm Sơ ngồi ở ghế lái phụ, sau đó lập tức xoay người trở về ghế lái, chạy xe tiến về hướng bệnh viện...

Trong xe trở nên trầm mặc, giống như muốn đem trái tim của hai người bọn họ nổ tung, ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên lạnh lùng, Thẩm Sơ nghiêng đầu nhìn về phía ngoài xe, ai cũng không nói gì.

Mãi đến khi bác sĩ xử lý ổn thỏa vết thương của Thẩm Sơ, Cố Bắc Thần mới cắn răng nói: “Em không thích cô ấy ở đây, vậy sau khi trở về anh sẽ

https://thuviensach.vn

an bài một nơi ở khác cho cô ấy.”

“Nhưng cô ấy cũng đã từng ở đây không phải sao?” Thẩm Sơ chỉ là cảm thấy buồn cười, đầu mũi chua chát lợi hại, “Cô ấy là ai?” Lời nói vừa nói ra, đôi mắt đỏ hồng của cô nhìn Cố Bắc Thần, “Người phụ nữ ở Lam Trạch viên là ai?”

Tối hôm qua bởi vì cả hai người bọn họ đều ở trong xe, cộng thêm vị trí có vấn đề, Thẩm Sơ chỉ có thể đại khái nhìn thấy một hình dáng, yên lặng không nhìn tới người phụ nữ kia rốt cuộc là ai...

“Là người có tên trên giấy hôn thú.” Cố Bắc Thần yên ổn mở miệng.

Thẩm Sơ hơi kinh ngạc, lập tức tự giễu cười, “Em bây giờ hình như giống như một người ngoài đang vô cớ chất vấn anh vậy... Ha hả, ha hả... Cố Bắc Thần, anh tại sao có thể khiến em rơi vào tình cảnh hèn mọn như vậy?” Cô ta nỗ lực ẩn nhẫn bi thương đang dần lan tràn khắp cơ thể, từ từ cắn răng đứng lên.

Cố Bắc Thần muốn đỡ nhưng lại bị cô ta một phen đẩy ra...

“Anh để vợ của anh ở lại Lam Trạch viên, đấy chính là đáp án tốt nhất mà anh cho em... Bắc Thần, đáng lẽ ra em không nên bởi vì nhớ anh mà quay về đây!” Thẩm Sơ tự giễu nói xong, không đếm xỉa trên đầu gối đang đau nhói, cà nhắc đi ra ngoài...

Tóc dài ướt đẫm nước mưa, khiến cho những sợi tóc dán cả trên gương mặt, có vẻ Thẩm Sơ có chút nhếch nhác. Nhưng cô ta mặc kệ, chỉ là từng bước một đi ra như vậy.

Cố Bắc Thần nhanh chóng tiến lên, vội vàng đem Thẩm Sơ kéo lại, “Em vô duyên vô cớ rời đi là có thể, còn việc anh giữ một nữ nhân ở lại Lam Trạch viên tại sao lại không được... Thẩm Sơ, em không cảm thấy em quá ích kỷ sao?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, đáy mắt ửng đỏ, cô ta giãy dụa cánh tay của mình, muốn tránh thoát khỏi sự kiềm chế của Cố Bắc Thần, “Đúng, là em ích kỷ... Cho nên, em quyết định không trở thành kẻ ích kỷ... Cố Bắc Thần, em hôm nay liền rời đi, không bao giờ trở lại Lạc Thành nữa, làm như vậy có phải sẽ khiến anh hài lòng hay không?”

Cố Bắc Thần vừa nghe, hơi híp mắt, sau đó hạ tầm mắt xuống, “Anh cũng đã nói rồi, nếu như em không muốn, anh liền đem cô ấy an trí đến một nơi khác ở... Thẩm Sơ, em muốn anh phải làm như thế nào thì em mới có thể hài lòng, em nói đi?”

“Anh cảm thấy lúc này là em đang cố tình gây sự phải không?” Thẩm Sơ thấy Cố Bắc Thần không trả lời, cô ta tự giễu cười, nước mắt trong nháy mắt không bị khống chế liền rơi xuống, thanh âm lộ ra sự ẩn nhẫn, cô ta nghẹn ngào nói, “Cố Bắc Thần, anh có thể tùy ý giẫm đạp lên em, thế nhưng, anh không thể giẫm lên thứ tình yêu mà em giành cho anh như vậy được...” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Biết Được Bí Mật Nhỏ Của Anh

Editor: Airy Nguyen

Sau khi Giản Mạt trở về công ty, cô dựa theo bản vẽ để làm mô hình 3D cho mẫu thiết kế, cuối cùng vẫn nhìn mãi trong bản vẽ có điều gì đó là lạ, không đúng, nhưng lại không biết lạ ở chỗ nào.

“Mạt tỷ!” Hướng Vãn có vẻ hí hửng bước tới, giọng nói có chút thích thú lấy ra một tấm thiệp mời, “Mạt tỷ, chúng ta được anh chàng thiếu gia đàn dương cầm mời đến lễ khởi công thiết kế, nhà thiết kế phải tham dự đó!”

Giản Mạt vừa nghe, ánh mắt thoáng chút không vui, tay nhận thiệp mời, thời gian là ngày chủ nhật.

“Mạt tỷ, không hiểu sao… em thấy chị và anh chàng thiếu gia đàn dương cầm đó hình như có chút… tình ý đúng không?” Hướng Vãn cúi người, nhanh miệng hỏi.

Giản Mạt cau mày, “Đâu chỉ một chút, mà thực ra đã nồng cháy nước sôi lửa bỏng luôn rồi…” Giản Mạt cười, vui đùa nói xong thì cô đứng lên cầm theo notebook, “Giờ chị phải đến văn phòng của Sở luật sư để bàn bạc về quyết định sau cùng của mẫu thiết kế.”

“Ôi ôi...Mạt tỷ, chị đi một mình à?” Hướng Vãn hỏi, trong giọng có chút lo lắng vì sợ chuyện như lúc trước lại xảy ra.

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn, ánh mắt cô mang vẻ bất đắc dĩ rồi lại xoay người rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Nếu như cô cùng Sở Tử Tiêu không thể có một kết thúc có hậu, thì dù thế nào cũng phải đối mặt.

Lái xe đến văn phòng Sở luật sư, các nhân viên đội ngũ thi công đang trong giai đoạn bắt đầu, chỉ cần bản thiết kế hoàn chỉnh kịp lúc thì tiến độ sẽ như cũ.

“Nếu như phía Sở luật sư thấy bản thiết kế này không cần chỉnh sửa gì nữa, thì chúng ta có thể đưa ngay cho đội ngũ thi công.” Giản Mạt trao đổi, cô hoàn toàn tập trung vào việc hoàn tất dự án.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu nhìn Giản Mạt một cách sâu lắng, anh chỉ đơn giản ngắm nhìn cô mà hoàn toàn không để ý cô đang nói gì. Đến khi Đường Dục bên cạnh ám hiệu nhắc nhở, Sở Tử Tiêu mới chợt phản ứng và nói câu qua loa, “Anh rất hài lòng bản thiết kế này.”

Dứt lời, hắn nói tiếp, “Nếu không có gì bất tiện thì chúng ta có thể cùng nhau đi uống một ly cà phê được không?”

Giản Mạt hơi nghĩ ngợi, nhưng cũng không có thái độ từ chối.

“Mình có việc đi trước.” Đường Dục có ý rời khỏi vì cũng không muốn làm cản trở, “À còn nữa… Giản Mạt này, khi nào có thời gian rảnh thì tớ và cậu cùng ăn bữa cơm nhé!”.

Giản Mạt nhẹ nhàng gật gật đầu, “Được.”

Đường Dục vội vã rời khỏi, Sở Tử Tiêu dẫn Giản Mạt đến một quán cà phê nhỏ gần bên văn phòng luật.

Quán cà phê này nằm ngay trong khu vực có nhiều toà nhà văn phòng, quán được trang trí bằng nhiều chi tiết nhỏ độc đáo, làm cho người ngồi bên trong quán có cảm giác thoải mái, rất nhiều cảm xúc tự nhiên cũng buông lỏng.

https://thuviensach.vn

“Bản thiết kế này là do một mình em hoàn thành sao?” Sở Tử Tiêu đột nhiên hỏi, Giản Mạt chỉ gật gật đầu, “Đúng vậy…”.Ngày hôm đó ở Lạc Đại cùng Sở Tử Tiêu nói rõ ràng mọi chuyện một cách khó khăn, thì giờ cô lại cảm thấy có thể nói chuyện cùng anh dễ dàng hơn nhiều.

“Tường Vũ là một công ty có phong cách làm việc độc lập, trừ phi là những dự án quy mô lớn, còn không thì đều là từng cá nhân sẽ tự phụ trách và hoàn thành.”

Ánh mắt Sở Tử Tiêu nhẹ nhàng cười, nhìn Giản Mạt một cách sâu thẳm, “Bản thiết kế lần này của em có một điểm làm anh thấy ngạc nhiên thú vị…”

“Là điểm nào?” Giản Mạt vô ý thức hỏi.

“Góc cửa sổ phòng làm việc của anh được thiết kế nhìn như một kệ sách, nhìn rất trừu tượng...” Giọng Sở Tử Tiêu có chút phức tạp, “Cái phong cách đó thực sự làm anh nhớ tới một người”.

“Sao?” Giản Mạt ngạc nhiên, “Là ai?”

Vị trí đó là tối hôm qua cô vẽ mãi mà vẫn không hài lòng, sau đó không biết phải linh cảm mơ hồ khi ngủ mà cô lại vẽ được thiết kế kiểu trừu tượng như vậy… nhưng hiển nhiên, là cô cũng rất ưng ý.

“Là Bắc Thần…”

Giản Mạt kinh ngạc mở to hai mắt, “Là anh ấy?” Cô chớp mắt, “Anh ấy cũng biết thiết kế kiến trúc sao?”

Nhìn thái độ ngạc nhiên của Giản Mạt, Sở Tử Tiêu đoán có lẽ do hắn đã suy nghĩ nhiều, vì nếu vị trí đó trong bản vẽ là do Bắc Thần hoàn thành, thì cô đã không có vẻ mặt như vậy.

https://thuviensach.vn

“Cậu của anh nhìn vậy nhưng từng là sinh viên ưu tú ngành kiến trúc của Đại học London…” Sở Tử Tiêu nói với vẻ như chuyện này không gì đáng ngạc nhiên, “Hơn nữa, ngành kiến trúc là cậu tự học rất nhiều đơn vị học phần, lúc đó còn vượt qua rất nhiều sinh viên khác và tốt nghiệp loại ưu.”

“...” Giản Mạt đã kinh ngạc tột đỉnh đến mức không nói nên lời, trong lòng cô cảm thấy ngột ngạt, mọi suy nghĩ như muốn nổ tung.

“Biệt thự mà hai người đang ở cũng là do cậu anh tự thiết kế…” Sở Tử Tiêu ánh mắt thâm sâu, cảm thấy mình sắp nói ra điều không nên nói, nhưng anh vẫn tiếp tục, “Toàn bộ kiến trúc nội thất bên trong chỉ do một mình cậu thiết kế.”

Giản Mạt nhìn Sở Tử Tiêu, nhìn vào ánh mắt của anh, theo bản năng thì cô đã đoán ra Lam Trạch Viên vốn là món quà mà Cố Bắc Thần đã dốc hết tâm ý dành cho một cô gái …

Khoé miệng cô vô ý thức rung rung, Giản Mạt nỗ lực trấn tĩnh bản thân, đè nén cảm giác chua chát trong lòng, cô cố ý che giấu cảm xúc nói: “Ha ha, thật đúng là …”

Vừa đúng lúc, chuông điện thoại di động của Giản Mạt vang lên, trong lòng cô thầm cảm ơn người đã gọi đến. Nhẹ nhàng liếc nhìn xin lỗi Sở Tử Tiêu, cô thấy Tôn Kha gọi tới, liền bắt máy.

“Mạt Mạt, cô xong việc chưa, còn bận gì không?”

“Ừ, xong việc rồi…” Giản Mạt hỏi, “Mà sao vậy?”

“Tổng giám đốc Du nói cô xong việc thì về gặp ông ấy một chút” Tô Kha dừng lại, nói nhỏ giọng, “Hình như là bàn về bản thiết kế cho hội sở của tập đoàn Đế Hoàng”.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vừa nghe, liền đáp, “Được, tôi sẽ quay lại ngay…” Dứt lời, cô cúp điện thoại, cảm thấy áy náy xin lỗi Sở Tử Tiêu.

Sở Tử Tiêu cười nhạt, “Nếu em bận cứ đi trước, anh và a Dục sẽ điện thoại hẹn em khi khác…” Hơi ngập ngừng, hắn nói tiếp, “Mạt Mạt, bất kể như thế nào… anh hi vọng em không từ chối khi anh xuất hiện bên cạnh em như thế này.”

Giản Mạt âm thầm cắn răng, cười nói, “Với quan hệ của em và a Thần, muốn từ chối cũng không được, không phải sao?”

Cô nhìn thấy ánh mắt của hắn đang rạn nứt tới mức bi thương, nhưng cô cũng chỉ có thể cắn răng, khoé môi im lặng không nói gì hơn, sau đó rời khỏi.

Cô luôn là người hiểu chuyện, nếu đã vĩnh viễn không thể quay lại, vậy nên càng không muốn gieo trong lòng Sở Tử Tiêu bất kì hi vọng gì…

Sau khi trở về công ty, Giản Mạt đi tìm Du Tử Quân, hai người liền thỏa luận về hướng phát triển bản thiết kế đấu thầu lần này, họ nhận ra dù thế nào thì tình hình cũng không khả quan… Muốn dành được thắng lợi trước hai đối thủ đều là công ty thiết kế kiến trúc lớn, hiển nhiên là chuyện rất khó.

“Du tổng, nếu ngài đã cảm thấy không có phần thắng, vậy có thể để mặc một mình tôi tự do phát huy đi…” Giản Mạt bình tĩnh nói.

Du Tử Quân trầm mặc thở dài, gật gật đầu, “Cũng chỉ có thể như vậy… ít nhất chúng ta được một lần tham gia đấu thầu, đã là một điều may mắn, dù sao thì cũng hãy cố gắng thể hiện khá hơn so với các công ty khác”.

“...” Giản Mạt không nói gì, chỉ không hiểu lắm người đàn ông trước mặt mình, ông ấy là một người rất điềm tĩnh, vậy mà khi đứng trước La Hiểu Tĩnh, liền trở nên ngây ngô, “Du Tổng, vậy tôi xin phép có việc đi trước.”

https://thuviensach.vn

Du Tử Quân gật gật đầu, Giản Mạt rời khỏi liền đi thẳng đến phòng thiết kế, thời gian chỉ còn có năm ngày, dù bất kể thế nào thì cô cũng phải cố gắng hết sức liều một phen.

Đưa tầm mắt xuống vô tình nhìn bản nháp của thiết kế văn phòng luật … ánh mắt cô vô ý thức cố gắng tìm kiếm bản phác thảo, đến lúc tìm được rồi, tầm mắt cô dần trở nên rời rạc… Rốt cuộc tối hôm qua có phải chính mình đã hoàn thành bản vẽ hay không, lúc này cô không có một chút ấn tượng gì.

Nhưng nếu là Cố Bắc Thần đã hoàn thành bản vẽ, tại sao sáng sớm nay hắn không nói gì với cô? Nghĩ đến sáng nay, trong lòng Giản Mạt co thắt đau đớn…

Suốt thời gian hai năm qua, chẳng bao giờ nghĩ sẽ có tình huống như sáng nay, Cố Bắc Thần dù bận tới mức nào thì ít nhất anh cũng sẽ để ý đến cô hoặc sắp xếp tốt cho cô trước... Nhưng hôm nay, anh đã hoàn toàn quên lãng cô.

Là vì Thẩm Sơ…

Giản Mạt tự giễu chính bản thân, ánh mắt cô nặng trĩu, cố che giấu đáy mắt đen tối... Cố Bắc Thần, thật phải cảm ơn anh, cảm ơn anh đã giúp cô có thể chỉ vừa chớm nảy mầm tâm tình đã thức tỉnh và hiểu rõ, quay về đúng vị trí của mình! Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Cô Bình Tĩnh Làm Hắn Tức Giận

Editor: An Triệu

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần cầm miếng bông gòn thấm nước sát trùng một lần nữa xử lý miệng vết thương để tránh lại bị vỡ ra cho cô, viền mắt ửng đỏ, đem mặt nghiêng sang một bên khác: “ Em không sao, anh đi làm việc của anh là được rồi.”

Cố Bắc Thần không hề bị lay động, chỉ lãnh đạm nói: “Thẩm Sơ, chúng ta không còn là trẻ con nữa…”

Thẩm Sơ “Xoạt” một cái nhìn về phía Cố Bắc Thần, khóe miệng câu lên một chút tự giễu: “ Anh cảm thấy em lúc này là một đứa trẻ cáu kỉnh… Có phải không?”

Cố Bắc Thần không nói gì, lại cầm miếng bông thấm nước sát trùng chuẩn bị lau chỗ vết thương khác cho Thẩm Sơ…

“ Ba~” một tiếng truyền tới, miếng bông trong tay Cố Bắc Thần bị đánh cho rớt xuống đất.

“ Anh đi đi…” Thẩm Sơ ẩn nhẫn không rơi nước mắt, cái mũi chua xót nói, “ Em không cần anh thương hại.”

Cố Bắc Thần ngước mắt, mắt ưng thâm thúy giống như hố sâu, khiến người ta nhìn không thấy đáy.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần như vậy làm Thẩm Sơ thấy xa lạ, cũng có chút sợ hãi… Trước kia hắn luôn trầm ổn nhưng đối với cuộc sống vẫn có chút nhiệt tình cùng tùy tiện ngông cuồng, hắn ngày hôm nay, cả người đều tràn ngập sự chín chắn ,lạnh lùng.

Cố Bắc Thần lại lần nữa cầm qua miếng bông thấm nước sát trùng lau miệng vết thương cho Thẩm Sơ, rồi mới băng bó… Từ đầu tới cuối không nói một lời.

Thẩm Sơ mím môi thật chặt, cứ như vậy nhìn hắn xử lý tất cả, áp lực ở vị trí trái tim làm cảm xúc của cô hỗn loạn lên: “ Bắc Thần, anh…” Cô nhấp môi dưới, “ Anh có phải đã thích người cùng anh làm đám cưới giả kia không ?”

Cố Bắc Thần hơi hơi trầm mặc, mới nói: “ Không có !”

“ Anh nói dối !” Thẩm Sơ là phụ nữ, cô đối với mặt tình cảm của phụ nữ tương đối nhạy cảm… Vừa rồi Cố Bắc Thần còn hơi chần chờ, thực sự làm cô sợ hãi.

Cố Bắc Thần đứng dậy, mắt ưng lạnh lẽo đạm mạc mở miệng: “ Nghĩ như thế nào thì nghĩ, tùy em.”

Lông mi Thẩm Sơ run run, làm mọi cách cũng không để cho đáy mắt lại lần nữa lộ ra bi thương.

Cô cứ kiên quyết ẩn nhẫn như vậy, làm tâm Cố Bắc Thần bỗng nhiên xao động… Theo bản năng, trong đầu hắn vậy mà lại xẹt qua bộ dáng ẩn nhẫn của Giản Mạt.

“ Nếu anh thích cô ấy, xin anh hãy nói cho em biết…” Đáy mắt Thẩm Sơ chứa đựng hơi nước ngửa đầu nhìn Cố Bắc Thần, “ Em không muốn làm kẻ thứ ba trong thế giới của anh.”

https://thuviensach.vn

“ Em không phải…” trong lòng Cố Bắc Thần mạc danh có loại cảm xúc ngột ngạt khiến hắn vô phương hít thở: “ Thẩm Sơ, em không thích cô ấy ở Lam Trạch viên, anh sẽ đem nơi đó để trống.”

“ Để trống là như thế nào? Không phải lúc trước anh vì em mà thiết kế sao…” Thẩm Sơ có chút tùy hứng hờn dỗi nói.

Cố Bắc Thần nhíu lại mày kiếm, “ Em thích, anh có thể vì em một lần nữa mà thiết kế. Thẩm Sơ, em rõ ràng biết, thiết kế trong nhà, anh chỉ làm vì em !”Thẩm Sơ trầm mặc không nói, chỉ là, bởi vì ẩn nhẫn, khóe môi run nhè nhẹ ra tiếng lên án, “ Đó là do lúc trước anh chuẩn bị cho phòng tân hôn của chúng ta …” Cuối cùng, cô rốt cuộc nhịn không được bi thương nói ra lời,nước mắt cũng “ tóc tóc” rơi xuống.

Cố Bắc Thần hạ mắt, đem Thẩm Sơ ôm vào trong ngực, “ Chỉ cần em thích, anh có thể vì em thiết kế rất nhiều căn nhà khác, chỉ vì em !”

Trời mưa bên ngoài dần lớn, mới sáng sớm vẫn còn là trận mưa phùn mịt mù, lộ ra một tia khí tức thương cảm mông lung, thì tới thời điểm tan tầm, cũng trở thành trận mưa to phiêu bạt, “ Ào ào” vùi lấp vạn vật.

Giản Mạt bởi vì chuyện của bản thiết kế nên trở về có chút muộn, thời điểm trở lại Lam Trạch viên cũng đã hơn chín giờ tối…

Trong biệt thự ánh đèn sáng rực, cô có chút bất ngờ, đem xe dừng ở chỗ đậu xe, thời điểm nhìn thấy chiếc Maybach ở một bên, khóe miệng theo bản năng nở nụ cười… Thế nhưng, một giây sau, bởi vì nhìn thấy Sở Tử Tiêu nên nụ cười cứng ngắc lại.

Âm thầm hít thổ thật sâu, Giản Mạt nhìn ánh đèn bởi vì nước mưa mà trở nên mê ly, tự lẩm bẩm nói: “ Đã biết trước kết quả, lúc này mới phiền muộn không phải là quá kiêu căng rồi sao ?”

Giản Mạt cười cười, tuy nhiên nụ cười có chút chua xót.

https://thuviensach.vn

Cô xoay người cầm cây dù phía sau xuống xe, bước nhanh hướng biệt thự chạy tới… Mở cửa đi vào, liền nhìn thấy Cố Bắc Thần dựa ở trên quầy bar, trong tay cầm ly rượu vang đỏ, tà mị tùy ý nhìn cô.

“A Thần, anh như thế nào đã trở lại” thanh âm Giản Mạt trước sau như một vẫn nhẹ nhàng, cô thay giày liền đi tới bên người Cố Bắc Thần lấy lòng, khóe miệng giơ lên, khóe mắt nhẹ cong, “ Cũng không nói cho em một tiếng !”

Cố Bắc Thần nhìn nữ nhân không tim không phổi này, mắt đen như sâu không thấy đáy nói: “ Tới xem một chút người nào đó buổi sáng bị bỏ lại có hay không đã tức giận.”

Đáy mắt Giản Mạt lướt qua một mạt cảm xúc khác thường, có thể cũng chỉ là thoáng qua liền biến mất không thấy, nhanh đến mức ngay cả chính cô cũng không phát hiện, “ Anh không đề cập tới em cũng quên mất…” Cô cố ý giả vờ tức giận, “ Thật quá đáng, xém chút nữa là em đã muộn giờ !”

Ánh mắt Cố Bắc Thần càng thêm sâu thẳm nhìn nữ nhân trước mặt, rõ ràng hai năm qua, cô ở trước mặt hắn đều là cái dạng này, nhưng hôm nay lại nhìn này gương mặt này có chút dối trá nhìn không quen.

Cố Bắc Thần đột nhiên thuận tay nắm lấy Giản Mạt xoay người một cái, ngay sau đó cúi người áp xuống… Môi mỏng trong nháy mắt cướp được đôi môi mềm mại đang lải nhải kia, hung hăng nghiền ép, hút lấy.

Giản Mạt cảm giác được Cố Bắc Thần không thích hợp, nếu là ngày xưa, cô nhất định sẽ giả vờ không biết mà nỗ lực phối hợp lấy lòng hắn. Nhưng hôm nay tình cảnh đã khác, dù cho cô không ngừng cảnh báo chính mình, dường như cũng không có cách nào được như trước đây mà biểu hiện một cách không tim không phổi.

Cảm giác được Giản Mạt không chuyên tâm, Cố Bắc Thần càng tăng thêm lực đạo mà hôn…

https://thuviensach.vn

Có thanh âm “loảng xoảng” truyền đến, ngay sau đó trong không khí pha lẫn hương vị rượu vang đỏ tinh thuần.

Giản Mạt không biết Cố Bắc Thần đang tức giận cái gì, hắn là cô nên tức giận mới đúng ?

Được rồi, cô không có quyền tức giận, chỉ sợ là cô phải…

Cảm xúc nóng rực sau khi hôn lộ ra chút phức tạp, phảng phất ai cũng lý không rõ ràng lắm, ai cũng không muốn nguyện ý muốn làm rõ.

Ngay tại lúc Giản Mạt cơ hồ muốn hít thở không thông, Cố Bắc Thần mới buông Giản Mạt ra, mắt ưng sâu thẳm không thấy đáy, lại giống như dòng nước xoáy, tùy thời sẽ đem người nuốt chửng hầu như không còn.

“ Ở chỗ này, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện một vài tình huống đi làm không được tiện…” Cố Bắc Thần mở miệng: “ Hay là đổi sang một căn ở nội thành được chứ ?”

Giản Mạt nghe xong, hơi rũ mắt xuống sau che giấu cảm xúc tự giễu đang muốn nổ tung, mà khi ngước mắt lên, đã khôi phục lại sự bình tĩnh, “ Được thôi…” Cô ôm lấy cổ Cố Bắc Thần, “ Bất quá, sau này anh muốn về nhà phải cẩn thận một chút nha… Em cũng không muốn bị chụp đưa ra ánh sáng đâu nha.”

Cố Bắc Thần ánh mắt càng thêm sâu, nhìn bộ dáng Giản Mạt có chút nghiến răng nghiến lợi hỏi: “ Từ biệt thự đến chung cư, em sẽ không thiệt thòi đâu.”

“ Làm sao mà không có chứ ” Giản Mạt nỗ lực đè xuống cảm xúc nổi lên trong đáy lòng kia, khóe miệng như cũ cười đến không tim không phổi, “ Nhưng ông xã vì em mà suy nghĩ, không thể phụ lòng tốt của ông xã được, phải không ?”

https://thuviensach.vn

“ A…” Cố Bắc Thần cười lạnh: “ Giản Mạt, thời gian hai năm…Em luôn đem vị trí của mình thủy chung đặt ở đây như thế này !” Dứt lời, hắn một phen kéo tay Giản Mạt ra, xoay người lên lầu.

Giản Mạt nắm chặt tay, hướng phía bóng lưng anh hỏi: “ Anh tức giận như vậy, chẳng lẽ là muốn em thể hiện chính vị của mình sao ?” khóe miệng cô nỗ lực kéo lên nụ cười, “ Nếu anh muốn nhìn thấy bộ dáng tham lam của em, kỳ thật em cũng không ngại diễn xuất…”

Cố Bắc Thần đột nhiên ngừng bước chân, xoay người…

Mắt ưng sắc bén bắn ra hai đạo tinh quang nhìn Giản Mạt, cuối cùng môi mỏng câu lên một nụ cười chế giễu lạnh lùng, chỉ thấy môi mỏng của hắn khẽ mở, thanh âm lộ ra lạnh lùng chậm rãi nói: “ Giản Mạt, hy vọng em vẫn có thể biểu hiện đúng vị trí của em!” Đăng bởi: admin

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Kiên Cường Che Giấu

Editor: Pey Hoàng

Beta-er: An Nhiên

"Đương nhiên!" Giản Mạt khẽ nhếch môi mỉm cười trả lời, mắt hạnh trong suốt chống lại ánh mắt trầm tĩnh của Cố Bắc Thần, đáy mắt hắn như lướt qua một cơn sóng to đang gào thét, hắn lạnh lùng nhắm mắt lại, xoay người đi đến phòng làm việc...

Khi Cố Bắc Thần vào phòng, lúc tiếng đóng cửa phát ra, mọi che đậy của Giản Mạt trong khoảnh khắc đều sụp đổ.

Đưa mắt nhìn một mảng rượu vang đỏ tươi đổ trên sàn nhà, khóe môi Giản Mạt tràn ra nụ cười tự giễu, chỉ là chẳng mấy chốc, tự giễu đều đã lan tràn đến tận đáy mắt...

Cô không biểu hiện đúng vị trí của mình thì có thể làm sao?

Chẳng lẽ cho dù chính cô dâng hiến tình yêu, cuối cùng cũng chật vật mà rời đi?

Giản Mạt cảm thấy cả người mệt mỏi, vô lực dựa vào quầy bar chậm rãi ngồi xổm xuống... Đem mặt úp vào hai cánh tay, lúc này trái tim cô như bị kim châm hung hăng ghim lên.

Có phải vì Thẩm Sơ về rồi... Cho nên nơi này cô không thể ở lại nữa phải không?

https://thuviensach.vn

Ý tứ của Sở Tử Tiêu đã rất rõ ràng rồi, Lam Trạch Viên này thiết kế duy nhất do Cố Bắc Thần tự tay làm ra, cũng có thể nói căn nhà này do anh thiết kế dành riêng cho Thẩm Sơ... Chẳng qua cô làm chim cưu chiếm tổ chim khách mà thôi!

Ha ha... Xem ra dọn nhà cũng tốt!

Sau này đi làm cũng thuận lợi, rốt cuộc cũng không cần sự bởi vì nơi này là khu nhà giàu hoa lệ mà có một số tình huống, không có cách nào rời đi.

Giản Mạt cắn môi dưới, hốc mắt đỏ lên, lướt nhìn xung quanh trong nhà...

Cô học ngành kiến trúc, từ ngày đầu tiên vào dây cũng biết đây không phải bản thiết kế đại trà nào. Chỉ là cô không nghĩ đến, mọi thứ nơi đây là do Cố Bắc Thần tự mình thiết kế.

Giản Mạt chậm rãi đứng dậy, đi đến phòng bếp cầm chổi quét dọn mảnh thủy tinh cùng với rượu sạch sẽ, sau đó lê thân thể mệt rã rời về phòng ngủ.

Nằm trong bồn tắm xoa bóp cơ thể, tầm mắt Giản Mạt nhìn trần nhà như dại đi... Dần dần ánh mắt càng trở nên mơ hồ không có tiêu cự.

Con người, vô dục tắc cương!(*)

(*) nôm na là không muốn lại được.

Hôm nay cô đối với Cố Bắc Thần có dục vọng, có tham niệm...Trái tim này, lại trở nên hèn mọn.

Cố Bắc Thần ở trong phòng làm việc đứng trước cửa sổ, tay đang cầm điếu thuốc đã đốt dở, khói thuốc lượn lờ như sương khói mơ hồ quanh quẩn trong phòng... bao phủ cả dáng người tịch mịch của hắn.

https://thuviensach.vn

Mưa bên ngoài càng lúc càng lớn dần, những giọt mưa đập vào cửa sổ, bên ngoài ánh đèn chiếu rọi như vệt sáng trong đêm tối.

Hắn cũng không biết tại sao, thấy Giản Mạt không tim không phổi thế này, cái gì cũng thấy không sao cả, thì hắn thật sự rất tức giận... Cảm giác như thế làm hắn theo tiềm thức muốn kháng cự, nhưng lại không biết phải kháng cự như thế nào.

Cố Bắc Thần có chút nôn nóng đem đầu thuốc lá dùi vào gạt tàn, sau đó cầm điện thoại lên gọi vào số Tiêu Cảnh...

"Thần thiếu?" Giọng nói của Tiêu Cảnh bị âm thanh ồn ào phía đầu dây bên kia lấn át, cậu ta quát lớn: "Mấy người im lặng hết cho tôi!"

Trong nháy mắt, đầu dây bên kia đã yên lặng hẳn...

"Ở gần trung tâm quốc tế Lăng Phong có khu chung cư nào không?" Cố Bắc Thần lạnh nhạt hỏi.

Phản ứng đầu tiên của Tiêu Cảnh là sửng sốt, nhưng ngay sau đó nói: "Gần nhất cũng là Nhuận Trạch Viên thôi... Hắn là còn mấy phòng trống.""Chuẩn bị một căn hộ có điều kiện tốt và phong cảnh đẹp nhất..." Cố Bắc Thần còn nói thêm: "Ngày mai sẽ đem vật dụng trong nhà chuyển đến đó."

Tiêu Cảnh nghe xong không khỏi hỏi: "Là chuẩn bị cho Giản tiểu thư sao?"

Cố Bắc Thần đầu tiên là trầm mặc, sau đó rầu rĩ đáp: "Ừm."

"Được, tôi biết rồi..." Tiêu Cảnh trả lời, sau khi nghe Cố Bắc Thần cúp điện thoại xong, mới đặt di động xuống.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Cảnh, sao vậy?" Một cô gái đi đến bên cạnh Tiêu Cảnh, hay tay quàng lên cổ cậu, lại hỏi thêm: "Là ai gọi đến vậy?"

"Là Thần thiếu!" Tiêu Cảnh nhún vai: "Thôi được rồi, mọi người chơi đi, tôi có việc cần phải làm, đi trước đây."

"Gì chứ..." Cô gái kia sẵn giọng nói: "Mấy người chúng ta khó lắm mới có khi tụ tập được như vậy, cậu cứ như vậy mà đi, để lại chúng tôi sao?"

Tiêu Cảnh bất đắc dĩ, "Chị gái à... hiện tại thằng em này đi theo Thần thiếu là thân bất do kỷ có gì không tốt? Đâu giống với mọi người, ở cạnh Long lão đại cả ngày không có gì làm tương lai sẽ thành sâu mọt mất... Đau!!"

Tiêu Cảnh đang nói chợt thét một tiếng rất thảm thương, cô gái trước mắt cậu cho cậu một cước, mà không biết từ lúc nào phía sau cậu cũng có một gã vung tay cho cậu một quyền.

Khóe miệng Tiêu Cảnh bị rách một chút, trên khóe môi còn xuất hiện một vệt máu: "Mẹ kiếp, thật ác độc mà!" Cậu lạnh lùng nhìn hai kẻ thủ phạm đang cười đùa, nhưng sau đó trở lại ghế salon ngồi xem kịch như bao người trong phòng: "Tôi có việc gấp đi trước, một quyền một cước ngày hôm nay tôi ghi nhớ đó."

Dứt lời đôi mắt Tiêu Cảnh lóe lên tia sáng nguy hiểm nhìn chằm đôi nam nữ kia, sau đó quay người rời đi...

"Âyda, lão nhị của chúng ta càng ngày càng trầm ổn nha."

"Đi theo Thần thiếu lâu ngày cũng phải học được một chút ít trầm ổn của người ta chứ..."

"Ôi trời, Long lão đại lại đuổi theo người đẹp rồi, thật nhàm chán mà!"

https://thuviensach.vn

Nhìn mọi người anh một câu tôi một câu, một người đàn ông trong tay cầm bình, ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nói: "Long lão đại lần này mà không bế được người đẹp về, chỉ sợ những người khác muốn coi sóng to gió lớn."

Mọi người nghe anh ta nói, đồng loạt cũng không có tâm trạng đi cười giỡn, một đám hai mặt nhìn nhau nhún vai, hậm hực không thôi...

Sau khi Tiêu Cảnh rời khỏi hội quán, trở về xe lấy chìa khóa, đi đến Nhuận Trạch Viên nhìn sơ một vòng, cuối cùng chọn phạm vi nhìn gió êm dịu mà cảnh cũng thật tốt trên tầng cao nhất... Hửm? Tại sao chọn tầng cao nhất??

Tiêu Cảnh ngẩng đầu, trong tay nhẹ nhàng cầm điều khiển từ xa bấm một cái, nghe một vài âm thanh lướt qua... Sau đó cánh cửa thủy tinh rơi vào tầm mắt...

Hạt mưa to gõ bùm bùm lên cửa thủy tinh, bởi vì trải qua cách xử lý đặc biệt, cũng không lưu nhiều dấu vết. Bất chấp thời tiết khí trời ra sao, tầng cao nhất cũng là tầng lãng mạn nhất...

Tiêu Cảnh đột nhiên nhếch miệng cười, lẩm bẩm: "Chậc chậc, cảm giác lấy trời làm chăn gối, Thần thiếu nhất định sẽ cảm thấy càng thêm hữu tình..."

Cố Bắc Thần ra khỏi phòng làm việc, liền hướng phòng ngủ đi đến, hắn cũng không để ý tới lực tay hơi mạnh, đẩy cửa phòng...

Đúng lúc Giản Mạt ở bên trong cũng đang định mở cửa, đột nhiên cánh cửa được mở ra từ bên ngoài làm cô giật cả mình, đôi mắt mở to nhìn ánh mắt thâm sâu của Cố Bắc Thần.

"A Thần..." Giản Mạt nhẹ giọng nói, nhìn gương mặt điển trai ấy, khẽ cắn môi dưới sau đó tiến lên ôm khuỷu tay của hắn: "Em đang định đến thư phòng xem xem anh có muốn đi ngủ hay chưa?"

https://thuviensach.vn

Hỏa khí của Cố Bắc Thần vừa mới cực lực đè xuống lại vì thái độ của Giản Mạt mà trong nháy mắt lại đi lên: "Đã để Tiêu Cảnh sắp xếp chỗ ở bên Nhuận Trạch Viên cho em rồi..." Rõ ràng là hắn không muốn nói đến việc này, nhưng mở miệng ra lại nói: "Nếu không có chuyện gì, ngày kia có thể dọn nhà qua đó."

Trong lòng Giản Mạt như chìm xuống đáy vực, đáy mắt lướt qua một chút bi thương, nhưng rất nhanh liền biến mất: "Nhuận Trạch Viên?" Cô nhướng mày, khẽ nhếch môi nói: "Chỗ đó không phải càng gần nơi làm việc hơn sao?" Cô vui mừng ôm cổ Cố Bắc Thần cổ: "Ông xã, anh thật tốt... Sau này tan ca có thể về nhà ăn cơm chung với em!"

Nhìn bộ dạng Giản Mạt vui vẻ như vậy, hoàn toàn trái ngược lại với sự lo lắng của Cố Bắc Thần, nhưng nét mặt bên ngoài vẫn không thay đổi, chỉ là trong lòng đã bao trùm một mảng tối đen như mực...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Dọn Nhà

"Giản Mạt, có phải an bài như vậy, thật ra em đã sớm muốn rồi hay không?" Thanh âm Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên tà mị, bên trong lộ ra tia nguy hiểm sâu sắc.

Giản Mạt phe phẩy mi mắt, gật gật đầu: "Ngoại trừ việc cùng anh lén lút gặp nhau có chút bất tiện ra, còn lại mọi thứ đều rất thuận tiện... Đột nhiên em cũng không muốn ở chỗ này nữa a!"

"Ồ..." một tiếng tràn ra môi mỏng, con ngươi sắc như chim ưng của Cố Bắc Thần híp lại, liền đem Giản Mạt kéo ra khỏi người mình, lạnh lùng đi về phía phòng thay đồ thay quần áo.

Giản Mạt vốn nghĩ rằng Cố Bắc Thần định đi thay áo choàng tắm, nhưng khi nhìn thấy hắn mặc âu phục chỉnh tề mới biết hắn có ý định đi ra ngoài.

Cố Bắc Thần nhìn cũng không nhìn cô một cái, một tay đút vào túi quần lạnh lùng đi ra khỏi phòng ngủ...

Giản Mạt cũng không kịp phản ứng, đến khi cô xoay người lại thì sau lưng đã vang lên tiếng đóng cửa biệt thự "rầm".

Đáy mắt có thứ gì đó khẽ nứt ra, Giản Mạt cười tự giễu, cầm lấy tay vịn cầu thang trong vô thức, cho đến khi bởi vì dùng quá sức mà truyền đến tiếng "kèn kẹt", cô mới đột nhiên giật mình tỉnh lại.

Chậm rãi xoay người, ánh đèn lưu ly mờ ảo càng khiến cho thân ảnh Giản Mạt kéo dài, phá lệ mà cô đơn trơ trọi... Cô đứng ở cửa phòng ngủ,

https://thuviensach.vn

nhìn vào chiếc giường lớn bên trong, chiếc giường mà cô cùng Cố Bắc Thần đã mây mưa ân ái không biết bao nhiêu lần, đột nhiên cảm thấy có chút châm chọc.

Con người quả nhiên không thể hình thành thói quen cùng sự ỷ lại của mình vào một người khác, một khi học được hai điều này... Rồi sẽ có một ngày thời gian thay đổi, loại cảm giác này thực chất sẽ làm cho cô nghẹt thở đến muốn khóc.

Từ sau đêm đó khi Cố Bắc Thần rời đi, Giản Mạt cũng chưa từng gặp lại hắn, đến khi dọn nhà cũng không nhìn thấy hình bóng hắn ở đâu...

"Giản tiểu thư, đây thật sự là việc không thích hợp để tôi nói cho lắm nhưng mà..." Tiêu Cảnh vô thức đưa tay chà chà chóp mũi: "Cái kia... thật ra hai ngày này Thần thiếu bận việc thu mua JK, cho nên mới..."

Giản Mạt không nói gì, chỉ liếc nhìn Tiêu Cảnh ở bên cạnh đã không nói được nữa, mới bật cười thành tiếng: "Thế nào? Anh cảm thấy tôi đang thương tâm sao?"

"Không có không có... tuyệt đối không có!" Tiêu Cảnh vội vàng lắc đầu phủ nhận.

Giản Mạt khẽ cười, sau đó đi xung quanh một vòng, cầm điều khiển từ xa trên bàn trà lên nhìn nhìn, đang muốn nói gì đó, ngón tay lại không cẩn thận ấn xuống một cái nút, sau đó liền nghe thấy âm thanh "lạp lạp" truyền đến, rèm cửa sổ chậm rãi cuốn lên trên.

"Thì ra mọi người đều nói Nhuận Trạch Viên là khu chung cư công nghệ cao, quả đúng là không sai..." Giản Mạt bày ra bộ dáng kinh hỉ: "Thật sự thì, ở đây với tôi mà nói, so với ở Lam Trạch Viên, tôi thích ở đây hơn rất nhiều." Cô nhìn Tiêu Cảnh: "Đầu tiên là đi lại thuận tiện, thứ hai là phong cảnh lại rất đẹp!"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tiêu Cảnh nhìn Giản Mạt thật sâu, muốn nhìn thấu xem cảm xúc thật sự của cô là gì, nhung vẻ mặt mỉm cười vui vẻ của cô làm cho cậu cái gì cũng nhìn không ra.

Giản Mạt vẫn giống với những gì mà cậu nhận thức được ở cô, rất quang minh chính đại tham một hư vinh!

"Giản tiểu thư, nếu như không có việc gì cần nữa, tôi đi trước vậy." Tiêu Cảnh mở miệng: "Nếu có chuyện gì cần, cứ gọi cho tôi là được."

"Không ở lại ăn một bữa sao?" Giản Mạt nhíu mày cười cười nói.

Tiêu Cảnh sửng sốt, vội vàng lắc đầu, bộ dạng như gặp phải chuyện kinh khủng gì đó vậy. Đùa sao... Nếu như bị Thần thiếu biết được hắn ở lại dùng cơm, không chừng khi quay đầu lại tất cả tiền thưởng cuối năm cũng đều bay mất.

Giản Mạt thật ra cũng chỉ là vì khách khí, thấy Tiêu Cảnh không có ý định muốn ở lại cũng liền tiễn cậu ấy ra cửa...

Ngay lúc cánh cửa kia đóng lại, vẻ tươi cười trên mặt Giản Mạt lập tức liền biến mất.

Ánh mắt cô nhìn xung quanh căn hộ mà mình vừa mới chuyển đến, cuối cùng khóe miệng lại nhếch lên nụ cười tự giễu.

Lấy điện thoại di động ra, Giản Mạt đang nghĩ xem có nên gửi cho Cố Bắc Thần một cái tin nhắn hay không... Nhưng cuối cùng nhìn lại dòng chữ "Em đã chuyển đến Nhuận Trạch Viên rồi!" trên màn hình điện thoại kia, đột nhiên cảm thấy mình đặc biệt rất ngốc.

Hắn sắp xếp chỗ ở cho cô, nhưng người tự mình đến Lam Trạch Viên giúp cô dọn nhà lại là Tiêu Cảnh... Dù cho trước đó không biết, không phải chỉ cần Tiêu Cảnh trở về báo cáo với hắn thì hắn sẽ biết sao?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đem tin nhắn xóa đi, sau đó lại gửi tin nhắn cho Lý Tiểu Nguyệt: Hôm nay mình dọn sang nhà mới, mời cậu đến ăn mừng!

Lý Tiểu Nguyệt trả lời tin nhắn rất nhanh: Ý gì vậy? Dọn nhà? Dọn đi đâu chứ? Cậu bị Cố Bắc Thần đuổi ra khỏi cửa sao? Hai người muốn ly hôn à?

Giản Mạt nhìn một loạt vấn đề Lý Tiểu Nguyệt vừa hỏi, có chút dở khóc dở cười: Không sai biệt lắm!

Tin nhắn mới vừa được gửi đi, ngay sau đó chuông điện thoại liền vang lên, là Lý Tiểu Nguyệt gọi đến, cô nhận máy... Còn chưa nói được tiếng nào, đầu dây bên kia đã truyền đến âm thanh gào rít sắc bén muốn hỏng cả tai.

Giản Mạt đưa điện thoại ra xa tai một chút, cho đến khi đầu dây bên kia không nói nữa mới đưa điện thoại lại gần: "Cậu có muốn đi ăn cùng với mình hay không?"

"Có thể ăn cơm, cậu nói rõ hết mình liền qua đi ăn cơm với cậu." Lý Tiểu Nguyệt tức giận nói.

Giản Mạt vừa nghe vậy, liền thở dài nói: "Haiz... Vậy coi như..." Có ý như muốn cúp máy.

"Ấy ấy ấy..." Lý Tiểu Nguyệt bên kia vội vàng nói: "Ở đâu?"

"M3!"

Lý Tiểu Nguyệt đầu tiên là sửng sốt, lập tức nói: "Con nhóc, cậu không sao đó chứ? Cậu xác định muốn đi ăn cơm ở M3 sao?"

"Mình chính là muốn đi uống mấy ly đó..." Giản Mạt đã đi vào phòng ngủ thay quần áo: "Một tiếng sau gặp nhé." Dứt lời, cô cũng không cho Lý

https://thuviensach.vn

Tiểu Nguyệt cơ hội nói chuyện, liền cúp máy.

Bởi vì đi quán bar, nên Giản Mạt cũng không lái xe.

M3 là một quán bar yên tĩnh, không có tiếng nhạc sập sình ầm ỹ, cũng không quá mức buồn chán... Rất thích hợp với những người kì lạ.

"Nói đi." Lý Tiểu Nguyệt dường như đã quên lãng đi chuyện sẩy thai cùng với người đàn ông cặn bã kia, hoàn toàn khôi phục lại dáng vẻ cao ngạo thường ngày: "Chuyện dọn nhà rốt cuộc là sao vậy?"

Giản Mạt nói ra suy nghĩ của chính mình, sau đó lại cười tự giễu: "Tiểu Nguyệt..." Cô rũ mắt xuống, trong giọng nói có chút chua xót nói: "Hình như... mình đã thực sự yêu Cố Bắc Thần rồi..."

"Mình biết!" Không ngoài dự đoán của Lý Tiểu Nguyệt, lần đó ở bệnh viện cô liền thì đã biết.

Giản Mạt tự giễu, cố gắng kéo khóe môi cười cười: "Thời điểm cô gái mà anh ta thật lòng yêu xuất hiện, mình chợt phát hiện ra, mình đã yêu hắn rồi..." Cô hơi nhếch môi, nghiêng đầu sang một bên, trong lòng cực lực ẩn nhẫn bi thương đang lan tràn.

Lý Tiểu Nguyệt than nhẹ một tiếng: "Con nhóc, mặc kệ việc anh ta có yêu người con gái khác hay không, nhưng anh ta và cậu sẽ không bao giờ có kết quả đâu..."

"Mình biết, chẳng qua là mình cảm thấy rất đau khổ..."

Lý Tiểu Nguyệt một phen đem Giản Mạt ôm chầm lấy: "Cậu có thể đau khổ, nhưng sau khi đau khổ, ngày mai cậu phải học được cách che giấu đi tất cả... Cậu không sợ yêu anh ta, ít nhất cũng đừng biểu hiện gì đó ra ngoài."

https://thuviensach.vn

Nói chuyện cùng một luật sư, bạn vĩnh viễn sẽ phải đối mặt với họ, bình tĩnh nghe họ phán đoán và đưa ra kết luận.

Giản Mạt rất muốn làm cho Lý Tiểu Nguyệt mắng mình, mắng cho đến khi cô tỉnh ra, tốt nhất là có thể làm cho cô bỏ đi hiện thực không mong muốn này: "Vậy hôm nay cậu có thể an ủi mình một chút hay không?" Cô phe phẩy mi mắt: "Cậu suy nghĩ một chút đi, chính mình bị đem ra làm thế thân cho kẻ khác, mình cảm thấy rất bi ai đó..."

"Bi ai là bởi vì chính cậu đã đem vị trí của cậu bỏ ở nơi hèn mọn nhất!" Lý Tiểu Nguyệt đảo đảo mắt: "Nói dễ nghe một chút, thì hai người các cậu chỉ là hợp đồng hôn nhân. Còn nói khó nghe một chút, chính là hai người các cậu chỉ là "đối tác" hợp pháp, làm việc trên nguyên tắc cả hai đều có lợi!"

Giản Mạt đưa mắt nhìn về phía Lý Tiểu Nguyệt: "Cậu an ủi người khác như vậy sao? Đổi câu khác coi!"

"Hiện tại đã chuyển ra ngoài rồi, dự đoán là ly hôn cũng không còn cách xa đâu..." Lý Tiểu Nguyệt quả nhiên là thay đổi câu khác: "Cho nên, cậu nên vui mừng vì bản thân cậu vẫn chưa lún sâu đến mức không thể dứt ra được đi!"

"..." Khóe miệng Giản Mạt co quắp xuống, cảm thấy việc tìm một luật sư đến an ủi mình, quả thật là rất đúng... Nhưng, tâm của cô đã lún rất sâu rồi...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Say Rượu Nhảy Tango

Khi Giản Mạt cùng Lý Tiểu Nguyệt rời khỏi quán bar M3 đã là hơn mười một giờ tối, hai người không lái xe mà đi dọc dưới những mái hiên nhà bên đường... Đi đến quảng trường Lạc Thành mới dừng lại.

"Tiểu Nguyệt, mình thật sự rất đau khổ đó... Ợ..." Nửa cơ thể Giản Mạt cơ hồ đều dựa vào trên người Lý Tiểu Nguyệt, cô mở đôi mắt vì say mà mơ màng nhìn cơn mưa phùn rơi xuống pho tượng ở quảng trường, viền mắt bởi vì cồn rượu thôi thúc mà dần dần đỏ lên.

Trong tay Lý Tiểu Nguyệt còn cầm một chai rượu, cô một bên chống đỡ thân thể Giản Mạt, một bên hít hít mũi nói: "Đau khổ cái con khỉ... Đàn ông, đều đi chết hết đi!"

"Đúng!" Giản Mạt bỗng nhiên đứng thẳng người lên, sau đó loạng choạng đi về hướng pho tượng: "Đều đi chết hết đi...!"

Nước mưa dần dần đã làm ướt cả người cô, Giản Mạt không them quan tâm đến khí trời mùa thu đã lạnh như thế nào, cô chỉ ngẩn đầu lên, nhắm mắt lại... Tùy ý để nước mưa rơi lên mặt, chảy xuống...

Trời mưa thật sự là một thời gian rất tốt, cho dù có khóc, cũng có thể giả vờ như không hề biết...

Cố Bắc Thần, kết cục của chúng ta từ lúc bắt đầu đã định trước... Chính là bản thân em không quản được tâm tư của chính mình, trầm luân trong sự bảo vệ dịu dàng của anh.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, em đối mặt với anh... Ngày mai, em liền mang trái tim của mình cẩn thận mà khóa chặt lại, dù cho có bị múc nát ở nơi nào đó...

Giản Mạt mở mắt, giơ tay liền đem dây cột tóc tháo ra... Lập tực, mái tóc dài mềm mại liền rơi xuống.

Không thèm quan tâm đến ánh mắt của những người đi đường thi thoảng vội vàng đi qua, dường như trong trời đất này, thế giới này chỉ còn lại mỗi một mình cô... Giản Mạt nhẹ nhàng mở cánh tay, bày ra tư thế tiêu chuẩn của điệu nhảy tango, cùng lúc trên quảng trường truyền đến âm nhạc, cô bắt đầu ở trong mưa một mình mà nhảy múa.

Lý Tiểu Nguyệt dựa vào lan can, những hạt mưa dường như không chịu được nỗi tịch mịch mà rơi, nhẹ nhàng phiêu tán, đậu lại trên mũi giày của cô. Cô cứ như vậy đứng nhìn Giản Mạt ở trong mưa nhảy tango, mũi bỗng nhiêu đau xót, viền mắt lập tức liền đỏ lên.

Giản Mạt từ nhỏ đến lớn vẫn là một người độc lập, cho tới bây giờ đều xác định được bản thân mình muốn gì và không muốn gì... Dù cho hai năm trước Giản gia gặp chuyện không may, cô cũng có thể vượt qua được hoàn cảnh khó khăn đó, lúc này cô cũng sẽ dùng cách đó để tiếc thương đoạn tình cảm còn chưa bắt đầu đã kết thúc này.

Ông trời, tại sao ông lại muốn đối xử với Giản Mạt tàn nhẫn như vậy chứ?

Dùng phương thức tàn nhẫn như vậy, tước đoạn đi đoạn tình cảm giữa cô cùng Sở Tử Tiêu, hiện tại lại để cho cô rơi vào một cạm bẫy tình ái dịu dàng như vậy...

"Thần thiếu." Tiêu Cánh lái xe đi ngang qua quảng trường, tầm mắt rơi vào thân ảnh của Giản Mạt đang một mình nhảy múa bên cạnh pho tượng, quay đầu lại liếc nhìn người ngồi ở phía sau, nói: "Hình như là Giản tiểu thư?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Bắc Thần bỗng nhiên hơi lạnh, tầm mắt từ laptop nâng lên, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe... Nếu như bỏ qua việc không có bạn nhảy, Giản Mạt nhảy tango lúc này có thể nói đã đạt đến trình độ tiêu chuẩn.

Cô lại còn ở chỗ này làm trò sao...?

Phát hiện như vậy càng làm cho con ngươi sắc bén của Cố Bắc Thần càng sâu không nhìn thấy đáy.

"Dừng xe!" Thanh âm lạnh lùng tràn ra môi mỏng, Tiêu Cảnh liền đánh tay lái đậu sát vào bên đường, ngừng xe lại.

Cố Bắc Thần đặt laptop còn ở trên đùi qua một bên, sau đó mở cửa xe đi xuống, Tiêu Cảnh ở bên này vội vàng mở ô ra...

Hai người không có hang động gì, chỉ là yên lặng đứng bên cạnh xe nhìn Giản Mạt đang xoay tròn... Hôm nay cô mặt một chiếc váy màu hồng nhạt, bên ngoài khoác thêm một chiếc áo dệt kim sam màu trắng gạo, tóc cô lại đang xõa ra, lúc cô xoay tròn liền trở thành một bộ dáng hoàn mỹ xinh đẹp.

Tầm mắt Cố Bắc Thần càng ngày càng sâu, sau đó một tay đút ở túi quần giẫm chân đi đến chỗ Giản Mạt...

Tiêu Cảnh vừa mới đi theo được hai bước đột nhiên dừng lại, cảm thấy lúc này nếu cậu còn đi theo che ô cho Cố Bắc Thần thì quả thật có chút không thích hợp.

Đột nhiên... Khi Cố Bắc Thần chỉ còn cách Giản Mạt có vài bước, dưới chân Giản Mạt đột nhiên trượt một cái, cả người cô trong nháy mắt liền ngã về phía sau...

"A..."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt kinh hô một tiếng, theo bản năng nhắm chặt hai mắt lại, chờ đợi một trận đau truyền đến...

Nhưng không hề có đau đớn như trong tưởng tượng, một khuỷu tay đầy mạnh mẽ liền đỡ lấy người Giản Mạt.

Giản Mạt có chút sợ hãi chậm rãi mở mắt ra, cảm giác đang say cũng bị dọa làm cho tỉnh lại mấy phần, cô chậm rãi vỗ vỗ mi mắt, nhìn về phía người đàn ông đang đỡ cô.

Mưa phùn hòa cùng ánh đèn giao thông, đem gương mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần đang cúi xuống chiếu rọi được một nửa, nhưng lại nói hắn lúc này đang đứng ngược sáng với Giản Mạt, cho nên căn bản cô nhìn không rõ hắn là ai.

Cô... Như thế nào lại cảm giác như cô đang nhìn thấy Cố Bắc Thần vậy chứ?

Bởi vì uống rượu, cho nên liền sinh ra ảo giác như hư như thật này, làm cho mặt Giản Mạt có chút khô nóng, cô hoảng loạn nghĩ muốn đứng lên, nhưng ai biết được dưới chân lại trượt một cái, cô lại một lần nữa ngã về vòng tay kia.

Lý Tiểu Nguyệt trơ mắt nhìn một màn như vậy, bắt đầu có chút phản ứng không kịp, khẽ nhíu mày: "Cố Bắc Thần tại sao lại ở chỗ này?"

"Ngu xuẩn!" Thanh âm lạnh lùng của Cố Bắc Thần truyền ra khỏi môi mỏng, lộ ra một tia cảm xúc phức tạp đem Giản Mạt đỡ lên.

Giản Mạt lúc này mới nhìn rõ người trước mắt mình là ai, con ngươi bỗng nhiên phóng đại, kinh hô: "Cố Bắc Thần?"

Bị cô mang cả họ lẫn tên gọi thẳng ra như vậy, Cố Bắc Thần lập tức nhíu mày kiếm, nói: "Em ở chỗ này nổi điên cái gì vậy hả?" Ánh mắt vượt qua

https://thuviensach.vn

người Giản Mạt nhìn về phía chai rượu còn đang nằm trong tay Lý Tiểu Nguyệt, lập tức cười lạnh: "Là người, quả nhiên không thể sống được quá an nhàn."

Lý Tiểu Nguyệt bởi vì lời nói của Cố Bắc Thần bỗng nhiên ngừng bước chân, tầm mắt xuyên qua làn mưa phùn nhìn hắn, âm trầm nói: "Mạt Mạt nói hôm nay cô ấy dọn nhà, cao hứng... nên liền ra ngoài uống một ly."

Lý Tiểu Nguyệt cố ý nhấn mạnh hai chữ "cao hứng", nếu như Cố Bắc Thần đối với Giản Mạt có một chút cảm giác, như vậy... hắn ít nhiều gì cũng sẽ có phản ứng với hai chữ này.

"Cao hứng?" Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, lộ ra hơi thở giá lạnh.

Lý Tiểu Nguyệt nhíu mày gật đầu, không nhìn vào ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần, mà liếc nhìn Giản Mạt đã rơi vào cơn say ở bên cạnh, sau đó mới chậm rãi lên tiếng: "Mạt Mạt nói... nhà trọ kia có thể là tiền bồi thường ly hôn anh cho cô ấy."

Gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần trong nháy mắt đen lại, ở trong làn mưa phùn còn đang rơi, phá lệ mà âm trầm.

"Bất quá... Thần thiếu, anh thật sự muốn cùng Mạt Mạt ly hôn sao?" Lý Tiểu Nguyệt cố gắng hỏi ra sự nghi hoặc của mình.

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ lạnh lùng thu lại tầm mắt, nhìn về phía Giản Mạt đang đứng bên cạng gõ gõ đầu dường như muốn tĩnh táo một chút, sau đó một phen nắm lấy cánh tay cô, hướng về phía xe đang đậu gần đó mà lôi đi...

Giản Mạt bởi vì say rượu lại còn mắc mưa, đầu óc có chút choáng váng, bị Cố Bắc Thần kéo đi như vậy, bước chân liền lảo đảo cơ hồ như thoe không kịp: "Anh chậm lại một chút... A! Cố Bắc Thần, anh làm em đau đó..."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần một chút cũng không dịu dàng, đem Giản Mạt nhét vào ghế lái phụ, sau đó cấm lấy chìa khóa xe, quay đầu lại liếc nhìn Lý Tiểu Nguyệt ở phía sau, ra hiệu cho Tiêu Cảnh.

"Tôi đưa Lý tiểu thư trở về." Tiêu Cảnh vội vàng chủ động nhận nhiệm vụ.

Cố Bắc Thần không nói gì, trực tiếp mở cửa ghế lái ra ngồi vào, liền thấy Giản Mạt đang muốn mở cửa xe... Hắn không nhanh không chậm ấn xuống nút khóa cửa xe, một phen đem cô kéo lại, thắt dây an toàn.

Giản Mạt có chút phản kháng: "Em muốn đi cùng Tiểu Nguyệt, em muốn đi cùng Tiểu Nguyệt!" Sau đó liền định đem dây an toàn tháo ra.

Cố Bắc Thần chưa từng thấy qua bộ dạng khi uống say của Giản Mạt, nếu như nói bộ dáng cô nhảy tango lúc ấy làm cho hắn có bao nhiêu trầm mê, thì bộ dạng của cô lúc này làm cho hắn có bao nhiêu phản cảm.

"Tiêu Cảnh sẽ đưa cô ấy về!" Cố Bắc Thần cố nhịn xuống ngọn lửa giận đang bốc lên trong lòng.

Giản Mạt nhất quyết không buông tha liền muốn tháo dây an toàn: "Không cần anh lo...!"

"Giản Mạt!" Cố Bắc Thần bị Giản Mạt không biết phân rõ phải trái làm cho có chút bực bội, nhưng nhìn lại bộ dáng ngây thơ mơ màng say của cô, rốt cuộc cũng nhịn xuống, nói: "Lý Tiểu Nguyệt vừa mới sẩy thai không bao lâu, em tính làm cho cả em cùng cô ấy ở trong mưa rồi bị bệnh hết cả sao?"

Thanh âm lạnh lùng lộ ra tia rét lạnh, Cố Bắc Thần thấy Giản Mạt còn đang giãy giụa, cười lạnh nói: "Giản Mạt, em thật ích kỷ!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt dừng lại động tác muốn cởi dây an toàn, ánh mắt cô mơ màng nhìn Cố Bắc Thần, hô hấp bắt đầu có chút nặng nề khởi đến: "Cố Bắc Thần, anh mới ích kỷ!"

Cô có chút gào thét hô lên tiếng, mũi bỗng nhiên chua xót, sau đó viền mắt của cô cũng lập tức đỏ lên.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, qua một lúc lâu, mới chậm rãi nói: "Anh bảo em chuyển ra Lam Trạch Viên... Giản Mạt, em không vui, có phải hay không?" Hắn không chờ Giản Mạt trả lời, liền tiếp tục hỏi: "Là bởi vì anh bảo em chuyển đi, em không vui, hay là bởi vì không có biệt thự ở nữa, em không vui?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Em Không Muốn Chuyển, Có Thể Không Chuyển!

Lời nói của Cố Bắc Thần làm cho dòng suy nghĩ của Giản Mạt bị đứt đoạn, khẽ phe phẩy mi mắt không biết là vì nước mắt hay nước mưa mà có chút bết dính, tầm mắt trống rỗng không có điểm sang nhìn hắn một lúc lâu, sau đó mới chậm rãi nói: "Em không vui? Em vì sao lại không vui chứ?"

Cô hỏi lại, hai năm qua cô đã vô thức ngụy trang những cảm xúc hèn mọn của bản thân mình: "Em rất vui vẻ mà... Bởi vì em rất vui, nên đêm nay em mới đi chúc mừng!"

Giọng nói của Giản Mạt có chút lè nhè, men say dần làm cho tầm mắt cô ngày càng mơ màng, không nhìn thấy gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị đã ám trầm một mảng của Cố Bắc Thần, còn tiếp tục nói: "A Thần, cảm ơn anh..."

Cô nhếch khóe miệng, cánh tay câu ở trên cổ Cố Bắc Thần, sau đó tiến lên ở trên gương mặt tuấn tú của hắn hạ xuống một cái hôn: "Em thực sự, thực sự rất thích nơi ở mới đó... Hì hì..."

Trong lòng Cố Bắc Thần ngày càng phát ra hơi thở ủ dột, chủ động tháo cánh tay Giản Mạt đang câu trên cổ hắn ra, lái xe rời đi...

Chiếc xe điên cuồng phóng đi trong làn mưa phùn lất phất, rất nhiều lần nguy hiểm ngay trước mắt mà xe vẫn tránh được, ban đêm vốn yên tĩnh vì tiếng còi xe gào rú mà trở nên ầm ĩ.

https://thuviensach.vn

"Dừng... Ợ... Dừng xe..." Giản Mạt bởi vì uống rượu, đâu thể nào chịu được tốc độ xe như vậy, chỉ chốc lát sau, trong bụng liền dâng lên một cơn song triều vô cùng khó chịu.

Cố Bắc Thần không để ý, vẫn tiếp tục đạp chân ga chạy thẳng tới...

"A Thần... Ưm... Dừng... Dừng xe lại..." Giản Mạt dung chút lý trí cuối cùng cố gắng nhẫn nhịn, nhưng cô rốt cuộc cũng không nhịn được.

"Két..."

Tiếng xe thắng gấp chói tai đột ngột vang lên, Giản Mạt vội vàng mở cửa xe chạy ra ngoài, chống vào một thân cây gần đó bắt đầu nôn.

Ánh mắt Cố Bắc Thầm u ám nhìn Giản Mạt đang khom người non ở đó, sắc mặt phủ đầy hắc tuyến. Nhịn một lúc lâu, hắn mới lấy bình nước để trong hộp xe bên cạnh rồi xuống xe, đi tới chỗ Giản Mạt đang đứng đưa cho cô.

Giản Mạt vẫn còn đang nôn, kỳ thực đã sớm đem hết mọi thứ trong bụng nôn hết ra... Buổi tối vốn dĩ cô không ăn gì, hậu quả của việc để bụng rỗng uống rượu chính là như bây giờ, cảm giác giống như có ai đó bỏ một cục than nóng vào bụng cô, vừa nóng lại vừa đau...

Giản Mạt khổ sở cau lại mày, tay vô thực vỗ về dạ dày đang khó chịu, bởi vì nôn cùng với cảm giác đau, mặt của cô đã trở nên tái xanh.

"Đáng đời!" Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, sau đó đem bình nước đưa cho cô.

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía hắn, khó khăn nuốt nuốt xuống, nhìn xuống cảm giác khó chịu cầm lấy bình nước súc miệng... Chỉ là, cơn đau trong bụng kia không ngừng dâng lên làm cho cô nhịn không được lại nôn ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ mặt thống khổ của Giản Mạt, ánh mắt Cố Bắc Thần dần trở nên sâu thẳm: "Buối tối đã ăn gì chưa?"

Giản Mạt chỉ đưa tay ấn ấn dạ dày, cắn răng ẩn nhẫn cơn đau đang truyền đến, không nói gì.

Tầm mắt Cố Bắc Thần càng ngày càng sâu, hắn đen mặt một bước tiến lên, đem Giản Mạt ôm ngang lên, đi trở lại xe...

Giản Mạt vô thực cuộn tròn thân thể lại, cũng không biết có phải là sợ Cố Bắc Thần nhìn thấy biểu tình thống khổ trên mặt cô hay không, cô liền đem mặt vùi sâu vào lồng ngực rộng lớn của Cố Bắc Thần.

Nhìn bộ dáng ỷ lại như vậy của Giản Mạt, tầm mắt Cố Bắc Thần hơi hạ xuống, đem cô nhẹ nhàng đặt vào trong xe, giúp cô cài dây an toàn, sau đó vòng qua xe, mở cửa ngồi vào ghế lái bên cạnh.

Tốc độ xe không nhanh không chậm, bình ổn hướng về phía Lam Trạch Viên chạy tới, Giản Mạt nhìn nhìn cảnh vật hai bên đường, khẽ nhíu mày, giọng nói không có cút sức lực vang lên lời nhắc nhở: "Đây không phải là đường về Nhuận Trạch Viên..."

"Ừm." Cố Bắc Thần lạnh lùng ứng thanh.

"Chúng ta đi đâu vậy?" Giản Mạt lại hỏi lần nữa.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, rồi lại nhìn về phía trước, lãnh đạm nói: "Về Lam Trạch Viên."

"Em đã chuyển đến Nhuận Trạch Viên rồi." Giản Mạt có chút bốc đồng nói.

"Vậy thì sao?" Cố Bắc Thần cười lạnh hỏi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay đang ấn trên dạ dày của Giản Mạt nắm chặt, nhẫn nhịn một chút mới nói: "Quần áo của em cũng đã đều mang đến đó rồi..."

"Ừm!" Cố Bắc Thần lại lãnh đạm đáp lời.

Giản Mạt bị thái độ bình thản đó của hắn làm cho tức đến mức thở dốc, cắn răng nói: "Em phải về Nhuận Trạch Viên."

"Két..." một tiếng, xe bỗng nhiên dừng lại ở giữa đường, cũng may đang là đêm khuya, lại còn đang đi trên đường thông khu biệt thự, nên trên đường không có xe.

"Giản Mạt, em đang tùy hứng điều gì vậy?" Cố Bắc Thần cười lạnh, ưng con ngươi càng lạnh lùng nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt ngơ ngẩn nhìn Cố Bắc Thần, khóe miệng đột nhiên câu lên ý cười: "Tùy hứng?" Cô khẽ hỏi nhẹ một tiếng, cảm thấy càng them buồn cười: "A Thần, em kết hôn với anh hai năm... Anh cảm thấy hai chữ "tùy hứng" này có thể thích hợp dung để hình dung lên người em sao?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần như ngộ ra điều gì đó, đột nhiên đáy mắt càng sâu hơn. Đúng vậy, từ khi Giản Mạt bắt đầu kết hôn với hắn, cho đến tận bây giờ cũng không có bất cứ quan hệ nào với hai chữ "tùy hứng" này... Nhưng, chính là bởi vì cô không hề tùy hứng, cho nên chuyện gì cô cũng xem như không sao cả, mới làm cho hắn càng thêm tức giận!

Giản Mạt âm thầm hít một hơi thật sâu xuống, đưa mắt nhìn đi chỗ khác né đi ánh nhìn dường như có thể thấu được mọi thứ của Cố Bắc Thần: "A Thần..." Cô nhẹ nhàng gọi hắn, nói: "Quần áo của em đều ướt cả rồi, có thể đi về trước được không?" Cô ngẩn mặt khẽ chớp mi mắt, làm ra bộ dáng đáng thương: "Dạ dày của em không thoải mái, có thể em còn bị cảm mạo nữa... Em còn muốn hoàn thành bản thiết kế em còn chưa vẽ xong, em cũng không cơ hội thật vất vả mới có được lại mất đi."

https://thuviensach.vn

Đúng, chính là bộ dáng vừa hờn dỗi lại đáng thương này... Là bộ dạng hai năm qua Cố Bắc Thần thích nhất ở Giản Mạt, nhưng ngay lúc này lại vô cùng chán ghét.

Ngày đó, hắn đã suy nghĩ đến rất nhiều bộ dáng của Giản Mạt khi chuyển ra Lam Trạch Viên, thế nhưng duy chỉ có bộ dáng bày ra vẻ không sao cả của cô là hắn lại không nghĩ đến... Khi nhìn thấy biểu tình của cô như vậy, hắn tức giận.

Phải, tức giận... Bao nhiêu kiềm nén bấy lâu cũng không còn nữa.

Hai ngày sau, hắn không đi dọn nhà cùng với cô, chỉ giao cho Tiêu Cảnh sau khi chuẩn bị xong nhà thì cho cô dọn đến đó... Tiêu Cảnh lúc trở về, hắn trong lúc vô tình nghe được cậu ấy nói với Tô San rằng, cô đối với việc dọn nhà rất vui vẻ!

Đúng vậy, rất vui vẻ! Cô đối với hắn cho đến bây giờ cũng chỉ là vì có tiền tài vật chất, không hơn!

Bản thân hắn chính là muốn một bà xã như vậy, mà cô thì thập phần thích hợp... Vậy hắn tức giận cái gì?

Cố Bắc Thần âm thầm tự giễu, ánh mắt mỗi lúc một sâu, lại lần nữa đạp ga cho xe rời đi...

Lúc quay đầu xe, lốp xe ma sát với mặt đường truyền đến âm thanh chói tai.

Dạ dày co rút càng ngày càng đau, Giản Mạt vẫn lấy tay ấn xuống dạ dày, đem mặt vùi ở một bên, cực lực cắn môi dưới ẩn nhẫn cơn đau... Cô không cần biết bộ dáng của mình lúc này khó coi như thế nào, chỉ là kiêu ngạo không muốn cho Cố Bắc Thần nhìn thấy bộ dáng cô nhẫn nhịn cơn đau.

https://thuviensach.vn

Đèn đường bên ngoài rất nhanh đã bị bỏ lại phía sau, đèn xe ở trong mưa kéo thành từng đợt ánh sang óng ánh mơ màng...

Đầu Giản Mạt lúc này bắt đầu truyền đến cơn đau, trên người truyền đến từng cơn rét lạnh.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn thân thể khẽ run của Giản Mạt, con ngươi sắc bén âm trầm một mảng nhưng rất nhanh lại thu hồi lại ánh mắt như bình thường, đem máy sưởi trong xe mở lên tối đa.

Từng đợt gió ấm thổi đến, cảm giác rét lạnh trên người Giản Mạt vừa mới thả lòng ra được một chút, nhưng dạ dày co rút vẫn còn nhói lên từng cơn, làm cho hô hấp của cô loạn nhịp, đứt đoạn.

Khi đến bãi đỗ xe của Nhuận Trạch Viên, Giản Mạt đã mơ mơ màng màng nhắm nghiền mắt lại, không biết là bởi vì cồn trong rượu hay là do đau đầu.

Cố Bắc Thần cẩn thận dừng xe lại, nhìn bộ dạng khí bất đánh một chỗ đến của Giản Mạt. Xuống xe, nhẹ nhàng đem Giản Mạt ở ghế lái phụ ôm ra, sau đó đi vào thang máy... Một loạt hành động diễn ra liền mạch lưu loát.

Giản Mạt gối đầu trên khuỷu tay Cố Bắc Thần, tầm mắt mơ màng nhìn khuôn cằm cương nghị của hắn. Đột nhiên, mũi bỗng dưng chua xót, viền mắt liền đỏ lên.

Cố Bắc Thần cúi đầu nhìn xuống... Giản Mạt vội vàng đem mặt mình vùi vào lồng ngực của hắn, đem tất cả bi thương che lấp toàn bộ.

"Mạt nhi..." Cố Bắc Thần thu lại tầm mắt, nhìn về phía trước: "Nếu như em không muốn chuyển, có thể không chuyển!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Đích Thân Hắn Nấu Trà Gừng

EDITOR: AN NHIÊN

Giản Mạt chỉ nằm trong lòng Cố Bắc Thần vùi mặt sâu vào ngực hắn, không nói lời nào.

Cố Bắc Thần âm thầm khẽ thở dài, cảm thấy trong lòng phảng phất có thứ gì đó thay đổi... Nhưng rốt cuộc là cái gì thay đổi, hắn cũng không nghiêm túc suy nghĩ đến.

"Đinh" một tiếng truyền đến, thang máy đã đến tầng cao nhất.

Ấn mật mã, mở cửa bước vào trong, Cố Bắc Thần nhìn xung quanh một vòng, sau đó cầm điều khiển từ xa mở máy điều hòa, đem Giản Mạt ôm thẳng vào phòng tắm: "Tắm nước nóng một chút trước đã..." Thanh âm của hắn trầm thấp, nói xong, liếc nhìn đôi mắt đỏ hồng của Giản Mạt một cái, xoay người ra khỏi phòng tắm.

Giản Mạt đảo đảo con người, cười tự giễu, cảm thấy mình càng lúc càng khác người...

Bởi vì dạ dày còn đang co rút từng đợt đau đớn, cộng them việc mắc mưa khi say rượu, đầu càng đau lợi hại, Giản Mạt cũng chỉ tùy tiện rửa mình một chút liền khoác áo choàng tắm ra ngoài.

Cố Bắc Thần không có ở phòng ngủ, Giản Mạt lúc này đang khó chịu trong người nên cũng không có tâm tình để ý đến việc hắn đã đi hay chưa,

https://thuviensach.vn

chỉ nằm bò trên giường ngủ, cầm lấy một cái gối đặt ở dạ dày, nhẫn nhịn cơn đau.

Cũng không biết đã qua bao lâu, ngay lúc đầu óc Giản Mạt có chút mơ mơ hồ hồ, cửa phòng ngủ bị mở ra, Cố Bắc Thần trong tay bưng một cái bát đi đến...

"Đến đây, uống cái này đi." Cố Bắc Thần phát ra âm thanh trầm thấp mà lãnh đạm.

Giản Mạt hư hư ảo ảo chớp chớp mắt: "Em không muốn uống thuộc đâu... Nằm nghỉ một chút sẽ không có việc gì mà."

Đôi mày kiếm của Cố Bắc Thần trong nháy mắt chợt nhíu lại, đối với việc Giản Mạt cùng với Thẩm Sơ không thích uống thuốc giống như nhau khiến cho con ngươi của hắn hiện lên một mảng âm u.

Đem bát trong tay đặt xuống tủ đầu giường, sau đó cũng không quan tâm đến việc Giản Mạt có đồng ý hay không, Cố Bắc Thần trực tiếp ngồi xuống giường, đem cô đỡ lên dựa vào người mình: "Không phải thuốc..." Nói xong, đem cái bát đặt trên tủ đầu giường bê qua.

Hương thơm nhàn nhạt lan tỏa, Giản Mạt hơi đảo con ngươi nhìn nhìn, nước canh màu đỏ sậm tản ra làn khói ấm áp.

Lúc uống vào có chút cay cay, nhưng sau đó liền được vị ngọt từ hơi thở che lấp... Nước gừng đường đỏ theo đầu lưỡi trượt vào cổ họng, không đầy một lát, dạ dày liền truyền đến cảm giác ấm áp dễ chịu.

"Cái này ở đâu ra vậy?" Giản Mạt có chút dựa dẫm hỏi.

Cố Bắc Thần lạnh lùng đặt bát xuống, không nói gì.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn gương mặt cố nén giận của hắn, đột nhiên cười khởi đến: "Là anh nấu được sao?"

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, vẫn không chịu nói chuyện.

Giản Mạt lại cười, dưới ánh đèn, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt bởi vì nụ cười kia mà phá lệ mê người: "Anh lại còn nấu được trà gừng đường đỏ sao..." Cô đột nhiên nhíu mày: "A Thần, anh không phải vì thiếu nữ nhân mà không sống được đấy chứ?"

Vốn chỉ là một lời nói trêu đùa, nhưng ánh mắt Cố Bắc Thần lại tối lại, trong lòng Giản Mạt lập tức rơi "lộp bộp" một tiếng.

"Em là người thứ hai!" Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng.

"Phải không?" Giản Mạt giật giật khóe miệng, tâm giống như là đang ở bên vách núi, chỉ lần không cẩn thận, sẩy chân một cái, sẽ rơi xuống vực sâu vạn trượng, cô biết mình không nên hỏi, nhưng lại không điều khiển được cái miệng: "Vậy... người thứ nhất kia là ai vậy?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Giản Mạt, cũng không nói lời nào liền đứng dậy, sau đó đi lấy máy sấy tóc qua... Ra hiệu cho Giản Mạt đem đầu gối ở trên đùi hắn, hắn bắt đầu mở máy sấy sấy tóc cho cô.

Làn gió ấm áp theo tiếng từ máy sấy tóc truyền đến, Giản Mạt nỗ lực không nghĩ đến người đầu tiên kia là ai nữa, làn gió ấm áp kia cũng làm cho tim cô trở nên bình tĩnh lại. Lúc này lại đột nhiên nhớ tới... Kỳ thực, trong hai năm qua, hai người bọn họ ở chung không phải lúc nào cũng ở trên giường.

Giản Mạt à, nếu như đây là cũng khoảng thời gian cuối cùng, vậy thì hãy để nó trôi qua thật yên ổn đi... Ít nhất là, mày cũng không phải là thua toàn bộ.

https://thuviensach.vn

"A Thần..."

"Hửm?" Cố Bắc Thần lãnh đạm ứng thanh.

Giản Mạt ngước mắt lên nhìn kỹ hắn: "Hội nghị ngày đó anh sẽ tham gia sao?"

"Sẽ không." Cố Bắc Thần lạnh lùng nói: "Chút chuyện nhỏ này cũng muốn anh tham gia, như vậy anh chẳng phải sẽ bận chết sao?"

Giản Mạt vừa nghe, lập tức hỏi: "Vậy tại sao ngày đó chỉ là họp một chuyện nhỏ anh cũng tham gia?"

Cố Bắc Thần tức thì nhíu mày kiếm, con ngươi sắc bén thâm thúy nhìn vào đôi mắt Giản Mạt.Giản Mạt đột nhiên cười có chút giảo hoạt, ý cười lan lên tận khóe mắt đắc ý nói: "Sẽ không... là bởi vì anh muốn xem xem em có nhớ ngày kỷ niệm gặp nhau của hai chúng ta không đấy chứ?"

"..." Ánh mắt Cố Bắc Thần đen lại: "Em đừng có ảo tưởng quá, anh chỉ đang nhìn xem cơ hội mà anh cho em, em làm sao chế tạo lại được bản thiết kế ấy thôi."

Giản Mạt lật người một chút, bởi vì lúc nảy uống nước gừng đường đỏ, dạ dày co rút đã giảm đi đau đớn, cả người cô bây giờ nhìn qua đã có tinh thần hơn không ít: "Em quả thật là muốn nói như vậy đó."

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, tắt máy sấy: "Anh không có quyền cũng không có năng lực ngăn cản suy nghĩ của em."

"..." Khóe miệng Giản Mạt co quắp xuống, đối với lời nói lãnh trào vừa rồi của Cố Bắc Thần, chỉ bĩu môi lầm bầm trong miệng: "Tốt nhất ngày đó anh đừng có đi!"

https://thuviensach.vn

Con ngươi sắc bén của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt thật sau, môi mỏng câu lên một chút ý cười như có như không, lạnh lùng nhíu mày nói: "Thế nào, sợ anh nhìn thấy bộ dáng thua thảm hại của em sao?"

"Anh liền biết nhất định em sẽ thua sao?" Giản Mạt hừ hừ.

Cố Bắc Thần cười cười không nói gì, đứng dậy đi vào phòng tắm... Không đầy một lát sau, bên trong truyền ra tiếng nước chảy từ vòi hoa sen.

Giản Mạt nằm bò ở trên gối, cũng không biết có phải là vì thay đổi hoàn cảnh hay không, trong lòng cô có chút kháng cự.

Cố Bắc Thần tắm rửa xong đi ra, liền nhìn thấy một bộ dáng tự do của Giản Mạt: "Còn không thoải mái sao?"

Hắn nhẹ nhíu mày kiếm: "Có muốn đến bệnh viện kiểm tra một chút hay không?"

"Không có, tốt hơn nhiều rồi..." Giản Mạt thì thầm nói: "Chỉ là thay đổi hoàn cảnh, có chút không thích ứng, chưa quen thôi."

Cố Bắc Thần âm thầm than nhẹ một tiếng, nằm xuống giường đem Giản Mạt đang nằm bên cạnh kéo vào trong ngực, ôm chặt, giọng nói trầm thấp giàu từ tính tràn ra môi mỏng: "Nằm trong lòng anh còn không thích ứng sao?"

Trong lòng Giản Mạt có chút lành lạnh, nhưng khóe miệng lại nở nụ cười, nói: "Ông xã ôm ấp tốt thật..." Cô hơi ngẩng mặt lên, ngay ở khóe môi Cố Bắc Thần hạ xuống một nụ hôn.

Con ngươi Cố Bắc Thần híp lại: "Nếu như em cảm thấy cơ thể của em hiện giờ có thể thừa sức tiếp nhận anh, anh sẽ không để ý đến việc em tiếp tục nghịch lửa đâu..."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vừa nghe xong, lập tức ngoan ngoãn nằm xuống khuỷu tay của Cố Bắc Thần.

"Mạt nhi..."

"Hửm?" Giản Mạt nhẹ nhàng ứng thanh.

Cố Bắc Thần mấp máy môi mỏng cả nửa ngày, rốt cuộc lại đem lời vừa muốn nói nuốt xuống, chỉ mở miệng nói: "Ngủ đi!"

"Ừm... Ông xã, ngủ ngon!"

"Ngủ ngon!" Cố Bắc Thần nói, cầm điều khiển từ xa tắt đèn.

Màn đêm bao phủ, Giản Mạt gối đầu ở khuỷu tay Cố Bắc Thần đã ngoan ngoãn ngủ yên.

Cố Bắc Thần mở to mắt, mực đồng thâm thúy như ánh trăng đen của người nắm trong tay quyền quyết định, lộ ra hơi thở ngưng trọng, âm trầm.

Đêm, mưa phùn dần dần nguôi bớt, nhưng cũng không cách nào ngăn cản cuộc sống về đêm của từng bước chân con người.

Thẩm Sơ sau khi cùng mấy người bạn bè tụ hội xong thì về nhà, thấy trong biệt thự vẫn còn sáng đèn, tay hơi nắm chặt lại, cao ngạo đạp lên nền đất đi vào...

"Ba, ba còn chưa ngủ sao?" Thẩm Sơ nhìn Thẩm Hàng Chi còn đang ngồi trên ghế sô pha đọc báo, chào hỏi.

"Ừ." Thẩm Hàng Chi trả lời sau đó xếp báo lại nhìn về phía Thẩm Sơ: "Đang đợi con."

Thẩm Sơ bất giác nhấp môi dưới, đi tới: "Đã trễ thế này rồi, ba có chuyện gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Con trở về cũng đã mấy ngày." Ánh mắt Thẩm Hàng Chi lộ ra tia lợi hại: "Giữa con và Cố Bắc Thần là như thế nào?"

Thẩm Sơ rũ mắt xuống, che giấu đáy mắt khác thường, sau đó thần sắc bình tĩnh nói: "Chúng con đã cách ra nhau năm năm rồi, huống chi..." Cô ngước mắt, đã giấu đi đáy mắt khác thường: "... Anh ta hiện tại, nói như thế nào thì cũng là đã kết hôn rồi."

Thẩm Hàng Chi vừa nghe, cười lạnh một tiếng nói: "JK tối đa không thể chống đỡ quá hai tháng, Thẩm Sơ, con chẳng lẽ không hiểu được mục đích lần này trở về của con là gì sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Gặp Lại Giản Hành

EDITOR: AN TRIỆU

BETA-ER: AN NHIÊN

Thẩm Sơ hơi nắm chặt tay, mi mắt rung nhẹ, sau đó mới nói: "Con biết rồi..." Cô âm thầm cắn chặt răng: "Ba, nếu không còn việc gì nữa thì con xin phép lên lầu trước."

"Ừm." Thẩm Hàng Chi lãnh đạm ứng thanh, ánh mắt sâu xa mà sắc bén nhìn Thẩm Sơ nói: "Ba đáp ứng con thì ba đương nhiên sẽ làm được, chỉ là... Tiểu Sơ, tình thế hiện giờ là như thế nào, con tốt nhất phải nhìn cho rõ."

Thẩm Sơ vừa mới di chuyển, thân thể đột nhiên đình trệ, mím chặt môi dưới sau đó quay đầu nhìn Thẩm Hàng Chi nói: "Ba, nếu con đã trở về, tất nhiên sẽ không làm cho JK xảy ra chuyện... Ở phía Bắc Thần con sẽ nghĩ cách."

Dứt lời, cô liếm môi dưới sau đó xoay người lên lầu.

Đóng cửa phòng ngủ lại, Thẩm Sơ vô lực dựa vào trên cửa, ngay sau đó, tay nắm chặt lại thành quyền, hết sức ẩn nhẫn...

...

Mưa bên ngoài đột nhiên lớn lên, âm thanh "lốp bốp" đập vào cửa sổ, làm cho lòng người cũng càng thêm phiền não.

https://thuviensach.vn

Chuông điện thoại đúng lúc vang lên, Thẩm Sơ mở túi xách lấy ra di động, nhìn số điện thoại gọi đến, nhất thời... Sắc mặt hiện lên một tia cảm xúc phấn khởi.

Cô tiếp điện thoại đặt ở bên tai, nỗ lực bình ổn tâm tình cùng hô to: " Mẹ..."

"Ừm." La Nguyệt Mạn đáp một tiếng, mới hỏi: "Con ở bên kia hẳn là đã khuya rồi phải không?"

"Dạ..." Thẩm Sơ vô lực hướng mép giường đi tới, sau khi ngồi xuống, sau đó trực tiếp nằm hẳn xuống: "Ba gọi điện cho mẹ rồi hả?" Cô cũng đã biết nhưng vẫn cố hỏi rõ.

La Nguyệt Mạn nói: "Tiểu Sơ, con cũng đừng trách ba con..." Bà than nhẹ một tiếng: "Ba con mấy năm nay sống cũng không dễ dàng."

Thẩm Sơ đột nhiên muốn cười, muốn cười rất to: "Ba sống không dễ dàng, vậy con thì sao?" Trong chốc lát hốc mắt của cô đã đỏ lên, cô ngồi dậy: "Năm năm trước, bởi vì một câu của ba mà con phải rời đi, năm năm sau... Con lại bởi vì một câu của ba liền phải quay trở về." Cô nghiến răng: "Mẹ, con là người chứ không phải là máy móc!"

Mũi La Nguyệt Mạn cũng xót xa: "Tiểu Sơ, lúc này... Coi như là vì mẹ, được không?"

Thẩm Sơ âm thầm hít vào một hơi, chịu đựng trong hốc mắt đã trở lên mờ mịt vì hơi nước, hơi hơi ngửa đầu để nó không rơi xuống, cắn răng nói: "Chính là bởi vì mẹ..." Dứt lời, cô rốt cuộc khống chế không được cúp điện thoại, nằm nhoài lên gối, nghẹn ngào khóc.

Mưa, càng rơi xuống càng lớn, dường như muốn tẩy sạch duyên số của trần gian.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nghe tiếng hít thở dần dần đều đặn của Giản Mạt truyền đến, rồi mới nhẹ nhàng rút cánh tay ra, đem đầu cô chậm rãi đặt lên gối...

Giản Mạt có chút bất an mà trở mình sau đó tiếp tục ngủ, Cố Bắc Thần thấy cô không có khuynh hướng sẽ tỉnh lại thì mới đứng lên.

Cầm di động ra khỏi phòng ngủ, Cố Bắc Thần hướng ban công đi đến đồng thời bấm một dãy số: "Chuyện đó giải quyết thế nào rồi?"

Tiêu Cảnh xoa xoa ấn đường: "Vẫn còn đang theo dõi..." Hắn dừng một chút mới tiếp tục nói: "Thần thiếu, chuyện này có điểm rất kì lạ."

"Hửm?" Cố Bắc Thần nhẹ nhàng đáp.

Tiêu Cảnh nhìn trên máy tính đang báo về tin tức, dừng một chút mới nói: "Tôi đang tìm lại thông tin vào thời điểm JK bên kia xảy ra chuyện, trong lúc vô tình phát hiện ra một ít chuyện của năm năm trước... Tôi cảm thấy, có khả năng JK cùng Hoài nhị gia kỳ thật đã sớm hợp tác cùng nhau."

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên lạnh lẽo, ánh mắt híp lại, lạnh lùng nói: "Đế Hoàng đã sắp tới lễ kỉ niệm một năm thành lập... Tôi ngược lại rất mong chờ, Nhị bá lần này mang đến lễ vật gì cho chúng ta."

Tiêu Cảnh rõ ràng có phần nặng nề: "Thần thiếu, JK lần này cần thu mua, Hoài nhị gia mấy năm cũng không xuất hiện, đột nhiên tại giờ phút quan trọng này lại trở về... Chuyện này quá kỳ lạ."

"Việc nên giải quyết, dù sao cũng phải giải quyết..." Sự lạnh lùng trên mặt Cố Bắc Thần thoáng chốc đã khôi phục vẻ bình tĩnh.

Sáng sớm hôm sau, bởi vì trời mưa nên muốn tới muộn hơn so với mọi ngày một chút, trong không khí xen lẫn một chút khí tức ướt lạnh...

https://thuviensach.vn

Lúc Giản Mạt tỉnh lại, Cố Bắc Thần đã không còn ở đây nữa, cô xoa xoa cái đầu mờ mịt, nhìn hai bên một chút, không thấy cóng dáng Cố Bắc Thần đâu... Cuối cùng tầm mắt dừng lại trên tờ giấy ghi chú ở tủ đầu giường.

Cầm lấy, chỉ thấy phía trên viết: Hy vọng lần sau khi em nhảy điệu Tango, là ở trong tay anh!

Giản Mạt hơi hơi ngạc nhiên, nháy mắt nhớ tới sự việc tối hôm qua. "Pằng" một cái, nháy mắt mặt liền đỏ lên.

Vốn dĩ muốn cho tâm của chính mình một nghi thức tạm biệt, ai biết cuối cùng lại gặp được Cố Bắc Thần... Không chỉ có như thế, còn đem lớp ngụy trang hai năm vừa qua lập tức phá hủy toàn bộ.

Tầm mắt theo bản năng nhìn về cái chén không ở phía trên tủ đầu giường, tầm mắt Giản Mạt dần trở nên tan rã... Cuối cùng, khóe miệng cười tự giễu, rũ mắt nhìn về phía tờ giấy ghi chú: "Chỉ sợ... Vĩnh viễn sẽ không có cơ hội này nữa."

Giản Mạt khô khốc giật giật khóe miệng sau đó đem tờ ghi chú để vào trong ngăn kéo, sau đó mới đi rửa mặt...

Bên ngoài mưa vẫn đang rơi, tí tách tí tách.

Bởi vì từ Nhuận Trạch Viên đến khu quốc tế Lăng Vũ chỉ cách có một con đường, nên Giản Mạt cũng không lái xe, mà che ô đi bộ dưới mưa.

Giản Mạt vừa ra khỏi ngả rẽ của Nhuận Trạch Viên, đột nhiên liền bị một người cản đường, cô không để ý đến, chỉ tránh qua một bên tiếp tục đi, nhưng người nọ vẫn chặn ở trước mặt cô.

Giản Mạt nhíu mày, nâng tầm mắt đồng thời đem cây dù ngã về phía sau... Thời điểm nhìn thấy rõ người chặn đường cô là ai, cô trừng lớn mắt: "Giản Hành!"

https://thuviensach.vn

Hai chữ này, Giản Mạt thốt lên cực kỳ căm phẫn.

Giản Hành cười cười: "Tiểu Mạt, sao không gọi anh trai vậy?"

Giản Mạt nắm chặt lấy cán dù, đôi mắt ngập tràn phẫn hận, hô hấp của cô cũng có chút dồn dập, thời điểm nhìn thấy Giản Hành ngay trước mắt, dường như mọi ký ước về hai năm trước đều quay về: "Anh trai sao? Ha ha..." Cô cười gượng: "Anh còn xứng để tôi kêu một tiếng "anh trai" sao?"

Giản Hành nhìn hai bên, tầm mắt của người đi đường lúc này đều dồn về phía họ: "Tiểu Mạt, chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện một chút đi."

"Giản Hành, tôi và anh còn có gì để nói sao?" Từng chữ, đều bị Giản Mạt thốt ra qua từng kẽ răng, mắt của cô liền đỏ lên: "Nói chuyện hai năm trước anh đã làm gì với tôi, hay là nói chuyện ba đã chết?" Cô gầm nhẹ một tiếng, dường như đem hết thẩy sự phẫn uất trong hai năm qua bùng phát.

Giản Hành nhìn ánh mắt của người xung quanh tập trung vào họ càng ngày càng nhiều, âm thầm chửi thề một câu, kéo tay Giản Mạt hướng một bên ngõ nhỏ đi tới.

Giản Mạt cũng quên mất phải giãy giụa, mãi đến khi bị kéo lại gần ngõ nhỏ mới chợt tỉnh: "Giản Hành, anh buông tôi ra..." Cô la lên thành tiếng, thấy Giản Hành không có ý định bỏ ra, nhấc chân hướng trên đùi hắn hung hăng mà đạp xuống.

Giản Hành bị đau, theo bản năng buông lỏng tay, Giản Mạt liền thoát khỏi kiềm chế của hắn.

Giản Mạt không biết Giản Hành đột nhiên xuất hiện là vì cái gì, ngày đó hắn còn trốn tránh cô lắm cơ mà, hôm nay lại không kiêng nể gì mà chặn ngay trước mặt cô: "Biến mất hai năm... Anh như thế nào còn có mặt mũi xuất hiện ở trước mặt tôi vậy?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Giản Hành thâm sâu, sau đó nói: "Nếu có thể, anh cũng không muốn xuất hiện!"

Giản Mạt vừa nghe, lạnh lùng chế giễu nhìn Giản Hành liền nói: "Vậy anh vì cái gì lại xuất hiện...Anh vì sao không biến mất, cả đời này cũng đừng xuất hiện ở trước mặt tôi." Tay cô gắt gao nắm chặt lấy cán dù, nhìn khuôn mặt một chút áy náy cũng không có của Giản Hành, nghiến răng nghiến lợi mà nói: "Giản Hành, người tôi không muốn nhìn thấy nhất trong cuộc đời này chính là anh!"

Dứt lời, Giản Mạt cắn răng nhanh chóng xoay người, cô sợ, sợ chỉ cần ở lại thêm một giây nữa, cô sẽ sụp đổ mất.

"Tiểu Mạt, anh rất cần tiền..." Giản Hành nhẫn nhịn, rốt cuộc nói: "Không nhiều đâu, chỉ cần một trăm vạn!"

Giản Mạt nghe xong liền xoay người, nhìn vẻ mặt tham lam của Giản Hành lại đột nhiên muốn cười, mà cô xác thật cũng cười: "Giản Hành, anh dựa vào cái gì mà cho rằng... Với cách anh đối với tôi như vậy, tôi sẽ còn cho anh tiền?" Ánh mắt cô trở nên rét lạnh giống như tiết trời hiện tại: "Không cần nghĩ đến việc tôi có nhiều tiền như thế, cho dù có, tôi cũng không cho anh!"

Lần này, Giản Mạt cũng không tiếp tục dừng lại lâu, xoay người liền nhanh chóng rời khỏi...

Giản Hằng khẽ cắn môi, hướng tới bóng dáng vội vàng của cô khẽ nói: "Quan hệ của em và Cố Bắc Thần anh thấy cũng không tệ nha..." Hắn thấy bước chân Giản Mạt vẫn không ngừng, lại vội vàng nói: "Giản Mạt, có phải em muốn chuyện hai năm trước em cùng vị lão đại kia lên giường bị lộ ra ngoài không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Kiếp Trước Tôi Mắc Nợ Anh Sao?

EDITOR: AIRY NGUYEN

Giản Mạt tức thì dừng bước, cơ thể cô run rẩy một cách không thể kiềm chế được, phải mất một lúc sau, cô quay lại, gương mặt trắng bệch cắn răng tức giận, cô gào thét: "Giản Hành... anh có còn là người nữa hay không?"

Giản Hành dù trong lòng thoáng giật mình sợ hãi, nhưng rất nhanh tự trấn an chính hắn và nói: "Anh cũng không muốn... nhưng hiện tại anh rất cần tiền!" Hắn bước đến hai bước, nắm lấy cánh tay Giản Mạt liền nói: "Em và Cố Bắc Thần quan hệ không tệ chút nào, đúng không? Một trăm vạn, chỉ cần một trăm vạn... Một trăm vạn đối với Cố Bắc Thần không là cái rắm gì cả... Tiểu Mạt, em gái giúp anh có được không?"

Giản Mạt cắn răng ra sức thoát khỏi sự kiềm chế của Giản Hành, cây dù rơi xuống, mưa rơi trên cơ thể cô, cái lạnh rét thấu xương làm cô cảm thấy như rơi vào hầm băng: "Tôi cùng Cố Bắc Thần không có quen biết... tôi cũng không có một trăm vạn!"

Cô run rẩy môi nói: "Giản Hành, mẹ vẫn còn nằm trong bệnh viện, để duy trì sự sống cho mẹ, tôi đã rất vất vả rồi..." Cô không thể khống chế được nước mắt đang trào ra: "Anh có thể mặc kệ sự sống chết của mẹ, nhưng tại sao anh còn xuất hiện trong tình cảnh này và đòi hỏi tôi như vậy?

Giản Mạt gào thét lên, những nỗi niềm bi ai chất chứa trong lòng suốt hai năm quá bộc phát ra một cách không thể kiềm chế...

Bởi vì đêm đó, cô và Sở Tử Tiêu đã không thể nào ở bên nhau.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đêm đó, cô đã đem chính mình bán cho Cố Bắc Thần...

Cũng bởi vì đêm đó, cuộc đời của cô đã thay đổi hoàn toàn!

Giản Mạt tầm mắt lạnh giá, chút tình thân còn sót lại với Giản Hành giờ triệt để đã không còn, vì hắn đã nhắc đến đêm hôm đó... Vị lão đại kia... Ha ha! Hoá ra, người đàn ông đêm đó là một lão đại... Cô chỉ là một món hàng, bị chính anh trai của mình đã đem cô bán cho lão đại!

Lòng Giản Mạt đau đớn, nghĩ đến điều này cô dấy lên cảm giác dơ bẩn, thứ cảm giác làm cô muốn nôn mửa ra từ dạ dày vốn trống không, cực kỳ khó chịu.

"Tiểu Mạt, anh làm vậy cũng vì không còn cách nào khác..." Giản Hành cắn răng.

Nếu như không phải rơi vào thế này, hắn cũng không muốn giờ quay lại tìm Giản Mạt. Hai năm trước hắn tự cho mình là rơi vào thế bắt đắc dĩ, thế nhưng, Giản Mạt rốt cuộc cũng là em gái của hắn, hắn vì muốn vay mượn tiền, chỉ có thể lừa đem em gái của mình. Tại thời điểm đó, hắn nghĩ đã không còn biện pháp gì khác, nhưng thật ra, hắn thật sự đã mất đi nhân tính.

Giản Mạt không quan tâm đến sự đau đớn, cô giãy dụa liên tục để thoát khỏi sự kềm chế của Giản Hành: "Tôi không có tiền, tôi hiện tại không có một trăm vạn..." Cô trừng mắt, ánh mắt cô đỏ ngầu vì nước mắt xen lẫn tức giận, nghiến răng: "Giản Hành, tôi hoàn toàn không có cách, sao anh không buông tha cho tôi vậy?"

"Em có thể không có cách sao?" Giản Hành mở to hai mắt nhìn: "Rõ ràng em và Cố Bắc Thần quan hệ không tệ chút nào..." Khoé miệng hắn nở nụ cười tham lam: "Tiểu Mạt, có phải em đã lên giường với Cố Bắc Thần? Tiền chữa bệnh cho mẹ là hắn cho em đúng không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn Giản Hạnh nói với ánh mắt quỷ dị tham lam, cô cảm thấy buồn cười: "Có phải anhđang cảm thấy rằng anh đã đưa tôi dâng lên giường cho người đàn ông khác, nên giờ tôi không cần phải giữ gìn gì nữa đúng không?"

Giản Hành sửng sốt: "Anh không có ý này..." Hắn vội vàng nói: "Giản Mạt, em và Cố Bắc Thần rõ ràng có mối quan hệ... nhất định là vậy, đúng không?" Hắn trừng mắt lên: "Nếu như không, lần trước hắn cũng không vì giúp em mà làm nhiều việc đến vậy."

Giản Mạt gạt tay của Giản Hành ra khỏi người cô, vẫn chưa kịp thời phản ứng, chỉ lạnh lùng trả lời: "Tôi không biết anh đang nói gì hết... Giản Hành, tôi thật hy vọng Giản gia chưa từng có người con như anh!" Cô nghiên răng tức giận, quay người bỏ đi.

"Sao em có thể không biết hắn?" Giản Hành chạy theo chặn đường Giản Mạt: "Chắc chắn em biết... nếu như không, lần trước hắn cũng sẽ không vì em mà đánh bạn của anh đến gần chết, cũng sẽ không vì chuyện em gây ra tai nạn mà cho người phá hoại tài liệu trong máy vi tính của anh!"

Giản Mạt sửng sốt: "Anh nói cái gì?"

Giản Hành nhìn thái độ kinh ngạc của Giản Mạt, hắn hất ánh mắt nói tiếp: "Lần trước xe của em đụng người ta... em chạy xe kiểu gì, đụng chính là bạn của anh... lúc đó Tô Quân Ly xuất hiện và đã giải quyết rắc rối cho em."

Giản Mạt không nói gì, chỉ là sự cố ngoài ý muốn vậy mà cũng có thể tình cờ gặp lại Giản Hành.

"Em gây tai nạn nghiêm trọng như vậy, vốn dĩ chỉ muốn lợi dụng Tô Quân Ly nhưng không ngờ đụng phải hắn..." Ánh mắt Giản Hành tức giận đục ngầu: "Đúng ngày trời mưa hôm đó em cứ đuổi theo anh, anh nghĩ em và tên trợ lý của Cố Bắc Thần có quan hệ, chỉ muốn lợi dụng kiếm ít tiền,

https://thuviensach.vn

nên mới đem đoạn video quay lại cho hắn... Không ngờ, người tới cuộc hẹn lại là Cố Bắc Thần."

Giản Mạt kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

"Tiểu Mạt, nếu như em chỉ có quan hệ với tên trợ lý, làm sao hắn có thể xuất hiện? Còn giải quyết hậu quả cho em... Cuối cùng bọn anh chả có được cái gì, chứng cứ còn bị hắn cho người làm hỏng." Giản Hàng nắm chặt vai Giản Mạt: "Em có quan hệ với Cố Bắc Thần đúng không? Anh muốn một trăm vạn, em đi gặp Cố Bắc Thần đi, hắn sẽ cho em một trăm vạn ngay!"

Trí óc Giản Mạt trở nên mơ hồ không nghĩ được gì, Cố Bắc Thần đã làm những việc này, cô căn bản không hề hay biết.

"Tiểu Mạt!" Giản Hành nắm lấy vai Giản Mạt lắc mạnh: "Cho anh một trăm vạn, sau này anh sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt em nữa..."

Giản Mạt lấy lại tinh thần, cô trừng mắt nhìn Giản Hành, nghiến răng nói từng chữ: "Tôi cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào... tôi cũng không có một trăm vạn! Giản Hành, nếu như anh còn sót chút lương tâm, thì không nên lần nữa đẩy tôi vào đường cùng..."

Giản Mạt gạt tay Giản Hành ra, cô định quay đầu rời khỏi.

"Giản Mạt." Hai mắt Giản Hành trở nên sắc lạnh đỏ tươi, thái độ của hắn cũng đã thay đổi: "Nếu như không đưa anh một trăm vạn, vậy thì anh chỉ có thể đi tìm Cố Bắc Thần... Hắn đã có thể vì em mà giải quyết việc lần trước, vậy anh nghĩ, hắn nhất định có hứng thú với việc em đã lên giường với vị lão đại hai năm trước đây!"

Giản Mạt chợt dừng bước, sắc mặt cô tái nhợt quay lại nhìn Giản Hành, cô gào thét trong đau khổ: "Giản Hành! Kiếp trước tôi mắc nợ anh sao?"

https://thuviensach.vn

Nước mắt hoà lẫn trong nước mưa, nóng hổi chảy trên gò má, lại dừng lại nơi khoé miệng... Vị cay đắng cùng nỗi bi ai tột cùng, Giản Mạt thấy cuộc sống của mình đã hoàn toàn bị phá huỷ từ đêm hôm đó của hai năm trước!

Hai mắt Giản Hành đỏ ngầu: "Ba ngày, chỉ có ba ngày... nếu sau ba ngày anh không có được tiền, anh chỉ có thể đi tìm Cố Bắc Thần lấy tiền..." Hắn cắn răng: "Tiểu Mạt, anh không đùa đâu... ba ngày sau anh sẽ đến tìm em!"

Hắn liếc nhìn Giản Mạt: "Coi như anh trai xin lỗi em!" Dứt lời, hắn nắm chặt tay, quay người bỏ đi.

Giản Mạt không còn chút sức lực, cô đi liêu xiêu dựa vào tường, hai mắt sáo rỗng vô hồn, từ từ cắn môi để ngăn chặn không để mình khóc thành tiếng... Nước mắt, cũng như nước mưa, không ngừng chảy trên gương mặt cô.

Giản Mạt nghĩ tới việc Giản Hành dùng chuyện cô đã thất thân đêm đó mang ra uy hiếp cô, cả người cô run lên, trong bụng bốc lên cảm giác khó chịu, cô vịn tay vào tường nôn khan liên tục

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đau Lòng

Edit: Pey

Giản Mạt nằm dựa trên ghế bật điều hoà lên... Đón nghe tiếng mưa rơi tí tách trên kính, vẻ mặt đờ đẫn.

Bỗng di động kêu một tiếng tít báo có tin nhắn.

Giản Mạt cầm lấy mở ra xem, là một số xa lạ, có điều nội dung không mấy lạ lẫm gì: Tiểu Mạt, ba ngày sau, anh sẽ tìm đến em lấy tiền.

Giản Mạt siết chặt di động, dường như xem đó là cái cổ của Giản Hành vậy... Siết chặt được vài giây sau đó vô lực buông ra.

Một trăm vạn... Cô đi đâu tìm được một trăm vạn đây hả?

Lần trước vì phẫu thuật thay tim cho mẹ đã lấy tiền của Cố Bắc Thần hai trăm vạn rồi... Mà đáng buồn chính là tim còn chưa thay mà tiền cũng không thể lấy lại. Bây giờ cô lấy lý do gì mở miệng đòi tiền Cố Bắc Thần?

Nếu như Giản Hành thực sự vì tiền mà dùng sự việc hai năm trước đến tống tiền Cố Bắc Thần?

Lòng cô vô cùng hỗn loạn, một mặt là sợ hãi sự việc cái đêm hai năm trước được phơi bày ra ngoài, mặt khác lại càng hiểu rõ, nếu lần này đáp ứng đưa tiền cho anh ta, chắc chắn sẽ có thêm vài lần như thế nữa.

Giản Mạt mệt mỏi nhìn lên kính thuỷ tinh, nhìn những giọt mưa lớn rơi rơi, lòng cô mâu thuẫn vô cùng…

https://thuviensach.vn

...

"Tập đoàn Đế Hoàng có hơn bốn mươi lăm năm lịch sử." Cố Bắc Thần nhàn nhạt nói, mắt ưng lướt qua đám người cổ đông, "Đã làm việc cho tập đoàn lâu năm, tôi hy vọng mọi người đều hiểu rõ muốn phát triển kế hoạch lâu dài là cái ý nghĩa gì." Dứt lời, hắn dẫn đầu đứng lên, "Tan họp."

Cố Bắc Thần liếc nhìn Cố Từ cùng mấy người chị khác, ngay sau đó tay đút vào túi quần cất bước rời phòng họp.

Cố Từ, Cố Viện cùng Cố Nam Y nhìn nhau qua lại, cũng đứng dậy theo sát Cố Bắc Thần cùng anh ta ra khỏi phòng họp.

"Xem ra thằng tư muốn thu tóm cổ phần… " Cố Viện mắt phượng thâm thúy rũ xuống, khóe miệng cong lên cười khúc khích.

Cố Từ nhìn Cố Viện một cái hừ lạnh nói: "Bắc Thần đối mục đích của nó trước giờ chưa từng che giấu gì…"

"Ô kìa chị cả, ý của chị không lẽ tương lai chị sẽ đem cổ phần cho nó chứ?" Cố Viện cười lạnh, gương mặt trang điểm đậm lộ rõ sự khinh thường.

Cố Từ đoan trang nhíu mày, "Nguyện vọng của ông nội là hy vọng cổ phần của nhà họ Cố được gộp chung lại với nhau…Bắc Thần em ấy tôn trọng ông nội như thế, đây cũng là chuyện sớm muộn thôi."

Cố Nam Y mỉm cười nhìn hai cô chị của mình, bất đắc dĩ lắc đầu cũng lười cho ý kiến…

Cùng lúc một tiếng ‘đinh’ vang lên, thang máy đã tới tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hoàng, khu dành cho tổng giám đốc làm việc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh đứng chờ ngay cửa thang máy, thấy ba người tới liền dẫn bọn họ tới phòng làm việc… Nhìn sắc mặt ba người, tận trong đáy mắt luôn mang theo ý cười, chỉ là ý cười hơi phức tạp.

"Đem hai ly cà phê và một ly trà lài tới đây." Cố Bắc Thần dửng dưng bảo Tô San.

Tô San gật đầu, cầm theo văn kiện hồ sơ đã xoay người nhìn ba người mới bước vào khẽ gật đầu sau đó rời khỏi phòng làm việc… Cà phê và trà lài rất nhanh được đem tới, có điều pha cà phê chỉ mất vài phút đem đến mà không khí trong phòng như đông cứng lại.Trời mưa càng lúc càng lớn, những hạt mưa thi nhau gõ bùm bùm lên cửa tựa như tiếng tim đập của mỗi người trong phòng này.

Cố Từ vẫn còn chần chừ, lần trước ở biệt thự Lệ Sơn, Cố Bắc Thần cũng đã bàn với cô chuyện này… Nhưng còn chuyện năm phần trăm cổ phần Đế Hoàng trong hồ Ngự Cảnh, lợi nhuận và thiệt hại ở việc này cô còn chưa có cân nhắc kỹ càng.

Cố Viện thủy chung đóng vai khán giản xem hí kịch, vẫn chưa tỏ thái độ rõ ràng…

"Điều kiện của chị là Blossom&TB." Cố Nam Y trực tiếp đưa ra điều kiện, "Bắc Thần, điều này là em rõ ràng nhất."

Cố Bắc Thần cười cười, không nói gì.

Cố Nam Y cũng không có nòi nhiều gì, trực tiếp cầm cây bút lên, vẻ mặt như không sao cả về quyền chuyển nhượng cổ phần ký lên tờ giấy, "Nghe nói bác hai sẽ sớm trở về?"

"Ừm!" Cố Bắc Thần lãnh đạm liếc nhìn Cố Nam Y ký tên hiệp nghị sau đó cầm lấy một bản đưa cho cô nói, "Cái này là hợp đồng chuyển nhượng Blossom&TB.”

https://thuviensach.vn

Cố Nam Y cười cười, thản nhiên nhận lấy, "Tiểu Mễ nói em nợ nó một thứ, đêm nay con bé nó đang rảnh đấy. "Cô thả lòng lông mày bất đắc dĩ nói thêm, "Bắc Thần, dù thế nào em cũng là trưởng bối, đừng suốt ngày tránh bọn họ. "

Cố Bắc Thần môi mỏng khẽ mím lại, nhàn nhạt trả lời: "Buổi tối em mời con bé ăn cơm."

Cố Nam Y lắc lắc đầu, có chút không chịu nổi ánh mắt của hắn, "Em đi trước... Chị cả và chị hai cùng đi chung không?"

"Cùng nhau đi!"

Hai người các cô còn chưa có quyết định, ngồi lì ở đây cũng không phải là cách.

Sau khi ba người họ đi, Tiêu Cảnh mới đi vào, "Thần thiếu?"

"Bây giờ trong tay tôi có thêm cổ phần của ba người chị là ba mươi tám phần trăm, còn cổ phần trong tay bác hai là ba mươi hai phần trăm, muốn chiếm được vị trí tốt, cổ phần trong tay chị cả và chị hai nhất định phải đoạt được..." Cố Bắc Thần lên tiếng, nhìn lên đồng hồ thấy đã năm giờ chiều.

Cầm di động bấm số của cô ấy… Nhưng không có bắt máy.

Khẽ nhíu mày hắn gọi thêm lần nữa, vẫn không có người bắt máy.

Tiêu Cảnh nhướn cổ dài ra nhìn Cố Bắc Thần, miệng cười toe toét hỏi: "Thần thiếu, đang gọi cho cô Giản sao?" Anh đã biết còn hỏi.

Cố Bắc Thần mắt lạnh nhìn anh ta, vừa cởi áo vest ra vừa đi bên ngoài…

Bữa cơm của Lạc Tiểu Mễ có mục đích gì, hắn tự nhiên rõ, chỉ đơn giản hiếu kỳ mợ nhỏ là Giản Mạt. Đều là người trong nhà, Tiểu Mễ mặc dù điên

https://thuviensach.vn

khùng tùy hứng nhưng vẫn có chừng mực, thôi thì để cho con bé gặp gỡ Giản Mạt cũng không sao.

Cố Bắc Thần trực tiếp lái xe tới Nhuận Trạch Viên, mở khoá cửa, hơi nóng lập tức phả vào mặt...

Hắn hơi nhíu mày nhìn xung quanh tìm bóng dáng Giản Mạt, tầm mắt rơi vào người ngồi trên ghế dựa... Thấy cô đang co người nhắm mắt lại, hai lông mày nhíu chặt lại tựa như đang chịu đựng đau đớn nào đó.

Đáy lòng Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên lo lắng, bước nhanh về phía trước, "Giản Mạt?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Đừng Đụng Vào Tôi

EDITOR: AN NHIÊN

Mi tâm Giản Mạt càng nhăn chặt hơn, mắt không hề mở ra, thân thể cuộn tròn lại bởi vì bị Cố Bắc Thần đụng vào...

Cố Bắc Thần nhíu mày, ngồi xổm nửa người xuống: "Mạt nhi?"

Giản Mạt chẳng những không có dấu hiệu tỉnh lại, trái lại thân thể lại bắt đầu phát run...

Mi tâm Cố Bắc Thần nhíu chặt hơn, hắn giơ tay sờ lên trán Giản Mạt, nóng quá...

"Không muốn..." Giản Mạt đột nhiên kinh hãi nói mớ lên: "Không... đừng đụng vào tôi... không cần... đừng đụng vào tôi..." Cô dường như đang gặp ác mộng, theo loạt âm thanh hoảng sợ bỗng nhiên giơ tay lên, một cái tát liền hiện trên gương mặt của Cố Bắc Thần.

Gương mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần ngưng lại: "Giản Mạt!"

Thân thể Giản Mạt run lên, sau đó bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc ngồi dậy, hớp từng ngụm không khí một cách gấp gáp. Đáy mắt cô thậm chí còn có sự hoảng sợ chưa tan hết, giống như vừa gặp phải một điều gì có rất khủng khiếp.

Cố Bắc Thần cứ như vậy im lặng nhìn cô, sau một lúc lâu có lẽ thấy cô đã bình tĩnh lại, vô thức tiến lên muốn đem cô ôm vào lòng...

https://thuviensach.vn

"Buông ra!" Thanh âm sắc bén của Giản Mạt đột nhiên vang lên, cô la lớn: "Đừng đụng và tôi..."

Gương mặt Cố Bắc Thần trong nhát mắt liền đen lại, đứng lên từ trên nhìn xuống: "Giản Mạt, rốt cuộc em lại nổi điên cái gì nữa vậy?"

Giản Mạt vô thức ngẩng đầu lên nhìn hắn... Ánh mắt mơ màng của cô đổi diện với với tầm mắt thâm thúy sâu không thấy đáy của Cố Bắc Thần, trong lòng bỗng nhiên cả kinh: "A Thần?"

Thanh âm lộ ra một tia nghi hoặc, Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng của Giản Mạt, quả nhiên vừa rồi cô căn bản thật sự vẫn không nhận ra hắn là ai!

Điều đó càng làm cho lửa giận trong lòng Cố Bắc Thần bùng bùng đi lên: "Thế nào, hiện tại có phải cả anh cũng không được đánh em, có đúng không?"

Giản Mạt vội vội vàng vàng đứng lên, không nói lời nào liền tiến đến ôm chặt lấy eo Cố Bắc Thần, đem hai má dán lên lồng ngực rộng rãi ấm áp của hắn...

Cố Bắc Thần muốn đẩy cô ra, nhưng lại phát hiện hắn càng đẩy, cô càng ôm chặt hắn hơn.

"Thế nào, không cho anh đánh em, hiện tại thì em có thể ôm anh sao?" Cố Bắc Thần cười lạnh ra tiếng.

Hơi thở Giản Mạt vẫn chưa bình thường lại, chỉ yên lặng lắng nghe nhịp tim mạnh mẽ của Cố Bắc Thần: "Em vừa mơ thấy ác mộng..." Cô nhắm mắt lại, cực lực che lấp đi nỗi khiếp sợ trong đáy mắt.

Thái dương Cố Bắc Thần hơi động: "Thế nào? Lại là giấc mộng ngu xuẩn gì nữa?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không trả lời, chỉ ôm lấy thắt lưng Cố Bắc Thần ngày càng chặt.

Cái đêm hai năm trước đó, ngoài trời mưa cũng lớn như vậy.

Những hạt mưa như những viên nước đá thi nhau rớt xuống, gõ "lộp bộp" vào cửa sổ... Toàn thân cô khô nóng đến lợi hại, dòng suy nghĩ nói cho cô biết cô phải chống cự, nhưng lại không tự chủ được mà nghênh đón người đàn ông kia chiếm hữu mình.

Nghĩ đến đây, từng đợt run rẩy truyền đến cơ thể Giản Mạt càng dữ dội hơn, không biết là ai, ít nhất cô có thể cho mình tưởng tượng, còn có thể tụi an ủi mình...

Nhưng bây giờ... Dù cho cô vẫn không biết người đó là ai?Nhưng cô biết hắn ta là xã hội đen, một người như vậy, khi nghĩ đến chỉ càng khiến cô cảm thấy buồn nôn.

"Ọe..." Giản Mạt bỗng nhiên nôn khan một tiếng, sau đó liền đẩy Cố Bắc Thần ra, chạy nhanh về hướng phòng tắm.

Cố Bắc Thần có chút không kịp phản ứng, nghiêng đầu nhìn về hướng phòng tắm, nghe bên trong truyền đến tiếng nôn khan, không khỏi nhíu mày kiếm...

Tiến lên mấy bước, hắn đứng ở trước cửa phòng tắm nhìn bộ dáng khổ sở của Giản Mạt, khuôn mặt xinh đẹp cực kỳ yếu ớt: "Giản Mạt?" Hắn nhẹ kêu một tiếng.

Giản Mạt bởi vì ban nãy vẫn chưa có ăn gì vào bụng, lúc này cũng không nôn ra được gì, chỉ là sao khi nôn khan mấy cái, dạ dày lại đột nhiên co thắt đau đớn. Cô ôm dạ dày, bởi vì khó chịu mà gương mặt nhăn lại.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần mặt đầy hắc tuyến đi tới, cúi người xuống liền đem Giản Mạt còn đang ngồi dưới nền gạch lạnh lẽo bế bỗng lên, đi về phòng ngủ, sau đó lập tức gọi điện thoại cho Lệ Vân Trạch: "Qua đây một chuyến đi..." Dừng lại một chút lại nói tiếp: "Nhuận Trạch Viên khu C tòa nhà số 4 tầng cao nhất."

Lệ Vân Trạch sững sờ một chút: "Kim ốc tàng kiều* sao?" Hắn nhẹ a một tiếng, lộ ra chút nghiền ngẫm nghi vấn.

*Kim ốc tàng kiều: Nhà vàng chứa người đẹp.

"Là Giản Mạt." Cố Bắc Thần lạnh lùng nói một câu, sau đó không cho Lệ Vân Trạch thời gian nghi hoặc liền ngắt máy, sau đó quay sang nhìn Giản Mạt ở bên cạnh: "Tối nay đã ăn gì chưa?"

Giản Mạt khó chịu nằm co rúc ở trên giường, không còn sức lực lắc lắc đầu.

"Giản Mạt, sao em không đói chết luôn đi?" Cố Bắc Thần không vui lạnh lùng mở miệng, lập tức tức giận gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh, bảo cậu ấy mang một ít thức ăn qua đây.

Lệ Vân Trạch đến trước, kiểm tra cho Giản Mạt một chút, chỉ là không ăn gì mà để bụng rỗng còn uống rượu nên dạ dày tiết chất dịch, cộng them cảm lạnh lại không chịu ăn tối dẫn đến dạ dày co thắt, không có vấn đề gì lớn... Nhưng mà áp lực tinh thần lại quá lớn.

Cố Bắc Thần không vui đem nước gường đường đỏ đến đặt lên tủ đầu giường: "Tự em uống đi!"

Lệ Vân Trạch nhẹ đưa mắt nhìn Cố Bắc Thần, lại nhìn chén nước gừng đường đỏ kia, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, trở nên cực kỳ thâm sâu, sau đó hắnđi ra khỏi phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh vừa lúc cũng qua đến, bởi vì sốt ruột nên mồ hôi trên người làm ướt gần hết áo: "Lệ thiếu!"

"Người ở bên trong..." Lệ Vân Trạch quay đầu lại liếc nhìn, sau đó đi đến tủ rượu, cầm một chai rượu vang đỏ cùng hai chiếc cốc đi ra.

Tiêu Cảnh mang cháo vào phòng ngủ sau đó rất nhanh liền đi ra, Lệ Vân Trạch lúc này mới hỏi: "Vì sao Giản Mạt lại chuyển đến nơi này ở?"

"Thần thiếu nói để cô ấy đi làm cho tiện..." Tiêu Cảnh có chút lung túng xoa xoa mũi.

"Chậc chậc..." Lệ Vân Trạch lên tiếng: "Hai năm, hiện tại mới nói bất tiện, có phải rất khác người không?"

Tiêu Cảnh giật giật khóe miệng, đối với câu hỏi sắc bén của Lệ Vân Trạch chỉ có thể nhún nhún vai... Kỳ thực, con người Cố Bắc Thần ai ai cũng hiểu rõ rang nguyên nhân, đó chính là bởi vì Thẩm Sơ đã trở về.

Giản Mạt yên lặng uống nước gừng đường đỏ, giả vờ như không biết ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần đang nhìn cô, chỉ là mới uống được nửa chén, trong bụng lại không thoải mái.

"Giản Mạt." Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm trầm: "Em rốt cuộc muốn thế nào?"

"Hả?" Giản Mạt ngước đôi mắt xinh đẹp vô tội nhìn hắn.

Cố Bắc Thần cười lạnh: "Đêm nay về Lam Trạch Viên."

Giản Mạt nhíu mày: "Em không phải là bởi vì chuyện này..."

"Vậy em là bởi vì cái gì?" Cố Bắc Thần tiếp tục cười lạnh.

Giản Mạt trầm mặc, khóe miệng tự giễu đảo con người, không nói gì.

https://thuviensach.vn

Cô muốn như thế nào? Nói cô là bởi vì muốn tiền? Hay nói cô là bởi vì đêm đầu tiên?

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng của Giản Mạt, môi mỏng câu lên một nụ cười trào phúng lạnh lẽo...

Đúng lúc đó, di động đột nhiên vang lên, hắn liền cầm lên xem, sau đó mới nhận máy: "Đêm nay không có thời gian."

Lạc Tiểu Mễ vừa nghe, lập tức phản bác: "Chú, chú nói chuyện không tính toán gì hết vậy!"

"Để lần sau đi..." Cố Bắc Thần dứt lời xong, không nói thêm bất kỳ điều gì nữa liền cúp điện thoại, lưu lại một tràng dài thanh âm"tun tút" cho Lạc Tiểu Mễ ở đầu điện thoại bên kia.

"Anh có việc bận à." Giản Mạt chớp mắt, liếc nhìn Tiêu Cảnh bên cạnh đang đặt đồ ăn xuống: "Em đợi một lát nữa sẽ tự đi ăn một mình."

"Vậy em nghĩ là anh sẽ đợi em cùng ăn cơm hay sao?" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói xong, mắt lạnh nhìn Giản Mạt từ trên cao, sau đó xoay người liền ra khỏi phòng ngủ.

"Rầm" một tiếng truyền đến, thật giống như một cây chùy đập vào trái tim Giản Mạt... Cô không biết tại sao Cố Bắc Thần lại tức giận, chẳng lẽ săn sóc không đúng thời điểm?

Giản Mạt đè cảm giác nặng nề trong lòng xuống, đứng dậy xuống giường, đi lấy cơm mà Tiêu Cảnh mua tới, đói bụng một ngày, bây giờ cô thật sự rất muốn ăn cái gì đó... Cộng thêm bây giờ cô không có quyền khiến thân thể của mình trở nên suy sụp, cô còn cần phải chăm sóc mẹ.

Cô chép miệng, cảm thấy cổ họng hơi khô, nhìn trong phòng không có nước uống, liền tính ra bên ngoài rót cốc nước...

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch thấy Cố Bắc Thần đi ra, đem một ly rượu đỏ đưa cho hắn: "Hình như Giản Mạt chịu áp lực rất lớn, có chuyện gì xảy ra vậy?"

Khóe mắt Cố Bắc Thần liếc nhìn bản vẽ ở trên bàn cơm, "Đoán chừng là do việc thứ hai tuần sau Đế Hoàng sẽ mở một cuộc dự thảo..."

"Dù sao cũng là người một nhà với nhau, cậu không thể giúp cô ấy một chút hay sao?" Lệ Vân Trạch nhíu mày: "Mình nghe nói thiết kế của cô ấy không tệ... Cẩn Tịch cũng rất thích. Không phải nói cái sảnh âm nhạc nhỏ của Tô Quân Ly cũng giao cho cô ấy thiết kế sao?"

Cố Bắc Thần không nói gì, "Đế Hoàng không cần người phải dựa vào quan hệ."

Lệ Vân Trạch vừa nghe, lập tức cười, xem thường nói: "Không đi sao? Giản Mạt làm việc ở một công ty nhỏ, không nên tham gia buổi kết thúc hội thảo..."

"..." Cố Bắc Thần mặt đen như đít nồi: "Tiêu Cảnh không quan tâm đến tiền thưởng cuối năm nữa hay sao còn lắm chuyện như vậy!"

Lệ Vân Trạch cầm cốc nước lên, nhấm nháp một chút, sau đó nói: "Cậu đem người ta đến, là có kế hoạch gì nữa đây?" Hắn giảm thấp âm thanh xuống: "Mặc kệ cậu muốn nói như thế nào đi nữa, đi cùng cậu hai năm rồi, nếu cậu không đi cũng đừng quá cứng rắn... Người ta nói như thế nào cũng là hai năm trẻ trung nhất."

Cố Bắc Thần cụp mắt, đôi mắt như điêu chợt tối lại, trong lòng hắn lướt qua một trận cảm xúc không thể nắm rõ được..

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Lễ Vật Ly Hôn

Editor: Airy Nguyen

Giản Mạt định mở cửa ra nhưng đột nhiên dừng lại, cô cắn môi, trong đầu cô hiện giờ nhiều suy nghĩ trở nên rối loạn... khoé miệng như thế nở một nụ cười giễu cợt bản thân, cô vô thức nhẹ nhàng đóng cửa lại, như thể cô ấy vốn không nghe được những lời người bên ngoài đang nói.

Dựa người vào cửa, ánh mắt Giản Mạt trống rỗng nhìn vào hư không*, mũi cô trong giây lát bỗng như nghẹn lại...

(*nhìn vào hư không: mờ mịt nhìn về một điểm không xác định.)

"Quyết định rồi sao?" Lệ Vân Trạch nhíu mày hỏi.

Cố Bắc Thần im lặng, rồi ngửa đầu uống cạn chén rượu. Vị thơm tinh khiết và chan chát của rượu lướt qua cổ họng, như thiêu đốt trí óc hắn... quyết định ư?

Hiển nhiên là phải quyết định... Thế nhưng khi Vân Trạch hỏi, bản thân hân tại sao lại không thể quyết định?

Nhìn thấy bộ dáng Cố Bắc Thần như vậy, Lệ Vân Trạch ngao ngán lắc đầu, "Vậy nên cũng không lạ khi người khác đối diện cậu cũng hành xử như vậy..." Lệ Vân Trạch hạ giọng, "Khi mình đến gặp Cẩn Tịch thì có nghe nói A Sơ có hẹn gặp Thiếu Sâm trước đó."

Cố Bắc Thần cau mày nhìn Lệ Vân Trạch.

https://thuviensach.vn

"Nghĩ cũng không lạ gì." Lệ Vân Trạch mở miệng, "A Sơ cũng đã trở về nhiều ngày nay, Thiếu Sâm thì vẫn luôn ở Lạc Thành, thì không có lý gì họ lại chưa gặp nhau."

"Tôi không phải nghĩ đến chuyện này..." Ánh mắt Cố Bắc Thần trầm lại.

"Có hay không cũng được." Lệ Vân Trạch nhún vai, "Cậu có muốn ghé qua bệnh viện không?"

"Không." Cố Bắc Thần trả lời, "Nếu như mình đến đó thì hai người họ nói chuyện sẽ không tiện."

Lệ Vân Trạch nở nụ cười trong khoé miệng, liền đứng dậy rồi liếc nhìn đến hướng phòng ngủ, "Nếu như đã quyết định, thì coi như đó là một món quà... quyền thiết kế hội sở."

Cố Bắc Thân không nói gì, chỉ nhìn Lệ Vân Trạch rời khỏi rồi mới xoay người đi về phòng ngủ. Ngay lúc mở cửa bước vào, Giản Mạt có chút bối rối liền vội cầm bịch thức ăn mà Tiêu Cảnh đã mua về, nhưng vì hoảng quá cô lại cầm không chắc... và rơi mất!

Không khí im lặng, gương mặt Giản Mạt đỏ ửng vì xấu hổ, cô trông như một đứa trẻ vừa phạm lỗi lấm lét nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần làm bộ tức giận cười, "Cũng may là mua nhiều, nên em làm đổ một phần cũng không sao..." Hắn cười rồi nhẹ nhàng nói "Cả ngày em không ăn uống gì rồi, dùng một chút cháo đi đã."

Cố Bắc Thần đem phần cháo gà mở ra đưa cho Giản Mạt, rồi để ra tô cho cô. Giản Mạt ăn cháo nhưng không cảm nhận được hương vị gì, tâm cô giờ rối bời, cô biết chuyện gì đến thì sẽ đến và ngày ly hôn không còn xa, nhưng nếu từ chính miệng hắn nói lời ly hôn, cô vẫn cảm thấy thật khó khăn để tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

"Giản Mạt..." Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm trầm, chăm chú nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt ngẩng đầu nghi hoặc nhìn hắn.

Cố Bắc Thần mấp máy môi, âm thầm thở dài, rồi lại nói những lời không phải trong lòng: "Căn hộ này anh sẽ nói Tiêu Cảnh làm thủ tục chuyển nhượng lại theo tên em."

Giản Mạt hơi sửng sốt, khoé miệng nở nụ cười nhẹ, "Đây là món quà sau khi ly hôn của anh sao?", cô vừa nói vừa nhíu mày.

Cố Bắc Thần cau mày, ánh mắt nhìn Giản Mạt dò xét, "Em thật sự muốn ly hôn với anh?" giọng nói của hắn thâm trầm lộ rõ vẻ nguy hiểm.

Giản Mạt nhẹ nhàng chớp mắt và nhíu mày, "Sao lại muốn chứ, ly hôn với anh rồi thì em đâu có được cuộc sống thoải mái này nữa!"

"Em không mệt mỏi sao?" Cố Bắc Thần lạnh lùng hỏi.

"Sao cơ?" Giản Mạt không hiểu câu hỏi này."Đến giờ em vẫn phải giả vờ trước mặt anh, Giản Mạt, em không mệt mỏi sao?"

Giản Mạt nhíu mày, lập tức cười trả lời: "Bất cứ điều gì muốn có, đều phải có cái giá của nó..." Cô cười nhẹ, "Huống chi, chồng của em là người xuất chúng thế này, em đều thật tâm, không phải nguỵ trang thì sao có thể mệt?"

Cố Bắc Thần không nói gì... người phụ nữ này, trong lòng cô luôn chất chứa hình ảnh Tử Tiêu, cô chưa bao giờ vì hắn mà thể hiện cảm xúc gì!

Chuẩn bị lấy nốt các món ăn mà Tiêu Cảnh đã mua ra khỏi hộp, thì điện thoại reo lên... Cố Bắc Thần nhìn thấy Mạc Thiếu Sâm gọi tới, hắn hơi cau mày đặt điện thoại bên tai, "Gì vậy Thiếu Sâm?"

https://thuviensach.vn

"Tối nay có thời gian rảnh không?" Mạc Thiếu Sâm bình tĩnh hỏi.

"Có việc gì sao?"

Mạc Thiếu Sâm nhìn hai người ngồi cạnh, Thẩm Sơ và Lệ Cẩn Tịch đang nói chuyện, "A Sơ và Cẩn Tịch đang ở đây, tối nay đến đây dùng bữa cơm đi?"

Cố Bắc Thần vô ý thức nhìn về phía Giản Mạt, vừa lúc thấy cô hơi bối rối nhìn xuống, nhẹ nhàng nở nụ cười, hắn trả lời qua điện thoại: "Được."

"Tôi đã đặt bàn ở Senwell rồi." Mạc Thiếu Sâm nói, "Mọi người cũng vừa tới, cậu qua thẳng đây luôn đi."

Cố Bắc Thần đồng ý rồi gác máy, sau khi điều dưỡng trong bệnh viện thì vết thương của Mạc Thiếu Sâm cũng đã bảy tám phần hồi hồi phục, tuy không hoàn toàn xuất viện nhưng cũng có thể ra ngoài.

"Anh có việc, tối nay anh sẽ không đến." Cố Bắc Thần dặn dò.

"Vâng." Giản Mạt đáp.

Cố Bắc Thần cúi người, hôn nhẹ nhàng vào trán cô, ánh mắt sâu thẳm nhìn cô: "Giản Mạt, em nói xem... sao em không thể một lần bướng bỉnh đòi anh ở lại với em?" Giọng hắn trầm lại, "À thôi, dù sao em cũng cảm thấy không thoải mái."

Giản Mạt cười, ngước nhìn hắn, "Vậy em ương ngạnh vòi vĩnh anh ở lại với em, anh có ở không?"

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, ánh mắt thản nhiên đáp "Vẫn không...". Thật ra hai chữ này nói ra là dối lòng, nhưng mặt hắn cũng chẳng biến sắc.

Giản Mạt bật cười, "Thì không phải vậy sao?" Cô chẳng quan tâm miệng mình đang dính chút cháo, hôn lên má Cố Bắc Thần, "Chồng à... em không

https://thuviensach.vn

phải con nít, như vậy thì chẳng ra sao cả."

Cố Bắc Thần cười nhẹ, đứng dậy nhìn Giản Mạt, rồi quay người rời khỏi...

Ngay thời khắc Cố Bắc Thần xoay người, tất cả nguỵ trang của Giản Mạt đều tan rã, thậm chí cô không thể chịu nổi khi nhìn thấy hắn rời khỏi. Cũng may, Cố Bắc Thần không phải người có thói quen quay đầu nhìn lại...

Đêm nay cả cơn mưa cũng tới sớm. Khác với sự yên tĩnh của Lam Trạch Viên, thì Nhuận Trạch Viên nằm gần khu thương mại nên không khí xung quanh khá náo nhiệt. Giản Mạt đứng trên ban công, nhìn những ánh đèn xung quanh đột nhiên phát hiện... đã hai năm nay cô không biết thưởng thức không khí trong đêm như thế này.

Giản Hành thì đang uy hiếp cô, Cố Bắc Thần thì tính toán ly hôn... Hai chuyện này xé ngang mạch suy nghĩ của cô, lặng người một lúc, cô như một linh hồn lang thang trong màn đêm, tìm mãi không được lối thoát.

Tiếng chuông điện thoại bỗng reo lên, cô lặng lẽ thu hồi tầm mắt xoay người bước vào phòng ngủ, cũng không buồn nhìn xem ai gọi tới, cô chỉ đặt điện thoại bên tay là trả lời, "Alo?"

"Giản tiểu thư, tôi là Nhã Thư gọi từ khoa tim của bệnh viện..." Trong điện thoại truyền đến một giọng lo lắng, "Bác sĩ Vương nhờ tôi gọi cô đến bệnh viện ngay, trái tim của Tô phu nhân có tín hiệu gián đoạn ngưng đập, nên đã chuyển sang phòng phẫu thuật."

Giản Mạt trong phút chốc mở to mắt, một khắc kia cô không kịp phản ứng.

"Alo alo... alo... Giản tiểu thư, cô còn nghe không?" Y tá lo lắng hỏi dồn dập.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt giật mình, "Tôi sẽ đến ngay..." Cô tưởng như mình không thở được, nỗi buồn bi thương lúc nãy giờ hoàn toàn bị thay thế bởi cảm giác sợ hãi. Giản Mạt lập tức lấy chìa khoá xe ra khỏi cửa, thậm chí, cô còn không kịp đổi giày...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Không Có Kết Quả Xấu Nhất, Chỉ Có Tệ Hơn!

Editor: Cin

Xe cộ đi lại trong đêm mưa không ngớt, động cơ nổ vang cùng với thứ rẻ tiền bên ngoài hoàn toàn không tương xứng.

"Tao nghĩ... Nghe động cơ của chiếc xe kia có phải là Ferrari FXX?" Người đàn ông ngồi trong xe quát lớn.

"Mày suy nghĩ nhiều rồi? Chiếc xe đó làm sao có thể là Ferrari được?" Người đàn ông ngồi bên cạnh trừng mắt nhìn người lái xe.

"Mẹ kiếp, mày có thể lái nhanh lên được không?"

Người đàn ông lái xe liếc xéo mắt sang người ngồi bên cạnh hắn, "Còn không phải là mày đang đắc ý muốn dùng mưa để trút bỏ bi thương đó sao, lúc này lại không chịu nổi được..."

Nói xong, hắn tăng tốc đuổi theo hướng xe của Giản Mạt. Chỉ là càng đuổi lại càng khiến hai người càng thêm nghi ngờ.

Nói như nào thì họ cũng là vua tốc độ, nhưng đuổi theo chiếc xe hiện đại đó mười mấy phút vẫn không đuổi kịp?

"Để tao đi còn nhanh hơn, xe này mã lực tuyệt đối là loại nhanh nhất thế giới!" Người lái xe lắc đầu cảm thán, "Chậc chậc, đúng thật là món đồ đắt tiền, tao đây là lần đầu tiên nhìn thấy."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt ở trong mưa chạy một mạch như bay đến bệnh viện, căn bản không biết bản thân giữa đường bị chiếc xe hơn bảy trăm vạn đuổi theo nhưng lại không đuổi kịp.

"Két" một tiếng truyền đến, Giản Mạt bình ổn đem xe đỗ ở phía sau, rồi vội vàng xuống xe chạy thẳng đến tầng phẫu thuật...

"Xin chào, tôi là con gái của Tô Mặc, xin hỏi mẹ của tôi thế nào rồi?" Giản Mạt quên cả việc lau trán đang đẫm nước mưa.

"Bà ấy còn đang trong phòng phẫu thuật chưa ra..." Y tá liền lấy ra một tờ đơn, "Cô hãy ký vào tờ đơn này đi!"

Giản Mạt đọc lướt qua, ký xong liền hướng mắt chạy đến phía phòng phẫu thuật...

"Đang phẫu thuật" - đèn báo vẫn còn đang sáng. Giản Mạt ngẩn ngơ nhìn, hô hấp có chút gấp gáp.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Giản Mạt chỉ cảm thấy chân có hơi lạnh. Cô rủ đôi mắt xuống, mới phát hiện mình cứ vậy mà chạy tới đây.

Khóe miệng cô nhếch lên tự chế giễu bản thân, Giản Mạt có chút vô lực ngồi ở khu ghế chờ, ngước lên cửa phòng phẫu thuật vẫn chưa mở, dần dần cắn chặt môi.

Mưa bên ngoài dần ngớt, mưa phùn ở dưới ánh đèn đường mông lung.

Trong phòng ăn kiểu tây của Sunwell, khúc nhạc dương cầm ôn hòa truyền đến, làm người đang khẩn trương cũng dần được thư thái.

Ánh mắt của Cố Bắc Thần thâm thúy, ngón tay thon dài hữu lực, chân dài hơi đung đưa, "Không nói về cộng sự..." Hắn môi mỏng khẽ mở, con mắt hình chim ưng nhìn về phía đối diện Thẩm Sơ song rơi xuống người cô

https://thuviensach.vn

gái ngồi bên cạnh, Lệ Cẩn Tịch, "Đế Hoàng tạm thời còn chưa có tính toán tiến tiêu khiển nghiệp."

Lệ Cẩn Tịch chớp chớp mắt, "Muốn dựa vào Đế Hoàng anh cũng không được..." Nói xong, cô bất đắc dĩ nhìn về phía Thẩm Sơ, "Thảo nào A Sơ nói, anh làm việc rất có nguyên tắc, ghét nhất là sử dụng quan hệ."

Thẩm Sơ nhẹ nhàng vuốt thẳng mái tóc, khuôn mặt xinh đẹp ở dưới ánh đèn pha lê đánh tan không khí im lặng, "Em từng muốn một bản thiết kế của Đế Hoàng, nhưng Bắc Thần cũng không thiên vi." khuôn mặt cô tỏ vẻ hờn dỗi.

Trong đầu liền nghĩ đến Giản Mạt, nữ nhân kia vì có thể tham gia dự án toàn lấy thân thể kia để lấy lòng hắn, môi mỏng của Cố Bắc Thần không khỏi nhẹ nhếch lên, sau đó liếc mắt Thẩm Sơ, nhàn nhạt mở miệng, "Em không cần anh thiên vị đâu."

Nghe thấy lời ve vãn không rõ ràng, Lệ Cẩn Tịch tức thì liền vui đùa, "Quả nhiên, Tây Thi trong mắt tình nhân, mặc kệ A Sơ thế nào, ở trong mắt Cố Bắc Thần vẫn là tốt nhất."

Cố Bắc Thần từ chối cho ý kiến, chỉ là nhìn về phía Mặc Thiếu Sâm, nói: "Thân thể của cậu vẫn chưa hoàn toàn hồi phục, uống ít rượu thôi!"

Mặc Thiếu Sâm vừa cầm chén rượu lên lại buông xuống, hắn bất đắc dĩ lắc đầu, liền lập tức quay sang phía Thẩm Sơ hỏi, "Lần này trở về có tính toán gì không?"

"Còn chưa nghĩ ra..." Thâm Sơ mở miệng, " Năm năm rồi chưa quay lại, có chút không quen, để thích ứng với mọi thứ xung quanh một thời gian đã."

"Tính quay lại JK sao?" Mặc Thiếu Sâm tùy ý hỏi.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc, Cố Bắc Thần nâng ly rượu đặt trên môi mỏng, một hơi cạn ly, con ngươi híp lại thâm thúy liếc Thẩm Sơ đang ngồi đối diện.

"Thiếu Sâm, anh thật cân nhắc em..." Thẩm Sơ nhún vai tự cười giễu, "Không đề cập tới chuyện này nữa." Cô chuyển đề tài, "Em còn chưa hỏi về việc anh đi đứng không cẩn thận đâu? Nghe Cẩn Tịch nói, tai nạn xe lần này rất nghiêm trọng."

Mặc Thiếu Sâm rủ con ngươi xuống, nhàn nhạt mở miệng: "Làm luật sư... nhất là lại biện luận về hình sự... Có một hai chuyện ngoài ý muốn cũng là bình thường." Hắn nói qua loa, "Cũng may là tránh được một kiếp."

Thẩm Sơ nhíu mày, "Không bắt được người gây án sao?"

"Không có chứng cứ xác thực..." Cố Bắc Thần nói, "Cùng lắm, sẽ có một ngày anh sẽ không bỏ qua cho hắn!" Dứt lời hắn dùng tầm mắt thâm sâu nhìn Thẩm Sơ.

Thẩm Sơ chống lại ánh mắt của Cố Bắc Thần, khẽ nhíu mày, trong lòng bỗng nhiên "lộp bộp", cô cảm thấy cái nhìn này đặc biệt có thâm ý.

"Tích" khẽ vang truyền đến, điện thoại đặt điện thoại di động lên mặt bàn, hắn vô thức đi lấy khăn che, mở tin nhắn... Đang đọc tin nhắn của người kia gửi thì thấy khác, trong lòng hắn bỗng nhiên trở nên thất vọng.

Hồi phục dáng vẻ bình thường, Cố Bắc Thần nhìn di động giống như đang suy nghĩ điều gì đó, cũng không để ý đến tầm mắt của ba người còn lại đang dừng lại ở hắn.

"Có chuyện gì vậy, Bắc Thần?" Thẩm Sở nhẹ lên tiếng, phe phẩy mi mắt nghi ngờ nhìn hắn.

Cố Bắc Thần dửng dưng thu tầm mắt lại, "Không có gì, Tiêu Cảnh nhắc nhở sáng mai có chuyện cần xử lý."

https://thuviensach.vn

Lệ Cẩn Tịch cảm thấy bất mãn, nhướn mắt: "Không nói cho mình biết, mình bận làm việc..." Cô nói nhìn về phía Thẩm Sơ: "A Sơ, cô không quản Bắc Thần đi à, ức hiếp người qua đáng."

Thẩm Sơ cười cười, cũng không biết nói đùa như thế nào nữa, "Bây giờ mình làm gì còn quyền lợi để quản..."

Một câu nói nhàn nhạt làm không khí xung quanh có chút ngưng lại... Lời của cô là có ý gì, mọi người đều rõ ràng.

Rốt cuộc, Cố Bắc Thần cũng đã có vợ rồi, mặc kệ người vợ kia bị ngược đãi!

Thời gian trong bệnh viện trôi qua càng lúc càng chậm, ngoài hành lang của phòng phẫu thuật vắng vẻ đến im lặng.

"Loảng xoảng" một tiếng nhỏ truyền đến, đồng thời đèn "Đang phẫu thuật" cũng dập tắt, Giản Mạt hít sâu một hơi rồi đứng lên, đợi bác sĩ ra ngoài rồi mới nhanh chóng tiến lên...

Cửa phòng giải phẫu mở ra, bác sĩ Vương hơi có vẻ mệt mỏi đi ra.

"Bác sĩ Vương, mẹ tôi thế nào rồi?" Giản Mạt hỏi, liền thấy các y tá đang đẩy xe giường bệnh của Tô Mặc ra, cô tiến lên gọi liên tục, "Mẹ, mẹ..."

"Tiểu Giản..." Hơi thở của bác sĩ Vương có chút ngưng lại khiến thần kinh Giản Mạt căng ra, sau đó ra hiệu cho y tá đẩy Tô Mặc vào phòng hồi sức, sau đó mới nói với Giản Mạt, "Hôm nay bà Tô đã liên tục mấy lần lên cơn sốc tim, lần cuối cùng sốc điện mới có thể sống lại..."

Giản Mạt khó khăn nuốt nước bọt xuống, "Bác sĩ Vương, bác có lời nào thì cứ nói hết đi..." Cô nắm chặt tay, như hai năm trước cô đã kiên cường chống đỡ.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ vương nhíu mày, nhẫn nhịn, cuối cùng cũng nói: "Trái tim cần được sốc điện sẽ kiểm tra sau, mẹ cháu bởi vì trái tim không cung cấp đủ máu dẫn đến nội tạng xuất hiện, trạng thái cũng suy kiệt..." Bác sĩ Vương cắn răng, "Cũng chính là nói... sợ rằng thời gian của mẹ cháu không còn nhiều nữa rồi..."

"Không, không... " Giản Mạt mở to hai mắt, con ngươi càng mở rộng ra, "Bác không phải đã nói chỉ cần có trái tim thích hợp thì mẹ cháu sẽ không có chuyện gi sao... Bác sĩ Vương, bác đang đùa cháu thôi đúng không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Thân Tâm Mệt Mỏi

Editor: Cin

Bác sĩ Vương lo lắng nhìn Giản Mạt, nhưng vẫn chỉ có thể khuyên can cô: "Bây giờ, chỉ khi tìm được trái tim thích hợp để thay, thì may ra còn một tia hi vọng..."

Bác sĩ Vương dừng lại, âm thầm thở dài: "Nhưng vẫn là câu nói kia, xác xuất thành công quá thấp, huống chi bây giờ hô hấp của người bệnh cũng đang dần bị suy kiệt, tôi đề nghị... nên dừng việc trị liệu lại."

Viền mắt trong của Giản Mạt lập tức đỏ ửng: "Dừng việc trị liệu... Là để mẹ con chết sao?" Cô gầm nhẹ một tiếng, nước mắt, trong nháy mắt liền tuôn ra.

Bác sĩ Vương thở dài một hơi, thanh âm cũng theo đó mà ngưng đọng: "Không tìm được quả tim thích hợp, điều duy nhất tôi có thể làm lúc này chỉ có thể dừng việc trị liệu này lại thôi..." Giọng điệu của bác sĩ phát ra bất đắc dĩ, rồi lại lần nữa khuyên can: "Thế nhưng, Tiểu Giản, đó là một điều không thể, sao lại cứ phải giữ mãi không buông."

Giản Mạt nhắm nghiền mắt, nước trong hốc mắt thoáng chốc bị đẩy ra... Cô mở mắt, lau hai hàng lệ bên má, kiên định nói: "Con muốn mẹ sống!"

Câu nói dài sáu chữ (Theo chữ tiếng trung), cũng lại lần nữa biểu đạt sự kiên quyết của Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Vương thở dài một tiếng, khẽ gật gật đầu, cũng không khuyên cô thêm.

Hai năm nay, mỗi lần Tô Mặc gặp nguy cơ bất trắc, hắn nhiều lần khuyên giải... Mặc dù biết, ở cái độ tuổi này thì đứa trẻ kia sẽ không buông đâu.

Người ta nói, mặc kệ ngươi giàu có hay bần cùng, cũng không thể móc nối với bệnh viện... Bằng không, người suy sụp không chỉ là gia đình, đôi khi làm tâm tư mệt mỏi.

Giản Mạt nằm bò bên giường bệnh của Tô Mặc, hai tay nắm lấy bàn tay khô nứt của mẹ, ánh mắt cô dại ra nhìn cửa sổ... Mưa đã tạnh, nhưng trong không khí tràn ngập hơi lạnh ẩm thấp vẫm chưa tan đi.

Mẹ... Không được rời xa con, không được rời xa con...

Giản Mạt nhắm mắt lại, khoé miệng nhẹ nhàng run rẩy, ngay cả việc cầm lấy tay Tô Mặc cũng phải dùng lực.

Cô không biết, nếu như mẹ không còn, cô còn có lý do gì để kiên trì... Đây là lần cuối cô kiên trì cùng niềm tin.

Chuông điện thoại di động dễ nghe phá vỡ sự yên tĩnh trong phòng bệnh, Giản Mạt vội vàng cầm lấy điện thoại, sợ quẫy nhiễu Tô Mặc liền vội vàng ra bên ngoài, một bên nghe điện thoại một bên hướng cầu thang đi đến...

"Alo?"

"Tiểu Mạt, anh không thể đợi ba ngày sau, ngày mai, buổi tối ngày mai anh liền đòi tiền!" Trong điện thoại, tiếng Giản Hành truyền đến dồn dập, còn lộ ra tiếng kêu rên.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đầu tiên là sửng sốt, liền lập tức điên lên gầm nhẹ nói: "Giản Hành, anh còn có phải là người hay không?" Cô thở gấp, "Vừa nãy, vừa nãy... mẹ suýt chút nữa đã xảu ra chuyện bất trắc, nếu như anh còn có chút nhân tính, anh sẽ không đối với tôi như vậy -- "

"A ---"

Giản Hành căn bản không quan tâm Giản Mạt đang nói gì, chỉ nghe thấy một tiếng kêu đau đớn nứt ra như tiếng gào thét truyền đến, hắn gấp gáp nói: "Anh mặc kệ, nếu như buổi tối ngày mai anh không thấy tiền, anh liền đi tìm Cố Bắc Thần...Đúng, anh còn có thể đi tìm Tô Quân Ly... Giản Mạt, nếu như em không muốn để cho tên xã hội đen ấy biết người hai năm về trước là em thì em phải cho anh tiền!"

Giản Mạt tức giận đến toàn thân đều run rẩy, cô nhắm mắt lại tựa ở trên tường, từ từ nắm chặt di động, "Giản Hành, anh không phải là người ---"

"Đúng, anh không phải người!" Thanh âm Giản Hành càng lúc càng gấp, "Buổi tối ngày mai tám giờ, anh đợi em ở ngõ hẻm kia..."

"Tút tút tút" thanh âm dập máy truyền đến khiến người khác cảm thấy căm tức, Giản Mạt dùng tất cả khí lực của mình nén cơn giận giữ xuống để không đem điện thoại ném đi.

Vô lực nằm tựa ở trên tường, hai mắt Giản Mạt trống rỗng nhìn về phía trước...

Cũng không biết qua bao lâu, lâu đến mức trong hành lang đã bắt đầu truyền đến tiếng bước chân từ trên xuống dưới, cô mới đột nhiên giật mình tỉnh giấc, vội vàng hoảng loạn trấn định tâm tình, xoay người hướng ra cầu thang.

Tô Quân Ly bỏ hai tay vào túi, từng bước một đi xuống dưới, vì cúi đầu thấp, cho nên mái tóc phía trước rũ xuống che giấu đáy mắt ảm đạm của

https://thuviensach.vn

anh.

"Cốp cốp cốp" bước chân gấp gáp theo sát phía sau truyền đến, không đầy một lúc sau, liền đuổi kịp bước chân của Tô Quân Ly.

"Quân Ly..." Người theo tới hô lên, sau đó một phen tiến lên bắt được Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly vô cảm nhìn người đuổi theo, giằng co nhìn một lúc lâu, mới mở miệng nói: "Tôi và cô không có lời gì để nói..." Gương mặt hắn lạnh lùng, "Mỗi người ai cũng có lựa chọn sự tự do riêng, cô có, mẹ cũng có... Nếu như đây là lựa chọn của các người, tôi tôn trọng các người."

Dứt lời, Tô Quân Ly lạnh lùng rút cánh tay về, sau đó xoay người tiếp tục đi xuống lầu dưới...

"Quân Ly?" Tô An Uyên gấp gáp gọi tên anh.

Tô Quân Ly không để ý đến, chỉ là có chút bực bội tiện tay kéo cửa đi ra ngoài...

Hành lang khu phòng bệnh yên tĩnh lộ ra hơi thở ngưng trọng, Tô Quân Ly ngước mắt liếc nhìn, thấy là khoa tim mạch, không khỏi âm thầm tự giễu cười... Ngay cả khi đang ở khoa tim mạch, nhưng trái tim của anh lại cảm thấy cực kỳ ngột ngạt, hít thở không thông, nếu như gặp tai nạn, nhất định phải sơ cứu kịp thời.

Tự giễu nâng khoé môi, Tô Quân Ly liền đi về phía thang máy...

Đột nhiên, ạnh ngừng bước chân.

Nghiêng đầu nhìn lại, xuyên qua phía trên cửa phòng bệnh, Tô Quân Ly vừa lúc nhìn thấy một hình bóng người quen quen đứng ở đó... Tầm mắt anh trở nên thâm sâu, lập tức nhíu mày, Giản Mạt vì sao lại ở bệnh viện?

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Tô Quân Ly tiến lên nhẹ nhàng đẩy cửa phòng bệnh ra...

Giản Mạt nghe thấy tiếng cửa mở, không ý thức quay đầu lại nhìn, tầm mắt liền thấy Tô Quân Ly.

"Anh tại sao lại ở chỗ này?"

"Em thế nào lại ở chỗ này?"

Hai câu hỏi đồng thời vang lên, sau đó hai người kinh ngạc, khoé miệng lập tức cười nhẹ.

"Anh đến thăm bạn..." Tô Quân Ly trả lời qua loa xong, liếc nhìn Tô Mặc trên giường bệnh đang mê man, một cái liếc mắt đó cũng có thể nhìn ra người đó có hình dáng giống Giản Mạt, "Bà ấy là..." Anh nghi hoặc nhìn về phía Giản Mạt.

Giản Mạt mấp máy môi dưới, sau đó nói: "Mẹ em..."

Tô Quân Ly mặc dù trong lòng đoán được, nhưng nghe Giản Mạt nói như vậy, có hơi kinh ngạc, "Dì là... bị bệnh tim sao?"

Giản Mạt nâng khóe miệng, nở ra nụ cười cay đắng, sau đó mới gật đầu, cũng không có giải thích quá nhiều.

Thấy cô không muốn nói chuyện nhiều, viền mắt lại hồng hồng, Tô Quân Ly tự nhiên cũng hiểu, không có hỏi nhiều, chỉ là nói mấy câu quan tâm, rồi mới nói: "Nghi thức khởi công vào chủ nhật em có đến không?"

Giản Mạt cười cười, gật gật đầu, "Nhất định em sẽ đến."

Nét ôn hòa trên khuôn mặt của Tô Quân Ly lộ ra ý cười, "Em định ngủ ở đây tối nay à?"

"Không, em định về nhà..." Giản Mạt mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Cùng đi không?"

"Em có lái xe đến..." Giản Mạt trả lời, đắp lại chăn cho Tô Mặc, rồi cùng Tô Quân Ly rời khỏi bệnh viện.

Tô Quân Ly chú ý tới chân của Giản Mạt đang đi đôi dép trong nhà, miệng mấp máy muốn nói gì đó, cuối cùng nhìn thấy bộ dáng cô đơn của Giản Mạt liền nhịn xuống, giả bộ không nhìn thấy.

Hai chiếc xe cùng ra khỏi cửa lớn của bệnh viện, chỉ là Tô Quân Ly đột nhiên dừng lại, nhìn hướng xe Giản Mạt đi, khẽ nhíu mày lại rồi lại nhìn về phía ngược lại... Lam Trạch viên không phải đi đường này sao?

Không còn nghi ngờ, Tô Quân Ly lại lần nữa khởi động xe, cũng không biết tâm lý xuất phát từ cái gì liền theo xe Giản Mạt mà đi...

Dọc theo đường đi, trong đầu Giản Mạt nghĩ đến chuyện Giản Hành đang uy hiếp mình, mà Tô Mặc thì lại đang bệnh, cũng không chú ý xe của Tô Quân Ly vẫn theo ở phía sau.

Tô Quân Ly thấy xe của Giản Mạt tiến vào Nhuận Trạch viên, mở miệng tự thì thào: "Hiện tại cô ấy đang ở nơi này sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Vì Tiền Mà Đồng Ý Ký "Khế Ước Bán Thân"

Editor: Airy Nguyen

Cảm đêm Giản Mạt không sao ngủ được, không có tâm trạng để vẽ bản thiết kế… Mẹ vẫn còn nằm bệnh viện, Giản Hành thì đến uy hiếp, mọi chuyện xảy đến cứ như xé rách tâm trí cô.

“Chậc chậc, Mạt tỷ… chị đang vì bản thiết kế này mà đau đầu à?” Hướng Vãn nhìn Giản Mạt, lắc lắc đầu hỏi, ánh mắt chia sẻ.

Giản Mạt giật giật khoé miệng, không có lời nào giải thích.

“Mạt Mạt” Mạc Tiểu Nhã đi tới, quan tâm hỏi, “Đã vẽ được gì chưa?”

Giản Mạt lắc đầu, lấy tay xoa huyệt thái dương nói: “Còn chưa có ý tưởng gì cả!”

Mạc Tiểu Nhã nhíu mày, “Còn có ba ngày…” cô thở dài, nhẹ giọng động viên, “Cố gắng nhé!”

Giản Mạt hơi kéo khoé miệng, gật đầu, cô nhìn lại đồng hồ, “Chị đi tìm Du tổng có chút việc…”

Mạc Tiểu Nhã gật đầu, nhìn Giản Mạt rời khỏi với vẻ mệt mỏi, cũng không khỏi thắc mắc, “Mạt Mạt mấy ngày nay gặp chuyện gì không ổn à?”

“Có lẽ do áp lực từ dự án này quá lớn…” Hướng Vãn bĩu môi, “Ôi, rốt cuộc không biết thắng được đấu thầu hội sở của Đế Hoàng có liên quan gì đến việc Du tổng đề cử Mạt Tỷ đi tu nghiệp ở Đại Học London không.”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đi tìm Du Tử Quân, ông ấy đang pha cà phê, thấy cô tới thì ông cũng thuận tiện mời cô một ly.

“Có ý tưởng gì về bản thiết kế?” Du Tử Quân hỏi.

Giản Mạt nhấp môi, hơi khó nói “Du tổng, tôi đến không phải vì việc bản thiết kế…” Cô ngập ngừng, bàn nắm chặt lại.

“Hửm?” Du Tử Quân nhẹ đáp lại, bàn tay chà xát vào bộ râu ở cằm, ánh mắt ông nghi hoặc nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt lấy hết can đảm, bàn tay đã nắm chặt buông lỏng ra, cô cắn răng nói, “Du tổng, tôi muốn ứng trước tiền lương…” Cô không thể tiếp tục xin tiền của Cố Bắc Thần, bây giờ cô chỉ có thể nghĩ đến cách này.

Du Tử Quân có chút ngạc nhiên, nhưng vẫn hỏi “Bao nhiêu?”

Giản Mạt cắn môi, rõ ràng thật khó để mở miệng, im lặng một lúc, cô nói: “Một trăm vạn…”

Không gian yên lặng, thời điểm Giản Mạt nói ra lời này, toàn bộ phòng làm việc như trở nên yên tĩnh kì lạ.

“Giản Mạt, cô nghĩ thu nhập một năm làm việc ở Tường Vũ thì cô được bao nhiêu?” Du Tử Quân hỏi.

Giản Mạt ngước mắt, “Nếu như các dự án thiết kế đạt kết quả không tệ, lương cơ bản, thưởng cùng với hoa hồng cộng lại cũng không quá hai mươi vạn…”

“Nếu đã nói vậy, không lẽ cô muốn ứng trước đến năm, sáu năm tiền lương?”

Ánh mắt Giản Mạt trầm lại, khoé miệng run run, cảm giác lời mình nói thật kì quặc.

https://thuviensach.vn

Du Tử Quân nhận ra thái độ của Giản Mạt, ông cũng hiểu cô đang cố giữ lòng tự trọng bản thân, chậm rãi nói, “Tôi sẽ không hỏi cô mục đích của số tiền này… tôi cũng có thể ứng cho cô!”

Giản Mạt cảm thấy bất ngờ, cô ngẩng đầu nhìn Du Tử Quân.

“Chỉ là, thế giới này không có bữa cơm trưa miễn phí…” Du Tử Quân đang muốn giải quyết một công đôi chuyện, “Tôi đánh giá cô rất cao, càng hi vọng cô có thể đến đại học London tu nghiệp và đào tạo chuyên sâu… thế nhưng, Giản Mạt, tôi có một điều kiện.”

Giản Mạt không hỏi, cô chỉ im lặng nhìn Du Tử Quân.

“Tôi muốn cô ký hợp đồng lao động lâu dài với công ty…” Du Tử Quân cầm ly cà phê lên, để cho Giản Mạt trấn tĩnh một chút, ông tiếp tục nói, “Số tiền lương cô muốn ứng đã nhiều hơn số thu nhập cô có thể kiếm được trong thời gian hợp đồng hiện tại, tôi muốn cô tiếp tục gắn bó với công ty lâu hơn, thời hạn hợp đồng mới sẽ là mười năm.”

Ánh mắt Giản Mạt hơi mở to, đối với người là thiết kế kiến trúc mà nói, số năm kinh nghiệm càng nhiều thì trình độ chuyên môn cũng như giá trị khi thương lượng hợp đồng càng lớn, vì vậy rất ít ai chấp nhận ký hợp đồng lao động thời gian quá ba năm.Trước đây vì mẹ bệnh phải điều trị, cô đã chấp nhận ký hợp đồng thời hạn năm năm với Tường Vũ. Đến thời điểm này thời hạn hợp đồng chỉ còn ba năm rưỡi, nếu như tiếp tục ký hợp đồng mười năm…

“Nếu như cô đồng ý, tôi sẽ chuẩn bị hợp đồng để cô ký, chi phiếu cũng sẽ được chuẩn bị sẵn.” Du Tử Quân để ly cà phê xuống, nhẹ nhàng nói.

Giản Mạt nắm chặt tay, móng tay cắm sâu vào trong lòng bàn tay, nhưng giờ cô có lẽ không biết đau là gì…

https://thuviensach.vn

“Cô có thể suy nghĩ rồi quyết định sau.” Du Tử Quân nhún vai, “Đương nhiên, căn cứ vào năng lực làm việc của cô sau này, tiền lương và phần trăm hoa hồng cũng sẽ tăng, quyền lợi của cô sẽ không vì chuyện này mà ảnh hưởng.”

Giản Mạt âm thầm hít một hơi, “Không cần suy nghĩ nữa đâu…” Cô cắn môi, “Tôi ký!”

Du Tử Quân không nghĩ Giản Mạt sẽ đồng ý nhanh vậy, đối với ông thì đây là việc tốt. Giản Mạt có tài năng, phong cách thiết kế của cô độc đáo, chỉ cần cố gắng đào tạo thì sau này nhất định sẽ trở thành ngôi sao trong lĩnh vực thiết kế kiến trúc.

Cầm chi phiếu một trăm vạn, Giản Mạt chờ ở trong con hẻm nhỏ, bên ngoài đường tiếng xe cộ qua lại ồn ào, đáy mắt cô lướt qua vẻ bi ai.

Rốt cuộc cô muốn bảo vệ cái gì?

Chuyện cô thất thân mất đi lần đầu tiên trong đêm đó, đây là sự thật rõ ràng không thể thay đổi, nếu lần này nhượng bộ đem tiền cho Giản Hành, chỉ là đem tiền đổ vào hố sâu không đáy…

Nhưng cô không có cách nào đối mặt được chuyện đêm đó. Cô không dám tưởng tượng nếu đêm ô uế đó bại lộ trước mặt Cố Bắc Thần, hoặc là trước mặt Tô Quân Ly… sau này cô phải cư xử như thế nào…

Có lẽ, đây là hành động buồn cười cô cố gắng làm để giữ lại chút tôn nghiêm cuối cùng của mình.

Tiếng bước chân dồn dập vang lên trong con hẻm, Giản Mạt nghiêng đầu nhìn… chỉ thấy Giản Hành, hắn mặc bộ đồ có áo khoác rộng, đầu đội mũ lưỡi trai bước nhanh tiến đến gần cô.

https://thuviensach.vn

“Tiền đâu?” Giản Hành mở miệng hỏi. Mặc dù hắn cố chế giấu, nhưng Giản Mạt vẫn thấy được vết thương ngay cổ hắn, cô không hỏi, cũng không có tâm tình để hỏi.

Ánh mắt Giản Hành đỏ ngầu nhìn Giản Mạt, hắn giựt lấy tờ chi phiếu, “Quả nhiên một trăm vạn không làm khó em… Xem ra, Cố Bắc Thần đối với em không tệ.”

Giản Mạt thất vọng nhìn người đứng trước mặt mình, người đáng lẽ ra đã là người anh trai phải luôn bảo vệ cô, "Giản Hành, số tiền này là tôi đã dùng hợp đồng bán thân cam kết làm việc mười năm để đổi lấy tiền lương dự chi trước…” Cô cắn răng, “Tôi và Cố Bắc Thần đã không còn quan hệ gì nữa!”

“Không có quan hệ mà em lại sợ hắn biết chuyện hai năm trước? Lại còn nhanh chóng đem tiền tới đây như vậy?”

Giản Hành cười lạnh, đem tấm chi phiếu nhét vào trong túi, “Giản Mạt, em nói em và Cố Bắc Thần không có quan hệ, ai tin được chứ?”

“Giản Hành, tôi chỉ không muốn anh dùng chuyện đó để uy hiếp tôi…” Toàn thân Giản Mạt run rẩy vì tức giận, “Nếu như, anh còn chút lương tri thì hãy thực hiện đúng lời đã nói!”

Cô nghiến răng tức giận, nói từng lời cay đắng, “Từ giờ trở đi anh không phải anh của tôi nữa, tôi và anh không còn bất cứ quan hệ nào.”

“Yên tâm, không phải vạn bất đắc dĩ, anh sẽ không nói cho người khác biết.” Giản Hành nói xong, khoé miệng hắn nhoẻn nụ cười nhìn gương mặt âm u của Giản Mạt rồi cũng nhanh chóng bỏ đi.

Giản Mạt bước đi nặng nề trở về Nhuận Trạch Viên, cô cảm thấy mệt mỏi không còn chút sức lực, ấn ổ khoá sau đó mở cửa vào căn hộ… không gian vắng vẻ hiu quạnh, ánh đèn đã mở khắp cả nhà.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt dựa người vào cửa, không hề động đậy… cũng không sau bao lâu, cô mới mệt mỏi đứng dậy, chậm chạp đi vào…

Cô đột nhiên ngừng bước chân, nhìn bản vẽ thiết kế đang bày bừa trên bàn cơm, cô bước đến gần suy nghĩ. Chỉ còn ba ngày là đến ngày đấu thầu, mà giờ này cô còn ở đây suy nghĩ chuyện bi thương trong quá khứ…

Giản Mạt ngồi xuống, lấy một bản vẽ mới và cầm bút lên… nhìn trên màn hình sơ đồ của hội sở, tầm mắt nhìn vào vị trí tầng 18.

Tầng 18…

Giản Mạt nhìn dòng chữ trên màn hình, đột nhiên khoé miệng cô bật cười, một linh cảm lướt qua trong đầu… linh cảm bi thương đến tuyệt vọng.

Tầng 18, là tầng sâu nhất trong địa ngục…c

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Khả Năng Của Phương Tiện Truyền Thông

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Màn đêm buông xuống, dù cho ở vào khu náo nhiệt như Nhuận Trạch viên cũng đã rơi vào một mảnh trầm tĩnh... Trải qua lễ cầu mưa rửa tội, trong không khí ướt lạnh đã rửa hết mùi thơm của phấn hoa.

Thủy tinh lấp lánh dưới ánh đèn nhu hòa, Giản Mạt cầm bút vẽ phác họa lên bản thiết kế, trên mặt của cô tràn ngập cảm xúc bi thương, thế nhưng, đáy mắt lại lộ ra sự kiên định.

Cô phải nắm chắc cơ hội lần này, không quan tâm đến cuối cùng có thắng được hay không...

Đêm qua đi, thậm chí mang nỗi buồn cuốn trôi hết, phía Đông phát ra ánh sáng màu bạc, tia nắng ban mai xé rách tất cả những âm trầm của mấy ngày trước, ngày mới được bao phủ bởi ánh nắng ấm áp.

“Tập đoàn JK mấy ngày gần đây rơi vào nguy cơ có thể sẽ bị thu mua, theo nguồn thông tin tiết lộ, bởi vì JK đã ngắt kết nối với nguồn vốn nội bộ, sớm hơn năm ngoái, công ty lại rơi vào khủng hoảng kinh tế ban đầu...” Kênh tin tức kinh tế tài chính buổi sáng truyền đến thanh âm quyền lực của người phụ nữa, “Có tin tức tiết lộ, tập đoàn Đế Hoàng có quyết tâm rất lớn trong việc thu mua JK...”

Buổi sáng, nhân viên văn phòng có thể nghe tin tức ở trên đài phát thanh radio, hoặc ở hiệu ăn sáng thu thập tin tức trước mắt...

https://thuviensach.vn

“Hôm qua đã có người chụp được bức ảnh, tổng giám đốc của Đế Hoàng là Cố Bắc Thần đã cùng thiên kim tiểu thư Thẩm Sơ của tập đoàn JK dùng cơm với nhau, bên cạnh bọn họ còn có nhân vật truyền kỳ của giới luật sư Mạc Thiếu Sâm và thiên kim của Lệ gia, Lệ Cẩn Tịch...” Người dẫn chương trình nói xong, hình ảnh cắt ra đã được đăng lên, nghiễm nhiên là bên ngoài Senwell, bốn người lần lượt đứng chung một chỗ mỉm cười không biết nói gì.

“Chậc chậc, Thần thiếu đây là một mặt muốn thu mua JK, một mặt lại muốn muốn đối phó với nữ chủ nhân của tập đoàn JK hay sao?”

“Biết cái gì mà nói? Cái này gọi là một lúc thu cả hai, vừa có tiền tài, vừa có được phụ nữ...”

“Nhìn người ta xem, trong nhà tuy đã có một người vợ xinh đẹp rồi, nhưng bên ngoài vẫn có rất nhiều cô gái tình nguyện theo đuổi... Người đàn ông làm được như Cố Bắc Thần, thật đúng là người đàn ông hiếm có đáng để người khác nhìn theo.”

Có rất nhiều người đàn ông tại một quán ăn sáng, trong khi xem truyền hình tin tức bập bẹ hình dung về điều gì đó, và cuối cùng, tất cả người trong nhà hàng không quan tâm đến việc JK cuối cùng sẽ được mua lại bởi ai, mà chỉ quan tâm đến chuyện của Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ.

Bản lĩnh lớn nhất của phương tiện truyền thông chính là viết những gì không có thật, luôn phóng đại sự việc, chỉ một tấm hình thôi cũng có thể cho bọn họ viết ra rất nhiều tin tức ký sự... Cũng mặc kệ chuyện gì xảy ra, cũng không có ai có thể nắm bắt được tiêu điểm.

Có tin tức cho rằng, thời gian Thẩm Sơ trở về cùng ngày với ngày mà Cố Bắc Thần giấu một người phụ nữ trong khách sạn Phi Thiên...

Phương tiện truyền thông cũng không biết là loại thần thông quảng đại gì, trực tiếp điều tra được thực ra Thẩm Sơ đã trở về sớm hơn một ngày.

https://thuviensach.vn

Như vậy, khả năng rất lớn, nữ nhân đêm đó ở khách sạn Phi Thiên chính là cô ta.

Ngay sau đó, có người đào ra được chuyện năm năm trước Cố Bắc Thần cùng Thẩm Sơ từng có một đoạn quan hệ mập mờ... Không có nhiều tin đồn, nhưng trong lòng mọi người đều hiểu rõ có chuyện gì, không cần nói ra.

“Ôi, tình yêu đích thực của Cố Bắc Thần xuất hiện rồi, Cố phu nhân phải làm sao đây?” Hướng Vãn lắc đầu thở dài, “Tôi thực sự vì chuyện không quan trọng này mà tan nát trái tim hay sao?”

“Chỉ có điều, người phụ nữ này vô duyên vô cớ bỏ đi, hiện giờ JK đang xảy ra vấn đề, hơn nữa Đế Hoàng có khả năng rất lớn là sẽ thu mua JK, bây giờ cô ta trở về không phải là vì chuyện này đấy chứ?” Hai tay Tôn Kha vòng trước ngực, nhíu mày suy đoán.

Mạc Tiểu Nhã xoay cây bút chì vẽ trong tay, nói: “Điều này, không phải có ý một bên sẵn sàng đánh một bên sẵn sàng yêu hay sao... Chỉ có điều, Cố phu nhân kia thật tình cũng rất đáng thương.”

“Tôi có chút tò mò, nếu quả thật là Đế Hoàng muốn thu mua JK, có thể bởi vì Thẩm Sơ mà mắc kẹt hay không?” Kiều Tử Vinh vừa lúc đi đến, đem một bản dự án thiết kế cho Mạc Tiểu Nhã, “Nếu như đúng như vậy, thì tin tức kinh tế tài chính của Lạc Thành nhất định sẽ nổ tung trời a!”

Quan điểm theo dõi tin tức của đàn ông và phụ nữ đương nhiên có nhiều điểm bất đồng, phụ nữ thì luôn quan tâm đến tin đồn, còn đàn ông thì chỉ quan tâm đến vấn đề căn bản.

Giản Mạt nghe mọi người bàn tán sôi nổi, dần dần rơi vào suy nghĩ của mình... Không biết vì sao, đột nhiên cô cũng rất muốn biết, nếu quả thật giữa tập đoàn Đế Hoàng và tập đoàn JK có dính dấp nhau, Cố Bắc Thần có thể vì Thẩm Sơ mà buông tha hay không?

https://thuviensach.vn

Nhưng Cố Bắc Thần không phải người thích làm việc theo cảm tính, nhìn Cố Từ sẽ biết, nếu quả thật vì Thẩm Sơ mà buông tha cho JK... Ha ha, như vậy nhiều chuyện không cần nói cũng biết.

Tuy nhiên, hình như chuyện đó đối với cô cũng không có quan hệ gì...

“A, mấy người có cảm thấy hay không?” Tôn Kha đột nhiên cầm tờ báo giơ ra trước mặt Giản Mạt, “Phần trên khuôn mặt của Thẩm Sơ và Mạt Mạt hình như...” Nói xong, cô còn dùng tay che phần mũi của cô, vừa đối chiếu vừa so sánh Giản Mạt và người trong ảnh, tất cả mọi người chỉ có một ý nghĩ!

“Thực sự rất giống!”

“Chị Mạt, chị không phải là con gái thất lạc của JK đấy chứ?” Trong đầu Hướng Vãn chỉ toàn nghĩ đến mấy tình tiết lãng mạn trong tiểu thuyết ngôn tình, cô hỏi.

“Không phải...” Giản Mạt chăm chú nhìn Hướng Vãn, sau đó nói rất chân thành, “Kỳ thực, chị là vợ của tổng giám đốc tập đoàn Đế Hoàng!”

“Chị Mạt, câu nói đùa này chị đã nói rất nhiều lần rồi...” Hướng Vãn không tin, phất tay, “Nếu như chị thực sự là Cố phu nhân, lần này chị không giành được thiết kế, vậy đúng thật là có lỗi với mấy chữ ‘Cố phu nhân" này quá!”

Lời nói của cô ấy vừa dứt, lập tức rước lấy tiếng vui cười đùa giỡn của tất cả mọi người.

Giản Mạt nhún vai, từ chối cho ý kiến, cụp mắt bắt đầu tiếp tục hoàn thành bản thiết kế lúc tối vẫn chưa làm xong... Cô tính toán cuối tuần sẽ hoàn thành xong hiệu quả đồ họa 3D, sau đó thứ hai sẽ đem bản thiết kế này đi dự thi.

https://thuviensach.vn

Sau khi buổi lễ cầu mưa rửa tội qua đi, bầu trời xanh ở Lạc Thành không có một chút mây, kéo dài đến tận cuối tuần, bầu trời vẫn được bao phủ bởi màu xanh bao la.

Bởi vì ảnh chụp của Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ cùng nhau dùng cơm đột nhiên bị tuôn ra, tin tức cuối tuần vẫn bị hai người của tập đoàn Đế Hoàng, JK chiếm đóng... Chỉ là, trong hoàn cảnh này, Giản Mạt không nghĩ đến, tiêu đề đầu tiên lại là cô.

Tên tiếng Anh của Tô Quân Ly được mệnh danh là ‘Adrian Hall’, tự nhiên thu hút được sự quan tâm của rất nhiều phương tiện truyền thông, mà sau đó người thiết kế chính của sảnh âm nhạc là Giản Mạt bây giờ cũng có mặt ở đấy, tập trung đột nhiên chuyển sang một hướng khác.

“Giản tiểu thư, xin hỏi ‘sảnh âm nhạc của Adrian Hall’ là do Tường Vũ thiết kế, có phải là dựa vào tình cảm cá nhân của cô và Adrian Hall hay không?”

“Xin hỏi Giản tiểu thư, bên ngoài có người nói cô cùng Adrian Hall lén quan hệ thận mật, chuyện này có thật không?”

“Giản tiểu thư, cô có phải là nhà thiết kế sảnh âm nhạc của Tô Quân Ly hay không, giữa hai người đã tồn tại quy tắc ngầm, có đúng hay không?”

Một phóng viên sắc bén tung đề tài, ngay sau đó đám phòng viên xung quanh liền tranh nhau hỏi, hiện trường có chút hỗn loạn... “Tách tách tách tạch tạch tạch”, thanh âm bấm máy ảnh vang lên hết đợt này đến đợt khác.

Giản Mạt bình tĩnh mà chống đỡ, “Các người có thể không tin nhân cách của tôi, thế nhưng nếu các người đặt điều không đúng mà đi chất vấn Tô Quân Ly như vậy, thì đó là đang sỉ nhục anh ấy, cũng là đang sỉ nhục đến âm nhạc của anh ấy...” Ánh mắt cô nhìn đám ký giả xung quang, “Các người muốn viết về tôi như thế nào cũng được... Tôi không có quyền để cấm các người. Thế nhưng, phóng viên là nên viết những điều đúng sự thật,

https://thuviensach.vn

mà không phải giống như những học sinh tiểu học chỉ biết nhìn sách tranh để nói, hoặc là nói những điều không có thật như vậy!”

Ký giả bị thanh âm lạnh lùng của Giản Mạt làm cho có chút sững sờ, Tô Quân Ly vừa đến, đứng bên ngoài đám đông nhìn Giản Mạt, khóe miệng ôn nhuận nở ra một nụ cười...

“Adrian tới...”

Không biết là ai kêu lên, lập tức, ký giả nhao nhao chuyển hướng chạy đến chỗ của Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly không để ý đến ký giả, chỉ đi về hướng của Giản Mạt, khuôn mặt tuấn nhã dưới ánh mặt trời tràn ra nụ cười nhạt ôn hòa.

“Tôi cùng Giản Mạt là bạn rất thân...” Tô Quân Ly nói, tầm mắt nhìn về phía truyền thông, “Đối với vụ bê bối tình cảm trước đó, tôi không muốn truy cứu, thế nhưng, tôi không muốn nhìn thấy các người sỉ nhục một nhà thiết kế có năng lực như vậy, từ trước đến nay tôi rất tin vào con mắt nhìn người của tôi.”

Dứt lời, Tô Quân Ly hướng về phía truyền thông khẽ gật đầu, lập tức xoay người, ra hiệu cho Giản Mạt cùng tiến vào sảnh âm nhạc.

Lưu lại một đôi ký giả ở nơi đó đem Giản Mạt cùng Tô Quân Ly trước sau lời vòng một lần, mới phát hiện, hai người mắng chửi người không mang theo tạng đem truyền thông đô cấp vòng tiến vào.

Lệ Cẩn Tịch cầm túi xách, xinh đẹp đứng ở bên cạnh xe, nhìn người đến đón cô là Lệ Vân Trạch, sau đó nói: “Nhìn đi, em không ra tay, cũng sẽ có người ra tay... Mạt Mạt xinh đẹp như vậy, nếu như em không cố gắng thì sẽ bị Quân Ly cướp mất đấy.” Nói xong, cô còn khiêu khích nháy mắt với hắn.

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch xem như không thấy, hơi nhíu mày, lạnh lùng liếc nhìn người chị song sinh bên cạnh, “Không rõ sự việc thì chị đừng có nói nhảm!” Dứt lời, hắn liền lên xe, khởi động sau đó chuẩn bị rời đi...

Chỉ là, trước khi rời đi, hắn xuyên qua cửa sổ xe, liếc nhìn bóng lưng của Giản Mạt và Tô Quân Ly.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Thiên Đường Dạ Ái Muội

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Lệ Cẩn Tịch còn chưa nói hết câu thì đã nghe thấy tiếng xe của Lệ Vân Trạch rời đi...

"Đúng là mù rồi?" Cô bất mãn lẩm bẩm, "Để chị xem em ôm được bằng cử nhân ấy đến bao giờ, em ở với mấy cái dao mổ của em cả đời luôn đi?"

Lệ Cẩn Tịch bất mãn nhìn đuôi xe nghênh ngang rời đi, liếc mắt một cái, xoay chiếc giày cao gót kiêu ngạo tiến vào sảnh âm nhạc...

Nghi thức khởi công tiến hành rất đơn giản, Tô gia người tới Tô lão gia tử Tô Chấn Kỳ cùng Tô gia bây giờ chưởng sự, cũng là là của Tô Quân Ly đại ca tô hạo nguyên làm đại biểu, mà Lệ Cẩn Tịch làm Tô Quân Ly ký hợp đồng lão bản của công ty tham dự, còn lại cũng là mấy vòng nội hảo hữu.

"Tối nay tôi sẽ làm chủ," Lệ Cẩn Tịch làm bộ dáng giống như một người chị đại, "Quân Ly, Mạt Mạt, nhất định hai người phải đến đấy!"

Tô Quân Ly hơi nhíu mày, đối với sự bày biện của Lệ Cẩn Tịch, anh cảm thấy không thicha, nhưng cũng phải giữ phong độ lịch sự, chỉ có thể gật đầu đáp ứng, "Em thì sao?" Anh hỏi Giản Mạt.

Giản Mạt nhún nhún vai, bất đắc dĩ nhìn vào con mắt trừng trừng của Lệ Cẩn Tịch, chỉ có thể đồng ý.

Tập đoàn Đế Hoàng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hai tay để trong túi đứng ở cửa sổ sát đất, quan sát Lạc Thành, đôi mắt như loài ưng thâm thúy không thấy đáy...

Di động đột nhiên truyền đến thanh âm "Tinh tinh", Cố Bắc Thần dửng dưng thu lại tầm mắt, lấy điện thoại di động ra, liếc nhìn người gọi đến, sau đó mới bắt máy, "Thiếu Sâm?"

"Cậu gửi bưu kiện qua đây là có ý gì?" Mạc Thiếu Sâm hỏi, trên khuôn mặt tuấn nhã có chút ngưng trọng.

Cố Bắc Thần hiểu ngay chuyện gì đang xảy ra, "Ý ở trên mặt chữ, JK tới giai đoạn này, bất kể là bởi vì Đế Hoàng hay là vì mình và cậu, cũng nhất định phải thu mua bằng được."

"Nếu như A Sơ..." Mạc Thiếu Sâm đột nhiên nhướn mày hỏi, nhưng nói đến phân nửa, đột nhiên không tiếp tục nói hết, chỉ nói, "Chỗ này của mình không có vấn đề gì."

Ánh mắt của Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên lạnh lùng, "Cậu nói không có vấn đề... Thì sẽ không có vấn đề."

"Bắc Thần, cậu có lo ngại không?" Mạc Thiếu Sâm nhìn nội dung trên bưu kiện nội dung, sau đó hỏi.

Cố Bắc Thần trầm mặc, qua vài giây sau mới chậm rãi nói: "Đế Hoàng đi tới sự thành công như ngày hôm này... Mình không muốn để cho ba nhìn thấy cục diện rắc rối nào cả."

Sắp tới phải thu mua JK, lễ kỷ niệm 55 năm thành lập của Đế Hoàng cũng sắp đến rồi... Mấu chốt chính là, chú hai cũng đã trở về?

Mạc Thiếu Sâm không nói gì, cuối cùng cũng chỉ là "Ừ" một tiếng, sau đó cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần vừa để điện thoại di động xuống, chuông điện thoại lại vang lên lần nữa, hắn dửng dưng nhìn người gọi điện đến, là của Lệ Vân Trạch...

"Hướng Nam hẹn chúng ta tối nay đến Thiên Đường Dạ, cậu có thể đi hay không?"

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Hướng Nam tốt hơn rồi sao?" Hắn nhẹ a một tiếng.

Lệ Vân Trạch trầm mặc, sau đó mới nói: "Vẫn chưa tốt lắm, chuyện đó cũng không thể khôi phục nhanh như vậy... Hình như bác Lâm đã quyết định đem cậu ấy vào quân khu để rèn luyênn. Hôm nay xem như là tiệc tạm biết, để cậu ấy có thể vui vẻ rời đi."

Mi tâm Cố Bắc Thần nhíu càng chặt hơn, kể từ ngày Lâm Hướng Nam bị từ chối lời cầu hôn, hai người họ vốn dĩ là thanh mai trúc mã với nhau bây giờ khoảng cách lại càng ngày càng xa như vậy... Điều này cũng tốt, trực tiếp vứt bỏ đoạn tình cảm đó làm theo đề nghị của bác Lâm, sau khi hoàn thành thì hãy trở về.

"Không có việc gì!" Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng.

"Ừ!" Lệ Vân Trạch trả lời, "Buổi tối nhớ đến."

Lạc Thanh là một đô thị lớn, buổi tối có bao nhiêu ánh đèn óng ánh phát ra, có bao nhiêu người ở trong cái xã hội phồn hoa này tìm được sự an ủi.

Thiên Đường Dạ là nơi vui chơi lớn nhất ở Lạc Thành, ở đây chỉ có khi bạn không nghĩ ra được lối chơi, không có trò chơi nào mà họ không cung cấp được cho bạn... Tự nhiên, phí tiêu dùng ở đây cũng làm cho người ta phải líu lưỡi.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần lái xe đi đến Thiên Đường Dạ, đi một lúc có hơi kẹt xe, hắn liền mở cửa sổ ra cho thoáng khí...

"Quan hệ giữa Tô Quân Ly và Giản Mạt là thật hay giả khó có thể phân biệt..."

Bên ngoài truyền đến thanh âm tin tức giải trí, sau khi Cố Bắc Thần nghe thấy tên Giản Mạt, vô thức nghiêng đầu nhìn, liền thấy tấm ảnh lớn phóng to ở trên màn hình, Tô Quân Ly cùng Giản Mạt kề vai sát cánh đi vào sảnh âm nhạc, bộ dạng hai người đều dửng dưng lạnh lùng đối mặt mới toàn bộ phóng viên, sau đó xoay người cùng tiến vào sảnh âm nhạc.

Hắn híp mắt, đôi mày kiếm nhíu lại, Cố Bắc Thần lạnh lùng thu hồi tầm mắt, lúc này đoàn xe đã thưa thớt hơn, hắn bắt đầu lái xe rời đi, chỉ là... Đôi mắt như loài ưng không biết từ khi nào đã trở nên u ám, thâm trầm.

Lệ Cẩn Tịch mang theo Tô Quân Ly và Giản Mạt vừa tiến vào Thiên Đường Dạ, liền nhìn thấy Lệ Vân Trạch, ánh mắt cô ta sáng lên, "Vân Trạch?"

Lệ Vân Trạch quay đầu lại, nhìn ba người, hỏi: "Chỉ có ba người thôi sao?"

"Không, còn có mấy người đồng nghiệp nữa..." Lệ Cẩn Tịch cong mắt phượng hỏi, "Mấy người đi với ai? Có muốn đi cùng nhau hay không?"

"Không được." Lệ Vân Trạch liếc nhìn Giản Mạt, sau đó tầm mắt lướt qua Tô Quân Ly, "Mấy người hẹn nhau đi chơi đi... Em còn có việc cần giải quyết." Dứt lời, hắn xoay người đi vào hộp đêm của Lạc Thành.

Lúc Lệ Vân Trạch đến, Lâm Hướng Nam đã uống khá nhiều, Long Kiêu lãnh đạm ngồi ở một bên hút thuốc, cũng tùy ý để cho hắn uống, "Long lão đại, tại sao cậu không ngăn cậu ấy lại?"

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt như điêu của Long Kiêu lộ ra tia lạnh lùng, hơi đứng dậy, đem đầu mẩu thuốc lá dập tắt ở trong gạt tàn thuốc, lạnh lùng nói: "Mình đã khuyên rồi nhưng cậu ấy vẫn muốn tìm đường chết... Quản làm cái gì?"

Lệ Vân Trạch nghe vậy, nhún nhún vai, "Bắc Thần còn chưa tới sao?"

"Một lúc nữa sẽ đến..." Long Kiêu nhẹ liếc mắt, rầu rĩ uống rượu với Lâm Hướng Nam, "Cậu ấy không muốn đi sẽ quyết định không đi, nếu đã quyết định đi rồi, thì đừng có diễn trò điên khùng cho chúng ta nhìn."

Lâm Hướng Nam uống nhiều đến mức hai mắt đã đỏ ửng, lớn tiếng, ngọng ngịu nói: "Long lão đại, mình rất khó chịu..." Hắn tự giễu cười cười, "Mình vì Tô Thiếu Thiếu mà đối nghịch với cả gia đình, còn đối nghịch với cả ông nội và ba, trốn thoát khỏi trường quân đội chính là muốn cùng với cô ấy đi ra nước ngoài, nhưng cuối cùng thì sao? Cô ấy một chút cũng không quan tâm... Từ đầu tới đuôi chỉ có một mình tớ là tự đa tình!"

Lâm Hướng Nam nói xong, trực tiếp cầm lấy một chai rượu sau đó ngửa đầu uống... Lệ Vân Trạch lắc đầu nhìn.

Vốn là đến để tiễn Lâm Hướng Nam, thế nhưng cuối cùng lại trở thành bọn họ đến đây để chứng kiến bộ dạng àn tạ của Hướng Nam... Lệ Vân Trạch nhìn thời gian, hắn đã đợi được hơn nửa canh giờ, sao Cố Bắc Thần vẫn còn chưa tới.

"Để mình gọi điện thoại cho Bắc Thần..." Lệ Vân Trạch nói.

Hướng Nam cứ điên cuồng uống rượu không có biện pháp ngăn hắn lại được, trong bốn người, Hướng Nam chỉ nghe lời của Bắc Thần, chỉ có hắn mới khuyên được Hướng Nam.

Cố Bắc Thần mới bước vào Thiên Đường Dạ, điện thoại của Lệ Vân Trạch đã gọi tới, hắn chỉ nhắn lại một tin "Tới cửa rồi", sau đó một tay đút vào túi chạy lên lầu...

https://thuviensach.vn

Chỉ là, bước chân của hắn đột nhiên dừng lại, liền thấy một thân ảnh quen thuộc đang dây dưa với một người khác tiến thang máy.

Cố Bắc Thần cau mày lại, sải bước đi theo, liếc nhìn tầng mà thang máy dừng lại, hắn tiến sang thang máy bên cạnh cũng ấn số lên tầng lầu kia.

"Đinh" một tiếng, thang máy đến, ngay khi cửa thang máy mở ra, Cố Bắc Thần đã nâng bước chân đi ra ngoài... Chỉ là, trên hành lang thật dài, đã không còn thấy thân ảnh quen thuộc kia.

Đôi mắt như loài chim ưng của Cố Bắc Thần thu lại ánh nhìn, bởi vì yếu tố góc độ, hắn cũng không nhìn rõ ràng người nọ có phải là Thẩm Sơ hay không, chỉ là bóng lưng rất giống.

Xoay người bước đi, bọn người Lệ Vân Trạch ở phía trên một tầng, Cố Bắc Thần không đi thang máy, tìm một cầu thang bộ đi lên...

"Đừng động đậy..." Thanh âm êm ái phát ra từ trong hành lang, lộ ra một tia bất đắc dĩ, "Giản Mạt, em di chuyển nhiều như vậy làm sao anh có thể làm đây? Không thành thật một chút nào..."

Bước chân của Cố Bắc Thần đột nhiên trở nên ngưng trệ, nghe được những thanh âm bất đắc dĩ kia, khuôn mặt tuấn tú của hắn đột nhiên trở nên lạnh lùng, đôi mắt như loài ưng xuyên qua cửa sổ nhìn về phía hành lang...

Chỉ thấy Tô Quân Ly đang vịn tay lên vai Giản Mạt, mặt đã kề sát vào mặt cô...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Kinh Ngạc, Cô Chính Là Cố Phu Nhân?!

"Rầm" một tiếng, Cố Bắc Thần liền đẩy cửa ra, Tô Quân Ly cùng Giản Mạt đang ở trong hành lang đột nhiên cả kinh, trong nháy mắt liền tách nhau ra, sau đó chuyển hướng nhìn về phía hắn...

"A" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói, "Có cần tôi phải tránh đi hay không?" Đôi môi mỏng của hắn khẽ mở, hỏi.

Giản Mạt cắn môi, rõ ràng không làm chuyện gì xấu, nhưng ngay lúc này cô lại cảm thấy chính mình giống như đang bị bắt quả tang, "Em..."

"Thần Thiếu cũng đã xuất hiện rồi, cần gì phải tránh đi chỗ khác nữa?" Tô Quân Ly dửng dưng mở miệng, khuôn mặt tuấn tú không xuất hiện quá nhiều biểu tình, nhưng trong thanh âm ôn nhuận rõ ràng có một tia cười chế nhạo.

Khóe miệng Giản Mạt không khống chế được co quắp lại, những lời nói của Tô Quân Ly cũng khiến cô bình tĩnh hơn một chút... Chỉ là, Cố Bắc Thần bây giờ vẫn là chồng cô, cho dù thế nào cũng cần phải giải thích.

"Lông mi của em rơi vào mắt không lấy ra được..." Giản Mạt nói, "Quân Ly vừa thổi cho em."

"Hừ!" Cố Bắc Thần lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến tin tức mấy ngày hôm nay, trong lòng đột nhiên trở nên ngột ngạt, "Thổi lông mi thôi cũng cần phải trốn trong hành lang sao?"

Giản Mạt im lặng, bởi vì bây giờ cũng không cần phải giải thích thêm...

https://thuviensach.vn

Lúc cô nghe Lệ Cẩn Tịch nói Thẩm Sơ cũng muốn đến đây, thần kinh cô đột nhiên đau đớn, hoảng loạn vội vàng cụp mắt che giấu ánh mắt, ai biết tự làm tự chịu, lông mi đột nhiên bị dính vào trong mắt.

Cô sợ bị người khác phát hiện ra mình đang hoảng loạn, Giản Mạt vội vàng trốn ra khỏi hộp đêm, nhưng vẫn bị người nhạy bén nắm bắt tâm lý như Tô Quân Ly nhìn ra...

Cô buồn bã trốn vào hành lang, sau đó mọi chuyện xảy ra như vừa rồi!

Giản Mạt không nói lời nào, Tô Quân Ly nhìn cô đang cụp mắt xuống, sau đó tầm mắt rơi vào trên khuôn mặt của Cố Bắc Thần, âm thầm nhíu mày... Anh là một người đàn ông, cho nên có thể nhìn ra được, một người đàn ông có dục vọng chiếm hữu đối với một người phụ nữ chính là đã yêu người phụ nữ đó.

Cố Bắc Thần đối với Giản Mạt... Chỉ sợ không giống với những lời bên ngoài nói?

"Tùy anh, muốn nghĩ như thế nào cũng được..." Giản Mạt nghiêng đầu sang một bên, không muốn giải thích, chỉ lầm bầm nói, "Mấy ngày này ở ngoài, anh có nhiều scandal như vậy, vậy mà em chỉ vào hành lang một chút cũng không được!"

Thanh âm của cô rất nhỏ, giống như tiếng muỗi kêu, thế nhưng, Tô Quân Ly đứng gần cô có thể nghe được... Khóe miệng anh nâng lên nhàn nhạt ý cười, có chút đau xót cũng cảm thấy có chút buồn cười.

Sợ rằng Giản Mạt cũng đã yêu Cố Bắc Thần rồi?

Trong thanh âm của cô rõ ràng mang theo mùi giấm nồng nặc, khiến anh cảm thấy rất khó chịu...

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không nghe được Giản Mạt đang nói gì, chỉ nhìn ánh mắt híp lại của Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt mang đậm ý cười, trong lòng càng trở nên tức giận...

"Em lên lầu cũng anh!" Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, sau đó nhanh chóng cầm cổ tay Giản Mạt kéo lên cầu thang.

"Thần Thiếu, chuyện này sợ không thích hợp cho lắm?" Tô Quân Ly cố ý nói, "Dù sao hôm nay cũng là kễ khởi công sảnh âm nhạc của tôi, cô ấy là nhà thiết kế chính, không thể đi được."

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn Tô Quân Ly, "Thế nào, chẳng lẽ tôi để vợ của tôi ở bên cạnh anh đó mới gọi là thích hợp?"

Tô Quân Ly nhíu mày, "Hả? Thật ra... Thần Thiếu vẫn nhớ Mạt Mạt là vợ của anh sao?"

Cố Bắc Thần lập tức nhíu mày, đôi mắt hắn bắn ra hai tia sáng lạnh lùng khiến người ta phải hoảng sợ, giống như muốn giết chết Tô Quân Ly, "Tam Thiếu hình như rất bấy bình?" Hắn lạnh lùng mở miệng.

Tô Quân Ly mỉm cười, "Sao có thể chứ?" Anh nhíu mày, nói: "Chỉ là, tôi không quan tâm anh có bao nhiêu cao cao tại thượng, ở bên ngoài dây dưa với ai... Tôi chỉ khuyên Thần Thiếu một câu, có những thứ nếu như đã đánh mất, có thể sẽ không bao giờ tìm về được."

"Phải vậy không?" Cố Bắc Thần cười mỉa mai, "Nếu như Cố Bắc Thần tôi muốn, cho tới bây giờ không cần phải tìm!" Câu nói hết sức độc đoán, khí thế bao phủ ở khắp người hắn, trong nháy mắt, khiến cho không khí xung quanh trở nên ngưng tụ.

Giản Mạt không biết Tô Quân Ly đêm nay bị làm sao, tuy rằng chỉ là câu nói nói với Cố Bắc Thần, thế nhưng, cô lại không biết anh rốt cuộc muốn biểu đạt điều gì...

https://thuviensach.vn

Thật ra, Lệ Cẩn Tịch nói Thẩm Sơ qua đây, cô không nghĩ ngợi nhiều... Lúc này cùng rời đi với Cố Bắc Thần, cũng đã nói rõ lý do.Cố Bắc Thần thu lại ánh mắt giàng co với Tô Quân Ly, lạnh lùng kéo Giản Mạt đi lên lầu.

Tô Quân Ly ngước mắt nhìn, nhìn vào ánh mắt tỏ vẻ áy náy của Giản Mạt, anh chỉ ôn nhuận cười cười lắc đầu, ra hiệu không có chuyện gì...

Chỉ là, khi Giản Mạt quay đầu đi, tầm mắt anh đột nhiên thay đổi, ở chỗ sâu trong đáy mắt có một tia bất đắc dĩ cay đắng tràn ra.

Còn chưa kịp học cách để yêu thương, lại rơi vào tình cảnh như vậy... Tuy rằng anh yêu cô nhưng cô đã kết hôn, đạo đức không cho phép anh tiếp tục, nhưng mà, mỗi một lần thấy cô, anh lại trầm luân thêm một lần.

Cố Bắc Thần, hắn phải đối xử với cô thật tốt... Một khi, hắn dám vứt bỏ cô, anh sẽ không cho hắn cơ hội tìm về!

Tô Quân Ly chậm rãi xoay người, không đi lên lầu, mà lại đi bộ xuống dưới tầng một, thuận thế lấy điện thoại di động ra, gửi tin nhắn cho Lệ Cẩn Tịch, nói anh và Giản Mạt đi về trước.

Cố Bắc Thần mở cửa đi ra ngoài, chân của hắn rất dài, cho nên bước chân rất, Giản Mạt chỉ có thể chạy theo, "A Thần, anh đang tức giận sao?" Cô cố ý hỏi.

"Hừ!" Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng.

Giản Mạt có chút mất mặt, thấy Cố Bắc Thần kéo cô đến nơi tụ họp của hắn, không khỏi tò mò hỏi: "Là mấy người Lệ Vân Trạch sao?"

Cố Bắc Thần không trả lời.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cũng đã tự khẳng định, cô nói không kiêng nể gì, "Ông xã, bộ dạng này của anh là đang ghen hả..."

Đúng lúc, Cố Bắc Thần đã mở cửa phòng, Giản Mạt cũng không nhìn người ở bên trong, liền tiếp tục nói: "Ông xã, nếu như anh ghen thì cứ nói thẳng đi... Em sẽ không cười nhạo anh đâu!"

Giản Mạt vừa nói xong, lập tức cũng cảm giác được bầu không khí trong phòng đột nhiên nhưng tụ lại...

Trong vô thức, đầu tiên cô nhìn vào gương mặt đang gồng lên của Cố Bắc Thần, sau đó liền theo tầm mắt của cô nhìn lại... Chạm vào ánh mắt kinh ngạc của Thẩm Sơ.

Giản Mạt trong lòng bỗng nhiên "lộp bộp" một tiếng, con ngươi trong nháy mắt mở to...

Thẩm Sơ không phải nên ở dưới lầu hay sao? Tại sao lại ở chỗ này?

Lệ Vân Trạch cùng Long Kiêu nhìn nhau, cảm thấy sự việc này cũng quá đúng dịp, đột ngột như vậy cũng khiến họ không biết phải làm sao.

Vừa rồi khi Lệ Vân Trạch gọi điện thoại cho Bắc Thần, liền nhận được điện thoại của Lệ Cẩn Tichj nói Thẩm Sơ hình như gặp phải chuyện phiền phức... Hắn đi xuống tìm sau đó đơn giản đem hai người bọn họ lên đây, nhưng ai biết Bắc Thần cũng dẫn theo Giản Mạt đến đây.

Bầu không khí có chút lúng túng, Thẩm Sơ không thể tin được nhìn Giản Mạt, sau đó dùng ánh mắt nghi hoặc dò hỏi Cố Bắc Thần... Thậm chí, có thể nhìn thấy bởi vì kinh ngạc mà khóe môi cỉa cô ta khẽ run rẩy.

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ buông cổ tay của Giản Mạt ra.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cúi đầu nhìn, cánh tay của cô vẫn duy trì tư thế bị nắm... Cổ tay không còn cảm giác khiến lòng cô trở nên trống rỗng.

Thẩm Sơ lại nhìn về phía Giản Mạt, cô thế nào cũng không nghĩ đến, vợ của Cố Bắc Thần lại là cô ấy... Cô ấy vậy mà chính là "Cố phu nhân" trong lời đồn sao?

Còn nhớ Cẩn Tịch lần đó gọi cô đến nhà, Bắc Thần đang ở đó, Giản Mạt cũng thế... Thế nhưng, không có bất kỳ người nào nhìn ra quan hệ của bọn họ.

Giản Mạt âm thầm nuốt nước bọt xuống, khi ngước mắt lên cũng đã che giấu sự thất vọng và cảm xúc trống rỗng, chỉ nhíu mày nói: "Mấy người cứ chơi vui vẻ, tôi còn có việc chính cần giải quyết... À, không quấy rầy mấy người nữa."

Nói xong, vẻ mặt cô làm như không bị sao cả, nhìn về phía Cố Bắc Thần nhún nhún vai, sau đó liền đi ra ngoài.

Từ lúc nói chuyện đến lúc xoay người rời đi, lưng Giản Mạt đều đứng thẳng, làm cho người khác nhìn không ra cô có một tia cảm xúc không thích hợp nào...

Chỉ là, không có ai biết... Ngay thời khắc xoay người kia, lòng của cô liền giống như bị một con dao hung hăng chém vào, đau đến mức cô không thể thở được!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Chỉ Nghĩ Sẽ Bảo Vệ Trái Tim Đến Lúc Cuối Cùng

Bầu không khí trong phòng tiệc có chút cứng ngắc, Cố Bắc Thần không ngăn cản việc Giản Mạt rời đi, trái lại Lệ Vân Trạch hơi mấp máy môi, muốn kêu cô lại, rốt cuộc cũng nhịn xuống...

Lâm Hướng Nam mắt đã mơ màng say đem cái chén trong tay buông xuống, trong đầu càng trống rỗng không có cách nào tự hỏi, chỉ là nhìn thấy bóng lưng của Giản Mạt rời đi liền gọi lớn: "Tam... tam tẩu... tam tẩu..."

"..." Lệ Vân Trạch có chút oán giận nhìn về phía Lâm Hướng Nam, trong lòng thầm nghĩ: Lúc này chuyên tâm uống rượu của cậu thì tốt rồi.

Thẩm Sơ cười tự giễu, từ ghế đứng lên: "Xem ra... người nên đi phải là tôi!"

Nói rồi cô hướng mắt nhìn Cố Bắc Thần, trong mắt tràn đầy bi thương, đạp chân bước đi ra ngoài.

Giản Mạt xoay người, đã thu hết những biểu cảm trong mắt, vẻ mặt như không có chuyện gì cười nói: "Đừng..." Cô hơi nhướn mày, làm cho người ta nhìn không ra một chút kẽ hở nào, vô vị nói, "Tôi thật sự còn có chuyện, hôm nay Cẩn Tịch làm bữa tiệc chúc mừng Quân Ly."

Nói xong, cô còn nhìn về phía gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần bởi vì một tiếng "Quân Ly" thật thân thiết của cô mà căng ra, nói tiếp: "Em không quấy rầy anh nữa... Chúc anh cùng với người đẹp có một buổi tối vui vẻ."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt để lại cho Cố Bắc Thần một nụ cười bình thường nhất, giống như những gì diễn ra trong hai năm qua, sau đó hướng Thẩm Sơ gật đầu chào một tiếng, liền rời khỏi cửa phòng tiệc...

Cười, một nụ cười cứng đờ ở khóe miệng!

Giản Mạt cảm thấy mình lúc này thật hèn mọn... Cô không vui, dựa vào cái gì lại để cho người khác cảm thấy thoải mái?

Cô hẳn là nên trực tiếp kéo Thẩm Sơ cùng Lệ Cẩn Tịch ra khỏi chỗ đó, nói như thế nào thì Cẩn Tịch cũng không nên đem người đó đến không phải sao? Với thân phận của cô, đáng lẽ cô sẽ tự do vui chơi ở đó, khiến một kẻ "tiểu tam" như Thẩm Sơ cảm thấy ngột ngạt!

Giản Mạt cười tự giễu, nhìn cánh cửa phòng tiệc đã bị mình đóng lại, hít một hơi thật sâu... Kèo thân thể nặng nề đi vào thang máy.

Vô lực tựa ở trên vách thang máy, ánh mắt Giản Mạt như dại đi nhìn từng con số đang chạy xuống, đầu mũi bỗng nhiên cay xót lợi hại...

Muốn bảo vệ tôn nghiêm đến lúc cuối cùng, không muốn bị nhìn ra thật sự trái tim cô từ lâu đã trầm luân trong thế giới của hắn...

Thì ra, ngụy trang cũng không phải là một việc làm tùy ý suốt hai năm qua, mà là đã quá mệt mỏi với một việc.

Bầu không khí trong phòng đột nhiên trở nên ngưng trọng dường như không khí cũng đã ngưng tụ, Thẩm Sơ đứng tại chỗ cắm cắm môi, viền mắt đỏ ửng nhìn Cố Bắc Thần hỏi: "Giản Mạt chính là Cố phu nhân trong tin đồn sao?" Cô muốn xác minh chuyện này.

Con ngươi Cố Bắc Thần híp lại nhìn Thẩm Sơ, môi mỏng khẽ trả lời: "Ừm."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ cười, một nụ cười chế nhạo, cô cắn răng nói: "Lần đó ở nhà của Cẩn Tịch, cô ấy cũng đã ở đó!"

Cố Bắc Thần không nói gì...

"Cố Bắc Thần, anh xem Thẩm Sơ em là cái gì?" Thẩm Sơ rốt cuộc cũng không kiềm chế được quát lên: "Tôi đúng là như một con ngốc mà... Ngay cả khi mọi người đều đang nói về em và anh, cô ấy lại ở nơi nào thờ ơ lạnh nhạt!"

"A Sơ..." Lệ Vân Trạch mở miệng: "Bắc Thần cùng với Giản Mạt là..."

"Là cái gì?" Thẩm Sơ cắt ngang lời nói của Lệ Vân Trạch: "Hướng Nam vừa rồi là sao?" Cô cười rất sắc lạnh: "Người Hướng Nam thừa nhận là ai? Cậu ấy cho dù có say đến như vậy, cũng còn biết kêu Giản Mạt là một tiếng "tam tẩu"..."

Cô nghiêm nghị chất vấn, nghiễm nhiêm không hề hay biết thật ra Lâm Hướng Nam cũng chỉ vừa mới gặp Giản Mạt được mấy lần gần đây mà thôi...

"Giản Mạt bây giờ là bà xã của anh, Hướng Nam gọi cô ấy là tam tẩu thì có vấn đề gì chứ?" Cố Bắc Thần có chút bực bội, trong đầu hắn toàn là hình ảnh bình tĩnh của Giản Mạt lúc ban nãy, cô làm như thể mình không sao cả khiến cho hắn có chút bất mãn.

Thẩm Sơ nhìn về phía Cố Bắc Thần, tự giễu câu khóe môi, đáy mắt mờ mịt một tầng hơi nước mỏng manh: "Là... Giản Mạt là bà xã của anh, vậy em hiện tại là gì hả? Là người thứ ba sao?" Cô gào thét lên tiếng: "Cố Bắc Thần, có phải hay không?"

Cố Bắc Thần nhíu chặt mày kiếm, môi mỏng càng mím chặt hơn: "Thẩm Sơ, em muốn anh nói bao nhiêu lần nữa?" Hắn hừ lạnh: "Người nói đi là em, người nói trở về liền trở về cũng là em... Không cần biết giữa anh và

https://thuviensach.vn

Giản Mạt là có tình cảm gì, nhưng cô ấy bây giờ chính là người vợ hợp pháp của anh, không phải sao?"

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, đáy mắt tràn đầy thất vọng, ánh mắt của cô giống như không biết Cố Bắc Thần là ai, đáy mắt hoàn toàn là một mảnh xa lạ: "Được, được... Em biết rồi..." Cô cười có chút thê lương: "Anh chính là muốn trả thù em, trả thù em lúc trước nói đi là đi... đúng không?"

Con ngươi Cố Bắc Thần hơi trầm xuống, đáy mắt tràn ra tức giận nhưng không hề lên tiếng.

Thẩm Sơ không nhận được câu trả lời từ Cố Bắc Thần, cười ha hả một cái nhạo báng: "Cố Bắc Thần, anh vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu..." Cố thất vọng nhìn hắn một cái: "Em lúc trước vì sao phải rời đi..."

Thì thầm tự nói với bản thân xong, vành mắt Thẩm Sơ đỏ ửng xoay người, rời khỏi phòng tiệc...

Long Kiêu châm một điếu thuốc, mực đồng nguội lạnh không có một tia tình tự.

Lệ Vân Trạch than nhẹ lắc lắc đầu, nằm tựa ở trên sô pha, cảm thấy phụ nữ đúng là phiền phức... Thật rắc rối!

"Ha ha..." Lâm Hướng Nam lại lớn mật cười, mắt lờ đờ vì say mơ màng cười: "Tam ca... Em, em một... một cô bạn gái nhỏ cũng không có... Anh, anh lại có đến tận hai người... Ha ha..."

Nói xong, hắn cầm bình rượu lên liền rót hai chén: "Tam ca..." Hắn cầm lấy cái chén đứng dậy: "Em... em mời anh!"

Cố Bắc Thần quay đầu lại nhìn về phía Lâm Hướng Nam, hơi cau mày, tiến lên một bước liền một phen đem cái chén trong tay hắn đoạt lại: "Em nhìn lại bộ dáng bây giờ của em đi, là bộ dáng gì rồi hả?"

https://thuviensach.vn

"Quan tâm đến bộ dáng của em làm gì nữa chứ..." Lâm Hướng Nam vung tay một cái, trừng mắt lên liền nói: "Tình yêu... con mẹ nó đều đi chết hết đi!" Hắn trong nháy mắt kiềm chế không được cảm xúc mà bộc phát ra: "Bạn gái nhỏ tính là cái gì? Thẩm Sơ tính là cái gì?" Hai mắt của Lâm Hướng Nam đã đỏ tươi màu máu: "Muốn đi thì đi, muốn về thì về... Cho rằng chúng ta là những tên đần sao?"

Lời nói khi say của Lâm Hướng Nam giống như cái gai chui vào trái tim Cố Bắc Thần, đoi mắt như ưng của hắn trở nên u ám, như hai viên đá màu đen bắn ra hai tia lạnh giá nhìn Lâm Hướng Nam...

Lâm Hướng Nam đã say đến mức mất luôn lý trí, nếu như rơi vào lúc bình thường, nhìn thấy tầm mắt xám xịt Cố Bắc Thần như vậy thì nhất định hắn sẽ lập tức ngậm miệng, nhưng hôm nay hắn uống rất nhiều rượu, lời nói ra không hề suy nghĩ: "Em nói sai sao? Ợ..." Hắn ợ một cái sau đó lại nói tiếp: "Em thấy tam tẩu rất tốt... Lại còn có năng lực, nhìn cũng rất được, chủ yếu là đối với tam ca anh giống như Thiên Lôi sai đâu đánh đó..."

"..." Lệ Vân Trạch nhíu mi tâm, đứng lên định kéo Lâm Hướng Nam đi.

Hiện tại Bắc Thần trở thành hình dạng này, rõ ràng có chút không rõ tâm tư của hắn... Đối với Thẩm Sơ nhớ mãi không quên là thật, nhưng chỉ sợ rằng đối với Giản Mạt chính là cũng có tình cảm không hề ít.

Chỉ bất quá, chuyện tình cảm của người khác thì không nên nhúng tay vào... Bắc Thần lại là người luôn luôn biết mình cần cái gì, bây giờ nếu như có ai đó ở một bên nói bóng gió cũng không tốt.

...

Sau khi Giản Mạt rời khỏi Thiên Đường Dạ liền trực tiếp trở về Nhuận Trạch viên... Nhìn ngôi nhà vắng vẻ, lòng của cô cũng trở nên trống không.

https://thuviensach.vn

Trước đây lúc cô ở Lam Trạch viên, ở trong một biệt thự lớn như vậy nhưng cô cũng không cảm thấy trống rỗng,, nhưng bây giờ khi chuyển ra ở một căn nhà khác, vậy mà cô lại cảm thấy trống rỗng khiến cho người ta trở nên cô tịch.

Đêm đến, bóng đêm bên ngoài làm cho người ta cảm thấy thần bí.

Khắp bầu trời, những ngôi sao lấp lánh, xuyên qua thủy tinh công nghiệp, Giản Mạt ngồi ở trên thảm, dựa vào cửa kính nhìn ra ngoài trời... Rõ ràng là nên chuyện lãng mạn, nhưng lúc này cô lại cảm thấy buồn và cô đơn.

Trên bàn ăn, máy tính liên tục thay đổi thiết kế tầng 18 Imperial Club 3D render của Đế Hoàng... Màu sắc đậm, đổi mới táo bạo cho thấy linh hồn đẫm máu chìm trong bóng tối.

Tiếng chuông di động dễ nghe truyền đến, phá vỡ vẻ trầm tĩnh của ngôi nhà lúc này, Giản Mạt chậm rãi thu hồi tầm mắt, cổ ngẩng lên một lúc khá lâu, khi cúi xuống cảm thấy rất mỏi...

Cô đứng dậy, tiến đến bàn ăn, trong lòng không hiểu sao lại có chút khẩn trương cùng chờ mong, nhưng khi thấy người gọi điện đến, đáy mắt cô đột nhiên lan tỏa sự thất vọng...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Giả Bộ Là Người Lạ

Nhẫn nhịn, Giản Mạt vẫn nhận điện thoại...

Sở Tử Tiêu dựa ở trên xe, nhìn bầu trời đầy sao, yếu ớt mở miệng: "Ngày mai sẽ diễn ra hội thảo của Đế Hoàng, em có lòng tin không?"

"Anh biết sao?" Giản Mạt nhẹ a một tiếng.

Sở Tử Tiêu cụp mắt, "Ừ, anh biết..."

Biết em muốn đạt được cơ hội lần này, biết em muốn giành chiến thắng để đạt được tác phẩm kỹ thuật, càng biết thêm... Em muốn đi UCL để đào tạo chuyên sâu.

"Trong lòng tôi không chắc chắn lắm..." Lời nói này của Giản Mạt là lời nói thật, "Chỉ là, dù gì cũng chỉ có một cơ hội duy nhất."

"Mạt Mạt, em nhất định sẽ thành công..." Thanh âm thâm thúy của Sở Tử Tiêu làm cho người ta cảm thấy có chút mờ ảo.

Giản Mạt nhợt nhạt nhíu mày, không rõ lời hắn nói là cổ vũ động viên hay là có ý tứ gì khác, chỉ là trong lòng có chút cảm giác ấm áp, "Hi vọng vậy."

Khóe miệng Sở Tử Tiêu nâng lên, chứa đựng một chút cảm xúc phức tạp, "Ngày mai..." Hắn dừng một chút, lời vừa tới miệng lại chuyển thành câu nói, "Cố lên."

"Ừ, cảm ơn!" Giản Mạt mím môi nói.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Sở Tử Tiêu nâng lên nụ cười tự giễu, từ lúc nào... Giữa hai người bọn họ lại nói chuyện máy móc tới lúng túng như vậy?

Trầm mặc, hai người cứ như vậy giơ di động để bên tai, ai cũng không mở miệng nói tiếp, yên tĩnh đến mức có thể cảm nhận được thanh âm hô hấp ở đầu giây bên kia.

"Vậy thì..." Giản Mạt phá vỡ trầm mặc, "Tôi đi nghỉ ngơi trước..."

"Mạt Mạt." Sở Tử Tiêu đột nhiên kêu tên cô, sau đó mới yếu ớt mở miệng, "Anh chờ em."

"Hả?" Giản Mạt nhất thời không kịp phản ứng.

"Không có việc gì..." Sở Tử Tiêu lại không giải thích, "Chúc ngủ ngon!"

"Chúc ngủ ngon..." Giản Mạt theo bản năng đáp lại, sau đó cúp điện thoại.

Nhìn hiệu quả đồ họa 3D trên máy tính, Giản Mạt luôn cảm thấy cuộc điện thoại này của Sở Tử Tiêu có chút kỳ lạ... Hình như muốn nhắn nhủ tin tức gì đó với cô nhưng lại không bằng lòng nói ra được cảm giác.

Từ sau ngày chia tay đó ở Lạc Đại, liên tiếp nhiều ngày sau đó Sở Tử Tiêu cũng không có xuất hiện ở thế giới của cô nữa...

Chắc có là bởi vì mấy ngày qua Thẩm Sơ đột nhiên xuất hiện quấy nhiễu cô, cũng có thể là bởi vì Giản Hành xuất hiện làm cho lòng cô trở nên sợ hãi, thế cho nên cô cơ hồ quên mất hắn!

Một người từng là người cô yêu thương sâu sắc, thậm chí trong hai năm qua khi nghĩ đến mối tình đầu này, trái tim cô lại ngâm ngẩm đau... Nhưng bây giờ, cô lại không hiểu nổi đoạn tình cảm đó là gì!

https://thuviensach.vn

Cụp mắt xuống, trong lúc vô tình cô lại ấn vào màn hình di động, trùng hợp thế nào lại ấn đúng số của "G tiên sinh"... Giản Mạt vô thức trở nên thức khẩn trương, rõ ràng là phải đem tắt điện thoại đi, ai lại biết cô tự nhiên ấn phải nút gọi như vậy...

Giản Mạt bị dọa đến mức luống cuống tay chân, liền vội vàng ấn nút cắt đứt điện thoại, cầu khấn tín hiệu còn chưa phát ra ngoài.

Thế nhưng, suy nghĩ đó của cô còn chưa xuất hiện quá hai giây, thì đột nhiên cô lại mong đợi... Chờ mong Cố Bắc Thần gọi điện lại cho cô.

Một phút sau, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, trái Giản Mạt vô thức nhày lên, đập "Thình thịch" trong lồng ngực.

Âm thầm nuốt nước bọt xuống, cô nhìn về phía di động, tên hiển thị là "G tiên sinh", trái tim Giản Mạt bỗng nhiên vọt lên trên cổ họng...

Nhẫn nhịn, cô nhận máy, sau đó đặt bên tai, còn chưa nói được câu nào, đầu dây bên kia liền truyền đến thanh âm trầm thấp mà giàu có từ tính, "Thế nào vậy? Còn chưa ngủ sao?"

"Đã ngủ rồi..." Giản Mạt thuận miệng nói dối.

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, "Bị mộng du nên mới gọi điện thoại cho anh hay sao?"

"Em gọi điện thoại cho anh lúc nào vậy?" Giản Mạt nghe thấy thanh âm lạnh lùng của Cố Bắc Thần, trong lòng liền khó chịu, ngữ khí cũng cao một chút, thuận miệng phản bác câu nói của hắn.Cố Bắc Thần trầm mặc, một lúc sau mới mở miệng nói: "Giản Mạt, tiếp đến có phải em sẽ nói... Di động em đặt ở trên đầu giường, trong lúc xoay người vô tình áp phải hay không?"

"..." Giản Mạt trầm mặc, "Em là trong lúc vô tình áp lên màn hình."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nghe ra Giản Mạt lần này không nói dối, thế nhưng, liền bởi vì nghe ra, trái lại hắn lại cảm thấy mất hứng...

Trong di động truyền đến thanh âm "Đô đô đô" cắt đứt, Giản Mạt ngạc nhiên chớp chớp mắt, không kịp phản ứng, vậy mà Cố Bắc Thần cũng không nói gì liền đem điện thoại cắt đứt?

"Mất sóng sao?" Giản Mạt tự hỏi, "Hay là... Thẩm Sơ gọi điện thoại cho hắn nên hắn mới tắt máy?"

Mặc kệ loại nào, Giản Mạt đều cảm giác mình giống như đồ ngốc...

Tự giễu cười cười, Giản Mạt kiểm tra lại bản thiết kế thêm một lần nữa, xác nhận không có nhầm lầm gì, tắt máy vi tính, sau đó đi mặt đi ngủ...

Chuyện nên nghĩ lúc này không phải kết cục thật tốt đẹp, mà là nên toàn lực tranh thủ nắm chắc cơ hội lần này... Bất kể là vì mẹ, hay là vì chính mình.

Ngày hôm sau, khí trời ở Lạc Thành rất tốt, làm cho người ta đột nhiên có cảm giác trời thu biến thành mùa hè.

Hội thảo bắt đầu vào lúc mười giờ sáng, Giản Mạt đi đến công ty trước, sau đó mới mang theo Hướng Vãn và một số người đi đến trụ sở của tập đoàn Đế Hoàng.

"Chị Mạt, rõ ràng không phải chuyện của em, vì sao em lại cảm thấy khẩn trương như vậy chứ?" Đứng ở trong thang máy, Hướng Vãn hít thở sâu mấy lần cũng không có cách nào giảm sự khẩn trương xuống, "Chị Mạt, chị không cảm thấy khẩn trương sao?"

Nếu Giản Mạt nói không khẩn trương thì đó chính là gạt người, nhưng cô bây giờ đã không còn đường lui nữa rồi...

https://thuviensach.vn

Du tổng cho cô ứng trước một trăm vạn tiền lương, tình trạng sức khỏe của mẹ cũng không tốt, thậm chí còn thêm việc ly hôn với Cố Bắc Thần... Chuyện nào cũng đang đè nặng cuộc sống của cô sau này.

"Đinh" một tiếng truyền đến, Hướng Vãn cùng Giản Mạt vô thức muốn đi ra ngoài... Nhưng khi thấy con số mới dừng lại ở tầng năm, hai người liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy có chút khẩn trương.

"Rầm" một thanh âm vang lên ngay sau đó, cửa thang máy mở ra, hai người vô thức nhìn hướng về phía cửa...

Cố Bắc Thần đút một tay vào túi, đang đứng ở đó, đi theo phía sau là Tô San cùng Tiêu Cảnh còn có hai người đàn ông chừng bốn mươi tuổi, giống như giám đốc của công ty khác.

Giản Mạt không nghĩ đến vừa đến liền gặp phải Cố Bắc Thần, Hướng Vãn thì lại mở to hai mắt kêu lên một tiếng, "Thần thiếu?" Giọng nói vừa phát ra, cô ấy vội vàng che miệng mình lại, cảm thấy mình quá thất lễ.

Cố Bắc Thần không động đậy, ánh mắt lãnh đạm như vậy rơi vào trên khuôn mặt của Giản Mạt, làm cho người ta nhìn không ra hắn đang muốn cái gì.

Tô San cùng Tiêu Cảnh không nói gì, trái lại phía sau lại có một vị giám đốc mở miệng nói: "Hai người là nhân viên của bộ phận nào? Không biết đây là thang máy chuyên dụng hay sao?"

Hướng Vãn lắc lắc đầu, vô thức nói: "Chúng tôi thực sự không có ý gì hết, chúng tôi là tới tham gia hội thảo dự án thiết kế... Không biết cái này là thang máy chuyên dụng..."

Giản Mạt hơi nhếch môi, "Xin lỗi, chúng tôi sẽ chuyển sang một thang máy khác." Nói xong, cô thật giống như căn bản không biết Cố Bắc Thần, khẽ gật đầu áy náy, sau đó liền đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Cứ dùng thang máy này đi..." Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, lập tức đi vào trong thang máy.

Thang máy rất lớn, chứa bảy người vẫn thừa một khoảng không gian rất lớn, chỉ là... Rõ ràng trong không khí lộ ra một tia bứ ép, khiến cho mọi người đều cảm thấy hết sức quỷ dị.

Hướng Vãn nắm chặt máy vi tính trong túi, mắt nhìn về phía trước, nhưng nhìn cái gì chính cô cũng không biết, chỉ là cảm thấy trái tim đột nhiên bị khí lạnh ngưng trọng trong bầu không khí ép tới khiến cô không thể hít thở nổi...

Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt đứng sóng vai bên cạnh nhau, nhưng hai người ai cũng không nhìn ai, thậm chí ngay cả một cái liếc mắt cũng không có.

Tô San cùng Tiêu Cảnh âm thầm nhếch miệng, vụng trộm trao đổi cái tầm mắt, cảm giác giữa hai người bọn họ hình như không được bình thường... Thậm chí còn giả vờ như không biết nhau, cũng không đến mức phải cư xử như vậy chứ?

Hai vị giám đốc kia có chút kinh ngạc, không ngờ Cố Bắc Thần lại đồng ý để hai người kia đi cùng thang máy với hắn... Dựa theo tính tình của chủ tịch, không phải là hắn sẽ hỏi hai người làm việc ở công ty nào, sau đó lập tức ra lệnh "Cắt đứt quan hệ vinh viễn với Đế Hoàng" hay sao?

Hô hấp ngưng tụ, ở trong không gian tĩnh mịch nghe rất rõ tiếng thang máy "Đinh" một tiếng, đúng lúc đánh vỡ không khí quỷ dị, Hướng Vãn thứ nhất âm thầm thở phào một cái, vui mừng vì thang máy có thể đến nhanh như vậy.

Cửa thang máy mở ra, Giản Mạt rất có "Lễ phép" với một người lạ, dùng thái độ của một người hợp tác với công ty hướng về phía Cố Bắc Thần mỉm cười một cách chuyên nghiệp, "Cảm ơn Cố tổng!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Giản Mạt tự nhiên kéo Hướng Vãn ra khỏi thang máy, từ đầu tới đuôi, không có quá nhiều cảm xúc trên khuôn mặt.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Bị Làm Lơ.

Hướng Vãn bước ra sau thang máy vô tình quay đầu nhìn lại, khoé miệng nhoẻn nụ cười khó hiểu, sau đó vội vàng chạy theo Giản Mạt tới phòng họp…

Vừa rồi rõ ràng cảm thấy Cố Bắc Thần sắc mặt nhìn rất âm u, Hướng Vãn nhíu mày, vẻ mặt không hiểu, "Mạt tỷ, chị vừa rồi với Thần thiếu sao khách sáo xa lạ vậy?"

Mặc kệ nói như thế nào thì mọi người không phải cũng từng ngồi chung ăn một bữa cơm rồi sao? Huống chi… Cố Bắc Thần còn từng nói với Mạt tỷ là hẹn buổi tối nói chuyện gì đó, thế nào thì cũng không nên cư xử xa lạ vậy!

"Chị chỉ không muốn cố gắng để đạt được thành công, sau cùng lại bị người khác nói mình dựa vào quy tắc ngầm!" Giản Mạt bịa ra lý do.

Hướng Vãn nghe lập tức cảm thấy rất có lý, gật gật đầu, "Mạt tỷ thật anh minh!". Cô vuốt cằm gật gù, "Nếu chúng ta thành công mà bị nói như vậy, chẳng khác gì công sức dã tràng đúng không?"

Giản Mạt nhìn gương mặt hồn nhiên của Hướng Vãn, trong lòng khẽ thở dài nghĩ ngợi… con người, đúng là nên sống và suy nghĩ đơn giản là tốt nhất.

Cố Bắc Thần và các nhân viên đi cùng vẫn đứng trong thang máy để tiến đến phòng làm việc trên tầng cao nhất. Từ lúc nãy tới giờ, gương mặt anh vẫn lãnh đạm, làm người khác không thể hiểu được anh đang nghĩ gì.

https://thuviensach.vn

Hai quản lý cấp cao đi cùng là người phụ trách việc thu mua JK, bởi vì việc thu mua xuất hiện vài vấn đề nên Cố Bắc Thần đã yêu cầu mở cuộc họp ngay buổi sáng nay.

“Bước tiếp theo thì hai người có thể làm việc với Mạc Thiếu Sâm…” Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng, “Không cần phải can thiệp các quy định thu mua sáp nhập công ty, chỉ cần đẩy nhanh tiến độ là được.”

“Đã rõ.” Hai nhân viên quản lý đáp, “Tổng tài, nếu không có việc gì khác, chúng tôi có việc đi trước.”

Cố Bắc Thần hơi gật đầu, không để ý đến hai người họ rời khỏi, chỉ đi thẳng vào bên trong phòng làm việc riêng, “Tô San, đem báo cáo quý này của các công ty bên Âu Mỹ cho tôi.”

“Dạ vâng.” Tô San đáp, chỉ chốc lát sau cô đã mang đủ hồ sơ và gõ cửa xin phép vào.

“Vào đi…”.

Tô San đẩy cửa tiến vào, “Thần Thiếu.” Cô đem hồ sơ để phía bên trái bàn làm việc của Cố Bắc Thần, “Đã tới giờ nghỉ trưa, ngài có cần tôi đến căn-tin để lấy cơm không ạ?”

Cố Bắc Thần ngước nhìn đồng hồ, quả nhiên đã qua mười hai giờ trưa, “Đấu thầu tiến hành như thế nào rồi?”

Tô San đã theo Cố Bắc Thần nhiều năm, cô hiểu anh quan tâm việc đấu thầu như vậy là bởi vì Giản Mạt cũng tham gia, “Dạ việc đấu thầu thiết kế tầng 18 sẽ được bắt đầu trong khoảng thời gian từ bốn giờ chiều đến năm giờ ạ.”

Cố Bắc Thần cau mày nhìn Tô San, lạnh lùng hỏi, “Tôi có hỏi riêng về tầng nào sao?”

https://thuviensach.vn

Tô San lắc đầu, “Dạ không có…” Cô không hiểu sáng nay Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt không khí căng thẳng là vì chuyện gì, liền nói “Lần này tầng 18 là khu vực quan trọng của hội sở, nên tôi nghĩ Thần Thiếu sẽ quan tâm.”

Ánh mắt Cố Bắc Thần lãnh đạm liếc nhìn Tô San, rồi lập tức cầm hồ sơ xem, lạnh lùng nói: “Đi xuống ăn.”

Khoé miệng Tô San co quắp, trong lòng thầm mắng Cố Bắc Thần thái độ làm người khác hoảng sợ, nhưng cũng đáp vâng dạ đi theo.

Bởi vì việc đấu thầu sẽ tiến hành trong cùng một ngày, chỉ nghỉ trưa một lúc rồi sẽ tiếp tục tiến hành ngay. Cho nên, Đế Hoàng cũng đã chuẩn bị phần cơm trưa cho nhân viên của các công ty tham gia đấu thầu.

Tô San cùng Tiêu Cảnh theo Cố Bắc Thần xuống lầu ăn, mặc dù Cố Bắc Thần không phải lần đầu tiên xuống ăn, nhưng hôm nay anh xuống rõ ràng là có mục đích…

“Thần Thiếu và Giản tiểu thư lại cãi nhau à?” Tô San thầm hỏi nhỏ.

Tiêu Cảnh liếc xéo cô, “Cô cho rằng Giản tiểu thư có thể cãi nhau với Thần thiếu sao?”

“Dĩ nhiên không…” Tô San trả lời, tính tình của Giản Mạt sẽ chịu thua nhường nhịn dù cho có không hài lòng, căn bản là không có khả năng cãi nhau với Thần thiếu, “Nhưng mà sáng nay rõ ràng giữa hai người rất lạ?”

Tiêu Cảnh nhìn Tô San, hai người hiểu ý nhau liền bước chậm lại hai bước, anh nhíu mày nói nhỏ: “Tôi vừa biết được… hôm qua Thần thiếu có đến Thiên Đường Dạ, Giản tiểu thư cũng ở đó!”

Tô San nhíu mày, cô không cảm thấy chuyện này có thể xảy ra xung đột gì… Dù sao, người ngoài đối với mối quan hệ của hai người đều không hay

https://thuviensach.vn

biết, mỗi người đều có cuộc sống riêng.

Tiêu Cảnh lén liếc nhìn bóng lưng Cố Bắc Thần, nhỏ giọng nói "Vấn đề là Thẩm Sơ cũng ở đó!"

"..." Tô San kinh ngạc mở to hai mắt, "Vậy là biết rồi?" Cô vội hỏi đến mức quên mức phải hạ giọng.

Tiêu Cảnh vô ý thức nhìn về phía Cố Bắc Thần, đã thấy Thần thiếu quay đầu lại nhìn, ánh mắt lạnh lùng như dao. Hai người trong lòng hoảng sợ, vội vàng tiến lên, lúc bước vào cửa phòng ăn dành cho nhân viên thì Tiêu Cảnh mới hướng nhìn Tô San gật gật đầu.

Tô San âm thầm thở dài lác đầu, tỏ vẻ cục diện này nhất định không ổn rồi!

Đế Hoàng có tất cả là năm phòng ăn dành cho nhân viên, phòng mà Cố Bắc Thần tới là dành cho quản lý cấp cao, hôm nay người đại diện của các công ty tham đấu thầu cũng dùng cơm tại đây.

Cố Bắc Thần nếu ngồi tại đây dùng cơm cũng không có ai cảm thấy lạ, chỉ là, Hướng Vãn cứ luôn nhìn chằm chằm, như thế cô đang nhìn một sự việc kỳ thú "Chậc chậc, không ngờ Thần thiếu cũng dùng cơm ở phòng ăn dành cho nhân viên."

Giản Mạt nhẹ liếc mắt nhìn rồi lại mặc kệ, cô cũng hiểu Cố Bắc Thần xuất hiện ở nơi nào thì đều trở thành tiêu điểm chú ý, rồi cô lãnh đạm tiếp tục dùng bữa "Ăn ngon hay không cũng xong một bữa, không chừng có lúc anh ta cũng đói đến mức dùng một bữa thức ăn nhanh giá hai mươi đồng!"

Hướng Vãn vừa nghe, liền há miệng với vẻ mặt kinh ngạc.

Hai người vừa nói vừa dùng bữa, cũng bởi vì chiều nay đã là lúc đấu thầu dành quyền thiết kế tầng thứ 18, nên chủ đề cũng nhanh chóng chuyển

https://thuviensach.vn

qua việc đấu thầu… Họ hoàn toàn không để ý rằng Cố Bắc Thần đang hướng về phía bàn ăn của mình.

Cố Bắc Thần ngồi xuống, Tiêu Cảnh đứng đối diện Giản Mạt liền nói: "Thần thiếu, tôi xin phép đi gọi món."

"Tôi đi với anh…" Tô San vội nói, cô cũng không muốn ngồi chỗ này với bầu không khí giữa những ánh mắt căng thẳng.

"Cố tổng cũng xuống đây dùng bữa à?" Giản Mạt tự nhiên tươi cười chào hỏi, rồi để đũa xuống, "Cố tổng dùng bữa thong thả, tôi xin phép không quấy rầy!" Dứt lời, cô đứng lên định rời khỏi.

Hướng Vãn ngẩn ngơ, cô nghĩ đến Giản Mạt sáng nay nói không muốn bị người khác nghĩ bản thân dùng quy tắc ngầm đi lấy lòng Cố Bắc Thần, cô cũng vội viện lý do đã ăn no rồi liền đi theo Giản Mạt…

Cố Bắc Thần vẫn giữ gương mặt lạnh lùng, làn môi mỏng không thể hiện cảm xúc, ánh mắt anh vẫn lạnh tanh, bộ dáng nhìn bên ngoài cứ tưởng sóng yên gió lặng, kì thực là đã sóng to gió lớn cuộn trào mãnh liệt.

Tiêu Cảnh và Tô San quay lại thì Giản Mạt và Hướng Vãn đã rời khỏi, họ nhìn Cố Bắc Thần ngồi một chỗ, ngón tay thon dài gõ từng nhịp trên mặt bàn, bộ dáng quỷ dị làm người khác có chút sợ hãi.

Thật giống như … bị người khác cố ý bỏ lơ không nhìn đến!

Bầu không khí trong phòng ăn lúc này có chút quỷ dị, có người suy đoán người của Tường Vũ có mối quan hệ gì với Cố Bắc Thần hay không, cũng có người mắng Giản Mạt ngốc nghếch, có cơ hội tiếp cận mà không biết nắm bắt.

"Thần thiếu, mời dùng bữa …" Tiêu Cảnh đưa chiếc đũa cho Cố Bắc Thần, cố nhìn chăm chú xem Thần thiếu bây giờ có bao nhiêu phiền muộn.

https://thuviensach.vn

Bị người khác làm lơ không nhìn đến … còn là vợ của mình … Tiêu Cảnh ráng nhịn cười, nhưng thật có chút không nhịn nổi, nét mặt anh méo mó thể hiện.

“Thưởng cuối năm của cậu sẽ bớt lại hai phần!”. Cố Bắc Thần nhìn Tiêu Cảnh lạnh lùng nói.

“Hơ…?” Tiêu Cảnh sửng sốt, không kịp phản ứng hỏi “Vì sao ạ?”

“Không tại sao cả…” Cố Bắc Thần lạnh lùng trả lời, cũng không dùng bữa đã đứng dậy đi ra ngoài phòng ăn.

“Thần thiếu như vậy có phải trút lửa giận lên tôi không?” Tiêu cảnh vẻ mặt khổ sở nói.

Tô San cười cười, nhíu mày nói: “Dám cười nhạo sếp, đáng đời anh…”.

Tiêu Cảnh ỉu xìu hạ vai, nặng nề thở dài nói: “Khi người ta đã rơi vào cái vòng lẩn quẩn của tình yêu, phải làm sao để cứu rỗi linh hồn của họ?”

“Thật phiền…” Tô San cũng chịu không nổi.

Cố Bắc Thần bước ra khỏi phòng ăn liền lấy di động, không chút suy nghĩ gọi ngay cho Giản Mạt…

Vừa có tiếng bắt máy, anh lạnh lùng mở miệng: “Đi lên phòng làm việc của anh!” Không để Giản Mạt tìm cớ từ chối, anh lạnh giọng nói, “Trong vòng năm phút nếu anh không thấy em, lập tức tước quyền tham gia đấu thầu của Tường Vũ?”

Dứt lời, anh cúp điện thoại, đi đến thang máy…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Giận Dỗi

Giản Mạt có phần phản ứng không kịp, nghe di động truyền đến tiếng "Tút tút tút" thông báo cuộc gọi đã ngắt, theo bản năng cụp mắt xuống, khóe miệng không khống chế được mà run rẩy.

"Mạt tỷ..." Hướng Vãn tò mò nhìn Giản Mạt, "Làm sao vậy?"

Giản Mạt để điện thoại di động xuống, âm thầm cắn răng, tay vô thức siết chặt, đem chiếc điện thoại di động nắm chặt.

Hướng vãn cảm giác được trên người Giản Mạt có biến hóa kỳ lạ, càng thêm tò mò.

Giản Mạt âm thầm hít sâu vài cái, lúc này tâm tình cũng hơi hơi bình phục, giật giật khóe miệng: "Vẫn còn nửa tiếng, tự do hoạt động... Ừm, chờ lát nữa gặp ở phòng họp." Nói xong, cô cố tình đứng lên muốn đi thả lỏng một chút.

Hướng Vãn bĩu môi, cũng không thấy gì không ổn liền "Ồ" một tiếng.

Giản Mạt đi tới thang máy, nhìn con số tầng 79, tay liền nắm chặt, cuối cùng vẫn là ấn xuống... Dù sao, muốn gặp người ở tầng cao trên cùng thì nhiều nhất cũng chính là Tiêu Cảnh cùng Tô San, hai người này đối với thân phận của cô cũng biết rõ.

Một tiếng "Đinh" giòn giã vang truyền đến, ở trong không gian yên tĩnh như tầng lầu này thì đặc biệt đột ngột.

https://thuviensach.vn

Ở thời khắc cửa thang máy mở ra Giản Mạt liền đi ra ngoài, đây là lần thứ hai cô đến đây... Lần trước đưa thức ăn nhanh "kiếm" hai trăm vạn đã tới một lần!

Thẳng hướng phòng làm việc Cố Bắc Thần mà đi, gõ gõ cửa, không có người đáp lại.

Giản Mạt khẽ đẩy cửa, phòng làm việc to như vậy mà lại vắng vẻ, Cố Bắc Thần đang ở nơi nào?

Trong lòng bất mãn, Giản Mạt âm thầm cười lạnh, rồi mới xoay người rời đi...

"Có phải hôm nay là một ngày đặc biệt may mắn nên em mới lên tìm anh không?"

Đột nhiên, thanh âm từ một bên truyền đến, trầm thấp mà lộ ra một tia nguy hiểm.

Giản Mạt hoảng sợ, theo bản năng hướng tới chỗ thanh âm truyền đến nhìn lại... Chỉ thấy trong tay Cố Bắc Thần đang bưng một ly trà, giương đôi mắt thâm thúy nhìn hắn, đồng tử sâu thẳm không thấy đáy.

"Đúng vậy..." Giản Mạt không ngại thừa nhận, "Dù sao, hôm nay cũng là một ngày quan trọng, Cố tổng có suy nghĩ muốn sử dụng quy tắc ngầm hay không?" Cô nhướng mày, "Đương nhiên, với cương vị là một đối tác hợp tác trong công việc với một người cao cao tại thượng như Cố tổng, nếu như ngài sử dụng quy tắc ngầm với tôi...Kỳ thật, tôi cũng cảm thấy vinh hạnh."

Đối với một tiếng "Cố tổng" từ trong miệng Giản Mạt nói ra, Cố Bắc Thần tỏ vẻ rất bất mãn.

"Quy tắc ngầm?" Cố Bắc Thần cười lạnh, "Em xứng sao?" Hắn lạnh lùng thu hồi tầm mắt xoay người vào phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hướng tới bóng dáng của hắn âm thầm chửi rủa, ở thời điểm rối rắm xem có nên đi vào hay không, thì một giọng nói lạnh lùng đã từ bên trong truyền ra: "Chờ anh mời em đi vào sao?"

Giản Mạt khẽ thở dài, rốt cuộc vẫn là phải đi vào...

"Không phải anh hắn là nên xuống dưới ăn cơm sao?" Giản Mạt tìm đề tài hỏi.

"Bị người nào đó chọc cho tức đến no rồi."

"..." Khóe miệng Giản Mạt co giật, cũng không nói chuyện, liền đứng tại chỗ.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn cô, đợi nửa ngày cũng không tiếng trả lời, ánh mắt híp lại liền lạnh giọng nói: "Em không có lời muốn nói?" thanh âm nhẹ đi nhưng vẫn có chút cảm xúc khó chịu truyền tới.

Giản Mạt mờ mịt nhìn về phía Cố Bắc Thần, không biết lời này của hắn có ý gì... Cô bị ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn đến hoảng sợ, nhưng lại thật sự không biết hắn muốn như thế nào?

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng Giản Mạt, trong lòng liền tức giận... Từ tối hôm qua điện thoại đến hôm nay gặp mặt, cô hoàn toàn trưng ra một bộ dáng không sao cả, căn bản đối với chuyện của hắn cùng Thẩm Sơ là không hề quan tâm.

Thậm chí... Người ta còn có khả năng là đang suy nghĩ rốt cuộc có muốn ly hôn nữa không nha!

"Giản Mạt, so với kết quả bản thảo này mà có được một phần tài sản ly hôn..." Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, cố ý ngừng lại, muốn từ trên mặt cô nhìn ra cái gì đó, đáng tiếc, hắn nhìn trên mặt Giản Mạt cũng không để lộ quá nhiều cảm xúc:"...Như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt ngẩn người, nhướng mày nói: "Có phải nếu em không cần phần tài sản này, chúng ta liền không ly hôn" trong thanh âm cô lộ ra ý cười chế nhạo, che dấu đáy lòng chân chính bi thương.

Bộ dạng này của Giản Mạt đã được Cố Bắc Thần thường thấy nhất trong hai năm qua, không quan trọng, cái gì cũng đều có thể... Đối với hắn, xưa nay chưa từng thuận theo.

"Em không muốn ly hôn?" Cố Bắc Thần nhướng mày hỏi, trong lòng có một tia chờ mong.Giản Mạt cười, "Giống như... Không phải vấn đề là em có muốn hay không." Cô nhún nhún vai, tiếp tục nói, "Chỉ có điều, em tưởng bằng thực lực của chính mình..." Có chút dừng lại, khóe miệng cô cười cười nói, "Kỳ thật chuyện ly hôn này không cần đến tài sản."

Cô nói như vậy, trong đầu lại nghĩ đến cuộc điện thoại tối hôm qua của Sở Tử Tiêu...Trước đó không nghĩ ra, nhưng Cố Bắc Thần nói so với bản thảo mà nhận được tài sản ly hôn.

Ha ha, xem ra... tối hôm qua Sở Tử Tiêu cũng đã biết, hôm nay so với bản thảo cô sẽ bị "Quy tắc ngầm" đi.

Cố Bắc Thần lạnh lùng,trên mặt đạm mạc như vậy, làm cho người ta nhìn không ra hắn lúc này đang suy nghĩ cái gì.

Giản Mạt không có đi phỏng đoán tâm tư của hắn, chỉ là nhìn thời gian, giờ nghỉ trưa sắp kết thúc chỉ còn mười phút, "Em phải đi xuống..."

"Giản Mạt!"

"Ừm" Giản Mạt nhướng mày.

"Tối hôm qua..." Cố Bắc Thần nói, đột nhiên dừng lại,khẽ chau mày kiếm.

https://thuviensach.vn

Hắn muốn giải thích, thế nhưng, lại tựa như không rõ chính mình muốn giải thích cái gì, hoặc là vì cái gì mà giải thích.

Giản Mạt đợi vài giây sau nói: "Tối hôm qua sau khi tan làm cùng Cẩn Tịch bọn họ em liền trở về... Nếu anh muốn thì có thể hỏi Quân Ly" cô cười cười, nhướng mày, "Em cùng anh ta tạm thời là bằng hữu... Ân, đạo đức trong hôn nhân em vẫn phải có"

Dứt lời, Giản Mạt lại nhìn thời gian, cũng không chú ý ánh mắt Cố Bắc Thần hơi trầm xuống nói thẳng: "Em đi xuống trước...Lúc nào đó cùng anh nói chuyện li hôn, dù sao em cũng sẽ ký tên."

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, không nói gì, chỉ nhìn Giản Mạt bởi vì thời gian sắp hết mà bóng lưng rời đi có chút vội vã, mắt ưng thâm thúy như mạch nước ngầm.

Cô cứ như vậy không kịp chờ đợi muốn ly hôn?

Là bởi vì tìm được một chỗ dựa như Tô Quân Ly, phải không?

Đạo đức trong hôn nhân?

Ha ha, là đang trông chờ vào ly hôn để có thể mau chóng té nhào vào trong ngực nam nhân khác a.

Cố Bắc Thần nghĩ đến đây, tâm tình bắt đầu ủ dột, thế nhưng là, vì cái gì... Hắn không có suy nghĩ, cũng không muốn suy nghĩ rốt cuộc vì sao cảm xúc lại như vậy?

Thời điểm Giản Mạt tới phòng họp chỉ còn một phút đồng hồ nữa là liền phải tiếp tục quá trình mà buổi sáng chưa hoàn thành...

So với bản thảo đã tiến hành đến tầng thứ mười, Giản Mạt nhìn mọi người thiết kế đồ họa 3D mà thất thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần kêu cô đi lên, chính là vì muốn nói đến việc ly hôn này đi?

Kỳ thật, hắn không cần phải nói... Ngày hôm qua khi Thẩm Sơ phát hiện thân phận của cô, cô cũng đã biết, một bước này chỉ sợ phải đẩy nhanh tốc độ rồi.

Cô thừa nhận, lúc nãy ở trên lầu biểu tình cùng với lời nói của cô có phần tức giận... Cô không có năng lực khống chế tình cảm là đáng đời cô, cô còn có thể giả vờ không thèm để ý sao?

"Sáng ý tầng 17 này thật độc đáo..." Hướng Vãn đột nhiên cảm thán một tiếng.

Suy nghĩ của Giản Mạt bị quấy nhiễu, theo bản năng hướng tới màn hình lớn nhìn lại... Chỉ thấy trên màn hình chính đang chiếu phương án thiết kế tầng 17.

Toàn bộ là chế tạo bằng pha lê, từ bên trong có thể nhìn thấy bên ngoài, nhưng bên ngoài lại không nhìn thấy bên trong, làm người ta có cảm giác không gian thật rộng lớn, nhưng kỳ thật lại là độc lập phong bế... Cái loại bừa bãi này lộ ra cảm giác bên trong rất đẹp, quả nhiên khiến người ta có cảm giác mới mẻ.

Thiết kế này, kỳ thật chính yếu chính là bắt được tâm lý khác người của người hiện đại... Phòng vệ sinh cũng là thiết kế như thế này.

Giản Mạt cơ hồ có thể tưởng tượng, cái loại này... Người ngồi ở trên bồn cầu sẽ cảm giác bị người bên ngoài tùy ý nhìn thấy,nhưng thật ra lại đem tới một phản ứng tâm lý khá kích thích... Nhất định có thể làm người ta hưng phấn.

"Cám ơn mọi người..." Đại biểu cho thiết kế này sau khi giảng giải xong thì hơi hơi khom người mỉm cười nói, ngay sau đó liền ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"Tiếp theo là ba người thiết kế tầng 18..." tầm mắt Thượng Tuấn Hào lướt qua trên người ba nhà thiết kế tham dự thiết kế tầng 18: "Như cũ là rút thăm quyết định, ai trước thì bắt đầu!"

Giản Mạt cùng hai nhà thiết kế đại biểu Harchitects, CCD tiến lên rút thăm... Cùng lúc đó, ở phòng làm việc tổng tài trên tầng cao nhất, đoạn video của văn phòng ở trên tầng thượng, đã cắt hình ảnh ra, sau đó được chiếu trong phòng họp.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần dần trở nên thâm thúy, chỉ là liếc mắt một cái, tầm mắt đã nhìn thấy thân ảnh Giản Mạt...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Sự Tự Tin Của Cô Đang Nở Hoa Trong Trái Tim Hắn

Edit: Cố Tư Yên (NamCungTuUyen)

“Thứ nhất là CCD, thứ hai là Harchitects... Cuối cùng là Tường Vũ!” Thượng Tuấn Hào cầm kết quả rút thăm nói.

Khi Cố Bắc Thần nghe Thượng Tuấn Hào đọc theo thứ tự từng thứ hạng một, đầu mày khẽ nhíu lại, đôi mắt như ưng tràn ra một tia bất đắc dĩ không thể thấy rõ...

Lúc này, tên được đọc cuối cùng trong thứ hạng sẽ rất bất lợi, trừ khi... Bản thiết kế của người đó làm cho người ta cảm thấy nổi bật hơn hai bản thiết kế kia.

Thế nhưng, bất kể là CCD hay là Harchitects, hai nhà công ty đều vô cùng có thực lực, đều là những câu lạc bộ thiết kế kiến trúc rất giỏi... các nhà thiết kế không chỉ có thực lực, mà còn có kinh nghiệm rất dày dặn.

Giản Mạt so với hai người kia rõ ràng rất chịu thiệt!

Quả nhiên...

Bất kể là thiết kế của CCD hay là của Harchitects đều dùng những kết cấu rất mới lạ, và chỉ sau 17 tầng thiết kế bằng lớp thủy tinh tương phản, thiết kế của cả hai đều giống nhau và đáp ứng được sở thích của mọi người.

“Thiết kế của bọn họ rất tuyệt...” Hướng Vãn nhỏ giọng nói, vẻ mặt kinh ngạc, “Ôi, đúng là người thiết kế nổi tiếng!”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghiêng đầu liếc nhìn Hướng Vãn, là một nhà thiết kế, cô cũng rất ngưỡng mộ ý tưởng các nhà thiết kế của hai công ty kia... Tuy nhiên, việc đã đến nước này, mặc kệ tốt xấu, cuối cùng chỉ có thể dốc toàn bộ sức lực để chiến đấu.

“Phía dưới cho mời nhân viên của Tường Vũ.” Thượng Tuấn Hào nhìn Giản Mạt, sau đó nói: “Tham dự thiết kế là nhà thiết kế... Giản Mạt.”

Giản Mạt tự nhiên đứng dậy, mỉm cười, khẽ gật đầu với mọi người, lập tức cầm lấy hồ sơ phác thảo tiến về phía trước...

Trước một ngày, bản thân Hướng Vãn cảm thấy cực kỳ khẩn trương, cô từng nghĩ sức mạnh mạo hiểm của người khác có thể trút hết sức lực của mình, nhưng trái ngược với suy nghĩ đó, bây giờ Hương Vãn lại không cảm thấy khẩn trương. Cô bước tới để kết nối máy tính với máy chiếu, sau đó lui về bên cạnh, tùy thời chuẩn bị trợ giúp cho Giản Mạt.

Ngày hôm nay, Giản Mạt mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng và một chiếc váy đen công sở, mái tóc dài cột ở phía sau thành một búi, trên người cô không hề đeo một loại trang sức nào...

Nhìn cô rất đẹp, cộng thêm lúc này trên người tràn đầy tự tin, càng lộ ra một loại xinh đẹp khó có thể hình dung...

“Chào mọi người, tôi là Giản Mạt đến từ Tường Vũ...” Giản Mạt bình tĩnh nói lời dạo đầu, cùng lúc đó cô đem sơ đồ phác thảo chiếu hình ảnh lên màn hình, “Rất vinh hạnh được tham gia thiết kế tầng 18... Tác phẩm của tôi có tên là《 Diablo 》*!”

(*) Diablo: hiểu theo nghĩa của Giản Mạt, đây là chủ đề tác phẩm của cô mang ý nghĩa "quỷ dữ" hoặc là "địa ngục"!

Lúc nghe thấy tên này, rất nhiều người không khỏi âm thầm nhíu mày... Buổi hội sở ngày hôm nay không phải nơi để bộc lộ cá tính riêng của mình,

https://thuviensach.vn

hiển nhiên “Diablo” cúng sẽ không thích hợp.

Kỳ thực, căn bản rất nhiều người không coi trọng Tường Vũ...

Sau hai lần khảo sát, mọi người đều biết Giản Mạt là một người có thực lực, thế nhưng, trải qua hai chương trình vừa rồi, bao gồm người phụ trách lần này... Cũng chính là nhà thiết kế giỏi nhất Đế Hoàng - Thượng Tuấn Hào lại không ôm hi vọng quá nhiều đối với Giản Mạt.

Người khác không biết Tường Vũ làm thế nào để có thể tham gia hội thảo, thế nhưng hắn biết rất rõ...

Tiêu Cảnh chính là người đã nhúng tay vào chuyện này!

Mà Tiêu Cảnh là ai?

Chính là trợ lý đặc biệt cho Tổng giám đốc... Ý tứ của hắn cũng chính là ý tứ của tổng giám đốc.

Thế nhưng, ở Đế Hoàng, mỗi người cũng có không gian tự phát huy của chính mình, dù cho Giản Mạt là do tổng giám đốc giới thiệu vào... Nếu như thiết kế không tốt, cũng chỉ giống như tự rước lấy nhục.

Quay trở lại lúc mọi người đang trầm tư, màn hình lớn đột nhiên xuất hiện một sơ đồ phác thảo... Lúc Giản Mạt ra hiệu, Hướng Vãn lập tức ấn nút “enter”, và khung ảnh hiệu ứng 3D đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người.“18...” Giản Mạt nghiêng người, vẻ bình tĩnh trên khuôn mặt hơi lộ ra một chút ngạo nghễ, cô nói, “Đối với người làm kinh doanh, đó là một con số may mắn... Tuy nhiên, trong một nghĩa nào đó, nó cũng đại diện cho con số hắc ám. "

Về sự tôn trọng cơ bản, ngay cả khi mọi người không hứng thú đến thiết kế của Giản Mạt, nhưng vẫn lắng nghe một cách cẩn thận.

https://thuviensach.vn

“Trong truyền thuyết thần thoại ở Trung Quốc, 18, đại biểu cho mười tám tầng địa ngục...” Ánh mắt bình ổn của Giản Mạt lướt qua những nhà thiết kế đang tham dự hội thảo ở trong phòng họp ngày hôm nay, đưa những cái nhíu mày phản đối, khinh thường, lạnh lùng, không ủng hộ của bọn họ thu hết vào đáy mắt, “ Thiết kế của tôi ngày hôm nay, sẽ được thực hiện xung quanh ý nghĩa này!"

Hướng Vãn lại lần nữa ấn nút “enter”, chỉ thấy hình ảnh dần dần thay đổi từ khung hình sang bản đồ màu, sau đó các trang trí khác nhau... giống như một dự án nén tiến triển.

"Đối với những người thành phố bây giờ, đi đến một câu lạc bộ giải trí có đẳng cấp, chính là một tác nhân kích thích....." Giản Mạt bỏ qua mọi con mắt phản đối với ý kiến của cô, bắt đầu giải thích thiết kế riêng của mình, "Áp lực làm việc ban ngày quá lớn, chúng ta cảm thấy không thoải mái, lúc đó chỉ có thể tìm kiếm một phương thức cực đoan để giải phóng ra... "

Cố Bắc Thần dập tắt khói thuốc, chậm rãi tựa lưng trên chiếc ghế cao, nhìn hình ảnh của Giản Mạt, đôi mắt sắc lạnh dần trở nên thâm sâu...

"Và những thái cực như thế này thường có thể gây ra sự phản kháng tiềm thức trong cơ thể... vấn đề sau đó là..." Giản Mạt mỉm cười "Nếu sức đề kháng cương cứng không thể giải phóng, nó có thể dễ dẫn tới những điều cực đoan."

Hít một hơi, Giản Mạt tiếp tục nói: "Hoặc là... có thể tiếp tục chịu đựng... Hoặc là... sẽ nổi loạn!"

Bên trong phòng họp lặng ngắt như tờ, mọi người trong này đều nhìn về phía Giản Mạt, suy nghĩ suy nhất chính là cô rất đẹp... Người phụ nữ, một khi đã đẹp, có thể dối lấy tất cả nỗ lực của người khác để đạt được sự tán thành.

https://thuviensach.vn

Màn hình 3D đã được tô màu, nhìn từ mỗi khu vực... chỉ có hai màu!

Đỏ và đen!

Đại diện cho địa ngục đen tối và đẫm máu... hai trạng thái cực đoan của con người.

"Thiết kế của tôi, dựa trên 18 tầng bóng tối dưới địa ngục và cách giải thích tâm huyết trực tiếp nhất của loài người..." Giản Mạt tiếp tục nói, với một cảm xúc duy nhất trên mặt từ đầu đến cuối, tự tin!

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt nói về thiết kế của cô, đôi môi mỏng manh dần dần vang lên một tiếng cười, tiếng cười đó, từ trái tim lan dần đến đáy mắt.

Hắn cũng đã từng học qua kiến trúc, có thể biết được... một nhà thiết kế giỏi, không chỉ kiểm soát khung thiết kế đúng chỗ, mà ngay cả khi thiết kế nội bộ, cũng có thể khống chế công việc thật tốt.

Nếu không, bạn chỉ có thể được chia thành thiết kế bên ngoài và thiết kế nội thất... nhưng không thể là một thiết kế kiến trúc thực sự có trình độ!

Không thể nghi ngờ... sự tự tin của Giản Mạt về thiết kế của cô lúc này làm cho Cố Bắc Thần có cảm giác mới mẻ.

Trong ấn tượng của hắn về Giản Mạt, lúc nào cô cũng mang một chiếc mặt nạ giả dối xuất hiện ở trước mặt hắn... Nhìn hình ảnh cô tự tin giảng giải thiết kế của mình, sự tự tin trong công việc đó của cô, hắn chưa từng thấy qua.

Lúc con người nghiêm túc chính là lúc xinh đẹp nhất... Không thể nghi ngờ, Giản Mạt đem những lời thuyết minh về sự cực đoan diễn giải rất tốt.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn những hiệu ứng đã được trình bày xong, cô cũng đã giải thích tất cả các khái niệm thiết kế và ý tưởng hoàn thành, "Thiết kế của tôi là như thế này... Cảm ơn mọi người!"

Nói xong, Giản Mạt mỉm cười, lịch sự nhã nhặn cúi đầu xuống, sau đó muốn trở lại chỗ của mình...

"Chờ đã!" Thượng Tuấn Hòa mở miệng vào lúc Giản Mạt định đi xuống, "Tôi có thể đặt một câu hỏi được không?"

Giản Mạt dừng bước lại, “Được!”

"Đen và đỏ là màu sắc cực đoan, phù hợp với đặc tính nhân cách của con người..." Thượng Tuấn Hào hỏi một cách khắt khe, "Như cô đã nói, mọi người nên hạn chế nảy sinh tâm lý cực đoan... Nhưng có bao giờ cô nghĩ, thiết kế như vậy, tâm lý học cực đoan sẽ càng nảy sinh nhiều hơn, chờ đợi sự bùng nổ hay không?

Giản Mạt nở nụ cười, không có chút hoang mang trả lời: “Càng kháng cự, sẽ càng hấp dẫn...” Khóe miệng cô cười lan tràn tới đôi mắt màu nâu, có vẻ cô rất tự tin, “Không phải sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Kết Quả, Do Cảm Xúc Hay Là Việc Ngoài Dự Liệu?

Những thái cực như vậy có thể được giải thích là "bạn càng không thể có được, bạn càng muốn có nó", và sự đơn giản của bản thiết kế của Giản Mạt cũng là một cách giải thích của nhân loại dưới những từ này.

Thượng Tuấn Hào nở nụ cười mờ nhạt, sau khi nhìn thấy Giản Mạt trở lại chỗ ngồi, hắn ta chỉ đứng dậy và nói: "Cảm ơn mọi người hôm nay đã tham gia buổi họp về thiết kế câu lạc bộ..." Hắn đang cầm bản reader 3D đã được trợ lý của hắn sao chép, "Kết quả sẽ được công bố vào 12 giờ trưa ngày mai, xin vui lòng chờ đợi thông báo của chúng tôi."

Mọi người đứng dậy lục tục rời đi, thiết kế của tầng 1 đến tầng 17 có chút rối ren, nhưng mà, lần này tham dự hội thảo lại xuất hiện thêm tầng thứ 18, mà hai đối tác kia lại có năng lực rất lớn, còn Giản Mạt giống như một con ngựa đen.

Thế nhưng, không thể nghi ngờ chắc chắn kết quả cuối cùng sẽ vẫn là CCD và Harchitect.

Bởi vì cho dù thiết kế đơn giản của Giản Mạt đủ để khiến mọi người công nhận, thế nhưng cô rốt cuộc cũng chỉ là người mới, lại làm việc cho một công ty nhỏ, vì thế sẽ không được mọi người xem trọng.

"Chị Mạt, chị cảm thấy chúng ta có hi vọng không?" Tâm tình của Hướng Vãn trở nên ngưng trọng, quay sang hỏi.

Giản Mạt lắc lắc đầu, "Không biết..."

https://thuviensach.vn

CCD cùng Harchitects là những nhà thiết kế chuyên nghiệp ắt hẳn sẽ khiến cho người khác thích, ngay cả là chính cô, cũng cảm thấy cô thua bọn họ ở mọi phương diện.

Mà Cố Bắc Thần cũng đã từng nói đấy là "món quà ly hôn", về công hay về tư, cô cũng đều không muốn!

Việc công, một sự xúc phạm đến nhân cách của cô, riêng tư, một sự xúc phạm đến bản thân cô.

Thế nhưng, người như cô đây, làm gì có tư cách nói đến nhân cách cùng tự tôn?

Tự giễu cười, Giản Mạt đứng ở trước cửa lớn của tập đoàn Đế Hoàng, nhìn những chiếc xe đang chạy trên đường, dần dần thất thần...

"Mạt tỷ?" Hướng Vãn không biết Giản Mạt bị làm sao, chớp mắt hỏi.

Giản Mạt không thu hồi tầm mắt của mình, chỉ thì thào tự nói với chính mình, "Trên thế giới này, chỉ có khi mày trở nên mạnh mẽ thì mày mới có thể đứng trên đỉnh của nhân loại..." Cô tự giễu nâng khóe môi, quay đầu lại ngước nhìn tầng cao nhất của Đế Hoàng, "Bởi vì, chỉ khi mày có thế giới dưới chân, mày mới có thể tùy tiện giẫm đạp lên tự do của người khác!"

Hướng Vãn nhíu mày, "Chị Mạt, chị đang tìm kiếm điểm phổ biến sao..."

Giản Mạt thu lại tầm mắt của mình, nhìn về phía Hướng Vãn cười nói, "Phổ biến chính là... lo lắng về tỷ lệ sử dụng tóc? Nên ăn, nên uống, nên ngủ... Bất kể sau đó kết quả của cô có là gì? Thì đó cũng là số mệnh!"

Dứt lời, Giản Mạt liền đi về phía xe của mình, sau đó mở cửa xe, ra hiệu Hướng Vãn lên xe...

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đứng ở cửa sổ của tầng trên cùng, từ trên cao nhìn xuống, có vẻ như không nhìn thấy gì, nhưng thực ra hắn lại đang nhìn thân hình nhỏ bé của Giản Mạt ở phía dưới...

"Cốc cốc!"

Cố Bắc Thần giật mi mắt, nhìn về vị trí cánh cửa, "Tiến vào."

Thượng Tuấn Hào đẩy cửa đi vào, "Tổng giám đốc, đây là các bản thiết kế 3D tốt nhất của các nhà thiết kế..." Hắn ta hít một hơi, "Đã sàng lọc và chọn qua, duy nhất chỉ có bản thiết kế 18 tầng vẫn chưa quyết định."

Cố Bắc Thần đi đến bàn làm việc, "Có ý kiến gì?"

"Ba ý tưởng này cũng không tệ..." Thượng Tuấn Hào nhún nhún vai, "Nhưng tôi lại thích nhất của Tường Vũ. Thiết kế rất lớn mật, cũng phù hợp với đô thị hiện đại bây giờ, cảm xúc của con người cùng sự tương phản tạo nên hương vị rất thú vị."

"Ồ?" Cố Bắc Thần nhướn mày, con ngươi lãnh đạm như vậy, thế nhưng, ở chỗ sâu nhất bên trong lại tràn ra ý cười.

Thượng Tuấn Hào ngồi xuống ghế, nhếch miệng nói: "CCD và Harchitects mặc dù thiết kế cũng rất mới mẻ độc đáo, cũng rất phù hợp, thế nhưng, mánh khóe quảng cáo lại không đủ... Dù sao nhà thiết kế cũng cần có tự cao nhưng cũng nên hạn chế."

Cố Bắc Thần nhả làn khói trắng ra, "cách" một tiếng, chiếc bật lửa đốt cháy điếu thuốc, "Không nên đem cảm xúc cá nhân vào bên trong?" Đôi môi mỏng nâng lên một độ cung tùy ý, dửng dưng hỏi.

"Sao vậy?" Thượng Tuấn Hào nhẹ a một tiếng, sau đó cười, "Tổng giám đốc, nếu như tôi nói sai sự thật thì cha mẹ tôi sẽ không nhận tôi là con... Giám đốc điều hành đề nghị cùng một người."

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không cho Thượng Tuấn Hào biết, hắn đã xem qua ba bản thiết kế 18 tầng kia rồi, nếu như không tận mắt nhìn thấy, hắn sẽ nghĩ Thượng Tuấn Hào đang nâng đỡ Giản Mạt, thế nhưng, sau khi nhìn thấy bản thiết kế của cô, hắn liền biết, lần này Giản Mạt nhất định sẽ thắng!"Bản mẫu tôi đều không thấy, chính cậu đem đi kiểm tra!" Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng nói.

Thượng Tuấn Hào cười gật đầu đứng dậy, "Vậy tôi liền đi ra ngoài trước..."

Làm việc ở Đế Hoàng, nhiều người không chỉ đòi hỏi mức lương cao ở đây, mà còn bởi vì có sự phân cấp quyền lực mang lại cho họ sức mạnh cao nhất... Họ có tài năng để có thể vĩnh viễn tìm được chỗ đứng cho riêng mình.

Ngày hôm sau, Đế Hoàng đã tìm được bản thiết kế 18 tầng của công ty. Ba ngày sau sẽ đến Đế Hoàng để ký hợp đồng, sau đó tất cả các dự thảo thiết kế phiên bản cuối cùng của bộ này, sẽ là chủ đề trong quảng bá truyền thông, trước đó thì tất cả các dự thảo thiết kế sẽ được xử lý một cách bí mật.

"Mạt Mạt." Tôn Kha gọi tên cô, "Du tổng kêu cô đến phòng làm việc của ông ấy."

Giản Mạt đáp lại một tiếng, đi đến phòng làm việc của Du Tử Quân, "Du tổng, ngài tìm tôi có việc gì vậy?"

"Ngồi đi..." Du Tử Quân nói, "Nghe nói trước buổi trưa sẽ công bố kết quả dự án?"

Giản Mạt gật gật đầu.

"Cô có lòng tin không?" Ánh mắt thâm thúy của Du Tử Quân nhìn Giản Mạt, sau đó hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt lắc lắc đầu, "Tôi đáng lẽ không nên mất lòng tin đối với thiết kế của chính mình, nhưng hai đối thủ kia quả thực rất mạnh, tôi cũng cảm thấy bất đắc dĩ."

Du Tử Quân cũng đã nghe Hướng Văn nói về hai nhà thiết kế kia, hắn là người của UCL, rõ ràng làm thương nghiệp, thiết kế của Giản Mạt mặc dù rất xuất sắc, thế nhưng, vẫn không thể so bì với năng lực của hai người kia.

"Chắc chắn sẽ có cơ hội..." Du Tử Quân cũng không nói gì quá nhiều, bắt đầu cười nói, "Cô thiếu công ty nhiều tiền như vậy, tôi lúc nào cũng phải nghĩ biện pháp cho cô đến UCL, sau này báo đáp thật tốt lại với tôi."

Giản Mạt "khúc khích" bật cười, cô rất biết ơn đối với việc Du Tử Quân cố ý nói đùa, làm cho cô cảm thấy nhẹ nhõm.

Thời gian bởi vì chờ đợi trở nên lo nghĩ, dù cho Giản Mạt cảm giác mình không có cơ hội lớn để thắng, nhưng vẫn có chút chờ mong... Dù sao, bản thiết kế này gần đây khiến cho cô rất có linh cảm.

Đến khoảng mười một giờ, Du Tử Quân cùng Đường Hạo Dương tới công trình phòng thiết kế, mọi người đưa mắt nhìn nhau, vô thức liền cảm thấy có liên quan đến dự án với Đế Hoàng.

Du Tử Quân khóe miệng toàn là ý cười, Đường Hạo Dương lại giống như miệng sắp bị liệt đến nơi...

"Đã có thông báo." Du Tử Quân nhìn về phía Giản Mạt, "Ba ngày sau, Tường Vũ sẽ đến Đế Hoàng để ký hợp đồng, tham dự hoàn thiện hội thảo bản thiết kế 18 tầng kia!"

Trầm mặc...

Đầu tiên là mấy giây trầm mặc qua đi, lập tức, trong phòng làm việc bộc phát ra tiếng hoan hô cùng chúc mừng.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đứng ở tại chỗ, đột nhiên rất yên ổn... Phảng phất có một chút vui mừng, nhưng lại giống như có chút phản ứng không kịp.

"Chị Mạt, chị cao hứng đến mức phát ngốc rồi sao?" Hướng Văn trừng mắt đẩy Giản Mạt, khóe miệng cười tươi giống như chính tác phẩm của cô ta được đoạt giải.

Giản Mạt máy móc nhìn Hướng Văn, khóe miệng nhếch lên thiếu tự nhiên, dường như kết quả này cũng không khiến cô bất ngờ... Là do tình cảm cá nhân hay là dự liệu ngoài ý muốn? Cô không thể phân biệt rõ.

Lấy điện thoại di động ra, ngay trước ánh mắt nghi hoặc của tất cả mọi người, Giản Mạt thậm chí không cho Du Tử Quân có cơ hội chào hỏi liền nhanh chóng chạy ra khỏi phòng làm việc, bước chân vội vã.

"Chị Mạt, chị làm sao vậy?" Hướng Văn phản ứng không kịp hỏi.

Đại Hùng đang làm việc bên cạnh, cười nói: "Đoán chừng là vì quá vui, chắc là vội vàng gọi điện cho bạn trai báo cáo kết quả?"

Mọi người vừa nghe xong, lập tức cười lớn...

Mặc kệ mọi người đều vui mừng bên trong, Giản Mạt ở bên ngoài lại là kiểu tâm tình nói không nên lời, có chút băn khoăn... Cô nhanh chóng chạy lên cầu thang, sau đó một mạch chạy thẳng lên tầng thượng của văn phòng, nỗ lực hít thở sâu vài cái, sau đó mới bấm số của Cố Bắc Thần.

Điện thoại vang lên mấy tiếng sau đó có người nhận máy, cô không đợi người đối diện lên tiếng, liền lập tức hỏi: "Cố Bắc Thần, kết quả của dự thảo kia là năng lực của chính em, hay là do anh nhúng tay vào?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Chỉ Muốn Hiểu!

Khi Thẩm Sơ nghe thấy tiếng nói chất vấn vang lên trong điện thoại, đầu tiên là nhíu mày, lập tức kịp phản ứng Giản Mạt đang nói cái gì... Cô trầm mặc không nói, những bàn tay đã dần dần nắm chặt.

"Cố Bắc Thần, anh nói đi!" Giản Mạt cắn răng.

Cô không muốn nhận bất cứ câu trả lời nào, chỉ muốn biết nếu nó là sự giải thoát... Nếu vậy, cô sẽ chấp nhận "món quà ly hôn" này!

Vâng, luôn luôn đúng với thực tế phải không?

Cô thậm chí không thể đến UCL, nhưng cũng dựa vào thiết kế này để thiết lập danh tiếng phải không?

Cô thiếu một trăm vạn, thậm chí cần phải có tiền để tìm một trái tim thích hợp cho mẹ... Bây giờ, cô chỉ có thể cúi đầu xin tiền, có gì đáng phải tự hào đâu?

Tuy nhiên, cô muốn hiểu, thậm chí cho dù chết..... thậm chí là khuất nhục, nhưng cô vẫn muốn hiểu!

Thẩm Sơ nghe thấy trong di động truyền đến tiếng hít thở trầm trọng, cũng không nói gì, sau đó trực tiếp cúp điện thoại...

Giản Mạt không rõ chân tướng, nghe bên trong truyền đến tiếng cúp máy "Tút tút tút", đầu tiên là sững sờ, lập tức tự giễu cười... Chỉ là, cười, cười... rồi tự nhiên bật khóc!

https://thuviensach.vn

Không cần đáp án, thái độ của Cố Bắc Thần đã nói cho cô đáp án...

Rõ ràng nói với mình, cho dù bị "coi thường" cũng sẽ vui vẻ tiếp nhận kết quả như thế.

Thế nhưng bây giờ thì sao?

Không được, không được... Cô không có cách nào tiếp nhận!

Cô là nhà thiết kế, học bốn năm thiết kế, nằm mơ cũng muốn đến UCL để đào tạo chuyên sâu... Cô muốn hoàn thành ước mơ chưa thực hiện được của ba, đây là chấp niệm, cũng là niềm tự hào của một nhà thiết kế!

Nhưng bây giờ thì sao?

Cô... Chỉ có thể tiếp nhận thực tế như vậy sao?

Giản Mạt sụt sùi, ngẩng đầu lên, cô nỗ lực kiềm hãm nước mắt, muốn nó lui về, thế nhưng... Ngay cả chuyện bình thường này cô cũng không làm được!

Ánh nắng chiếu vào nước mắt tạo nên một thứ ánh sáng khiến mắt đau đớn, tất cả mọi chuyện vào lúc này đều hỏng... Từ hai năm trước, thế giới của cô đã hoàn toàn bị phá vỡ.

Hết thảy tất cả... Cũng không còn!

Thẩm Sơ cầm di động của Cố Bắc Thần, mím môi, sau đó bình tĩnh tự nhiên đem xóa lịch sử cuộc gọi của Giản Mạt... Cô đưa điện thoại di động thả lại chỗ cũ, đi tới phía trước cửa sổ, quan sát thành phố ở dưới chân Đế Hoàng.

Không có người nào có thể cản trở bước chân của cô... Không có bất kỳ người nào!

https://thuviensach.vn

Sau lưng truyền đến tiếng mở cửa, Thẩm Sơ xoay người, liền thấy Tiêu Cảnh đẩy cửa ra, Cố Bắc Thần một tay đút túi, vẻ mặt lạnh lẽo đi đến.

Lúc nhìn thấy Thẩm Sơ, Cố Bắc Thần hơi sững sờ, nhưng lập tức khôi phục vẻ bình tĩnh.

"Chuyện này..." Tiêu Cảnh liếc nhìn Thẩm Sơ sau đó nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Thần thiếu, tôi ra ngoài làm việc khác."

Cố Bắc Thần không nói gì, Tiêu Cảnh rất tự giác thối lui ra khỏi phòng làm việc.

"Vì sao lại qua đây?" Thanh âm của Cố Bắc Thần phát ra khiến người ta không xác định được cảm xúc hiện tại.

Khuya ngày hôm trước, sau khi Thẩm Sơ rời đi, bốn người anh em bọn họ uống rất nhiều rượu, sau đó hắn đã có suy nghĩ muốn gọi điện cho Thẩm Sơ, nhưng di động cầm ở trong tay, liền nhận được cuộc điện thoại bất ngờ kia của Giản Mạt.

Sau đó... Ha hả, hình như không có sau đó nữa...

Chỉ có cô tức giận sao? Hắn cũng rất tức giận!

Giống như Hướng Nam đã nói, bọn họ không phải lốp dự phòng...Thẩm Sơ cắn môi, đáy mắt ẩn nhẫn sự kiên cường, "Em đã nghĩ, nếu như em vẫn tiếp tục dỗi, có phải là anh sẽ rất tức giận với em....." Cô tự giễu cười cười, "Em tự nói với chính mình, cho anh thời gian ba ngày... Thế nhưng, em không chờ được!"

Trái tim Cố Bắc Thần thắt chặt, tiến lên đem vẻ mặt ủy khuất của Thẩm Sơ chôn vào trong lồng ngực, "Tiểu Sơ, xin lỗi..." Trong thanh âm lộ ra một cỗ khiến người khác nghe không hiểu cảm xúc, có tránh né, có chống cự...

https://thuviensach.vn

Còn có một chút cảm xúc chỉ có chính hắn mới rõ ràng nhất đó chính là hối tiếc.

"Bắc Thần, em không muốn anh xin lỗi!" Thẩm Sơ sụt sùi, nỗ lực nhịn nước mắt xuống, nhưng thế nào cũng nhịn không được, "Em chỉ muốn..." Cô cắn nhẹ môi dưới, "Em chỉ muốn anh!"

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ siết chặt vòng ôm... (ôm ôm cái đầu nhà anh, dịch đến đây tôi thật sự muốn cầm cái máy đập vào đầu cho anh tỉnh!)

Hai tay Thẩm Sơ ôm chặt thắt lưng của Cố Bắc Thần, nghẹn ngào nói: "Trải qua năm năm, em đã không còn chí khí... Đến khi trở về, anh có biết em muốn thừa nhận bao nhiêu không?"

Cố Bắc Thần nhắm mắt, lập tức hỏi: "Tối hôm trước em nói anh không hiểu... Nhưng không phải em vẫn có rất nhiều cơ hội để giải thích cho ahh hiểu hay sao?" Hắn nói, buông Thẩm Sơ ra, nhìn vào viền mắt hồng hồng của cô, con ngươi sắc lạnh trở nên thâm thúy, "Năm năm trước em rời đi, rốt cuộc vì cái gì?"

Cố Bắc Thần cố chấp giống như là đồ ngốc, hắn muốn biết vì sao, thế nhưng, hắn chỉ muốn nghe lý do từ chính miệng Thẩm Sơ nói ra...

Môi Thẩm Sơ mấp máy, dường như lời nói đã đến bên miệng, nhưng lại bị cô cứng rắn nuốt vào, "Có phải nếu như em không nói rõ nguyên nhân, thì chúng ta sẽ không thể trở lại như trước, phải không?"

Đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy, nhìn Thẩm Sơ một lúc lâu, mới nhẹ nhàng thở dài nói: "Sao có thể được chứ?" Hắn tự giễu cười, "Em biết rất rõ ràng..."

Thẩm Sơ nghe xong, nước mắt không có cách nào khóa ở viền mắt, lũ lượt "rơi" xuống như mưa...

https://thuviensach.vn

"Bắc Thần, có những lời này của anh là đủ rồi..." Thẩm Sơ lại lần nữa nhào vào lòng Cố Bắc Thần, "Em sẽ chờ anh, em chờ anh giải quyết cục diện bây giờ của anh, em chờ anh!"

Cố Bắc Thần máy móc ôm Thẩm Sơ, đáy lòng trong nháy mắt trở nên trống rỗng... Cảm giác như vậy, giống như có thứ gì đó trôi ra khỏi thân thể hắn, khiến hắn có chút do dự, bất lực.

Công ty thiết kế Tường Vũ bởi vì giành được hợp đồng thiết kế của Đế Hoàng cho nên rơi vào một mảnh vui mừng.

Có những người thật tình vui vẻ vì bạn, cũng có người giả bộ vui mừng nhưng thực chất đang nhạo báng trong lòng, cũng có những người cảm thấy ganh tỵ vô cớ chửi bới bạn, đem độ cao của bạn kéo xuống thấp hơn so với họ thì họ mới có thể cam tâm.

Có người nói đó là do thực lực của Giản Mạt, tự nhiên cũng có người nói Giản Mạt dựa vào quy tắc ngầm... Nếu không, dựa vào cái gì mà chuyện tốt đều liên tiếp rơi vào tay Tường Vũ?

Dù cho văn phòng luật của Sở Tử Tiêu hay là sảnh âm nhạc của Tô Quân Ly, thậm chí là hợp đồng thiết kế của Đế Hoàng, ba nhân vật đang làm mưa làm gió ở Lạc Thành gần đây, hình như đều có quan hệ với Giản Mạt.

"Những điều không tốt tôi không muốn nghe thấy nữa..." Du Tử Quân nhìn tất cả nhân viên bên trong phòng họp, "Chúc mừng Giản Mạt giành được thiết kế của Đế Hoàng, buổi tối ra ngoài mở tiệc ăn liên hoan, địa điểm do mọi người chọn, chi phí đều do tôi trả."

Tấy cả mọi người trong công ty đều hét lên vui mừng, ngay sau đó bất kể là người đang ghen ghét, cũng trở nên vui vẻ... Có ăn, ai còn quan tâm đến mặt mũi làm gì?

https://thuviensach.vn

Mọi người vui mừng cùng sánh bước bên cạnh Giản Mạt, trên mặt nở nụ cười rõ ràng chân thực hơn rất nhiều, cô nhìn thấy một ánh mắt phát sáng đã hứng phấn thét to đến khách sạn đắt nhất ở Lạc thành để ăn cơm, trái tim, trở nên bình tĩnh.

Cụp mắt, nhìn xuống di động...

Giản Mạt không biết mình đang chờ mong cái gì... Cũng không biết đang gấp rút chờ đợi cái gì?

Kênh Tin tức Tài chính đưa tin về kết quả của cuộc đối đầu lần này của tập đoàn Đế Hoàng, không giới hạn bao gồm các công ty thiết kế được lựa chọn, và ba công ty tham gia vào việc thiết kế 18 tầng này đã trở thành đề tài nóng bỏng mà phương tiện truyền thông tập trung.

Không nghi ngờ gì, mọi người đều không nghĩ rằng một công ty nhỏ không có khả năng lọt vào mắt xanh của Đế Hoàng lại có thể tham gia dự thảo thiết kế... Thậm chí cuối cùng còn đánh bại hai công ty lớn mạnh trong việc nhận quyền thiết kế.

Đây không phải là, cuối cùng Hoàng Đế cũng thả tin tức ra, CCD và Harchitects sẽ tham gia vào việc thiết kế của Ngự Cảnh Hồ..... không còn nghi ngờ gì nữa, mọi người đều cảm thấy đây là một loại cảm giác "an ủi thoải mái".

Năng lực của truyền thông chính là phóng địa tất cả mọi chuyện, khi biết đại diện tham gia thiết kế cho Tường Vũ là Giản Mạt, có rất nhiều người đem chuyện lúc trước khơi gọi ra...

Thậm chí, hành động "thân mật" của cô và Tiêu Cảnh ở trong mưa cũng bị đào lên.

Không thể nghi ngờ, trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ, không cần nói ra cũng biết Giản Mạt đã sử dụng quy tắc ngầm...

https://thuviensach.vn

Chuông điện thoại di động vang lên, mang tâm trí trống rỗng của Giản Mạt kéo về, cô cầm lấy liếc nhìn, chỉ có một dãy số lạ không tên.

Bắt máy, đặt bên tai, "Xin chào, tôi là Giản Mạt! Xin hỏi ai vậy?"

Điện thoại đầu kia đầu tiên là trầm mặc, lập tức truyền đến tiếng nói nhu hòa, "Xin chào, tôi là... Thẩm Sơ!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Bị Đánh Cũng Muốn Trả Lại

Giản Mạt hơi kinh ngạc, không nghĩ đến Thẩm Sơ sẽ gọi điện thoại cho mình... Chính yếu chính là, cô ta làm sao có thể biết số điện thoại của cô?

Mang theo nghi hoặc, Giản Mạt bình tĩnh mở miệng, "Xin chào!"

Hai chữ, lộ ra sự xa cách cùng lễ phép, chưa từng có quá nhiều cảm xúc.

Điện thoại bên kia là Thẩm Sơ có hơi trầm mặc, một lúc sau mới mở miệng nói: "Cái kia... Có thời gian cùng nhau ăn một bữa cơm không?" Thanh âm của cô ta êm dịu lộ ra sự giỏi giang, rõ ràng lời này có chút chần chừ mới nói ra được, nhưng lại làm cho người khác cảm thấy rất đúng mực.

Giản Mạt không cần nghĩ cũng biết Thẩm Sơ muốn gặp cô là vì việc gì, nhắc tới cũng buồn cười... Bây giờ cô là đang cùng kẻ thứ ba hẹn gặp nhau sao?

Nghĩ như vậy cũng cảm thấy hết sức thú vị, Giản Mạt trả lời, "Được, lúc nào?"

Thua ngươi không thua trận, nói như thế nào thì hiện tại cô cũng là vợ hợp pháp... Mặc dù, bây giờ tràn ngập nguy cơ có thể mất đi danh xưng ấy bất cứ lúc nào.

"Buổi tối có rảnh không?" Thẩm Sơ hỏi.

Giản Mạt nhìn một đám người trong phòng thiết kế đang tụ tập lại một chỗ thảo luận xem tối nay nên đi đâu để chơi, nhíu mày nói: "À, đêm nay

https://thuviensach.vn

tôi sợ rằng không có thời gian... Người của công ty muốn đi ra ngoài chúc mừng."

"Về dự thảo thiết kế của Đế Hoàng sao?" Thẩm Sơ khẽ cười một tiếng.

Giản Mạt không ngạc nhiên với chuyện vì sao Thẩm Sơ lại biết, dù sao hiện giờ bên nhoài tin tức cũng đã được tung ra, "Phải!" Cô thừa nhận, thậm chí có suy nghĩ ác độc, nếu như Thẩm Sơ cũng cho rằng là Cố Bắc Thần cố ý thiên vị, có thể cô ta sẽ tức chết hay không?

Đáng tiếc, Thẩm Sơ không tức giận, thậm chí còn mỉm cười nói: "Tôi cũng học kiến trúc thiết kế... Tôi đã xem qua thiết kế của cô, không tồi."

"..." Giản Mạt chỉ cười cười, Thẩm Sơ học thiết kế, lần trước cũng đã thiết kế phòng ở cho Lệ Cẩn Tịch, cô cũng đã nghe người khác nhắc qua.

"Tôi đã rất lâu không có nói nhiều như vậy, có cơ hội có thể tâm sự..." Lời nói của Thẩm Sơ trở nên nhẹ nhõm vui mừng, "Bắc Thần cũng từng học qua kiến trúc thiết kế, ba người chúng ta thật đúng là có duyên."

Có duyên... Giản Mạt đối với hai chữ này có chút muốn thổ huyết.

Không tức giận với Thẩm Sơ, nhưng cô lại bị nội thương rồi a... Lời này của Thẩm Sơ đã ngầm nói là "Cố Bắc Thần học kiến trúc thiết kế là bởi vì cô ta" sao?

"Ha ha, đúng vậy... Rất có duyên..." Giản Mạt nhíu mày, trên mặt nhìn không ra quá nhiều cảm xúc, chỉ dửng dưng mở miệng, "Dù sao, đều đã có quan hệ, đúng không?"

Cái này, đổi lại khiến Thẩm Sơ trong nháy mắt thay đổi sắc mặt...

Giản Mạt cảm giác được người trong điện thoại trở nên trầm mặc, âm thầm cười lạnh một tiếng... Cô không phải người dễ dàng đứng chịu đòn

https://thuviensach.vn

như vậy đâu, dù cho bị đánh, thế nào cô cũng muốn trả lại.

Thẩm Sơ dời sang đề tài khác, "Đêm nay nếu cô không có thời gian, vậy ngày mai thì sao?"

"Được, vậy đêm mai đi!" Giản Mạt trả lời sau đó tùy tiện nói mấy câu cho có lệ rồi cúp điện thoại.

Cũng là lúc cúp điện thoại, trong nháy mắt đó, lòng của cô bắt đầu không ngừng buộc chặt... Cái loại cảm giác trống rỗng đang ngày một lớn dần hơn, hung hăng khoét cắt trái tim của cô.

Ở trong phòng thiết kế, mọi người đều có cảm xúc hưng phấn, Giản Mạt thường ứng phó những người đến chúc mừng, nhưng thật tình toàn những người dối trá, đần độn ứng phó được đến khi tan tầm.

"Chị Mạt, đi chơi thôi..." Hướng Vãn chấm dứt công việc, sau đó hướng về phía Giản Mạt rống to, trạng thái tốt nhất của cô ấy chỉ có lúc ăn uống, vui chơi mà thôi.

Giản Mạt đáp một tiếng, sau đó đứng dậy, di động liền vang lên...

Cầm điện thoại lên, thấy là của Tô Quân Ly, khóe miệng hơi nâng lên một nụ cười nhạt, "Quân Ly?" Nói xong, cô cầm túi xách đi ra ngoài.

"Anh hôm nay bận rộn cả một ngày, lúc này mới nhìn đến tin tức..." Thanh âm ôn nhuận của Tô Quân Ly theo điện thoại đầu kia truyền đến, "Chúc mừng em."

"Cảm ơn..." Giản Mạt thật tình nói cám ơn, biết câu "chúc mừng" này của Tô Quân Ly là thành tâm.

"Tan tầm rồi sao?"

"Ừ..."

https://thuviensach.vn

"Cùng nhau ăn một bữa cơm đi, là để chúc mừng em!" Tô Quân Ly cười nói.

Giản Mạt nhìn mọi người ở trong thang máy, cười nói: "Không được rồi, hôm nay em có hẹn với mọi người rồi..."

Tô Quân Ly cũng nghe thấy thanh âm ầm ĩ vui đùa của mọi người, "Cùng người của công ty sao?"

"Phải!"

Tô Quân Ly cười cười, "Vậy xem ra... Anh chỉ có thể để khi khác vậy." Hơi dừng một lúc, anh nói tiếp, "Đúng rồi, lần trước nói với em... Việc ba anh muốn kêu em đến cùng ăn cơm..."

"A?" Giản Mạt có chút kinh ngạc, "Không phải nói nói đùa sao?"

Tô Quân Ly cười cười, "Ba anh rất hiểu rõ tài năng thiên bẩm của em, cảm thấy rất hứng thú..."

Giản Mạt biết câu nói của anh chỉ là nói đùa, nghĩ như vậy cũng không kỳ quái, "Là em cũng nên đến chào hỏi ba anh một chút..." Cô theo mọi người tiến vào thang máy, trầm tư nói, "Cuối tuần được không?"

"Được." Tô Quân Ly mềm mại trả lời, "Anh chờ điện thoại của em."

"Ừ." Giản Mạt trả lời, "Tạm biệt!"

"Chị Mạt, ai vậy?" Hướng Vãn chớp mắt, hiếu kỳ nháy mắt ra hiệu hỏi.

Giản Mạt giật giật mắt, "Nếu như em không ở trong giới thiết kế, sau này có thể đi làm Paparazzi được rồi đấy... Bởi vì..." Cô dừng lại một chút, nghiêm túc nói, "Đó là bản tính của em!"

"Ha ha..."

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn bật cười, lập tức trong thang máy mọi người đều đã cười ngặt nghẽo.

Mọi người đùa giỡn cùng đi đến khách sạn Phi Thiên, ăn cơm tiêu khiển, nói rõ muốn hung hăng chỉnh Du Tử Quân, khiến hắn ta nhiều lần đổ máu...

Bất quá, Du Tử Quân cũng vui vẻ tiếp nhận, cùng La Hiểu Tĩnh đấu đá cũng lâu như vậy, khó có được hãnh diện, hắn làm sao có thể bỏ qua cơ hội lần này chứ?

Chỉ bất quá, khi mọi người thấy La Hiểu Tĩnh cũng xuất hiện ở tiệc chúc mừng, mỗi một người trong lòng đều hiểu rõ không cần nói ra, lập tức cười lớn...

"Thảo nào Du tổng hôm nay hào phóng như vậy, xem ra là mượn tình thế của Mạt Mạt để ôm người đẹp về..." Đinh Đương nhẹ nhàng nói, lập tức cùng mọi người nhìn nhau cười lớn.

Khách sạn Phi Thiên bởi vì sự xuất hiện của nhân viên Tường Vũ, trở thành một mảnh vui mừng, cùng so sánh với Đế Hoàng thì có chút khác biệt, hiển nhiên có chút kiềm chế.

Bằng cách đầu tư của Đế Hoàng, qua Biển Hoa Đông và Biển Đông, một cầu vượt cạn chưa hoàn thành bất ngờ gặp sự cố! Pontine bị sập gây ra một số chấn thương, nhưng may mắn không có ai chết.

"Rầm" một tiếng, Cố Bắc Thần đem văn kiện trong tay trực tiếp ném tới trước mặt quản lý cấp cao Lý Thiên Vũ, người lần này phụ trách công trình... Lập tức, không khí ngưng trọng bên trong phòng họp càng trở nên đóng băng.

"Chuyện như vậy ông giải thích như thế nào?" Thanh âm của Cố Bắc Thần rất bình ổn, thậm chí, khuôn mặt lạnh lùng, nghiêm nghị như điêu tạc

https://thuviensach.vn

cũng không xuất hiện quá nhiều cảm xúc, liền giống như hắn căn bản vốn không có cảm xúc tức giận đem cặp hồ sơ ném ra.

Lý Thiên Vũ không động đây, môi đóng mở mấy lần, cũng không biết nói gì.

Đôi mắt như loài ưng của Cố Bắc Thần híp lại thành một khe hở, lạnh lùng mở miệng: "Lần này người nào chịu trách nhiệm thiết kế?"

Hắn đã từng học kiến trúc thiết kế ở UCL, lần này đột nhiên bị sập, rõ ràng là thiết kế xảy ra vấn đề, dẫn đến khả năng chịu lực cũng không đồng đều... Hắn cũng rất may mắn, ít nhất cầu vẫn chưa hoàn thành liền phát hiện được vấn đề.

Bằng không, sau khi đưa lên sử dụng, hậu quả nhất định sẽ không thể lường trước được.

"Komi của Dave..." Lý Thiên Vũ âm thầm nuốt nước bọt xuống, sau đó nói.

Komi là người nổi danh mấy năm này về những thiết kế cầu vượt của nước Mỹ, nếu nói bề đạo lý... Tính nguyên tắc sai lầm như vậy không nên phạm vào mới phải.

Công ty này Cố Bắc Thần đã nghe qua, năm trước khi một cây cầu ở Nga cũng đã giải quyết kiến trúc Pritzker... công ty này gặp một vấn đề như vậy, rất khó để biện minh.

Một lần nữa trong phòng họp lại trở nên ngưng tụ, Tiêu Cảnh đột nhiên đưa điện thoại di động cho Cố Bắc Thần, "Thần thiếu!"

Cố Bắc Thần liếc mắt nhìn lại, khi thấy nội dung ngắn trong tin nhắn, trong nháy mắt đôi mắt như loài chim ưng híp lại hoảng sợ. Cơ hồ đồng

https://thuviensach.vn

thời lúc đó, hắn đã đứng dậy, ở trước ánh mắt không hiểu chuyện gì của mọi người, sải bước đi ra khỏi phòng họp...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Kiêu Ngạo Rời Khỏi?

Editor: Airy Nguyen

Tiêu Cảnh vội vàng đi theo, cùng Cố Bắc Thần đến phòng làm việc ở tầng cao nhất, một hồi sau mới lên tiếng: “Nếu Long lão đại điều tra không sai, thì dự án xây cầu từ lúc bắt đầu đã có vấn đề!”

Gương mặt Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị đã có phần khó chịu, anh để tay sau túi hướng về phòng làm việc, làn môi mỏng mân chặt thành một đường thẳng… Ngày kỉ niệm thành lập của Đế Hoàng đã sắp tới, nhị thúc sớm đã có rục rịch… anh đã tính toán làm việc cẩn thận, mà lại bỏ sót việc này.

Tại thời điểm này mà Đế Hoàng xảy ra chuyện như vậy, chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng… Dù cho cố gắng áp chế thì cũng có thể hình dung khi đến buổi họp cổ đông dịp kỉ niệm thành lập, nhị thúc sẽ mượn cớ này gây sức ép.

Tiến vào phòng làm việc, Cố Bắc Thần gọi điện thoại cho Long Kiêu, “Có chắc chắn không?”

“Chỉ năm phần thôi!”, Giọng Long Kiêu nhàn nhạt trả lời, “Chưa thể khẳng định được.”

Komi là một công ty đã thành lập hơn bảy tám năm, dù chỉ mới bắt đầu có tiếng tăm một vài năm gần đây, nhưng nếu nói Komi và Cố Mặc Hoài có quan hệ, thì nghe có phần gượng ép chưa hợp lý.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Bắc Thần dần dần sâu thẳm, làn môi mỏng lạnh lùng, "Luồng thu mua như thế nào rồi?"

"Tạm thời chưa tiến hành được." Long Kiêu dửng dưng mở miệng "Nhưng… gần đây có một người khác cũng đã tiếp cận việc này."

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, như thể có khả năng nuốt chửng mọi thứ, "Tôi biết…" Dứt lời, anh cúp điện thoại và gọi ngay cho Cố Từ.

Cố Từ nhận được điện thoại lúc chuẩn bị chuyển nhượng quyền nắm cổ phần cho Sở Tử Tiêu, vừa đưa bút và văn bản chuyển nhượng cho Sở Tử Tiêu đồng thời nhìn thấy màn hình di động hiển thị tên Cố Bắc Thần, tâm trạng có chút khẩn trương, sau đó bắt máy "Gì vậy Bắc Thần?"

Sở Tử Tiêu ngước mắt nhìn về phía Cố Từ, không biết Cố Bắc Thần gọi đến đây để làm gì?

Cố Bắc Thần đứng ngay khung cửa sổ thuỷ tinh, ánh mắt lãnh đạm nhìn bao quát Lạc Thành, "Chị đối với việc nhượng cổ phần đã suy nghĩ kĩ rồi sao?"

Cố Từ liếc nhìn Sở Tử Tiêu, ra hiệu cho anh ra ngoài trước…

Sở Tử Tiêu khẽ gật đầu rồi cầm văn bản chuyển nhượng rời khỏi thư phòng.

Chờ kho cửa phòng đóng lại, Cố Từ mới chậm rãi nói: "Cổ phần của chị trên danh nghĩa sẽ chuyển nhượng cho Tử Tiêu…" giọng có chút trầm trọng, "Bắc Thần, cổ phần của Đế Hoàng lúc trước ba chia vốn có phần của Tử Tiêu, chị chỉ tạm thay quyền quản lý… bây giờ chị chuyển lại cho Tử Tiêu, thì nó quyết định thế nào chị không can thiệp."

Ánh mắt Cố Bắc Thần hạ xuống vẻ thâm sâu, khoé miệng vẫn không thể hiện cảm xúc, dửng dưng đáp: "Được."

https://thuviensach.vn

“Bắc Thần…” Cố Từ muốn nói điều gì, nhưng bị Cố Bắc Thần ngắt lời.

“Chị, giải thích nhiều hoá ra lại thành giả tạo!” Cố Bắc Thần dứt lời, nói tiếp “Hẹn gặp lại.” rồi cúp điện thoại.

"Thần thiếu?" Tiêu Cảnh sắc mặt ngưng trọng nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhìn ra ngoài, màn đêm đã buông xuống, ánh đèn đường cùng đèn ne-on của các biển hiệu đều đã bật, ánh mắt thâm trầm nhận thức được điều gì đó, làn môi mỏng chậm rãi nói “Chị tôi đem cổ phần trên danh nghĩa chuyển cho Tử Tiêu, Tiêu Cảnh này… cậu nghĩ sự việc trở nên đơn giản hơn, hay còn khó khăn?”

Tiêu Cảnh vừa nghe, ánh mắt đã sáng lên, “Đương nhiên là đơn giản hơn…”, giọng nói có chút hưng phấn, “Sở thiếu gia không có hứng thú với việc kinh doanh, giả dụ Thần thiếu muốn thâu tóm tập đoàn Sở thị, dự đoán cậu ấy cũng không quan tâm?”

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhẹ liếc mắt nhìn Tiêu Cảnh, khoé miệng anh cười sâu sắc… Chỉ là, đó không phải nụ cười nhẹ nhõm, mà tràn đầy thâm ý. Dường như… anh đã biết trước Sở Tử Tiêu nắm cổ phần trong tay sẽ ra điều kiện gì!

Đêm, nhất là đêm ở một thành phố lớn như Lạc Thành, ngợp trong ánh đèn vàng son. Mặc kệ cho trong lòng có tâm sự gì không muốn nói ra, hoặc cảm xúc đè nén bị kiềm chế… Dường như, màn đêm này có thể làm cho người ta triệt để quên đi những gì mà họ đã chịu đựng.

Sau khi dùng bữa tối, cả hội nhân viên của Tường Vũ đã uống say sưa… vẫn tiếp tục nhao nhao gào thét tiếp tục đòi đi các câu lạc bộ đêm để vui chơi. Du Tử Quân bởi vì La Hiểu Tĩnh xuất hiện nên ông càng tỏ vẻ tự hào vì thắng lợi đạt được, không tiếc tiền chi cho mọi người vui chơi…

https://thuviensach.vn

“Tôi không đi được…” Giản Mạt nói xong đã bị vài người nhìn với ánh mắt ngờ vực, “Tăng tiếp theo tôi không đi được… tôi phải về… cần ngủ bù?”

“Giản Mạt, hôm nay cô là nhân vật chính mà, cô không đi thì ai chủ trì cuộc vui đây?” Một người nói vui, những người khác cũng phụ họa nói theo.

Giản Mạt đang ngà ngà say, cô mở to mắt liếc nhìn, “Có chủ xị mà, đã có đại gia ở đây thiết đãi mọi người rồi, nhân vật chính tôi đây không đi cũng quan hệ gì?”

Lời cô vừa nói xong, mọi người đều ồ lên cười.

“Mạt tỷ, chị không đi thật ư?” Hướng Vãn bĩu môi hỏi.

Giản Mạt lắc đầu, “Đừng để chị làm mọi người mất hứng… chị cũng làm việc liên tục nhiều tối nay rồi, giờ chỉ muốn nghỉ ngơi thôi, mọi người tha cho chị về với chiếc giường thân yêu đi…”

“Được rồi, Giản Mạt về nghỉ ngơi đi…” Du Tử Quân cười nói, “Còn tăng tiếp theo, chỉ cần vui chơi mà còn đủ sức để mai đi làm thì mọi người cứ chơi hết mình… tôi đãi hết!”

Du Tử Quân vừa dứt lời, lập tức mọi người đều hưng phấn gào to hưởng ứng… Không mấy ai thực sự để ý là Giản Mạt có tham gia nữa hay không. Giản Mạt rời khỏi liền lấy xe trở về Nhuận Trạch Viên, thân thể mệt mỏi dựa vào cửa, nhìn ổ khoá số trên cửa ra vào… cô chợt nhớ tới lúc còn ở biệt thự, có lần đã bị nhốt ở ngoài vì quên chìa khoá.

Hiện tại thì không sao rồi, chỉ cần ấn mật mã… không phải lo lắng vấn đề chìa khoá. Giản Mạt lả người, cô ấn mật mã mở cửa vào, cô cứ đứng ở cửa nhìn đèn khắp nhà lần lượt sáng lên, tầm mắt cô trở nên mơ màng…

https://thuviensach.vn

Bởi vì không khí lúc nãy quá mức náo nhiệt, giờ lại quá mức quạnh quẽ, Giản Mạt cố ý quên đi tất cả nỗi niềm đang trào lên trong lòng.

Cô không có chút sức lực ngã người vào ghế dựa, ánh đèn trong nhà phản chiếu lên khung cửa sổ thuỷ tinh, nhìn như nhau những vì sao lấp lánh, hoàn toàn trái ngược với trái tim đang kiệt sức của cô.

Tiếng chuông điện thoại đi động vang lên phá vỡ không gian yên lặng, Giản Mạt không muốn nhúc nhích, nhưng có vẻ người gọi vẫn kiên trì không chịu tắt máy. Giản Mạt đứng dậy bước đến lấy điện thoại trong túi xách ra, trong khoảng khắc đó, lòng cô hiện lên một hi vọng… mặc dù biết rất rõ không thể cuộc gọi của Cố Bắc Thần.

Đến lúc thấy trên màn hình là Sở Tử Tiêu, cô vẫn cảm thấy trái tim mình đột ngột khựng lại vì thất vọng… Nhận cuộc gọi, cô nhẹ nhàng đặt bên tai.

“Mạt Mạt…” Giọng Sở Tử Tiêu truyền qua điện thoại, ở giữa đêm yên ắng.

Giản Mạt lấy di động theo nằm ở trên sofa, “Vâng.” Cô nhẹ nhàng trả lời, bởi vì uống nhiều rượu, nên đầu cô hơi nhức, “Nếu như… anh muốn nói về việc thiết kế hội sở… thì hiện tại em không có tâm trạng nói chuyện.”

“Vậy kết quả thế nào?” Sở Tử Tiêu nhẹ hỏi.

Giản Mạt nở nụ cười chế giễu… đúng vậy, hôm qua anh nói hôm nay cô sẽ thành công, anh đã biết Cố Bắc Thần sẽ thiên vị?

“Đã trễ thế này, có chuyện gì sao?” Giản Mạt mệt mỏi chớp mắt.

Sở Tử Tiêu trầm mặc vài giây, mới đánh bạo hỏi “Nếu như anh giúp em có điều kiện để kiêu ngạo rời khỏi anh ta… em có chấp nhận không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Gặp Mặt Tình Địch, Đấu Trí!

Edit: Airy Nguyen

Sở Tử Tiêu hiểu rất rõ tính tình của Giản Mạt… Suốt thời gian học ở trường đại học Lạc Đại, tuy điều kiện gia đình cô tương đối khá, nhưng cô chưa bao giờ thể hiện thái độ với người khác. Tính cách cô đầy kiêu ngạo và tự trọng, trong công việc luôn nỗ lực hơn người khác để chứng tỏ bản thân mình không phải là một bình hoa… Các tác phẩm lúc còn trên giảng đường đại học cũng được ít nhiều giải thưởng.

Như vậy thì cô sao có thể chịu ân huệ của Cố Bắc Thần như bố thí? Người ta thường nói… những người trưởng thành sớm thì ít an nhàn, mà những người đầy kiêu ngạo tự trọng cao thì đều cố chấp ấu trĩ!

Lần này Cố Bắc Thần bồi thường bằng cách để quyền thiết kế cho Giản Mạt, dù cô tiếp nhận nhưng trong lòng nhất định rất khó chịu. Có lẽ chỉ có một cách để cô cảm thấy dễ chịu… Là đối diện Cố Bắc Thần cùng Thẩm Sơ, kiêu ngạo xoay người rời khỏi họ.

Ánh mắt Giản Mạt mơ hồ nhìn những ánh đèn rời rạc, cô cứ ngây người như vậy một lúc lâu, rồi nói với giọng vô hồn: “Anh gọi cho em là để nói vấn đề này?”

Sở Tử Tiêu nhíu mày, ánh mắt đầy tâm trạng nhìn cô: “Mạt Mạt, chuyện đã như vậy, em còn muốn chờ Cố Bắc Thần phải chủ động mở miệng ra sao?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ đã trở về, thậm chí "món quà ly hôn" cũng đã đưa… Để giữ lại chút tôn nghiêm cuối cùng, Giản Mạt phải là người chủ động nói ly hôn. Nở nụ cười tự chế giễu bản thân, Giản Mạt nhắm mắt lại, lại tự nói với giọng vô hồn, "Chuyện của em và Cố Bắc Thần, anh có thể thôi không bận tâm không?"

Sở Tử Tiêu mấp máy môi, "Sự tình về sau ai biết trước được?" Anh cũng cười tự giễu bản thân, "Lúc anh rời khỏi Lạc Thành, luôn nghĩ đến em đang chờ anh… Nhưng không lâu sau em đã chia tay với anh. Thì tại sao sau khi em rời khỏi Cố Bắc Thần, anh và em lại không thể bắt đầu lại?"

Giản Mạt vô lực mở mắt, "Em và Cố Bắc Thần ly hôn, sau này em cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra… Nhưng anh, tuyệt đối không phải đối tượng em nghĩ tới!" Dứt lời, Giản Mạt liền cúp điện thoại và tắt luôn nguồn máy.

Sở Tử Tiêu là một luật sư, điều kiêng kị của luật sự là kéo dài thời gian làm mất đi sự quyết đoán của thân chủ.

Cô mặc kệ hiện tại anh có kế sách gì có thể giúp cô kiêu ngạo rời khỏi Cố Bắc Thần, nhưng cô biết rất rõ ràng, người đã không có lòng kiêu ngạo tự trọng, thì cũng chẳng thể mưu toan kiêu ngạo ra đi.

Bầu trời buổi tối vẫn còn thoáng đãng, nhưng qua hôm qua lại tí tách mưa. Trời đã sang cuối thu, ngày mưa lại càng thêm lạnh lẽo.

Mặc cho bên ngoài có rất nhiều thị phi đối với việc Giản Mạt dành được quyền thiết kế hội sở Đế Hoàng, nhưng tin tức này quả thật làm danh tiếng của Tường Vũ và Giản Mạt đều được mọi người chú ý đến.

"Mạt Mạt, hôm nay có ba hợp đồng đều chỉ định muốn cô thiết kế…" Tôn Kha đem danh sách đã điều chỉnh đưa cho Giản Mạt, "Cô xem qua sau nhé."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt gật gật đầu, có thể nhận được nhiều hợp đồng cùng phần trăm hoa hồng tiền thưởng, dù muốn hay không thì cũng chỉ có thể tiếp nhận thôi… Cô hiện giờ làm gì có quyền từ chối!

Mưa đến buổi chiều lúc tan tầm cũng nhẹ hạt được một chút, Giản Mạt lái xe đi đến chỗ hẹn với Thẩm Sơ tại nhà hàng Diamond Star, lúc dừng ở đèn đỏ, nhìn bên ngoài âm u ờ mịt khí trời, cô cố gắng điều chỉnh tâm tình bản thân mình lại.

Mưa mùa thu năm nay ở Lạc Thành dường như nặng hạt và dai dẳng hơn so với năm trước, bầu trời như vậy mang lại cho người ta cảm giác bi thương. Đèn giao thông chuyển màu xanh, Giản Mạt tiếp tục rời xe đi, trời vẫn mưa nên làm giao thông di chuyển rất chậm.

Trời mưa vẫn dai dẳng, mọi người tan tầm đều vội vã về nhà, hoặc tìm những nơi tụ tập bạn bè, thì ở tập đoàn Đế Hoàng 79 tầng, bầu không khí bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc lại có chút kỳ lạ.

“Điều kiện gì!?” Cố Bắc Thần đi thẳng vào vấn đề.

“Cậu biết chắc cháu có điều kiện?” Sở Tử Tiêu cười, anh nhíu mày, trong tay cầm một cây viết đưa nhẹ trên bàn làm việc.

Cố Bắc Thần lấy bật lửa châm điếu thuốc… dửng dưng mở miệng phun ra sương mù, gương mặt nghiêm nghị.

“Vậy chẳng lẽ không có sao?” Cố Bắc Thần lạnh lùng, “Cổ phần này là chị ta chuyển giao cho cháu… không lẽ lại tự dưng đưa cho cậu?”

Sở Tử Tiêu túc hạ mày, nhẹ nhàng trả lời như đang than thở: “Đáng ghét thật, cậu lúc nào cũng như nắm hết người khác nghĩ gì.”

Cố Bắc Thần thở hạ khói thuốc, “Cũng đúng lúc, cậu đang muốn lấy cổ phần về… Điều kiện gì, cháu nói đi!”“Cậu biết…” Sở Tử Tiêu cầm cây viết

https://thuviensach.vn

và tựa lưng vào ghế, tầm mắt nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhìn Sở Tử Tiêu, lạnh lùng đáp, “Cậu không biết!”

Sở Tử Tiêu biết Cố Bắc Thần chỉ đang giả vờ, nhưng vẫn nói: “Nếu Giản Mạt đề nghị ly hôn, cháu hy vọng cậu đồng ý!”

“Tử Tiêu!” Cố Bắc Thần cười nhẹ, giọng nói chút tà khí, “Con người đôi khi không nên quá cố chấp…”

“Vậy cậu đối với Thẩm Sơ thì sao?” Sở Tử Tiêu hỏi lại.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trầm lại, nhưng trong tức thời đã khôi phục, “Kỳ thực… cháu cũng biết cậu và Giản Mạt sẽ ly hôn, cháu làm như vậy không phải thừa thãi lắm sao?”. Dứt lời, anh đem điếu thiếu dập tắt trong gạt tàn, các động tác đều ưu nhã lành lạnh.

Sở Tử Tiêu hơi chau mày, chậm rãi mở miệng: “Cháu chỉ muốn cô ấy rời khỏi cậu, nhưng vẫn giữ được tôn nghiêm của mình.”

Cố Bắc Thần nhìn chằm chằm khuôn mặt nghiêm túc của Sở Tử Tiêu, đột nhiên anh cảm thấy cực kỳ ghét!

Giản Mạt dừng xe ở Diamond Star, nhìn vào sảnh trung tâm của nhà hàng… Cơn mưa phùn làm cửa sổ lớn bằng thuỷ tinh đọng những hạt nước, Thẩm Sơ ngồi yên tĩnh, trong tay cầm một quyển tạp chí, trước mặt là ly rượu đỏ.

Giản Mạt xuống xe tiến vào…

“Xin chào quý cô, cô đi mấy người ạ?” Một nhân viên phục vụ tiến đến chào.

“Tôi có hẹn bạn…” Giản Mạt trả lời, hướng nhìn vào vị trí bên trong.

https://thuviensach.vn

Phục vụ nhìn theo tầm mắt của cô, “Vậy mời cô đi theo tôi!”

Giản Mạt ngồi xuống đối diện Thẩm Sơ, Thẩm Sơ hơi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên…

“Đường hơi đông chút…” Giản Mạt dửng dưng giải thích lý do tới muộn. Trên gương mặt cô chỉ là nụ cười nhạt xã giao, cô chỉ biểu hiện đúng mực phép lịch sự.

“Hẹn cô ra đây quả thật có chút đường đột…” Thẩm Sơ nói với chút áy náy.

Giản Mạt cười nhẹ, “Đường đột thì cũng đã hẹn rồi.”

Thẩm Sơ khoé miệng hơi cười, nhưng khựng lại vì không nghĩ Giản Mạt đáp lại không một chút tình cảm, “Gọi món nhé?”, nói đoạn cô gọi phục vụ.

Phục vụ bước tới rất mau lẹ, Thẩm Sơ hỏi sơ qua khẩu vị của Giản Mạt và gọi món một cách quen tay như thế cô đã thân thuộc với thực đơn ở đây.

Phục vụ rót rượu vào ly Giản Mạt rồi mới rời khỏi.

“Cô thường đến đây sao?” Giản Mạt hỏi.

Thẩm Sơ mỉm cười, “Trước đây tôi cùng Cố Bắc Thần hay ghé chỗ này…” Cô nói, hơi vội vàng, có chút lúng túng và nhìn Giản Mạt tỏ vẻ áy náy.

Giản Mạt cũng không nhận ra biển hiện của Thẩm Sơ lúc này có vài phần thật giả hay không, cô chỉ lạnh nhạt trả lời: “Ra vậy, dù tôi cũng chưa từng nghe anh ấy nói qua…” Cô nhún vai, dường ý vô ý nói thêm, “Anh ấy không phải người thích sống trong kỷ niệm!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Rơi Vào Tình Yêu, Kẻ Ngốc Không Biết Lượng Sức Mình

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Sắc mặt Thẩm Sơ đột nhiên thay đổi, nhưng nháy mắt cũng khôi phục lại vẻ bình tĩnh, "Tôi nhận thấy Bắc Thần là một người rất trọng tình bạn cũ." Cô cười khẽ, "Trước đây ở thời điểm anh ấy tốt nghiệp năm nhất trung học, thì ông nội của anh ấy đã tặng cho anh ấy một mô hình, đến bây giờ anh ấy vẫn bảo tồn rất lâu."

"Ồ?" Giản Mạt nhẹ ồ một tiếng, sau đó dửng dưng nói, "Mặc kệ bảo tồn bao lâu, đều là đồ chơi mà thôi..." Hít một hơi, khóe miệng cô câu lên một nụ cười, trong mắt có tian tò mò nhìn Thẩm Sơ hỏi, "Vậy... Hiện tại mô hình đó vẫn còn sao?"

Khóe miệng Thẩm Sơ mím lại khiến người khác không nhìn thấy được nó đang co quắp, ly rượu đỏ cẩm trên tay cũng nhẹ nhàng nắm chặt lại...

Nhìn biểu tình của Thẩm Sơ, Giản Mạt liền biết bây giờ mô hình kia có lẽ đã không còn.

Sự tình trước mắt, hai năm qua cô ở bên cạnh Cố Bắc Thần cũng không ít, dù cho Thẩm Sơ là người mà Cố Bắc Thần thích, vẫn còn thủy chung... Nhưng bây giờ, cô vẫn đang có thân phận là vợ hợp pháp của Cố Bắc Thần.

Thẩm Sơ là người thông minh, mấy câu ẩn ý đấy đã nghe ra Giản Mạt không phải là người đơn giản.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc, người phục vụ đem món ăn đầu tiên đến, tạm thời hóa giải tràn không khí giằng co tràn ngập lúng túng.

Thẩm Sơ gọi Giản Mạt dùng cơm, cầm rượu đỏ ra hiệu, "Chúc mừng cô, giành được hợp đồng thiết kế tầng 18 quan trọng nhất của Đế Hoàng!"

Giản Mạt tự nhiên cũng cầm ly rượu đỏ cùng Thẩm Sơ khẽ chạm ly, nhíu mày nói: "Cảm ơn!"

"Hôm nay tôi cùng Bắc Thần đã nói chuyện với nhau, cũng thấy thiết kế của cô rất đặc biệt..." Thẩm Sơ làm bộ như không có việc gì nói, "Tôi cùng Bắc Thần đều là người từ UCL ra, rất thích những thiết kế mới lạ như thiết kế của cô." Hơi dừng một chút, cô ta lau vết son môi dính lại trên ly rượu, sau đó để ly rượu xuống, "Bây giờ những người có năng lực thiết kế như thế trong nước không nhiều, Thượng Tuấn Hào cũng phải tiếp thu một chút từ cô đấy."

Ngày đó khi kết thúc hội nghị, Thượng Tuấn Hào liền hỏi mấy vấn đề, mặc dù nhìn không ra hắn có thích hay không, nhưng nói rõ vấn đề trên thì ở bên trong cũng có một số người thích bản thiết kế của cô...

Trái tim Giản Mạt đã bắt đầu trầm xuống... Nhưng cô vẫn nỗ lực duy trì trạng thái bình tĩnh, thậm chí khóe miệng cũng đang cười.

Bất kể như thế nào, đã thua về mặt tình yêu, cũng không thể thua về mặt sự nghiệp!

"Thẩm tiểu thư là muốn nói, tôi có thể có được hợp đồng thiết kế này của a Thần là có ý tứ gì?" Giản Mạt nhíu mày cười hỏi xong, tiếp đó có chút vô tội chớp mắt, "Một người chồng chiếu cố vợ của mình, cũng không có gì kỳ quái, đúng không?"

Thẩm Sơ cười cười, "Cô hiểu lầm ý của tôi rồi, tôi chỉ đơn thuần muốn thưởng thức bản thiết kế của cô mà thôi..." Cô ta dùng tay nâng má, làm ra

https://thuviensach.vn

vẻ quyến rũ, khóe miệng cười đến chân thành, đáy mắt lại lướt qua một tia quỷ dị, "Hôm nay nghe Bắc Thần đề cập đến việc tham gia hội thảo thiết kế, dự đoán chính là muốn "Thưởng thức" thiết kế của cô?"

Có một số việc, nói nhiều quá trái lại sẽ giấu đầu hở đuôi, nói ít nhưng đúng trọng tâm, mới có thể làm cho tâm lý của người khác nghĩ ngợi lung tung.

Đối với điểm này, từ nhỏ ở Thẩm gia vì muốn bảo đảm địa vị của mình, mà Thẩm Sơ lại đang trong thời gian giành giật địa vị cho riêng mình, hiển nhiên việc này được cô sử dụng rất thành thạo...

Rốt cuộc, Giản Mạt đúng là đã thay đổi sắc mặt.

Với khái niệm bậc thầy đầu tiên, cộng thêm lúc này Thẩm Sơ đang nói những lời nói ngầm đầy ẩn ý... Giản Mạt không khỏi tự giễu cười.

Đây là kẻ thứ ba đang kể khổ với cô hay sao?

Cố Bắc Thần để cô tham dự thiết kế, thậm chí để cho cô giành được thiết kế, kỳ thực cũng chỉ là muốn bồi thường cho cô...

Cố Bắc Thần đút hai tay vào túi, sau đó đi đến cửa sổ thủy tinh, quan sát toàn bộ Lạc Thành... Bởi vì trời mưa, tất cả đèn neon ở trong bóng đêm đều bị bao phủ bởi một vẻ mông lung.

"Tử Tiêu!" Cố Bắc Thần đồng thời lên tiếng, đôi mắt như loài ưng híp lại, mực đồng ở chỗ sâu trong đáy mắt bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, "Một người kiêu ngạo, không phải như cháu nghĩ, nhất là Giản Mạt."

Nói xong, hắn chậm rãi xoay người, nhìn về phía Sở Tử Tiêu, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu lộ ra một tia cảm xúc phức tạp: "Giản Mạt có thể tham dự đến hội sở thiết kế, là chú đã bày mưu đặt kế... Nhưng cuối

https://thuviensach.vn

cùng có thể thành công hay không, thì đó hoàn toàn là nặng lực của chính cô ấy."

Sở Tử Tiêu cau mày lại, trong mắt có chút mờ mịt.

"Tuấn Hào thích thiết kế của cô ấy, cho nên, cô ấy lấy được hợp đồng thiết kế hội sở... Cháu..." Đáy mắt Cố Bắc Thần đột nhiên bắn ra hai tia sáng sắc bén, "Hiểu không?"

Trái tim Sở Tử Tiêu dường như bị tia sáng sắc bén kia đâm vào, cả kinh đến mức trong lúc nhất thời hắn không kịp phản ứng.

"Giản Mạt là nhà thiết kế, cô ấy có kiêu ngạo của chính cô ấy. Kiêu ngạo như vậy, chú..." Môi mỏng của Cố Bắc Thần nhẹ nâng lên độ cong tùy ý, lộ ra tia lạnh lùng lại vừa có kiêu ngạo, "... Sẽ không bóp chết sự kiêu ngạo của cô ấy như vậy!"

Sở Tử Tiêu bỗng nhiên đứng dậy, "Dù cho như vậy, không phải chú muốn ly hôn với cô ấy hay sao? Một người đối với hôn nhân của mình không có quyền tự chủ, là có thể kiêu ngạo được sao?"

Cố Bắc Thần yếu ớt mở miệng: "Ít nhất... Chú sẽ không bởi vì phương án thiết kế, hoặc là cổ phần trên tay cháu, mà ly hôn với cô ấy..."

Sở Tử Tiêu hơi kinh ngạc, hắn nhìn bóng lưng lạnh lùng cao ngạo của Cố Bắc Thần, đột nhiên có chút không thể nào thích ứng... Bắc Thần vẫn chưa sẵn sàng ly hôn với cô ấy? Vì sao trong câu nói của hắn lại có một tia chống cự, không muốn?

Nghĩ như vậy, hai mắt Sở Tử Tiêu không khỏi mở to, khóe miệng mấp máy vài lần mới hỏi được: "Vậy Thẩm Sơ thì sao? Bởi vì một người phụ nữ là có thể khiến Giản Mạt tự hào hay sao?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cau mày lại, nhưng ngay lập tức lại giãn ra... Hắn chỉ xoay người lần nữa, nhìn ra khung cảnh bên ngoài, nhìn thấy nước mưa trườn trên tấm thủy tinh, vẫn không nói gì.

Khúc dương cầm nhu hòa tràn ngập ở bên trong phòng ăn, phong cách lịch sự, dưới bầu kjoong khí lãng mạn... Giản Mạt nghe Thẩm Sơ "Như vô ý" nói về chuyện quá khứ giữa cô ta và Cố Bắc Thần.

Giản Mạt cảm giác mình thực sự là một người khách rất dễ tính, cụ thể biểu hiện ở việc một người vợ vậy mà có thể nghe người thứ ba tâm sự về chuyện quá khứ của cô ta với chồng mình.

Thẩm Sơ mơ màng nhìn người đàn dương cầm, "Tôi học dương cầm là vì anh ấy, anh ấy đàn dương cầm thực sự rất êm tai... Cũng rất mê người." Nói xong, cô ta dường như rơi đã vào ký ức, "Có đôi khi tôi suy nghĩ, một người có thể vì một người khác làm tới trình độ nào... Hiển nhiên là..." Cô ta thu hồi tầm mắt nhìn về phía Giản Mạt, "Thời gian không có cách nào phai mờ."

Giản Mạt nâng ly rượu đỏ đặt bên môi, hơi nâng lên, hương vị tinh khiết và hương thơm dễ chịu lướt qua đầu mũi, rõ ràng hương thơm lan tràn bốn phía, nhưng cô lại cảm thấy cay đắng.

Giản Mạt nuốt vị cay đắng của rượu đỏ xuống, hơi nâng mi mắt nhìn về phía Thẩm Sơ, "Cô không cho là cô cùng vợ của Cố Bắc Thần ôn lại chuyện quá khứ của cô và anh ấy, rất không lễ phép sao?"

"Giản Mạt, tôi biết cô ở bên cạnh Bắc Thần không phải là vì tình yêu..." Thẩm Sơ nói rất uyển chuyển, "Cô còn trẻ, chẳng lẽ không hi vọng tìm được tình yêu của riêng mình sao?"

Giản Mạt cười, cười đến mức tùy ý bừa bãi, "Tình yêu sao?" Cô khẽ xùy một tiếng, "Đó là những gì mà người tài giỏi của giới thượng lưu như cô có thể đi theo đuổi, người như tôi đây, có lẽ nên thực tế một chút sẽ tốt hơn..."

https://thuviensach.vn

Để ly rượu xuống, Giản Mạt tiếp tục nói: "Thẩm tiểu thư, nếu như cô qua đây chỉ để nói chuyện quá khữ giữa cô và A Thần, vậy thì tôi cũng nghe xong rồi... Còn nếu như cô còn hi vọng, xin lỗi, tôi tạm thời không có dự định ly hôn với a Thần." Cô cười, chỉ là nụ cười này cứng rắn ở khóe miệng, lộ ra tia lạnh lùng.

Giản Mạt cầm túi xách đứng dậy, lúc đi ngang qua trước mặt Thẩm Sơ, cô mới yếu ớt mở miệng: "Kỳ thực, Thẩm tiểu thư có thể khuyên a Thần trực tiếp ném cho đơn ly hôn cho tôi mà..."

Ngạo mạn liếc xéo khuôn mặt đang biến sắc của Thẩm Sơ, Giản Mạt đè cảm xúc đang cuộn trào mạnh liệt trong lòng xuống, nâng bước chân cao ngạo rời khỏi nhà hàng...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Đêm Mưa Đáng Thương

Editor: Cin

Dòng đen xe cộ vào ban tối tạo thành một dòng sông dài khiến con người rơi vào thăng trầm.

Giản Mạt tự do lái xe trong đêm mưa ở Lạc Thành, hết vòng này qua vòng kia.

Cô không biết mình đang làm gì, chỉ biết là cô không muốn quay trở về nơi mà không có hương vị gì gọi là gia đình... Công nghệ dù hiện đại đến thế nào cũng không thể bù đắp được sự bi thương lúc này trong trái tim cô.

Không quan tâm hôn nhân là thế nào, tình cảm vẫn là không thể bắt buộc, đều là người có lòng tự ái, chỉ có thể bị bao phủ trong bóng tối không lối thoát, không ngừng rơi vào trầm luân... lại lần nữa rơi vào trầm luân.

Mưa đã tạnh, nhưng xung quanh còn một mảng lạnh ướt.

Giản Mạt có chút mệt liền đem xe dừng ở bên đường, mở cửa rồi xuống xe, cô đi tới ngồi ở trong đình nhỏ bên cạnh ven đường... Cơn gió lạnh bỗng thổi qua khiến cô rùng mình một cái.

Giản Mạt không có rời đi mà nằm bò trên chiếc ghế đá lạnh như băng, đôi mắt trống không dại ra nhìn về phía trước, dần dần đã không còn ý thức...

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly ngồi trên xe phía xa xa nhìn vào bóng người trong đình, bỗng nhiên có cơn đau đớn truyền đến tim.

Lúc quay trở lại sảnh âm nhạc đợi đèn xanh đèn đỏ, xe của Giản Mạt vừa lúc dừng lại ở bên đó... Hắn hạ cửa kính xe chào cô, nhưng cô một chút phản ứng cũng không có.

Hắn cũng không biết đang nghĩ gì, sau khi đèn xanh bật liền theo phía sau cô... Cứ như vậy một vòng lại một vòng quanh Lạc Thành, cho đến khi dừng lại ở đây.

Từ đầu đến cuối, cô đều không có chú ý tới sự tồn tại của hắn...

Tô Quân Ly có chút tức giận, nhưng không phải giận vì Giản Mạt không phát hiện ra hắn, mà là giận vì tâm tư của cô không tốt lỡ xảy ra chuyện gì thì phải làm sao?

Qua một lúc lâu, Tô Quân Ly thấy Giản Mạt gục ở chỗ này mà không nhúc nhích, hắn không khỏi khẹ nhíu mày lại, trong lòng nặng trịu như muốn đè xuống, lo cô sẽ phát bệnh liền xuống xe.

Tô Quân Ly nhanh chóng đi tới cái đình trước mặt, đột nhiên dừng chân...

Giản Mạt động động mí mắt, nước mắt liền từ từ tuôn ra như vỡ đê.

Dòng lệ nóng hổi rơi xuống làn da đang lạnh lẽo kia, Giản Mạt không di chuyển cũng không phát hiện Tô Quân Ly đang đứng ở đó... Chỉ là trái tim đang nặng trịu nỗi đau khiến cô không thể khống chế được.

Thời gian trước đây khi cùng Sở Tử Tiêu ở một chỗ, cô chưa bao giờ cảm nhận qua thế nào là đau nhói... Cái đau này bức cô đến mức nghẹt thở, chả khác gì như đang chết chìm và có thể chết bất cứ lúc nào.

https://thuviensach.vn

"Mạt Mạt..." Tô Quân Ly khẽ lên tiếng gọi nhẹ, thế nhưng một chút Giản Mạt cũng không có phản ứng, hắn tiến đến ngồi cạnh bên Giản Mạt, che đi tầm mắt của cô, "Mạt Mạt?"

Lông mi Giản Mạt khẽ run, nước mắt cứ tiếp tục rơi nhưng vẫn không có phản ứng.

Tô Quân Ly lo lắng đến nhíu chặt lông mày, hắn nhẹ rung Giản Mạt, "Mạt Mạt, em làm sao vậy hả?" Âm thanh của hắn nhẹ nhàng ôn nhu như gió thoáng qua, nhưng lại lộ ra vẻ sốt ruột.

Giản Mạt cuối cùng cũng có phản ứng, đầu tiên là khó khăn nhìn Tô Quân Ly, rồi lập tức chậm rãi ngồi dậy... Sau khi hoàn hồn trở lại, cô vội vàng quay mặt đi, tay quệt lung tung lau những giọt nước mắt đang đọng lại trên mặt.

Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt chứ không ngăn hành động của cô lại, chỉ thấy đáy mắt tràn ra sự đau lòng... Sâu đó hắn không suy nghĩ gì liền một phen đem Giản Mạt ôm vào lòng thật chặt.

Tâm hồn của con người có đôi khi rất kiên cường nhưng có lúc lại rất yếu đuối...

Giản Mạt vốn đã lau hết nước mắt nhưng vì hành động đó của Tô Quân Ly khiến cô không thể nén chịu thêm gì cả.

"Oa" một tiếng, thân thể cô liền bắt đầu co rúm lại khóc rống lên... Dường như cô muốn đem tâm tư của hai ngày nay một lần cởi bỏ cho hết.

Tô Quân Ly trong nháy mắt nhói đau vì thấy Giản Mạt khóc, hắn nhẹ nhàng ôm lấy cơ thể đang run rẩy kia, cằm để ở trên đầu của cô, nhỏ nhẹ nói: "Em muốn khóc thì cứ khóc thật to đi... Khóc xong rồi thì quay trở lại là một Giản Mạt kiền cường lạc quan được không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không trả lời hắn, chỉ ngồi khóc rúc rích, bàn tay nhỏ nhắn cứ siết chặt y phục đang nắm...

Gương mặt ôn nhu tuấn nhã của Tô Quân Ly dần dần tràn ra vẻ bi thương, hắn không biết cô đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng hắn là một nhà tâm lý học nên có thể nhìn thấy được sự bi thương của cô lúc này...

Nếu như một cuộc hôn nhân không hạnh phúc thì vì sao cô cứ muốn đem bản thân giam cầm trong đó?

Một nữ nhân kiêu ngạo tự lập như Giản Mạt, tại sao lại có thể cam tâm tình nguyện chịu đựng sự đau thương như vậy...

Thanh âm "Tách tách tách" vang lên ở trong không gian vắng lặng ban đêm, khiến người ta cảm thấy quái lạ, đèn flash của máy ảnh đồng lặng lẽ lướt qua...

Người đàn ông nhìn trên màn hình chụp ảnh, nhìn hai người ở trong đình, khóe miệng lộ ra vẻ hưng phấn... Thậm chí hắn cũng đã nghĩ đến tiêu đề của tờ báo ngày mai!

-- Vương tử dương cầm trong đêm hội giai nhân lại ôm nhau lãng mạn trong đình còn là hẹn nhau mây mưa ở trong xe?

Hắn có ý chuẩn bị về nhà liền lại bắt được một tin tức lớn... Người đàn ông đó suy nghĩ, khóe miệng có chút cười trong nháy mắt liền tràn ngập tới đáy mắt.

Hắn cầm máy ảnh lên, hướng ra phía hai xe đang dừng ở ven đường chụp... Sau đó lại liếc nhìn Tô Quân Ly cùng Giản Mạt đang ôm nhau, rồi xoay người cười tiểu cừu rời đi.

Giản Mạt cũng không biết mình đã khóc bao lâu, dần dần thu mình lại hơi đẩy Tô Quân Ly ra.

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly buông lỏng Giản Mạt, ánh mắt hắn thâm thúy nhìn cô sau đó lấy khăn tay đưa cho cô...

Giản Mạt không phải là người không biết ý, sau khi nhận lấy liền lau lau mặt, cô có chút áy này nói: "Xin lỗi anh, quần áo của anh có chút..." Đang nói cô nâng tay cầm khăn: "Để em về giặt sạch rồi sẽ trả lại cho anh."

"Không sao đâu..." Tô Quân Ly mỉm cười ôn nhu nói.

Giản Mạt rủ con ngươi xuống, tâm tình của cô cũng không vì khóc xong mà tốt lên.

Tô Quân Ly cởi chiếc áo khoác tây khoác lên người Giản Mạt, "Em có thể nói cho anh vì sao em khóc thương tâm đến vậy không?"

Giản Mạt tự giễu cười, cô có chút mệt mỏi nói: " Chuyên gia nói... Nước mắt là một loại bài thuốc độc."

"Để làm đẹp sao?" Tô Quân Ly khẽ nói một tiếng liền lập tức cười, hắn cũng không gặng hỏi tiếp.

Đột nhiên tầm nhìn của Tô Quân Ly bị kiềm hãm, sau đó hắn đứng đậy: "Em chờ anh chút..." Dứt lời, người đã chạy đến xe của hắn.

Giản Mạt nhìn Tô Quân Ly đang mặc chiếc áo sơ mi màu xanh nhạt, bóng lưng khoác áo khoác bên ngoài áo mây ô tây trang, tầm mắt cô dần dần có chút tự do... Cô không biết hắn vì sao lại ở chỗ này, thế nhưng cái ôm vừa rồi thực sự rất ấm áp.

Cô tự giễu cười cười, Giản Mạt trong lòng run rẩy...

Kỳ thực suy nghĩ lúc ấy cô có chút sững sờ... Đơn giản vì cô cho rằng người ngồi trước mặt cô là Cố Bắc Thần.

Bắt đầu từ khi nào mà cô lại muốn ỷ lại vào người đàn ông kia?

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly rất nhanh quay trở lại, trong tay hắn còn cầm một cây đàn cello.

Giản Mạt hít mũi một cái, có chút nghi hoặc nhìn Tô Quân Ly...

"Em dùng nước mắt làm thuốc độc, còn anh dùng âm nhạc để điều đỉnh cảm xúc của em." Tô Quân Ly câu môi cười nói, "À, thư giãn có thể giúp buổi tối ngủ ngon hơn, có giấc ngủ ngon thì mới xinh đẹp được!"

"Khích khích" một tiếng, Giản Mạt không thể gặng cười mà cảm thấy có chút cay đắng...

" Vì chiều theo em," Giản Mạt nhẹ cười và nói, "Thực sự là đã làm khó một tâm lý học như anh rồi..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Làm Chuyện Thật Có Lỗi Với.?

Edit: An Triệu

Sau cơn mưa đêm, trong không khí tản mát khí trời lành lạnh, tiếng đàn violong trầm thấp mà giàu từ tính bao phủ khắp bốn phía, nhẹ nhàng như bàn tay của người yêu khe khẽ vuốt lên gương mặt của bạn, âu yếm nhưng lại lộ ra chút thương tiếc...

Giản Mạt biết rõ Tô Quân Ly hiểu biết rất nhiều loại nhạc cụ, để cho người khác cảm thấy say mê nhất chỉ có thể là đàn dương cầm. Nhưng cô không nghĩ tới, hắn chỉ kéo đàn violon mà cũng có thể làm người khác cảm thấy tuyệt mĩ đến vậy.

Cơ thể Tô Quân Ly theo động tác kéo đàn mà khẽ đong đưa, một đôi mắt nhu hòa lại thâm thúy trước sau đều không rời khỏi Giản Mạt... Hắn xuyên qua ánh mắt của cô như muốn nhìn thấu linh hồn của cô vậy.

Thanh âm cuối cùng cũng chậm rãi hạ xuống, Tô Quân Ly tay cầm cung hơi hơi giơ lên, dư âm tiếng đàn dần dần kết thúc...

Giản Mạt giương cao khóe miệng lộ ra một nụ cười, tinh thần cũng nhẹ nhõm không ít.

"Dễ nghe không?" Tô Quân Ly ôn hòa mà cười hỏi.

Giản Mạt gật gật đầu, "Rất êm tai!"

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly cười, không phải bởi vì sự tán thưởng của Giản Mạt, mà là bởi vì bi thương trong đáy mắt của cô cũng từ từ biết mất, "Đã muộn lắm rồi, anh đưa em về... Được không?" hắn nhẹ nhàng hỏi.

Giản Mạt nở nụ cười, nhìn xe của chính mình, "Em lái xe!"

"Anh đưa em đến tiểu khu!" thanh âm Tô Quân Ly thực nhẹ nhàng,rất giống tiếng đàn violon kéo dài mãi.

Giản Mạt nhìn ánh mắt kiên trì của Tô Quân Ly, đành phải gật đầu, " Được!"

Tô Quân Ly lái xe đi theo sau xe Giản Mạt, thẳng đến khi xe của cô thuận lợi đi vào sân, hắn mới chậm rãi dừng lại ở ven đường... Thời điểm nhìn thấy thân xe màu trắng biến mất khỏi tầm mắt, hắn không khỏi cười tự giễu.

"Nếu cuộc hôn nhân với Cố Bắc Thần làm em mệt mỏi như thế, vì cái gì không nỗ lực để thoát ra?" thanh âm Tô Quân Ly lẩm bẩm vang vọng ở bên trong không gian xe nhỏ hẹp, lộ ra chút bất đắc dĩ.

Hắn than nhẹ một tiếng, thu hồi tầm mắt khởi động xe, ngay sau đó rời đi...

Chỉ là, thời điểm xe hắn lướt qua cửa chính, một chiếc Maybach màu đen từ góc đường di chuyển tới, lái vào trong sân.

Xe dừng lại dưới bãi đỗ xe dưới mặt đất, Cố Bắc Thần tùy ý mở cửa xuống xe, sau đó hướng phía thang máy đi tới...

Nhấn vào con số tầng cao nhất, thời điểm cửa thang máy "rầm" một cái đóng lại, di động Cố Bắc Thần vang.

https://thuviensach.vn

Hắn lấy ra, liếc mắt nhìn tên hiển thị, mày kiếm nhíu lại sau đó đạm mạc bấm nhận đặt bên tai, "Chị hai!"

"Bắc Thần, chị đã suy nghĩ kĩ..." thanh âm Cố Viện có chút ngạo mạn từ đầu kia truyền đến, "Cổ phần là ba để lại cho chị, mặc kệ như thế nào, dù cho em muốn hoàn thành tâm nguyện của ông, cũng không khiến chị phải từ bỏ."

Đối với kết quả như vậy, một chút cũng không ngoài ý muốn của Cố Bắc Thần... Năm đó cổ phần bị chia ra suy cho cùng cũng dây dưa rất nhiều, hiện giờ muốn thu lại toàn bộ, hắn biết rõ, tạm thời là không thể nào.

"Đây là quyết định của chị?" Cố Bắc Thần nhẹ nhàng trả lời, nghe không ra bất luận cảm xúc gì.

Cố Viện "Ừ" một tiếng rồi nói ra: "Bất kể như thế nào, chúng ta là chị em ruột, chị sẽ không đứng bên ngoài làm người ngoài cuộc."

Cố Bắc Thần nhẹ cong môi mỏng lạnh lùng chế giễu, đồng tử nhìn con số trên thang máy đang nhảy lên chậm rãi nói: "Như thế cũng tốt lắm..." Dứt lời, thang máy đã đến tầng trên cùng, hắn đồng thời đi ra ngoài, "Chị hai không chuyện gì khác, em cúp đây."

Không đợi Cố Viện nói chuyện, Cố Bắc Thần đã cúp điện thoại.

Nhấn mật mã, cửa chính truyền đến tiếng "đát" một tiếng sau đó mở ra.

Cố Bắc Thần đi vào, mắt ưng quét qua một vòng, cuối cùng đối mắt với Giản Mạt đang cầm cái thìa đi ra từ phòng bếp...

Giản Mạt không nghĩ tới Cố Bắc Thần sẽ trở về, cô phản ứng không kịp kinh ngạc đứng tại chỗ, quên mất phản ứng.

https://thuviensach.vn

Mắt ưng của Cố Bắc Thần đầu tiên là híp lại lướt qua đôi mắt sưng đỏ của Giản Mạt, rồi mới nhẹ liếc mắt trên tay cô đang nắm chặt cái thìa, ngay sau đó lại nhìn về phía cô: "Đã khóc"

Trong thanh âm nhe nhàng có ý khẳng định.

Giản Mạt lúc này mới phản ứng lại, theo bản năng đem thìa giấu sau lưng, nhưng lại cảm thấy hành vi của chính mình quá buồn cười, có phần giấu đầu hở đuôi.

Không có lời giải thích, Giản Mạt chỉ dời đề tài: "Anh... Tại sao lại về?"

"Anh không thể trở về?" Cố Bắc Thần cười lạnh, thay đôi dép lê sau đó hướng tới Giản Mạt.

Giản Mạt theo bản năng lùi về sau, Cố Bắc Thần cũng không ngừng bước chân, cứ như vậy tới gần... Hai người một tiến một lui, không khí dần dần trở nên quỷ dị.

"A -"

Đột nhiên, chân Giản Mạt không biết đụng phải cái gì, cô không kịp phản ứng, cả người lảo đảo ngã ra phía sau...

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, một bước tiến lên, liền ở thời điểm Giản Mạt sắp cùng sàn nhà tiếp xúc thân mật, nhanh chóng ôm lấy eo của cô... Sau đó dùng lực kéo, cả người của cô bởi vì quán tính nhào thật mạnh vào ngực hắn.

"Ngô..." mũi Giản Mạt đập mạnh vào vùng ngực kiên cố của Cố Bắc Thần, vì đau nên cô không tự chủ được kêu lên thành tiếng.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm sâu, một phen kéo Giản Mạt ra, môi mỏng khẽ mở lạnh giọng hỏi: "Làm chuyện trái với lương tâm rồi hả?"

https://thuviensach.vn

"Không có!" Giản Mạt trả lời theo bản năng.

"Phải không?" Cố Bắc Thần ờ khẽ, mắt ưng đúng lúc híp lại, đáy mắt bắn ra lưỡng đạo sắc bén dường như muốn xuyên thấu Giản Mạt.

Giản Mạt nhấp môi, khóe miệng giả vờ cười nhướng mày hỏi: "Lão công... Anh đêm nay trở về là muốn thẩm vấn em có ở sau lưng anh làm cái gì xằng bậy đúng không?" cô câu lên cổ Cố Bắc Thần, nhón mũi chân liền hôn được má của hắn: "Hay là... Trở về cùng em nói đến chuyện ly hôn?"

Giản Mạt nhẹ nhàng phe phẩy ánh mắt vô tội, mặc dù bị đụng đau, nhưng cô vẫn như cũ biểu hiện vẻ mặt không sao cả... Cho dù, kỳ thật mặt đang cực kỳ cứng ngắc.

Cố Bắc Thần hơi hơi nhíu mày, đối với Giản Mạt như vậy "Thu phóng tự nhiên" biểu hiện có chút phản cảm.

Một phen kéo Giản Mạt ra, Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, "Muốn ly hôn tới vậy?"

Giản Mạt sửng sốt một chút, ngay sau đó cười nói: "Chẳng lẽ lão công không muốn ly hôn với em?"

Câu hỏi ngược lại làm vị trí trái tim Cố Bắc Thần nháy mắt có chút ngột ngạt, ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn Giản Mạt, muốn nhìn xem cô đối với chuyện này có nhận xét như thế nào...

Đáng tiếc, Giản Mạt ở trước mặt hắn đã theo thói quen phải ngụy trang... Thế cho nên hắn nhìn đến đáy mắt của cô trừ bỏ không sao cả, cái gì cũng đều không có!

Cố Bắc Thần xoay người, một bên vừa đi một bên vừa thoát áo khoác tây trang, đang muốn tùy tay ném trên sô pha... Đột nhiên, động tác đình trệ giữa chừng.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt ban đầu không phản ứng, ngay sau đó bỗng nhiên cả kinh trừng lớn mắt, theo bản năng chạy qua... Chỉ thấy trên sô pha, áo khoác tây trang của Tô Quân ly lúc trước khoác trên người cô đại khái nằm ở nơi đó!

Cố Bắc Thần môi mỏng nhẹ cong lạnh lùng chế giễu nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt, "Xem ra... Không phải trò đùa!"

Trong lòng Giản Mạt " lộp bộp ", muốn giải thích, nhưng tưởng tượng đến buổi tối chính mình vì gặp mặt Thẩm Sơ liền yếu ớt như vậy, lời nói đến miệng lại phải nuốt trở về...

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, một đôi mắt ưng híp lại, thanh âm không có bất luận ngữ điệu gì mở miệng hỏi: "Là ai?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Không Chịu Nổi Scandal

Editor: Airy Nguyen

Giản Mạt liếc nhìn chiếc áo khoác âu phụ trên ghế sofa, sau đó nhìn về phía Cố Bắc Thần, khẽ mím môi cười, nụ cười không cảm xúc nói: "Một người đàn ông..."

Ánh mắt Cố Bắc Thần lạnh lùng, sắc bén nhìn Giản Mạt, làn môi mỏng cười lạnh "Nhìn cũng biết..." Anh lành lạnh hừ một tiếng, "Giản Mạt, hình như em quên mất hiện tại chúng ta vẫn chưa ly hôn!"

Giản Mạt không giải thích càng làm Cố Bắc Thần giận sôi gan.

Vì dự án xây cầu từ thành phố Đông Hải và Nam Hải xảy ra vấn đề, anh bận bịu xử lý tới mức không thể có thời gian nhàn hạ... Khi trở về anh cứ lái xe vô ý thức không biết đã đến Nhuận Trạch Viên khi nào. Nghĩ thật buồn cười, anh không trở về biệt thự Bán Sơn, càng không đến Lam Trạch Viên... Đôi mắt trông ngóng tới Nhuận Trạch Viên, sau đó nhìn thấy gì?

Giản Mạt trong lòng thoáng sợ hãi, nhưng nhìn khoé miệng cười chế nhạo của Cố Bắc Thần thì cô cảm thấy khó chịu, "Dù sao cũng là chuyện sớm muộn thôi..." Cô nói với gương mặt điềm tĩnh.

"Vậy là..." Cố Bắc Thần nói chậm chạp nhưng ý tứ phát ra rõ ràng, "Em cũng đã tìm được một ngôi nhà tốt rồi à?"

Trái tim Giản Mạt bỗng nhiên trở nên khó thở, cảm giác bị ai đó hung hăng bóp nát. Cô nhíu mày, dù trong lòng đau đớn khó chịu, thế nhưng, cô

https://thuviensach.vn

đã quen với vẻ nguỵ trang suốt hai năm qua.

"Vậy bây giờ thì sao? Cũng không thể chờ khi anh đuổi em đi thì em mới đi tìm được?" Giản Mạt cười nụ cười vô hồn, trong giọng nói có chút đùa cợt, "Hai năm qua được sống trong sung túc, em thực lo khi rời bỏ nhất thời sẽ không quen."

Giản Mạt cảm giác mình đang thể hiện quá ti tiện, nhưng vì những lời của Thẩm Sơ, vì những suy nghĩ về việc thiết kế hội sở, mà còn là vì cái nhìn của người đàn ông đối diện... Thế nhưng, thật buồn cười là cô không muốn cúi đầu trước mối quan hệ của Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ!

Cố Bắc Thần tiến đến gần, nắm chặt cánh tay cô, đẩy cô dựa sát vào tường, "Dường như... em rất mong chờ ly hôn?"

Lời nói của Sở Tử Tiêu trong nháy mắt vang lên trong đầu Cố Bắc Thần... đường hoàng rời khỏi?

Ha hả, thật sự rất giỏi... Dùng Tử Tiêu để đạt tới mục đích, Giản Mạt, em thực sự rất giỏi!

Cánh tay của Giản Mạt bị Cố Bắc Thần nắm chặt làm cô thấy đau, nhưng bản tính quật cường ương ngạnh nên cô không hé răng, chỉ càng cười to: "Cái gì mà rất mong chờ? Chẳng lẽ chồng không muốn sao?"

Cố Bắc Thần nhíu mày nhìn Giản Mạt, anh mắt cô trong suốt, đến mức anh không thể hiểu được tâm tư của cô...

Giản Mạt tiếp tục cười, "Thẩm Sơ đã trở về, không lẽ chồng lại muốn cô ấy mang tiếng người thứ ba?"

Giản Mạt nhíu mày, cô cười với vẻ mặt xán lạn, "Nếu như chồng thật nghĩ vậy, em cũng sẽ không để ý... Dù sao, ai làm tiểu tam tiểu tứ đối với em không có gì khác biệt!"

https://thuviensach.vn

Lời nói tưởng như nhẹ nhàng nhưng lại vô tình của Giản Mạt làm Cố Bắc Thần thất vọng, anh buông Giản Mạt ra, đưa mắt nhìn cô thật lâu, lạnh lùng nói: "Em đừng quên, hợp đồng hôn nhân đã ghi... chỉ có anh mới có quyền đề nghị ly hôn! Em, không có bất kỳ quyền gì!"

Dứt lời, Cố Bắc Thần cười lạnh lùng, quay người bỏ đi, chiếc áo khoác âu phục cũng rơi xuống đất...

"Rầm!" Tiếng đóng của vang đến, tim của Giản Mạt cũng đập mạnh run rẩy theo.

Cô nhìn cánh cửa đã đóng chặt, khoé miệng nở nụ cười tự giễu... Tại sao cô phải diễn để tìm đường tuyệt cho chính mình?

Đã biết rõ đây chỉ một hợp đồng hôn nhân, biết rõ đây là hôn nhân hợp pháp để bán thân thể đổi lấy tiền... Giản Mạt, mày đã làm gì mà đánh mất trái tim? Đã mất, giờ thì sao? Lại phải luôn sống ngụy trang và giả tạo như thế này?

Giản Mạt xoay người bước vào phòng tắm, cô đi không chút sức lực, đặt mình vào bồn tắm, chậm rãi nhắm mắt lại, nhằm che giấu nỗi bi thương tự giễu cợt bản thân... Cô tự nhủ mình phải kiên cường... Bắt đầu từ ngày mai, chẳng cần biết trái tim này có bao nhiêu nỗi buồn, bao nhiêu vết thương, Giản Mạt... mày cũng không được phép khóc!

Đêm tối bao phủ lên Lạc Thành, nhưng không thể che phủ được những điều điên rồ đang diễn ra trong đêm.

Trang nhất của tờ báo giải trí đã được huỷ bỏ và in mới, cũng bởi vì... toàn bộ ban biên tập và bộ phận in ấn đều làm việc suốt đêm để cho ra tờ báo mới cho buổi sớm.

Tia nắng ban mai xuất hiện xé rách màn đêm, làm lộ ra ánh rạng đông, một ngày mới không yên bình đã được dự báo trước.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt dựa vào tường bên trong thang máy, tinh thần cô không hề có chút gì phấn chấn, bởi vì tối qua khóc nhiều lại không chăm sóc tốt đôi mắt sau đó, giờ hai mắt cô đã sưng lên.

Trên đường đến công ty, Giản Mạt cảm thấy mình bị chú ý... nhưng cô lại cảm thấy chắc là trùng hợp, vẫn chưa cảm nhận được có điều gì không đúng.

"Mạt tỷ..." Hướng Vãn nhìn thấy Giản Mạt liền lập tức chạy đến, làm mặt thần bí hỏi "Mạt tỷ, tối qua... chị có đi qua đường Phong Việt không?"

Giản Mạt nhíu mày, nhất thời không kịp phản ứng nghi hoặc nhìn Hướng Vãn, "Làm sao vậy?"

Hướng Vãn hạ khóe miệng, vừa đúng lúc, Mạc Tiểu Nhã cầm một báo chí đi tới, "Thì đây!"

Giản Mạt nhíu mày, cô nghi hoặc cầm tờ báo lên xem... chỉ thấy tiêu đề thật to "Vương tử dương cầm đêm gặp giai nhân, hẹn hò ôm nhau lãng mạn tại sảnh đường hay còn mây mưa trong xe?" Một tiêu đề kinh khủng.

Nội dung hoàn toàn không có gì, một đống hình ảnh không rõ ràng hai người ôm nhau và hai chiếc xe, nhưng nếu để liên tưởng thì tiêu đề này cũng khá hợp, Giản Mạt thực sự không biết phải nói gì.

"Kỳ thực là ảnh chụp không rõ ràng lắm..." Mạc Tiểu Nhã khoanh tay nói, "Thế nhưng, người trong công ty cũng có thể nhìn ra chiếc xe màu trắng hiện đại kia là của cô..."

Mạc Tiểu Nhã dùng ngón tay chỉ vào biển số xe trong hình, "Dù góc chụp không rõ lắm, nhưng mấy số đầu tiên của biển số xe hoàn toàn y như xe của cô."

"Tối qua là chuyện ngoài ý muốn..." Giản Mạt bất lực giải thích.

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn nhìn chằm chằm đôi mắt sưng đỏ của Giản Mạt, "Mạt tỷ, không lẽ là Tô Quân Ly bắt nạt chị... nên chị khóc, sau đó anh ta mới...?"

"Em nghĩ em đang viết tiểu thuyết à?" Giản Mạt liếc mắt không vui, rồi lại nhìn tờ báo, sắc mặt cô ủ dột.

"Này mọi người đọc báo sáng nay chưa?" Đinh Hương cầm tờ báo trong tay đi vào phòng thiết kế, "Tôi vừa đi thang máy lên, các bộ phận khác trong công ty đang bàn tán nói Mạt Mạt có được quyền thiết kế sảnh âm nhạc của Tô Quân Ly là do quan hệ nam nữ..."

Đinh Hương đang nói chợt thấy Giản Mạt, trong nháy mắt cô như muốn nuốt lại lời đã nói, "Mạt Mạt!"

"Đám nhà báo này thật sự quá đáng!" Mạc Tiểu Nhã cắn răng tức giận, "Không biết bản thân bọn họ có chịu được không nếu họ bị nói như vậy?"

Giản Mạt cười tự giễu, "Miệng là của người khác, chúng ta sao quản được?" Nói xong, cô đem tờ báo đưa lại cho Hướng Vãn, rồi lập tức đi làm việc.

Có thể nhờ quy tắc ngầm để giành được quyền thiết kế hội sở của Đế Hoàng, thì sao còn sợ người khác nói mình dựa vào quy tắc ngầm để dành quyền thiết kế sảnh âm nhạc của Adrian?

Giản Mạt cười giễu cợt chính mình, dường như đối với những scandal như vậy, cô đã bất lực và không muốn giải thích...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Động Tâm Với Cô

Editor: Cố Tư Yên (NamCungTuUyen)

"Khởi động khẩn cấp quan hệ xã hội..." Ánh mắt lãnh đạm của Cố Bắc Thần nhìn về phía Lý Thiên Vũ, "Tôi cần thiết kế cải chính càng sớm càng tốt để có sự chấp thuận của những bộ phận có liên quan... Tan họp!" Dứt lời, người khác đã đứng dậy, lập tứ ra khỏi phòng họp.

Buổi sáng bận rộn, chuyện bị sập của cây cầu qua Biển Hoa Đông và thành phố Nam Hải cuối cùng đã được giải quyết thỏa đáng.

Cố Bắc Thần đút một tay vào túi, đi về hướng thang máy, Tiêu Cảnh theo ở phía sau, hắn cảm thấy sáng sớm nay thân thể của Thần thiếu đều mang một cỗ hơi thở áp lực khiến người ta không thể đến gần.

Trên đường đi có nhân viên cúi chào, Cố Bắc Thần nhìn thẳng tiếp tục đi về phía trước.

Đột nhiên, Cố Bắc Thần dừng lại, đứng bên cạnh hai nữ nhân viên đang mang tâm trạng khẩn trương, nghiêng đầu nhìn về phía các cô... Sau đó, tầm mắt cụp xuống, đôi mắt như ưng sâu thẳm rơi vào tờ báo mà nữ nhân viên nhân đang giấu sau lưng.

Cố Bắc Thần hơi giơ tay lên, nữ nhân viên âm thầm kêu rên trong lòng, đang suy nghĩ đang lẽ không nên xem báo ở trên hành lang... Chuyện này coi như xong rồi, xem tin đồn xấu còn bị bắt.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh là người bên cạnh Cố Bắc Thần rất lâu rồi, không cần phân phó, tiến lên giật lấy tờ báo trong tay nữ nhân viên kia, vô thức liếc nhìn nội dung bên trong trước... Chỉ là liếc mắt một cái, hắn không khỏi kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Nhìn qua có thể thấy là chiếc xe đã được cải tạo qua tay hắn, Tiêu Cảnh thậm chí không cần đọc nội dung, cũng đã biết nữ chính là ai... Huống chi là Thần thiếu?

Còn chưa phản ứng lại, tờ báo trong tay Tiêu Cảnh cũng đã bị Cố Bắc Thần cầm đi rồi...

Chậc chậc, nhìn nhúm tiêu đề kia... Thật đúng là kích thích!

Tiêu Cảnh âm thầm nhếch miệng, cảm nhận được trên người Cố Bắc Thần tràn ngập hơi thở kỳ lạ, thậm chí có một chút cảm giác như mưa gió đang nổi lên.

Trái tim của nữ nhân viên trái tim bởi vì không khí bao quanh người Thần thiếu, khiến cho hô hấp có chút khó khăn, lúc cô sợ rằng mình đọc tin tức trong giờ sẽ bị xử lý, thì Cố Bắc Thần lại nâng bước chân rời đi...

Nữ nhân viên âm thầm thở ra, có chút nghi hoặc nhìn bóng lưng của Cố Bắc Thần... Chẳng lẽ, tổng giám đốc cũng hứng thú với mấy tin đồn đó?

Cô ta nghĩ như vậy, cùng nữ nhân viên khác bên cạnh liếc mắt nhìn nhau, kinh ngạc không biết phải phản ứng như thế nào.

Tiêu Cảnh đứng ở góc thang máy, yên lặng nhìn phản ứng của Cố Bắc Thần... Đáng tiếc, hắn nhìn gương mặt của Thần thiếu cũng nhìn không ra được cảm xúc hiện tại của Thần thiếu, thế nhưng không khí trong thang máy lại đang dần đóng băng khiến trái tim của hắn như muốn nổ tung.

"Đinh" một tiếng truyền đến, thang máy đến tầng cao nhất.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt khi cửa thang máy mở ra, Cố Bắc Thần đã dẫn đầu nâng bước chân đi ra ngoài...

"Thần thiếu, Lệ thiếu đang chờ ngài ở phòng làm việc!" Tô San tiến lên nói.

"Ừ." Cố Bắc Thần lạnh lùng đáp một tiếng, bước chân không ngừng hướng phía phòng làm việc đi đến.

Tô San cảm thấy Cố Bắc Thần so với sáng sớm, hơi thở còn tối tăm hơn, đợi đến khi hắn vào phòng làm việc, sau đó cô mời nhìn về phía Tiêu Cảnh hỏi: "Cuộc họp không thuận lợi sao?"

Tiêu Cảnh bĩu môi lắc lắc đầu, "Đợt lát nữa đi xuống ăn cơm trưa, cô có thể chú ý nghe mấy nữ nhân viên trong phòng ăn bàn luận về tin đồn ngày hôm nay một chút..."

"Hả?" Tô San nhíu mày.

Tiêu Cảnh liếc nhìn về hướng phòng làm việc, hạ giọng nói: "Tối hôm qua, Giản tiểu thư bị bắt đang ở cùng một chỗ với Tô Quân Ly... Tiêu đề còn cực kỳ nóng!"

Khóe miệng Tô San không thể khống chế trở nên co quắp, cũng vô thức nhìn về phía phòng làm việc của tổng giám đốc, "Chậc chậc, Thần thiếu đây là... đang ghen sao?"

"Tôi thấy đúng là như vậy đấy!"

Bên trong phòng làm việc, khóe miệng Lệ Vân Trạch nâng lên một nụ cười tà mị, nhìn kỹ Cố Bắc Thần, "Ai nợ cậu mấy chục tỷ đô không trả hay sao?" Nói xong, đôi mắt sắc bén của hắn liền nhìn thấy tờ báo trong tay Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Đứng dậy, giật lấy tờ báo...

Lệ Vân Trạch nhìn trang đầu của tờ báo cũng không phát hiện điều gì bất thường, "Cậu lúc nào lại thích đi đọc mấy cái tin đồn nhảm này..." Nói đến đây, lời nói của hắn đột nhiên bị kiềm hãm, mang theo nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần, "Là Giản Mạt?"

Mặc dù là nghi vấn, nhưng khi nhìn thấy gương mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần, hắn cũng đã khẳng định.

"Chậc chậc..." Lệ Vân Trạch lắc đầu trêu đùa nói, "Đây là bị đội nón xanh rồi sao?"

"Rẹt", ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần như hai thanh đao bắn về phía Lệ Vân Trạch.

Lệ Vân Trạch nhún nhún vai, cũng không để ý tiếp tục trêu đùa nói: "... Mấy ngày nay khi Thẩm Sơ trở về, hai người các cậu cũng truyền không ít scandal đâu. Giản Mạt làm như vậy cũng coi như công bằng..." Hắn nhướn mày, "Chỉ có điều nói đi cũng phải có nói lại... Cậu không tính đến chuyện ly hôn với Giản Mạt hay sao? Cứ để Thẩm Sơ như vậy?"

Gương mặt lạnh lùng như điêu khắc của Cố Bắc Thần lập tức hiện đầy vẻ lo lắng, "Gần đây các cậu hình như rất quan tâm đến chuyện mình và Giản Mạt lúc nào mới ly hôn thì phải?"

"Ồ, chẳng lẽ cậu không muốn ly hôn?" Lệ Vân Trạch hỏi.

Cố Bắc Thần lập tức nhíu mày, đối với vấn đề này càng lúc càng thấy phản cảm...

Lệ Vân Trạch nhìn sâu vào đôi mắt ngưng trọng của Cố Bắc Thần, một lúc lâu sau mới hỏi: "Mình nói cái này... Cậu không phải thật sự đã động tâm với Giản Mạt rồi đấy chứ?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn Lệ Vân Trạch, muốn phản bác, thế nhưng, lời vừa tới miệng nhưng lại nói không nên lời.

"Cậu thực sự động tâm với Giản Mạt!" Lệ Vân Trạch lập tức ngồi thẳng dậy, thu lại nụ cười, nghiêm túc nói, "Vậy bây giờ Thẩm Sơ thì phải làm sao?"

Không chờ Cố Bắc Thần trả lời, Lệ Vân Trạch lại nói: "Nói thực sự, nếu như cậu thực sự động tâm với Thẩm Sơ, mình khuyên cậu phải suy nghĩ thật kỹ... Đừng chờ đến khi ly hôn lại cảm thấy hối hận."

Đáy mắt lạnh băng của Cố Bắc Thần nhìn tờ báo đặt trên bàn làm việc, trong đầu hắn lại suy nghĩ đến chuyện khác, chiếc áo vest ở trên sô pha tối hôm qua...

Hiện tại rất rõ ràng, là của Tô Quân Ly!

Nghĩ đến điều này, thái độ của Giản Mạt lập tức khiến Cố Bắc Thần trở nên ngột ngạt, giống như không khí đang bị tắc nghẹn ở trái tim, khiến hắn không thể hít thở được.

"Không biết là động tâm hay là thói quen..." Đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, "Tiểu Sơ đã trở về, mình không thể để cô ấy trở thành người thứ ba không được công nhận. Thế nhưng, hình như đối với sự việc ly hôn với Giản Mạt, mình lại không muốn."

"Còn Thẩm Sơ..." Lệ Vân Trạch nhún vai nói, "Cậu với cô ấy là tình cũ, chuyện này khiến cậu nhớ mãi không quên, cậu có bao giờ nghĩ tới không? Kỳ thực, người phụ nữ như Giản Mạt thật sự rất tót, ít nhất kết hôn với cậu cũng đã hai năm, là một người vợ nhưng chưa bao giờ đòi hỏi bất cứ điều gì từ cậu..."

Lệ Vân Trạch lại lần nữa tựa ở trên ghế ngồi, "Không muốn ly hôn, nhìn thấy Giản Mạt cùng nam nhân khác có scandal lại trở nên rất tức giận... Bắc

https://thuviensach.vn

Thần, đây đều là biểu hiện động tâm của cậu!"

Cố Bắc Thần không nói gì, nhưng khuôn mặt anh tuấn đã lộ ra một tia cảm xúc phức tạp... Đơn giản là lúc Lệ Vân Trạch nói hắn đã động tâm, nội tâm của hắn khẳng định đó chính là đáp án đúng, hắn thực sự đã động tâm với Giản Mạt.

"Chỉ có điều, nếu như cậu vẫn còn nhớ nhung đến Thẩm Sơ, vẫn nên nhanh chóng ly hôn với Giản Mạt đi, khi cậu hiểu rõ được chính mình, quay đầu lại chỉ hại người hại mình thôi..." Lệ Vân Trạch cầm tờ báo lên, "Lại nói, cậu không muốn nhưng cũng đừng làm lỡ tương lai sau này của người khác."

Cố Bắc Thần cau màu lại, lạnh lùng bá đạo mở miệng: "Người phụ nữ của Cố Bắc Thần mình, không cần người khác phải nhớ đến?"

"Nhưng người phụ nữ đó lại khiến cậu động tâm..." Lệ Vân Trạch dở khóc dở cười nói.

Cố Bắc Thần lại bị Lệ Vân Trạch làm cho nghẹn lời một lần nữa, không biết trả lời như thế nào, mực đồng dần trở nên sâu thẳm.

Thẩm Sơ đứng ở cửa, tay giơ ở trên không trung, qua khe cửa khép hờ nhìn gương mặt hơi nghiêng của Cố Bắc Thần, tay dần dần siết chặt...

Đột nhiên, Cố Bắc Thần bỗng nhiên ngước mắt nhìn về phía cửa... Vừa lúc bắt gặp ánh mắt của Thẩm Sơ.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Ván Cờ Tình Yêu Này. Sao Mà Khó Quá!

Edit: Pey

Thẩm Sơ hơi kéo khóe miệng mình chút sau đó nhẹ nhàng gõ cửa phòng rồi mới bước vào, mà cô cũng không nghe có tiếng động gì nên mới bước vào, "Em vừa hay đi ngang qua nơi này, thấy đã trưa rồi đến kéo anh đi ăn cơm..."

Nói một lúc rồi chợt dừng, Thẩm Sơ nhìn về phía Lệ Vân Trạch, "Ô hay! Vân Trạch anh cũng ở đây sao, tiện thể đi ăn cơm chung với chúng em đi?"

Lệ Vân Trạch liếc mắt nhìn Cố Bắc Thần sau đó nhìn Thẩm Sơ cũng không thấy điều gì bất thường nên không suy nghĩ gì nhiều bèn trả lời: "Em không ngại anh làm bóng đèn, dĩ nhiên anh không ngại ngùng..."

"Hừ chúng ta quen biết nhau đã lâu rồi, còn cái gì mà ngại với chả ngùng?" Thẩm Sơ cười ưu nhã giả bộ giận.

"Ôi thôi quên đi..." Lệ Vân Trạch cười nham nhở nhìn Cố Bắc Thần rồi nói: "Anh đây vốn rất tự giác đấy, để Trầm mỹ nữ biết được lại nói anh không có tròng mắt nữa."

Lệ Vân Trạch đứng dậy, thuận thế tóm luôn cuốn báo chí vào tay, "Anh đi trước, buổi chiều còn có ca phẫu thuật... Có gì liên lạc sau đi."

Vốn là anh muốn qua đây để bàn chuyện của Hướng Nam, còn giờ thì cảm giác tên Bắc Thần so với tên Hướng Nam còn đau đầu xoắn tít hơn?

https://thuviensach.vn

Chậc... ván cờ tình yêu này quả là tiến thoái lưỡng nan!

Lệ Vân Trạch thầm than trong lòng, sau đó anh gật đầu chào với Thẩm Sơ rồi rời đi.

Cố Bắc Thần hơi cau mày hỏi Thẩm Sơ: "Qua đây từ lúc nào?"

Thẩm Sơ cười trừ, "Vừa mới qua thôi, em không thấy bọn Tiêu Cảnh ở ngoài nên trực tiếp đi vào..."

Cô nói mà khóe miệng hơi nhếch lên cười giảo hoạt, "Em vốn định ở ngoài nghe trộm hai người nói chuyện, chỉ là vừa mới lại gần đã bị anh phát hiện rồi."

Cố Bắc Thần môi mỏng hơi nhếch lên, cũng không có ý hỏi nhiều nữa, "Lát muốn ăn gì?"

"Đồ ăn Nhật Bản được không?" Thẩm Sơ đề nghị.

"Được!" Cố Bắc Thần đối với việc ăn uống cũng không có quan tâm nhiều, đôi khi quá nhiều việc bận, đến giờ ăn cái gì cũng không sao.

Cố Bắc Thần cùng với Thẩm Sơ bước đến thang máy thì thấy Tiêu Cảnh tay cầm hộp đồ ăn đi ra, hắn dửng dưng mở miệng: "Cuộc họp lúc một giờ rưỡi hoãn lại một chút."

"Vâng!" Tiêu Cảnh đáp, sau đó mắt nhìn anh ta và Thẩm Sơ tiến vào thang máy, thẳng đến thang máy đóng cửa anh mới thở phào một tiếng lắc đầu ngao ngán thầm nói: "Thật là... ban đầu vẫn thấy boss vẫn còn buồn bã tinh thần xuống dốc vì Giản Mạt và giờ đây thì cùng Thẩm Sơ song túc song phi, hây dà..."

Tiêu Cảnh nhìn hộp đồ ăn trong tay, bĩu môi nhắn tin cho Tô San rằng anh ăn phần cơm hộp ở trên đây sẽ không xuống nhà ăn... Ngoài ra còn tin

https://thuviensach.vn

tức lá cải bảo cô hóng nghe từ những người khác đàm luận một chút, mới có thể kết hợp với chuyện sáng sớm hôm nay boss đại nhân của anh một bụng đầy oán khí.

Doanh nhân thường không có quá nhiều thời gian cho việc riêng tư, đối với đại đa số nhân viên thì dường như rất tò mò chuyện đó...

Tô Quân Ly không nghĩ đến chuyện hôm qua bị đăng tin, trơ mắt nhìn ông nội cầm cuốn tạp chí phang thẳng vào mặt đẹp của mình, đầu anh hơi nhức nhói rầu rĩ nói: "Ông nội à, mấy báo lá cải nhàm chán này có mấy phần là sự thật đâu?"

Ông Tô trầm mặt xuống, "Nói! Cô gái trong hình là ai?"

Tô Quân Ly cầm báo chí lên nhìn ngang nhìn dọc, cơ bản lũ săn tin kia chụp không thấy rõ mặt của Giản Mạt, chỉ thấy hai bóng lưng hơi mờ ảo, sau đó cho ông Tô câu trả lời, "Là một người bạn mà thôi!"

"Phải không!?" Ông Tô hừ lạnh sau đó châm chọc tiếp: "Là bạn à? Ông thấy là bà xã của nhà nào thì có!"

"..." Tô Quân Ly khóe miệng co rút cũng không giải thích hay phản bác lại.

Ông Tô nhìn thấy anh vậy liền tức muốn nổ phổi, "Cô gái đó có phải là Giản Mạt không?"

Hiển nhiên đáp trả lại cho ông là một màn im lặng, ông hận đến mức cầm cái tách trà mà ném vào đầu thằng cháu này tỉnh ra, "Con bé hiện giờ là vợ của Cố Bắc Thần, cháu muốn chọc tức chết ông già này hả?"

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly thầm thở dài, "Ông à cháu cùng với Mạt Mạt chỉ là bạn bè mà thôi..."

Anh thấy ông Tô trừng mắt nhìn mình, đơn giản quăng thêm một trái bom mini, "Huống chi mối hôn nhân của cô ấy và gã họ Cố kia cũng không duy trì được bao lâu nữa."

"À~ không duy trì được thì sao?" Ông Tô cười lạnh hỏi.

Tô Quân Ly nghiêm túc trả lời: "Sau khi ly hôn cháu muốn theo đuổi cô ấy! Cháu không phải vì chuyện hồi bé, chỉ là cảm thấy cô ấy đáng giá để cháu theo đuổi..."

Dừng một chút sau đó anh nói tiếp, "Ông à cháu muốn ở bên cạnh cô ấy!"

Ông Tô tức tối nhìn vẻ mặt thằng cháu nghiêm túc suýt khiến tim ông ngừng đập.

Cũng không phải ông khinh thường chuyện Giản Mạt ly dị, mà là đứa cháu này của ông là niềm kiêu ngạo của ông, không thể nào đi lấy một cô gái đã từng kết hôn như vậy chứ? Rồi bảo ông làm sao ra đường ngẩng đầu lên được?

Nhìn bộ dạng run run của ông Tô, anh cũng đoán được mấy phần ông nghĩ thế nào, Tô Quân Ly thầm than, sắc mật cũng dịu lại khẽ nói: "Ông nội, Mạt Mạt và cái tên họ Cố kia kết hôn trong bí mật, chỉ sợ có ly hôn đi chăng nữa cũng chỉ người bên cạnh thân thiết mới biết được. Nếu như ông lo lắng nó sẽ thành trở ngại cho cháu thì không sao ạ, vì nó không đủ điều kiện thành mối họa sau khi cháu theo đuổi cô ấy."

Tô Quân Ly đứng dậy nhặt cuốn tạp chí dưới đất lên, "Cháu đi xem tiến độ sảnh âm nhạc..."

https://thuviensach.vn

Anh nhìn ông Tô thật sâu biểu đạt kiên định của mình, xoay người rời khỏi.

Còn ông Tô khóe miệng run rẩy một hồi, cuối cùng nằm tựa trên ghế sô-pha, bất mãn với bóng lưng vững vàng rời đi của Tô Quân Ly, mà ông cũng không thể nói thêm cái gì được.

Rốt cuộc hiện tại Giản Mạt và Cố Bắc Thần vẫn còn chưa ly hôn, anh có tâm tư này hình như quá sớm!

Tô Quân Ly ra khỏi khu vườn nhà học Tô liền gọi cho Giản Mạt, "Báo cáo! Có phải anh quấy rầy em không?"

"Không có đâu..." Giản Mạt lừa gạt nói, "Xem ra không rõ mặt chúng ta!

Tô Quân Ly dựa vào giọng nói của cô cũng nghe ra được manh mối, thế nhưng cô đã không muốn cho anh biết thì anh sẽ hùa theo cô, "Vậy thì tốt!"

Anh ngừng lại rồi nói, "Nếu như..."

"Giản Mạt ới, Du tổng muốn cô qua đó gặp ngài!" Chẳng may cái giọng phá đám bên kia cắt ngang lời muốn nói của anh. Chỉ nghe Giản Mạt đáp "Được, tôi lập tức qua ngay!" sau đó cô cầm điện thoại nói, "Em..."

"Em cứ làm việc của em!" Tô Quân Ly săn sóc nói, "Em cúp máy trước đi."

"Vâng, bye anh!" Giản Mạt cúp điện thoại liền tới phòng làm việc của Du Tử Quân.

Vừa bước vào phòng chưa được bao lâu, thì vài tiếng xì xầm ghen ghét từ phòng rửa tay nữ truyền ra.

https://thuviensach.vn

"Chu choa, nhìn người ta kia kìa... Tưởng mình đẹp lắm sao."

"Đúng rồi...Không chỉ tạo scandal với Tô Quân Ly, còn làm cho Sở Tử Tiêu khom lưng vì cô ta... Nói không chừng cả tổng giám đốc tập đoàn Đế Hoàng cũng qua lại với cô ta chăng!"

"Tôi xem Du tổng của chúng ta cũng khó tránh kiếp số rồi... Nhớ lại mấy ngày nay xem Du tổng đối với Giản Mạt có chú riêng tư gì ấy? Động một chút là kêu cô ta qua phòng làm việc rồi!"

"Ôi hay vừa đúng giữa trưa nghỉ ngơi, Du tổng gọi Giản Mạt về phòng làm việc... Há há tôi nhịn không được muốn đi xem trộm quá."

Lập tức có vài cô cười ác ý, "Tôi đoán chừng..."

"Tôi nói các cô đều miệng thối nhất ở công ty này!" Mạc Tiểu Nhã khí thế nữ vương lại gần, quác mắt mấy "con hát" trang điểm trát phấn tô son cười khẩy nói, "Bản lĩnh không bằng người thì liền xem người khác vô dụng như các người à!"

Cô hừ lạnh một cái khinh miệt đám đàn bà này, tới bồn rửa cho sạch tay. Có vài cô vẻ mặt kiêu căng thậm chí có người phản bác lại, "Có mặt mà không cho người khác nói..."

"Có điều..." Đột nhiên trong đám "con hát" đó có một người thành thật nghi ngờ đặt nghi vấn, "Vào giờ trưa nghỉ trưa, Du tổng gọi Giản Mạt qua phòng làm việc làm gì? Chưa từng thấy Du tổng có thời gian làm project lớn, vậy mà trong giờ giải lao lại gọi người ta qua?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Năm Năm Trước Rời Đi Là Bởi Vì Hắn?

Giản Mạt nghe thấy lời nói của Du Tử Quân, trong mắt hoàn toàn đều là tia sáng hưng phấn, "Du tổng, có phải thật vậy hay không?"

Du Tử Quân mỉm cười gật đầu, nhíu mày nói: "Chuyện này còn có thể lừa cô hay sao?" Hắn mở ngăn kéo lấy ra một văn kiện đưa cho Giản Mạt, "Nói như thế nào thì cô bây giờ cũng là người có hợp đồng với Tường Vũ, nếu như cô được nâng cao kinh nghiệm nhiều hơn nữa, Tường Vũ cũng được hưởng một chút mặt mũi."

Giản Mạt nhận lấy cặp hồ sơ, bên trong là giấy xin nhập học của UCL...

"Học phí... Công ty sẽ trả!" Du Tử Quân nói, "Mỗi tháng có cơ sở giữ tiền lương gốc, nếu như hoàn thành thiết kế thì sẽ có tiền thưởng giống như làm việc đúng giờ có trích phần trăm hoa hồng vậy."

Giản Mạt ngước mắt nhìn Du Tử Quân, kinh ngạc trừng mắt, "Du tổng, cái này... Hình như cái này có chút trái với quy củ."

Du Tử Quân cười, "Quy củ là tôi quyết định, có cái gì không hợp?" Dừng một chút, hắn nói tiếp, "Giản Mạt, công ty chúng ta mặc dù hiện tại quy mô vẫn không thể so với CCD, thế nhưng, tôi có lòng tin công ty chúng ta sẽ trở thành công ty thiết kế kiến trúc đứng đầu... Cô, có nguyện ý cũng tôi sóng vai chứng kiến công ty trưởng thành không?"

Đầu mũi Giản Mạt bỗng nhiên đau xót, mặc dù đã hiểu... Du Tử Quân một phần lớn lý do là muốn đánh bài tình cảm.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, hắn đưa ra điều kiện hấp dẫn như vậy, đối với một người làm việc ở đây được hơn mười ba năm như Giản Mạt mà nói, không thể nghi ngờ... Căn bản những nguyên nhân đó đã không còn quan trọng.

Giản Mạt không trả lời, chỉ nhìn Du Tử Quân...

Du Tử Quân cho rằng Giản Mạt vẫn còn đang suy nghĩ đến vấn đề, hắn cười nói: "Tôi là một người hào phóng, nhất là đối với người trung thành với công ty." Hắn dừng lại một chút, sau đó mới nói tiếp, "Trong tương lai, công ty này nhất định sẽ có một chỗ đứng vững chắc... Giản Mạt, chỉ cần cô có năng lực, vị trí cổ đông của công ty nhất định sẽ nhường lại một ghế cho cô!"

"Du tổng, tôi không có suy nghĩ nhiều như vậy." Giản Mạt biết Du Tử Quân hiểu lầm, "Nơi này là công ty đầu tiên mà tôi vào làm việc, tôi thích ở đây, làm việc trong bầu không khí này... Nếu như có thể, tôi cũng hy vọng có thể chứng kiến công ty trưởng thành."

Du Tử Quân cười, đứng dậy, sau đó đưa bàn tay ra, "Hoan nghênh cô!"

Giản Mạt cũng đứng lên, cùng Du Tử Quân bắt tay, sau đó cầm văn kiện xin nhập học ra khỏi phòng làm việc... Đến khi ra hắn phòng làm việc, cô còn không dám tin, hạnh phúc tới đột ngột như thế!

Giản Mạt không trở về phòng làm việc, mà đi lên tầng thượng của công ty...

Bây giờ đã là cuối thu, bởi vì tối hôm qua có một trận mưa, cho nên hôm nay mặc dù có ánh nắng mặt trời, nhưng trong không khí vẫn còn hơi lạnh ẩm ướt.

Giản Mạt đem thư xin nhập học ôm ở trước ngực, hơi ngẩng đầu lên nhìn những ánh nắng mặt trời, hít một hơi thật sâu... Trong lòng dần dần trở nên

https://thuviensach.vn

vui sướng, trong nháy mắt đem tất cả phiền muộn của mấy ngày hôm nay vứt đi hết.

Áp chế nội tâm hưng phấn, Giản Mạt lấy điện thoại di động ra, liền gọi điện thoại cho Lý Tiểu Nguyệt, trong lúc chờ đợi, cô thậm chí có một chút không khống chế được nhếch môi nở một nụ cười.

"Con nhóc?"

"Tiểu Nguyệt, mình có được thư xin nhập học..." Giản Mạt nói ngay lúc Lý Tiểu Nguyệt mở miệng, đè nén sự vui sướng, ngưng giọng nói.

Lý Tiểu Nguyệt đầu tiên là sững sờ, lập tức nghi vấn hỏi: "Của UCL à?"

"Ừ!"

Lý Tiểu Nguyệt lập tức cũng bật cười, "Con nhóc, chúc mừng cậu... Rốt cuộc cũng thỏa mãn ước nguyện của cậu!"

"Đúng vậy..." Giản Mạt cười, cắn môi dưới, "Tiểu Nguyệt, mình không biết đến cuối cùng mình có được đi hay không, thế nhưng, mình cũng rất vui vẻ!"

"Nói mê sảng cái gì vậy? Nhất định cậu có thể đi mà!" Lý Tiểu Nguyệt chớp mắt nói, "Con nhóc, đó là ước mơ từ thơ ấu của cậu... Mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, cậu cũng phải đi bằng được!"

Đầu mũi Giản Mạt trong nháy mắt đau xót, hưng phấn qua đi, việc cần đối mặt vấn đề của cô bây giờ không phải là tiền, mà là bệnh tình của mẹ...

Nếu như quyết định sau cùng của cô là đi UCL học kiến trúc thiết kế, cô cũng phải mang mẹ đi cùng... Nếu như trước đây có thể có trái tim thích hợp thì không còn gì tốt hơn, dù cho không có, cô cũng sẽ không để mẹ một mình ở lại Lạc Thành chịu cô đơn.

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt biết Giản Mạt lo lắng điều gì, cô an ủi nói: "Thuyền đến đầu cầu tự nhiên sẽ thẳng... Con nhóc, sự việc kia của mình, mình cũng cho rằng sẽ không thể tự bản thân bước qua được, thế nhưng đến cuối cùng không phải chuyện đó cũng đã trở thành quá khứ rồi sao?"

Đầu mũi Giản Mạt càng chua chát...

Có một người bạn nguyện ý lấy chính thống khổ của mình để an ủi cô, cô còn có lý do gì không dám đối mặt.

"Mình sẽ cố gắng..." Giản Mạt cười nói, "Mình sẽ không dễ dàng vứt bỏ nó!"

Cúp điện thoại, Giản Mạt nhìn văn kiện trong tay, lập tức mang theo nụ cười tươi rói xoay người đi xuống lầu... Vừa mới tiến vào thang máy, trong điện thoại đột nhiên vang lên tiếng thông báo có tin tức.

Bởi vì tâm tình Giản Mạt đang vui, lấy điện thoại di động ra, sau đó mở tin tức ra xem...

Nhưng mà, tâm tình vui vẻ khi nhìn đến tiêu đề tin tức có hình ảnh Cố Bắc Thần mở cửa xe cho Thẩm Sơ, trong nháy mắt biến thành âm trầm.

Thẩm Sơ thích ăn đồ ăn Nhật Bản, nhưng lại không thích ăn sashimi... Phải nói, những thứ được sinh ra trên đời, cũng không phải là cô đều thích.

"Trước đây hình như anh không thích ăn mù-tạt?" Thẩm Sơ thấy Cố Bắc Thần ở trong đĩa của hắn bỏ không ít mù-tạc, không khỏi tò mò hỏi.

Cố Bắc Thần nhìn vào bàn ăn, sau đó nhìn vào đĩa có một đống mù-tạt, hơi nhíu mày...

Giản Mạt rất giỏi nấu ăn, cơm trưa, cơm Tây hay là đồ ăn Nhật Bản đều là sở trường của cô ấy. Có đôi khi ở nhà cô cũng sẽ làm sushi hay cá hồi gì

https://thuviensach.vn

đó... Mỗi lần làm đều bỏ rất nhiều mù-tạt, cô nói ăn như vậy mới đã nghiền.

Chỉ là mỗi lần ăn đồ ăn Nhật Bản, cô không phải vẫn theo thói quen bỏ rất nhiều mù-tạt cho hắn sao?

Cau mày kiếm lại, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần không có quá nhiều thần sắc nói: "Vừa mới nghĩ chuyện của công ty, không có chú ý." Nói xong, hắn đôi lại một đĩa khác không có mù-tạc.

Thẩm Sơ không để ý, chỉ là thuận miệng hỏi: "Công ty gần đây có nhiều việc lắm sao?"

"Ừ." Cố Bắc Thần trả lời, đáy mắt nhìn thấy Thẩm Sơ có chút khác thường, cô ta liếc mắt một cái, chỉ là, cảm xúc hơi ngưng trệ nhanh chóng liền biến mất, "Sự việc của JK, sắp tới còn có lễ khánh thành cây cầu vượt nối từ biển Đông đến biển Nam Hải của Đế Hoàng..."

Lúc nói đến JK, tâm Thẩm Sơ hơi ngưng trệ, nhưng trong nháy mắt liền khôi phục lại vẻ bình thường, "Đáng tiếc, em không thể giúp anh."

Đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn Thẩm Sơ, "Anh muốn thu mua JK, tiểu Sơ, em không để ý sao?"

Thẩm Sơ cố gắng kéo khóe miệng, thần sắc có chút tự giễu hỏi: "Em chú ý thì anh sẽ không thu mua nữa sao?" Cô mỉm cười, có chút cảm giác trống vắng, "Huống chi, sự việc của JK, bố em cũng không cần em quản."

Cố Bắc Thần thu ánh mắt lại, gắp cho Thẩm Sơ món sushi yêu thích vào đĩa của cô, "Em tốt nhất không nên tham dự vào..."

"Vì sao?" Thẩm Sơ cố ý hỏi, "Anh sợ chính mình không hạ thủ với em được sao?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần lại lần nữa nhìn về phía Thẩm Sơ, mực đồng thâm thúy giống như hắc điêu, làm cho người ta nhìn không thấy đáy, "Nếu như... Anh nói đúng là vậy thì sao?"

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, viền mắt trong nháy mắt liền đỏ lên, "Em sẽ không trở thành gánh nặng của anh đâu..." Cô nói, đáy mắt càng mờ mịt một tầng mỏng hơi nước, "Chính vì thế năm năm trước, liếc mắt một cái, em đã không chấp nhận cai quản công ty!"

Ánh mắt Cố Bắc Thần trong nháy mắt trở lên lạnh lùng, "Năm năm trước đây sao?" Hắn cười lạnh, lập tức mạch suy nghĩ liền đổi hướng, sau đó hỏi, "Ý của em là... Năm năm trước, em rời đi là bởi vì anh?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Muốn Che Giấu Hay Là Cố Ý Tiết Lộ?

Đôi mắt Thẩm Sơ mở to, sau đó liền muốn che giấu nội tâm của chính mình, dường như cô không muốn người đối diện nhìn thấu được tâm tư, vô thức cầm tách trà lên, thế nhưng, bởi vì quá mức hoảng loạn, không cẩn thận làm chén trà bị đổ.

"A", Thẩm Sơ thở nhẹ một tiếng, sau đó liền vội vàng lấy khăn giấy chà lau...

Đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn động tác của Thẩm Sơ, hơi nhếch môi, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc càng lộ ra tia nghi hoặc, "Tiểu Sơ?" Hắn khẽ gọi một tiếng, lại lần nữa hỏi.

"Năm năm trước... Em rời đi đương nhiên nguyên nhân là do anh!" Thẩm Sơ cười nói, đối với việc mình vừa làm đổ chén trà có chút áy náy, "Nếu như chúng minh được thì khi trở về anh sẽ không buông tay em sao?"

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần dần dần trở nên thâm thúy không thấy đáy, hắn híp lại, lập tức khôi phục vẻ bình tĩnh, "Ăn đi."

Thẩm Sơ cắn môi dưới, thần sắc có chút phức tạp gật gật đầu.

Hai người có chút trầm mặc, nói chuyện cũng là câu được câu không...

Cố Bắc Thần vốn chính là một người ít nói, lúc này hình như Thẩm Sơ đang trốn tránh cái gì đó, cũng không nói nhiều... Cô như vậy, trái lại khiến Cố Bắc Thần càng thêm nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

"Anh đưa em về." Sau khi ăn xong bữa trưa, Cố Bắc Thần mở miệng nói.

Thẩm Sơ lắc lắc đầu, "Em dừng xe ở dưới lầu Đế Hoàng, em đi với anh trở về Đế Hoàng là được."

Cố Bắc Thần cũng không có nói cái gì nữa, đưa Thẩm Sơ trở về Đế Hoàng...

Do đang là buổi trưa, cho nên đường phố ở Lạc Thành lưu thông rất khó, đang trong lúc đợi đèn xanh đèn đỏ, radio đúng lúc quảng cáo tuyên truyền về hội thảo của Đế Hoàng.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, nghĩ đến Giản Mạt vì muốn đi cửa sau để tham da dự thảo, cho nên mới bất đắc dĩ bày ra bộ dáng "Dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào" với hắn, môi mỏng nâng lên ý cười.

Thẩm Sơ nhìn khóe miệng tươi cười của Cố Bắc Thần, trong lòng vô thức chìm xuống, lập tức che giấu tâm tư, cười nói: "Ngày đó trong lúc vô tình nghe nói... thiết kế của Giản Mạt trúng tuyển?"

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Thẩm Sơ, nhàn nhạt trả lời, "Ừ!"

Thẩm Sơ dường như cũng không ngại, "Đột nhiên nghĩ em nhớ đến khoảng thời gian lúc trước chúng ta ở đại học của London..." Cô tự giễu cười cười, "Em đã nhiều năm rồi chưa động đến thiết kế."

Cố Bắc Thần lại liếc nhìn Thẩm Sơ, phía trước đèn đã chuyển sang màu xanh, hắn lập tức khởi động rời đi xe.

"Lần sau nếu có cơ hội, chúng ta cùng so trình độ được không?" Thẩm Sơ vui đùa nói.

"Đế Hoàng dựa vào thực lực để nói chuyện." Cố Bắc Thần bình tĩnh nói, "Tuy rằng em đi ra từ UCL, nhưng mấy năm rồi chưa đụng đến kiến trúc

https://thuviensach.vn

thiết kế, khả năng tay nghề đã không được như trước, hơn nữa chuyện này không thể đem ra để thử."

Khóe miệng Thẩm Sơ mấp máy, nhíu mày hỏi: "Vậy Giản Mạt thì sao?" Cô cắn môi, "Cũng là bằng thực lực sao?"

Cố Bắc Thần nhíu nhẹ mày, "Anh đã nói, Đế Hoàng dựa vào thực lực để nói chuyện!"

Thẩm Sơ không nói gì nữa, chỉ là trong lòng có một tia cảm xúc khác thường lướt qua... Cô cụp mắt, tự giễu cười cười, "Đúng vậy, là do thực lực... Năm năm trước, em cũng là một người có thực lực."

Ánh mắt Cố Bắc Thần trong nháy mắt trở nên sâu thẳm, nghiêng đầu liếc nhìn Thẩm Sơ, đem vẻ cô đơn trên mặt cô thu hết vào đáy mắt, sau đó hắn lập tức thu lại ánh mắt nhìn về phía trước...

Ai cũng không nói gì, không gian bên trong buồng xe nhỏ hẹp dần dần trở nên ngưng trọng.

Thẩm Sơ trầm mặc bắt nguồn từ cái gì Cố Bắc Thần cũng không biết, nhưng đối với sự trầm mặc của chính mình, Cố Bắc Thần lại rất rõ ràng, hắn đối với chuyện Thẩm Sơ rời đi năm năm trước... Trong lòng đã xuất hiện một cái gai, nếu như không tìm được kết quả, sẽ trở nên rất khó chịu.

Xe chạy thẳng đến Đế Hoàng, khi dừng lại, Thẩm Sơ mới nâng khóe miệng, tươi cười nói: "Em đi trước..." Cô nói xong, vẻ tự giễu trong đáy mắt càng sâu, xoay người định mở cửa.

Cố Bắc Thần nhìn động tác của Thẩm Sơ, thẳng đến khi cửa bị mở ra, hắn mới đưa tay giữ cô lại...

Thẩm Sơ quay đầu lại, nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Sơ, có một số chuyện không thể quay về, nhưng có có một số chuyện cũng sẽ không dễ dàng vứt bỏ được..." Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy nói, "Chỉ là..."

"Không có chỉ là!" Thẩm Sơ mím môi cắt ngang lời nói của Cố Bắc Thần, "Bắc Thần, em không muốn bị so sánh với Giản Mạt. Chỉ là, có lẽ giống như anh đã nói, năm năm trôi qua cũng đã thay đổi rất nhiều thứ... Mặc kệ anh có còn yêu em hay không, nhưng Giản Mạt bây giờ là vợ của anh."

Nói xong, khóe mắt Thẩm Sơ liền đỏ, "Thế nhưng, anh có biết hay không, năm năm trước em..."

Thẩm Sơ đột nhiên mở miệng, Cố Bắc Thần nhìn chằm chằm cô, chờ đợi cô nói tiếp.

Đáng tiếc, Thẩm Sơ lại đem những lời tự giễu còn lại nuốt vào, sau đó nói: "Năm năm trước em có nguyên nhân của em, nhưng năm năm mất đi, thực sự không thể tìm về được sao?"

Hỏi xong, Thẩm Sơ hít một hơi thật sâu, đem đáy mắt mờ mịt giấu đi thật kỹ, sau đó vươn cánh tay, không một chút do dự liền xuống xe.

Cố Bắc Thần nhìn bóng lưng cao ngạo rời đi của Thẩm Sơ, khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc của hắn trở nên sâu không thấy đáy...

Nhớ đến lúc ăn cơm, trong lúc vô tình Thẩm Sơ có nói lỡ miệng, sau đó đến lúc này muốn nói nhưng lại thôi, khiến trong lòng Cố Bắc Thần nảy sinh nghi hoặc càng ngày càng nhiều.

"Chào tổng giám đốc!" Mấy người lễ tân thấy Cố Bắc Thần đi đến, vội vàng đứng dậy hành lễ.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần chỉ tùy ý gật đầu một cái, không dừng lại, tiếp tục sải bước đi đến thang máy riêng.

Mấy người lễ tân nghi hoặc nhìn bóng lưng Cố Bắc Thần, sau đó kéo một cô lễ tân bên cạnh nói: "Khoan đã San San, người phụ nữ kia có phải là người lần trước cô nói đến hay không... Tại sao tổng giám đốc lại kéo tay cô ấy vậy?"

Triệu San San liếc nhìn bên ngoài, đã không còn thân ảnh của Thẩm Sơ, "Không phải..."

"Ồ, xem ra tổng giám đốc đối xử với người này rất đặc biệt!"

Triệu San San không hiểu nhìn về phía cô ta, liền nghe cô ta nói: "Tôi chưa từng thấy tổng giám đốc có thể tự mình lái xe chở một người phụ nữ nào cả?"

"Oh..." Triệu San San nghi hoặc đáp, không khỏi nhíu mày.

Thế nhưng, ngày đó vốn tổng giám đốc đã đuổi việc cô, nhưng sau đó chẳng những không bị đuổi lại còn được thêm tiền lương... Nghe trợ lý Tiêu nói, là "Người giao hàng" lúc nãy đã nói giúp cho cô.

Tổng giám đốc luôn chỉ nói một lần sẽ không có lần thứ hai, toàn bộ tập đoàn người nào lại không biết điều này, lời nói của tổng giám đốc một khi đã nói ra tuyệt đối sẽ không sửa?

Thế nhưng, hắn vì người phụ nữ kia lại sửa... Chẳng lẽ không phải rất đặc biệt sao?

Triệu San San nghi hoặc ngồi xuống, lúc tầm mắt rũ xuống liền nhìn thấy danh sách tham gia thiết kế hội sở mười tám tầng, cô không tự chủ được, tầm mắt rơi vào nhà thiết kế tầng thứ mười tám —— tên trên đó là Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Bởi vì có thể xin đi UCL để học chuyên sâu, cho nên thời gian buổi trưa nay, tâm tình của Giản Mạt giống như ánh nắng mùa xuân.

Sau khi tan việc, cô lái xe trở về Nhuận Trạch viên, sau đó liền đến bệnh viện Nhã Thư.

Giản Mạt đi đến chỗ bác sĩ Vương để hỏi thăm về tình hình của Tô Mặc trước, cơ bản vẫn giống như lầm trước, nếu như vẫn không tìm được một quả tim thích hợp, e rằng tình hình sẽ chuyển biến ngày càng xấu đi.

"Mẹ." Giản Mạt vừ lau chùi thân thể cho Tô Mặc vừa nói, "Mẹ có biết không? Con có thể xin đi UCL... Trước đây ba đã từng nói, ba nhất định phải đến chỗ đó học kiến trúc thiết kế, cho nên con lập tức muốn thực hiện nguyện vọng đó của ba."

Khóe miệng Giản Mạt nở một nụ cười, nhưng đáy mắt lại ẩn giấu bi thương, "Cho nên, mẹ nhất định phải khỏe lại... Như vậy, mẹ mới có thể cùng đi với con. Mẹ không phải đã nói, muốn nhìn bọi dạng trưởng thành của con hay sao?"

Nói đến đây, mũi Giản Mạt không khống chế được liền trở nên chua xót...

Hai năm, mỗi ngày đều phải đối mắt với bộ dạng yên tĩnh của mẹ, cô không biết chính mình còn có thể cố gắng được nữa không... Nếu như không có quả tim nào thích hợp, cô và mẹ phải làm sao đây?

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cắt ngang dáng vẻ bi thương của Giản Mạt, cô cầm điện thoại lên, nhìn lên màn hình, là một số lạ.

Mang theo nghi hoặc, Giản Mạt nhận máy, "Xin chào, ai vậy?"

https://thuviensach.vn

"Giản Hành hiện tại đang ở chỗ của tôi..." Trong điện thoại truyền đến tiếng nói thâm trầm của một người đàn ông, "Nếu như không muốn hắn chết, mang năm mươi vạn đến Devil "skiss tìm tôi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Thiên Lôi Câu Động Địa Hỏa

Giản Mạt sững sờ vài giây rồi mới phản ứng được, sắc mặt cô u ám, trầm mặc nói: “Vậy thì cứ để hắn chết cũng được!” Dứt lời, cô tức giận cúp điện thoại.

Thế nhưng, vừa cúp điện thì Giản Mạt nắm chặt di động trong tay, cô bắt đầu không khống chế được, người cô run rẩy… Trong ánh mắt cô hiện rõ sự lo lắng!

Giản Mạt hướng mắt nhìn về phía di động, nhìn vào số điện thoại vừa gọi tới, cô muốn gọi hỏi về chuyện của Giản Hành, nhưng, cô làm sao có năm mươi vạn?

Ngay lúc Giản Mạt vẫn còn do dự, chuông điện thoại di động vang lên, cô giật mình, nhìn thấy trên màn hình là số điện thoại khi nãy… Giản Mạt cắn răng thật chặt, ngay khi tiếng chuông sắp ngưng tín hiệu, cô mới bắt mát và đặt bên tai trả lời “Alo?”

“Trong vòng một giờ, nếu như ta không nhìn thấy năm mươi vạn…” Trong điện thoại truyền đến âm thanh lạnh lẽo, “Giản Mạn, không chỉ Giản Hành gặp chuyện, mà chuyện đêm đó hai năm trước tôi sợ tôi cũng khó giữ kín.”

Giản Mạt vừa nghe, trong nháy mắt mặt cô liền trắng bệch, “Anh là ai?” Cô vội vàng hỏi, giọng cô run rẩy sợ hãi.

Đối phương hừ lạnh một tiếng, “Ta là ai à?” Hắn nhẹ hỏi, ha hả cười đáp, “Đêm đó cô nằm trên giường của tôi, cô nói tôi có thể là ai?”

https://thuviensach.vn

‘Ầm’ một tiếng, Giản Mạt nghe có sét đánh ngang tai, trí óc cô như muốn nổ tung, cô mở to mắt kinh ngạc, cơ thể cô run rẩy.

Giản Mạt cảm giác đầu óc trống rỗng, toàn thân vô lực lùi về phía sau mấy bước, lông mi chớp liên tục, môi mấp máy, cô không biết phải nói gì. Cô đã cố gắng quên đi đêm của hai trước, thậm chí lúc Giản Hành nói kẻ đó là ai, cô cũng cố gắng không nghĩ tới nữa … Nhưng, bây giờ thì sao?

“Một giờ…” Đối phương lạnh lùng mở miệng, “Cô có thể không quan tâm sống chết của Giản Hành, nhưng cũng không quan tâm danh tiếng của bản thân sao?”

Giản Mạt không nói gì, hai mắt trống rỗng nhìn về phía trước…

Bên tai là tiếng máy thiết bị trợ tim của mẹ, từng tiếng một cứ như tiếng trống đập vào lòng Giản Mạt, “Trong một giờ tôi không có cách nào kiếm nhiều tiền tới như vậy.” Cô cắn chặt môi, “Tôi cần ba ngày!”

“Hừ…” Đối phương lạnh lùng hừ một tiếng, “Một ngày, tối đa một ngày! Giờ này ngày mai tôi phải nhìn thấy tiền! Không thì … hậu quả cô tự suy nghĩ đi!”

Đối phương nói xong, cũng không cho Giản Mạt cơ hội trả lời, liền cúp điện thoại. Giản Mạt nghe tín hiệu cắt đứt vang lên âm thanh ‘đô đô đô’, cô thẫn thờ một lúc lâu không phản ứng gì.

…

Cố Bắc Thần vừa kết thúc cuộc họp cuối cùng trong hôm nay, một tay để sau túi, anh tiến vào phòng làm việc...

“Thiền thiếu, Lục Mạn tiểu thư vừa gọi đến muốn hẹn anh dùng bữa!” Tô San vừa ôm hồ sơ đi theo vào nói.

https://thuviensach.vn

“Bỏ qua!” Cố Bắc Thần khẽ mở miệng, anh lập tức cầm bút ký vào các văn kiện.

Tô San không ngạc nhiên, nhận lấy các văn kiện đã ký và nói: “Thần thiếu, nếu không còn việc gì… tôi xin phép về sớm?”

“Được!” Cố Bắc Thần trả lời, ngón tay thon dài gõ từng nhịp trên mặt bàn, anh mở bưu kiện mà Long Kiêu đã gửi đến, trên bìa có tên một công ty ở nước ngoài mà Đế Hoàng vừa thu mua gần đây.

Sau khi xem xong, Cố Bắc Thần gọi cho Long Kiêu, “Cứ theo tiến độ này, e là tới lúc nhị thúc trở về tôi vẫn chưa nắm được toàn quyền về cổ phần.”

“Nếu nắm được năm phần trăm cổ phần trong tay Sở Tử Tiêu, hắn là không có vấn đề gì.” Long Kiêu bình tĩnh nói.

Cổ Bắc Thần hơi nhíu mày, “Tôi và Giản Mạt sẽ ly hôn, nhưng vẫn chưa quyết định vì tôi không muốn lấy được cổ phần vì lý do này.”

Long Kiêu trầm mặc hỏi “Là không muốn lấy được cổ phần vì ly hôn, hay là không muốn ly hôn?”“...” Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, anh trầm mặc một lúc lâu, thân người vô lực dựa vào ghế, làn môi mỏng khẽ nói, “Là không muốn ly hôn…”

Long Kiêu không ngạc nhiên vì câu trả lời này, “Cũng may ở chỗ, dù cho anh không lấy được cổ phần trong tay Sở Tử Tiêu, thì Sở Tử Tiêu cũng sẽ không đứng về phía của Cổ Mặc Hoài.”

Ánh mắt Cổ Bắc Thần trở nên ôn nhu, trong lòng có chút hỗn loạn, “Long lão đại, tôi có chút rối loạn.” Anh trầm mặc vài giây rồi tiếp tục nói, “Bản thân tôi không biết có phải đối với Giản Mạt đã có tâm tư hay không, nhưng tôi không muốn ly hôn.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà, anh đối với Thẩm Sơ cũng không buông bỏ được!” Long Kiêu dửng dưng nói.

Cố Bắc Thần trầm mặc.

“Giờ anh ngồi một mình nghĩ ngơi làm gì, tốt hơn hãy nói chuyện với Giản Mạt…” Long Kiêu gợi ý, “Như vậy, có lẽ anh cũng sẽ hiểu rõ bản thân đối với Giản Mạt là cảm giác gì, khi tình cảm bản thân được sáng tỏ, thì đối với Thẩm Sơ cũng sẽ rõ ràng.”

“Ừ!” Cố Bắc Thấp đáp rồi cúp điện thoại, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị có chút nét căng thẳng.

Cố Bắc Thần thu tầm mắt lại nhìn về di động, và mở mục tin nhắn, nhìn những tin nhắn trong hai năm qua của anh và Giản Mạn. Dù không cố ý nhớ, nhưng anh vẫn có thể nhớ rõ tâm trạng của mình mỗi lần hai người nhắn tin qua lại. Nhớ tới lời nói của Long Kiêu, ánh mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, ngón tay lướt nhanh trên màn hình điện thoại…

“Tích”, tiếng vang nhỏ truyền đến, cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt.

Giản Mạt đưa mắt nhìn vô hồn, nhìn màn hình di động và mở tin nhắn…

G tiên sinh: Tối anh về Nhuận Trạch Viên.

Sáu chữ, nếu như không để ý đến địa điểm, thì đây là tin nhắn quen thuộc và Cố Bắc Thần hay nhắn cho cô.

Giản Mạt ngẩn ngơ nhìn một lúc, rồi trả lời: “Vâng, chồng… em chờ anh!”

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn trả lời của Giản Mạt, vẫn là những tin nhắn như trước đây, thế nhưng, trong lòng anh không hiểu sao lại có cảm giác

https://thuviensach.vn

phấn khởi… cảm giác vui vẻ xen lẫn nôn nóng không thể chờ đợi.

Tiêu Cảnh liếc nhìn Cố Bắc Thần theo gương chiếu hậu, cảm thấy khoé miệng Cố Bắc Thần đang cười, anh cũng có chút cảm giác buồn cười theo. Tới Nhuận Trạch Viên, Tiêu Cảnh dừng xe ngay bãi đậu, liếc nhìn thấy "chiếc xe màu trắng hiện đại" đậu ngay bên cạnh.

"Cậu lái xe đi đi," Cố Bắc Thần mở cửa xuống xe và nói "Ngày mai qua đây đón tôi."

"Dạ rõ!" Tiêu Cảnh trả lời, chờ Cố Bắc Thần đến thang máy rồi mới khởi động xe rời khỏi.

Nhìn con số tầng lầu trong thang máy tăng dần, ánh mắt Cô Bắc Thần trầm lại, trong lòng chút bức thiết, lại cảm thấy tầng lầu quá cao… Ấn mật mã vào căn hộ, đảo mắt nhìn chung quanh… không thấy bóng dáng Giản Mạt.

Tầm mắt nhìn vào lối đi đến phòng ngủ, nghe có động tĩnh… chỉ nhìn thấy Giản Mạt mặc một chiếc váy y phục ở nhà bước ra.

"Anh về sớm vậy à?" Giản Mạt tươi cười chạy chậm ra đón, "Em cũng vừa về đến, vẫn còn chưa kịp làm cơm đâu."

Cố Bắc Thần nhìn điệu bộ hờn dỗi của Giản Mạt, ánh mắt thâm sâu, bàn tay ôm lấy cô, đem cô dựa sát vào tường "Không sao, có đồ ăn đây rồi…" Vừa nói anh vừa nhìn Giản Mạt với ánh mắt nóng rực.

Giản Mạt nở nụ cười quyến rũ, nâng hay tay ôm cổ của Cố Bắc Thần, nhíu mày nói: "Chồng có món ăn tinh thần rồi, nhưng em thì rất đói!"

Làn môi mỏng của Cố Bắc Thần nở nụ cười tà mị, giọng trầm ấm nói lời ái muội: "Không sao, em ăn anh cũng được."

https://thuviensach.vn

Dứt lời, người anh đã nóng lên, khó lòng kìm nổi, cúi người hôn Giản Mạt…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Chỉ Là Vì Tiền, Anh Nghĩ Là Em Coi Trọng Anh Sao?

Edit: Cố An Nhiên

Rõ ràng là nghĩ muốn trở về tìm Giản Mạt "tâm sự", nhưng hành động mỗi lần về nhà cơ bản suốt hai năm qua, vào lúc nhìn thấy dáng vẻ kiều mị kia của cô, thân thể hắn so với tim của hắn còn sốt ruột hơn.

Hai người nhiệt tình quấn lấy nhau, dường như quên mất việc tối hôm qua, cũng không hề phát sinh việc có tin tức và điện thoại uy hiếp xảy ra hôm nay… Ngay cả phòng ngủ cũng không về, trực tiếp ở tại chỗ bắt đầu xảy ra cuộc chiến…

Giản Mạt xụi lơ nằm ở trên người Cố Bắc Thần, hơi thở mềm mại vì vận động quá sức vừa rồi phả vào cổ hắn, một đợt tê dại truyền đến, khiến cho Cố Bắc Thần vừa mới bình ổn được cảm xúc một chút giờ lại bắt đầu không kiềm chế được.

Cộng thêm việc Giản Mạt vốn đã chiếm giữ tâm tư của hắn, không đầy một lúc, Cố Bắc Thần rốt cuộc nhẫn nhịn không được, lập tức đem Giản Mạt ôm ngang lên phòng ngủ.

Sau đó lại "rất tốt", đem cô ăn sạch từ trong ra ngoài… Cho đến khi Giản Mạt bắt đầu xin tha, hắn mới có chút dư vị chưa thõa mãn, miễn cưỡng bỏ qua cho cô.

"Hôm nay nhiệt tình như vậy…" Cố Bắc Thần mở miệng nói: "Có phải là có chuyện gì hay không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hôm nay rõ ràng là rất chủ động!

Bình thường những lúc cô chủ động, cơ bản đều là có việc nhờ hắn.

“Em nhiệt tình không tốt sao?” Giản Mạt bĩu môi, bàn tay nhỏ đặt ở trên người Cố Bắc Thần có chút không an phận.

Cố Bắc Thần nghe âm thanh mềm mại của cô, khóe miệng nở nụ cười… Bất kể là như thế nào, ở cùng một chỗ với Giản Mạt là điều luôn làm hắn cảm thấy thư thái nhẹ nhàng.

Dường như, cô luôn luôn có thể làm cho hắn vui vẻ.

“Cho em một cơ hội cuối cùng…” Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu không thấy đáy, nói: “Nếu như em không nói, sẽ không có cơ hội nữa đâu!”

Tâm tình Giản Mạt trầm xuống, mấp máy môi, ngay cả bàn tay đang không an phận trên người Cố Bắc Thần cũng vô thức dừng lại: ”Ông xã, anh có thể cho em năm mươi vạn không?”

“Năm mươi vạn?” Cố Bắc Thần khẽ lặp lại một tiếng.

Giản Mạt không kịp tránh tầm mắt của Cố Bắc Thần, trên mặt có nở ra một nụ cười tự giễu: “Ừ, năm mươi vạn…”

Con ngươi Cố Bắc Thần nhẹ híp lại, trong đầu hiện lên lời nói của Long Kiêu, lập tức hỏi: “Giản Mạt, có phải chỉ có những lúc em cần anh giúp đỡ, mới có thể nhiệt tình chủ động như vậy không?”

Giản Mạt đè xuống những cảm xúc trong lòng, trên mặt mang cảm xúc dối trá, nâng thân thể lên, nở nụ cười, vô tội vỗ hạ mi mắt nhìn Cố Bắc Thần hỏi: "Chẳng lẽ không phải sao?"

“Cũng sẽ không bởi vì…” Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Giản Mạt, không bỏ qua bất kỳ biểu cảm nào trên gương mặt cô dù là nhỏ nhất:

https://thuviensach.vn

“… anh chứ?”

Giản Mạt cười, nụ cười khiến cho cô run rẩy hết cả người: “Ông xã, anh hay thật… Em gả cho anh đều là vì tiền, cũng phải kiếm tiền một chút mới được chứ? Anh nghĩ là em coi trọng con người anh sao? Đó chẳng phải là tự mình chuốt lấy cực khổ à?”

Cố Bắc Thần nhíu mày, trên mặt không hề để lộ ra bất kỳ biểu cảm dư thừa nào, môi mỏng nhẹ nhàng câu lên nụ cười nguy hiểm: “Nếu vậy…” Hắn dừng một chút lại nói: “Em càng phải nhiệt tình hơn nữa rồi… Năm mươi vạn này, anh viết chi phiếu cho em cũng không ngại mệt đâu!”

Giản Mạt ngụy trang rất tốt, đó hoàn toàn nhờ vào thói quen dối trá trong hai năm qua khi đối mặt Cố Bắc Thần, cũng đã hình thành phản ứng tự nhiên... Dù cho con mắt của Cố Bắc Thần có lợi hại đến bao nhiêu cũng không nhìn ra biểu cảm giả dối nào của cô.

“Vậy có phải, em cố gắng nhiệt tình hơn một chút, thì anh sẽ thoải mái hơn không?” Giản Mạt vui cười, trêu chọc hắn hỏi.

Ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt Cố Bắc Thần có chút hơi lạnh: “Chuyện đó còn phải xem em có thể khiến anh vui vẻ không…”

Giản Mạt âm thầm cắn răng, lập tức cúi người hôn lên yết hầu của Cố Bắc Thần…

Cố Bắc Thần biết rõ điểm mẫn cảm quen thuộc của cô, cô tất nhiên cũng sẽ không xa lạ gì thân thể hắn.

Cố Bắc Thần tùy ý để Giản Mạt “quấy rối”, nhưng tâm tình của hắn càng lúc lại càng trầm xuống… Hắn không nên nói chuyện thật tâm với cô! Mà giờ khắc này, vể coa ngạo của hắn trước một Giản Mạt yêu tiền kia, cũng không cho phép hắn ở đây nói chuyện thật tâm.

https://thuviensach.vn

Một đêm rất dài, nhưng đối với một người đàn ông có quá nhiều ham muốn mà nói, dù có bao nhiên thời gian cũng sẽ cảm thấy không đủ…

Sự nhiệt tình đè nặng, mỗi người đều có những nhu cầu khác nhau... không có gì hơn.

Giản Mạt chỉ cảm thấy cơ thể mình một bên như trên thiên đường, một bên như xuống địa ngục… Là một cô gái thanh cao, lại muốn rột rửa linh hồn.

Ánh mắt thâm thúy, lạnh lùng của Cố Bắc Thần giống như bóng đêm rộng lớn không có giới hạn, cho đến khi Giản Mạt không chịu nổi sự tấn công của hắn, hắn mới ở bên tai nàng nỉ non hỏi: "Giản Mạt, trừ tiền ra... thì em còn tâm tư nào khác không?"Giản Mạt bị Cố Bắc Thần lăn lộn qua lại, khiến cho mạch suy nghĩ bị hỗn loạn, cho nên không thể nghe thấy câu hỏi của hắn, đến cuối cùng hắn lại gia tăng tốc độ chạy nước rút, khiến mạch suy nghĩ của cô hoàn toàn rời rạc...

Cuối cùng, Giản Mạt không biết mình đã ngủ từ lúc nào, dòng suy nghĩ của cô chỉ dừng lại vào lúc Cố Bắc Thần hình như đang nói gì đó với cô…

Ngày hôm sau, Giản Mạt bị đồng hồ sinh học đánh thức, không tỉnh lại trong vòng tay của Cố Bắc Thần như thường ngày, một khắc kia, lòng cô thoáng chút trống rỗng.

Cố chống thân thể đau nhức ngồi dậy, tầm mắt của Giản Mạt không có tiêu cự lướt một lượt quanh phòng…

Đột nhiên, cô bỗng ngẩn ra, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía tủ đầu giường… Chỉ thấy một tờ giấy bị đè dưới ly nước ép.

Giản Mạt dịch người một chút, cầm lấy lên nước ép lên rồi rút tờ giấy phía dưới ra, sau đó liền nghe “lạch cạch” một tiếng, giống như có thứ gì đó vừa mới bị rớt trên sàn nhà.

https://thuviensach.vn

Là một chiếc thẻ ngân hàng, Giản Mạt nhíu mày nhặt lên, nhìn nhìn một chút, mới nhìn vào những gì viết trong tờ giấy…

“Mật mã là ngày đầu tiên chúng ta gặp nhau. Giản Mạt, sau này cần tiền không cần lấy lòng anh!”

Lúc Giản Mạt nhìn những lời này, trái tim đột nhiên co rút một cách đau đớn… Đau như vậy, làm cho cô như muốn nghẹt thở.

Dường như, cô có thể cảm nhận được lúc Cố Bắc Thần viết xuống những lời này, hắn có bao nhiêu tức giận!

Giản Mạt tự giễu cười cười, tầm mắt lại một lần nữa rơi trên tấm thẻ ngân hàng…

Hai năm qua, mỗi tháng Cố Bắc Thần đều cho cô tiền sinh hoạt, tất cả mọi thứ trong nhà cũng không cần cô bận tâm. Hơn nữa cô còn bận làm việc, cô chưa từng nghĩ sẽ yêu cầu một chiếc thẻ phụ thuộc, mà hắn cũng chưa từng nghĩ sẽ cung cấp cho cô.

Bây giờ lập tức muốn ly hôn… Cho nên cô đã đổi mật mã của thẻ thành ngày kỷ niệm của cô và hắn!

Cười tự giễu, nghĩ đến sự điên cuồng của Cố Bắc Thần tối hôm qua, Giản Mạt đột nhiên nhíu mày…

Không biết vì sao... Theo đạo lý dù cho cái đêm của hai năm về trước cô có cố ý quên đi chăng nữa, nhưng tên lão đại xã hội đen ngày hôm qua gọi điện thoại uy hiếp cô, khiến cô lại dấy lên những ký ức đau khổ của cái đêm hai năm trước đó, thì đáng lẽ ra lúc tối cô không thể thản nhiên cùng Cố Bắc Thần quan hệ thân thể mới đúng?

Thế nhưng… bất kể là nụ hôn của hắn, động tác của hắn, đến cuối cùng cho dù là trong lòng cô hay thân thể cô cũng không hề chống cự?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt có chút không hiểu rõ chính mình…

Phòng làm việc chủ tịch tập đoàn Đế Hoàng.

Tiêu Cảnh mua bữa sáng đưa đến, sớm tinh mơ bị Thần thiếu gọi điện liên tiếp, rõ ràng tối hôm qua còn vui cười như ánh nắng màu xuân, vậy mà mới qua một đêm, hắn lại trở nên lạnh lùng đến khủng bố... Hắn cũng không hiểu, trước đây mỗi lần Thần thiếu về nhà liền sẽ vui vẻ thoải mái hắn ra, nhưng vì sao dạo gần đây lại cứ luôn âm u vậy?

“Đi xem xem tình trạng bệnh tình của Tô Mặc sao rồi?” Giọng nói Cố Bắc Thần có chút khàn khàn nói: “Nếu như tiền vốn có thiếu, thì lập một tài khoản tiết kiệm ở bệnh viện."

A…

Tiêu Cảnh có chút ngoài ý muốn không hiểu được, lần trước thì mặc kệ, lần này thì muốn lo sao?

“Được, tôi liền đến bệnh viện xem xét một chút.”

“Phía bệnh viện bên kia tạm thời đừng cho Giản Mạt biết…” Cố Bắc Thần phân phó.

“Được! Tôi hiểu rồi…” Tiêu Cảnh trả lời sau đó ra khỏi phòng làm việc, lúc đóng cửa phòng, ánh mắt liếc nhìn Cố Bắc Thần một chút.

Cố Bắc Thần đứng dậy, đi tới phía cửa sổ sát đất, hai tay đút vào túi quần nhìn ánh nắng ban mai đang dần tỏa sáng trên bầu trời…

Lần trước Giản Mạt mượn tiền là bởi vì mẹ cô ấy bệnh, lần này… cũng như vậy sao?

Môi mỏng Cố Bắc Thần hơi câu lên thành một nụ cười tự giễu, hắn cảm thấy nếu tâm tình lúc này của mình bị Tiêu Cảnh phát hiện ra, Thần thiếu

https://thuviensach.vn

hắn nhất định sẽ bị cậu âm thầm coi thường cả một ngày!

Xoay người, Cố Bắc Thần đi đến bàn ăn điểm tâm…

Thần thiếu và Giản Mạt căn bản chưa từng nói chuyện với nhau một cách thật tâm, thế nhưng hiện tại hắn lại trở thành cái dạng này, rõ ràng là không thể buông bỏ được!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Hai Chân Tướng

“Xin hỏi cậu là...” Bác sĩ Vương nhìn Tiêu Cảnh, có chút nghi ngờ hỏi.

Tiêu Cảnh mỉm cười, “Tôi là trợ lý của chồng Giản tiểu thư!”

Bác sĩ Vương vừa nghe thấy, lập bừng tỉnh “À” một tiếng, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, ông không khỏi nhíu mày, “Tiểu Giản kết hôn rồi sao? Chuyện này xảy ra khi nào?”

“Được một thời gian rồi...” Tiêu Cảnh trả lời qua loa, sau đó lấy ra một cuốn sổ tiết kiệm đưa cho bác sĩ Vương, “Cái này là sổ tiết kiệm, nếu có trái tim thích hợp, mong rằng bác sĩ Vương đừng lo lắng về chi phí.”

Bác sĩ Vương nhìn số tài khoản, mắt không khỏi sáng lên, “Có cái này, tiểu Giản sẽ không cần lo lắng về tiền thuốc men của Tô Mặc nữa rồi...” Ông có chút vui mừng nói, “Tiểu Giản đúng là gả được cho người chồng tốt a!”

Tiêu Cảnh cười cười, “Mặt khác, sự việc ngày hôm nay mong bác sĩ Vương giữ bí mật giúp tôi...”

“Vì sao vậy?” Bác sĩ Vương không hiểu.

Tiêu Cảnh nói dối không thèm chớp mắt: “Giản tiểu thư gần đây bận việc ở UCL, vì muốn gây áp lực cho cô ấy, ông chủ của tôi không muốn để cho cô ấy vì chuyện này này mà buông lơi!”

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Vương vừa nghe, vội vàng gật đầu... Bởi vì cùng Giản Mạt tiếp xúc đã lâu, cũng có nghe qua cô là nhà thiết kế kiến trúc, muốn đi UCL đào tạo chuyên sâu.

Tiêu Cảnh nói như vậy, một chút hoài nghi của bác sĩ Vương cũng không có, còn bảo đảm nói: "Ông chủ của cậu nếu có ý như vậy... Yên tâm, chuyện này tôi sẽ xử lý thỏa đáng."

"Phiền bác sĩ!" Tiêu Cảnh gật đầu, sau đó xoay người rời khỏi bệnh viện.

Sau khi trở về Đế Hoàng, Cố Bắc Thần đang tổ chức một cuộc họp qua video... Đợi đến khi hắn xong việc thì đã buổi trưa.

"Thần Thiếu..." Tiêu Cảnh nói, "Gần đây bệnh tình của bác Tô không có chuyển biến tốt, nếu như không thể tìm được một quả tim thích hợp để thay thì nội tạng sẽ dần bị suy kiệt. Bởi vì bây giờ vẫn chưa tìm được quả tim thích hợp... Cho nên, chi phí ở bệnh viện kia, đều là Giản tiểu thư dùng tiền sinh hoạt cùng với tiền lương làm việc của mình để cố chi trả!"

Cố Bắc Thần trong nháy mắt nhíu mày, một đôi mặt như ưng dần dần trở nên sâu thẳm nhìn Tiêu Cảnh, vài giây sau mới khôi phục lại bình tĩnh... Chỉ là, trong lòng hắn bây giờ đang giống như cơn sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt.

Năm mươi vạn không phải để nạp cho bệnh viện, vậy Giản Mạt muốn số tiền kia để làm gì?

"Thần Thiếu, có cần tìm một quả tim thích hợp không?" Tiêu Cảnh dò hỏi.

Tình huống của Tô Mặc hiện tại, kéo dài thêm một ngày thì sẽ thêm một ngày nguy hiểm. Thế nhưng, chỉ dựa vào cách của bệnh viện, e rằng sẽ rất lâu mới có thể tìm được...

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Cố Bắc Thần lãnh đạm trả lời.

Tiêu Cảnh kỳ quái nhìn kỹ Cố Bắc Thần, lúc này hắn mới dùng ành mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh vội vàng làm bộ như không có việc gì hỏi: “Vậy tôi đi ra ngoài trước?”

Cố Bắc Thần lần này chỉ đáp một tiếng "Ừ"!

Sau khi Tiêu Cảnh rời khỏi phòng làm việc, Cố Bắc Thần đứng dậy tiến đến tủ rượu, sau đó cầm một chai rượu cùng ly có chân dài ra, nghiêng ly rượu sau đó đi tới cửa sổ sát đất, một tay để vào trong túi, hắn nhấp một ngụm rượu...

Hương vị tinh khiết và mùi thơm của rượu đỏ thoang thoảng trên đầu mũi, rõ ràng hương thơm tỏa ra bốn phía, nhưng hắn lại cảm thấy rất vô vị.

Không biết cảm giác hiện tại của hắn là gì, chỉ là... Cố Bắc Thần đột nhiên phát hiện Giản Mạt chỉ yêu tiền, chuyện này khiến hắn cảm thấy rất khó chịu.

Rõ ràng lúc trước khi hai người kết hôn... Điều này chính là điều mà hắn muốn!

Cố Bắc Thần nghĩ, có chút bực bội, giống như tâm trạng của nam sinh, nữ sinh trong quá trình trưởng thành vậy. Đợi một lúc sau, hắn lại suy nghĩ, Giản Mạt muốn năm mươi vạn kia rốt cuộc để làm gì?... Càng nghĩ, ý niệm càng sai lệch, cuối cùng hắn mới nghĩ, chắc chắn Giản Mạt cầm tiền đó đi bao dưỡng đàn ông!

Giơ tay lên, ngửa đầu... Đem rượu trong chén đổ hết vào trong miệng.Cố Bắc Thần nghiến răng nghiến lợi nuốt rượu xuống, tay cầm ly cũng hơi dùng lực...

https://thuviensach.vn

Có khi nào Giản Mạt đòi ly hôn với hắn là vì đã tìm được một người đàn ông khác rồi hay không? Nếu thế... Hắn nhất định sẽ không ly hôn... Để xem cô làm được gì!

Phương tiện truyền thông trong mơ.

Lệ Cẩn Tịch sử dụng quan hệ xã hội của mình để xử lý scandal của Tô Quân Ly, một cái đầu hai việc lớn...

Sự kiện này khiến cho mọi người liền bàn tán nhao nhao về nữ chính, nhưng sau đó số lượng xe đã bị phơi bày, rất nhanh mọi người liền khóa định ở tại thiết kế của Giản Mạt về sảnh âm nhạc của Andrian.

Trên thực tế, nam chưa kết hôn, nữ chưa gả chồng vốn không có gì đáng trở ngại, thế nhưng Tô Quân Ly lại là người có khả năng thừa kế Tô gia nhất, hơn nữa anh còn là nghệ sĩ chơi đàn piano nổi tiếng?

“Cốc cốc!”

“Tiến vào đi!” Lệ Cẩn Tịch không ngẩng đầu lên, đáp lại.

Có người đẩy cửa vào, giày cao gót không nhanh không chậm va chạm ở trên sàn nhà phát ra thanh âm ‘Cốp cốp’.

Lệ Cẩn Tịch ngẩng đầu lên, liền thấy Thẩm Sơ mặc chiếc áo choàng len màu đỏ, chân váy bút chì màu trắng đang đứng, sau đó liền ngồi đối diện cô, “A Sơ?” Cô để bút xuống, “Đến công ty tìm tôi là có chuyện gì vậy?”

“Hẹn cô ăn cơm...” Thẩm Sơ cười nói, “Tôi thấy lúc này vẫn còn sớm, đơn giản chỉ là muốn tới tìm cô.”

Lệ Cẩn Tịch nhíu mày cười cười, chế nhạo nói: “Tìm tôi ăn cơm sao... Thế nào, không đi tìm Bắc Thần hay là Thiếu Sâm nữa à?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ nghe xong, thần sắc đột nhiên tối lại, đáy mắt có một tia tự giễu lướt qua, nhưng nó lướt qua quá nhanh khiến người ta không nắm bắt được, “Sao vậy, cô không muốn tôi tìm cô cùng ăn cơm sao?”

“Phụ nữ đẹp đến tìm tôi ăn cơm, sao tôi có thể không muốn chứ?” Lệ Cẩn Tịch cười nói, “Chỉ có điều...” Cô chớp mi mắt, chăm chú nhìn Thẩm Sơ hỏi, “Thế nào tôi lại thấy tâm trạng của cô không được tốt lắm?”

Thẩm Sơ bị hỏi như vậy, chỉ có thể cay đắng cười, sau đó thở sâu, nhún nhún vai, “Không có chuyện gì đâu... Đã lâu chưa trở về đây, tôi cảm thấy cảnh vật ở đây không có thay đổi gì nhiều, chỉ có lòng dạ con người thì đã thay đổi rồi.”

“Cô đang nói Bắc Thần đấy à?” Lệ Cẩn Tịch nhíu mày hỏi, thấy khóe miệng Thẩm Sơ càng cười cay đắng hơn, không khỏi khuyên can, “A Sơ, tính tình của Bắc Thần không phải cô không biết... Không giống như Vân Trạch chỉ suốt ngày mê chơi, anh ta đối với chuyện gì cũng đều rất nghiêm túc. Tôi không quan tâm anh ta lấy người vợ kia vì mục đích gì, nhưng hiện tại anh ta đã kết hôn... Đối với người vợ bí ẩn kia hay với cô mà nói, sợ rằng anh ta cũng không xử lý tốt cuộc hôn nhân đó, đối với hai người, ai cũng không công bằng!”

Thẩm Sơ tự giễu cười cười: “Tôi biết... Chỉ là...” Cô dừng lại, thân thể trầm trọng nói, “Cẩn Tịch, tôi cảm thấy Bắc Thần căn bản không muốn ly hôn... Chuyện này mới là vấn đề quan trọng.”

“Sao có thể chứ?” Lệ Cẩn Tịch kinh ngạc, mở to hai mắt nhìn, “Bắc Thần không thích người phụ nữ kia, huống hồ Bắc Thần yêu cô như vậy...”

“Có lẽ...” Thẩm Sơ cụp mắt xuống, “... Liên quan đến chuyện tôi rời đi năm năm trước? Sợ rằng trong lòng anh ấy vẫn đang còn giận tôi?”

Lệ Cẩn Tịch nhíu mày, “Khoan đã, nếu nói vậy... A Sơ, năm năm trước rõ ràng hai người đều có thể đính hôn, vì sao cô đột nhiên lại rời đi?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ trầm mặc...

“A Sơ?” Lệ Cẩn Tịch âm thầm buông tiếng thở dài, “Chúng ta đều là con gái với nhau, cũng không thể nói sao?”

Thẩm Sơ nhìn Lệ Cẩn Tịch, trên mặt hoàn toàn là bi thương, ẩn nhẫn cảm xúc, hình như không muốn nói, nhưng lại giống như đang cần tìm ai đó để tâm sự: “Cô còn nhớ hạng mục năm năm trước... của JK và Đế Hoàng hay không?”

Mạch suy nghĩ của Lệ Cẩn Tịch đột nhiên ngưng trệ, “Hạng mục lúc đó ở Lạc Thành, không phải đang xây dựng công viên sinh thái lớn nhất châu Á hay sao?”

Thẩm Sơ gật đầu, “Đó là hạng mục đầu tiên của Bắc Thần để có thể tranh quyền thừa kế Đế Hoàng, ban đầu mọi người đều biết rất rõ... Nếu hạng mục kia thất bại, việc anh ấy cố gắng để lên làm tổng giám đốc sẽ trở nên vô vọng.”

“Thế nhưng, tôi nhớ là lúc hạng mục đó hoàn thành xong thì cô vẫn chưa rời đi!” Lệ Cẩn Tịch nghi ngờ hỏi.

Thẩm Sơ tự giễu cười, nhẹ ồ lên một tiếng, sau đó nói: “Nếu như tôi rời đi từ trước, Bắc Thần thông minh như vậy... Nhất định sẽ biết, không phải sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Tâm Cơ

Lệ Cẩn Tịch trầm mặc, bởi nếu như những gì Thẩm Sơ nói là sự thật... thì từ lúc bắt đầu đến nay chỉ có Thẩm Sơ là người phải chịu đựng đau khổ.

"Vì sao lại không nói ra?" Lệ Cẩn Tịch buồn bã nói, "Đối với cậu như vậy thật không công bằng..." Cô tiếp tục nói, "Hiện tại Bắc Thần đã nắm được tập đoàn Đế Hoàng, cậu còn băn khoăn cái gì?"

Thẩm Sơ giật giật khoé miệng, "Tại sao mình phải nói ra? Mình từng nghĩ rằng... dù cho không nói rõ lý do, trong lòng Bắc Thần sẽ chỉ có mình thôi. Nhưng hình như mình đã quá tự tin."

Lệ Cẩn Tịch cúi người xuống cạnh bàn, nắm lấy bàn tay của Thẩm Sơ và nói: "Tình cảm là phải tự tranh đấu... huống chi, hai người yêu nhau, còn người vợ tin đồn của Bắc Thần cả tớ cũng chưa từng gặp bao giờ, làm sao có thể thành vật cản giữa hai người được!"

Ánh mắt Thẩm Sơ run run, đồng tử mở rộng, cô có vẻ trấn tĩnh gật gật đầu...

Lệ Cẩn Tịch nhìn bộ dạng như vậy liền hiểu Thẩm Sơ sẽ không chịu nói nguyên nhân năm năm trước cô bỏ đi cho Cố Bắc Thần biết, không khỏi bĩu môi nói: "Cậu không nói, thì tớ nói... thật không chịu được cảnh yêu nhau mà lại có hiểu lầm như vậy."

"Cẩn Tịch..."

https://thuviensach.vn

"Được rồi, cậu đừng nói gì nữa." Lê Cẩn Tịch ngắt lời của Thẩm Sơ, "Nếu như bởi vì chuyện này mà Bắc Thần tức giận với cậu, thì cứ tuỳ ý vậy?"

Ánh mắt Thẩm Sơ ủ rũ, "Cẩn Tịch, cậu không hiểu... nếu như anh ấy bởi vì cảm thấy áy náy mà quay về với mình, mình không cần."

"Vậy cậu muốn anh ta vì những hiểu lầm trong lòng mà từ chối cậu?" Lệ Cẩn Tịch nhướng mắt, "Cậu thật sự muốn vậy?"

Thấy ánh mắt Thẩm Sơ phe phẩy đáng thương nhìn mình, Lệ Cẩn Tịch thở dài, "Chuyện này nói sao cũng phải để cho Bắc Thần biết, còn sau đó anh ta muốn làm như thế nào thì là chuyện riêng của hai người..." Dứt lời, cô ấy buông tay Thẩm Sơ, đứng dậy lấy áo khoác, "Được rồi, cùng đi ăn cơm trước đã."

Thẩm Sơ nhấp môi, nhìn bóng lưng Lệ Cẩn Tịch rời khỏi, tầm mắt thu lại, đôi mắt đẹp của cô lướt qua một mạt lệ... Chỉ là, trong nháy mắt thì sắc mặt khôi phục, bộ dáng xinh đẹp quay lại như chưa từng có chút đau thương.

Đến giờ tan tầm, cơ thể Giản Mạt mệt mỏi đau nhức, bởi vì trong lòng cô chỉ lo lắng về Giản Hành và hắc lão đại, nên đối với scandal truyền thông liên quan đến Tô Quân Ly cô hoàn toàn không có tâm tình để ý tới.

"Mạt tỷ, chị... không sao chứ?" Hướng Vãn thấy sắc mặt Giản Mạt không tốt nên quan tâm hỏi, "Những người đó chính là ăn không được thì phá cho hôi, Mạt tỷ... chị cũng đừng để ý tới. Dù chị và Tô Quân Ly đi chung thì sao chứ? Nam chưa kết hôn nữ chưa gả mà... hai người đều độc thân."

"Đúng vậy, Mạt Mạt!" Mạc Tiểu Nhã tiếp lời, "Nhiều cô nàng vốn chỉ thích bàn chuyện người khách... nghe họ ghen tuông rồi ganh tỵ nói qua lại chỉ thêm mệt não tức nghẹn thôi!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt có chút hồ đồ không hiểu, đợi nghe rõ ràng mới hiểu thì ra hai người đang an ủi chuyện mình và Tô Quân Ly bị dính scandal lên báo, "Tôi không sao, chỉ vì hôm qua ngủ không ngon thôi..."

Cô nhìn là đồng hồ, đã đến giờ về, "Tôi đi trước nhé."

"Ừ, về nghỉ ngơi thật tốt nhé!" Mạc Tiểu Nhã có chút lo lắng, "Nhìn sắc mặt cô kém lắm."

Giản Mạt tươi cười gật gật đầu, "Ừ..." Cô chào hỏi và vội vã rời khỏi công ty. Thời gian hẹn chỉ còn không tới hai tiếng, Giản Mạt không lái xe mà đi taxi tới Devil"s kiss...

Quán bar này Giản Mạt đã từng nghe nói qua, đây là nơi rất phức tạp, những người vui chơi bình thường sẽ không đến nơi này, vẫn có rất nhiều mặt trái không bộc lộ ra bên ngoài.

Bước vào Devil"s kiss, thứ âm nhạc đinh tai nhức óc dường như muốn xuyên qua màng nhĩ của cô, Giản Mạt nắm chặt tay, cố gắng đè chặt trái tim đang run rẩy cứ đập từng nhịp sợ hãi.

Giản Mạt đi qua một vòng, không thấy có ai giống như đang chờ cô. Cô lấy điện thoại ra gọi, nhưng bởi tiếng nhạc quá lớn át đi giọng nói của mình, cô chỉ có thể gào thét lên qua điện thoại: "Ta tìm Giản Hành!"

Phía bên kia điện thoại trả lời cái gì, Giản Mạt không thể nghe rõ, chỉ là vài giây sau liền mất tín hiệu.... Không lâu sau, một gã đàn ông với mái tóc nhuộm, dáng vẻ lưu manh bước tới gần cô.

"Tìm Giản Hành sao?" Hắn gào thét hỏi.

Giản Mạt trừng mắt, gật gật đầu.

"Đi theo tôi!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt chậm chạp đi theo gã đàn ông đó, tay cô vô thức nắm chặt điện thoại, dường như vạn nhất có chuyện xảy ra, phản ứng đầu tiên là cô sẽ báo cảnh sát.... Hắn dẫn Giản Mạt tới một phòng kín, ở đây được cách âm rất tốt, khi đóng cửa lại thì bên ngoài kia ầm ĩ cỡ nào thì âm thanh cũng rất nhỏ.

"Giản Hành đâu?" Giản Mạt nhìn chung quanh, bởi vì ánh sáng phòng yếu và góc nhìn bị khuất, cô không thể nhìn rõ hình dạng người đàn ông đang ngồi trên ghế sofa.

"Tiền đâu?" Có người lên tiếng hỏi.

"Giản Mạt cắn răng, lấy trong túi xách tay một tờ chi phiếu để trên bàn, "Người đâu?"

Có người cúi xuống, cầm lấy chi phiếu liếc nhìn, cười "ha hả", "Xem ra Giản tiểu thư đối với chuyện của hai năm trước và sự sống chết của anh trai mình vẫn còn quan tâm?"

Nghe lời nói của người này, thân thể Giản Mạt bắt đầu run rẩy...

"Yên tâm," người đàn ông nhàn nhạt mở miệng, "Dùng chuyện như vây uy hiếp phụ nữ ta sẽ không làm."

Giản Mạt cắn răng, "Không làm thì ngươi cũng đã làm rồi..."

Gã đàn ông cười cười, có chút âm u, "Đó là gì Giản Hành còn nợ tiền... Chỉ cần có thể tính sổ món nợ dứt khoát, tìm cái cớ thì có gì không thể?"

Giản Mạt cắn môi, cô cố gắng nhìn rõ mặt gã đàn ông này nhưng chỉ có thể nhìn thấy dáng ngu, "Giản Hành đâu?" cô nghiến răng hỏi.

Gã đàn ông vẫy tay ra hiệu, một lát sau Giản Hành được dẫn đến, chân đi khập khiễng.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Mạt..." lúc Giản Hành nhìn thấy Giản Mạt, mắt hắn sáng lên.

Giản Mạt nhìn Giản Hành một cách khinh bỉ, quay lại nhìn gã đàn ông và nói "Tôi có mang người đi chưa?"

Gã đàn ông cười cười, "Đương nhiên!"

Giản Mạt không suy nghĩ nhiều, quay người định bỏ đi...

"Chờ đã!" Gã đàn ông chợt mở miệng.

Tâm trí Giản Mạt bỗng nhiên mụ mẫm, thần kinh cô căng thẳng, tim đập mạnh, cô chậm rãi xoay người nhìn lại... liền thấy gã đó đứng lên, từ từ đi tới về phía cô. Gã đàn ông này có kiểu tóc húi cua, người ta thường nói khi đánh giá ngoại hình người đàn ông được hay không, thì tóc húi cua là một kiểu mẫu tốt nhất... Hiển nhiên, ngoại hình của gã này không tệ. Chỉ là, vết sẹo ngay gần cằm của hắn là người khác phải cảm thấy sợ hãi.

Hắn đi tới gần Giản Mạt thì dừng lại, hắn nhận ra cô đang kiềm chế sự sợ hãi, cố khống chế bản thân không run rẩy, liền nở nụ cười quỷ dị, sau đó cúi người xuống gần cô... Giản Mạt vô ý lùi về phía sau, nhưng đã đụng ngay cửa, cô không thể lui được nữa.

Hắn tiến sát gần cô, tà mị cười nói: "Cô có muốn biết..." Hắn nói, mặt lại để sát vào Giản Mạt, hạ giọng, "cái đêm hai năm về trước, người lên giường với cô là ai không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Lựa Chọn, Người Quan Trọng Trong Trái Tim!

Chuyện xảy ra hai năm về trước đã trở thành cơn ác mộng đối với Giản Mạt... Một đêm đó, cô không chỉ làm mất lần đầu tiên của mình mà còn làm mất đi hạnh phúc gia đình.

Thanh âm trầm thấp của người đàn ông vang lên một cách kỳ lạ, thân thể Giản Mạt không khống chế được liền trở nên run rẩy, cô trừng mắt nhìn chằm chằm gương mặt cơ hồ sắp đến gần đó... Giống như muốn đem nó ăn sống nuốt tươi.

Người đàn ông nhìn bộ dáng của cô, không khỏi cười cười, "Yên tâm... Không phải tôi!"

Đôi mắt Giản Mạt mở to, không nói gì, chỉ có thể chịu đựng cảm giác đang cuộn trào trong lòng, lui về phía sau, chăm chú nhìn ra ngoài cửa.

Đáy mắt của người đàn ông có một tia thưởng thức nhìn Giản Mạt, không chỉ có thưởng thức dũng khí dám tới nơi này của cô, mà còn thêm thưởng thức rõ ràng đêm đó rất chống cự, nhưng khuôn mặt lại tỏ vẻ rất dũng cảm.

Chậm rãi nâng người lên, người đàn ông lui về phía sau hai bước, từ đầu đến cuối, khóe miệng đều nâng lên một nụ cười tà mị đến bĩ khí, "Cô có thể đi rồi..."

Trái tim Giản Mạt "bốp" một tiếng rơi khỏi lồng ngực, cô trừng mắt một cái sau đó liền nhanh chóng thu hồi tầm mắt, xoay người đứng dậy mở cửa,

https://thuviensach.vn

nhanh chóng đi ra ngoài... Căn bản mặc kệ Giản Hành liệu có ra khỏi đó hay không.

"Anh Hạo, cứ như vậy thả con bé kia ra sao?" Có người ái muội trêu đùa hỏi.

Khóe miệng Trầm Hạo nâng lên, "Nghe nói... Cố Mặc Hoài muốn trở về?"

"Phải, tin tức nói như thế... Hình như là vì lễ kỷ niệm đầy năm của Đế Hoàng!"

Trầm Hạo quay đầu lại nhìn về phía người đàn ông đang nói, hừ lạnh một tiếng, "Năm đó dùng người phụ nữ này muốn Cố Bắc Thần mắc bẫy, cuối cùng ai biết được chuyện đó lại không thành công..." Nói xong, đáy mắt hắn trở nên thâm sâu, "Chỉ có điều... Xem ra Cố Bắc Thần đã ngủ cùng với nữ nhân này!"

Chỉ có điều, lúc đó tuy rằng không bắt được tại trận, nhưng mọi người đều biết đã có chuyện ngoài ý muốn xảy ra...

Nghĩ đến chỗ này, đáy mắt Trầm Hạo trở nên thâm sâu, lập tức đi đến bàn trà, cầm lên một lon bia sau đó nhấp một hớp, đáy mắt có cảm xúc khác thường lướt qua.

Âm nhạc điếc tai nhức óc giống như một cây chùy lớn đập vào trái tim Giản Mạt, cô siết chặt nắm tay, thẳng lưng ra khỏi quán bar.

"Tiểu Mạt..."

"Anh không được gọi tôi như vậy!" Giản Mạt xoay người, hướng phía về phía Giản Hành, nghiến răng nghiến lợi gào thét, "Giản Hành, kiếp trước có lẽ tôi đã làm nhiều việc sai trái cho nên kiếp này mới phải trở thành em gái của anh --"

https://thuviensach.vn

Trên đường có người đi đường lui tới, nhao nhao ghé mắt qua nhìn...

Cũng may sắc trời đã tối đi, gốc độ tia sáng cũng không chiếu tới mặt Giản Mạt. Bằng không, mọi người ở đây nhất định sẽ nhận ra cô chính là nữa chính trong tin đồn với Tô Quân Ly!

"Hôm nay chỉ là ngoài ý muốn... Anh bị bọn họ gài bẫy!" Giản Hành giải thích, "Anh rõ ràng đã giành chiến thắng!"

Giản Mạt tuyệt vọng nhìn Giản Hành, khóe miệng mấp máy, cuối cùng cũng không nói gì, chỉ cười chế nhạo "A" một tiếng, lập tức xoay người bắt một chiếc xe taxi, sau đó liền rời đi...

Sau khi Giản Mạt lên xe vẫn giữ trạng thái trầm mặc, tài xế hỏi cô muốn đi đâu mấy cô cũng không nói, cuối cùng tài xế đành phải khởi động xe, chậm rãi chạy về phía trước.

Bên ngoài, đèn neon đã chiếu sáng khắp thành phố Lạc Thành, rõ ràng khắp nơi đều rất náo nhiệt, nhưng mà... Trái tim Giản Mạt lại rất trống rỗng, rất trống rỗng!

Cúp mắt xuống, tay cô vẫn đang siết chặt di động, Giản Mạt cắn môi, sau đó gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần...

"Nếu như một mình em đang ở trên đường... Ông xã, lúc này anh có dám bỏ tất cả công việc để đi tìm em không?"

ChânCố Bắc Thần vừa bước vào cửa hộp đêm Thiên Đường Dạ, tầm mắt nhìn Lệ Vân Trạch, không biết hắn ta đang tranh luận chuyện gì với Lệ Cẩn Tịch, di động ở trong túi đột nhiên vang lên.

Hắn vừa vào phòng vừa lấy điện thoại ra, mở tin nhắn... Nhìn nội dung, lập tức ngừng bước chân.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, sau đó không nói lời nào liền xoay người đi ra ngoài..."Bắc Thần?" Lệ Vân Trạch gọi tên hắn, "Tại sao mới tới liền rời đi như vậy?"

Lệ Cẩn Tịch lập tức nhảy đến, "Cố Bắc Thần, tôi có lời muốn nói với anh... Anh đang định đi đâu vậy?"

"Hiện tại có chút chuyện, chuyện của cô để nói sau đi!" Chân Cố Bắc Thần không ngừng bước ra ngoài, thuận thế cúi đầu chuẩn bị trả lời tin nhắn.

"Không được, cần phải nói hôm nay!" Lệ Cẩn Tịch nhanh chóng bước về phía trước, kéo Cố Bắc Thần lại, "Nếu không buổi tối tôi ngủ không được."

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhìn trên màn hình đã thông báo một chữ "Sẽ đến", sau đó ấn nút tắt đi, đồng thời nhìn về phía Lệ Cẩn Tịch, có chút lãnh đạm nói: "Cô dù sao cũng có thói quen làm cú đêm rồi..."

"..." Khóe miệng Lệ Cẩn Tịch trở nên co quắp, liền thấy Cố Bắc Thần đã rút cánh tay ra, sau đó nhấc chân chuẩn bị rời đi, "Là về Thẩm Sơ!" Cô ta vội vàng nói, "Nguyên nhân năm năm trước vì sao cô ấy lại rời đi... Bắc Thần, chuyện gì so với chuyện này quan trọng hơn?"

Cố Bắc Thần bỗng nhiên ngừng bước chân, đôi mắt sắc bén nhìn về phía Lệ Cẩn Tịch...

Lệ Cẩn Tịch có chút đắc ý, "Hôm nay tôi đi ăn cơm cùng với a Sơ, thế nhưng trong lúc vô tình biết được nguyên nhân lúc trước rời đi của cô ấy... Bắc Thần, có muốn nghe không?"

Lời của cô ta vừa nói xong, di động của Cố Bắc Thần liền rung lên.

Cố Bắc Thần cụp mắt nhìn...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt: Em đang ở trên đường chờ anh, anh có thể đến đây tìm em không...

Những lời nói nghiêm túc như vậy không giống với tác phong của Giản Mạt, thế nhưng, trái tim của Cố Bắc Thần lại bởi vì những lời này bỗng nhiên trở nên khẩn trương... Hình như những lời này giống như một sợi dây thừng siết chặt trái tim của hắn, khiến hắn cảm thấy ê ẩm đau.

Đáy mắt Cố Bắc Thần nhìn chằm chằm tin nhắn, dần dần trở nên thâm thúy không thấy đáy, giống như một hố sâu, làm cho người ta đoán không ra tâm tư lúc này của hắn.

Lệ Cẩn Tịch không biết là ai gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần, đang rất tò mò, liền nghe Cố Bắc Thần nói: "Ngày mai tôi tìm cô..." Sau đó, hắn đã nhanh chóng sải bước rời đi.

Lệ Cẩn Tịch sững sờ ở tại chỗ, cô có chút phản ứng không kịp... Bắc Thần không phải rất muốn biết nguyên nhân rời đi của A Sơ hay sao?

Nhưng hiện tại... Là tình huống gì đây?

Sau khi Cố Bắc Thần ra khỏi Thiên Đường Dạ, nhanh chóng di chuyển xe hòa vào dòng xe cộ, đồng thời lấy điện thoại ra, bấm vào dãy số của Giản Mạt.

Khúc dương cầm mềm mại vang lên khiến cho Cố Bắc Thần nhíu mày, rõ ràng hai năm qua Giản Mạt luôn để một bản nhạc chờ duy nhất, nhưng bây giờ lại đổi sang một bản piano, lúc này trong lòng hắn cảm thấy rất khó chịu...

Ồ, là bởi vì Tô Quân Ly!

Cố Bắc Thần cũng không phản bác lại ý nghĩ của mình như vậy, đôi mắt như ưng nhẹ híp lại, giẫm chân ga, nhanh chóng tăng tốc độ.

https://thuviensach.vn

Khi điện thoại có tín hiệu trả lời, trong nháy mắt Cố Bắc Thần liền hỏi: "Em đang ở đâu?"

Giản Mạt trầm mặc, "Anh thật sự tới tìm em?"

"Ừ!" Cố Bắc Thần cố ý lạnh lùng trả lời.

Giản Mạt đứng ở lối vào nhốn nháo của ga tàu điện ngầm, nhìn màn hình đối diện đang phát quảng cáo về hội thảo của Đế Hoàng, cô xúc đọng đến mức đáy mắt đã xuất hiện hơi ẩm, "Nếu như em không nói, anh có thể tìm được em hay sao?"

Cô không quan tâm bây giờ Cố Bắc Thần có đang rảnh hay không, nhưng bởi vì cô nhắn tin cho hắn, hắn nhất định sẽ tới tìm cô... Người đàn ông này dù cho không thể yêu, nhưng cũng khiến cô có những suy nghĩ tham lam!

Cố Bắc Thần nhướn nhẹ mày, nghe thấy trong điện thoại của Giản Mạt truyền đến thanh âm ầm ĩ xung quanh, dửng dưng mở miệng: "Ra hạn một giờ, Giản Mạt... Nếu như sau một giờ anh không tìm được em, anh sẽ đáp ứng bầy kỳ yêu cầu nào của em!"

"Như vậy thì nếu như anh có thể tìm được em..." Giản Mạt cười, thanh âm mang một vẻ quyến rũ, "Em cũng sẽ đáp ứng bất kỳ yêu cầu nào của anh!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Một Giờ Của Tình Yêu

Edit: Cố Tư Yên (@editor_CoTuYen)

Giản Mạt cúp điện thoại, nhìn thời gian... Bây giờ đã là 19:47 phút tối!

Đưa điện thoại di động bỏ vào trong túi xách, Giản Mạt nhìn chằm chằm vào màn hình lớn của trung tâm mua sắm ở phía đối diện, nhìn từng cái từng cái quảng cáo, dường như thời gian trôi qua rất nhanh... Nhưng lại rất chậm.

Giản Mạt không biết Cố Bắc Thần có thể tìm được cô hay không, chỉ là... Trong một giờ chờ đợi, cô nghĩ, những ký ức đó sẽ lưu lại trong cuộc sống của cô, không có cách nào phai mờ dấu vết.

Sau khi Cố Bắc Thần tắt điện thoại của Giản Mạt liền gọi điện cho Tiêu Cảnh, “Điều tra những trung tâm mua sắm có gắn màn hình ngoài trời thường xuyên phát quảng cáo về hội thảo của Đế Hoàng, nói cụ thể những nơi đó cho tôi?”

“Hả?” Tiêu Cảnh trong lúc nhất thời không kịp phản ứng.

Cố Bắc Thần tức thì trầm mặt, nhưng không đợi hắn lại mở miệng, Tiêu Cảnh đã vội vàng nói: “Hai phút!” Dứt lời, hắn đã cúp thẳng điện thoại.

Không đến hai phút, Tiêu Cảnh đã gửi địa chỉ của những màn hình hiển thị bên ngoài của tất cả các trung tâm mua sắm có phát quảng cáo về hội thảo của Đế Hoàng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần dừng xe ở ven đường, lựa chọn dựa theo những động tĩnh truyền ra từ trong điện thoại của Giản Mạt, sau đó rời xe đi, phóng như bay hướng đến ba nơi cuối cùng đã được xác định cụ thể...

Lúc ấy nếu hắn không nghe lầm, Giản Mạt hắn là đang ở gần ga tàu điện ngầm, hắn nghe thấy bên cạnh cô có người nhắc tới ga tàu điện ngầm.

Các trung tâm có quảng cáo, chỉ có ba nơi là ở gần ga tàu điện ngầm!

Đến nơi thứ hai, Cố Bắc Thần không tìm được người, hắn không chút do dự đi đến nơi cuối cùng.

Ở câu lạc bộ Thiên Đường Dạ, Lệ Cẩn Tịch sống chết cũng không nghĩ ra, cũng không hiểu.

“Vân Trạch, hiện tại Bắc Thần đang xảy ra tình huống nào vậy? Chị thế nào cũng không biết, có chuyện gì so với chuyện của A Sơ còn quan trọng hơn?” Lệ Cẩn Tịch nhíu mày, “Huống hồ, lúc này là buổi tối... Nhưng cho dù là ban ngày, nếu như là chuyện của công ty thì so với chuyện tình cảm cũng phải lượng thứ chứ.”

Lệ Vân Trạch liếc xéo Lệ Cẩn Tịch, lập tức cụp mắt nhìn ly rượu đỏ trong tay... Ánh đèn mơ màng chiếu xuống, đem dung dịch màu đỏ của rượu nổi bật một cách kỳ lạ, màu đỏ tươi giống như màu của máu.

“Em làm sao biết được?” Lệ Vân Trạch dửng dưng mở miệng, “Lại nói, công ty bên nước ngoài của Đế Hoàng cũng không ít, bình thường cũng có lúc ngoại lệ.”

Lệ Cẩn Tịch có chút tức giận ngồi ở một bên, cúi người cầm một ly rượu, liền hào khí uống một hơi cạn sạch.

Lệ Vân Trạch liếc nhìn kẻ kết tội trên đường một đi không trở lại - Lệ Cẩn Tịch, nhàn nhạt nói câu: “Mấy chuyện tình cảm này, em khuyên chị

https://thuviensach.vn

nên để chính bọn họ tự mình phát triển...” Hắn lắc lư ly rượu rồi nhấp một ngụm, “Một người mà từ trước đến giờ chưa từng nếm trải mùi vị tình yêu thì làm sao hiểu được chuyện tình cảm của người khác!”

“Lệ Vân Trạch, em dám nói với chị như vậy hả?” Lệ Cẩn Tịch hướng phía hắn liền quát, “Chẳng lẽ em không giống chị sao...”

Lệ Vân Trạch lười cùng Lệ Cẩn Tịch tranh luận, uống một hớp rượu sau đó mới hỏi: “Tuy nhiên... lúc trước tại sao Thẩm Sơ lại muốn đi?”

“Chị không nói cho em biết đấy!” Lệ Cẩn Tịch tức thì tỏ vẻ kiêu ngạo, “Ngày mai nếu như Bắc Thần không đến cầu xin chị, chị cũng sẽ không nói!”

Lệ Vân Trạch cười nhạo, cũng không có lòng hiếu kỳ lớn như vậy, thu hồi tầm mắt.

Rượu đỏ ở trên miệng, tinh khiết và thơm nồng, kích thích đầu mũi... khiến đáy mắt Lệ Vân Trạch cũng trở nên thâm sâu.

Lệ Cẩn Tịch không nói chuyện này ra, nhưng hắn thấy... Nếu quả thật là chuyện quan trọng, vậy không phải cứ trực tiếp gọi một cuộc điện thoại là xong sao?

Tin nhắn đó?

Sợ rằng... Là của Giản Mạt?

Cuối thu, buổi đêm gió thổi rất lạnh, một trận gió thổi qua, Giản Mạt liền co rúm lại.

Cụp mắt nhìn xuống thời gian, đã qua tám giờ rưỡi... Có hơn mười phút nữa, nếu Cố Bắc Thần không tìm được cô trong một giờ thì Cố Bắc Thần sẽ

https://thuviensach.vn

đáp ứng cô một điều kiện, lúc này Giản Mạt càng hy vọng có thể thấy được hắn!

Giản Mạt vừa chạy vừa nhảy ở một chỗ cho bớt lạnh, nhìn kim giây từng vòng chuyển động, lòng của cô bắt đầu trở nên nôn nóng cùng lo lắng...

Lạc Thành lớn như vậy, đi được một phần ba đường cũng phải hơn một giờ, hơn nữa còn không có bất kỳ gợi ý nào, liệu Cố Bắc Thần có thể tìm được cô hay không?

“Ôi...” Giản Mạt có chút ảo não nhìn kim phút chỉ vào con số bốn mươi, “Sớm biết như vậy đã cho anh ấy một ít gợi ý rồi, cùng lắm thì rút ngắn thời gian lại... Hiện tại thì hay rồi, đáng đời mày phải đứng ở chỗ này chịu mấy trận gió này, còn mất trật tự như chó đông lạnh như vậy!”

Giản Mạt vừa chạy thành vòng tròn, vừa lầm bầm nói lảm nhảm, biểu tình cực kỳ phong phú...

Cố Bắc Thần dừng xe ở đường cái đối diện, ánh mắt thâm thúy xuyên qua kính chắn gió nhìn Giản Mạt, đôi môi mỏng bất giác nâng lên thành một nụ cười nhạt.

Từng giây từng phút trôi qua, từ khi chạm vào mốc bốn mươi phút đó, Giản Mạt đã vừa nói lảm nhảm vừa nhìn chằm chằm thời gian.

Đã qua bốn mươi lăm, thế nhưng...

Đột nhiên, chuông điện thoại di động truyền đến, mạch suy nghĩ của Giản Mạt còn chưa kịp phản ứng, trên màn hình liền hiển thị “G tiên sinh”.

Giản Mạt ngừng động tác giậm chân, sững sờ nhìn cái người gọi điện đến một lúc lâu, sau đó mới nhận máy, đặt bên tai... Một khắc kia, cô cảm thấy trái tim mình đã quên đập.

https://thuviensach.vn

“Đã một giờ...” Giản Mạt nỗ lực giữ vững bình tĩnh, có chút kiêu ngạo nói, “A Thần, xem ra là anh phải đáp ứng em một điều kiện!”

“Ồ, phải vậy không?” Cố Bắc Thần nhẹ ồ một tiếng, vào đêm nghe thật quyến rũ, giống như đàn cello êm dịu và đầy sức hút.

Giản Mạt khẽ nhíu mày, bị Cố Bắc Thần hỏi ngược lại, trong lòng có chút căng thẳng... Cô vô thức nhìn hai bên, nhưng tầm nhìn không thấy bất cứ điều gì.

Cố Bắc Thần nhìn bộ dạng ngốc nghếch hiếm thấy của Giản Mạt, nụ cười bên khóe miệng trong nháy mắt đã lan tới đáy mắt, "Đối diện về hướng hai giờ... Lên xe!” Dứt lời, hắn cũng không cho Giản Mạt có cơ hội nghi vấn, cúp thẳng điện thoại.

Giản Mạt nghe di động truyền đến tiếng cúp máy “Đô đô đô”, mờ mịt nhìn về hướng hai giờ... Chỉ thấy dưới mảnh ánh sáng khúc xạ, một chiếc Bentley bình tĩnh, trầm ổn dừng lại ở bên lề đường.

Đúng lúc đó, cửa sổ bên cạnh ghế điều khiển hạ xuống, Giản Mạt thẳng tắp chống lại ánh mắt thâm thúy của hắn... Dù cho, ở giữa khoảng cách một dòng xe cộ!

Vào lúc đó, Giản Mạt không biết làm thế nào để mô tả cảm xúc của mình...

Có vui mừng, có hạnh phúc, có cảm động, còn có..... chua chát!

Đúng, còn có chua chát... Loại mùi vị tình yêu đó giống như cô đã từng trải qua rất nhiều lần.

Giản Mạt qua đường cái, cũng không quan tâm có người chú ý hay không, đi thẳng đến ghế lái phụ, “Anh làm thế nào tìm được em vậy?” Cô lên xe, liền hiếu kỳ nhìn về phía Cố Bắc Thần hỏi.

https://thuviensach.vn

“Em cho là ai cũng ngu ngốc như em sao?” Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn Giản Mạt, da thịt trắng nõn của cô bởi vì gió lạnh thổi trúng cho nên có chút ửng đỏ, xinh đẹp động lòng người, làm cho người ta muốn nếm thử.

“...” Giản Mạt lập tức cứng đờ ở tại chỗ.

Cùng một câu mà nói cô hai lần, thực sự được sao?

Giản Mạt bĩu môi, “Gần mực thì đen!”

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nhẹ nâng lên thành một độ cung tà mị, đôi mắt như ưng sâu thẳm nhìn Giản Mạt, “Ừ, coi như cũng có chút thông minh, vẫn biết mình là mực...”

“...” Khóe miệng Giản Mạt co quắp, cảm giác giống như cô đang tự đem chính mình ném vào trong hố.

Đáy mắt tràn đầy ý cười của Cố Bắc Thần dần dần lan tràn ra, lập tức rời đi xe, khi chiếc xe xa hoa nhập vào dòng xe cộ, cùng lúc hắn đó hỏi: “Đêm nay tại sao lại trở nên khác người như vậy, nói đi... Có chuyện gì?”

“Em nhớ anh không được sao?” Giản Mạt mím môi nói.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt sau đó nhìn về phía trước, “Sao vậy, bởi vì anh đã cho em một chiếc thẻ phụ thuộc, cho nên bây giờ em đang đến cảm ơn để lấy lòng kim chủ sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Bà Xã Anh Đi Mất Rồi, Anh Đến Tìm Bà Xã!

"Em đâu có mục đích gì, cũng chỉ muốn trêu đùa anh một chút không được sao?" Giản Mạt bất mãn bĩu môi, đôi mắt đẹp liếc hắn một cái.

Cố Bắc Thần cười, không chọc thủng cảm xúc ẩn chứa sâu trong đáy mắt kia của Giản Mạt, hỏi: “Ăn cơm chưa?”

Vừa tan tầm liền đi đến Devil’s Kiss, một là không có thời gian ăn cơm, hai là không có tâm trạng… Lúc này Cố Bắc Thần vừa nói đến, Giản Mạt cảm thấy có chút đói bụng, nhưng lại không có khẩu vị.

Xe đang đi bắt gặp đèn đỏ ở đoạn giao lộ, Cố Bắc Thần dừng lại, con ngươi nhìn về phía Giản Mạt thật sâu… Ánh mắt hắn sắc bén như đang dò xét nghi phạm, giống như nhất định phải đem điều gì đó của Giản Mạt ra nhìn rõ ràng.

“Vẫn chưa…” Giản Mạt có chút bối rối không dám nhìn thẳng vào mắt Cố Bắc Thần, vội vàng đảo mắt đi chỗ khác nói.

“Muốn ăn gì nào?” Cố Bắc Thần hỏi.

“Gì cũng được mà!” Giản Mạt thuận miệng trả lời.

Cố Bắc Thần lập tức nhíu đôi mày kiếm, có chút bất mãn nói: “Lúc con gái nói gì cũng được thường sẽ làm cho đàn ông rất khó xử đó…”

“Chỉ cần anh không đặt bao hết chỗ sau đó bảo em trả tiền, cũng không đem tặng em cho ông chủ nhà hàng, thì ăn cái gì cũng được hết!” Khóe

https://thuviensach.vn

miệng Giản Mạt hơi cong lên, lần này đừng hy vọng nhìn thấy bộ dáng rơi vào bẫy của cô.

Cố Bắc Thần bị bộ dáng của Giản Mạt làm cho vô cùng vui vẻ: “Ừm, bao hết toàn bộ không cần em phải trả tiền, chúng ta cái gì đó để ăn!" Dứt lời, hắn đột nhiên quay tay lái chuyển hướng.

“Đi đâu vậy?” Giản Mạt có chút hiếu kỳ, không biết người đặt bao hết là ai?

Cố Bắc Thần chỉ nhìn vào mắt Giản Mạt thật sâu, sau đó cười, thần bí nói: “Dẫn em đi tìm một người thông minh hơn em, nhìn xem thế giới của hắn như thế nào."

Giản Mạt bĩu môi, lầm bầm nói: “Có gì giỏi chứ… Đến đó chẳng phải sẽ biết sao?”

“Vậy sao em còn hỏi chứ?” Cố Bắc Thần nhíu mày.

“…” Khóe miệng Giản Mạt co quắp, cuối cùng hậm hực hờn dỗi nằm tựa vai lên ghế ngồi: “A Thần?”

“Hửm?” Cố Bắc Thần đáp nhẹ.

“Vì sao anh lại đến vậy?” Giản Mạt tò mò nhìn Cố Bắc Thần, hỏi.

“Bà xã anh đi mất rồi, anh phải đến tìm bà xã của anh chứ!” Cố Bắc Thần trả lời một cách đương nhiên: “Em cho là vì gì? Hay là…” Hắn cố ý dừng lại một chút, liếc nhìn Giản Mạt: “Em cho là anh sẽ không đến hả?”

“Ừm!” Giản Mạt không hề nói dối trả lời: “Thực ra… Việc mong anh trả lời tin nhắn, em cũng không có tham vọng quá đáng.”

Cố Bắc Thần nhẹ nhíu mày, dường như đối với suy nghĩ này của Giản Mạt có chút không vui… Nhưng mà, nghĩ đi nghĩ lại, nếu như là trước đây,

https://thuviensach.vn

hắn có thể thực sự sẽ không trả lời!

Nhất là… Sự việc năm năm trước! Mặc dù, có thể là do Lệ Cẩn Tịch chỉ cố ý nói với hắn hắn như vậy…

“Mạt nhi!”

“Hửm?” Giản Mạt vô thức đáp lời, nhưng lập tức có chút kinh ngạc nhìn Cố Bắc Thần.

Bình thường chỉ có những lúc ở nhà bà nội hoặc là nhà chị hai Cố Từ, Cố Bắc Thần mới có thể giả vờ gọi cô như vậy, lúc này đột nhiên thần kinh sao?

Thái dương Cố Bắc Thần nhẹ động, muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng lại thôi…

Giản Mạt bất mãn chu miệng, lập tức thu hồi tầm mắt… Thế nhưng khi tầm mắt của cô chạm đến cảnh vật hai bên đường bên ngoài, cô vô thức liền nhíu mày.

Lúc đợi được Cố Bắc Thần dừng lại ở Devil’s Kiss, trong nháy mắt Giản Mạt mở to mắt nhìn!

“Anh sẽ không phải là dẫn em đến quán bar ăn cơm chứ?” Giản Mạt bởi vì khẩn trưởng, âm thanh có phần cao hơn bình thường.

Cố Bắc Thần cười cười: “Để em nếm thử tay nghề của Long lão đại một chút thôi…” Dứt lời, hắn cũng không chú ý đến vẻ mặt của Giản Mạt đột nhiên biến sắc, xoay người xuống xe, sau đó vòng qua ghế lái phụ mở cửa xe cho cô.

Giản Mạt nhìn tấm bảng Devil’s Kiss đang phát ra nhiều ánh sáng biến hóa đủ màu khác nhau, âm thầm nuốt nuốt nước bọt xuống, không biết lúc

https://thuviensach.vn

cô đến đây Long Kiêu có biết hay không.

“A Thần…” Thanh âm của Giản Mạt lộ ra chút mệt nói: “Em đột nhiên có chút không thoải mái!”

Cố Bắc Thần cau mày, cúi người đưa mắt nhìn về phía Giản Mạt: “Làm sao vậy?”

Giản Mạt cũng không biết là bởi vì chống cự lại chuyện hai năm trước mà dạ dày trở nên khó chịu, hay là muốn giấu giếm việc bị Cố Bắc Thần biết mà dạ dày lại càng đau khẩn trương hơn, nói chung... Cô lúc này là thật thư không thoải mái.

Cố Bắc Thần nhìn sắc mặt trắng bệch của Giản Mạt, ưng con ngươi nhẹ vỗ vỗ, khi thấy trán Giản Mạt túa ra một tầng mồ hôi mỏng, mi tâm càng nhíu chặt hơn: “Dạ dày không thoải mái sao?” Hắn nhẹ nói, nhìn Giản Mạt tay đang ôm dạ dày.

Giản Mạt lúc này đâu có cách nào khác, vội vàng gật đầu.

Cố Bắc Thần không nói hai lời liền đóng cửa xe lại, sau đó sải bước đi về ghế lái, lên xe thắt dây ăn toàn, khởi động xe, sau đó nhấn chân ga chạy đi, làm một mạch rất lưu loát: “Anh đưa em đến bệnh viện.”

“Em về nhà nghỉ ngơi một chút là được rồi…” Giản Mạt vội vàng nói.

Cố Bắc Thần ngưng mi tâm liếc nhìn Giản Mạt, có chút tức giận hỏi: “Không phải là con gái tụi em ai cũng sợ bệnh viện đấy chứ?”

Giản Mạt nhìn về phía Cố Bắc Thần, những lời này của hắn vừa phát ra, cô đã tự giễu nâng khóe môi, đè cảm xúc khổ sở đang càng ngày càng lớn kia xuống, nâng khóe miệng nói: “Ai lại thích đi bệnh viện chứ? Nếu có người thật sự thích đi bệnh viện thì đúng là ra cửa quên uống thuốc đó…”

https://thuviensach.vn

“…” Con ngươi Cố Bắc Thần trầm xuống, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc.

Cuối cùng, Cố Bắc Thần không đưa Giản Mạt đến bệnh viện, hai người trực tiếp về Nhuận Trạch Viên.

Cố Bắc Thần dừng xe, thấy sắc mặt vẫn trắng bệch như trước của Giản Mạt, trầm mặt một lúc sau đó đi qua bế cô ra khỏi xe, sau đó đi vào thang máy.

“Em đỡ hơn nhiều rồi…” Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần lạnh mặt, yếu ớt nói: “Vừa rồi đau muốn chết."

Cố Bắc Thần không nói lời nào, chỉ là môi mỏng nhẹ mím lại.

Giản Mạt cũng không nói nữa, ngoan ngoãn tựa đầu vào khuỷu tay của Cố Bắc Thần, cho đến khi hắn đặt cô lên giường: “Cái kia…”

“Im lặng!” Cố Bắc Thần không vui quát cô, lập tức lấy điện thoại di động ra gọi cho Lệ Vân Trạch: “Đến Nhuận Trạch Viên nhanh lên.”

Ở đầu dây bên kia, Lệ Vân Trạch còn chưa kịp phản ứng lại, trong điện thoại đã truyền ra tiếng “tút tút” cắt đứt cuộc gọi. Hắn sửng sốt một lúc, sau đó mới có cảm giác mình quả thực là “giao hữu vô ý”* mà!

*giao hữu vô ý: kết bạn bừa bãi, không biết chọn bạn chơi cùng.

Hắn có phải là người thừa kế duy nhất của bệnh viện Hoa Khang, đệ nhất bệnh viện tư trên toàn quốc không vậy?

Hắn là bác sĩ điều trị chính của ngoại khoa và khoa giải phẫu thần kinh hai lớp cao cấp lừng danh đấy?

Vì sao hiện tại hắn cứ như trở thành bác sĩ gia đình tùy hứng được gọi thì đến vậy? Còn là khám miễn phí nữa chứ…

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?” Lệ Cẩn Tịch thấy vẻ mặt khổ sở của Lệ Vân Trạch, tò mò hỏi.

Thanh âm nặng nề của Lệ Vân Trạch vang lên: "Chúa gọi, muốn em đến hầu hạ hắn ta..." Dứt lời, hắn đã đứng dậy đi ra ngoài.

Lệ Cẩn Tích tức thì lên tiếng: “Nè nè, em với Bắc Thần làm cái gì vậy hả… Người còn chưa tới đông đủ, hai người các em liền trước sau đi rồi, tính làm cái gì đấy?”

“Chị cùng với bạn bè vui vẻ đi!” Lệ Vân Trạch không nói được nhiều, mở cửa phòng bao đi mất, để lại Lệ Cẩn Tịch bất mãn ở bên trong càng kêu càng to hơn.

Lệ Vân Trạch lái xe đến Nhuận Trạch Viên, hắn cảm thấy tên Bắc Thần kia lần này đúng là hay thật mà… Trước kia cho dù có là Thẩm Sơ đi chăng nữa, hắn cũng không đem mình biến thành bác sĩ gia đình để tên kia sai khiến đâu!

Tuy nhiên… như vậy cũng tốt!

Nếu so với Thẩm Sơ, hắn càng thích Giản Mạt chỉ mới gặp mặt được vài lần kia hơn… Đừng hỏi hắn vì sao, đều là cảm giác cả thôi!

Lệ Vân Trạch ấn chuông cửa, sau đó dựa vào tường cạnh cửa chờ…

Không đầy một lát, cửa liền mở ra, Lệ Vân Trạch liền đối diện với gương mặt đen kịt của Cố Bắc Thần: "Ô, chuyện gì mà nhăn nhó vậy?"

“Dạ dày của Giản Mạt không thoải mái, nhưng lại không muốn đi bệnh viện!”

Lệ Vân Trạch nhẹ nhíu mày kiếm, ánh mắt thâm thúy nhìn Cố Bắc Thần, nửa đùa nửa thật nói: “Đau dạ dày lại không chịu đi bệnh viện… Điểm này

https://thuviensach.vn

thật giống với Thẩm Sơ nha!”

Nói, hắn chú ý đến biểu tình biến hóa trên mặt Cố Bắc Thần, muốn xem xem… Bắc Thần hiện tại rốt cuộc có biết rõ mình muốn cái gì, muốn ai hay không?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Không Theo Tình Tiết Cốt Truyện

Edit: An Triệu

Sắc mặt Cố Bắc Thần cũng không có quá nhiều thay đổi, nhưng ánh mắt lạnh lùng lại đang nhìn Lệ Vân Trạch, trong ánh mắt lộ ra chút cảnh cáo.

Lệ Vân Trạch nhún nhún vai, cũng hiểu rõ bây giờ ở địa điểm này mà đi hỏi cái vấn đề này thì có phần không thích hợp... Hắn cất bước vào phòng, "thông thạo" đi tới phòng ngủ.

"Giản Mạt chuyển đến Nhuận Trạch viên bao lâu rồi?" Lệ Vân Trạch vừa đi vừa bất mãn nói, "Tớ chỉ tới hai lần... Cậu và cô ấy ở Lam Trạch viên cũng được hai năm, tớ một lần đều không có qua. Hoàn toàn chính là vấn đề phong thuỷ..."

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ đi theo sau lưng Lệ Vân Trạch mặt trở nên càng trầm.

Giản Mạt ngượng ngùng nhìn về phía Lệ Vân Trạch, "Chuyện này... Lại làm phiền anh rồi." Cô liếc mắt nhìn Cố Bắc Thần một cái, có hơi lung túng xấu hổ.

Lệ Vân Trạch quay đầu lại nhìn sắc mặt âm trầm của Cố Bắc Thần, tà mị cong cong khóe môi sau cúi người, "Tôi là bác sĩ, nên mà..." Hắn cười nhạo thông báo, bắt đầu tiến hành kiểm tra, thỉnh thoảng thì hỏi Giản Mạt một ít vấn đề.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần khoanh tay đứng ở một bên, cũng không quấy rầy Lệ Vân Trạch kiểm tra, chỉ là... Theo câu hỏi của Lệ Vân Trạch, ánh mắt hắn dần dần tịch mịch, thật yên tĩnh, thâm thúy.

"Giản Mạt, em không mang thai đứa bé nào cả..." Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, "Ăn uống có điều độ không?"

Giản Mạt mím môi, mấy ngày này liên tiếp có chuyện xảy ra, cô làm gì có khẩu vị ăn uống.

"Em đang giảm béo!" Giản Mạt thuận miệng bịa chuyện.

Mắt ưng của Cố Bắc Thần sắc bén quét mắt nhìn Giản Mạt từ trên xuống, "Gầy đến mức không có cảm giác, còn muốn giảm béo?"

"..." Khóe miệng Giản Mạt lập tức run rẩy, tầm mắt theo bản năng nhìn về phía Lệ Vân Trạch, thấy hắn đang cười, "đùng" một cái, ngượng ngùng đỏ mặt.

"Thích chưng diện đã là thiên tính của phụ nữ..." Lệ Vân Trạch phá vỡ sự xấu hổ nói, "Thế nhưng, thân thể quan trọng hơn." Nói xong, hắn nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Có điều, dạ dày của Giản Mạt bị nhiễm lạnh, gặp chuyện khẩn trương nên khiến dạ dày co rút, có thời gian rảnh vẫn nên mang em dâu đến bệnh viện kiểm tra, đừng để thân thể lưu lại mầm bệnh."

Lệ Vân Trạch nhìn về phía Giản Mạt, môi mấp máy, muốn nói nhưng lại thôi...

Giản Mạt áp lực quá lớn, tâm sự quá nặng... Khiến cho dạ dày co rút, nếu không bồi dưỡng thật tốt, về sau vấn đề chắc chắn sẽ nghiêm trọng.

Tuy nhiên, mỗi người đều có chuyện riêng của mình, Giản Mạt cũng có áp lực cùng tâm sự nên hắn rốt cuộc cũng không tiện nói.

https://thuviensach.vn

"Tớ đi lấy một ít thuốc đưa tới..." Lệ Vân Trạch thu hồi tầm mắt, cố ý nhìn về phía Cố Bắc Thần ra tín hiệu.

"Ừm." Cố Bắc Thần lạnh nhạt đáp, nhìn Giản Mạt sau đó xoay người đi ra ngoài phòng ngủ.

Lệ Vân Trạch đi theo ra ngoài, tới phòng khách, Cố Bắc Thần mới hỏi: "Có phải còn chuyện gì hay không?"

"Ánh mắt thật bén..." Lệ Vân Trạch cười cợt sau đó nghiêm túc nói, "Giản Mạt chịu áp lực quá lớn, như vậy đối với thân thể là không tốt."

Cố Bắc Thần cau mày... việc thiết kế cho Đế Hoàng đã có được, cô còn áp lực việc gì?

Nhìn bộ dáng ủ dột của Cố Bắc Thần, Lệ Vân Trạch âm thầm lắc đầu hỏi: "Thuốc có cần mang đến không?"

"Không cần, lát nữa sẽ cho cô ấy uống chút hồng trà gừng!" Thanh âm nặng nề của Cố Bắc Thần phát ra.

Lệ Vân Trạch cười cười, "Cũng được... Dạ dày của em dâu bị lạnh, hơn nữa thần kinh cũng căng thẳng khiến cho dạ dày co rút. Uống hồng trà gừng ấm dạ dày hơn so với uống thuốc..." Hắn tạm ngừng, "Không có việc gì thì tớ đi trước."

Cố Bắc Thần không giữ Lệ Vân Trạch, hắn cũng vừa mới thấy sắc mặt Giản Mạt tái nhợt có chút khẩn trương...

Trong tủ lạnh vẫn còn gừng cùng đường đỏ, Cố Bắc Thần thông thạo làm hồng trà gừng cho Giản Mạt ấm dạ dày.

Uống hồng trà gừng, Giản Mạt nhớ tới lần trước cũng vì dạ dày không thoải mái, mà có cơ hội được uống trà Cố Bắc Thần tự tay chế biến... Cô là

https://thuviensach.vn

người thứ hai, người thứ nhất là Thẩm Sơ, cái này là điều dĩ nhiên, cũng không thay đổi được.

"Em đói bụng..." Giản Mạt có chút hờn dỗi nói.Cố Bắc Thần lạnh mặt, ngay sau đó định gọi điện thoại kêu cơm hộp.

"Ông xã..." Giản Mạt đột nhiên ôm lấy cổ Cố Bắc Thần, lấy lòng hôn lên khóe môi hắn một cái, "Anh làm cho em đi!"

Bởi vì Giản Mạt vừa mới uống hồng trà gừng, bên miệng thoang thoảng hương thơm ngọt, Cố Bắc Thần bị cô hôn như vậy, tiếng nói trực tiếp khàn khàn: "Em chắc chứ?"

Giản Mạt vô tội chớp mắt, mắt cô thật đẹp, bởi vì vui vẻ mà hơi hơi cong lên, giống như ánh trăng non, rất có linh khí.

Đôi mắt giống như nhiễm phải bầu trời đêm, càng thêm trong vắt thanh khiết, trong sáng như sao.

"Chắc chắn!" Giản Mạt lại lấy lòng hôn lên môi Cố Bắc Thần, "Vậy... Anh có làm hay không?"

Cố Bắc Thần nhíu mày, vốn định muốn cự tuyệt, nhưng nhìn đến đáy mắt Giản Mạt tràn ra sự trông đợi, vẫn là gật đầu, "Em đừng hối hận là tốt rồi!"

"Ông xã thật tốt!" Gò má Giản Mạt cọ cọ lên mặt Cố Bắc Thần, chiếm được chút tiện nghi liền ra vẻ nói, "Tủ lạnh có nguyên liệu nấu ăn..."

"Giản Mạt, chờ sau khi anh làm xong em nhất định phải ăn..." Cố Bắc Thần nhướng mi nói.

Giản Mạt gật gật đầu, hồng trà gừng tự tay làm có thể ngon đến vậy... có khi tay nghề nấu ăn của Cố Bắc Thần sẽ rất giỏi đi!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng... cái mà Giản Mạt thấy được chỉ mới là sự khởi đầu, vẫn không thể đoán được kết cục.

Cố Bắc Thần vì Giản Mạt đang chờ mong, đi làm bữa tối... Thời gian hơn nửa tiếng, ba món ăn cùng một nồi cơm đã được làm xong!

Giản Mạt cảm thấy tốc độ này tuyệt đối là trình độ của đầu bếp, lòng tràn đầy chờ mong liền theo lời gọi của Cố Bắc Thần đi xuống nhà ăn, dọc theo đường đi còn hưng phấn hỏi: "A Thần, anh nhất định thường xuyên nấu ăn đi? Tốc độ thật nhanh!"

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn về phía Giản Mạt, "Lần đầu tiên... Em cũng là người đầu tiên nếm thử!"

Giản Mạt vừa nghe xong, trong lòng nói không vui thì chính là gạt người... Hồng trà gừng là người thứ hai, ăn cơm hắn làm lại là người đầu tiên.

Nhưng mà, khi Giản Mạt đứng trước bàn ăn, nhìn trên bàn cơm sơn màu đen kia chính là bàn đồ ăn với ba món, còn có một nồi nước cũng không biết là cơm hay là cháo, cả người cô đều kinh ngạc tới choáng váng.

"Đây là cái quỷ gì vậy?" khóe miệng Giản Mạt run rẩy nhìn về phía Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần bình tĩnh nhìn Giản Mạt, rồi mới nói tên món ăn: "Thịt kho tàu, khoai tây thái sợi chua cay... Khụ khụ..." Mắt hắn nhìn vào món "Khoai tây sợi" trên bàn ăn được cắt to bằng cả ngón út của hắn, liền nhanh chóng sửa miệng thành, "Khoai tây chua cay, còn có rau xào thịt!"

Nghe hắn nói hết tên món ăn, khóe miệng Giản Mạt liền run rẩy, thậm chí dạ dày vừa mới tốt lên cũng co quắp theo...

https://thuviensach.vn

"Lần đầu tiên làm." Cố Bắc Thần hơi hơi nhướng mày, "Đều là em yêu cầu, cho nên, em ăn đi!"

Giản Mạt thật sự không muốn đả kích Cố Bắc Thần, thế nhưng, những món đen sì này làm sao mà ăn?

"Như thế nào lại không phát triển giống như trong cốt truyện vậy?" Giản Mạt nghẹn họng từ lúc nãy đến giờ, lúc này mới thống khổ kêu rên.

"Hả?" Cố Bắc Thần nhẹ kêu lên một tiếng, không hiểu cô đang nói gì.

Vẻ mặt Giản Mạt đầy đau khổ, "Tiểu thuyết ngôn tình không phải đều có tình tiết bá đạo tổng tài đẹp trai, tinh thông mọi thứ... Dù không biết làm cơm, cũng có thể búng tay ra một bàn tiệc thịnh soạn hay sao?"

Cố Bắc Thần khinh thường nhìn Giản Mạt, "Ấu trĩ!"

"..." Giản Mạt đã không có dũng khí duỗi chiếc đũa lần thứ hai, có thể thấy được bộ dạng "Chính em yêu cầu thì phải gánh vác hậu quả" của Cố Bắc Thần, cô vạn phần rối rắm gắp "Khoai tây sợi".

Đáng tiếc, Giản Mạt thật sự không cho vào miệng, cuối cùng đáng thương nhìn Cố Bắc Thần nói: "Ông xã, hay là chúng ta kêu cơm hộp đi..." Cô nói xong, lại lấy lòng nói, "Nếu không, em làm lại một lần nữa?"

"Không được!" Cố Bắc Thần bày ra vẻ mặt không được thương lượng, "Nhất định phải ăn hết..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Một Đêm Ấm Áp

“Dạ dày của em không được khỏe...” Giản Mạt bắt đầu chơi xấu, buông đũa xuống, “Cấp độ nấu ăn của anh, đến cả chó cũng không thèm ăn!”

“Em là chó sao?” Cố Bắc Thần nhíu mày hỏi.

Giản Mạt thở phì phì trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, “Đương nhiên không phải!”

“Cho nên... Em ăn đi!” Cố Bắc Thần lãnh đạm nói.

“...” Giản Mạt thật tình thấy chỉ số thông minh của chính mình hoàn toàn không có bằng cấp, vì sao cứ mỗi lần nói được dăm ba câu cô liền đem chính mình rơi vào hố như thế này?

Môi mỏng của Cố Bắc Thần nâng lên ý cười, như có như không, giống như đang cười trên nỗi đau của người khác, “Vừa nãy không phải em muốn anh làm cơm cho em sao...”

Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi nói, “Đây là lần đầu tiên anh làm cơm, có phải bởi vì Thẩm Sơ biết trình độ làm cơm của anh có thể hại độc chết người hay không?” Cô tức giận hỏi.

Đáy mắt Cố Bắc Thần đột nhiên trầm xuống, “Có cần anh làm thêm mấy món nữa không?”

Giản Mạt không chú ý Cố Bắc Thần đang có cảm xúc không thích hợp, chỉ lo lắng nhìn mấy món ăn đen thui ở trên bàn... Cô chớp mắt, sau đó gắp

https://thuviensach.vn

một thịt mà qua nửa cuộc đời rồi cô vẫn chưa từng ăn, thừa dịp Cố Bắc Thần không chú ý, liền bỗng nhiên đưa vào trong miệng của hắn.

Cố Bắc Thần tức thì nhíu mày, miếng thịt kia mặn đến mức kích thích đầu lưỡi của hắn...

“Ăn ngon không?” Giản Mạt chớp mắt vô tội, bởi vì nhịn cười, cho nên thân thể của cô đều đang run rẩy.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần tức thì tối sầm lại, “Em còn chưa thưởng thức món ăn này, có thể nếm thử!” Nói xong, hắn vươn đũa ra gắp, chuẩn bị đuổi theo Giản Mạt.

Đáng tiếc, Giản Mạt đã chạy ra xa...

“Mấy món này của anh đem so với mấy đứa học sinh tiểu học, bọn nó còn làm ngon hơn, anh ngay cả một học sinh tiểu học cũng không bằng ha ha...” Giản Mạt không nể nang mặt mũi của hắn, vui vẻ cười nói.

Cố Bắc Thần để đũa xuống liền nhanh chóng đuổi theo Giản Mạt, muốn bắt cô nếm thử mùi vị của miếng thịt... Hai người trưởng thành đuổi bắt nhau trong phòng khách rộng lớn, đôi khi còn kèm theo tiếng cười đắc ý của Giản Mạt.

Đáng tiếc, tiếng cười của cô không duy trì mấy giây, người đã bị Cố Bắc Thần bắt được, sau đó bởi vì quán tính, cô thuận thế đâm vào lồng ngực của hắn...

Giản Mạt hơi ngửa đầu, tươi cười vẫn còn trên mặt, khi tầm mắt cô nhìn vào đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần, nụ cười dần dần tắt... Tuy nhiên qua giờ khắc chơi đùa này, dường như thoáng cái liền trở lại vẻ yên tĩnh.

Mắt Cố Bắc Thần nhìn sâu vào mắt Giản Mạt, đây là lần đầu tiên cô ở trước mặt hắn thoải mái cười giống như một đứa nhỏ như vậy...

https://thuviensach.vn

Có thứ gì quay về giữa tầm mắt hai người, dần dần vượt qua tầm mắt đối phương, thẳng tắp chọc vào tim... Một khắc kia, không có bất kỳ tác động bên ngoài nào, thiên lôi câu động địa hoả*, mọi sự việc đều thuận theo tự nhiên.

(*) Thiên lôi câu động địa hỏa:

- Nghĩa đen: Thiên lôi (lửa trời) dẫn động địa hỏa (lửa đất).

- Nghĩa bóng: Ám chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa đôi tình nhân. Một bên là "thiên lôi", một bên là "địa hỏa", vậy thì nếu ở gần nhau thì... bén bén bén... cháy cháy cháy...

Quần áo rơi lả tả đầy trên mặt đất của phòng khách, bên trên sofa, dưới tấm thảm bằng nhung chính là nơi có điều kiện tốt nhất để làm một chiến trường rực cháy lửa tình...

Tiếng thở dốc thô dát, tiếng rên rỉ kiều mị, giao hòa với nhau tạo thành một khúc hòa âm vang lên suốt cả buổi tối!

Giản Mạt cho rằng khi mình đến quán bar và nhìn thấy tên xã hội đen kia thì sẽ nảy sinh tâm lý chống cự đối với Cố Bắc Thần... Thế nhưng, khi nụ hôn của hắn rơi xuống như mưa, khoảng khắc khi hắn chiếm lấy cô, cô lại không cảm thấy bài xích!

Giản Mạt không hiểu...

Cứ cho rằng mình rất quan tâm cái đêm hai năm về trước... Thế nhưng sự thật là, cô căn bản không quá quan tâm như vậy.

Hoặc là nói... năng lực của Cố Bắc Thần khi ở trên người cô đã đủ khiến cô quên đi cái đêm của hai năm về trước?

https://thuviensach.vn

“Ông xã, anh giỏi quá!” Khi hắn đâm vào chỗ sâu nhất, Giản Mạt cười quyến rũ, mở miệng khen ngợi hắn.

Một người đàn ông khi bị nói là “Không được” thì đó chính là một vết nhơ trong cuộc đời, thế nhưng nếu được nói là “Quá giỏi” thì quả thực là thể hiện được sự vinh quang trong cuộc đời, chỉ biết làm càng nhiều hơn càng mạnh hơn...Khen xong, Giản Mạt liền hối hận... Cơm không ăn được, cuối cùng thể lực còn bị làm cho tiêu hao.

Cũng may Cố Bắc Thần đã cố gắng khắc chế, nên không đem cô phá vỡ hoàn toàn...

Cánh tay Giản Mạt chống ở trên bàn làm việc, lòng bàn tay nâng hai má, nghiêng đầu nhìn ánh nắng bên ngoài cửa sổ... Lúc này, trong đầu cô toàn là hình ảnh của đêm hôm qua, những món ăn, cuối cùng là sự ôn tồn, đến sáng nay tỉnh dậy ở trên khuỷu tay của hắn.

Nghĩ tới những thứ này, khóe miệng Giản Mạt vô thức mỉm cười, ngay cả trong mắt đều tràn đầy niềm vui.

“Cứ cười dâm đãng như thế...” Mạc Tiểu Nhã cầm bản thiết kế đặt trước mặt Giản Mạt, “Vừa nhìn là biết tối hôm qua xảy ra một cuộc chiến tranh, mùi lửa tình bắn lan tràn!” Nói xong, cô còn ái muội liếc nhìn cổ Giản Mạt, phía sau có một vết hôn màu hồng như ẩn như hiện.

Giản Mạt bỗng nhiên hoàn hồn, ánh mắt có chút mơ màng nhìn Mạc Tiểu Nhã, “Hả?”

Mạc Tiểu Nhã hất cằm, trong lòng Giản Mạt đột nhiên vang lên tiếng ‘Lộp bộp’, vội vàng lấy gương ra soi... Quả nhiên, trong cổ có một trái dâu tây mà Cố Bắc Thần để lại!

‘Đùng’ một cái, mặt Giản Mạt lập tức đỏ bừng giống như tôm chín.

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc...” Mạc Tiểu Nhã dựa trên bàn làm việc nói, “Xem ra... Mối quan hệ phát triển không tệ nhỉ?” Cô cười nói, “Tuy nhiên... Tô Quân Ly là một người rất tốt, nếu như cô và anh ta qua lại với nhau cũng được xem là một đôi trai tài gái sắc!”

“...” Giản Mạt nhíu mày, “Tôi và Tô Quân Ly chỉ là bạn bè!”

Mạc Tiểu Nhã cười, “Ồ, bạn bè... Bạn trai cũng được xem là một người bạn!”

Giản Mạt có chút đau đầu, không biết phải giải thích như thế nào... Bây giờ thực sự là càng tô càng đen, đơn giản, cô cũng không muốn giải thích.

“Cô tìm tôi có việc gì?” Giản Mạt chuyển sang đề tài công việc.

Mạc Tiểu Nhã nhìn bộ dạng tránh né vấn đề của Giản Mạt, hé miệng cười đồng thời đem bản thiết kế đưa cho cô, “Vị khách này không hài lòng với cách bố trí của phòng đọc sách, nói cách bố trí quá phức tạp...”

Giản Mạt nhận lấy bản thiết kế, nhìn một lúc sau đó nhíu mày, “Đúng là có chút phức tạp.”

Mạc Tiểu Nhã gật gật đầu tán thành, “Lúc đó tôi đã rất ngạc nhiên khi nhìn thấy bản đồ họa này... Mạt Mạt, đây không phải là tác phong làm việc thường ngày của cô!”

Giản Mạt cười lúng túng... Hôm qua bởi vì nghĩ đến chuyện năm mươi vạn kia, trong thời gian vẽ hình như cô đã thất thần, cuối cùng mới có sơ hở nghiêm trọng như thế.

“Cũng may vị khách này rất dễ nói chuyện...” Mạc Tiểu Nhã nói, “Cô sửa lại bản vẽ đi, sau đó trực tiếp đưa cho Tôn Kha.”

“Được...” Giản Mạt gật đầu trả lời.

https://thuviensach.vn

“Tôi có chuyện gấp nên đi trước đây.” Mạc Tiểu Nhã nói xong định xoay người, thế nhưng, phút cuối cùng vẫn thần bí hỏi một câu, “Thật không phải là Tô Quân Ly sao?” Còn thập phần ái muội quét mắt nhìn “Dâu tây” trong cổ Giản Mạt.

Giản Mạt cúi vai, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Mạc Tiểu Nhã, “Không phải!”

Mạc Tiểu Nhã cũng không biết nên tin hay không, sau cùng vẫn cười thần bí, xoay người đi làm công việc của mình.

Giản Mạt bất đắc dĩ hít một hơi, vươn tay sờ vết hôn kia... Lập tức, trong lòng xuất hiện một tia ấm áp, nhưng vẫn có một tia bất đắc dĩ.

“Cốp cốp cốp”, tiếng giày cao gót gõ theo từng nhịp trên mặt đất cắt ngang mạch suy nghĩ của Giản Mạt, cô vô thức ngẩng đầu lên nhìn, liền thấy một người phụ nữ mặc một chiếc áo khoác màu be, cô ta đeo kính mát, cơ hồ che lấp gần một nửa gương mặt, đang đứng ở trước mặt cô.

“Nghe nói... Nơi này có một nhà thiết kế tham dự hội thảo thiết kế của Đế Hoàng sao?” Lời nói kiêu ngạo tràn ra khỏi đôi môi đỏ mọng như lửa cháy, mang theo thái độ khinh bỉ.

Giản Mạt nhìn Lạc Hiểu Đồng, lập tức nhíu mày.

Tôn Kha nhanh chóng bước đến, “Xin chào, xin hỏi vị tiểu thư này cần giúp gì?”

Lạc Hiểu Đồng tháo kính mát, trừng mắt liếc xéo Tôn Kha, sau đó nói với Giản Mạt: “Tôi đang tìm một nhà thiết kế, tôi muốn cô là người thiết kế cho tôi!”

“Xin lỗi, không có thời gian!” Giản Mạt nói xong, đã cầm bản thiết kế vừa rồi Mạc Tiểu Nhã đã giao cho cô, sau đó đứng dậy, định đi đến phòng khách để sửa lại bản thiết kế.

https://thuviensach.vn

Lạc Hiểu Đồng bị Giản Mạt trực tiếp bơ đẹp, hình tượng lập tức bị phá vỡ, cho nên cô ta liền trở nên tức giận, “Giản Mạt, cô không có thời gian để thiết kế, nhưng vẫn có thời gian để lên giường với đàn ông sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Không Có Cảm Giác Chiến Thắng!

Bởi vì scandal gần đây của Giản Mạt và Tô Quân Ly nên rất nhiều tin đồn tam sao thất bản lan truyền khắp các phòng ban của công ty, nhưng tất cả chỉ khiến mọi người thêm hiếu kỳ… Lúc Lạc Hiểu Đồng không kiềm chế cao giọng nói ra câu này, mọi người đều nhìn về phía Giản Mạt.

Mạc Tiểu Nhã hơi nhíu mày, vừa phát hiện trên cổ Giản Mạt có vết hôn, lại đúng lúc cô gái này tới đây làm ầm lên… Không lẽ cô gái này là bạn gái của Tô Quân Ly?

Giản Mạt vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh ung dung, đôi mắt xinh đẹp nhìn Lạc Hiểu Đồng, “Chuyện này có liên quan đến cô?”

Lạc Hiểu Đồng bị ánh mắt thâm sâu của Giản Mạt làm cho sững sờ, vừa muốn nói ra, lại bất chợt nhìn thấy điệu bộ của Giản Mạt cứ như muốn thúc giục cô ta ‘Nói mau, cô nói đi, tôi van cầu cô... tôi đang mong có người nói đó!’ Cô ta tức thì nhớ đến lúc ở Lam Trạch Viên, Giản Mạt đã từng mong muốn mượn cô nói ra.

Hừ, muốn lợi dụng tôi để cho cô công khai quan hệ với Bắc Thần sao, Giản Mạt… cô đừng nằm mơ! Lạc Hiểu Đồng bộ dáng đắc ý, dường như đoán được tâm tư của Giản Mạt, nên cảm thấy mình thực sự quá thông minh.

Ánh mắt Giản Mạt có chút thất vọng, trong lòng cô lạnh lùng … đầu óc Lạc Hiểu Đồng đã bị huỷ hoại vì những điều không đáng, cha mẹ của cô đã nuôi dạy con gái như thế sao?

https://thuviensach.vn

“Giản Mạt.” Lạc Hiểu Đồng khoanh hai tay trước ngực, chậm rãi tiến gần, “Đúng là không liên quan đến tôi… Chỉ là, công ty các người không phải khách hàng được quyền chỉ định nhà thiết kế sao? Tôi chỉ định cô!”

Giản Mạt cười, gật đầu giả lả, “Đúng vậy… cô có thể chỉ định, tôi cũng có quyền từ chối!” Cô tươi cười nhìn Lạc Hiểu Đồng, “Cũng hết cách rồi, khí chất cô cao quý như vậy, tôi sợ không đảm đương nổi việc thiết kết cho ngôi nhà của cô…”

Lạc Hiểu Đồng được khen, trong lòng vui vẻ, gương mặt giãn ra vẻ hưng phấn. Tuy nhiên, khi thấy ánh mắt miệt thị của Giản Mạt đang nhìn mình, cô ta mới nhận ra Giản Mạt đang mỉa mai… Lạc Hiểu Đồng tức giận: “Giản Mạt, cô có ý gì? Cô nói tôi không xứng để cô thiết kế hay ý gì?”

Giản Mạt làm vẻ mặt vô tội, “Câu này là cô nói… không phải tôi!” Dứt lời, cô cũng không muốn tranh cãi chuyện phiếm với cô nhóc con này, thẳng thắn nói: “Công ty của chúng tôi có rất nhiều nhà thiết kế ưu tú, Lạc Tiểu Thư có thể tìm người khác, xin lỗi tôi không tiếp chuyện được nữa!”

Không để Lạc Hiểu Đồng có cơ hội nói chuyện, Giản Mạt đã đi thẳng vào phòng thiết kế…

Đối với một người nhìn thế giới bên ngoài mà chẳng biết ai ngoài Cố Bắc Thần, Giản Mạt cảm thấy Lạc Hiểu Đồng thật ấu trĩ, cô chẳng buồn tranh cãi, vì chẳng có cảm giác chiến thắng gì khi đấu khẩu kiểu này.

Lạc Hiểu Đồng đứng chôn chân tại chỗ, cô muốn mở miệng mắng lại, sau đó nhìn hai bên thấy mọi người trong công ty nhìn cô như xem màn kịch vui… Lập tức, cô càng dồn sự tức giận vì xấu hổ đổ tại Giản Mạt. Lạc Hiểu Đồng nghiên răng nhìn bóng lưng Giản Mạt, nói “Cô cứ chờ đó…” Dứt lời, cô hung hăng hậm hực đạp đôi giày cao gót đi ra ngoài.

Vài người bên ngoài nhìn vào bằng vẻ mặt chế giễu, thấy Lạc Hiểu Đồng đi ra, có người đến gần tò mò hỏi: “Giản Mạt lên giường với ai vậy?”

https://thuviensach.vn

Lạc Hiểu Đồng liếc mắt nhìn cô gái nhiều chuyện, rồi nhìn Giản Mạt… Đúng lúc Giản Mạt cũng quay đầu lại, trên mặt không thể hiện vẻ khẩn trương, thậm chí Lạc Hiểu Đồng cảm thấy Giản Mạt đang chờ mong.

“Hừ!” Lạc Hiểu Đồng hừ lạnh một tiếng, cao ngạo nói với Giản Mạt, “Tôi sẽ không để cô như ý đâu!” Nói xong, cô liếc xéo cô gái tò mò bên cạnh, “Mắc mớ gì đến cô!” Lạc Hiểu Đồng hừ một tiếng, cao ngạo bước đi…

“Tội nghiệp!” Cô gái tò mò kia cười chế giễu, “Một hai phách lối còn tưởng là mình hay!”

Giản Mạt nhẹ liếc mắt mấy cô gái tò mò, khoé miệng cười lạnh và đẩy cửa vào phòng thiết kế… Giản Mạt mới chỉnh sửa tài liệu một chút, liền nhận được điện thoại của Du Tử Quân, nói có người muốn cô làm thiết kế nên sẽ đến tìm cô.

Lúc đó cô cũng không nghĩ gì, nhưng khi thấy bộ dạng cao ngạo của Lạc Hiểu Đồng đứng trước mặt, Giản Mạt mới biết thì ra có kiểu phụ nữ thế này trên đời, tự tạo buồn phiền cho bản thân, sau đó còn tự cho mình là lợi hại!“Căn hộ của tôi tại chung cư Vũ Đô…” Lạc Hiểu Đồng vẻ đắc ý cao ngạo nói, “Là Bắc Thần cho tôi!”

Giản Mạt mặt không đổi sắc, chỉ nhẹ liếc mắt hỏi, “Ồ, vậy là hàng xóm với Lục Mạn à?”

Lạc Hiểu Đồng vừa nghe, nét mặt lập tức thay đổi, “Cô nói cái gì?”

“Tôi nói gì à?” Giản Mạt vẻ mặt vô tội nhìn Lạc Hiểu Đồng, “À, tôi chỉ tuỳ tiện nói một chút, không phải nghe đồn trước đây anh ta cũng tặng Lục Mạn mấy căn hộ ở chung cư Vũ Đô sao?”

Lạc Hiểu Đồng mở to mắt nhìn, vẻ mặt rất ngạc nhiên. Căn hộ đó là cô tự bỏ tiền ra mua, cố ý để chọc tức Giản Mạt… Bởi vì mấy ngày trước đọc

https://thuviensach.vn

báo liên quan đến tin tức hội sở của Đế Hoàng. Người khác không biết, chứ cô thì chắc chắn là Giản Mạn đi cửa sau bằng cách ngủ với Cố Bắc Thần! Thế nhưng, cô cũng không ngờ được mình đã mua nhà sát vách với Lục Mạn!

Giản Mạt nhìn thẳng Lạc Hiểu Đồng, thấy sắc mặt của Lạc Hiểu Đồng thay đổi, cô âm thầm cười lạnh nói, “Vậy là muốn giống như Lục Mạn à?” Cô bình tĩnh nói, “Nghe nói A Thần rất thích kiểu thiết kế căn hộ của Lục Mạn!”

Khoé miệng Lạc Hiểu Đồng co quắp, đẩy hết bản vẽ thiết kế, “Thiết kế của cô làm tôi rất chướng mắt… Tôi không tìm công ty của các người nữa!” Lạc Hiểu Đồng đứng dậy, tức giận bỏ đi.

Đúng lúc di động của Giản Mạt có tiếng chuông… Giản Mạt thấy là Cố Bắc Thần, cô không bắt máy… Đến khi Lạc Hiểu Đồng quay lại trừng mắt nhìn cô rồi đi khuất, cô mới bắt máy trả lời.

“Vì sao lâu như vậy mới bắt máy?” Giọng nói Cố Bắc Thần lạnh lùng, có chút bất mãn.

Giản Mạt cười nhẹ, “Không có cách nào khác, người yêu bé nhỏ của chồng đến công ty em gây náo loạn… vừa giải quyết xong mà!”

Cố Bắc Thần cau mày, trầm tư một chút mới lên tiếng: “Lạc Hiểu Đồng?”

“Ô, không hổ danh là chồng của em…” Giản Mạt miệng đầy trêu chọc nói, “Trí nhớ của anh tốt vậy sao quên được đêm nghỉ tại khách sạn với cô nàng đó!”

Cố Bắc Thần không giải thích, anh biết Giản Mạt hiển nhiên sẽ không tin giữa Lạc Hiểu Đồng và anh không có mối quan hệ gì, “Sinh nhật của chị anh sắp đến, quà đã chuẩn bị xong chưa?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt sửng sốt, sau đó thì thào nói: “Em… quên mất!”. Buổi tối hôm qua, sau cùng hình như anh đã có nhắc đến hôm nay là sinh nhật Cố Từ…

“Để Tiêu Cảnh chuẩn bị vậy…” Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng, “Tan tầm anh sẽ đến Nhuận Trạch Viên đón em.”

“Ừ, được!” Giản Mạt đáp.

Bây giờ cũng đã rõ ràng sự việc với Sở Tử Tiêu, hơn nữa lòng của cô cũng thực sự thay đổi, Giản Mạt không như trước đây từ chối việc đến nhà Cố Từ nữa… Chỉ là, khi chìm đắm trong niềm vui Giản Mạt cũng không bao giờ nghĩ đến, vui buồn lại có thể thay đổi nhanh như vậy!

Cố Bắc Thần vừa cúp điện thoại, liền có cuộc gọi đến… anh nhìn thấy tên Lệ Cẩn Tịch, hơi nhíu mày xuống, bỗng nhiên nhớ đến chuyện mà cô muốn nói tối qua lúc ở Thiên Đường Dạ. Đặt điện thoại ở bên tai, Cố Bắc Thần nhẹ đáp, “Alo?”

Lệ Cẩn Tịch ngồi ở ghế xoay, cô hơi cau mày bất mãn, “Cố Bắc Thần, không lẽ anh không có một chút quan tâm muốn biết tại sao năm năm trước A Sơ bỏ đi sao?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Vui Vẻ Là Bởi Vì Người Bên Cạnh Là Ai!

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, "Không phải là không cần, mà là tôi không muốn biết từ miệng của người khác..." Hắn cụp mắt xuống, "Cẩn Tịch, nếu như tôi đi điều tra, chẳng lẽ thực sự điều tra không được sao?"

Lệ Cẩn Tịch tức thì nhíu mày, "Có ý gì?"

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần thoáng qua cảm xúc lạnh lùng phức tạp, nhàn nhạt mở miệng nói: "Tôi muốn nghe từ chính miệng của cô ấy nói..."

"Nhưng anh không từng nghĩ rằng cô ấy có nỗi khổ trong lòng không thể nói sao?" Lệ Cẩn Tịch có chút tức giận chất vấn.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần lập tức trở nên thâm thúy không thấy đáy, "Nếu như là như vậy, vậy không cần nói... Chỉ vì chuyện này mà cả hai người đều không thể đối mặt thì chỉ có thể nói rõ bọn họ không thể bước tiếp..."

"Thế nhưng A Sơ..."

Lệ Cẩn Tịch mới định nói, đầu dây phía bên Cố Bắc Thần vang lên tiếng thông báo của điện thoại nội bộ, sau đó là tiếng nói bình tĩnh chuyên nghiệp của Tô San truyền đến, "Thần thiếu, luật sư Đường đã đến."

Cố Bắc Thần lấy tay ấn vào bộ trả lời nội tuyến, nói "Ừ" một tiếng sau đó tắt máy, lập tức nói với Lệ Cẩn Tịch: "Tôi phải đi họp, có chuyện gì để sau rồi nói tiếp..." Không để Lệ Cẩn Tịch nói tiếp, hắn đã cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Bây giờ chuyện của JK đang rất bế tắc, Mạc Thiếu Sâm và toàm bộ luật sự của Đế Hoàng đều đã giăng trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỉ chờ một khắc cuối cùng sẽ hoàn toàn thu mua JK... Chuyện này, không được phép có một chút sai lầm nào.

"Nếu như chuyện này có thể đối phó..." Mạc Thiếu Sâm đem một phần tư liệu đẩy về phía Cố Bắc Thần, "Chắc chắn chúng ta sẽ thành công thu mua JK."

Đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhanh chóng đảo qua tư liệu sau đó ngước mắt nhìn về phía Mạc Thiếu Sâm, "Xác định sao?"

Mạc Thiếu Sâm gật đầu, "Chỉ cần giải quyết được cái này, tôi sẽ khiến JK không có bất kỳ cơ hội thắng trận nào."

Đoàn luật sư của Đế Hoàng gật đầu.

Trong cuộc gặp gỡ này, cuối cùng họ đã nhận thấy luật sự biện hộ Mạc Thiếu Sâm lợi hại như thế nào, người này tâm tư kín đáo, từ khi làm việc đến giờ, tỷ lệ thất bại của hắn là bằng không, căn bản khiến người ta khó có thể bắt kịp với bộ não của hắn.

Đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, sau khi nhìn xuống tư liệu, hắn đã tính định hướng đưa ra mấy điểm đáng ngờ... Nhưng khi nghe đoàn luật sư và Mạc Thiếu Sâm giải thích, hắn rõ ràng có chút trầm mặc.

Sau khi tan họp, Mạc Thiếu Sâm đi theo Cố Bắc Thần vào phòng làm việc.

"Nhìn qua hình như tôi thấy cậu không được vui?" Mạc Thiếu Sâm hỏi cho có lệ, cũng đã khẳng định, đôi mắt sắc bén dường như muốn xuyên thấu Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đi đến tủ rượu lấy ra hai ly rượu, đưa cho Mạc Thiếu Sâm một ly, sau đó nói: "Tôi đang lo lắng cái gì... Cậu không biết sao?"

"Cậu sợ Tiểu Sơ tham dự vào sao?"

Khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc của Cố Bắc Thần lướt qua một tia cảm xúc kỳ quái khiến cho người khác nhìn không ra, đôi mắt như ưng trở nên thâm sâu, cũng không nói gì.

Mạc Thiếu Sâm nhìn hắn nói: "Trước hết, đừng nói rằng Thẩm Hàng Chi sẽ không để cho Tiểu Sơ tham dự vào... Hơn nữa bởi vì cậu, Tiểu Sơ cũng sẽ không có ý định tham dự."

Cố Bắc Thần vẫn như trước không nói gì, chỉ thấy Mạc Thiếu Sâm hơi trầm mặc, sau đó mới hỏi: "Bắc Thần, nếu như... Chuyện này Tiểu Sơ tham dự, cậu có thể thu tay lại hay không?"

Đáy mắt sâu thẳm của Cố Bắc Thần nhìn về phía Mạc Thiếu Sâm, đôi môi mỏng của hắn chỉ nâng lên nụ cười như có như không, làm cho người ta cảm thấy ý cười này... Không có câu trả lời!

Càng về sau, lúc Mạc Thiếu Sâm hồi tưởng lại vấn đề ngày hôm nay, hắn đột nhiên cảm thấy vấn đề mà hắn hỏi đúng là quá mức ngu xuẩn...

Bên trong phòng làm việc của tổng giám đốc Đế Hoàng là một mảnh ngưng trọng, Lệ Cẩn Tịch gọi điện thoại cho Thẩm Sơ cũng lộ ra một tia biến hóa kỳ lạ.

"A Sơ, cô chưa từng nghĩ sẽ phải nói trực tiếp cho Bắc Thần biết sao?" Lệ Cẩn Tịch có chút tức giận nói, "Tôi thật sự không thể hiểu nổi hai người đang nghĩ gì, rõ ràng một người không muốn mọi chuyện cứ tiếp tục như vậy, còn người kia rõ ràng muốn biết sự thật... Thế nhưng, hai người đều cứ im lặng khiến ai cũng phải chịu thương tổn!"

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ đứng ở cửa sổ biệt thự, ánh nắng buổi sáng xuyên qua cửa sổ thủy tinh trong suốt chiếu lên trên người của cô, tia nắng buổi sáng cuối thu mang đến cảm giác ấm áp.

"Cẩn Tịch, một trong hai người chắc chắn sẽ có một người lùi bước..." Thẩm Sơ tự giễu cười, "Năm năm trước tôi rời đi, mặc kệ vì lý do gì thì đều là tôi sai..."

"Cho nên, cô phải giải thích!"

Thẩm Sơ nhìn đàn chim sẻ đang bay bên ngoài cửa sổ, khóe miệng nhẹ nâng lên, "Đúng vậy, tôi sẽ giải thích cho Bắc Thần hiểu."

Lệ Cẩn Tịch nghe thấy được Thẩm Sơ đang nhượng bộ, cũng hào phóng nói: "Tốt, tôi chờ tin tức tốt của cô và Bắc Thần..."

"Được!" Thẩm Sơ trả lời, lại nói thêm mấy câu sau đó cúp điện thoại.

Tuy nhiên trong nháy mắt, trên mặt Thẩm Sơ dần dần bao trùm một tầng sương lạnh giá, đôi mắt xinh đẹp của cô cụp xuống, tay... Dần dần nắm chặt lại.

"Tiểu thư..." Đúng lúc đó, quản gia nhà họ Thẩm đi tới, "Lão gia mới vừa gọi điện thoại tới, nói cô đến công ty một chuyến."

Thẩm Sơ trả lời, đi lên lầu thay một bộ quần áo khác...

Đương bảo thạch màu lam Maserati mang theo huyễn khốc nổ vang thanh vẽ ra Thẩm gia biệt thự thời gian, một chiếc điệu thấp màu đen xe con khởi động, rất xa đi theo phía sau, thẳng đến Maserati chuyển tiến jk đại lâu dưới đất bãi đỗ xe.

Khi chiếc Maserati màu xanh ngọc của Thẩm Sơ đã gầm rú lái ra khỏi biệt thự, chiếc xe màu đen gần đó cũng nhanh chóng khởi động, đi theo

https://thuviensach.vn

phía sau, cho đến khi chiếc Maserati đó tiến vào bãi đầu xe của tập đoàn JK.

Người đàn ông mở cửa chiếc xe màu đen nhìn vào đuôi của chiếc Maserati, khi chiếc xe dần biến mất ở chỗ rẽ, hắn mới nói qua điện thoại, "Thẩm Sơ đã tiến vào JK..."

...

Sau khi tan việc, Giản Mạt trực tiếp trở về Nhuận Trạch viên, mới đổi xong quần áo liền nhận được điện thoại của Cố Bắc Thần, nói hắn đang ở dưới bãi đỗ xe chờ cô.

Vội vàng đi vào thang máy, bước chân gấp gáp của Giản Mạt đi đến gần chiếc xe Bentley của Cố Bắc Thần mới mua hai ngày nay...

Cố Bắc Thần nhìn vào kính xe thấy một thân ảnh đang đến càng ngày càng gần, khóe miệng dần dần nâng lên ý cười... Nụ cười như vậy, trong nháy mắt liền lan đến đáy mắt.

Cả một ngày bởi vì bận rộn giải quyết chuyện của JK cho nên có chút mệt mỏi, nhưng ngay khi nhìn thấy Giản Mạt, dường như tất cả đều trở nên nhẹ nhõm vui vẻ...

"Gấp gáp như vậy..." Cố Bắc Thần cười nhẹ, "Không thể chờ đợi để đi gặp mối tình đầu sao?"

Giản Mạt bị thanh âm chế nhạo của Cố Bắc Thần làm cho mở to hai mắt, "Đúng!" Khóe miệng cô xả ra nụ cười dối trá, "Nếu như em muốn gặp mối tình đầu, không cần ông xã dẫn đường đâu!"

"..." Cố Bắc Thần thật ra chỉ muốn đùa một chút, nhưng nghe thấy Giản Mạt phản bác lại, lập tức cảm thấy tâm tình của mình trong nháy mắt không được tốt.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cảm giác được Cố Bắc Thần có gì đó không đúng, âm thầm oán giận một tiếng, liền ôm cánh tay của hắn, sau đó lấy lòng hôn ở trên mặt hắn, "Chỉ có điều... Có một người chồng vừa đẹp trai lại giàu có như thế này, mối tình đầu cũng không là cái quỷ gì hết?"

Một câu nói, lại khiến Cố Bắc Thần vui mừng, "Coi như em thông minh!"

Giản Mạt âm thầm xem thường Cố Bắc Thần, cảm thấy hắn chỉ cần một nụ hôn hằng ngày cũng có thể khiến tổng tài của Đế Hoàng làm rung chuyển kinh tế, vinh quang đó... Thật tình không tốt chút nào!

Mặc dù, đẹp trai và giàu có là sự thực!

Xe một đường chạy đến biệt thự Lệ Sơn... Sở Tử Tiêu mặc quần áo thoải mái dựa ở trên một cây khô, ánh mắt sâu xa nhìn vào chiếc xe đang chạy đến.

Gió thu run rẩy thổi qua, khiến những cành lá vàng ươm lả tả rơi quanh thân hắn, chợt cảm thấy thật tiêu điều.

Xe dừng ở chỗ đậu xe, Giản Mạt và Cố Bắc Thần cùng xuống xe.

Sở Tử Tiêu đáp một tiếng, sau đó đứng dậy tiến lên... Một đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Giản Mạt.

Bởi vì góc độ cho nên Giản Mạt không nhìn thấy Sở Tử Tiêu, chỉ mở cốp xe sau đó nói: "A Thần, anh xác định chị cả thích món quà này sao?"

Bước chân của Sở Tử Tiêu lập tức ngưng lại, khóe miệng dần dần nâng lên độ cung khó chịu... Nếu như, không có chuyện của hai năm trước kia, Mạt Mạt hắn là đã gọi mẹ hắn là mẹ chồng, chứ không phải là chị cả!

Xưng hô thật sự rất buồn cười...

https://thuviensach.vn

"Mẹ kếu cháu đến đây đón hai người!" Sở Tử Tiêu nhìn ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần, lúc sau mới nhàn nhạt mở miệng, cố ý không nhìn thấy đáy mắt cảnh cáo của hắn.

Giản Mạt bỗng nhiên ngẩn ra, quay đầu lại, vừa lúc chạm vào ánh mắt của Sở Tử Tiêu...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Thăm Dò, Sự Cố Hai Năm Trước

Cũng chỉ là trong nháy mắt, Giản Mạt liền thu hồi tầm mắt… Cô không muốn Sở Tử Tiêu hiểu lầm, cũng không hy vọng bởi vì cái này mà chọc tức Cố Bắc Thần.

"Ừm." Viền môi Cố Bắc Thần câu lên nhàn nhạt cười đáp, lập tức mang theo Giản Mạt cất bước đi về phía trước.

Giản Mạt cảm thấy giữa hai người có chút quỷ dị, đưa mắt nhìn sườn mặt lạnh lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần, lại nhìn về phía Sở Tử Tiêu… Vừa lúc bắt gặp ánh mắt thâm thúy của hắn đang nhìn cô.

Giản Mạt trong lòng cả kinh, vội vàng thu lại ánh mắt, giả bộ dường như không có việc gì xảy ra cùng Cố Bắc Thần vào phòng.

Tiệc sinh nhật hôm nay cũng chỉ có người của hai nhà, mọi người đến vì mục đích gì đều hiểu rõ ở trong lòng mà không cần nói ra…

Cố Từ để Cố Bắc Thần mang Giản Mạt tới nhà, dĩ nhiên sẽ không lại mời người khác… Các cô đều rõ ràng,vợ của Cố Bắc Thần là Giản Mạt, nhưng chuyện này Cố Bắc Thần không muốn công khai!

Giản Mạt yên lặng dùng đồ ăn, giống như ngày thường.

Giản Mạt liền không nghĩ ra, Cố Từ cùng Sở Thiên Tần biết rất rõ ràng sẽ không chiếm được nơi này của Cố Bắc Thần, vì sao còn một lần lại một lần ảo tưởng Cố Bắc Thần sẽ buông tay?

https://thuviensach.vn

Bất quá, điều này cũng không quan hệ gì tới cô, cô chỉ cần hảo hảo ăn cơm, sau đó ở giữa Sở Tử Tiêu cùng Cố Bắc Thần tìm điểm thăng bằng vậy là tốt rồi.

Sau khi ăn xong, Cố Từ kéo tay Giản Mạt nói: “Hai ngày trước qua Pháp, nhìn thấy một loại nước hoa đặc biệt thích hợp với em, liền mua về… Chị dẫn em đi lấy.”

Giản Mạt tự nhiên hào phóng gật đầu, rồi mới nhìn về phía Cố Bắc Thần nói: “ Em cùng chị hai đi lên lấy nước hoa trước nha.”

Cố Bắc Thần gật đầu, ngược lại ánh mắt Sở Tử Tiêu tối sầm lại…

Xưng hô như vậy lại một lần làm tâm Sở Tử Tiêu đau đớn, rõ ràng ái nhân đang ở trước mắt, nhưng ở giữa lại có một khoảng cách không thể vượt qua được khiến cảm xúc của hắn bị chi phối.

“Với tư cách là một người luật sư...” thanh âm lạnh nhạt của Cố Bắc Thần truyền đến, “Tự chủ là điều cơ bản nhất.”

Sở Tử Tiêu thu hồi tầm mắt ở trên người Giản Mạt, mắt nhìn Cố Bắc Thần sau đó đứng dậy, “Cậu cùng ba có chuyện cần bàn, cháu đi ra ngoài trước …” Dứt lời, người nào đó đã đạm nhiên xoay người.

Sở Thiên Tần không phát hiện ra sự bất thường ở Sở Tử Tiêu, đợi hắn đi ra ngoài sau đó mới đối Cố Bắc Thần nói: “Cố Từ lần này đem cổ phần Đế Hoàng chuyển cho Tử Tiêu, đó cũng là nguyện vọng của ba… Bắc Thần,em cũng đừng giận chị hai của em.”

Môi mỏng Cố Bắc Thần nhẹ cong như có như không, không nói gì.

Bởi vì Cố Bắc Thần là do Cố Mặc Nguyên đã già mới có, Sở Thiên Tần ước chừng lúc đó so với hắn cũng đã hai mươi tuổi.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ người đã đến độ trung niên, ở trên thương trường cũng chìm nổi nửa đời người nhưng thời điểm mỗi lần Sở Thiên Tần đối mặt với Cố Bắc Thần, lại cảm thấy khí thế thua một đoạn.

“Bất kể nói như thế nào, Sở thị lúc trước cũng coi như là đã giúp Đế Hoàng, hiện giờ…” Sở Thiên Tần muốn nói lại thôi.

Ý cười ở khóe miệng Cố Bắc Thần sâu hơn một chút, chỉ là, nụ cười như vậy trước sau vẫn cứng ngắc.

“Ngày bàn luận chuyện cổ phần, chị hai cũng đang nói chuyện này.” Cố Bắc Thần cười lạnh ánh mắt sâu thẳm, “Hiện tại… Anh rể lại thay đổi phương thức nói chuyện.”

Sở Thiên Tần bị ánh mắt đạm mạc của Cố Bắc Thần nhìn đến phát hoảng ở trong lòng…

“Thế nào?” Cố Bắc Thần nhẹ ồ một tiếng, “Anh rể cảm thấy chuyện kia thật sự có thể ảnh hưởng tới Đế Hoàng? Hay là tôi?”

“…” Sở Thiên Tần vừa nghe, vội vàng nói, “Anh không phải có ý tứ này! Bắc Thần, anh…”

“Chuyện lần này của Sở thị tôi sẽ không giúp, vẫn là câu nói đó, có năng lực… Đế Hoàng sẽ hoan nghênh!” một câu của Cố Bắc Thần đem Sở Thiên Tần bức trở về, ngay sau đó đứng dậy, “Sở thị mắc nợ, không thể luôn là Đế Hoàng tới trả tiền!” Hắn nghiêng mắt nhìn Sở Thiên Tần, ngay sau đó một tay đút vào túi đi ra ngoài.

Sắc mặt Sở Thiên Tần ngưng trọng, miệng đóng mở vài lần, cũng không có mở miệng nữa.

Cố Bắc Thần muốn nuốt trọn Sở thị trong lòng mọi người đều rõ ràng, đã ẩn nhẫn hai năm… Hắn không phải không nắm được.

https://thuviensach.vn

Chỉ là…

Ánh mắt Sở Thiên Tần tối sầm, đến cùng Sở thị là tâm huyết của hắn, nếu bất đắc dĩ… Hắn không ngại nói chuyện bên Ngự Cảnh Hồ!

Trong phòng ngủ, Giản Mạt cầm lọ nước hoa ngửi mùi, thích cực kì… Chí ít, ngoài mặt là rất thích.

“Tiểu Giản…” Cố Từ mở miệng, “Gần đây cùng Bắc Thần như thế nào?”

“Khá tốt.” Giản Mạt nói, đáy mắt tràn ra cảm xúc ngọt ngào.

Trước kia là giả vờ, lần này lại xuất phát từ nội tâm…

Cố Từ thấy, trong lòng đánh vòng một cái nói: “Nghe nói… Em muốn tham gia hội sở thiết kế Đế Hoàng, Bắc Thần vì em mà phá lệ sao?”

Nhắc tới chuyện này, Giản Mạt có chút cay chát, muốn phản bác… nhưng lại là sự thật.

Thấy Giản Mạt cam chịu, Cố Từ cười đến bên người cô ngồi xuống, “Tiểu Giản, bất kể nói như thế nào… Sở thị cùng Đế Hoàng cũng là thân thích, tuy rằng lần này hạng mục có liên lụy nhiều, nhưng giao cho người một nhà vẫn là yên tâm đúng không?”

Giản Mạt nghe ra ý tứ của Cố Từ, cũng không nói toạc ra, chỉ là giật khóe miệng gật gật đầu.

“Bắc Thần đối với em rất đặc biệt, lát nữa nói giúp anh rể em… Được không?”

Giản Mạt “Ha hả” đáp, “Chị hai, tính tình A Thần ra sao chị không phải không biết… Nguyên tắc rất nghiêm, chị nói không nghe,chứ đừng nói đến em.”

https://thuviensach.vn

“Em cũng đừng tự coi nhẹ mình…” Cố Từ kéo tay Giản Mạt qua, “Đều là người một nhà, nhà mình không giúp thì giúp ai?”

Giản Mạt nhìn ánh mắt chờ mong của Cố Từ, cũng không có lại cự tuyệt… Chỉ là đáp một tiếng.

Rõ ràng sự việc không thành, Cố Từ cùng Sở Thiên Tần phía sau vẫn cứ như vậy giằng co…

Một cái công trình mà thôi, Giản Mạt thật sự không hiểu, dường như công trình này có liên quan đến sinh tử của Sở thị? Hơn nữa, không biết vì cái gì, Giản Mạt tổng cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy.

Sở Tử Tiêu ở trong hoa viên điều hiêu, đứng trước một hàng hoa cúc nhiều màu đang nở rộ, “Nói xong rồi?” Hắn thấy sắc mặt Cố Bắc Thần ngưng trọng, cười nhạt nhẹ kêu, “Ba dùng sự tình hai năm trước để nói chuyện lần này?”

Cố Bắc Thần lập tức nhíu mày kiếm, “Cháu như thế nào lại biết?”

“Cháu vì cái gì lại không biết?” Sở Tử Tiêu cười cười, vẻ mặt lãnh đạm, không có thừa biểu tình nói, “Chẳng qua cảm thấy… Đế Hoàng lớn như vậy, sự tình ngự Cảnh Hồ thế nhưng còn cần người tới gánh tội thay.”

Chỗ sâu trong ánh mắt hắn lướt qua cảm xúc thăm dò…

Đường Dục tham dự vào đoàn luật sư của Sở thị, lần trước cho hắn tư liệu không khớp… Hai năm trước, sự cố ngự Cảnh Hồ, là Sở thị gánh tội hay là do một tay Đế Hoàng dàn dựng?

Nếu như không nhớ lầm… Thời điểm xảy ra sự cố, Bắc Thần đã là tổng tài tập đoàn Đế Hoàng!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần thu ấn đường: “Cảm thấy chính mình lại có thêm lợi thế tới cùng ta nói chuyện?”

“Bắc Thần…” Sở Tử Tiêu quát lên, ánh mắt sâu xa dừng ở phía trước, “Sở thị, cháu không quan tâm! 5% cổ phần ở Đế Hoàng kia cháu cũng không quan tâm… Thậm chí, những sự việc đó của cậu cháu đều không quan tâm, cháu chỉ cần Giản Mạt!”

Dứt lời đồng thời, Sở Tử Tiêu nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần…

Hắn không biết cậu nhỏ có biết quan hệ giữa Giản Mạt cùng Giản Triển Phong hay không, hắn nghĩ… Nếu như biết, người được chọn làm vợ nhất định không phải là Giản Mạt?

Môi mỏng Cố Bắc Thần nhẹ cong, “Ta cũng nói qua, mặc kệ ta cùng Giản Mạt có ly hôn hay không, cổ phần không phải là điều kiện trao đổi.”

“Phải không?” Sở Tử Tiêu xoay người, tầm mắt lơ đãng lướt qua Cố Bắc Thần nhìn về phía Giản Mạt đang đi tới: “Nói như vậy…Giản Mạt so với cổ phần quan trọng hơn?”

Cố Bắc Thần mắt ưng hơi lạnh lẽo, không trả lời!

Hai việc không cùng phương hướng, lấy đâu ra ai có quan trọng hay không?

Sở Tử Tiêu làm bộ không có nhìn đến Giản Mạt hỏi: “Không nói chuyện cái này…” Hắn hơi ngừng lại, mịt mờ hỏi, “Nếu nói tới sự tình ở ngự Cảnh Hồ hai năm trước thì sao?”

Bước chân Giản Mạt bỗng nhiên cứng lại, hai năm trước ngự Cảnh Hồ?

Đầu cô kịp thời ngẩng lên, trong mắt bức thiết nhìn về phía Cố Bắc Thần, ngay cả hô hấp cũng bởi vì khẩn trương mà ngưng lại…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Làm Kẻ Trộm Chung Quy Đều Chột Dạ

Tầm mắt của Giản Mạt có chút khó khăn khi nhìn về phía Cố Bắc Thần, góc độ của cô chỉ có thể nhìn thấy một phần ba người hắn.

Tập đoàn Đế Hoàng không phải là bắt đầu tham dự công trình kiến trúc thiết lý từ năm ngoái sao?

Sự tình ở ngự Cảnh Hồ vào hai năm trước... Tử Tiêu hỏi là có ý gì?

Lông mi Giản Mạt khẽ run, ngay cả trái tim cũng run lên dần dần truyền tới cổ họng... Cô chờ Cố Bắc Thần nói hết, cô mong sẽ biết được sự tình hai năm trước không hề liên quan đến bố cô, nhưng trong vô thức của cô lại thấy sợ hãi.

Cố Bắc Thần nhìn Sở Tử Tiêu, môi mỏng của hắn nhẹ giương nụ cười mỏng, "Tử Tiêu, bất kể là cổ phần ở trong tay cháu hay Giản Mạt... đều không giống nhau, cháu không hiểu sao?"

Dứt lời, hắn liền lập tức xoay người đi, con ngươi thâm thúy của hắn nhìn chằm chằm về phía Giản Mạt... chỉ thấy sắc mặt cô khó coi và có chút gượng gạo!

Hắn cũng đã biết ở thời điểm khi cô tới, Tử Tiêu muốn để cho cô nghe thấy những lời tổn thường do chính miệng hắn nói, như vậy... Tử Tiêu đã mãn nguyện rồi.

Hắn và Giản Mạt có quan hệ chỉ bắt đầu vì lợi ích, nhưng hắn không muốn kết thúc cũng vì lợi ích.

https://thuviensach.vn

"Hai chuyện này không hề có sự liên quan nào..." Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt nói, "Cổ phần, chú muốn có! Còn chuyện lúc trước chú không có gì để nói... Nhưng giữa chú và Giản Mạt có ly hôn hay không thì hai việc này khồng hề liên quan!"

Cố Bắc Thần nói xong, nghiêng mặt nhìn về phía Sở Tử Tiêu, " Cô ấy bây giờ vẫn là Cố phu nhân của chú, cũng là tiểu mợ của cháu Sở Tử Tiêu... Chuyện này mặc kệ cháu có đồng ý chấp nhận hay không thì cũng là sự thật."

Hắn thu lại tầm mắt, Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị trên mặt lộ ra khí phách, " Đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng... đừng lấy chuyện này ra uy hiếp chú, chú không thích đâu!"

Sở Tử Tiêu lộ ý cười chế nhạo, lại không biết là cười chạo Cố Bắc Thần mà còn tự giễu, "Bắc Thần, cháu... chưa bao giờ là người quay lưng lại với chú. Nhưng kiếp này của cháu... chỉ có một mình Giản Mạt."

Cố Bắc Thần "xoẹt" một cái, ánh mắt sắc bén trượt sang hướng Sở Tử Tiêu, "Ở một nơi như thế này lại còn là ở trước mặt cô ấy, cháu cảm thấy những lời vừa rồi... là thích hợp sao?" Tiếng nói của hắn đã lạnh xuống, toàn thân càng lộ rõ vẻ khí thế sắc bén.

Giản Mạt hơi nhếch môi, đôi mắt to có chút vô tội nhìn Cố Bắc Thần, lại nhìn Sở Tử Tiêu... Mặc dù cô là nữ chính của sự kiện này, thế nhưng cô vì sao lại có cảm giác không làm gì cũng trúng đạn?

Cố Bắc Thần hướng đến Giản Mạt, thấy sắc mặt cô có chút dị thường, nhưng vẫn dửng dưng nói: "Đi thôi!"

Giản Mạt gật gật đầu, cô cảm thấy đêm nay Cố Từ gọi bọn họ tới dùng cơm quả nhiên là sai lầm... Không chỉ có bọn họ khó chịu, bởi vì nhắc tới sự việc diễn ra hai năm trước ở ngự Cảnh Hồ, cô cũng cảm thấy ngột ngạt.

https://thuviensach.vn

"A Thần..." Cố Bắc Thần đang muốn khởi động xe thì Giản Mạt nghiêng đầu nhìn hắn, hỏi: "Vừa rồi... Tử Tiêu nhắc đến ngự Cảnh Hồ là... là có ý gì?"

Cố Bắc Thần trầm mặt, "Không được gọi thân thiết như vậy!"

"..." Giản Mạt có chút sửng sốt, cô không kịp phản ứng ý tứ trong lời nói của Cố Bắc Thần, " Em thân thiết cái gì như vậy?"

Vẻ mặt của Cố Bắc Thần lập tức trở nên âm u, liếc xéo Giản Mạt một cái, cũng không nói lời nào liền thẳng lái xe rời khỏi biệt thự Lệ Sơn.

Cả dọc đường đi Giản Mạt cũng không muốn hiểu lời của Cố Bắc Thần nói là có ý gì?

Hắn là không cho cô hỏi về sự tình ở ngự Cảnh Hồ? Là liên quan đến cơ mật thương nghiệp sao?

"A Thần, cái kia..." Giản Mạt suy nghĩ nửa ngày cuối cùng cũng nghĩ thông suốt lời Cố Bắc Thần vừa nói, "Anh nói không muốn em gọi thân thiết như vậy... là "Tử Tiêu" sao?"

Cố Bắc Thần không thèm để ý đến Giản Mạt, tỏ vẻ mặt kiêu ngạo.

Giản Mạt bĩu môi, thầm oán giận Cố Bắc Thần: Dù cho không phải là mối tình đầu, nhưng nói thế nào thì cũng là cháu trai bên ngoại, cũng không thể gọi cháu trai ngoại của Cố Bắc Thần?

Trong lòng Giản mạt càng trở nên nặng nề hơn, cô muốn biết Sở Tử Tiêu nhắc đến sự việc hai năm trước... Lúc đó ba cô nhảy lầu là ngoài ý muốn, thế nhưng vì sao ba cô lại đến công trường trễ như vậy?"A Thần, rốt cuộc sự việc liên quan đến ngự Cảnh Hồ là..." Giản Mạt còn chưa có hỏi xong thì điện thoại trong xe liền vang lên.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần dửng dưng nhấc máy, âm thanh bên kia truyền đến là của Long Kiêu, " Có thời gian rảnh không?"

Cố Bắc Thần liếc nhìn Giản Mạt ngồi bên cạnh, "Vừa cùng Giản Mạt rời khỏi chỗ chị hai..." Long Kiêu đầu tiên là trầm mạc, liền lập tức nói: "Khi nào có thì giờ rảnh thì đến tìm tôi chút!"

"Được!" Cố Bắc Thần đáp ứng, rồi cúp điện thoại.

Giản Mạt vốn cho là sự tình xảy ra ở ngự Cảnh Hồ năm đó đã đủ ngột ngạt, nhưng lúc này thấy Long Kiêu vì cô mà muốn nói lại thôi liền khiến cô nghẹn đến tận cổ họng...

Người ta đều nói kẻ trộm đều sợ nói chuyện, bây giờ chính là đang nói cô!

Ý tứ của Cố Bắc Thần tối hôm qua, Devil"Skiss là địa bàn của Long Kiêu. Hắn... thậm chí còn không cần liên hệ trước liền trực tiếp đi vào trong tìm Long Kiêu, khả năng rất lớn là Long Kiêu đã ở nơi đó!

Như vậy, vấn đề là...

Tối hôm qua cô đến Devil"skiss tìm hắc lão đại, mang theo sự tình của Giản Hành, có phải là Long Kiêu cũng biết?

Giản Mạt biết bối cảnh của Long Kiêu có chút phức tạp, hắn ta có thể sẽ không hắc lão đại kia về nguyên nhân quá khứ của cô?

Càng muốn hơn tâm tình của Giản Mạt càng kiềm chế... Ngay sau đó, cô cảm giác cơn đau co quắp lại bắt đầu truyền đến dạ dày cô.

Giản Mạt âm thầm cắn chặt lợi nhẫn nhịn, nếu hôm nay dạ dày đột nhiên đau, Cố Bắc Thần khôn lanh như thế nhất định sẽ phát hiện cô có gì đó không ổn...

https://thuviensach.vn

"Cái kia..." Giản Mạt cảm giác được vì khẩn trương mà phía sau lưng thấm ướt mồ hôi, "Anh có việc thì cứ đi làm, thả em trước cửa tàu điện là được rồi."

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, "Không vội, anh đưa em về trước."

Giản Mạt nhấp môi dưới, trong lòng cứ phập phòng không yên, cô rất sợ Cố Bắc Thần muốn truy quá khứ của cô mà tìm Long Kiêu.

"Cái kia..." Giản Mạt thầm cắn răng một cái, cô nhìn Cố Bắc Thần liền làm dáng mị hoặc tròng mắt nói, "Nếu em bỗng dưng muốn anh, anh có thể không đi không?"

Cố Bắc Thần môi mỏng hơi câu nụ cười, lúc ẩn lúc hiện, "A, hai ngày này em hình như rất muốn dính lấy anh?" Hắn cố ý hỏi.

Giản Mạt bĩu môi, "Đương nhiên rồi, tại anh là chồng em thôi!" Cô thuận miệng nói dối.

Cố Bắc Thần cười cười, "Hôm nay thì không được..." Hắn nói, đôi mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, "Bên phía Long Kiêu còn có một số việc cần xử lý, ngày mai anh đi Đông Hải thị một chuyến, đợi anh trở về với em."

Giản Mạt vừa nghe vừa không biết nên nói tiếp cái gì... Nói nhiều quá trại lại khiến cho Cố Bắc Thần hoài nghi.

Vạn nhất là Long Kiêu tìm hắn không phải là về chuyện của cô đâu? Nếu không phải thì là tự mình tìm rắc rối rồi?

Giản Mạt cầu may mắn trong lòng, cô xuống xe ở Nhuận Trạch viên, nhìn về phía Bentley mà đi, cô vừa đi vừa cúi mặt xuống...

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần tới Devil"Skiss liền đi thẳng tới lầu ba tìm Long Kiêu, phần lớn thời gian Long Kiêu ở Lạc Thành tụ tập là ở chỗ này của Devil"Skiss.

Long Kiêu thấy Cố Bắc Thần tiến vào, liền ra hiệu cho những người xung quanh ra khỏi phòng mới hỏi: "Uống gì?"

"Gì cũng được..."

Long Kiêu cầm đồ pha chế rượu bắt đầu pha rượu, chỉ trong chốc lát, một chén màu lam pha màu trắng đưa ra trước mặt Cố Bắc Thần, "Trong lúc tôi vô tình biết được hai chuyện... một là chuyện của Thẩm Sơ, hai là chuyện của Giản Mạt, cậu muốn nghe cái nào trước.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Sao Chép?!

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhưng giây sau liền trả lại vẻ mặt bình tĩnh, dửng dưng mở miệng: “Giản Mạt?” Hắn khẽ lên tiếng, hiển nhiên thật bất ngờ…

Long Kiêu dửng dưng gật đầu một cái, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị như không có bất cứ biểu tình gì, chỉ cầm lấy đồ pha rượu rửa đi rồi điều một chén cho bản thân hắn, “Tối hôm qua Giản Mạt đã tới Devil’Skiss.”

“Là tôi đưa cô ấy tới, bất quá tới cửa liền rời đi…” Cô Bắc Thần nghe không để bụng.

Long Kiêu mực đồng thâm sâu, “Ý tôi là trước đó… trước bảy giờ!”

“...” Cố Bắc Thần trầm mặc, “Cô ấy tới nơi này làm gì?”

Devil’Skiss là một quán bar hắc ám, dù cho không rõ người đến là có ý gì thì nơi này không phải là người bình thường có thể tới…

Ở đây, có những cạm bẫy mà không ai biết vẫn đang từng giờ từng khắc đợi chờ ngươi. Rất có thể, ngươi bước đến thế giới này là thiên đường, nhưng tiến vào sâu hơn thì là rơi xuống địa ngục.

Giản Mạt không phải không biết Devil’Skiss là nơi cô có thể tùy tiện lui tới!

“Cô ấy tới làm gì?” Cố Bắc Thần khẽ nhíu mày hỏi.

“Tới gặp người đàn ông hoạt động vùng trầm hạo…”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhíu mày sâu hơn, “Giản Mạt sao có thể có quan hệ cùng hắn?”

“Đầy tớ đến nói, là vì Giản Hành…” Long Kiêu lãnh đạm mở miệng.

Khóe miệng Cố Bắc Thần câu lên lộ vẻ cười cười lạnh lùng, như cái cười lộ ra cái lạnh giá của địa ngục, “Xem ra...lần trước bị giáo huấn chưa đủ!”

Nói xong, Cố Bắc Thần đột nhiên cau mày lại… Hôm qua Giản Mạt cần năm mươi vạn là vì chuyện này sao?

Cố Bắc Thần có chút không hiểu, với tính tình của Giản Mạt thì nhất định sẽ không cổ vũ Giản Hành làm như vậy… Vậy thì thế nào còn có thể lấy tiền? Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, rốt cuộc là thân anh hai, cũng thể nhìn bị người ta đánh chết!

“Chẳng có ai đi đùa một người không có trí nhớ…” Long Kiêu nhàn nhạt mở miệng, sự việc đụng xe lần trước của Giản Mạt không phải do hắn tự mình xử lý, nhưng cũng đại khái nghe được một chút.

Cố Bắc Thần híp mắt lộ cái vòng cung nguy hiểm, lập tức hỏi: “Thẩm Sơ là chuyện gì?”

Đôi mắt Long Kiêu cụp xuống rơi xuống ly rượu trong tay, khóe miệng hắn câu thâm ý cười chậm rãi nói: “Sự tình năm năm trước… Muốn biết sao?”

Cố Bắc Thần môi mỏng câu lên nụ cười lạnh lùng, khẽ nâng con mắt nhìn về phía Long Kiêu nói: “Sự việc của năm năm trước, tôi không cần, bất luận là kẻ nào nói…”

“Còn đang chờ Thẩm Sơ nói?” Long Kiêu nhẹ a.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Bắc Thần dần dần sâu không thấy đáy, chỉ thấy hắn môi mỏng khẽ mở, chậm rãi nói: “Tôi biết sự tình của năm năm trước… Tôi chỉ là đang chờ cô ấy nói cho tôi thôi!

Long Kiêu tức thì nhíu mày… Tất cả mọi người cho rằng Cố Bắc Thần đang tròng thời điểm xoắn xuýt, nhưng bây giờ xem ra… căn bản là không phải.

Buổi tối luôn luôn trầm mê, chỉ là cuối tu ban đêm lộ ra cái lạnh nhè nhẹ, trần ngập sự hiu quạnh cùng sự nhạt nhẽo dưới thành hoang vu.

Thẩm Sơ ngồi ở quán một góc quán cà phê, một chén latte đã lạnh thấu nhưng trước cô cũng không uống một ngụm.

“Cô xác định sẽ không có ai biết?” Nữ nhân ngồi đối diện Thẩm Sơ nhấp môi dưới hỏi.

Thẩm Sơ cười cười, “Cô có thể không làm, tôi cũng không ép cô…” Cô ưu nhã lại cao ngạo với đôi mi thanh tú, “Nhưng chi phiếu trước mặt cô đành phải lấy đi …” Cô cười cười, nhưng lại là để lộ ra giọng điệu lạnh tanh không có nhiệt độ, “Cô nói là sao?”

Người phụ nữ ngồi đối diện dường như mười phần xoắn xuýt, tay cô đặt ở trên đầu gối không ngừng siết lại rồi buông ra, buông ra rồi lại nắm chặt… Mấy lần lặp lại như vậy, dường như đang suy nghĩ có nên lấy tờ chi phiếu kia không.

Thế nhưng, con số có trên tờ phiếu quá sức mê người… Cái này dù cô làm việc một đời cũng không có khả năng kiếm được số tiền này!

Cắn răng một cái, tay của người phụ nữ bỗng nhiên nâng lên liền với tới tấm chi phiếu, “Được!” Cô ngưng lại, “Dù sao cũng đã làm, lúc này mà hối hận thì cũng có chút chậm.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ cười, thấy cô đem chi phiết cất vào trong túi mới lên tiếng: “Yên tâm, sẽ không có ai biết…”

Người phụ nữ đó gật gật đầu, rồi lập tức đứng dậy cầm túi xách rời đi…

Sau khi cô ta đi, Thẩm Sơ mới nhấn chuông gọi nhân viên tạp vụ qua giúp cô đổi ly cà phê khác.

Trên thế giới này, không có bất kỳ người nào có thể ngẩng đầu uỡn ngực mà bỏ qua đi cái lợi ích ở trước mắt… Đơn giản là hiện thực luôn luôn tàn khốc như vậy!

Thẩm Sơ bưng ly cà phê đặt lên miệng, trên miệng cay đắng lộ ra một tia trợn vị sữa… Cô rời đi trạng thái bị động, nhưng trở về cũng không phải chủ động! Thế nhưng cứ nghĩ đến vận mệnh bắt buộc của mình, cũng chỉ có thể đối mặt.

Ngày hôm sau, những tia nắng lười nhác kia rơi vào mỗi góc thời gian ở Lạc Thàn, thể hiện cho một ngày mới lại đến.

Giản Mạt vì lo lắng Cố Bắc Thần đi tìm Long Kiêu vì sự việc của mình mà vẫn không ngủ được. Nhưng tới sáng sớm mà không nhận được điện thoại hay tin nhắn của hắn, cô mới thoáng yên tâm.

Sau khi tất cả đều không có chỗ lầm lẫn, Giản Mạt lài có một ngày tâm tình tốt, sau khi tắm rửa liền đi làm… Chỉ là, chờ đợi của cô, vĩnh viễn là ngoài ý muốn!

Có người nói, cuộc sống chính là sự việc này nối tiếp sự việc kia… Giải quyết được một, thì khẳng định chuyện kế tiếp đang đợi chờ người giải quyết!

Bận rộn cả buổi sáng, sắp đến thời gian nghỉ ngơi buổi trưa, mọi người đã nghiên cứu cơm trưa nên ăn cái gì.

https://thuviensach.vn

Có người nói công ty bên cạnh mới khai trương quán cơm, vị rất tuyệt, muốn được cùng đi ăn… Mọi người nghiên cứu là ra ngoài ăn hay trực tiếp gọi thức ăn mang đến, Tôn Kha nhận cái điện thoại, sắc mặt lập tức ngưng trọng khó coi.

“Làm sao vậy?” Đinh Đương tò mò nhìn Tôn Kha hỏi.

Tôn Kha còn chưa buông điện thoại, tầm mắt liền nhìn về phía Giản Mạt…

Giản Mạt có chút mờ mịt, nhìn hai bên một chút, cuối cùng ắnh mắt nghi vấn nhìn Tôn Kha hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?”

Tôn Kha miệng khó xử, không biết nên nói như thế nào, cuối sùng cũng chỉ trả lời: “Tổng giám đốc muốn cô đến gặp hắn.”

Giản Mạt không để bụng, đáp ứng liền đi tìm Đường Hạo Dương…

Cô mới đi một lúc, Hướng Vãn liền không chịu nổi vội vàng hỏi: “Tôn tỷ, làm sao vậy?”

Tôn Kha sắc mặt ngưng trọng lắc lắc đầu, sự tình còn chưa chứng thực, cô cũng không nên nói gì cả.

Mọi người nhìn sắc mặt của Tôn Kha liền biết không phải là chuyện tốt gì… Gần đây Giản Mạt hay bị các loại tiểu nhân quấn thân, mỗi một người đều có chút lo lắng.

“Cộc cộc!"

“Tiến vào!" Đường Hạo Dương nhìn tạp chí trong tay sắc mặt ám trầm lợi hại.

Giản Mạt đẩy cửa đi vào, “Tổng giám tìm tôi?”

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Dương ngước mắt, ánh mắt phức tạp nhìn Giản Mạt, sau đó đem tạp chí trong tay ném tới trước mặt cô, “Cô xem một chút…” Hắn nỗ lực làm cho bản thân giữ vững bình tĩnh.

Giản Mạt không hiểu cầm tạp chí lên, đầu tiên là nghi hoặc nhìn Đường Hạo Thiên, sau ra cúi mắt nhìn xuống tờ tạp chí… Chỉ là, không có mấy giây, cô lập tức trừng mắt.

“Đã có người sao chép thiết kế của tôi? Còn có thể trắng trợn như vậy?” Giản Mạt giật mình kinh ngạc nói.

Đường Hạo Dương sắc mặt vẫn âm trầm, bởi vì hiểu biết Giản Mạt cho nên khẩu khí của hắn coi như là ẩn nhẫn, “Cô xem ngày đăng của tạp chí trong này một chút!"

Giản Mạt lật lại trang bìa, ngày đăng là vào tháng trước… Trực quan đến báo, không phải là người khác sao chép thiết kế của cô, mà thành cô sao chép của người khác?

“Giản Mạt, Đế Hoàng là nơi có nhiều hạng mục của các thiết kế lớn?” Đường Hạo Dương tức thì mở miệng, "Cô có biết hay không, một khi Đế Hoàng truy tìm sự thật thì sẽ có rất nhiều người tam sao thất bản chuyện này?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Không Thừa Nhận Cũng Không Giải Thích!

Editor: Cố Tư Yên

"Tôi không có sao chép!" Giản Mạt tức thì mở miệng, nhíu mày nhìn Đường Hạo Dương, vẻ mặt không nhượng bộ, "Tôi không biết tạp chí này đăng lúc nào, căn bản chưa từng xem qua... Câu lạc bộ thiết kế của Đế Hoàng từ đầu tới đuôi là một mình tôi độc lập hoàn thành!"

Đường Hạo Dương nghe Giản Mạt nói, tức thì trầm mặt, chỉa về phía tạp chí trong tay cô lại hỏi: "Vậy chuyện này cô giải thích thế nào?"

Giản Mạt nhìn trang bìa tạp chí, đây là một quyển tạp chí cách Lạc Thành ít nhất một nghìn cây số... Cô cũng chưa từng nghe nói qua bản tạp chí này.

Giản Mạt rất uất nghẹn cùng ủy khuất, cô có sao chép hay không cô rất rõ ràng.

Thế nhưng... Ngày ra tạp chí này đúng là tháng trước, trước lúc cô tham gia câu lạc bộ thiết kế... Mặc kệ nói tới chỗ nào, đều nói không được!

Đường Hạo Dương tức giận dùng ngón tay gõ lên bàn làm việc, vẻ mặt ủ dột nói: "Giản Mạt, cô mới cầm thư xin nhập học của UCL lên đấy, cô có biết hay không... Chuyện này nếu như bị phát hiện, ảnh hưởng không chỉ có Tường Vũ, mà còn có tiền đồ của cô nữa!" Hắn càng nói càng tức, trực tiếp đứng lên, "Chuyện sao chép này sẽ trở thành vết bẩn cả đời của cô!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt hơi nhếch môi, cắn răng nói: "Tổng giám đốc, đối với việc anh hoài nghi nhân phẩm của một nhà thiết kế mà nói cũng là một loại sỉ nhục..." Cô nắm chặt quyển tạp chí, "Chuyện này tôi sẽ nghĩ biện pháp điều tra... Tôi không tin, trên thế giới này lại có người giống người như vậy, còn có thể cách nhau khoảng cách chỉ có một tháng, là có thể thiết kế ra một bản thiết kế giống nhau đến như vậy!"

Dứt lời, cô liếc nhìn Đường Hạo Dương thật sâu, lập tức cầm tạp chí xoay người ra khỏi phòng làm việc của tổng giám đốc.

Nếu như nói Giản Mạt sao chép, Đường Hạo Dương cũng không tin... Cô là sinh viên tốt nghiệp từ ngành kiến trúc của Lạc Đại, là đàn em khóa dưới của hắn.

Hai năm tiếp xúc, hắn đối với Giản Mạt coi như hiểu biết... Có nhiều ý tưởng, nhiều va chạm, là người có năng lực trời cho.

Thế nhưng, mặc kệ nói như thế nào... Giản Mạt lần này coi như đã đụng chạm, nếu như không thể giải quyết chuyện này, nhất định sẽ không thể đứng vững trong ngành thiết kế này nữa.

Chuyện Giản Mạt "sao chép", bởi vì sợ ảnh hưởng, Đường Hạo Dương không báo cáo cho Du Tử Quân, bây giờ hắn không thể để toàn công ty biết hắn đang tức giận, mà trong lúc này hắn cũng bỏ lỡ điện thoại của Tôn Kha.

Sau khi ra khỏi phòng làm việc của Đường Hạo Dương, Giản Mạt đã không có tâm tình ăn cơm... Chỉ đem tạp chí nhét vào trong túi, cả người không ổn một chút nào.

Hướng Vãn chờ đợi, cho rằng Giản Mạt bị mắng, liền qua an ủi, sau đó nói cô ấy sẽ mang cơm về cho cô ăn.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không có khẩu vị, vốn muốn nói không ăn... Nhưng đúng lúc đó trong đầu lại hiện ra nụ cười lạnh lẽo của Cố Bắc Thần khuya ngày hôm trước, nói bộ dáng cô ăn cơm không khác gì một đứa trẻ, cuối cùng cũng gật đầu.

Thế nhưng, khi cơm mang về, Giản Mạt cũng chỉ miễn cưỡng ăn mấy miếng.

"Chị Mạt..." Hướng Vãn đột nhiên nhảy qua, "Bên Đế Hoàng nói sửa bản thảo lần cuối rồi thứ hai giao cho họ!"

Giản Mạt gật đầu, trong mắt lướt qua một tia cảm xúc phức tạp, nhưng nháy mắt liền nhanh chóng giấu đi...

Một chút thời gian buổi trưa, tâm tư của Giản Mạt đều để ở trên chuyện "sao chép", ngồi ở phòng thiết kế, nửa ngày cũng không thể vẽ ra một bức đồ họa.

Trái tim Giản Mạt phiền loạn, buông bút vẽ xuống, nằm tựa vào trên ghế, cầm di động gửi tin nhắn cho Lý Tiểu Nguyệt: Nguyệt Nguyệt, tan tầm có thời gian không?

Lý Tiểu Nguyệt trả lời lại rất nhanh: Có!

Giản Mạt: Buổi tối cùng nhau ăn cơm đi?

Lý Tiểu Nguyệt trả lời, sau đó hai người hẹn ở nhà hàng Nam Hương.

Sau khi tan việc, Giản Mạt không lái xe trở về Nhuận Trạch viên, mà chạy thẳng đến nhà hàng Nam Hương...

Trên xe taxi bật kênh radio âm nhạc, vừa lúc nói đến việc Tô Quân Ly muốn đi thành phố A tham gia một buổi diễn tấu từ thiện, trùng hợp chính là... Tòa soạn tạp chí《 thiết kế Perspective 》lại ở ngay thành phố A.

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, tới rồi!" Tài xế ngừng xe, thấy Giản Mạt nửa ngày không có động tĩnh liền lên tiếng nhắc nhở.

Giản Mạt bỗng nhiên hoàn hồn, vội vàng thanh toán tiền xe sau đó nhanh chóng xuống xe... Người này không thể nhớ, vừa nghe thấy báo cáo của Tô Quân Ly, lại gặp được anh ngay ở nhà hàng Nam Hương."Đi một người sao?" Tô Quân Ly ôn nhuận cười hỏi.

Giản Mạt cười, "Cùng bạn!" Nói xong, cô mím môi hỏi, "Vừa nghe báo cáo nói anh muốn đi thành phố A? Trước đây tại sao không nghe thấy anh đề cập qua?"

"Chỉ là quyết định tạm thời... một buổi hòa nhạc từ thiện của một người bạn sẽ chơi lại khúc Anka." Tiếng nói của Tô Quân Ly ôn hòa khiến cho người khác cảm thấy thoải mái.

"Ồ..." Giản Mạt đáp một tiếng, lời nói bên miệng vẫn còn nguyên, muốn nói điều gì đó, nhưng lại nuốt trở vào, "Vậy thì em đi lên trước đây...!"

Tô Quân Ly gật đầu, một đôi mắt có thể nhìn thấu trái tim của con người giống như mặt biển tĩnh lặng, từ đầu đến cuối không rời khỏi Giản Mạt...

Anh nhìn ra được, Giản Mạt có chuyện!

Hơn nữa, liên quan đến chuyện anh muốn đi thành phố A!

"Mạt Mạt..." Tô Quân Ly ở lúc Giản Mạt đang đi lên cầu thang liền gọi tên cô, "Diễn tấu lần này sẽ có mấy vị tiền bối trong giới âm nhạc, em có hứng thú cùng đi nghe một chút hay không?"

Giản Mạt nhìn Tô Quân Ly, lập tức trong mắt tràn ra một tia vui mừng, "Được ạ!"

https://thuviensach.vn

Mặc kệ sẽ xảy ra chuyện gì, cô nhất định phải đi đến tòa soạn tạp chí đó ở thành phố A để tìm hiểu một chút... Còn có, gặp mặt nhà thiết kế này.

Tô Quân Ly cười, gật đầu, "Ngày mai cuối tuần, bảy giờ sẽ lên máy bay được không?"

"Được, vậy chúng ta gặp nhau ở sân bay... Sau khi tan việc em sẽ trực tiếp đến đó." Giản Mạt trả lời, có chút cảm kích nhìn về phía Tô Quân Ly... Không biết vì sao, dường như mỗi lần cô gặp chuyện khó khăn, anh đều ngoài ý muốn ở bên cạnh cô?

"Nghĩ gì thế? Mình vẫy tay trước mặt cậu muốn gãy đến nơi rồi mà cậu cũng không nhìn thấy là sao?" Lý Tiểu Nguyệt thấy bộ dạng mất hồn mất vía của Giản Mạt, không khỏi nhíu mày hỏi.

Giản Mạt ngồi ở phía đối diện Tiểu Nguyệt, mới nói ra chuyện xảy ra ngày hôm nay, "Theo như quan điểm của mình, mình cảm thấy thiết kế của mình hình như bị sao chép..."

Lý Tiểu Nguyệt là luật sư, khi cô nghe Giản Mạt nói xong liền nhìn nội dung của cuốn tạp chí, nhíu mày thật sâu, "Nhất định là cậu rất sốc!" Cô nhíu mày nhìn, "Chồng cậu nói như thế nào?"

Dù sao cũng là câu lạc bộ thiết kế của Đế Hoàng, cuối cùng không chỉ ảnh hưởng đến Giản Mạt, mà Đế Hoàng cũng sẽ bị...

"Anh ấy đi thành phố Đông Hải rồi..." Giản Mạt hậm hực hờn dỗi ngượng ngùng nói, "Mình định ngày mai sẽ đi thành phố A!"

"Mình đi cùng cậu." Lý Tiểu Nguyệt lập tức nói.

Giản Mạt lắc đầu, "Gần đây cậu vẫn còn mấy vụ án... Lần này mình đi cũng chỉ muốn nhìn xem tòa soạn tạp chí bên kia có lầm lẫn chỗ nào

https://thuviensach.vn

không. Nếu như không có, Nguyệt Nguyệt, vấn đề lần này thực sự rất nghiêm trọng!"

Lý Tiểu Nguyệt nhíu mày nhìn tạp chí, "Tổng giám đốc của cậu tại sao lại có cuốn tạp chí này?" Cô đột nhiên nghi vấn, "Là một tháng trước..."

Giản Mạt sững sờ, có chút tỉnh ngộ lắc đầu, "Lúc ấy mình cũng rất phiền muộn và tức giận, cho nên không hỏi!" Nói xong, cô dường như nhìn thấy một tia hi vọng, "Ngày mai đi làm mình đi hỏi xem sao."

Lý Tiểu Nguyệt gật đầu, đem tạp chí trả lại cho Giản Mạt... Thứ này hiện tại chưa có người nào biết ngoại trừ ba người bọn họ, đương nhiên vẫn nên cẩn thận.

Bằng không, nếu rơi vào ngòi bút của truyền thông, coi như là giả cũng có thể nói thành thực.

Sau đó cho dù tìm được chân tướng, Giản Mạt cũng sẽ bị tàn phế...

"Hiện tại tốt nhất là ổn định lại tâm tình, sau đó tìm cách để giải quyết được sự việc, bằng không cả người đều sẽ rất buồn phiền!" Lý Tiểu Nguyệt nhướn mày, có chút lo lắng.

Nói Giản Mạt sao chép, đánh chết cô cũng không tin!

Giản Mạt cúi vai, "Hi vọng là vậy..." Tiếng nói của cô trầm xuống, "Không biết vì sao, lúc này trong lòng mình đặc biệt bất an!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Điện Thoại Của Cô

Edit: Cố Tư Yên

Lý Tiểu Nguyệt có thể hiểu tâm tình của Giản Mạt lúc này... Chuyện này rơi vào trên người ai thì cũng đều căng thẳng.

Nếu quả thật không sao chép mà là tham khảo thì sẽ không sao, thế nhưng, không có!

Một bữa cơm Giản Mạt đần độn ăn một cách vô vị, Lý Tiểu Nguyệt dù là một luật sự có mồm miệng cũng không có cách nào an ủi cô, cuối cùng cũng bị Giản Mạt kéo theo trở nên ngưng trọng.

Sau khi cơm nước xong, Giản Mạt tở về Nhuận Trạch viên, ở trong hộp thư có đặt một tờ báo về 《 quan điểm thiết kế 》, nhìn chằm chằm vào thời gian xuất bản của cuốn tạp chí, dường như có cái gì đó đáng ngờ...

Thứ hai sửa xong bản thảo, sau đó Đế Hoàng tất nhiên sẽ đưa câu lạc bộ đi quảng cáo... Đến thời gian này tất cả tạp chí cho dù không có danh tiếng, đều sẽ đưa tin!

"Tại sao lại như vậy chứ?" Giản Mạt lật từng trang thiết kế, nghĩ như thế nào cũng đều không nghĩ ra.

Khi cậu lạc bộ thiết kế của Đế Hoàng diễn ra, rõ ràng chính cô đã nghĩ ra đề tài địa ngục đó... Thế nhưng, chẳng lẽ lại đúng lúc cùng nghĩ một ý tưởng trùng với người khác thế sao?

https://thuviensach.vn

Ngay cả khi cùng một ý tưởng, làm thế nào lại có thể thiết kế tương tự như nhau bảy đến tám phần như vậy?

Trái tim Giản Mạt phiền loạn đem tạp chí để sang một bên, cả người đều cuộn tròn, giống như con mèo nhỏ đem mặt chôn ở trong khuỷu tay và giữa đầu gối...

Dựa vào Cố Bắc Thần mới giành được thiết kế, nếu như bị nói thành cô sao chép, cô phải làm sao? Thời gian này Đế Hoàng có thể nói là giám sát cực kỳ chặt chẽ... Thế nhưng, cô làm sao đối mặt với Cố Bắc Thần đây?

Nghĩ tới đây, trái tim Giản Mạt giống như bị ai nhéo...

"Ách..." Giản Mạt cắn răng thầm rên rỉ một tiếng, cô bỗng nhiên đứng dậy, bởi vì nôn nóng cho nên cứ đi đi lại lại ở trong phòng.

Thời gian, dần dần trôi đi, bởi vì trong lòng che đậy một chuyện, cho nên khiến người ta cảm thấy khó chịu.

Cố Bắc Thần đút một tay vào túi, tay kia cầm ly rượu đế cao đứng ở cửa sổ sát đất của khách sạn, nhìn những chiếc đèn của thuyền chài lượn lờ ở ngoài khơi, đôi mắt như ưng dần dần trở nên sâu thẳm.

Thu hồi tầm mắt, sau đó cụp mắt xuống, nhẹ nhàng đung đưa chiếc ly đế cao, mực đồng âm u nhìn màu đỏ tươi của nước rượu lay động trong ly...

Cố Bắc Thần nâng ly rượu lên đặt trên môi mỏng, nhấp một ngụm, mùi vị tinh khiết và hương thơm của rượu đỏ thoang thoảng ở đầu mũi.

Di động ở trên bàn trà rung lên tiếng "Ong ong", Cố Bắc Thần xoay người đi tới... Để ly rượu xuống, cầm di động lên liếc nhìn người gọi đến, sau đó nhận máy đồng thời đặt di động bên tai.

"Ba!" Cố Bắc Thần mở miệng kêu một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cố Mặc Nguyên đáp một tiếng, sau đó hỏi: "Vừa cùng mẹ con từ châu Phi đến Hà Lan..." Dừng lại một chút, ông mới hỏi, "Ba nghe nói Mặc Hoài muốn trở về Lạc Thành?"

"Ừ." Cố Bắc Thần trả lời, sau đó nói, "Chuyện của công ty con sẽ xử lý, ba mang theo mẹ du lịch vòng quanh thế giới là được rồi..."

Thần sắc của Cố Mặc Nguyên có chút ngưng trọng, "Bắc Thần, con và bác hai cũng tranh đấu lâu như vậy rồi, không thể giải hòa sao?"

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, "Giải hòa?" Hắn híp mắt lại, trong tầm mắt tràn đầy hận ý, chỉ là, hận ý như vậy nhưng Cố Mặc Nguyên lại không biết, cũng không thể cho ông ta biết.

Cố Mặc Nguyên buông tiếng thở dài, con trai của ông, ông hiểu rõ nó, mặc dù khuyên can, nhưng ông biết lời khuyên của ông cũng vô dụng.

"Là ba không dùng được..." Cố Mặc Nguyên tự giễu nói.

Cố Bắc Thần nhíu mày, không trả lời cũng không có phản bác... Mỗi người cũng có cuộc sống của mình, cuộc sống của ba không ở trong thương trường.

"Mẹ..." Cố Bắc Thần mím môi, lộ ra một tia ngưng trọng, "... Có khỏe không?"

"Ừ." Cố Mặc Nguyên nói, "Đã ổn hơn rồi."

"Vậy thì tốt..."

Đúng lúc đó, tiếng chuông cửa truyền đến, Cố Bắc Thần liếc nhìn nơi cửa, nhàn nhạt mở miệng: "Bên này con còn có chút chuyện phải xử lý, ba và mẹ yên tâm làm chuyện của mình là được."

https://thuviensach.vn

"Ừ..." Cố Mặc Nguyên âm thầm trầm buông tiếng thở dài, "Chú ý nghỉ ngơi và ăn cơm đầy đủ, thân thể là của mình, phải chăm sóc cẩn thận!""Ừ." Cố Bắc Thần nhàn nhạt đáp một tiếng, sau đó cúp điện thoại, lập tức mở cửa.

"Surprise!" (Bất ngờ chưa!)

"Tiểu Sơ?" Cố Bắc Thần nhìn người đứng ở cửa, mỉm cười nâng khóe môi, tầm mắt hắn nhìn sâu vào Thẩm Sơ, âm thầm nhíu mày, "Tại sao em lại ở chỗ này?"

Thẩm Sơ vừa nghe xong, tức thì thu lại nụ cười, "Anh mất hứng sao?"

Cố Bắc Thần than nhẹ một tiếng, lập tức nhìn về phía Mạc Thiếu Sâm đang đứng ở cửa, sau đó xoay người đi vào trong.

Thẩm Sơ nhìn bóng lưng cao ngạo của Cố Bắc Thần, khé mím môi, lại nhìn đến Mạc Thiếu Sâm ở bên cạnh, lập tức bước chân cũng đi vào, "Em đến Đông Hải để gặp bẹn bè... Vừa lúc thấy sự việc cố vấn pháp luật của Thiếu Sâm, mới biết hai người đều ở trong này."

Cố Bắc Thần như trước không nói gì, chỉ lấy ra một ly thủy tinh đế cao rót rượu đỏ, "Ừ."

Thẩm Sơ lúc này thấy tâm tư của Cố Bắc Thần không cho phép, có chút co quắp cùng bất an, tự giễu nói, "Vậy... Các người có chuyện cần nói, em đi trước." Nói xong, cô liền xoay người đi.

Chỉ là, trong nháy mắt khi xoay người kia, trên mặt cô có một tia nồng đậm bi thương tràn ra...

"Tiểu Sơ!" Cố Bắc Thần đột nhiên mở miệng, thấy Thẩm Sơ xoay người nhìn hắn, ánh mắt hắn mới trời nên thâm thúy nói, "Anh và Thiếu Sâm lần này qua đây là bởi vì chuyện của JK..."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ nhíu mày, không hiểu nhìn Cố Bắc Thần.

"Em xuất hiện ở đây, sẽ làm anh hiểu lầm... Em không hiểu sao?" Cố Bắc Thần giễu cợt, đáy mắt càng trở nên sắc bén.

Thẩm Sơ chớp mắt, "Anh có ý gì?" Sắc mặt cô lập tức trở nên tức giận, "Không phải bởi vì em là nữ chủ tích của JK, cho nên em đã cản trở anh sao?"

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là đuôi mày khẽ nhướn lên thành một độ cung lãnh đạm.

Thẩm Sơ cười, là tự giễu cũng là cười lạnh, "Cố Bắc Thần, ai cũng có thể hoài nghi em... Chỉ có anh, không thể!" Môi của cô bắt đầu run rẩy, "Nếu như hôm nay em cản trở anh, năm năm trước em cũng sẽ không chia tay anh..."

Thẩm Sơ có chút thất vọng gào lên, lập tức xoay người nhanh chóng rời đi.

"Phanh" một tiếng, cánh cửa mang theo sự tức giận, lập tức bị đóng cửa.

"Cậu đã làm gì kích thích cô ấy vậy?" Mạc Thiếu Sâm có chút biếng nhác dựa ở trên chỗ tựa lưng của sô pha, hai tay đút túi, lộ ra sự tà mị lãnh đạm.

Cố Bắc Thần không giải thích, chỉ là đưa cho Mạc Thiếu Sâm một ly rượu, "Cô ấy vừa giải thích cho tôi chuyện năm năm trước?"

"Ừ." Mạc Thiếu Sâm nhận lấy, bình tĩnh đáp một tiếng.

"Nhưng tôi không có hỏi tới, cũng không đuổi theo cô ấy..."

"Ừ." Mạc Thiếu Sâm lại đáp một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, "Có chút giả... Tôi thấy cô ấy giống như đang diễn kịch!"

Mạc Thiếu Sâm ngước mắt, tầm mắt xem thường nhìn Cố Bắc Thần, "Bắc Thần, cậu nhất định phải đối với tiểu Sơ như vậy sao?"

"Tôi không muốn chuyện này rơi vào tình huống không thể quay đầu..." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, ngay cả khuôn mặt đều là lãnh đạm như vậy, làm cho người ta nhìn không ra tâm tư lúc này của hắn là gì.

Tầm mắt Mạc Thiếu Sâm trầm xuống, đáy mắt có một tia cảm xúc khác thường mà phức tạp.

Đúng lúc đó, tiếng chuông d8 động của Cố Bắc Thần đánh vỡ bầu không khí ngột ngạt, không chịu cô đơn phát ra tiếng "ong ong ong".

Hắn đi tới cầm di động lên, liếc nhìn, trong nháy mắt khi thấy người gọi đến là Giản Mạt, đôi môi mỏng cong lên thành nụ cười nhạt mà chính hắn cũng không biết...

Cố Bắc Thần nhận điện thoại, sau đó đặt bên tai, thế nhưng, hắn không lên tiếng.

Giản Mạt nghe phía đối diện có vẻ an tĩnh, trong lòng có một chút đề phòng, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Quấy rầy anh vui chơi ở trên người phụ nữ khác sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Tấm Lòng Cả Hai Đều Hướng Về Nhau, Cớ Sao Lại Xa Cách?

Edit: Pey

Khóe miệng Cố Bắc Thần hơi cứng đờ, nhưng ngay sau đó gương mặt đẹp ngời ngợi xuất hiện lo lắng… Vốn dĩ hắn đang vô cùng vui vẻ nhưng chỉ vì lời nói của Giản Mạt mà đóng băng.

“Không nói được gì sao?” Cố Bắc Thần lạnh lùng nói.

Mạc Thiểu Sâm nhẹ nhàng đung đưa ly rượu, tầm mắt lóe lên thâm thúy nhìn biểu cảm vừa rồi của Cố Bắc Thần như mùa xuân hoa chớm nở còn bây giờ như gió lạnh rít gào trong đêm… rồi khẽ nhíu mày lại.

Tay cầm ly rượu tao nhã nâng lên uống, anh đứng dậy để cái ly không xuống ra hiệu cho Cố Bắc Thần, sau đó rời đi…

Giản Mạt ở đầu bên kia thì cười cười, “Hì hì…” sau đó nhẹ giọng ngọt ngào hỏi: “Ông xã~ anh đang làm gì vậy?”

“Ở trên người phụ nữ!” Cố Bắc Thần mặt lạnh lùng đáp.

“…” Giản Mạt cứng đờ âm thầm oán đồ đàn ông keo kiệt, cô lần đầu mới thấy!

“Có chuyện gì nói mau!” Cố Bắc Thần hiểu lầm Giản Mạt im lặng không nói, tự hỏi bản thân có phải cô ấy đang bất mãn chăng? Hắn như vậy có được gọi là lạm tình không?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến chỗ này, Cố Bắc Thần mặt càng đen thui… Hắn là đàn ông giữ thân mình trong sạch ở trên thế giới này đã cực hiếm rồi.

Giản Mạt nghe Cố Bắc Thần hỏi lại cô, trong lòng như có gì rớt lộp bộp xuống, lời muốn nói đã tới bờ môi nhưng lại quanh co một hồi không nói ra, cũng không biết phải nói thế nào…

Một Giản Mạt ậm ờ không nói gì quả thật hắn chưa từng thấy, gương mặt đẹp trai ấy hơi run sợ không tự giác dịu dàng hỏi lại, “Hửm? Sao đó?”

“Chỉ là nhớ anh…” Hai năm qua Giản Mạt đã tự luyện cho bản thân thói quen tự nhiên, mở miệng không tim không phổi nói những lời Cố Bắc Thần muốn nghe, “Chừng nào anh quay về?”

Cố Bắc Thần mắt tựa thâm sâu, “Thứ hai.” Hắn tua lại câu hỏi vừa rồi, “Nói đi, có chuyện gì?”

Giản Mạt cắn môi dưới vẻ mặt hơi ngập ngừng… Trong đầu nghĩ nói thế nào cho tự nhiên một chút, nhưng lại phát hiện dù nói thế nào cũng bị hắn phát hiện đầu mối.

Cố Bắc Thần vẫn ‘kiên nhẫn’ đợi Giản Mạt nói… Cô gái này tâm sự đặc biệt càng ngày càng nặng!

Hai bên đầu dây vẫn giằng co qua lại tầm năm phút đồng hồ, Giản Mạt mới thả lỏng bờ vai yếu ớt đáo: “Ừm…không có gì đâu…”

“Tút, tút, tút…”

Giản Mạt sửng sốt vì kẻ ở bên đầu dây kia cúp máy trước, sau đó lại tự cười bản thân, thả bản thân mình trên cái giường mềm mại như nhung.

“Nếu như em nói em muốn đổi bản thiết kế, có phải hay không thừa nhận em copy? Giản Mạt nhìn đèn thủy tinh đủ màu trên tường lẩm bẩm

https://thuviensach.vn

nói, “Nhưng mà nếu đi đến thành phố A mà không thể chiếm được giải nào thì phải làm sao đây?”

Và cũng không có ai trả lời cho Giản Mạt nghe, chẳng qua cô có cảm giác…Hết thảy mọi chuyện không đơn giản như bề ngoài.

Dường như ở trong tối có một bàn tay đang nắm lấy sợi dây chết chóc… Chỉ tùy ý đung đưa cùng đủ siết cô đến chết!

Giản Mạt không vui càng nghĩ lại càng không vui…Cuối cùng ngồi dậy thay bộ đồ khác, đi ra xe ung dung đến bệnh viện.

***

Đêm đã khuya.

Phòng bệnh nhân lại yên tĩnh đến kì lạ, trừ tiếng máy đo nhịp tim kêu tít tít và một số thiết bị khác thì không còn những âm thanh khác.

Giản Mạt lặng lẽ lau người cho mẹ Giản nằm trên giường bệnh rồi ngồi bên cạnh khẽ nói, “Mẹ, con vừa gặp vấn đề khó khăn…” cô vừa nói vừa cúi mắt xuống, “Trước kia còn làm nũng ở trong lòng mẹ mà nghe mẹ chuyện trò, còn hiện giờ thì cũng không còn nữa!”

Vừa nói Giản Mạt thút thít nói giọng mũi xót xa kể tiếp, “Mẹ ơi…Con sợ gặp chuyện khó khăn…” ánh mắt cô bi thương, “Nhưng con lại sợ anh ấy xem thường con…Rõ ràng có rất nhiều chuyện không có cách thay đổi, dù có như vậy con cũng không muốn anh ấy hiểu lầm con!”

Không có ai trả lời cho những dòng tâm sự của cô… chỉ có tiếng tít tít của thiết bị vẫn thủy chung ‘trả lời’ cô.

Giản Mạt im lặng hồi lâu, sau đó cúi người cọ mặt vào mặt mẹ Giản, “Mẹ ơi, nếu như cuộc đời của con không cầu mong cái gì … Có thể không

https://thuviensach.vn

yêu cầu xa vời, chỉ mong mẹ có thể tỉnh lại ở bên con được không?”

Giọng dịu dàng như tiếng nước từ băng tan chảy xuống mặt hồ phẳng lặng quanh quẩn trong phòng bệnh, Giản Mạt nhẹ nhàng lau đi giọt sương ứ đọng trên làn mi cong, khóe môi có vị đắng chát dần dần lan ra khắp khuôn mặt…***

Cùng lúc đó tiếng chuông điện thoại reo ầm ĩ trong phòng, dường như không có kiên nhẫn đợi đối phương bắt máy là không bỏ qua.

Lúc nãy gọi điện thoại cho Cố Bắc Thần xong, Giản Mạt ném điện thoại trên ghế sa-lon, ra khỏi nhà mà quên lấy theo…

Cố Bắc Thần cũng dần bỏ cuộc không gọi nữa… Bởi vì điện thoại không phải không có ai nhận mà là tắt điện thoại!

Mặt đã lạnh lùng lại thêm sương giá càng dày đặc, Cố Bắc Thần khẽ nhíu mày, để điện thoại ở trên bàn tự mình đến quầy bar mở chai rượu ra uống…

Từ khi nào, Giản Mạt bắt đầu cùng hắn đùa giỡn thế này?

Từ lúc nào hắn đã không thể đợi những tin nhắn gửi đến mà là trực tiếp gọi cho cô?

Cố Bắc Thần đối với hành động bản thân có chút khinh bỉ, nhưng hắn lại thấy rất đỗi bình thường cơ mà, dù sao đối với Giản Mạt để ý chút cũng được.

Bên ngoài truyền đến tiếng mở cửa, Cố Bắc Thần quay đầu lại nhìn thấy Tiêu Cảnh đang sải bước lại gần…

“Thần thiếu!” Tiêu Cảnh vừa nói vừa đưa một túi văn kiện cho Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhận lấy mở ra xem, môi mỏng khẽ cười lạnh, “Thẩm Hàng Chi và Cố Mặc Hoài thật đúng là không từ thủ đoạn…” hắn khẽ nhíu mày, “Các cổ phiếu lẻ tẻ bên ngoài thu hồi được bao nhiêu rồi?”

Vẻ mặt Tiêu Cảnh ngưng trọng nói, “Ba phần trăm!” anh nhìn Cố Bắc Thần nói tiếp, “Thần thiếu, theo tôi thấy nếu tiếp tục như vậy rất có thể xuất hiện chuyện không nghĩ tới!”

Không cần Tiêu Cảnh nhắc cả Cố Bắc Thần cũng hiểu rõ…

Vốn hắn có thể lấy cố phần trên tay chị cả, nhưng hôm nay Tử Tiêu kiên quyết không cho!

“Thần thiếu,” Tiêu Cảnh vẫn nói thêm, “Sở thiếu có trong tay năm phần trăm cố phần, chúng ta có thể thu gom…”

“Chà…” Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên sắc bén nhìn thẳng Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh âm thầm đổ mồ hôi, anh cảm thấy làm trợ lý thật không dễ dàng, rất đáng sợ mà!

“Còn việc cùng cô Giản ly hôn…” Tiêu Cảnh không dám nhìn trực diện với Cố Bắc Thần, chút kiên trì cũng vét sạch nói thêm, “Không chỉ có thể tóm được cổ phần trong tay Sở thiếu, còn làm cho cô Trầm cũng vui vẻ, nhất cử lưỡng tiện rất tốt mà?”

“Ha ha…” Cố Bắc Thần cười càng thêm lạnh lẽo, cười đến nỗi Tiêu Cảnh cũng run lẩy bẩy vì lạnh, “Từ lúc nào… mà cậu theo ‘đảng phái’ Thẩm Sơ rồi?”

“…” Tiêu Cảnh sửng sốt sau đó vội nói, “Tôi đối với Thần thiếu tận trung có trời đất chứng giám… Giống như sông Hoàng Hà…”

https://thuviensach.vn

Nói tới đây giọng Tiêu Cảnh càng ngày càng bé xíu, sau đó ngậm miệng hẳn luôn.

Cố Bắc Thần thu hồi khí thế ‘giết người’ vừa rồi, đi đến bên cửa sổ, hai tay đút vào túi, khuôn mặt lãnh đạm nhưng thật ra đã gợn sóng như mặt biển nhỏ, môi mỏng khẽ cất tiếng: “Tiêu Cảnh, cậu đi theo tôi cũng đã vài năm.”

Mặt Tiêu Cảnh như ăn phải mướp đắng, không dám hé thêm lời nào chọc bị ‘ôn thần’ trước mắt.

“Theo cậu thấy hiện tại tôi muốn cái gì?” Cố Bắc Thần hỏi, nhìn bóng Tiêu Cảnh phản chiếu trong kính thủy tinh.

Tiêu Cảnh đảo mắt, âm thầm thở dài rười rượi…

Kể từ khi chuyện kia xảy ra, làm việc âm độc không quan tâm đến hậu quả, từ lúc nào đã để ý từng chút một?

Nhưng hôm nay... Có lẽ Cố Bắc Thần quan tâm nhiều như thế, chỉ có thể là một người!

Giản Mạt…

“Thần thiếu, cô Giản sẽ hiểu cho ngài…” Tiêu Cảnh nói nhỏ nhẹ.

Cố Bắc Thần nhìn Tiêu Cảnh trong kính, môi mỏng dường như cong lên… Kiểu cười tựa như sắc nhọn mà vô hình chung lộ ra chút đành chịu!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 167

Editor: Cin

Trong kiếp người này, bạn cảm thấy bản thân sẽ chỉ yêu một người duy nhất, và người đó sẽ không thể phai mờ trong trí nhớ của bạn… Thế nhưng, càng về sau bạn mới biết, đó chưa chắc đã là tương lai của bạn!

Giản Mạt bị y tá đang đổi ca làm tỉnh giấc, đêm hôm qua vậy mà liền nằm bò ở giường bệnh mà ngủ thiếp đi…

Cô lái xe vội vã trở về Nhuận Trạch viên, tắm rửa qua loa liền đến công ty.

Lúc Giản Mạt đến thì Đường Hạo Dương còn chưa thấy đâu, cô đợi đến khi mọi người thì đi tìm, vẫn không có người nào!

“Tìm tổng giám đốc sao?” Thư ký ôm tài liệu ra khỏi phòng, nhìn thấy Giản Mạt với vẻ mặt căng thẳng nhìn cửa phòng làm việc của Đường Hạo Dương, liền nói thẳng, “Tổng giám đốc tối hôm qua đi công tác rồi, dự đoán sáng sớm thứ hai mới trở về!”

Giản Mạt vừa nghe, lập tức nhíu mày… Sao cái gì cũng đều là thứ hai?

Thứ hai Đế Hoàng sẽ báo kết quả cuối cùng, thứ hai Cố Bắc Thần trở về… Tổng giám đốc đi công tác cũng là thứ hai mới có thể trở về.

Giản Mạt thần sắc có chút ngưng trọng, quay trở lại chỗ làm việc của mình lấy điện thoại di động ra, tính toán có nên gọi cho Đường Hạo Dương

https://thuviensach.vn

hay không… Nhưng vừa nhìn, di động hết pin liền tự động tắt nguồn.

Tối hôm qua đi đường có chút ngẩn ngơ, di động cũng không lấy… Xuống đến bãi đỗ xe mới nhớ ra.

Cũng không nghĩ đến sẽ có người gọi điện thoại, nên không có đi lấy… Sáng sớm đi gấp, vội vàng nhét điện thoại vào túi cũng không nhìn.

Giản Mạt cắm sạc pin di động, mới khởi động máy thì thấy có mười thông báo chưa trả lời, cô nghi hoặc mở ra… Tất cả đều là "G tiên sinh"!

Nhìn thời gian thì đều là từ tối hôm qua, Giản Mạt nhớ lại tối hôm qua… Thế nhưng mới vang lên một tiếng, bỗng dưng nghĩ đến mình đang ở trong phòng làm việc, lên vội vàng ấn từ chối trả lời.

Cố Bắc Thần đang họp ở công ti chi nhánh Đông Hải thị, di động vang lên, cũng chỉ là sáng màn hình, hắn liền thấy hai chữ "Giản Mạt"... Đáng tiếc, trong nháy mắt liền bị cúp!

Bên trong phòng họp nháy mắt không khí liền trở nên ngưng tụ, ánh mắt mọi người trao đổi, đái khái cũng không dám thở.

Bên này bầu không khí cứng ngắc, tâm tư Giản Mạt lại ở trên tạp chí… Tối hôm qua vốn cũng đến gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần, giải thích vì sao không trả lời điện thoại của hắn, nhưng vô thức lại ấn gọi cho Đường Hạo Dương.

Đáng tiếc, không có dịch vụ!

Giản Mạt lại quay số gọi, nhưng không có trạng thái dịch vụ…

Cảm giác có chuyện tới, cái gì cũng đều là trở ngại… Giản Mạt vì không gọi điện được cho Đường Hạo Dương, trong lòng càng bất an càng nặng nề.Giản Mạt chính là đang xoắn xuýt có nên hay không gọi điện cho

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Dương hỏi một chút, có thể hay không có biện pháp liên lạc với Đường Hạo Dương… Cùng lúc, di động vang lên.

Cô vội vàng nhìn lại… Là Tô Quân Ly, không phải Đường Hạo Dương!

Tiếp nhận, Giản Mạt có chút hậm hực hờn dỗi nói: “Alo?”

Tô Quân Ly ôn nhuận cười, “ Em đang đợi điện thoại của ai à? Như thể là ai thất lạc vậy…”

“Dù cho không ở trước mặt, anh cũng có thể nhìn thấu lòng người… Anh có biết hay không em sẽ rất căng thẳng?” Giản Mạt một nửa đùa cợt.

Tô Quân Ly chỉ là ôn nhuận cười, “ Nhớ đến sân bay nhé!”

“Ừm!” Giản Mạt trả lời, đối với Tô Quân Ly cẩn thận, trong lòng thấy ấm áp.

Giản Mạt thẳng tới sân bay, điện thoại của Dương Hạo Dương cũng không gọi… Hoặc là chưa nhận được, hoặc là không có người nhận được.

Cuối cùng, Giản Mạt nhắn một cái tin nhắn cho Đường Hạo Dương, sau đó liền gọi điện cho Tô Quân Ly, dò hỏi xem hắn đang ở đâu?

“Mạt Mạt…” Tô Quân Ly rất xa nhìn thấy Giản Mạt, đánh tiếng nhẹ nhàng mỉm cười tiến lên.“Em đi đổi vé lên máy bay!” Giản Mạt nói, hướng tới quầy máy tự động.

Tô Quân Ly nói chuyện quá khứ cùng cô, “Thành phố A so với Lạc Thành còn lạnh hơn, em có mang đủ quần áo ấm không?”

“Em vừa tam tầm liền tới đây,“ Giản Mạt lắc đầu, “Quá khứ mua thì tốt rồi…”

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly mỉm cười gật gật đầu, “ Thành phố A có muốn đi chơi ở đâu không? Ở bên kia so sánh thì anh còn thành thục hơn!”

“Anh không phải vẫn luôn ở bên nước ngoài sao?” Giản Mạt có chút bất ngờ.

Tô Quân Ly cười, hắn vốn có dáng vẻ ôn nhuận tuấn nhã, cười như vậy, giống như gió xuân, “ Trước đây hồi bé ở bên kia một thời gian…”, hắn dừng lại, mâu quang thâm thúy rơi vào tai của Giản Mạt, “Anh đến tám tuổi mới trở về Lạc Thành!”

Giản Mạt có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không có nghĩ nhiều, chỉ là tập trung đổi vé máy bay.

Tô Quân Ly âm thầm thở dài, biết Giản Mạt đối với sự việc năm đó, hắn đoán cô không có ấn tượng, cho nên dù hắn có nhắc lại thì trông cô cũng không có phản ứng.

Sau khi đổi vé máy bay, còn không đến chừng mười phút đồng hồ liền đến giờ lên máy bay, Giản Mạt cùng Tô Quân Ly cùng vừa cười vừa nói mà không để ý có người đang đi tới… Nghiễm nhiên, không hề phát hiện có một đôi mắt mang theo cơn lạnh giá, vẫn theo cô mà động.

Cố Bắc Thần một tay xách túi ở ngoài sân bay, xuyên qua kính thủy tinh to nhìn Giản Mạt càng lúc càng xa, lạnh lùng nghiêm nghị trên mặt lộ ra cái rét lạnh thấu xương…

Hạ con ngươi, Cố Bắc Thần lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn cho Giản Mạt: Ở đâu?

Giản Mạt đang xếp hàng qua cửa, nhận được tin nhắn mới của Cố Bắc Thần liền nhớ tới mười mấy cuộc gọi chưa trả lời kia, vội vàng hồi phục… Thế nhưng, còn chưa kịp đánh chữ, cô vô thức nhìn quanh bốn phía.

https://thuviensach.vn

Cũng không thể nói cô ở sân bay? Vẫn là cùng Tô Quân Ly…

Giản Mạt nghĩ, dù sao Cố Bắc Thần thứ hai mới có thể trở về, mà cô tối đa là tối chủ nhật liền đã trở về, cho nên trả lời: Em vừa tan tầm liền về nhà!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn, môi mỏng câu một nụ cười lạnh, đôi mắt ưng lạnh giá như trời đông giá rét.

Tiêu Cảnh lái xe qua, Cố Bắc Thần lên xe liền nói: “Tra xem Giản Mạt sẽ hạ cánh chỗ nào?”

“A?” Tiêu Cảnh không kịp phản ứng.

Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị, khuôn mặt đã bị sương mù bao phủ một mảnh, “Nghe không hiểu lời của tôi?”

Tiêu Cảnh âm thầm nuốt nuốt xuống, hắn cảm giác gần đây Thần thiếu thật là nắng mưa thất thường cùng bà tháng như nhau… Hắn nghiêng đầu liếc nhìn sân bay, đây là Thần thiếu vội vàng trở về gặp Giản tiểu thư… Nhưng mà, Giản tiểu thư lại bay đi?

Tiêu Cảnh âm thầm nghĩ đến mùi vị cay đắng, lập tức cho người tra tư liệu của Giản Mạt, rồi tra xem khoảng thời gian này có chuyến bay nào của cô hay không…

Rất nhanh đối phương gửi thông tin đến, Tiêu Cảnh xoay người nhìn Cố Bắc Thần: “Giản tiểu thư đi thành phố A…” Hắn dừng lại, “Đi theo còn có… Tô Quân Ly!”

Tiêu Cảnh lúc này chỉ muốn rời khỏi xe, hắn cảm giác sắc mặt Thần thiếu đã nói rõ tất cả… Thường thường, Thần thiếu sẽ cất giấu đi lửa giận trong người, nhưng lúc này lại cười lạnh âm thầm biểu tình.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt ngồi ở trên máy bay, nhìn di động, thấy Cố Bắc Thần không nhắn tin lại nữa, cô nghĩ hắn có phải hay không hắn nổi giận, có muốn hay không lại trả lời một quá khứ…

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, nếu như lúc này lại trở lời lại, Cố Bắc Thần sẽ trực tiếp gọi qua đây, nghe thanh âm há chẳng phải là bị lộ?

Nam nhân tài năng như hắn cái gì cũng biết, dùng một giờ ở lạc Thành là tìm được cô… Cô cảm giác, hắn hoàn toàn có thể biết cô đang ở trên máy bay!

Suy nghĩ một chút, Giản Mạt cảm thấy vẫn là nên quên đi… Cuối cùng tắt nguồi điện thoại.

Bánh răng máy bay ma sát với mặt đấy phát ra tiếng nổ vang thanh, Giản Mạt ngồi trên máy bay chậm rãi cất cánh, Cố Bắc Thần cầm trong tay vé máy bay đi thành phố A, đã ngồi ở phòng vip chờ lên máy bay...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Nguyên Tắc, Nó Phụ Thuộc Vào Ai?!

Editor: Nam Cung Tử Uyển

Thành phố Đông Hải, trong quán rượu Lâm Hải, Mạc Thiếu Sâm nhìn Thẩm Sơ uống hết chén rượu này đến chén rượu khác... Hắn không ngăn lại, nhưng cũng không cùng uống.

"Thiếu Sâm, tất cả mọi chuyện đều không thể trở về như ban đầu nữa có phải hay không..." Thẩm Sơ tự giễu cười, lại cầm một chén rượu lên, sau đó ngửa đầu đổ hết vào trong miệng, "Tối hôm qua anh ấy cũng không đến tìm em, không có! Trước đây không phải như thế..."

Ánh mắt thâm thúy của Mạc Thiếu Sâm nhìn Thẩm Sơ, "Ai rồi cũng sẽ thay đổi thôi!"

Thẩm Sơ đỏ mắt, "Cho nên, anh ấy đã không còn yêu em nữa, có phải hay không?"

Mạc Thiếu Sâm không trả lời, bởi vì hắn không có cách nào trả lời... Hắn nhìn không hiểu tâm tư của Bắc Thần, cho tới bây giờ vẫn không thể nào hiểu được.

"Vì sao, vì sao?" Thẩm Sơ khổ sở ngửa đầu, không muốn đem sự nhu nhược của chính mình bộc lộ ra hết, "Thiếu Sâm, có phải Bắc Thần thích người khác rồi hay không?" Trong lời nói của cô lộ ra tia hèn mọn, "Em không nên trở về đây mới phải..."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt thâm thúy của Mạc Thiếu Sâm nhìn Thẩm Sơ, cô lớn lên rất đẹp, thế cho nên dù cho có say, vẫn giữ được tư thái của một mỹ nhân, "Tính nguyên tắc của Bắc Thần rất mạnh, em không phải là không biết." Hắn dừng lại một lúc, sau đó tiếp tục nói, "Tối hôm qua anh đã nói rồi, em không muốn đi tìm cậu ta, nhưng mà thực chất em vẫn muốn đi."

Thẩm Sơ nghe xong, vẻ mặt ủy khuất nhìn Mạc Thiếu Sâm, "Anh ấy có phải nghĩ rằng em trở về đây là bởi vì JK?"

"Vậy là em sao?" Mạc Thiếu Sâm ngưng mắt hỏi.

Thẩm Sơ nhìn Mạc Thiếu Sâm, nhìn một lúc lâu, mới "Ha hả" cười lên một tiếng... Cô không trả lời, chỉ cầm chén rượu lên, tiếp tục uống.

Mạc Thiếu Sâm nhíu mày, đoạt lấy chén rượu của cô, lạnh giọng nói: "Thẩm Sơ, nếu như em còn yêu Bắc Thần, vậy tìm cậu ấy trở về đi... Sức lực trước kia của em đi đâu hết rồi?" Hắn cười lạnh, "Thế nào, hiện tại em làm cho ai nhìn? Anh sao?"

Đôi mắt đẹp của Thẩm Sơ có chút đang say nhìn Mạc Thiếu Sâm, bị sự lạnh lùng trên mặt hắn làm cho hoảng sợ.

Mạc Thiếu Sâm và Cố Bắc Thần đều thích Thẩm Sơ, nhưng mà, Thẩm Sơ lại coi trọng Cố Bắc Thần... Trong vòng luẩn quẩn này, trong lòng mọi người đều biết rõ ràng, Thẩm Sơ tự nhiên cũng rất rõ ràng.

Bao gồm hiện tại, Mạc Thiếu Sâm cũng chưa buông tay Thẩm Sơ...

Chỉ là, so sánh trong với tình yêu, hai người là bạn bè với nhau, hắn không có cách nào đối địch với Bắc Thần!

Mạc Thiếu Sâm lấy tiền trong ví ra, kẹp trong cuốn sổ thanh toán, sau đó nắm lấy cổ tay Thẩm Sơ, kéo cô ra ngoài...

https://thuviensach.vn

“Buông em ra!” Bước chân Thẩm Sơ có chút lảo đảo, bị Mạc Thiếu Sâm kéo càng lảo đảo, cô phải đi nhanh mới có thể đuổi kịp bước chân của hắn, “Mạc Thiếu Sâm...”

Mạc Thiếu Sâm không để ý đến Thẩm Sơ, chỉ kéo cô ra khỏi quán bar...

Ban đêm gió biển thổi qua rất mát, mặc dù thành phố Đông Hải ấm áp hơn Lạc Thành, nhưng tới ban đêm, nhất là nhưng nơi ở gần bờ biển, thì khí hậu đều rất lạnh.Thẩm Sơ rùng mình một cái, cảm giác say cũng thanh tỉnh một chút, đẩy Mạc Thiếu Sâm ra, trên mặt hoàn toàn là tức giận, “Em làm cho ai nhìn cũng không cần anh quản... Mạc Thiếu Sâm, anh không có quyền đó!”

Dứt lời, Thẩm Sơ định quay người trở về...

Mạc Thiếu Sâm túm lấy cô, lạnh lùng nói: “Em đừng chờ đợi một điều sẽ không bao giờ trở về để tranh thủ sự áy náy của Bắc Thần nữa... Thẩm Sơ, Bắc Thần muốn gì, em có biết không?”

Thẩm Sơ bị Mạc Thiếu Sâm hỏi như vậy liền trở nên sửng sốt, đôi mắt trong suốt mờ mịt nhìn hắn.

Môi Mạc Thiếu Sâm mấp máy, lời vừa tới miệng cuối cũng không nói ra được... Nếu như chuyện lần này thực sự có liên quan đến cô, quan hệ giữa Bắc Thần và Thẩm Sơ nhất định sẽ rất tồi tệ?

Bắc Thần đối với tiểu Sơ giữ một khoảng cách rất nhất định... Là vì Bắc Thần không muốn để cho tình thế trở nên ngượng ngập, hay là vì điều gì khác?

Đêm đến, bởi vì máy bay hạ cánh mang đến thanh âm rất lớn cho nên tâm trạng cũng có chút nặng nề.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đi cùng Tô Quân Ly đến thành phố A, cho nên Giản Mạt và anh đều ở cùng một khách sạn năm sao.

Giản Mạt hiện tại có thẻ phụ thuộc của Cố Bắc Thần, có thể nói cô chính là một nữ nhân giàu có vô hình...

Đáng tiếc, cô sợ khi dùng thẻ của Cố Bắc Thần thì hắn sẽ biết cô không ở Lạc Thành... Cũng không có ý gì nhưng vẫn phải nhờ Tô Quân Ly sắp xếp tất cả mọi thứ.

“Sửa soạn một chút, nửa giờ sau anh đến tìm em... Cùng đi ăn cơm?” Tô Quân Ly dẫn Giản Mạt vào trong phòng, sau đó nói, “Anh ở phòng bên cạnh!”

Giản Mạt gật đầu, cũng không có ý định từ chối.

Thành phố A còn lạnh hơn Lạc Thành, cảm giác giống như đã đến mùa đông... Bên ngoài cây cối cũng đã rụng lá trụi lủi, có chút tiêu điều.

Sau khi sửa soạn xong, Tô Quân Ly nghĩ sẽ không ra ngoài ăn vì bên ngoài rất lạnh, cho nên anh và Giản Mạt giải quyết bữa tối trực tiếp ở khách sạn.

“Sáng mai anh sẽ đi diễn tập thử piano, em có muốn đi cùng không?” Khi Tô Quân Ly đưa Giản Mạt tới cửa phòng, mới mở miệng hỏi.

Giản Mạt lắc đầu, “Em không đi đâu... Em muốn đi tham quan xung quanh một chút.”

Tô Quân Ly nhìn ra Giản Mạt lần này tới thành phố A nhất định là có việc, cũng không hỏi nhiều, liền gật đầu, “Vậy em ngủ sớm đi!”

“Ừm, chúc ngủ ngon!”

https://thuviensach.vn

“Chúc ngủ ngon!” Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt tiến vào phòng, sau đó mới trở về phòng của mình...

Giản Mạt không ngủ, tắm rửa một cái sau đó liền mở máy tính ra, tra về《quan điểm thiết kế》của các tòa soạn tạp chí có liên quan... Cuối cùng chuyển sang diễn đàn của thành phố A, cũng không phát hiện được gì.

Bởi vì《quan điểm thiết kế》một tháng sau sẽ liết kê những vấn đề mới, nhưng cũng không được nhiều người ưa thích, và không gây ra sự chú ý cho tất cả mọi người..... Vì vậy cho nên Giản Mạt không phát hiện được cái gì.

Có chút vô lực đóng máy tính lại, Giản Mạt nằm ở trên giường lớn mềm mại, đột nhiên rất nhớ Cố Bắc Thần...

Nếu như hắn biết chuyện này, sẽ tin cô vô điều kiện, hay sẽ nghĩ cô chỉ đang sao chép, sau đó xem thường cô hay không?

“Anh ta nhất định sẽ xem thường cho xem...” Giản Mạt bĩu môi, Cố Bắc Thần sẽ không quá coi trọng thiết kế của cô!

Giản Mạt khẽ thở dài một tiếng, người ta dù gì cũng đi ra từ UCL, hơn nữa còn ra cùng với Thẩm Sơ...

“Thật đáng ghét!” Giản Mạt mắng một câu, cảm giác mình ăn giấm chua nhiều đến mức sắp xót ruột đến nơi rồi.

Kéo chăn trùm kín lên đầu, Giản Mạt định đi ngủ... Tất cả chuyện này để ngày mai tính sau!

“Tinh” một tiếng vang lên, Giản Mạt giật mình bỗng nhiên ngồi dậy, sau đó không thể chờ đợi, nhanh chóng lấy di động đặt trên tủ đầu giường xuống...

https://thuviensach.vn

Có tin nhắn, cô vội vàng mở ra... là tin nhắn của Đường Hạo Dương gửi đến.

Đường Hạo Dương:: Tạp chí được ra cùng ngày với báo ngày và báo hàng tuần.

Giản Mạt nhíu mày, nếu như là Tường Vũ đặt, đạo diễn nhất định sẽ có một bản tương tự... Nếu như không phải do đạo diễn, vậy rõ ràng có người cố ý.

Người này là ai?

Toàn bộ văn phòng của nhà báo và tạp chí đều được phân phối thống nhất mỗi người một bàn làm việc, theo sự thật... hình như không có ai có khả năng hãm hại cô mới phải?

Huống chi, trừ phòng thiết kế và Du tổng, cùng với những người tham gia hội thảo của Đế Hoàng, thì không còn người nào nhìn thấy bản thiết kế của cô.

Ngành nào cũng có các quy tắc riêng của nó, hơn nữa tập đoàn Đế Hoàng đảm báo rất nghiêm ngặt các bản thảo, tuyệt đối sẽ không có người nào dám tiết lộ bản thiết kế của cô ra ngoài...

Giản Mạt cảm giác dung lượng não của cô thật sự là không đủ dùng, suy nghĩ hồi lâu cũng không hiểu, đúng là muốn khóc vì sự ngu xuẩn của chính mình!

'Tinh' tiếng vang lại lần nữa lướt qua, Giản Mạt cho rằng là của Đường Hạo Dương, nhưng vừa mở tin nhắn ra nhìn, lại là của Cố Bắc Thần.

G tiên sinh: Còn chưa ngủ sao?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bởi vì đang lo việc thiết kế cho nên tâm tư cả ngày hôm nay đều không đặt trên người Cố Bắc Thần, cũng không có suy nghĩ sâu xa chuyện hai hôm trước cô nhắn mấy cái tin kỳ cục đến cho hắn, lập tức trả lời: Vừa tắm rửa xong, đang chuẩn bị đi ngủ... Nếu như có chồng ở đây thì tốt biết mấy.

G tiên sinh: Ừ.

Giản Mạt nhìn một chữ "Ừ" kiêu ngạo kia, bĩu môi lại, còn chưa trả lời tin nhắn, bên ngoài liền truyền đến tiếng đập cửa.

"Cốc cốc!"

Ngón tay thon dài của Cố Bắc Thần nâng lên gõ lên cánh cửa phòng màu nâu, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị mang một vẻ chờ mong, khóe miệng nâng lên một nụ cười tà mị.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Khiếp Sợ, Ngoài Cửa Có "Quỷ"

Edit: An Triệu

Giản Mạt nghe tiếng đập cửa, vén chăn lên đứng dậy đi mở cửa… Theo bản năng, cô vừa mở vừa đồng thời hỏi: “Quân Ly, có việc… sao?”

Một chữ cuối cùng, Giản Mạt chỉ là theo quán tính nói ra, thời điểm khi rơi vào trong tầm mắt là một khuôn mặt âm u, lạnh lùng, tròng mắt cô đột nhiên trừng lớn…

Sau đó, đầu óc Giản Mạt giống như bị chập mạch lại đi làm một chuyện cực kỳ ngu xuẩn!

Chính là khi Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, cô thế nhưng lại đóng sầm cửa lại… Cứ như vậy, đem Cố Bắc Thần nhốt ở ngoài cửa!

Mặt Cố Bắc Thần lúc này muốn đen bao nhiêu thì đen bấy nhiêu, mắt ưng của hắn híp lại, lập tức, sâu trong đôi mắt bắn ra hai tia sáng lạnh lẽo, mãnh liệt khủng khiếp… Cảm giác kia, tùy thời có thể một cước đem cửa khách sạn đạp ra.

Cửa, lại lần nữa bị mở ra…

Vẻ mặt Giản Mạt khổ sở, sợ sệt nhìn khuôn mặt đen kịt của Cố Bắc Thần, âm thầm cắn răng, dù sao cũng phải chết, quan tâm hắn làm gì?

Đáng tiếc, trong tưởng tượng rất tốt đẹp, nhưng hiện thực lại quá tàn khốc!

https://thuviensach.vn

“Ồ, có phải anh đang xuất hiện ảo giác hay không?” Tiếng nói lạnh lùng chế nhạo của Cố Bắc Thần truyền đến.

Trái tim Giản Mạt co lại, bị giọng điệu này của Cố Bắc Thần làm cho cả người run rẩy.

“Ông xã…” Giản Mạt muốn lấy lòng, tiến lên khoác vào cánh tay Cố Bắc Thần, “Vừa rồi em rất nhớ anh… Không thể tưởng được tâm linh của chúng ta tương thông như vậy.”

Nói xong, Giản Mạt sợ Tô Quân Ly một lát nữa sẽ xuất hiện, quá mức xấu hổ, vội vàng kéo Cố Bắc Thần vào phòng.

“Chậc chậc, nhà của chúng ta từ lúc nào lại trở nên nhỏ như vậy…” Mắt ưng của Cố Bắc Thần đánh giá vòng quanh một lượt, lạnh lùng nói.

Giản Mạt âm thầm nhếch miệng, cảm thấy lúc này có giải thích như thế nào cũng đều không được, dứt khoát không thèm giải thích.

Nhìn bộ dáng mặc kệ của Giản Mạt, tâm tình của hắn làm sao mà tốt được, Cố Bắc Thần cười lạnh nói, “Thế nào, không muốn giải thích sao?”

Giản Mạt hờn dỗi bĩu môi, “A Thần, tại sao anh lại ở thành phố A vậy?” Cô cố ý nói sang chuyện khác, “Anh không phải ở Đông Hải sao?”

Cố Bắc Thần cười, chỉ là cười rất giả tạo, cười đến trong lòng Giản Mạt đều phát hoảng, “Tới bắt gian”

“Bắt gian sao?” Giản Mạt làm bộ không rõ, “Hả, chẳng lẽ là người vợ bí mật của ông xã đang ngủ chung với người đàn ông khác hả?”

Cô cố nhấn mạnh hai chữ ‘ngủ chung’.

“Còn không phải thế!” Cố Bắc Thần cười lạnh, “Ồ, không phải là em chứ!”

https://thuviensach.vn

“Em sao?” Giản Mạt dường như bừng tỉnh, vẻ mặt ghét bỏ nhìn Cố Bắc Thần, hờn dỗi nói, “Ông xã, vậy phải để anh thất vọng rồi… Nhìn xem, toàn bộ trong phòng ngoại trừ anh là đàn ông ra, cũng không còn ai khác! Em làm sao có thể ngủ chung với đàn ông khác chứ…”

Hừ, đi loanh quanh tự mình đào hố, cũng không phải mỗi lần đều đem chính mình rơi vào hố đâu… Giản Mạt có chút đắc ý.

Cố Bắc Thần tiếp tục cười lạnh, nhìn Giản Mạt giả ngu, bên trong đồng tử viết ra hai chữ — ngu ngốc!

Trong lòng Giản Mạt gào thét mấy nghìn lần, khó chịu muốn lao tới đem Cố Bắc Thần ra làm thịt… Đáng tiếc, cô chỉ có thể suy nghĩ.

Cố Bắc Thần đi đến sô pha, sau đó ngồi xuống, tiện tay rút điếu thuốc ra, ngậm ở khóe môi, bật lửa ‘đang’ một tiếng, điếu thuốc được đốt lên…

Tất cả động tác của hắn không nhanh không chậm lộ ra sự ưu nhã, ngay cả động tác phun khói cũng thật mê người.

Cố Bắc Thần rất ít khi hút thuốc ở trước mặt Giản Mạt, nếu như lúc này không phải Giản Mạt đang thấp thỏm, không biết vì sao Cố Bắc Thần lại xuất hiện ở chỗ này, nhất định sẽ ra oai khen Cố Bắc Thần vài câu…

“Nói đi, vì cái gì lại nói dối?” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, thuận thế nhíu mày, nâng mi mắt, mắt ưng đạm mạc nhìn Giản Mạt, “Không có ý đồ lại dùng lời bịa đặt hấp tấp như vậy!”

Giản Mạt rũ mắt, ngón tay không ngừng quấn quanh dây áo ngủ … Bộ dáng kia, quả thực làm cho một bên giống như trưởng bối, một bên lại giống đứa nhỏ đang bị giáo huấn.

“Không vì cái gì cả…” Đợi nửa ngày, Giản Mạt mới hơi nghiêng đầu sang một bên, thì thầm nói.

https://thuviensach.vn

Khóe môi Cố Bắc Thần lạnh lùng cười nhạo, thanh âm lộ ra trầm lãnh chậm rãi nói: “Có muốn anh thay em nói ra hay không?”

Giản Mạt theo bản năng nhìn về phía Cố Bắc Thần, liền nghe hắn nói: “Cú điện thoại tối hôm qua, trước tiên là muốn hỏi rõ ràng ngày nào anh sẽ về Lạc Thành… Sau đó phát hiện thời gian không có vấn đề, nên cuối tuần mới cùng Tô Quân Ly tới tham gia buổi diễn tấu từ thiện!”

“…” Khóe miệng Giản Mạt co giật, “Anh không đi làm nhà biên kịch… Quả thực là tổn thất lớn cho giới biên kịch!”

Cố Bắc Thần cười lạnh, đem đầu thuốc dí vào trong gạt tàn…Tất cả động tác đều quá mức bình tĩnh.

Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần không nói gì, trong lòng càng ngày càng không chắc chắn… Bởi vì cô bi kịch phát hiện, cho dù cô muốn che dấu mục đích gì thì khi ở trong mắt Cố Bắc Thần, cô cũng phải thay đổi rồi sau đó phải thừa nhận lời hắn nói.

Nếu không… Vì sao cô nói ở nhà, nhưng người lại ở thành phố A xa hàng nghìn kilomet?

Nếu không… Vì sao cô và Tô Quân Ly lại cùng tới đây, thậm chí ở cùng một khách sạn, lại còn ở cách vách nhau?

Coi như là cô không làm gì bậy bạ, nhưng đều phải tin tưởng phỏng đoán của Cố Bắc Thần…

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên cứng ngắc, Cố Bắc Thần không nói lời nào, Giản Mạt cũng chỉ đứng im ở bên cạnh.

Cô cũng không thể nói, thiết kế của mình bị “sao chép”, cho nên mới tới đây tìm nhà thiết kế kia, muốn xem người kia là ai mà có thể thiết kế ra bản vẽ giống và sớm hơn so với cô?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghĩ đến đây, trong lòng liền ấm ức vô cùng.

Rõ ràng là suy nghĩ của mình, rõ ràng là cô dùng cả buổi tối để hoàn thành bản thiết kế… Cuối cùng lại trở thành "sao chép"!

Trong không gian, bởi vì hai người đang bế tắc, cho nên hơi thở càng ngày càng ngưng trọng.

Mặc kệ là Cố Bắc Thần hay là Giản Mạt, lúc này giống như là đứa nhỏ đang giận dỗi, ai cũng không muốn mở miệng trước …

Cứ giằng co như vậy ước chừng hơn mười phút, Giản Mạt cắn môi dưới, khẽ nâng hàng mi dài rồi mở miệng: "Em cùng Tô Quân Ly tới đây, không phải vì xem diễn tấu của anh ấy…"

"Thế vì cái gì?" Cố Bắc Thần thờ ơ hỏi.

"Em là vì chuyện cá nhân…" Giản Mạt lại lần nữa rũ mắt, hạ quyết tâm sẽ không nói cho đến khi sự việc được sáng tỏ.

So với lúc này bị Cố Bắc Thần hiểu lầm, thì cô không cách nào chịu đựng được chuyện bị Cố Bắc Thần cho rằng là cô sao chép, mà đi xem nhẹ cô!

Thái độ ẩn nhẫn của Giản Mạt hoàn toàn chọc giận Cố Bắc Thần, hắn cười lạnh một tiếng, đứng dậy, tiến lại gần cô…

Trong mắt Cố Bắc Thần phát ra tia lạnh lùng, hắn đỏ mắt trông mong chạy về Lạc Thành, sợ Giản Mạt lại gặp chuyện gì, một mình chịu thương tâm.

Nhưng mà, hắn lại nhìn cô cùng đàn ông khác vừa nói vừa cười rời khỏi Lạc Thành…Lúc này, hắn đỏ mắt trông mong đuổi theo để làm cái gì?

https://thuviensach.vn

Thẳng đến khi xuống máy bay, thậm chí khoảnh khắc đứng trong phòng Giản Mạt, hắn cảm thấy hành vi của chính mình thật buồn cười.

Thế nhưng, người phụ nữ này hoàn toàn làm lơ trước lửa giận của hắn, thậm chí lúc này nói với hắn đây là chuyện cá nhân của cô?

“Chúng ta có quan hệ thân mật như vậy...” Môi mỏng của Cố Bắc Thần khẽ mở, mắt ưng sâu thẳm, nhẹ hỏi, “Em nói với anh đây là chuyện cá nhân sao?”

Giản Mạt nhìn vào ánh mắt âm u lạnh lẽo của Cố Bắc Thần, cô vô thức lui về phía sau, thẳng đến khi không thể lui được, lập tức ngã ngồi ở trên giường…

Cả quá trình, tay cô vấn quấn lấy đai lưng áo ngủ, bởi vì quán tính, lúc ngồi xuống lại giật ra… Áo ngủ rớt xuống!

Khóe mắt Cố Bắc Thần cong lên gian xảo, “Giản Mạt, không phải mỗi một lần lên giường đều có thể giải quyết vấn đề đâu!”

“Em không phải… ưm…”

Giản Mạt chưa nói xong, môi đã bị Cố Bắc Thần hung hăng chặn lại… Không có sự ôn nhu thường ngày, chỉ còn lại sự điên cuồng và sắc bén.

Lên giường có lẽ không thể giải quyết vấn đề, thế nhưng, lại có thể chậm rãi tiêu trừ lửa giận trên người Cố Bắc Thần …

Lần này, là từ lúc cưới Cố Bắc Thần tới nay, lần thứ hai hắn không để ý đến cảm nhận của Giản Mạt mà điên cuồng đòi hỏi về thể xác và tinh thần cô… suốt cả một đêm!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Bao Trọn, Mua Quần Áo!

Edit: An Triệu

Giản Mạt yên lặng thừa nhận sự đòi hỏi điên cuồng của Cố Bắc Thần, một lần lại một lần công kích làm cô đau đớn nhưng cũng rất khoái lạc…

Loại chuyện này trong nháy mắt cảm giác giống như rơi xuống địa ngục, trong nháy mắt lại giống như bay lên thiên đường, Giản Mạt ở thời điểm cuối cùng, chỉ cảm thấy cả người rã rời, hôn mê bất tỉnh!

Đêm đến, bởi vì trong lòng của cả hai, ai cũng đều che đậy tâm sự mà trở nên lạnh lẽo.

Bởi vì trở ngại ở thành phố A, bình minh so với buổi tối ở Lạc Thành sớm hơn nửa tiếng…

Hơn nữa Giản Mạt bị Cố Bắc Thần lăn qua lộn lại cả đêm, cuối cùng vẫn không chịu nổi cái loại đau nhức cùng hưng phấn mà ngất đi. Cho nên, thời điểm đồng hồ sinh học vang lên, cô hoàn toàn không tỉnh lại.

Cố Bắc Thần cơ hồ một đêm không ngủ, ôm thân thể mềm mại kiều diễm của Giản Mạt, hắn cau mày.

Ngày hôm qua dự định vốn là đến Lạc Thành cùng Giản Mạt qua một đêm, ngày hôm sau sẽ ngồi máy bay về thành phố Đông Hải… Nhưng tạm thời có chuyện ngoài ý muốn, hôm nay hắn chỉ có thể từ thành phố A trở về.

https://thuviensach.vn

Nhìn thời gian, đã là 8 giờ sáng, Giản Mạt hoàn toàn không có ý định tỉnh lại.

Cố Bắc Thần nhẹ nhàng rút cánh tay về, đứng dậy sau đó muốn đắp chăn cho Giản Mạt… Lại nhìn thấy trên cơ thể cô nơi nào cũng đều có dấu vết "thành quả chiến đấu" của mình, chỗ sâu nhất trong đôi đồng tử đen có một tia áy náy lướt qua.

Tắm rửa sạch sẽ, mặc quần áo, Cố Bắc Thần cầm di động cùng ví tiền, đồng thời có tiếng gõ cửa nhẹ nhàng truyền đến…

Phản ứng thứ nhất của Cố Bắc Thần chính là nghĩ rằng người đến là Tô Quân Ly!

Xem ra… Cần thiết phải cảnh cáo tam thiếu Tô gia một chút, Giản Mạt là người đã có chồng!

Mở cửa, Cố Bắc Thần vừa mới muốn nói chuyện, nhưng nhìn đến người ở cửa, hơi hơi sửng sốt một chút…

Phục vụ khách sạn thấy trước mắt là một nam nhân, đáy mắt lướt qua kinh ngạc, thế nhưng sau đó lại tươi cười theo chức nghiệp, "Chào ngài, cái này là do Tô tiên sinh sai người đưa tới cho Giản tiểu thư."

Cố Bắc Thần rũ mắt nhìn xuống, túi xách mang logo Chanel.

Mắt ưng híp lại, Cố Bắc Thần đạm nhiên mở miệng nói: "Không cần… Tặng cho cô."

Phục vụ khách sạn có chút kinh ngạc, "Hả?"

"Nghe không hiểu sao?" Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, "Không thích liền trực tiếp ném đi!" Dứt lời, người nào đó đã trở về phòng, đóng cửa cái "rầm".

https://thuviensach.vn

Phục vụ khách sạn cứng đơ ở cửa nửa ngày không phản ứng lại, thẳng đến khi cánh tay cầm túi xách có chút mỏi, cô ta mới lấy lại tinh thần… Rồi mới cầm túi xách xoay người rời đi.

Chỉ là, đi không được vài bước, cô ta lại quay đầu nhìn…

Đây chính là túi da kiểu dáng mới nhất của Chanel đó nha… Nói không cần liền không cần, kẻ có tiền quả nhiên không thể hiểu được!

Thời điểm Giản Mạt tỉnh lại cũng đã sắp 10 giờ, toàn thân cô giống như bị nghiền nát, đau nhức đến động một cái cũng nhíu mày.

Hơi hơi xoay người, một bên trống không… Giản Mạt nhìn gối đầu còn hiện ra một vết lõm vào, trong lòng có chút mất mát.

Nếu không phải thân thể phản ứng, cô cũng cho rằng chuyện tối hôm qua hết thảy đều là giấc mộng!

Giản Mạt than nhẹ một tiếng, nhẹ nhàng chớp mi mắt chuẩn bị cầm di động xem thời gian… Chính là, vừa xoay người, cũng là lúc đối diện với ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần.

Một cái giật mình, Giản Mạt bỗng nhiên ngồi dậy, “Anh sao lại ở chỗ này?” Cô theo bản năng hỏi ra lời, nhưng hỏi xong liền hối hận, hận không thể cắn lưỡi chính mình.

Quả nhiên, cô đúng như Cố Bắc Thần nói…Cô không biết cách nói chuyện!

Khóc ra nước mắt!

Khóe miệng Giản Mạt run rẩy cười có chút khó coi, ở tầm mắt lạnh băng của Cố Bắc Thần mà lấy lòng nói: “Em còn tưởng rằng anh đi rồi, cho nên…”

https://thuviensach.vn

“Hừ!” Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, nếu không phải vừa nhìn thấy cô tỉnh lại, đối với vị trí hắn nằm trống không mà buồn bã thương tâm, xem hắn có phạt chết cô hay không!

“Rời giường!” Cố Bắc Thần lạnh lùng nói ra.

Giản Mạt quyết định ngoan ngoãn nghe lời, cũng mặc kệ trên người không mặc gì, kéo thân thể đau nhức định vào phòng tắm… Thế nhưng, bởi vì tối hôm qua quá mức điên cuồng, cho nên dáng đi lúc này của cô đặc biệt kỳ lạ.Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng của cô, lập tức nhíu mày kiếm, môi mỏng mím chặt thành một đường, cái gì cũng không nói, tiến lên chặn ngang đem Giản Mạt ôm lên…

“A!” Giản Mạt sợ hãi kêu lên một tiếng, tay nhỏ vội vàng bắt được quần áo Cố Bắc Thần.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Giản Mạt, đáy mắt cô phản xạ ra chút ỷ lại… Cảm xúc nhỏ này, thoáng làm hắn sung sướng.

Đem Giản Mạt ôm vào phòng tắm, thả cô vào trong nước sau đó liền chuẩn bị tắm giúp cô… Cả quá trình cũng không suy nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy tối hôm qua mặc kệ như thế nào, hắn cũng có chút quá bạo lực.

Nhưng Giản Mạt đâu dám cho Cố Bắc Thần tắm giúp cô?

Quay đầu lại hai ba lần, lỡ may hắn lại bị tinh trùng xông lên não thì làm sao bây giờ?

Thân thể cô thật sự không chịu nổi hắn lại như tối hôm qua mưa rền gió dữ lăn lộn một trận như vậy đâu…

“Em tự tắm là được rồi.” Giản Mạt cắn môi, có chút ủy khuất.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn dáng người lả lướt dưới mặt nước, chỉ cảm thấy có một cổ nhiệt lưu ở trong thân thể dần dần dâng lên.

Nếu là ngày thường, hắn khẳng định trực tiếp vác súng ra trận… Nhưng tối hôm qua hắn có bao nhiêu bạo lực hắn cũng rõ ràng nhất, cũng biết lúc này Giản Mạt mặc dù đau nhưng lại ẩn nhẫn không lên tiếng.

“Nhanh lên…” Cố Bắc Thần giả vờ lạnh nhạt nói hai chữ, xoay người ra khỏi phòng tắm.

Giản Mạt bĩu môi, “Quỷ kiêu ngạo!”

Ngâm nước ấm một lát, Giản Mạt mới cảm giác thoải mái một chút. Cô cũng không dám ngâm lâu, một bên chà lau thân thể, một bên nghĩ Cố Bắc Thần tối hôm qua vì sao lại ở thành phố A, thậm chí đến sau cô hơn ba giờ!

“Mặc quần áo vào!” Cố Bắc Thần thấy Giản Mạt bọc khăn tắm đi ra, vẫn như cũ đạm mạc mở miệng.

Giản Mạt vốn dĩ bởi vì chuyện “sao chép” mà tâm tình không tốt, Cố Bắc Thần đột nhiên xuất hiện lại quấy rầy kế hoạch của cô, làm cô càng ấm ức… Nhưng lại không thể nói, chỉ có thể ngoan ngoãn mặc quần áo, cùng Cố Bắc Thần rời khách sạn.

Giản Mạt âm thầm thở dài, cũng may hôm nay Tô Quân Ly tương đối vội… Nếu không, hai người đàn vì cô mà vung tay đánh nhau thì làm sao bây giờ?

Hồng nhan họa thủy* là gì… tuy rằng cô thấy mình cũng có chút nhan sắc, nhưng như vậy vẫn cảm thấy quá ngượng ngùng!

(*) Hồng nhan họa thủy: Người phụ nữ đẹp là nguồn gốc của tai họa.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tự sướng, khóe miệng cũng không thể khống chế mà giương lên…

Cố Bắc Thần lái xe, nhẹ liếc mắt nhìn Giản Mạt, cười lạnh nói: “Đang nghĩ anh khi nào thì đi?” Hắn nhướng mày, “Hay là đang cảm thấy may mắn vì không gặp phải Tô Quân Ly sao?”

“…” Giản Mạt thu khóe miệng đang cười, nhìn về phía Cố Bắc Thần, bĩu môi nói, “Tùy anh nghĩ như thế nào…” Cô không muốn giải thích, quay đầu đi nhìn về phía ngoài cửa sổ xe, “Dù sao, những lời em nói cũng đều sai!”

Lời nói này làm Cố Bắc Thần tức giận, “Giản Mạt”, Hắn đột nhiên quát lên, ngừng một lát, mới nói, “Em có phải rất muốn ly hôn với anh hay không?”

Giản Mạt liền giật mình, nhìn về phía Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần chỉ nhìn mắt cô, “Nếu đúng là như vậy, anh có thể trước tiên suy xét kết thúc quan hệ của chúng ta …”

Trái tim Giản Mạt trầm xuống, nhưng trên mặt lại là biểu tình vô tâm vô phế, “Chậc chậc, Thần thiếu muốn ly hôn cứ việc nói thẳng thôi, như thế nào lại thành suy nghĩ của em? Em và anh ly hôn thì coi như em chỉ thiếu một đại kim chủ thôi!”

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ là ánh mắt sâu thẳm lại nhìn vào mắt Giản Mạt, ngay sau đó ở giao lộ xoay tay lái, xe ngừng hẳn ở bách hóa Hoa Tây.

Giản Mạt khó hiểu nhìn Cố Bắc Thần, rồi mới nhìn bảo vệ đứng ở cửa, cuối cùng tầm mắt dừng ở cái bảng thông báo thật to…

Nội dung chủ yếu là… Cửa hàng ngừng kinh doanh!

https://thuviensach.vn

“Xuống xe!” Cố Bắc Thần ra mệnh lệnh nói.

Giản Mạt càng thêm nghi hoặc, nhìn Cố Bắc Thần nhưng không động đậy… Tuy rằng nơi này là thành phố A, thế nhưng, Cố Bắc Thần là một doanh nhân, bị truyền thông bắt được bọn họ ở cùng nhau, tin tức sẽ truyền đến tận Lạc Thành nha!

“Chúng ta muốn… làm cái gì?” Giản Mạt ậm ừ hỏi một câu.

Cố Bắc Thần cởi bỏ đai an toàn, lãnh đạm nhìn cô nói: “Đã bao trọn… Mua quần áo!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Tòa Soạn Tạp Chí Đóng Cửa?!

Editor: Cin

Giản Mạt vừa nghe, lập tức mở to hai mắt nhìn Cố Bắc Thần… Sáng sớm này hắn phát điên cái gì vậy?

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng giật mình của Giản Mạt, hừ lạnh một tiếng nói: "Người phụ nữ của Cố Bắc Thần anh, không cần đến đàn ông khác mua quần áo cho…" Dứt lời, hắn lạnh lùng thu hồi tầm mắt, đã ra khỏi xe trước.

Giản Mạt sửng sốt vài giây, mới phản ứng được ý tứ của Cố Bắc Thần…

Nhất định là Tô Quân Ly sợ thời tiết ở thành phố A quá lạnh, cô giữ ấm không đủ nên mới đưa thêm quần áo, sau đó vừa lúc lại thấy Cố Bắc Thần!

Giản Mạt cảm giác chính mình rất ngốc… Mới sáng sớm lúc cô đang say ngủ vì lúc tối làm việc kiệt sức, cho nên cô không nghĩ đến hai người kia sẽ đụng vào nhau?

Trung tâm thương mại to như vậy, trừ nhân viên đang làm việc, cũng chỉ có Cố Bắc Thần và Giản Mạt là hai khách hàng…

Cố Bắc Thần coi như có lương tâm, mang cô đi ăn cơm trước rồi mới dẫn cô đi chọn mua quần áo.

Giản Mạt đã nghĩ, nếu như lúc này Cố Bắc Thần mà nói: Phụ nữ của tôi còn cần người đàn ông khác đưa quần áo cho? Giản Mạt, cái trung tâm

https://thuviensach.vn

thương mại này tặng cho em, tùy tiện mặc…

Ha ha ha… Quả thực thoái mái aaa!

Giản Mạt nghĩ như vậy, là bởi vì lúc này Cố Bắc Thần đang chọn quần áo, thật sự là rất quỷ dị.

Trước đây đều là Tô San định kỳ đưa quần áo các mùa qua, thường thường còn có rất nhiều quần áo mới treo chứ chưa dùng qua, đã hết mùa mặc…

Nghĩ Cố Bắc Thần tự mình hầu cô "Đi dạo phố", cô thực sự thụ hưởng cảm giác được tâng bốc này… Sau đó, Giản Mạt liền tùy tiện vào một cửa hàng, tùy tiện cầm lên một cái áo khoác lông màu xanh nhạt lên người.

Cố Bắc Thần nhìn bộ lông thú trên người Giản Mạt, môi mỏng dương lên một nụ cười như có như không, "Tô Quân Ly thật đúng là hiểu biết em…"

"Hả?" Giản Mạt có chút không hiểu, không biết vô duyên vô cớ hắn nói vậy là có ý gì.

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, không nói gì thêm, xoay người rời đi…

Giản Mạt vội vàng đuổi theo, "A Thần?"

"Anh đợi chuyến bay quay lại Đông Hải," Cô Bắc Thần lãnh đạm nói, "Xe để lại cho em… dùng xong rồi thì đưa đến công ty chi nhánh của Đế Hoàng."

Giản Mạt ngừng bước chân, nhìn bóng lưng lạnh lùng của Cố Bắc Thần, không biết vì sao, trong lòng có chút khổ sở.

Dọc theo đường đi, Cô Bắc Thần lái xe đi sân bay, Giản Mạt ngồi ở một bên, hai người ai cũng không nói gì.

https://thuviensach.vn

Sau khi tới sân bay, Cố Bắc Thần không xuống xe, ánh mắt đen thẳm chỉ rơi trên người đối phương hỏi: “Hỏi em một lần cuối cùng… Em qua thành phố A để làm gì?”

Giản Mạt mím môi, cắn răng, không nói gì.

Cô không muốn lừa dối hắn, thế nhưng, cô lại không có cách nào mở miệng nói…

Cố Bắc Thần liếc nhìn Giản Mạt, môi mỏng hơi nghiêng cười lạnh, lập tức tung dây nịt an toàn rồi xuống xe, thẳng hướng phòng khách trong sân bay mà đi đến…

Giản Mạt nhìn không thấy Cố Bắc Thần, cười cười thu hồi tầm mắt, xuống xe ngồi vào ghế lái, liền lái xe rời khỏi.

Cố Bắc Thần ngồi ở khoang ghế hạng nhất, xuyên qua cửa sổ nhỏ nhìn hình dáng sân bay, ưng con người dần dần trở nên u sâu không thấy đáy…

Vì sợ làm cô thương tâm, hắn quay lại Lạc Thành, sau đó tìm đến thành phố A!

Vốn là sáng sớm có chuyến bay, lại bởi vì chiếc túi mà Tô Quân Ly gửi đến, hắn lại đổi thành sau 11 giờ trưa mới bay… Cũng chỉ là một gánh bài bạc.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần híp lại, đối với việc Giản Mạt chọn được quần áo mà cô thích lại cùng hãng với chiếc túi mà Tô Quân Ly gửi đến, trong lòng có chút ngột ngạt… Tô Quân Ly so với hắn còn hiểu hơn về sở thích của Giản Mạt, dù hắn mới chỉ làm chồng cô được hai năm!

Máy bay mang theo tiếng nổ vang thanh cùng tâm tình buồn bã của Cố Bắc Thần hướng về phía trời xanh, lưu lại một mảng sương mù màu trắng, ở tầng mây trung gian dần dần tản ra…

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Thẩm Sơ mang kính mát vip Channel mơ hồ che nửa khuôn mặt đi ra ngoài, sau đó trực tiếp đi đến bãi đỗ xe của sân bay lấy xe.

Đang lúc đi trên đường, cô ấn nút gọi trên vô lăng, "Sự tình có biến, nhanh chóng đem tin tức tuôn ra…"

"Nhưng bản thảo cuối của Đế Hoàng bên kia vẫn chưa có ra, hiện tại tôi sợ tôi không thể đạt được kết quả như kỳ vọng mà cô muốn?" Trong điện thoại truyền đến tiếng phụ nữ đang chần chừ.

Thẩm Sơ hơi trầm con ngươi, trầm ngâm một chút, mới vừa nói lại: "Chờ một chút đi!" Dứt lời, cô lập tức cúp điện thoại.

Tối hôm qua Bắc Thần nói có việc, mà chuyện của hắn chính là đuổi theo Giản Mạt đến thành phố A sao?

Là trùng hợp hay là cái gì?

Thẩm Sơ nghĩ đến, chân đạp chân ga không khỏi thêm tăng tốc, "Giản Mạt, dù cho tôi không chiếm được Bắc Thần… Tôi cũng sẽ không để cho cô có được tình yêu thuận lợi như vậy đâu!"

Cười lạnh một tiếng, đôi mắt đẹp của Thẩm Sơ lộ ra hơi thở lạnh lẽo.

Mặt trời của thành phố A hôm nay vô cùng sáng, Giản Mạt đến say bay rồi trực tiếp đi đến công ty chi nhánh của Đế Hoàng đem xe để lại, sau đó gọi xe đi đến tòa soạn tạp chí.

Nhìn qua tòa soạn nay có chút cũ kỹ, Giản Mạt nghi hoặc lại liếc nhìn cửa treo bảng tên, xác định không có đi nhầm chỗ, mới từ cửa nhỏ đi vào…

"Ôi, cô...nói cô...Cô đang làm gì vậy?"

Giản Mạt mới đi đến giữa sân, sau lưng liền truyền đến tiếng gào.

https://thuviensach.vn

Cô xoay người quay đầu nhìn lại, là một người phụ nữ chừng năm mươi tuổi, "Xin chào, cháu muốn hỏi là… tạp chí toàn soạn này… Còn mở cửa không?”

Bà ta vừa nghe là tìm tạp chí toàn soạn, tiến lên nói: “Đóng cửa rồi… sau khi đăng tin cuối cùng trong tạp chí, không có thêm một đơn đặt hàng nào nên đóng cửa…”

Giản Mạt tức thì nhíu mày, “Đóng cửa sao?” Cô không nghĩ đến kết quả sẽ là như vậy.

“Ừ" Bà ta có chút không kiên nhẫn nói, “Được rồi được rồi, đi ra ngoài đi… Ở đây sẽ cho người khác thuê.”

Giản Mạt quay đầu lại nhìn căn nhà hai tầng, sắc mặt có chút ngưng trọng hỏi: “Bà ơi, đây là số điện thoại của người phụ trách của tạp chí toàn soạn sao? Cháu tìm họ có chút chuyện cần nói…”

Bà ta nhìn nhìn Giản Mạt, cảm thấy cô gái nhỏ này nhìn không tệ, người cũng sạch sẽ, cũng không giống người xấu gì…. Xoay người đi lên cầm một đống thứ liên quan đến số điện thoại liên hệ cho cô, “Này, tất cả đều ở trên, tự cô liên hệ đi.”

“Cảm ơn bà!” Giản Mạt cảm kích bà ta nói cám ơn, sau khi ra khỏi liền quay số gọi đến cho người tên Lý Mãnh Hải, tổng biên của tạp chí toà soạn.

Đối phương rất nhanh nhận máy, Giản Mạt sau khi chào hỏi mới lên tiếng: “ Tôi nhìn trúng bài đăng về một thiết kế của tạp chí chỗ anh, tôi cùng đối phương có thể liên hệ một chút không?”

Lý Mãnh Hải cảm thấy kỳ quái, trong lòng hắn nghĩ tờ tạp chí kia có cái gì về thiết kế sao?

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, bởi vì là vấn đề cuối cùng của tờ tạp chí, tên của người đóng góp ở trên đã khiến hắn cảm thấy ấn tượng, “Cô chờ một chút, để tôi tìm phương thức liên lạc của người này.”

“Cảm ơn!” Giản Mạt vừa nghe, mắt lập tức liền sáng lên.

Nếu như liên lạc với nhà thiết kế, liền biết tình huống của thiết kế này… Bất kể là đụng phải vấn đề gì, bây giờ quan trọng nhất là phải tìm ra rõ ràng sự tình của chuyện này.

Lý Mãnh Hải không quá nửa giờ gọi điện lại, cho Giản Mạt và đối phương hẹn sau một giờ ở bách hóa Hoa Tây gần Starbucks gặp mặt.

Giản Mạt không khỏi mỉm cười, cô hôm nay cùng bách hóa Hoa Tây thật là có duyên…

Đánh xe, Giản Mạt đi Starbucks, dựa vào lời của Lý Mãnh Hải, cô tìm thấy nhà thiết kế ngồi cạnh cửa sổ.

“Xin chào! Tôi là Giản Mạt!”

“Xin chào…” Người phụ nữ mỉm cười đứng dậy cùng Giản Mạt bắt tay, “Tôi là Ada!”

Giản Mạt lấy từ trong túi ra một tờ tạp chí, mở trang bìa có tin "quan điểm thiết kế" ra, “Xin hỏi, cái này là tác phẩm của cô phải không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Bản Thiết Kế! Phải Sửa Thiết Kế?

Edit: Airy Nguyen

Ada chăm chú nhìn, cười gật đầu, sau đó nghi ngờ hỏi lại: "Không phải bản tạp chí chỉ ra vài quyển thôi sao? Sao cô lại có được?"

Tâm tình Giản Mạt có chút trầm trọng, chỉ có thể hỏi lại: "Tôi có thể biết cảm nghĩ của cô lúc thiết bản vẽ này không?"

"Đương nhiên có thể!" Ada cao hứng trả lời, "Có người thưởng thức tác phẩm của tôi, tôi rất sẵn lòng chia sẻ..."

Khóe miệng Giản Mạt cười, rồi uống cafe nghe Ada tâm sự lại thời điểm cô vẽ ra bản thiết kế này... Ngoài ý muốn của Giản Mạt, lúc Ada vẽ ra bản thiết kế này cũng là lúc cô ấy ở trong ngõ cụt của cuộc sống, rất nhiều suy nghĩ không tính đến mà hoàn toàn trùng khớp với Giản Mạt.

Tâm tình Giản Mạt càng lúc càng tệ, cuối cùng nhếch môi nói: "Nghe cô nói vậy, nhất định cô đã dành rất nhiều tâm huyết cho bản thiết kế này!"

"Đương nhiên..." Ada cười nói, "Mặc dù tôi không phải nhà thiết kế danh tiếng gì, nhưng không có nhà thiết kế nào lại không quan tâm sản phẩm của mình."

Nghe những lời này, bởi vì cùng suy nghĩ, cô cảm thấy sự việc càng lúc càng khó giải quyết...

https://thuviensach.vn

Cũng không thể nói Ada đem bản quyền thiết kế bán cho cô? Dù sau này không có tranh chấp bản quyền, nhưng cô cũng không thể đánh mất lòng tự trọng của mình.

Hàn huyên vài câu, Giản Mạt cầm quyển tạp chí đứng dậy, chào tạm biệt Ada, rồi xoay người rời khỏi quán cafe.

Nhìn bóng lưng Giản Mạt bỏ đi, nụ cười trên mặt Ada thu lại... rồi nghiêng đầu nhìn ra ngoài. Ada liền thấy một người đàn ông cầm một máy ảnh nhỏ, người đàn ông đưa tay ra hiệu "ok" với cô ta.

Giản Mạt bước ra khỏi quán cafe, xoay người biến mất trong đám đông. Thành phố A cũng là một đô thị rất phồn hoa. Lúc này, dân cư trong thành phố đổ ra đường càng đông.

Đứng một mình trong đám đông, Giản Mạt càng cảm thấy bản thân mình bi thương đến mức buồn cười... Rõ ràng cô không có sao chép, mà sau khi gặp Ada, cô lại cảm thấy mình giống như đi sao chép tác phẩm của người khác. Ý nghĩ như vậy thật đáng sợ... Nếu bản thân cô còn không tin, thì có cách nào để người khác tin cô?

Tiếng điện thoại reo lên, Giản Mạt vẫn không chú ý, mãi một hồi khi tiếng chuông ngày càng lớn, cô mới lấy điện thoại trong túi xách ra. Màn hình hiện tới cuộc gọi của Cố Bắc Thần, cô thấy sống mũi mình cay cay.

Nhấn trả lời cuộc gọi, cô không e dè kiêng nể gì, chỉ nức nở nói: "Chồng ơi..."

Cố Bắc Thần nghe giọng Giản Mạt nghèn nghẹn, anh hơi cau mày, "Em làm sao vậy?"

Vốn dĩ anh định gọi nhắc Giản Mạt tối nay nhớ trở về Lạc Thành, lúc này lại quên mất mà vì giọng nói của cô trở lên lo lắng.

https://thuviensach.vn

Nghe được giọng nói trầm ấm bên tai, viền mắt Giản Mạt đã ửng đỏ, "Nếu như..." cô cắn môi e dè nói, "Em chỉ hỏi nếu như... em năn nỉ anh cho phép em sửa lại bản thiết kế hội sở của Đế Hoàng, có được không?"

Cố Bắc Thần cau mày, lạnh lùng trả lời, "Cho anh một lý do!"

"Có thể không hỏi em lý do được không?" Giản Mạt nhỏ giọng dần, lộ ra chút nũng nịu yếu ớt.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trầm lại, không nói gì.

Giản Mạt vẫn ở trong đám đông, càng mềm giọng nói: "Anh có thể chiều ý em không... chỉ một lần này thôi!"

Cố Bắc Thần muốn cự tuyệt, bởi vì điều này không hợp quy định, thậm chí... có thể ảnh hưởng tiến độ công việc. Là một người đứng đầu tập đoàn, là người ra quyết định, anh luôn phải cân nhắc sáng suốt.

"Một ngày thì em có thể hoàn thành không?" Nhưng mà đến lúc Cố Bắc Thần trả lời, câu hỏi này lại như là đồng ý.

Giản Mạt mừng rỡ, "Có thể!"

Cố Bắc Thần cảm nhận được sự vui mừng trong giọng nói của Giản Mạt, không còn sự nặng nề khi nãy, khóe miệng của anh cũng hơi nghiêng mỉm cười trong vô thức, ý cười cũng lan tràn trong đáy mắt.

"Được, vậy để anh xem, trong một ngày em có thể vẽ ra cái gì cho anh!" Cố Bắc Thần không để Giản Mạt trả lời, nói tiếp, "Anh sẽ nói Tiêu Cảnh đặt vé máy bay cho em, tối nay phải về Lạc Thành."

Dù cho lúc này Cố Bắc Thần không nói, Giản Mạt cũng đã trào lên nỗi niềm mang tên nhớ nhà, nghe anh săn sóc như vậy, lập tức vui vẻ đáp, "Chồng yêu của em là tốt nhất!"

https://thuviensach.vn

"..." Khóe miệng Cố Bắc Thần thêm ý cười, "Nịnh nọt..." anh mắng nhẹ rồi cúp điện thoại. Chỉ là trong nháy mắt khi cúp điện thoại, ánh mắt anh cười rất dịu dàng.

Nụ cười như vậy mà để các nhân viên của Đế Hoàng nhìn thấy, nhất định bọn họ sẽ cho là tổng tài uống lộn thuốc!

Cố Bắc Thần gọi Tiêu Cảnh tới, bàn giao hai việc... Một là đặt vé máy bay cho Giản Mạt về Lạc Thành. Hai là thông báo với Thượng Tuấn Hào, bản thiết kế tầng 18 hội sở của Đế Hoàng có thể phải sửa lại...

Tiêu Cảnh nghe, chỉ là kinh ngạc đến mức cằm muốn rớt xuống, "Sao ạ? Sửa bản thiết kế? Ai sửa? Chúng ta thay đổi đối tác sao?"

Liên tục mấy câu hỏi ập tới, có thể biết Tiêu Cảnh rất kinh ngạc. Chuyện như vậy là chưa từng có...

Hơn nữa, ngày công bố thiết kế chỉ còn một ngày, bức bách như vậy sao có thể đổi là đổi?

Chỉ là, Tiêu Cảnh không chờ Cố Bắc Thần trả lời, đã tự thấy câu hỏi của mình ngu xuẩn... bản thiết kế đó là của Giản Mạt, muốn sửa hắn cũng không phải tự Thần thiếu muốn!

Nhưng... Thần thiếu vậy mà chiều ý để Giản Mạt sửa bản thiết kế?

Thôi thì mặc kệ nguyên nhân, đều phải lập tức đi làm việc được giao phó. Chỉ là cảm giác hôm nay mặt trời sẽ lặn ở hướng đông rồi chắc rơi xuống luôn... Thì ra, người đàn ông cực kỳ nguyên tắc này, cũng có lúc phải vì một người khác mà thay đổi.

Giản Mạt tức thì nhận được vé máy bay, cô nhìn lại giờ bay, là hai tiếng nữa sẽ khởi hành...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đến trước sảnh khách sạn, tìm Tô Quân Ly để báo cô phải đi, không thể tham dự buổi hòa nhạc.

Tô Quân Ly có chút tiếc nuối, nhưng lại nhìn thấy ánh mắt Giản Mạt không còn sự ủ dột như hôm qua, cũng nhẹ nhàng đáp, "Chờ dịp khác cũng được..." Ánh mắt anh nhìn bộ đồ lông thú trên người Giản Mạt, dịu dàng cười nói: "Đúng là màu này rất hợp với em!"

Giản Mạt nhìn lại y phục của mình, cũng không suy nghĩ gì mà gật gật đầu... Có lẽ vì Cố Bắc Thần đồng ý để cô sửa bản thiết kế, tâm tình Giản Mạt lúc này không tệ, cô cười hỏi lại: "Nhìn đẹp đúng không?"

"Ừ." Khóe miệng Tô Quân Ly tràn tiếu ý, ánh mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt, đành cất giấu tình cảm vào trong lòng.

"Thôi em đi trước, sau này có dịp sẽ mời anh bữa cơm." Giản Mạt nhìn đồng hồ, không dám nói nữa vì sợ trễ giờ đến sân bay.

Tô Quân Ly đáp, "Anh chờ điện thoại của em... đừng quên đó!"

"Nhất định không rồi!" Giản Mạt tươi cười nói rồi vẫy tay chào rời khỏi.

Tô Quân Ly nhìn bóng lưng Giản Mạt, nụ cười trên khóe miệng cũng dần tắt... Anh có chút bất đắc dĩ, thì thào nói: "Còn định tối nay sẽ dẫn em đi tham quan chợ đêm nổi tiếng ở đây, em nhất định sẽ thích chỗ đó!"

"Dẫn ai đi?" Âm thanh ngọt ngào từ sau truyền đến.

Tô Quân Ly nhìn Wing, nhún vai, "Dù sao cũng không phải cô..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Chỉ Hứng Thú Với Bà Xã!

Edit: Pey

Trụ sở chính tập đoàn JK – trong phòng họp.

Thẩm Sơ ngồi ở ghế cuối cùng, lắng nghe Cao Quản cùng Thẩm Hàng Chi thuật lại chuyện nghiên cứu thị trường, một lời cũng không phát biểu, yên tĩnh giống như người tàng hình.

Cho đến khi cuộc họp kết thúc, cô cũng không nói một câu nào, thế nên có rất nhiều người tựa như quên lãng cô…

“Chuyện kế tiếp hy vọng mọi người có thể sớm đưa ra đối sách,” Thẩm Hàng Chi theo thăng trầm năm tháng lắng đọng trên gương mặt, vẫn như cũ lộ ra âm lệ* của tuổi trẻ, “Nếu JK bị Đế Hoàng thu mua, tôi nghĩ chuyện kế tiếp các vị đã rất rõ ràng…Tan họp!”

*Âm lệ: nham hiểm thâm độc, tàn bạo.

Mọi người rối rít cầm tập văn kiện trên tay rời khỏi phòng họp, Thẩm Sơ là người cuối cùng đi ra ngoài, chuẩn bị rời khỏi thì điện thoại vang lên.

Cô nhận hồi sau nói: “Con sẽ lên ngay!”

Chấm dứt cuộc thoại, Thẩm Sơ đi thẳng lên phòng làm việc của Thẩm Hàng Chi.

“Ba!” Thẩm Sơ hờ hững kêu, nhưng ngay sau đó Thẩm Hàng Chi bảo cô ngồi xuống ghế sa-lon.

https://thuviensach.vn

“Hai ngày nay nghe mẹ con nói con rất ít gọi điện thoại với bà ấy?”

Thẩm Sơ bình tĩnh trả lời, “Tương đối bận rộn.”

“Dạo này bận rộn muốn gọi cho mẹ con, lại sợ mẹ con lại lo lắng…” Thẩm Hàng Chi chọn một ít lá trà cho vào ấm vừa nói.

Thẩm Sơ nhẹ nhàng trả lời, chẳng qua đôi mắt cụp xuống che giấu sự giễu cợt tận xương tủy.

“Người kia có tiến triển thế nào?” Thẩm Hàng Chi hỏi.

Thẩm Sơn lạnh nhạt trả lời: “Con đang tìm cách để đột phá…” Dứt lời cô nhìn về phía ông, “Ba, có phải chỉ cần chuyện này kết thúc, ba sẽ không đổi ý?”

Thẩm Hàng Chi đột nhiên sắc bén chĩa thẳng Thẩm Sơ, “Sao? Con không tin?”

Thẩm Sơ im lặng, không có đồng ý cũng không phản đối.

Dù sao từ nhỏ đến lớn có rất nhiều chuyện cô đã nhìn thấu… Ở trong mắt ông cô chẳng coi là cái gì cả. Trong lòng ông chỉ có Thẩm Thiên Việt – cái đồ bất tài không đứng lên nỗi!

Thẩm Hàng Chi thu liễm ánh mắt lại, đổ nước vào lá trà, “Ba đã mạnh mẽ trở lại… Chỉ cần chuyện này qua khỏi, chuyện mà ba đã đồng ý với con sẽ không thay đổi!”

Thẩm Sơ nghe xong cũng nhàn nhạt cười mở miệng nói: “Con đã hiểu.” dứt lời cô đứng lên nói tiếp, “Sắp tới con sẽ không có mặt ở công ty một thời gian… Con cảm thấy Cố Bắc Thần đang nghi ngờ về con.” Cô nhìn Thẩm Hàng Chi lộ ra phức tạp sau đó rời đi.

https://thuviensach.vn

Thẩm Hàng Chi nghe tiếng đóng cửa, chợt cười lạnh ánh mắt lạnh băng sâu thẳm nằm tựa trên ghế sa-lon… Cố Bắc Thần cùng Cố Mặc Hoài bắt đầu im lặng đấu đá nhau, hôm nay đã sớm làm cho người ta nhìn không thấu.

Chưa tới ba mươi mà tâm tư đã thâm trầm như trải qua nửa đời người…

***

Thành phố Đông Hải.

Cố Bắc Thần hết bận rộn liền đến quán bar, vừa mới ngồi xuống thì nhận được tin nhắn của Giản Mạt: Dear ông xã nhà em, em đã xuống máy bay và trên đường về nhà, yêu yêu ông xã!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn phì cười, tâm tình trở nên tốt hơn lan tỏa khắp xung quanh… Chỉ thoáng một cái cả 'phòng tổng thống' tràn ngập sự ngọt ngào của cặp đôi đang yêu nhau.

Nhìn màn hình tắt rồi lại mở sáng lên, làm như vậy khoảng vài chục lần… Cố Bắc Thần mới giật mình, bản thân đã thành đàn ông thành thục rồi sao lại giống như thiếu niên mới nếm được vị ngọt tình yêu, nhìn chằm chằm tin nhắn ngây thơ cười vậy?

"Khục khục!" Cố Bắc Thần khẽ ho khan để che giấu ngượng ngùng của hắn, sau đó mới nhớ đến trong phòng chỉ có mỗi mình hắn. Tiếng quạ kêu quác quác bay ngang qua đầu hắn, chính hắn cũng cho mình như bị bệnh thần kinh.

Cố Bắc Thần đi tới bàn đọc sách, cầm bút lên chuẩn bị xử lý một số văn kiện, chợt điện thoại rung lên báo có tin nhắn…

Giản Mạt: Ông xã~ em đã đến dưới lầu!Giản Mạt: Ông xã~ em đã vào phòng rồi…

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn Giản Mạt báo cáo, không khỏi phì cười… Trái tim bỗng nhũn ra thành nước, cười khúc khích vì biết Giản Mạt nịnh nọt như vậy.

Đôi mắt dịu dàng, Cố Bắc Thần nhìn tên Giản Mạt trong điện thoại sau đó ngưng cười…Cái con nhóc này, có phải gặp chuyện gì mới tìm hắn chứ?

Cố Bắc Thần than nhẹ, trả lời lại tin nhắn của Giản Mạt: Ừ, hiện tại anh về muộn sẽ không đột kích kiểm tra, em không có ở nhà anh cũng không biết.

Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần quái đản trả lời, bĩu môi: Thấy anh phá vỡ nguyên tắc vì em, nên tha thứ cho anh đấy!”

Đang suy nghĩ, thông báo tin nhắn lại tới.

Giản Mạt đáp lại, sau đó cởi đồ đi tắm thay quần áo khác quyết tâm ‘bế quan luyện công’ thiết kế cả đêm…

Vừa mới ở trên máy bay, không biết là do chuyển máy bay tâm tình tốt của cô đặc biệt bộc phát.

Thiết kế lần trước lấy màu đỏ đen làm chủ đạo khiến cả thiết kế trở nên to gan bừa bãi…

Giản Mạt: Trước mắt em chỉ yêu mỗi mình ông xã nhà em, cho nên em phải tuân theo!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn, biết Giản Mạt đang lấy lòng hắn…Nhưng không tự chủ bị câu chữ ‘chỉ yêu’ mà tim hồng bay khắp nơi.

Ngón tay khẽ động, Cố Bắc Thần đem tên của Giản Mạt ghi rõ trong điện thoại sửa lại thành Tiểu Mạt!

https://thuviensach.vn

Nhìn một đống email cần được xử lý đã vậy tâm tư của kẻ nào đó lại quấn quít bên Giản Mạt… Cô ấy đến thành phố A vì cái gì? Tại sao muốn thay đổi bản thiết kế?

Rõ ràng cô nên biết, nếu như lần thiết kế này bị áp đảo, rất có thể bị mất đi cơ hội…

Cố Bắc Thần híp mắt lại, sau đó nhấn số gọi Tiêu Cảnh, "Tra cho tôi hôm nay Giản Mạt ở thành phố A đã tiếp xúc với những ai…" Hắn dừng lại nghĩ chút sau đó bổ sung, "Nhất là sau buổi trưa!"

Tiêu Cảnh nhận lệnh, mà trong lòng lại thở dài nghĩ: Thần thiếu… ngài cũng đâu cần chiếm hữu mạnh đến như vậy chứ?

***

Đêm.

Hai thành phố, một là Đông Hải còn lại là Lạc Thành…

Dưới hai ánh đèn sáng, một nợi có một cây bút vẽ, một nơi khác có một cây bút ký tên..... một người kiên trì phác họa, còn người kia ký nhanh hợp đồng của một công ty.

Tiếng chuông điện thoại phá vỡ không khí an tĩnh, Cố Bắc Thần bỏ tập văn kiện xuống cầm lấy điện bấm nhận, "Thiếu Sâm?"

"Bây giờ có rảnh không?" Mặc Thiếu Sâm giọng uể oải nói, "Ra ngoài uống với anh đây vài ly rượu nào~~"

Cố Bắc Thần liếc sơ đống văn kiện ước chừng thời gian sau đó nói, "Khoảng nửa tiếng."

"Ừm~…anh đây ở quán bar uống rượu đợi cậu đến." Mặc Thiếu Sâm nói xong 'hiên ngang' cúp điện thoại trước.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần tiếp tục xử lý văn kiện, nửa tiếng sau, đã chuồn đến quầy bar…Mắt sắc bén như chim ưng giống như ra-đa dò xét một lượt, cuối cùng dừng lại chỗ Mặc Thiếu Sâm.

Cố Bắc Thần đi tới bị một người phụ nữ ăn mặc bó sát sơ thể cản đường, chỉ khoác hờ như che đi nửa phần ngực.

“Quý ngài đây đi một người sao~?” người phụ nữ xinh đẹp đem đôi bồng đào như ẩn như hiện khéo léo cọ lên người Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần cũng không thèm liếc mắt tới, lạnh nhạt dập tắt hứng thú người ta: “Tôi chỉ hứng thú với bà xã nhà tôi…” hắn nhàn nhạt nhìn người phụ nữ kia ‘hung hăng’ giậm thêm một câu, “Huống chi với đồ giả dát khắp người tôi không mấy phấn khích.”

Cô gái kia sắc mặt thay đổi, miệng không biết chửi rủa cái gì, xoay người rời đi.

“Chậc chậc… vẫn vô tình với phụ nữ…” Mặc Thiểu Sâm hí hởn nói, “Tôi đột nhiên tò mò nếu người phụ nữ kia đổi thành Tiểu Sơ, cậu có hay không hứng thú với bà xã của cậu?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Bữa Sáng Tình Yêu Cảm Hóa Trái Tim

Edit: Pey

Cố Bắc Thần nhàn nhạt khiêu khích: “Này cậu cũng biết, tôi cưới một bà xã không ra khỏi nhà mà.” Vừa nói hắn uống một ly, “Đột nhiên nhớ tới rượu? Không giống cậu cho lắm…”

Mặc Thiểu Sâm cười cười, “Đối với Tiểu Sơ như vậy, cũng không giống cậu!” khẽ ngừng chút, anh khiêu khích lại, “Này Bắc Thần, Tiểu Sơ vừa mới trở lại, sao cậu không phải vậy chứ?”

“Người luôn có cố chấp với một thứ như cậu…” Cố Bắc Thần mặt mũi sa sầm, “Giống như lúc còn bé, tôi thích cái mô hình kia, cho đến bây giờ vẫn còn nhớ…Nhớ đến mô hình đó đã đem đến bao nhiêu vui vẻ?” ngừng lại hắn nhìn Mặc Thiểu Sâm.

Mặc Thiểu Sâm là người thông minh lại là một luật sư có tiếng, trong tình huống khó khăn luôn ép bản thân giữ tỉnh táo…Cố Bắc Thần nói lời này là có ý gì, dĩ nhiên anh hiểu.

“Là vì bà xã nhà cậu hay là vì JK?” Mặc Thiểu Sâm hỏi.

Cố Bắc Thần híp mắt nhìn môi mím lại toát ra tà khí không trả lời.

Mặc Thiểu Sâm không hỏi nữa, cũng không cần thiết hỏi nữa, giơ cao cái ly rỗng cho phục vụ rót thêm, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, “Bắc Thần…dù có thế nào đi nữa…đừng làm tổn thương đến cô ấy.”

https://thuviensach.vn

Mặc Thiểu Sâm nói xong ra hiệu cho phục vụ rót thêm một ly nữa…

Trong quán bar hương rượu tràn ngập say luyến trong không gian, tiếng nhạc dịu êm như phòng thu âm, cái bi thương thoang thoảng khiến người người như say như mộng.

Cố Bắc Thần hơi mím môi cười, nụ cười không có cảm xúc, chỉ thấy môi hắn khẽ nhấp nháy: “Là làm thế nào?”

Một câu nhẹ nhàng khiến người khác không hiểu rõ ý của hắn…Là thế nào mới gọi là tổn thương? Là như thế nào … e rằng chỉ có Cố Bắc Thần mới hiểu bản thân hiểu được!

Mặc Thiểu Sâm nhìn chằm chằm hắn, đem ly rượu uống cạn.

Cố Bắc Thần không có khuyên, chỉ cùng với anh ta uống, ngửa đầu đem toàn bộ rượu vào trong miệng…Giờ phút này bóng hình xuất hiện trong đầu hắn đã không còn là Thẩm Sơ mà là Giản Mạt chiếm trọn tâm trí hắn.

***

Giản Mạt đang phác họa bản thiết kế, khuya hôm nay nhất định phải làm xong phác thảo mới được, ngày mai còn phải làm hiệu ứng 3D, có thể nói ngay cả thời gian ngủ cô còn không có.

Dù có như thế tinh thần cô vẫn tỉnh táo vô cùng…

Lùi bước không phải thừa nhận chính mình sao chép, chẳng qua không hy vọng sự ‘trùng hợp’ để cho người mình quan tâm mà khinh thường được.

Cùng dưới bầu trời đêm, có người bận rộn có người điên cuồng và cũng có người ung dung ngày qua ngày… Hiển nhiên, cũng có người trầm luân ở trong thế giới màu đen, một đi không trở lại.

https://thuviensach.vn

***

Ánh sáng của máy tính chiếu rọi lên mặt của Thẩm Sơ, cô xem một lượt các tấm hình, cầm cái điện thoại lên gọi cho một người: “Cô ta không có hoài nghi gì chứ?”

“Chuyện là như vầy, thường thường có người bị hướng dẫn vào một cái ý tưởng nào đó, cho dù biết rất rõ ràng đó không phải sự thật cũng cảm thấy kém hơn vài phần…” giọng một cô gái vang bên đầu dây kia truyền tới, “Huống hồ căn cứ vào bản phác thảo thiết kế của cô ta lại khiến cô ta cảm thấy bản thân bị trùng ý tưởng.”

Thẩm Sơ cười cười nằm tựa trên ghế, tầm mất rơi vào tấm hình cuối cùng…

Trong tấm hình chụp rõ Thẩm Sơ đẩy cuốn tạp chí cho Ada nhìn bộ dạng kết hợp với tưởng tượng rất hợp với tình huống ‘Tôi muốn mua bản quyền của cô’ vậy, thường thì mọi người sẽ lãng quên mục đích vốn có của nó.

Với lại truyền thông báo chí khẳng định rất thích thú với tin tức về Giản Mạt.

“Chỉ cần qua thứ hai mục đích của cậu sẽ được như ý nguyện.” cô gái kia cười nói, “Có điều nếu như cậu muốn chơi đùa cô ta một chút, có thể ngày mai thả tin tức ra…”

Thẩm Sơ không nói gì, buổi trưa lúc ấy cô biết Bắc Thần đi thành phố A…

Phát tán những tấm hình này ra trước hay đợi sau khi tập đoàn Đế Hoàng đưa ra quảng cáo tốt hơn?

Là con người có ai mà chẳng muốn đứng ở đỉnh cao sau đó đẩy một cái trượt chân té đó mới tàn nhẫn!

https://thuviensach.vn

“Ngày mai tớ sẽ về nước Mĩ rồi, sau này cũng không có trở về…” cô gái bên kia ngừng tạm, “Bất quá tớ sẽ chú ý đến tin tức ở Lạc Thành.”

Thẩm Sơ ngắt điện thoại, đôi mắt đẹp híp lại… Một thân bại danh liệt thậm chí còn ‘ăn cắp’ phác thảo người khác, để xem cô còn gì để Bắc Thần thích nữa?

Bắc Thần làm phụ thiết kế xây dựng, cuối cùng cũng không có ai biết hắn xuất thân từ UCL… Chỉ vì thiết kế của mình mà bị người bên cạnh sao chép giành được giải thưởng mà hắn ta cũng không có trả thù và cũng không đề cập đến UCL.

Thẩm Sơ cười có vẻ âm lãnh, nhưng ngay sau đó đem hình từ trong email lưu về USB rồi cất kỹ trong túi của mình sau đó mới đi tắm.

***

Sáng sớm tinh mơ trong lành những đám mây ấm áp dày cộm lặng lẽ bơi bơi trong tia nắng, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh khe khẽ chạm vào người Giản Mạt, đem một vầng sáng mỏng bao quanh cô.

Giản Mạt cử động xoa xuýt cái cổ cứng đờ, sau đó cầm bút tiếp tục ‘hành nghề’…

Một tiếng kêu nhỏ truyền đến, Giản Mạt cũng không coi tin nhắn mà là cố gắng làm xong bản vẽ sau đó mới nghỉ ngơi cầm xem điện thoại.

G tiên sinh: một bữa ăn sáng cho một ngày đầy năng lượng.

Giản Mạt nhìn những lời này khóe miệng không khỏi cười ngọt ngào… Cô mấp máy môi, trong đầu tưởng tượng cảnh Cố Bắc Thần nghiêm túc nhắn cái tin này.

“Leng keng!”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đang định trả lời tin nhắn cảm ơn mỗ lạnh lùng nào đó đột ngột chuông cửa vang lên…

Cô cầm di động ra mở cửa, không có suy nghĩ nhiều, người biết cô ở đây cũng chỉ có người thân cận của Cố Bắc Thần.

Giản Mạt mở cửa ra nhìn nhân viên phục vụ là một cậu bé trai ngẩn người, “Xin hỏi cậu là…”

“Quý khách, đây là phần ăn sáng mà cô đặt, tổng cộng là mười ba đồng!” cậu bé trai từ trong hộp giữ ấm lấy ra đồ ăn giơ ra.

Giản Mạt ngây người, cô có gọi đồ ăn sáng đâu?

Đúng lúc tin nhắn lại tới, Giản Mạt theo quán tính mở tin nhắn ra xem.

G tiên sinh: bữa ăn sáng tiền chính mình phó!

Cô nhìn ra được nội dung tin nhắn toát ra cao ngạo của hắn, trong lòng Giản Mạt như bôi đường bôi mật trát vào con tim vậy, “À cậu chờ một chút, tôi đi lấy tiền…” Cô xoay người vào trong lấy ví tiền thanh toán thức ăn cho cậu bé trai, “Cảm ơn cậu, không cần thối lại.”

Cậu bé trai đó cầm hai mươi đồng trong tay nói cảm tạ quý khách sau đó rời đi.

Giản Mạt để thức ăn trên bàn trà, mở hộp ra thì có một chén cháo một ngăn bánh bao hấp.

Một bữa sáng đơn giản, nhưng cô lại thấy đây là món ngon nhất trên thế giới, làm cô không nỡ cắn một ngụm lên nó.

Giản Mạt đi rửa mặt sau đó bưng cháo chụp selfile lại gửi cho Cố Bắc Thần kèm theo ghi chú: cám ởn ông xã về bữa ăn sáng nha!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đang định từ Đông Hải qua Nam Hải để xem Tọa Kiều, mỗ lạnh lùng vừa tiến vào thang máy đột ngột tin nhắn điện thoại rung lên.

Hắn mở ra xem thấy cô ấy chụp selfile biểu cảm ăn cháo rất ngon, không khỏi phì cười.

Tiêu Cảnh đứng một bên nhìn hắn như người ngoài hành tinh đang cười hề hề, lia mắt qua màn hình điện thoại Cố Bắc Thần đang xem… Chậc chậc không cần đoán cũng biết nhất định là Giản Mạt nhắn tin tới rồi.

Thang máy đã tới tầng hầm bãi giữ xe, Tiêu Cảnh ngồi vào chỗ lái xe chợt điện thoại vang lên, anh nhận máy nghe người bên kia báo cáo, cuối cùng mới lên tiếng: “Trực tiếp gửi qua email cho tôi.”

Dứt lời anh cúp điện thoại không tới một phút trong email đã có thư đến.

Tiêu Cảnh xem xong mới quay đầu nói với Cố Bắc Thần: “Thần thiếu, cô Giản đến thành phố A có liên quan đến một tòa tạp chí…”

Cố Bắc Thần nhíu mày nhìn Tiêu Cảnh.

Ngoài tạp chí Thiên Lý Chi Ngoại ra…Còn có chuyện gì mà hắn không biết chứ?

Tiêu Cảnh nhìn ra suy nghĩ của Cố Bắc Thần, mặt nghiêm túc nói: “Cái tạp chí kia nói bản thiết kế của cô Giản làm…” anh ngừng một chút sau đó nói tiếp, “Mấu chốt vấn đề của bọn họ nói bản thiết kế đó đã làm cách đây một tháng trước!”

Ngụ ý nói Giản Mạt có thể liên quan đến chuyện sao chép tác phẩm người khác…

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Tin Tưởng, Không Vì Lý Do Gì Cả!

"Ý cậu là…" Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu nhìn Tiêu Cảnh, "... Giản Mạt sao chép?"

Tiêu Cảnh bị Cố Bắc Thần nói đúng ý nghĩ, trong lòng bỗng run rẩy, im lặng không nói gì.

"Không thể nào!" Cố Bắc Thần lập tức phủ nhận, "Thiết kế của Giản Mạt tuyệt đối không phải là sao chép của người khác…" Anh bình tĩnh nói, không dựa vào tình cảm cá nhân mà đánh giá, đơn giản là tin tưởng cô, không vì lý do gì cả!

Đây là niềm tin đối với một người nhà thiết kế cao ngạo đầy tự trọng!

Thiết kế của Giản Mạt luôn mang hơi hướng tuỳ hứng, dù có theo khuôn mẫu hay không thì phong cách của cô cũng rất đặc biệt… Nói một cách không khoa trương, thì cô là viên ngọc thô trong giới kiến trúc, chỉ cần được mài dũa sẽ toả sáng.

"Thế nhưng…" Tiêu Cảnh cũng không tin Giản Mạt là người đi sao chép tác phẩm của người khác. Biết cô được hai năm, Tiêu Cảnh cảm thấy Giản Mạt dù là người "yêu tiền", nhưng là người sống có nguyên tắc… Một người sống nguyên tắc như vậy, sao có thể là người đi sao chép?

"Bản tạp chí thiết kế kia ở đâu?" Cố Bắc Thần hỏi.

Tiêu Cảnh mở bưu kiện ra, lấy hình ảnh chụp được trong điện thoại được cho Cố Bắc Thần… Nhìn bản thiết kế, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị

https://thuviensach.vn

của Cố Bắc Thần cũng dần lộ ra vẻ lo lắng, môi anh mân thành một đường thẳng…

Anh trầm ngâm một lúc lâu, đưa điện thoại di động lại cho Tiêu Cảnh, lấy điện thoại của mình nhắn tin cho Long Kiêu, rồi ra lệnh: “Lái xe.”

“Vâng!” Tiêu Cảnh nhận lệnh rồi lái ra rời khỏi.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn phong cảnh bên đường, nghĩ đến buổi tối trước đó bộ dáng của Giản Mạt cố gắng kiên cường ẩn nhẫn, trong lòng anh cảm thấy rất áy náy… Thế nhưng, càng nghĩ thì anh càng giận.

Có phải anh không đáng để cô tin tưởng? Có phải cô cho rằng, nếu anh biết… liền sẽ nghĩ cô như vậy?

Cố Bắc Thần đột nhiên đau lòng, cau mày nhớ đến chiều hôm qua lúc cô uỷ khuất hỏi anh có thể thay đổi bản thiết kế hay không.

Trên đời này làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Chuyện như vậy, thường chỉ có hai khả năng… hoặc là Giản Mạt thật sự sao chép, hoặc là có người đã ra tay ám hại.

Khả năng Giản Mạt sao chép là không thể có, cô là một người kiêu ngạo, sẽ không hạ thấp bản thân làm như vậy… Như vậy, chỉ còn một khả năng!

Ánh mắt Cố Bắc Thần híp lại trong nháy mắt, thoáng qua sự hoảng sợ… Nhưng xoay người lại liền khôi phục vẻ yên ổn. Thu tầm mắt lại, Cố Bắc Thần lấy di động trầm ngâm một lúc lâu, nhắn một tin nhắn cho Giản Mạt.

G tiên sinh: Thời hạn một ngày giờ chỉ còn nửa ngày, nếu có thể khiến anh thấy được tác phẩm kinh diễm của em, anh nhất định sẽ tặng em một món quà!

Giản Mạt nhìn tin nhắn, khoé miệng cô bất giác cười ngọt ngào…

https://thuviensach.vn

Dù cho cô phải chịu sự đau khổ trầm luân mãi không dứt, chỉ cần những khoảnh khắc này là được, dù sau này phải ly hôn, thì đây vẫn là những hồi ức đáng giá.

Giản Mạt: Vậy anh hãy chuẩn bị món quà thật tốt đi!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn trả lời của Giản Mạt, cuối tin nhắn còn hình mặt cười, môi anh không kiềm chế được nở nụ cười… Cứ như vậy cười, ý cười lan đến đáy mắt. Từ lúc anh biết Giản Mạt, trừ những lúc trước mặt anh đều thể hiện miệng lưỡi trơn tru ngọt ngào, vẻ mặt vô tâm vô phế lấy lòng… Thì đối với công việc, cô luôn luôn nghiêm túc.

Mở lại hình ảnh tin nhắn Giản Mạt nhắn vào buổi sáng, nhìn hình ảnh cô xinh đẹp, Cố Bắc Thần cảm thấy… cuộc sống như vậy, kỳ thực rất tốt. Cuộc sống cứ bình thản trôi, thỉnh thoảng có chút niềm vui nhỏ, những cãi nhau vụn vặt… Sau cùng vẫn là rót mật vào trái tim ấm áp.

Tắt điện thoại bỏ vào túi, Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn cửa sổ…

Giản Mạt, anh chờ em, chờ em kiên cường bước vào Đế Hoàng, anh ở nơi đó chờ em!

Tới gần trưa, ánh nắng cực nóng chiếu vào gương mặt Giản Mạt… Nhìn bản hoạ đã được phác thảo, Giản Mạt nhẹ cười…

Nếu như nói thiết kế trước đây mang màu sắc phản nghịch trắng đen, thì thiết kế lần này làm cho người ta có cảm giác bức phá linh hồn cùng sự hưng phấn.

Ánh mắt cô bắt đầu cay cay mệt mỏi, cô tính toán nghỉ ngơi một chút, rồi buổi chiều sẽ làm thành bản vẽ 3D. Nhìn lại thời gian, chỉ còn ba phút nữa là mười hai giờ trưa… Giản Mạt đột nhiên có chút chờ mong nhìn cửa.

“Leng keng!”

https://thuviensach.vn

Mười hai giờ một phút, tiếng chuông cửa vang lên, Giản Mạt lập tức sáng mắt đi mở cửa, đồng thời lại nhìn điện thoại di động.

Mở cửa ra, quả nhiên là người giao thức ăn.

“Xin chào, tôi tới giao món ăn” nhân viên giao cơm nhanh nói, “Tổng cộng hai mươi ba đồng.”

Giản Mạt trực tiếp lấy tiền trả cho người đưa cơm, “Không cần thối, cảm ơn!”

Cô cầm hộp đồ ăn quay vào, không chờ tin nhắn của Cố Bắc Thần… Cô mở hộp đồ ăn ra thì bỗng nhiên ngẩn ngơ. Giản Mạt vỗ mắt, nhìn lại một chút… hộp đồ ăn này giống y như phần ăn nhanh mà lúc trước cô từng giao đến cho Cố Bắc Thần!

Giản Mạt vui vẻ lấy điện thoại di động ra, chụp lại hình món ăn và gửi qua cho Cố Bắc Thần…

Cố Bắc Thần đang thương lượng công việc với Mạc Thiếu Sâm, phần ăn bên cạnh hai người cơ bản bận rộn không có thời gian đụng đến.

Lúc nhận được tin nhắn, Cố Bắc dừng lại mở xem… nhìn được hình ảnh Giản Mạt gửi, cũng nhìn được ánh mắt cô cười cong lại như hình trăng non, tràn đầy tiếu ý… Chỉ là, không khó để thấy sự mệt mỏi của cô vì đã thức cả đêm.

Mạt nhi: Cảm ơn chồng về bữa cơm trưa, chồng cũng nhớ ăn cơm nhé!

Cố Bắc Thần cười cười.

Mạc Thiếu Sâm nhìn thấy bộ dáng Cố Bắc Thần như vậy, mâu quang thâm sâu nhìn anh… nhưng cũng không hỏi gì, chỉ tiếp tục bàn công việc ở thành phố Đông Hải và việc thâu tóm JK.

https://thuviensach.vn

Gần hết một ngày, Giản Mạt càng bận rộn cố gắng hoàn thành công việc… lại sắp đến giờ cơm, đồ hoạ 3D đã hoàn thành được phân nửa.

Tự cho mình một chút thời gian nghỉ ngơ, Giản Mạt đứng dậy bước ra ban công làm động tác giãn gân cốt… chờ đợi bữa tối.

Bữa tối là sáu giờ rưỡi, lại "đúng hẹn tới", lần này là món ăn ba mươi ba đồng.

Giản Mạt có chút nghi ngờ, sáng sớm là mười ba, trưa là hai mươi ba, buổi tối là ba mươi ba… Có ngụ ý gì sao?

Lại chụp hình bữa tối gửi cho Cố Bắc Thần, Giản Mạt nghi hoặc hỏi.

Cố Bắc Thần nhìn ánh mắt Giản Mạt lộ ra mệt mỏi, tròng mắt cô xuất hiện vài sợi tơ máu do thiếu ngủ, tâm tình anh trầm lại than nhẹ một tiếng… Ngón tay nhanh chóng di chuyển trên màn hình, trả lời tin nhắn của cô.

G tiên sinh: Trong cuộc sống, khi con người ta trưởng thành, thì ngày càng phải đối mặt với nhiều vấn đề… Vấn đề nan giải cũng ngày càng nhiều. Nếu như em có thể đảm đương giải quyết, vượt qua mọi khó khăn, cũng đến lúc ánh nắng bình minh cũng nghênh đón em!

Giản Mạt nhìn tin nhắn, cô cảm thấy sống mũi mình cay cay…

"Em sẽ không làm anh thất vọng đâu…" Giản Mạt nhìn tin nhắn, cô tự nói với bản thân, giọng cô bắt đầu nghẹn lại, "Em có thể không phải là nhà thiết kế giỏi nhất, thế nhưng, em vẫn có điểm đặc biệt của riêng em!"

Nói xong lời cuối cùng, Giản Mạt cười… cười đến quyết rũ động lòng người, nụ cười tràn đầy tự tin!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Em Mở Đường, Anh Ở Phía Sau Hổ Trợ Em!

Trời bên ngoài rất tối.

Phong cảnh ban đêm xuất hiện chi chít những ngôi sao xinh đẹp sáng rỡ, hòa cùng với ánh đèn xe càng tạo nên một bức tranh rực rỡ.

Giản Mạt nằm dài trên bàn ăn cơm nặng nề đi vào giấc ngủ, biểu đồ 3D trên màn hình vi tính không ngừng qua lại… Hai màu đen hồng hoàn mỹ kết hợp, khơi gợi lên dục vọng nguyên thủy nhất thẩm thấu trong cơ thể con người!

Có âm thanh ấn ổ khóa số vang vọng trên hành lang, “cạch” một tiếng nhỏ, cửa từ bên ngoài bị đẩy ra…

Giản Mạt một chút tri giác cũng không có, hô hấp từ đầu đến cuối vẫn đều đều, cho thấy cô thật sự rất mệt mỏi.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Giản Mạt đang gục trên bàn ăn mà ngủ, nơi sâu nhất trong con ngươi lướt qua một tia đau lòng, lập tức đổi giày rồi bước nhẹ đến chỗ cô.

Giản Mạt ngủ rất sâu, khóe miệng lại câu lên chút nét cười… Bỏ qua những phòng bị vào lúc ban ngày, lúc này cô thuần khiết như một thiên sứ bị lạc ở chốn nhân gian.

Ánh mắt Cố Bắc Thần đảo qua màn hình máy tính còn đang hiển thị biểu đồ 3D đang liên tục chuyển động, sau khi xem xong… Trong con ngươi hắn tràn đầy kinh ngạc cùng kinh hỉ.

https://thuviensach.vn

Thời gian một ngày một đêm, Giản Mạt có thể nói hoàn toàn không có khả năng hoàn thành việc này.

Vốn là muốn sáng sớm ngày mai mới trở về, nhưng hắn lại không yên lòng mà trở về ngay trong đêm… Chỉ là muốn, nếu như cô gặp khó khắn, hắn có thể giúp đỡ cô.

Nhưng hiển nhiên… cô không cần!

Cố Bắc Thần cúi người xuống, cẩn thận từng li từng tí đem thân thể Giản Mạt ôm vào trong ngực mình, sau đó nhẹ nhàng đem cô từng chỗ ngồi bế lên…

“Ưm…” Trong cổ họng Giản Mạt nhẹ phát ra một âm thành bất an, thân thể lại hơi cựa một chút.

Cố Bắc Thần dựng lại động tác, sợ làm cho cô tỉnh dậy…

Ngừng mấy giây, Giản Mạt không hề động đậy, chỉ nép vào lồng ngực Cố Bắc Thần, nặng nề ngủ…

Cô quả thực quá mệt mỏi, dòng suy nghĩ cùng thần kinh căng thẳng suốt một ngày một đêm, sau khi hoàn thành biểu đồ, cô không nhịn được mà nằm bò trên bàn ngủ.

Cố Bắc Thần mềm mại đem Giản Mạt đặt ở trên giường, thay cô đổi quần áo… Mặc dù biết rất rõ, cô lúc này sẽ không tỉnh dậy, nhưng động tác của hắn trong vô thức vẫn rất nhẹ nhàng chậm rãi.

Sau khi lo cho Giản Mạt thật tốt xong, Cố Bắc Thần mới đi vào phòng tắm tắm rửa…

Bởi vì bận rộn suốt hai ngày nay, cộng thêm việc di chuyển tới tới lui lui bằng máy bay, Cố Bắc Thần quả thật cũng có chút mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Sau khi lên giường, theo thói quen đem cánh tay đặt ở dưới đầu Giản Mạt để cô gối lên tay mình… Giản Mạt cũng lập tức phản ứng theo thói quen, xoay người lại, gối đầu tay khuỷu tay của hắn tìm tư thế thoải mái nhất, lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Cầm điều khiển từ xa tắt đèn, Cố Bắc Thần cũng xoay người lại, mặt đối mặt với Giản Mạt nhắm mắt lại…

Trong không gian im lặng vắng vẻ có thể nghe rõ tiếng hô hấp của đối phương, cảnh tượng này rõ ràng hai năm qua chỉ cần ôm nhau ngủ vào mỗi buổi tối là sẽ xuất hiện, nhưng Cố Bắc Thần lại chỉ vì hai ba bữa tin nhắn, giờ khắc này lại cảm thấy ý nghĩa.

Giản Mạt… cứ yên tâm đi về phía trước, anh luôn ở ngay phía sau em!

Em mở đường, anh sẽ yểm hộ…

Sáng sớm, ánh nắng nghịch ngợm len lỏi qua rèm cửa sổ, chiếu thẳng vào phòng, có vài giọt nắng rơi trên sàn nhà…

Giản Mạt hơi hé mọi, lật người một cái…

Đột nhiên!

Giản Mạt bỗng nhiên mở mắt ra, đôi mắt chất phác nhìn cánh tay bị cô gối đầu vỗ hai cái, lập tức quay đầu lại nhìn, vừa lúc đối diện với ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần.

“Sao anh lại ở đây?” Giản Mạt giật mình hỏi.

Mặt Cố Bắc Thần đen lại: “Giản Mạt, có phải đột nhiên nhìn thấy anh, em cũng sẽ chỉ hỏi những câu này hay không?”

Giản Mạt vừa nghe, miệng lập tức cười cười: “Ông xã, em chỉ là ngoài ý muốn thôi… cung phản xạ của con người đều sẽ có phản ứng như vậy mỗi

https://thuviensach.vn

khi kinh ngạc đó.” Nói xong, cô liền nhóm người lên ở trên mặt Cố Bắc Thần hôn xuống một cái: “Ông xã, anh về lúc nào vậy?”

“Buổi tối hôm qua!”

Giản Mạt có chút ngoài ý muốn: “A… sao em cũng không biết vậy…”“Ừm.” Cố Bắc Thần trả lời: “Em ngủ say giống như lợn chết ấy, nếu biết thì đúng là có quỷ!”

“…” Khóe miệng Giản Mạt co quắp, có chút bấn mãn với kiểu hình dung của Cố Bắc Thần, tức giận nằm xuống.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn cô, còn cố ý nâng cánh tay nhìn xuống đồng hồ trên cổ tay: “Ơ kìa, hình như chỉ còn hai mươi phút nữa là đến chín giờ đó…”

Phản ứng của Giản Mạt đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức ngồi dậy, sau khi “Hả” một tiếng đầy sợ hãi, liền vén chăn lên dùng tốc độ chạy nước rút một trăm mét chạy về hướng phòng tắm…

Môi mỏng Cố Bắc Thần cong lên thành hình vòng cung, nhìn thời gian chỉ vừa mới quá tám giờ, ý cười bên môi càng thêm thâm sâu.

Giản Mạt ôm ống đựng bản thiết kế thập phần phiền muộn, sáng sớm bị Cố Bắc Thần đùa giỡn… Thật tình không thể yên ổn làm bằng hữu mà!

Vừa đến công ty, Giản Mạt liền nhận được điện thoại của Lý Tiểu Nguyệt.

"Con nhóc, tình huống hiện tại là sao vậy?" Lý Tiểu Nguyệt hỏi.

Giản Mạt nâng khóe miệng, "Có chút phức tạp, mình vẫn chưa rõ ràng... Tuy nhiên, bên kia đồng ý để mình thay đổi." Bởi vì đã đến công ty, cô so sánh còn khá mịt mờ.

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt kinh ngạc, "Cố Bắc Thần vậy mà vẫn đồng ý để cậu thay đổi bản thiết kế sao?"

"Ừ! Giản Mạt cười đáp.

Nghe được ra Giản Mạt tâm tình không tệ, Lý Tiểu Nguyệt đoán vấn đề trước mắt là được giải quyết, "Này, chúng ta gặp mặt rồi nói... Hôm nay mình còn có hai phiên tòa phải mở, buổi tối mình điện thoại cho cậu."

Thanh âm của cô ấy có một tia cười thâm ý, đáng tiếc, Giản Mạt đang nghĩ đến chuyện thiết kế, không có nghe ra.

"Được!" Giản Mạt trả lời sau đó cúp điện thoại.

Một tuần trôi qua, đến thứ hai là thời gian làm việc đầu tuần, mọi người đều có chút phờ phạc.

"Chị Mạt..." Hướng Vãn qua cuối tuần đã bị cảm, thanh âm phát ra giống như thì thầm, nói, "Hôm nay chị đừng quên gửi bản thảo cuối cùng cho Đế Hoàng đấy..."

Giản Mạt nhìn bộ dáng yếu ớt của Hướng Vãn, quan tâm mấy câu... Hóa ra, tiểu nha đầu này cuối tuần đi chơi với bạn học, mặc đồ hơi thiếu vải, sau đó liền thành như bây giờ.

"Mạt Mạt..." Tôn Kha đi tới, liếc nhìn Hướng Vãn, sau đó ánh mắt có chút quỷ dị nhìn Giản Mạt nói, "Tổng giám đốc gọi cô qua phòng làm việc của ngài ấy."

Giản Mạt mím môi gật đầu, sau đó đi tìm Đường Hạo Dương.

"Hôm nay sẽ giao bản thảo cuối cùng sao?"

Giản Mạt gật đầu.

https://thuviensach.vn

Đường Hạo Dương nhìn Giản Mạt, đáy mắt có một tia lo lắng, âm thầm thở dài hỏi: "Cô định làm như thế nào?"

Giản Mạt đem chuyện cuối tuần có đi thành phố A nói cho Đường Hạo Dương, nghe xong hắn liền nhíu mày, cảm thấy chuyện trùng hợp này cũng quá đúng dịp...

"Hôm qua tôi đã thay đổi bản thiết kế..." Giản Mạt cười cay đắng, "Bây giờ tìm không được chứng cứ chứng minh tôi độc lập hoàn thành thiết kế, chỉ có thể làm như vậy."

Đường Hạo Dương vừa nghe xong, lập tức hừ lạnh một tiếng, "Cô nói đổi liền đổi được sao? Cô cho là Đế Hoàng là nhà của cô?"

Đúng ra là của chồng cô...

Giản Mạt oán thầm trong lòng mấy câu, đối với việc Cố Bắc Thần đồng ý cho cô đổi bản thiết kế, cô rất vui vẻ!

"Được hay không, đưa qua sẽ biết..." Tiếng nói của Giản Mạt cũng nặng nề, "Tổng giám đốc, tôi không có sao chép!" Cô kiên định nói.

"Bây giờ không phải cô nói là được..." Đường Hạo Dương nhíu mày.

Bản tạp chí kia không phải do hắn đặt mua nhưng lại xuất hiện ở trên bàn làm việc của hắn, nói rõ ra... chính là có người đang cố ý hãm hại!

Hắn luôn cảm thấy rằng trường hợp này không đúng sự thật... Nhưng bây giờ, không thể tìm ra một giải pháp tốt hơn.

"Cô thử trước một chút đi, nhìn xem bên phía Đế Hoàng nói như thế nào..." Đường Hạo Dương mở miệng, "Nếu như thực sự không được, cô liền nói không thể ra bản thảo cuối cùng, sau đó rời khỏi đó là được. Cùng

https://thuviensach.vn

lắm thì sau này Tường Vũ và cô sẽ trở thành danh sách đen của Đế Hoàng, vậy cũng tốt, không bị quá nhiều người đâm sau lưng!"

Giản Mạt nghe tiếng nói tức giận của Đường Hạo Dương, nói không cảm động là giả, "Tổng giám đốc..." Cô cắn răng, "Tôi nhất định sẽ khiến cho Đế Hoàng chấp nhận dùng thiết kế mới..." Cô hơi nhếch môi, "Lúc này tôi liền đi Đế Hoàng!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Có Tài Hoa Dĩ Nhiên Tùy Hứng!

Đường Hạo Dương nhìn Giản Mạt rời đi mà thở dài nặng nề, mặc dù tỷ lệ trùng ý tưởng xác suất rất nhỏ nhưng vẫn hay thường xuất hiện… Bởi vì vấn đề thời gian chân Giản Mạt đứng không vững là đương nhiên.

Ngay cả anh cũng không muốn một nhà thiết kế đã cố gắn đến như vậy… chỉ vì ngoài ý muốn mà rớt đài… Hôm nay chỉ cầu phía quản lý cấp cao Đế Hoàng đồng ý sửa đổi bản thiết kế mà thôi.

Chiều thứ bảy Thượng Tuấn Hào nhận được cuộc gọi của Tiêu Cảnh, nói rằng cấp trên đã duyệt đơn xin phép đổi thiết kế còn chính tổng giám đốc đồng ý…

Anh nhìn trên máy tính bản thiết kế mười tám tầng kia, khóe miệng cười lạnh lẽo.

“Quả nhiên không thể cho một công ty nhỏ nhoi cơ hội, một chút tư cách cũng không rõ bản thân là họ gì…” Thượng Tuấn Hào lẩm nhẩm chê trách, trong đôi mắt xem bản thiết kế này khó mà ưng dùng nên có chút phiền muộn.

Thượng Tuấn Hào đóng hiệu ứng 3D đi sau đó rời khỏi phòng làm việc…

Bản thiết kế được yêu thích thì không được dùng, hiện tại lòng Thượng Tuấn Hào như bị lông vũ cọ cọ vào người trêu chọc anh khó chịu cực kỳ!

https://thuviensach.vn

Cho dù Giản Mạt có tài năng đến đâu cũng không thể đem chuyện này đùa bỡn như vậy được?

Nơi này là Đế Hoàng không phải là nhà của cô ta mà xem như ra chợ mua rau cỏ củ cải trắng…

Càng suy nghĩ Thượng Tuấn Hào càng bực mình…

Kì lạ là tổng giám đốc lại đồng ý? Từ lúc công ty Tường Vũ tham gia vào sự kiện này, anh đã cảm thấy vô cùng kỳ quái rồi, nhưng khác thường ở đâu thì anh không nhìn ra được, ví dụ như quan hệ của Giản Mạt và tổng giám đốc?

Đàn bà xinh đẹp ai mà biết được?

Gần đây nhất có không ít scandall nói cô ta sử dụng quy tắc ngầm để trèo lên cao sao?

Thượng Tuấn Hào không phải người hóng hớt gì, đối với chính thiết kế mà mình thích bị mắc cạn làm anh thật sự không thoải mái.

***

Trở về phòng làm việc, Thượng Tuấn Hào định gọi cho Cố Bắc Thần một tiếng, thế mà ‘lão thiên tuế’ đó đã xuất hiện ở công ty, hơi ngạc nhiên… Không phải nói mai mới trở về sao? Thế nào đã tọa sẵn ở công ty rồi?

“Tổng giám đốc, ngài tìm tôi?” Thượng Tuấn Hào lên tiếng trước.

Cố Bắc Thần ừ nhẹ một cái sau đó cúp điện thoại, hắn biết Thượng Tuấn Hào tìm hắn để nói về chuyện thiết kế mười tám tầng kia…

Không lâu lắm tiếng gõ cửa vang lên, giọng Tô San chuyên nghiệp báo cáo: “Thần thiếu, tổng giám chế Thượng đã đến.”

https://thuviensach.vn

“Ừa!” Cố Bắc Thần trả lời, ngay sau đó thấy Thượng Tuấn Hào đi đến, chí vào ghế đối diện, “Ngồi đi!”

Thượng Tuấn Hào ngồi ở ghế đối diện Cố Bắc Thần đi thẳng vào vấn đề: “Tổng giám đốc, tại sao ngài đồng ý thay đổi bản thiết kế mười tám tầng kia?”

Cố Bắc Thần khẽ nâng mắt nhìn chậm rãi dựa vào ghế bình thản ‘quăng bom’ ra: “Bởi vì tôi thấy có bản thiết kế tốt hơn…”

Một câu nói khiến Thượng Tuấn Hào á khẩu.

Cố Bắc Thần cười tà mị nhàn nhạt nói: “Yên tâm đi, cậu sẽ thích nó cho coi.”

Thượng Tuấn Hào nhíu mày phản bác: “Thế này không hợp với quy tắc…”

“Quy tắc là do người định” Giọng Cố Bắc Thần vẫn lành lạnh nói, “Nếu như một người tuân theo quy củ còn người kia có bản thiết kế tốt hơn, thì cậu sẽ chọn ai?”

Thượng Tuấn Hào trầm mặc, bởi vì theo anh cũng sẽ chọn người có bản thiết kế tốt hơn. Nhưng dựa vào thế giới như tập đoàn Đế Hoàng, không có quy tắc chẳng phải rất buồn cười.

Bất quá tổng giám đốc nói cũng có đạo lý… Quy tắc là do người định mà con người Cố Bắc Thần chính là người có quyền lợi trực tiếp nhất!

Dĩ nhiên bản thân Thượng Tuấn Hào không hề mong đợi bản thiết kế mới của Giản Mạt, ngược lại cảm thấy Cố Bắc Thần và cô ta có quan hệ bất chính tỷ như giao dịch ‘thể xác’ chẳng hạn như vậy... Nếu không tại sao tổng giám đốc lại có thể đồng ý thay đổi?

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là tổng giám đốc không có bóng hồng nhan nào bên cạnh, tại sao lại muốn phá bỏ nguyên tắc của chính mình cơ chứ?

Càng nghĩ đến Thượng Tuấn Hào càng thêm tức giận nói: “Hoàn thành một bản thiết kế đã cố gắng hết sức … Bây giờ thì đổi sửa lại thì làm sao đạt đế hiệu quả tốt được chứ?”

Cố Bắc Thần hơi mím môi cười, “Tôi nói thêm một câu… Cậu sẽ thích bản thiết kế mới đó thôi.”

Thượng Tuấn Hào xem như đã hiểu đi, dù anh có thích hoặc không ý của tổng giám đốc chính là…bắt buộc anh phải thích dù nó xấu hay đẹp cỡ nào!

Vậy anh còn gì để nói đây?

‘Tin’ một tiếng, tiếng chuông điện thoại bàn vang lên.

Cố Bắc Thần nhấn nút trả lời, nghe Tô Santường thuật lại: “Thần thiếu, luật sư Mạc đang online, anh ta yêu cầu ngài nói chuyện qua video!”

Tối hôm qua Cố Bắc Thần quyết định tạm thời trở lại, chuyện bên thành phố Đông Hải vẫn chưa đâu ra đó, cho nên Mặc Thiểu Sâm không có cùng đi với hắn…

“Ừ!” Cố Bắc Thần đồng ý, nhưng ngay sao đó nhìn về phía Thượng Tuấn Hào.

Trong lòng Thượng Tuấn Hào ngột ngạt lợi hại hơn, mất tự nhiên đứng dậy nói với hắn: “Tổng giám đốc, không còn chuyện gì tôi xin phép ra ngoài trước.”

Cố Bắc Thần gật đầu, đợi lúc Thượng Tuấn Hào xoay người định rời khỏi thì nói thêm: “Mấy bản thiết kế mới sau này, gửi cho tôi một phần báo cáo.”

https://thuviensach.vn

Thượng Tuấn Hào nghe xong, con mắt trợn thật lớn, có chút không tin khi nghe Cố Bắc Thần nói, thằng thừn ra là anh không làm thì cho từ chức!

Đáng tiếc sức tưởng rượng quá lớn, thực tế thì rất có cốt cách... Anh có thể thử nghĩ xem.

Thượng Tuấn Hào mang tâm trạng ủ dột trở về phòng làm việc, từ đầu đến đuôi quất quít lấy chuyện bản thiết kế, hoàn toàn không bắt được trọng điểm… Là Cố Bắc Thần thật giống như biết rõ thiết kế của Giản Mạt, mà hai ngày nay hắn ta đều ở thành phố Đông Hải kia mà!

“Tổng giám chế, bên phía công ty Tường Vũ đến nộp bản thiết kế…”

Lúc này Thượng Tuấn hào ngồi xuống cho thư ký kia vào.

Khẽ nhíu mày vì trước giờ vẫn chủ quan, nghe thấy Tường vũ là đã ghét rồi. Nhưng phía trên có ‘lão thiên tuế’ đè đầu, dù anh không thích cũng không thể chống lại, “Để cho bọn họ vào…”

“Ok!” thư ký đáp ứng rồi rời đi, không đến hai phút, Giản Mạt cùng với ‘đồng bọn’ ôm trang bị thiết kế cùng với laptop đi đến.

“Chào anh Thượng!” Giản Mạt cố hết sức làm cho bình tĩnh, “Tôi là Giản Mạt đại diện phía công ty Tường Vũ đến nộp bản thiết kế!”

“Ừm…” Thượng Tuấn Hào lạnh lùng đáp.

Giản Mạt trước khi đến đây cũng chuẩn bị tâm lý bị xem thường rồi, dù sao cô đã ‘nhờ vả’ Cố Bắc Thần mà.

Nhưng mà chỉ là chuyện nhỏ…

Lần đầu tiên là quấn quít, lần thứ hai là thói quen, lần sau nữa trực tiếp luông. Dù sao đã bị quen nói dùng quy tắc ngầm, cô còn gì để ý nữa… So với việc sao chép ý tưởng đã nhẹ lắm rồi.

https://thuviensach.vn

“Đây là bản thảo cuối cùng bên công ty chúng tôi…” Giản Mạt đem sơ đồ phác thảo lấy ra sau đó mở laptop lên.

Thượng Tuấn Hào nói thật tình chẳng muốn xem, một chút cũng không muốn… Mà nếu không thì sao viết báo cáo đây?

Miễn cưỡng ghét bỏ cầm lấy bản thiết kế sau đó hỏi: “Nghe nói các người muốn đổi bản thiết kế?”

Giản Mạt đáp: “Vâng…”

“Tại sao?”

“Vì muốn tác phẩm hoàn mỹ hơn!” Giản Mạt bình tĩnh trả lời.

Thượng Tuấn Hào nghe xong, mắt hơi trầm xuống nhìn lướt Giản Mạt một chút, trong lòng hừ lạnh: Đàn bà mà đẹp đa số đều đánh mất mục tiêu đời người!

Anh khẽ nhắm mắt…

Vốn dĩ đang giễu cợt đám người họ nhưng khi nhìn đến bản phác thảo xong, trong nháy mắt anh mở to mắt nhìn… Thượng Tuấn Hào nghiêm túc cẩn thận nhìn sơ đồ phác thảo sau đó nhìn vào màn hình máy tính.

Giản Mạt vội vàng ấn nút Enter lát sau hiệu ứng đồ họa 3D bắt đầu trình chiếu trước mắt Thượng Tuấn Hào…

Nếu như nói anh vừa mới khinh thường cùng dè bỉu bản thiết kế của cô, thì chính lúc này anh tuyệt đối lấy loại cảm xúc kinh diễm cùng vui mừng nhìn nó.

Cho tới thời khắc này anh mới chân chính cảm nhận câu ‘Có tài hoa chỉ là tùy hứng’ của Giản Mạt tuyên bố.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mấp máy khóe môi nhìn Thượng Tuấn Hào không có mấy cảm xúc về hiệu ứng đồ họa này, trong lòng đặc biệt thấp thỏm… Chẳng lẽ cô vẫn phải tìm Cố Bắc Thần để đồng ý thay đổi bản thiết kế còn muốn trực tiếp đồng ý luôn cái này sao?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Thất Vọng

Thượng Tuấn Hào nhìn bản thiết kế vẫn không nói gì, cứ nhìn chằm chằm như vậy...

Chỉ là, bởi vì góc độ cao thấp có vấn đề, Giản Mạt nhìn không thấy đáy mắt kinh ngạc và vui mừng của Thượng Tuấn Hào, môi mím càng chặt.

Khoảng chừng mười phút sau, ngay khi trái tim Giản Mạt đã sắp ngừng đập, Thượng Tuấn Hào mới ngẩng đầu nhìn về phía cô...

Giản Mạt bị ánh mắt của hắn làm cho càng trở nên thấp thỏm, cô mím môi rồi mới lên tiếng: "Vậy... Tôi biết lúc này đổi thiết kế khác rất không đúng! Thế nhưng, tôi là một nhà thiết kế, lại là lần đầu tiên hợp tác với Đế Hoàng, tôi nghĩ muốn làm ra một bản thảo tốt nhất."

Thượng Tuấn Hào thấy Giản Mạt è dè, nhưng lại nói cực kỳ nghiêm túc, khóe miệng cong lên nụ cười, "Nói thật, lúc trước khi cô tới đây, suy nghĩ của tôi đối với cô rất ác liệt."

Giản Mạt cũng đã nghĩ tới điểm này, cô tự giễu cười cười.

"Tuy nhiên, thiết kế của cô khiến tôi rất hài lòng." Thượng Tuấn Hào cười nói, "So với thiết kế lần trước, hiển nhiên, lần này sáp nhập vào nhiều nguyên tố hơn, thậm chí đánh thẳng vào tính dục vọng của con người, khiến tôi cảm thấy rất bất ngờ!"

Giản Mạt nghe xong, trong mắt dần dần nhiễm vẻ vui mừng, "Vậy ý của anh là..."

https://thuviensach.vn

"Thiết kế rất tốt, nếu dùng cái này hiển nhiên là lựa chọn sáng suốt rồi!" Thượng Tuấn Hào cười nói, sau đó đứng đưa tay ra, "Hi vọng hợp tác vui vẻ."

"Hợp tác vui vẻ!" Giản Mạt cười, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cùng Thượng Tuấn Hào bắt tay, sau đó cầm bản thảo trên bàn lên, rời đi.

Đứng ở trước thang máy, tiện tay ấn số, nghiễm nhiên không phát hiện chính mình lại ấn thang máy đi lên.

Giản Mạt nhìn logo trơn bóng của tập đoàn Đế Hoàng ở cửa thang máy, khóe miệng đang cười dần lan tràn tới đáy mắt...

Một tiếng "Đinh" vang lên, thang máy đến, Giản Mạt đi vào... Khóe miệng cô vẫn cười, nghiễm nhiên bởi vì quá mức vui vẻ, mà quên mất ấn thang máy. Thẳng đến khi thang máy khởi động đi lên, cô mới phản ứng được...

Giản Mạt vốn muốn đi ra ngoài đổi thang máy khác, thế nhưng, khi thấy con số tầng 79, vui mừng cắn môi dưới, sau đó ấn vào số "79".

Thang máy đi lên, tâm tình Giản Mạt hưng phấn không cần nói cũng biết.

Nếu như lần trước thiết kế kia là do Cố Bắc Thần bày mưu đặt kế, như vậy, có phải hôm nay thiết kế này được tán thành là hoàn toàn do công sức của cô tạo nên hay không? Nếu vậy từ giờ cô chẳng sợ sẽ không có đối thủ cạnh tranh!

Một tiếng "Đinh" vang lên cắt ngang mạch suy nghĩ hưng phấn của Giản Mạt, ngay khi cửa thang máy mở... cô liền bước ra.

Thế nhưng, cô không nghĩ đến chính là, cửa thang máy có người... Còn là người không quen biết.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt có chút lúng túng, vừa muốn tìm cái cớ cho mình, nhưng lại cảm thấy làm vậy lại giống như đang giấu đầu hở đuôi*, cuối cùng đơn giản làm ra bộ dáng giống như không có chuyện gì, đi ra ngoài.

(*) Giấu đầu hở đuôi: muốn giấu điều gì đó, nhưng lại vô tình để lộ ra phần nào cho người ta đoán biết được.

Người đàn ông nghi hoặc nhìn Giản Mạt, cũng không nghĩ nhiều, chỉ nghĩ là nhân viên của công ty...

Dù sao, toàn bộ Đế Hoàng có 79 tầng lầu, mỗi phòng đều có nhiều người như vậy, không có khả năng ai cùng đều biết ai.

Tô San sửa sang lại văn kiện, đang muốn đưa vào cho Cố Bắc Thần, thấy Giản Mạt có chút kinh ngạc, "Giản tiểu thư?"

Tâm tình Giản Mạt lúc này giống như ánh nắng sáng chói bên ngoài, liếc nhìn văn kiện trong tay Tô San, nghi vấn hỏi: "Có để ý nếu như tôi đưa cái này vào không?"

Văn kiện này cũng chỉ là văn kiện hằng ngày, Tô San mỉm cười đưa cho Giản Mạt, "Đương nhiên không để ý rồi." Cô nói, cười ái muội, nhướn mày, ra hiệu.

Giản Mạt bị ánh mắt của cô nhìn đến mức đỏ mặt, nhưng cũng không quá xấu hổ.

Ôm văn kiện, Giản Mạt gõ cửa phòng làm việc của Cố Bắc Thần.

"Tiến vào!"

Tiếng nói trầm thấp đạm mạc từ bên trong truyền đến, khóe miệng Giản Mạt cong lên nụ cười giảo hoạt, lập tức mở cửa đi vào...

https://thuviensach.vn

"Tô San, chuẩn bị một chút tư liệu về thành phố khoa học kỹ thuật rồi đưa vào đây." Cố Bắc Thần không ngẩng đầu lên, ký nhanh ở trên một tập văn kiện.

Giản Mạt rất ít thấy bộ dáng khi làm việc của Cố Bắc Thần, người ta đều nói con người khi nghiêm túc thật sự rất mê người... Mà một người đàn ông có giá trị cao như hắn, bộ dáng lúc này... Quả thực muốn có bao nhiêu đẹp trai thì có bấy nhiêu.

Cố Bắc Thần cảm thấy có cái gì đó không đúng, hơi nhíu mày, ngẩng đầu lên nhìn... Thấy là Giản Mạt, đôi môi mỏng của hắn không khỏi cong lên nụ cười tà mị, "Tại sao lại là em?"

"Không thể là em sao?" Giản Mạt nhíu mày, đem tư liệu đặt lên trên bàn làm việc của Cố Bắc Thần, sau đó liền làm ra vẻ mặt lấy lòng nói, "Thiết kế của em được thông qua rồi!"

"Sau đó thì sao?" Mực đồng Cố Bắc Thần trở nên sâu thẳm nhìn Giản Mạt hỏi.

Giản Mạt nhíu mày, có chút đắc ý, "Em chỉ dùng thời gian một ngày để thiết kế ra một tác phẩm khiến cho tổng giám đốc của công ty anh hài lòng đấy!"

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng của Giản Mạt giống như một đứa trẻ đoạt được giải thưởng, đang chờ đợi người lớn khen kia, đôi môi mỏng không thể không cong lên nụ cười, "Hôm nay không cần đi làm sao?"

"Em đến Đế Hoàng giao bản thiết kế!" Giản Mạt nâng cao giọng, đại biểu cho việc tự mình có thể quang minh chính đại đi vào đây.

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần trở nên sâu thẳm, hắn liếc nhìn thời gian rồi nói: "Mệt không?"

https://thuviensach.vn

"Hả?" Giản Mạt trong lúc nhất thời không kịp phản ứng.

"Bên trong có phòng nghỉ..." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, nhưng lời còn chưa nói hết, Giản Mạt liền nghẹn đến mức đỏ mặt.

"Cố Bắc Thần, có phải anh chỉ biết dùng nửa người dưới để nói chuyện hay không?" Giản Mạt có chút tức giận, vốn định đi lên là để chia sẻ sự vui sướng cô, nhưng hắn lại chỉ muốn lên giường!

"Ồ, hóa ra bà xã rất muốn ngủ cùng anh sao?" Cố Bắc Thần nhẹ giọng chễ giễu, nhưng lại tỏ vẻ rất bất đắc dĩ nói, "Thế nhưng, chỗ này của anh còn rất chút bận, không được đâu!"

"..." Giản Mạt nhìn đáy mắt chế nhạo của Cố Bắc Thần, lập tức mặt càng đỏ hơn.

Nếu chỉ vì vấn đề "đi ngủ", thì cô quả thực đã suy nghĩ quá nhiều rồi.

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng tức giận xinh đẹp của Giản Mạt, cong môi mỏng nói: "Chờ anh một giờ, cùng nhau ăn bữa trưa."

Giản Mạt lúc này hận không thể tìm một cái khâu để may cái miệng mình lại, cô cố gắng làm ra vẻ kiêu ngạo, cười một tiếng sau đó ôm notebook của mình đi vào bên trong phòng nghỉ.

Nằm ở trên chiếc giường to như vậy, Giản Mạt vốn không buồn ngủ.

Thế nhưng, có lẽ thần kinh mấy ngày nay quá mức căng thẳng, lúc này bởi vì bản thiết kế được thông qua, thoáng cái thần kinh đã buông lỏng xuống, vì vậy chưa đến hai phút, hai mí mắt của cô liền bắt đầu không khống chế được mà đánh nhau...

Không đầy một lát sau, tiếng hít thở đều đều đã vang vọng ở trong không gian yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần tiếp tục xử lý công việc, ngay khi Mạc Thiếu Sâm đã chuẩn bị xong, sau đó hắn ta liền gửi một bức thư thống nhất đến cho hắn...

Đúng lúc đó, có tin nhắn gửi đến.

Cố Bắc Thần mở ra, nhìn vào nội dung tin ngắn, đôi mắt như ưng híp lại, ở chỗ sâu nhất tronh đáy mắt lướt qua một tia cảm xúc bất thường.

Có một ý cười lạnh lùng, trào phúng xuất hiện ở khóe môi, Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, đáy mắt hoàn toàn là thất vọng.

Cố Bắc Thần đứng dậy, đầu tiên là liếc nhìn cửa phòng nghỉ, thấy đã đóng cửa, lập tức đi đến đứng ở cổ sát đất... Sau đó gọi một cuộc điện thoại.

"Xác thực sao?" Đáy mắt am hiểu của Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, hỏi.

"Ừ." Long Kiêu trả lời, "Tư liệu tôi vừa nhìn, sau đó đã sai người đi xác định... Người đó hôm qua đã bị khống chế."

"Nói như thế nào?" Cố Bắc Thần nhíu mày hỏi.

Long Kiêu lãnh đạm nói: "Không nói thẳng là ai làm, thế nhưng tôi và cậu đều có thể đoán được."

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên nụ cười âm u lạnh lẽo, "Thật hy vọng... Không phải cô ta!"

"Cậu định làm như thế nào?" Long Kiêu trái lại cảm thấy rất hiếu kỳ. Hai người phụ nữ, Bắc Thần kẹp ở giữa, thái độ làm việc của hắn đều sẽ biểu đạt tất cả.

Tầm mắt của Cố Bắc Thần rơi ở phương xa, càng ngày càng sâu, đáy mắt có một tia bi thương tràn ra, "Long lão đại, tôi cho cô ta cơ hội... Cũng

https://thuviensach.vn

không có nghĩa sẽ làm thương tổn Mạt nhi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Quà Tặng Là Một Khúc Nhạc Được Tấu Bằng Piano

Năm năm trước Long Kiêu biết nguyên nhân vì sao Thẩm Sơ lại rời đi, nhưng tất cả mọi người đều cho là Cố Bắc Thần không biết, anh cũng đoán được...ngày hôm nay chuyện của Giản Mạt vừa liên lụy đến Thẩm Sơ!

Long Kiêu lạnh lùng nói: "Hôm nay hạn chót nộp bản thảo, ngày mai Đế Hoàng sẽ cho giới truyền thông quảng cáo tuyên truyền, cậu không sợ Giản mạt bị tổn thưởng sao?"

Bất kể có làm sáng tỏ hay không, người người đều có chủ ý trước là trước sau là đến sau, đối với cô gái đó vô cùng bất lợi.

"Sẽ không đâu..." Cố Bắc Thần đảo cặp mắt trắng dã cười cười nói.

Nụ cười này lạnh lùng có, vui mừng cũng có, nhưng đa phần khiến người khác không nhìn thấu được cảm xúc ấy.

Long Kiêu cũng không nói nhiều hơn nữa, chỉ một câu "Một mình cậu nắm chặt" xong là cúp ngang điện thoại.

Lệ Vân Trạch ở bên cạnh Long Kiêu thấy anh ta cúp điện thoại rồi đưa cho một ly rượu, "Bắc Thần nói thế nào?"

"Cậu ta có cách xử lý của cậu ta..." Long Kiêu nói tóm gọn.

Lệ Vân Trạch cũng nhún nhún vai, "Mà Bắc Thần thật sự thích cô gái họ Giản kia à?" bĩu môi cho thêm ý kiến, "Tớ cảm thấy chúng ta không bằng

https://thuviensach.vn

Hướng Nam, con người luôn nhìn thấu mọi thứ kia... Hây dà rốt cuộc cậu ta có tâm tư gì trên người cô gái nhỏ đó đây..."

Long Kiêu phì cười cũng không có ý kiến.

Trong lúc Bắc Thần ở cùng với Thẩm Sơ, từ năm năm trước anh đã nhìn ra không ổn rồi... Còn phần Giản Mạt thì... có lẽ đời người luôn luôn có một góc khuất tối tăm.

***

Ánh nắng cuối mùa thu trôi qua rất mau, trong nháy mắt mặt trời đã lặn sang hướng tây.

Giản Mạt cảm thấy mặt cô có chút ngứa ngứa, mắt thì nhắm mày thì cau lại tỏ ra khó chịu né tránh... Chỉ là đồ đáng ghét nào đó thổi khí trêu chọc cô.

Thật quá giận mà, trong đầu cô nghĩ trực tiếp mở mắt ra mắng kẻ đó một trận...

"Đừng có... Ưm..."

Lời trách cứ còn chưa kịp buông thì đã bị tên đáng ghét đó nuốt hết vào bụng còn để lại mùi vị thuốc lá nhàn nhạt trong hơi thở...

Cực kỳ bá đạo hôn hít cô, thỉnh thoảng ôn nhu triền miên điên cuồng.

Lúc đầu Giản Mạt có hơi đần độn một hồi phối hợp với hắn, cho đến khi hô hấp cả hai trở nên trầm trọng...

Cố Bắc Thần mới chịu thả Giản Mạt ra, trán khẽ cọ lên trán của cô, giọng trầm thấp: "Heo nhỏ lười biếng, ngủ thẳng đến giờ tan ca mà còn chưa chịu dậy hả?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt còn thở hổn hển, thấy sắc trời tối sầm mới phát hiện cô ngủ một giấc tận xế chiều luôn!

Có thể do cử chỉ mập mờ của Cố Bắc Thần, tim Giản Mạt đập thình thịch liên tục, cô bất mãn khẽ nói: "Anh đè em như vậy bảo sao đứng dậy đây?"

Cô không vui nói ra tận lực che giấu lúng túng của mình.

Cố Bắc Thần như chưa tỉnh ngủ tà mị cười cười: "Chi bằng... em không muốn, chúng ta trực tiếp vận động một chút đi."

"..." Giản Mạt thấy cái ba dây hắc tuyến kéo thẳng đến đầu cô, "Thần thiếu à, anh đang làm việc không đàng hoàng như thế... Bảo sao nhân viên công ty tin phục anh được hửm?"

Cố Bắc Thần nghe lời "tố cáo" của cô, cười cười rồi ngồi dậy, "Cho em mười phút chỉnh chu quần áo." Sau đó không nói lý do là gì thong thả ra khỏi phòng nghỉ ngơi.

Giản Mạt hừ một cái, cũng ngoan ngoãn nghe lời xuống giường... Trong phòng nghỉ có chỗ rửa mặt vệ sinh, cô đơn giản chỉnh lại chút sau đó rời phòng.

"Đi thôi..." Cố Bắc Thần mở miệng sau đó cầm áo khoác tây trang đi ra ngoài.

"Đi chỗ nào?" Giản Mạt ngẩn người hỏi, "Em còn phải về công ty nữa."

Cố Bắc Thần nhìn cô một cái, "Anh đã cho người báo bên bộ phận thiết kế bên em rằng hôm nay em tới chỗ này họp." sau đó ánh mắt thâm thúy giọng trêu chọc mập mờ tiếp tục nói: "Những người khác mê luyến giường của anh, dù sao cũng phải tìm lý do nào đó, không phải sao?" nói xong

https://thuviensach.vn

nhân lúc Giản Mạt đang giật mình thừ người một mạch kéo cô ra khỏi phòng làm việc.

"Thần thiếu..."

"Chìa khóa xe?" Cố Bắc Thần đồng thời nói.

Tiêu Cảnh đem chìa khóa xe cho Cố Bắc Thần, thấy cô ôm cái laptop trong miệng chắc đang rủa thầm Thần thiếu đi ra cùng, thỉnh thoảng nhìn hắn ta bất mãn.

Vào thang máy chuyên cho tổng giám đốc đi xuống bãi đậu xe, Cố Bắc Thần nhét Giản Mạt đáng thương vào ghế phụ gài dây an toàn cho cô sau đó ngồi vào ghế lái xe.

Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần như người ngoài hành tinh, có điều gan thỏ của cô không dám ý kiến.

"Rốt cuộc đến nơi nào mới được?" Giản Mạt nhìn hai bên đường, chiếc xe này khi hòa vào dòng xe cộ thì cũng đến thời gian cao điểm mà mọi người tan việc, cô cứ ngồi trên xe của Cố Bắc Thần để quan sát bên ngoài như vậy thật khỏe?

Cố Bắc Thần kiêu kỳ trả lời cô, "Một là xuống xe, hai là không hỏi!"

"..." Cô còn gì để phản bác nữa chứ.

Cố Bắc Thần lái xe rời đi, thấy vẻ mặt dễ thưởng mới tỉnh ngủ không lâu của Giản Mạt, miệng hơi cong lên, "Ngày mai Đế Hoàng sẽ công bố kết quả cuộc thi cũng sẽ lấy nó làm chuyên đề..."

"Ừ hử!" Giản Mạt đáp, may mắn cô đã đổi bản vẽ.

Cố Bắc Thần liếc nhìn cô, "Đến lúc đó sẽ có rất nhiều người đánh giá thiết kế của em... Hiển nhiên cũng sẽ có người nghi ngờ em đổi thiết kế!"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trầm mặc, thật ra thì cô cũng tương đối lo lắng...

Nếu như bị phát hiện, có người sẽ cho rằng cô "trùng" ý tưởng sau đó mới sửa lại bản thiết kế.

Tuy nhiên nghĩ lại nếu như cô không tin bản thân mình sao khiến người khác tin tưởng được?

Nhìn Giản Mạt thay đổi cảm xúc liên tục, Cố Bắc Thần thầm than khẽ gọi một tiếng, "Giản Mạt..."

"Vâng?" Giản Mạt nghiêng đầu nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhìn cô một cái rồi nhàn nhạt nói: "Sau này có chuyện gì em còn có thể tìm anh..."

Giọng trầm thấp từ tính mị hoặc, Giản Mạt không để ý Cố Bắc Thần tại sao lại nói như vậy nhưng lòng cô lại ấm áp đến kỳ lạ.

Lái xe thật lâu cuối cùng xe dừng lại ở bãi đậu xe nhà hàng Pháp sang trọng.

Giản Mạt nghi ngờ nhìn quanh quất, bên tai là lời chế giễu của tên mỗ lạnh lùng kia truyền đến, "Yên tâm đi, anh bao trọn nơi này rồi sẽ không có phóng viên săn tin nào lọt vào đâu..." Ngưng chút xíu rồi chọc ghẹo cô, "À mà phí tổn là anh trả!"

"..."

Khóe miệng Giản Mạt giật giật, thật sự rất muốn đánh vào cái bản mặt đáng ghét ấy.

Cố Bắc Thần ý cười càng sâu hơn, "Xuống xe thôi."

https://thuviensach.vn

Hắn gỡ dây an toàn ra bước xuống xe trước, thuận thế ném chìa khóa xe cho nhân viên lái vào bãi đậu xe, sau đó kéo cô ngốc kia vào.

Giản Mạt đợi Cố Bắc Thần sắp đến sảnh ăn... Thầm than thật sự anh ta bao hết nơi này có được không đó?

Hậm hực bước xuống xe, Giản Mạt gần như thành kẻ trộm vậy, lấy tốc độ nhanh nhất phòng cái vèo vào phòng ăn.

Cố Bắc Thần lườm nguýt cô một cái như cảnh cáo: Chú ý hình tượng nào bà Cố!

Giản Mạt bĩu môi có chút bất mãn... Không thể trách cô được nha, giờ cao điểm thế này bị hai người họ bao hết, có được không chứ?

Thật sốt ruột...

Hai người dường như muốn ly hôn, hiện tại cả hai xuất hiện ở chung thế này, quay đầu lại cô thành ra bị chồng ruồng bỏ, nay mai lại có đề tài hot nữa!

"Thần thiếu..." Một nhân viên tiến lên chào đón, "Xin mời ạ!"

Cố Bắc Thần liếc nhìn Giản Mạt sau đó đi theo sự hướng dẫn của nhân viên bước vào phòng ăn.

Giản Mạt theo đuôi rốt cuộc nhịn không được hỏi: "Tại sao tới đây ăn cơm vậy?"

"Không phải muốn làm quà tặng để lấy lòng em sao?" Cố Bắc Thần khiêu khích nói, "Bao trọn nơi này để mời em ăn cơm... Ừm không cần cám ơn anh đâu."

Giản Mạt nghe xong trong lòng ngọt ngào không thôi, nhưng biểu cảm vẫn cứng đầu kiêu ngạo nói: "Quà tặng là một bữa cơm?" Cô hơi bất mãn

https://thuviensach.vn

thật.

Cố Bắc Thần cười cười bị bộ dạng Giản Mạt chọc cười, "Vậy em muốn thế nào?" Vừa nói hắn nhìn lướt mắt nhìn xung quanh, "Không gian tuy nhỏ mà đặt bao hết tiền phí cũng vượt qua một trăm vạn(*)!"

(*) 1 vạn = 10k cứ thế mà tính tới nhé:D

"Còn không bằng trực tiếp cho em một trăm vạn luôn đi!" Giản Mạt bĩu môi.

Cố Bắc Thần nheo mắt nhìn cô, "Không phải anh đã cho em cái thẻ phụ của anh rồi sao? Thế nào? Không đủ với em hửm?"

Giản Mạt dụi đầu vào cánh tay anh, "Em không muốn dùng đến..."

Cố Bắc Thần càng nheo mắt nhìn cô vợ nhỏ làm nũng, cũng không nói gì chỉ hỏi: "Vậy em muốn cái gì? Kim cương, quần áo hay túi xách?"

"Tầm thường!" Giản Mạt đảo cặp mắt trắng dã, "Những thứ đó em không thiếu mà!"

Cố Bắc Thần càng cười dịu dàng yêu chiều gật đầu nói, "Ừ nhỉ, quả thật em không thiếu..."

Bà xã của Cố Bắc Thần làm sao thiếu mấy món đồ này?!

Giản Mạt nhìn nụ cười yêu chiều của hắn, có chút tức giận... Lúc ấy cô đứng ở vị trí cao là ngoài ý muốn nhưng sau này cô càng muốn chia sẻ với hắn những niềm vui trong cuộc sống này.

Tâm tình tự nhiên rớt không phanh, Giản Mạt biết bản thân cô có lòng tham cái gì... Nhưng là cái gì thì không thể nói được.

Nghiêng đầu tầm mắt dừng lại trên chiếc piano màu trắng...

https://thuviensach.vn

"Lệ Cẩn Tịch từng nói với em rằng anh đàn piano rất hay phải không?" Đột nhiên Giản Mạt khiêu khích nhìn Cố Bắc Thần, "Vậy thì anh đàn cho em nghe một bài được không?"

Hừ! Lần trước Cố Bắc Thần từ chối... Lời của Lệ Cẩn Tịch giống như ở phương diện này ông Cố đây thành công không nhỏ đâu nhỉ?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Đừng Tốt Với Em Như Vậy!

Ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, "Anh đã rất lâu rồi không còn đánh piano..."

"..." Khóe miệng Giản Mạt co quắp, trong lòng dự đoán yêu cầu lần trước của Lệ Cẩn Tịch, hắn không đáp ứng là vì lý do này đi?

"Không sao, em sẽ không chê anh đàn khó nghe đâu!" Giản Mạt mỉm cười, trong mắt lướt qua tia giảo hoạt, nói, "Dù sao, em cũng chỉ là một thính giả."

Nhìn bộ dáng vui vẻ của Giản Mạt, đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy...

Hắn nhìn vào đáy mắt giảo hoạt của cô, chậm rãi hỏi: "Nghe Tô Quân Ly đàn piano có thể làm cho tai người mang thai, em còn có thể nghe anh đàn sao?" Ngôn từ của Cố Bắc Thần âm thầm thể hiện sự chế nhạo.

Giản Mạt sửng sốt, lập tức oán thầm: Người đàn ông này tại sao cứ luôn chế nhạo cô vậy? Đúng là nhỏ mọn!

"Không sao, em sẽ không so sánh anh và anh ấy đâu..." Làm vẻ mặt lấy lòng, Giản Mạt hoàn toàn mong chờ Cố Bắc Thần sẽ đàn piano, đánh vào tâm lý mà nói, "Bởi vì, anh là chồng em... Chồng em ở trong mắt em chính là người vô cùng lợi hại, thiên hạ vô địch, không ai có thể so sánh với anh."

Nhìn bộ dạng nịnh nọt càng lúc càng giảo hoạt kia của Giản Mạt, tầm mắt Cố Bắc Thần càng đen...

https://thuviensach.vn

"Anh không dễ dàng đàn piano cho người khác nghe!" Cố Bắc Thần nói.

Giản Mạt ngồi ngay ngắn, "Nhưng em là vợ của anh!"

Cố Bắc Thần nghe xong, vẻ mặt hiểu rõ, gật đầu, "Ừ, em là vợ của anh..." Hắn lấp lửng không nói tiếp câu sau, lập tức nghiêng đầu nhìn về phía chiếc đàn piano hình tam giác để ở giữa trung tâm sân khấu, "Muốn nghe bài gì?"

"Tùy đi, bài sở trường nhất của anh..." Giản Mạt đoán chắc rằng, Cố Bắc Thần đã rất lâu không đàn piano, nhất định sẽ không quen tay.

Cố Bắc Thần thu hồi tầm mắt, nhìn Giản Mạt, lập tức đứng dậy, đi về hướng đàn piano... Sau đó ở băng ghế dài ngồi xuống.

Cánh tay Giản Mạt chống trên mặt bàn, mu bàn tay nâng má, lặng lẽ nhìn... Không khỏi cảm thán một câu.

Con người nếu như quá đẹp trai, thì đó chính là yêu nghiệt.

Tại sao vậy chứ?

Nhìn bộ dáng mặt người dạ thú* này của Cố Bắc Thần đi, hắn còn chưa đàn, chỉ mới ngồi cạnh đàn piano... Kỳ thực đã hoàn toàn dung hợp với nhau.

(*) Mặt người dạ thú: t ả người có vẻ bề ngoài trông thì tử tế nhưng trong lòng dạ lại độc ác, thâm hiểm chẳng khác gì thú dữ.

Ngón tay thon dài có lực đặt ở trên phím đàn đen trắng, Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt, khóe miệng cong lên nụ cười tà mị, "Dành cho... Cô ấy!"

Không có tên, cũng không có bất kỳ xưng hô lãng mạn nào. Chỉ có một chữ "Cô ấy", lại trực tiếp chọc thẳng vào trái tim Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Âm thanh dễ nghe giống như một bản đàn cello* êm dịu, rõ ràng hai năm qua cô đã nghe không ít lần, thế nhưng lúc này trái tim của cô lại bởi vì ba chữ kia mà đập lệch mất một nhịp.

(*) Cello (Xen-lô) hay Violoncelle (Vi-ô-lông-xen), còn được gọi trung hồ cầm, là một loại đàn cùng họ với vĩ cầm. Giống như vĩ cầm, cello được chơi bằng cách dùng một cây vĩ có căng lông đuôi ngựa kéo ngang những dây đàn và làm cho dây đàn rung lên thành âm điệu. Khác với vĩ cầm, cello có kích thước lớn hơn vĩ cầm và thường được chơi bằng một nhạc công ngồi trên ghế kẹp hồ cầm giữa hai chân.

Giản Mạt nhẹ nhàng chớp mắt... Nếu như thời gian dừng lại ngay lúc này, thật là tốt biết bao?

Không phải một khúc nhạc vui, cũng không phải một bản nhạc quen thuộc... Nhưng rõ ràng khi ở dưới những khớp xương ngón tay của Cố Bắc Thần, lại như thể có linh hồn.

Giản Mạt yên lặng lắng nghe, một bản nhạc mềm mại đem cô kéo vào thế giới của Cố Bắc Thần...

Cho tới bây giờ, cô chưa từng lẳng lặng nhìn hắn như vậy, sau đó dịu dàng nhìn vào tầm mắt hắn.

Cho tới bây giờ, cũng chưa từng thấy hắn trừ khi làm việc và trên giường, còn có một phần bộ dáng ưu nhã như vậy.

Đầu mũi Giản Mạt dường như có cái gì đó xộc lên, rất chua xót... Từ trước đến nay, những thứ cô muốn, thường sẽ không bao giờ thuộc về cô!

Khi Cố Bắc Thần chạm xuống nốt nhạc cuối cùng, tay chậm rãi giơ lên...

Trong khoảng khắc đó, trái tim Giản Mạt đau đớn, thế nhưng khóe miệng lại tràn ngập nụ cười.

https://thuviensach.vn

Bản nhạc hắn đàn không có một chút sai sót, thậm chí rất êm tai.

Nếu như hắn cũng phát triển lĩnh vực này, sợ rằng cũng sẽ không ở dưới Tô Quân Ly...

Ngay khi tầm mắt Giản Mạt càng trở nên mơ màng nhìn Cố Bắc Thần, có tiếng đàn violin đột nhiên vang lên.

Giản Mạt vẫn ngồi ngay ngắn, nhìn về phía thanh âm kia...

Chỉ thấy một người đàn ông mặc áo bành tô*, cầm đàn violin chậm rãi kéo tấu đi tới phía cô, mà phía sau anh ta, có một nhân viên phục vụ mặc tây trang, áo may-ô**, đẩy một chiếc xe đẩy đi tới.

(*) Áo bành tô / Áo măng tô (vay mượn từ tiếng Pháp: manteau) là loại áo khoác choàng bên ngoài. Chiều dài chính là đặc điểm của loại áo khoác này so với các áo khoác thông thường khác, đôi khi người ta gọi nó là áo choàng.

(**) Áo may-ô: áo dệt mỏng, không cổ, không tay, mặc sát vào da (phiên âm tiếng Anh: maillot)

Người đàn ông kéo đàn violin đã đứng ở bên cạnh Giản Mạt, Cố Bắc Thần cũng đã từ chiếc đàn piano đi tới, thuận tay cầm lên một bó hoa rực rỡ ở trên xe đẩy hàng...

Giản Mạt mờ mịt nhìn về phía Cố Bắc Thần, có chút không hiểu, nhiều hơn là kinh ngạc.

Lãng mạn như vậy tới quá đột nhiên, quá kịch tính, cũng quá hư cấu, giống như một bộ phim truyền hình... Thế cho nên cô cảm thấy quá không chân thực.

https://thuviensach.vn

Khúc nhạc đàn violin đột nhiên chuyển sang bản khác, một "khúc ca sinh nhật vui vẻ" vang vọng ở trong phòng ăn to như vậy...

Giản Mạt mở to hai mắt nhìn, lúc này mới bất ngờ nhớ tới, hôm nay là ngày 24 tháng 10... chính là sinh nhật của cô!

"Mạt, sinh nhật vui vẻ..." Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên nụ cười, tiến đến đưa hoa đến trước mặt cô rồi nói.

Trong nháy mắt, khóe mắt Giản Mạt liền đỏ, "Làm sao anh biết?"

Năm đầu tiên bọn họ gặp nhau, lúc sinh nhật cô, hắn đang ở nước ngoài, quà sinh nhật là Tô San chuẩn bị, cự kỳ máy móc.

Năm ngoái, lúc sinh nhật cô, hắn cũng đang ở nước ngoài, quà sinh nhật vẫn là Tô San chuẩn bị... Thế cho nên, khi Giản gia sụp đổ, cô chưa từng có tham vọng quá đáng sẽ có người nhớ đến sinh nhật cô!

Nhưng năm nay, ngay khi cô và Cố Bắc Thần có thể sẽ ly hôn, đến sinh nhật cô, hắn lại ở bên cạnh!

Ông trời thực sự đã đối xử rất tốt với cô... Ít nhất, trong những ngày kế tiếp, ông đã cho cô thật nhiều những hồi ức cảm động, thế cho nên lúc xoay người, cô sẽ không cảm thấy đau khổ.

Giản Mạt nhận lấy bó hoa, hơi nhếch môi cười...

"Anh có thể nhớ kỹ thời gian chúng ta gặp nhau, vì sao lại không biết ngày hôm nay là ngày gì chứ?" Cố Bắc Thần nhíu mày hỏi.

Giản Mạt nở nụ cười, hóa ra... Thỏa mãn chính là mùi vị này.

Đúng lúc đó, nhân viên phục vụ đã đem xe đẩy đến, để bánh ngọt lên trên bàn, đốt lửa lên ngọn nến có số 23.

https://thuviensach.vn

"Ước nguyện đi?" Cố Bắc Thần tà mị nói.

Giản Mạt hé miệng cười, đèn trong phòng ăn không quá sáng, lại có chút mơ màng, màu sắc của đèn thủy tinh treo lơ lửng phía trên chiếu vào khuôn mặt nghiêm nghị lạnh lùng như điêu khắc của Cố Bắc Thần, nhìn có chút thâm thúy.

Giản Mạt đặt hoa xuống, đứng trước bánh ngọt, nhắm hai mắt lại, ước mong một nguyện vọng...

Hi vọng mẹ có thể bình an, hi vọng... Hạnh phúc này sẽ mãi ở trong tim cô!

Hai nguyện vọng, hai loại xót xa... Giản Mạt mở mắt ra, đáy mắt đã mờ mịt một tầng hơi nước mỏng, nhưng khóe miệng cô lại mỉm cười, thổi tắt ngọn nến.

Bóng đêm đã bắt đầu mơ đi, đèn hoa* mới lên, đèn neon hội tụ thành một buổi tối đặc biệt rực rỡ.

(*) Đèn hoa: đèn lồng của Trung Quốc.

Giản Mạt hé miệng cười, hờn dỗi hỏi: "Không có quà sao..."

"Không phải vừa đàn piano sao?" Cố Bắc Thần ngồi xuống phía đối diện.

Giản Mạt bất mãn, rầm rì nói: "Thế nhưng... Đó là do em yêu cầu mà!"

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng tức giận của Giản Mạt, lập tức búng tay một cái...

Giản Mạt đờ ra, lại thấy một nhân viên phục vụ đẩy xe qua, đúng lúc đó tiếng nói trầm trầm của Cố Bắc Thần vang lên, "Đây, quà của em..."

https://thuviensach.vn

"Thật tùy ý..." Giản Mạt nghe ngữ khí của Cố Bắc Thần, bĩu môi.

Cô cầm chiếc hộp được đóng gói cẩn thận kia lên, rồi mở nắp ra, sau khi nhìn thấy quà sinh nhật ở bên trong, trên mặt cô hoàn toàn tràn ngập vẻ kinh ngạc, "Cái này anh tìm ở đâu vậy? Anh không biết, lúc em theo học thiết kế đã luôn muốn tìm quyển sách này... Thế nhưng nó đã ngừng xuất bản rồi!"

Vẻ mặt Giản Mạt mừng rỡ nhìn về phía Cố Bắc Thần, cầu mong nhận được đáp án.

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng tươi cười của cô, dửng dưng mở miệng, "Còn có việc gì mà anh không làm được sao?"

Một câu nói, hoàn toàn thể hiện sự độc đoán!

Giản Mạt mừng rỡ như điên, mà tầm mắt Cố Bắc Thần đang nhìn cô cũng trở nên thâm thúy...

Cô nói cô yêu tiền, nhưng mà, cô chưa bao giờ biểu hiện ra ngoài một cách thành thực như bây giờ.

Khi một người phụ nữ nhận quà, đều sẽ thích nhận mấy thứ trang sức xa xỉ, thế nhưng khi hắn thấy cô cầm quyển sách tra cứu thiết kế kia, lại vui vẻ giống như đứa nhỏ nhận được kẹo.

"Anh đừng đối tốt với em như vậy..."

Đột nhiên, Giản Mạt hơi nhếch môi, chậm rãi nói.

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Vì sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Có Một Loại Yêu, Gọi Là Lo Được Lo Mất

EDITOR: Cố An Nhiên

Đáy mắt Giản Mạt có một tia bi thương phức tạp chạy qua, nhưng rất nhanh liền ngụy trang thật tốt nói: "Bởi vì em sợ anh sau này sẽ không tốt với em nữa, em sẽ rất lạc lõng nha..."

Lời cô nói nửa đùa nửa thật, làm cho người khác không nhìn ra rốt cuộc cô đang nghĩ cái gì.

Ánh mắt thâm thúy mà sắc bén của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, giống như muốn liếc mắt một cái liền biết hết tâm tình của cô: "Em là bà xã của anh, anh không đối xử tốt với em, thì ai đối xử tốt với em?"

"Chà chà... thật ngọt ngào..." Giản Mạt vui vẻ cười, không dám nhìn thẳng vào mắt Cố Bắc Thần, sợ lớp ngụy trang của mình sẽ bị hắn nhìn thấu, vội vàng đổi đề tài khác nói: "Làm sao anh biết được em muốn có mấy cuốn sách này vậy?"

"Chẳng phải những ai học kiến trúc đều muốn mấy cuốn sách này hay sao?" Cố Bắc Thần hỏi ngược lại.

"Cũng đúng ha..." Giản Mạt ngẩng đầu cười hì hì với hắn, bởi vì quá mức vui vẻ, cười đến nỗi đôi mắt cũng cong thành vầng trăng non.

Cố Bắc Thần nhìn nụ cười vừa thõa mãn vừa cảm động trên mặt Giản Mạt, môi mỏng không tự chủ được cũng tươi cười nói: "Hôm nay anh đã

https://thuviensach.vn

tặng em liên tiếp hai phần quà rồi... có qua có lại, có phải tối nay em nên báo đáp anh một chút hay không đây?"

Giản Mạt vừa nghe, đảo đảo mắt, làm bộ như không nghe thấy gì cả, đem quyển sách bảo bối để sang bên cạnh rồi nói: "Aiya, em rất đói nha... Thức ăn tinh thần quả nhiên không thể no bụng!"

Nói xong, cô cầm dao nĩa lên chuẩn bị ăn no bụng...

Một ngày, sáng sớm nay có ăn qua bữa sáng, đến buổi trưa thì đi ngủ nên cũng không cảm thấy đói...

Lúc nãy mới vừa đến cũng không có cảm giác gì, nhưng lúc này nhìn mỹ thực trước mặt, Giản Mạt liền cảm thấy bụng đói kêu vang.

Nếu như vừa rồi là cố ý lảng tránh sự ái muội của Cố Bắc Thần, thì lúc này sau khi nhìn qua nhìn lại, cô thật sự đã đói không chịu được rồi.

Cố Bắc Thần cũng biết Giản Mạt cả ngày nay vẫn chưa ăn gì, cũng không nói gì nữa, chỉ lệnh cho đầu bếp chủ trì làm một số món ăn đặc sắc đưa lên...

"Nhiều như vậy, ăn không hết đâu." Giản Mạt lại đi tới một số chỗ khác nói.

Cố Bắc Thần vẫn điềm đạm ưu nhã uống trà, đôi mắt sắc bén như loài chim ưng khẽ nâng mắt liếc nhìn Giản Mạt, lại lập tức đảo mắt tiếp tục dùng trà, môi mỏng khẽ mở chậm rãi nói: "Ăn nhiều một chút đi, nếu không lượng vận động buổi tối quá lớn, em sẽ không chịu được đâu, sẽ không tốt."

Lúc đầu đại não của Giản Mạt chưa kịp hoạt động, đến lúc phản ứng kịp, thì đã đem thức ăn trong miệng đang định nuốt xuống phun một ít ra ngoài...

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần làm ra vẻ mặt ghét bỏ nhìn Giản Mạt: "Hình tượng của em vứt đi đâu hết rồi?"

Giản Mạt có chút luống cuống đem thức ăn nuốt lại vào trong, xong mới hậm hừ nói: "Quả nhiên không thể nói chuyện tử tế với một động vật chỉ biết sử dụng nửa thân dưới..."

"Hửm?" Có Bắc Thần không nghe rõ, nhíu mày nghi ngờ nói.

Khóe miệng của Giản Mạt ngoài mặt thì cười cười nhưng khuôn miệng lại không có độ cung: "Ý em là, ông xã của em nói đúng lắm... Nếu so với cử động ưu nhã của anh thì... em quả thật có chút thô lỗ, tạo ảnh hưởng không tốt đến anh, em cảm thấy áy náy vô cùng!"

Cố Bắc Thần nhìn bộ dáng của cô, cười cười, nhưng chỉ là cười lạnh nói: "Em nghĩ tâm tư nhỏ bé của em có thể lừa gạt được anh sao?"

Giản Mạt bĩu môi, vẻ mặt đắc ý nói: "Nhưng anh cũng không biết em nói cái gì mà."

"Không lien quan..." Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy, thân hình hơi cúi người tiến lên, giảm thấp thanh âm đầy từ tính xuống, nói: "Chúng ta buổi tối trở về liền sẽ dùng nửa người dưới trực tiếp đối thoại!"

Hả...

Giản Mạt dám cam đoan, Cố Bắc Thần chính là cố ý, tuyệt đối là cố ý, nhất định là cố ý!

Nhìn bộ dáng kinh ngạc của Giản Mạt, Cố Bắc Thần chậm rãi đứng lên, sau đó đem ly trà cẩn thận để lại vào trong khay trước mắt Giản Mạt, tiện thể chế nhạo cô một chút: "Bổ sung dinh dưỡng!"

https://thuviensach.vn

"Anh xem em là heo sao?" Giản Mạt có chút phiền muộn, giận dỗi: "Không ăn nữa..."

Môi mỏng Cố Bắc Thần câu lên một chút ý cười, thanh âm trầm thấp mà giàu từ tính chậm rãi nói: "Đem em thành con heo nhỏ để nuôi... cũng rất tốt mà!"

Giản Mạt vừa nghe xong, tức giận đem khay đồ ăn trước mặt đẩy ra, giận dữ hờn dỗi nói: "Em không ăn, không thèm ăn nữa."

Chỉ là, vẻ mặt giận dỗi của cô, lại làm cho trong đáy mắt Cố Bắc Thần dần dần lan tỏa ra sự yêu chiều sủng nịnh... Đó là một loại cảm xúc từ tâm phát ra, không giống quá khứ luôn luôn lộ ra tia ái muội.

Buổi tối, những ngôi sao sáng hiện đầy trên nền trời đen, bên trên nhà hàng được làm bằng thủy tinh trong suốt, dường như người bên trong có thể ngắm được bầu trời đêm bên ngoài...

Có những ngôi sao làm bạn, cả hai sớm đã dung hợp lại thành một phong cảnh buổi đêm lãng mạn nhu tình như nước.

Trong không gian rộng lớn, những âm thanh yêu kiều mềm mại của phụ nữ và những tiếng thở dốc trầm ổn của người đàn ông hòa quyện lại vào nhau, vang vọng khắp nơi. Đúng là càng ngày càng lún sâu trong say đắm, còn để trái tim của mình càng ngày càng lạc lối phóng túng... Vào giờ khắc này, sớm đã không còn biết gì nữa!

"Mạt nhi..." Cố Bắc Thần để Giản Mạt tựa vào người mình, dựa người ngồi trên chiếc ghế rộng lớn, nhìn ngắm những vì sao trên trời.

"Hửm?" Giản Mạt cũng đang ngắm sao, bởi vì đã ngủ một ngày, lúc này một chút buồn ngủ cũng không có.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không nói gì, môi mỏng khẽ mấp máy một chút, hơi câu lên độ cong của hình vòng cung, qua một lúc lâu mới nói: "Không có gì đâu..."

Giản Mạt nhíu mày, nhưng cũng không hỏi gì cả, chỉ gối đầu lên khuỷu tay của Cố Bắc Thần, hưởng thụ không gian yên bình chỉ có hai người hiếm hoi này.

Nhưng mà, không gian yên bình đó không kéo dài được bao lâu, liền bị tiếng chuông điện thoại của Cố Bắc Thần quấy rối.

Cố Bắc Thần cầm lấy di động, liếc nhìn một cái rồi đặt lên tai... Hắn không nói gì, chỉ nghe người ở bên kia đang nói.

Giản Mạt dù không biết đầu dây kia đang nói gì, nhưng cảm giác được Cố Bắc Thần không vui, thậm chí đến cuối cùng... trên người hắn dần dần tản ra một cỗ khí lạnh làm cho hơi thở ngưng tụ.

"Nửa giờ sau tôi sẽ đến." Cuối cùng Cố Bắc Thần nói một câu, liền cúp máy.

Giản Mạt đã ngồi dậy, chờ đợi hắn nói xong.

Cố Bắc Thần có chút áy náy nhìn Giản Mạt: "Anh không thể bên cạnh em qua 0 giờ rồi..."

"Hôm nay em đã rất vui rồi mà." Giản Mạt thật tâm nói.

Cố Bắc Thần ngưng mắt nhìn Giản Mạt thật sâu, nếu như không phải sự việc quá vướng tay vướng chân, hắn lúc này cũng rất muốn ở lại... Đáng tiếc, chuyện này thực sự rất gấp gáp, không cho phép hắn tùy hứng.

Đứng dậy đi thay đổi quần áo, không quá năm phút, Cố Bắc Thần đã trút bỏ đi áo ngủ, một thân tây trang đi ra...

https://thuviensach.vn

Giờ phút này hắn đã trút bỏ vẻ "Hạ lưu" bên trong, cũng không còn vẻ mặt ái muội nữa. Giày da thủ công và tây trang được khoác lên người hắn, khuôn mặt và vóc dáng đẹp như người mẫu.

Giản Mạt thắt cà vạt cho Cố Bắc Thần, rõ ràng là trong hai năm qua việc này đã làm rất nhiều lần... Nhưng giờ phúc này, cô lại có cảm giác trong lòng cô có một thứ gì đó trong nháy mắt đã rơi xuống nơi nào đó.

Cũng không biết là hôm nay có phải vì quá mức hạnh phúc, quá mức lãng mạn hay không, thế cho nên trong lòng cô có chút lo được lo mất...

"Làm sao vậy?" Cố Bắc Thần cảm thấy Giản Mạt có chút không thích hợp cho lắm.

Giản Mạt ẩn đi cảm xúc phức tạp nơi đáy mắt ngẩng đầu lên, khóe miệng tươi cười kéo cà vạt của hắn xuống, đồng thời cũng nhón chân lên, sau đó nhẹ nhàng ở trên khóe miệng Cố Bắc Thần rơi xuống một nụ hôn.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trong nháy mắt liền trở nên sâu thẳm giống như đáy biển, nhảy ra thành từng tầng, tùy thời có thể đem con người cắn nuốt hầu như không còn gì.

Giản Mạt buông cà vạt của hắn ra, bàn tay của Cố Bắc Thần lại đột nhiên đặt lên sau gáy của Giản Mạt, kéo cô về phía mình... Cùng lúc đó, gương mặt anh tuấn của hắn cúi xuống, đôi môi mỏng của hắn trong nháy mắt liền bắt được đôi môi kiều diễm mềm mại của cô, trằn trọc hôn cô...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Lời Chúc Mừng Sinh Nhật Thứ Tư

Edit: An Triệu

Một đêm không ngủ luôn làm cho người ta cảm thấy như thời gian trôi qua dài dằng dặc, đợi không được muốn ánh bình minh sớm lên…

Giản Mạt nằm ở trên giường, trên chăn rơi lả tả những cuốn sách mà Cố Bắc Thần đưa cho cô… Rõ ràng đều là những cuốn sách mà cô chờ đợi đã lâu, giờ phút này lại đọc không hiểu.

“Ôi…” Giản Mạt than nhẹ một tiếng, con người nếu như đã sa vào trong tình yêu, cũng chỉ có thể một mình thương tâm.

Kim giây lại di chuyển một vòng, Giản Mạt lấy di động qua, lại phát hiện có hai cuộc điện thoại gọi nhỡ, còn có vài tin nhắn.

Sau khi trở về đây, cô liền ném điện thoại trên sô pha, sau đó cô cùng Cố Bắc Thần dường như một khắc cũng không thể chờ liền tiến hành công cuộc làm nóng người…

Cộng thêm lúc ấy nghỉ ngơi ở trong phòng nghỉ bên trong phòng làm việc của Cố Bắc Thần, liền tắt chuông, sau đó cũng quên mở lại, hoàn toàn không biết có người gọi đến cùng tin nhắn được gửi.

Giản Mạt nhìn xem một chút, là hai người gọi… Một là của Lý Tiểu Nguyệt, còn một cái là Sở Tử Tiêu.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trước tiên cũng không nóng lòng gọi lại, chỉ bật phần tin nhắn xem trước, cũng là hai người bọn họ gửi tới.

Sở Tử Tiêu: Đối với em mà nói, là thiếu mất hai năm "Sinh nhật vui vẻ", nhưng với anh mà nói… Mỗi một năm vào ngày hôm nay, anh đều muốn với Mạt Mạt của anh một tiếng "Sinh nhật vui vẻ"! Chỉ là, phần quà quan trọng nhất anh giành cho Mạt Nhi, bị lạc mất phương hướng… Còn có thể tìm được đường trở về hay không?

Giản Mạt nhìn tin nhắn của Sở Tử Tiêu, nếu nói trong lòng không có một chút cảm giác nào, thì đó chính là nói dối… Thế nhưng, tình yêu chính là như vậy, yêu chính là yêu, không yêu chính là không yêu, không được có nửa điểm lừa dối.

Giản Mạt không hồi âm cho Sở Tử Tiêu, hiện giờ lạnh lùng mà đối mặt, với hắn mà nói… Mới là điều tốt nhất.

Mở tin nhắn của Lý Tiêu Nguyệt: Con nhóc, sinh nhật vui vẻ! Phỏng chừng cậu vì chuyện thiết kế mà đã quên mất, tớ nghĩ buổi tối sẽ cùng cậu đi ăn mừng… Gọi điện thoại cho cậu cũng không có người bắt máy, vừa nhìn là biết cậu thấy sắc quên bạn!

Giản Mạt vốn là muốn nhắn lại cho Lý Tiêu Nguyệt, nhưng ngẫm lại tâm tình của mình lúc này không được tốt, liền không muốn vì thương tâm mà nhắn tin khiến cho bạn thân cũng phải khổ sở theo.

Cuối cùng, Giản Mạt gửi một tin nhắn ngắn: Hy vọng sau này sinh nhật cậu vào mỗi năm đều có tớ, mà sinh nhật tớ, mỗi năm đều có cậu ở bên!

Lý Tiêu Nguyệt không có lập tức hồi âm, mà qua một hồi lâu, mới nhắn lại: Con nhóc, cậu với tớ sẽ bên cạnh nhau cả đời… Chẳng sợ một đời rất dài hoặc rất ngắn.

Giản Mạt nhìn tin nhắn, cười cười, cuối cùng hít vào một hơi thật sâu …

https://thuviensach.vn

Có lẽ, hết thảy lòng tham này nên vẽ xuống một dấu chấm hết. Đơn giản là, kiên cường đi tiếp, cô mới được là cô… Mất phương hướng, sớm đã không phải là cô rồi.

Giản Mạt xoay người xuống giường, đi rót cho mình một ly nước rồi trở về, màn hình di động vừa lúc nhấp nháy…

Bởi vì lại quên bật chuông, di động chỉ im lặng nhấp nháy màn hình.

Giản Mạt buông ly nước, cầm di động mở tin nhắn, không phải Lý Tiểu Nguyệt, mà là Tô Quân Ly!

Tô Quân ly: Có rảnh không?

Giản Mạt khẽ nhíu mày, ngay sau đó trở lại bình thường: Rảnh… Đã trở lại rồi sao?

Tô Quân Ly: Ừm, vừa mới xuống máy bay liền đến nội thành… Nếu đang rảnh,thì xuống đây!

Giản Mạt nhíu mày, xuống?

Tô Quân Ly có lẽ cũng biết cô sẽ nghi ngờ, lại gửi tin nhắn tới: Anh ở đường cái đối diện Nhuận Trạch viên, nếu tiện liền xuống dưới đi, không tiện thì thôi.

Giản Mạt nhìn tin nhắn, cũng không có nghĩ nhiều, chỉ nhắn lại “Mười phút”, rồi đi thay quần áo.

Sắp vào đông nên ban đêm ở Lạc Thành rất lạnh, Giản Mạt mặc áo choàng lông, câu cổ nhìn về phía đối diện đường cái … Không nhìn thấy Tô Quân ly cùng xe hắn.

“Tin, tin tin!”

https://thuviensach.vn

Đúng lúc, có tiếng còi xe truyền đến, Giản Mạt theo thanh âm nhìn lại, liền thấy một chiếc Ferrari màu đen chạy chậm ngừng ở bên kia.

Giản Mạt chạy qua, kéo cửa ghế phó lái rồi ngồi vào, đồng thời hỏi: “Sao vậy…”

Lời nói chưa kịp nói xong, khi người vừa ngồi xuống, một chiếc vòng cổ liền hiện ở trước mắt.

Giản Mạt ngơ ngẩn nhìn chiếc vòng cổ kia, máy móc hạ mi mắt, ngay sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Tô Quân Ly, có chút nghi hoặc.

Tô Quân Ly ôn nhu cười, trên gương mặt tuấn dật càng là nhu hòa phảng phất gió ấm, đem hàn khí bên ngoài đều xua hết đi, “Sinh nhật vui vẻ…”

“Anh… Như thế nào lại biết?” Giản Mạt không nghĩ tới, hôm nay thế nhưng còn có thể nhận được lời chúc mừng thứ tư.

Tô Quân Ly cười, cũng không nói vì sao hắn biết, chỉ là nhướng mày nói: “Tuy rằng tặng trang sức có chút tầm thường, nhưng thời điểm anh nhìn thấy chiếc vòng cổ này, ánh mắt đầu tiên liền cảm thấy rất thích hợp với em.”

Giản Mạt vỗ hạ mi mắt, nhìn về phía mặt dây chuyền…

Lúc ấy liếc mắt một cái không chú ý, lúc này mới phát hiện, mặt dây chuyền là hai chữ M được xuyên vào dây.

“Cám ơn…” Giản Mạt thành tâm nói.

Tô Quân Ly cười, nhìn đáy mắt Giản Mạt dần dần tràn ngập yêu thích, tâm hắn hơi hơi thả lỏng, “Có thể để anh đeo cho em không?”

Giản Mạt mỉm cười gật gật đầu, vén tóc sang một bên để Tô Quân ly tiện đeo cho cô.

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly tự tay mang vòng cổ cho Giản Mạt, hắn làm cho cô thấy lúng túng, toàn bộ quá trình, tay hắn cùng cổ cô đều không có mảy may tiếp xúc một chút da thịt nào…

Có tia sáng của đèn đường xuyên thấu kính xe tiến vào, chiếu vào mặt dây chuyền làm phát ra màu sắc rực rỡ.

Tô Quân Ly hơi hơi nhướng mày, "Thật sự rất hợp với em…"

Giản Mạt cũng thực thích, không chỉ có bởi vì chiếc vòng cổ quá tinh xảo, cũng bởi vì mặt dây chuyền được điêu khắc thành hai chữ M.

Tầm mắt Tô Quân ly thâm thúy nhìn hai chữ M, đây là quà sinh nhật hắn đã sớm chuẩn bị tốt, cứ tưởng rằng hôm nay sẽ không kịp tặng cho cô…

Thời gian điểm qua 12 giờ khuya, một ngày mới lại bắt đầu.

"Đã khuya rồi, vào trong đi?" Tô Quân Ly mềm nhẹ nói, "Anh rất vui vì đã có cơ hội cùng em vượt qua nửa tiếng cuối cùng của sinh nhật."

Trong lòng Giản Mạt nói không cảm kích đó là gạt người, chính là, cảm kích này không quan hệ đến tình yêu, chỉ cô đơn lo được lo mất.

Ngày hôm sau, thời tiết Lạc Thành vẫn tốt như cũ, ánh mặt trời rất sớm liền từ hường Đông ló ra tỏa nhiệt.

Câu lạc bộ thiết kế cuối cùng của Đế Hoàng, thời khắc ánh mặt trời chiếu xuống cũng chính là lúc quảng cáo 3D từ tầng một đến tầng 78 được phát ra, toàn bộ truyền thông ở Lạc Thành đều chìm vào khung cảnh hỗn loạn… Thành công trở thanh đề tài hấp dẫn nhất ngày hôm nay.

Đương nhiên, điểm để người khác chú ý nhất vẫn là bản thiết kế tầng thứ 18 của Đế Hoàng.

https://thuviensach.vn

Từ Tường Vũ có thể tham gia so bản thảo, đến đánh bại kiến trúc sư thiết kế nổi tiếng nhất hai công ty Harchitects, CCD, lại đến thiết kế sư Giản Mạt dựa vào quy tắc ngầm mà thượng vị… Không thể nghi ngờ, hôm nay chính là lần chứng thực cuối cùng.

Thẩm Sơ nhìn tin tức đã đưa lên bản thiết kế tầng mười, không quá giữa trưa, thiết kế mười tám tầng cũng sẽ được đưa lên…

Khóe miệng một mạt cười lạnh, Thẩm Sơ gọi điện thoại cho Cố Bắc Thần: “Giữa trưa có rảnh không?”

“Thế nào?” thanh âm Cố Bắc Thần bình tĩnh làm người nghe không ra cảm tình.

Thẩm Sơ cười cười, “Không có việc gì chỉ tìm anh cùng đi ăn cơm…”

Cố Bắc Thần đứng ở cửa sổ sát đất, sau lưng là màn hình đang phát tin quảng cáo truyền bá thiết kế hội sở Đế Hoàng, “Giữa trưa chỉ sợ không được…”

Thẩm Sơ vừa nghe, có chút thất vọng, “Vậy… Quên đi.”

Cố Bắc Thần nghe Thẩm Sơ thất vọng, mắt ưng híp lại, chậm rãi hỏi: “Tiểu sơ, hôm nay em có chuyện muốn nói với anh sao?”

Thời điểm hỏi ra những lời này, quảng cáo truyền bá hội sở đã phát đến tầng thứ mười hai …

Kế tiếp, còn có hai đoạn khác, tin tức được phát đến tầng thứ sáu… Cuối cùng là bản thiết kế 3D của tầng thứ mười tám, sẽ được phát vào thời điểm sắp đến giờ ăn trưa của mọi người!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Quảng Cáo Câu Lạc Bộ Thiết Kế, Là Ai Sợ Hãi Ai?

Thẩm Sơ cho rằng Cố Bắc Thần hỏi chuyện năm năm trước cô rời đi, trầm mặc một lúc, cô mới chậm rãi nói: “Có phải chỉ cần em nói, anh sẽ tin hay không?”

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần híp lại thành một độ cung nghiêm nghị, hắn biết rõ Thẩm Sơ lúc này không phải nói đến chuyện bản thiết kế, “Em nói... Anh sẽ tin.” Hắn trả lời như thế.

“Vậy buổi trưa...” Thẩm Sơ cắn răng mở miệng, “Bắc Thần, em sợ không có đủ dũng khí để nói ra!”

Đôi mắt như ưng của Cố Bắc Thần rơi vào phía trước, mực đồng thâm sâu khiến cho người ta nhìn không thấy đáy, đôi môi mỏng cong lên tạo thành một nụ cười, lộ ra hơi thở kỳ lạ.

“Buổi trưa muốn ăn gì?” Cố Bắc Thần hỏi.

Thẩm Sơ nhìn màn hình tivi yên ắng, lúc này, người dẫn chương trình kênh kinh tế tài chính đang mời nhà thiết kế kiến trúc ở đại học Lạc Thành, bàn về bản thiết kế đã hoàn thành...

“Em sao cũng được, nếu như anh bận, đến gần công ty anh là được.” Thẩm Sơ nói, ngôn ngữ rõ ràng có vài phần nặng nề.

Dường như, cô rốt cuộc đã quyết định nói ra chuyện đó, giờ khắc này... Cô đang hạ quyết tâm rất lớn.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần lãnh đạm, trên mặt không có bất kỳ biểu tình gì, chỉ nói: “Chi bằng... Ăn ở Đế Hoàng?”

Thẩm Sơ vừa nghe xong, đáy mắt lập tức lướt qua tia sáng, cô ngăn chặn sự luống cuống của mình, cố ý hỏi: “Em và anh cùng xuất hiện... cũng được sao?”

Cố Bắc Thần khẽ cười, “Dù sao... chuyện này cũng là chuyện một sớm một chiều, không phải sao?”

“Bắc Thần...” Thẩm Sơ hơi nhíu mày, không biết gần đây Cố Bắc Thần nhiều lần như vậy là có ý gì?

“Tới nơi thì điện thoại cho anh, được chứ?” Cố Bắc Thần chỉ nói như vậy.

Thẩm Sơ đáp một tiếng, sau đó cúp điện thoại... Không biết vì sao, lúc này cô mơ hồ cảm thấy có chút bất an, dường như biết rõ mọi chuyện không có chỗ sơ hở, nhưng vẫn xuất hiện sai sót.

Nghĩ xong, Thẩm Sơ không chắc chắn, gọi vào một dãy số...

“Thẩm tiểu thư...” Trong điện thoại truyền tới một giọng nam, lộ ra sự cung kính, lấy lòng.

“Bên phía anh xử lý thế nào rồi?” Thẩm Sơ hỏi.

“Thẩm tiểu thư cứ yên tâm, chỉ cần bản thiết kế tầng mười tám vừa ra, chỉ cần búng tay một phát, mọi tin tức trên diễn đàn đều sẽ phát báo cáo Giản Mạt sao chép bản thiết kế của người khác...”

Thẩm Sơ nghe xong, mới thoáng yên tâm lại, “Lần này xử lý cho tốt vào, tôi sẽ chuyển một khoản tiền lớn vào tài khoản của anh.”

https://thuviensach.vn

Người đàn ông vừa nghe xong, càng thêm lấy lòng nói: “Thẩm tiểu thư, cô cứ yên tâm đi... Bảo đảm dựa theo yêu cầu của cô, văn hay tranh đẹp, sẽ khiến Giản Mạt cho dù muốn giải thích, cũng sẽ biến thành cố ý che giấu!”

“Ừ.” Thẩm Sơ trả lời, “Có vấn đề gì thì liên hệ với tôi...”

“Được!”

Thẩm Sơ cúp điện thoại, nhìn thời gian sau đó lại nhìn ti vi, quảng cáo bản thiết kế đồ họa đã bắt đầu đếm ngược vòng thứ hai.

Khóe miệng cong lên nụ cười lạnh, đáy mắt Thẩm Sơ âm u thâm sâu: Giản Mạt, nếu có cơ hội, tôi nhất định sẽ khiến cho cô thấy khi Bắc Thần thấy tin cô sao chép, sau đó sẽ xem thường cô!

Thẩm Sơ lên lầu thay quần áo, sau đó nhanh chóng lái xe đi...

Thời gian buổi trưa càng ngày càng gần, Thẩm Sơ chờ mong, tâm tình cũng càng lúc càng căng thẳng!

Sự việc Giản Mạt sao chép, vừa lúc phụ trợ chuyện bất đắc dĩ lúc trước của cô... Trái tim của Bắc Thần, nhất định sẽ không để ở trên người Giản Mạt, cô cũng nhất định không để trái tim hắn ở trên người cô ta!

Công ty kiến trúc Tường Vũ, phòng thiết kế kiến trúc.

Mọi người đều đang hưng phấn thảo luận về mỗi tầng thiết kế của Đế Hoàng, cảm thán khi có thể hợp tác với Đế Hoàng, thiết kế của công ty quả nhiên là tuyệt nhất.

Tự nhiên, bọn họ nói như vậy, người có trình độ lớn trong Tường Vũ lần này tham gia vào câu lạc bộ thiết kế... Còn giành được hợp đồng trọng yếu nhất chính là thiết kế tầng thứ mười tám, chính là niềm tự hào cho cả công ty.

https://thuviensach.vn

“Chị Mạt, em có chút khẩn trương muốn đi toilet...” Hướng Vãn đi cùng Giản Mạt đến tham gia câu lạc bộ, cô biết rất rõ các thiết kế 3D, thế nhưng vẫn rất khẩn trương.

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn, nói rất chân thành: “Thiết kế tôi đã sửa rồi, hi vọng đợi một lát nữa sẽ không khiến cho cô quá kinh ngạc.”

Hướng Vãn cũng không để ý, sơ đồ đều đã được công khai ra rồi, dù cho có sửa chữa thì có thể thay đổi lớn đến mức nào chứ?

Tất cả mọi người đang bàn luận, cũng đang đợi bản thiết kế tầng thứ mười tám... Bởi vì có tính bảo mật, bản thiết kế hoàn thành sẽ được giấu kín, sẽ không có rất ít người nhìn thấy.

Tôn Kha liếc nhìn Giản Mạt, thấy cô một chút cũng không lo lắng, trái lại trong lòng cô ta lại có chút căng thẳng, sợ việc tổng giám đốc nói là thật!

Có thể mọi người không có ai quan tâm đến, hoặc căn bản là chuyện kia không phải sự thật, trái lại chỉ có mình cô ta ở đây bận tâm...

“Đã đến tầng mười sáu rồi...” Đinh Đương bưng lồng ngực đang nhảy ‘Thình thịch’, chậm rãi nói, “A a a, ai cho tôi an ủi đi, tôi sợ Mạt Mạt đánh bại thiết kế của Harchitects và CCD khiến tôi quá mức bất ngờ, sau đó liền nói cô ấy đừng nên ở lại giới thiết kế này nữa, hắn là nên về nhà cùng tôi phát triển nên một công ty riêng đi!”

“Cô tự làm đi...” Từ Tư Vực liếc xéo cô ấy, nhưng rõ ràng cũng rất hưng phấn.

Một cánh tay của Đại Hùng chống lên bàn làm việc, tò mò nhìn Giản Mạt hỏi: “Có thể tiết lộ thiết kế trước được không, Giản đại mỹ nữ?”

https://thuviensach.vn

Lần trước sau khi tỏ tình thất bại, Đại Hùng và Mạc Tiểu Nhã có một đoạn thời gian đều rất lúng túng, nhưng Đại Hùng này rất cố chấp, không chịu buông tha, hiện tại lại trở về tiếp tục trang thái trước đây.

“Còn khoảng chừng mười phút nữa anh sẽ biết...” Giản Mạt cười cười, “Tuy nhiên, có thể tiết lộ, tôi chỉ dùng hai màu sắc!”

“Đen và đỏ...” Hướng Vãn nói.

Kiều Tử Vinh nheo mắt, “Nói cũng bằng không nói...”

“Tổng giám đốc!” Đúng lúc đó, Tôn Kha thấy Đường Hạo Dương đi đến, vội vàng gọi hắn.

“Đang chờ thiết kế của Giản Mạt sao?” Đường Hạo Dương hỏi, tầm mắt quét qua một lượt, cuối cùng rơi vào trên người Giản Mạt.

Đối với vấn đề này hắn có một chút hiểu biết, Giản Mạt chỉ dùng một ngày để sửa lại bản thảo rồi giao cho Đế Hoàng, bên đó đã đồng ý cho cô thay đổi bản thiết kế.

Hiện tại điều hắn đang lo lắng chính là, dù cho bản thiết kế kia đã bị hủy bỏ, thế nhưng những người có tham gia câu lạc bộ lần trước đã từng thấy qua bản thiết kế cũ của cô... Nếu như đúng là có người đã ngấm ngầm hãm hại, nhất định sẽ xuất hiện một mối hiểm họa ngầm.

Đã đến giờ cơm, nhân viên Đế Hoàng ầm ĩ đi xuống căng tin, ai ai cũng bàn tán về việc hôm nay Đế Hoàng sẽ đem bản thiết kế 3D về tầng 18 phát lên quảng cáo...

Cố Bắc Thần cùng Thẩm Sơ tiến vào phòng ăn nhân viên, mấy ti vi bên trong đều đang phát quảng cáo về câu lạc bộ thiết kế của Đế Hoàng.

https://thuviensach.vn

“Thẩm tiểu thư có đặc biệt thích ăn món gì không?” Khóe miệng Tô San treo một nụ cười đúng chuẩn nghề nghiệp, hỏi.

Thẩm Sơ mỉm cười lắc đầu, “Tôi không có đặc biệt kén ăn.”

“Được.” Tô San trả lời, sau đó xoay người đi cùng Tiêu Cảnh đi lấy thức ăn.

Bởi căng tin này cơ bản đều là quản lý cấp cao, mặc dù mọi người đều hiếu kỳ Cố Bắc Thần hôm nay lại mang theo một người phụ nữ tới dùng cơm, nhưng tự nhiên cũng không có ai thực sự dám trắng trợn đi nhìn...

Thế nhưng, người có đôi mắt tinh tường liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra, Thẩm Sơ chính là thiên kim của JK. Tất cả đều nhao nhao nghi hoặc, tại sao thiên kim của JK lại ở cùng một chỗ với tổng giám đốc...

Tô San đi lấy cơm rất nhanh đã trở về, Đế Hoàng đối với phúc lợi của nhân viên đều rất tốt, ngay cả là nhân viên nhà bếp, đều chế biến những món ăn rất có dinh dưỡng.

“Em vẫn còn nhớ trước đây cũng đã từng cùng anh tới đây ăn cơm... Hình như đã là năm năm trước rồi!” Thẩm Sơ có chút cảm khái cong khóe môi cười chua chát, “Thời gian đó, anh vẫn chưa phải là...”

“Tổng giám đốc Đế Hoàng!” Cố Bắc Thần hiểu cô ta muốn nói gì liền nối tiếp câu nói của cô ta, mực đồng thâm thúy nhìn Thẩm Sơ.

Thẩm Sơ lại cười chua xót, có chút máy móc cầm chiếc đũa gắp một chút cơm đưa vào trong miệng.

Đúng lúc đó, trên ti vi đã truyền đến thanh âm của người dẫn chương trình, “Về bản thảo của thiết kế tầng thứ mười tám hiện nay là vấn đề được mọi người quan tâm nhất... Phía dưới, chúng ta có thể nhìn thấy bản thiết kế đã được hoàn thành và là bản thảo cuối cùng được công bố, theo như

https://thuviensach.vn

phân tích, vì sao Tường Vũ cuối cùng lại có thể đánh bại hai đối thủ mạnh như vậy.”

Dứt lời, hình ảnh đã được chuyển, bản thiết kế 3D mang đậm màu đen và màu đỏ hòa lẫn với giọng của người dẫn chương trình đập vào mắt người nhìn.

Thẩm Sơ ngước mắt nhìn, toàn bộ đều giả bộ như vô ý, nhưng khi nhìn đến bản thiết kế kia, cô ta lập tức kinh ngạc trợn to mắt, ngón tay đang cầm chiếc đũa cũng bất giác nắm chặt...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Có Một Giản Mạt Ở Trong Tim Của Hắn!

Chỉ thấy trên ti vi, vẫn là bản thiết kế có màu đen và màu đỏ, nhưng lại khác một trời một vực với bản thiết kế lúc tham gia câu lạc bộ.

Nếu như nói, thiết kế trước kia làm cho người ta cảm thấy như khát khao được cầu được giải thoát khỏi địa ngục, thì thiết kế lần này không chỉ có thế, mà còn tràn đầy dục vọng ở nơi sâu thẳm nhất trong con người.

Thẩm Sơ nỗ lực duy trì sự bình tĩnh của mình, khóe miệng cô thậm chí rất bình thản lộ ra một nụ cười tán thưởng: "Thiết kế này thật tuyệt..."

Ánh mắt Cố Bắc Thần từ đầu đến cuối vẫn nhìn Thẩm Sơ, ánh mắt lãnh đạm như vậy làm cho người khác nhìn vào sẽ không thể nào đoán ra rốt cuộc trong lòng hắn đang suy nghĩ điều gì.

"Sao?" Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, sau đó nhìn lên màn hình TV: "Hoàn hảo thật..."

Thẩm Sơ cũng không nhìn ra sự khác thường của Cố Bắc Thần, chỉ là nắm chặt tay hỏi: "Thiết kế của cô ấy, trước giờ anh không hề xem qua sao?"

Tầm mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy: "Giản Mạt là một người rất độc lập..."

Khóe miệng Thẩm Sơ rủ xuống, nhìn đáy mắt tản thưởng của Cố Bắc Thần, cười tự giễu nói: "Ánh mắt của cô ấy rất giống em, cô ấy cũng học

https://thuviensach.vn

thiết kế như em... Bắc Thần, có phải anh đang tìm kiếm hình bóng của em trên người cô ấy, đúng không?"

"Không phải ai cũng là hình bóng của ai, cũng sẽ không phải là thế thân của bất kỳ một người nào khác..." Cố Bắc Thần chậm rãi tựa vào ghế ngồi, môi mỏng nhẹ thở ra một tiếng, tầm mắt dần dần u sâu không thấy đáy.

Thẩm Sơ bị hắn nhìn đến mức cảm thấy hơi gượng, không biết vì sao, đôi mắt Cố Bắc Thần giống như muốn đem cô nhìn xuyên qua.

"Xin lỗi, em đi toilet một chút..." Thẩm Sơ vừa dứt lời, người cũng nhanh chống cầm lấy túi xách đứng dậy.

Cố Bắc Thần không động đậy, cũng không hề mở miệng, chỉ ngồi tại chỗ bình tĩnh nhìn bóng lưng Thẩm Sơ, tia thất vọng trong đáy mắt càng ngày càng đậm... Mà sự thất vọng này, còn kèm theo một loại chua chát, đau buồn.

Thẩm Sơ sau khi tới toilet liền vội vàng gọi điện thoại, đứng đợi đầu dây bên kia nhận máy, còn cẩn thận nhìn nhìn trong phòng rửa tay xem có người hay không.

"Tôi đang muốn gọi điện thoại cho cô đây." Người đàn ông trong điện thoại nói một tràng: "Vì sao bản thiết kế không giống nhau?"

Thẩm Sơ cắn răng: "Báo cáo kia trước đừng động..." Cô nhìn chính mình ở trong gương, bởi vì tính toán sai đã làm cho khuôn mặt cô trở nên có chút dữ tợn.

"Nhưng tôi làm xong..." Người đàn ông có chút xoắn xuýt.

Thẩm Sơ cắn chặt răng nói: "Yên tâm đi, tiền tôi vẫn sẽ đưa cho anh như trước, báo cáo cũng sẽ đưa lên, chỉ là hiện tại... không phải là thời cơ."

https://thuviensach.vn

Bản thiết kế của Giản Mạt vậy mà lại thay đội... Vì sao lại thay đổi chứ?"

Bản thiết kế mà ngày đó cô nhìn thấy ở phòng làm việc của Cố Bắc Thần rõ ràng không phải là bản thiết kế này...

Thẩm Sơ tức giận cúp điện thoại, nắm chặt điện thoại trong tay, bởi vì dùng lực quá mạnh, di động truyền đến âm thanh "kèn kẹt".

Nỗ lực hít thở sâu vài lần, Thẩm Sơ nhắm mắt đè xuống nội tâm đang luống cuống trong lòng, sau đó mở ra, bình tĩnh trở về phòng ăn...

Lúc này, trên TV là người chủ trì cùng với giáo sư ngành thiết kế kiến trúc của Lạc Đại đang bàn luận vòng tham gia thiết kế này.

Lúc giáo sư đề cập đến thiết kế mười tám tầng, ngữ điệu cũng trở nên hưng phấn, thậm chí còn khen Giản Mạt nếu như có thể tiếp tục được đào tạo chuyên sâu, nhất định tiền đồ sẽ không hề có giới hạn...

Tới cuối cùng, vị giáo sư kia còn rất kiêu ngạo nói: "Lúc Giản Mạt ở Lạc Đại, cũng là học trò của tôi..."

Tường Vũ lúc này chỉ toàn vui mừng, những lời ngợi khen Giản Mạt hết lời này lại đến lời khác.

"Trời, Mạt Mạt, trong đầu cô rốt cuộc có cái gì vậy?" Đại Hùng ca ngợi nói: "Cô nhất định là ba của "siêu nhân", dung lượng não của cô cũng lớn quá đi."

"Đúng vậy, đúng vậy, Mạt Mạt, tôi nghĩ rất muốn búng đầu cô nhìn thử xem, bên trong cô nhất định là không giống chúng tôi đúng không?" Vẻ mặt Đinh Đương hâm mộ nói.

Kiều Tử Vinh than nhẹ một tiếng: "Người với người chênh lệch... Làm sao lúc nào cũng có thể so sánh với nhau được?"Mạc Tiểu Nhã có phong

https://thuviensach.vn

cách nữ vương, khoanh hai tay trước ngực: "Mạt Mạt là sinh viên ưu tú của Lạc Đại, không so được với..."

Người bên ngoài đều cho rằng Giản Mạt là dựa vào quy tắc ngầm để tiến lên, nhưng thiết kế của cô rõ ràng rất đẹp, cô vốn dĩ không phải bình hoa! Sự tài hoa cùng vẻ đẹp của cô giống như có một mối quan hệ trực tiếp vậy!

Vẻ mặt Hướng Vãn đau khổ, một hồi cau mày nghiêng đầu trầm tư, một hồi nghi hoặc nhìn Giản Mạt, muốn nói gì đó lại thôi...

Mạt tỷ nói sẽ có sự thay đổi... Nhưng mà... sự thay đổi này cũng quá lớn rồi.

Mặc dù thiết kế hiện tại so với trước kia càng động lòng người hơn, nhưng như vậy chẳng phải là thiết kế hoàn toàn lại một lần nữa sao...

Ánh mắt Đường Hạo Dương thâm thúy nhìn Giản Mạt, dùng thời gian một ngày làm ra một thiết kế như vậy, nếu như nói thiết kế kia của Giản Mạt là sao chép, thì phải làm cho mọi người tin thế nào đây?

"Mọi người chú ý..." Tiếng nói của Tôn Kha đột nhiên truyền đến: "Du tổng có điện thoại đến..." Cô ấy cố ý mỉm cười thần bí, tạm dừng lời nói, nhìn ánh mắt của mọi người đang hiếu kỳ nhìn về phía mình, cô mới kiềm chế sự hưng phấn trong lòng, nói: "Chiều hôm nay, không hề ảnh hưởng đến tiến độ bình thường, phòng thiết kế được nghỉ, ăn nhậu chơi bời... Du tổng sẽ thanh toán hết, tiền lương vẫn y như cũ được phát ra!"

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức hưng phấn kêu lớn lên...

Khóe miệng Giản Mạt tràn đầy ý cười, cô lấy điện thoại ra muốn chia sẽ giờ khắc hạnh phúc này với Cố Bắc Thần một chút... Thế nhưng, tin nhắn đã được soạn xong, lại phân vân, cuối cùng xóa đi tin nhắn, cất điện thoại đi.

https://thuviensach.vn

...

Thẩm Sơ không có khẩu vị đi ăn tối, thức ăn bỏ vào miệng giống như đang nhai sáp. Có một sự ngột ngạt ở ngực, rất muốn bộc phát ra.

Sauk hi ăn xong, Thẩm Sơ cùng Cố Bắc Thần về lại phòng làm việc của hắn. Hắn rót hai ly rượu đỏ, một ly đưa cho Thẩm Sơ, sau đó ngồi xuống một bên.

"Không thoải mái?" Cố Bắc Thần nhìn sắc mặt Thẩm Sơ có chút không tốt, hơi nhíu mày hỏi.

Thẩm Sơ trong lòng cả kinh, nhìn Cố Bắc Thần vài giây mới nhếch môi cười cười lắc đầu.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trầm xuống: "Tính lúc nào mới nói cho anh biết nguyên nhân?"

Thẩm Sơ đảo con ngươi: "Bây giờ đối với anh điều đó còn quan trọng không?" Nói, cô ngước mắt nhìn về phía Cố Bắc Thần: "Không phải nếu như em nói, anh sẽ ly hôn cùng cô ấy chứ?"

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, không trả lời.

Thẩm Sơ cười tự giễu: "Bắc Thần, nếu như đã không còn trở về như trước được nữa, thì nói ra có ý nghĩa gì chứ?"

"Ai biết được?" Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng nói, hắn nâng ly rượu đến bên môi nhấm một ngụm rượu đỏ, hương rượu ở đầu lưỡi lan tràn trong khoang miệng: "Không phải cái gì cũng có sự tuyệt đối, không phải sao?"

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần: "Bắc Thần, em vừa mới trở về, anh rõ ràng bất đồng với em mấy ngày nay... Có phải là bây giờ em không nói, anh liền

https://thuviensach.vn

sẽ tiếp tục lạnh nhạt với em không? Nói thẳng ra..." Cô cắn môi: "Có phải trong trí nhớ của anh cũng không còn em nữa không?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu hút... Hắn thừa nhận, lúc Thẩm Sơ vừa nói trở lại, hắn cho là còn một lòng muốn ở bên cô.

Chỉ là, chỉ một mình hắn cho là như vậy...

Không biết bắt đầu từ lúc nào, hắn đã quen với sự tồn tại của một người.

Mặc kệ cô ấy ham muốn hư vinh cũng được, cô ấy dối trá cũng được... Thậm chí, cô ấy ở trên giường cực lực lấy lòng làm cho mình có cảm giác an tâm nhẹ nhàng rồi lấy tiền cũng được!

Một người con gái tên là Giản Mạt, đã sớm ở trong tim của hắn rồi...

Thế nhưng... lạnh lùng với Thẩm Sơ?

Hà... Có lẽ, có đôi khi chân tướng cũng là một việc không thích hợp để biết!

"Nếu là như vậy..." Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm nhìn Thẩm Sơ: "Em còn định ôm nỗi khổ trong lòng không nói ra sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Chuyện Cũ, Là Cảm Động Hay Là Thất Vọng?

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, vốn dĩ hôm nay cô định sẽ phát tin đồn Giản Mạt sao chép, sau đó cô mới nói nguyên nhân năm năm trước rời đi... Nhưng bây giờ, tình huống đột nhiên có biến cố, thời cơ không đúng, hiển nhiên lại trở thành đâm lao phải theo lao.

Cố Bắc Thần không thúc dục Thẩm Sơ, ánh mắt lạnh nhạt nhìn cô, chờ đợi cô mở miệng...

Nói láo không chớp mắt... Cảm giác bây giờ sẽ như thế nào?

Thẩm Sơ hơi nhếch môi, cười tự giễu rồi cụp mắt xuống: “Em không muốn nói về chuyện năm năm trước... Thế nhưng, nếu như em không nói. Cảm giác này, giống như tất cả mọi chuyện năm năm trước em đã làm đều trở nên rất buồn cười.”

Cố Bắc Thần vẫn không nói gì, bàn tay cầm ly rượu đỏ khẽ đung đưa, dung dịch màu đỏ tươi của rượu lắc lư ở trong thành ly rồi sau đó chậm rãi rơi xuống đáy, bên trên thành ly không còn bất kỳ dấu vết nào.

“Bắc Thần, em không chắc chắn...” Thẩm Sơ mím môi, sau đó ngước mắt nhìn Cố Bắc Thần, “Em không biết chắc tình cảm của anh, em cũng không hiểu lần này em trở về rốt cuộc vì cái gì?”

Đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần dần dần trở nên u sâu không thấy đáy, nhưng vẫn không nói gì.

Từ năm năm trước, khi bắt đầu tiến vào Đế Hoàng...

https://thuviensach.vn

Có lẽ... Hắn đã có thể phát triển xa hơn!

Chưa dùng quá thời gian ba năm, hắn đã thành công giành quyền thừa kế Đế Hoàng từ trong tay bác hai, lại dùng một tờ giấy hôn ước đưa đến trước mặt ông nội để giành lấy cổ phần trong tay bác ấy... Cố Bắc Thần nghĩ, ai rồi cũng sẽ khác.

Hắn không còn giống như trước đây luôn có thái độ bừa bãi, hắn hôm nay... Hai bàn tay lạnh lẽo, tàn nhẫn có thể nắm bắt lòng người.

Thẩm Sơ thấy Cố Bắc Thần vẫn không nói lời nào, cô như đứng trước chảo lửa.

Năm năm không gặp, cô thực sự nhìn không thấu người đàn ông này... Hắn rung động khi nhìn thấy cô, cô không vui hắn liền thỏa hiệp.

Thế nhưng, khi tiếp xúc càng lâu, hắn dường như càng lúc càng xa... Cái loại cảm giác này chính là, hắn chỉ muốn chứng minh với cô một điều, trái tim của hắn đã thay đổi.

Nhấp một ngụm rượu, Cố Bắc Thần buông ly xuống, dung dịch tinh khiết và hương thơm mê đắm lòng người của rượu vang đỏ bị hắn lạnh lùng nuốt xuống.

“JK hợp tác với Cố Mặc Hoài hắn là anh cũng biết...” Thẩm Sơ nói đến đây, đáy mắt đã tràn nhập sự áy náy, cụp mắt xuống, “Thời gian đó anh đang giành quyền thừa kế Đế Hoàng, em không biết làm gì để giúp anh, cho nên...”

Đáy mắt Cố Bắc Thần tối lại, “Anh nói rồi, anh có thể... Mà em, lại không tin anh?”

“Lúc đó anh muốn em làm sao bây giờ?” Thẩm Sơ bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Cố Bắc Thần, “Dưới tình huống như vậy, anh đã bị đẩy vào cảnh

https://thuviensach.vn

tuyệt vọng... Em làm sao có thể nhẫn tâm để anh đối mặt với JK, còn phải đối mặt với em chứ?”

Khóe miệng Cố Bắc Thần cong lên, nhưng khiến người ta nhìn không hiểu được cảm xúc của hắn lúc này là gì, “Vậy bây giờ em có thể để anh đối mặt với việc thu mua JK, đồng thời, đến đối mặt với em sao?”

Thẩm Sơ nhìn Cố Bắc Thần, nhất thời nghẹn lời, qua một lúc lâu, đáy mắt ẩn nhẫn thứ gì đó, nói: “Nếu như em biết hiện tại sẽ xảy ra tình huống như vậy, em nhất định sẽ không trở về...”

Cô nói, đầu mũi chua xót, viền mắt cũng theo đó đỏ lên, “Nếu như em biết anh kết hôn, nếu như em biết bây giờ anh lại đối xử với em như vậy, em nhất định sẽ không trở về để tự rước lấy nhục.”

Thẩm Sơ nỗ lực nhẫn nhịn, lông mi run rẩy, trong giây lát nước mắt cứ như vậy bị "nặn" ra khỏi viền mắt, rơi xuống...

Cố Bắc Thần nhìn cô, vẻ mặt phức tạp, yếu ớt mở miệng: “Có muốn biết tại sao anh lại đối xửa với em như vậy không?”

Thẩm Sơ nhẹ nhàng chớp mắt, tầm mắt mông lung nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần...

“Em thật sự cho rằng anh không biết sao?” Cố Bắc Thần cười lạnh, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt dần dần lướt qua một tia cảm xúc phức tạp, có một vẻ thất vọng thoáng qua, “Anh thấy rằng, em chỉ đợi đến khi anh bức ép em đến con đường cùng, em mới chịu nói ra!”

Trái tim Thẩm Sơ bỗng nhiên rơi xuống đáy cốc vang lên tiếng ‘lộp bộp’, cô không biết Cố Bắc Thần nói biết là biết cái gì, chỉ hơi cắn môi, “Anh là vì muốn bức ép em nói ra nguyên nhân rời đi lúc trước cho anh biết, cho nên mấy ngày nay anh mới lãnh đạm với em như vậy, có phải không?”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không trả lời "đúng", cũng không trả lời "không phải", chỉ nhìn Thẩm Sơ, trong lòng tự giễu, “Nếu như, chuyện của anh cần em gánh chịu, thì những vấn đề tương lai sau này anh làm sao có thể gánh vác...”

Thẩm Sơ vừa nghe xong, bỗng nhiên nhào vào lòng Cố Bắc Thần, hai cánh tay ôm lấy cổ hắn, nói: “Em biết, anh còn yêu em, anh còn yêu em mà...”

Khuôn mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần vẫn lãnh đạm như vậy, đáy mắt trở nên lạnh lùng, chỉ là Thẩm Sơ không nhìn thấy...

Hắn giơ tay lên ôm bả vai của cô, yếu ớt mở miệng: “Bây giờ, Đế Hoàng và JK đã tới thời điểm gay cấn... Nếu như em cứ như vậy, làm sao em có thể tạo ra một chỗ đứng trong Thẩm gia đây?”

Thanh âm chế nhạo lạnh lẽo khiến trái tim Thẩm Sơ trong nháy mắt run lên, nước mắt càng ‘tuôn rơi’ mãnh liệt hơn, “Bắc Thần, em sẽ không trở thành gánh nặng của anh, em vĩnh viễn sẽ không trở thành gánh nặng của anh...”

Đáy mắt Cố Bắc Thần dần dần u sâu không thấy đáy, giống như rơi vào đáy giếng, âm u giống như đi vào địa ngục hắc ám.

...

“Mạt Mạt, mọi người đã quyết định sẽ đến câu lạc bộ Ôn Tuyền...” Tô Kha đã cầm mấy tờ rơi của câu lạc bộ Ôn Tuyền đến, “Chúng ta đi xem một chút cái nào?”

“Chậc chậc, Tôn tỷ, chị là nhà ảo thật đấy hả...” Hướng Văn chớp chớp mắt, bởi vì bị cảm mạo, giọng nói còn hơi nghẹt, “Chị lấy từ đâu ra vậy?” Nói xong, còn cầm lấy tờ rơi mở ra xem.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt như thế nào cũng được, miễn sao mọi người vui vẻ là được, “Tôi sao cũng được, mọi người cứ quyết định đi!”

“Mạt tỷ, đến khu nghỉ mát spa Heal của hội quán Ôn Tuyền được không...” Mắt Hướng Vãn sáng lên, cô ấy nói, “Nghe nói, chỗ này cũng là sản nghiệp của Đế Hoàng đấy?”

Giản Mạt nhìn Hướng Vãn, cười khẽ, “Em không phải hớp tác với Thần thiếu đấy chứ... hội quán Ôn Truyền đó mà em cũng biết!”

“Phải đấy... Em đã chuẩn bị xong!” Hướng Vãn nhướn đôi mày xinh đẹp, sau đó liền bắt đầu lừa dối mọi người tốt nhất là đi đến đó chơi.

Hoàn cảnh tốt, phí tiêu dùng cũng cao, trong ngày thường mọi người đều không có cơ hội đi... Hiện tại có ông chủ tự bỏ tiền túi, còn đi trong giờ làm việc, tuy nhiên chỉ cần mấy giây, mọi người đã biểu quyết xong.

Đường Hạo Dương nghe mọi người muốn đi hội quán Ôn Tuyền, chưa để Du Tử Quân trực tiếp phê duyệt, đã phái xe buýt của công ty chở bọn họ đi...

Phòng thiết kế kiến trúc trong ngày thường chính là bộ phận có nhiều công việc nhất trong công ty, lần này bởi vì Giản Mạt có phúc lợi tốt như vậy, trong mắt mấy người của bộ phận khác đều tràn đầy đố kị.

Những người ở bộ phận khác của công ty đều ghen tỵ nhìn mấy người của phòng thiết kế, cuối cùng tầm mắt rơi vào người Giản Mạt, tràn đầy đố kị và khinh thường...

Ngồi ở trên xe buýt, nhìn cảnh vật bên ngoài lướt qua, trong đầu Giản Mạt hoàn toàn là bóng dáng của Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần đứng ở cửa sổ sát đất của phòng làm việc, nhìn ra bên ngoài, trừ tháp truyền hình ra thì tập đoàn Đế Hoàng chính là một trong hai

https://thuviensach.vn

nơi có kiến trúc cao nhất Lạc Thành, đứng ở chỗ này, có cảm giác giống như có thể nhìn thấy toàn bộ thành phố.

Cũng không biết nhìn bao lâu, lâu đến nỗi Cố Bắc Thần và thời gian dường như đều ngưng lại, hắn mới thoáng thu lại ánh mắt...

Cụp mắt, giấu ánh mắt thất vọng đi, Cố Bắc Thần lấy điện thoại di động ra.

Vô thức ấn vào tên Giản Mạt, hắn nhìn tên "Mạt nhi", qua nửa ngày, mới mở hộp thư tin nhắn, gửi cho cô một tin.

G tiên sinh: Tối nay anh sẽ về Nhuận Trạch viên!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Giải Quyết Nỗi Lo Về Sau

Giản Mạt nhận được tin nhắn của Cố Bắc Thần cũng là lúc xe vừa tới hội quán, để mọi người vào trước làm thủ tục nhận phòng, cô tranh thủ trả lời tin nhắn: Nhờ phước của chồng và sau khi công bố bản thiết kế thành công, sếp của em thưởng cho công ty đi hưởng thụ tắm suối nước nóng mất rồi!

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày: Ở đâu?

Giản Mạt trả lời tin nhắn: Thì là chỗ của anh...

Cố Bắc Thần không trả lời tin nhắn nữa, ở Lạc Thành, nếu thuộc về Đế Hoàng thì chỉ có một làng du lịch thiên nhiên hội quán ôn tuyền, trừ chỗ đó thì không còn nơi nào khác.

Giản Mạt không chờ tin nhắn trả lời của Cố Bắc Thần, việc này cũng bình thường... Trong lòng có chút hụt hẫng, nhưng cô cũng không nghĩ nhiều, vì dù sao hai năm nay tình huống này thường xuyên gặp mà.

"Mạt Mạt, thẻ căn cước của cô..." Tôn Kha đúng lúc gọi.

Giản Mạt đi đến đem chứng minh thư cho lễ tân. Hôm nay mọi người sẽ trực tiếp nghỉ ngơi ở đây, rồi mai trở về công ty làm việc luôn. Tường Vũ dù là công ty chưa có tiếng tăm, trong mắt Đế Hoàng hoàn toàn là công ty rất nhỏ nhoi, thế nhưng, bởi vì Du Tử Quân đối với nhân viên của mình lại rất hào phóng, nên mọi người đi làm đều rất vui vẻ và gắn bó lâu dài, ít thấy nhân viên nào có ý nhảy việc. Dù vậy, trải qua một thời gian mà không thể hiện được năng lực cũng sẽ tự biết rút lui...

https://thuviensach.vn

Mọi người trước tiên vào nhận phòng, sau đó đi ngâm nước nóng và thư giãn. Thực ra trong mỗi phòng đều bồn tắm nóng, nhưng mọi người đều thích ngâm nước nóng vui đùa cùng nhau hơn.

Hướng Vãn nhân cơ hội Giản Mạt ở một mình, vội vàng chạy qua, lúng ta lúng túng toét miệng cười trừ ngồi kế bên cô.

"Em muốn hỏi gì thì nói đi?" Giản Mạt nhìn cô bé này, khoé miệng nhẹ cười nói, "Nếu nhịn miết, không sợ nghẹn quá thành bệnh cảm mạo sao?

Hướng Vãn bĩu môi, "Mạt tỷ..." Cô bé nũng nịu, nhỏ giọng hỏi, "Bản thiết kế rõ rằng không giống nhau đúng không? Mặc dù bản mới tốt hơn, thế nhưng, phía Đế Hoàng sao có thể đồng ý đổi vậy chị?"

Giản Mạt để cánh tay chống lên mặt nhỏ, chân cô vẫn ngâm trong làn nước ấm thư giãn, "Em cũng nói là bản này tốt hơn đó thôi..."

Một câu nói là đủ trả lời, không cần giải thích quá nhiều, Hướng Vãn là cô gái vô tư và suy nghĩ đơn giản, nếu giải thích nhiều thì chỉ khiến cô nhóc này xoắn xuýt.

Quả nhiên...

Mắt Hướng Vãn lập tức sáng lên, nhìn Giản Mạt với vẻ mặt sùng bái: "Cũng là chỉ có thiết kế của Mạt tỷ mới chinh phục được Đế Hoàng... Hihi, em đã biết Mạt tỷ là tuyệt nhất, chị là mục tiêu phấn đấu của em!"

Giản Mạt nhìn cô nhóc này, không khỏi cười khúc khích... Nghiễm nhiên quên mất cô lớn hơn Hướng Vãn cũng chỉ khoảng hai tuổi!

Hướng Vãn có được đáp án xong liền bỏ đi nhập hội vui đùa với mọi người. Một lát sau, Tôn Kha đến trước mặt Giản Mạt, "Mọi việc tiến hành thế nào rồi?" Tôn Kha mịt mờ hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt biết mọi người đều là quan tâm mình, cô cũng không khó chịu khi mọi người hỏi, chỉ mỉm cười nói: "Hẳn là sẽ không sao nữa..."

"Tôi đã nghe tổng giám nói..." Lúc Tôn Kha đến đây tụ họp với mọi người, liền thuận tiện hỏi Đường Hạo Dương về vụ việc thiết kế bị sao chép, "Cô đã dùng bản thiết kế tuyệt vời hơn để chứng minh tất cả, thì dù cho sau đó có bị người khác lấy chuyện đó ra nói, cô cũng có tự tin để phản bác."

Lòng Giản Mạt cảm thấy ấm áp, mặc dù trong tình thế bất đắc dĩ phải ký hợp đồng dài hạn với Tường Vũ, thế nhưng... cùng làm việc với những đồng nghiệp luôn chia sẻ và ở bên cạnh cô, cô cảm thấy rất vui vẻ.

...

Tiêu Cảnh nhìn xung quanh, dừng xe tại ven đường nhỏ...

Chiếc Cayenne dừng ở một khu phố ổ chuột ở Lạc Thành, khiến những người dân ở dãy nhà hai bên đường có chút đột ngột, nhất là khi thấy Tiêu Cảnh âu phục, giày da chỉnh tề đứng bên chiếc xe, khí thế khiến người khác phải lui người.

Đúng lúc di động vang lên, Tiêu Cảnh liền nhận, "Chúng tôi đã đến."

"Nhị cảnh, anh cùng Thần thiếu đối với chúng tôi như vậy thật sự được sao?" Giọng nói phía bên kia điện thoại truyền tới sự bất mãn, nhưng lộ ra là giọng của nữ giới.

Tiêu Cảnh cười cười, "Chị.... nếu không hài lòng có thể tìm Long lão đại hoặc Thần thiếu mà nói? Dù sao, tôi cũng sẽ không nói gì!"

"..." Hai bên hiển nhiên đều bất mãn, nhưng cũng không nói gì nữa, chỉ là Tiêu Cảnh muốn lấy thông tin anh cần.

https://thuviensach.vn

"Chị, khi khác gặp lại sẽ mời chị dùng bữa." Tiêu Cảnh vui cười nói xong, liền cúp điện thoại.

Tiêu Cảnh đi theo con đường nhỏ, cuối cùng đứng trước cửa của một căn nhà... Nhìn cánh cửa, ánh mắt anh thâm sâu.

"Thùng thùng!"

"Ai?" Bên trong truyền đến một giọng nói lười biếng.

Tiêu Cảnh mặt không đổi sắc, chỉ nói: "Giao dịch!"

Bên trong không có động tĩnh, một lát sau, liền thấy cửa mở toang, một gã râu ria xồm xàm híp mắt xuyên qua song sắt nhìn Tiêu Cảnh, "Làm cái gì?"

"Tìm anh có vài tin!" Tiêu Cảnh dửng dưng mở miệng.

Gã này vừa nghe xong, nghe là tới giao dịch lập tức sáng mắt, sau đó vội vàng mở cửa, "Mời vào mời vào!"

Tiêu Cảnh đối với thái độ này không có vẻ quan tâm, chỉ dửng dưng một tay đút túi đi vào... Nếu như nói bên ngoài là cảnh hoang tàn, thì trong phòng quả thực chính là đống rác.

Mà Tiêu Cảnh cũng hiểu được cuộc sống của khu nhà ổ chuột, nên không có gì kinh ngạc.

"Anh có tin tức gì?" Gã đàn ông hơi ngượng ngùng khi nhìn đống rác xung quanh hắn, "Anh yên tâm, tôi có thể làm cho tin tức của anh đăng tải trên tất cả các mặt báo lớn, tuỳ vào yêu cầu cụ thể mà giá cả có thể khác nhau..."

Dừng một chút, gã nhếch miệng cười, "Chủ yếu là... làm ăn với tôi thì khách hàng không cần lo lắng thông tin bị tiết lộ."

https://thuviensach.vn

"Vậy sao?" Tiêu Cảnh đáp lại, khoé miệng cong lên nụ cười.

Anh cười, nhưng khiến gã kia trong lòng bỗng hoang mang, cảm giác có luồng khí lạnh từ lòng bàn chân lan tràn đến toàn thân, "Đúng, đúng vậy..."

Khóe miệng Tiêu Cảnh tươi cười sâu hơn, chỉ nhỏ giọng mở miệng nói: "Thế nhưng... làm sao bây giờ đây? Tôi đến đây là muốn lấy thông tin!"

"Sao?" Gã đàn ông nhất thời không kịp phản ứng.

Tiêu Cảnh nhìn gã này giật mình, sắc mặt anh không thay đổi, chỉ thuận tiện đi qua lại trong phòng rồi nói: "Đế Hoàng có nguyên tắc của Đế Hoàng...", anh dừng lại, quay đầu nhìn về phía gã đàn ông, "Có một số chuyện... tuyệt đối không để bất kỳ ai nhúng tay vào, hiểu không?"

Gã đàn ông mở to mắt nhìn Tiêu Cảnh, "Anh là..."

Tiêu Cảnh cười khẽ, đưa danh thiếp ra, "Câu lạc bộ của chúng tôi là một tập đoàn với lượng nhân lực hùng hậu, tổng tài của chúng tôi không hy vọng nhìn thấy bất kỳ ảnh hưởng tiêu cực nào!"

Lúc gã đàn ông nhìn thấy trên danh thiếp mấy chữ "Trợ lý đặc biệt của Tổng tài", hắn hoảng sợ lùi lại hai bước. Người khác có thể không biết, nhưng hắn là kẻ chuyên săn tin, hắn biết rõ... thận phận trước đây của người trợ lý bên cạnh Cố Bắc Thần là gì.

"Tôi, không phải tôi gửi tin đi đâu..." Gã vội vàng giải thích.

Tiêu Cảnh cười cười, "Tôi biết..." Anh cười tà mị, giọng nói lạnh lùng chậm rãi, "Bằng không, anh nghĩ còn có thể ở đây nói chuyện với tôi!"

Gã vừa nghe, đã bị doạ hoảng sợ mềm nhũn chân, chỉ thiếu điều muốn ngã quỵ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh thu lại khoé miệng cười, "Tôi không hy vọng sẽ nhìn thấy bất kỳ tài liệu nào... Thậm chí, dù tin tức truyền thông cũng không muốn nhìn thấy. Dù cho không phải anh làm, thì tôi sẽ tìm đến anh đầu tiên."

"Tôi chỉ có thể quản lý mạng truyền thông, nhưng với các bản giấy đã in thì tôi sao can thiệp được?" Gã vội vàng nói.

Tiêu Cảnh nhẹ đáp, "Anh chỉ cần quản lý mạng truyền thông là được..." Dứt lời, anh thâm ý liếc mắt gã này, xoay người đến gần máy vi tính, sau khi sao lưu thông tin rồi trực tiếp xoá sạch dữ liệu trên máy.

Vẻ mặt gã đàn ông trở nên trắng nhợt, nhưng cũng không dám hó hé.

Tiêu Cảnh rời khỏi, như chưa từng ở đây, như một người không liên quan đến nơi này, không để lại dấu vết... Người này có năng lực, nhất là ở phương diện máy móc, nếu được nên thu dùng, để không mất đi một kẻ được việc...

Ngồi trên xe, Tiểu Cảnh nhìn đồng hồ ở bàn điều khiển, âm thầm thở dài... Vị trí của Thẩm Sơ ở trong lòng Thần thiếu đã thay đổi, không như trước kia nữa?

Chỉ một biến cố mà mọi chuyện đã sớm thay đổi...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Ngâm Nước Nóng, Uyên Ương Cùng Nghịch Nước!?

Trên thế giới chuyện hạnh phúc nhất là gì?

Không phải là vào ngày nghỉ có thể ngủ đến lúc tự tỉnh, cũng không phải lúc làm việc có thể ngủ gật… Mà là cầm được tiền lương, lại còn được đi chơi, đã thế còn là tiền do công ty trả!

Tường Vũ chơi đến điên cuồng, tắm suối nước nóng, dạo làng du lịch, hưởng thụ thời điểm sắp vào đông, thế giới tràn ngập màu xanh…

“Thật đói a…” Hướng Vãn đã ôm bụng bắt đầu kháng nghị.

Mạc Tiểu Nhã trừng mắt nhìn, “Đến nhà ăn rồi mà vẫn còn ầm ĩ…”

Tức khắc, mọi người rộ lên một tràng tiếng cười.

Mọi người ngồi xuống, đang chuẩn bị gọi cơm, đột nhiên quản lý phòng đi tới…

“Chào các vị, tôi là quản lý của làng du lịch Belle.” Belle mỉm cười nói, “Các vị là du khách của làng du lịch, bữa tối hôm nay sẽ do làng du lịch cung cấp miễn phí!”

Mọi người phản ứng không kịp, sững sờ vài giây, là Hướng Vãn cùng Đinh Đương dẫn đầu, hưng phấn kêu to… Thậm chí có người nói giỡn, cho Du Tử Vân bớt được tiền của một buổi tối.

“Nếu các vị không ngại, có thể cho phép tôi lựa chọn thực đơn dùm mọi người được không?” Belle mỉm cười dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Mọi người tự nhiên sẽ không để ý, dù sao cũng là được ăn miễn phí.

Giản Mạt có chút kỳ quái hơi nhíu mày, tổng cảm thấy là lạ… Chờ thức ăn được đưa lên, cô mới biết tại sao lại kỳ quái!

Bởi vì… Trên bàn đồ ăn, tất cả đều là món cô thích ăn.

Rõ ràng là có ý gì?

Tuyệt đối không phải trùng hợp…

“Mọi người ăn trước đi, tôi đi toilet một chút.” Giản Mạt nói, liền đứng dậy đi toilet, vừa đi vào liền móc điện thoại ra, nghĩ rằng sẽ gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần, thế nhưng, cuối cùng vẫn gọi điện thoại.

“Ân?” Thanh âm trầm thấp mà giàu từ tính từ đầu kia truyền đến.

Giản Mạt không có đi toilet, chỉ đứng ở trên hành lang rũ mắt nhấp miệng hỏi: “Bữa tối có phải anh chuẩn bị hay không?”

Bởi vì cực kì mong đợi, ánh mắt cô tràn ngập ý cười.

“Ừm!” Cố Bắc Thần ứng thanh, “Có hài lòng với thức ăn không?”

Giản Mạt khóe miệng hé ra, “A, không ngờ chồng yêu còn biết em thích ăn cái gì?” Lời nói của cô lộ ra tia chế nhạo.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm sâu, cố ý nói: “A, không phải có người nào đó nói cái gì cũng đều ăn, không kén ăn sao?”

“…” Giản Mạt vừa nghe, tức khắc phủi miệng, “Chồng yêu, không phải lúc này anh nên nói… Thứ vợ thích thì chồng có thể nào không biết sao?”

“Ừm, lần sau sẽ sửa!” Cố Bắc Thần môi mỏng nhẹ cười, ý cười tràn đến đáy mắt, “Chơi cho thật vui…”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trong lòng ấm áp, cúp điện thoại, hít một hơi thật sâu, xoay người trở về nhà ăn.

Bởi vì tất cả mọi người đều là người trẻ tuổi, cơm nước xong thì tinh thần lại lần nữa sung sức trở lại… Mọi người đỡ tốn tiền cho một bữa cơm, nói giỡn khi buổi tối trở về sẽ nói đã xài hết tiền, làm Du tổng đau lòng.

Tự nhiên, mọi người cũng là vì biết Du Tử Vân không phải dạng người keo kiệt gì, cho nên mới chơi đến không cần kiêng nể gì.

Làng du lịch có phương tiện thực đầy đủ, buổi tối có tiết mục giải trí, có quán bar, trò tiêu khiển ở địa phương chỉ cần ngươi có tiền, tự nhiên có thể được tiếp đãi.

Thời điểm mọi người tan cuộc đã là buổi tối hơn mười một giờ, nếu không phải suy xét đến ngày mai muốn thức dậy thật sớm để trở về, tất nhiên mọi người còn phải chơi thêm chốc lát…

“Hướng Vãn, nhớ rõ buổi sáng ngày mai sáu giờ tập hợp ở cửa nha…” Giản Mạt nói cho Hướng Vãn, rồi mới kéo thân thể đã chơi đến mệt hướng phòng mình đi đến.

Cầm lấy nắm tay mở cửa, Giản Mạt đem chính mình buông thả bước vào, đang muốn bật đèn… Đột nhiên, một cổ lực đạo đem cô kéo vào đồng thời đóng cửa lại.

“A” một tiếng theo bản năng sợ hãi kêu lên nhưng lời vừa ra liền bị chặn trở về, nụ hôn cuồng nhiệt mà quen thuộc nháy mắt ập đến.

Giản Mạt theo bản năng đẩy ra, thế nhưng, chẳng những đẩy không ra, đổi lại càng làm cho nụ hôn thêm sâu…

“Ngô…” Giản Mạt đột nhiên bị đau khó chịu kêu, có chút tức giận.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Cố Bắc Thần cười xấu xa đứng dậy, nhìn Giản Mạt giơ tay vuốt miệng mình, trừng mắt nhìn hắn, ý cười không khỏi gia tăng lên.

“Anh cắn em làm gì?” Giản Mạt tức giận nói.

Cố Bắc Thần nhướng mày, ánh mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt nói: “Trừng phạt chuyện em muốn đẩy anh ra…”

“Em cho rằng anh là sắc lang!” Giản Mạt tức giận nói.

Cố Bắc Thần cười tà mị, “Ân, anh đã là sắc lang, nếu anh không làm một ít hành vi của sắc lang, vậy thực có lỗi với cách xưng hô này…” Dứt lời, hắn đã đem Giản Mạt hung hăng đặt ở trên cửa… Bắt đầu thực hiện hành vi sắc lang.

Giản Mạt cảm giác hôm nay Cố Bắc Thần có điểm không đúng, chính là, không đúng ở chỗ nào thì cô cũng không thể nói?

Vô cùng nhuần nhuyễn đại chiến hai hiệp, Cố Bắc Thần mới buông tha thân thể Giản Mạt đã xụi xuống…

Hôn, tinh tế mà dày đặc in dấu ở cổ Giản Mạt, nhiệt khí phun trên da thịt của cô, lộ ra ái muội nhu tình.

“Mạt Nhi…” Cố Bắc Thần nhẹ giọng gọi.

Giản Mạt đã hoàn toàn không còn sức lực, nếu không phải Cố Bắc Thần ôm eo cô, tay cô câu lấy cổ hắn, chỉ sợ đã sớm theo cánh cửa trượt xuống…

Hôm nay bọn họ cứ đứng như vậy chiến đấu rất lâu…

“Ưm?” Giản Mạt nhẹ rên, càng phát hiện Cố Bắc Thần có chỗ không thích hợp.

https://thuviensach.vn

Phòng không bật đèn, trừ bỏ nghe thấy hô hấp lẫn nhau, tất cả đều mơ hồ… Cảm giác như vậy, lộ ra quỷ quyệt.

“A!”

Giản Mạt đột nhiên sợ hãi kêu một tiếng, bởi vì Cố Bắc Thần lại cắn cô một cái!

“Cố Bắc Thần, anh là chó sao?” Giản Mạt buồn bực nói.

Cố Bắc Thần tà mị cười, chỉ là, trong bóng đêm, ánh mắt hắn thâm thúy cùng bóng tối dung hợp với nhau.

“Theo anh đi ngâm nước nóng!” Cố Bắc Thần đột nhiên nói, thuận thế một phen chặn ngang liền đem Giản Mạt bế lên, hướng ao suối nước nóng nhỏ bên ngoài phòng đi đến.

Giản Mạt nhúc nhích, “ Buổi chiều em đã ngâm rồi… Ngày mai còn phải dậy sớm, em muốn đi ngủ!”

Cố Bắc Thần không quản lời cô, trực tiếp đem quần áo cô còn mặc trên người cởi bỏ, rồi mới “Ném” vào ao suối nước nóng nhỏ.

Giản Mạt vô lực phản kháng, chỉ có thể tiếp nhận… Không có biện pháp, cô chính là biết chồng cô sẽ không nghe lời cô nói!

Hồ nước ấm áp, cái ôm ấm áp, không tránh được lại một đợt “Phong hoa tuyết nguyệt”.

Giản Mạt liền không hiểu được, phương diện kia của nam nhân chỉ có điểm đầu mà không có điểm cuối hay sao? Cũng không biết mệt mỏi?

Đương nhiên, đáp án này Giản Mạt sẽ không biết…

https://thuviensach.vn

Đêm đầu tiên cô bị hạ dược, căn bản không có nhiều ít ký ức. Sau đó, cũng là do Cố Bắc Thần… Tự nhiên cũng không có cơ hội đi tìm chứng cứ.

“Nghĩ gì thế?” Cố Bắc Thần hỏi.

Giản Mạt nào dám nói cô đang nghiên cứu năng lực về phương diện kia của nam nhân, chỉ là “Hì hì” cười nói: “Em đang suy nghĩ, hôm nay thế nhưng chồng sẽ đuổi theo em tới nơi này… Đây là muốn bài tiết thể lực?”

Cố Bắc Thần lập tức trầm mặc, thầm nghĩ: Thành phố A hơn một ngàn km đều có thể đuổi theo…

Giản Mạt nằm bò trên bàn, Cố Bắc Thần từ phía sau ôm lấy cô tựa vào trên vai cô… Bởi vì cằm hắn còn sót gốc râu chưa cạo sạch, làm cô có chút ngứa ngứa.

Hai người cứ như vậy đợi, cũng không nói lời nào, chỉ có tiếng hít thở lẫn vào nhau cùng hơi nước bốc lên lượn lờ trước tầm mắt.

Giản Mạt trong nháy mắt xuất hiện ảo giác, cảm thấy… Cô yêu, Cố Bắc Thần đối với cô cũng có cảm tình.

Thế nhưng, xoay người, ý niệm như vậy làm cô liền cảm thấy buồn cười, lập tức bóp chết ý nghĩ vừa nảy sinh.

“Mạt Nhi…” Cố Bắc Thần đột nhiên mở miệng, “Nếu anh gặp vấn đề khó khăn, em sẽ lựa chọn cùng anh cùng tiến cùng lùi, hay là rời đi? Hoặc là…” Hắn dừng một chút, mới hỏi nói, “Em sẽ dùng phương thức của em tới tác thành cho anh?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Vô Tâm Hạ Xuống Niềm Kiêu Hãnh

Giản Mạt nhẹ nhàng kích động lông mi, cô cảm giác được Cố Bắc Thần có chút không đúng, có lẽ cô cảm thấy hắn đang có tâm sự.

Tâm sự kia… Là cùng vấn đề này có quan hệ sao?

Có phải hay không… Từ chỗ của Thẩm Sơ lấy được đáp án khiến hắn không hài lòng, cho nên, trong lòng hắn mới không thoải mái?

Giản Mạt khóe miệng nhẹ câu tự giễu, có phải hay không phụ nữ đang yêu đều thích phỏng đoán tâm tư của đối phương?

Âm thầm thở dài, Giản Mạt từ tâm trả lời: “Em không biết…” Thanh âm cô lộ ra một chút mê ly, “Chính là, em biết em sẽ không rời đi.”

Ít nhất, thời điểm này vẫn còn mang thân phận vợ của anh… Mặc kệ anh làm cái gì, vẫn sẽ cùng anh cùng tiến cùng lui, em sẽ không rời đi!

Cố Bắc Thần tâm bỗng nhiên chấn động, ánh mắt hắn nháy mắt thâm thúy không thấy đáy.

Giản Mạt cảm thấy chính mình nói quá, Cố Bắc Thần không cần cô ở bên cạnh, “Từ bỏ một đại kim chủ như thế, em không phải quá ngốc sao?” Cô vô tâm vui đùa nói, làm người ta cảm thấy không biết đâu là lời thật tình hay là giả dối.

Cố Bắc Thần cảm xúc ở đáy mắt bỗng nhiên cứng lại, ngay sau đó liền hung hăng cắn vai Giản Mạt…

https://thuviensach.vn

Giản Mạt chịu đau muốn kêu lên, lại bị Cố Bắc Thần đem cô xoay lại, bất ngờ hôn lên, đem tiếng kêu sợ hãi toàn bộ nuốt vào trong bụng của hắn…

Vì động tác liền mạch lưu loát, không đình trệ, trôi chảy làm Giản Mạt căn bản không kịp tự hỏi.

Hai người kiêu ngạo, tại một khắc này lại bị lạc mất chính mình, cũng thấy rõ chính mình… Chỉ là, bọn họ đều không thấy rõ đối phương!

Ban đêm, ánh trăng sáng tỏ, vầng trăng phát ra từng tầng ánh sáng, làm nổi bật cảnh ái muội, mê ly.

Giản Mạt bị Cố Bắc Thần giày vò đến kiệt sức đang ở trong khuỷu tay hắn nặng nề ngủ, Cố Bắc Thần ôm lấy cô, cũng thực mau tiến vào giấc ngủ… Thẳng đến khi phía Đông mới có một chút tia sáng ló lên.

Bởi vì muốn rời giường sớm, Giản Mạt đặt báo thức lúc năm giờ hai mươi phút.

Khúc dương cầm nhu hòa quanh quẩn trong phòng đánh vỡ sự yên tĩnh lúc sáng sớm, Giản Mạt ưm thanh, nhúc nhích thân thể muốn đứng lên.

Đáng tiếc, tối hôm qua thật sự đã tiêu hao thể lực quá mức, cô cố gắng vài lần, lại ngã trở về trong lòng ngực Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần đã tỉnh, nhìn bộ dáng Giản Mạt lười nhác không khỏi cười…

Hắn không đánh thức nàng, lại qua đại khái hơn mười phút, Cố Bắc Thần mới nhẹ giọng ở bên tai Giản Mạt nói: “Còn hai mươi phút nữa là đến 6 giờ nha?”

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua Giản Mạt vẫn luôn ồn ào nói buổi sáng 6 giờ sẽ tập hợp để trở về, chính là, hắn lại không thấy đủ mà muốn cô… Nhìn bộ dáng cô mỏi mệt, Cố Bắc Thần âm thầm thở dài, thật muốn để tùy cô ngủ.

Chính là, nghĩ đến cô gái nhỏ khi tỉnh lại nhất định sẽ tức giận, vẫn là gọi cô.

Giản Mạt 'sượt ' một cái ngồi dậy, lấy di động qua xem thời gian… Vừa thấy quả nhiên cũng chỉ còn hai mươi mấy phút, cô vội vàng xuống giường đi rửa mặt, ngay cả đèn phòng ngủ cũng không bật.

Vội vã rửa mặt xong, trong miệng Giản Mạt vẫn còn lẩm bẩm mắng Cố Bắc Thần, "Đều là tại anh, nếu không phải anh thì em sẽ không ngủ tới giờ này…" Một bên cô vừa mặc quần áo, một bên vừa căm giận nói.

Cố Bắc Thần bật đèn đầu giường, nhìn bóng dáng Giản Mạt lắc lư, môi mỏng nhẹ câu mạt ý cười nói: "Em hẳn là nên cám ơn anh… Nếu không phải anh, lúc này em vẫn còn ngủ!"

"…"Khóe miệng Giản Mạt co giật một chút, nhìn Cố Bắc Thần liền ngoài cười nhưng trong không cười nói, "Em cám ơn anh a… Cám ơn anh giày vò em đến không dậy nổi!" Cô đem khăn quàng cổ quàng lên, "Em phải đi rồi, Cố đại tổng tài, ngài cứ tự nhiên!"

Dứt lời, cô cầm túi vội vã đi ra ngoài…

Nghiễm nhiên, quên mất ngày hôm qua đi ngâm suối nước nóng, đem vòng cổ gỡ xuống đặt trên tủ TV!

"Đát" Thanh âm đóng cửa truyền đến, trong phòng lâm vào yên tĩnh.

Cố Bắc Thần bất đắc dĩ cười cười lắc đầu cũng đứng lên, rửa mặt một phen sau đó mặc quần áo cũng ra khỏi khách sạn đi đến bãi đỗ xe.

https://thuviensach.vn

Tường Vũ đã ở trên xe buýt, còn hai người chưa đến… Trong đó tất nhiên có một người là Hướng Vãn.“Ê, mau xem…” Đột nhiên, Đinh Đương la lên một tiếng, “Kia không phải Cố Bắc Thần sao? Tối hôm qua hắn cũng ở chỗ này?”

“Xoát” một cái, mọi người sôi nổi hướng tới phương hướng ngón tay Đinh Đương nhìn lại…

Chỉ thấy Cố Bắc Thần một tay cầm túi, không nhanh không chậm bước chân trầm ổn hướng chiếc MayBach trước mặt đi đến, nhất cử nhất động đều lộ ra sự sang trọng và khí phách nghiêm nghị một chút đều không giống bộ dáng cầm thú trên giường.

Giản Mạt có tật giật mình nhấp miệng, cũng không gia nhập thảo luận cùng mọi người, chỉ nhìn thân ảnh Cố Bắc Thần … Trong mắt lộ ra chân tình.

“Trời ạ, hắn ngoài đời so với trên TV cùng tạp chí thì đẹp trai hơn nhiều?”

“Thật sự a, hình dáng quá tốt, rất có khí thế…”

“A a a, quả thực là phúc lợi lúc sáng sớm a…”

“…”

Các nữ nhân một đám điên cuồng, các nam nhân một đám hâm mộ đồng thời cũng ghen tị, đả kích nữ nhân vài câu, tức khắc gặp phải phản công.

Giản Mạt bĩu môi, lẩm bẩm nói: “Nam nhân cũng là kẻ gây họa…”

“A, Mạt Mạt, cô nói cái gì?” Mạc Tiểu Nhã ngồi tương đối gần Giản Mạt, một bên vừa nhìn Cố Bắc Thần một bên vừa hỏi.

Giản Mạt cười cười, “Không, tôi không có nói cái gì…”

https://thuviensach.vn

Mạc Tiểu Nhã cũng không để ý, chỉ cùng mọi người tiếp tục thảo luận về Cố Bắc Thần, thẳng đến khi hắn kéo ra cửa xe lên xe, khởi động xe mang theo tiếng gầm rú kiêu ngạo rời đi…

Thời điểm Hướng Vãn mang theo cặp mắt nhập nhèm lên xe, vừa lúc MayBach cũng rời đi. Cô nghe mọi người thấy được Cố Bắc Thần, đấm ngực dậm chân hận chính mình quá tham ngủ, bỏ lỡ tia nắng ban mai là Cố Bắc Thần.

Bởi vì Cố Bắc Thần ngoài ý muốn xuất hiện, trên đường trở về, đề tài mọi người thảo luận hoàn toàn là hắn cùng tập đoàn Đế Hoàng, tự nhiên, cuối cùng Giản Mạt không thể không bị hướng bên kia lôi ra nên phải nói vài câu linh tinh.

“A, Mạt Mạt… Thần thiếu không phải là… Ân?” Đinh Đương làm vẻ mặt ái muội.

Giản Mạt mấy năm nay ngụy trang đã thành thói quen, bình tĩnh nói: “Ừm, lát nữa tôi sẽ trừng trị Thần thiếu… Mọi người có cái gì muốn đi cửa sau, nhất định giúp!”

Mọi người vừa nghe, tức khắc một xe kêu lên sung sướng…

Cố Bắc Thần lái xe trở về biệt thự lưng chừng núi trước thay đổi quần áo sau mới đến công ty, sau khi vào văn phòng, Susan ôm văn kiện yêu cầu xử lý đi đến…

Đem lịch trình hôm nay sắp xếp tốt, Susan đem một cái hộp nhỏ đưa tới trước mặt Cố Bắc Thần, “Belle cho người đưa cái vòng cổ này tới đây, nói là nhìn thấy trong phòng Giản tiểu thư …”

Belle rất có năng lực cảm nhận của nữ nhân, từ ngày hôm qua Cố Bắc Thần tự mình an bài bữa tối cùng mấy yêu cầu cần thiết cho thực đơn, cô ta

https://thuviensach.vn

liền phỏng đoán ra tối hôm qua Cố Bắc Thần cùng một trong số những người đó nhất định có quan hệ.

Cho nên, đơn giản đem vòng cổ đưa đến tay Susan… Mặc kệ cái vòng này có phải của người đó hay không.

Cố Bắc Thần lấy qua mở ra, thấy một chiếc vòng, có chút ngoài ý muốn… Susan thay hắn đưa cho Giản Mạt không ít trang sức, nhưng trừ bỏ trường hợp riêng, hắn không thấy qua cô đeo bất cứ cái gì.

Ngón tay thon dài lấy ra chiếc vòng cổ, Cố Bắc Thần nghĩ phỏng chừng là Giản Mạt thích cái kiểu dáng này, không khỏi nhìn kĩ một chút… Cuối cùng, tầm mắt dừng tại hai chữ M được điêu khắc ở bên trên.

“Cô có nhớ ra cái gì không?” Cố Bắc Thần hỏi.

Susan nhìn chiếc vòng liền lắc đầu, “Không phải…”

Cố Bắc Thần nhìn mắt Susan, hơi hơi nhíu mày. Một người không thích mang mấy thứ này, chỉ thích “Cất giữ”, sẽ tự mình đi mua?

Hắn suy nghĩ, mắt ưng dừng ở tấm phiếu… Thình lình, logo “Lin” độc quyền chiếu vào mắt.

“Lin” chính là nhãn hiệu cao cấp về hàng đặt làm riêng…

Ánh mắt Cố Bắc Thần nháy mắt âm trầm không thấy đáy, đồng tử nhìn như bình tĩnh, nghiêm chỉnh… Ngầm sâu trong đó đã là sóng gió mãnh liệt!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Nghe Nói Em Đã Làm Mất Dây Chuyền

Edit: Cố Tư Yên

Sau khi tắm xong, Giản Mạt phát hiện sợi dây chuyền mà Tô Quân Ly tặng cho cô đã biến mất, cô nhớ lại, nghĩ không chừng là rơi ở hội quán, cho nên liền gọi điện thoại đến dò hỏi.

Thế nhưng, đối phương nói lúc thu dọn nhà cũng không chú ý lắm, nhưng họ sẽ kiểm tra lại, ngày mai sẽ gọi lại cho cô.

Giản Mạt cũng không nghĩ nhiều, dù sao chuyện này cũng không phải chuyện lớn, trong lúc cô tắm rửa vô ý làm rơi vào trong khe hở cũng rất bình thường... Huống chi, nhân viên phục vụ của hội quán đều là đã trải qua huấn luyện đặc biệt, không có đề nghị của khách hàng sẽ không động đến đồ dùng của họ.

Người nhận được điện thoại biết chuyện vòng cổ, trước tiên gọi đến số tổng đài nói nhân viên quyét dọn đến kiểm tra lại xem sao, vừa lúc quản lý Belle cũng ở đó, cô ta liền trực tiếp giao cho thư ký của tổng tài tập đoàn.

Về phần tại sao... Mọi người đều rất rõ ràng, không nên hỏi chuyện không nên hỏi, cũng không cần phải tò mò.

Bây giờ khách hàng đến hỏi thăm, các cô chỉ có thể yên vị chờ đó, sau đó báo cáo cho Belle biết...

Sau khi Belle nghe nhân viên báo cáo, liền đi gọi điện cho Tô San, đem chuyện của Giản Mạt nói ra.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì vậy?” Tiêu Cảnh thấy vẻ mặt nghi hoặc của Tô San, tò mò hỏi.

Tô San đem chuyện vòng cổ nói cho Tiêu Cảnh biết, phản ứng đầu tiên của Tiêu Cảnh chính là kinh ngạc, sau đó cười to.

“Ha ha...” Tiêu Cảnh cười trên nỗi đau của người khác, “Sợi dây chuyền đó nhất định là do một người đàn ông mua cho Giản tiểu thư... Lại nói, cô thử suy nghĩ một chút đi... Cô có lúc nào thấy Giản tiểu thư thích đeo trang sức mà cô đưa đến hay không?”

Sợi dây chuyền kia nhất định không phải do cô mua, Tô San rất rõ ràng, “Thần thiếu bận rộn cả ngày, sợi dây chuyền đó... Có thể quên thì sao? Không thể nói nhất định là người đàn ông khác tặng được?”

Tiêu Cảnh không ủng hộ nhún nhún vai, “Dù sao, tôi vẫn cảm thấy là do người đàn ông khác tặng... Nếu không, chúng ta đánh cuộc đi?”

“Chuyện nhỏ như vậy tôi sẽ tự nhiên đi không đánh cược đâu!” Tô San lắc đầu, liếc nhìn cửa phòng làm việc đang đóng chặt, “Anh ở lại chờ Thần thiếu, tôi đi trước.”

“Vì sao?” Tiêu Cảnh vô thức hỏi.

Tô San cong môi cười, “Hẹn hò...”

“...” Tiêu Cảnh mở to hai mắt, cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Tô San vỗ vai Tiêu Cảnh nói: “Thị trường của chị gái tôi rất phổ biến trong thời gian gần đây, hoa đào nở rất tràn lan... Thần thiếu hỏi tới, anh cứ nói tôi có việc đi trước.”

“Vì sao?” Tiêu Cảnh lại hỏi.

https://thuviensach.vn

Tô San chớp chớp mắt, “Tôi sợ Thần thiếu nhìn không thấy người khác có đôi có cặp...”

Tiêu Cảnh vừa nghe xong, lập tức cười to, cho Tô San một lời tán thưởng.

Trong phòng làm việc to như vậy, hơi thở lại có chút nặng nề.

Video đang phát, trong bầu không khí áp lực này, mấy vị giám đốc điều hành của chi nhánh bên châu Âu đã không dám thở mạnh, đang chờ đợi Cố Bắc Thần phê chỉ thị...

“Tổn thất bao nhiêu?” Cố Bắc Thần một lúc lâu mới nhàn nhạt dùng tiếng Anh hỏi, làm cho người ta nghe không ra cảm xúc của hắn.

“Vượt lên trước hai ức...” Tổng giám đốc Ferry điều hành bên chi nhánh Châu Âu trả lời.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nhẹ cong lên một độ cung tùy ý, độ cung đó lộ ra một tia lạnh giá.

Ferry âm thầm nuốt nước bọt, từ khi Cố Bắc Thần tiếp nhận Đế Hoàng đều khiến tập đoàn đi lên... Người Trung Quốc có câu ngạn ngữ, ‘Vua nào triều thần nấy’*, đại khái chính là tình huống của hắn.

(*) Hán Việt: NHẤT TRIỀU THIÊN TỬ NHẤT TRIỀU THẦN. vua nào triều thần nấy; một đời vua một đời thần. 指一个人上台，就另换一班人马.

Thế nhưng, bây giờ vốn là thế lực ở khắp nơi đang cuộn trào mãnh liệt, vậy mà hắn lại khiến công ty xuất hiện một nhầm lẫn lớn như vậy trong hạng mục, hắn khó mà sửa lỗi.

Cố Bắc Thần cụp mắt, thu đi đáy mắt u ám, thâm trầm...

https://thuviensach.vn

Chú hai quả nhiên vãn không chịu cô đơn... Một cây cầu ở thành phố Đông Hải và thành phố Nam Hải chẳng qua chỉ là mồi nhử, châu Âu mới là của mục tiêu chính của ông ta!

Môi mỏng cong lên nụ cười lạnh lùng, Cố Bắc Thần ngước mắt nói: "Trách nhiệm của ông, tôi vẫn sẽ truy cứu," Dừng một lát, mực đồng trở nên lãnh đạm, nói, "Hiện nay tôi muốn thấy phương án giải quyết."

Ferry hiển nhiên đã sớm ngờ tới, "Đã gửi đến e-mail của ngài."

Cố Bắc Thần nghiêng đầu mở e-mail, đầu tiên là nhìn xuống phương án mà Ferry gửi qua, sau đó nói: "Cứ việc thực hiện trước, tình huống cụ thể tôi sẽ để Tiêu Cảnh thông báo cho ông."

"Được!" Ferry trả lời.

Cố Bắc Thần dửng dưng chặt đứt video cuộc họp, con người sâu thẳm lại rơi trên màn hình máy tính lần nữa, nhìn phương án đánh giá, dần dần híp đôi mắt sắc bén lại...

Thời gian tĩnh lặng, ngay cả tiếng hít thở đều nhẹ đi rất nhiều.

Cố Bắc Thần đem toàn bộ phương án sau khi xem xong sửa đổi một chút yếu điểm mới kêu Tiêu Cảnh tiến vào, "Tôi đã gửi vào e-mail của cậu một phần tài liệu kế hoạch, đem trọng điểm của kế hoạch liệt kê ra, rồi gửi bản sao cho Ferry."

Tiêu Cảnh nghe xong trả lời, "Thần thiếu, có muốn đưa anh trở lại trước hay không..."

"Không cần." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, lập tức đứng dậy cầm áo tây trang khoác vào, định rời đi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, nhân tài vừa đi tới cửa, Tiêu Cảnh cũng đi ra theo, nhưng hắn đột nhiên ngừng bước chân...

Bởi vì quán tính, Tiêu Cảnh va phải Cố Bắc Thần.

Đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần liếc xéo Tiêu Cảnh, khóe miệng hắn co giật, ai oán, liền thấy Cố Bắc Thần xoay người trở lại bàn làm việc, cầm một cái hộp nhỏ đi ra.

Mắt Tiêu Cảnh lập tức sáng ngời, "Đúng rồi, Thần thiếu..."

Cố Bắc Thần nhìn hắn, không mở miệng.

Tiêu Cảnh nói thẳng: "Tô San vừa nói, bên hội quán gọi điện thoại tới, nói Giản tiểu thư đang tìm dây chuyền."

'Xoẹt', ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần liền bắn về phía Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh âm thầm nhếch miệng, khó chịu không được... Càng âm thầm oán hận: Cũng không phải do hắn tìm, tại sao ánh mắt của Thần thiếu lại giống như hắn đang làm ra tội ác tày trời gì? Nói rõ sợi dây chuyền chính là do người đàn ông khác đưa cho Giản tiểu thư... Tuy nhiên, cũng không biết là người đàn ông nào?

Cố Bắc Thần lạnh mặt đi ra bãi đỗ xe, mở cửa chiếc Bentley, rồi rời khỏi tập đoàn Đế Hoàng...

Khi xe tới Nhuận Trạch viên, khi dừng xe lại, Cố Bắc Thần mới thình lình phát hiện mình bây giờ đã thành vô thức.

Tự giễu cười cười, nhìn chiếc hộp đang để ở bên cạnh ghế lái, ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, lập tức đem chiếc hộp ném vào thùng dụng cụ, sau đó xuống xe lên lầu.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vừa bưng mỳ ăn liền từ phòng bếp đi ra, hôm nay sau khi từ hội quán trở về công ty, bởi vì câu lạc bộ thiết kế của Đế Hoàng, gửi tới một số tư liệu... Cho nên sau khi trở về cô cố vẽ bản thiết kế nên vẫn chưa ăn, lúc này có chút đói.

Mùi thơm mê người của mỳ ăn liền khiến Giản Mạt nhịn không được, nhanh chóng tiến đến bàn trà trước mặt, ngồi ăn, đúng là gặp may...

Thế nhưng, cô vừa mới nhét mỳ vào trong miệng, tầm mắt liền nhìn thấy ánh mắt thâm trầm có chút quỷ dị của Cố Bắc Thần.

“Ưm... Khụ... Khụ khụ...” Giản Mạt muốn nói chuyện, quên mất thức ăn còn đang trong miệng, lập tức bị mỳ ăn liền sặc vào trong cổ họng, khổ sở ho sặc sụa.

Cố Bắc Thần cau mày, tiến đến, cầm lấy bát mỳ ăn liền trong Giản Mạt để sang một bên, mới lạnh giọng nói: “Dạ dày không tốt, còn ăn những thực phẩm rác rưới này...”

"Khụ khụ..." Nước mắt của Giản Mạt trào ra, muốn phản bác hai câu, nhưng bởi vì giọng nói lúc này đau nhói lợi hại, không nói nên lời.

Cố Bắc Thần nhìn bộ dạng giống như sắp chết của cô, lạnh lùng hừ một tiếng, “Đáng đời!” Dứt lời, bàn tay hắn đã đưa ra phía sau lưng Giản Mạt, bắt đầu vuốt lưng cho cô.

Thật vất vả Giản Mạt mới đề ép cảm giác khó chịu kia xuống, bĩu môi làu bàu nói: “Tại sao anh lại trở về?”

“Nghe nói... Người nào đó đã làm mất vòng cổ?” Cố Bắc Thần không đáp mà hỏi lại.

Trong lòng Giản Mạt vang lên tiếng ‘lộp bộp’, đau đớn kêu gào... Chuyện nhỏ như vậy mà nhân viên cũng phải báo cáo lên tổng giám đốc tập

https://thuviensach.vn

đoàn hay sao?

“Làm sao anh biết?” Giản Mạt giả bộ hỏi.

“Tổng tài đặc biệt bàn giao cho nhân viên phải chăm sóc khách hàng như em thật tốt, nếu như em bị mất đồ, em cho rằng anh không biết sao?” Cố Bắc Thần hỏi lại.

Giản Mạt âm thầm nhếch miệng, rất sợ Cố Bắc Thần biết được vòng cổ kia là của Tô Quân Ly tặng, cố ý hỏi: “Vậy... Vòng cổ tìm được chưa?”

Đáy mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần đem biểu tình của Giản Mạt thu hết vào đáy mắt, âm thầm hừ lạnh một tiếng, hắn cúi người, ghé sát vào tai cô...

Cảm thấy Giản Mạt hơi khẩn trương, đáy mắt Cố Bắc Thần càng trở nên lạnh lùng, “Tìm làm gì nữa? Thích gì thì anh mua tặng em...” Hắn nhíu mày, “Nghe nói... Nhãn hiệu tư nhân của Lin cũng không tệ lắm, chi bằng... Để anh tặng em một bộ?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Buồn Nôn Cũng Là Một Loại Tình Thú

Giản Mạt không hiểu ý tứ trong lời nói của Cố Bắc Thần, cô khẽ nhíu mày, sau đó thuận thế liền khoác tay lên gáy của Cố Bắc Thần, kiều mị cười nói: "Được... Chồng muốn tự tay thiết kế sao?"

Lúc Giản Mạt hỏi xong câu này liền hối hận, Cố Bắc Thần thiết kế Lam Trạch viên cho Thẩm Sơ, cô cũng xoắn xuýt muốn thiết kế vài thứ... Nên như vậy tốt chứ?

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn Giản Mạt, sự tức giận từ sâu trong đáy mắt hiện ra, "Muốn anh tự tay thiết kế?"

"Đúng vậy..." Giản Mạt bị Cố Bắc Thần nhìn trong lòng có chút chột dạ, "Đương nhiên rồi, nhưng nếu chồng không muốn, em cũng sẽ không để ý!"

Cố Bắc Thần môi mỏng tỏa cái lạnh lẽo, hạ cánh tay Giản Mạt xuống, lạnh lùng nói: "Giản Mạt, em từ lúc nào có thể nghiêm túc thực sự yêu cầu anh một việc?"

Dứt lời, ánh mắt hắn thật sâu liếc mắt với Giản Mạt.

Giản Mạt âm thầm cắn răng, đè cảm xúc trong lòng xuống, chỉ lấy cười lấy lòng nói: "Anh không cho em ăn mỳ ăn liền, vậy em đói bụng rồi... Anh có thể cho em đi mua ít thức ăn được không?"

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt một chút cũng không thương cảm, lạnh lùng hừ một tiếng, xoay người lại bỏ đi...

https://thuviensach.vn

Hắn quay lại làm gì?

Rõ ràng là bận, có chuyện cần đi xử lý, nhưng mà lại trở về tìm giận giữ cho bản thân.

Cố Bắc Thần, trước hắn không để bụng... Bây giờ thấy rõ trái tim của mình thì sao chứ?

Giản Mạt là người vô tâm...

Cố Bắc Thần cho xe rời khỏi Nhuận Trạch viên, hắn cho là hắn phải trở về biệt tự Bán Sơn, nhưng cuối cùng lại dừng ở quán ăn khuya phía trước.

Nếu người muốn đùa giỡn, thì Cố Bắc Thần chính là người như vậy.

Hắn mang theo sự tức giận xuống xe, Cố Bắc Thần đến quán ăn nhỏ mua đồ ăn khuya, rồi lập tức quay lại Nhuận Trạch viên.

Giản Mạt không ngờ Cố Bắc Thần lại thực sự đi mua đồ ăn khuya, khi thấy hắn lạnh mặt đem bữa ăn khuya để lên bàn trà, hắn liếc xéo mắt vì bản thiết kế phủ kín mặt bàn ăn, hắn hừ lạnh một tiếng, "Có muốn anh trực tiếp cho em đem bàn ăn đổi thành bàn thiết kế không?"

Giản Mạt đoán Cố Bắc Thần tức giận vì chiếc vòng cổ, bất quá, cũng may hắn không biết do ai đưa đến... Dự đoán chỉ là cảm thấy không phải Tô San phối hợp.

Vì không muốn gây ra hiểu lầm, Giản Mạt mỉm cười rồi nói: "Đương nhiên là được... Có điều, lúc ăn cơm xong sau đó lại vẽ bản thiết kế lên đó không phải rất nhếch nhác sao?

"..." Cố Bắc Thần bị lời của Giản Mạt làm á khẩu luôn.

Nữ nhân này hình như sinh ra không phải là để lấy lòng của hắn, đồng thời còn phụ năng lực của hắn nữa?

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mở gói ăn, có gia vị chua cay cùng bánh bao, còn có cả cháo... Không những thế, mỗi thứ đều là hai phần.

"A, anh cũng chưa có ăn tối?" Giản Mạt có chút ngoài ý muốn, dù sao lúc này cũng đã qua mười giờ tối rồi.

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, cũng không nói thêm gì, chỉ là cầm hộp mì lên ăn.

Cô nhìn bộ dạng kiêu ngạo của Cố Bắc Thần, Giản Mạt mở miệng, "Em muốn ăn mì..."

"Anh mua mì cho anh!"

"Em muốn ăn mì!" Giản Mạt nhắc lại.

Cố Bắc Thần liếc xéo cô một cái, trực tiếp không để ý tới cô nữa...

Giản Mạt chủ ý đã quyết định, cầm đôi đũa bĩu môi, cô trực tiếp cúi người tiến lên thò vào hộp mì của hắn, sau đó đưa vào trong miệng hút lên... Cô còn rất không có hình tưởng mà cắn ở giữa, rơi lại một nửa xuống hộp mì.

"Buồn nôn!" Cố Bắc Thần ghét bỏ nhíu mày.

Giản Mạt vừa nghe, trừng con mắt liền nói: "Lúc cùng em hôn môi sao không thấy anh chê buồn nôn?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần khinh bỉ, "Ai biết được? Có lẽ...lúc trước không có phát hiện ra..." Nói rồi ánh mắn hắn trở nên sâu thẳm, "Để anh thử lại xem..."

"Hả?" Giản Mạt nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần khóe miệng cong lên, bàn tay đã lao tới giữ ót của Giản Mạt, đôi môi liền tiến tới...

Giản Mạt cảm thấy trong miệng có thứ gì đó cuốn lấy đầu lưỡi cô, sau đó, thứ mềm mại đó dẫn dắt lưỡi cô vào trong miệng hắn, mút chặt... Cô trừng lớn hai mắt, không dám tưởng tượng rằng Cố Bắc Thần lại làm ra động tắc ái muội đó.

"Ưm, đúng là có vẻ buồn nôn... Chẳng qua làm với vợ nhà mình, anh cũng không chê đâu." Cố Bắc Thần nhướn mày, cố ý nói.

Mặt của Giản Mạt đã bị dọa cho ửng đỏ cả lên, cử chỉ thân mật như vậy, thậm chí so với lúc bọn họ ở trên giường đều lộ ra khiến người ta thẹn thùng...

Nhấp nhấp môi, Giản Mạt cảm thấy trong miệng vẫn còn mì cùng hơi thở của Cố Bắc Thần, cái loại cảm giác này rất kỳ quái.

Chính là, rõ ràng cử động "buồn nôn", nhưng lại khiến cho tim của cô đập loạn lên... Có chút không khống chế được.

Nhìn bộ dáng xinh đẹp của Giản Mạt, ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, nữ nhân này từ khi nào bắt đầu... lộ ra sự xấu hổ của một cô bé như vậy, khiến hắn càng thêm mê muội?

...

Điệu Blues.

Sở Tử Tiêu cầm bình rượu từ hầm rượu ra, Đường Dục nhìn nhìn, không khỏi mang ý cười đến, "Không ngờ cậu ở nơi này còn giấu hàng tốt..."

"Bắc Thần." Sở Tử Tiêu nhàn nhạt mở miệng.

https://thuviensach.vn

Đường Dục nghe nói, nhún nhún vai, liền đưa tới mỗi người một ly rượu, "Tôi nghe nói... Cố Bắc Thần không tính giúp Sở Thị?"

Là nghi vấn, cũng là khẳng định.

Sở Thị lần này có chút chuyện lớn, không giống như vẻ bề ngoài hào nhoáng... Có thể nói, nếu như Đế Hoàng không sót một phen, vận mệnh của Sở thị sẽ bị thôn tính.

"Hắn có dã tâm," Sở Tử Tiêu bình tĩnh nói, "Tôi đối với thương trường cũng không có hứng thú..."

"Không có hứng thú, nhưng cậu lại nắm năm mươi phần trăm cổ phần của Đế Hoàng?" Đường Dục hỏi.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu u ám, không trả lời.

"Đúng rồi," Đường Dục nhíu mày hỏi, "Sự tình Ngự Cảnh hồ đã tra được chưa?"

"Còn chưa có xác định..." Sở Tử Tiêu nhàn nhạt mở miệng.

Bất kể là bên phía ba hắn hay Bắc Thần, dường nhi ai cũng có chuyện lén giấu đi, lại càng giống như căn bản không ai là gốc rễ của chuyện này.

Nhưng nếu không phải, vậy thì chuyện gì đã xảy ra hai năm trước?

Ba của Giản Mạt là tai nạn ngoài ý muốn, chả lẽ sự thật vốn không phải như vậy?

Nghĩ đến đây, Sở Tử Tiêu đột nhiên có chút chống cự...

Bất kể là ba hắn hay Bắc Thần, nếu như năm đó chuyện ở Ngự Cảnh Hồ có liên quan đến họ... Sở Tử Tiêu đột nhiên không dám nghĩ tới.

https://thuviensach.vn

Đường Dục nhìn hắn với bộ dạng xoắn xuýt, đương nhiên mở miệng: "Kỳ thực, cậu có nghĩ tới chuyện này đã là quá khứ thì cứ để nó trôi đi... Lục lại, hại người hại mình"

Sở Tử Tiêu không nói gì, nhẹ nâng con ngươi nhìn về phía Đường Dục.

"Đúng rồi," Đường Dục để chén rượu xuống, "Hôm nay mới nghe thúc thúc nói chuyện này... Bản thiết kế của Giản Mạt hình như xảy ra vấn đề!"

"Hả?" Sở Tử Tiêu nhíu mày.

"Thiết kế bên Đến Hoàng thay đổi, nên những bản thiết kế trước đều bỏ hết..." Đường Dục mở miệng nói, " Hắn hỏi tôi giúp hắn hỏi thăm, về một quyển tạp chí bị đình chỉ xuất bản."

Sở Tử Tiêu càng không hiểu...

"Bởi vì, Giản Mạt có thể bị nghi là kẻ sao chép!"

"Tuyệt đối không phải..." Sở Tử Tiêu nhíu mày lập tức phủ tuyết, "Cậu có thể nói với tôi bất cứ ai là kẻ sao chép, nhưng Mạt Mạt sẽ không."

"Vì tình cảm riêng sao?" Đường Dục hỏi.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu thâm thúy nhìn Đường Dục, "Là nhân cánh của cô ấy khiến tôi tín nhiệm..."

Đường Dục cười, lập tức nói: " Hôm nay bạn của tôi nói cho tôi cái này rất thú vị..."

"Cái gì?"

Đường Dục nhíu mày, "Giản Mạt đột nhiên đổi thiết kế, bên ngoài người không biết, thế nhưng, những người tham dự lúc trước đều biết... Nhưng hai ngày này lại không có bất kỳ ai có câu hỏi gì, không phải sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Đó Là Vợ Của Thần Thiếu, Ai Dám Để Ý Đến?

Ánh mắt thâm sâu của Sở Tử Tiêu nhìn Đường Dục, cũng đợi hắn tiếp tục nói...

"Điều này nói rõ cái gì?" Đường Dục nhíu mày, gần giống như đang thẩm vấn, khóe miệng tà mị nở nụ cười.

Tầm mắt của Sở Tử Tiêu càng trở nên sâu thẳm, trên khuôn mặt lộ ra tâm tình phức tạp..... Không có ai hiểu rõ chuyện đó hơn hắn.

Nhiều công ty đồng thời đều không có bất kỳ lời giải thích nào như vậy, vậy cũng chỉ có một nguyên nhân..... Tất cả nội dung tuyệt mật trong bản thảo hội nghị của Đế Hoàng đã bị rò rỉ ra bên ngoài.

Người có thể tham dự vào bên trong Đế Hoàng đều không dễ dàng, không có người nào nguyện ý vì một tin tức xấu mà phá huỷ tiền đồ của mình và công ty..... Bởi vì, điều này không thể nghi ngờ là đang lấy trứng chọi đá.

Sở Tử Tiêu chậm rãi tựa vào trên ghế salông, tầm mắt híp lại, ở dưới đèn lưu ly đặc biệt thâm trầm.....

Bắc Thần đã yêu Mạt Mạt rồi!?

Nhận thức được điều đó, trái tim của Sở Tử Tiêu bắt đầu bất an và hoảng loạn lên, lần kia Mạt Mạt nói với hắn rằng cô đã yêu Bắc Thần, tuy rằng hắn thương tâm, nhưng lại không lo lắng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Thẩm Sơ đã trở về, sớm muộn gì thì Bắc Thần và Mạt Mạt cũng sẽ ly hôn.

Nhưng bây giờ nghiễm nhiên tình huống không giống như vậy nữa.....

Rất rõ ràng, tâm tư của Bắc Thần hiện tại không ở trên người Thẩm Sơ, mà là đang ở trên người Mạt Mạt.

"A Tiêu." Đường Dục ngưng trọng nói, "Kỳ thực, thân phận hiện tại của Giản Mạt đã không còn thích hợp để ở cùng với cậu rồi..... Mẹ cậu cũng sẽ không đồng ý."

Sở Tử Tiêu không mở miệng, tình cảm của hắn xưa nay không cần người khác đồng ý..... Cùng với hắn sống hết đời phải là người hắn yêu, mà không phải người khác!

Đường Dục âm thầm thở dài, thấy Sở Tử Tiêu cứ mãi cố chấp như vậy, thật không biết phải khuyên như thế nào mới tốt.....

Nói chuyện này, hắn chỉ là muốn để A Tiêu nhìn thấy rõ ràng, Cố Bắc Thần có thể đã thích Giản Mạt.

Nếu như là vậy, nói khó nghe một chút thì..... Ở Lạc Thành này, người nào có gan dám cướp người phụ nữ của Thần thiếu tập đoàn Đế Hoàng chứ?

Gió đêm mãnh liệt, thanh âm"ồ ồ" vang vọng, giống như có một bóng ma đang bay qua bay lại.

Sau khi Giản Mạt và Cố Bắc Thần ăn xong, một người tiếp tục vẽ bản thiết kế, còn một người đi tới phòng sách xử lý tài liệu.

Gió buổi tối thổi đến có chút quỷ quyệt, gần giống như Lạc Thành sắp phải thay người lãnh đạo..... Ngày này, không chỉ là khí trời, còn có kinh tế

https://thuviensach.vn

rung chuyển!

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, tin tức đều bị JK chiếm cứ, Đế Hoàng lại một lần nữa thừa thắng xông lên, thâu tóm hơn 50% cổ phần của công ty JK ở thành phố Đông Hải, chiếm ưu thế tuyệt đối để chính thức làm chủ công ty con.

Nghiễm nhiên, biến cố như vậy, đại diện cho triều đại của JK sẽ không còn quá nhiều thời gian.

"Chát" một tiếng, thanh âm bạt tai lanh lảnh lộ ra sự lạnh lẽo rơi vào một bên mặt của Thẩm Sơ.

Mặt của Thẩm Sơ bị Thẩm Hàng Chi đánh lệch sang một bên, cô không cảm thấy đau, chẳng qua là cảm thấy rất buồn cười.

Từ từ quay mặt lại, Thẩm Sơ nhìn về phía Thẩm Hàng Chi nói: "Chủ Nhật lúc tôi trở lại đã nói, Bắc Thần đi Đông Hải không chỉ là bởi vì cây cầu kia..... Ông có xem đó là chuyện quan trọng hay không?"

Thẩm Hàng Chi nhìn Thẩm Sơ, trong đôi mắt toàn là phẫn nộ.

"Cho dù tôi có nói cái gì, ông cũng chưa bao giờ nghe....." Thẩm Sơ cảm thấy buồn cười, "Nhưng cho dù đó là lời Thẩm Thiên nói, ông liền cảm thấy có lý. Hiện tại thì sao..... Mất đi quyền tự chủ quản lý công ty con....."

Thẩm Hàng Chi nhất thời lại vung tay lên.....

Thẩm Sơ không trốn tránh, tầm mắt âm trầm nhìn thẳng vào Thẩm Hàng Chi, "Đánh đi, ngược lại..... Tôi cũng không quan tâm."

Một tát này đến cùng vẫn không rơi xuống, Thẩm Hàng Chi siết chặt bàn tay, hừ lạnh nói: "Thẩm Sơ, chỉ cần con giải quyết được nguy cơ lần này,

https://thuviensach.vn

JK liền giao cho con!"

"Muốn tôi giải quyết..... Trước hết đem JK giao cho tôi!" Ánh mắt Thẩm Sơ trầm xuống, nói ra điều kiện, "Bằng không, nếu như lại xuất hiện thêm một tình huống giống như ở Đông Hải, có phải "ba" sẽ đánh "con" thêm một cái tát nữa hay không?"

Thanh âm lạnh lùng chế giễu hoàn toàn không giống như cuộc đối thoại của một người cha và một cô con gái..... Từ trước đến nay, cô chỉ có một người mẹ. Mà người ba này là sau khi cô năm tuổi mới xuất hiện.....

Thẩm gia..... Ha ha, những gì cô muốn, đều phải dựa vào sự tranh thủ của chính mình, sự thật này, cô đã biết từ khi còn nhỏ.

Phụ nữ trong vòng tròn này không có một ai có nhan sắc hơn cô, cô biết điểm mạnh của mình, nhưng cũng rõ ràng..... phải đổi lấy những gì!

Trời bên ngoài ảm đảm, giống như muốn đè xuống.

Gió lạnh gào thét, không khí lạnh lẽo đột nhiên kéo tới, làm cho cả Lạc Thành đều trở thành một mảnh tiêu điều.

Mặt Giản Mạt chôn sâu vào lồng ngực của Cố Bắc Thần, tuy rằng có mở máy sưởi, thế nhưng, cô vẫn cảm thấy ở trong chăn thoải mái hơn.

"Ông xã, chào buổi sáng....." Giản Mạt rầm rì nói.

"Chào buổi sáng!" Cố Bắc Thần đáp một tiếng, một cánh tay ôm Giản Mạt, một tay cầm điện thoại di động nhìn bưu kiện mà Tiêu Cảnh gởi tới.

Công ty ở châu Âu đang gặp sự cố, tuy nhiên chỉ là bác hai đang muốn phân giải sự chú ý của hắn..... Thế nhưng, người như bác hai, hắn làm sao có khả năng không đề phòng?

https://thuviensach.vn

"Em không muốn rời giường....." Tiếng nói rầm rì của Giản Mạt vang lên.

Cố Bắc Thần để điện thoại di động xuống, vươn mình đem Giản Mạt đè xuống, "Vừa vặn, anh cũng không muốn....." Dứt lời, nụ hôn của hắn đã tỉ mỉ rơi lên trên mặt Giản Mạt.

Giản Mạt buồn bực đẩy hắn ra, "Em nói như vậy, chứ không phải muốn làm việc này....."

Cố Bắc Thần cười cười, "Ừ, đây cũng chỉ là thói quen của miệng anh..... Em cho rằng anh định làm cái gì?"

Giản Mạt biết mình lại bị đùa bỡn, nhất thời tâm tình không được tốt.

Rửa mặt xong, Giản Mạt đi làm một bữa sáng đơn giản, chờ Cố Bắc Thần rửa mặt đi ra, sau đó hai người cùng ăn điểm tâm, mới lần lượt rời đi..... Một người đi tới bãi đậu xe, một người trực tiếp đi tới tầng một của công ty.

Vừa đến công ty, tất cả mọi người đều bàn tán về tin tức ngày hôm nay, không thể nghi ngờ, đàn ông luôn nói về chuyện kinh doanh chinh chiến, phụ nữ luôn luôn nói về mấy tin đồn.

"Ôi ôi, tin tức mới nhất....." Hướng Vãn giơ điện thoại di động liền, tiến đến đám người bên trong, "Có nguồn tin nói rằng, thiên kim tiểu thư của JK trước đây là người yêu của Thần thiếu đấy? Chỉ là không biết tại sao, năm năm trước Thẩm Sơ đột nhiên xuất ngoại, gần đây mới vừa về..... Ầy, chính là cô gái lần trước dính scandal ở bờ sông Lạc Thành này!"

"Chà chà, đây là yêu quá sinh hận, vì lẽ đó muốn cướp đoạt JK để chữa lành vết thương sao?" Đinh Đương lắc đầu, sau đó đung đưa nói, "Tôi không thể chiếm được em, cho nên tôi sẽ chiếm công ty nhà em, như vậy..... Em cũng sẽ là của tôi, ha ha ha!"

https://thuviensach.vn

Mạc Tiểu Nhã khinh bỉ liếc nhìn Đinh Đương, "Nông cạn!"

"Đây là tôi đang dựa theo nội dung vở kịch để phát triển..... Bây giờ ngược tâm cẩu huyết trên TV không phải đều diễn như vậy sao?" Đinh Đương hả hê nói, "Có điều, tôi còn rất tò mò, vợ của Cố Bắc Thần cảm thấy thế nào nhỉ?"

"Truyền thông nhanh nhạy như vậy....." Hướng Vãn lắc lắc điện thoại di động nói rằng, "Người vợ này càng ngày càng thần bí, tất cả mọi người đều muốn biết, thế nhưng không có ai điều tra ra..... Ôi, cuối cùng tôi hoài nghi, kỳ thật trên thực tế không có người này!"

"Lần trước không phải Kiều Tử Vinh nói có sao?" Đinh Đương nghi vấn.

Hướng Vãn nhún vai, "Quỷ biết....." Cô cụp mắt nhìn điện thoại di động nói, "Chỉ là, tôi không hiểu, nếu như Thẩm Sơ đúng là người yêu cũ của Cố Bắc Thần, tại sao Cố Bắc Thần và vợ của anh ta đến bây giờ vẫn chưa ly hôn?"

"Quan điểm của mấy người phụ nữ các cô với quan điểm của chúng tôi quả thực không giống nhau chút bào!" Kiều Tử Vinh đúng lúc đi tới nói rằng, "Điều mà mọi người rất muốn biết đó là, nếu như Thẩm Sơ xuất hiện..... Cố Bắc Thần có thể vì Thẩm Sơ, mà đình chỉ hành động thu mua JK hay không?"

"Hắn là sẽ không....." Đại Hùng gia nhập thảo luận, "Không phải nói Cố Mặc Hoài muốn trở về tham gia lễ khánh thành đầy năm của Đế Hoàng hay sao? Nhiếp Chính Vương cũng muốn trở về rồi, lúc này Cố Bắc Thần hắn là phải tăng nhanh bước chân của mình mới đúng?”

Nói đến đây, mấy người phụ nữ tỏ vẻ không muốn tiếp tục thảo luận.....

"Chị Mạt, chị Mạt....." Hướng Vãn chạy đến bàn làm việc của Giản Mạt, "Chị có cảm thấy Cố Bắc Thần sẽ vì Thẩm Sơ mà từ bỏ thu mua hay

https://thuviensach.vn

không?"

"Tại sao lại hỏi chị?" Giản Mạt không muốn thảo luận vấn đề ngày hôm nay của bọn họ.

Hướng Vãn chớp mắt, một bộ trêu tức nói: "Bởi vì chị là vợ của Thần thiếu chứ sao?" Cô nhếch miệng, "Xin hỏi vợ của Thần thiếu, đối với chuyện này, chị cảm thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Chồng Hôm Nay Lại Dành Mất Trang Nhất Tin Tức Rồi Sao?

Hàn Thật Thật cùng một người bạn đến Tường Vũ để tìm người thiết kế lại căn biệt thự, họ vừa đến cửa phòng thiết kế thì nghe được lời nói đùa của Hướng Vãn, cả hai ngừng bước lại, giật mình nhìn nhau.

Mọi người bên trong còn đang vui đùa nên không để ý tới hai người khách đang đứng ở cửa.

Giản Mạt trái lại làm điệu bộ hạ giọng, tỏ vẻ "nghiêm túc" bộ dạng vô tội nói: "Ôi, tôi thân là vợ của Thần thiếu thật buồn, giống như mọi người đã nói, ngày nào Thần thiếu cũng có vô số tin đồn về Thần thiếu…"

"Đúng, đúng nha, Mạt Mạt, cô thực không xứng chức danh làm vợ đó!" Đinh Đương cũng góp câu vui đùa theo.

Giản Mạt vẻ mặt gật gù, "Tôi phải tự kiểm điểm mình thôi…." Sau đó, cô càng thêm chăm chú nhìn Hướng Vãn nói, "Chồng cùng mối tình đầu nồng thắm như vậy, tôi thực khó chịu lắm. Bởi vì, nhà cao cửa rộng không có, siêu xe cũng không, trang sức mỹ phẩm cao cấp cũng không luôn… A, cuộc đời tôi thật thảm đảm không có chút ánh sáng!"

Mọi người thấy Giản Mạt diễn xuất cường điệu, lập tức cười đến nghiêng ngả.

"Mạt tỷ, không có chuyện gì nữa thì chị cùng em đến tham quan chợ đêm nhé… ha ha ha!" Hướng Vãn đã cười đến không kiềm chế được nữa.

https://thuviensach.vn

Nhìn mọi người cười vui vẻ, đáy mắt Giản Mạt lướt qua tầng cảm xúc phức tạp, vừa có tự giễu, có bất đắc dĩ, có bi ai… Khoảng thời gian cô rất nhiều cảm xúc khó hiểu, có lúc vừa đam mê ngọt ngào, vừa như có thể đánh mất đi hạnh phúc bất kỳ lúc nào.

“Xin hỏi cô cần giúp đỡ gì sao?” Tôn Kha từ phòng lấy nước trở về, theo thói quen công việc mỉm cười hỏi hai vị khách hàng là Hàn Thật Thật cùng bạn của cô ta.

“Xin chào, tôi muốn đặt thiết kế cho một căn biệt thự ở phía nam thành phố này…” người bạn của Hàn Thật Thật nói, “Tôi có thể tự chọn nhà thiết kế không?”

“Có thể.” Tôn Kha nói, “Chỉ là, phải chọn nhà thiết kế có lịch làm việc trống phù hợp với yêu cầu của cô.”

“Tôi chọn Giản Mạt.”

Tôn Kha quay đầu lại nhìn Giản Mạt, thấy cô đang nhìn Hàn Thật Thật, cũng không để ý gì mà đáp, “Giản Mạt gần đây phải nhận rất nhiều đơn đặt thiết kết, sợ là…”

“Không sao, tôi có thể chờ.”

“Vậy thì được, để tôi hỏi là cô ấy…” Tôn Kha đi về hướng Giản Mạt. Cô thấy vậy mới thu hồi ánh mắt đang đối diện với Hàn Thật Thật.

“Không nhận.” Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, cô không nhận đơn thiết kế này cũng không liên quan đến Hàn Thật Thật, mà là vì cô thật sự quá nhiều việc, hơn nữa còn phải dành thời gian chăm sóc mẹ.

Tôn Kha cũng nghĩ Giản Mạt sẽ trả lời vậy, vì quả dạo này đã giao cho cô rất nhiều việc.

https://thuviensach.vn

Gật gật đầu đồng ý, Tôn Kha quay lại giải thích với Hàn Thật Thật, nói rõ vấn đề. Người bạn đi cùng cảm thấy có chút tiếc nuối, nhưng quay lại nhìn thấy thiết kế của Mạc Tiểu Nhã cũng rất ưng ý, cuối cùng chọn Mạc Tiểu Nhã làm nhà thiết kế biệt thự cho mình.

Hàn Thật Thật đi tới gần Giản Mạt, "Có thời gian rảnh không? Đi dùng một bữa cơm?"

"Cô cũng thấy đó…" Giản Mạt liếc mắt xuống mặt bàn, "Tôi thật sự rất bận."

Hàn Thật Thật cười cười, "Việc lần trước tôi rất áy náy, hay là trưa nay đi… dùng bữa tại công ty của cô." Thấy Giản Mạt muốn mở miệng từ chối, cô ta liền ngăn lại, nói tiếp, "Cơm trưa thì dù sao cũng phải ăn, đúng không?"

Giản Mạt âm thầm thở dài, đành đồng ý.

Tin tức truyền thông sáng nay đã công bố JK và Đế Hoàng đang trong giai đoạn quyết đấu khốc liệt. Ở Lạc Thành này, JK cũng là một tập đoàn lâu năm, năm nay lại xuất hiện vấn đề nội bộ khiến cho Đế Hoàng có cơ hội để thâu tóm, chuyện này đều làm mọi người rất quan tâm.

Nếu như Đế Hoàng thâu tóm JK thành công, như vậy tại Lạc Thành này thì Đế Hoàng là bá chủ, thậm chí là bá chủ toàn quốc, toàn Châu Á… Việc phát triển ra các thị trường nước ngoài sẽ lên như diều gặp gió.

Dù là về phương diện kinh tế tài chính, hay phương diện câu chuyện tin đồn tình yêu với Thẩm Sơ… phương diện nào cũng là những đề tài sôi nổi để thiên hạ đàm luận tiêu khiển và chờ mong kết quả.

Giản Mạt nghỉ ngơi trong phòng thiết kế, vẽ xong một bản phác thảo mới uống một ly nước. Bình thường cô không quan tâm các tin tức kiểu này,

https://thuviensach.vn

nếu có bàn luận gì thì đều là từ Hướng Vãn và các đồng nghiệp lôi kéo trò chuyện. Nhưng bây giờ cô lại đang chủ động nhìn vào mục tin tức…

Nhìn tin tức xong, lại xem phần bình luận bên dưới, cô cười cười.

Vì vốn dĩ không có nhiều người dính tin đồn với Cố Bắc Thần, Lục Mạn là một trong số ít đó. Giờ thì người ta nhận ra nhan sắc Lục Mạn ít nhiều có điểm tương đồng với Thẩm Sơ, cho nên vì lẽ đó mà Cố Bắc Thần mới đối với cô ta đặc biệt và dành nhiều ưu ái hỗ trợ.

Sau bình luận đó, những bình luận trả lời lại tiếp theo làm sôi sục lên cuộc tranh cãi dai dẳng. Và cả cô vợ thần bí cũng dính đạn, bị lôi vào cuộc bình luận…

Đúng lúc điện thoại vang lên, Giản Mạt liếc nhìn số gọi, liền thuận tay bấm trả lời, “Xin chào?”

“Giản tiểu thư, tôi gọi là làng du lịch Heal…” Trong điện thoại truyền đến giọng nói nhẹ nhàng, “Vì nhân viên trong ca trực có sơ suất, không tìm được vòng cổ của cô bị thất lạc… Chúng tôi chân thành cáo lỗi.”

Giản Mạt nhíu mày…

“Xin hỏi không biết cô có thời gian đến đây không, hoặc là được thì chúng tôi sẽ cử nhân viên đế chỗ cô, mong cô dành thời gian để chúng ta có thể nói về việc đền bù thiệt hại.”

Tâm tình Giản Mạt không được vui cho lắm, không phải chỉ vì đó là món quà, mà còn là vì cô thật sự thích vòng cổ đó.

Giờ đã mất thì có đền bù cũng không ích gì.

“Thôi không sao đâu, nhưng nếu tìm được thì phiền mọi người báo tôi một tiếng nhé.” Giản Mạt cũng không muốn làm khó người khác, nhất là

https://thuviensach.vn

giọng nói ấm áp của nhân viên này cũng giải thích rõ ràng và lễ độ, nên cô nghĩ có thể cho qua được thì cho qua.

Đến trưa, Giản Mạt có hẹn dùng bữa với Hàn Thật Thật ở khu vực phía dưới văn phòng.

Hai người trước kia có thể xem là tình địch, còn có mâu thuẫn "Tội cố ý giết người", tất nhiên sẽ không thể xưng nhau như bạn bè.

"Cô là vợ của Cố Bắc Thần?" Hàn Thật Thật thăm dò, ánh mắt sắc bén của một luật sư nhìn vào Giản Mạt.

Giản Mạt đã tạo cho bản thân vỏ bọc nguỵ trang hoàn hảo trong hai năm qua, tự nhiên sẽ không vì một câu hỏi mà có quá nhiều biểu hiện thất thố, "Cô nghĩ tôi nên trả lời thế nào?" Giản Mạt cười cười, ra vẻ suy ngẫm, "Đương nhiên nếu cô muốn cho là vậy, thì làm sao tôi can thiệp được cô nghĩ gì, tuỳ cô thôi."

Hàn Thật Thật nhíu mày, "Đã có lần tôi ở Nam Hương từng thấy cô và Cố Bắc Thần có hành động ái muội…"

Giản Mạt thoáng giật mình, nhưng không biểu hiện thái độ gì, "Ồ cô không biết sao? Tôi còn hành động ái muội với cả trợ lý của anh ta kìa!"

Lông mày của Hàn Thật Thật cau lại chặt hơn nữa, đúng là cái tin đồn đó cô ta cũng đã xem qua trên báo…

"Hôm nay cô hẹn tôi ăn cơm chỉ để hỏi vậy thôi sao?" Giản Mạt có chút dở khóc dở cười, "Đừng nói với tôi giờ cô lại thích Cố Bắc Thần, nên lại nghĩ tôi là tình địch à?"

"Tôi không phải người như cô, đúng núi này trong núi nọ!" Hàn Thật Thật tức giận nói.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Giản Mạt không chút quan tâm, đáp “Như vậy thì… cũng chẳng liên quan gì đến cô.”

Hàn Thật Thật bị Giản Mạt chọc đến tức tối, lúc còn học đại học, cô rất thích Sở Tử Tiêu. Nhưng trong lòng anh lúc đó chỉ có Giản Mạt. Cô ta từng nghĩ đừng nói hai năm hay ba năm, dù là mười năm… cô ta cũng không rời bỏ Tử Tiêu.

Nhưng Giản Mạt thì sao?

Sở Tử Tiêu chỉ vừa đi nửa năm, Giản Mạt đã chia tay với anh…

Giản Mạt nhấp một ngụm cà phê, “Cô lại bỏ thời gian quan tâm cuộc sống của tôi, mà lại không đi tự sống tốt cuộc sống của bản thân… Hàn Thật Thật, cô đố kỵ người khác, sao không nghĩ người khác cũng đang ghen tỵ với cuộc sống mà cô có?”

Cô đặt ly cà phê xuống, nhìn Hàn Thật Thật nói, “Tôi với Sở Tử Tiêu cũng được, với Cố Bắc Thần giống như cô nghĩ cũng được, thậm chí với Tiêu Cảnh cũng được… À còn có với cả Tô Quân Ly nữa chứ… Mặc kệ là ai, đó cũng là cuộc sống của tôi, không phải của cô.”

Hàn Thật Thật nghi hoặc nhìn Giản Mạt…

“Làm người, không nên lúc nào cũng nhìn vào cuộc sống người khác, sẽ đánh mất bản thân mình.” Giản Mạt yếu ớt nói, cô nói với Hàn Thật Thật, nhưng cũng là tự nói bản thân mình, “Cơm trưa này chúng ta ngồi nhìn nhau ăn cũng chẳng có khẩu vị gì tốt, tôi đi trước.”

Dứt lời, Giản Mạt lấy ví tiền ra thanh toán ly cà phê, để tiền trên bàn rồi bộ dáng dửng dưng rời khỏi….

Đứng ở sảnh ngoài của nhà hàng, nhìn khí trời lạnh lẽo tối tăm. Giản Mạt lấy di động ra, nghĩ một hồi, nhắn cho Cố Bắc Thần một tin nhắn: Chồng

https://thuviensach.vn

hôm nay lại dành mất trang nhất tin tức rồi sao?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Hắn Nhớ Giản Mạt.

Edit: Pey

Cố Bắc Thần đang họp hội đồng quản trị, chuyện về JK đang được báo cáo, tất cả đang đến hồi gây cấn...

Hiện tại mọi người ngoại trừ bận rộn thì chính là điên cuồng bận rộn... cả Đế Hoàng và JK đều biểu hiện rõ ra.

Không chỉ nhân viên, quản lý cấp cao,... Ngay cả đoàn luật sư và tổng giám đốc rơi vào tình trạng bận rộn chưa từng thấy.

Cố Bắc Thần dẫn theo Mặc Thiếu Sâm cùng với nhân viên liên quan đến vụ thu mua cổ phiếu, tiếng chuông báo tin nhắn đến vào lúc này căn bản hắn không có thời gian rảnh để xem tin, bận đến nỗi quên luôn việc này.

Trong tập đoàn ai nấy đều có việc gấp của mình, do đó bước chân mọi người đều nhanh hơn bình thường...

Trận đánh tiếp theo của Đế Hoàng và JK sẽ là một trận đánh ác liệt.

Trận đấu thắng thua này sẽ quyết định lịch sử tồn tại của Đế Hoàng và JK. Mà Cố Bắc Thần không cho phép thua! Mà còn nhất định phải thắng thật đẹp!

“Nè nghe nói Tiểu Sơ đến gặp cậu để bàn chuyện?” Mặc Thiếu Sâm đưa một ly cà phê cho Cố Bắc Thần hỏi.

https://thuviensach.vn

Mặt Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị biểu cảm không chút dư thừa đáp, “Ừa.”

“Bắc Thần!” Mặc Thiếu Sâm nhíu mày, “Trong đầu cậu rốt cuộc nghĩ cái gì vậy?”

Cố Bắc Thần khẽ cúi mắt xuống, tay khuấy nhẹ ly cà phê mặt mũi dửng dưng khiến người khác không hiểu hắn đang muốn làm cái gì.

“Sau khi hiểu rõ tình hình của JK, tôi đã nói chuyện giữa tôi và Tiểu Sơ rằng...” Cố Bắc Thần ngước mắt nhìn Mặc Thiếu Sâm và nói: “Không thể quay lại được nữa...”

“Bởi vì cô ấy từng gạt cậu?” Mặc Thiếu Sâm hỏi tiếp.

Cố Bắc Thần khẽ cười lắc đầu, “Lập trường của cô ấy tôi có thể hiểu, tựa như chuyện của tôi và cô ấy chỉ dừng ở một mức độ nào đó...” ngừng một chút rồi khẽ nói, “Bởi vì không thương... cũng có lẽ cô ấy chưa từng yêu tôi. Chỉ là trong thời gian này, cô ấy xuất hiện và sau đó cùng tôi phóng túng bừa bãi một hồi lâu...”

Cố Bắc Thần bình thản nhượng lại suy nghĩ phiền phức cho Mặc Thiếu Sâm đang nhíu mày muốn kẹp chết con ruồi, anh chỉ nghĩ Tiểu Sơ lừa gã đàn ông trước mắt anh, còn bây giờ...

“Kỳ thực ngay cả cậu cũng mờ mịt không phải sao?” Cố Bắc Thần nhàn nhạt nói.

Mặc Thiếu Sâm không nói gì chỉ trầm tư nhìn cảnh bên ngoài cửa sổ thủy tinh.

***

Bên ngoài trời đã khuya, nhà nhà cũng không thấy để đèn nhiều.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trời rất tối không có một vì sao nào hết, dường như biết Lạc Thành sắp tới sẽ u ám như đêm nay.

Cố Bắc Thần mệt mỏi nằm mềm oặt trên ghế tựa, lấy điện thoại ra xem có thông báo gì không.

Mở điện thoại lên thì có tin của ba mẹ, tin của Thẩm Sơ và cả tin của Giản Mạt nữa.

Cố Bắc Thần nhìn thời gian gửi tin nhắn mà nheo mắt lại, định bụng trêu con mèo nhỏ này nhưng đọc xong nội dung thì muốn phát hỏa.

Hừ! Hắn tức giận nhắn lại cho cô nhưng mà hắn cảm thấy bản thân có chút trẻ con... Ừm! Chính xác là như vậy. Sau đó chuyển sang gọi điện thoại... À mà thôi đã trễ lắm rồi, bỏ đi.

Ba mẹ hắn báo chỗ ở hai người họ đã chuyển đi, còn tin của Thẩm Sơ chỉ nhắc hắn ăn uống điều độ chú ý sức khỏe, một chữ về JK và Đế Hoàng cũng không nhắc đến.

Có đôi khi con người không thể quá tị hiềm nhau.

***

Liên tục mấy ngày liền Đế Hoàng và JK đang trong khí thế hừng hực, giới báo chí càng cố gắng đào bới chuyện trước đây của Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ...

Đã từng Cố Bắc Thần vì Thẩm Sơ mà làm mọi việc, đã từng có một Thẩm Sơ chỉ vì Cố Bắc Thần mà hy sinh mọi thứ của bản thân, tất cả chuyện trước đây bị thời gian phủ một lớp bụi được phơi bày trần trụi.

Thậm chí có tòa báo chí tung tin rằng năm năm trước Thẩm Sơ rời đi, trên thực tế là giúp đỡ Cố Bắc Thần trở lại Đế Hoàng.

https://thuviensach.vn

Nếu quả thật như thế, có lẽ nào Cố Bắc Thần vì Thẩm Sơ mà bỏ qua việc thu mua JK?

Trong khi mọi người tam sao thất bản thật giả lẫn lộn thì nam chính của tin đồn - Cố Bắc Thần vì chuyện xảy ra ngoài ý muốn đã leo lên máy bay đi đến nước Mỹ...

Bầu trời mây đen đông nghịt, cảm giác như muốn rớt xuống vậy.

Vừa lúc thời gian bên Lạc Thành vừa sáng, Cố Bắc Thần xử lý xong xuôi công việc bên Mỹ vội vã leo lên máy bay một mạch về Lạc Thành.

Mùa đông năm nay có vẻ lạnh hơn bình thường...

***

“Tít, tít, tít.”

Tiếng thiết bị đo nhịp tim vang đều đều làm tâm trạng người nghe không khỏi nặng nề. Giản Mạt nằm gục trên giường bệnh của mẹ Giản, sắc mặt có chút nhợt nhạt, bất an ngủ không sâu.

“Mẹ...mẹ ơi...đừng bỏ con... đừng bỏ con một mình...” Giản Mạt nói mớ cả người run rẩy cả đôi mắt đang nhắm chặt cũng run theo.

“Mẹ ơi!” Giản Mạt kinh hoành bừng tỉnh. Hô hấp cô dồn dập, khó khăn nuốt nước bọt xuống cuối cùng tầm mắt dời đến mẹ Giản. Thấy bà vẫn an ổn nằm đó, cô mới áp chế tâm tình hoảng loạn này.

Tình hình hiện tại của mẹ Giản sớm muộn thì... đối với người đợi chờ hai năm như Giản Mạt mà nói, quá mức tàn nhẫn!

Y tá than nhẹ một cái sau đó lặng lẽ rời khỏi, chỉ là cánh cửa khép lại còn một khẽ hở, ánh mắt thông cảm của cô ý tá liếc nhìn Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

“Bà ấy sao rồi?” chợt có giọng nam trầm ấm vang lên.

Cô y tá xoay người thấy bác sĩ Vương ở sau lưng có chút ngạc nhiên, “Bác sĩ Vương, hôm nay anh đến sớm vậy?”

“Có chút không yên tâm, nên đến sớm thôi.”

Cô ý tá nhìn cánh cửa đã đóng lại rồi khẽ hỏi anh ta, “Bác sĩ Vương, lần trước tôi có nghe đã tìm được người hiến tim cho bệnh nhân?”

Bác sĩ Vương cũng trầm mặt xuống, lần trước trợ lý ông xã nhà cô Giản đến hỗ trợ mọi chi phí phẫu thuật, tích cực đi tìm người hiến tặng... Xác thực tìm được và chờ thời cơ tốt để tiến hành phẫu thuật.

Đáng tiếc...

Tình hình của bà Giản hiện giờ, dù có phẫu thuật thay tim đi chăng nữa cũg vô ích!

Hiện tại bệnh tình của bà Giản có chút đặc thù, quả thận của bà ấy bắt đầu chuyển biến xấu đi, không thể dùng thuốc và nhân lực có thể khống chế.

Sự thật nói thẳng ra là – bà Giản... chính là đang chờ tử vong đến.

Khuya ngày hôm trước đến tối ngày hôm qua, bà Giản đã vào phòng cấp cứu ba lần... Số lần vào phòng cấp cứu càng nhiều.

Nếu không phải vì sự cố chấp của Giản Mạt, anh cũng sẽ không chọn cách kéo hơi tàn được ngày nào hay ngày đó... Hai năm qua quả thật không dễ dàng gì cho cô gái trẻ này.

Bác sĩ Vương về phòng làm việc gọi cho Tiêu Cảnh báo bệnh tình của bà Giản nhưng bên kia báo không có tín hiệu.

https://thuviensach.vn

***

Trên máy bay.

Tiêu Cảnh đang cùng với Cố Bắc Thần xử lý chuyện tập đoàn JK.

“Thần thiếu, nếu không có xảy ra đột ngột gì trong tối đa hai ngày, JK sẽ xong đời.” Tiêu Cảng hưng phấn nhưng khó mà nén sự mệt mỏi hằn trong đôi mắt kia.

Một tuần nay anh không ngủ một ngày nào quá bốn tiếng đồng hồ, iron man còn không có chịu nổi áp lực như vậy...

Cố Bắc Thần nhắm mắt dưỡng ‘nhan’ dù có mệt nỏi cũng không biểu hiện quá nhiều.

Hắn nhớ con mèo nhỏ ở nhà rồi...

Sâu trong đáy mắt hắn khó nén ý cười.

Đột nhiên hắn mở mắt nhìn Tiêu Cảnh hỏi một câu không liên quan, “Cậu thấy sao nếu tôi và Giản Mạt bắt đầu lại sẽ không có vấn đề gì chứ?” hắn lấy mu bàn tay chống má, “Lúc bắt đầu hình như lợi ích hóa...”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Xét Nghiệm Máu, Đưa Đến Phụ Khoa

Edit: Cố Tư Yên

Tiêu Cảnh nhìn bộ dáng của Cố Bắc Thần, khóe miệng không khống chế được trở nên co quắp, sau đó hỏi một câu không đầu không đuôi: "Thần thiếu, ngài năm nay bao nhiêu tuổi vậy?"

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhưng vẫn vô thức nói: "Hai mươi tám..."

Khóe miệng Tiêu Cảnh cong lên nụ cười vô cùng giả, "Thần thiếu, tôi còn tưởng rằng năm nay ngài mới có mười tám tuổi thôi?"

"Có ý gì?" Cố Bắc Thần ngưng mắt nhìn Tiêu Cảnh.

Vẻ mặt Tiêu Cảnh vô tội, "Vì quá trẻ..." Hắn nói có vẻ lạ lùng lắm, "Vừa rồi bộ dáng căng thẳng của anh, đâu giống với lúc còn ở bên nước Mỹ, đem mấy hạng mục của Mỹ vượt lên trước mấy tỷ đô la để giành lấy vị trí tổng giám đốc Đế Hoàng?"

"..." Vẻ mặt kanhj lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần có vẻ lo lắng rậm rạp, bị chính trợ lý của mình nói móc không kiêng nể gì như vậy, dựa theo lời nói của Giản Mạt... Đó chính là hắn cũng đã say rồi?

Cố Bắc Thần ngồi thẳng dậy, cầm văn kiện của JK, tiếp tục nhìn, hắn cảm thấy mình đi nói chuyện cùng với một người chưa từng trải qua tình yêu, dự đoán Tiêu Cảnh chắc chắn vẫn còn là xử nam, đàm luận chuyện tình cảm với tên đó, sách lược của tên đó đưa ra nhất định sẽ thất bại.

https://thuviensach.vn

Thấy Cố Bắc Thần có chút buồn bã, Tiêu Cảnh nhếch miệng cười lấy lòng rồi nói: "Thần thiếu, nếu như anh quả thật muốn cùng với Giản tiểu thư tính toán tiến xa hơn thì tôi có một đề nghị..."

Cố Bắc Thần không để ý tới Tiêu Cảnh, thân thể vẫn yên tĩnh.

Tiêu Cảnh bĩu môi, oán thầm Cố Bắc Thần, sau đó mới lên tiếng: "Một người phụ nữ, cuộc sống sau này rất quan tronhj với họ... Anh hoàn toàn có thể cầu hôn Giản tiểu thư? Lãng mạn, xa hoa... Chậc chậc, tôi dám cam đoan, nhất định Giản tiểu thư sẽ cảm động, sau đó quả thực sẽ khăng khăng một mực theo anh."

"Cậu cho rằng Giản Mạt sẽ đồng ý?" Cố Bắc Thần nhíu mày hỏi.

Tiêu Cảnh thấy Cố Bắc Thần để ý tới hắn, vội vàng nghiêm trang nói: "Giản tiểu thư thích tiền, Thần thiếu anh chính là một ông trùm có khí chất... Trực tiếp dùng tiền xếp thành hoa, rải đầy trên đất... Dùng kim cương to như trứng bồ câu, sau đó cầu hôn một cách công khai... Chậc chậc, bảo đảm sẽ được!"

Gần đây bởi vì Tiêu Cảnh muốn tiêu trừ chuyện Giản Mạt "sao chép", cho nên cũng lên mạng nhiều hơn, học được một số từ thường dùng trên mạng.

Nhất là khi hắn nhìn thấy có hai minh tinh dùng hai trăm triệu xếp thành hoa để làm một hôn lễ, hắn đột nhiên cảm thán... Nếu như, Thần thiếu cũng dùng hai trăm triệu làm tiêu phí cầu hôn như vậy, hắn không tin Giản Mạt không cảm động.

Cố Bắc Thần nghe Tiêu Cảnh thiên mã hành không* nói, đôi mắt thâm thúy sắc bén của hắn khẽ nâng lên, Cố Bắc Thần đột nhiên nói: "Cậu thấy, tôi trực tiếp dùng thẻ đen của các ngân hàng lớn xếp lại thành chữ marryme thì thế nào?"

https://thuviensach.vn

(*) Thiên mã hành không: Thiên mã lao nhanh đến chóng mặt, như bay trên không trung, cũng giống như khí thế hào sảng của văn chương không theo một khuôn khổ nào, tự nhiên trôi chảy khác hẳn với loại tư duy lộn xộn tầm thường. Ngụ ý nói tới khí thế hào sảng của thơ ca. Người thông tuệ ngôn hành biến hóa vượt xa so với tiêu chuẩn của đa số người, tựa như thiên mã hành không nhanh đến bất phà m.

Tiêu Cảnh vừa nghe xong, lập tức dơ ngón tay cái lên, "Thần thiếu... Cao nhân!"

"Ngu ngốc!" Cố Bắc Thần lạnh lùng hừ lạnh, quyết định không để ý tới Tiêu Cảnh.

Giản Mạt thích tiền, thế nhưng, cô chưa bao giờ muốn dùng tiền không phải của mình...

Lần đó đưa cho cô thẻ phụ thuộc, cô chỉ cầm năm mươi vạn mà cô muốn, sau đó hơn một phân tiền cô cũng không động tới.

Có lẽ, từ khi bắt đầu hắn đã sai rồi... Mà biểu hiện bên ngoài của Giản Mạt cũng không khiến cho hắn có suy nghĩ sâu xa quá.

Tuy nhiên... Lúc bắt đầu, bọn họ chỉ là lợi ích quan hệ, nhưng vẫn có thể cải thiện.

Ừm, Tiêu Cảnh nói hắn cầu hôn cũng không phải sai... Lần trước Hướng Nam cầu hôn Tiểu Tiểu, rõ ràng cô rất hâm mộ.

Sau khi chuyện JK được làm rõ, hắn hắn là nên cho cô một thân phận, mà thân phận đó không liên quan đến lợi ích...

"Tình huống mẹ Giản Mạt hiện tại thế nào rồi?" Cố Bắc Thần đột nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh sửng sốt, sau đó trả lời: "Khoảng thời gian trước bác sĩ Vương đã liên lạc cho tôi, nói đã có trái tim thích hợp, thế nhưng thân thể Giản phu nhân bây giờ không thích hợp để phẫu thuật."

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Sau khi xong việc, cậu đi tìm hiểu chuyện này một chút..."

"Được!" Tiêu Cảnh trả lời.

Thế nhưng, lúc này hai người bọn họ ai cũng không nghĩ đến, sắp đến xảy ra rất nhiều chuyện, bọn họ không kịp xử lý, cho nên sau này đã trở thành một đám mây đen.

Ở Lạc Thành, tuyết rơi rất dày, từ các hạt tuyết nhỏ, dần dần trở thành một mảnh tuyết lớn... Rơi xuống thành từng lớp.

"Mau lên, sắp xếp phòng phẫu thuật..." Bác sĩ Vương vừa kiểm tra cho Tô Mặc, vừa vội vàng nói với y tá.

Tiếng bước chân của y tá tới tới lui lui, thanh âm dồn dập rơi vào trong tai Giản Mạt, giống như thanh đao bức tử khiến cô như bị lăng trì*.

(*) Lăng trì: dùng cực hình để hành hạ.

Giản Mạt đứng ở nơi đó nhìn Tô Mặc, thanh âm của thiết bị nhịp tim vang lên bên tai đã có chút chói tai... Thanh âm của máy điện giật vang lên từng đợt, đập vào trái tim của cô... Đau quá!

"A..." Giản Mạt đột nhiên ôm bụng, kêu lên đau đớn, ở chỗ đó giống như bị ai đó kéo gân ra, khiến cô cúi gập người xuống.

Không có người nào phát hiện Giản Mạt không thoải mái, bác sĩ Vương kích điện cho nhịp tim Tô Mặc đập lại, sau đó cũng y tá đẩy giường bệnh chạy vào phòng phẫu thuật...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhẫn nhịn bụng dưới đang đau đớn, cắn răng đi theo, tuy nhiên chỉ đi được vài bước, sắc mặt cô đã tái nhợt như tờ giấy, trán cũng rịn ra một tầng mỏng mồ hôi lạnh.

Tiếng "loảng xoảng" vang lên, đèn phòng phẫu thuật sáng lên.

Giản Mạt tựa ở trên tường, tay vịn bụng dưới, ra sức cắn môi...

Cô không thể ngã xuống, cô không thể ngã xuống... Cô không thể ngã xuống!

Giản Mạt nhắc nhở chính mình từng lần một, dường như, chỉ có làm như vậy mới khiến cảm giác giày vò ở bụng dưới dịu đi một chút?

"Mạt Mạt?"

Có thanh âm êm ái vang lên bên cạnh, Giản Mạt nghiêng đầu nhìn, thấy Tô Quân Ly.

Bởi vì lần trước đụng mặt Tô Quân Ly một lần ngay trong bệnh viện, lần này hai người cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Tô Quân Ly đi nhanh tới, sắc mặt nặng nề liếc nhìn đèn phòng phẫu thuật đã sáng, mới hỏi: "Là bác gái sao?"

Giản Mạt mím chặt môi, gật gật đầu.

Tô Quân Ly lập tức nhíu mày, "Yên tâm đi, bác gái nhất định sẽ không có chuyện gì..."

Khóe miệng Giản Mạt cong lên cay đắng, cô không muốn đối mặt, thế nhưng, cô lại biết rõ... kết quả!

Môi, mím lại càng chặt.

https://thuviensach.vn

Tay Giản Mạt cũng không tự chủ được bắt đầu nắm chặt, móng tay khảm vào lòng bàn tay cũng không biết đau, mãi đến khi lòng bàn tay tràn ra chất lỏng màu đỏ tươi...

Tô Quân Ly lập tức co chặt đôi lông mày, kéo tay Giản Mạt qua, định vặn bung bàn tay đang nắm chặt của cô, "Mạt Mạt, buông tay!"

"Hả?" Giản Mạt ngẩn ngơ nhìn về phía tay mình, thế nhưng, tay vẫn không buông ra.

Tô Quân Ly nhíu mày, đem ngón tay Giản Mạt vặn bung ra, thấy cô lại muốn nắm chặt lại, lập tức đem tay anh đan vào trong tay cô...

Cảm giác đau nhói truyền đến, thế nhưng, Tô Quân Ly lại không mảy may nhíu mày... Loại đau đớn này rơi vào người của anh cũng không sao cả!

Thời gian, trôi đi từng chút một, Giản Mạt dần dần nhịn không được, mồ hôi lạnh trên trán rịn ra càng ngày càng nhiều.

Tô Quân Ly lo lắng cho thân thể của Giản Mạt, lo lắng nói: "Mạt Mạt, em ngồi xuống trước được không... hửm?"

Lúc này, Giản Mạt đã hoàn toàn mất đi ý thức, thân thể cô khẽ run, bụng dưới truyền đến cảm giác đau đớn thống khổ khiến cô lại cúi gập người xuống.

Mày Tô Quân Ly nhíu càng chặt hơn, vừa lúc có y tá đi qua, anh vội vàng gọi lại: "Xin chào, có thể phiền phức cô gọi bác sĩ tới đây một chút hay không... Cô ấy không thoải mái."

Y tá biết Giản Mạt là con gái của Tô Mặc, thấy sắc mặt cô tái nhợt, vội vàng gật đầu đi tìm một nữ bác sĩ qua đây.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bị Tô Quân Ly khuyên ngồi ở trên ghế, bác sĩ muốn kiểm tra cho cô, thế nhưng, mạch suy nghĩ của cô đã trống rỗng, nói cái gì cũng không trả lời.

Bác sĩ nhìn thấy cô vẫn bưng bụng của mình, không khỏi nhíu mày, nhìn xong nói với Tô Quân Ly: "Cô ấy cứ như vậy cũng không thể kiểm tra được, để tôi nói y tá qua lấy máu của cô ấy rồi đi xét nhiệm, được chứ?"

Tô Quân Ly gật đầu.

Rất nhanh đã có y tá qua đây lấy máu, sau đó rời đi cùng bác sĩ.

"Bác sĩ Hà, xét nghiệm khoa nào đây?" Y tá hỏi.

Hà Dĩ Ninh mở miệng: "Đưa đến phụ khoa kiểm tra xem có phải có thai hay không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Tuyệt Cảnh Và Hi Vọng

Edit: Cố Tư Yên

Thời gian, dần dần trở về.

Bên ngoài tuyết rơi càng lúc càng lớn, từ sáng đến tối, trên mặt đất đã rơi xuống một tầng tuyết thật dày.

Sắc mặt Giản Mạt càng ngày càng trắng, Tô Quân Ly lo lắng cô sẽ chịu không được, cho nên đã tìm một phòng bệnh VIP để cô nghỉ ngơi, rồi lại gọi điện thoại cho Lộ Hàm Đình, nói bà nhờ chị Hoa chuẩn bị một chút thức ăn rồi đưa đến tầng lầu của khoa phẫu thuật tim mạch.

Lộ Hàm Đình nghe thấy con trai vẫn còn đang ở bệnh viện, không khỏi trở nên hiếu kỳ... Để chị Hoa đi chuẩn bị ăn, chính mình cũng thay quần áo đi đến tầng phẫu thuật trước.

Ở phía xa, liền thấy Tô Quân Ly đang ôm một người con gái, nhìn qua mặc dù có vài điểm tiều tụy, nhưng bà vừa nhìn đứa trẻ kia liền thấy rất trắng trẻo nõn nà, rất xinh đẹp, bà không khỏi hé miệng cười cười, trong mắt lộ ra một tia ái muội.

Tiến đến gần, liếc nhìn phòng phẫu thuật, Lộ Hàm Đình mới hỏi: "Là bệnh tim sao?"

Tô Quân Ly ngẩng đầu, "Mẹ? Sao mẹ lại xuống đây?" Nói xong, anh liếc nhìn Giản Mạt, cô đã duy trì bộ dáng ngây dại này rất lâu rồi.

https://thuviensach.vn

"Mẹ đến xem chuyện gì đang xảy ra..." Lộ Hàm Đình nhìn bộ dáng của Giản Mạt, có chút đau lòng, "Đi vào lâu rồi sao?"

Tô Quân Ly gật đầu, "Khi mẹ xuống đã tiến vào rồi."

Anh thỉnh thoảng sẽ đến bệnh viện trò chuyện với mẹ... Từ lần trước ở bệnh viện biết mẹ của Giản Mạt cũng ở đây, sau đó chỉ cần anh tới đây, đều sẽ nhân tiện đến xem Tô Mặc.

Thế nhưng, anh không nghĩ tới ngày hôm nay qua đây lại gặp phải tình huống như vậy.

Chị Hoa chuẩn bị xong canh gà dinh dưỡng liền nhanh chóng đưa qua đây, tình hình lúc này để Giản Mạt ăn cơm hiển nhiên sẽ không được, uống chút canh gà, vừa bổ sung nước, vừa có dinh dưỡng.

Giản Mạt nghe thanh âm thầm thì mềm mại của Tô Quân Ly bên tai, máy móc uống một chén canh gà, rõ ràng là đồ ngon, thế nhưng... Khi vào trong miệng lại không có một chút vị nào.

Đút cho đến khi thấy cô không còn muốn uống nữa, Tô Quân Ly mới dùng chén của cô, cũng uống một chén.

Lộ Hàm Đình vừa thấy, liếc nhìn chị Hoa, hai người nhìn nhau... Bọn họ đều biết, Tô Quân Ly có bệnh sạch sẽ, đồ người khác đã dùng qua anh sẽ cảm thấy rất mất vệ sinh, tuyệt đối sẽ không dùng.

Chị Hoa và Lộ Hàm Đình cùng cười thâm ý, sau đó hai người thu dọn rồi đi lên lầu.

Ngay khi hai người rời đi chưa được mấy phút, đúng lúc đó có một tiếng "loảng xoảng" truyền đến, Giản Mạt trong nháy mắt cả kinh đứng lên.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Vương cùng y tá mệt mỏi từ bên trong đi ra, hai chân Giản Mạt giống như quán chì, muốn động đậy, thế nhưng không thể đứng dậy được.

Tô Quân Ly đỡ Giản Mạt, nhìn bác sĩ Vương đang đi tới, hỏi: "Bác sĩ, bác ấy thế nào rồi?"

Bác sĩ Vương tháo khẩu trang xuống, sắc mặt nặng nề nhìn Giản Mạt...

Còn nhớ hai năm trước, khi ông lần đầu tiên nhìn thấy Giản Mạt ở bệnh viện... Khi đó, cô ôm thi thể của ba cô, khóc đến mức tê tâm liệt phế*.

(*) Tê tâm liệt phế: đau khổ tột cùng.

Tâm tình, trong nháy mắt như rơi vào đáy cốc.

"Vương... bác sĩ Vương..." Giản Mạt nỗ lực khiến cho mình bình tĩnh, thế nhưng, thanh âm phát ra lại rất run rẩy, "Mẹ con... Mẹ của con..." Cô nỗ lực nuốt nước bọt, "Mẹ, mẹ... Mẹ thế nào rồi?"

Bác sĩ Vương khổ sở nhìn Giản Mạt, âm thầm cắn răng, rốt cuộc nói: "Tiểu Giản, xin lỗi... Chúng tôi đã cố hết sức..."

Lông mi Giản Mạt bắt đầu không ngừng run rẩy, hai năm trước cô đã bắt đầu kháng cự câu nói này, nhưng lần này lại nghe thấy.

Hô hấp của cô đã bắt đầu hỗn loạn, thậm chí bắt đầu gấp gáp...

Tô Quân Ly nặng nề, lo lắng nhìn Giản Mạt, "Mạt Mạt..."

"Không, sẽ không... Tại sao có thể như vậy?" Giản Mạt không ngừng nhắm mở mắt, chống cự lắc đầu, "Sẽ không... Rõ ràng nói đã tìm được một trái tim thích hợp rồi, rõ ràng nói mẹ có thể qua khỏi... Vì sao, vì sao... Vì sao lại như vậy?"

Một tiếng cuối cùng, Giản Mạt là hướng về phía bác sĩ Vương gào lên.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Vương khổ sở nhìn Giản Mạt, muốn khuyên giải an ủi mấy câu, thế nhưng, ông thân là bác sĩ... Lúc này trừ việc có thể báo cáo tin tức tử vong của Tô Mặc cho cô, những việc khác, ông cũng không còn cách nào làm được.

Y tá nhìn bộ dáng sắp sụp đổ của Giản Mạt, đầu mũi cũng bắt đầu chua xót...

Cô mới hai mươi ba tuổi, đang ở tuổi đẹp nhất, nhưng hai năm trước, cô mất đi người ba, bây giờ lại mất mẹ... Ông trời đối xử với cô ấy tại sao lại tàn nhẫn như vậy?

Hà Dĩ Ninh cầm báo cáo xét nghiệm máu, đứng ở thang máy trước mặt, nhìn bộ dạng suy sụp của Giản Mạt, vẻ mặt nặng nề.

"Mẹ sẽ không rơi xa tôi, sẽ không rời bỏ tôi..." Giản Mạt lắc đầu, nước mắt không khống chế được mãnh liệt rơi xuống, "Ông gạt tôi, ông gạt tôi... Ông..."

Một tiếng cuối cùng, Giản Mạt còn chưa kêu lên, chỉ cảm thấy hai mắt tối sầm lại, cả người trong nháy mắt xụi lơ ngã xuống...

"Mạt Mạt, Mạt Mạt --" Tô Quân Ly nhanh tay đỡ thân thể mềm nhũn của Giản Mạt, ngồi xuống bế cô lên, nhanh chóng chạy đến phòng kiểm tra.

Hà Dĩ Ninh vội vàng đi theo, sau đó đi vào phòng kiểm tra.

"Con đi ra ngoài trước đi..." Hà Dĩ Ninh cầm lấy bao tay mang vào, đồng thời nói với Tô Quân Ly, sau đó phân phó y tá, nói, "Kêu bác sĩ Tống tới đây một chút."

Y tá đáp một tiếng, vội vàng đi gọi điện thoại cho bác sĩ Tống.

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Tống tới rất nhanh, lúc cô tới, Hà Dĩ Ninh đã kiểm tra sơ qua cho Giản Mạt, sau đó nói với cô: "Con bé đã mang thai được năm tuần rưỡi rồi, cô xem có ảnh hưởng đến thai nhi hay không?"

Bác sĩ Tống nghe xong, gật đầu, kéo thiết bị siêu âm qua, sau đó làm kiểm tra cho Giản Mạt...

Sau khi kiểm tra một cách cẩn thận xong, cô mới lên tiếng: "Phụ nữ mang thai thay đổi tâm trạng quá nhiều, có hiện tượng sẩy nhẹ."

Hà Dĩ Ninh khẽ nhíu mày, lập tức nói: "Cô xử lý trước đi, tôi xuống dưới thông báo với người nhà." Dứt lời, bà đã đi ra ngoài, nói tình huống hiện tại của Giản Mạt cho Tô Quân Ly biết.

Tô Quân Ly sau khi nghe xong liền mở to hai mắt nhìn, anh không nghĩ đến, đứa bé này lại có vào giờ khắc này...

"Con không thể thay cô ấy quyết định," Tô Quân Ly nghiêm túc nói, "Thế nhưng, con hi vọng lúc này, mẹ hãy cố gắng bảo vệ đứa nhỏ... Chi phí không cần quan tâm."

Hà Dĩ Ninh gật đầu, lập tức xoay người trở về phòng kiểm tra.

Tô Quân Ly nhìn vào màn cửa kéo, đáy mắt có một tia cảm xúc phức tạp... Một sinh mệnh mất đi, một sinh mệnh lại đến... Ông trời đang an ủi Mạt Mạt sao?

Thế nhưng, cô và Cố Bắc Thần có thể tiếp tục không?

Cố Bắc Thần vừa hạ máy bay, Tô San lái xe tới đón.

"Phía JK bên kia đã phản kích." Sắc mặt Tô San trở nên nặng nề, nói, "Chuyện bên nước Mỹ, tôi nghi ngờ chính bọn họ đang giở trò quỷ..."

https://thuviensach.vn

"Đáng tiếc, bọn họ không nghĩ đến Thần thiếu lại xử lý nhanh như vậy!" Tiêu Cảnh cười lạnh một tiếng, "Ngày mai thu mua, tất nhiên vẫn tiến hành đúng hạn."

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ cụp mắt mở điện thoại di động ra... Có tin nhắn, nội dung là nhắc nhở hắn có một cuộc điện thoại chưa nhận, một tin duy nhất nhưng không phải của Giản Mạt.

Có chút thất vọng...

Đáy mắt trầm xuống, ngón tay thon dài của Cố Bắc Thần lướt tự do ở trên màn hình, một tin nhắn ngắn gửi đến cho Giản Mạt, vang lên trong phòng bệnh của Tô Mặc, di động còn đang ở trong túi...

G tiên sinh: Xử lý xong chuyện của mình đi, anh có lời muốn nói với em! Nhớ ăn cơm!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Thu Mua Jk, Thẩm Sơ Xuất Hiện!

Editor: NamCungTuUyen

Không gian ở trong phòng bệnh yên tĩnh đến mức chỉ còn nghe thấy tiếng hít thở vang lên, Tô Quân Ly cầm chiếc khăn mặt ấm nhẹ nhàng lau chùi vầng trán rịn đầy mồ hôi của Giản Mạt, đáy mắt lộ ra sự thương tiếc.

"Không muốn... Mẹ... Đừng rời bỏ con..." Giản Mạt đang nằm ngủ, thường xuyên truyền đến thanh âm nói mớ, lộ ra bi ai.

Gương mặt anh tuấn của Tô Quân Ly càng lúc càng nặng nề, bàn tay anh nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay của Giản Mạt áp vào trong lòng, anh nhẹ nhàng nói: "Mạt Mạt, sống chết chính là vấn đề khiến chúng ta trở nên khó xử nhất... Em phải kiên cường lên, biết không?"

"Mẹ... Mẹ..." Giản Mạt khóa chặt đôi mi thanh tú, cô điên cuồng lắc đầu, đột nhiên, cô sợ hãi kêu lên một tiếng, bỗng nhiên ngồi bật dậy, "Mẹ -- "

Tô Quân Ly vội vàng đứng dậy, "Mạt Mạt?"

Giản Mạt nhìn Tô Quân Ly, thanh âm kích động hỏi: "Mẹ em đâu, mẹ em ở đâu?"

Tô Quân Ly nắm lấy vai Giản Mạt, không cho cô lộn xộn, "Mạt Mạt, bác gái đã đi rồi..."

"Không, không..." Giản Mạt gào thét thành tiếng, "Đây không phải là sự thật!"

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly bình tĩnh nhìn Giản Mạt, "Đó là thật!" Anh cắn răng nói, "Mạt Mạt, bác gái đã đi rồi, bác ấy đã rời bỏ em rồi... Nhưng bác ấy rời đi là chỉ muốn ở cùng một chỗ với bác trai, em không thể ích kỷ chỉ biết đến bản thân như vậy!"

Nghe thanh âm bình tĩnh của Tô Quân Ly vang lên, nước mắt của Giản Mạt "ào ạt" không khống chế được liền rơi xuống, "Em không muốn... Em không muốn mẹ rời bỏ em... Em không muốn..."

Cô sụp đổ tuyệt vọng, đem trán tựa ở trên vai Tô Quân Ly, một khắc kia, cô cảm thấy tất cả kiên trì của hai năm qua cô đã làm không khác gì một câu chuyện cười.

Tô Quân Ly ôm Giản Mạt, cánh tay vòng qua thân thể run rẩy của cô, thanh âm êm dịu như chậm rãi kéo một khúc đàn violin, "Tất cả đã trở thành quá khứ... Mọi chuyện, sẽ trở nên khá hơn thôi."

Ngày hôm sau, mấy ngày ủ dột này rốt cuộc cũng có ánh nắng xuyên phá những tầng mây dày đặc rơi ở trên mặt đất đầy tuyết, ánh nắng gai mắt làm cho người ta không thể mở mắt ra.

Chiếc xe quét tuyết sáng sớm cũng đã bắt đầu quét sạch những mảng tuyết đọng lại trên đường, thanh âm "phật phật" hòa cùng những âm thanh khác tạo thành một tổ hợp tạp âm, làm cho người nghe cảm thấy bực bội.

"Theo ký giả của đài báo cáo, hôm qua những tầng cao của tập đoàn Đế Hoàng tăng ca đến tận sáng sớm, định sẽ làm tốt toàn bộ những hợp đồng để có thể thu mua JK..." Radio tin tức truyền đến thanh âm của nhân viên dẫn chương trình nữ, "Từ nhân viên của Đế Hoàng có vẻ cho thấy, trận chiến dịch cuối cùng của ngày hôm nay, sẽ do tổng giám đốc của Đế Hoàng là Cố Bắc Thần tự mình ra trận..."

"Bởi Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ trước kia có quan hệ người yêu với nhau, sau khi Thẩm Sơ trở về cũng thường xuyên xuất hiện cùng với Cố Bắc

https://thuviensach.vn

Thần, và rất nhiều lần tiếp xúc thân mật, hoàn toàn không có cấm kỵ, nghiễm nhiên đây chính là tình yêu vẫn cuồng nhiệt như trước..." Một truyền thông khác báo cáo, "Mọi người suy đoán, cuối cùng hôm nay Đế Hoàng sẽ hoàn toàn thu mua JK, có thể bởi vì Thẩm Sơ mà mắc cạn kế hoạch hay không?"

"Bản tin của đài: Nhân viên JK đã đi trước Đế Hoàng... Là triệt để thu mua hay là khống chế tuyệt đối cổ phần, đều sẽ công bố hết tất cả vào ngày hôm nay!"

"..."

Các giới truyền thông sáng sớm cũng đã bắt đầu cọ rửa màng nhĩ của tất cả mọi người, bất kể là Đế Hoàng thu mua JK, hay là chuyện giữa Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ, dường như mấy ngày nay đều trở thành đề tài duy nhất được truyền thông săn đón.

Ngay thời điểm thu mua, sự việc ở giới truyền thông đang trong lúc hừng hực khí thế trước lúc tiến hành, thì Giản Mạt lại mặc một thân trang phục màu đen đứng ở nhà xác.

Tay cô run rẩy nhẹ nhàng kéo tâm vải trắng lên, cực lực ẩn nhẫn cảm xúc bi thương, cắn răng thật chặt.

Tâm tình Tô Quân Ly trở nên trầm trọng, "Đều đã liên hệ được hết rồi, anh đưa em đến bệnh viện để sắp xếp mọi thứ..." Anh nhìn khuôn mặt Tô Mặc đã bị tấm vải trắng che lấy, sau đó nói, "Mạt Mạt, hôm nay liền đưa qua sao?"

Hàng mi của Giản Mạt nhẹ nhàng run rẩy, gật gật đầu.

Tô Quân Ly nói đúng, mẹ kỳ thực đã đi rồi... Đây cũng là một loại giải thoát.

https://thuviensach.vn

Bởi vì cô cố chấp, mẹ nằm ở trên giường bệnh đã hơn hai năm, chẳng lẽ... Sau khi đi rồi cô còn muốn cho mẹ đợi ở nhà xác lạnh giá này sao?

Đơn giản là... Cô có thể tha lỗi hay không?

Cô làm không được...

Ở đây một mảnh trầm trọng lạnh giá, bên ngoài ánh nắng chói mắt, truyền thông nhiệt tình đưa tin còn nhanh hơn trận tuyết rơi...

Bên ngoài tập đoàn Đế Hoàng, truyền thông ký giả đã tập trung lại một chỗ. Khí trời rét lạnh, chờ đợi người nắm trong tay quyền lực trong thương trường mấy năm nay, một lần khiến kinh tế rung chuyển lớn.

Có một chiếc Limousine chạy qua, tất cả mọi người đều giơ máy ảnh lên bắt đầu quay chụp... Thế nhưng, phát hiện người trong xe không phải là người bọn họ đang chờ đợi, sau đó cánh nhà báo lại chán nản bắt đầu dài cổ chờ tiếp.

Cố Bắc Thần đứng trong phòng làm việc ở trước cửa sổ sát đất, nhìn trên cửa sổ có những bông hoa tuyết vừa mới đọng lại... Mực đồng dần dần trở nên u sâu không thấy đáy.

Mạc Thiếu Sâm gõ cửa đi đến, "Còn có nửa giờ nữa là ký hợp đồng..."

"Ừ." Cố Bắc Thần nhẹ nhàng trả lời.

Mạc Thiếu Sâm pha cà phê, "Đang suy nghĩ gì vậy?" Hắn hiếu kỳ liếc nhìn Cố Bắc Thần.

"Bận rộn nhiều ngày như vậy, cũng đã một ngày một đêm..." Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng nhàn nhạt mở miệng, "Mình đang suy nghĩ, buổi tối về nhà ăn cơm, có thể kêu cô ấy đi ra ngoài ăn cơm không?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm pha cà phê "Đô đô" cuồn cuộn truyền đến, Mạc Thiếu Sâm nhìn Cố Bắc Thần một lúc lâu, mới tiếp tục hỏi: "Sau đó thì sao?"

Cố Bắc Thần thu ánh mắt lại, hơi cụp mắt xuống, "Hai ngày này mình sẽ tìm một cơ hội nào đó để nói chuyện ly hôn với cô ấy..."

Mạc Thiếu Sâm lập tức nhíu mày, "Mình cứ nghĩ cậu đã động lòng với cô ấy... Hóa ra, là mình đã hiểu sai rồi!"

"Cậu không có hiểu sai..." Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nâng lên một độ cong vừa đủ, chậm rãi xoay người, "Ly hôn, chẳng qua là vì mình muốn bắt đầu một lần nữa..."

Mạc Thiếu Sâm không hiểu.

Khóe miệng Cố Bắc Thần tràn ra ý cười càng ngày càng sâu, "Sau này mình không muốn vì nhược điểm của mình mà kéo cô ấy cùng xuống theo..."

Lợi ích bắt đầu, thủy chung còn thiếu một số thứ.

Mạc Thiếu Sâm thật sâu nhìn kỹ Cố Bắc Thần, dù cho trước đây hắn và Thẩm Sơ ở cùng một chỗ, Bắc Thần chưa từng lộ ra quá nhiều biểu tình do dự như vậy.

"Trái tim của cậu quả thực đã thay đổi rồi, như vậy cậu không nên cho tiểu Sơ hi vọng nữa..." Mạc Thiếu Sâm có chút trầm mặc, lạnh lùng nói, đem cà phê rót ra hai cốc.

Cố Bắc Thần cầm lấy cốc nhấp một hớp, cà phê có chút đắng lan tràn ngấm vào đầu lưỡi, sau đó lưu lại sự tinh khiết và mùi thơm dễ chịu... Chủ yếu là rất nâng cao tinh thần!

https://thuviensach.vn

"Mình chỉ muốn biết, cô ấy hôm nay có xuất hiện hay không..." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, đôi mắt như loài chim ưng đã thâm thúy không thấy đáy.

Mười giờ kém năm phút.

Ký hợp đồng thu mua bên trong phòng họp, bất kể là JK hay là nhân viên của Đế Hoàng, trừ mấy nhân vật đứng đầu thì mọi người cũng đã đến đông đủ.

Hôm nay là vụ đàm phán cuối cùng, bất kể như thế nào, JK từ hôm nay trở đi, lịch sử đều đã thay đổi... Mà mục đích của Đế Hoàng, lại là thu mua toàn bộ.

Kim giây "tích tắc tích tắc" chuyển động vang lên, theo thời gian sắp đến, trái tim của tất cả mọi người đều giống như sắp ngừng đập.

Còn hai phút nữa là đúng mười giờ, đối phương là Đế Hoàng, cũng là người thu mua, Cố Bắc Thần đã mang theo Mạc Thiếu Sâm bước vào phòng họp...

Hắn dừng lại đứng ở vị trí đầu não, bộ tây trang được cắt may thủ công mặc lên người hắn khiến cho từng đường nét cường tráng vĩ đại lộ ra một cách sắc bén.

"Cộc, cộc, cộc..."

Bên ngoài phòng họp, truyền đến thanh âm của đôi giày cao gót gõ nhẹ trên mặt đất, một chút một chút, lộ ra sự cao ngạo.

Cửa phòng họp lại lần nữa bị mở ra, có mấy người đi đến...

Cố Bắc Thần không nhìn, môi mỏng chỉ dần dần nâng lên tạo thành một nụ cười lạnh nhạt... Một đô cung như vậy, lộ ra sự lạnh lùng cùng thất

https://thuviensach.vn

vọng.

Lúc Mạc Thiếu Sâm nhìn thấy Thẩm Sơ đứng ở nơi đó, lập tức, trong mắt lộ ra tia hoảng sợ.

Cố Bắc Thần ngẩng đầu, mực đồng đen láy khẽ nâng lên cùng chống lại ánh mắt của Thẩm Sơ... Nét lạnh lùng nghiêm nghị như hắc điêu trên khuôn mặt lãnh đạm như vậy, cũng không bởi vì sự xuất hiện của Thẩm Sơ mà có chút biến hóa.

Thẩm Sơ cùng Cố Bắc Thần đứng đối diện nhau, sự lạnh lùng của hắn làm cho cô không tự chủ được hơi mấp máy môi... Đáy mắt dần dần tràn ra tia áy náy nhìn hắn.

"Hiện tại..." Cố Bắc Thần khẽ mở môi mỏng, thanh âm bình tĩnh không có bất kỳ cảm xúc nào, "Nên gọi cô một tiếng... Thẩm tổng?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Kế Trong Kế, Theo Cô Trở Về Cũng Chính Là Một Ván Cờ

Edit: An Triệu

Trong lòng Thẩm Sơ bỗng nhiên chấn động, cô không dám nhìn thẳng vào mắt Cố Bắc Thần…

Thiết kế hội sở Đế Hoàng ngày đó được đưa ra ánh sáng, quan hệ của cô cùng Cố Bắc Thần đã được cải thiện… Cô hiểu rõ, sau ngày hôm nay, mọi thứ sẽ quay về lúc ban đầu.

Thế nhưng, cô không còn lựa chọn nào khác!

Từ khi cô sinh ra, liền quyết định phải tranh đoạt… Quyết định khiến Thẩm gia công nhận cô, công nhận mẹ cô!

Thẩm Sơ cắn môi dưới, âm thầm hít vào một hơi nói: “Tôi là cổ đông của JK…” Cô nắm chặt tay, “Cố tổng gọi tôi như vậy quả thật không có sai.”

Cố Bắc Thần cười, vành môi mỏng nhẹ nhàng dương lên một nụ cười nhạt… Chỉ là, nụ cười không có chút độ ấm, cứng ngắc chưa từng mở ra.

Hội nghị bắt đầu, tuy nhiên chỉ là hai bên luật sư đấu khẩu như cũ.

Cố Bắc Thần từ lúc hội nghị bắt đầu liền không nói một lời, thậm chí, cụp mắt không nhìn lấy một người.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, ngón tay thon dài nhẹ nhàng gõ mặt bàn, một chút lại một chút, rơi vào trong lòng của nhân viên JK, lộ ra sự quyết đoán cùng áp bách.

Thẩm Sơ không phải lần đầu tiên nhìn Cố Bắc Thần như vậy… Năm năm trước, thời điểm hắn quyết định muốn thay thế Cố Mặc Nguyên, có một lần, hắn cũng như thế này. Từ đầu tới cuối khóe miệng luôn cười, rất nhạt, lại lộ ra sự băng giá làm trái tim người khác áp lực.

Hai bên không ngừng đàm phán, nhưng hiển nhiên, Mạc Thiếu Sâm hướng dẫn đoàn luật sư của Đế Hoàng, cùng tổng giám đốc Đế Hoàng có tài lãnh đạo giỏi, có khuynh hướng thắng lợi nhiều hơn.

Thẩm Sơ thu hồi tầm mắt nhìn gương mặt của Cố Bắc Thần rời qua trên người Mạc Thiếu Sâm, hắn vừa lúc cũng đang nhìn cô, đáy mắt có chút phức tạp.

Tay cầm bút của Thẩm Sơ nắm thật chặt, đáy mắt không thể tránh được…

Lúc hai bên bước vào giai đoạn gay cấn nhất, Thẩm Sơ đột nhiên mở miệng: “Từ từ!”

Tầm mắt mọi người nhìn về phía cô, thậm chí, Cố Bắc Thần vẫn luôn rũ mắt cũng ngước lên nhìn về phía cô…

Tầm mắt hắn giống như mặt biển tĩnh lặng, không chút gợn sóng. Chỉ là, chỗ sâu trong đáy mắt, đã cuộn trào mãnh liệt.

Thẩm Sơ ở một bên bảo thư ký đem một phần tư liệu ra, lại nắm chặt tay, mới nói: “Đây là một phần tư liệu Đế Hoàng đang trong quá trình tiến hành thu mua JK, căn cứ vào quy định, Đế Hoàng căn bản đã mất đi điều kiện thu mua!”

https://thuviensach.vn

Tầm mắt Mạc Thiếu Sâm trở nên sắc bén, vào giờ khắc này, hắn dường như chưa từng quen biết người phụ nữ ngồi đối diện hắn lúc này…Cô vậy mà dùng sự tín nhiệm của hắn, ngang nhiên ăn cắp tư liệu gốc trong tay hắn?

Thẩm Sơ không dám nhìn vào mắt Mạc Thiếu Sâm, lúc này nghiễm nhiên đã đâm lao thì phải theo lao, “Tôi tin tưởng, đoàn luật sư Đế Hoàng hắn là rất rõ ràng, nếu để phần tư liệu này bị truyền đi, chẳng những các người mất tư cách thu mua, còn có khả năng sẽ phải thừa nhận ảnh hưởng trái chiều …”

Dứt lời, cô âm thầm cắn răng nhìn về phía Cố Bắc Thần, “Cố tổng,” cô dừng lại, “Tôi nghĩ… Anh hắn là rất rõ ràng.” Nói xong, cô đã đem tư liệu đẩy về phía hắn.

Cố Bắc Thần không động, chỉ ngừng gõ ngón tay, môi mỏng nhẹ cười cũng thuận theo sâu hơn một chút, “Tôi vẫn luôn suy nghĩ… Hôm nay em có thể ra mặt hay không.”

Thẩm Sơ khẽ nhíu mày, bị tầm mắt hờ hững của Cố Bắc Thần nhìn đến không chỗ nào che giấu.

Cố Bắc Thần thất vọng nhìn Thẩm Sơ, ngay sau đó rũ mắt lấy tư liệu qua tùy tay lật ra, tất cả hành động đều tùy tiện ngông cuồng mà tà mị không để ý chút nào đến tư liệu.

“Tôi muốn, chỉ có hai loại kết quả…” Cố Bắc Thần trầm tĩnh mở miệng, “Hoặc là đạt được, hoặc là hủy diệt!” Hắn đóng tư liệu lại nhìn về phía Thẩm Sơ, “Tiểu Sơ, em cảm thấy… Tôi đối với JK là loại nào?”

Tâm Thẩm Sơ tâm bỗng nhiên “Lộp bộp”, không biết vì sao, rõ ràng là một vũ khí đặc biệt có lợi, đột nhiên cô cảm thấy đây là một phần lợi ích đáng bị chế giễu.Thư ký đột nhiên nhận được một tin nhắn, sau khi xem xong, trên mặt tức khắc trở nên hoảng sợ…

https://thuviensach.vn

Cô không thể tin nhìn về phía Cố Bắc Thần, rồi mới vội vàng ghé vào nói nhỏ ở bên tai Thẩm Sơ nói: “Đế Hoàng thu mua 69% cổ phần của JK, hiện tại có toàn quyền khống chế cổ phần của JK.”

Thẩm Sơ vừa nghe, nháy mắt kinh ngạc không kềm chế được nhìn về phía thư ký, thật lâu không thể nói chuyện…

“Từ đầu tới cuối, tôi không nghĩ tới muốn thu mua toàn bộ JK…” Thanh âm Cố Bắc Thần đúng lúc truyền đến, “Chiến lược Đế Hoàng lần này nhằm vào JK chủ yếu là để khống chế toàn bộ cổ phần. Các người nhìn thấy, thậm chí người ngoài nhìn thấy… Đều là ngụy trang!”

Hắn nói như vậy, sắc mặt mọi người trong JK đều trở nên hoảng sợ…

Bởi vì tất cả mọi người cho rằng Đế Hoàng muốn thu mua toàn bộ JK, tất cả sức lực đều dùng trên phương diện này, thế nhưng hắn lại âm thầm đem cổ phần cùng một ít cổ phần của thành viên hội đồng quản trị lấy về trong tay.

Việc này lộ ra, hiển nhiên đã không còn ý nghĩa gì … Thậm chí, thành cười chế nhạo một loại thủ đoạn của JK.

Trong phòng họp, trừ bỏ Cố Bắc Thần cùng Thẩm Sơ, mọi người đều lục đục đi ra ngoài…

Mạc Thiếu Sâm vừa ra đến cửa, tầm mắt phức tạp dừng ở trên người Thẩm Sơ.

Lúc đầu ngay khi cô lấy ra phần tư liệu này, hắn cũng oán trách Bắc Thần, dù cho tất cả việc cô làm đều không đúng… Hắn cũng không nên lợi dụng cô!

Có đúng không?

https://thuviensach.vn

Mạc Thiếu Sâm tâm tình phức tạp mà nặng nề, khóe miệng cười tự giễu ra khỏi phòng họp.

Tiêu Cảnh đóng lại cửa phòng họp, liền chờ ở bên ngoài, rũ mắt, khóe miệng cười lạnh lùng chế giễu.

Trong phòng họp, một mảnh trầm mặc.

Qua rất lâu, mãi đến khi thời gian như muốn dừng lại, Thẩm Sơ phảng phất cắn răng nói: "Hôm nay từ đầu tới cuối chính là cái bẫy…"

"Đúng!" Cố Bắc Thần không kiêng dè trả lời, "Chỉ là, anh không nghĩ người hôm nay đến, chính là em!" Mắt ưng của hắn híp lại, lộ ra thất vọng không che đậy, "Tiểu Sơ, anh cảm thấy…Nếu em còn có thể như lúc ban đầu, thật là tốt biết bao? Dù cho chúng ta không thể tiếp tục, nhưng em ở trong lòng anh vẫn lưu lại một vị trí, không tốt sao?"

"Không tốt!" Thẩm Sơ cắn răng, "Em vì anh mà rời đi, là do ba ép! Em hiện giờ vì anh mà trở về…Lại là ba ép! Ai nghĩ tới em? Như lúc ban đầu? Làm như thế nào được như lúc ban đầu?"

Cố Bắc Thần nghe Thẩm Sơ nói như vậy, đáy mắt thất vọng càng thêm nồng đậm, "Ép em?" Hắn nhẹ kêu, "Thẩm Sơ em nếu không muốn làm việc gì, ai có thể ép được em?"

Hốc mắt Thẩm Sơ đỏ lên, cô nhìn Cố Bắc Thần lộ ra ẩn nhẫn cùng kiên trì, "Hôm nay em không muốn tới… Em biết, sau khi em tới, anh sẽ đối với em thất vọng nhiều hơn. Phần tư liệu kia em không muốn cầm… Em nếu biết lấy ra thì anh cùng Thiếu Sâm sẽ nhìn em như vậy?" Cô run rẩy lông mi, đáy mắt ướt át một mảnh, "Chính là, em có thể làm gì bây giờ?"

Cô chất vấn một tiếng, thanh âm lộ ra ẩn nhẫn gào thét, "Bắc Thần, nơi này của em đau…" Cô ôm ngực, "Anh hiểu không?"

https://thuviensach.vn

“Năm năm trước rời đi vì anh, hiện giờ không muốn cùng anh trở thành đối thủ…” Cố Bắc Thần nhẹ nhàng mở miệng, làm người nghe không ra cảm xúc trong lời nói hắn, “Em vì đạt tới mục đích mà làm những thủ đoạn đó… Cũng là vì anh…”

Thẩm Sơ rưng rưng nhìn hắn, một khắc kia, phảng phất như tán đồng lời hắn nói, rồi lại không thể mở miệng.

Cố Bắc Thần cười, chẳng qua là cười nhạo… Tại đây một khắc, hắn không biết là cười nhạo chính mình, hay là cười nhạo Thẩm Sơ.

“Tiểu Sơ, nếu giờ khắc này em có thể cao ngạo một ít, không phải muốn tranh thủ thương hại hoặc là đồng tình của anh…” Cố Bắc Thần nhìn Thẩm Sơ hơi cứng mặt, chậm rãi nói ra nửa câu sau, “… Có lẽ anh sẽ áy náy.”

Thẩm Sơ trừng lớn mắt, nước mắt không kiềm chế được tràn ra, nóng bỏng lướt qua gương mặt, “Anh, anh có ý gì?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Lễ Tang Không Có Ai, Con Sẽ Sống Kiên Cường!

Edit: Cố Tư Yên

"Có ý gì sao?" Cố Bắc Thần bật cười, nhưng nụ cười tắt dần, ánh mắt sâu thẳm nhìn Thẩm Sơ, chậm rãi nói: "Em biết vì sao anh vẫn kiên nhẫn chờ em tự nói ra nguyên nhân em bỏ đi vào năm năm trước không? Là vì, anh muốn chính miệng em nói ra giao dịch giữa em và ba của em!"

Thẩm Sơ lập tức hoảng sợ!

Cố Bắc Thần tiếp tục nói: "Anh biết mục đích em quay về, anh lúc đó lại nghĩ… có phải nếu anh còn tình cảm với em, em cũng vậy, thì em sẽ không can thiệp vào việc này."

"Chỉ đáng tiếc…" Cố Bắc Thần tiếp tục nói, "Anh đối với em cũng đã không còn cảm giác, sau cùng nhận ra cũng chỉ là một tình cảm đã kết thúc. Mà em… cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ thật sự có ý định ở bên cạnh anh!" Giọng nói Cố Bắc Thần lạnh băng, "Nếu có, cũng chỉ để anh trở thành bàn đạp… để đạt được sự thành công của riêng em!"

Thẩm Sơ tức thì mở to mắt ngạc nhiên nhìn Cố Bắc Thần, tại khoảnh khắc này, cô cảm thấy thân thể cứng đờ, không thể suy nghĩ gì nữa…

"Anh đã biết tất cả?" Thẩm Sơ hỏi một cách mơ hồ.

Cố Bắc Thần nhẹ cau mày, "Đúng, anh biết… chính là sau khi em bỏ đi không lâu, anh đã biết."

https://thuviensach.vn

Thẩm Sơ cười tự giễu bản thân, lúc này cô cảm thấy bản thân mình thật đáng bị cười nhạo! “Nếu đã biết, vì sao khi em trở về anh lại đối xử với em tốt, lại chăm sóc em như vậy?” Cô vừa khóc vừa chất vấn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhíu mày, “Anh đã nói… anh cần một câu trả lời chính thức!”

Con người ai cũng có tính cố chấp. Cố Bắc Thần cũng không ngoại lệ!

Thời điểm Thẩm Sơ vừa mới trở về, quả thật anh có chút suy nghĩ, nếu như anh đối với cô còn có tình cảm, có lẽ cũng đã nhượng bộ bỏ qua vụ việc của JK… Hoặc có lẽ mọi chuyện cũng sẽ thay đổi?

Đáng tiếc, điều “nếu như” đó không tồn tại…

JK nhất định phải đoạt được, chỉ là từng bước từng bước thực hiện kế hoạch.

Mà tình cảm, không còn nghĩa là không còn…

Tình cảm của anh và Giản Mạt như một lẽ tự nhiên, cứ đến mà cả hai bên đều không cảm nhận được… Chỉ là trước đây anh không nhận ra, chỉ đến khi Thẩm Sơ trở về, tự bản thân so sánh thì đã biết được câu trả lời.

“Chỉ vì một câu trả lời chính thức, vậy mà… anh lợi dụng em?” Thẩm Sơ cười một cách thê lương. Cố Bắc Thần không nói gì, sự im lặng đã thay anh trả lời!

“Cố Bắc Thần!” Thẩm Sơ tức giận, cắn răng nói, “Anh mới chính là người thay lòng đổi dạ, cuối cùng lại đổ hết lỗi lầm lên em…” Cô gào thét chất vấn, ánh mắt oán hận nhìn Cố Bắc Thần, tức giận cầm túi xách rời khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

“RẦM” tiếng đóng cửa phòng, âm thanh của sự tức giận, phẫn nộ, kiêu ngạo của người vừa bỏ đi gây ra, nhưng thật sự trong lòng Cố Bắc Thần còn có thể quan tâm?

Chỉ là trong đáy mắt anh lộ ra thất vọng… Năm năm trước tình cảm của cô đối với anh là giả dối, năm năm vì anh trở về cũng là giả dối… Mà cô lại dùng thủ đoạn để hãm hại Mạt Nhi, điều này thì là thật!

Khoé miệng Cố Bắc Thần nở nụ cười tự giễu lạnh lùng!

Mạc Thiếu Sâm đứng ở cửa sổ trong phòng làm việc của Cố Bắc Thần, ánh mặt trời ấm áp dường như xoá tan đi sự lạnh lẽo bình thường trên người anh ta…

Nghĩ lại một khắc kia, anh ta cũng không tin Thẩm Sơ cuối cùng lại lấy phần tài liệu đó ra… Có phải thời gian có thể thay đổi tất cả? Quyền lợi, danh vọng có thể làm một người thay đổi?

Mạc Thiếu Sâm quả thật không biết, nhưng anh biết… tối hôm nay nhìn thấy Thẩm Sơ, lòng của mình thật sự đau…

Ánh nắng bên ngoài rất ấm áp, nhưng trong không khí đều là hơi thở lạnh lẽo.

Hậu sự của Tô Mặc được tiến hành rất nhanh, làm cho người khác muốn vấn vương bà thì cũng không cách gì níu giữ được.

Bên cạnh một của Giản Triển Phong đã có thêm một ngôi mộ, Giản Mạt tự tay để tro cốt của Tô Mặc vào… Lúc này, bên cạnh cô chỉ có Tô Quân Ly và Lý Tiểu Nguyệt!

Giản Mạt tĩnh lặng đứng trước mộ cha mẹ, nhìn dòng chữ khắc tên Tô Mặc màu đỏ au, cùng tên Giản Triển Phong, hai ngôi mộ cứ như vậy ở bên

https://thuviensach.vn

cạnh nhau, tầm mắt cô có chút trống rỗng mơ màng… Lúc còn sống ba và mẹ rất yêu nhau, giờ vẫn có thể ở bên nhau…

Lý Tiểu Nguyệt vì có công việc lại phải rời khỏi trước.

Giản Mạt không khóc, thậm chí trên mặt không thể hiện bất kỳ tâm tình gì, nhìn cô dường như cực kỳ bình thản, điều này ngược lại khiến Tô Quân Ly không khỏi lo lắng: “Mạt Mạt, cũng là lúc để dì yên tâm ra đi!”

Giản Mạt không đáp, chỉ nhẹ nhàng động đậy mi mắt…

Tô Quân Ly lại càng lo lắng, “Mạt Mạt…”

“Em muốn yên tĩnh một mình,” Giản Mạt thẫn thờ mở miệng, “Quân Ly, phiền anh để em một mình trong chốc lát nhé?”

Tô Quân Ly không yên tâm, anh không muốn để cô một mình… Thế nhưng anh hiểu rõ tính cách Giản Mạt, sự kiên trì của cô sắp vượt quá giới hạn. Có lẽ lúc này nên để cô ở một mình vẫn là tốt nhất. Không thì cô ấy thật không thể đứng vững nữa!

“Anh ở ngoài chờ em…” Tô Quân Ly đành mở miệng, vẫn lo lắng nhìn Giản Mạt, rồi xoay người ra bên ngoài nghĩa trang.

Lúc này là buổi chiều tà, mặt trời đã chìm dần ở phía tây thành phố, bầu không khí lúc này trở nên hơi se lạnh. Bàn tay Giản Mạt hơi ửng đỏ vì lạnh, cô nhẹ nhàng vuốt ve mộ bia lạnh giá trước mặt mà không có bất kỳ biểu tình gì.

Phải bộc phát cảm xúc ư? Không cần thiết nữa…

Mẹ cô sẽ không qua khỏi, thật ra từ lâu bác sĩ Vương cũng đã ngầm ám chỉ rất rõ ràng rồi, không phải sao? Cũng giống như cuộc hôn nhân của cô và Cố Bắc Thần, từ lúc bắt đầu đã biết trước kết cục!

https://thuviensach.vn

Mặt trời lặn ở chân trời phía tây, rặng mây đỏ kéo thành một đường dài lưu lại, khung cảnh mỹ lệ làm người ta muốn nhìn mãi,...

Giản Mạt tựa người ôm lấy mộ, hai má cô dán chặt trên mộ bia lạnh lẽo, "Ba, mẹ… con sẽ sống thật kiên cường, sẽ không làm ba mẹ thất vọng!" Mũi cô bắt đầu chua xót, tầng hơi nước trong hốc mắt mờ mịt, nhưng trên khoé miệng cô lại là một nụ cười kiên cường, "Ba! Con nhất định sẽ dùng thành tựu của con để làm ba hãnh diện… Con sẽ nói cho mọi người, con gái của Giản Triển Phong có thể làm được gì!"

Gió thổi nhẹ nhàng, làm rơi những bông tuyết nhỏ trên cây xuống, rơi vào Giản Mạt… Cô đứng dậy rời khỏi, những vết chân đau buồn rời khỏi mộ cha mẹ, một trận gió thổi qua làm mọi thứ trở nên hư ảo!

"Phiền anh đưa em về!" Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng.

Tô Quân Ly nhíu mày, "Em đã một ngày không ăn gì rồi…" Anh nhìn xuống bụng của Giản Mạt, "Dù em không có khẩu vị để ăn, nhưng trong bụng em…" Anh không nói gì nữa, chỉ là tâm tình càng thêm lo lắng trầm trọng.

Giản Mạt động đậy ánh mắt, tay cô khẽ đặt trên bụng, đáy mắt cô thoáng qua vẻ nhu tình… Trước đây cô thường dùng thuốc tránh thai, nhưng sau chuyện của Tiểu Nguyệt xảy ra thì bác sĩ nói thuốc tránh thai rất có hại, từ đó Cố Bắc Thần không cho cô dùng nữa… anh nói sẽ tự kiểm soát.

Đúng thực là từ đó anh luôn kiểm soát không để phát sinh, chỉ trừ lần đó… anh và cô đều bị phẫn nộ mà không kiểm soát, cũng hoàn toàn không để ý chuyện này.

Ông trời đóng đi một cánh cửa, lại mở ra một cánh cửa khác trước mắt… Mẹ đi rồi, một sinh mạng nhỏ lại đột nhiên nảy mầm trong bụng cô.

https://thuviensach.vn

“Em tính nói cho anh ta như thế nào?” Tô Quân Ly lái xe rời khỏi, hướng đến nhà trọ Hoa tỷ, anh đã gọi báo sẽ dẫn Mạt Mạt tới dùng chút canh bổ dưỡng.

Giản Mạt cũng không biết Tô Quân Ly đang hỏi về việc của mẹ mình, hay việc của đứa bé, nhưng chuyện nào thì cô tạm thời cũng không muốn nói.

Đến Hoa tỷ uống chút canh bổ dưỡng, Giản Mạt cũng chỉ biết buộc mình phải dùng. Tô Quân Ly biết cô không có khẩu vị gì lúc này, nhưng cũng không ép, chỉ lẳng lặng để thêm canh bổ dưỡng trong một hộp giữ nhiệt để cô mang theo, nếu như tối đến có đói thì cũng có sẵn mà dùng.

Hai người chưa kịp ra khỏi cửa, đúng lúc tivi đến mục tin tức… Người biên tập viên trên tivi đọc tin tức: “Theo báo cáo, tập đoàn Đế Hoàng hôm nay đã chấm dứt quyền khống chế cổ phần của toàn thể JK, ngày mai ở trụ sở JK sẽ có buổi họp ban giám đốc lâm thời… Lịch sử phát triển của JK sẽ sang một trang mới!”

Bà chủ tiệm sát phía sau liền nói, “Nghe nói Đế Hoàng vốn là sẽ thu mua toàn bộ JK, giờ lại vì đàm phán với người chủ mới, đại diện tập đoàn JK giờ từ Thẩm Hàng Chi lại trở thành thiên kim tiểu thư Thẩm Sơ, từ dự định thu mua giờ lại thành chỉ là nắm phần lớn cổ phần!”

“Phần sau mời xem báo cáo chi tiết…”

Phần báo cáo chi tiết cùng phân tích gì đó, Giản Mạt không nghe lọt tai chữ nào, chỉ lặng lẽ mang giày vào, chào chủ quán rồi rời khỏi…

Tô Quân Ly nhìn Giản Mạt thẫn thờ đi tới trước thanh máy, không buồn nhấn nút, anh đau lòng nhìn cô… Thật sự muốn bước đến nói với cô một câu: Mạt Mạt, hãy rời khỏi anh ta…. Sau này đã có anh ở bên cạnh em!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Giờ Khắc Này, Xin Anh Ôm Em Thật Chặt!

Edit: Cố Tư Yên

“Có chuyện gì thì gọi điện thoại cho anh, nhé?” Tới trước cửa Nhuận Trạch viên, Tô Quân Ly nói.

Giản Mạt gật đầu, cũng không nói cảm ơn, mà chỉ nhìn Tô Quân Ly đầy cảm kích, sau đó cầm hộp giữ ấm rồi xuống xe...

Yêu ớt ấn mật mã mở cửa, đèn bên trong liền sáng lên... Giản Mạt nhíu mày, cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Còn chưa đi vào cửa, liền thấy Cố Bắc Thần mặc đồ ở nhà đứng ở trước mặt, trong một khoảng khắc, Giản Mạt có vẻ hoảng hốt, cảm thấy người trước mắt giống như ảo ảnh...

Giản Mạt cười, cười tái nhợt mà cay đắng, nhìn Cố Bắc Thần nói: “Em hình như... Lại xuất hiện ảo giác thì phải?”

Cố Bắc Thần vừa nghe xong, lập tức liền đen mặt...

Giản Mạt vào cửa, đem hộp giữ ấm trong tay và túi xách để sang một bên, ngay khi Cố Bắc Thần chuẩn bị muốn “phê bình” cô một trận, thì cô bỗng nhiên ôm lấy hông của hắn...

Lời nói của Cố Bắc Thần vừa mới tới miệng trong nháy mắt bị ngăn lại, một câu cũng chưa nói ra được...

https://thuviensach.vn

Theo bản năng, hắn nhẹ nhàng ôm lấy thân thể Giản Mạt, “Làm sao vậy?”

Giản Mạt không nói gì, vòng tay đang ôm lấy thắt lưng Cố Bắc Thần càng buộc chặt, hai má dán tại lồng ngực của hắn, nghe tiếng tim đập hữu lực và có quy luật của hắn, “Ông xã, giờ khắc này... Anh đừng nói gì hết, cứ ôm thật chặt em như vậy, được không?”

Thái độ ỷ lại như vậy của Giản Mạt, hắn chưa bao giờ nhìn thấy, trước đây chỉ có lấy lòng, tuyệt đối sẽ không có chuyện yếu ớt như vậy...

Cố Bắc Thần cảm thấy Giản Mạt không đúng, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, đem cô ôm thật chặt.

Hai người cũng không biết ôm như vậy bao lâu, lâu đến mức Giản Mạt cảm thấy đau đớn không nhịn được nữa, đột nhiên buông Cố Bắc Thần ra, sau đó nắm lấy mảnh áo trước ngực hắn, kiễng đầu ngón chân lên, hôn lên môi hắn...

Hai người đã chừng mấy ngày không gặp mặt nhau, Cố Bắc Thần bận chuyện thu mua JK, trong lúc đó còn đến Mỹ xử lý một số vấn đề.

Trên cơ bản, mấy ngày không nhìn thấy nhau như vậy, lúc bình thường sẽ không cảm thấy gì.

Thế nhưng tại giây phút này, hai người có tình cảm với nhau, lại xa nhau lâu như vậy nhất định cả hai đều rất nhớ đối phương...

Hôn môi, vừa bá đạo kéo dài mà sâu sắc.

Tình yêu, là ẩn nhẫn không thể khống chế...

Tuy nhiên, đến cuối cùng khi hai người đều động tình, Giản Mạt lại không để Cố Bắc Thần tiếp tục.

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua lúc cô tỉnh lại, bác sĩ Hà vừa lúc đến kiểm tra phòng, cũng qua nói cho cô biết phụ nữ có thai cần phải chú ý một chút...

Mặc dù biết cảm xúc hiện tại của cô tất nhiên sẽ không khát vọng đối với chuyện phòng the, nhưng vẫn phải nhắc nhở cô, bởi vì thân thể cô rất yêu, đứa nhỏ cũng không ổn, trong thời kỳ đầu mang thai tốt nhất không nên ở cùng một chỗ.

Giản Mạt không dám vượt xa thêm... Đứa bé này chính là món quà mà thượng đế ban tặng cho cô, vì thế cô rất quý trọng!

Cố Bắc Thần có vẻ bất mãn, tuy nhiên cũng may vẫn còn hương thơm mềm mại của Giản Mạt trong ngực, cộng thêm trong lòng cũng có chút "tính toán" muốn thực hiện, cũng chỉ có thể xin lỗi tiểu huynh đệ.

"Làm sao vậy, hửm?" Cố Bắc Thần biết Giản Mạt hôm nay không ổn, mở miệng hỏi, "Có phải gặp chuyện gì rồi không?"

Giản Mạt không nghiêm túc hiểu lời nói của Cố Bắc Thần, chỉ là thuận miệng nói: "Không có... Chính là nhớ chồng thôi."

Cố Bắc Thần biết Giản Mạt là thuận miệng nói, có chút tức giận, nhưng vừa nghĩ Giản Mạt trong ngày thường cũng cứ như vậy, nến không dập tắt tức giận mà nói: "Tối hôm qua anh gửi tin nhắn cho em đã xem chưa?"

Giản Mạt vừa nghe xong, khẽ nhíu mày... Di động bị phòng thiết kế và người của công ty gọi điện thoại đến quan tâm, cô không bắt, mặt trên có tin nhắn hay không, cô căn bản không nhìn.

Cố Bắc Thần thấy Giản Mạt không nói lời nào, cho rằng trong lòng cô thấy tin nhắn kia không thoải mái, nói thẳng: "Giản Mạt, anh có lời muốn nói với em..."

"Ừ!" Giản Mạt nhẹ đáp một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đem Giản Mạt ôm chặt một chút, nghĩ đến ngày mai để Tiêu Cảnh chuẩn bị tất cả, Cố Bắc Thần lúc này cũng có chút mong đợi...Để trái tim Mạt nhi thoáng cái rơi xuống đáy cốc, sau đó phát hiện tất cả đều là giả, cuối cùng có thể hạnh phúc yêu hắn hay không?

Trầm mặc một lúc lâu, Cố Bắc Thần mới chậm rãi nói: “Quên đi, ngày mai lại nói!”

“Ừ!” Giản Mạt trả lời, sau đó yên tĩnh nằm bò ở trong lòng Cố Bắc Thần, đóng lại đôi mắt chua chát.

Tất cả đều nên kết thúc... Cô không cần lưu lại bất kỳ cái gì, chỉ cần có bảo bối trong bụng làm bạn, là được!

Giản Mạt ngủ rất nhanh, mấy ngày bởi vì bệnh tình của Tô Mặc, cho nên nhiều lần không ngủ được, đêm nay, thần kinh lại căng thẳng... Lúc này ở trên khuỷu tay quen thuộc, cô rất nhanh tháo tất cả mọi chuyện xuống, chìm sâu vào giấc ngủ.

Cố Bắc Thần đợi sau khi Giản Mạt một lúc lâu mới lấy điện thoại di động qua, gửi cho Tiêu Cảnh một tin nhắn: Khi nào bắt đầu bố trí?

Tiêu Cảnh đang ngồi cùng vài người của Long Kiêu, khi nhận được tin nhắn của Cố Bắc Thần, hắn rất bất mãn trả lời lại: Thần thiếu, máy móc hoạt động một thời gian dài cũng cần phải nghỉ ngơi! Buổi tối ngày mai anh mới cầu hôn, tôi bảo đảm sẽ bố trí cho anh thật tốt, ok?

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn của Tiêu Cảnh, nhíu mày: Nếu có sai sót, trừ hết tiền thưởng cả năm của cậu!

Tiêu Cảnh: Thần thiếu, anh chỉ cần chuẩn bị đồ trang sức là được... Tôi đang làm việc, ngài yên tâm!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần vừa nhìn xong tin nhắn, Tiêu Cảnh lại gửi thêm một tin nữa: Có điều, nếu lần này làm tốt, Thần thiếu có thể khen thưởng cho tôi thêm 50% vào tiền thưởng cuối năm hay không? Nhìn đi, chúng ta cũng không có lòng tham phải không? Chỉ cần đừng trừ tiền thưởng...

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn, không khỏi có chút dở khóc dở cười... Một trợ lý đặc biệt làm việc đã 8 năm, vẫn căng thẳng so đo giữa năm trăm vạn và hơn một nghìn đô la tiền thưởng?

Tiêu Cảnh thấy Cố Bắc Thần không để ý đến hắn, tâm tình ủ dột oán thầm một tiếng: Hừ, hi vọng đêm mai Giản tiểu thư sẽ không đáp ứng lời cầu hôn của anhi...

Hắn nghĩ như vậy, thế nhưng, cũng không phải thực sự hi vọng như vậy...

Thế nhưng, khi có một số việc kết hợp lại đúng dịp, thì bạn không thể không cảm thán, thế sự vô thường...

Đêm đến, cho dù thời gian có kéo dài thêm cũng phải đi qua.

Khi ngày mới đến, nó làm nổi bật lên những hy vọng mới.

Một tiếng “ưm” ngâm khẽ tràn ra cổ họng Giản Mạt, cô nỗ lực mở mắt...

Bên cạnh đã không còn thân ảnh của Cố Bắc Thần, Giản Mạt có chút thất vọng, cô vén chăn lên, xuống giường đi rửa mặt...

Đã chừng mấy ngày không đến công ty, ở trong bệnh viện có một bản thiết kế, cô không để cho Hướng Vãn đến lấy, cho nên đã kéo thêm một ngày, hôm nay phải đưa trở về.

Nhìn gương mặt tiều tụy của mình trong gương, Giản Mạt trang điểm một chút... Ngay khi cô đang tô son bóng, nghĩ đến lời nói tối hôm qua của

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần.

Tất cả đều nên kết thúc...

Mẹ rời đi, sau đó ly hôn... Hôm nay có lẽ cô nên trực tiếp nói chuyện với Du tổng, xin đi Anh quốc sớm hơn một chút?

Thay đổi quần áo ra phòng ngủ, khi thấy Cố Bắc Thần còn đang ở nhà, Giản Mạt có chút bất ngờ, “Anh chưa đi sao?”

Cố Bắc Thần nhìn thấy thần sắc của Giản Mạt đã khá hơn, nhưng vẫn nhíu mày, “Tuyết bên ngoài rơi xuống rất lạnh, tại sao không mặc ấm một chút?”

“Công ty gần đây, đi năm phút đồng hồ là đến rồi...” Giản Mạt ngụy trang rất tốt, khiến người khác không nhìn ra được gì, “Em chỉ muốn thể hiện phong độ thôi!”

“Bị bệnh cảm lạnh đừng hy vọng anh...” Cố Bắc Thần vừa muốn nói gì đó, nhưng đột nhiên dừng lại.

Giản Mạt nhìn Cố Bắc Thần, tầm mắt lại nhìn tờ giấy đang đặt ở trên bàn trà, trái tim không khống chế được rơi xuống đáy cốc, khóe miệng cong lên nụ cười, nhíu mày hỏi: “Tối hôm qua, chuyện mà anh muốn nói là chuyện này sao? Nếu không nói, đoán rằng hôm nay em sẽ rất bận...”

Ngụ ý muốn nói, lúc này không nói, hôm nay sẽ không có cơ hội.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, “Nói rất hay, giống như em so với tổng tài của một tập đoàn đều bận như nhau...” Nói xong, hắn ra hiệu cho Giản Mạt qua đây.

Tối nay sẽ cầu hôn, sáng sớm hôm nay vẫn phải kết thúc mối quan hệ này trước.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Giản Mạt, Chúng Ta Ly Hôn Đi!

Edit: Cố Tư Yên

Giản Mạt đi tới, trong lòng cô đã biết trên bàn trà là thứ gì, dường như không cần Cố Bắc Thần nói ra, cô cũng không sao.

“Giản Mạt...” Cố Bắc Thần mở miệng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc vẫn lãnh đạm như vậy, làm cho người ta nhìn không ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì, “Trong lòng anh có một người...” Hắn nói như thế.

Khóe miệng Giản Mạt cong lên nụ cười, bởi vì đã trang điểm, tia nắng ban mai lại vừa lúc khúc xạ ở trên người cô, lộ ra sự tươi đẹp.

Thế nhưng, chỉ cần bạn đón ánh sáng, sẽ có một cái bóng mờ... Điểm này, dường như mỗi người, ai cũng đều xem nhẹ.

Cố Bắc Thần nhìn thật kỹ Giản Mạt một hồi, rồi mới cúi người cầm ‘hợp đồng ly hôn’ ở trên bàn trà lên, đưa cho cô, sau đó mở miệng: “Giản Mạt, em là người anh yêu nhất cuộc đời này, chúng ta ly hôn đi!”

Giản Mạt cụp mắt nhìn ‘Hợp đồng ly hôn’, mặt trên viết cái gì, cô không có tâm tình nhìn...

Vốn tưởng rằng biết trước chuyện này thì sẽ không khổ sở, nhưng hóa ra, sự khổ sở đó lại đang ẩn nấp ở chỗ sâu nhất bên trong đáy lòng.

https://thuviensach.vn

“Được...” Giản Mạt cười thật tươi, mặc kệ trong lòng đã bi thương đến máu chảy thành sông, hay là không muốn đối mặt, nhưng ngoài mặt cô lại bình tĩnh khiến Cố Bắc Thần phải nhíu mày.

Mặc dù ly hôn là vì hắn muốn cầu hôn lại từ đầu, nhưng người phụ nữ này lại không thể có một tia bi thương hoặc là khổ sở sao?

Trong lòng Cố Bắc Thần không thoải mái, thế nhưng, hắn rành mạch từng câu, muốn vạch rõ quan hệ giữa hai người bọn họ... Nhất định phải kết thúc đoạn quan hệ hợp đồng này.

Bằng không... Người phụ nữ này nhất định sẽ luôn luôn vạch rõ vị trí của mình, rồi bài xích với hắn.

Giản Mạt dửng dưng lấy bút ra, “Xọet xoẹt” hai cái, ký vào hợp đồng ly hôn...

“Ông xã... À, không đúng!” Giản Mạt vừa mở miệng, vội vàng bác bỏ lời nói của chính mình.

Cố Bắc Thần lập tức nhíu mày.

“Thần thiếu, tôi còn phải đi làm... Chuyện còn lại tôi biết người thần thông quảng đại như anh có thể tự mình xử lý...” Nói xong, Giản Mạt không chú ý tới sắc mặt đã đen khịt của Cố Bắc Thần, cúi người xuống, hôn lên đôi môi mỏng của hắn, “Gặp gỡ vui vẻ, chia tay yên bình...” Cô nói xong, cười thật xinh đẹp, sau đó đứng dậy rời đi.

Khóe môi còn có mùi hương son bóng nhàn nhạt của Giản Mạt, Cố Bắc Thần hơi nhíu mày nhìn Giản Mạt “Phất ống tay áo, lướt qua như một đám mây”, động tác vô cùng dứt khoát, mặt lập tức chìm xuống.

“Giản Mạt, em không có một chút lưu luyến nào sao?” Cố Bắc Thần bắt đầu giận dỗi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt ngừng bước chân, khi đứng dậy rời đi, vẻ mặt cô đã khẽ nứt ra, tia bi thương không có cách nào che giấu... Cô dừng lại vài giây, mới nở nụ cười thật tươi rồi quay đầu lại...

Đôi mắt sáng bừng bị lây nhiễm vẻ giảo hoạt, cô hỏi: “Lưu luyến? Cho dù lưu luyến cũng phải ly hôn... Trong lòng anh đã có người phụ nữ mà anh yêu nhất, chẳng lẽ tôi còn phải bám anh không chịu buông?” Cô cười, nhìn căn biệt thự, biểu hiện cuối cùng vẫn là ngụy trang, “Đúng rồi, ở đây anh nói là đưa cho tôi phải không? Nếu như đúng là vậy, tôi sẽ không tìm nhà khác để đi... Nơi này cách chỗ làm của tôi cũng rất gần.”

Vẻ mặt của Cố Bắc Thần lộ ra tia bất mãn, chỉ nghe hắn lạnh lùng nói: “Em phải ở nơi này, chỗ nào cũng không cho đi!”

Giản Mạt cho rằng Cố Bắc Thần bá đạo đã quen rồi, cũng không nghe được ý tứ trong lời hắn nói, chỉ cười nhún nhún vai, “Vậy cảm ơn Thần thiếu...” Nói xong, cô nhìn thời gian, “Thật sự bây giờ tôi phải đi, bằng không sẽ muộn mất!”

Cố Bắc Thần rất phiền muộn, đối với Giản Mạt một chút lưu luyến cũng không có, rất phiền muộn...

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm!” Giọng nói của Cố Bắc Thần nặng nề.

“Bữa cơm ly hôn sao?” Giản Mạt nhíu mày hỏi.

Cố Bắc Thần mấp máy mối, cẫn muốn nói ra là bữa cơm cầu hôn... Nhưng vẫn nhịn xuống, liền rầu rĩ “ừ” một tiếng.

Giản Mạt nhún vai, “Được, thời gian địa điểm sau khi quyết định xong, thì nhắn tin cho tôi biết là được...” Dứt lời, cô lại nhìn thời gian, “Tôi đi trước, tạm biệt!”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt rời đi, nghe tiếng khóa cửa, tâm tình càng ngày càng buồn bã.

Hắn từ khi nào lại thiếu kiên nhẫn như vậy?

Nhìn thấy bộ dạng vui vẻ của Giản Mạt, hắn liền muốn nói cho cô biết, ly hôn chỉ là mới bắt đầu... Giản Mạt cô đã làm vợ của hắn, cũng chỉ có thể làm vợ của hắn cả đời!

Đây là quy luật của Cố Bắc Thần!

...

Giản Mạt dựa ở trong thang máy, mặt kính trơn bóng trong thang làm nổi bật vẻ mặt sụp đổ của cô...

Bi thương không? Muốn khóc không? Khổ sở không?

Không... Cô không buồn thương, cũng không khổ sở... Càng không muốn khóc!

Trên thế giới này, không có bất cứ chuyện gì có thể đánh gục cô...

Giản Mạt khẽ vuốt bụng, hơi nhếch môi: Bảo bối, sau này mammy và con sẽ ở cùng nhau... Như vậy chắc sẽ rất vui!

Một tiếng “Đinh” vang lên, cửa thang máy mở ra, Giản Mạt hít một hơi thật sâu, làm cho mình thoát ra khỏi bi thương.

Mẹ đã mất, Cố Bắc Thần cũng muốn bỏ đi... Nhưng ít nhất, không phải cô đã mất đi toàn bộ.

Trên đường đi làm, Giản Mạt mua cho mình một ly sữa đậu nành và một chiếc bánh bao, dù cho không khẩu vị, cô cũng phải ăn... Cô không cho phép sinh mệnh trong bụng cô được rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi đến công ty, mọi người đều ồn ào tiến đến quan tâm Giản Mạt...

Bởi vì cho tới bây giờ Giản Mạt cũng không biểu hiện gì, đột nhiên biết mẹ của cô lại ở trong bệnh viện hai năm, mọi người đều kinh ngạc.

Nhưng mà, tất cả đều cảm thấy quá đường đột, giống như một giây yên ổn cũng không cách nào ngăn cản được một giây mưa rền gió dữ.

Giản Mạt cầm di động lên, sau đó nhìn từng tin nhắn... Khi thấy tin nhắn của Cố Bắc Thần, cô không khỏi tự cười nhạo, lập tức thu hồi tất cả bi thương.

Điện thoại đúng lúc đó vang lên, là Lý Tiểu Nguyệt gọi tới, không có câu nói dư thừa, thậm chí không có sự an ủi... Chỉ có thể nói cô kiên cường đi về phía trước, đừng sợ ngã sấp xuống, bởi vì sau lưng vẫn còn người đỡ cô!

Một người bạn thân, khiến Giản Mạt vào giờ khắc này cảm thấy thật ấm áp... Cũng không phải là toàn thế giới đều vứt bỏ cô, đúng không?

Vì đang ở trong phòng làm việc, Giản Mạt cũng không nói cho Lý Tiểu Nguyệt biết sáng nay cô vừa mới ly hôn, chỉ hẹn Lý Tiểu Nguyệt trưa nay ở tòa nhà gần văn phòng Lăng Vũ cùng nhau ăn cơm.

Vừa tắt điện thoại của Lý Tiểu Nguyệt, tin nhắn của Tô Quân Ly liền gửi đến, đơn giản nhắc nhở cô, bây giờ cô không còn là một người, phải chăm sóc mình thật tốt...

Giản Mạt nhìn tin nhắn của Tô Quân Ly, không ngăn được nụ cười, có lẽ hai người tiếp xúc cũng không nhiều... Thế nhưng, bọn họ lại giống như bạn bè quen biết đã lâu.

Giản Mạt trả lời tin nhắn: Lần trước chuyện ở thành phố A, em còn nợ anh một bữa cơm, tối nay cùng nhau ăn cơm nhé?

https://thuviensach.vn

Tô Quân Ly trả lời lại rất nhanh: Được! Anh chờ em!

Giản Mạt cười, ấn tắt điện thoại di động, hoàn toàn đem cái gọi là "Bữa cơm ly hôn" của Cố Bắc Thần không còn để trong lòng... Đã ly hôn rồi, còn ăn bữa cơm tan vỡ để làm gì?

Nghĩ xong, Giản Mạt đứng dậy đi tìm Du Tử Quân.

"Đã xử lý tốt chưa?" Du Tử Quân bất ngờ khi nhìn thấy Giản Mạt, dù cho tình huống mấy ngày nay rất đặc thù, nhưng cô chưa từng làm lỡ thời gian của bản thiết kế, nhà thiết kế như thế, thực sự rất khó tìm được, "Nếu như không thoải mái, vẻ nhà nghỉ ngơi mấy ngày đi?"

Giản Mạt lắc đầu, lần này bác sĩ Vương không đề cập đến chuyện chi phí, thế nhưng cô biết rõ, tiền của cô ở bệnh viện sớm đã kéo xuống số âm rồi... Cô không thể sau khi mẹ đi rồi lại khiến bác sĩ Vương khó xử.

"Hôm nay tôi qua đây là có hai chuyện..." Giản Mạt mím môi nói, "Tôi còn muốn mượn công ty mười vạn! Mặt khác, tôi sẽ sớm đi Anh quốc..." Nói xong, cô lại vội vàng nói tiếp, "Trong lúc đi tôi vẫn sẽ tiếp công ty làm những nhiệm vụ thiết kế mà công ty đưa tới."

Du Tử Quân nhìn Giản Mạt, cảm thấy đau lòng với một người con gái mới hai mươi ba tuổi này.

Ông không nói bất cứ điều gì, lấy chi phiếu ra viết lên một con số, đưa cho Giản Mạt, sau đó nghiêm túc nói: "Tôi không hi vọng, cô bởi vì nóng lòng kiếm tiền mà ép khô thiên phú của cô... Giản Mạt, tôi chờ cô trở về từ UCL!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Không Thể Đối Mặt Với Hắn

Edit: Cố Tư Yên

Nếu như lúc này nói đối với những câu nói của Du Tử Quân, Giản Mạt không thấy cảm động, thì đó là gạt người... Trên thế giới này, có người bỏ rơi bạn, cũng sẽ có người kiên định không bao giờ vứt bỏ bạn.

Đối với cô, có thể may mắn có nhiều người bên cạnh như vậy, Giản Mạt biết, cô nên đi thì tốt hơn...

“Du tổng, cám ơn anh!” Giản Mạt hơi nhếch môi, rưng rưng cười nói.

“Định khi nào thì đi?” Du Tử Quân hỏi, “Quyết định rồi nói tôi, tôi sẽ liên hệ với giáo viên bên đó, sau khi cô qua đó có thể học trước một khóa...” Hắn vui đùa nói.

“Hiện tại những bản thiết kế giao cho tôi, tôi đều đã hoàn thành xong, nếu như không phải gặp phải chuyện ngoài ý muốn này, tôi đã rời đi từ lâu...” Giản Mạt cụp mắt xuống, “Tôi cần rời khỏi nơi này càng nhanh càng tốt để cho mình bình tĩnh lại!”

Du Tử Quân có thể hiểu ý nghĩ của Giản Mạt, gật đầu, “Ừ, quyết định đi rồi nói cho tôi...”

Giản Mạt gật đầu, sau đó cầm chi phiếu đi ra.

Trước khi rời đi, cô tính chiều nay sẽ đến bệnh viện để giải quyết hết mớ sổ sách kia, sau đó, hai ngày này xử lý tốt chuyện nơi đây, sau đó sẽ nhanh

https://thuviensach.vn

chóng rời khỏi Lạc thành... Đi đến UCL để đào tạo chuyên sâu về kiến trúc thiết kế, nơi mà cô vẫn hằng mơ sẽ được đến.

“Chị Mạt...” Hướng Vãn rầm rì nhìn Giản Mạt, trong mắt lộ ra tâm trạng không muốn chia cách.

Giản Mạt kiên cường như vậy khiến cho người ta đau lòng, Mạc Tiểu Nhã mím môi cười, liếc mắt nhìn Hướng Vãn sau đó mới lên tiếng: “Tìm thời gian cùng mọi người ăn một bữa cơm đi? Chờ đến khi Giản Mạt trở về từ UCL, cô ấy sẽ mời chúng ta uống cà phê.”

Đinh Đương vội vàng gật đầu, Đại Hùng cũng nhao nhao phụ họa.

Giản Mạt rất cảm kích, từ khi thực tập cho đến khi làm việc cô đã có được những người đồng nghiệp tốt như vậy, mấy người ở cùng phòng khác cũng không ồn ào với nhau, đều đã giúp nhau tiến bộ... Hoàn cảnh làm việc như vậy mặc dù không thể thiếu sự dẫn dắt của Du tổng và trưởng phòng, thế nhưng, cũng giống với tất cả mọi người, hai người họ đều có một tấm lòng lương thiện của một ông chủ.

“Ngày mai đi...” Giản Mạt mở miệng, “Tôi bao!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, trong thời gian này, không khỏi khiến mọi người càng thêm cảm khái... Sợ rằng, Giản Mạt rời đi cũng chính là chuyện hai ngày nữa.

Buổi trưa, Lý Tiểu Nguyệt đến tìm Giản Mạt ăn cơm, hai người ngồi ở quán lẩu ngay phía đối diện của công ty quốc tế Lăng Vũ.

“Mình ly hôn rồi...” Giản Mạt đột nhiên nói.

Lý Tiểu Nguyệt đang chuẩn bị lao vào ăn, nghe Giản Mạt nói như vậy, đột nhiên trở nên sửng sốt, lập tức trừng mắt hỏi: “Cậu nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bình tĩnh nói, “Mình ly hôn rồi...”

“Ý của cậu là...” Lý Tiểu Nguyệt sắp xếp lại ngôn ngữ trong đầu rồi mới nói, “Cậu và Cố Bắc Thần...” Cô đột nhiên phát hiện thanh âm của mình có chút lớn, vô thức nhìn xung quanh, thấy không có người chú ý, mới cúi người về phía trước, giảm thấp âm lượng xuống, “Cậu và Cố Bắc Thần ly hôn rồi sao?”

Giản Mạt gật đầu, “Sáng sớm hôm nay đã ký vào đơn ly hôn!”

“Hắn có biết sự việc của mẹ cậu hay không?” Khuôn mặt Lý Tiểu Nguyệt trở nên giận dữ, lần đó lúc Mạt Mạt vừa bước ra ngoài bệnh viện, hắn có biết bộ dạng của cô giống như một xác chết hay không?

Giản Mạt lắc đầu, “Từ đầu tới đuôi, anh ấy chưa từng biết sự tồn tại của mẹ mình...” Cô cười, “Mình cũng không định cho anh ấy biết.”

Vẻ mặt Lý Tiểu Nguyệt càng trở nên tức giận, “Bởi vì Thẩm Sơ sao?”

Giản Mạt cười chua chát, nhún vai, “Chắc là vậy...”

“Mẹ kiếp!” Lý Tiểu Nguyệt chửi tục một câu, “Vừa thấy người phụ nữ đã biết cô ta là loại người đạo đức giả rồi... Đầu óc của Cố Bắc Thần chắc chắn đã bị con đàn bà đó gặm mất rồi? Cho nên hắn mới vì người phụ nữ kia mà không thu mua JK nữa, hơn nữa còn muốn ly hôn với cậu!”

“Như vậy cũng tốt...” Giản Mạt bình tĩnh nói, “Chúng mình kết hôn với nhau vốn là vì lợi ích. Mình gả cho anh ta là vì mẹ, hiện tại mẹ không còn... Ly hôn cũng tốt. Ít nhất... Mình không cần phải ngụy trang nữa.”

“Cũng đúng...” Lý Tiểu Nguyệt để đũa xuống, căm giận nói, “Chúng ta tự đi trên con đường tươi sáng của chúng ta, để cho mấy tên đàn ông thối tha kia đi chết hết đi!”Giản Mạt cụp mắt cười tự giễu, lại mở miệng: “Tiểu Nguyệt... Mình mang thai rồi...”

https://thuviensach.vn

“...” Lý Tiểu Nguyệt chỉ cảm thấy khi ăn xong bữa cơm này, trái tim của cô cũng cần phải đi bệnh viện gấp, “Cậu đang nói láo sao...” Cô nín thở nửa ngày, mới mở to hai mắt nhìn Giản Mạt nói, “Sao lại có thể cẩu huyết như vậy?”

Giản Mạt hít một hơi thật sâu, ngước mắt nhìn Lý Tiểu Nguyệt nói: “Thế nhưng mình rất biết ơn... Bởi vì, mình không còn phải kiên trì một mình nữa!” Cô cười, nụ cười xán lạn lan tràn đến đáy mắt, giống như ánh sáng mặt trời.

Trong nháy mắt, Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên cảm thấy đau lòng thay cho Giản Mạt, “Thế nhưng, cậu phải đi học... Một người mang thai sẽ rất vất vả.”

“Hai năm qua không vất vả sao? Trước khi mẹ mình mất...” Giản Mạt cười, một chút gánh nặng cũng không có, “Mình nghĩ, có thể mẹ đã biết mình có em bé, cho nên mới an tâm rời bỏ mình như vậy, có đúng không?”

Cô nói như vậy, Lý Tiểu Nguyệt còn có thể khuyên cái gì?

Lý Tiểu Nguyệt cầm chặt bàn tay của Giản Mạt, “Nhóc con, vẫn là câu nói kia... Cho dù cậu làm bất cứ chuyện gì, mình đều ở sau lưng cậu ủng hộ cậu.” Nói xong, cô vội vàng nói, “Tuyên bố với cậu trước, mặc kệ đứa bé là nam hay nữ, đều phải để mình làm mẹ đỡ đầu!”

Giản Mạt mím môi cười, gật đầu, “Chắc chắn rồi!”

Bên ngoài vừa lúc có ánh nắng chiếu qua, những tấm thảm tuyết trải dài ngày hôm qua dưới sự vuốt ve của những ánh nắng ấm áp ngày hôm nay, đã hóa thành những đọng nước lớn nhỏ, thấm ướt cả ven đường.

Dưới khí trời như vậy, sòng bạc ở Thiên Đường Dạ không mở cửa kinh doanh cả một ngày... Đối với một nơi vui chơi nổi danh ở Lạc Thành như

https://thuviensach.vn

vậy mà nói, không mở cửa kinh doanh một ngày trực tiếp mang đến rất nhiều tổn thất, cũng khiến người ta không dám tự đánh giá con số tổn thất.

“Chậc chậc...” Hai cánh tay của Lệ Vân Trạch vòng trước ngực, thấy Cố Bắc Thần đã cởi bỏ tây trang, tay áo sơ mi cũng đã vén lên, bên cạnh có sắp xếp, bố trí mấy nhân viên, không khỏi nói, “Long lão đại, có phải nhiệt tình quá rồi không... Quả thực so với Hướng Nam còn nhiều sức sống hơn!”

Long Kiêu ngồi ở trên ghế, trong tay cầm một ly rượu, đôi mắt đen sâu thẳm, lãnh đạm mở miệng: “Tôi chỉ muốn biết, sau khi cậu ta uống xong có trả hết phí bao ngày hôm nay không?”

Lệ Vân Trạch vừa nghe xong, lập tức cười lớn, “Không sau đâu, sau khi xong việc cậu có thể trực tiếp ghi giấy nợ đưa đến Đế Hoàng... Không phải là vừa mới thu mua rất nhiều cổ phần của JK sao? Cậu ta có rất nhiều tiền!”

Đôi môi mỏng của Long Kiêu mím lại, đáy mắt cũng xuất hiện ý cười hiếm thấy.

Ở Thiên Đường Dạ đã sắp xếp xong, Cố Bắc Thần lấy điện thoại di động ra liền gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh, thanh âm lạnh buốt, “Đã chuẩn bị xong phòng ăn chưa?”

Tiêu Cảnh thở dốc nói, “Thần thiếu, đã bảo đảm thời gian dùng cơm, tất cả đều ổn!”

“Nếu không tốt, tiền thưởng cuối năm sau của cậu, tôi cũng sẽ trừ hết!” Cố Bắc Thần tức giận nói xong liền cúp điện thoại.

Tiêu Cảnh âm thầm nhếch miệng, tối hôm qua bận rất nhiều việc, thế cho nên buổi trưa ngày hôm nay hắn mới rời khỏi giường...

Thần thiếu nói hắn bố trí phòng ăn, nhưng mà lúc đó hắn đang ngủ... Có thể nghĩ, Thần thiếu có bao nhiêu tức giận, hắn có bao nhiêu đau khổ!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, thực sự không thể trách hắn... Mấy ngày hôm nay bận rộn cả ngày cả đêm, ai biết khi xong hết mọi việc... Vui quá hóa buồn như vậy!

Tiêu Cảnh rất khổ cự, Cố Bắc Thần cũng rất phiền muộn.

Hắn quay đầu lại liếc nhìn hai người vẫn thờ ơ lạnh nhạt, anh em cười trên nỗi đau của người khác, chợt cảm thấy càng thêm buồn bực.

Cố Bắc Thần nhìn nhìn xung quanh, thấy tiến độ hắn là không có vấn đề, mới gửi tin nhắn cho Giản Mạt...

G tiên sinh: Ở vườn Vọng Giang, sáu giờ rưỡi tối, Mạt nhi, anh chờ em!

Giản Mạt nhìn tin nhắn, dần dần xuất thần, "G tiên sinh" là thói quen hai năm của cô, lúc này đã tạo thành một vết thương không thể chữa lành...

Bữa cơm ly hôn?

Giản Mạt khẽ cười, cô không muốn đối mặt với hắn, dối trá ngụy trang chính mình... Cho rằng không thèm để ý bất cứ điều gì.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Rời Khỏi Nơi Này Thật Nhanh

Cố Bắc Thần đợi rất lâu cũng không thấy Giản Mạt trả lời tin nhắn, trong lòng anh thấp thỏm, đứng ngồi không yên, lại tự suy nghĩ đủ lý do: “Chẳng lẽ cô ấy không nhận được tin nhắn?” Dừng một chút, lại cau mày tự nghĩ, “Hay là vì quá bận?”

Trong lúc Cố Bắc Thần còn vẫn suy nghĩ, thì bên đây Giản Mạt đã về công ty để nhận phần trợ cấp trong thời gian được cử đi đào tạo… Bởi vì lần này đi đào tạo chuyên sâu tại UCL là do công ty tài trợ học phí và cả sinh hoạt phí, nên giúp Giản Mạt đỡ được rất nhiều áp lực về tài chính.

Hơn nữa trong thời gian đi học, các bản thiết kế mà cô đã phụ trách vẫn được tính hoa hồng chia theo phần trăm cho cô, như vậy quả thật là rất ưu ái… Giản Mạt biết Du Tử Quân đối tốt với cô là một sự đầu tư lâu dài có tính toán, nhưng thật lòng cô vẫn rất cảm ơn ông đã tạo điều kiện.

Mặc dù vị thế và giá trị của một nhà thiết kế được đánh giá dựa trên lý lịch đẹp, dày đặc kinh nghiệm làm ở nhiều công ty nổi tiếng, thế nhưng với nơi này, cô gặp được một người chủ biết trân trọng tài năng của cô, lại làm việc giữa môi trường đồng nghiệp hoà hợp và mọi người đồng lòng, cô cũng bằng lòng nguyện ý gắn bó với nơi này lâu dài...

“Mạt tỷ…” Khuôn mặt Hướng Vãn sụt sùi, bộ dáng muốn khóc mà ráng nhẫn nhịn.

Giản Mạt dịu dàng xoa đầu cô nhóc này, “Ráng học tập thật tốt nhé, năm sau tốt nghiệp nếu thấy Tường Vũ cũng không tệ thì em có thể tiếp tục làm việc…”

https://thuviensach.vn

Hướng Vãn là một cô gái đơn thuần không có tham vọng nhiều, nên cũng không có suy nghĩ đến việc chuyển công ty, qua chỗ mới biết đâu không hợp lại lục đục với đồng nghiệp, ít nhất ở công ty này cô cảm thấy yên bình và hoà hợp.

Hướng Vãn gật gật đầu, “Em còn muốn ở đây chờ chị trở về mà!”

Giản Mạt cười cười, “Ừa!” Cô khẽ thở dài, nhìn mọi người xung quanh, “Tối mai hẹn tại khách sạn Sofia… Ừm, tôi xin phép làm đại gia một lần này thôi!”

Vừa nghe câu đùa của cô, bầu không khí vốn đầy vẻ buồn bã chia tay liền bị phá vỡ… Mọi người ồ lên cười!

Vì đang là đầu mùa đông nên ánh dương nhẹ chỉ kịp sưởi ấm không khí một khoảnh khắc rất ngắn, vẫn chưa đến giờ tan tầm mà mặt trời đã lặn ngụp phía tây, ẩn sau toà nhà cao tầng.

Giản Mạt định sau khi hết giờ làm sẽ quay lại bệnh viện để thanh toán viện phí của mẹ, sẽ hơi mất thời gian một chút… Thế nhưng cũng cố gắng hoàn tất thủ tục nhanh để có thời gian cùng Tô Quân Ly đi cùng bữa.

Bác sĩ Vương nghe Giản Mạt ghé thanh toán nốt khoản tiền viện phí, ông hơi nhíu mày, vừa định nói thời gian Tô Mặc còn điều trị đã được người khác lo viện phí… Lại chợt nhớ đến lời Tiêu Cảnh dặn dò chuyện này không được nói với Giản Mạt, nên đành thôi.

Dù sao chuyện vợ chồng nhà người khác, ông cũng không muốn xen vào.

“Về khoản viện phí còn lại thì sổ sách đang tạm kiểm tra…” Bác sĩ Vương vẫn nói như vậy, “Cụ thể thì phải đợi phía phòng tài chính kiểm tra lại mới biết, có vấn đề tôi sẽ gọi điện thoại cho cô.”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghe, gật gật đầu, “Hai ngày nữa tôi có thể sẽ rời khỏi đây…” Cô dừng một chút, “Mẹ đã không còn, tôi được cử đi London học đào tạo chuyên sâu về thiết kế kiến trúc. Cho nên nếu có vấn đề gì phiền bác sĩ Vương báo sớm cho tôi.”

Bác sĩ Vương nghe vậy, lấy làm vui mừng cho Giản Mạt, “Mọi vui buồn gì cũng đã là chuyện đã qua… Giờ mọi chuyện sẽ dần tốt lên thôi!”

“Vâng!” Giản Mạt giật giật khoé miệng, có chút xúc động, liền đứng lên, “Tôi có việc xin phép đi trước!”

“Được!” Bác sĩ Vương cũng đứng lên tiễn Giản Mạt đến cửa làm việc, cười nói: “Tiểu Giản, bên cạnh cô có một người đàn ông luôn âm thầm ủng hộ, đó là một điều hạnh phúc, cho nên vì vậy hãy cố lên nhé!”

Giản Mạt nghe điều này, còn tưởng rằng bác sĩ Vương nói đến Tô Quân Ly, cô cũng không giải thích gì, chỉ cười nhẹ gật đầu rồi rời khỏi…

Sau khi cô đi, bác sĩ Vương mới nói với y ta, “Lấy giấy tờ xác nhận hết các phần viện phí của Tô Mặc, chút nữa giao cho tôi…”

Mặc kệ nói như thế nào, dù người thanh toán là chồng của Giản Mạt, nhưng việc tính toán chi phí này vẫn phải rõ ràng.

“Bác sĩ Vương?” Y tá đột nhiên hỏi, “Người đàn ông trước kia vào đây cùng Giản Mạt là chồng cô ấy đúng không?”

Bác sĩ Vương cười cười, “Hắn là vậy rồi…”

“Chậc chậc, anh ta là một người ưu tú đó, lại rất yêu thương chăm sóc cô ấy…” Y tá nhẹ nhàng nói.

Bác sĩ cũng gật đầu đồng ý, sau đó hai người xoay đi định trở lại vào phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Vừa đúng lúc có hai y tá khác cũng tiến đến, “Hai người nói đến ai vậy?”

“Là chồng của Giản Mạt!”

“Ồ, chồng cô ấy cũng đã tới sao?”

“Đúng vậy… Tôi đã thấy anh ta chăm sóc cô ấy cả đêm… Sau đó hậu sự của Tô Mặc cũng do anh ta lo liệu!” Người y tá liền đáp.

“Cô nói là anh chàng nghệ sĩ dương cầm nổi danh có thể làm lỗ tai người ta mang thai, Tô Quân Ly sao?” Một trong hai y tá kinh ngạc tròn mắt nhìn, “Anh ta là chồng của Giản Mạt?”

“À? Thì ra anh ta là Tô Quân Ly?” Y tá trước đó cũng kinh ngạc theo, “Mà cũng đúng, bác sĩ Vương cũng ngầm thừa nhận rồi, hắn là không sai!”

Các y tá vừa nghe cũng nhao nhao kinh ngạc… Bất quá họ đều nghĩ tội nghiệp cho Giản Mạt, cuộc đời của cô thật quá nhiều đau buồn, không dễ dàng để cho cô kiên trì đến giờ phút này, vậy nên cần có một người đàn ông tốt ở bên cạnh chăm sóc cho cô sau này, được vậy đúng là rất tốt!

Giản Mạt ra khỏi bệnh viện, cô lặng lẽ đứng trên bậc thang nhìn ánh chiều tà, hít thở một hơi thật sâu, cô hoàn toàn không biết quyết định lúc này của mình sẽ trở thành một bước ngoặt trong cuộc đời cô, nhưng cũng làm nên thành tựu của cô sau này.

Vừa bước lên xe thì di động đã vang lên, nhìn cuộc gọi của Tô Quân Ly, Giản Mạt nhẹ nhàng cười nghe máy, “Quân Ly…”

“À, sợ có người quên mời anh ăn cơm, nên anh phải gọi để nhắc nhở!” Giọng nói Tô Quân Ly nhẹ nhàng ấm áp truyền đến.

Giản Mạt nghe vậy, không khỏi cười đáp lại, “Vậy đi ăn gì đây?”

“Thật không có gì bất tiện sao?” Tô Quân Ly hỏi.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bây giờ là người đã ly hôn, cũng không còn quan tâm gì nữa, “Anh không cảm thấy bất tiện là được rồi…”

“Đi với em sao có thể cảm thấy bất tiện?” Tô Quân Ly mỉm cười nói thấp giọng.

“Sao cơ?” Giản Mạt nhíu mày vì nghe không rõ lời đối phương.

Tô Quân Ly cười, “Dù sao cũng đang có nhiều scandal như vậy, chẳng ai bận tâm để ý chúng ta đâu…” Anh mở miệng nửa đùa nửa thật, “Anh sẽ qua đón em, em đang ở công ty hay là Nhuận Trạch Viên?”

Giản Mạt đáp: “Em đang ở bệnh viện, em sẽ về Nhuận Trạch Viên trước.”

“Được, anh sẽ ở dưới chờ em.” Tô Quân Ly dịu dàng nói.

Giản Mạt đáp rồi cúp điện thoại, lái xe trở về Nhuận Trạch Viên, cô định đi thay quần áo…

Thế nhưng, khoảnh khắc cô bước qua phòng khách liền đứng khựng lại, cô vô thức nhìn về hướng ghế sofa… Cô tưởng như trước mắt mình đã nhìn thấy anh, nhìn thấy dung nhan lạnh lùng nghiêm nghị của Cố Bắc Thần, nhớ giọng nói trầm thấp mị hoặc của anh vẫn còn vang vọng trong không gian này.

Hai năm…

Ha hả!

Khoé môi Giản Mạt cười cười, lập tức xoay người tiến vào phòng ngủ thay quần áo.

Hết thảy mọi thứ đã kết thúc vào sáng nay, khi hai người họ xoay người bỏ đi thì mọi thứ đã không còn… Cô và Cố Bắc Thần đã không còn bất kỳ

https://thuviensach.vn

quan hệ nào. Tại nơi đây… Giản Mạt vịn tay vào cánh cửa nhìn xung quanh căn hộ, rồi lặng lẽ xoay người đóng cửa lại.

Nơi này, sau khi cô rời đi… cũng không còn bất kỳ quan hệ nào.

…

Tiêu Cảnh thở hổn hển nhìn tất cả mọi thứ đã được chuẩn bị xong xuôi, chạy tới bên cạnh Cố Bắc Thần với gương mặt lo lắng, “Thần thiếu, tôi đã nói rồi… Tất cả đã được chuẩn bị, tuyệt đối sẽ không làm lỡ việc cầu hôn của ngài với Giản tiểu thư!”

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn, hừ một tiếng rồi nói: “Nếu giữa chừng có gì sai sót, thì cậu biết xem như tự tìm đường chết!”

Tiêu Cảnh cười khổ, trong lòng oán thầm Cố Bắc Thần: Một người đứng đầu tập đoàn lớn nhất nhì trên thế giới cũng có lúc giống như thanh niên mới lớn mới biết yêu vậy, còn bày đặt bố trí bàn tiệc hoa gì gì đó, ấu trĩ thật!

“Thần thiếu, tuyệt đối sẽ không có gì sai sót ạ…” Tiêu Cảnh mạnh miệng đảm bảo, nở nụ cười cực kỳ vui.

“Mọi thứ hiện tại đã chuẩn bị đầy đủ, chỉ cần Giản tiểu thư xuất hiện thôi…”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 203: No Zuo No Die

Nói đến Giản Mạt, Cố Bắc Thần không thể không nhíu mày, lấy điện thoại di động ra rồi lại nhìn xuống, xác định Giản Mạt thật không trả lời hắn, mực đồng lập tức trở nên thâm sâu.

Cố Bắc Thần lưỡng lự, cũng không biết Giản Mạt rốt cuộc có nhận được tin nhắn hay không... Vạn nhất có phải xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn nên không nhận được hay không? Hay là cô tưởng rằng sáng sớm nay hắn nói chuyện ăn cơm chỉ là vui đùa?

Suy nghĩ một lúc, Cố Bắc Thần quyết định gửi thêm một tin nhắn nữa để xác định Giản Mạt có nhận được hay không?!

Sau khi gửi xong, đợi chừng mười phút cũng không nhìn thấy Giản Mạt trả lời lại, Cố Bắc Thần trở nên thiếu kiên nhẫn...

Nhìn thời gian, đã sáu giờ!

Khuôn mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần xuất hiện một tầng lo lắng, không quan tâm cô có nhận được tin nhắn hay là gì khác, lập tức quyết định gọi điện thoại qua hỏi...

Tròn một ngày, sáng sớm hắn đã phải đến công ty xử lý mấy vấn đề của JK, sau đó những thời gian còn lại hoàn toàn bởi vì chuẩn bị cho đêm nay, nếu như nữ chính không đến...

Cố Bắc Thần nghĩ tới đây, mặt đã đông nghịt một mảnh.

https://thuviensach.vn

Tìm số điện thoại của Giản Mạt, còn chưa ấn vào, đột nhiên Tiêu Cảnh cầm di động vội vã chạy tới...

"Thần thiếu!" Giọng điệu của Tiêu Cảnh có tia quỷ dị.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn về phía Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh đã đem di động đưa tới trước mặt của hắn...

Có một tin tức bên trên, tiêu đề viết thật to: Giả giả thật thật, Tô Quân Ly đã kết hôn, đối tượng là bạn gái scandal - Giản Mạt!

Tiêu Cảnh âm thầm nuốt nước miếng, sau đó đè thấp nhịp đập gấp gáp của trái tim, nhìn Cố Bắc Thần nói: "Chuyện này... Thần thiếu, anh... Có thể nhìn phía dưới... Báo cáo..." Hắn chần chừ nói, sau đó chú ý đến di động trong tay Cố Bắc Thần, giống như chiếc di động đó sắp bị bóp nát, hắn cảm thấy đợi một lát nữa phải đi mua cái mới.

Cố Bắc Thần liếc nhìn Tiêu Cảnh, ngón tay lập tức lướt xuống nhìn báo cáo...

Báo cáo nội dung chủ đề tư tưởng chỉ có một, chính là cho tới bây giờ mọi người cho rằng Tô Quân Ly và Giản Mạt chỉ là nghe đồn, nhưng thực ra bọn họ đã sớm kết hôn... Tin tức này rất đáng tin cậy, cũng đã có người thừa nhận.

Chuyện này không tính là gì... Dù sao, hai người bọn họ rốt cuộc có phải quan hệ hôn nhân hay không, Cố Bắc Thần so với ai khác hiểu rõ nhất.

Chỉ có điều, khi Cố Bắc Thần nhìn thấy ảnh chụp mới nhất trên bài báo, cả người đều tràn ngập ra một loại hơi thở hoảng sợ.

Đó là một nhà hàng châu Âu sang trọng, Giản Mạt và Tô Quân Ly đang ngồi sát cửa sổ...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tươi cười xinh đẹp như thiếu nữ nhìn Tô Quân Ly... Bộ dáng kia, cần bao nhiều nhu tình thì có bấy nhiều nhu tình.

Di động truyền đến tiếng "Cạc cạc", Tiêu Cảnh âm thầm nuốt nước bọt.

Thần thiếu phí tâm tư một ngày để chờ tối nay sẽ cầu hôn... Mọi chuyện đã chuẩn bị rất tỉ mỉ, chỉ chuẩn bị chờ nữ chính đến, nhưng bây giờ nữ chính lại chạy đi ôm ấp người đàn ông khác!

"Thần thiếu, có lẽ..." Tiêu Cảnh kiên trì nói, "Là hiểu lầm thôi?"

"Hiểu lầm sao?" Cố Bắc Thần cười lạnh, đôi mắt như ưng híp lại, nghĩ đến bộ dáng vui vẻ sau khi ký xong vào đơn ly hôn của Giản Mạt sáng sớm hôm nay, trong lòng càng thêm buồn bã.

Người phụ nữ này đã sớm mong muốn ly hôn với hắn, hiện tại hắn vừa lúc cho cô cơ hội cùng Tô Quân Ly song túc song phi [1] phải không?

[1] Song túc song phi chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết không phân ly. ==> tương đương với "chung giường chung chiếu", "như hình với bóng"....

Khóe miệng Tiêu Cảnh co quắp, muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng phát hiện lúc này nói gì đều không thể an ủi... Trái lại còn giống như đang cười chế nhạo những gì Thần thiếu làm ngày hôm nay!

Nhà hàng Vọng Giang bị đặt bao hết, lúc này, trong phòng ăn to như vậy bởi vì hơi thở của Cố Bắc Thần dần dần tràn ngập một cỗ áp bức, hình như ngay cả không khí cũng dần trở nên loãng đi...

Ở đây một mảnh buồn bã, Tô Quân Ly và Giản Mạt lại rất nhẹ nhõm.

"Tiếp theo em có tính toán gì chưa?" Tô Quân Ly cẩn thận cắt miếng bò bít tết, sau đó đem khay mình đưa cho Giản Mạt, lại đem đĩa của cô cầm

https://thuviensach.vn

qua.

Tính cánh của Giản Mạt cũng không phải người hay xấu hổ, trước đây lúc đi học cô rất lạnh lùng, nhưng sau khi ở cùng Cố Bắc Thần, trái lại cô học được rất nhiều bản lĩnh, "Hai ngày nữa em sẽ đi Anh quốc..."

Tô Quân Ly nhu hòa nhìn Giản Mạt, "UCL sao?" Anh nghi vấn hỏi.

Giản Mạt cười gật đầu, "Đúng vậy... Vốn dĩ trước đây em tính sau khi tốt nghiệp sẽ xin đến đó. Thế nhưng, sau đó bởi vì xảy ra một chút chuyện nên đã làm lỡ, hai là cũng không có lấy một tác phẩm xuất sắc để mà xin."

Tô Quân Ly cụp mắt, hơi trầm ngâm, sau đó ngước mắt hỏi: "Tính ngày nào sẽ đi?" Anh cười cười, "Có thể chúng ta còn có thể đi nhau?"

Giản Mạt bất ngờ, "Anh cũng muốn đi London?"

Tô Quân Ly mỉm cười gật đầu, "Ừ, tháng sau bên đó có một buổi diễn tấu... Mặt khác còn có chút chuyện phải xử lý, vốn cũng tính gần đây sẽ đi."

Anh nói bình tĩnh mà nghiêm túc, làm cho người ta nhìn không hiểu lời anh nói là thật hay giả.

Giản Mạt cảm thấy quá đúng dịp, thế nhưng, cũng không có suy nghĩ nhiều mà nói: "Ngày mai em tính sẽ ăn một bữa cơm với đồng nghiệp trong công ty, nếu như không xảy ra chuyện ngoài ý muốn... Ngày kia sẽ đi."

Lạc Thành đã không còn quá nhiều lưu luyến, cô cần nhanh chóng rời khỏi nơi bi thương này để chưa trị vết thương lòng... Đợi đến khi vết thương được chữa lành, một thời gian sau... Cô sẽ trở về để có thể tự tin đối diện với tất cả mọi chuyện!

"Vậy cùng đi đi..." Tô Quân Ly nói, "Dù sao cũng không phân biệt."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt gật đầu, cười nói: "Cùng nhau đi rất tốt, lộ trình dài như vậy nếu đi một mình rất cô đơn."

Tô Quân Ly mỉm cười, đáp một tiếng, ánh mắt nhìn Giản Mạt cũng trở nên nhu tình rất nhiều...

Cô và Cố Bắc Thần đã ly hôn, như vậy, con đường tiếp theo anh sẽ chăm sóc cô... Cho đến khi, cô có thể tiếp nhận anh!

Buổi tối, sẽ cho người lạc lối, cũng sẽ cho người mê loạn.

Buổi tối đầu đông, bạn có thể tự khiến bản thân thanh thản, cũng có thể tự làm cho mình rơi vào tuyệt vọng...

Ở Thiên Đường Dạ, Cố Bắc Thần im lặng không lên tiếng uống rượu, toàn thân tản ra hơi thở nguy hiểm.

Long Kiêu và Lệ Vân Trạch không ngờ đến, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, vậy mà bọn họ đầu tiên là chứng kiến Lâm Hướng Nam cầu hôn Tô Tiểu Tiểu, nữ chính không đến... Sau đó lại chứng kiến Cố Bắc Thần cầu hôn, nữ chính cũng không đến, vô tâm tạo "Scandal" với người đàn ông khác!

"Ôi, cậu ta giống như sắp chết vậy... So với Hướng Nam còn khó đối phó hơn?" Hai cánh tay của Lệ Vân Trạch vòng ở trước ngực, dựa ở trên quầy ba nhìn Cố Bắc Thần.

Ngón tay thon dài của Long Kiêu cầm ly rượu đỏ, hắc đồng sâu thẳm nhìn dung dịch rượu đang lắc lư, nhàn nhạt mở miệng: "Đúng là tìm đường chết!"

Lệ Vân Trạch vừa nghe xong, cười, "Long lão đại, cậu nói đúng..." Dứt lời, hắn nhìn về phía Cố Bắc Thần một mình ngồi ở nơi đó uống rượu giải sầu, sau đó còn cố ý phóng đại giọng nói, "Bắc Thần cậu ta ly hôn rồi lại

https://thuviensach.vn

muốn cầu hôn... Coi như xong đời rồi, bà xã cậu ta được tự do, không bị khống chế liền chạy mất rồi?"

Cố Bắc Thần "xoẹt" một cái, ánh mắt sắc bén như dao bắn về phía Lệ Vân Trạch.

Lệ Vân Trạch cũng không sợ hắn, còn tiếp tục mỉm cười nói: "Cái mà cậu đang làm có tên gọi là... Nozuonodie [2]! Ừ, đúng, chính xác như câu mà... Long lão đại đã nói, đúng là tìm đường chết!"

[2] No zuo no die là một câu nói của người Trung, đại khái là nếu bạn không làm điều gì ngu ngốc thì cũng sẽ không bị gậy ông đập lưng ông, từ zuo (作) có nghĩa là hành động ngu ngốc.

Cố Bắc Thần híp mắt lại, vẻ mặt trở nên lạnh lùng, giống như gió lạnh bên ngoài, khiến cho người đông lạnh cứng đờ.

Lệ Vân Trạch âm thầm nhếch miệng, không khỏi oán thầm: Mẹ nó, thảo nào lão Tiêu Cảnh oán giận ánh mắt Bắc Thần có thể giết người...

"Ở đây tự hành hạ mình không bằng đi đến trước mặt Giản Mạt ra oai!" Long Kiêu lãnh đạm nói, "Đã không bỏ xuống được, thì đi hỏi cho rõ ràng."

Lệ Vân Trạch vừa nghe xong, vội vàng phụ họa, "Đúng!"

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần khẽ mấp máy, ánh mắt càng sâu, để chén rượu xuống rồi đứng lên... Nhanh chóng sải bước ra ngoài!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Bởi Vì Tôi Yêu Anh Ấy

Đèn neon lấp lánh trong đêm, một chiếc BMW X6M chạy như bay trên đường phố của Lạc Thành, giống như một con tàu chở rồng...

"Tin tin tin -- "

Bởi vì chiếc xe BMW kia chạy với tốc độ quá nhanh, rước lấy rất nhiều tiếng còi xe bất mãn, nhưng nghiễm nhiên, chiếc xe kia một chút cũng không có ý định chạy chậm lại.

Đáy mắt âm trầm lạnh lẽo của Sở Tử Tiêu xuyên qua kính chắn gió nhìn về phía trước, tay lái ở trong tay hắn giống như cỗ máy linh hoạt, chưa từng có nửa điểm lệch lạc.

"Két -- "

Thanh âm phanh gấp chói tai vang lên ở trước cửa của một nhà hàng cơm Tây, Sở Tử Tiêu liếc nhìn đại sảnh của nhà hàng, tin tức nói bọn họ đang ăn cơm ở trong này!

Thu hồi tầm mắt, Sở Tử Tiêu cởi dây nịt an toàn ra, mở cửa xuống xe, sau đó định đi vào bên trong...

Trùng hợp thay khi hắn mới vừa bước đến cửa, liền nhìn thấy Tô Quân Ly và Giản Mạt cùng nhau đi ra...

Giản Mạt không nghĩ đến ở chỗ này lại có thể đụng phải Sở Tử Tiêu, hơi sững sờ một chút, lập tức vẻ mặt lại trở nên nhàn nhạt ý cười, cùng Tô

https://thuviensach.vn

Quân Ly tiến lên.

Ánh mắt sâu thẳm của Sở Tử Tiêu đầu tiên là nhìn vào Tô Quân Ly, lập tức tầm mắt rơi vào trên người Giản Mạt... Ngực xuất hiện một loại đau đớn ép tới khiến hắn sắp nổ tung, ở chỗ sâu trong đáy mắt dường như muốn nứt toác, phun ra dòng nham thạch nóng cháy, khiến hắn cháy rụi trong phút chốc.

Tô Quân Ly hơi nhíu mày lại, đi bên cạnh Giản Mạt, ánh mắt trở nên lạnh nhạt, nhưng vẫn ôn nhuận mở miệng nói: "Sở Thiếu tới đây để dùng cơm sao?"

Sở Tử Tiêu lại liếc nhìn Tô Quân Ly, không để ý đến Giản Mạt, chỉ là hỏi: "Em cùng anh ta có quan hệ như thế nào?"

Giản Mạt khẽ nhíu mày, lập tức khôi phục lại vẻ mặt bình tĩnh, "Anh nghĩ chúng tôi là loại quan hệ gì thì chính là loại quan hệ đó..." Cô mỉm cười xinh đẹp, vẻ mặt làm như không có chuyện gì xảy ra.

"Anh phải nghĩ như thế nào đây?" Sở Tử Tiêu chế nhạo nói, nhưng trong ánh mắt lại có một tia ẩn nhẫn, "Mạt Mạt, anh thế nào cũng không biết được, em từ lúc nào lại đi kết hôn với tam thiếu của Tô Gia?"

Đáy mắt Giản Mạt lướt qua một tia kinh ngạc, thế nhưng, rất nhanh liền biến mất không dấu vết.

Mặc dù không biết lời nói của Sở Tử Tiêu là có ý gì, thế nhưng, Giản Mạt chỉ có thể nghĩ đến việc nhất định cô và Tô Quân Ly đã xuất hiện scandal...

"Hình như..." Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, "Tôi và Quân Ly có quan hệ gì, cũng không liên quan đến anh, không phải sao?"

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu nhìn Giản Mạt, cô một chút ý định phản bác cũng không có, thậm chí còn vui vẻ thừa nhận, lập tức tức giận nói, "Giản Mạt, em chẳng lẽ quên rằng em cùng Bắc Thần có quan hệ hôn nhân rồi sao?" Hắn cắn răng chất vấn, "Như thế nào em lại đi kết hôn với Tô Quân Ly?"

Giản Mạt cười, càng cười càng trở nên xán lạn, "Không có ý gì cả... Tôi cùng Cố Bắc Thần đã ly hôn rồi! Cho nên, ngay cả khi anh có là luật sư biện hộ đi chăng nữa, sợ rằng cũng không thể nói tôi trùng hôn được!"

Sở Tử Tiêu lập tức mở to hai mắt nhìn, "Em cùng Bắc Thần ly hôn rồi?"

"Đúng!" Giản Mạt cười cười, vẻ mặt trở nên nhẹ nhõm, làm cho người ta nhìn không ra sự bi thương của cô.

"Chuyện này xảy ra khi nào, tại sao anh lại không biết?" Sở Tử Tiêu đột nhiên cảm giác mình giống như một thằng ngốc.

Hắn dùng cổ phần của Đế Hoàng đến bức Bắc Thần cùng Mạt Mạt ly hôn, nhưng mà, bọn họ ly hôn khi nào, hắn cũng không biết?

Tô Quân Ly âm thầm nhíu mày, đối với những lời chất vấn của Sở Tử Tiêu có chút bất mãn... Thế nhưng, trên mặt lại không có biểu hiện gì.

Ở lập trường là một "Tình địch", lúc này chuyện hắn cần làm, chính là để Mạt Mạt cần đến hắn, sau đó hắn sẽ nhân cơ hội đó để phản công!

Giản Mạt cười, "Sáng sớm nay..." Cô nói, vẻ mặt vẫn bình tĩnh, không xuất hiện bất kỳ cảm xúc tiếc nuối nào.

"Sáng sớm ly hôn, sau đó em cứ như vậy không thể chờ đợi được đã muốn kết hôn với Tô Quân Ly sao?" Sở Tử Tiêu trở nên phẫn nộ, "Anh thì sao? Giản Mạt... Vậy còn anh thì sao? Anh rốt cuộc được xem là cái gì? Sự chờ đợi của anh bị em xem thành cái gì?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt thật tình âm thầm vui mừng, bởi vì nơi này là nơi cao cấp, cửa bãi đỗ xe trừ xe, cũng không còn ai khác.

"Tôi đã sớm muốn ở cùng một chỗ với Quân Ly rồi... Chỉ có điều tôi và Cố Bắc Thần vẫn chưa ly hôn. Tôi vẫn có chút đạo đức hôn nhân..." Giản Mạt cười đến mức xinh đẹp, quyến rũ, đèn neon chiếu vào khiến cô trở nên đặc biệt mê người, "Hiện tại rốt cuộc tôi cũng đã ly hôn với hắn, đương nhiên không thể chờ đợi thêm được..."

Tô Quân Ly cười khẽ, hơi nhướng mày, sau đó kịp thời nói: "Đợi được cô ấy, tôi cảm thấy rất vui mừng."

Trong lòng Giản Mạt đối với Tô Quân Ly có chút áy náy, thế nhưng, cô đã muốn rời đi thì sẽ để Sở Tử Tiêu không còn tâm tư gì với cô nữa.

Nghĩ như vậy, Giản Mạt vòng lên ôm lấy cánh tay của Tô Quân Ly, "Tử Tiêu, tình cảm của con người rất dễ dàng thay đổi..."

"Tại sao lại là hắn?" Sở Tử Tiêu cắn răng hỏi, cảm giác mình lúc này không khác gì một tên hề đáng thương?

Giản Mạt cười đến vẻ mặt thản nhiên, "Bởi vì, tôi yêu anh ấy!"

Sở Tử Tiêu nghe xong, lui về phía sau một bước...

Cùng hắn chia tay, là bởi vì không còn thương!

Cùng Tô Quân Ly ở một chỗ với nhau, là bởi vì yêu hắn ta!

Ha ha...

"Giản Mạt, em đối với anh thật tàn nhẫn..." Trong mắt Sở Tử Tiêu hoàn toàn là sự thất vọng, "Hiện tại không thể được nữa, đúng không?"

"Đúng!" Giản Mạt kiên định nói.

https://thuviensach.vn

Ở bên cạnh Cố Bắc Thần cũng đã đủ khiến cho cảm xúc của cô bị xáo trộn, cô không thể để cho Sở Tử Tiêu tiếp tục có cơ hội dây dưa với cô nữa...

"Sở Thiếu." Tô Quân Ly kịp thời mở miệng, "Nếu như tình cảm đã không còn, tối đa cũng chỉ là ký ức, giống như một vệt sáng dưới con sông dài mà thôi, cho dù cảm động, cũng không thể tồn tại mãi mãi được. Tôi hi vọng là Sở Thiếu có thể dùng lý trí để suy nghĩ thấu đáo một chút, dù sao..." Hắn dừng hạ, mới chậm rãi, mềm mại nhìn Giản Mạt nói, "Mạt Mạt bây giờ cũng là vợ của tôi rồi!"

Anh nói cực kỳ tự nhiên, thậm chí tràn đầy nhu tình...

Giản Mạt vô thức nhìn về phía Tô Quân Ly, cô đang muốn vứt bỏ Sở Tử Tiêu, thế nhưng... Tô Quân Ly thế nào lại...

Tô Quân Ly chỉ nhìn thật kỹ Giản Mạt, nhu hòa cười, trong ánh mắt nhắn nhủ tin tức: Giúp đỡ em như vậy, xem ra... Hôm nay em nhất định phải mời cơm anh rồi!

Giản Mạt lập tức hiểu được, sau đó liền mỉm cười... Bởi vì bị đùa giỡn, cho nên nụ cười kia vô cùng thật tâm.

Mà nụ cười kia, rơi vào trong mắt Sở Tử Tiêu lại đặc biệt chói mắt... Rơi vào trong mắt Cố Bắc Thần, lại tràn đầy chế nhạo.

Xoay người, gió lạnh quật đến khiến cho hắn hoàn toàn tỉnh rượu.

Lệ Vân Trạch nhìn bóng lưng xoay người rời đi của Cố Bắc Thần, lại nhìn Giản Mạt... Không khỏi nhíu mày.

Nghe nói Giản Mạt kết hôn với Tô Quân Ly, hắn chỉ nghĩ chuyện đó không phải thật, cũng chỉ là một loại scandal vớ vẩn thôi... Nhưng không thể ngờ đến, bọn họ lại tình nguyện kết hôn.

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch lo lắng Cố Bắc Thần sẽ gặp phải chuyện không may, cũng không có tâm tình đi để ý tới ba người Sở Tử Tiêu và Giản Mạt còn có Tô Quân Ly nữa, xoay người liền nhanh chóng đuổi theo Cố Bắc Thần.

"Bắc Thần..." Lệ Vân Trạch lo lắng lên tiếng gọi hắn.

Cố Bắc Thần lên xe, môi mỏng tràn ra một mạt ý cười tự giễu, nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa xe, "Mình quả thật đang tự mình tìm đường chết... Mới cho cô ấy cơ hội như vậy!"

Lệ Vân Trạch hơi nhíu mày, "Có thể..." Hắn mở miệng, "Có thể Giản Mạt là vì muốn chọc tức Tử Tiêu thì sao?"

"Vân Trạch..." Cố Bắc Thần có chút mệt mỏi nằm tựa ở trên ghế ngồi, đôi mắt như loài ưng híp lại thành một đường, "Những lời này của cậu, mình rất muốn tin nó là thật."

Trong giọng nói của hắn tràn đầy cô đơn, làm cho người ta không khỏi nhíu mày.

Lệ Vân Trạch âm thầm thở dài một tiếng, bộ dạng vừa rồi của Giản Mạt cùng Tô Quân Ly, không giống diễn trò...

Nếu như, hai người bọn họ là cố ý chọc tức Tử Tiêu, với diễn xuất kia, sẽ không cần phải đi đánh dương cầm và thiết kế đồ họa nữa, trực tiếp đi dành giải Oscar luôn đi.

"Đi thôi..." Thanh âm Cố Bắc Thần có chút ảm đạm, trong giọng nói pha lẫn một chút thất vọng.

Trong lòng Lệ Vân Trạch có chút khó chịu, nhưng vết thương của đàn ông, có đôi khi cần phải giấu đi.

https://thuviensach.vn

Rời xe đi, Lệ Vân Trạch liếc nhìn Cố Bắc Thần, sau đó đem xe hòa vào dòng xe cộ...

Đèn đường mờ tối, đèn xe lại gai mắt.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu, xuyên qua cửa sổ xe nhìn khóe miệng tràn ngập ý cười hạnh phúc của Giản Mạt, trái tim càng lúc càng trầm xuống....

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Có Một Người Tốt Như Giản Mạt

Edit: Cố Tư Yên

Xe chậm rãi chạy qua bên cạnh người Giản Mạt, từ đầu tới đuôi, cô không bao giờ biết, Cố Bắc Thần đã từng vì cô mà tới!

Nhìn vào gương xe, thân ảnh của Giản Mạt càng ngày càng nhỏ, tầm mắt Cố Bắc Thần cũng càng ngày càng sâu...

Sâu đến mức cuối cùng đem thân ảnh của Giản Mạt đặt ở chỗ sâu nhất trong đáy lòng, giống như một cây châm cắm ở nơi đó... Nếu nhổ ra thì sẽ đau, nhưng nếu không nhổ, nó sẽ từ từ dung nhập vào máu xương!

Thiên Đường Dạ vẫn đang "Đặt bao hết", Cố Bắc Thần vừa uống rượu, vừa nhìn tất cả những thứ mà hắn tự tay bố trí, cảm thấy đặc biệt buồn cười và châm chọc.

Nếu như lúc trước Lệ Vân Trạch còn có thể cười nhạo Cố Bắc Thần mấy câu, nhưng lúc này hắn thực sự không đành lòng...

Mặc dù làm huynh đệ chính là để tổn hại nhau, nhưng nhìn huynh đệ bị nữ nhân vứt bỏ như vậy, đúng là rất đáng thương.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Long Kiêu nhíu mày hỏi.

Trước kia Cố Bắc Thần đã từng trải qua loại chuyện này với Thẩm Sơ, nhưng không mất tự chủ như lúc này...

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch đem chuyện Cố Bắc Thần đi tìm Giản Mạt nói ra, sau đó than nhẹ một tiếng: “Chuyện tình cảm cũng không thể hâm nóng lại ngay được... Giản Mạt và Tô Quân Ly đang ở cùng một chỗ, Bắc Thần không thể can dự vào.”

Long Kiêu trầm mặt, “Đáng đời!”

Lệ Vân Trạch giật khóe miệng, “Đúng là rất đáng đời... Nói thẳng không phải tốt hơn sao, còn làm cái gì mà cầu hôn lãng mạn chứ?”

Long Kiêu không nói gì, chỉ để chén rượu xuống rồi nói: “Canh kỹ cậu ta đi, đừng để cho cậu ta đem chỗ này của tôi đập phá...”

“Làm sao có thể ngăn được cậu ta!” Lệ Vân Trạch ăn ngay nói thật.

Hắn là người văn minh, Cố Bắc Thần là thổ hào, dù sao đập xong cũng phải bồi thường... Hắn chỉ biết nhìn Cố Bắc Thần đập phá thôi!

Thế nhưng, Lệ Vân Trạch và Long Kiêu hiển nhiên lo lắng quá nhiều... Bởi vì, tự chủ của Cố Bắc Thần vẫn còn rất tốt, cụ thể biểu hiện ở một người uống rượu giải sầu, đang muốn đem mình luyện thành tiên rượu.

...

Tô Quân Ly đưa Giản Mạt trở lại Nhuận Trạch viên, sau đó mới trở về nhà chính của Tô gia, trên đường trở về, bác Trang đã gọi điện thông báo tin tức cho anh... Cho nên, khi thấy đèn biệt thự vẫn sáng, anh không khỏi than nhẹ một tiếng.

“Ông nội...” Tô Quân Ly nhanh nhảu gọi.

Tô Chấn Kỳ trầm mặt, “Cháu có phải nên giải thích cho ông... Vì sao cháu kết hôn, chúng ta cũng không biết xảy ra khi nào?”

https://thuviensach.vn

Sau khi chia tay với Sở Tử Tiêu, Giản Mạt đã nhìn trên mạng tin tức, đối với tin "Người biết chuyện sĩ", bọn họ tỏ vẻ vô cùng dở khóc dở cười.

"Ông nội, đó chỉ là scandal!" Tô Quân Ly ngồi xuống rồi nói.

"Hừ! Mỗi lần đều là scandal..." Tô Chấn Kỳ hừ lạnh, "Chẳng lẽ đây không phải là do cháu muốn sao?"

Tô Quân Ly âm thầm thở dài, không muốn cãi nhau với ông nội, chỉ nói: "Ông nội, bên Anh quốc mời cháu đến giảng bài, cháu tính ngày kia sẽ qua đó..."

Làm giáo sư cũng là một loại vinh dự, đối với âm nhạc của Tô gia mà nói, tất nhiên nên phải đồng ý.

"Cháu đừng nói sang chuyện khác..." Tô Chấn Kỳ thổi râu, trừng mắt nói.

Tô Quân Ly cười, "Biết cháu nói sang chuyện khác, ông còn cố tìm tức giận làm gì?" Giọng điệu chế nhạo, sau đó nghiêm túc nói, "Ông nội, hôn nhân giữa ba và mẹ cháu lúc trước đi đến bây giờ ông cũng thấy rõ là tình huống nào... Tương lai của cháu, có thể để tự cháu lựa chọn được không?"

Một câu nói, khiến Tô Chấn Kỳ nghẹn họng, nói không nên lời...

Kiếp này, ông chỉ muốn Hạo Nguyên và A Đình ở cùng một chỗ, nhưng sau đó lại biến thành như bây giờ, cũng do tiểu tử A Ly này nắm bắt được nhược điểm của ông.

"Thời gian không còn sớm nữa, ông nội, chúc ngủ ngon..." Tô Quân Ly cười, "Ngày kia cháu sẽ đi, cho nên ngày mai cháu sẽ xử lý mọi chuyện ở đây, nếu như ông còn muốn giận cháu, sau khi đi qua đó cháu sẽ không trở lại nữa?"Nửa uy hiếp nửa nói đùa xong, Tô Quân Ly xoay người định lên lầu...

https://thuviensach.vn

“Tiểu tử thối kia, có phải cháu muốn tức chết ông hay không?” Tô Chấn Kỳ xoay người quát về phía Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly xoay người, nhưng không dừng bước lại, chỉ cười, cho Tô Chấn Kỳ một cái hôn gió, “Ông nội, chúc ngủ ngon!”

Tô Chấn Kỳ vừa tức giận lại vừa sủng nịch, ông cười cười, rốt cuộc, đối với người cháu này vẫn không có biện pháp.

Biệt thự Tô gia là một mảnh yên bình, nhưng lúc này biệt thự Thẩm gia lại là một mảnh âm u.

“Muốn mẹ con trở lại Thẩm gia?” Thẩm Hàng Chi cười lạnh một tiếng, “Thẩm Sơ, con đã nói với ba nhất định có thể giữ được JK? Con không làm được, còn muốn ba thực hiện hứa hẹn sao? Quả thực chính là nằm mơ.”

Thẩm Sơ bỗng nhiên nắm chặt rảnh tay, mím môi cắn răng, “Ông đã nói, tôi trở về, cũng sẽ làm mẹ trở về...”

“Con biết ba để con trở về là có mục đích, nhưng cuối cùng thì sao?” Thẩm Hàng Chi cười lạnh một tiếng, “Tiểu Sơ, muốn mẹ con tiến vào Thẩm gia, cũng phải có lý do, không phải sao?”

Đối với việc Thẩm Hàng Chi trở mặt, Thẩm Sơ đã sớm dự liệu được, cả quá trình, tất cả đều thuận lợi, nhưng chỉ vì Giản Mạt... Nếu như không phải cô ta, Bắc Thần cũng sẽ không đối xử với cô như vậy!

Thẩm Sơ oán hận liếc nhìn Thẩm Hàng Chi, sau đó xoay người rời đi...

Buổi đêm đầu đông, xe điên cuồng chạy, Thẩm Sơ không biết phát tiết sự đau đớn trong lòng như thế nào, chỉ có thể không ngừng giẫm chân ga.

“Két ——”

https://thuviensach.vn

Thanh âm phanh gấp chói tai vang vọng ở bờ sông Lạc Thành, Thẩm Sơ xuống xe, gió lạnh đúng lúc thổi đến, rét thấu xương.

Thẩm Sơ siết chặt tay, trong đầu hoàn toàn là cảnh tượng trong phòng họp ngày hôm qua ở Đế Hoàng, tầm mắt lạnh lùng của Cố Bắc Thần...

Mắt chậm rãi híp lại, đáy mắt Thẩm Sơ bắn ra tia sáng âm u lạnh lẽo, "Bây giờ tôi phải chịu đau khổ như thế này, Giản Mạt... Tôi cũng sẽ không để cô sống tốt đâu!"

Thẩm Sơ trở lại xe, lấy điện thoại di động ra, gọi vào một dãy số, "Tung những tin tức ấy ra đi... Tôi đợi anh phát tán tin tức bản thiết kế câu lạc bộ của Đế Hoàng."

Người đàn ông nghe xong, trả lời, nói buổi tối liền đem tin tức công bố ra.

Thẩm Sơ trả lời xong rồi cúp điện thoại, ánh mắt căm hận càng ngày càng nặng.

Người đàn ông chờ Thẩm Sơ gửi hình ảnh câu lạc bộ và bản thiết kế qua xong, rồi mới gọi đến số của Tiêu Cảnh, "Trợ lý Tiêu, chuyện này... Đối phương nói tôi phát tin tức... Đúng, chính là câu lạc bộ thiết kế... Đương nhiên không có, tôi đây không phải gọi điện thoại cho anh trước hay sao?" Hắn nhếch miệng cười, "Chúng ta mặc dù là làm giao dịch cửa sau, thế nhưng, cũng phải dùng tiền chứ, đúng không?"

Tiêu Cảnh nghe xong, ồ một tiếng, sau đó nói: "Có hứng thú với tôi sao?"

Người đàn ông vừa nghe xong, đầu tiên là sửng sốt, sau đó hỏi: "Đến Đế Hoàng sao?" Khi hắn hỏi câu này, hai mắt liền phát sáng.

https://thuviensach.vn

“Cậu suy nghĩ nhiều rồi...” Tiêu Cảnh nhàn nhạt mở miệng, “Đơn thuần theo tôi, làm việc vì Thần thiếu, không hơn không kém!”

Người đàn ông có chút thất vọng, tuy nhiên suy nghĩ một chút, thấy chuyện này cũng có lợi cho mình, lập tức đáp ứng... Dù sao, Cố Bắc Thần cũng là một cây đại thụ hái ra tiền.

Sau khi Tiêu Cảnh cúp điện thoại, ánh mắt có chút lạnh giá...

Người phụ nữ thông minh, sẽ lưu lại trong lòng một người đàn ông, không thể phai mờ, giống như Giản Mạt.

Thẩm Sơ rõ ràng có thể tranh thủ sự áy náy của Thần thiếu, nhưng mà... Cô ta lại chỉ biết lợi dụng người khác để làm bàn đạp của chính mình.

Tiêu Cảnh cười lạnh một tiếng, tiếp đến gọi điện thoại cho Cố Bắc Thần... Thế nhưng, đầu điện thoại bên kia vang lên rất lâu cũng không có người nào tiếp!

Cố Bắc Thần bị Lệ Vân Trạch ném vào phòng nghỉ của Thiên Đường Dạ, thở hổn hển nhướng mắt, sau đó tắt đèn rời khỏi phòng...

“Mạt nhi...” Cố Bắc Thần đã say đến mức bất tỉnh nhân sự, khuôn mặt tuấn tú tràn ngập sự khổ sở, môi mỏng mấp máy, tràn ra hai chữ thống khổ, níu chặt trái tim của hắn.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Sau Khi Say Rượu Hoàn Toàn Thất Vọng

Ngày hôm sau, nhiệt độ không khí ở Lạc Thành bắt đầu ấm dần lại, ánh nắng sáng sớm đặc biệt tốt.

Giản Mạt rời giường rửa mặt, sau đó đến phòng bếp nấu một chút gì đó cho mình và bảo bối trong bụng ăn.

Từ sau khi Giản gia gặp chuyện không may, cô chưa từng có cảm giác nhẹ nhõm như ngày hôm nay... Không cần lấy lòng Cố Bắc Thần, không cần suy nghĩ về bệnh tình của mẹ, cũng không cần suy nghĩ vấn đề tiền bạc.

Khúc piano dễ nghe truyền đến, Giản Mạt cầm di động, thấy là Lý Tiểu Nguyệt, không giấu nổi ý cười, “Tiểu Nguyệt?”

“Con nhóc, chuẩn bị xong chưa?” Lý Tiểu Nguyệt hỏi, “Nếu chuẩn bị xong rồi, buổi trưa mình sẽ qua chỗ cậu.”

“Đã sắp xếp xong rồi...” Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng.

Ở đây tất cả đều không thuộc về cô, những thứ cô có thể mang đi cũng không nhiều.

“Ok!” Lý Tiểu Nguyệt trả lời, sau đó nói, “Mình đi xử lý một tập hồ sơ trước đã, buổi trưa cùng nhau ăn cơm nhé.”

“Ừ, được!” Giản Mạt trả lời sau đó cúp điện thoại.

Cháo hầm, nấu trứng gà, sữa nóng...

https://thuviensach.vn

Bữa sánh kết hợp nhiều món ăn có nhiều dinh dưỡng, vì trong bụng còn có em bé, Giản Mạt không muốn qua loa.

Giản Mạt mở cửa sổ, lập tức... Ánh nắng sáng sớm chiếu vào, đem cả phòng tràn ngập trong ánh nắng...

Vừa ăn bữa sáng, vừa lên trang web, Giản Mạt nhìn những tin tức mà truyền thông đã đăng tải ngày hôm qua... Có chuyện cô kết hôn với Tô Quân Ly, không thể không cảm thấy buồn cười.

Thế nhưng, lại nhớ tới tối hôm qua khi Sở Tử Tiêu chất vấn cô, cô không khỏi khẽ thở dài một tiếng.

Đóng trang web, mở tin nhắn...

Thấy một loạt tin nhắn được gửi đến, thậm chí có một tin đến từ G tiên sinh cô vẫn chưa đọc... Giản Mạt bĩu môi, mở ra, lại là chuyện ăn cơm, không khỏi hừ một tiếng.

“Thích ăn cơm chia tay như vậy sao, tại sao anh không đi ăn với Thẩm Sơ ấy?” Giản Mạt hừ một tiếng, tâm tình lập tức trở nên tồi tệ.

Tắt di động, thu dọn bát đũa, Giản Mạt cầm bản thiết kế ở ghế dựa lên nhìn...

Thời gian nhẹ nhõm thường trôi qua rất nhanh, đảo mắt một cái đã đến trưa.

“Con nhóc, có phải đây là hai cái hộp bỏ sách không?” Lý Tiểu Nguyệt hỏi, xấu xa cười, “Mình nghĩ, đừng nên dem mấy quyển sách này đi, cậu nên lấy những thứ có giá trị ở đây đi thì tốt hơn... Dù sao đi nữa, đừng mang nó đi!”

https://thuviensach.vn

“Mình nghĩ tham lam như vậy không thích hợp với một người có khí chất cao cao tại thượng như mình...” Vẻ mặt Giản Mạt trở nên kiêu ngạo.

“Đúng đúng đúng... Mình tham lam, còn cậu thì cao thượng!” Lý Tiểu Nguyệt cười nói, “Như vậy, nhà thiết kế vĩ đại, có thể đi rồi chứ?”

Giản Mạt nhìn chung quanh phòng ngủ một lượt, cuối cùng, đi đến ngăn tủ mở ngăn kéo trang sức ra...

Lấy hộp trang sức có chữ "magic", mở ra... Đập mắt cô chính là bộ trang sức ‘Ái mộ chi yêu’ mà cô đã thiết kế kia.

Ngón tay Giản Mạt nhẹ nhàng vẽ lên mặt ngoài của bộ trang sức, khóe miệng dần cong lên nụ cười nhẹ: Cám ơn anh đã giúp đỡ em đi qua hai năm khổ cực nhất, sang năm sau, ngày kỷ niệm gặp nhau em vẫn sẽ nhớ đến... Thế nhưng, sẽ không ở cùng với anh nữa!

Giản Mạt hít một hơi thật sâu, sau đó đem hộp trang sức đặt lại vào ngăn tủ sau đó đóng lại, xoay người đi ra ngoài...

Tất cả động tác của cô đều rất liền mạch lưu loát, không có bất kỳ sự do dự nào. Dường như, phải buông tất cả ở đây xuống, sau đó xoay người... Cô bắt đầu chào đón con đường mới của cô.

...

Cố Bắc Thần chỉ cảm thấy trong óc hình như có một thanh tạ đang lăn qua lăn lại, đau đến mức hắn cảm thấy đầu hắn không còn là của mình.

“Tỉnh rồi sao?” Long Kiêu nhàn nhạt mở miệng, lập tức đem một tách trà đặt ở trước mặt hắn.

Cố Bắc Thần xoa xoa huyệt thái dương, nhấp một ngụm trà, tinh thần đều có vẻ tiều tụy cô đơn.

https://thuviensach.vn

“Hôm qua tổng cộng uống cạn ba bình Latour của tôi, hai bình Lafite, còn có một bình Ausone...” Long Kiêu lạnh lùng mở miệng, “Tổng giá trị là 282 vạn! Số lẻ phía sau đã trừ rồi, sau khi về nhà nhớ ký cho tôi chi phiếu 280 vạn.”

“...” Vẻ mặt Cố Bắc Thần buồn bã nhìn Long Kiêu, bởi vì sau khi uống rượu vẫn còn lưu lại di chứng, giọng nói hơi ồm ồm, “Long lão đại, cậu có còn trái tim không vậy?”

“Không có!” Long Kiêu lạnh lùng nói.

Cố Bắc Thần buông tiếng thở dài, không nói gì nữa...

Kỳ thực, mấy trăm vạn đối với bọn hắn mà nói không đáng kể chút nào, chỉ là, hình thức giao lưu cảm tình và quan tâm của bọn họ đã biến thành phương thức kỳ lạ như vậy rồi.

“Lúc đi Vân Trạch có nói, di động của câu vẫn đang vang, tự mình nhìn xem có chuyện gì quan trọng hay không...” Long Kiêu nói xong xoay người đi, “Mình còn có chuyện cần xử lý, một khoảng thời gian sau sẽ không trở về Lạc Thành.”

Dứt lời, hắn đã ra khỏi phòng nghỉ.

Cố Bắc Thần không để ý đến Long Kiêu, hắn thỉnh thoảng không ở Lạc thành cũng không là lần đầu tiên, không có gì phải hiếu kỳ... Trái lại, hắn rất tò mò Giản Mạt có thể gọi điện thoại cho hắn hay không.

Nhưng hiển nhiên... Hắn đã tham vọng quá đáng!

Cố Bắc Thần xoa xoa đầu, cảm giác tối qua mình như một người ấu trĩ...

Hắn giống như một người thất tình uống rượu giải sầu sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn vào một cuộc gọi nhỡ, tầm mắt Cố Bắc Thần thâm thúy rơi vào hai chữ Thẩm Sơ... Thế nhưng, chỉ nhìn một chút, môi mỏng đã cong lên nụ cười chế nhạo.

Lại không biết là tự giễu, hay là cười chế nhạo cái gì...

Cố Bắc Thần trực tiếp xem nhẹ cuộc gọi nhỡ đó, chỉ gọi lại cho Tiêu Cảnh.

"Trời ơi, Thần thiếu, anh rốt cuộc cũng tỉnh rồi sao?" Tiêu Cảnh có chút bất mãn, lúc tối hắn gọi rất nhiều cuộc nhưng vẫn không có người nhận máy, cuối cùng không còn cách nào, hắn chỉ có thể gọi cho Long lão đại, mới biết Thần thiếu uống say?

Đây là khái niệm gì?

Tìm đường chết...

Đương nhiên, lời này hắn không dám nói ra, bằng không... Nhất định sẽ khiến Thần thiếu nhụt chí.

"Chuyện gì vậy?" Cố Bắc Thần nhắm mắt lại, bởi vì đau đầu cho nên khẩu khí không tốt.

Tiêu Cảnh hắng giọng một cái, nghiêm trang hỏi: "Có hai chuyện đều không phải chuyện tốt, ngài muốn nghe việc tư hay là việc công trước?"

"Tôi nghĩ trước hết nên nghe xem cậu muốn chết như thế nào?" Giọng nói của Cố Bắc Thần đã trầm lạnh không có một tia nhiệt độ.

...

Thẩm Sơ chờ đến năm giờ chiều, vẫn chưa thấy các trang mạng lớn và truyền thông có bất cứ động tĩnh gì, không khỏi trầm mặt, tức thì liền gọi

https://thuviensach.vn

điện thoại cho người đàn ông công bố tin tức kia... Thế nhưng, đối phương không nhận máy.

Thẩm Sơ hừ lạnh, “Cầm tiền của tôi rồi thì có thể nuốt dễ dàng như vậy sao?” Cô cười lạnh một tiếng, lái xe thẳng đến nhà người đàn ông đó.

“Rầm rầm phanh!”

Mang theo tiếng đập cửa phẫn nộ, vốn dĩ hai ngày nay Thẩm Sơ đã vô cùng tức giận, lúc này lại thấy tiểu nhân phản bội mình, có thể biết cô ta có bao nhiêu tức giận...

Thấy không có người mở cửa, Thẩm Sơ vừa định đưa tay gõ cửa... Đúng lúc đó, cửa đột nhiên bị mở ra.

“Tôi còn tưởng rằng anh chết rồi chứ?” Thẩm Sơ nhìn người đàn ông, sau đó cười lạnh một tiếng, “Tôi đang nghĩ, nếu đúng là như vậy... Chút tiền kia tôi coi như là phí an táng của anh được chứ?”

Người đàn ông nhìn Thẩm Sơ, cười lạnh, “Tin tức kia tôi sẽ không phát, tiền... Tôi cho cô!” Dứt lời, hắn đã xoay người trở vào nhà.

Thẩm Sơ sửng sốt, hiển nhiên không nghĩ đến người này lại nói như vậy, vừa đi vào theo, vừa nói: “Anh lấy tiền của tôi, lại không phát tin tức...”

Đột nhiên, lời nói của Thẩm Sơ dừng lại... Cô trừng mắt nhìn người đang đút hai tay vào túi, Cố Bắc Thần chậm rãi xoay người, đôi mắt lập tức mở to.

Vẻ mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần vẫn rất lãnh đạm, thế nhưng, đôi mắt sắc bén hoàn toàn chứa đựng sự thất vọng nhìn về phía Thẩm Sơ, “Cô có biết không? Tôi có bao nhiêu hi vọng không muốn nhìn thấy cô ở đây...” Giọng nói của hắn đều tràn đầy sự thất vọng, “Rõ ràng cô, không nghiêm

https://thuviensach.vn

túc suy nghĩ những lời mà tôi đã nói với cô ngày hôm trước! Cô, khiến tôi quá thất vọng rồi...”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Pháo Hoa Trên Bầu Trời Đêm, Nở Rộ Trái Tim Ai?

Thẩm Sơ không nói gì, chỉ nhìn chằm chằm vào khóe môi đang nhếch lên của Cố Bắc Thần.

Đáy mắt Cố Bắc Thần càng ngày càng sâu, ở trong vực sâu nhất tràn ra một cỗ khí lạnh, "Chẳng lẽ... Cô chưa từng nghĩ qua, vì sao thiết kế của Giản Mạt lại thay đổi sao?"

"Bởi vì anh đã sửa..." Thẩm Sơ cắn răng.

Cố Bắc Thần nghe Thẩm Sơ nói như vậy, đột nhiên cảm thấy, hắn thực sự chưa từng hiểu rõ Thẩm Sơ... Trước đây hắn cho rằng cô ta rất đơn thuần, rất nhiệt tình, thậm chí tràn đầy năng lượng và kiên cường.

Thế nhưng bây giờ?

Cử chỉ của cô khiến hắn thất vọng, ngay cả phỏng đoán của cô cũng làm cho hắn cảm thấy trước đây những điều hắn cho rằng đó có bao nhiêu buồn cười!

"Cho tới bây giờ, cô vẫn còn có thể cố chấp được sao..." Giọng nói của Cố Bắc Thần đã lạnh giá không có một tia nhiệt độ, "Thiết kế, tôi không hề tham dự... Đây không chỉ về vấn đề nguyên tắc, mà liên quan đến nhân phẩm của Giản Mạt."

Dừng một lúc, môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên nụ cười chế nhạo, "Bỏ qua quan hệ trước kia, chúng ta đều đi ra từ UCL, cô và tôi đều có thể

https://thuviensach.vn

hiểu rõ... Thiết kế của Giản Mạt chính là nhờ tài năng của cô ấy mà làm được!”

Thẩm Sơ nắm chặt bàn tay đang bắt đầu run rẩy, thế nhưng, cô cực lực nhẫn nhịn...

“Bản thiết kế có thể đổi, thậm chí... Ngày hôm trước tôu đã nói với cô. Thẩm Sơ, cô có nghiêm túc nghĩ tới không?” Cố Bắc Thần cắn răng, “Nếu như cô có nghĩ tới, hôm nay cô sẽ không xuất hiện ở đây... Nếu như cô có nghĩ tới, cô, có lẽ còn có thể lưu lại một chút tốt đẹp trong lòng tôi.”

Vẻ mặt Cố Bắc Thần trở nên lạnh giá, “Thế nhưng, cô đã từ chối nó...”

“Cố Bắc Thần, anh dựa vào đâu mà nói tôi như vậy chứ?” Thẩm Sơ trừng mắt nhìn, “Có phải trong lòng anh có ai, thì người đó chính là người tốt đẹp nhất hay không?” Cô ta gào lên, khuôn mặt có chút dữ tợn.

Cố Bắc Thần thấy Thẩm Sơ dù cho tới lúc này, còn đem trách nhiệm đẩy lên người người khác, đã không thể nói gì nữa...

Cô ta nghĩ như vậy thì cứ cho là như vậy đi!

Xoay người, Cố Bắc Thần bởi vì say rượu cho nên đau đầu muốn chết, càng vì mình ngu xuẩn, tự tay đẩy Giản Mạt đến bên cạnh người đàn ông khác, mà lúc này, kèm với thái độ của Thẩm Sơ, hoàn toàn phá hỏng thần kinh của hắn.

Tiêu Cảnh và người đàn ông kia vẫn im lặng không lên tiếng, chỉ yên tĩnh đứng ở một bên...

Ánh mắt thất vọng của Thẩm Sơ nhìn về phía Cố Bắc Thần, cuối cùng, cô òa khóc lên, “Tất cả những chuyện mà tôi đã làm... Ai sinh ra cũng đâu muốn làm người xấu chứ? Cố Bắc Thần, anh vĩnh viễn cũng không hiểu...”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần than nhẹ một tiếng, “Đúng là tôi không hiểu, thế nhưng, tôi cũng hiểu rõ, có người chỉ vì bản thân mình... Có thể lựa chọn dùng phương thức thương tổn người khác để đạt lấy thành tựu của mình. Cũng có người...” Đáy mắt hắn trở nên thống khổ, “Chọn phương thức thương tổn chính mình để giành lấy thành tựu cho người khác.”

Mà Giản Mạt, chính là loại người thứ hai...

Chỉ là, lúc trước hắn quá mức kiêu ngạo, thế cho nên lúc nào mất đi, cũng không biết!

Thế nhưng, mỗi người đều phải gánh chịu hành vi của chính mình, giống như Thẩm Sơ... và cả hắn!

Buổi đêm ở Lạc Thành đẹp mê người, cho nên, ban đêm ở đây thích hợp nhất là để trầm mê và từ biệt...

Giản Mạt mở tiệc chiêu đãi mọi người ở khách sạn Sofia, bởi vì vào cái đêm hai năm trước đó, tất cả đều là từ nơi này bắt đầu thay đổi... Muốn rời đi, cô cũng muốn từ nơi này cáo biệt, để khi trở về đây lần nữa, cô có thể thản nhiên đối mặt với tất cả!

“Chị Mạt, em sẽ rất nhớ chị...” Hướng Vãn lẩm bẩm một tiếng, xoa khóe mắt đỏ ửng nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt mỉm cười, “Nha đầu ngốc, cũng không phải không còn gặp lại...” Cô hờn dỗi trừng mắt, “Em làm như chị một đi không trở lại vậy, sau khi trở về, chị vẫn muốn làm việc cho Du tổng.” Nói xong, cô nhìn về hướng Du Tử Quân, “Phải không, Du tổng?”

“Đương nhiên là đúng...” Du Tử Quân vẫn chưa nói gì, Đường Hạo Dương đã mở miệng, sau đó già mà không kính cũng mở ra vui đùa, “Nếu như cô không trở lại, dự đoán Du tổng và Hiểu Tĩnh vẫn muốn cạnh tranh với nhau, đến lúc đó ai giải vây đây?”

https://thuviensach.vn

“Ha ha...”

Lời nói của Đường Hạo Dương vừa dứt lập tức rước lấy một trận cười, La Hiểu Tĩnh không những không giận dữ, mà trái lại còn không để ý đến chuyện người khác lấy mình làm trò đùa.

“Nhìn anh không có điểm gì để tôi xem trọng hết?” La Hiểu Tĩnh nói với Du Tử Quân.

Du Tử Quân da mặt dày nói thẳng: “Đương nhiên là anh rất đẹp trai, khí chất, nhiều tiền, có mị lực...”

“Tôi thấy anh đúng là không biết xấu hổ!” La Hiểu Tĩnh nói không nể mặt, thấy Du Tử Quân và mọi người cười lớn, mới nghiêm túc nói, “Tôi nhìn trúng anh là vì tôi có thể phát hiện giá trị của mỗi người... Nếu không, anh nghĩ rằng tôi có thể coi trọng anh sao?”

La Hiểu Tĩnh là một nữ hán tử, rất hào khí, nói chuyện không cần suy nghĩ...

Thế nhưng, Du Tử Quân thích tính cách ngay thẳng của cô, thế cho nên vì muốn có được dự chú ý của cô, mới đối nghịch với cô nhiều năm như vậy, coi như cũng đã đoạt được tới tay.

Giản Mạt nhìn hai người bọn họ, trong mắt tràn đầy sự hâm mộ... Thật tốt, nhìn thấy bọn họ, cô cảm giác mình lại tin vào tình yêu.

“Hâm mộ cái gì vậy, Mạt Mạt?” Đinh Đương nhíu mày tiến vào trạng thái lắm chuyện, “Không phải cô còn có một Tô gia tam thiếu đó sao? Hả?”

Giản Mạt nhìn mọi người đã dựng thẳng tai, có chút dở khóc dở cười, “Những thứ ấy đều là tin đồn nhảm mấy người cũng tin, vì sao lúc tôi nói tôi là vợ của Cố Bắc Thần mấy người lại không tin?”

https://thuviensach.vn

Mọi người vừa nghe xong, giật khóe miệng, đồng thanh nói: “Mạt Mạt, cô không tử tế!”

Giản Mạt cười lớn, cũng không giải thích, mọi người cũng xem như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục ăn nhậu chơi bời... Đương nhiên, cuối cùng sổ sách không phải Giản Mạt trả, mà là Du Tử Quân.

Hắn nói: Giản Mạt, tôi chờ cô trở lại nói cho mọi người biết, cô... Là tuyệt nhất!

Lúc mọi người tan cuộc, thời gian đã rất khuya, gần 0 giờ.

Giản Mạt không trực tiếp về nhà, mà đi từ từ trên bờ sông Lạc Thành, cảm thụ không khí ban đêm ở Lạc Thành...

Sáng sớm ngày mai sẽ rời khỏi đây, không biết những thứ ở đây sau bốn năm năm sẽ biến thành bộ dáng gì nữa?

“Ầm ——”

“Đoàng!”

Đột nhiên, có tiếng động vang lên, lập tức, đáy mắt tràn ngập ánh sáng của pháo hoa đủ mọi màu sắc, sáng bừng như ban ngày.

Giản Mạt ngừng bước chân, người đi bộ dừng lại nghỉ chân, ngửa đầu nhìn pháo hoa trên bầu trời...

Khóe miệng vô thức mỉm cười, Giản Mạt nhìn pháo hoa, âm thầm nói với bảo bối ở trong bụng: Pháo hoa của một người có thể làm sáng lòng của rất nhiều người... Bảo bối, coi như trận pháo hoa này chính là món quà chia tay mà anh ấy dành cho mẹ, được không?

Cố Bắc Thần ngồi ở bồ sông Lạc Thành, tùy ý để gió sông lạnh giá quất vào mặt... Khuon mặt anh tuấn không có bất kỳ cảm xúc nào.

https://thuviensach.vn

Hắn hơi ngửa đầu nhìn pháo hoa trên bầu trời đêm, vốn dĩ ngày hôm qua hắn muốn cầu hôn Mạt nhi, thế nhưng, lúc này hắn lại ngồi ở đây thưởng thức một mình.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nhẹ nhàng cong lên nụ cười tự giễu, cuối cùng nặng nề hóa thành nỗi đau...

Từ khi bắt đầu, giữa hai người chỉ vì lợi ích của bản thân, đến khi đột nhiên kết thúc... Thật giống như một giấc mộng, có thể trở về nhớ lại, nhưng lại không thể bắt được!

Giản Mạt khẽ đặt tay ở trên bụng, khóe miệng cong lên nụ cười nhìn pháo hoa đủ mọi màu sắc... Giờ khắc này, tất cả đều trở nên nhẹ nhõm!

Pháo hoa không ngừng nổ tung ở trong trời đêm, một trên cầu, một dưới cầu...

Hai người, hai trái tim... Vào giờ khắc này, rõ ràng gần trong gang tấc, nhưng lại xa tận chân trời...

Cố Bắc Thần vẫn ngồi ở trên bờ sông, Giản Mạt nhìn pháo hoa phát sáng lần cuối trên bầu trời đêm, rồi từ từ thả tay xuống... Xoay người rời đi.

Hẹn gặp lại, Lạc Thành!

Hẹn gặp lại... Cố Bắc Thần!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Vậy Anh Đi Chết Đi!

Edit: Cố Tư Yên (GuXuYan)

Sáng sớm, khi những tia nắng ban mai vẫn còn đang lười biếng trốn ở phía sau tầng mây thật dày, thì Giản Mạt đã sắp xếp xong hành lý.

Lý Tiểu Nguyệt mím môi, nhìn Giản Mạt, sau đó tiến lên ôm chặt lấy cô, "Con nhóc, nhớ lúc nào cũng phải thật vui vẻ, nếu không vui, thì phải điện thoại cho mình... nghe không?"

Giản Mạt cười, "Được... Đừng làm bộ yếu ớt như vậy chứ?" Ngừng một lúc, cô có chút thương cảm nói, "Cậu cũng phải như vậy đấy!"

"Đương nhiên..." Lý Tiểu Nguyệt che giấu cảm xúc ưu thương lúc chia tay, mỉm cười buông Giản Mạt ra, "Mình đưa cậu đến sân bay!"

Giản Mạt gật đầu, sau đó cùng Lý Tiểu Nguyệt đi ra ngoài nhà trọ...

Đúng lúc đó, chuông điện thoại di động vang lên.

Giản Mạt ngừng bước, lấy điện thoại di động ra liếc nhìn, thấy một dãy số xa lạ, nghĩ có thể là bệnh viện gọi tới... Vội vàng nhận máy.

"Tiểu Mạt, anh ở bên ngoài nhà trọ của em, em cho anh lấy mười vạn!" Trong điện thoại, truyền đến tiếng nói lo lắng của Giản Hành, cảm giác hắn nói giống như lấy được của Giản Mạt bao nhiêu tiền cũng được.

"Anh nghĩ rằng tôi là máy rút tiền tự động hay sao?" Sắc mặt Giản Mạt trong nháy mắt trở nên lạnh giá, "Giản Hành, tôi sẽ không cho anh một

https://thuviensach.vn

phân tiền nào nữa!"

"Nếu em không cho anh, anh liền đi tìm Cố Bắc Thần..." Tiếng nói của Giản Hành trở nên sắc bén.

Giản Mạt cười lạnh, "Anh thích tìm ai thì cứ tìm... Anh muốn chết cũng tự mình đi chết đi! Giản Hành, nếu như anh muốn nói chuyện hai năm về trước thì cứ nói ra hết đi, tôi không sợ... Anh đăng báo, đăng quãng cáo cũng được! Sau này, tôi cũng sẽ không cho anh một phân tiền nào nữa... Lần trước tôi cũng đã nói, tôi, không có loại anh trai như anh!"

Dứt lời, Giản Mạt trực tiếp cúp điện thoại, sau đó nhắn một tin cho Tô Quân Ly, nói cô sẽ đến sân bay chờ anh trước, sau đó tắt máy.

Con mẹ nó đi chết đi, Giản Mạt không cho Giản Hành nói... Sợ rằng, lúc này hắn nói gì thì mục đích cuối cùng cũng chỉ vì tiền.

Sắc mặt Lý Tiểu Nguyệt trở nên nặng nề nhìn Giản Mạt đang thở gấp, lôi kéo tay cô, "Tất cả đều sẽ khá hơn thôi..."

Giản Mạt cười cay đắng, không nói gì, chỉ lôi hành lý đi ra ngoài...

Sẽ không có bất cứ chuyện gì có thể uy hiếp được cô!

"Hành khách đi chuyến bay mang mã hiệu ZA739555 đến London của nước Anh xin mời đến cổng số 24..." Bên trong sân bay quốc tế của Lạc Thành, truyền đến thanh âm ngọt ngào của nhân viên thông báo.

Tô Quân Ly và Giản Mạt thay đổi thẻ lên máy bay, gửi hành lý vận chuyển, sau đó cùng nhau xếp hàng chờ vào cửa.

Máy bay còn chưa đến hai tiếng đồng hồ nữa là cất cánh, bởi vì thời gian không quá gấp, cho nên khi hai người qua cửa kiểm tra, liền trực tiếp đi đến quán cà phê VIP.

https://thuviensach.vn

"Cảm xúc của em thế nào?" Tô Quân Ly cười ôn nhu, ánh mắt thâm thúy nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt nhìn trà sữa, mím môi, sau đó mới ngẩng đầu lên, cười nói: "Rất kích động... Giống như nguyện vọng ấp ủ nhiều năm qua lập tức thực hiện được, loại cảm giác này không có chuyện vui vẻ nào có thể thay thế." Nói xong, cô còn nhướn mày, "Huống chi, em còn là mua một tặng một, vui mừng được nhân đôi."

Tô Quân Ly thấy Giản Mạt không có một tia gánh nặng nào trước khi ra trận, cũng yên lòng, "Nếu sau này con em vẫn là một nhà thiết kế nhỏ thì sao?"

"Không sao..." Giản Mạt nhún vai, "Nếu bảo bối thích, em sẽ không can dự, nhiều nhất thì hướng dẫn cho nó."

Tô Quân Ly mím môi cười, đối với suy nghĩ của Giản Mạt, anh rất hiểu...

Thế hệ chênh lệch, cho nên không thể dùng suy nghĩ cổ hủ của cha mẹ để khống chế cuộc sống của con trẻ. Chỉ cần chỉ dẫn đúng phương hướng, cho dù phải va chạm hay là thuận lợi, đều phải để đứa trẻ đó tự bước tiếp!

Tô Quân Ly là một cao thủ tâm lý học, cùng người như vậy nói chuyện phiếm, bình thường cũng sẽ không mệt, thậm chí sẽ bị anh dẫn dắt rất nhẹ nhàng...

Thời gian trôi đi rất nhanh, có lẽ bởi vì hai người đều theo đuổi một tâm trạng khác nhau, ngay cả chờ đợi cũng trở thành một loại hưởng thụ.

Thế nhưng, vào giờ khắc này, có một số người lại đau khổ.

Bởi hai ngày liên tiếp Cố Bắc Thần không đến công ty để xử lý văn kiện, sáng sớm hôm nay liền bị Tô San ôm tới một đống văn kiện, xếp thành

https://thuviensach.vn

chồng rất cao.

Cố Bắc Thần bận, Tiêu Cảnh là trợ lý đặc biệt cũng không rảnh hơn chút nào...

Ngay khi đang bận tối mày tối mặt, thì di động ở trên bàn vang lên tiếng "Ong ong" nôn nóng.Tiêu Cảnh cầm di động, liếc nhìn, thấy tin nhắn của bác sĩ Vương ở bệnh viện gửi đến, bỗng nhiên mới nhớ ra... Khi xuống máy bay ở Mỹ, Thần thiếu đã sai hắn hỏi thăm bệnh tình của Tô Mặc, hai ngày này đều bận đến tối mặt, dường như đã không còn nhớ đến chuyện này.

"Xin chào bác sĩ Vương!"

Bác sĩ Vương nhìn hóa đơn tiền rồi nói: "Xin chào! Hóa đơn của cô Tô đã được thanh toán xong, tất cả chi phí đều đã được hạch toán* rõ ràng, số tiền trong tài khoản bệnh viện bên này tạm thời cũng là ngừng... Ngài xem, lúc nào rảnh rỗi, đến bệnh viện giải quyết một chút..."

(*) Hạch toán là quá trình quan sát, đo lường, tính toán và ghi chép lại quá trình tái sản xuất xã hội nhằm quản lý các hoạt động đó ngày một chặt chẽ hơn.

"Khoan đã..." Tiêu Cảnh nhíu mày, "Vì sao lại dừng lại?"

Bác sĩ Vương sửng sốt, vô thức hỏi ngược lại: "Cô Tô đã qua đời, vì sao không ngừng?"

"..." Tiêu Cảnh chớp mắt mắt, phản ứng chậm vài giây, mới hiểu được ý tứ câu nói của bác sĩ Vương, tiếng nói đột nhiên lớn lên, "Ông nói cái gì? Tô Mặc qua đời?"

Bác sĩ Vương sửng sốt, không phải chồng của Giản Mạt đã biết rồi sao? Vì sao trợ lý lại không biết chuyện này?

https://thuviensach.vn

"Nửa đêm hôm qua đã mất rồi..." Bác sĩ Vương nói, "Cậu không biết sao?"

Mặt Tiêu Cảnh đã cứng đờ, hắn nặng nề hít thở, không thể đợi thêm một giây nào liền đứng lên, một bên hỏi bác sĩ Vương mấy vấn đề, một bên chạy vào phòng làm việc của Cố Bắc Thần, thậm chí quên cả gõ cửa.

"Vội vàng về chịu tang sao?" Tô San bất mãn mắng.

Cố Bắc Thần cũng ngẩng đầu lên, nghi hoặc nhíu mày nhìn Tiêu Cảnh.

Sắc mặt Tiêu Cảnh cực kỳ tệ, thậm chí, toàn bộ khuôn mặt đều mang một vẻ quái dị, giống như đang rất gấp...

"Nói!" Cố Bắc Thần lạnh lùng phun ra một chữ.

Tiêu Cảnh ngập ngừng nói: "Thần thiếu... Tô Mặc đã qua đời!"

Tô San nhíu mày, đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần cũng trở nên sâu hun hút, "Chuyện xảy ra khi nào?"

"Đêm hôm trước!" Tiếng nói của Tiêu Cảnh nặng nề, "Cũng chính là gần sáng ngày thu mua cổ phần JK..."

Cố Bắc Thần buông bút xuống, cầm di động lên, nhanh chóng gọi điện cho Giản Mạt, thế nhưng, đã tắt máy.

Hắn đứng dậy, lạnh lùng đi ra ngoài, Tiêu Cảnh cũng xoay người, gấp gáp đi theo.

"Đến Tường Vũ!" Cố Bắc Thần lên xe, sau đó lãnh đạm mở miệng, thế nhưng, khuôn mặt lạnh lùng như điêu đang có một mảnh ngưng tụ.

Hắn hồi tưởng lại chuyện ngày hôm trước...

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, thu mua cổ phần JK, cũng khống chế quyền nắm cổ phần. Buổi chiều, xử lý nhưng vấn đề khác... Buổi tối trở về Nhuận Trạch viên chờ Giản Mạt, cô không trở về nhà như ngày thường, hắn chỉ cho rằng cô đang tăng ca.

Ngày đó quá mức hưng phấn, kế hoạch ngày hôm sau, hoàn toàn bị hắn xem nhẹ mà bỏ qua...

Nếu như bình thường, hắn nhất định sẽ không thể không chú ý đến Giản Mạt khi cô có biểu hiện bất thường như vậy!

Không đúng, hắn chú ý tới, thế nhưng, hắn không suy nghĩ sâu xa...

Lúc ấy cô cứ luôn ỷ lại hắn, vì sao hắn lại không suy nghĩ đến?

Thậm chí, ngày đó truyền thông nói bậy, đem mục đích khống chế cổ phần nói thành hắn vì Thẩm Sơ mà không có tâm tư thu mua cổ phần... Có phải ở dưới tình huống như vậy, cô cũng nghe thấy tin tức hay không?

Cố Bắc Thần có chút tâm phiền ý loạn, hắn chưa bao giờ có một khắc chán ghét chính mình như thế...

Xe dừng lại ở trước cửa trung tâm quốc tế Lăng Vũ, lúc xe vẫn chưa dừng lại hắn, Cố Bắc Thần đã mở cửa xe đi xuống.

Tiêu Cảnh vội vàng tháo đai an toàn đuổi theo, hai người không đếm xỉa đến tầm mắt của những người đang đi tới đi lui nhìn vào, sải bước tiến vào thang máy, đến Tường Vũ.

Tới tầng của Tường Vũ, bởi vì Cố Bắc Thần đã tới một lần, cho nên bước chân không ngừng, nhanh chóng đi đến phòng thiết kế kiến trúc...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Tiêu Sái Rời Đi, Nặng Nề Đuổi Theo

Edit: Cố Tư Yên

“Ôi, đây không phải là Cố Bắc Thần sao?” Có người kinh ngạc reo lên.

Cái tên ‘Cố Bắc Thần’ có lực chấn động rất lớn, ngay lập tức, mọi người liền sửng sốt ngoái đầu lại nhìn về phía Cố Bắc Thần đang tiến vào phòng làm việc thiết kế.

Khi Tô Kha nhìn thấy Cố Bắc Thần, cô quên mất phản ứng, thậm chí, toàn bộ người của phòng thiết kế khi nhìn thấy hắn đều kinh ngạc...

Cố Bắc Thần đi thẳng đến hướng bàn làm việc của Giản Mạt, khi thấy trên mặt bàn sạch sẽ ngăn nắp, dường như trong thân thể hắn có cái gì đó bị rút ra, đáy mắt u ám của hắn ngước lên nhìn Mạc Tiểu Nhã đang đứng ở phía đối diện, “Giản Mạt đâu?”

“Xuất ngoại rồi...” Mạc Tiểu Nhã bị khí thế của Cố Bắc Thần dọa sợ, phản xạ nói, “Sớm đã lên máy bay đến London.”

Khóe môi Cố Bắc Thần cong lên ý cười đắng chát, “Lúc nào?”

“Hình như là trước mười giờ rưỡi...” Mạc Tiểu Nhã nói, “Cụ thể như thế nào thì không rõ lắm.”

Tiêu Cảnh vừa nghe xong, lập tức bước lên phía trước, “Thần thiếu, vẫn còn kịp.”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cũng không nói thêm lời nào, xoay người liền sải bước đi ra ngoài...

Đường Hạo Dương nghe nói Cố Bắc Thần tới, vội vàng từ phòng làm việc đi ra, thế nhưng, cũng chỉ gặp hắn lúc hắn đang nhấc chân rời đi, lời chào hỏi còn chưa kịp nói ra, người đã nhanh chóng lướt qua, sau đó rời đi mất...

“Trời ạ, Cố Bắc Thần sẽ không thực sự là chồng của Mạt tỷ đấy chứ?” Hướng Vãn đừng ngây người mới giật mình nói câu.

Lập tức, ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào người Hướng Vãn, “Không thể nào?”

Nếu quả thật đúng là vậy, thì tại sao lúc nghe cô và mọi người nói về chuyện của Cố Bắc Thần, Giản Mạt lại không có biểu hiện gì cả?

Dù cho không yêu, cũng không thể nào làm được như vậy?

Tiêu Cảnh lái xe như bay đi về hướng sân bay quốc tế, khi tới sân bay thì đã mười giờ.

Tiêu Cảnh và Cố Bắc Thần vội vàng xuống xe, bởi vì Cố Bắc Thần có thân phận đặc thù, khi hắn đến sân bay sẽ có một thẻ VVIP đi vào lối đi đặc biệt... Không cần qua khâu kiểm tra, đã dễ dàng lọt qua cửa.

“Cố tổng, ngài có gì cần giúp đỡ không?” Nhân viên cổng VVIP khi thấy Cố Bắc Thần, nhanh chóng bước lên phía trước hỏi.

“Chuyến bay đến London, mã cổng máy bay đi chuyến bay gần nhất là bao nhiêu?” Tiêu Cảnh mở miệng hỏi.

Nhân viên sân bay nói: “Xin chờ một chút!” Dứt lời, hắn đã cầm bộ đàm hỏi thăm tổng đài.

https://thuviensach.vn

Khi bộ đàm truyền đến thanh âm trả lời, không cần đợi nhân viên sân bay nói lại, Cố Bắc Thần đã nâng bước chân chạy nhanh đến cổng máy bay số 24...

Tô Quân Ly và Giản Mạt vì ngồi ở khoang hạng nhất, cho nên dẫn đầu chuẩn bị lên máy bay.

Nhân viên sân bay mỉm cười kiểm tra thẻ lên máy bay, “Chúc mừng đã ngồi vào ghế hạng nhất của hàng không quốc tế, chúc hành khách vui vẻ!” Cô đem thẻ lên máy bay giao lại cho Giản Mạt, sau đó nhận lấy của Tô Quân Ly.

Giản Mạt không rời đi trước, mà chờ Tô Quân Ly kiểm tra xong, sau đó mới mỉm cười cùng hắn đi vào trong hành lang máy bay...

Bước chân Cố Bắc Thần chậm rãi dừng lại, đôi mắt sắc bén rơi trên người Giản Mạt và Tô Quân Ly, vừa lúc nhìn thấy hai người bọn họ mỉm cười, “thâm tình” liếc mắt nhìn nhau, sau đó cùng nhau tiến vào hành lang máy bay...

Tiêu Cảnh nhìn bóng lưng đi vào của hai người bọn họ, lại nhìn Cố Bắc Thần, thần sắc có chút phức tạp.

Cố Bắc Thần không tiếp tục đuổi theo, thế nhưng tầm mắt vẫn rơi trên lối vào hành lang máy bay, ngay cả khi... Đã không còn thân ảnh của Giản Mạt.

“Thần thiếu...” Tiêu Cảnh mở miệng, cũng muốn hỏi Cố Bắc Thần tiếp theo muốn làm thế nào.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên nụ cười tự giễu, như có như không, ở nơi sâu nhất trong đôi mắt sắc bén lướt qua sự cô đơn, chậm rãi xoay người đi, “Trở về đi...”

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh mấp máy môi, muốn nói điều gì đó, thế nhưng, lại cảm thấy lúc này nói gì cùng đều vô dụng.

Nếu như Giản Mạt và Tô Quân Ly thực sự ở cùng một chỗ với nhau... Lúc này, Thần thiếu đúng là nên xoay người, không phải sao?

Thế nhưng, Tiêu Cảnh lại không nghĩ đến, rất nhiều chuyện bạn cho là đúng, thường thường là sai... Mà sai lầm này, có đôi khi phải gánh chịu hậu quả rất nghiêm trọng. Thế cho nên những tháng ngày sau đó, hắn luôn bị Cố Bắc Thần giận chó đánh mèo, trừ hết tiền thưởng cuối năm, đấm ngực giậm chân.

Một tiếng nổ lớn cùng với tiếng ma sát trên mặt đất vang lên, máy bay đến London tuôn ra một làn khói trắng, đâm thẳng lên trời xanh, chậm rãi cách xa chiếc Bentley màu đen đậu ở bãi đỗ xe...

Hai người, chạy ngược hướng nhau.

Đúng lúc đó ánh nắng buổi trưa chiếu xuống, bởi vì không có gió, cho nên khiến người ta cảm thấy ấm áp...

Tiêu Cảnh lái xe đến nghĩa trang của Lạc Thành rồi dừng lại, Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn, sau đó cầm bó hoa cúc dại màu trắng, xuống xe.

“Cậu trở về công ty đi, không cần cùng qua đây...” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng nói, sau đó đem cửa xe đóng lại, bước chân nặng nề từng bước một tiến vào nghĩa trang.

Đi theo người hướng dẫn, Cố Bắc Thần đứng ở trước hai ngôi mộ, một người là bố vợ, một người là mẹ vợ...

“Ôi, nói đến Giản tiểu thư đúng thật là đáng thương.” Người canh mộ thở dài một tiếng, “Hai năm trước, con bé và một người nữa tự tay mai táng

https://thuviensach.vn

cha của mình, hai ngày trước lại mai táng mẹ của mình...”

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn người canh mộ, khẽ mở môi mỏng, “Một mình cô ấy sao?”

“Còn có một người đàn ông nữa, nhìn rất tuấn tú...” Người canh mộ nói, “Đoán chừng có thể là chồng cô ấy? Cũng tốt, có người bên cạnh... Con bé đó sẽ không quá thê lương?”

Lời người khác nói vô tâm, nhưng người nghe lại có ý, trái tim Cố Bắc Thần bỗng nhiên giống như bị kim đâm...

“Ôi...” Người canh mộ buông tiếng thở dài, “Cậu và bọn họ trò chuyện đi, tôi đi xuống trước.” Dứt lời, ông liếc nhìn bia mộ của Giản Triển Phong và Tô Mặc, rồi mới xoay người rời đi.

Cố Bắc Thần cúi người, đem cúc dại bỏ vào trước bia mộ, sau đó cung kính vái ba vái...

Một trận gió nhẹ thổi qua, những chiếc lá vàng rơi trên mộ bia.

Cố Bắc Thần vươn tay cầm lên, tham lam hít một hơi, chậm rãi mở miệng: “Xin lỗi, con không thể chăm sóc tốt cho con gái của ba mẹ... Bây giờ, muốn được chăm sóc tốt, nhưng đã không còn cơ hội.”

Tiếng nói trầm thấp có một tia bất lực, đau buồn, bi thương, gió đêm thổi qua... Thân thể Cố Bắc Thần ngay cả khi được làm bằng sắt, cũng không thể chịu nổi hai tầng áp lực giữa thân thể và tâm trí.

Nhìn vào tên Giản Triển Phong, Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, chậm rãi nói: “Nếu như lúc trước nghiêm túc đi do thám quá khứ của Giản Mạt, con nhất định sẽ đối xử với cô ấy tốt hơn gấp bội... Chuyện ngoài ý muốn hai năm trước, con cảm thấy thật có lỗi.”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc của Cố Bắc Thần có một tia buồn bã, những cảm xúc lướt qua khiến cho người khác nhìn không hiểu tâm tình hắn lúc này... Có do dự sau đó thất lạc, rồi lại trở thành bất đắc dĩ.

Cả quá trình, chỉ muốn cho cô một buổi lễ cầu hôn khó quên...

Nhưng cuối cùng, lòng của cô lại không đặt ở trên người hắn.

Hai năm, có lẽ đúng như những gì mà cô đã từng nói, hắn chỉ là người bao nuôi cô...

Thế nhưng, làm sao bây giờ?

Tim của hắn đã bị đánh rơi, rơi lên người của một người phụ nữ tên là Giản Mạt!

Cố Bắc Thần không biết hắn đã đứng đợi ở trước mộ bao lâu, không nói lời nào, chỉ lẳng lặng nhìn bia mộ, mực đồng dần dần sâu thẳm...

Mãi đến khi ánh nắng không thể chịu nổi sự cô đơn chạy về phía chân trời phía tây, gió nổi lên lạnh lẽo, hắn mới dửng dưng thu hồi tầm mắt, xoay người rời đi.

Đứng ở cổng nghĩa trang, Cố Bắc Thần hơi ngửa đầu, tầm mắt sắc bén nhìn lên bầu trời...

Giản Mạt, nếu như Tô Quân Ly là người mà em yêu, anh muốn chúc phúc cho em, thế nhưng... Vì sao lời chúc phúc đó, anh không thể nói ra được?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Chênh Lệch Thời Gian Tám Tiếng

Edit: Cố Tư Yên

Cố Bắc Thần không trở lại tập đoàn Đế Hoàng, một công ty lớn như vậy, nếu như không hoạt động trong một hai ngày thì tập đoàn đó căn bản sẽ tồn tại vấn đề.

Cố Bắc Thần đánh xe trở về Nhuận Trạch viên, khi ấn mật mã mở cửa, nhìn thấy toàn bộ đồ vật bên trong đều dùng mảng đen bao bọc, tim của hắn bắt đầu không ngừng chìm xuống...

Ngay khi mở cửa ra, hắn thậm chí còn ảo tưởng Giản Mạt vẫn nở nụ cười lấy lòng với hắn giống như trước đây.

Phần lớn cô sẽ mệt mỏi vòng tay ôm lấy cổ hắn và nói: A Thần, tại sao anh lại trở về vậy? Không đi qua chỗ tiểu tình nhân của anh sao?

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên một vòng cung nhàn nhạt, nụ cười đó, lại lộ ra một tia chua chát.

"Ông xã, người đẹp mệt mỏi quá..."

Cố Bắc Thần cảm thấy mình không chỉ xuất hiện ảo giác, mà dường như còn nghe lầm!

Nhìn hai bên một chút, không có thân ảnh của Giản Mạt, cũng không có tiếng cười của cô... Cũng không có cái ôm mềm mại.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đi vào, cũng không biết chính mình muốn làm gì, thế nhưng bước chân đã đứng ở trong phòng ngủ...

Giờ khắc này, hắn có thể nhớ rõ những chuyện mấy ngày nay khi Giản Mạt vừa đến Nhuận Trạch viên... Cô đứng ở trong mưa một mình nhảy điệu tango, động tác sạch sẽ nhanh nhẹn, mơ hồ lộ ra tia kích tình.

Hắn không quen biết cô, ngay từ khi bắt đầu... Cô chỉ nghe lời hắn trở thành vợ của hắn, chỉ cần một người vợ là hắn có thể giành lấy cổ phần từ trong tay bác hai.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng giật ngăn kéo mà Giản Mạt để trang sức lại, mục đầu tiên là hộp đồ trang sức có logo Magic Jewelry.

Cố Bắc Thần lấy nó ra, nhẹ nhàng mở ra...

Khóe miệng không khỏi cong lên nụ cười, thế nhưng, quá mức lạnh lùng, không có nhiệt độ.

Cái này là thiết kế phi chuyên nghiệp đầu tiên của Giản Mạt, lúc đó cô thiếu tiền, thế nhưng, lại không nói cho hắn biết...

Khi cô thiết kế xong bộ trang sức này, đáy mắt cô đều tràn ngập ánh sáng... Khi thấy hắn mua lại, thì ánh mắt lại trở nên thất vọng.

Đưa thiết kế của cô vào công ty đồ trang sức của mình để tạo ra một sản phẩm hoàn chỉnh, hắn đã tặng cho cô trong buổi lễ kỷ niệm hai năm bọn họ gặp nhau... Lúc đó cô đã hạnh phúc giống như một đứa trẻ.

Cố Bắc Thần cười, lần này là nụ cười tràn đầy nhu tình.

Một tiếng "Rầm" nhẹ ngàng vang lên, Cố Bắc Thần đem hộp trang sức để lại vào trong ngăn kéo... Hắn nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng nhìn về phía đầu giường.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ những quyển sách tra cứu mà hắn đã tặng cô trong ngày sinh nhật đặt ở trên đó đã không còn thấy đâu...

Cố Bắc Thần thậm chí không cần nghĩ, cũng biết, trong phòng này những thứ mà Giản Mạt mang đi, sợ rằng cũng chỉ có vài quyển sách mà hắn đã tặng!

Xoay người, cửa nhẹ nhàng đóng lại...

Âm thanh khóa cửa "Cùm cụp" vang lên, mang đi không chỉ có thân ảnh của Cố Bắc Thần, còn có tất cả ký ức của hắn về Giản Mạt.

Lệ Vân Trạch thấy Cố Bắc Thần đến tìm hắn, vừa kê thuốc, vừa nói: "Mặc dù mình có đôi tay có thể chữa bệnh... Thế nhưng, lại không thể chữa trị bệnh tình cảm đâu! Nếu như cậu để cho mình cắt đứt những ký ức của cậu đi, tuy mình chưa từng làm, tuy nhiên có thể lấy cậu làm thí nghiệm."

Đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần "xoẹt" một cái, ánh sáng lạnh lẽo liền bắn về phía Lệ Vân Trạch.

"Chậc chậc..." Lệ Vân Trạch lắc đầu, "Nhìn vẻ mặt oán hận cùng bộ đáng bị phụ nữ bỏ rơi của cậu thật đáng thương... Thế nhưng đừng ở chỗ này của mình cầu xin sự an ủi."

Cố Bắc Thần thu tầm mắt, "Lúc nào thì rảnh?"

"Cần phải quan sát một cuộc phẫu thuật nữa, đại khái là một giờ sau thì rảnh..." Lệ Vân Trạch trả lời.

Cố Bắc Thần "ừ" một tiếng, "Tôi ở chỗ này chờ cậu."

Lệ Vân Trạch có chút dở khóc dở cười, "Đế Hoàng đóng cửa rồi sao, tại sao cậu rảnh như vậy?"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần trực tiếp không để ý tới Lệ Vân Trạch, tâm tình của hắn lúc này không tốt, cũng không thoải mái...

Lệ Vân Trạch ám thầm thở dài, hắn nghĩ trong một giờ, cũng không thể cứ buồn bực như vậy, vội chuyển đề tài, "Bên phía bác hai cậu có động tĩnh gì chưa?"

"Lễ khánh thành kỷ niệm đầy năm, tôi dự đoán ông ta sẽ trở về." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, "Huống chi, JK bị cổ phần của Đế Hoàng khống chế, ông ta có thể ngồi yên được sao?"

Lệ Vân Trạch trầm mặc, rốt cuộc hỏi: "Cậu và Thẩm Sơ thì phải làm sao bây giờ?"

Mực đồng của Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, chậm rãi nói: "Cô ấy... Làm cho tôi quá thất vọng."

"Chuyện của Giản Mạt đã xử lý tốt chưa?" Lệ Vân Trạch mặc dù biết rõ lúc này nói về Giản Mạt thì không tốt, nhưng cũng biết, trong lòng Cố Bắc Thần rất muốn đề cập đến cô ấy.

"Vốn dĩ cô ấy không sao chép, thì sao có thể trở thành chuyện tốt đẹp đây?" Cố Bắc Thần kiêu ngạo nhíu mày, "Thế nhưng, không nghĩ đến chính là cô ấy chỉ sử dụng thời gian một ngày một đêm đã có thể đưa ra một tác phẩm kinh diễm tầm mắt mọi người."

"Bao gồm cả cậu sao?" Lệ Vân Trạch nhíu mày, không vạch trần Cố Bắc Thần, người đẹp lúc này đã không còn là vợ của cậu, cậu kiêu ngạo đắc ý như vậy là sao?

Cố Bắc Thần nhíu mày, trong đầu hoàn toàn nghĩ đến bộ dạng mệt mỏi nằm ngủ trên bàn cơm của Giản Mạt đêm hôm đó...

https://thuviensach.vn

Khi ở nhà, lúc Giản Mạt vẽ bản thiết kế sẽ có một thói quen xấu, không thích đến phòng sách, mà chỉ thích ở trên bàn cơm!

Cố Bắc Thần đột nhiên phát hiện, hai năm qua ở cùng Giản Mạt, từng chi tiết dù là nhỏ nhặt về cô hắn đều nhớ rất rõ ràng...

Lệ Vân Trạch nhìn kỹ vẻ mặt của Cố Bắc Thần, bộ dáng hắn như đang rơi vào hồi ức, âm thầm thở dài một tiếng... Có chút đau lòng thay hắn.

Thật vất vả mới thấy rõ tình cảm của mình, nhưng trái tim của người phụ nữ đó lại không đặt ở trên người Cố Bắc Thần!

...

"Các hành khách, máy bay nửa giờ sau sẽ hạ cánh xuống sân bay quốc tế Heathrow của London..." Tiếng nói êm ái của người phát thanh vang lên, "Lúc hạ cánh xuống mặt đất sẽ là ba giờ bốn mươi bảy phút buổi chiều theo giờ địa phương, nhiệt độ không khí ở mặt đất..."

Giản Mạt xoa đôi mắt nhập nhèm, vẻ mặt ngốc nghếch nhìn Tô Quân Ly, ồm ồm nói: "Tới rồi sao?"

Tô Quân Ly cười cười, "Sắp tới rồi..."

Giản Mạt đang tàn sát bừa bãi hai mắt của mình, liền bị Tô Quân Ly giữ lại, "Đừng dụi nữa, mắt đã đỏ rồi kìa..." Anhthan nhẹ một tiếng, "Bây giờ em là người mang thai, không thể uống thuốc được, cho nên cũng phải chú ý một chút."

Giản Mạt vừa nghe xong, khóe miệng liền tràn ngập ý cười, cô ngồi dậy, bàn tay nhẹ nhàng khẽ đặt ở trên bụng, vui đùa nói, "Bảo bối, sau này con phải học tập giống như chú Quân Ly của con đâu đấy, lúc nào cũng biết cách chăm sóc người khác như vậy?"

https://thuviensach.vn

Cô đùa vui, nhưng khi Tô Quân Ly nghe thấy, ánh mắt nhìn Giản Mạt lại trở nên sâu xa...

Anh không để ý cha của đứa bé là ai, anh nguyện ý chăm sóc mẹ con em... Mạt Mạt, kỳ thực, cuộc sống có thể rất đơn giản.

Máy bay mang theo tâm tư của Tô Quân Ly và Giản Mạt hạ xuống an toàn, đối với lần đầu tiên xuất ngoại, lại là ước mơ lấy bằng quốc gia... Tâm tình Giản Mạt hưng phấn khó có thể nói rõ.

Bởi vì Tô Quân Ly quanh năm đều ở nước ngoài, mấy thành phố lớn lại chính là nơi hay lui đến nhất, đối với London mà nói thì anh rất quen thuộc với nơi này.

Hai người đánh xe đến khách sạn trước, nghỉ ngơi một lúc rồi sắp xếp mọi thứ, Giản Mạt cũng đã nóng lòng muốn đi xem trường đại học London mà cô đã mơ ước bấy lâu nay.

"Ăn cơm trước rồi đi..." Tô Quân Ly không đáp ứng.

Giản Mạt suy nghĩ một chút, dù sao cũng đã đến rồi, đại học London ở đó cũng không thể chạy mất... Sau đó cô liền gật đầu.

Dù sao, hiện tại vẫn nên suy nghĩ cho bảo bối trong bụng trước.

Sau khi ăn cơm xong, sắc trời ở London cũng đã tối đi, thế nhưng, hoàn toàn không thể ngăn cản ý định đến đại học London của Giản Mạt...

Tô Quân Ly và Giản Mạt đi cùng nhau, đến đại học London nằm ở trung tâm thành phố, ở đây nổi tiếng là nơi xa hoa... Thế nhưng, rất nhiều khoa ở đây là nơi giáo dục tốt nhất thế giới.

Ví dụ như... Giản Mạt vào cuối năm sẽ được nhận vào bộ phận thiết kế kiến trúc!

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đứng ở cửa đại học London, trong nháy mắt, hốc mắt bởi vì kích động mà mờ mịt một tầng hơi nước mỏng, "Tôi tới rồi..."

Ba chữ nhẹ nhàng phun ra khỏi cánh môi mềm kiều diễm, có sự thất vọng và bức thiết, cũng có đắng chát và hi vọng... Bao hàm rất nhiều ký ức và tình cảm.

Tô Quân Ly nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt, trong lòng lặng lẽ nói: Anh đi cùng em!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Lần Đầu Tiên Của Giản Mạt

Edit: Airy Nguyen

Làn gió nhẹ thổi tung những chiếc lá trên mặt đất… Ánh đèn ở đại học London thật sự có thể làm người ta có cảm giác yêu thích đặc biệt, vì thế Giản Mạt mỗi ngày đến đây học, cô đều cảm thấy cuộc sống mình tràn đầy hy vọng.

“Quân Ly, em phát hiện ra mình rất thích nơi đây…” Giản Mạt xúc động nói, “Nghĩ đến sau này em sẽ được ở đây, quả là một chuyện hạnh phúc.”

Tô Quân Ly và Giản Mạt nhìn nhau cười, anh cũng không nói gì, chỉ bằng lòng yên lặng ở bên cạnh cô như một người bạn…

Trong những ngày kế tiếp sau này, em có giấc mộng của riêng em, mà anh thì… có em!

Tô Quân Ly và Giản Mạt bước đi cạnh nhau trên một con đường nhỏ đầy lá vàng, một người tận hưởng bầu không khí trong lành bên trong học viện, người còn lại đang cố lấy hết can đảm để nói lời tận đáy lòng…

“Mạt Mạt…”

“Vâng?” Giản Mạt nhẹ nhàng đáp.

“Anh muốn nói…” Tô Quân Ly ngừng bước chân, khoé miệng nở nụ cười ôn nhu như đàn violin muốn lên tiếng ngân lộ ra tình cảm chất chứa

https://thuviensach.vn

bao lâu, “Từ giờ khắc này trở đi, anh mong em sẽ luôn xinh đẹp nhất, như bây giờ vậy… luôn tràn đầy phấn chấn và hy vọng.”

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn anh, ánh đèn đường mờ nhạt vàng hạ, lại có những kẽ hở do tán lá cây tạo thành, bầu không khí hơi hơi se lạnh, thế nhưng lòng cô lại cảm thấy ấm áp.

“Cảm ơn em…” Tô Quân Ly nhẹ nhàng nói, “... đã để những chuyện không vui ở lại sau lưng…”

“Cảm ơn anh vì đã làm bạn với em…” Giản Mạt hơi nhếch môi, nhưng nụ cười lại xán lạn lạ thường, “Em biết anh đi chuyến này chỉ là vì em!”

Tô Quân Ly cười, cười đến nhu hoà như gió mùa xuân, xua tàn màn đêm đông lạnh giá, mang đến sự ấm áp bao phủ trong lòng Giản Mạt…

Sau đó Giản Mạt lại nhớ đến những gì vừa trải qua, cô không khỏi cảm thán… Nhiều khi có những tình cảm kỳ diệu mà người ta không ngờ đến. Con người ta thường vì sự yếu đuối của bản thân mà vô tình làm tổn thương những người bên cạnh… Sau cùng bất đắc dĩ cũng phải đối mặt!

Bình minh vào mùa đông của Lạc Thành dường như cũng đến chậm hơn…

Lệ Vân Trạch dậy sớm để chạy bộ, anh thấy Cố Bắc Thần cũng đã thức dậy nên tiện tay quăng một cái khăn mặt rồi nói, “Cùng chạy bộ không?”

Cố Bắc Thần nhận khăn mặt rồi bộ quần áo thể thao mà Lệ Vân Trạch đưa, rồi cũng thay đồ để cùng chạy bộ buổi sáng… Hai người cứ như vậy chạy bộ, khi về đến nhà thì mặt trời đã lên cao.

“Tôi còn có cuộc phẫu thuật sáng này, nếu muốn đi theo tôi đến bệnh viện… thì cậu cũng đi luôn đi!” Lê Vân Trạch nhớ đến Cố Bắc Thần hôm qua say bất tỉnh nên phải ngủ nhờ ở đây, tỏ vẻ châm chọc.

https://thuviensach.vn

Không phải tự dâng vợ của mình trở thành vợ người khác rồi sao? Còn sợ thấy cảnh nhớ người, giờ cả nhà cũng không dám về…

Cố Bắc Thần lạnh nhạt mở miệng: “Tôi phải về…” Dứt lời, anh và Lê Vân Trạch đều ra khỏi công, anh lái xe về biệt thự Bán Sơn.

Vừa về đến thì Cố Bắc Thần đã thấy Sở Tử Tiêu đang ở xa xa, dựa vào xe, đứng đó nhìn anh.

Khi xe dừng lại, Cố Bắc Thần liếc nhìn Sở Tử Tiêu, mở cửa xuống xe, “Đến đây lúc nào?”

“Từ tối hôm qua.” Giọng nói Sở Tử Tiêu có chút khàn khàn.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, nhìn Sở Tử Tiêu một cái rồi đi, “Cháu cứ tự nhiên đi.” Anh không nói gì nữa liền vào nhà, lên lầu thay đổi y phục. Chỉ trong giây lát, anh đã bỏ đi bộ dáng chán chường, khoát lên mình hình tượng một tổng giám đốc lạnh lùng.

Khi xuống tới thì Sở Tử Tiêu cũng vừa pha xong cà phê.

“Có gì cứ nói!” Cố Bắc Thần nhấp một ngụm cà phê để lấy lại tinh thần.

Đáy mắt Sở Tử Tiêu sâu lắng, nhìn Cố Bắc Thần, “Cậu và cô ấy thật sự ly hôn rồi sao?”

“Cháu không phải đã nghe chính miệng cô ấy nói sao?” Cố Bắc Thần trả lời vẻ không quan tâm.

Sở Tử Tiêu bỗng phát giác ra điều gì, ngưng mắt, “Lúc đó cậu cũng ở đó?” Anh quả nhiên bất ngờ, “Nói vậy, cậu ly hôn là để cô ấy có thể kết hôn với Tô Quân Ly?”

“Không phải!” Cố Bắc Thần ăn ngay nói thật, anh ly hôn là để có thể theo đuổi và cầu hôn cô một lần nữa, kỳ thực anh cũng tin Giản Mạt có thể

https://thuviensach.vn

ở cạnh Tô Quân Ly, thế nhưng đánh chết anh cũng không nghĩ buổi sáng anh và cô vừa ly hôn thì bọn họ lập tức kết hôn.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu đầy phức tạp nhìn Cố Bắc Thần, cuối cùng đành đứng dậy rời khỏi… Chốc lát sau bên ngoài đã truyền đến tiếng động cơ xe nổ máy ra khỏi biệt thự…

Kỳ thực, Sở Tử Tiêu đợi cả đêm chỉ là muốn biết một việc… Đêm đó muốn đi tìm Giản Mạt hỏi cho ra lẽ, lại bị kinh ngạc không nói nên lời vì cô tuyên bố kết hôn với Tô Quân Ly. Ngày đó ở Lạc Đại, khi cô nói đã động tâm với Cố Bắc Thần… lời nói này tuyệt nhiên không phải nói dối!

Nếu như vậy thì sao cô có thể đồng ý lấy Tô Quân Ly? Hay anh là người ngốc nghếch… Lại một lần nữa bị gạt.

Cố Bắc Thần nhìn bóng dáng xe của Sở Tử Tiêu rời khỏi, khuất đi trong tầm mắt mình, ánh mắt anh trở nên thâm sâu. Rồi cũng lấy xe rời khỏi biệt thự, lái xe đến tập đoàn Đế Hoàng…

Dù có chuyện gì xảy ra, thì thời gian vẫn cứ lặng lẽ trôi, không ai có thể làm cho nó dừng lại. Đế Hoàng vẫn phải tồn tại, Cố Bắc Thần càng không thể ích kỷ vì tâm tư riêng của mình mà để ảnh hưởng đến Đế Hoàng. Cuối năm này là sự kiện không những quan trọng với anh mà còn cực kỳ quan trọng với Đế Hoàng, đây là khảo nghiệm quan trọng.

Xe của Cố Bắc Thần quẹo vào góc đường, tiến vào bãi giữ xe, vừa lúc dừng lại thì có một bóng người quỷ mị lủi ra…

“Két ——”

Cố Bắc Thần lập tức đạp phanh lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn bóng dáng phía trước, là Giản Hành, sắc mặt anh trở nên lạnh băng…

Tức thì đã có bảo vệ chạy tới lôi kéo Giản Hành đi.

https://thuviensach.vn

“Cố Bắc Thần, tôi có việc muốn nói…” Giản Hành nhìn Cố Bắc Thần qua kính chắn gió, gào lên, “Là chuyện về Giản Mạt ——”

Vừa nghe đến Giản Mạt, ánh mắt Cố Bắc Thần ngưng trọng, sau đó mở cửa xe bước xuống.

“Cố Bắc Thần, Cố Bắc Thần…” Giản Hành thấy Cố Bắc Thần vừa nghe đến Giản Mạt liền xuống xe, ánh mắt hắn lập tức sáng lên, vẻ mặt tham lam tiếp tục nói, “Tôi muốn nói chuyện về Giản Mạt, là Giản Mạt!”

Cố Bắc Thần híp đôi mắt lạnh lùng, ra hiệu cho bảo vệ buông tay, đưa chìa khoá xe cho một bảo vệ giữ rồi xoay người bước vào trong…

Giản Hành thấy vậy, vội vàng giãy giụa khỏi sự kiềm chế của bảo vệ, vẻ mặt cười gian manh đi theo Cố Bắc Thần vào bên trong.

Tô San thấy Cố Bắc Thần đã đến, liền muốn đem một xấp văn kiện để anh ký tên, nhưng nhìn thấy phía sau anh là Giản Hành, cô hơi nhíu mày.

“Pha hai ly cà phê.” Cố Bắc Thần vừa đẩy cửa phòng làm việc vừa nói.

“Vâng!” Tô San đáp lệnh, ánh mắt cô hoài nghi liếc nhìn Giản Hành rồi cũng xoay người đi làm cà phê.

Sau khi Tô San đem cà phê vào và ra khỏi phòng, nhìn cửa phòng đã đóng, Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng, “Nói đi, chuyện gì về Giản Mạt?”

Giản Hành từng là một nhân viên của một công ty kiến trúc, dù sau này vì ham mê cờ bạc mà trở nên sa ngã, nhưng hắn cũng là một người từng được học hành đàng hoàng. Khi gọi điện thoại cho Giản Mạt trước đây, giọng điệu Giản Mạt rất cương quyết rồi tắt máy… sau đó liền gọi hoài không được.

https://thuviensach.vn

Hắn chờ ở cửa công ty cô đã hai ngày, nhưng đều không gặp được… Không còn cách nào khác đành phải đến nơi này chờ Cố Bắc Thần. Nhìn bộ dáng sợ hãi trước kia của Giản Mạt, hắn tin chắc giữa Cố Bắc Thần và Giản Mạt có mối quan hệ không bình thường!

“Thần thiếu, muốn tin tức thế nào cũng phải ra giá chứ?” Ánh mắt Giản Hành lộ ra sự tham làm, “Cũng không nhiều, một trăm vạn!”

Đáy mắt Cố Bắc Thần thâm sâu, môi mỏng nhếch miệng cười lạnh lùng, “Còn phải xem tin tức của ngươi có đáng giá không…”

“Đáng giá hay không, phải xem Giản Mạt ở trong lòng Thần thiếu là địa vị gì…” Giản Hành cười gian manh, “Nếu như chỉ là vui qua đường, đương nhiên sẽ không đáng giá.”

Gương mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần trở nên lãnh đạm, ánh mắt lạnh băng, “Là về vấn đề nào?”

“Là lần đầu tiên của Giản Mạt…” Giản Hành chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Cậu Phải Chuẩn Bị Sẵn Tâm Lý

Editor: Cin

Đáy mắt Cố Bắc Thần trong nháy mắt hiện ra một màu mực thẫm, ánh nhìn sắc bén bắn về phía Giản Hành... Trong một khắc xung quanh liền trở nên ngưng tụ.

Lần đầu tiên của Mạt Nhi nếu như là cho Tử Tiêu, thì thế là chuyện tư tình riêng, ngay cả là anh trai cũng không nên nói ra...

Trừ khi... Có ẩn tình khác!

Cố Bắc Thần thu lại ánh mắt sắc bén, khôi phục vẻ lãnh đạm rơi xuống người Giản Hành, "À?" Hắn môi mỏng cong lên, "Cậu dựa vào cái gì cho rằng... sự tình lần đầu tiên của Giản Mạt đáng để tôi nguyện ý mua?"

Giản Hành không phát hiện trong giây lát ánh mắt của Cố Bắc Thần biến hóa cảm xúc, chỉ cong môi nói: "Phụ nữ bên cạnh... Lần đầu tiên không phải là cho mình, chẳng lẽ không quan tâm sao?"

Cố Bắc Thần cười, "Phụ nữ bên cạnh?" Hắn khẽ hừ một tiếng, "Nữ nhân bên cạnh Cố Bắc Thần tôi rất nhiều... Nếu như quan tâm từng người một, tôi chẳng phải là mệt chết sao?"

Gương mặt Giản Hành giật giật, " Ý của anh chính là không muốn biết?"

Cố Bắc Thần không nói lời nào, chỉ là môi mỏng dương lên không có ý cười, một đôi mực đồng càng thâm thúy như biển nhìn Giản Hành...

https://thuviensach.vn

Giản Hành bị thái độ của Cố Bắc Thần làm sợ hãi trong lòng, chẳng lẽ... Tiểu Mạt cùng Cố Bắc Thần thật không có quan hệ đặc biệt?

Thế nhưng, nhìn Giản Mạt sợ hãi khi nhắc đến cái đêm kia với Cố Bắc Thần, không giống là không có quan hệ...

"Vậy là Thần thiếu không muốn biết, vậy chúng ta cũng liền không có chuyện gì để nói..." Giản Hành được ăn cả ngã về không, hắn nghĩ Cố Bắc Thần nhất định muốn biết sự tình, liền cố tình đứng lên muốn rời khỏi, đây hoàn toàn là tâm tính của một loại dân cờ bạc.

Đáng tiếc, Cố Bắc Thần là ai?

Ba năm tranh đoạt Đế Hoàng, gần ba năm làm chủ Đế Hoàng... Sắp tới sáu năm, hắn sớm đã tôi luyện khiến người ta không hiểu đươc... Một Giản Hành muốn chơi đùa cùng hắn?

A...

Cố Bắc Thần âm thầm cười lạnh, một chút phản ứng cũng không có.

Giản Hành đi tới cửa, không thấy Cố Bắc Thần kêu hắn lại, trong lòng bắt đầu luống cuống...

Tay hắn dừng lại trên nắm đấm cửa, hắn rốt cuộc cũng thiếu kiên nhẫn ngừng bước chân quay đầu lại nhìn về phía Cố Bắc Thần, thấy hắn một chút động tĩnh cũng không có, liền cắn răng, "Năm mươi vạn!"

Cố Bắc Thần cười, "Cho dù có ra giá năm vạn tôi cũng sẽ không cho cậu..."

"Cố Bắc Thần, anh không sợ tôi đem chuyện này tiết lộ cho giới truyền thông sao?" Giản Hành phẫn nộ rồi.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần trào đến nụ cười lớn, "Giản Mạt chẳng qua chỉ là một trong số những nữ nhân của tôi... Chúng tôi bây giờ lại không có quan hệ nào, tôi hiếu kỳ đêm đầu tiên của cô ấy,không cảm thấy buồn cười sao?"

Giản Hành vừa nghe, lập tức mở to hai mắt nhìn, "Đã không còn quan hệ, anh vì sao còn mang tôi đi lên đây?"

"Là muốn xem xem... Trên thế giới này có thật là có người muốn lợi dụng em gái ruột để đạt được mục đích ô uế của bản thân hay không!?" Cố Bắc Thần chẫm rãi nằm dựa vào ghế, cười chế nhạo mà ung dung.

Giản Hành trong lòng hoảng sợ, chỉ đoán được Giản Mạt có quan hệ cùng Cố Bắc Thần, thế nhưng... Không nghĩ đến bọn họ hiện tại lại không có quan hệ!

Cắn chặt răng, Giản Hành phẫn nộ liếc nhìn Cố Bắc Thần, hai mắt lộ ra màu đỏ tươi kéo cửa rời khỏi...

Hắn vừa đi, Tiêu Cảnh cũng đã tiến vào phòng làm việc.

"Theo hắn, đừng để cho hắn làm gì hại đến Giản Mạt..." Cố Bắc Thần ừng con ngươi lạnh lùng, "Cậu sẽ không cần ra mặt, lúc cần thiết... Tống hắn ra nước ngoài!"

Cố Bắc Thần là có ý gì, Tiêu Cảnh tự khắc hiểu...

Giản Hành mặc kệ nói như thế nào cũng vẫn là anh trai của Giản Mạt, trực tiếp khiến hắn biến mất, sau này Thần thiếu ở trước mắt Giản Mạt sẽ khó xử... Huống chi, Giản Hành rốt cuộc cũng là con trai duy nhất của Giản Triển Phong.

Tống đi xuất ngoại... Còn quốc gia nào liền không cần nói cũng biết. Tất nhiên là những tai nạn liên tục đó, biểu thị cho vĩnh viễn sẽ không có cơ hội quay trở về!

https://thuviensach.vn

"Vâng!" Tiêu Cảnh trả lời, xoay người đi ra.

Tô San đem văn kiện tiến vào phòng, mạnh suy nghĩ của Cố Bắc Thần rơi vào trong trí nhớ...

Lần trước Hướng Nam cầu hôn Tiểu Tiểu, hắn có hỏi qua lần đầu tiên của Giản Mạt, lúc đó không suy nghĩ gì nhiều, bây giờ nghĩ lại... Hình như là có chút cố ý né tránh.

Đột nhiên, mâu quang Cố Bắc Thần bỗng tối lại...

Lần trước Long lão đại nói nhìn thấy Giản Mạt ở Devil "Skiss, cùng Giản Hành có liên quan, lại đúng vào thời điểm Giản Mạt lấy đi năm mươi vạn...

Ánh mắt Cố Bắc Thần dần dần trở nên u sâu không thấy đáy, trầm mạc làm cho người ta cảm thấy không khí xung quanh trở nên mỏng hơn.

Tô San không dám quấy rầy mạch suy nghĩ của Cố Bắc Thần, chỉ đứng yên ở một bên.

Cố Bắc Thần thu lại tầm mắt, cầm di động gửi tin nhắn cho Long Kiêu: Mình nghi ngờ Trầm Hạo hoạt động ở khu vực phía Nam biết chuyện của đêm hai năm trước, cậu giúp mình điều tra một chút xem sao.

Mỗi người hoạt động ở mỗi nơi khác nhau đều sẽ có quy củ riêng, người hoạt động khu vực phía Nam cũng có thế lực riêng của họ, cho nên Cố Bắc Thần không thể can dự, trong lòng hắn chỉ cầu mong một điều duy nhất, người hai năm trước là Giản Mạt... Nhưng nếu như không phải Giản Mạt là người mà hắn đã ngủ cùng, nhất định sẽ tạo nên ảnh hưởng không tốt về sau.

Long Kiêu nhanh chóng nhắn tin trở lại: Tôi phái người điều tra, có tin tức sẽ gọi cho cậu... Gần đây tôi cũng không quay lại Lạc Thành.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần: Ừ, được!

Cố Bắc Thần ném điện thoại trên tay lên bàn làm việc, nghe Tô San nói về sự việc khống chế cổ phần của JK với lễ kỷ niệm, đồng thời ký các văn kiện.

Bởi hai ba ngày không có xử lý công việc gì hết, toàn bộ một ngày Cố Bắc Thần đều bận rộn...

Dù cho như vậy, hắn vẫn còn thời gian nhàn rỗi trộm nhìn ba bức hình chụp với Giản Mạt hôm đó... Bây giờ, hắn mới phát hiện, hắn cũng chỉ có ba tấm hình này của cô mà thôi.

Ngón tay hắn nhẹ lướt qua nụ cười xán lạn của Giản Mạt, Cố Bắc Thần nhẹ nhàng mở miệng hỏi: "Nếu như em là người của đêm hai năm trước... Anh thật sợ anh sẽ trở nên sắc bén, sắc bén phá hư hạnh phúc hiện tại của em..."

Sáng sớm ở London truyền đến làn gió nhẹ, Tô Quân Ly cùng Giản Mạt ăn bữa sáng rồi cùng đi đến trường học...

"Hôm qua đều đã đi cùng em hết rồi, còn sợ em lạc đường sao? Giản Mạt cười nói.

Tô Quân Ly nhíu mày, "Anh chỉ là cùng em tiện đường thôi..." Hắn thấy Giản Mạt nghi hoặc, khéo miệng câu nụ cười ấm áp như tia nắng ban mai ngoài kia, mở miệng, "Ừ, mục đích cùng giống như vậy!"

"A?" Giản Mạt hơi giật mình nhìn Tô Quân LY.

Tô Quan Ly nhíu mày mà cười, "Trường học mời anh năm sau mở lớp giảng về âm nhạc một năm..."

https://thuviensach.vn

"Tại sao trước giờ em chưa từng nghe anh nói qua?" Giản Mạt kinh ngạc.

Tô Quân Ly nhíu mày, "Bởi vì..." Hắn nhìn về phía Giản Mạt, cười thâm thúy, "Không có một lý do nào thuyết phục anh đáp ứng."

Mà bây giờ, có!

Giản Mạt trong lòng bỗng nhiên run lên, cô không phải là đồ ngốc, cũng không phải tình yêu ngu ngốc... Lời của Tô Quân Ly, ánh mắt của hắn cùng hành động đã lộ ra cho cô một tin tức!

"Quân Ly..." Giản Mạt nhấp môi dưới, "Có lẽ là lỗi của em... Thế nhưng, em hiện tại tâm tư chỉ nghĩ đến học nghiệp cũng đứa bé trong bụng!"

Tô Quân Ly có thể nhìn thấy tâm tư người đối diện qua đôi mắt, Giản Mạt chống cự, hắn liếc nhìn một cái cũng có thể nhìn thấy...

Trong lòng có chút thất vọng, thế nhưng, đây mới là Giản Mạt mà hắn thích... Rõ ràng biết rõ con đường mà cô đã chọn, có thể nhẫn tâm chặt đứt ý niệm của người khác!

"Làm bạn, đôi khi cũng là một loại tình cảm!" Tô Quân Ly nói xong, cười cười, "Chớ cho mình áp lực, anh cũng sẽ không tận lực... Cứ thuận theo tự nhiên."

Giản Mạt nhìn về phía Tô Quân Ly, hơi nhếch môi... Hắn nói như vậy, cô còn có thể trả lời như thế nào?

Vừa lúc London đón ánh nắng, mặt trời Lạc Thành cũng chuyển đến hướng tây...

"Ong ong" âm thanh của di động truyền đến, phá vỡ sự yên tĩnh trong phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần ký một phần văn kiện rồi đưa cho chủ quản, ra hiệu cho hắn rời khỏi, sau đó mới cầm di động lên, là Long Kiêu gọi tới, trong lòng không khỏi khẩn trương...

"Long lão đại?" Cố Bắc Thần thanh âm ngưng trọng.

Long Kiêu trầm mặc, hơi thở có chút nghẹn: "Có kết quả rồi, cậu phải chuẩn bị sẵn tâm lý..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Nhân Sinh Ở Giao Điểm Sau Sợ Nhất Lỡ

Cố Bắc Thần tầm mắt trong nháy mắt trở nên thâm thúy, chỉ thấy hắn môi mỏng khẽ mở chậm rãi nói: “Có phải hay không Giản Mạt?”

Năm chữ, nghe dường như hỏi tùy ý, thế nhưng, không có người có thể minh bạch Cố Bắc Thần lúc này trong lòng nổ tung mạch suy nghĩ...

Tức giận não, có tự trách, tức giận phẫn, có áy náy... Nhiều hơn, là dời núi lấp biển dũng ra tới tình!

Long Kiêu hơi trầm ngâm hạ, yếu ớt mở miệng: “Bắt trầm hạo bên người một tiểu huynh đệ, tin tức hắn là tin cậy...” Dừng một chút, hắn nói tiếp, “Giản Hành hai năm trước bởi vì nợ cá cược đem Giản Mạt mê, vốn là muốn tặng cho trầm hạo gán nợ...”

“Nhưng mà, lúc đó nhị thúc cần gấp nhượng ta thân bại danh liệt...” Cố Bắc Thần thanh âm trầm lạnh chậm rãi mở miệng, “Tìm người đưa tới bị mê Giản Mạt cùng ta cùng nhau, sau đó tìm ký giả trắng trợn nhuộm đẫm ta mê gian, đã đến đạt hiệu quả!”

“Ân...” Long Kiêu ứng thanh.

Kỳ thực, lúc trước kết quả này đại gia cũng đã biết, chỉ là, người tính không bằng trời tính...

Giản Hành đánh giá trong lòng rốt cuộc đối Giản Mạt áy náy, hạ dược không có nặng như vậy phân lượng, thế cho nên cuối cùng Giản Mạt sớm dược tính bốc hơi, sau đó đi rồi!

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, Cố Mặc Hoài gian kế cũng sẽ không có thực hiện được...

“Hình như, Giản Mạt vẫn cho là đêm đó nam nhân là trầm hạo!” Long Kiêu nói ra nghi hoặc, “Ngay cả Giản Hành cũng là cũng cho rằng.”

Cố Bắc Thần tay đã chặt nắm thành quyền, bởi vì quá mức dùng sức, khớp xương lỗi vị thanh âm ‘Cạc cạc’ vang vọng ở to như vậy trong không gian, lộ ra trầm lệ hạ biến hóa kỳ lạ.

Đêm đó hắn bởi vì bị hạ nặng dược, căn bản không biết là ai... Chỉ là bằng bản năng.

Mạt nhi đêm đó nhất định sợ hết hồn đi?

Nàng còn nhỏ như vậy, như vậy tuổi thanh xuân hoa thời gian... Gặp chuyện như vậy tình, chỉ biết thất kinh ly khai, sao có thể đi nhìn rốt cuộc là ai?

Hắn hỏi nàng thời gian, nàng thậm chí chống cự nói lần đầu tiên là lúc nào... Thà rằng hắn hiểu lầm nàng cùng Tử Tiêu, cũng không muốn nói ra chân thực thời gian.

Có thể nghĩ... Một đêm kia, với nàng tạo thành cái gì thương tổn!

Cố Bắc Thần đột nhiên chán ghét khởi chính mình... Mặc dù, đêm đó không phải hắn thỏa nguyện!

Long Kiêu cảm thấy Cố Bắc Thần kiềm chế cùng ẩn nhẫn, chậm rãi mở miệng: “Ngươi định làm gì?”

Làm như thế nào?

Cố Bắc Thần nhắm mắt lại, vô lực nói: “Ta không biết...”

https://thuviensach.vn

Nếu như, nếu như sớm một chút nhi biết, đêm đó nữ nhân chính là Giản Mạt, hắn có phải hay không sẽ đối với nàng càng khá hơn một chút nhi?

Nếu như đã sớm biết, nàng bởi vì chuyện này bị Giản Hành uy hiếp... Hắn có phải hay không liền sẽ cho nàng xử lý sạch sẽ, sẽ không để cho nàng bởi vì chuyện này mà sợ hãi?

Nếu như...

Thế nhưng, không có nếu như!

Hắn và nàng sai sót ngẫu nhiên... Rõ ràng là từng có giao điểm, thế nhưng, lại ở tương giao hậu phân nhánh càng ngày càng xa!

“Long lão đại, ta không biết...” Cố Bắc Thần vô lực mở miệng, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Long Kiêu túc mày kiếm, dù cho năm đó khó khăn như vậy, như vậy ẩn nhẫn hắn cũng không có như vậy vô lực quá...

“Chuyện gì nghĩ rõ ràng,” Long Kiêu lời nói thấm thía nói, “Là cường lưu còn là buông tay, có lẽ... Đều là hảo kết quả, có lẽ, đều là thương!”

Hắn nói, đáy mắt dần dần tràn ra một mạt ai cũng nhìn không thấy cảm xúc...

Cố Bắc Thần chậm rãi mở mắt ra, hắn rõ ràng biết, chuyện tình cảm, không có nhân có thể giúp ngươi, cũng không có ai có thể cho ngươi quyết định... Tất cả, cũng còn có thể dựa vào chính ngươi.

Thế nhưng, hắn có thể làm sao?

Nhìn Mạt nhi cùng Tô Quân Ly cùng nhau hắn làm không được, thế nhưng, cưỡng ép lưu Mạt nhi ở bên cạnh hắn, không đếm xỉa nàng mở không ra tâm, hắn cũng làm không được...

https://thuviensach.vn

Có phải hay không này chính là yêu cùng không yêu khác nhau?

Lúc trước, Thẩm Sơ đi rồi, hắn sinh khí, thế nhưng, lại không xoắn xuýt!

Bây giờ, Mạt nhi ly khai, hắn xoắn xuýt, hắn khổ sở, hắn trù trừ do dự không biết phải làm sao...

Hắn nghĩ nàng vui vẻ, thế nhưng, hắn lại muốn phải đem nàng buộc bên người...

Cố Bắc Thần đứng ở cửa sổ sát đất tiền, nhìn Lạc thành dần dần ám xuống sắc trời, lạnh lùng nghiêm nghị như điêu trên mặt có cho tới nay, chưa bao giờ có mờ mịt... Cùng vô thố!

Một chén trà sữa, một phần mousse bánh ngọt, một phần buổi trưa ánh nắng...

Giản Mạt thích ý hưởng thụ London nhàn hạ thời gian, cảm thụ được ấm áp đồng thời, cầm trong tay vẽ đồ bút ở một trên giấy vẽ bề ngoài...

Bởi vì có Du Tử Quân sớm cùng đạo sư của hắn chào hỏi, Giản Mạt không chỉ có thể sớm dự thính chương trình học, thậm chí còn hữu học sinh nhà trọ an bài.

Chỉ bất quá...

Giản Mạt có chút dở khóc dở cười.

Bởi vì nước ngoài so sánh mở ra duyên cớ, cộng thêm vì đón ý nói hùa các loại điều kiện học sinh, có tương tự với tiểu dương lâu như nhau nam nữ học sinh hỗn đáp ở nhà trọ... Này hoàn toàn chính là dễ dàng Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly thuyết pháp chính là, Giản Mạt đang có mang, đi chỗ đó loại nhỏ hẹp nhà trọ ở bất tiện đứa nhỏ đích thân tâm khỏe mạnh.

https://thuviensach.vn

Huống chi, hắn là đến đương âm nhạc hệ giáo thụ, trường học phương diện đãi ngộ vô cùng tốt, vốn có kia nhà trọ cũng phân là bán phân phối hắn, miễn phí!

Đã có miễn phí, Giản Mạt tự nhiên không muốn đem tiền lãng phí ở này mặt trên... Huống chi, nàng cũng không muốn cùng Tô Quân Ly giữa làm quá mức tận lực.

Giống như hắn nói... Thuận theo tự nhiên đi!

Lấy phụ nữ có thai mượn cớ, Tô Quân Ly toàn quyền đi xử lý nhà trọ sự tình... Giản Mạt ở đây hưởng thụ ánh nắng, hưởng thụ tiếp được tới cuộc sống.

Một chi vẽ đồ bút vẽ bề ngoài chính là cuộc sống tương lai, Giản Mạt nhìn trên giấy hình thức ban đầu, khóe miệng hơi gợi lên một mạt hơi mỏng cười...

Một gian phòng nhỏ, một tiểu viện, có hoa có cỏ, còn có mới mẻ thái...

Hai cây, một bàn đu dây, một nãi bao... Này, là nàng hiện tại nhất lý tưởng cuộc sống.

“Ngươi là tiểu nam hài còn là tiểu nữ hài nhi đâu?” Giản Mạt nhẹ tay nhẹ phu ở trên bụng, khóe miệng cầu cười nói, “Mammy không đi chiếu, cứ như vậy chờ mong ngươi tiến đến, có được không?”

Giản Mạt nói, mắt đô cười cong thành trăng non... Cái loại đó hạnh phúc cảm, làm cho nàng cảm thụ được mẹ ôm của nàng thời gian hạnh phúc.

Ánh nắng xuyên qua cửa sổ đánh rớt ở Giản Mạt trên người, ở của nàng quanh thân mạ ra từng tầng một quầng sáng...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhìn vốn có liền hết sức xinh đẹp, lúc này hạnh phúc cùng tràn đầy chờ mong cười, càng mê người.

Andy cầm trong tay khay, mặc nhân viên phục vụ y phục, liền đứng ở cột nhà trước mặt nhi nhìn Giản Mạt...

Như nước biển như nhau thuần túy xanh thẳm trong con ngươi tràn ra dần dần hóa ra kinh hỉ, đó là một loại hình như phát hiện kho báu như nhau vui vẻ.

“Nga, trời ạ...” Andy thán phục một tiếng, “Thực sự là thật đẹp!”

Giản Mạt không biết có một đạo ánh mắt đang nhìn nàng, chỉ là ở di động vang lên thời gian tiếp khởi, “Quân Ly, chuẩn bị xong sao?”

“Ân, được rồi, ta qua đây tiếp ngươi đi ăn cơm...” Tô Quân Ly mở miệng.

Giản Mạt cười ứng thanh, “Hảo, ta chờ ngươi!” Nàng cúp điện thoại, sau đó kết hết nợ đi bên ngoài đẳng.

Andy vẫn nhìn Giản Mạt, tóc dài chỉ là tùy ý trói lại cái đuôi ngựa, lúc này bị gió thổi qua, hơi giơ lên...

Khóe miệng nàng thủy chung câu cười, như vậy cười, liền hình như có thể ngọt đến trong lòng nàng!

“Ta muốn truy cô bé này nhi...” Andy mở miệng.

Bên cạnh trung niên lão bản cười nói: “Xinh đẹp như vậy phương đông nữ hài nhi, chỉ sợ sớm đã có bạn trai!”

“Phương đông có câu nói: Vĩ đại tình yêu đến từ chính xà beng!” Andy ngửa đầu, “Ta thế nhưng đối phương đông văn hóa rất có hiểu biết...”

https://thuviensach.vn

Trung niên lão bản nghe, có chút không có hiểu...

Hợp thời, Tô Quân Ly đi tới, cùng Giản Mạt mỉm cười cạn ngữ hai câu, sau đó hai người song song ly khai...

Andy tâm lập tức cảm thấy có chút đau, thậm chí, hắn còn có thể nghe thấy ‘Loảng xoảng’ một tiếng, đó là tan nát cõi lòng thanh âm.

Lão bản liếc nhìn andy khai ngoạn cười nói: “Xem ra, ngươi này xà beng có thể dùng tới...”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Thời Gian Tựa Như Trở Về, Không Để Ý Liền Đến

Edit: An Triệu

Vẻ mặt Andy lộ ra chút buồn bã, “Bác đừng cười cháu như vậy, không được!” Hắn trợn mắt, “Cô ấy cũng là tới học viện báo danh sao? Chờ lần tới đi hỏi thăm xem học ở khoa nào… Nói không chừng người kia chỉ là anh trai của cô ấy!”

Nhiều khi, người ngoại quốc đối với diện mạo của người ở quốc gia khác cũng sẽ không phân biệt được, có phải người thân hay không cũng khó nhận ra được.

Ông cụ vừa nghe, vừa nhún nhún vai nói: “Goodluck!”

Andy trái lại lại rất vui vẻ với ý nghĩ như vậy của mình, chỉ là, hắn không biết ở phương Đông còn có một câu, gọi là: Tưởng tượng thực phong phú, hiện thực rất thương cảm!

Thời điểm biết Tô Quân Ly không phải anh trai của Giản Mạt, hắn tỏ vẻ không vui…

Thế nhưng là, khi biết Giản Mạt cũng là nhà thiết kế khoa kiến trúc, hắn lại rất vui vẻ… Bởi vì, bọn họ là học cùng một khoa!

Thời gian, luôn ở lúc tốt đẹp cùng mong chờ nhất lại trôi đi rất nhanh.

Đế Hoàng kỉ niệm tròn một năm thành lập, “Người đại diện” Cố Mặc Hoài cuối cùng cũng không trở về tham gia, bởi vì cái gì, người ngoài cuộc

https://thuviensach.vn

đều phỏng đoán rất sôi nổi.

Có người nói, Cố Mặc Hoài từ đầu tới cuối không hề mơ ước đến tập đoàn Đế Hoàng.

Lại có người nói, hiện giờ Cố Bắc Thần đã không còn là hắn năm đó, sớm đã không phải là thiếu niên mặc cho người ta điều khiển nữa…

Cũng có người nói, Đế Hoàng hiện giờ nhìn bên ngoài tưởng như là hòa thuận, kỳ thật, giữa Cố Bắc Thần cùng Cố Mặc Hoài, sớm đã ngầm đấu đá lẫn nhau. Mà lần này Cố Mặc Hoài không trở về, là bởi vì bị thiệt hại!

Người ngoài phỏng đoán sôi nổi, Đế Hoàng cũng không giải thích bất cứ cái gì … Thậm chí, bởi vì đã khống chế được cổ phần của JK, giá cổ phiếu của Đế Hoàng liên tục tăng cao.

Không khí ở Lạc Thành liên tục thay đổi mỗi người một kiểu, Cố Bắc Thần vẫn như cũ là đề tài của truyền thông, bất kể là tài chính, kinh tế hay là tin giải trí đều tranh nhau đưa tin nhân vật này…

Chỉ là, gần đây Đế Hoàng truyền tới một tin tức lớn, có người tiết lộ, Cố Bắc Thần cùng vị phu nhân bí ẩn kia đã kí hiệp nghị ly hôn.

Đến tận bây giờ, mọi người đối với nữ nhân này lại càng thêm hứng thú… Từ kết hôn đến ly hôn, đều không có người biết, người này rốt cuộc là ai!

Mà toàn bộ mọi người ở phòng thiết kế của kiến trúc Tường Vũ, rối rít nghĩ người này rốt cuộc có phải Giản Mạt hay không… Rồi lại cảm thấy, là mình suy nghĩ quá nhiều.

Đông đi xuân tới, hạ đi thu tới… Ngày đêm thay đổi chưa từng bởi vì người nào mà dừng lại.

https://thuviensach.vn

Năm tháng vội vàng, thời gian như qua nhanh.

Thời gian từ từ trôi qua, thời gian như đồng hồ cát, vừa lơ đãng liền chảy hết…

Đảo mắt… Thời gian Giản Mạt rời Lạc Thành đã là bốn năm rưỡi!

“Jane…” Andy nhìn bóng cây phía trước liền thấy một thân ảnh có mái tóc ngắn, tức khắc sáng mắt hô một tiếng, thấy thân ảnh kia xoay người, hắn vội vàng huơ tay.

Giản Mạt xoay người nhìn về phía Andy, khóe miệng dương lên nhàn nhạt cười… Không sâu, nhưng bởi vì ánh mặt trời xuyên thấu qua tán lá ở trên người cô mà trở nên như ẩn như hiện mê người.

Gió nhẹ thổi, làm bay mái tóc ngắn của Giản Mạt…

Sạch sẽ tinh thuần lại xinh đẹp, phối hợp với áo sơ mi cộc tay và cổ áo đứng màu trắng, váy bút chì vải kaki, một đôi giày cao gót bằng da không quá cao phá lệ đem Giản Mạt cao gầy trở nên mỹ lệ.

Giản Mạt thấy Andy đã đi tới, mới dùng tiếng Anh chuẩn xác nói: “Giáo sư vừa mới tìm anh, đề cương luận văn của anh lúc nào thì nộp?”

Andy rất cao, so với Giản Mạt ước chừng cao hơn một cái đầu, hắn híp mắt cười nói: “Đợi chút nữa liền đi nộp… Đúng rồi, hôm nay mọi người muốn đi chơi đêm, cùng nhau đi không?”

“Sợ rằng không được!” Giản Mạt tiếc nuối cười nói, “Anh hiểu mà…”

Andy không thấy mất mát, chỉ là cười kiến nghị, “Mang tiểu Jemi cùng đi được không?”

“Không được…” Giản Mạt lập tức thay đổi sắc mặt, “Jemi lần trước bị anh mang ra ngoài một ngày, trở về em phát hiện tư tưởng của thằng bé đều

https://thuviensach.vn

thay đổi… Đừng tùy tiện bắt cóc con của em nữa!”

Andy vừa nghe, nhất thời khổ sở, “Kia không thể trách anh được không?”Nói đến lần trước hắn mang tiểu Jemi đi, Andy tỏ vẻ cũng rất phiền muộn…

Cái tiểu tử kia chỉ số thông minh quá cao, thế cho nên cuối cùng tất cả oan uổng đều do hắn lãnh, làm hại hình tượng của hắn ở trước mặt Jane đều bị hủy.

“Hôm nay không đi, quá mấy ngày lữ hành dù sao cũng phải đi thôi?” Andy nhướng mày, một đôi mắt xanh thẳm dưới ánh mặt trời phá lệ sáng ngời.

Giản Mạt cười càng thêm đắc ý, “Chỉ sợ lại làm cho anh thất vọng rồi…”

“Vì sao?” Andy bất mãn.

“Bởi vì, không chỉ có em đi không được, anh cũng đi không được!” Giản Mạt nhướng mày nói, bộ dáng xinh đẹp lộ ra cao ngạo cùng tự tin.

Andy nghi hoặc nhìn Giản Mạt, không rõ.

“Giáo sư nói, sẽ mang hai tác phẩm tốt nghiệp của chúng ta đi tham gia ở UIA…” Giản Mạt thấy Andy từ vẻ mặt buồn rầu nháy mắt liền biến thành hưng phấn, không khỏi trêu đùa nói, “Hai cái chọn một đi?”

“Đương nhiên là đi UIA…” Andy mừng rỡ như điên, chủ yếu chính là, có thể đi cùng Jane!

Giản Mạt nhún nhún vai, gấp bức thư đang xem trong tay, “Được rồi, em muốn đi về trước… Ngày mai gặp!”

Andy vui sướng giơ lên tay, “Ngày mai gặp!”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt quay đầu hướng phía Andy cười cười, ôm thư xoay người hướng ngoài trường đi đến…

Andy mê muội nhìn bóng dáng Giản Mạt, lâu như thế rồi, hắn vẫn mê luyến cô a… Cô quả thực chính là nữ thần của hắn, đặc biệt là sau khi cô sinh con, càng xinh đẹp đến mức khiến hắn mỗi ngày đều chỉ nghĩ muốn cùng cô ở bên nhau.

Đáng tiếc…

Andy bĩu môi,tên đàn dương cầm bên người Jane kia lúc nào thì rời đi a? Bọn họ hứng thú yêu thích đều bất đồng, nhưng làm sao luôn là người chiếm được Jane của hắn?

Giản Mạt trở về chung cư, nhìn chiếc xe dừng lại ở bên ngoài kia không khỏi nở nụ cười…

Có tiếng dương cầm nhẹ bay từ trên tầng chung cư truyền đến, như gió nhẹ, thư thái làm người ta quên mất thời gian.

Giản Mạt mang theo tâm tình sung sướng đẩy cửa ra, chỉ là…

“Ngô…” vẻ mặt Giản Mạt dường như ghét bỏ nhíu mi, “Hương vị gì thế, sao thối quá?”

Tiếng dương cầm đột nhiên im bặt, chỉ thấy Tô Quân Ly rời chỗ ngồi ở đàn dương cầm khóe miệng mỉm cười nhìn về phía Giản Mạt, rồi mắt mới lộ ra chế nhạo nhìn về phía lão thần đang ngồi ở trên sô pha đọc sách.

“Mommy, mẹ thật không lễ phép!” Giản Kiệt nhìn cũng không thèm nhẹ liếc mắt qua Giản Mạt một cái, lắc đầu thở dài nói: “Sầu riêng là hoa quả độc nhất, không kể đến nó còn có rất nhiều dinh dưỡng, đầu tiên, nó có hiệu quả giảm bớt chứng đau bụng!”

https://thuviensach.vn

Dứt lời, hắn nâng đầu, Giản Mạt liền co quắp khóe miệng, vẻ mặt non nớt biểu hiện sự chững chạc. “Ừm, đây là con chuẩn bị riêng cho mẹ.”

“…” Giản Mạt có cảm giác bị sét đánh, “Bánh bao, mẹ cho con hai phút, đem mấy thứ này đi ra ngoài rửa sạch …” Cô chỉ vào hai trái sầu riêng trên bàn nghiến răng nghiến lợi, “Nếu không, con chết chắc rồi!”

Giản Kiệt nhíu mày, “Đầu tiên, mẹ có thể gọi con là tiểu Kiệt… Thứ hai, mẹ có thể gọi tên tiếng anh của con là Jemi! Bánh bao?” Khuôn mặt nhỏ của hắn hoàn toàn là ghét bỏ, “Có thể phiền mẹ đừng dùng chỉ số thông minh của mẹ để hạ thấp con, được không?”

Giản Mạt âm thầm nghiến răng nghiến lợi, đem thư để xuống bên cạnh, hơi hất cằm, “Không có biện pháp… Chỉ số thông minh của mẹ chỉ có như vậy!”

“Ấu trĩ!” Giản Kiệt than nhẹ một tiếng lắc lắc đầu, lập tức cầm thư đứng dậy, “ Với chỉ số thông minh của mẹ thì chỉ có một lần duy nhất được thông minh… Chính là lúc sinh con ra!”

“…”

Giản Mạt đột nhiên cảm thấy thực buồn bực, sinh đứa con trai ghét bỏ nàng…Thật sự tốt sao?

Nghĩ xong, Giản Mạt nhìn về phía Tô Quân Ly, chỉ thấy khóe miệng hắn đang nín cười, nhàn nhạt mở miệng: “Sầu riêng kia là do bạn học nữ cho, nói là tiểu Kiệt muốn về nước, hy vọng có thể nhớ kỹ bạn ấy…Ừm, lưu luyến bạn ấy là tốt nhất!”

Khóe miệng Giản Mạt co giật một chút, có chút kêu rên nói: “Trẻ em nước ngoài vận dụng tiếng Trung tự nhiên như thế … Thật không phải chuyện tốt!” Nói xong, cô nhìn về phía Giản Kiệt, vẻ mặt sụp đổ quát, “Bánh bao, con đem thứ thối này mang ra ngoài đi.”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Lướt Qua Nhau

Giản Kiệt vì không muốn mẹ của cậu giận nên đành vứt đi trái sầu riêng... Thế nhưng, đối với việc Giản Mạt không hiểu được tình cảm của cậu, cậu cũng không muốn nghĩ nữa, chỉ là không thấy vui chút nào.

Cậu là một nam thần tí hon kiêu ngạo, ai tặng quà cậu cũng không quan tâm... Chỉ là nghĩ đến mẹ cậu thời gian qua không thoải mái, nên quyết định sẽ mang món gì đó về.

Vậy mà... Ôi... Đau lòng quá!

Giản Kiệt rũ mắt, lấy hai bàn tay bụ bẫm bé xíu vô vỗ vào nhau rồi quay về phòng riêng.

"Lần trước em đã nói với anh rồi mà, anh không cần phải..." Lúc Giản Kiệt ném trái sầu riêng rồi trở lại, thì Giản Mạt đang nói chuyện với Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly tỏ vẻ bất đắc dĩ, "Không kịp sắp xếp để tham dự buổi bảo vệ luận văn tốt nghiệp của em, anh thấy hơi phiền muộn tiếc nuối!"

Giản Mạt cười, "Không sao, ít nhất chúng ta có thể kịp lúc cùng về nước..."

Thật ra, Tô Quân Ly chỉ sắp xếp các buổi diễn ở đây chỉ trong vòng khoảng một năm, nhưng vì Giản Mạt, cuối cùng anh lại chấp nhận một vị trí giảng viên cho một học viện âm nhạc. Sau đó ngoài giờ giảng dạy thì

https://thuviensach.vn

anh thường tham giam các buổi diễn khắp nơi trên thế giới, còn có các buổi diễn từ thiện.

Đương nhiên thỉnh thoảng cũng sẽ có dịp trở về Lạc Thành, nhưng phần lớn thời gian anh đều ở London, lúc Giản Mạt đi học thì anh sẽ trở thành người chăm sóc cho bánh bao.

Nếu hỏi ai là người thương bánh bao nhất trên đời, Giản Kiệt nhất định sẽ nói là anh! Ừm, mà hơi tiếc vì anh lại không phải ba ruột của cậu...

"Lần này con muốn ở cùng với mẹ!" Giản Kiệt mở miệng.

Giản Mạt hơi nghi hoặc, "Không phải con luôn thích đi xem chú trình diễn trong nhạc hội sao?" Tên nhóc con này luôn thích nghe Tô Quân Ly đàn dương cầm mà?

Giản Kiệt than nhẹ một tiếng, "Cũng không còn cách nào khác, con sợ mẹ ngốc như thế, quay đi quay lại sẽ bị đàn ông xấu dụ dỗ đi mất... Cho nên, con phải canh chừng mẹ!"

Cậu như một ông cụ non, lắc lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ... Một cậu nhóc chưa tròn bốn tuổi cũng phải hao tâm tổn trí mà lo lắng cho mẹ!

Giản Mạt chẳng biết nói gì với Giản Kiệt nữa...

Khoé miệng Tô Quân Ly nở nụ cười, anh nhìn bộ dáng tức giận của Giản Mạt rồi trấn an: "Ngày mai anh sẽ đi, nên tối nay chúng ta đi ăn nhé?"

"Đi ăn cơm với bánh bao à, em không có tâm tình..." Giản Mạt làm bộ dáng tức giận.

Khoé miệng Tô Quân Ly cười càng sâu hơn, đã bốn năm rồi, anh càng lúc càng thích cô, thích người con gái tên Giản Mạt... Cô bình tĩnh, lại có

https://thuviensach.vn

phần cố chấp, và luôn nghiêm túc, nhìn cô đối với Giản Kiệt mà thu mình lại, càng làm người ta muốn bước vào thế giới đó để san sẻ với cô.

Giản Kiệt làm mình làm mẩy với thân hình bé hạt tiêu, cậu đi đến trước mặt Giản Mạt cầm lấy tay mẹ kéo kéo, rồi ngước khuôn mặt nhỏ nhắn lên nói: "Mẹ ơi, mẹ đừng giận... Cùng lắm thì sau này con không chê mẹ nữa!"

"..." Giản Mạt yên lặng nhìn, vậy mà cũng là an ủi sao? Có kiểu an ủi xin lỗi lạ vậy?!

Giản Kiệt nhìn Giản Mạt đứng im không động đậy, cái miệng nhỏ của cậu chề ra... Nghĩ bụng mẹ thật kỳ quái, người lớn như vậy còn muốn con nít như mình an ủi, không phải ấu trĩ thì là gì?

Tô Quân Ly nhìn bộ dáng của hai mẹ con, vẫn tủm tỉm cười, mở miệng nói: "Hai người tính như vậy luôn sao, vậy... có đói bụng không?"

Giản Mạt bĩu môi, "Quên đi, đại nhân không chấp tiểu nhân!"

"Quên đi, con đường đường là nam nhi mà!" Giản Kiệt và Giản Mạt đồng thời mở miệng.

Tô Quân Ly thấy cảnh này thì thật không thể nhịn cười nổi nữa, anh sảng khoái cười lên... Tiếng cười tràn ngập trong căn hộ nhỏ, hạnh phúc này thật nhỏ bé nhưng lại lấp đầy đáy lòng Giản Mạt, làm ấm áp trái tim cô!

....

Dưới ánh nắng chiều, một chiếc Lamborghini màu bạc chạy ở đầu con đường một góc phố của London...

Ánh mặt trời chiều tà chiếu vào người đàn ông ngồi bên trong, phủ lên tầng mỏng quầng sáng vàng nhạt, như làm vơi bớt phần nào vẻ cô đơn của

https://thuviensach.vn

anh. Cánh tay Cố Bắc Thần gác lên cửa số xe, một tay còn lại tuỳ ý lái xe, ánh mắt thâm thuý.

Giản Mạt đã rời khỏi Lạc Thành bốn năm rưỡi, thỉnh thoảng anh có thể nhìn thấy cô trên bài báo ở các bản tạp chí về thiết kế, cũng thỉnh thoảng... có thể nhìn thấy cô trong tin tức về các buổi hoà nhạc, nhìn thấy cô đứng kế bên Tô Quân Ly.

Mái tóc dài đã không còn, dường như cô muốn vứt bỏ quá khứ lại phía sau...

Khoé miệng Cố Bắc Thần hơi cong lên, không lẽ anh và Giản Mạt thật sự không có duyên phận?

Suốt bốn năm rưỡi, anh đã tới London rất nhiều lần, thế nhưng... chưa từng có một lần có thể vô tình gặp cô ở một con đường. Không phải anh không nghĩ đến việc tới đại học London, để rồi có thể "vô tình" gặp gỡ, chỉ là anh sợ phải nhìn thấy hình ảnh cô và Tô Quân Ly ở bên nhau...

Cố Bắc Thần dừng xe ở ngã tư, vừa đúng lúc bên cạnh có một chiếc xe buýt lớn cũng dừng, chắn toàn bộ tầm nhìn chiếc Lamborghini.

"Đô đô", đèn xanh cho người thông hành, Giản Kiệt vội vàng hô: "Mẹ ơi, chú ơi, đi nhanh lên đi!"

Giản Mạt và Tô Quân Ly liếc nhìn đèn dành cho người thông hành đã chuyển màu xanh, một người bên trái, một người bên phải cùng nhau dắt Giản Kiệt qua đường... Hình ảnh ba người và chiếc Lamborghini đã tạo thành một góc chết. Tầm mắt Cố Bắc Thần nhìn sang con đường bên này, đáy mắt sâu thẳm cũng chỉ có thể lưu lại màu sắc một vạt áo quen thuộc.

Đèn xanh sáng lên, Cố Bắc Thần dẫm chân ga rời đi... Xe buýt cũng đồng thời khởi động, chỉ là mấy giây ngắn ngủi vừa rồi, bọn họ thật sự ở rất gần, nhưng đã lướt qua nhau.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần tìm chỗ đậu xe, thân hình vĩ ngạn bước xuống đứng trước siêu xe thể thao, lập tức thu hút vô số ánh mắt, có ái mộ... cũng có đố kị,

Cố Bắc Thần không quan tâm những ánh mắt này, anh chỉ tuỳ ý đi lại để mong chờ một cơ hội... Cơ hội này xác suất rất thấp, nhưng anh vẫn bất chấp kiên trì suốt thời gian bốn năm rưỡi vừa qua.

"Mẹ ơi, mẹ có thể dẫn con đến cửa hàng kia không?" Ánh mắt tinh nghịch của Giản Kiệt hướng về một cửa hàng đồ chơi, sau đó nghiêng đầu nhìn Tô Quân Ly, "Chú ơi, chú đến nhà hàng trước đợi con và mẹ, được không?"

Tô Quân Ly biết cậu quỷ nhỏ này muốn gì, liền mỉm cười gật đầu.

Giản Mạt đành bất đắc dĩ dắt cậu con trai tinh quái đến cửa hàng trước mặt. Đây là một cửa hàng đồ chơi, có rất nhiều loại nhân vật hoạt hình xung quanh, đủ màu đủ sắc.

Dù Giản Kiệt có chỉ số thông minh rất cao, nhưng vẫn là con nít, đối với những thứ đồ chơi này đặc biệt rất thích... Cậu nhóc đứng đó ngó trước ngó sau, quay trái quay phải sờ hết món này đến món khác, xoắn xuýt không biết chọn lựa thế nào.

Giản Mạt giáo dục con không quá nghiêm khắc, nhưng tuyệt đối không hề dung túng nuông chiều. Nếu như thích nhiều thứ như vậy, thì chỉ có lựa chọn món ưa thích nhất... Chọn lựa, là một kỹ năng phải luyện tập từ khi còn nhỏ! Người luôn chần chừ không quyết đoán thì sau này sẽ không biết cái gì mới là tốt cho mình...

"Cái này được không mẹ?" Giản Kiệt cầm một con robot trên tay rồi hỏi.

Giản Mạt mỉm cười gật đầu, "Bao nhiêu thì sẽ được trừ vào tiền tiêu vặt của con đó!"

https://thuviensach.vn

Giản Kiệt bĩu môi, vẻ mặt bất mãn, nhưng cậu cũng biết... muốn gì đều phải trả giá, và phải dựa vào sức mình.

"Ok!" Giản Kiệt đồng ý.

Giản Mạt dẫn Giản Kiệt đi thanh toán, nhìn cậu cầm đồ chơi trong tay bộ dáng vui mừng, trong lòng cô có chút áy náy... Cô cũng chưa từng giấu diếm với bánh bao, cô sinh con ra bởi vài nguyên nhân, mà ba của cậu lại không hề hay biết...

Không biết đứa bé này có năng lực như thế nào, nhưng cô chỉ biết, bánh bao của cô chưa từng hỏi... ba của bánh bao là ai!

"Mẹ ơi, đi thôi!" Giản Kiệt thấy Giản Mạt đã thanh toán xong, liền kéo tay Giản Mạt đi ra ngoài.

Hai người vừa xoay người ghé vào nhà hàng, thì chỗ rẽ sau lưng xuất hiện một bóng người. Cố Bắc Thần không hiểu tại sao lại cảm giác muốn đi đến chỗ này, anh cứ như vậy để hai tay trong túi bước theo con đường nhỏ... Cuối cùng đến trước mặt cửa hàng đồ chơi!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Bỏ Lỡ Nhau Ba Lần, Gặp Lại Sau Bốn Năm

Editor: Cin

“King?” Ông chủ cửa hàng nhìn thấy Cố Bắc Thần không khỏi vui mừng, "Đến đây lúc nào vậy?”

“Sáng sớm hôm nay!” Cố Bắc Thần mỉm cười, nhàn nhàn mở miệng.

Ông chủ vừa nghe vừa cười, “Vậy thì thật là trùng hợp, biến hệ liệt vừa ra tay làm, hàng buổi trưa mới đến!”

“À?” Cố Bắc Thần nhẹ a một tiếng, nghiêng đầu hướng về phía để kim cương, quả nhiên, mới mẻ hơn không ít.

Cố Bắc Thần đi tới, nhìn nhìn tay làm mới kia, cuối cùng cầm lên một cái đại hoàng phong ở trong tay nhìn hồi lâu, cũng không biết là nghĩ cái gì… Vừa lúc quay đi, nhìn thấy trong tay của một đứa bé cũng cầm một cái như vậy?

Đại hoàng phòng này có tới hai cái,” ông chủ cùng lúc đi tới, cười nói, “Ngay lúc cậu tiến vào thì đã có một đứa nhỏ mua mất rồi,” Nói đến đây, hắn có chút hưng phấn, “Đứa bé cũng giống cậu, mỗi lần vào tới đây nhất định chỉ quan tấm tới biến hệ! Ừm, đứa bé kia cũng là người phương đông, mẹ rất đẹp và có khí chất…”

Cố Bắc Thần nghe, không khỏi cong môi câu nụ cười mỏng, nhìn qua có chút cười có lệ, thế nhưng lại có một chút nói ra sự cô đơn.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, Cố Bắc Thần đứng khoanh tay ở trước cửa tiệm, nhìn đầu đường London huyên náo, con ngươi trở nên thâm sâu.

Lúc nào hắn có thói quen tới nơi này cũng không biết, dường như… Có ai đó dắt. Thế cho nên mỗi lần tới London, hắn đều từ nơi này mang đi một cái biến hệ…

Di động cùng lúc vang lên, Cố Bắc Thần lấy ra thấy là Tiêu Cảnh, tiếp nhận…

"Thần thiếu," Tiêu Cảnh hưng phấn nói, "Hội UIA ở London sẽ cử hành ba ngày sau!"

Cố Bắc Thần nhíu mày, "Xem ra cậu rất nhàn, còn có thể có thời gian quan tâm này đó…"

"Hic hic, năm đó Thần thiếu tu đủ học phần nhưng lại không có tham gia, lần này qua đây lại vừa lúc, không đi xem xem sao? Tiêu Cảnh nói, "Không chừng còn có thể nhìn thấy thiết kế nào đó!"

Tiêu Cảnh cảm thấy trợ lý như hắn càng thêm không dễ dàng, vì tâm sự của boss, hắn cũng là giả ngây giả dại đề nghị….

Cố Bắc Thần ưng con ngươi cụp xuống, "Nói tiếp đi!"

"Như vậy a…" Tiêu Cảnh có chút thất vọng, còn tưởng rằng Thần thiếu sẽ không thể chờ đội được đâu.

Dù sao… Năm nay Giản tiểu thư tốt nghiệp

Cố Bắc Thần cúp điện thoại, cầm món đồ trên tay tiếp tục đi về phía trước, thân ảnh vượt qua bầu không khí dung hợp trong nhà hàng, bước chân thủy chung không nhanh không chậm…

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cùng Giản Kiệt đi rửa tay ra, đúng lúc người phục vụ đã đưa bữa ăn đi lên, ngay lúc người phục tiến lên, thân ảnh hắn liền chắn tầm nhìn của Giản Mạt đang vô thức nhìn ra phía ngoài cửa sổ…

Sau đó, Cố Bắc Thần cảm thấy, ông trời là cố ý đùa giỡn hắn.

Đều nói quá tam ba bận, một giờ đồng hồ vừa rồi, hắn và Giản Mạt sát bên người mà qua ba lần… Đây đó lại không ai nhận ra!

Ngày hôm sau, Giản Mạt cùng Giản Kiệt cùng nhau đưa Tô Quân Ly đi sân bay, sau đó, Giản Mạt lại đi đến vườn trẻ, giải quyết các thủ tục xin thôi học cho Giản Kiệt.

Lần này than gia cuộc thi hội kiến trúc thiết kế Uia, Giản Mạt iền muốn dẫn Giản Kiệt quay về Lạc thành… Cô cảm thấy, chính mình không quay về, sẽ bức điên Du Tử Quân.

Thời giờ bốn năm, Giản Mạt chưa có một lần quay trở về Lạc Thành, không phải là không muốn trở lại, là muốn triệt để quên đi…

Bốn năm vừa qua, Tường Vũ đã rất cố gắng, rốt cuộc năm nay cũng đưa ra thị trường, ở Lạc Thành đang đứng trong top 5 về kiến trúc thiết kế công ty…

Bây giờ, theo lời Du Tử Quân nói, sẽ chờ Giản Mạt trở lại thành danh, sau đó sẽ đưa cho hắn cùng La Hiểu Tĩnh lễ vật kết hôn.

Andy nhìn một vòng đợi kết quả, sinh viên thiết kế kiến trúc và các giáo sư của họ từ khắp nơi trên thế giới hỏi: “Ngài Bert, ngài thật giống như một chút cũng không bận tâm đến kết quả của thi đấu!”

Ngài Bert vẻ mặt không thay đổi, “Tôi dù cho đối với ai không có lòng tin, nhưng đối với Jane thì tôi rất có lòng tin…”

https://thuviensach.vn

Andy vừa nghe, vẻ mặt lập tức bất mãn, “Ngài đây là đỗi đãi khác nhau, tôi đây rất khó chịu!”

Ngài Bert đảo đảo mắt, đối với Andy luôn theo chân Giản Mạt nói một ít tiếng phương đông, cũng rất là buồn.

“Jane đâu?” Ngài Bert nhìn một vòng, đột nhiên phát hiện học sinh thân yêu của mình không thấy đâu.

Andy nhún nhún vai, “Đoán là bị tiểu Jemi kéo đi rồi…”

Giản Mạt đứng ở ngoài quán nước cùng Giản Kiệt giằng co, cảm thấy có chút đau đầu.

Giản Kiệt vẻ mặt ngạo kiều nói: “Mammy, con có thể thanh minh…” Hắn cong cong cái miệng nhỏ nhắn, “Mặc dù con không biết cha con là ai? Thế nhưng đâu, daddy chỉ có một… Dù cho từ bỏ, thế nhưng con vẫn là người Trung Quốc. Con mặc dù sinh ra ở Anh Quốc, lớn lên ở Anh quốc, nhưng con có một lòng yêu nước, cho nên… Nêu như mẹ muốn tìm cho con một daddy ngoại quốc, con sẽ không đồng ý!”

Lần trước cùng Andy ở cùng một chỗ, hắn liền cảm thấy hắn quá nhiệt tình, hôm nay vừa nhìn, cũng quá ân cần… Vừa nhìn là đã biết là nhìn trộm mẹ hắn từ lâu rồi!

Là một chuyên gia đặc biệt đến với hắn và nhìn chằm chằm mammy của hắn, dù cho thế nào, lựa chọn bố dượng hắn đầu tiên cũng hắn là chú chứ a?

Cái kia Andy nghĩ cũng không muốn nghĩ…..

Giản Mạt đã không còn sức để giải thích, cô cùng Andy thực sự chỉ là tình bạn bè…?

https://thuviensach.vn

“Con không phải là có gì đó ái muội với con gái ngoại quốc sao?” Giản Mạt bất mãn, đối với Giản Kiệt giống với Cố Bắc Thần y hệt, chỉ cho quan lại phóng hỏa chứ không cho dân đốt đèn, tỏ vẻ cực độ bất an.

“Mẹ đó là tình hữu nghị, đầu óc mẹ nghĩ như thế nào, thực sự không sạch sẽ!” Giản Kiệt bất mãn.

Giản Mạt vừa nghe, tức giận đến trừng trừng mắt, “Mẹ cùng Andy cũng chỉ là tình hữu nghị…” Nói, cô di di miệng, “Mẹ muốn vào trong, con có muốn vào cùng không?”

“Không đi...” Giản Kiệt lắc đầu, “Con nhìn thấy mẹ đi cùng với Andy thì cảm thấy rất xót xa trong lòng, con ở đây hóng gió lùa là được rồi.”

Giản Mạt nhăn nhó, cuối cùng cũng chỉ là nói vài câu với Giản Kiệt rồi tiến vào hội trường…

Nhưng khi Giản Mạt vừa quay vào, thế nào cũng không nghĩ đến, cô đi vào và gặp được một người không mong đợi.

“Không ngờ lại ở chỗ này thấy cậu…” Ngài Bert nhìn thấy Cố Bắc Thần vừa kinh ngạc vừa vui mừng, trong năm đó Cố Bắc Thần nhận được học vị với kết quả khá cao, hắn phá lệ khắc sâu ấn tượng.

Cô Bắc Thần môi mỏng, “Nếu như tôi nói… Tôi cố tình đến thăm thầy, thầy tin sao?”

Ngài Bert nở nụ cười, “Chẳng lẽ cậu không nên đi tới trường học tìm tôi?”

“Thầy vẫn rất lanh trí!” Cố Bắc Thần cũng vui vẻ đùa lại.

“Bây giờ cậu còn ở phương diện này nghiên cứu không?” Ngài Bert hỏi, đối với năm đó, ông luôn luôn cảm thấy có lỗi với giải thưởng thiết kế dành

https://thuviensach.vn

cho Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần nhún nhún vai, “Công ty quá bận…” Hắn nhàn nhàn mở miệng.

Ngài Bert thở dài, cũng không có tiếp tục xoắn xuýt, chỉ là lượng ánh mắt nói: “Đừng đi vôi, để tôi giới thiệu cho cậu một học sinh mà tôi tâm đắc… Ừm, thiên phú của cô ấy cũng rất giống cậu!”

“À?” Cố Bắc Thần có chút ngoài ý muốn, vừa lúc muốn hỏi đó là ai, liền thấy Andy nhìn Cố Bắc Thần phía sau vui vẻ nói, “Giáo sư, Jane đã quay lại.”

Cố Bắc Thần nghe thấy “Jane" liền hơi nhíu mày, vô thức xoay người nhìn lại…

Chỉ liếc mắt một cái, khi thấy Giản Mạt đang giơ tay với Andy, mỉm cười chào hỏi, Cố Bắc Thần mới biết… Mấy năm này, hắn có bao nhiêu suy tư đối với người phụ nữ này.

Tay Giản Mạt vẫn còn giơ ở trên không trung, nụ cười trên mặt cũng trở nên cứng đờ, nhìn Cố Bắc Thần một khắc kia, cô cảm thấy đã lâu không có xuất hiện ảo giác… Giờ lại xuất hiện!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Lạc Thành, Tôi Đã Trở Về!

Edit: Cố Tư Yên

“Đây chính là người tên Jane mà tôi đang nói đến...” Albert cười nói, “Hôm nay tôi không quan tâm đến kết quả thi đấu như vậy là bởi vì tôi biết, tác phẩm của cô ấy nhất định sẽ chiến thắng!”

Albert đang nói gì, Cố Bắc Thần hoàn toàn không nghe thấy, đáy mắt thâm thúy của hắn chỉ nhìn chằm chằm vào Giản Mạt...

Tuy rằng ở trên hình ảnh, báo cáo hay là tin tức đều có thể nhìn thấy thân ảnh của cô, nhưng hắn vẫn luôn cảm thấy vô cùng xa cách, thế nhưng lúc này đây đối diện với cô, mới đúng là cô một cách chân thực nhất.

Mái tóc dài đã bị cắt ngắn, xinh đẹp mà giỏi giang. Lớp trang điểm mỏng nhẹ, thân hình cân đối gợi cảm... Mỗi nơi trên cơ thể, đều tản mát ra hơi thở tự tin.

Giản Mạt thả tay xuống, đi tới, nở nụ cười rất bình tĩnh cũng rất lễ phép, “Cố tổng, không ngờ lại có thể bắt gặp anh ở đây!”

Cố tổng?

Mặt Cố Bắc Thần lập tức trầm xuống, có chút bất mãn, “Quan hệ của anh và em dường như xưng hộ như vậy quá xa lạ rồi, phải không?”

Giản Mạt cười, nhướn mày, khẽ "xùy" một tiếng, “Chẳng lẽ gọi là... Chồng cũ sao?”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần vừa nghe xong, càng trở nên buồn bã, nói: “Hay cứ gọi là Cố tổng đi!”

Giản Mạt cười tươi, “Cố tổng, anh cứ làm ra vẻ bối rối như vậy, thật sự không thích hợp với khí chất của anh đâu!”

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, lúc cô đối mặt với hắn, bộ dạng vẫn thờ ơ như lúc trước, hắn cảm thấy mình hôm nay đến đây chính là tự mình tìm ngược đãi...

Thế nhưng, làm sao bây giờ? Hắn nhịn không được ý nghĩ muốn qua đây nhìn cô...

“Ồ, hai người quen biết nhau sao?” Albert nghe không hiểu tiếng Trung, có chút kinh ngạc.

Mặc dù Andy thích văn hóa phương Đông, thế nhưng, đối với tiếng Trung cũng chỉ là kiến thức nửa vời, không khỏi đặc biệt tò mò nhìn hai người.

Giản Mạt chỉ cười nói với Albert: “Trước đây tôi đã từng tham dự một thiết kế của tập đoàn Đế Hoàng, cũng đã từng xuất hiện cùng Cố tổng.”

Albert vừa nghe xong, không nghĩ đến mọi chuyện lại đúng dịp như thế, không khỏi cảm thấy hưng phấn...

Cố Bắc Thần thấy Giản Mạt hoàn toàn chỉ đưa hắn trở thành một người quen biết, đối đãi với hắn cực kỳ đúng mực, trong lòng có chút nặng nề... Thế nhưng, nhìn trên mặt cô mang nụ cười nhàn nhạt, tự tin nói chuyện, hắn cảm thấy trái tim ngủ yên bốn năm rưỡi, lại một lần nữa đốt lên.

“À, Jane, tiểu Jemi đâu rồi?” Andy đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, liền quay qua hỏi.

https://thuviensach.vn

Lòng Giản Mạt lạnh đi, vừa nãy cô còn đang vui mừng thì đột nhiên bị bảo bối làm cho tức giận cho nên cô không muốn cho thằng bé vào đây, lúc này bị Andy nhắc tới, mạch suy nghĩ của cô đột nhiên ngưng trệ.

“Jemi là...” Cố Bắc Thần nhướn mày nghi hoặc hỏi.

Andy cười nói: “Là con trai của Jane!”

“...” Tròng mắt của Cố Bắc Thần trong nháy mắt mở to, “Anh nói cái gì? Con của Giản Mạt?” Trong lúc sốt ruột, hắn đột nhiên lại xả tiếng Trung ra.

Tuy nhiên, lần này Andy trái lại nghe hiểu câu phía sau, cười gật đầu, “Đúng vậy, tiểu Jemi là một đứa nhỏ rất tuyệt!”

Cố Bắc Thần ‘xoẹt’ một cái, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Giản Mạt, giống như đang dò hỏi cái gì đó.

Sau khi Giản Mạt sững sờ thì đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh, chỉ nhướn mày nói: “Ừ, con tôi, sau khi nói chuyện xong tôi sẽ giới thiệu cho anh biết...”

“Của Tô Quân Ly sao?” Cố Bắc Thần cắn răng hỏi.

Giản Mạt rất muốn nói là đúng, làm như vậy khả năng sẽ có thể chặt đứt tâm tư của Cố Bắc Thần đối với cô và bảo bối.

Thế nhưng, bây giờ báo cáo ở nhiều nơi đã đem quan hệ giữa cô và Tô Quân Ly trở nên càng lúc càng ái muội, cô không muốn hiểu lầm càng lúc càng lớn như vậy, chỉ lắc đầu, “Không phải!”

“Không phải sao?” Cố Bắc Thần cảm giác mình sắp trở thành một con người thích nhại lại lời người khác rồi, “Vậy đó là con của ai?”

“Đàn ông tồi!” Giản Mạt thuận miệng nói.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không hiểu nhìn Giản Mạt.Giản Mạt nhún vai một cách thờ ơ, câu từ ngốc nghếch nào cũng có thể nói được: “Không có biện pháp nào khác, lúc đó tôi không biết nhìn người, sau khi mang thai đứa nhỏ, người đàn ông đó đã chạy trốn với một người phụ nữ khác... Ừm, tôi gọi người đàn ông đó là tên đàn ông tồi!”

Bởi vì thường xuyên ăn ngay nói thật, khuôn mặt Giản Mạt vô cùng nghiêm túc mà không có một tia tì vết.

Thế nhưng, đến một ngày Cố Bắc Thần biết "tên đàn ông tồi" trong miệng của Giản Mạt chính là mình, hắn tỏ vẻ rất phiền muộn.

Ánh mắt phức tạp của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, giờ khắc này, tâm tình của hắn đặc biệt trầm trọng, càng tự trách chính mình... Nếu như, lúc đó hắn đuổi tới, có phải cô cũng sẽ không chịu đựng bi kịch thêm một lần như vậy hay không?

“Vậy Tô Quân Ly đang làm gì?” Cố Bắc Thần cắn răng hỏi.

Giản Mạt cảm thấy buồn cười, cô chớp mắt, bất đắc dĩ nói: “Tôi nói cái này, Cố tổng, anh giống như rất tò mò đối với chuyện riêng tư của tôi... Xin hỏi, bây giờ anh định lấy thân phận gì để quan tâm đến chuyện của tôi đây... hả?”

“...” Cố Bắc Thần sửng sốt, lập tức nói, “Chồng cũ!”

Giản Mạt vừa nghe xong, có một loại cảm giác đặc biệt buồn cười... Tuy nhiên, cô không cười thành tiếng mà chỉ yên lặng nhìn hắn!

Bởi vì, ban tổ chức của cuộc thi đấu lên nắm quyền để thông báo kết quả của cuộc thi...

Không có chuyện gì ngoài ý muốn, thiết kế của Giản Mạt thành công trở thành giải nhất của cuộc thi “Ngôi nhà lý tưởng”.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cầm cúp đứng ở trên bục phát biểu, sau đó nở nụ cười nhàn nhạt nhìn một vòng chung quanh, một lúc lâu sau mới mở miệng nói: “Để có được giải thưởng lần này, mặc dù không quá kinh ngạc, thế nhưng, khi cầm nó ở trong tay, tôi vẫn rất vui vẻ...”

Cô tự tin nói, dưới ánh đèn, trên khuôn mặt xinh đẹp của cô lộ ra sự ung dung, “Bởi vì ba của tôi, cho nên tôi mới cảm thấy thích thiết kế kiến trúc đến như vậy. Cũng bởi vì ba của tôi, tôi đã từng muốn từ bỏ giấc mơ tham dự UCL...” Ánh mắt của cô trở nên xa xăm, khiến cho người khác nhìn không hiểu cảm xúc trong đáy mắt của cô, “Có một người đã dừng chân trong cuộc đời tôi, vì anh ta mà tôi đã ở đây hơn bốn năm. Mỗi ngày đều tràn đầy hy vọng...”

Giản Mạt không nhìn Cố Bắc Thần, cô chưa từng nghĩ tới, lại nhìn thấy hắn ở chỗ này, những lời của cô, hắn có hiểu hay không cũng không quan trọng, hiểu nhầm cũng không sao, thật đáng tiếc cuộc sống chính là như thế.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc lộ ra cảm xúc phức tạp... Người mà cô đang nói đến chính là Tô Quân Ly sao?

Dù sao, Tô Quân Ly cũng đã chăm sóc cô lâu như vậy!

Thế nhưng, vì sao Giản Mạt lại sinh ra đứa nhỏ của người đàn ông khác?

“Tôi sẽ nhanh chóng trở về nước, có thể mang vinh dự mà ba tôi từng ước mơ, trở về sẽ cho ông ấy nhìn thấy...” Tầm mắt của Giản Mạt rơi trên người giáo sư Albert, khóe miệng tràn ngập ý cười, “Tôi rất biết ơn giáo sư Albert của tôi. Cũng cảm ơn UIA đã tặng cho tôi giải thưởng này, cảm ơn!”

Andy vỗ tay đầu tiên, lập tức, một tràng tiếng vỗ tay như sấm vang lên.

https://thuviensach.vn

Nói chung, những tác phẩm của người đoạt giải sẽ được mua bởi những người đến tham quan thiết kế. Tuy nhiên, tác phẩm của Giản Mạt không được bán đấu giá...

Cô nói rằng đây là nhà của cô và không có ai lại đem bán nhà của mình đi cả!

“Mạt nhi...” Ngữ khí gọi tên cô của Cố Bắc Thần rất phức tạp.

Giản Mạt quay đầu lại, khóe miệng nâng lên nụ cười nhạt, “Cố tổng, tôi còn muốn đi tìm con tôi... Không thể ở đây nói chuyện với anh được nữa.” Nói xong, ánh mắt cô có chút biến hóa, “Sau khi trở về, còn hi vọng Cố tổng sẽ chiếu cố tôi thật nhiều!”

Cô tựa như đang đối đãi với một người lạ, lễ phép nói xong, gật đầu chào, rồi mới xoay người rời đi... Thế nhưng, người lạ này trải qua bốn năm yên ắng, người trong lòng mà hắn yêu nhất vẫn không thay đổi!

Lời nói của Cố Bắc Thần vẫn chưa kịp nói ra khỏi miệng, thế nhưng, nhìn bóng lưng của Giản Mạt vẫn kiên cường như trước, hắn lại cảm thấy đau lòng... thậm chí còn hơn bốn năm trước!

Mạt nhi, anh đã từng không quý trọng em, người đàn ông tồi kia cũng không quý trọng em...

Lần này em trở về... Anh sẽ không buông em ra nữa.

Em, anh sẽ chăm sóc tốt. Con của em, anh cũng sẽ chăm sóc...

Khi máy bay di chuyển nửa vòng trái đất, dần chạy đến một đất nước khác, Giản Mạt liền nghe thấy tiếng nói ngọt ngào của nhân viên, nhìn qua ô cửa sổ nhỏ của máy bay, bên ngoài dần dần hiện rõ hình dáng của Lạc Thành, trái tim... Không hiểu sao lại cảm thấy khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhẹ nhàng nói thầm trong lòng: Lạc Thành... Tôi đã trở về!

Trải qua bốn năm rưỡi, mọi thứ ở đây... Hóa ra cũng khiến cho cô nhớ nhung như vậy.

“Mammy...” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Giản Kiệt đều mang một vẻ hưng phấn, “Bây giờ chúng ta sẽ đi gặp mẹ nuôi sao?” Thằng bé hỏi như vậy, nhưng thật ra trong lòng lại đang chờ mong cái khác... Thằng bé là đứa trẻ mà mammy mang thai lúc ở Lạc Thành, nói rõ rằng xác xuất daddy ở Lạc Thành là rất lớn!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Có Trở Về Nhuận Trạch Viên Hay Không?

Edit: An Triệu

Giản Mạt thu hồi tầm mắt, "Đương nhiên... E rằng, lúc này cô ấy đã ở sân bay chờ chúng ta!"

Bởi vì lí do công việc, trong bốn năm này Lý Tiểu Nguyệt cũng chỉ qua Luân Đôn thăm Giản Mạt hai lần, lần đầu tiên là thời gian Giản Kiệt mới sinh ra, lần thứ hai là vào năm ngoái lúc sinh nhật Giản Kiệt

Thế nhưng, vẫn thường xuyên call video với nhau, nên không xa lạ một chút nào.

Giản Kiệt nhìn về phía Tô Quân Ly, "Uncle Ly, con cùng mommy đều muốn ở Lạc Thành lâu dài, kế tiếp chú có tính toán gì không?"

Khóe miệng Tô Quân Ly cười ôn nhu, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Giản Mạt...

Giản Kiệt cười, tất cả không cần nói cũng biết.

Tuy rằng, hắn rất muốn biết daddy của mình là ai, thế nhưng... Cũng không ngại mommy tìm được hạnh phúc cho riêng mình.

Uncle Ly là người rất thích hợp làm chồng, đương nhiên, phải làm mommy ngu ngốc này thông suốt mới được...

Mắt đen của Giản Kiệt chuyển động, nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt...Trong lòng mommy sẽ không phải còn cất giấu hình bóng của daddy

https://thuviensach.vn

chứ?

Máy bay mang theo Giản Kiệt đang hưng phấn nghĩ ngợi lung tung đáp xuống mặt đất, trải qua thời gian bốn năm rưỡi, Giản Mạt khi ra khỏi phi trường, khoảnh khắc nhìn thấy Lý Tiểu Nguyệt, mắt liền đỏ...

Có những nơi dù cho có gây nhiều tổn thương đến mấy, thế nhưng, đáng giá để người nhớ lại càng nhiều!

"Con nhóc, hoan nghênh trở về!" Thanh âm Lý Tiểu Nguyệt có chút nghẹn ngào nói, ngay sau đó tiến lên ôm lấy Giản Mạt.

Giản Mạt cũng đồng dạng ôm chặt lấy Lý Tiểu Nguyệt, khóe miệng ngậm cười nói: "Ừm, tớ đã trở về..."

Một câu "Tớ đã trở về" bao hàm rất nhiều, đối với quá khứ bất đắc dĩ, đối với thời gian hơn bốn năm trong sự chờ đợi cùng lắng đọng, nhiều hơn nữa... Là hy vọng bắt đầu.

Giản Kiệt thấy Giản Mạt đang xúc động muốn khóc, liền giở trò làm nũng, "Mẹ hai, còn có con ở đây, con là lần đầu tiên trở về đây!"

Lý Tiêu Nguyệt lập tức buông Giản Mạt ra, cười ngồi xổm xuống thuận thế liền một tay đem Giản Kiệt bế lên, "Kiệt thiếu của chúng ta lại cao hơn rồi!"

"Phải..." Giản Kiệt hất cằm nhỏ, "Chỉ số thông minh của con cao bằng với chiều cao của con, không giống với những người khác! Chiều cao thì không cao, mà chỉ số thông minh cũng dừng tại đó!"

Lý Tiểu Nguyệt vừa nghe, không khỏi dương khóe môi, nhưng là, khi nhìn đến Giản Mạt đang u oán nhìn Giản Kiệt, lập tức "Ha ha" phá lên cười.

https://thuviensach.vn

Đối với chuyện Giản Kiệt luôn coi thường chỉ số thông minh của cô, Giản Mạt thực sự vô lực phản kháng.

Tô Quân Ly xoa đầu Giản Kiệt, trong mắt hiểu ra một chuyện... Tiểu gia hỏa này chính là không muốn nhìn thấy Giản Mạt phải thương cảm!

"Anh muốn về Tô trạch trước, nếu không chỉ sợ ông nội lại chờ đến mức phải dậm chân." Tô Quân Ly mở miệng nói, "Vừa lúc, hôm nay các em hẳn là có rất nhiều chuyện muốn nói."

Giản Mạt gật gật đầu, đối với Tô Quân Ly mấy năm gần đây vẫn luôn chăm sóc cô thực sự rất cảm động, thế nhưng, cô không có cách nào hồi báo hắn.

"Ngày mai có cần anh đi cùng em đến thăm cô chú không?" Tô Quân Ly lại hỏi.

Giản Mạt lắc đầu, "Bây giờ em sẽ qua đó, để cho bọn họ nhìn bánh bao một chút!"

Tô Quân Ly "Ừm" đáp, nhìn về phía Giản Kiệt, theo dự liệu... Đối với mỗi lần Giản Mạt gọi là bánh bao, cậu nhóc đều rất bất mãn.

Giản Mạt cùng Giản Kiệt ngồi xe của Lý Tiểu Nguyệt trở về căn hộ của cô ấy...

"Xe của cậu đã được tớ mang đến xưởng để bảo dưỡng, ngày mai liền có thể qua đó lấy xe!" Lý Tiêu Nguyệt trên đường nói, "Nhuận Trạch viên cậu còn ý định ở không?"

Căn hộ của Lý Tiêu Nguyệt có hai phòng ở, thế nhưng, Giản Kiệt từ nhỏ đã độc lập, lại cảm giác mình là một nam tử hán, nên không muốn cùng Giản Mạt ở chung một phòng, dù cho hôm nay có thể ở tạm, nhưng về sau thực sự không tiện.

https://thuviensach.vn

Trải qua mấy năm phát triển, tòa nhà văn phòng Lăng Vũ ở phụ cận đã sớm phát triển nhanh chóng, giá nhà cao đến dọa người...

Mặc dù thời điểm Du Tử Quân ở Tường Vũ đưa ra thị trường dựa theo ước định lúc trước, phân cho cô 3% cổ phần, thế nhưng, cũng không đủ tiền để cô mua phòng ở.

Huống chi, sau này ở lại Lạc Thành phát triển sự nghiệp, tất nhiên sẽ cùng tập đoàn Đế Hoàng không thể không tiếp xúc, trốn tránh ngược lại làm người khác nghi ngờ.

"Đợi chút nữa gọi người thu dọn một chút, liền qua đó ở, đi làm cũng tiện hơn..." Giản Mạt nói, "Huống chi, nhập học ở trường phụ cận cũng tiện một chút."

Lý Tiêu Nguyệt cười cười, mịt mờ nói: "Phải!"

Giản Kiệt ngoan ngoãn ngồi ở ghế trẻ em, chớp ánh mắt đen láy nhìn hai người phụ nữ đang nói chuyện phiếm ở trước mặt...Ý đồ là muốn khai thác một chút tin tức từ bọn họ.

Tuy rằng hai người nói rất mịt mờ, thế nhưng, hắn vẫn nghe ra, Nhuận Trạch viên này thực sự có ẩn tình ở bên trong!

Trở về căn hộ của Lý Tiêu Nguyệt, Giản Mạt cùng Giản Kiệt tắm rửa thay quần áo rồi cùng nhau ra ngoài ăn cơm.

"Tớ đi tìm người làm giúp cậu dọn phòng ở, cậu lái xe của tớ đi thăm mộ cũng được..." Lý Tiêu Nguyệt nhìn Giản Mạt đang chọn hoa nói, "Lát nữa cậu trở về, buổi tối khao cậu một bữa."

Giản Mạt chọn một bó cúc màu trắng, chờ nhân viên cửa hàng gói lại, nghi hoặc mở miệng: "Còn có ai?"

https://thuviensach.vn

Lý Tiêu Nguyệt than nhẹ, "Sở Tử Tiêu cũng tới..."

Giản Mạt đã đoán được, đối với một Sở Tử Tiêu cố chấp, cô không biết phải ứng biến như thế nào.

Ở Anh quốc trong khoảng thời gian này, Sở Tử Tiêu cũng qua vài lần... Tuy rằng cô đã từ chối cùng đả kích hắn với các loại lý do, nhưng hiển nhiên... Có đôi khi thật sự không thể khinh thường nam nhân cố chấp.

"Buổi tối rồi nói sau..." Giản Mạt mở miệng, lập tức nhìn về phía Giản Kiệt, cùng Lý Tiểu Nguyệt nhìn nhau liếc mắt một cái.

Giản Kiệt bởi vì còn một tháng nữa mới bốn tuổi, khuôn mặt nhỏ nhắn tuấn dật cũng không nẩy nở lắm, nhưng chỉ cần người quen thuộc với Cố Bắc Thần, là có thể nhìn ra manh mối...

Giản Mạt tạm thời cũng không muốn Cố Bắc Thần biết cô trộm sinh con của hắn, đương nhiên, đã trở lại cũng chưa từng nghĩ là sẽ giấu diếm cả đời.

Nhưng bây giờ nghĩ nhiều hơn nữa cũng là phí công, đi từng bước là được rồi.

Đầu hạ ở Lạc Thành ánh mặt trời thực sự rất đẹp, lúc xế chiều có chút mãnh liệt.

Giản Mạt đem bông cúc đi tới phía trước mộ bia, nhẹ nhàng mở miệng: "Ba ba, mẹ, con đã trở về..."

Giản Kiệt đem tranh vẽ người một nhà trong tưởng tượng của mình đặt phía dưới bó bông cúc, "Ông, bà, con là Giản Kiệt, là cháu ngoại của hai người nha!" Hắn non nớt nhìn mộ bia nói, "Yên tâm, sau này trong nhà đã có con là nam nhân, mommy sẽ không bị bắt nạt nữa."

https://thuviensach.vn

Giản Mạt liếc nhìn bộ dáng kiêu ngạo của Giản Kiệt, có chút dở khóc dở cười...

Một lớn một nhỏ ở trước mộ bia nói một lát, ngay dưới ánh nắng phía tây,thời điểm ánh chiều tà ở chân trời phía tây hiện ra, mới rời nghĩa trang.

Giản Mạt mở xe của Lý Tiêu Nguyệt chậm rãi hướng nội thành chạy tới, bởi vì ghế lái ở Anh nằm khác phía, bỗng nhiên cô thực không quen, dọc theo đường đi đều lái rất chậm.

Xe, ở thời điểm giao nhau ở cửa, cùng một chiếc Bentley đi ngang qua nhau, Giản Mạt bởi vì quá mức chuyên tâm lái xe, cũng không chú ý tới người lái chiếc Bentley là Tiêu Cảnh.

"A, vừa rồi hình như là Giản tiểu thư?" Tiêu Cảnh đột nhiên nói.

Cố Bắc Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, rồi mới xoay người xuyên qua kính xe nhìn lại, "Đâu?"

"Chiếc xe màu xám bạc vừa nãy..." Tiêu Cảnh có chút nghi hoặc nói, "Hình như là Giản tiểu thư trở lại?"

"Quay đầu!" Cố Bắc Thần lạnh lùng nói.

Tiêu Cảnh sửng sốt hỏi, "Không đi nghĩa trang sao?"

Cố Bắc Thần nhíu mày, nhìn mắt bó hoa cúc bên người, cuối cùng vẫn nói: "Đi nghĩa trang đi!"

"Vâng..." Tiêu Cảnh đáp, từ kính chiếu hậu liếc nhìn Cố Bắc Thần, khóe miệng khẽ nói, "Thần thiếu, tuần sau Tường Vũ muốn cạnh tranh với Đế Hoàng về một bản kiến trúc thiết kế, xem ra... Giản tiểu thư hiện tại trở về, là vì chyện này!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Thần Thiếu, Ngài Đây Là Làm Việc Trái Nguyên Tắc!

Edit: Airy Nguyen

"Cần gì phải đấu thầu giành quyền thiết kế nữa?" Cố Bắc Thần nhíu mày, ánh mắt anh tràn đầy vẻ vui mừng.

Tiêu Cảnh nhếch miệng, "Thần thiếu, ý ngài là... trực tiếp giao quyền thiết kế cho Tường Vũ?" Tiêu Cảnh nhìn qua Cố Bắc Thần qua gương chiếu hậu, thấy thần sắc anh không đổi, liền nói, "Thần thiếu, ngài đây là làm việc trái nguyên tắc! Là tổng giám đốc của một tập đoàn lớn, làm như vậy thực sự ổn không?"

"Tôi làm trái nguyên tắc sao?" Cố Bắc Thần cau mày, "Khả năng của Giản Mạt như thế nào cậu cũng biết, huống chi cô ấy vừa được tu nghiệp bốn năm tại đại học London... lại vừa đoạt giải nhất cuộc thi thiết kế. Tôi có lòng tin tuyệt đối và thiết kế của cô ấy!"

Tiêu Cảnh nhịn không nổi, chớp chớp mắt, "Tôi đồng ý là thiết kế của Giản tiểu thư rất tuyệt... Nhưng, Thần thiếu, thái độ của ngài lúc này rõ ràng dựa trên cảm xúc cá nhân. Vậy không công bằng!"

"Đế Hoàng là của tôi, quyết định của tôi chính là công bằng!" Cố Bắc Thần lúc này như mở cờ trong bụng, lần đó ở nơi trao giải nhìn thấy Giản Mạt, nghe cô nói muốn trở lại Lạc Thành thì anh thật sự không thể chờ đợi được nữa.

Không ngờ hôm nay anh vừa trở về, cô ấy cũng vậy... Chỉ là hai người không đi chung một chuyến bay!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng Cố Bắc Thần vừa nghĩ đến chuyện Giản Mạt sau khi rời khỏi anh, không cùng Tô Quân Ly bên nhau, mà lại bị một gã đàn ông tồi bỏ rơi, anh cảm thấy trong lòng tức giận đến trào máu... Anh tự hỏi nếu lúc trước nếu anh không để cô đi thì sẽ không xảy ra chuyện như vậy...

Ý cười nơi khoé miệng Cố Bắc Thần dần thu lại, anh nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt thâm thuý khiến người khác không thấy được cảm xúc.

Nếu lúc đó anh làm vậy... có lẽ bây giờ cô ấy đã sinh cho anh một đứa con!

Cảm thấy không khí trong xe có gì không đúng, Tiêu Cảnh nhìn Cố Bắc Thần qua gương chiếu hậu, khẽ cau mày.

Xe dừng lại ở nghĩa trang, nhiều năm nay Cố Bắc Thần đã có một thói quen... mỗi tháng anh đều đến đây thăm một cha mẹ Giản Mạt một lần, và mỗi lần anh trở về từ London cũng đều đến đây.

Nhìn bó hoa cúc dại đặt trước mộ, cánh hoa bị gió thổi nhẹ nhàng, Cố Bắc Thần đưa tay chạm lên bó hoa... Thời điểm anh cầm bó hoa lên để đặt lại... thì nhìn thấy một bức vẽ của trẻ con!

Bức vẽ gia đình có năm người, có thể đoán được có Giản Triển Phong, Tô Mặc, Giản Mạt và đứa bé đó... Chỉ là, người dắt tay đứa bé trong hình không có khuôn mặt, thay vào đó là vẽ như một nhân vật hoạt hình đang tươi cười.

Trong nháy mắt Cố Bắc Thần thấy trái tim anh đau đớn... Đứa bé này mới sinh ra đã không có cha?

Chậm rãi buông tay, Cố Bắc Thần đặt bức vẽ trở lại dưới bó hoa. Ngước mắt nhìn lên hình ảnh đen trắng của Giản Triển Phong và Tô Mặc trên bia mộ, Cố Bắc Thần yếu ớt mở miệng, "Cô ấy đã trở về, như hai người mong muốn, hai người nhất định rất vui đúng không?"

https://thuviensach.vn

Môi mỏng Cố Bắc Thần mấp máy xúc động, gương mặt tuấn tú trở nên nhu hoà, "Cô ấy trở về, nhưng bên cạnh lại không có người chăm sóc, có thể cho phép con được chăm sóc cô ấy không?"

Nụ cười nhẹ nhàng nở trên khuôn mặt anh tuấn, ánh mắt sâu thẳm mang ý định kiên trì, "Lần này, con sẽ nỗ lực..." Giọng nói anh trở nên nhẹ nhõm vui mừng.

Cố Bắc Thần nhìn thật sâu hình ảnh của Giản Triển Phong và Tô Mặc, sau đó chậm rãi đứng dậy, rời khỏi nghĩa trang...

Mỗi một phút chờ đợi đều mang ý nghĩa khác nhau!

Lúc trước chờ đợi Thẩm Sơ năm năm, không phải vì yêu, mà là cần một câu trả lời.

Nhưng bây giờ bốn năm trôi qua... Anh đã nghiêm túc suy nghĩ, anh không chờ đợi Giản Mạt, mà là luôn tìm kiếm cô!

Anh mải theo đuổi hình ảnh Giản Mạt, dùng hai năm ký ức làm động lực để kiên trì!

Chỉ cần xuất hiện một bài báo có hình ảnh của Giản Mạt, Tô San liền đem tất cả tạp chí liên quan để lên bàn làm việc của anh, anh chỉ ngồi đó ngắm nghía hình ảnh của cô, dù anh tỉnh táo vẫn như người đang say!

...

"Bộ này không được!" Giản Kiệt nhìn y phục Giản Mạt đang mặc, làn váy mập mờ như ẩn như hiện, cau mày bất mãn, "Mẹ đây là muốn mặc bộ này đi quyến rũ ai sao?"

"..." Giản Mạt cười như mếu, chớp chớp lông mi nhìn Giản Kiệt, "Mẹ là quang minh chính đại mà!"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bánh bao nhỏ của cô mang bộ dáng "gia trưởng" hậm hực, Giản Mạt cảm thấy một niềm hạnh phúc nhỏ bé len lỏi vào tim, đáy lòng ngọt ngào."Tiểu Kiệt thiếu gia," Lý Tiểu Nguyệt khoanh hai tay trước ngực, người dựa vào khung cửa, khoé miệng nở nụ cười, "Yên tâm, mẹ hai sẽ giúp con trông chừng mẹ của con. Chỉ là... con ở nhà một mình ổn không?"

Giản Kiệt thấy Giản Mạt cả việc chọn trang phục cũng không biết tính toán, liền hờn dỗi nói, "Mẹ hai lo cho con, không bằng mẹ hai lo cho mamy lớn mà như con nít này này!"

"Mẹ đây như con nít mà cũng vui lắm đó..." Giản Mạt bị Giản Kiệt chọc ghẹo riết thành thích thú, tự nói tự vui vẻ!

"Đi thôi!" Giản Mạt chuẩn bị xong liền quay sang nói với Tiểu Nguyệt, rồi nhìn về phía Giản Kiệt, "Nếu chín giờ rưỡi chưa thấy mẹ về thì nhớ gọi cho mẹ nhé!"

"Yên tâm đi, con tuyệt đối không trễ giờ..." Giản Kiệt vẻ mặt bực bội nói.

Giản Mạt nhún nhún vài rồi rời đi cùng Lý Tiểu Nguyệt...

Đêm này hẹn nhau ở nhà hàng Nam Hương, đây là nhà hàng lâu năm ở Lạc Thành, các món ăn ở đây đều rất hợp khẩu vị của nhiều người.

Thành viên tham gia buổi hẹn cũng không nhiều, quanh đi quẩn lại cũng là Sở Tử Tiêu, Đường Dục và một số bạn bè thân quen thời đại học.

"Chậc chậc," Lâm Phàm nhìn thấy hai người đến, nhìn Giản Mạt không khỏi cảm thán, "Mỹ nhân đúng là mỹ nhân, đúng là lúc nào cũng đẹp!" Nói xong, anh ta vội vàng đứng dậy chào đón hai người.

Từ lúc Giản Mạt đến, tầm mắt Sở Tử Tiêu đều không rời khỏi người cô...

https://thuviensach.vn

Bữa cơm này mọi người ăn rất vui vẻ, ít nhất Giản Mạt so với bốn năm trước đây càng quảng đại, giao tiếp tự nhiên, người cô toát ra khí chất quyến rũ thanh tao đầy mị lực.

"Mình xin phép đi toilet một chút!" Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, rồi cầm túi xách đứng dậy.

"Cần mình đi cùng cậu không?" Lý Tiểu Nguyệt hỏi.

Giản Mạt cười, "Mình chỉ ra nước ngoài có bốn năm, đau phải bốn mươi năm!" Cô lên tiếng đùa, để lại sau lưng tiếng cười của mọi người rồi đi đến phía toilet.

Vừa bước ra thì di động đã có tiếng tin nhắn... Cô đã sử dụng số điện thoại mới, nên không có nhiều người biết số của cô.

Mở ra là tin nhắn của bánh bao: Mammy, dù sống ở nước ngoài nhiều năm có tư tưởng phóng khoáng, nhưng mẹ phải nhớ là nam nữ thụ thụ bất thân đó!

Giản Mạt nhìn lời dặn dò của người đàn ông tí hon ở nhà, gương mặt dở khóc dở cười, những vẫn bấm máy trả lời tin nhắn: Yên tâm, mẹ chỉ là của con thôi!

Giản Kiệt thấy tin nhắn trả lời của Giản Mạt, phiết phiết cái miệng nhỏ xinh xắn lầm bầm: Con đâu thèm giữ mẹ, con giữ cho daddy thôi!

Giản Mạt dĩ nhiên không đoán được tâm tư của tiểu công tử này, đi ra khỏi cửa toilet liền quay về phòng ăn, chưa kịp đi thì đã thấy Sở Tử Tiêu đứng dựa vào vách tường, ánh mắt có chút thâm trầm.

Thấy Giản Mạt bước ra, Sở Tử Tiêu chậm rãi ngước mắt nhìn, mâu quang thâm thuý nhưng muốn thu nạp Giản Mạt hoà vào thân thể của anh.

https://thuviensach.vn

Ngược lại Giản Mạt rất điềm tĩnh, từ từ bước đến, "Chờ em sao?"

"Vì bàn ăn có nhiều người..." giọng nói Sở Tử Tiêu trầm thấp, "Sợ khi ăn xong không có cơ hội nói chuyện riêng với em..."

Giản Mạt khẽ cau mày, bởi vì cô vốn dĩ không muốn cho anh cơ hội này!

"Mạt Mạt..." Giọng nói Sở Tử Tiêu như đang kiềm chế xúc động, "Em... mấy năm nay có khoẻ không?"

Giản Mạt cười, nụ cười tự tin xinh đẹp, "Anh không thấy à... Em rất tốt, không phải sao?"

Sở Tử Tiêu im lặng một lúc lâu, sau cùng mới lên tiếng: "Hai năm rưỡi trước đó không tính, thế nhưng anh cũng đã đợi em bốn năm rưỡi!"

Giản Mạt dĩ nhiên hiểu ý tứ của anh, chỉ là đối với sự cố chấp của Sở Tử Tiêu, cô cảm thấy có chút áy náy. Nhưng sự áy náy không đủ để cô chấp nhận quay lại, cô đành yếu ớt mở miệng: "Tử Tiêu, anh nên biết... em đã có con rồi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Nhất Định Phải Có Cô Ấy!

Editor: Cin

Sở Tử Tiêu sững sờ đứng ở đó, tầm mắt nhìn Giản Mạt dần trở nên phức tạp, phảng phất có chút không tin, cũng không xác định, càng thêm có chống cự.

“Em... em…” Sở Tử Tiêu lắp bắp, lưỡi đột nhiên thắt lại, “Em vừa nói… cái gì?”

Giản Mạt cười, con ngươi không nhìn thấy đáy, “Tôi có con rồi!”

Cô không nói dối, cho nên, dù cho Sở Tử Tiêu có một nội tâm sắc bén, cũng nhìn không ra “lời nói dối"!

Trên mặt Sở Tử Tiêu có thứ gì đó khẽ nứt ra, mùa đông năm ấy, hắn chất vấn Giản Mạt có phải là đã gả cho Tô Quân Ly hay không… Đó là nhất thời tức giận, sau hắn tinh tường biết được, đó là giả!

Huống chi, thân là người hào môn, sao có thể không rõ, Tô gia tam thiếu có kết hôn hay chưa?

Chỉ là… Giản Mạt có con?

“Em lại gạt anh, đúng hay không?” Sở Tử Tiêu ngưng tiếng hỏi, “Giống như việc em và Tô Quân Ly kết hôn, em là đang gạt anh đúng không?”

Giản Mạt cong khóe miệng, mang đến nụ cười rất có lệ: “Không sao cả, tùy anh nghĩ thế nào thì nghĩ…” Dứt lời, vẻ mặt cô nhẹ nhõm, không hề có

https://thuviensach.vn

gánh nặng, “Tôi đi vào trước.”

Nhìn Giản Mạt cứ như vậy mà bước qua, Sở Tử Tiêu phảng phất cảm giác hụt hẫng.

Hắn không phải là không nghĩ tới việc từ bỏ, bốn năm rưỡi hắn tự nói với bản thân, thời gian là liều thuốc trị liệu tốt nhất, nó có thể đem tất cả sự chờ đợi đều trở nên rỗng không!

Đáng tiếc… Hắn sai rồi.

Lúc nghe Đường Dục theo Lý Tiểu Nguyệt nói cô hôm nay sẽ trở lại, hắn một ngày cũng không có tâm tư làm việc.

Khi thấy cô vào thời khắc kia, hắn mới biết… Kiềm chế tình cảm giống như muốn dời núi lấp biển, căn bản là không thể nào khống chế…

“Mạt Mạt!” Sở Tử Tiêu xoay người nhìn về phía Giản Mạt, “Đứa nhỏ là…” Hắn nhíu nhíu mày, “Là của Tô Quân Ly sao?”

Giản Mạt cười, xoay người nhìn lại phía Sở Tử Tiêu, “Anh cùng chú của anb thật giống nhau…” Cô cười đến mức dửng dưng, đang nói đến “chú", dường như không nhìn tới đáy mắt đang thống khổ của Sở Tử Tiêu, “Các người có câu hỏi cũng đều giống nhau!” Dứt lời, cô không trả lời vấn đề của hắn, chỉ là xoay người tiến về ghế ngồi, để lại Sở Tử Tiêu đằng sau không kịp phản ứng.

Bắc Thần đã gặp cô?

Sở Tử Tiêu dần dần nhíu mày lại, chỉ là, trong lòng lại lần nữa trống không.

Giản Mạt vừa đi toilet, Sở Tử Tiêu cũng liền đi ra ngoài, cô trở về không đầy một lát, hắn cũng tiến vào… Mọi người trong lòng đều biết rõ hai

https://thuviensach.vn

người họ có chuyện gì.

Chỉ là, nhìn Giản Mạt vẫn như trước, nhưng Sở Tử Tiêu lại rõ ràng trầm mặc không nói chuyện, tất cả mọi người đều thấy rõ… Hai người họ không thoải mái.

Sau chín giờ, di động Giản Mạt liền vang lên, cô dửng dưng lấy ra, dường như vì cố ý khiến mọi người kinh ngạc, nghe xong người bên đầu dây kia nói chuyện, cô thuận miệng nói: “Được, mammy bây giờ trở về.”

“Ầm” một tiếng, trừ Lý Tiểu Nguyệt ra thì tất cả mọi người liền giống như bị tia chớp bổ vào đầu!

“Giản Mạt…” Lâm Phàm co quắp miệng, tay không ngừng chỉ chỉ di động trong tay Giản Mạt, “Ai có thể nói cho tôi, mammy là có ý gì?”

Giản Mạt cười cười, Lý Tiểu Nguyệt thay cô trả lời: “Chính là Giản Mạt đã có con rồi!”

“...” Cái này, toàn thể im lặng, sau đó đồng loạt nhìn về phía Sở Tử Tiêu.

Đường Dục nhẹ nhíu mày kiếm, lập tức nhìn về phía Lý Tiểu Nguyệt, trong mắt có ý trách cứ… Cô biết rất rõ đêm nay mọi người đã nghĩ muốn cho A Tiêu cùng Giản Mạt có cơ hội nói chuyện, nữ nhân này thật tình, Giản Mạt có con rồi cũng không sớm báo một tiếng!

Lý Tiểu Nguyệt tỏ vẻ rất vô tội, cô luôn luôn tán thành hoặc là đánh không chết, hoặc là liền hướng tử lý đánh… Dài dòng đối với ai cũng không tốt.

Huống chi, đứa bé kia là của Cố Bắc Thần, dựa theo quan hệ… Là phải gọi Sở Tử Tiêu là anh họ. Mạt Mạt cùng hắn quan điểm này liền không thể nào, càng không thể loạn luận được?

https://thuviensach.vn

“Được rồi, các vị, tôi phải đi trước,” Giản Mạt đứng dậy, “Sau này ở Lạc Thành phát triển, mong mọi người chiếu cố nhiều hơn!” Nói xong, cô định xoay người rời đi.

Lý Tiểu Nguyệt là đi tới cùng Giản Mạt, lúc gần đi cô quay đầu lại liếc nhìn Sở Tử Tiêu, cả người hắn nhìn qua dường như là không có biểu cảm gì cả… Thế nhưng, mọi người nhìn hắn, mỗi một người đều vô cùng lo lắng.

Lý Tiểu Nguyệt âm thầm than nhẹ một tiếng, cùng Giản Mạt rời khỏi…

Trên đường trở về, Lý TIểu Nguyệt lái xe, nhìn Giản Mạt liếc một cái, “Cậu cứ như vậy mà để mọi người biết đến Kiệt thiếu, không sợ Cố Bắc THần sẽ biết sao?"

"Cậu cho là có thể giấu diếm được bao lâu?” Giản Mạt nằm tựa trên ghế ngồi nói,” Tớ sau này là muốn ở Lạc Thành đợi, thoát khỏi mùng một, tránh không khỏi mười lăm…. Cậu nói thử xem!”

Lý Tiểu Nguyệt khởi đến nụ cười, “Không sợ cậu với hắn lại có dây dưa à?” Cô liếc nhìn Giản Mạt, “Còn nói là, cậu căn bản không có muốn buông hắn xuống.”

“Không biết, chính là cảm thấy không muốn đen tâm tư đặt trên tình cảm …” Giản Mạt nghiêm túc nói, không hề có ý né tránh, “Tớ hiện tại chỉ quan tâm đến sự nghiệp!” Dừng một chút, cô lại nói tiếp, “Lại nói, giữa hắn và Thẩm Sơ rốt cuộc mấy năm nay là có chuyện gì? Dây dưa? Ha ha… Nếu nói tớ sợ hắn cướp con của tớ mới là thật…”

Lý Tiểu Nguyệt nghe Giản Mạt bình tĩnh phân tích, liếc nhìn cô… Bây giờ Giản Mạt lột xác trở thành một viên đá quá chói lóa, cô cảm thấy mừng thay bạn mình.

https://thuviensach.vn

Con người của kiếp này, ai mà không có vài đoạn tình cảm gập ghềnh? Thuật theo tự tiên, chính mình sống vui vẻ mới là tốt.

“Tuy nhiên, Kiệt thiếu có thể nhìn ra cậu có điểm bất thường không nhỉ?” Lý Tiểu Nguyệt có chút sở khóc dở cười.

Giản Mạt bất đắc dĩ, nghiêng đầu nhìn nói với Lý Tiểu Nguyệt: “Tên tiểu tử kia chỉ số thông minh quá cao, tron glòng hắn tính toán cái gì, người làm mẹ như tớ đúng là đoán không ra… Bất quá, tớ trái lại biết, hắn muốn xem ba ba mà tớ tìm có thuật mắt hay không, bằng không, nó nhất định sẽ lăn qua lăn lại bên cạnh nam nhân đó là xin tha thứ cho kẻ bất tài!”

Lý Tiểu Nguyệt vô cùng tán thành, bởi vì… Trước đã nghe Giản Kiệt oán giận với Andy - anh chàng người Anh kia.

Xe, dưới đêm hội tụ ánh đèn trải dài như dòng sông.

Hướng ngược lại, Sở Tử Tiêu lái xe Blues chạy tới. Lúc hắn đến, Cố Bắc Thần đang trong hầm tìm rượu…

“Tới rồi sao?” Cố Bắc Thần nhìn hắn một cái, sau đó tiếp tục tìm, cuối cùng dừng lại trước mặt là lọ Xích Hà Châu, lập tức đem ra, “Cùng chú uống một chén!”

Dứt lời, Cố Bắc Thần đi mở rượu, sau đó bắt đầu rót.

Sở Tử Tiêu nhìn động tác của Cố Bắc Thần, khóe miệng hắn câu nụ cừoi nhạt, hỏi: “Chú đã gặp Giản Mạt?”

“Ừm”. Cố Bắc Thần không hề giấu diếm, “Lần trước đi London, ở hội UIA đã gặp qua.” Hắn không khỏi trùng con ngươi xuống, “Cô ấy cùng một giáo sư với chú…”

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu nhìn Cố Bắc Thần tràn ngập ý cười, không hỏi dừng lại hỏi: “Bắc Thần…” Hắn dừng lại một chút, rốt cuộc cũng nói, “Chú có biết...Mạt Mạt đã có con?”

Động tác rót rượu của Cố Bắc Thần ngừng lại, nhưng chỉ một lúc lại tiếp tục rót rượu, “Ừm!"

“Vậy…”

“Chú không để ý!” Cố Bắc Thần cắt ngang lời Sở Tử Tiêu, thanh âm yếu ớt nhưng dễ nghe truyền đến.

“Cháu cũng không để ý, nhưng việc này không cùng chú có quan hệ chứ!” Sở Tử Tiêu có chút nôn nóng.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn về phía hắn, “Mặc dù không có tỉ mỉ điều tra, thế nhưng… Cô ấy hiện tại vẫn còn độc thân!” Hắn nói, mực đồng dần sâu thẳm. “Tử Tiêu, nói cho cháu biết, lần này chú nhất định phải có được cô ấy!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Ba Người Đàn Ông Yêu Một Người Phụ Nữ! [1781 Chữ]

Edit: Cố Tư Yên

Vừa nghe nói lúc này Giản Mạt đang độc thân, vẻ mặt chán chường của Sở Tử Tiêu vừa rồi bỗng nhiên giống như bị cuốn đi sạch sẽ, “Cháu sẽ không nhường cô ấy cho cậu.”

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nâng lên tạo thành một nụ cười như có như không, hắn chỉ liếc nhìn Sở Tử Tiêu thật sâu, sau đó đưa cho hắn một ly rượu...

Người phụ nữ năm ấy là cô, chỉ với một điểm này, kiếp này hắn sẽ không buông tay.

Huống gì... Hắn đã yêu người phụ nữ tên Giản Mạt kia, cho dù trải qua bốn năm xa cách thì hắn cũng sẽ không buông tay!

Trên thế giới này, từ khi bắt đầu tiếp quản Đế Hoàng hắn đã luôn rất rõ ràng, với hắn chỉ tồn tại hai loại... Hoặc là đạt được, hoặc là hủy diệt.

Hiển nhiên, hắn không có khả năng hủy diệt Giản Mạt, còn lại cũng chỉ có thể dùng biện pháp để đạt được...

Chỉ có điều, sợ rằng quá trình này sẽ rất dài!

Ở Lam Điều là một mảnh tĩnh lặng, Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu đều biết suy nghĩ của đối phương là gì, ai cũng sẽ không lui bước.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, bọn họ cũng không nghĩ tới sự việc, có một số việc nếu như làm sai một bước... Thường thường, sẽ không thể tìm lại được nữa!

Tô Quân Ly bị Tô Chấn Kỳ mắng âm một ngày, đầu nặng nề giống như sắp hỏng mất.

"Ông nội, sự việc giữa con và Giản Mạt ông cũng đã nói bốn năm năm rồi, ông không thấy mệt sao?" Tô Quân Ly ôn nhuận cười, "Tuy nhiên, ông cũng đừng quá bận tâm! Nhìn cháu nội của ông mạnh mẽ như hắc mã như vậy, không chừng bận tâm của ông lại thành vô ích."

Tô Chấn Kỳ vừa nghe xong, có chút tức giận, "Cháu bị gì vậy? Cháu là người của hào môn, nhiều thiên kim muốn giành giật nhau để gả cho cháu? Cháu lại cứ khăng khăng nói tốt cho Giản Mạt, đaz thế mấy năm nay cháu vẫn không lay chuyển được con bé đó!"

Tô Quân Ly dở khóc dở cười, "Không có biện pháp nào nữa, ông lại không ủng hộ!"

Tô Chấn Kỳ nghe xong, lập tức sửng sốt!

Ông ta có cảm giác mình trước sau có chút mâu thuẫn... Ông vừa không muốn cháu trai và Giản Mạt đến với nhau, thế nhưng, lại vừa ghét bỏ Giản Mạt không coi trọng cháu trai của mình...

"Nghĩ lại rồi, chuyện của cháu ông không muốn nói nữa!" Tô Chấn Kỳ tức giận nói, "Dù sao, muốn quản cũng không quản được..." Ông ta bất mãn bĩu môi, làm ra bộ dáng lão ngoan đồng, "Tuy nhiên, đứa nhỏ kia là con của Cố Bắc Thần, cháu không sợ sao..."

"Sợ cái gì chứ?" Tô Quân Ly cười, "Nếu như cháu đã muốn theo đuổi Mạt Mạt, đứa nhỏ kia cháu cũng sẽ xem nó như người thân trong nhà, hơn nữa..." Ý cười của anh vô cùng thâm sâu, "Chúng cháu cũng sẽ có con riêng của mình."

https://thuviensach.vn

Tô Chấn Kỳ nghe thấy điều này, cuối cùng mặt mày trở nên rạng rỡ... Thế nhưng, lại cảm giác mình chuyển biến quá nhanh, cuối cùng vội vàng tiếp tục làm bộ mặt tức giận.

Tô Quân Ly cũng không phơi bày tâm tình của ông, chỉ là đứng dậy nói: "Con đến chỗ mẹ một chút, buổi tối cháu không không trở lại nhà lớn..."

"Ừ." Tô Chấn Kỳ vừa nghe hắn nhắc tới Lộ Hàm Đình, không khỏi nặng nề thở dài một tiếng.

Quên đi, cháu con có phúc cháu con, ông già rồi, cũng không quản được nhiều như vậy...

"Đúng rồi, anh trai cháu đi diễn qua mấy ngày cũng phải trở về, vừa lúc bác cả có làm một buổi tiệc sinh nhật, cháu sắp xếp thời gian một chút..." Tô Chấn Kỳ nghĩ một lúc, vẫn là nói, "Mang Giản Mạt và đứa nhỏ cùng nhau qua đây chơi đi."

Tô Quân Ly cười, nhưng vẫn nói: "Con phải hỏi ý kiến của hai người họ trước đã!"

"Được được được, chính cháu nắm chặt đi!" Tô Chấn Kỳ có chút tức giận, "Dù sao, ông cũng không quản được!"

Tô Quân Ly hướng phía Tô Chấn Kỳ cười cười, sau đó rời đi...

Đi ra khỏi khu biệt thự, ở trên đường, Tô Quân Ly gọi điện thoại cho Giản Mạt: "Ở chỗ của Tiểu Nguyệt sao?"

"Không có, vừa mang theo bảo bảo đến Nhuận Trạch viên..." Giản Mạt không giấu giếm nói.

Khóe miệng Tô Quân Ly mềm mại nâng lên một cười, "Ở đó có quen không? Nếu như không được, để anh nghĩ biện pháp tìm một căn nhà gần

https://thuviensach.vn

đó... Ừm, chi phí mua nhà dùng tiền bán Nhuận Trạch viên!”

Giản Mạt nghe Tô Quân Ly nói vậy, không khỏi bật cười ‘Khúc khích’ một tiếng, “Quên đi, quá phiền toái... Huống gì, cho dù có cố gắng nhiều như vậy trái lại em cũng không cảm thấy gì.”

“Ừ.” Tô Quân Ly mềm mại đáp một tiếng, “Hôm nay cũng mệt mỏi cả ngày rồi, vậy em và tiểu Kiệt nghỉ ngơi sớm một chút...”

“Vâng!” Giản Mạt trả lời, sau đó nói, “Thay em hỏi thăm mẹ anh nhé!”

“Làm sao em biết anh đến chỗ mẹ?” Tô Quân Ly nhíu mày hỏi.

Giản Mạt cười, “Đến lúc này anh mới gọi điện thoại cho em, cho thấy anh nhất định là bận rất nhiều việc…… Lúc này hẳn là anh đang ở trên đường, em đoán đại khái là anh đang trên đường đi đến chỗ mẹ anh!”

“Tư duy lô-gích không tệ.” Tô Quân Ly cười, “Sau khi xong việc anh sẽ làm cho em và tiểu Kiệt món canh hầm để khen thưởng!”

Giản Mạt đáp một tiếng, sau đó nói, “Đi đường cẩn thận, chúc ngủ ngon!”

“Chúc ngủ ngon!”

Giản Mạt cúp điện thoại, cùng lúc đó, mang theo Giản Kiệt tiến vào thang máy... Cô nhìn một loạt con số ở trên, ý cười nơi đáy mắt càng sâu, sau đó ấn con số tầng cao nhất.

Giản Kiệt trước đây cũng đã nghe Lý Tiểu Nguyệt nói công nghệ của căn nhà này rất cao cấp, thằng bé nhìn nhưng con số đang nhảy lên, vẻ mặt hưng phấn hỏi: “Mammy, nơi này thật tuyệt... Ừm, đây là giảm âm hay là điều hòa hơi thở vậy?”

https://thuviensach.vn

“Mẹ học thiết kế, không hiểu mấy thứ điện tử này lắm!” Giản Mạt nhún nhún vai.

Lời nói của cô vừa mới dứt, lập tức, liền nghênh đón ánh mắt khinh bỉ của Giản Kiệt...

Đứng trước cánh cửa đã xa cách khoảng bốn năm rưỡi, Giản Mạt nhìn ổ khóa số, đột nhiên xuất thần.

Đợi nửa ngày không thấy Giản Mạt ấn mật mã, Giản Kiệt nhíu mày, “Mammy, mẹ đừng nói mẹ quên mật mã rồi đấy nhé? Như vậy thực sự khiến con hoài nghi chỉ số thông minh của mẹ đấy...”

“...” Giản Mạt bất mãn trợn mắt, sau đó giơ tay lên, nhanh chóng ấn mật mã.

Giản Kiệt tinh mắt nói, “Hả, là ngày tháng sao?”

Giản Mạt “Ừ” một tiếng, sau đó mở cửa đi vào... Ngay khi có người đi vào, đèn cảm ứng ở trên liền sáng lên, theo sát đó, những ký ức của Giản Mạt giống như thủy triều lũ lượt trào về.

Mặc kệ kết quả cuối cùng là gì, những ký ức lúc trước chỉ là phần của bộ nhớ... Bất kể là ký ức đó có hương vị gì!

Lúc rời đi, cô cho rằng mình sẽ không bao giờ trở về nơi này... Sau khi trở về mới phát hiện, mọi chuyện cũng rất bình thường, cô có thể bình tĩnh đối mặt với mọi thứ.

Giản Mạt vẫn rơi vào mạch suy nghĩ của chính mình, Giản Kiệt đã hưng phấn chạy ở khắp mọi nơi trong nhà...

Lúc xế chiều, Lý Tiểu Nguyệt đã tìm người giúp việc qua đây dọn dẹp sạch sẽ, đệm chăn gì đó đều thay mới, nhìn qua không giống như mọi thứ

https://thuviensach.vn

đã bị bỏ trống trong một thời gian rất dài.

“Mammy.” Giản Kiệt đột nhiên nói, “Trước đây có phải mẹ là một người rất giàu đúng không? Ở đây tiện nghi như vậy nhất định giá cả cũng rất đắt?”

Giản Mạt thu hồi mạch suy nghĩ, “Nếu như con có hứng thú làm bất động sản hay là làm marketing, con có thể hỏi và mẹ sẽ trả lời... Còn nếu như liên quan tới vấn đề cá nhân của mẹ...” Cô lắc lắc đầu, “Không thể trả lời!”

Giản Kiệt bĩu môi, “Chỗ nghỉ ngơi của con ở đâu?”

“Tùy con lựa chọn!” Giản Mạt nói xong liền đóng cửa, “Hôm nay đã khuya, sáng sớm ngày mai mẹ đi đến công ty báo cáo trước, con tự sắp xếp đồ dùng của con. Sau khi ăn xong, mẹ dẫn con đi làm thủ tục nhập học!”

“Ok!” Giản Kiệt non nớt lại kiêu ngạo đáp lại một tiếng.

“Phòng tắm ở bên kia, con có thể tự mình tắm rửa không?” Giản Mạt chỉ về hướng phòng tắm.

“Đương nhiên là được!” Giản Kiệt nhún nhún vai, sau đó đi tìm quần áo của chính mình trong vali hành lí rồi đi vào phòng tắm.

Mấy năm nay Giản Mạt đi học ở bên kia, mặc dù đồng nghiệp học chung trong lúc đó chiếu cố Giản Kiệt rất nhiều, nhưng cũng có nhiều lúc không thể chiếu cố... Cũng may, tiểu gia hỏa từ nhỏ đã kiêu ngạo tự lập, đến hai tuổi, vốn cũng không cần Giản Mạt bận tâm hằng ngày.

Nhìn Giản Kiệt tiến vào phòng tắm, lúc này Giản Mạt mới nghĩ đem vali hành lý của mình đưa vào phòng ngủ, di động lại đột nhiên vang lên...

https://thuviensach.vn

Bởi vì cô biết rằng số máy mới này có rất ít người biết, cho nên cô cũng không nhìn, trực tiếp ấn nút trả lời, sau đó đặt bên tai, “Alo?”

Trong di động đầu tiên là một mảnh trầm mặc, ngay khi Giản Mạt nhíu mày muốn xem là ai đang gọi đến, thì trong điện thoại đột nhiên truyền đến tiếng nói trầm thấp nhưng đầy từ tính của Cố Bắc Thần, “Là anh!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Mạt Nhi, Em Đã Trở Về, Thật Tốt!

Edit: Cố Tư Y ên

Mạch suy nghĩ của Giản Mạt có khoảnh khắc cứng đờ, không kịp phản ứng, chỉ theo bản năng phản ứng lại hỏi: "Anh là ai?"

"..." Cố Bắc Thần buồn bực, rất phiền muộn, "Giản Mạt, giọng nói của anh rất khó để phân biệt sao?"

Giản Mạt kịp phản ứng, tuy nhiên trong lòng nghi hoặc, Cố Bắc Thần làm sao biết số điện thoại mới của cô?

"Lúc này đã hiểu..." Giản Mạt vui cười, "Câu đó rất phù hợp với phong cách bá đạo tổng tài của anh đấy nhỉ!"

"..." Cố Bắc Thần bị lời nói đùa của Giản Mạt làm cho nghẹn lời, trên khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu lộ ra tia bất mãn.

"Tại sao anh lại có số của tôi?" Giản Mạt nghi ngờ hỏi.

Cố Bắc Thần nhướn mày tạo thành một độ cung tùy ý, "Em sử dụng số điện thoại của ngành công nghiệp thông tin, nếu như anh muốn biết... đâu có gì khó?"

"..." Cái này đổi lại khiến Giản Mạt không biết nói gì.

Cô là một người không có yêu cầu đặc thù gì đối với số điện thoại, trước khi rời khỏi Lạc Thành, bởi vì không còn lưu luyến gì với nơi này, cho nên sau khi đến London, cô cũng đổi số điện thoại di động mới... Nhưng khi đã

https://thuviensach.vn

trở về, số ở London tự nhiên không thể sử dụng được ở Trung Quốc, cho nên cô lại làm lại một số khác, hoàn toàn không để ý đến đã làm ở nơi nào!

"Đã trễ thế này, có chuyện gì sao?" Giản Mạt bĩu môi thuận miệng hỏi.

"Không có chuyện gì thì không thể gọi điện thoại cho em sao?" Cố Bắc Thần hỏi lại.

Khóe miệng Giản Mạt không khống chế được trở nên co quắp, "Tổng giám đốc Cố, anh nhàn rỗi lắm sao... Hay là nói, đã khuya rồi nhưng anh không có người phụ nữ nào để làm bạn, cho nên anh cảm thấy cô đơn?"

"Đúng là rất cô đơn... Vậy em có thể đến chăm sóc anh không?" Cố Bắc Thần lại hỏi.

Giản Mạt cười, nụ cười này gọi là cười chế nhạo, "Chậc chậc, từ lúc nào mà giá thị trường của tổng giám đốc Cố lại kém như vậy? Nếu không... Hay là để tôi giới thiệu cho anh mấy người?"

"Trong đó có em không?" Cố Bắc Thần bình tĩnh tiếp tục hỏi.

"..." Giản Mạt không nói gì, "Tổng giám đốc Cố, tối nay ngài gọi điện thoại cho tôi là có ý gì, có thể nói chính điểm được không? Nếu anh cảm thấy buồn chán đến vậy có thể tìm đến người khác, tôi không rảnh rỗi để tranh cãi với anh!"

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần dần dần nâng lên tạo thành ý cười hơi mỏng, đôi mắt thâm thúy nhìn phía trước, "Mạt nhi, em đã trở về... Thật tốt!"

Giản Mạt bỗng nhiên nhíu mày, không biết vì sao, cô cảm thấy Cố Bắc Thần có chút là lạ... Thế nhưng, kỳ lạ ở đâu, thì cô lại không thể nói rõ được.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần liếc nhìn Sở Tử Tiêu đang cầm bình rượu đi ra từ trong hầm rượu, nhàn nhạt mở miệng: "Em nghỉ ngơi sớm đi..." Hắn hít sâu một hơi, mỉm cười, "Mạt nhi, chúc ngủ ngon!"

Dứt lời, trong lúc Giản Mạt giống như đang lọt vào trong sương mù, thì hắn đã cúp điện thoại.

Lúc Sở Tử Tiêu đi ra, đúng lúc Cố Bắc Thần đã đặt điện thoại sang một bên, hắn liếc mắt nhìn một cái, lập tức nói: "Trước kia chưa từng thấy chai này ở đây?"

"Vừa mới mang về từ Anh quốc..." Bởi vì Cố Bắc Thần vừa gọi điện cho Giản Mạt, mặc dù thái độ của cô đối với hắn có chút cứng ngắc, nhưng bởi vì hắn nghe được thanh âm của Giản Mạt, cho nên vẫn rất vui vẻ, ngay cả ngữ khí đều mềm mại không ít.

Sở Tử Tiêu nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần, "Chuyện của Khả Nhạc sao?"

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ nhíu mày, sau đó cầm một chiếc ly sạch sẽ, chuyển đề tài nói, "Nghe nói cháu có một vụ án đối đầu với Thiếu Sâm?"

"Vâng." Sở Tử Tiêu nhàn nhạt trả lời.

Sau chuyện của JK, Mạc Thiếu Sâm vẫn không rời khỏi Lạc Thành...

Có lẽ, chuyện của Thẩm Sơ, hắn không bỏ xuống được. Cũng có lẽ, hắn cảm thấy thất vọng, trái lại khiến người khác nhìn thấu được sự cố chấp trước đây của hắn.

Thế nhưng, ai mà biết được?

Không rời đi, Mạc Thiếu Sâm cuối cùng vẫn ở lại Lạc Thành, thành lập một văn phòng luật, bởi Sở Tử Tiêu và Mạc Thiếu Sâm đều là luật sư bào

https://thuviensach.vn

chữa hình sự, dù cho có tránh né, thế nhưng nếu muốn hoàn toàn tránh mặt đối phương, hiển nhiên không có khả năng.

"Có nắm chắc không?" Cố Bắc Thần hỏi.

Ánh mắt Sở Tử Tiêu trở nên thâm sâu, "Dựa trên kỹ thuật và thủ đoạn, dự đoán trận này... Khó!"

Cả hai đều là người bào chữa, mặc dù Mạc Thiếu Sâm nổi danh sớm hơn, nhưng bây giờ Sở Tử Tiêu cũng là một nhân tài bào chữa hình sự kiệt xuất, nếu muốn nói thật sự ai lợi hại hơn ai... thật sự rất khó để nói.

Tuy nhiên, lúc này không ai nghĩ đến, một vụ án biện hộ hình sự, lại bao gồm rất nhiều tình tiết trong đó, thế cho nên... Phía sau rất nhiều chuyện, khiến cho bọn họ không khỏi khóc thút thít.

Ngày hôm sau, ông trời rất không nể mặt người khác, khiến nhiệt độ ở Lạc Thành hạ xuống, trong không khí tràn ngập hơi lạnh ẩm thấp, xem ra là muốn mưa.

"Mammy, nhớ mang ô!" Giản Kiệt nhìn một vòng khí trời, "Con nghĩ khi mẹ vẫn chưa về, trời sẽ đổ mưa đấy."

"Được!" Đối với lời nói của người quản gia nhỏ này, Giản Mạt rất tin tưởng, không có một chút nghi ngờ.

Cầm ô xếp nhét vào trong bao, tiếp đến Giản Mạt đem bản thiết kế nhét vào trong túi xách, sau đó nói: "Dưới lầu có cửa hàng tiện lợi, con tự giải quyết bữa sáng đi nhé... Ừm, mẹ đi trước đây."

"Mammy, đi đường cẩn thận!" Giản Kiệt không yên lòng bàn giao.

Giản Mạt trả lời, thừa dịp Giản Kiệt không chú ý, nhanh chóng kéo thằng bé qua, hôn một cái lên khuôn mặt non mềm nhỏ nhắn của thằng bé, sau đó

https://thuviensach.vn

lại hôn lên miệng...

"Bân chết đi được!" Giản Kiệt tức giận vươn tay lau lau trên mặt, đôi mắt đen láy tức giận nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt đắc ý hất cằm, sau đó nâng bước chân cao ngạo rời đi trước khi Giản Kiệt hạ thủ...

Đứa con trai này rất thân với cô, thế nhưng, bởi vì quá mức độc lập, thằng bé rất không thích tiếp xúc thân mật với người khác. Cho nên, mỗi lần Giản Mạt hôn thằng bé khuôn mặt nhỏ nhắn của nó đều rất ủ dột.

Giày cao gót đạp ở trên sàn nhà cẩm thạch trơn bóng, Giản Mạt nhanh chóng tiến vào trung tâm quốc tế Lăng Vũ, sau đó đi vào thang máy ấn tầng lầu của Tường Vũ.

Bởi vì công ty đã vươn ra được bên ngoài thị trường, cho nên hiện tại quy mô của Tường Vũ mở rộng không ít, vốn là muốn đổi sang trụ sở mới, thế nhưng trên lầu vừa lúc có một công ty tư nhân muốn dời đi, cho nên công ty nhanh chóng tu sửa lại tầng đó, như vậy nơi làm việc cũng đã có hai tầng, cũng đủ rồi.

Phòng thiết kế chỉnh thể dời đến tầng lầu mời, chuyện này Giản Mạt đều biết.

Mấy năm không trở về, nhưng đôi khi cô vẫn cùng mọi người liên lạc với nhau... Cho nên, một chút cô đều không thấy xa lạ gì.

"Đinh", một tiếng chuông thông báo truyền đến, thang máy đã tới tầng lầu của phòng thiết kế công trình.

Ngay khi Giản Mạt vừa bước ra khỏi thang máy, đột nhiên "Bùm" mấy tiếng truyền đến, lập tức... Các loại giấy màu từ trên trời giáng xuống, lưu loát rơi quanh người của cô.

https://thuviensach.vn

"Giản Mạt, chúc mừng đã trở về!" Du Tử Quân cùng Đường Hạo Dương đứng ở phía trước, đồng thanh nói.

"Nhà thiết kế Giản vĩ đại... Chúc mừng đã trở về!" Lấy Đại Hùng dẫn đầu, phía sau nhận thức được cho nên mọi người đều hưng phấn kêu lên.

Giản Mạt nhìn Du Tử Quân, nhìn Đường Hạo Dương, cuối cùng liếc nhìn Đại Hùng, Đinh Đương, Kiều Tử Vinh, Mạc Tiểu Nhã, Tôn Kha... Đều lướt qua người mỗi người, đáy mắt trong nháy mắt liền trở nên mờ mịt một tầng hơi nước mỏng manh.

"Mầy người làm như vậy..." Giản Mạt xúc động nói, "Khiến tôi có cảm giác giống như tôi đã trở về nhà vậy."

"Vốn chính là về nhà, sao lại gọi là cảm giác?" Đại Hùng nhíu mày nói.

Giản Mạt cười gật đầu, "Đúng vậy, vẫn có thể thấy mọi người, thật tốt..." Nói xong, cô nhìn chung quanh một vòng, "Hướng Vãn đâu?"

"Ở đây..." Hướng Vãn từ bên trong đi ra, trong tay còn ôm một bó hoa, "Chị Mạt, em đang đợi chị tìm em!" Nói xong, liền tiến lên ôm lấy Giản Mạt...

Sau hơn bốn năm xa cách, tất cả mọi người đều đã trưởng thành, cũng đã thành thục hơn!

"Được rồi, chúc mừng cũng đã chúc mừng xong rồi, chờ Giản Mạt đi làm đã, sau đó mai kia tìm thời gian gian thích hợp để tổ chức một buổi liên hoan..." Du Tử Quân cười nói, "Lúc này mọi người có việc gì thì đi làm đi!"

Mọi người cười vui vẻ, vừa muốn tản đi, đúng lúc đó thang máy lại mở ra.

https://thuviensach.vn

"Xin hỏi, Giản Mạt có ở đây không?"

Mọi người quay đầu lại nhìn, liền thấy một nhân viên chuyển phát nhanh của cửa hàng bán hoa đang ôm một bó hoa chuông gió, tò mò nhìn mọi người, "Mời Giản Mạt ký nhận một lúc!"

Giản Mạt nghi hoặc, không biết là ai gửi đến, tiến lên định ký nhận.

"Ai có thể bắt tin tức nhanh lẹ như vậy?" Hướng Vãn nói, ánh mắt sắc bén liền nhìn thấy một tấm thiệp được đặt trong bó hoa, nhanh tay nhanh mắt rút ra, vẻ mặt thần bí, "Ồ, để em nhìn xem là của ai gửi đến..."

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Bí Mật "Xe Nát"!

Edit: Cố Tư Yên

Giản Mạt cũng không chú ý, tính tình của Hướng Vãn cô biết rất rõ... Mặc dù không gặp nhau đã mấy năm, thế nhưng, "giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời"!

“Chúc mừng em đã trở về...” Hướng Vãn thần bí mỉm cười, nói, “Mạt nhi của anh?”

Dứt lời, lập tức mọi người đều nhìn về Giản Mạt...

“Mạt nhi của anh đấy à nha?” Hướng Vãn cố ý ngân hai chữ "của anh" cao lên, sau đó tò mò nhìn Giản Mạt, “Chị Mạt, nói đi, là của ai vậy?”

Giản Mạt hơi nhíu mày, cô nhớ tất cả mọi người đều gọi cô là “Mạt Mạt”, người thân của cô cũng chỉ gọi chính là “Tiểu Mạt”, duy chỉ có một người gọi là cô “Mạt nhi”... Mà người kia, tối hôm qua đã gọi điện thoại cho cô, nói với cô là cô đã trở về rồi, thật tốt?

Giản Mạt không hiểu Cố Bắc Thần rốt cuộc muốn làm gì, nhưng cũng không có tâm tình đi đoán... Chẳng lẽ qua bốn năm xa cách thì hắn đã thay đổi bản tính rồi?

Giản Mạt nhún vai, “Chị không biết...” Cô vừa nhìn bộ dáng kia của Hướng Vãn, liền biết Cố Bắc Thần mấy năm nay vẫn không công khai chuyện giữa hai người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Sợ rằng sẽ tạo ra phiền toái không cần thiết, cho nên cô tự nhiên sẽ không nói ra.

Huống chi, trước đây lúc cô kết hôn cũng đã không công khai ra bên ngoài, chẳng lẽ hiện tại cô đã ly hôn được mấy năm rồi lại đi rêu rao ra bên ngoài cho người khác biết?

“Chị Mạt...” Hướng Văn bất mãn, tâm lý tò mò tự nhiên xẹp xuống, vẻ mặt hiếu kỳ.

Giản Mạt cười, hất cằm lên, nhíu mày nói: “Chị thật tình cũng không còn biện pháp nào cả, chị nhìn xinh đẹp như vậy, có quá nhiều người theo đuổi, mỗi lần đều không thể đoán được là của ai tặng, mệt chết đi được?” Cô giả bộ than thở, cô bị chính sự tự kỷ của mình làm cho bật cười, khiến cho mọi người xung quanh đều cười ầm lên.

Tuy nhiên, nhìn Giản Mạt có vẻ diễn rất thật, mọi người mặc dù buồn cười, thế nhưng lại không có một ai cười chế nhạo.

Hướng Văn mang Giản Mạt đi đến phòng làm việc mới của cô, hiện tại cô đã nhảy lên làm nhà thiết kế chính của Tường Vũ, có không gian thiết kế của riêng mình...

“Chị Mạt, em bây giờ là cánh tay đắc lực của chị!” Hướng Văn vui vẻ nói, “Du tổng có nói muốn tìm cho chị một người trợ lý, cũng là một nhà thiết kế thực tập, để có thể đi với chị."

Giản Mạt mím môi cười, “Du tổng đúng là không buông tha bất kỳ điều gì để có thể nghiền ép cơ hội của chị!”

Hướng Văn cười cười, “Đúng vậy, bọn em cũng đã nói như thế.” Dừng một chút, cô nói tiếp, “Hình như cũng học cùng trường của bọn em, hai ngày nữa liền tới đây thực tập.”

https://thuviensach.vn

“Ừ.” Giản Mạt trả lời, sau đó bàn giao cho Hướng Vãn một số chuyện, sau đó liền đến phòng làm việc của Du Tử Quân, “Du tổng.”

“Ngồi đi!” Du Tử Quân nói, đem một ly cà phê đã pha xong cho Giản Mạt, “Thúc dục cô trở về sớm như vậy, cô sẽ không cảm thấy khó chịu đấy chứ?”

Giản Mạt cười khẽ lắc đầu, “Dù sao cũng muốn trở về...” Dừng một lúc, cô hỏi, “Bên Đế Hoàng lần này nói như thế nào?”

“Bởi vì hội thảo lần trước, cộng với hiện tại Tường Vũ cũng là một công ty niêm yết, trên cơ bản cũng có thể đấu thầu...” Du Tử Quân cười nói, “Câu lạc bộ đã được khai trương vào năm ngoái, sau khi trở về cô có thể nhìn thấy thiết kế của cô... Bởi vì thiết kế kia, cậu lạc bộ bây giờ cực kỳ thu hút.”

Giản Mạt vừa nghe xong, cười cười, bình tĩnh không có quá nhiều tự hào, cho dù có cũng chỉ là dửng dưng mà chống đỡ.

Nhìn thấy cô yên lặng, so với bốn năm trước cànghững chạc hơn, Du Tử Quân cảm thấy, quyết định ban đầu của mình quá đúng, “Mấy ngày nay cô cứ xem mấy yêu cầu phía bên Đế Hoàng trước đã, hội nghị sẽ được mở vào thứ hai tuần sau... Mấy ngày nay cô cứ chỉnh sửa cho tốt là được.”

“Vâng, được!” Giản Mạt trả lời, nhận phần tư liệu mà Du Tử Quân đưa, sau đó đứng dậy rời đi.

Khí trời bên ngoài càng lúc càng âm u, Giản Mạt rời khỏi công ty, ngay lúc vừa đi ra, trời liền bắt đầu đổ mưa...

Che dù trên cả đoạn đường trở về, Giản Kiệt đã đem toàn bộ đồ đạc của mình sắp xếp xong, thậm chí, hơn nữa còn sắp xếp luôn mấy đồ linh tinh của Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn bảo bối của mẹ!” Giản Mạt cười tươi, muốn đến gần Giản Kiệt.

Giản Kiệt lùi về phía sau, đặc biệt ghét bỏ nhìn Giản Mạt, “Thức ăn con đã mua về rồi, đang để bên trong, mẹ có thể đi làm!”

Giản Kiệt rất thông minh, năng lực học tập cũng đặc biệt mạnh mẽ... Chỉ có điều, thằng bé đối với một chuyện rất khổ não, đó chính là không thể làm được mấy công việc trong nhà bếp (đọc lại chương 157-158 sẽ biết nguyên nhân di truyền này).

Điểm này...

Giản Mạt nhìn về phía bàn ăn, không khỏi nghĩ đến năm ấy, Cố Bắc Thần đã vì cô mà làm một bữa cơm...

Đột nhiên, toàn thân Giản Mạt run rẩy, nghĩ đến chuyện kia liền cảm thấy ớn lạnh!

Nhanh chóng thay đổi quần áo ở nhà, sau đó làm cơm, ăn cơm... Tất cả đều hoàn thành trong một tiếng đồng hồ.

“Thay quần áo đi, mẹ dẫn ngươi đi làm thủ tục nhập học!” Giản Mạt vừa nói, vừa đi về phía phòng ngủ...

“Đúng rồi...” Giản Kiệt đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, “Lúc con vừa mới sắp xếp phòng ngủ cho mẹ, con phát hiện trong tủ của mẹ treo rất nhiều quần áo, các loại đồ dùng xa xỉ của bốn năm trước... Chuyện này không tính là gì, chủ yếu chính là, có rất nhiều trang sức quý giá đó!”

“...” Giản Mạt âm thầm nhếch miệng, qua một nửa thời gian đã quên mất mấy món này, “Chuyện này...”

“Mẹ không cần giải thích với con mấy chuyện lúc trước.” Giản Kiệt bình tĩnh nói, “Con chỉ muốn nói cho mẹ biết, nếu như mẹ không thích những

https://thuviensach.vn

thứ ấy, vậy thì bán đi... Chúng ta cũng sẽ có một khoản tiền sinh hoạt không nhỏ đâu! Chứ bây giờ mẹ nghèo như vậy, mỗi lần đều cắt xén tiền tiêu vặt của con!”

“Mục đích cuối cùng mà con muốn nói vẫn là tiền tiêu vặt phải không?” Giản Mạt và Giản Kiệt giằng co với nhau, “Mấy thứ kia đâu... Cho dù có ý nghĩa cũng không phải của mẹ, cho nên, không thể bán!”

Giản Kiệt đương nhiên cũng không phải muốn đi bán thật, thằng bé chỉ muốn do thám vẻ mặt biến hóa của Giản Mạt... Đáng tiếc, mặc dù mammy của thằng bé đôi khi rất ngốc nghếch, thế nhưng tâm tư lại che giấu rất tốt.

Giản Mạt mang Giản Kiệt đến một vườn trẻ nổi tiếng gần đây để làm thủ tục nhập học, bởi vì thằng bé sống ở nước ngoài cho nên phải kiểm tra lịch sử sinh sống bên đó, tiếp đến là kiểm tra chỉ số thông minh, sau khi xong việc, hiệu trưởng không nói hai lời liền nhận thằng bé vào học!

Không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, rất thuận lợi.

“Bắt đầu đi học vào sáng thứ hai, nhớ đi học đúng giờ nhé!” Thầy giáo nhìn bộ dạng soái khí đáng yêu của Giản Kiệt, liền thích ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Giản Kiệt ngoan ngoãn gật đầu, cười ngọt ngào nói: “Cảm ơn thầy ạ, hẹn gặp lại thầy, tạm biệt!”

Thầy giáo nhìn bộ dạng lanh lợi của thằng bé, trái tim thoáng cái liền mềm nhũn, vẻ mặt hâm mộ nhìn Giản Mạt, sao có thể sinh ra một đứa con lanh lợi như thế...

Thế nhưng, cũng chỉ có Giản Mạt biết, tiểu tử Giản Kiệt này đã làm ra bao nhiêu chuyện đáng xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Sau khi tạm biệt thầy giáo xong, Giản Mạt quyết định sẽ đến bãi đỗ xe để đem cỗ xe mà trong mắt Cố Bắc Thần là loại "xe nát" lái về, có một chiếc xe làm phương tiện đi lại cũng sẽ thuận lợi hơn.

"Anh ơi, tôi tới lấy chiếc xe kia!" Giản Mạt chỉ chiếc xe màu trắng hiện đại kia, sau đó nói.

"Chiếc xe kia là của cô sao?" Ánh mắt của nhân viên sửa xe sáng lên, thấy Giản Mạt nghi hoặc gật đầu, sau đó vẻ mặt kinh ngạc hỏi, "Vị tiểu thư này, tôi đặc biệt muốn biết, cô có suy nghĩ gì?"

"Hả?" Giản Mạt nghe câu hỏi của hắn như lọt vào trong sương mù.

Nhân viên sửa xe cảm thán một tiếng, "Có đôi khi tôi thực sự không hiểu mấy người có tiền các cô có suy nghĩ gì... Mọi linh kiện trong xe đều thay bằng những thứ cao cấp nhất!" Hắn nói xong, lắc đầu thở dài một tiếng, đem hóa đơn ra, "Xin chào, chi phí tổng cộng là hết mười ba vạn năm trăm!"

Phụt...

Giản Mạt bị sắc bởi chính nước miếng của mình, "Anh sửa xe à, anh có lầm lẫn gì không vậy? Chiếc xe này của tôi khi mua cũng đâu có đắt như vậy... Hơn nữa xe tôi bây giờ chỉ là đem đi bảo dưỡng thôi mà!"

"Động cơ là của Ferrari FXX, lốp xe Pirelli lại là loại chịu ma sát tốt nhất, hệ thống phanh xe cũng là loại cao cấp nhất thế giới..." Đúng lúc đó, bên cạnh truyền đến thanh âm non nớt của Giản Kiệt, thằng bé thuộc như lòng bàn tay nói ra toàn bộ linh kiện trong xe, cuối cùng nhìn về phía Giản Mạt, nói rất chân thành, "Mammy, trừ cái vỏ bên ngoài, chỉ tính mấy thứ bên trong chiếc xe này của mẹ thì ngay cả là giá thị trường hiện tại đều lên đến ba trăm vạn trở lên!"

"..." Giản Mạt trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, "Sao có thể chứ?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Một Nhiệt Tình Như Lửa, Một Lãnh Đạm Như Nước

Edit: Cố Tư Yên

“Bạn nhỏ hiểu biết nhiều thật đấy!” Người sửa xe nhìn Giản Kiệt huýt gió một cái.

Giản Kiệt chỉ nhún vai, “Mammy, chẳng lẽ chính mẹ lái xe này không có cảm giác gì sao?”

Giản Mạt lắc đầu, đột nhiên nghĩ đến có một lần, cô cảm giác săm lốp xe mình hình như không giống trước, thế nhưng, không giống ở đâu thì cô lại hoàn toàn không biết...

Có những chuyện thật sự không thể hiểu nổi, Giản Mạt phát hiện mình thấy mình khó có thể biết được bốn năm gửi tiền vào ngân hàng và tiền hoa hồng của cổ phần, đều phải trả chi phí bảo trì xe.

Giản Mạt cảm thấy trái tim mình giống như đang chảy máu, chỉ có thể trả tiền sửa chữa xe, sau đó mở cửa chiếc xe xa hoa lấp lánh đó đi đến siêu thị trước...

Tuy nhiên, dọc theo đường đi Giản Mạt vẫn không nghĩ ra, xe của mình từ khi nào đã bị cải trang như vậy?

Đương nhiên, cô không có ngu xuẩn đến mức không biết đây là kiệt tác của Cố Bắc Thần...

https://thuviensach.vn

Người đàn ông rối loạn thần kinh kia, lúc nào cũng ghét bỏ cô đi chiếc xe mười vạn này không phải là chuyện ngày một ngày hai.

Nghĩ như vậy, Giản Mạt cũng không cảm thấy khó hiểu cho lắm, cũng đã chuyện của là bốn năm về trước rồi, bây giờ cô thấy khó hiểu cũng vô ích...

“Mammy...” Giản Kiệt đỡ xe đẩy, chỉ nước giặt trước mặt, “Mấy thứ này trong nhà cũng đã quá hạn rồi, cần phải mua mới lại toàn bộ!”

Giản Mạt còn đang đau lòng vị bị mất tiền một số tiền lớn, tâm tình đặc biệt khó chịu, “Sớm biết như vậy đã không đưa đi bảo dưỡng... Còn không bằng mua một chiếc xe mới!”

"Hai chuyện đó hoàn toàn khác biệt nhau đấy, hệ thống phanh của chiếc xe này là hạng nhất, đặc biệt là hiệu suất của lốp xe đặc biệt tốt....." Giản Kiệt coi thường nhìn Giản Mạt "...trong một số trường hợp đặc biệt, giá trị của nó sẽ được phản ánh đầy đủ, toàn diện!"

Lúc này Giản Mạt không có tâm tình để tranh cãi cùng với Giản Kiệt, đối với một đứa trẻ năm ngoái đã thích đọc những tạp chí về xe cộ mà nói, cô cảm thấy cô không có năng lực nói lại được thằng bé.

Giản Mạt ngẩn ngơ, giống như chiếc máy lấy từng món hàng theo lời nhắc nhở của Giản Kiệt, sau khi mua xong liền đẩy xe đến quầy thu ngân chuẩn bị tính tiền, đúng lúc đó, di động đột nhiên vang lên, cô vô thức lấy ra... Là một dãy số không có tên gửi tin nhắn đến.

—— buổi tối ăn cơm cùng nhau, được không?

Giản Mạt sửng sốt, một lúc sau mới phản ứng được, là số của Cố Bắc Thần.

Tối hôm qua, sau khi hắn gọi điện thoại đến, cô không lưu lại số của hắn, dù sao, mọi người hiện tại cũng không có thói quen đó...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt vốn có suy nghĩ sẽ không trả lời, thế những sau một lúc tận lực khắc chế, cuối cùng vẫn quyết định trả lời một cách đơn giản: Cố tổng, buổi tối sợ là không có thời gian, tôi có hẹn với người đẹp rồi!

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn trả lời của Giản Mạt, hơi nhíu mày, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị trong nháy mắt trở nên lo lắng.

Tô San gõ cửa đi vào, đem văn kiện đặt lên trên bàn làm việc, thấy Cố Bắc Thần vẫn nhìn di động, sắc mặt hình như không được tốt, không khỏi nghi ngờ, "Thần thiếu, hội nghị về JK sẽ được tổ chức trong một giờ nữa, bên kia hỏi ngài hôm nay có tham dự được hay không?"

"Không đi!" Sắc mặt Cố Bắc Thần không hề tốt một chút nào, lạnh lùng nói, "Cái gì cũng cần đến tôi, vậy có phải hắn là tôi nên lấy tiền lương thay cho bọn họ hay không?"

Tô San vừa nghe xong, liền xác định tâm tình của Cố Bắc Thần lúc này rất tệ. Cô đặc biệt hiếu kỳ, là ai có năng lực lớn như vậy, lại có thể chọc giận người đàn ông nguy hiểm này?

"Được, tôi biết rồi!" Tô San trả lời, sau đó xoay người ra khỏi phòng làm việc.

Cố Bắc Thần không vui, lại gửi tin nhắn cho Giản Mạt: Mấy ngày sắp tới, nếu như anh hẹn em ăn cơm, có phải em đều sẽ nói là có hẹn với người đẹp hay không?

Giản Mạt vừa tổng kết xong sổ sách, sau đó dứt khoát trả lời: Nói sao cũng được... nhưng Cố tổng không cần phải cố gắng như vậy đâu?

Tầm tình của Cố Bắc Thần càng tồi tệ hơn, hắn xem như cũng hiểu Giản Mạt, cô trả lời như vậy, tất nhiên khả năng hắn hẹn được cô không lớn... Thậm chí, còn có thể bị cô cười nhạo.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Cố Bắc Thần không phải sợ bị cười nhạo, mà là xin thứ lỗi với Giản Mạt tiểu thư, cô đã khiến cho kẻ bất tài này rất tức giận...

Tiêu Cảnh đi làm việc về, liền nghe Tô San nói sắc mặt của Cố Bắc Thần lúc này giống như khí trời, mưa dầm kéo dài.

“Nhất định là Giản tiểu thư!” Tiêu Cảnh không hề nghĩ ngợi gì liền nói, “Bây giờ còn có thể khiến Thần thiếu thay đổi sắc mặt, trừ cô ấy ra thì không còn người nào khác.”

“Tôi thấy cũng đúng...” Tô San nhíu mày, “Thực sự mà nói, tôi cảm thấy Thần thiếu đúng là rất đáng đời... Người ta ở trước mặt thì không quý trọng, khi người ta đi rồi, chỉ biết trợn tròn mắt mà nhìn!” Cô hừ một tiếng, “Đàn ông mấy người cho rằng phụ nữ chúng tôi rời xa mấy người thì sẽ không sống được sao?”

“...” Tiêu Cảnh nghẹn họng không rõ nguyên nhân, “Cũng giống như dùng một cây gậy để lật úp một con thuyền!”

Tô San liếc xéo Tiêu Cảnh một cái, “Cả ngày đều ở bên cạnh Thần thiếu, sao mà tốt lên nổi?” Cô cười nhạo, sau đó bắt đầu đi xử lý công việc.

Tiêu Cảnh có chút mất mặt chà xát cánh mũi, sau đó đi tìm Cố Bắc Thần, “Thần thiếu, điều tra được rồi!”

“Nguyên nhân là gì?” Cố Bắc Thần để điện thoại di động xuống nhìn về phía Tiêu Cảnh.

“Cố Mặc Hoài bị một tình nhân hãm hại...” Tiêu Cảnh nói, không khỏi căm giận, “... thế nhưng số mệnh của ông ta cũng thật lớn... Như vậy mà vẫn chưa chết!”

Đáy mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, lập tức khôi phục dáng vẻ bình tĩnh, chỉ thấy đôi môi mỏng của hắn khẽ mở ra, nói: “Chẳng qua là đang ẩn

https://thuviensach.vn

mình để tu thân dưỡng tính, bằng không... Với năng lực của ông ta thì sao có thể không tìm được chứ?”

Tiêu Cảnh có chút buồn bực, nước ngoài không thể so với trong nước, một số lực lượng phức tạp được liên kết với nhau không thể tách rời.

Huống chi, thế lực của Cố Mặc Hoài không thể khinh thường, năm đó mặc dù trận chiến ấy bại bởi Thần thiếu, nhưng tùy thời cũng có thể ngóc đầu trở lại.

Cố Bắc Thần cong nhẹ môi, “Thật đúng là khéo...”

“Hả?” Tiêu Cảnh không kịp phản ứng.

Chỉ nghe Cố Bắc Thần nói: “Ba và mẹ đang trở về, đúng lúc Giản Mạt cũng đã trở lại... Cuối cùng thì ông ta cũng đã tìm thấy điểm yếu của tôi...” Hắn cười, thế nhưng rất lãnh đạm, nụ cười đó chỉ đọng lại ở khóe miệng chứ không để ở đáy mắt.

Bị Cố Bắc Thần nhắc tới như thế, lập tức Tiêu Cảnh cũng cảm thấy hình như mọi chuyện không đơn giản... Mặc dù, tâm tư Cố Mặc Hoài luôn luôn phức tạp.

...

Bởi thứ hai mới bắt đầu đi làm, cho nên hai ngày nay, trừ những lúc ngồi nghiên cứu tư liệu tiểu khu cao cấp mà Đề Hoàng đầu tư thì Giản Mạt cũng được xem là người nhàn rỗi.

Buổi tối, Giản Mạt ở nhà làm cơm, kêu Tô Quân Ly và Lý Tiểu Nguyệt tới nhà ăn.

Ở bên nước ngoài hơn bốn năm, do gia vị không đầy đủ, cho nên hương vị tự nhiên không được thoải mái như ở trong nước... Vì để cho Giản Kiệt

https://thuviensach.vn

lĩnh hội về món ăn mà trẻ em ở đây vẫn thường xuyên ăn một chút, mà cả một buổi tối Giản Mạt phải dồn hết sức lực.

Tô Quân Ly nghe Giản Kiệt nói về chuyện của chiếc xe kia, không khỏi nhíu mày... Nếu quả thật giống với lời nói của tiểu Kiệt, dựa vào thời gian đó mà nói, xem ra là lúc mà Mạt Mạt xảy ra tai nạn xe cộ, lúc anh đang bị tống tiền... thì Cố Bắc Thần đã làm chuyện đó?

“Chú, chú cảm thấy cái này là ai đã cải trang cho mammy?” Giản Kiệt tò mò hỏi.

Tô Quân Ly biết Giản Mạt tạm thời không muốn để Giản Kiệt biết cha của mình là Cố Bắc Thần, giả bộ cũng không biết lắc đầu, “Chú cảm thấy, nếu như cháu muốn biết, thì cháu nên đi hỏi thẳng mẹ sẽ nhanh hơn.”

“Nhưng Mammy không nói...” Trái tim Giản Kiệt như gương sáng.

Tô Quân Ly cười, “Vậy xem ra, cháu chỉ có thể tiếp tục hiếu kỳ...”

“Ăn cơm thôi nào!” Đúng lúc đó, Lý Tiểu Nguyệt bưng thức ăn từ trong phòng bếp ra, liền nói với Giản Kiệt, “Kiệt Kiệt, cùng mẹ nuôi đi rửa tay nào!”

Giản Kiệt lanh lợi trả lời, liền nhanh chóng đứng dậy...

Giản Mạt đem canh bưng lên, “Quân Ly, ăn cơm thôi!”

“Được!” Tô Quân Ly trả lời, vừa muốn đứng dậy đi đến bàn ăn, đúng lúc đó, chuông cửa đột nhiên vang lên.

Giản Mạt mờ mịt chớp mắt, “Ai vậy nhỉ?” Cô lặng lẽ nhìn Tô Quân Ly.

Dù gì bọn họ cũng mới trở về, không có khả năng sẽ có khách đến chơi...

https://thuviensach.vn

Nghĩ xong, Giản Mạt cau mày đi mở cửa... Thế nhưng, khi thấy người đứng trước cửa là Cố Bắc Thần, mắt cô đột nhiên trừng lớn!

Đúng lúc đó, bên trong phòng khách liền truyền đến tiếng nói của Giản Kiệt: “Có khách đến sao mẹ?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Phòng Trộm Chống Sắc Lang, Lại Chính Là Phòng Cha Ruột!

Edit: Cố Tư Yên

Trái tim Giản Mạt bỗng nhiên vang lên tiếng 'lộp bộp', mặc dù trước đó vẫn nghĩ tới chuyện này có thể sẽ bị Cố Bắc Thần phát hiện, thế nhưng, cô chưa từng nghĩ nhanh như vậy đã phải rơi vào đại chiến tranh đoạt con cái?

"Không mời anh vào trong ngồi một chút sao?" Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, thanh âm trầm thấp dễ nghe.

Buổi tối đi qua nơi này, không hiểu sao hắn lại mở cửa xe rồi tiến vào... Vậy mà phát hiện ở Nhuận Trạch viên lại sáng đèn.

Nghĩ đến Giản Mạt vẫn chấp nhận ở nơi này, trong lòng Cố Bắc Thần không khỏi trở nên vui vẻ, trực tiếp đi vào đây... Thế nhưng, lúc ấn mật mã lại bị báo sai mấy lần, tầm tình vui vẻ của hắn thoáng chốc lạnh một nửa.

"Mạt Mạt, là ai vậy?" Tô Quân Ly ôn nhuận mở miệng hỏi.

Bởi vì Giản Mạt chỉ mở một cánh cửa, mà khi nhìn thấy người bên ngoài là Cố Bắc Thần, trong vô thức cô không có mở cửa ra hết mà dùng thân thể chắn đi một nửa, với lại vì vấn đề góc độ, cho nên Cố Bắc Thần không nhìn được hết cảnh tượng bên trong.

Tuy nhiên, lúc đầu hắn có thể nghe thấy tiếng nói của một đứa nhỏ, sau đó là tiếng của Tô Quân Ly... Chỉ với nhiêu đó đã đủ để khiến cho Cố Bắc Thần cảm thấy rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

“Mấy người ăn trước đi!” Giản Mạt quay đầu lại nói một tiếng, sau đó đi ra ngoài, thuận tiện đóng cửa lại.

Giản Kiệt hiếu kỳ muốn chết, “Chú Tô, mammy rất kỳ quái... Hình như lúc nãy cháu thấy bên ngoài là đàn ông!” Nói xong, thằng bé đặc biệt hi vọng Tô Quân Ly sẽ ra ngoài xem, lúc đó thằng bé cũng có thể thuận tiện nhìn xem là ai.

Tô Quân Ly từng học tâm lý học, cộng thêm mấy năm qua cũng rất ăn ý với Giản Mạt, nhìn sơ qua hành động cùa Giản Mạt... Anh đoán người ở phía ngoài tám phần là Cố Bắc Thần.

“Chúng ta ăn trước đi...” Tô Quân Ly xoa đầu Giản Kiệt, “Chuyện của người lớn cháu đừng quá bận tâm!”

Giản Kiệt bĩu môi, có chút bất mãn, nhưng cũng không nói gì nữa... Thế nhưng, ánh mắt đen láy không tự chủ được liếc nhìn cánh cửa đang đóng chặt kia, giống như có thể thấy cái gì đó.

“Người đẹp mà em nói có hẹn chính là Tô Quân Ly sao?” Cố Bắc Thần đối với việc Giản Mạt trực tiếp đóng cửa không cho hắn vào cũng đã khiến cho hắn đen mặt.

Giản Mạt cười, nhíu mày nói, “Nếu không thì sao?”

“Giản Mạt...” Cố Bắc Thần cắn răng, “Tô...”

“Cố tổng, không biết anh tới đây có chuyện gì cần nói...” Giản Mạt cắt ngang câu hỏi của Cố Bắc Thần, sau đó hỏi, “Ngài không phải là đến lấy lại nhà đấy chứ? Nói như thế nào thì đâu cũng là quà mà lúc trước anh đã tặng cho tôi, hiện tại đến lấy lại không phải là quá hẹp hòi sao?”

“Ai nói anh đến lấy lại nhà?” Cố Bắc Thần cảm thấy trước đây mình thích miệng lưỡi cay độc của Giản Mạt chính là có bệnh, còn là bệnh rất

https://thuviensach.vn

nặng.

Bây giờ nhìn thấy bộ dạng giả dối của cô, hắn lại cảm thấy ngột ngạt không chịu được.

“Vậy anh tới làm gì?” Giản Mạt nặng nề hỏi.

Cố Bắc Thần bị câu hỏi của cô làm cho sửng sốt, đúng vậy, hắn tới đây làm gì?

“Anh đến xem vì sao em có hẹn với người đẹp, mà đèn trong nhà lại sáng...” Cố Bắc Thần trả lời.

Giản Mạt cười, “Cố tổng, không có người nào quy định... Có hẹn... Nhất định phải hẹn ở bên ngoài đâu?” Cô nhíu mày, “Chẳng lẽ, không phải hẹn ở nhà sẽ thuận tiện hơn sao?”

Đôi mắt sắc bén của Cố Bắc Thần trong nháy mắt trở nên am hiểu, “Hẹn ở nhà...” Thanh âm thong thả của hắn lộ ra tia nguy hiểm, “Thuận tiện?” Cuối cùng khẽ rít một tiếng, nếu như Giản Mạt trực tiếp ném cho hắn một đáp án rõ ràng hơn, hắn có thể sẽ bóp chết người phụ nữ này tại chỗ để cảnh cáo!

Giản Mạt âm thầm nuốt nước bọt, thực sự mà nói, lúc Cố Bắc Thần trầm mặt, cô vẫn rất sợ hãi...

Thế nhưng, trong lòng sợ hãi thì sợ hãi, thế nhưng trên mặt Giản Mạt lại không có biểu hiện gì, “Đúng vậy!” Cô hất cằm, vuốt mái tóc ngắn, bộ dáng thoạt nhìn đặc biệt xinh đẹp.

Hô hấp Cố Bắc Thần trở nên nặng nề, đôi mắt sắc bén của hắn híp lại, mới cắn răng hỏi: “Giản Mạt, nếu như em thích Tô Quân Ly như thế, vì sao còn muốn sinh đứa nhỏ của người khác?”

https://thuviensach.vn

Giản Mạt sửng sốạ, sau đó cười rất xinh đẹp, “Cố tổng, anh quản được tôi sao?”

“...” Cố Bắc Thần bị mấy chữ vô cùng đơn giản của cô làm cho nghẹn đứng ở cổ họng, hắn đột nhiên phát hiện, hiện tại hắn xác thực hắn chính là danh không chính ngôn không thuận* với cô, thế cho nên cho dù nói cái gì, làm cái gì đều đứng không vững!

(*) Danh không chính, ngôn không thuận: việc không đúng, nói nghe không lọt lỗ tai, việc sẽ không tới đâu.

“Giản Mạt, em thật sự đủ tàn nhẫn!” Cố Bắc Thần tức giận nói một câu, sau đó quay người bỏ đi.

Nhìn Cố Bắc Thần tức giận ấn thang máy, sau đó đi vào, nhìn thang máy đóng lại... Giản Mạt đột nhiên có chút mờ mịt, cảm thấy buồn cười!

Cô tàn nhẫn sao?

Không cho hắn quản chuyện của cô là cô tàn nhẫn sao?

Giản Mạt bĩu môi, xoay người đi ấn mật mã...

Sau đó, cô đột nhiên phát hiện, mật mã không đúng?

“Không thể nào...” Giản Mạt nghi ngờ, lại ấn thêm một lần, vẫn là không đúng!

Mật mã là do Cố Bắc Thần đã thiết trí, lấy dãy số là ngày kỷ niệm lúc bọn họ gặp nhau, lúc đi siêu thị trở về cô vẫn có thể mở mà, sao giờ lại không mở được nữa?

Giản Mạt chưa từ bỏ ý định, lại tiếp tục ấn thêm một lần nữa, vẫn không đúng!

https://thuviensach.vn

Được rồi, cô từ bỏ... Sau đó liền ấn chuông cửa!

“Nhất định là mammy...” Giản Kiệt ngay lúc Tô Quân Ly đang nghi hoặc liền mở miệng nói.

“Mạt Mạt sao không tự mở cửa?” Tô Quân Ly buồn cười nhìn Giản Kiệt, sau đó liền đứng dậy.

Giản Kiệt lại là một bộ dáng bất đắc dĩ, “Mật khẩu trước đây đã dùng lâu lắm rồi, vì muốn phòng chống trộm và mấy tên biến thái... cho nên cháu vừa mới thay đổi mật mã.” Thằng bé nói chuyện y như ông già, “Tuy nhiên, còn chưa kịp nói cho mammy biết!”

“...” Tô Quân Ly vừa nghe xong, không khỏi bật cười, vừa đi mở cửa, vừa nói, “Mạt Mạt có một đứa con vì cô ấy mà tan nát con tim như vậy, không biết có uất ức hay không?”

Lý Tiểu Nguyệt đã cười đến mức sắp tắt thở, “Kiệt thiếu, nơi này là tiểu khu cao cấp, không cần phải phòng chống trộm... Thế nhưng, làm sao cháu có thể nghĩ là phải phòng sắc lang chứ?”

Giản Kiệt khinh thường nhìn Lý Tiểu Nguyệt, liếc mắt một cái, “Mẹ nuôi, con đây là muốn phòng hoạ khi chưa xảy ra!”

Thằng bé còn chưa tìm được cha ruột đâu!

Còn không biết cha ruột rốt cuộc có thể ở cùng một chỗ với mammy hay không đâu... Thằng bé phải phòng ngừa trước những chuyện có thể phát sinh!

Thế nhưng, lúc này Giản Kiệt lại không thế nào nghĩ đến... Bởi vì thằng bé thay đổi mật mã, cho nên cũng phòng chống luôn cả cha ruột của mình tìm đến tận cửa!

https://thuviensach.vn

Thiên Đường Dạ.

Lệ Vân Trạch vừa mới thực hiện xong một cuộc phẫu thuật đã bị người nào đó khẩn cấp kêu qua đây, hắn nhìn bộ dạng buồn bã của Cố Bắc Thần, không thể không trêu đùa, “Ố, sao lại buồn bã như vậy?”

Cố Bắc Thần liếc xéo hắn một cái, lập tức cầm lấy một chiếc ly rót rượu cho hắn.

“Ngày mai mình còn có một cuộc phẫu thuật cần phải tiến hành gấp, không thể uống rượu!” Lệ Vân Trạch cầm một lon đồ uống lên, lập tức hỏi, “Mình nghe nói Giản Mạt đã trở về rồi?” Cùng với lúc hắn hỏi câu đó, trong mắt có tia chế nhạo nhìn về phía Cố Bắc Thần, “Nghe nói, còn mang theo một đứa nhỏ?”

“Cậu từ lúc nào trở nên nhiều chuyện như vậy?” Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, “Còn nghe nói sao? Hừ!”

“Cũng không còn biện pháp, Tô Quân Ly lại về nước phát triển, Cẩn Tịch quả thực vui đến mức phát điên... Sau đó cứ càm ràm bên tai mình mấy lần!” Lệ Vân Trạch cười nói, “Nói cái gì mà lúc trước mình không nỗ lực theo đuổi, cho nên bây giờ người đẹp lại đã trở thành người phụ nữ của Tô Quân Ly gì gì đó!”

“Lệ Vân Trạch, cậu có thể ngậm miệng!” Cố Bắc Thần lạnh lùng nói, “Tôi gọi cậu đến uống rượu với tôi, rượu cậu có thể không uống, nhưng đem miệng của cậu cất vào cho tôi!”

Lệ Vân Trạch lại cười, “Không vui sao? Không vui thì đuổi theo đi...”

Cố Bắc Thần đặt ly rượu lên trên bàn, phát ra tiếng “rầm” chói tai, bởi vì lực đạo quá lớn, ở giữa ly rượu đã bị nứt.

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc...” Lệ Vân Trạch lắc đầu, “Tính tình của người này đúng là không thể đùa giỡn được!”

Vẻ mặt Cố Bắc Thần trầm xuống, nghẹn nửa ngày, sau đó mới nói được một câu, “Tôi sẽ theo đuổi cô ấy...”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Morning Call

Edit: Cố Tư Yên

Lệ Vân Trạch ngẩn người, chậm phản ứng nửa ngày, cuối cùng mới "Ha ha" phá lên cười, "Cố Bắc Thần, mình đã nhìn ra... Thẩm Sơ và Giản Mạt khác nhau ở điểm nào rồi?"

Nhắc tới Thẩm Sơ, mặt Cố Bắc Thần càng trầm xuống.

"Trong khoảng thời gian năm năm Thẩm Sơ rời đi, cậu kết hôn với Giản Mạt. Mà Giản Mạt rời bỏ cậu hơn bốn năm, một cái scandal cậu cũng không có..." Lệ Vân Trạch giống như phát hiện một vùng đất mới, vui mừng nói, "Khi Thẩm Sơ trở về, câu nhiệt tình không quá hai ngày! Nhưng khi Giản Mạt trở về, lại không nhìn thấy nhiệt tình của cậu... Thế nhưng, bộ dáng của cậu giống như một tên đàn ông bị bỏ rơi vậy, nếu để cho truyền thông Lạc Thành nhìn thấy, còn không biết có bao nhiêu người cho rằng hôm nay là ngày tận thế đấy."

Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, không nói gì thêm...

Hắn yêu Giản Mạt, cũng không có gì không dám thừa nhận.

Trước đây không biết người phụ nữ năm ấy ở khách sạn Sofia là cô, cho nên không thể động tâm với cô. Sau đó biết được sự thật, hắn quả thực như nghẹn ở cổ họng.

Muốn tìm cô nhưng lại không dám, sợ phá hư hạnh phúc của cô.

https://thuviensach.vn

Không tìm cô, thế nhưng, hơn bốn năm rồi hắn lại không bỏ xuống được...

Mấy ngày hôm trước "Gặp lại cô" ở nước Anh, biết được cô lại bị tra nam* bỏ rơi, hắn đau đớn giống như bị đánh chết... Lúc trước hắn thực sự rất bá đạo, dù cho cô không thích hắn, ít nhất sẽ không bị thương!

(*) Tra nam: gã đàn ông tồi tệ.

Thấy tâm tình của Cố Bắc Thần quả thực không tốt, Lệ Vân Trạch cũng thu lại, nhưng vẫn chơi đùa nói: "Trước không nói Giản Mạt hiện bên người còn có một Tô Quân Ly... Dù cho bọn họ lâu như vậy cũng không có tin tức gì, thế nhưng, Bắc Thần, hiện tại Giản Mạt là mua một tặng một, cậu đây là muốn trở thành ông bố tốt sao?"

"Cậu quản được tôi sao?" Cố Bắc Thần thuận miệng dùng khẩu khí của Giản Mạt để đáp lại hắn, "Tôi liền thích làm một người cha tốt đấy, không được sao?"

Lệ Vân Trạch nhún vai, "Mình không xen vào... Cậu vui vẻ là được rồi. Dù sao Cố nãi nãi nằm mộng cũng muốn có một đứa cháu trai." Hắn cười nói, "Tuy nhiên, bác trai và bác gái cũng sắp trở về rồi, bọn họ đồng ý để cậu nuôi dưỡng đứa trẻ của người khác sao?"

Cố Bắc Thần đen mặt, "Vấn đề hiện tại không phải là mẹ tôi có đồng ý hay không?"

"Cũng đúng..." Lệ Vân Trạch thực sự không muốn cười, thế nhưng, vẫn nhịn không được, "Vấn đề bây giờ của cậu là không biết làm cách nào mới khiến cho Giản Mạt động tâm!"

Nhìn bộ dáng muốn hãm hại bạn bè của Lệ Vân Trạch, Cố Bắc Thần hừ lạnh một tiếng, "Vui vẻ như vậy sao, tôi đây cũng chúc cậu sau này cũng sẽ trở thành một người cha tốt!"

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch đắc ý nói, "Yên tâm, mình tuyệt đối sẽ không làm cho mình rơi vào hoàn cảnh khó khăn như vậy."*

Tuy nhiên, cả hai người đàn ông đang sống trên đỉnh cao của cuộc sống, lúc này lại không thể ngờ tới..... những điều không thể đoán trước, trộn lẫn, sớm hay muộn, một ngày sẽ được nếm trải!

Ngày hôm sau, mưa vẫn còn rơi.

Bởi vì sự khác biệt thời gian vẫn chưa điều chỉnh được, cho nên Giản Mạt tới hơn nửa đêm mới ngủ, sáng sớm không thể dậy nổi.

Giản Kiệt đẩy cửa nhìn Giản Mạt, cuối cùng lại nhẹ nhàng đóng cửa lại, sau đó thay đổi quần áo chuẩn bị đi xuống lầu mua một chút bữa sáng...

Thằng bé mới đi, di động Giản Mạt liền vang lên.

Giản Mạt buồn bực nhíu mày, thế nhưng, không mở mắt ra.

Thế nhưng, điện thoại thật giống như nếu cô không tiếp sẽ không bỏ qua, vẫn vang lên không ngừng...

Rốt cuộc Giản Mạt cũng nhúc nhích một tý, vươn tay lấy di động, đôi mắt nhập nhèm buồn ngủ mông lung không nhìn tên người gọi đến liền nhận máy, sau đó không vui hỏi: "Ai vậy?"

"Mạt nhi, chào buổi sáng!" Bên trong điện thoại truyền đến thanh âm trầm thấp dễ nghe của Cố Bắc Thần, giống như một khúc nhạc trong mưa của đàn cello, mị hoặc làm cho người ta thoáng cái trở nên ôn hòa nhã nhặn.

"Chào buổi sáng..." Giản Mạt vô thức nói.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong cong tạo thành nụ cười, "Tối hôm nay có thời gian ăn một bữa cơm không?"

https://thuviensach.vn

Giản Mạt lật người, cơn buồn ngủ đã tiêu trừ phân nửa, "Xét thấy sớm như vậy anh đã kêu tôi tỉnh, tâm tình tôi không được thoải mái... Cho nên, không có thời gian!"

"Được rồi, vậy xem ra anh chỉ có thể hẹn vào ngày mai!" Cố Bắc Thần nhàn nhạt nói.

"..." Khóe miệng Giản Mạt co quắp, "Tùy ý anh, tạm biệt!"

Dứt lời, cô không cho Cố Bắc Thần có cơ hội nói chuyện, cúp thẳng điện thoại.

Đối với lời nói của Cố Bắc Thần, Giản Mạt không suy nghĩ quá nhiều...

Chỉ là, cô không nghĩ đến, trước mấy ngày đến thứ hai, mỗi sáng sớm cô đều sẽ bị Cố Bắc Thần morningcall gọi đến để đánh thức!

Liền giống như trước đây, hai người ôm nhau ngủ, khi thức dậy liền chúc nhau bằng câu nói chào buổi sáng tốt lành!

"Mammy, sắc mặt của mẹ không dễ nhìn chút nào!" Giản Kiệt nhìn vẻ mặt lo lắng của Giản Mạt giống như khí trời của mấy ngày hôm mà nói.

"Không có ai bị hố mà tâm trạng vẫn tốt..." Giản Mạt tức giận nói, sáng nào trước giờ đi làm cũng đều bị Cố Bắc Thần kêu tỉnh.

Chuyện này không phải chuyện chính, chủ yếu chính là, Cố Bắc Thần giống như đã hóa thành một cái hố cha, sau đó liền khiến cô không chú ý mà rơi vào, cuối cùng lại lôi chuyện cũ ra nói!

Cô thật tình chưa từng thấy qua người nào lại hẹp hòi như Cố Bắc Thần...

Lần đó cô nói nếu trong một giờ mà hắn tìm được cô, cô sẽ phải đáp ứng hắn một việc, vẫn chưa thực hiện được...

https://thuviensach.vn

Được rồi, cô chính là người biết giữ chữ tín, cho nên hẹn hắn ăn bữa cơm là được!

"Mammy buổi tối không ở nhà, con muốn mẹ nuôi qua đây cùng con, hay là đi qua chỗ của mẹ nuôi?" Giản Mạt hỏi.

Giản Kiệt bĩu môi, lập tức hỏi, "Tối nay mẹ đi đâu vậy?"

"Trả nợ!" Giản Mạt tức giận nói.

Giản Kiệt chú ý vẻ mặt của Giản Mạt, thấy mẹ có vẻ tức giận, thằng bé cũng cảm thấy yên lòng, "Con đứng chỗ đó chờ mẹ nuôi là được rồi... Tuy nhiên, đến mười giờ mẹ phải qua đây đón con."

"Ok, sau khi mẹ xong việc sẽ đi đón con!" Giản Mạt nói.

Giản Kiệt gật đầu, lấy cái túi nhỏ ra, bỏ một vài cuốn sách yêu thích của thằng bé vào để đọc trong lúc buồn chán chờ đợi.

Bên này một lớn một nhỏ đều có tâm tư, mà phía trên tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hoàng lại tràn ngập niềm vui.

"Vừa thấy Thần thiếu cười đến mức rẻ tiền như thế, nhất định là Giản tiểu thư thấy anh ta đáng thương, cho nên đã trấn an anh ta một chút..." Tiêu Cảnh tặc lưỡi nói.

Tô San đồng ý, "Là một người phụ nữ, tôi hi vọng hôm nay Giản tiểu thư sẽ trực tiếp phóng tự do cho bồ câu Thần thiếu!"

Tiêu Cảnh nhìn về phía Tô San, "Cô quá độc ác... Làm thư ký của Thần thiếu, cô nói như vậy cũng được sao?"

"Tôi nói vậy thì sao, đó là tôi đang đứng trên lập trường của một người phụ nữ!" Tô San nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh lại cười, "Thế nhưng... Tôi thích!"

Tô San nghe thấy từ "Thích" đó, liền khinh thường liếc xéo Tiêu Cảnh.

Giao cho trợ lý đắc lực bố trí một bữa cơm thật lãng mạn, Cố Bắc Thần không biết... Lúc này trong lòng hắn tràn đầy chờ mong bữa cơm tối nay cùng Giản Mạt.

Địa điểm: Là nơi kỷ niệm lần đầu tiên gặp gỡ, nhưng cũng là nơi làm đám cưới, bọn họ cùng nhau ăn cơm ở bên ngoài.

Thời gian: Cố Bắc Thần cảm thấy mình chưa từng chủ động hẹn một người... Mà hôm nay hắn lại đến sớm hơn một giờ, ngồi yên lặng ở trong nhà hàng.

"Thần thiếu..." Quản lý nhà hàng đem thực đơn đến, "Đây là những món ăn đêm nay."

Cố Bắc Thần nhận lấy nhìn một lần, xác định đều là những món Giản Mạt thích ăn, gật đầu...

Lạc Thành chìm trong cơn mưa phùn, cảnh vật mông lung trong đèn hoa mới lên, thời gian càng lúc càng gần, Cố Bắc Thần trở nên cực kỳ khẩn trương, môi mỏng dần dần mím thành một đường thẳng.

Đột nhiên, có đèn xe lướt qua, Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn lại... Chỉ thấy một chiếc xe màu trắng quen thuộc dừng ở chỗ đậu xe.

Môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên thành một nụ cười nhẹ, nhưng khi nhìn thấy một thân ảnh xinh đẹp đang che dù xuống xe, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt dần dần nổi lên ý cười từ trong ra ngoài...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Scandal? Tôi Sợ Gì Chứ!

Edit: Cố Tư Yên

Giản Mạt mặc một chiếc áo sơmi ngắn tay màu xanh đậm, một chân váy bút chì bảy phân màu trắng gạo, một đôi giày cao gót cao năm cm, đứng ở xe trước mặt... Mái tóc ngắn xinh đẹp, ở dưới ánh đèn, đặc biệt mê người.

“Hoan nghênh quý khách đã đến!”

Giản Mạt nở nụ cười với nhân viên mở cửa, khẽ gật đầu, lập tức theo sự chỉ dẫn đi đến chỗ của Cố Bắc Thần...

Tầm mắt Cố Bắc Thần đã sâu thẳm lợi hại, trước đây biết người phụ nữ này rất đẹp, thế nhưng, hắn chưa bao giờ biết... Mái tóc ngắn của cô càng làm cho người ta rung động lòng người.

Tuy nhiên, hắn vẫn thích cô để tóc dài hơn... Ừ, không phải vì tóc dài là liên kết tình yêu, chỉ là cảm thấy cô của trước kia so với cô của bây giờ, đối phó dễ hơn!

“Cố tổng bao hết?” Giản Mạt ngồi xuống ở phía đối diện, sau đó lại nhìn cửa sổ, “Tuy nhiên... Ở trước cửa sổ hình như quá nguy hiểm.”

“Thế nào, còn sợ bị dính phải scandal?” Giọng nói nhẹ nhàng của Cố Bắc Thần tràn ra môi mỏng.

Giản Mạt cười, vẻ mặt tự tin, “Sợ bị nói quy tắc ngầm là thật!”

https://thuviensach.vn

“Vậy em sẽ dùng quy tắc ngầm sao?” Cố Bắc Thần nhướn mày hỏi, mực đồng ở chỗ sâu, dần dần tràn ra sự chờ mong.

Giản Mạt cười càng tươi, tuy nhiên, nụ cười đó không có quá nhiều cảm tình, ngược lại còn cảm thấy dửng dưng xa lạ, “Chỉ có người không tự tin, mới sợ người khác nói cô ta dựa vào quy tắc ngầm...” Cô hất cằm, “Tôi chính là người đã quen với scandal, ngài nói có đúng không? Cố tổng!”

Giản Mạt cứ một câu “Cố tổng”, hai câu “Cố tổng”, gọi đến mức, tâm Cố Bắc Thần trở nên phiền muộn... Thế nhưng, lại không thể phản bác.

Cũng không thể để Giản Mạt gọi hắn là “Chồng trước” được?

Như vậy càng châm chọc!

Âm nhạc mềm mại vang vọng ở trong phòng ăn, sau khi Giản Mạt tới, người hầu đã mang tới cho hai người một chai rượu đỏ, ngay sau đó, đầu bàn, chủ bàn bắt đầu chậm rãi đứng lên.

“Đế Hoàng mới mở một căn chung cư, Tường Vũ ai tới?” Cố Bắc Thần mở miệng hỏi, mâu quang lại thâm thúy nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt nhàn nhạt mở miệng, đối với thức ăn cảm thấy không quá hứng thú, hậm hực hờn dỗi nói: “Tôi!” Nói xong, khóe miệng cô cong lên nụ cười, ngước mắt nhìn về phía Cố Bắc Thần, “Hi vọng lần thứ hai hợp tác vui vẻ!”

Cố Bắc Thần nhìn dáng vẻ của Giản Mạt so với bốn năm trước càng thêm tự tin, trong lòng có tia vui vẻ.

Hắn cầm chén rượu đỏ, nhấp một ngụm, nhàn nhạt mở miệng nói: “Anh biết em nhất định có thể bắt được?”

Giản Mạt cười, “Mỏi mắt mong chờ!”

https://thuviensach.vn

Đáy mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, môi mỏng chứa ý cười cũng lộ ra tia mị hoặc, “Mạt nhi...” hắn thâm trầm kêu lên một tiếng, tầm mắt ngưng đọng ở trên người Giản Mạt, chậm rãi nói, “Chờ mong em lại lần nữa làm kinh diễm tầm mắt mọi người...”

Dứt lời, hắn hơi nâng ly ra hiệu, khóe miệng tươi cười trong nháy mắt lan tràn tới đáy mắt, dần dần nhiễm ra!

Một bữa cơm, không có cảm giác xấu hổ và lúng túng, mà giống như hai người là bạn bè đã lâu không gặp... Thế nhưng, cũng chỉ như vậy!

“Không hợp khẩu vị sao?” Cố Bắc Thần phát hiện Giản Mạt ăn rất ít, không khỏi nhíu mày kiếm.

Giản Mạt nhún nhún vai, “Ăn cơm Tây hơn bốn năm, hơi chán ngấy.”

Cố Bắc Thần vừa nghe xong, ánh mắt trở nên sâu thẳm, đột nhiên đứng lên, “Đi!”

“Đi chỗ nào?” Giản Mạt bị Cố Bắc Thần kéo lên.

Cố Bắc Thần chỉ hướng phía Giản Mạt cười cười, “Đi đến nơi nghe nói phụ nữ đều thích... Đặc biệt là có thể khiến khẩu vị mở rộng ra!”

Giản Mạt sững sờ, bị Cố Bắc Thần cứ như vậy kéo tay đi ra ngoài, trong lúc nhất thời lại quên mất việc giãy dụa!

Giản Mạt trực tiếp bị Cố Bắc Thần mở cửa xe sau đó nhét vào trong xe, thẳng đến khi ngồi vào trên xe, cô vẫn có chút như lọt vào trong sương mù... Lúc nào, Cố Bắc Thần biến thành tên lao xao như thế?

Cái này làm sao càng lúc càng không phù hợp với tuổi của hắn và dáng vẻ bá đạo tổng tài?Cố Bắc Thần đóng cửa xe, sau đó vòng qua đầu xe, ngồi vào ghế điều khiển...

https://thuviensach.vn

Thấy Giản Mạt nghi hoặc nhìn hắn, đáy mắt Cố Bắc Thần sâu thẳm, môi mỏng càng cong lên ý cười như có như không, nói: “Thật vất vả mới ăn với nhau được một bữa cơm, dù sao cũng phải ăn no, không phải sao?” Dứt lời, hắn đã phóng xe đi, làn khói trắng phóng ra từ sau đuôi xe, xe chạy vào dòng xe cộ.

Cùng lúc đó, giao lộ cách khoảng chừng năm mươi mét, một tên nhà báo đang cầm máy ảnh chuyên nghiệp chậm rãi buông máy ảnh xuống, trong miệng còn tự nói: “Thực là đáng tiếc, không chụp được mặt của người phụ nữ kia...”

Mặc dù có chút ảo não, nhưng trên mặt ký giả vẫn rất vui vẻ... Bởi vì, từ sau chuyện của JK, Cố Bắc Thần đã rất ít cùng phụ nữ có scandal.

Đa số cũng là vu vơ, nhưng hôm nay có thể bắt nhân vật trực tiếp như vậy, chính là lần đầu tiên xuất hiện trong mấy năm này.

Mưa phùn thưa thớt đã ngừng, thế nhưng hơi ẩm trong không khí vẫn còn rất lạnh... Sợ rằng, sẽ tiếp tục hạ!

Giản Mạt không biết Cố Bắc Thần muốn dẫn cô đi đâu, tuy nhiên, cô cũng không hỏi... tính tình Cố Bắc Thần, cô hiểu khá rõ, có đôi khi có chút rối loạn!

Thế nhưng, khi thấy xe dừng lại ở gần chợ đêm Hoa Lâm, Giản Mạt tỏ vẻ vẫn bị kinh sợ!

“Chợ đêm?” Giản Mạt nghi vấn nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần gật gật đầu, “Ừ, có vấn đề gì sao?”

“Vấn đề thì không có...” Khóe miệng Giản Mạt co quắp, sau đó cười rất giả tạo, “Chỉ có điều, mặc dù tôi không sợ scandal, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi muốn dính phảo scandal với Cố tổng!”

https://thuviensach.vn

Cô nói như vậy, khiến Cố Bắc Thần có chút thất vọng, suy nghĩ một chút thấy cũng đúng... Nếu như hắn và Giản Mạt công khai xuất hiện ở đây, sau đó không biết mấy bài báo sẽ viết về cô như thế nào đâu?

“Muốn ăn cái gì, anh đi xuống mua!” Cố Bắc Thần hỏi.

Giản Mạt cười tươi, tầm mắt nhìn Cố Bắc Thần từ trên xuống dưới, một bộ tây trang cao cấp đặt may thủ công, sau đó nhìn lại hoàn cảnh ầm ĩ của chợ đêm Hoa Lâm, nhìn qua nhìn lại thế nào cũng thấy vô cùng khác biệt!

“Không có người nào quy định mặc âu phục thì không thể đi dạo ở chợ đêm chứ?” Ánh mắt Cố Bắc Thần sắc bén, thoáng cái liền nhìn thấu ý cười của Giản Mạt, bất mãn hết sức.

Giản Mạt bĩu môi, thuận miệng nói: “Phở xào đi!”

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm sâu, “Em chờ anh ở trên xe...” Dứt lời, hắn đã tháo dây an toàn, sau đó xoay người xuống xe.

Giản Mạt xuyên qua kính chắn gió nhìn bóng lưng Cố Bắc Thần, khóe miệng đột nhiên cười cười...

Bốn năm yên ắng, cho dù tình yêu có bùng lên như thế nào cũng sẽ bị việc khác chậm rãi dập tắt.

Cô đã từng rất dựa dẫm vào người đàn ông này, thậm chí... Rất yêu người đàn ông này.

Nhưng bây giờ, tình yêu đã không phải toàn bộ cuộc sống của cô...

Nếu như hôm nay là thời điểm của bốn năm trước, cô ít nhiều cũng sẽ cảm động?

Trong xe dường như bị cô lập với thế giới bên ngoài, Cố Bắc Thần lại là lần đầu tiên đi vào nói nghe nói là chỗ nào nhiệt nhất vào buổi tối của Lạc

https://thuviensach.vn

Thành...

Lấy điện thoại di động ra, Cố Bắc Thần gọi điện thoại cho Lệ Cẩn Tịch, “Ở Hoa Lâm, chỗ nào bán phở xào ngon nhất?”

“Ôi, cậu hỏi cái này làm chi?” Lệ Cẩn Tịch đang ngọt ngào nép vào lòng chồng yêu ăn nho, nhận được điện thoại liền cười hì hì hỏi, “Không phải hỏi để mua cho tôi đấy chứ?”

“Cô suy nghĩ nhiều rồi đấy...” Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, “Nói nhanh lên!”

Lệ Cẩn Tịch bĩu môi, nói một số địa điểm bán phở xào ngon rồi mới bất mãn cúp điện thoại, sau đó mới nghi hoặc nói: “Cố Bắc Thần này đang bị động kinh sao? Đang tối khuya như vậy mà đi chợ đêm mua phở xào?”

Khóe miệng người đàn ông cong lên nụ cười, “Có điều bất thường!”

‘Cọ’ trên người đàn ông một lúc, Lệ Cẩn Tịch liền ngồi dậy, nhìn lão công nhà mình rồi hỏi: “Phụ nữ?”

Ý cười trên khóe môi của người đàn ông càng sâu, chỉ nhún bả vai một cái rồi nói: “Anh quen biết Cố Bắc Thần... Nhưng cho tới bây giờ chưa từng thấy cậu ta đi đến mấy nơi như chợ đêm!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Có Lẽ Tự Nhiên Đã Thành Thói Quen?

Edit: An Triệu

Cố Bắc Thần rất nhanh đã tìm được quán ăn bán món phở xào kia, từ xa liền nhìn thấy một hàng người xếp rất dài, hắn không thể không nhíu mày… Sau đó đi tới xếp hàng phía sau.

Lấy di động nhắn cho Giản Mạt một tin: Người xếp hàng còn rất nhiều, phải đợi một chút.

Giản Mạt rất nhanh gửi tin nhắn trả lời đến: Quên đi, tôi chỉ thuận miệng nói vậy thôi, không cần mua nữa.

Sắc mặt Cố Bắc Thần xám xịt: Em chờ một chút!

Giản Mạt nhìn tin nhắn của Cố Bắc Thần, bất đắc dĩ bĩu môi, sau đó cũng không thèm trả lời lại, chỉ đem dãy số này lưu lại bằng cái tên mới… Cố tổng!

Một cách xưng hô không đại biểu cho bất cứ điều gì, nhưng mà, ngẫu nhiên lại đại biểu cho tâm tình…

“Ơ, kia không phải là Cố Bắc Thần sao?” Đột nhiên, trong đám người lại có âm thanh truyền đến.

“Chắc chứ? Cố Bắc Thần có khả năng sẽ đến nơi này sao?”

“Chắc thế…”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần không để ý đến, chỉ lãnh đạm xếp hàng…

Thế nhưng, thanh âm như vậy cũng dần dần nhiều lên, khiến cho người phía trước chú ý tới.

Có một người đàn ông nhìn đã ngoài bốn mươi ở trước mặt đang gần tới lượt, quay đầu lại nhìn, thấy đúng là Cố Bắc Thần, sau đó chạy tới, "Cố tổng, không thể tưởng tượng được có thể thấy ngài ở chỗ này."

Cố Bắc Thần hơi hơi nhíu mày, đôi mắt sắc bén lãnh đạm nhìn người đàn ông trung niên, không có cảm giác quen thuộc nào.

Người đàn ông trung niên tự nhiên sẽ không có hy vọng xa vời Cố Bắc Thần sẽ nhớ được hắn, chỉ nói thẳng: "Tôi tới đây là để mua phở xào cho bà nhà, thời gian cũng không gấp… Tôi cùng Cố tổng đổi vị trí đi."

"Không cần, tôi chờ là được." Thanh âm của Cố Bắc Thần nhu hòa hơn một chút.

Người đàn ông trung niên cười cười, "Tôi chờ lúc nữa sẽ đi đón bà nhà tan tầm, còn dư chút thời gian, vừa lúc thay đổi vị trí thì cũng sẽ kịp mang đồ ăn còn nóng tới cho bà ấy…"

Nghe hắn nói như vậy, Cố Bắc Thần nhìn lại thời gian, sợ Giản Mạt chờ lâu, cuối cùng liền gật đầu, "Cám ơn!"

Người đàn ông trung niên hơi ngạc nhiên… Cười rồi mới lắc đầu, cùng Cố Bắc Thần thay đổi vị trí. Chỉ là, hắn không nghĩ tới, Cố Bắc Thần trong truyền thuyết lạnh lùng tàn khốc, cũng có lúc cũng như những người khác.

Mà hắn càng không nghĩ đến chính là, hắn vì vợ xếp hàng mua phở xào cùng đến đón vợ tan tầm là chuyện nhỏ như vậy… Lại để lại ấn tượng tốt trong lòng Cố Bắc Thần, thế cho nên ở một lần trong sự kiện, hắn thật cảm ơn phúc của vợ mình!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần đem phở xào trở về đã là chuyện của hơn nửa tiếng sau, đối với việc làm xáo động ở chợ đêm, hắn một chút không để ý đến…

Giản Mạt vừa ngửi thấy hương vị liền biết là món hot nhất ở chợ đêm, vốn dĩ cũng không quá muốn ăn, tức khắc bởi vì hương vị lại gợi lên sự thèm thuồng…

Ăn một miếng, Giản Mạt lộ ra vẻ mặt thỏa mãn, "Làm sao anh biết đến quán ăn này?" Cô tự hỏi sau đó tự mình trả lời, "Thường xuyên mua cho phụ nữa ăn hả?"

"Lần đầu tiên mua!" Tức khắc khuôn mặt tuấn tú của Cố Bắc Thần trở nên tối tăm nói.

Trước kia lúc Lệ Cẩn Tịch muốn ăn, nếu Tiêu Cảnh không ở đó, hắn khẳng định sẽ không đi mua.

Giản Mạt nhìn bộ dáng ủ dột của Cố Bắc Thần, cười nói: "Tôi nói anh là đừng đi nữa, anh cứ một hai phải đi… Chợ đêm là nơi dành cho những người dân bình thường, không thích hợp với người cao quý như anh!"

Trong lòng Cố Bắc Thần thực sự rất bế tắc, vừa nghe liền biết Giản Mạt sẽ hiểu sai ý…

Muốn giải thích, Cố Bắc Thần lại cảm thấy quá mức giả dối, đơn giản từ bỏ.

Lý giải sai rồi là lý giải sai rồi đi, có ai nói cô là quá mức ngu ngốc chưa?

Tuy nhiên, chỉ cần ngu ngốc một chút ở trước mặt hắn cũng không sao… Cố Bắc Thần nghĩ như vậy, mà Giản Mạt đang chìm trong thức ăn ngon hoàn toàn không hay biết.

https://thuviensach.vn

“Haizz, vẫn là đồ ăn quê nhà là ngon nhất.” Giản Mạt cảm thán một tiếng, có chút tham lam tiếp tục nói.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy nhìn cô, thấy vẻ mặt cô thỏa mãn, môi mỏng không khỏi cũng dần dần cười thỏa mãn…“Mạt…”

“Hả?” Giản Mạt đáp lại theo bản năng.

Cố Bắc Thần cười, “Không có việc gì…”

Giản Mạt liếc mắt ngó hắn một cái, có chút bất mãn nhưng vẫn tiếp tục ăn, “Trở về sẽ mang bánh bao nhỏ tới đây…” Nói xong, cô đột nhiên phủi miệng.

Bánh bao nhỏ nhất định sẽ rất ghét… Nói mấy thứ này không sạch sẽ!

Một bộ dáng cao ngạo kia, có phải đều là di truyền từ Cố Bắc Thần hay không?

Đang nghĩ ngợi tới đây, di động Giản Mạt vang lên… Cô vội vàng đem đầu chiếc đũa kia ngậm vào trong miệng.

Đúng lúc, Cố Bắc Thần đưa tay qua, Giản Mạt theo bản năng đem hộp đồ ăn đang ăn dở đặt vào trong tay hắn, hết thảy đều rất tự nhiên đến không ngờ được.

Cầm di động ra xem, hiện thị là “Bánh bao nhỏ”, cô nhận máy, “Xảy ra chuyện gì, hả?”

“Mẹ nói 10 giờ qua đây với con, mommy thân ái, còn mười phút nữa là 10 giờ, xét theo con mắt của con, có phải mẹ muốn nuốt lời…” Thanh âm Giản Kiệt bình tĩnh có trật tự từ đầu bên kia truyền tới

Giản Mạt hạ mi mắt, buông di động nhìn thời gian, quả nhiên… Còn mười phút là 10 giờ.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ mẹ lập tức qua đó!” Giản Mạt nói xong, liền treo điện thoại, “Phiền anh đưa tôi trở về lấy xe.”

“Trở về thì đưa Tiêu Cảnh mang xe về, anh trực tiếp đưa em về…” Cố Bắc Thần trong lòng tính toán nói.

Giản Mạt lắc đầu, “Em muốn đi qua chỗ Tiểu Nguyệt… Ngay ở nhà hàng gần đây.”

Cố Bắc Thần vừa nghe xong, cũng chỉ đành từ bỏ, đem phở xào đưa cho Giản Mạt rồi khởi động xe, hướng nhà hàng chạy tới.

Giản Mạt thật ra cũng không có lãng phí, Cố Bắc Thần lái xe, cô ăn nốt chỗ phở xào… Có lẽ là lúc trước hai người quá mức thân mật, hiện tại tuy rằng từ người quen thuộc nhất thành người xa lạ, nhưng cử chỉ của cô cũng không có quá câu nệ.

Thời điểm tới nhà hàng, món phở xào đều được Giản Mạt ăn hết, “Cám ơn khoản đãi hôm nay của Cố tổng…” Nói xong, cô liền vội vã xuống xe.

Chỉ là, thời điểm cửa xe còn chưa đóng lại, cô đột nhiên nhớ tới cái gì đó, cúi người nói: “Chuyện này, sau này morningcall cũng không cần nữa đâu… Tạm biệt!”

Giản Mạt nói xong đứng dậy, đóng cửa xe rồi đi tới xe của mình, động tác tiêu sái không có một chút đình trệ.

Cố Bắc Thần cứ như vậy xuyên thấu qua cửa kính xe nhìn bóng dáng tiêu sái của Giản Mạt, sau đó nhìn xe khởi động hòa vào dòng xe cộ, không khỏi lẩm bẩm nói: “Tô Quân Ly ở bên cạnh em hơn bốn năm, mà em lại sinh con cho người khác… Giản Mạt, nếu hắn không phải người cuối cùng của em, anh sẽ không buông tay đối với em!”

https://thuviensach.vn

Thanh âm mềm nhẹ lại trầm thấp quanh quẩn bên trong không gian nhỏ hẹp của xe, Cố Bắc Thần không phải là người không biết chính mình muốn cái gì, cũng không phải là người biết ôm cây đợi thỏ!

Lúc tranh đoạt Đế Hoàng, hắn đã biến thành một người vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn.

Nhưng duy nhất… Ở trên người Giản Mạt, hắn cuối cùng lại nhượng bộ!

Đơn giản là hắn yêu nữ nhân này, sợ sẽ tổn thương cô…

Chiếc xe hơi màu đen chạy trên mặt đường vẫn còn ẩm ướt, đèn đường chiếu lên thân xe tạo thành một khung cảnh đẹp đẽ…

Ngón tay thon dài của Cố Bắc Thần nhẹ nắm tay lái, môi mỏng cong lên ý cười nhàn nhạt.

Ánh đèn neon chiếu sáng bầu trời đêm khiến cho con người có cảm giác như say, sáng sớm lại có mưa phùn trong mông lung tiến đến……

Thời điểm ở phía Đông mới vừa tờ mờ sáng,《Tờ báo buổi sáng ở Lạc Thành》đang được tòa soạn phân phát.

“ Cố Bắc Thần xuất hiện ở đầu trang…” Người lĩnh báo kinh ngạc cảm thán, rồi mới vội vàng nói, “Cho tôi thêm mấy xấp!”

Người tới lĩnh báo vừa nghe có Cố Bắc Thần, tức khắc, sôi nổi cùng gào thét muốn lấy thêm mấy xấp… Ai cũng đều biết, chỉ cần dính đến Cố Bắc Thần, doanh số lần này nhất định sẽ rất tốt.

“Thần thiếu bốn năm qua không có scandal, hư hư thực thực trấn thủ ở Đông Cung?” Có người đọc trang đầu của bài báo, “Phu nhân thần bí của Thần thiếu sẽ xuất hiện?” Người nọ kinh ngạc trừng lớn mắt, “Trời ơi,

https://thuviensach.vn

người phụ nữ này là vợ của Thần thiếu sao? Tin tức này cũng quá kích thích rồi!”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Đã Ly Hôn Nhưng Vẫn Bị Dính Vào Scandal!

Sáng sớm thứ hai, bởi vì trang đầu có《 thần báo Lạc Thành 》, tuy sáng sớm đầu hạ có mưa phùn, nhưng Lạc Thành lại bị nhấn chìm trong chảo lửa thêm một lần nữa...

Cố Bắc Thần yên lặng mấy năm không có scandal đột nhiên xuất hiện ở đầu trang, không phải bởi vì tập đoàn Đế Hoàng, mà là tin đồn... Chỉ với điểm này cũng đủ để cho mọi người trở nên điên cuồng!

Đó là ngày đầu tiên đi làm sau khi Giản Mạt về nước, mấy ngày nay bởi vì "tri kỷ" Cố Bắc Thần luôn đánh thức cô dậy cho nên đồng hồ sinh học của cô cũng đã thích ứng với bên đây.

Sáng sớm làm bữa sáng, sau khi cô và bảo bối ăn cơm cùng nhau xong, sẽ đưa thằng bé đi vườn trẻ, sau đó tự mình đến công ty.

"Chị Mạt!"

Giản Mạt vừa đẩy cửa kính phòng làm việc ra, liền thấy một bộ dáng ngọt ngào, khuôn mặt của cô gái đó giống như một đứa bé, mỉm cười chào hỏi cô, "Em chính là thực tập trợ lý thiết kế mà Hướng Vãn đã nói, tên là Hiểu Nhiễm phải không?"

Mục Hiểu Nhiễm gật đầu, "Vâng, sau này mong chị Mạt dạy bảo nhiều hơn!"

Giản Mạt mỉm cười, vẻ mặt hiền lành, "Sau này có vấn đề có thể tìm chị hoặc là người của phòng thiết kế, chỉ cần em nguyện ý học, sẽ có người

https://thuviensach.vn

nguyện ý dạy..."

"Vâng, em nhất định sẽ nỗ lực học tập." Mục Hiểu Nhiễm mỉm cười gật đầu, "Vậy chị Mạt, em đi ra ngoài trước... Chị có chuyện gì thì gọi em."

"Được..." Giản Mạt đáp.

Mục Hiểu Nhiễm vừa đi ra, đúng lúc đó, Hướng Vãn và Đinh Đương đi vào...

Vẻ mặt của hai người bọn họ lộ ra quỷ dị, khóe miệng cong lên nụ cười càng giống như bộ dạng nhiều chuyện, hơn nữa còn có phần ái muội.

"Cuộc họp ở Đế Hoàng mười giờ rưỡi bắt đầu, chúng ta chín giờ rưỡi xuất phát!" Giản Mạt cho rằng hai người tiến vào là hỏi cái này, vừa nói, vừa đem đĩa U tư liệu phim âm bản nhét vào máy vi tính.

"Ồ..." Hướng Vãn đáp, sau đó tiến lên, đem tờ báo đặt trước mặt Giản Mạt, "Chị Mạt, chị có thể giải thích cho tụi em chuyện này là sao hay không?"

"Cái gì?" Giản Mạt hỏi, đồng thời cụp mắt nhìn bài báo, tiêu đề khuyến khích làm cho người ta giật mình.

Giản Mạt khẽ nhíu mày, lập tức nhìn về phía báo cáo và một hình ảnh đã được phóng to...

Chỉ thấy bên trong là hình ảnh Cố Bắc Thần mở cửa xe, nhẹ nhàng đỡ phía sau lưng cô, chờ cô lên xe, vừa nhìn liền biết là hình ảnh bị chụp lén tối hôm qua.

Bài báo cũng chính là nói, hơn bốn năm qua Cố Bắc Thần không hề dính scandal với phụ nữ, hư hư thực thực cải tà quy chính, bị vợ yêu thu phục...

https://thuviensach.vn

Mà người phụ nữ này, chính là người vợ trong truyền thuyết của Thần thiếu!

Giản Mạt đột nhiên muốn cười... Trước đây khi hai người chưa ly hôn, cũng không phải là không bị chụp lén, thế nhưng tại sao không có người nào cảm thấy cô là vợ của Cố Bắc Thần?

Hiện tại cô và hắn đã ly hôn, trái lại bị nói là vợ của Cố Bắc Thần... Bản lĩnh của truyền thông chính là ăn không nói có, quả thực quá cường hãn.

"Chị Mạt, nói đi, có phải chị hay không?" Hướng Văn mang vẻ mặt nhiều chuyện, hỏi.

Giản Mạt bình tĩnh nói, "Không phải!"

"Không thể nào?" Đinh Đương vội vàng nói, "Theo nghiên cứu của tụi em, nhất định là chị..." Nói xong, cô nhướn mày, "Mạt Mạt, chị cứ nói đi, chị rốt cuộc có phải là vợ của Thần thiếu hay không?"

"Không phải!" Giản Mạt trả lời.

Hiện tại cô xác thực là không phải...

Hướng Văn bĩu môi, "Chị Mạt, chị không thành thật..."

Giản Mạt có chút dở khóc dở cười, "Em xem đi, trước đây chị nói chị là vợ của Cố Bắc Thần, mấy đứa không tin. Bây giờ nói không phải... Mấy đứa cũng không tin." Cô làm bộ bừng tỉnh, "Tụi em cứ nói đi, nếu vẫn có suy nghĩ đó, vậy chị theo tâm nguyện của các em vậy!"

Hướng Văn và Đinh Đương nhìn trên mặt Giản Mạt không có một chút bất ổn nào, cuối cùng, hai người mang theo nghi hoặc liếc mắt nhìn nhau, liền nghe Hướng Văn lầm bầm nói: "Dù cho chị không phải vợ của Thần thiếu, giữa hai người khẳng định cũng có gian tình..."

https://thuviensach.vn

Ngày Giản Mạt rời đi, Cố Bắc Thần đã từng chạy tới công ty tìm chị Mạt... Bộ dáng kia, vừa nhìn cũng đã biết không phải là chuyện công việc!

Hai người mang theo hai tâm tư hiếu kỳ nhỏ, nhóm Giản Mạt có ba người, đại diện cho Tường Vũ đến Đế Hoàng để tham gia hội nghị.

Lần này là toàn bộ kiến trúc thiết kế chung cư, đồng thời đều là chung cư trọng điểm, mấy nhà có công ty kiến trúc thiết kế tư chất đều dùng hết sức lực.

Bên ngoài Đế Hoàng, truyền thông nằm vùng đã tụ tập đông đủ, đây là bản thiết kế chung cư đầu tiên mà Tường Vũ đưa ra thị trường, bên ngoài cũng rất tò mò...

Huống chi, trước giờ Du Tử Quân rất biết cách sử dụng chiêu trò marketing, khiến cho nội dung lần này lại càng trở nên bí ẩn trong mắt mọi người, truyền thông và nhân viên liên quan bên ngoài đều rất tò mò, cuộc họp lần này ai sẽ trở thành chủ thiết kế.

Giản Mạt ngừng xe, Hướng Vãn và Đinh Đương cùng xuống xe.

Hôm nay Giản Mạt mặc một chiếc váy khoét ngực màu trắng, áo khoác màu đen mở rộng ra, trên cổ tay đeo một chiếc vòng nhỏ, cả người nhìn qua có cảm giác đặc biệt nhẹ nhàng, khoan khoái, giỏi giang.

"Ôi, đây không phải là nhà thiết kế Giản Mạt đã từng tham gia thiết kế 18 tầng câu lạc bộ của Đế Hoàng sao?" Có một tay nhà báo biết cô đã kinh ngạc ồ lên một tiếng.

"Cô ấy trở về từ lúc nào vậy?" Có người phía sau kinh ngạc hỏi.

"Không biết... Mấy ngày hôm trước còn nhìn thấy thiết kế của cô ấy đã đoạt giải ở UIA mà!"

https://thuviensach.vn

Nhà báo nhao nhao nhỏ giọng nghị luận, đồng thời giơ lên máy ảnh bắt đầu quay chụp.

Giản Mạt đối với lần này, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh ung dung, chỉ hơi ngửa đầu liếc nhìn logo của tập đoàn Đế Hoàng trên tầng 79, khóe miệng dần dần cong lên nụ cười tự tin.

Cụp mắt, Giản Mạt dẫn đầu cất bước tiến vào đại sảnh của Đế Hoàng, xa cách bốn năm rưỡi... Ở đây, vẫn như cũ, chính là nơi mà cô muốn chinh phục.

Khi Giản Mạt chờ người đến, trong phòng hội nghị đã có vài nhà thiết kế đến...

Không giống với hội sở thiết kế lần trước, lần này bởi vì là kiến trúc chỉnh thể thiết kế, liên lụy đến vấn đề tư chất, ở Lạc Thành, người có thể tham dự cũng cũng chỉ có bảy tám nhà. Cộng thêm những nhà thiết kế của mấy công ty nơi khác, tổng cộng mười một nhà.

Hội nghị là do Thượng Tuấn Hào và bộ phận quản lý bất động sản của Đế Hoàng chủ trì, khi Thượng Tuấn Hào nhìn thấy Giản Mạt, có chút kinh ngạc, cũng có chút vui mừng.

Bởi vì nó là cuộc họp trước khi khởi động, phải nói cũng có một số thời gian quay vòng quan trọng và cụ thể... Có thể là như vậy, cho nên đến trưa thì cuộc họp mới kết thúc.

"Cảm ơn mọi người hôm nay có thể đến đây, tiếp theo hy vọng có thể nhìn thấy thiết kế của mọi người..." Khóe miệng quản lý đầy ý cười, nói, "Đế Hoàng chân thành hy vọng có thể cùng các vị hợp tác!"

Hội nghị kết thúc, Giản Mạt chờ mọi người đứng dậy rồi mới theo bọ họ đi ra phòng họp...

https://thuviensach.vn

Ngay khi cô vừa mới chuẩn bị chuyển chuông điện thoại từ tắt âm sang thành âm thanh, thì điện thoại liền vang lên... Giản Mạt im lặng nhìn màn hình di động đang nhấp nháy, bên trên xuất hiện tên "Cố tổng", có chút đau đầu.

Sáng sớm hôm nay không có hình thức phục vụ đánh thức, cho nên bây giờ chuyển thành nhắc nhở bữa trưa sao?

Giản Mạt vừa nghĩ đồng thời nhận điện thoại, bởi vì vấn đề hoàn cảnh, cô cũng không có chào hỏi, chỉ lên tiếng, "Alo?"

"Cùng nhau ăn cơm trưa?" Tiếng nói trầm thấp của Cố Bắc Thần truyền đến.

Giản Mạt chớp chớp mắt, "Không có thời gian!"

Cố Bắc Thần giống như không nghe được, "Là em đi lên rồi đi cùng anh, hay là anh đi xuống đi cùng em đây?"

Có gì khác biệt sao?

Không đúng, khác biệt... Bị phát hiện và không bị phát hiện rất khác nhau!

Mặc dù cô không sợ những vụ xì căng đan tình dục, nhưng tờ báo sáng nay đã bắt đầu hoạt động và cô không có ý định cạnh tranh với thiết kế kiến trúc bất động sản dưới cái tên "vợ của Cố Bắc Thần".

"Tôi đã nói không có thời gian!" Giản Mạt cắn răng, mỗi một chữ được phát ra từ kẽ răng.

"Ồ, vậy anh đi xuống tìm em..." Cố Bắc Thần đáp.

"..." Giản Mạt hoàn toàn cạn lời.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc đó, cô còn nghe trong điện thoại truyền đến giọng nói của Tiêu Cảnh: "Thần thiếu, Giản tiểu thư ở phòng họp tầng 29, thang máy đã ấn cho anh rồi!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Cố Tổng, Anh Rất Nhàn Rỗi Sao?

Edit: Cố Tư Yên

Phụt...

Giản Mạt lập tức bị chính nước miếng của mình làm bị sặc, thậm chí, trên trán còn lướt qua ba vạch hắc tuyến!

“Anh cố ý?” Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi hỏi.

Cố Bắc Thần không động, chỉ dựa ở thang máy trước mặt, có chút biếng nhác, “Cùng nhau ăn cơm trưa, hử?”

Thanh âm trầm thấp dễ nghe lộ ra sự mị hoặc, Giản Mạt muốn cự tuyệt, thế nhưng, rành mạch từ chối... Cố Bắc Thần nhất định sẽ “quang minh chính đại” phi xuống đi ăn cơm trưa với cô!

“Anh đợi em ở bãi đỗ xe bên dưới...” Cố Bắc Thần nhẹ nhàng mở miệng nói, hoàn toàn chính là quyết định.

“Anh khốn khiếp!” Giản Mạt căm giận nói một câu, sau đó cụp điện thoại di động.

“Chị Mạt?” Hướng Vãn thấy vẻ mặt của Giản Mạt buồn bã, cũng không biết là ai gọi điện thoại tới, vẻ mặt hoài nghi nhìn cô.

Giản Mạt âm thầm hít sâu một hơi, sau đó lấy chìa khóa xe ra đưa cho Đinh Đương, “Chị không thể đi về cùng các em, có chút chuyện cần phải

https://thuviensach.vn

xử lý...” Vẻ mặt cô bình tĩnh, “Sau khi xong việc, chị sẽ trực tiếp gọi xe taxi trở lại công ty.”

“Em và Hướng Vãn tự gọi xe trở về cũng được, nếu không chị sẽ rất bất tiện...” Đinh Đương nói.

Giản Mạt lắc đầu, “Các em lái đi đi...”

Lúc này còn không biết Cố Bắc Thần muốn làm thiêu thân gì nữa đâu, cô cũng không muốn vì một chiếc xe mà phải trở về Đế Hoàng một chuyến nữa.

Đinh Đương cũng không kiên trì, mặc dù cô và Hướng Vãn rất nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi nhiều mà rời đi trước...

Giản Mạt vào một thang máy có thể xuống thẳng tầng hầm của bãi đỗ xe, sau khi ra khỏi thang máy, liền nhìn thấy Cố Bắc Thần đang đứng ở nơi đó chờ.

“Cố tổng, anh rất nhàn rỗi sao?” Giản Mạt nhíu mày.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên một độ cung nhàn nhạt, “Giờ là thời gian ăn cơm, rất rảnh.”

Giản Mạt tức giận trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, nghiến răng nghiến lợi nói: “Tôi không muốn bị người ta chụp ảnh rồi quy chụp cho chức danh sử dụng quy tắc ngầm đâu... Cảm phiền Cố tổng sau này khi có những cuộc họp như vậy, đừng có trực tiếp xuất hiện cùng với tôi!”

“Em nghĩ như vậy sao?” Cố Bắc Thần hỏi.

Giản Mạt cười, cười đến mức rất giả, nói: “Dù sao đều đã nói rồi, nếu tôi không tự tìm phúc lợi cho mình chẳng phải là nên xin lỗi chính tôi sao?”

https://thuviensach.vn

“Nếu như em và anh cùng dính phải scandal, anh liền đem hạng mục này ký cho Tường Vũ!” Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên thâm thúy, thậm chí có một chút xấu xa, nói.

Khóe miệng Giản Mạt co quắp, hoàn toàn không có đem lời nói của Cố Bắc Thần tin là thật, “Cố tổng, anh điên rồi sao?”

Cố Bắc Thần thấy bộ dạng không còn gì để nói của Giản Mạt, cười tươi... Sau đó ra hiệu cho cô lên xe.

“Chào Giản tiểu thư!” Tiêu Cảnh thấy hai người đi tới, vội vàng mở cửa xe chỗ ngồi phía sau, còn vui cười chào hỏi với Giản Mạt.

Không có cách nào a, Thần thiếu phải lấy lòng cô, hắn tất nhiên phải làm cánh tay phải đắc lực rồi... Nếu như không làm tốt, tiền thưởng cuối năm của hắn lại không giữ được mất.

“Đã lâu không gặp!” Giản Mạt thu lại vẻ tức giận ở trên người Cố Bắc Thần, nhu hòa chào hỏi với Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh lập tức cảm nhận được sự sắc bén đến từ trên người Cố Bắc Thần, ánh mắt sắc đến mức có thể đem hắn chọc thủng thành một cái lỗ, lập tức, âm thầm nhếch miệng, hắn âm thầm kêu rên... Giản tiểu thư lương thiện đối với hắn, như vậy cũng không thể trách hắn?

“Ha hả... Tốt, đã lâu không gặp...” Tiêu Cảnh không tự chủ được nuốt xuống một ngụm nước bọt, “Giản tiểu thư so với... So với trước đây càng thêm... Càng thêm chói lọi...”

Khen Giản Mạt, Thần thiếu hắn là sẽ vui lên, đúng không?

“Lên xe!” Cố Bắc Thần nặng nề nói một câu.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đối với Cố Bắc Thần lập tức lại biến sắc mặt, liếc xéo hắn một cái, sau đó lên xe.

Cố Bắc Thần ‘xoẹt’ một cái, ánh mắt sắc bén bắn về phía Tiêu Cảnh...

Trong lòng Tiêu Cảnh là một trận đau khổ, thế nhưng, lại cảm thấy thoải mái... Nhìn thấy bộ dạng kinh ngạc của Thần thiếu, cho dù hắn bị ánh mắt đó nhìn thêm một lần cũng đáng.

Nghĩ như vậy, hắn cong khóe miệng cười cười, trong lúc tâm tình của Cố Bắc Thần đang buồn bã, hắn cũng lên xe.

Trong lúc Tiêu Cảnh khởi động xe, Cố Bắc Thần đồng thời nhìn về phía Giản Mạt, “Bà nội nghe nói em đã trở về... Hỏi em có thể quá đó ăn một bữa cơm hay không?”

Giản Mạt không lập tức cự tuyệt... Lúc trước kết hôn với Cố Bắc Thần, bà nội Cố chính là người duy nhất thực sự xem cô như cháu dâu. Đối với bà nội Cố, trong lòng cô vẫn rất cảm kích.

“Hai tuần sau đi!” Giản Mạt nói, cô mới vừa trở về được hai tuần, nhất định sẽ rất bận, hơn nữa bảo bối cũng cần phải làm quen với nơi này.

Trong đáy mắt Cố Bắc Thần lập tức lướt qua một tia sáng, khóe môi cong lên nụ cười, nghĩ ngợi vừa lúc không cùng với thời gian hắn đi kiểm tra bên nước ngoài, sau đó đáp, “Được!”

Đúng lúc đó, Tiêu Cảnh từ kính chiếu liếc nhìn phía sau, trong lòng âm thầm xem thường Cố Bắc Thần...

Cố nãi nãi lúc nào biết Giản Mạt trở về, tại sao hắn không biết?

Trong xe ba người có ba tâm tư khác nhau, mỗi một người không thể đoán được tâm tư của đối phương...

https://thuviensach.vn

Bữa trưa được ăn trong một nhà hàng nhỏ mà Giản Mạt không biết, mang tên "The One More".

Địa điểm không phải khu náo nhiệt, lầu một là phòng khách, lầu hai là phòng riêng, bên ngoài có một chiếc cầu thang riêng... Cho nên, trái lại cũng không có ai chú ý tới hai người bọn họ.

“Thần thiếu, thức ăn chuẩn bị sắp xong rồi...” Chủ quán là một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi, đang mang tạp dề, vừa nhìn cũng rất giản dị, “Ngài chờ một chút.”

“Được!” Cố Bắc Thần mỉm cười gật đầu.

Giản Mạt đợi đến khi chủ quán rời khỏi phòng, có chút hiếu kỳ nói: “Ở đây không giống mấy nơi mà Cố tổng anh hay đến lắm...”

“Cấp dưới của Hướng Nam là một trung đội trưởng đã đảm nhiệm vụ công huân, nhờ anh chiếu cố.” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, “Tuy nhiên, cô ta cũng rất có chí khí, cho dù đang mang thai, cũng chưa từng có ý nghĩ muốn anh tiếp tế. Chỉ vay tiền anh mở quán ăn này, sau đó dùng số tiền mỗi tháng để trả nợ!”

Giản Mạt biết “công huân” có ý nghĩa là sự hy sinh, lập tức, trong lòng đối với bà chủ ở đây có chút đồng tình...

“Không phải em nhớ hương vị của quê hương sao?” Cố Bắc Thần nhướn mày nhìn về phía Giản Mạt, “Hôm qua anh gọi điện thoại cho cô ấy, nói cô ấy chuẩn bị một ít thức ăn đặc sản của Lạc Thành, nếu như cảm thấy hợp khẩu vị, lần sau anh sẽ mang em đến đây ăn thường xuyên hơn.”

Giản Mạt vừa nghe còn có lần sau, cũng tỉnh bơ... Không nhận lời cũng không phản bác, làm bộ không nghe hiểu.

https://thuviensach.vn

Cô cảm thấy, mình ở trước mặt Cố Bắc Thần không phải một đoạn sổ, cho nên... Vẫn có thể tự mình hiểu lấy một chút.

Thức ăn được mang lên rất nhanh, xác thực đều là thức ăn đặc sản của Lạc Thành... Chủ yếu chính là, hương vị rất có cảm giác gia đình, làm cho người ta ăn một lần liền tham lam muốn thử thêm nhiều lần nữa.

“Làm phụ nữ thật không dễ dàng...” Giản Mạt bộc lộ cảm xúc, “Cô ấy chẳng lẽ chưa từng nghĩ đến sẽ tìm một người đàn ông đến chăm sóc cô ấy sao?”

Ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, “Vậy còn em?”

“Hả?” Giản Mạt không có kịp phản ứng.

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần nâng lên, cong lên một độ cung hoàn mỹ, ánh mắt càng lúc càng sâu, nhìn chằm chằm Giản Mạt hỏi: “Em cũng một mình nuôi con, có nghĩ tới việc sẽ tìm một người đàn ông đến chăm sóc em không?”

Giản Mạt bị ánh mắt của Cố Bắc Thần nhìn chằm chằm, có chút không được tự nhiên, “Có nghĩ tới...”

Trong mắt Cố Bắc Thần dần dần lan ra tia bức thiết, môi mỏng mấp máy đang muốn nói gì đó, liền nghe Giản Mạt có chút bất đắc dĩ nói: “Thế nhưng, người đến ứng tuyển rất nhiều, tạm thời còn chưa có quyết định.”

“...” Cố Bắc Thần đang hi vọng ngùn ngụt, trong nháy mắt liền bị Giản Mạt dội một chậu nước lạnh đập chết.

Cố Bắc Thần rất muốn hỏi, Tô Quân Ly vẫn luôn bên cạnh cô, vì sao cô không chọn, thậm chí còn sinh đứa nhỏ của người khác... Đã như vậy, nói rõ Tô Quân Ly không thích hợp!

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, hắn lại sợ hãi Giản Mạt khi nhắc tới “người đàn ông tồi” kia sẽ thương tâm.

“Mạt nhi...” Cố Bắc Thần mở miệng.

“Hả?” Giản Mạt cầm môi múc canh, chuẩn bị múc cho mình một bát canh.

Ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần vẫn thủy chung nhìn chằm chằm Giản Mạt, môi mỏng khẽ mở, hỏi: “Trong những người ứng tuyển đó... Có thể cộng thêm anh được không?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Khiếp Sợ!

Edit: Cố Tư Yên

Tiếng "loảng xoảng" vang lên, Giản Mạt vừa mới cầm môi múc canh lên liền khiến chiếc môi rơi vào tô canh, truyền đến một tiếng vang giòn tan, đồng thời khiến canh trong tô bắn ra ngoài.

Giản Mạt vội vàng buông bát xuống, nhanh chóng rút khăn giấy ra lau, khóe miệng co giật, "Cố tổng, anh đừng có nói mấy câu dọa người như vậy!"

Cố Bắc Thần cũng rút khăn giấy ra, xử lý vết nước do canh bắn lên, rồi nặng nề nói: "Giản Mạt, anh không nói đùa!"

"..." Động tác của Giản Mạt đình trệ, cô chớp mắt, tầm mắt trong suốt ngơ ngẩn nhìn Cố Bắc Thần, phải qua nửa ngày, mới hỏi, "Cố tổng đang nói thật sao?"

"Ừ." Cố Bắc Thần cảm thấy mình có chút hèn mọn, thế nhưng, ai bảo hắn yêu người phụ nữ này chứ?

Hèn mọn thì cứ hèn mọn đi, trước tiên phải đem người phụ nữ này kéo vào trong lòng mình mới là điều quan trọng nhất!

Giản Mạt thấy Cố Bắc Thần không giống như đang nói đùa, cô nhíu mày, sau đó nói rất chân thành: "Tôi nghĩ Cố tổng sẽ phải thất vọng..."

"Vì sao?" Cố Bắc Thần tức thì nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười, cười đến mức xinh đẹp quyến rũ, “Cố tổng chưa từng nghe qua câu... Ngựa tốt không quay đầu ăn lại cỏ cũ sao?[1]” Cô không nhìn vào khuôn mặt anh tuấn mang một vẻ lo lắng của Cố Bắc Thần, “Huống chi, bên cạnh tôi đang có rất nhiều đàn ông tốt... Tô Quân Ly là một ví dụ, anh ấy không hề chê tôi đã có con với người đàn ông khác, Cố tổng đã không còn cơ hội.”

[1] Hảo mã bất cật hồi đầu thảo/好马不吃回头草: Ngựa tốt không quay đầu ăn cỏ cũ; chỉ người đã lập chí thì quyết tâm tiến tới, không vì khó khăn mà lùi bước ; hoặc trong câu nói của Giản Mạt có ý nghĩa là đã ly hôn rồi sẽ không quay lại.

“Anh không quan tâm...” Cố Bắc Thần nặng nề nói.

“...” Giản Mạt lúc này nói không khiếp sợ chính là gạt người, cô nhìn bộ dạng của Cố Bắc Thần, không khỏi cảm thấy đặc biệt có khí chất.

Vì sao bốn năm rưỡi không gặp nhau, nghe nói tổng tài của Đế Hoàng đã trở nên bá đạo hơn mấy tầng, nhưng lúc này, cô thấy càng lúc càng không đúng?

Giản Mạt cười giả tạo, vừa nhìn đã biết không thật tâm, “Cố tổng muốn xếp hàng là chuyện của Cố tổng, thế nhưng, tôi có tâm tình chơi trò chơi với anh hay không là quyết định của tôi... Hừ, không can thiệp chuyện của nhau!”

Thấy Giản Mạt căn bản không tin tưởng mình, Cố Bắc Thần cảm thấy vô cùng ngột ngạt... Hình tượng trước đây của hắn kém đến nước này sao?

Một bữa cơm, bởi vì Giản Mạt căn bản không để ý, cộng thêm thức ăn ngon, ăn rất thư thái.

Cố Bắc Thần lại bởi vì lời nói của Giản Mạt, tâm tình rất buồn bã...

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn là ai chứ? Tổng tài của Đế Hoàng nắm trong tay mấy vạn người, chính là người quyết định cuộc sống gia đình của mấy vạn nhân viên... Chẳng lẽ khi theo đuổi một người phụ nữ chỉ vì dăm ba câu từ chối xủa cô ấy mà từ bỏ sao?

Điều này không phù hợp với tính cách của hắn!

Đối với tâm tư của Cố Bắc Thần, Giản Mạt không có tâm tình suy đoán... Với kinh nghiệm lần trước, lần này cô nhất định sẽ bảo vệ tốt chính mình.

Thế nhưng, cô thực sự rất tò mò... Một người có thể vì Thẩm Sơ mà từ bỏ kế hoạch thu mua JK, vì sao bây giờ lại không ở bên cạnh Thẩm Sơ?

Mang theo nghi hoặc, Cố Bắc Thần đưa Giản Mạt trở về công ty.

“Cảm ơn bữa cơm trưa của Cố tổng...” Giản Mạt nói vô cùng khách khí, sau đó mỉm cười chào Tiêu Cảnh, sau đó giống như kẻ trộm ngó quanh hai bên, lấy tốc độ nhanh nhất xuống xe rời đi!

Cố Bắc Thần nhìn bóng lưng của Giản Mạt, cười bất đắc dĩ, lập tức thu hồi tầm mắt nhìn về phía Tiêu Cảnh, trầm lãnh nói: “Trừ tiền thưởng cuối tháng!”

Phụt...

Khuôn mặt tươi cười của Tiêu Cảnh khi chào hỏi với Giản Mạt vẫn chưa thu lại, vừa nghe xong, lập tức dâng lên một bụng khí máu, may rằng không phun vào vẻ mặt của Cố Bắc Thần!

“Thần thiếu, tôi vô tội...” Vẻ mặt Tiêu Cảnh khổ sở nhìn Cố Bắc Thần, vì sao hắn cảm thấy, lúc nào trong lòng Thần thiếu khó chịu, cũng đều sẽ lấy chuyện tiền thưởng cuối tháng ra phạt hắn vậy?

https://thuviensach.vn

Giản tiểu thư không cho ngài cơ hội, tại sao lại trách tôi?

Tiêu Cảnh âm thầm oán hận, tức giận rời xe đi... Người đàn ông như Thần thiếu chỉ cần trừng mắt một cái thôi, cũng đủ dọa người rồi!

Rời xe đi, Tiêu Cảnh từ kính chiếu hậu liếc nhìn Cố Bắc Thần, âm thầm bĩu môi, đem xe hòa vào dòng xe cộ.

Cùng lúc đó, một chiếc Landrover chậm rãi dừng ở bãi đậu xe...Sở Tử Tiêu nhìn chiếc xe hơi chạy cách đó không xa, nhíu mày, "Đó không phải là xe của Bắc Thần sao?"

Mang theo nghi hoặc, Sở Tử Tiêu nghiêng đầu liếc nhìn công ty quốc tế Lăng Vũ, cuối cùng thu lại tầm mắt, xuống xe...

Sau khi giải quyết mấy vấn đề liên quan đến vụ án, Sở Tử Tiêu đứng trước thang máy và suy nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn ấn thang máy đi lên.

Tiếng 'đinh' vang lên, thang máy đã tới tầng lầu của Tường Vũ.

Sở Tử Tiêu nâng bước đi ra ngoài, bởi vì có quan hệ với Đường Dục và Đường Hạo Dương, hắn cũng biết toàn bộ phòng thiết kế kiến trúc đã dời đến tầng lầu mới.

"Xin chào!" Tôn Kha tiến đến, "Luật sư Sở có chuyện hay là muốn tìm nhà thiết kế?"

"Tôi đến tìm Giản Mạt!" Sở Tử Tiêu nhàn nhạt mở miệng.

Tôn Kha ngẩn người, nhanh chóng nói: "Mạt Mạt đang họp, sợ rằng cuộc họp còn lâu mới xong..."

"Tôi sẽ đợi cô ấy!" Sở Tử Tiêu nói.

https://thuviensach.vn

Tôn Kha gật đầu, đem Sở Tử Tiêu dẫn tới phòng khách, pha cho hắn một ly cà phê, sau đó mới lên tiếng: “Họp xong tôi sẽ nói cho Mạt Mạt biết.”

“Cảm ơn!” Sở Tử Tiêu trả lời.

Tôn Kha cười cười, sau đó xoay người ra khỏi phòng khách, người tài đến chỗ của mình, liền nhìn thấy Mục Hiểu Nhiễm đi tới, “Chị Kha, người kia có phải là luật sư bào chữa hình sự quốc phòng đang nổi danh gần đây không?”

Tôn Kha cười, “Ừ.”

“Hả, anh ta cũng tới chỗ này của chúng ta tìm nhà thiết kế sao?” Mục Hiểu Nhiễm hiếu kỳ nháy mắt.

Tôn Kha có chút dở khóc dở cười, “Đế Hoàng chúng ta cũng có thể hợp tác, chẳng lẽ... Luật sư thì không được sao? Lại nói, văn phòng luật hiện tại của anh ta chính là dùng bản thiết kế của Mạt Mạt đấy!”

Mục Hiểu Nhiễm vừa nghe xong, vẻ mặt lập tức trở nên sùng bái, “Thật sao?”

Tôn Kha gật đầu, “Được rồi, thu lại vẻ mặt hiếu kỳ đó đi... Nhanh chóng đi vẽ bản thiết kế của em đi!”

Có lẽ là do sự khác biệt giữa tuổi tác, bây giờ Tôn Kha không thích nói chuyện với một số thực tập sinh, mà chỉ bàn luận một chút vấn đề liên quan đến công việc, luôn luôn cảm thấy rằng các thông tin liên lạc với những người đó rất ít!

Nhằm vào thiết kế kiến trúc của Đế Hoàng, Giản Mạt đang cùng Du Tử Quân, Đường Hạo Dương mở cuộc họp, bên cạnh đó còn có sự giúp đỡ của Đinh Đương, Hướng Vãn.

https://thuviensach.vn

Đây là dự án lớn đầu tiên mà Tường Vũ đưa ra thị trường, cùng với sự trở lại của Giản Mạt, Du Tử Quân rất coi trọng.

“Từ trước đến nay, tôi không tham dự vào bất kỳ bản thiết kế nào của cô,” Du Tử Quân trầm mặc trong giây lát, sau đó ánh mắt dửng dưng rơi trên người Giản Mạt, “Giản Mạt, tôi tin tưởng cô, cô thật sự đủ khả năng để dẫn dắt mọi người...”

Giản Mạt cười, đối với lời tán thưởng của Du Tử Quân, trong lòng cô trở nên ấm áp.

Sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, cô bây giờ vẫn ở lại Tường Vũ, đã không còn “hợp đồng bán thân”, tìm được một ông chủ tốt như vậy... Thật không dễ dàng gì!

“Tôi sẽ không để ngài phải thất vọng!” Giản Mạt cười tự tin nói.

Du Tử Quân gật đầu, “Tan họp đi!” Nói xong, người khác đã đứng dậy đi ra ngoài.

Đường Hạo Dương nhìn Giản Mạt, cười trêu ghẹo: “Tiểu Giản, đừng làm cho tôi và Du tổng thất vọng đó nha!”

Giản Mạt chỉ cười cười, không trả lời... Lập tức, phòng họp trong nháy mắt tản ra, trả lại vẻ hiền hòa.

Vài người lục đục ra phòng họp, Giản Mạt vẫn chưa trở về phòng làm việc, Tôn Kha liền kêu cô: “Mạt Mạt, phòng khách có người tìm cô...”

Giản Mạt vươn tay đẩy cửa, “Hả?”

“Sở Tử Tiêu!” Tôn Kha nhướn mày nói.

Giản Mạt vừa nghe xong, lập tức nhíu mày, khẽ thở dài một tiếng... Sở Tử Tiêu và Cố Bắc Thần này đang muốn làm gì vậy?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Hôm Nay Là Ngày Hội Bày Tỏ Sao?

Edit: Airy Nguyen (AiryZeal)

Giản Mạt âm thầm thở dài, cô đem tài liệu để vào phòng họp rồi mới quay lại phòng khách.

Sở Tử Tiêu nhìn Giản Mạt làm việc chăm chú, đáy mắt càng nhìn càng say đắm... Có những tình cảm giống như nước trà vậy, qua thời gian sẽ mất đi sự sâu lắng, chỉ còn lại cảm giác mệt mỏi. Nhưng cũng có những tình yêu như là rượu, theo thời gian lại càng trở nên lắng đọng, càng lúc càng nồng nàn.

Mà Sở Tử Tiêu dành cho Giản Mạt... là tình cảm như vậy, nồng nàn như rượu!

"Luật sư Sở nếu như hôm nay đến đây vì công việc, không có gì khác..." Giản Mạt vừa nói vừa ngồi xuống, "Gần đây sợ là em không có thời gian."

"Không phải vì công việc..." Khoé miệng Sở Tử Tiêu nở nụ cười chua chát, "Anh biết em trở về đây là vì dự án mới của Đế Hoàng."

Giản Mạt nở một nụ cười lễ phép mà xa cách, "Vậy ý của luật sư Sở là..."

"Tối nay em có thời gian rảnh không?" Sở Tử Tiêu hỏi, "Cùng nhau ăn bữa cơm đi?"

https://thuviensach.vn

"Đến giờ tan tầm phải đi đón con trai rồi." Giản Mạt tuỳ ý nói, "Dù sao cũng vừa về nước, thằng bé vẫn chưa quen, nếu như em không có mặt ở nhà thì cũng không thích hợp..."

Đáy mắt Sở Tử Tiêu lướt qua một tia tự giễu, hai ngày nay anh liên tục thăm dò Lý Tiểu Nguyệt về lai lịch đứa bé này, thế nhưng cô chỉ nói đây là việc riêng của Mạt Mạt, không tiện nói.

"Đứa bé này là..." Sở Tử Tiêu nhẫn nhịn, cuối cùng vẫn mở miệng hỏi, "... là của ai?"

"Luật sư Sở, nếu như anh muốn nói về việc tư, thật xin lỗi, nhưng tôi hơi bận một chút..." Giản Mạt than nhẹ một tiếng, "Nếu như không có việc gì khác, chỉ là việc tư thì có thể hẹn lúc khác không?"

Nói chuyện công việc với Giản Mạt, trong lòng Sở Tử Tiêu cảm thấy rất ngột ngạt... Rõ ràng chỉ là kiếm cớ, thế những mỗi lần gặp mặt Giản Mạt thì anh đều không biết phải mở miệng như thế nào?

"Vậy lúc khác... em sẽ cho anh cơ hội sao?" Ánh mắt Sở Tử Tiêu thâm thuý nhìn Giản Mạt.

Giản Mạt vẫn nở nụ cười xa cách, "Nếu thỉnh thoảng có họp mặt bạn học cũ, em dĩ nhiên không từ chối..."

Nghe cô nói như vậy, khoé miệng Sở Tử Tiêu càng cười cay đắng, "Mạt Mạt, anh không thể quên được em..." Trong giọng nói của anh mang theo sự tự giễu, "Nếu như có thể, anh muốn chăm sóc cho em và cả con của em, được không?"

"..." Giản Mạt cảm thấy không biết nói gì.

Hôm nay là ngày hội bày tỏ sao?

https://thuviensach.vn

Sao cả Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu đều muốn chăm sóc cho cô và con trai của cô? Hai người họ muốn làm cha dượng đến vậy sao?

"Em tin là em có đủ khả năng chăm sóc cho bản thân và con của em..." Giản Mạt bình tĩnh đáp, "Luật sư Sở, nếu như không có chuyện gì khác thì để em tiễn anh!"

Ý đuổi khách đã rõ ràng như vậy nên Sở Tử Tiêu không cách nào nói được gì nữa, hơn nữa đây cũng không phải là chuyện có thể muốn là được ngay.

Giản Mạt đưa Sở Tử Tiêu đến thang máy, nhấn nút chờ...

Lúc thang máy dừng lại, ánh mắt Sở Tử Tiêu thâm thuý nhìn Giản Mạt nói, "Mạt Mạt, nếu như em cho Bắc Thần cơ hội, thì cũng đừng bỏ quên anh... Chúng ta dù sao cũng từng có thời gian bên nhau!"

Giản Mạt nở nụ cười cho có lệ, nhưng không trả lời... Bởi vì nếu cô đối với ai cũng cho cơ hội, không phải tự làm cho cuộc sống của cô trở nên rối loạn sao?

Chỉ là Giản Mạt lại không ngờ cô chỉ vừa trở về có mấy ngày, mà cả Cố Bắc Thần và Sở Tử Tiêu đều muốn nhảy vào cuộc sống của cô, muốn tranh giành lấy tính cảm của cô.

Từ lúc trở về đến nay, mấy ngày liên tục Giản Mạt vẫn đang nghiên cứu dự án thiết kế mới của Đế Hoàng, còn phải thường xuyên đối phó với hành động quấy rối của Cố Bắc Thần.Giờ thì không còn morning call nữa, nên cũng không cần ngày nào cũng phải từ chối lời mời ăn cơm... Thế nhưng mỗi buổi sáng, Giản Mạt nhất định sẽ nhận được một bó hoa nặc danh, mà cô biết chắc là đến từ Cố Bắc Thần.

"Chậc chậc, từ lúc Mạt Mạt trở về đến giờ, mỗi ngày đều có một bó hoa, đều là hoa chuông gió!" Mạc Tiểu Nhã khoanh tay trước ngực, dáng vẻ

https://thuviensach.vn

mang phong cách một vị nữ vương, bất đắc dĩ nhìn Giản Mạt, "Ý nghĩa của hoa chuông gió là "dịu dàng yêu em"... Mạt Mạt, rốt cuộc là ai đây? Thật là lãng mạn quá!"

Giản Mạt âm thầm than nhẹ một tiếng, gương mặt cô không hiểu hiện bất kỳ điều gì, chỉ nói: "Không để tên, làm sao tôi biết ai..."

Trong lòng cô lúc này không hiểu rõ mình đây đang là tư vị gì... Cố Bắc Thần như vậy thật sự ngoài ý muốn của cô, huống chi ý nghĩa bông hoa này lại là "Dịu dàng yêu em", không phải buồn cười lắm sao?

Mất đi rồi mới phát hiện đã yêu sao?

Loại kịch bản tình yêu cẩu huyết như vậy không thích hợp với cô, mà tính cô trời sinh cũng phải là kiểu nhân vật nữ chính của tình tiết như vậy...

Sau khi nói với Mạc Tiểu Nhã về việc của phòng thiết kế, Giản Mạt liền gửi một tin nhắn cho Cố Bắc Thần: Cố tổng, rất cảm ơn hoa của anh, chỉ là... không muốn làm cho người dọn dẹp văn phòng thêm việc, ngày mai anh có thể đừng gửi hoa nữa được không?

Lời của Giản Mạt rất tế nhị uyển chuyển, thế nhưng Cố Bắc Thần có làm theo không thì...

Cố Bắc Thần đang ở trong cuộc họp, vẫn dửng dưng trả lời tin nhắn: Nếu như em muốn tổng vệ sinh, ngày mai anh sẽ mang xe qua tới, để giúp em xử lý hết... Thế nào?

Thấy tin nhắn của mình có chút ấu trĩ, Cố Bắc Thần không tự giác mà khẽ nhếch miệng cười...

Người quản lý cấp cao đang báo cáo thấy cảnh tượng này cũng kinh hồn, không biết nên nói tiếp hay không, nhìn khoé miệng mỉm cười của Cố Bắc

https://thuviensach.vn

Thần, họ lập tức thấy lạnh cả người. Người quản lý này đang thầm mong anh chăm chú nhìn di động mà đừng chú ý đến bài báo cáo...

Nhưng lời cầu nguyện này đã không thành!

"Cổ phiếu giảm xuống một điểm, lý do gì sao?" Cố Bắc Thần thu lại nụ cười, nét mặt khôi phục vẻ lạnh lùng, đôi mắt khẽ nhếch lên, hướng ánh nhìn sắc bén về phía người quản lý, "Còn không phải là vì ông không đủ năng lực quản lý... Nếu như, ông cảm thấy vị trí này quá áp lực, tôi nghĩ... có rất nhiều người đang chờ thay thế ông!"

Vị quản lý này như tê liệt đầu lưỡi, vẻ mặt suy sụp không nói được gì. Bầu không khí bên trong phòng họp trở nên cứng ngắc.

Lúc này Giản Mạt ở trong phòng làm việc của cô lại mang vẻ mặt ức chế...

Cố Bắc Thần đây là có ý gì?

Giản Mạt giận dỗi nên cũng không trả lời tin nhắn của Cố Bắc Thần...

Sau một ngày bận rộn, Giản Mạt đem tài liệu để vào túi xách, dự định sẽ về nhà làm tiếp... Giờ cô phải vội vàng đi đón bánh bao tan học. Hai ngày trước đó cô đã đến muộn nên đã bị các cô giáo ở nhà trẻ "nghiêm khắc" phê bình rồi.

Lúc Giản Mạt chạy tới nhà trẻ, cổng trường vẫn chỉ vừa mới mở, cô âm thầm mừng rỡ vì hôm nay không đến muộn... Đứng ở cổng, Giản Mạt nhìn các cô bảo mẫu dẫn từng đứa bé ra, vẫn chưa thấy bánh bao... Đột nhiên, cô cảm thấy có một ánh mắt đang nhìn mình.

Hơi nhíu mày lại, Giản Mạt theo bản năng quay đầu nhìn... vừa lúc đụng phải ánh mắt của một phụ nữ. Cô suy nghĩ một hồi, cảm thấy người phụ nữ này rất quen mắt, nhưng nghĩ mãi không ra đã từng gặp ở đâu?

https://thuviensach.vn

Hà Dĩ Ninh đi tới, "Nghe nói cô đã trở về, quả nhiên là vậy..."

Giản Mạt lễ phép cười cười, sau đó ngạc nhiên hỏi lại: "Xin hỏi cô là..."

Hà Dĩ Ninh đoán ra được Giản Mạt không nhớ ra cô ấy, cũng đúng, dù sao tối ngày hôm đó tâm trí Giản Mạt đã đau khổ tột cùng đến mức rơi xuống vực sâu, làm sao còn tâm tình để ý đến một bác sĩ?

"Tôi là Hà Dĩ Ninh! Là bác sĩ khoa ngoại ở bệnh viện Thư Nhã..." Hà Dĩ Ninh tự giới thiệu, sau đó nghĩ nghĩ, liền nói thêm, "Lúc cô mang thai... tôi là người đầu tiên khám và phát hiện ra!"

Giản Mạt vừa nghe, lập tức kinh ngạc mở to hai mắt...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Là Sa Đọa Hay Vẫn Là Trầm Mê?

Edit: Airy Nguyen

Hà Dĩ Ninh thấy Giản Mạt kinh ngạc, không khỏi cười cười, "Thấy cô xuất hiện ở đây, xem ra... đứa bé hắn đã ra đời?" Dù là một câu hỏi, nhưng hiển nhiên cũng là một câu khẳng định.

Khoé miệng Giản Mạt co quắp lại, gượng cười gật đầu, trong đầu cô đang suy nghĩ liệu Hà Dĩ Ninh có biết bánh bao là con của ai hay không...

Nhưng nghĩ một chút, buổi tối đêm đó là Tô Quân Ly ở bệnh viện với cô, không chừng những người ở đó đều tin rằng con của cô là của anh ta?

"Cô... cũng tới đây đón con sao?" Giản Mạt hỏi.

Hà Dĩ Ninh gật đầu, "Con của tôi nhỏ hơn con của cô khoảng vài tháng... Là con gái, còn con của cô thì sao?"

"Là con trai!" Giản Mạt cười trả lời, cảm giác mình có lo sợ cũng bằng thừa... Cây kim trong bọc sớm muộn cũng lòi ra, trước sau gì Cố Bắc Thần cũng sẽ biết sự tồn tại của bánh bao.

Đúng lúc cô giáo nhà trẻ chạy ra bên ngoài, khuôn mặt sốt ruột lo lắng nhìn khắp nơi, rồi vội vã chạy về hướng Hà Dĩ Ninh, "Mẹ của Nhất Nhất đây rồi, bé Nhất Nhất không ổn rồi..."

Hà Dĩ Ninh vừa nghe thì sắc mặt lập tức hoảng sợ, vội vã đi theo cô giáo vào trong...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cũng muốn vào xem chuyện gì, nhưng lại sợ bánh bao đi ra không thấy mình, nên đành nhíu mày lo lắng nhìn theo bóng dáng Hà Dĩ Ninh đang dần khuất trong tầm mắt.

"Mammy..." Giọng nói non nớt trên một gương mặt cao ngạo truyền đến.

Giản Mạt quay lại nhìn, đã thấy Giản Kiệt đang ở trước mặt cùng với cô giáo, vẻ mặt bánh bao hôm nay không có giận dỗi vì cô đến muộn nữa.

Sau khi chào cô giáo thì Giản Mạt dắt tay Giản Kiệt đi về... Dưới ánh mặt trời hoàng hôn, hai mẹ con nắm tay nhau vừa đi vừa cười nói, cô cảm thấy cuộc sống như thế này thật yên bình hạnh.

Đáng tiếc đây toàn là cô tưởng tượng...

Nếu như không phải nhà trẻ yêu cầu phải có người lớn đến đón các bé đi học về, bánh bao thậm chí sẽ không cần cô đến đón mà tự đi về. Cho nên kiểu cách bé bỏng chờ mẹ đến đón, hoàn toàn không phải là phong cách của bánh bao.

"Vừa rồi mẹ nói chuyện với ai vậy mẹ?" Giản Kiệt tò mò hỏi, ánh mắt đen láy tinh anh lộ ra nét trầm ổn như một ông cụ non.

"Là vị bác sĩ đầu tiên phát hiện ra con đã đến thế giới này..." Giản Mạt trả lời.

Giản Kiệt lập tức dương các miệng nhỏ nhắn lên, "Thật đúng là một dì đáng yêu!"

"..." Giản Mạt bất mãn, "Mẹ là người sinh ra con này... Sao chưa bao giờ thấy con khen mẹ?"

Giản Kiệt vẻ mặt xem thường liếc nhìn Giản Mạt, "Thì mẹ lúc nào chẳng đáng yêu!"

https://thuviensach.vn

Gương mặt Giản Mạt ửng hồng, đối với ông con này, thậm chí mấy ngày cô còn phải đối mặt với ông cha nữa, hai cha con nhà này thay phiên nhau làm cô khó chịu...

Hai người vừa về đến nhà thì Tô Quân Ly gọi điện thoại đến.

"Quân Ly?" Giản Mạt vừa trả lời điện thoại vừa ra hiệu cho Giản Kiệt mở cửa vào nhà.

"Anh sắp đi ngang qua nhà trẻ, cần anh đón Tiểu Kiệt không?" Tô Quân Ly hỏi.

"Em đã đón bánh bao về rồi," Giản Mạt tiến vào phòng, "Anh có đến dùng cơm không?"

Tô Quân Ly cười, nhẹ nhàng đáp: "Được! Anh sẽ tới ngay... Anh có mang theo nhiều nguyên liệu nấu ăn lắm."

Giản Mạt đáp lời đồng ý, cô không cảm thấy có điều gì không ổn... Bốn năm ở bên cạnh, giữa họ cũng rất tự nhiên thoải mái, thế nhưng tâm tư của cô chỉ dành cho việc học. Có lẽ... với một trái tim từng bị tổn thương sẽ rất khó có thể mở lòng lần nữa.

Nói chung hiện tại Tô Quân Ly đối với cô như là một người thân trong gia đình... Tình cảm rất gắn bó, nhưng lại không phải là tình yêu!

...

Trong màn đêm đen kịt, có những góc khuất của xã hội, những nơi thối nát điên cuồng...

Một thứ nhạc đinh tai nhức óc xập xình, giống như muốn phô bày mọi nhân cách thói hư tật xấu của con người phô bày hết ra bên ngoài. Thẩm Sơ nóng bỏng khoe đường cong gợi cảm giữa sàn nhảy của một vũ trường, bên

https://thuviensach.vn

cạnh cô có rất nhiều đàn ông, mỗi người bọn họ đều nhìn cô với ánh mắt chất chứa đầy dục vọng!

Ánh mắt Mạc Thiếu Sâm nhíu lại, gương mặt lãnh đạm... trong đáy mắt của anh lộ ra một tia lạnh lùng cười chế nhạo.

Không rõ là anh đang tự giễu bản thân, hay là cười nhạo người đang ở giữa sàn nhảy kia.

Tiếng nhạc dần dần nhỏ xuống, Thẩm Sơ không buồn liếc nhìn những gã đàn ông đang thèm khát cô, mà liền đi xuống ngồi cạnh Mạc Thiếu Sâm, tay cầm một ly rượu bắt đầu uống...

"Ngày nào anh cũng đến đây tìm em, có thấy mệt không?" Thẩm Sơ cười lạnh một tiếng, nhìn Mạc Thiếu Sâm.

Mạc Thiếu Sâm cười lạnh, "Thẩm Sơ, anh chỉ muốn xem em đang tự hành hạ bản thân như thế nào, xem em còn có thể sa đoạ thành bộ dáng gì nữa?"

"Vậy thì anh cứ từ từ xem đi..." Thẩm Sơ hờ hững trả lời.

Mạc Thiếu Sâm tức giận, hơi thở gấp gáp, "Có phải nếu không có Cố Bắc Thần, em không thể sống nổi?" Anh cười lạnh, "Nếu vậy, lúc trước em không nên lợi dụng cậu ta... Từ lúc bắt đầu, em vốn dĩ không nên gây ra chuyện."

"Không phải em đã nói rồi sao..." Thẩm Sơ cười lạnh, "Nguyên tắc của Cố Bắc Thần là nhìn vào người, chứ không nhìn vào sự việc. Mạc Thiếu Sâm, em hỏi anh một câu... Nếu chuyện tương tự xảy ra nhưng là Giản Mạt, anh nghĩ Cố Bắc Thần có thể làm vậy không?"

Mạc Thiếu Sâm thất vọng nhìn Thẩm Sơ, một lúc lâu sau... chậm rãi trả lời: "Giản Mạt sẽ không làm như vậy!"

https://thuviensach.vn

Thời gian bốn năm nếu nói lâu cũng không phải là lâu, nhưng đủ để anh nhận rất nhiều điều...

Ví như, người vợ bí mật của Cố Bắc Thần chính là Giản Mạt... Giản Mạt là người đã làm Cố Bắc Thần thay đổi.

Thẩm Sơ xua tay cười lạnh, sau đó nâng ly rượu trong tay nốc vào miệng, lạnh lùng liếc nhìn Mạc Thiếu Sâm, "Thẩm Sơ tôi chính là cái người ti tiện vậy đó, không phiền anh phải đến đây tìm tôi!"

Dứt lời, cô đứng dậy rời khỏi...

Ra khỏi quán bar ầm ĩ, Thẩm Sơ lẩn thẩn bước đi bên ngoài, gió đêm thổi tới mang theo hơi lạnh buốt... Cô cảm thấy bản thân mình thật buồn cười...

Cô không lái xe, mà cứ bước đi lảo đảo giữa con đường đêm nhộn nhịp của Lạc Thành. Mọi sự việc đã xảy, JK, Đế Hoàng, tất cả mọi thứ đã triệt để giết chết mộng tưởng của cô...

Cô thừa nhận trước đây chỉ muốn lợi dụng Cố Bắc Thần, thế nhưng, cô yêu anh cũng là thật!

Nếu như không có Giản Mạt tồn tại, có phải giữa họ sẽ đến mức đi đến kết cuộc như vậy?

Khoé miệng Thẩm Sơ cười lạnh, bước chân chợt dừng lại... ngước nhìn màn hình quảng cáo giữa quảng trường đang phát tin tức buổi tối.

"Như mọi người đã biết về nhà thiết kế Giản Mạt của Tường Vũ bốn năm trước đã thiết kế hội sở 18 tầng của tập đoàn Đế Hoàng, ngay thời điểm sự nghiệp của cô đang thăng tiến, thì cô đã từ giã vinh quang mà đi tu nghiệp tại nước ngoài." Người phát thanh viên nở nụ cười nhẹ nhõm, nói tiếp, "Lần này, Giản Mạt hoàn tất việc tu nghiệp một cách xuất sắc và vinh

https://thuviensach.vn

dự trở về, vẫn lấy thân phận là nhà thiết kế của Tường Vũ mà tái chiến với kế hoạch thiết kế Đế Hoàng... Rất nhiều người đều đang quan tâm, lần này chúng ta hãy chờ xem Giản Mạt có mang lại cho chúng ta sự kinh hỉ..."

Thẩm Sơ nhìn hình ảnh trên màn hình về hội sở của Đế Hoàng mà bốn năm trước do chính Giản Mạt thiết kế, đáy mắt lộ ra sự tức giận dữ tợn.

Cũng đằng đẵng một thời gian, cũng là chờ đợi, vì cái gì mà kết quả của mình lại ảm đạm thất bại, còn cô ấy... lại chiếm được tâm của Cố Bắc Thần, khiến anh một lòng suy nghĩ vì cô ấy?

Thẩm Sơ hơi híp mắt lại, lờ đờ say, rồi lại thu tầm mắt, thất thểu tiếp tục đi về phía trước...

Màn đêm bao phủ lên bóng cô độc...

Ánh đèn vàng ấm áp trong đêm lại mang đến không khí hài hoà...

"Mẹ và chú Quân Ly sẽ đi dự một buổi hoà nhạc, con nhớ làm bài tập, sau đó tự chăm sóc mình nhé." Giản Mạt vừa nói, vừa lấy túi xách đeo vào vai.

"Được thôi..." Giản Kiệt đáp lời, sau đó tiễn Giản Mạt và Tô Quân Ly tới cửa, vẫy tay chào Tô Quân Ly rồi mới đóng cửa lại.

Giản Kiệt lấy sách vở trong cặp ra, chuẩn bị làm bài tập... Cũng không biết có phải do di truyền từ Giản Mạt hay không, mà cậu bé cũng có thói quen thích để tập vở trên bàn ăn mà ngồi học.

"Dinh Dong..."

Ngay khi Giản Mạt vừa làm bài xong, chuẩn bị thu dọn tập cặp sách... Chuông cửa đột nhiên vang lên.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần ở bên ngoài cầm một quyển sách, đang đứng chờ ở cửa, anh nhấn mật mã nhưng không vào được. Nhận ra Giản Mạt đã thay đổi mật mã, mà mật mã trước đây vốn dĩ là ngày kỷ niệm họ gặp nhau, trong lòng anh cảm thấy rất phiền muộn...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Nghĩ Các Loại Biện Pháp Hấp Dẫn Cô

Editor: Cin

Giản Kiệt hơi nhíu mày lại, bước xuống ghế đi về hướng cửa...

Cửa nhà là ổ khóa số, cho nên chỉ có thể do mammy không mang theo chiều khóa.

Bọn họ vừa mới trở về không lâu, người có thể đến đây cũng không có mấy người, uncle thì vừa cùng mammy đi ra ngoài, nên sẽ không quay về nhanh như vậy... Cho nên, có thể đây không phải là người quen.

Lúc này, cũng không thể nào là nhân viên công tác hay ai đó đến...

Giản Kiệt bình tĩnh loại trừ từng người một, sau đó, ở phía chuông cửa lại dửng dưng lần nữa vang lên, hắn xoay người tiếp tục đi thu dọn đồ đạc... Nghiễm nhiên không biết, lại một lần nữa chính mình đem cha ruột bỏ ở ngoài cửa.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, lúc tiến vào rõ ràng nhìn thấy đèn vẫn đang sáng...

Nghĩ, Cố Bắc Thần lấy điện thoại đi động ra định gọi cho Giản Mạt.

"Ở đây vì em mà bị bỏ hoang phế tận bốn năm..." Giản Mạt nhìn thiết kế nội thất ở sảnh âm nhạc Adrian do chính tay thiết kế, có chút áy náy

Tô Quân Ly ôn thuận mỉm cười, thanh âm càng thêm nhu hòa, "Mất đi linh hồn, đương nhiên phải tìm được sinh mệnh mới cho nó..."

https://thuviensach.vn

Một câu hai ý nghĩa của hắn càng làm Giản Mạt thêm áy náy, "Quân Ly, xin lỗi..."

"Vĩnh viễn cũng đừng nói xin lỗi." Tô Quân Ly nhàn nhàn mở miệng, "Làm bạn tốt như vậy cũng tốt... Có lẽ, một ngày nào đó anh có thể thay đổi em, có lẽ, một ngày nào đó em có thể vì anh mà thay đổi... Sự tình trên đời này, có ai nói trước được đâu?"

Tô Quân Ly khóe miệng cười càng phát ra nhu hòa dịu dàng, "Cho nên, Giản Mạt... Vĩnh viễn đừng vì tình cảm của anh khiến cho em áy náy cùng gánh nặng. Thuật theo tự nhiên, thời gian luôn nhìn thấy cầu vồng."

Tâm tình của Giản Mạt trong phút chốc rơi xuống dòng nước ấm, tình cảm trong suốt như vậy làm cho cô không đành lòng đối đãi với Sở Tử Tiêu... Cũng không có cách nào mà đối đãi với Cố Bắc Thần.

Có lẽ, giống như Tô Quân Ly nói... Giữa bọn họ, dù cho không có tình yêu, thế nhưng cũng có thể cùng làm bạn với nhau.

Khúc dương cầm dễ nghe truyền đến, đổi đi bản nhạc mà ở Lạc thành vẫn thường dùng, là Tô Quân Ly đặc biệt vì cô mà chuẩn bị một sáng tác không quá lớn...

Giản Mạt lấy di động ra, thấy biểu thị là "Cố tổng", lập tức nhíu mày.

Nghĩ nghĩ, Giản Mạt đem điện thoại chuyển sang chế độ rung, trực tiếp không nhận... Sau đó lại sợ Cố Bắc Thần gọi tiếp, trực tiếp chuyển thành im lặng.

Lúc này gọi tới, khẳng định là không có chuyện gì quan trọng cả!

Nhìn Giản Mạt thở phì phì, Tô Quân Ly khóe miệng ôn thuận cười, nhẹ hỏi: "Cố Bắc Thần?"

https://thuviensach.vn

"Ừm..." Giản Mạt không giấu giếm Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly đáy mắt lướt qua một chút chan chát, nhưng rất nhanh liền biền mất không thấy nữa, "Trở về nghe nói không ít chuyện..." Hắn hơi dừng lại, yếu ớt mở miệng hỏi, "Mạt Mạt, nếu như người kia còn là Cố Bắc Thần, em định đối mặt thế nào?"

Giản Mạt chống lại ánh mắt của Tô Quân Ly, gương mặt sáng, trong mắt không một tia hỗn loạn, "Kỳ thực, em cũng không biết nữa." Cô than nhẹ một tiếng, không hề né tránh vấn đề, "Hôn nhân của em cùng hắn là khế ước hôn nhân, mặc kệ cuối cùng có tình cảm từ bên trong hay không, nhưng không cách nào thay đổi được ước nguyện ban đầu."

Giản Mạt thu lại ánh mắt ở trên ghế dương cầm ngồi xuống, nhẹ nâng ngón tay ấn phím đàn, "Quân Ly, ở Lạc Thành phát triển, lo lắng lớn nhất của em chính là bánh bao... Em khoogn có quyền ngăn bọn họ nhận nhau, mặc dù trong lòng em không muốn."

"Anh hiểu..." Tô Quân Ly nhẹ nhàng dựa vào đàn dương cầm, hai tay để sau túi, cụp con ngươi xuống, âm trầm thở dài, "Anh chỉ là muốn... khi có chuyện gì thì người đầu tiên em nghĩ đến sẽ là anh. Nhưng ý nghĩ như vậy, quá mức ích kỷ..."

Giản Mạt thu tay, hơi nhếch môi nhìn Tô Quân Ly.

Tô Quân Ly khóe miệng hơi mỉm cười, ánh mắt ngừng lại ở Giản Mạt, nói: "Chỉ là, anh vĩnh viễn sẽ không trở thành gánh nặng trong lòng em... Cho nên, Mạt Mạt, hay đi theo trái tim của em, đó liền là hạnh phúc của anh!"

Chẳng sợ, cuối cùng người em chọn là Cố Bắc Thần, hoặc là bất luận một nam nhân nào có... Chỉ cần không phải là tạm thời, đó chính là hạnh phúc của anh.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần gọi điện thoại mấy lần đều không có ai trả lời, lập tức lạnh lùng nghiêm nghị như điêu trên mặt, đầy vẻ lo lắng....

Nhìn nhìn ổ khóa số, hắn quả thực hận không thể kêu người qua đây trực tiếp quá ổ khóa này ra!

Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ trong phút chốc...

Cố Bắc Thần ủ dột thu lại tầm mắt, sau đó thùy con ngươi nhắn cho Giản Mạt một tin nhắn: Trong tay anh có bản giới hạn Alvarlto. Mắt của Giản Mạt liền sáng lên như đèn tia tử ngoại, trong nháy mắt nóng rực sáng lên...

Giản Mạt phải hận chết chính mình ngu xuẩn... Lúc ấy Cố Bắc Thần làm gì có buồn chán mà gọi điện thoại cho cô?

A A A...

Đại sư Alvaralto của cô a!

Không nói hai lời, Giản Mạt vội vàng gọi lại cho Cố Bắc Thần...

Thế nhưng, vang lên vài thanh cũng không có ai trả lời... Giản Mạt sốt ruột, bước chân trở nên gấp gáp.

Ngay khi điện thoại chuẩn bị tắt, Cố Bắc Thần nhận điện thoại, giọng tràm thấp phát ra một chữ, "Alo?"

Tiêu Cảnh theo kính chiếu hậu liếc nhìn Cố Bắc Thần, âm thầm xem thường...

Vừa còn nói không nghe điện thoại, muốn cho Giản tiểu thư gọi lại mấy lần.

Hừ, một lần cũng không thể chống đỡ!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Lãng Mạn Không Bằng Cầm Thú

Editor: Cin

Giản Mạt cố ý không để ý đến giọng nói đang không vui của Cố Bắc Thần, toát miệng, vẻ mặt lấy lòng hoảng hốt: "Cố tổng, điện thoại vừa để trong túi không nghe thấy... Cho nên..."

"Giản Mạt, lý do ngây thơ như vậy em không cảm thấy sẽ kéo sự thông minh của anh xuống sao?" Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng.

Giản Mạt khóe miệng co giật, Cố Bắc Thần cái tên này đang muốn nói cô "ngu xuẩn" sao?

Hắn cùng con của hắn có phải cầm luôn sự thông minh của cô về công việc không?

Giản Mạt cong khóe miệng, thu lại vẻ mặt nịnh nọt, sau đó hỏi "Trong tay anh có quyển Alver Aalto nên tôi nghĩ muốn... Mới vừa tôi là tôi không đúng, tôi xin lỗi!"

Cố Bắc Thần nghe cô thừa nhận sai lầm nên cũng muốn cho cô đường lui, không khỏi môi mỏng cong lên, "Anh tại Lam Điều, em tới tìm anh đi!"

"Muộn như vạy?" Giản Mạt khẽ di một tiếng, "Không đi... Mai tôi tìm thời gian qua lấy!"

"Vậy thì tốt, anh bảy giờ sáng mai bay, em đến sân bay lấy đi..." Cố Bắc Thần nằm dựa trên ghế ngồi, nghiêng đầu nhìn về phía bên ngoài xe.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt âm thầm oán giận, sau đó giật khóe miệng, "Vậy... Tôi chờ anh quay về!"

Dù sao, quyển sách này đã trong tay của Cố Bắc Thần, cô cũng không lo nó bay đi mất...

"Hơn nửa năm tìm kiếm, anh đại khái đi ít nhất hơn nửa tháng mới trở về." Cố Bắc Thần lạnh nhạt nói, "Đến lúc anh có khả năng tham gia thiết kế kiến trúc toàn cầu Hội Nghị Đỉnh Cai, đến lúc đó quyển sách này còn có thể mang về hay không... Anh không thể đảm bảo."

Giản Mạt liền thầm mắng nhiếc... Cố Bắc Thần, anh chính là cố ý chứ gì? Anh cầm theo một quyển sách trên người, anh còn chê nặng sao?

Biết rất rõ Cố Bắc Thần là cố ý, thế nhưng Giản Mạt lại không cho phép quyển sách kia có khả năng bay đi mất... Không biết thì thôi, bây giờ biết là có quyển sách này rồi, nếu như còn để cho nó bay đi mất, cô sẽ nên ra máu chết mất!

Hít sâu... Kéo khóe miệng, cười!

Giản Mạt chậm rãi, ngữ khí càng là rất giả dối nói: "Được, tôi nửa giờ sau đến Lam Điều tìm ngài... Kính xin Cố tổng chờ một chút!"

Cố Bắc Thần nghe Giản Mạt ẩn nhẫn lấy thanh âm tức giận, môi mỏng dần dần câu lên một vòng vui vẻ... Cười như vậy, lập tức lan tới đáy mắt.

Hắn không nói gì, chẳng qua là cúp điện thoại, "Đi Lam Điều!"

Tiêu Cảnh từ kính chiếu hậu nhìn Cố Bắc Thần, sau đó cũng cười rất giả dối: "Thần thiếu, ngài chẳng lẽ không có phát hiện Lam ĐIều sẽ đến ngay sao?"

https://thuviensach.vn

Dựa theo Thần thiếu này phúc hắc bá đạo, lại nắm được yêu thích của Giản tiểu thư... Nếu như nói người đang ở Lam Điều, tất nhiên là muốn lừa Giản tiểu thư tới.

Làm một trợ lý đặc biệt, nhất định phải ở trước chủ tử của mình...

Cố Bắc Thần lạnh nhạt nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt, ngay tại xe dừng lại, lạnh lùng nói ra: "Xe cậu lái đi!"

Đối với nét mặt khác biệt của Cố Bắc Thần đối đãi với Giản Mạt, Tiêu Cảnh đã vô lực muốn ói mửa rồi, "Thần thiếu, Lam Điều bên này không có xe."

"Ừm." Cố Bắc Thần ứng tiếng định mở cửa xe.

Tiêu Cảnh bất đắc dĩ, "Vậy đợi tôi tới đón ngài?"

"Không cần..." Cố Bắc Thần lạnh nhạt nói xong đồng đời hai chân thon dài đã bước ra ngoài, "Giản Mạt không phải là có xe sao?"

Tiêu Cảnh có chút cứng họng, vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn đóng cửa xe, tay đút túi, cái bóng Cố Bắc Thần trầm ổn mà nhanh nhẹn bước đi...

"Chậc chậc," Tiêu Cảnh vẻ mặt khinh bi lắc đầu, "Thần thiếu thật là có thủ đoạn không bằng cầm thú lãng mạn!"

Không có xe... Kể cả Giản tiểu thư không muốn tiễn hắn, Thần thiếu cũng phải nghĩ biện pháp để cho cô đưa hắn về!

Ừm, đưa đến đâu chứ?

Bất kể là biệt thự Bán Sơn hay vẫn là quay về cái vườn trơn bóng kia... Chậc chậc, chiếu theo Cố Bắc Thần cấm dục hơn bốn năm, vẫn không thể hát vang một khúc Ngạ Lang truyền thuyết?

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh tà ác nhìn Có Bắc Thần biến mất tại cửa ở Lam Điều, sau đó khởi động xe đã đi ra...

Giản Mạt thay đổi quần áo về sau, đi trước phòng của Giản Kiệt nhìn nhìn, gặp tiểu gia hỏa đã ngủ rồi, tại trán hắn nhẹ nhàng rơi xuống một nụ hôn, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Cô viết lại lời nhắn trên giấy, Giản Mạt sợ đợi một hồi Giản Kiệt tỉnh lại, không thấy cô sẽ lo lắng.

Đem lời ghi chép thả trên bàn ăn, Giản Mạt mới mở cửa ra...

Một đường thẳng tới Lam Điều, Giản Mạt nghiêng đầu nhìn cái bảng hiệu, rồi bước xuống xe đi vào.

Giản Mạt đẩy cửa bước xuống, bồi bàn liền mỉm cười đi tới nói: "Giản tiểu thư, Thần thiếu tại hầm rượu, để cho cô đến thì trực tiếp qua đó tìm ngài!"

"Cảm ơn!" Giản Mạt mỉm cười nhẹ gật đầu ra hiệu một cái, sau đó đạp trên những bước chân đã từng một lần đến hầm rượu này...

Cố Bắc Thần người ở trong hầm rượu, có chút trí nhớ cho là mình không nhớ rõ, thế nhưng, đứng ở chỗ mà lần đầu tiên Giản Mạt đến nơi này... Nội tâm cùng thân thể tưởng niệm, dời núi lấp biển tấn công tới.

Thuật tay cầm chai đảng cấp Xích Hà Châu đi ra, Cố Bắc Thần ánh mắt hơi thâm sâu, môi mỏng câu lên sự vui vẻ.

Có tiếng bước chân từ trên cầy thang truyền đến, Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy giầu cao gót nhọn kéo theo từng bước từng bước đi xuống, "Tới còn rất nhanh!" Hắn cố ý chế nhạo.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt đứng ở trên tủ rượu, bởi vì ánh sáng, vị trí của cô không thấy rõ lắm mặt của Cố Bắc Thần, "Không còn cách nào, có những người mặt rất dày muốn gặp tôi, tôi cũng chỉ có thể cố làm thôi."

Nghe Giản Mạt có chút cao ngạo nói, Cố Bắc Thần khóe miệng vui vẻ lan ra... Hắn không ngại tâm tư của cô giấu ở bên dưới, "Theo anh uống một chén?"

"Cố tổng, đã muộn rồi..." Giản Mạt than nhẹ, "Anh là độc thân không sao cả, tôi là người đã có con, không thể trở về quá muộn!"

Cố Bắc Thần có chút dở khóc dở cười, "Giản Mạt, em không nên mỗi lần trước mặt anh thì xách con của em ra chứ? Hắn khẽ di một tiếng, đi tới, "Em là sợ anh làm cái gì, còn là..." Đột nhiên hắn cúi người tiến lên, thâm âm cũng biến thành u chìm sâu xa, "... Em hi vọng anh sẽ tiếp nhận con của em?"

Bởi vì khí tức của Cố Bắc Thần đột nhiên tấn công tới, Giản Mạt tưởng là muốn chạy trối chết, bất quá, nhịn được!

"Cố tổng thực sự là nghĩ nhiều rồi..." Giản Mạt hơi nhíu mày, "Ngoài ra, tôi mặc dù biết Cố tổng hậu hắc học một mực không sai... Chẳng qua là, vài năm không thấy, muốn tốt càng thêm tốt hơn rôi."

Cố Bắc Thần khóe miệng cười trở nên ta mì, lại lấn đến thêm vài phần, hắn ngược lại muốn nhìn một chút... Cô thật sự không sao hay vẫn đang tự trấn định?

"Cái miệng này của em... Vài năm không gặp, đúng là bén hơn!" Cố Bắc Thần giờ phút này tuấn nhan hầu như cũng sắp dán lên cùng Giản Mạt.

Một người đàn ông quyết rũ gần đến như vậy nói với giọng trầm thấp và chậm rãi, đem nhiệt độ nóng chiếu trên mặt cô... Là một người phụ nữ, tim đều muốn đập rộn lên.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười nhạt rồi, "Đa tạ Cố tổng khích lệ..." Cô ung dung lui về phía sau một chút, ánh mắt trong suốt nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Quyển sách Alvar Aalto đâu rồi?"

"Cứ vậy mà lấy đi?" Cố Bắc Thần nở nụ cười, cười sâu thẳm làm cho người ta không biết hắn đang chứa tâm tư gì.

Giản Mạt khẽ nhíu mày, "Vậy ngài muốn thế nào?"

Cố Bắc Thần môi mỏng càng tà mị hơn, ngay tại thời điểm Giản Mạt còn chưa có phản ứng... Đột nhiên hắn tay dài chụp tới, nắm cả eo nhỏ của cô xoay tròn một cái, dĩ nhiên đưa cô đặt ở trên tủ rượu!

Thuật thế, tuấn nhan lừa gạt...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Mạt Nhi, Chúng Ta Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa Đi?

Edit: Cố Tư Yên

Nhìn động tác của Cố Bắc Thần, đôi mắt Giản Mạt trừng lớn, thân thể vô thức lui về phía sau... Thế nhưng, phía sau chính là tủ rượu, cô không còn chỗ để thối lui.

Tay khẩn trương nâng lên để ở trên lồng ngực của Cố Bắc Thần, Giản Mạt không tự chủ được âm thầm nuốt nước bọt, hô hấp trở nên dồn dập...

Khóe miệng Cố Bắc Thần thủy chung cong lên nụ cười tà mị, mực đồng lướt qua một tia nguy hiểm, dương mắt nhìn dáng vẻ giống như con mồi đang bị bắt nạt của Giản Mạt...

Ngay khi Giản Mạt muốn mở miệng, gương mặt hắn đột nhiên hơi nghiêng đến trước mặt Giản Mạt, sau đó thanh âm dễ nghe vang lên ở bên tai cô, “Cho là anh muốn hôn em sao?”

Thanh âm chế giễu lộ ra sự mê hoặc, giống như đàn cello, chọc thẳng vào chỗ sâu nhất tâm hồn của con người... Mà theo hơi nóng ái muội bên tai, phả vào da thịt của Giản Mạt, khiến thân thể trở nên tê dại.

Thế nhưng... Ngữ điệu đáng đánh đòn như vậy, khiến thân thể Giản Mạt bỗng nhiên cứng đờ!

Cô lại bị đùa bỡn... Giản Mạt khóc không ra nước mắt!

https://thuviensach.vn

“Cố, Bắc, Thần!” Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi, từng chữ từng chữ phát ra từ kẽ răng, “Anh đủ lắm rồi đấy...”

Cố Bắc Thần cười, Giản Mạt lại bởi vì tức giận cho nên hai tay dùng sức muốn đem hắn đẩy ra... Đáng tiếc, lực đạo cách xa quá lớn, đẩy không được!

Giản Mạt thở gấp, bị hơi thở Cố Bắc Thần bao vây lấy...

Trước tiên không muốn nói đến quan hệ đặc thù trước đây của hai người bọn họ, dù cho không có quan hệ gì đi nữa... Thì một người giàu có, đẹp trai như vậy, còn là tổng tài cuồng bá đứng ở trước mặt mình, trái tim của cô không loạn nhịp mới là lạ.

“Cố tổng, anh rốt cuộc muốn thế nào?” Giản Mạt cắn răng trừng mắt hỏi.

Hô hấp Cố Bắc Thần trở nên nặng nề, hắn dường như ẩn nhẫn cái gì đó, qua một lúc lâu, mới nói: “Mạt nhi, chúng ta bắt đầu lại một lần nữa đi?”

“Hả?” Não bộ của Giản Mạt còn chưa bắt kịp, vô thức kêu lên kinh ngạc.

Thái dương Cố Bắc Thần khẽ động, yếu ớt mở miệng: “Mạt nhi, chúng ta làm lại được không... Coi như sự việc trước kia chưa phát sinh qua, bắt đầu lại một lần nữa?”

“...” Thân thể Giản Mạt trong nháy mắt cứng ngắc, thậm chí, có một khắc, mạch suy nghĩ của cô thoáng trở nên trống rỗng.

Nhẹ nhàng, đờ đẫn chớp mắt, Giản Mạt gian nan nuốt nước bọt xuống, mới tìm lại suy nghĩ của mình, “Cố tổng, mặc dù trước đây giữa chúng ta có một chút quan hệ ‘không đứng đắn’, thế nhưng... Tôi không nghĩ sẽ tiếp tục duy trì quan hệ đó đâu?”

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhíu mày, lập tức đứng lên, mực đồng thâm thúy nhìn Giản Mạt, “Cái gì gọi là quan hệ ‘không đứng đắn’?” Hắn lạnh mặt, “Chúng ta có giấy kết hôn hợp pháp, tại sao lại nói là ‘không đứng đắn’?”

Giản Mạt vừa nghe xong, cũng cảm thấy hình dung của mình không được thỏa đáng, “Được rồi, coi như tôi hình dung sai. Thế nhưng... Trước đây chúng ta trở thành vợ chồng cũng chỉ vì lợi ích cá nhân của nhau, nhưng bây giờ... Tôi không muốn bất cứ thứ gì từ anh?”

“Giản Mạt, quan hệ của chúng ta, lúc bắt đầu không phải cứ cố nài bởi vì nhu cầu...” Cố Bắc Thần nhíu mày nói, “Chẳng lẽ, chúng ta không thể đơn giản một chút sao?”

Giản Mạt nhẹ nhàng chớp mắt, nhìn bộ dạng nghiêm túc kia của Cố Bắc Thần, dần dần nhíu mày lại...

Tại sao bây giờ Cố Bắc Thần lại trở nên phiền phức như vậy?

Lãng tử trước kia ở đâu rồi?

Ha ha...

Giản Mạt đột nhiên cảm thấy buồn cười: “Cố tổng, mặc dù tôi không biết vì sao hiện tại anh lại đối với tôi như vậy... Thế nhưng, tôi cảm thấy, hơn bốn năm qua đã có rất nhiều chuyện đã lắng xuống. Có lẽ, bởi vì tôi bỏ đi một cách đột ngột như vậy, cho nên tạo thành một nút thắt trong lòng anh... Nhưng tôi không thể vì khúc mắc của anh mà quấy nhiễu cuộc sống của tôi, đúng không?”

Cố Bắc Thần nghe những lời của Giản Mạt, mi tâm càng nhíu chặt, “Giản Mạt, anh thì không thể bởi vì động tâm sao?”

Giản Mạt cười, lần này là cảm thấy nực cười...

https://thuviensach.vn

Một người đàn ông đã từng nói với cô: “Kiếp này chỉ yêu một người phụ nữ duy nhất”, nhưng lúc này lại nói hắn động tâm với cô... Vì sao, cô cảm thấy trên thế giới này, chuyện này là chuyện buồn cười nhất mà cô từng nghe?

Giản Mạt nhún vai, “Thế nhưng, hai người ở cùng một chỗ với nhau, nếu như không phải là vì nhu cầu... Vậy không phải là hai người đều động tâm với nhau sao?” Cô cười tươi, “Cố tổng, dù cho anh động tâm với tôi... Vậy tôi cũng phải động tâm với anh không phải sao?”

Một câu hỏi, lại khiến Cố Bắc Thần bất đắc dĩ hít một hơi... Từ đầu tới đuôi, Giản Mạt đến với hắn chỉ vì tiền.

Sau đó, tiền không còn cần thiết nữa, cho nên... Cô đối với hắn từ đầu đến cuối cũng chỉ có lấy lòng, căn bản không có cảm tình.

“Anh sẽ khiến em yêu anh...” Cố Bắc Thần trầm thấp nói, trong mắt có sự kiên định, “Giản Mạt, rất nhiều chuyện cần phải...” Hắn nói, đột nhiên cầm tay Giản Mạt đặt ở trên trái tim của chính mình, sau đó, chậm rãi nói ra nửa câu còn lại, “... dùng trái tim để cảm nhận!”

Dứt lời, khi Giản Mạt vẫn còn sững sờ, thuận thế rút ra một bình rượu, sau đó một tay cầm hai bình rượu đỏ, một tay kia nắm tay Giản Mạt kéo xuống vị trí tim của mình, cũng không buông ra, trực tiếp kéo cô đi ra ngoài...

Giản Mạt không giãy, lúc này nếu giãy có vẻ khác người.

Cố Bắc Thần tại sao lại muốn như vậy, hơn bốn năm trước ở London, mọi chuyện đều đã sớm lắng xuống... Nhưng cô không biết có thể lên men lại lần nữa hay không?

Ánh đèn nhu hòa, hai ly rượu, hai bình rượu vang đỏ...

https://thuviensach.vn

Một bình là Cố Bắc Thần thích, một bình là Giản Mạt ưa...

Đối với việc Cố Bắc Thần vì sao lại biết cô thích Cabernet Sauvignon*, Giản Mạt không muốn suy nghĩ sâu xa... Đối với một người có chỉ số thông minh cao hơn người mà nói, cô thật là đoán không ra.

(*) Cabernet Sauvignon (tiếng Pháp: [ka.bɛʁ.nɛ so.vi"ɲɔ̃]) là một trong những loại nho đỏ để làm rượu nổi tiếng nhất thế giới. Nó phát xuất từ Bordelais thuộc vùng làm rượu nho Bordeaux, và từ đó được trồng lan tràn khắp mọi nơi trên thế giới. Với khoảng 200.000 mẫu trồng nho nó đứng hàng thứ bảy, một hạng sau loại nho đỏ Merlot mà được trồng nhiều nhất trên thế giới.

Được sử dụng thường xuyên trong hỗn hợp rượu vang pha trộn, Cabernet Sauvignon có số lượng lớn đối tác pha trộn thích hợp để tạo nên những hương vị rượu vang đặc biệt. Một phần rõ ràng là từ là Merlot và Cabernet Franc, còn lại phần lớn đang thịnh hành pha trộn với Malbec, Petit Verdot và Carmenere (thành phần của loại vang Blend Bordeaux cổ điển), Shiraz (hương vị pha trộn ưa chuộng ở Australia) và ở Tây Ban Nha và Nam Mỹ, loại rượu vang pha trộn giữa Cabernet - Temparanillo hiện đang phổ biến. Ngay cả những loại rượu vang đậm đà từ giống nho Tannat ở Madiran giờ đây cũng đã hòa hợp với Cabernet Sauvignon

Có hai nguyên nhân chính để giống nho Cabernet Sauvignon trở thành một trong những giống nho thịnh hành và được ưa chuộng nhất trên thế giới. Nguyên nhân đầu tiên cũng là điều đơn giản nhất, vì giống nho này có thể dễ dàng thích nghi với các loại đất và khí hậu khác nhạu. Nó được trồng trải rộng từ Bắc bán cầu (như Canada, Mỹ...) cho tới những vùng xa xôi phía Nam bán cầu (như Australia, Chi lê...). Nguyên nhân thứ hai nhưng rất quan trọng, đó là mặc dù được trồng tại nhiều vùng có thổ nhưỡng và khí hậu khác nhau nhưng Cabernet Sauvignon vẫn giữ lại được một hương vị đặc trưng "Cab" không thể thay đổi. Một giống nho lâu đời, bền bỉ đã quen thuộc với hầu hết những tín đồ rượu vang trong nước và trên toàn thế giới.

https://thuviensach.vn

Quan trọng là, trong đầu Giản Mạt lúc này đột nhiên nhớ tới cuốn sách của Alvar Aalto*.

(*) Hugo Alvar Henrik Aalto (Sinh ngày 3 tháng 2 năm 1898, Kuortane – mất ngày 11 tháng 5 năm 1976, Helsinki) Là một kiến trúc sư Phần Lan, đôi khi được gọi là "Cha đẻ của Chủ nghĩa kiến trúc hiện đại" ở một số nước Bắc Âu. Công việc của ông bao gồm Kiến trúc sư, thiết kế nội ngoại thất và đồ thủy tinh.

"Cuốn sách đó đâu rồi...?" Giản Mạt tìm cơ hội thích hợp để hỏi.

Cố Bắc Thần thuận miệng trả lời, "Ở trên xe!"

"Ồ..." Giản Mạt hậm hực đáp một tiếng, rồi mới bĩu môi nói, “Rượu cũng uống rồi, chúng ta đi thôi? Không phải ngày mai anh còn vội lên máy bay sao?”

Nhìn đi nhìn lại, làm thế nào cũng không nhìn thấy cô đang quan tâm đến người khác!

Ánh mắt giảo hoạt của Giản Mạt liếc qua Cố Bắc Thần, chờ đợi hắn ta nói "được"!

Thế nhưng, Cố Bắc Thần là ai chứ?

"Không sao, cũng đã thành thói quen rồi....." Cố Bắc Thần bình tĩnh mở miệng nói, "Thỉnh thoảng lúc rảnh rỗi cũng tranh thủ ngủ nhiều một chút, thế nhưng cũng bởi vì ai đó quá cám dỗ."

Giản Mạt đang nghĩ đến cuốn sách, cho nên không để tâm đến ý nghĩa câu từ của Cố Bắc Thần, cô rũ vai xuống, cắn răng nói: "Nhưng, con tôi đang ở nhà một mình, tôi cảm thấy không an tâm... Hơn nữa, cuốn sách của Alvar Aalto cũng khiến tôi cực kỳ ngứa ngáy."

https://thuviensach.vn

Phong cách của Giản Mạt chính là một người có những sáng tạo mới mẻ, mạo hiểm về kiến trúc, mà Alvar Aalto cũng là người có tư tưởng như vậy... Có thể nói, ông ấy chính là thần tượng của Giản Mạt.

Bây giờ cuốn sách của thần tượng đang "gần trong gang tấc", thế nhưng, chỉ có thể nghĩ mà không thể làm gì khác... Có thể biết trong lòng cô có bao nhiêu khó chịu.

Nhìn bộ dáng rầu rĩ của cô, Cố Bắc Thần cũng không muốn làm cho cô quá khó chịu, sau đó đứng lên, rút một quyển sách từ kệ sách, "Đây!"

Giản Mạt thấy cuốn sách ngay trước mặt, lập tức trừng mắt liếc xéo Cố Bắc Thần một cái... Đùa giỡn cô vui lắm sao?

Quả thực đúng là cực kỳ thú vị!

Căm giận oán thầm, thế nhưng, Giản Mạt vẫn nở nụ cười tươi như hoa nhận lấy cuốn sách... Cô sẽ không ngốc đến mức khiến Cố Bắc Thần có cơ hội lấy lại cuốn sách.

Thế nhưng, sức lực nắm cuốn sách của Cố Bắc Thần có chút lớn, nhìn đáy mắt không thể chờ đợi được của Giản Mạt, khóe miệng cong lên nụ cười giảo hoạt và lãnh mị... Thậm chí, ở chỗ sâu trong đáy mắt đều trở nên thâm thúy nguy hiểm.

Giản Mạt bởi vì đang gấp gáp cho nên không có suy nghĩ nhiều, bỗng nhiên kéo về hướng của mình...

Sau đó, thân thể của Cố Bắc Thần theo lực đạo của cuốn sách và quán tính cho phép, người liền đổ về phía Giản Mạt...

"A" Một tiếng kêu sợ hãi của Giản Mạt mới tràn ra từ trong miệng cô mới nửa âm, nhưng bởi vì Cố Bắc Thần ngã xuống, cho nên hắn cũng thuận

https://thuviensach.vn

thế đem cô ngã đè xuống sô pha, đôi môi mỏng... lập tức áp vào cánh môi kiều diễm mềm mại của cô

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Hắn Cố Ý!

Edit: Cố Tư Yên

Cái gì gọi là máu chó?

Giản Mạt cảm thấy, không có chuyện gì so với lúc này cẩu huyết hơn... Cố Bắc Thần chính là cố ý!

Mặt 'đùng' một cái liền đỏ bừng, Giản Mạt cũng cảm thấy chính mình giống như đang bị đốt cháy.

Cũng may ánh đèn không phải rất sáng, cộng thêm lúc này bị thân hình cao lớn của Cố Bắc Thần đè nặng, cho nên... Trong bầu không khí không lành mạnh này, hắn là hắn không thấy mặt cô đang đỏ?

Trong đầu Giản Mạt rất nhanh nghĩ ngợi lung tung, sau đó vô thức muốn đẩy Cố Bắc Thần ra...

Thế nhưng, đẩy không được!

Hơi thở thơm ngát, xúc cảm quen thuộc, thậm chí ngay cả hô hấp của hai linh hồn đều đang tràn ngập xung quanh... Cô cho rằng cô đem cảm xúc này chôn vùi vào đáy lòng, thế nhưng, vào giờ khắc này, Giản Mạt mới biết mình quá sai lầm.

Tình cảm quen thuộc này, trong nháy mắt khiến lòng của cô nổ tung... Cái loại hơi thở này như dời núi lấp biển, quấy nhiễu trái tim của cô, khiến nó cuồng loạn nhảy lên.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần chỉ cảm thấy trong thân thể có một cỗ lửa nóng đang nhanh chóng bùng lên, trong nháy mắt... ngọn lửa bùng cháy.

Giản Mạt theo bản năng muốn chống cự cảm giác này, ý loạn tình mê như vậy đột nhiên làm cho cô sợ hãi.

Cô vô thức muốn né tránh và chống cự, bởi vì động tác, thân thể tất nhiên sẽ nhúc nhích...

Đột nhiên...

Giản Mạt đình chỉ tất cả cử động đùn đẩy lại, chỉ cảm thấy bên dưới bụng cô có cái gì đó đang chọc vào, mặt của cô thoáng cái liền đỏ bừng giống tôm chín.

“Tôi... Tôi... Anh...” Giản Mạt nhếch môi, không biết phải nói gì, bởi vì môi Cố Bắc Thần vẫn chưa rời khỏi cánh môi của cô, tiếng nói của cô cũng không phát ra rõ ràng.

“Cố... Ưm...”

Giản Mạt vừa xấu hổ vừa giận muốn đẩy Cố Bắc Thần ra, thế nhưng, ngay khi cô vừa mở miệng... Dù cho xa nhau hơn bốn năm, nhưng khi chiếc lưỡi quen thuộc kia xông vào khoang miệng cô, tim cô vẫn đập rất nhanh.

Hôn, vừa mềm mại lại cẩn thận từng li từng tí, thậm chí, hơi thở còn gấp gáp nặng nề.

Giản Mạt muốn đẩy ra, thế nhưng, bàn tay đang để ở trên lồng ngực Cố Bắc Thần dần dần mất đi sức lực... Thậm chí, tất cả khí lực đều bị xiềng xích của Cố Bắc Thần trói lại, hoàn toàn không thể phản kháng.

https://thuviensach.vn

Mọi thứ dần dần nóng lên... Đại não Giản Mạt cứng đờ không có cách nào phản ứng.

Động tác của Cố Bắc Thần tùy ý mà dịu dàng động chạm... Dường như cũng không sốt ruột vì trong tiềm thức Giản Mạt đang chống cự, cứ như vậy mềm mại mà chống đỡ... Cuối cùng, ý thức thân thể của cô tỉnh lại.

Giản Mạt chậm rãi nhắm hai mắt lại... Nụ hôn dịu dàng này làm cho cô vào giờ khắc này trầm luân, giống như nhẫn nãi cạy mở thứ tình cảm đã đóng bụi của cô...

Hơi thở mềm mại, dần lưu lại trong không khí ái muội.

Cũng không biết qua bao lâu, thẳng đến khi hô hấp của Giản Mạt bắt đầu gấp gáp, Cố Bắc Thần mới chậm rãi buông cô ra... Thế nhưng, lại không đứng dậy, chỉ đem khuôn mặt tuấn tú chôn ở sau gáy của cô.

Hô hấp của hai người vô cùng gấp gáp, trong khoang miệng hoàn toàn là mùi vị của đối phương...

Cố Bắc Thần nỗ lực ẩn nhẫn dục vọng của thân thể, bởi vì nhịn, hô hấp trở nên càng lúc càng trầm trọng.

Quan niệm của Mạt nhi đối với hắn đã không tốt, hắn không thể vì dục vọng của mình mà làm cho cô sản sinh chống cự lớn hơn... Nụ hôn vừa rồi, là hắn đã cố ý hạ quyền lợi của mình...

Cố Bắc Thần nhắm mắt lại, đôi môi mỏng đã mím thành một đường thẳng tắp.

Sắc mặt Giản Mạt đỏ bừng, muốn đẩy Cố Bắc Thần ra, lửa nóng đã nóng bỏng da thịt của cô... Cảm giác như thế, làm cho cô vừa lúng túng vừa sợ hãi.

https://thuviensach.vn

“Đừng động đậy...” Thanh âm Cố Bắc Thần có chút khàn khàn, “Cứ như vậy một lúc đã!”

Giản Mạt cảm thấy Cố Bắc Thần đang nhẫn nhịn, sức lực muốn đẩy hắn ra dần dần thu lại...

Trong không gian tĩnh lặng chỉ có tiếng hít thở, thế nhưng, bởi vì chỉ có tiếng hít thở, khiến trái tim vào giờ khắc này đột nhiên yên tĩnh lại.

Mặt Giản Mạt vẫn hồng như trước, cô có thể cảm thấy được Cố Bắc Thần đang nhẫn nhịn...

Cứ như vậy cũng không biết qua bao lâu, lâu đến mức thân thể Giản Mạt bị Cố Bắc Thần ép tới đều trở nên tê dại... Cố Bắc Thần dùng hết sức lực của mình mới dần lắng xuống.

Thế nhưng, Cố Bắc Thần đột nhiên không nghĩ tới...

Cứ như vậy ôm cô, đè nặng cô... Không sợ, không làm bất cứ điều gì, hóa ra cũng là một loại hạnh phúc.

Thế nhưng, Cố Bắc Thần cảm thấy thân thể Giản Mạt đang cứng ngắc, cuối cùng vẫn đứng lên.

Mặt Giản Mạt trải qua khoảng thời gian yên ắng này cũng đã không còn đỏ, cô cắn môi, có chút bối rối vội vàng nói với Cố Bắc Thần: “Nam nữ đã qua tuổi dầy thì... Mặc dù không sao, nhưng lần sau tổng giám đốc Cố đừng nên phát sinh sự việc ‘ngoài ý muốn’ như vậy!”

Cô cố ý nhấn mạnh hai chữ ‘ngoài ý muốn’, rõ ràng biết Cố Bắc Thần sẽ không buông tay, giấu cuốn sách của cô, hơn nữa còn ngã lên người cô, những chuyện này đều là hắn cố ý làm ra.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt xoay người đi tìm quyển sách rơi trên mặt đất, nhặt bảo bối lên sao đó phủi nhẹ... Thế nhưng, đáy mắt lại có một tia hoảng loạn và vô thức chống cự, chính cô cũng không có phát hiện.

“Nhưng anh không thể cam đoan!” Da mặt Cố Bắc Thần thật sự rất dày, đối với chuyện thân thể hắn vừa mới nổi lên phản ứng, một chút cũng không để ý mà nói.

Giản Mạt phẫn hận trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, sách đã ở trong tay, cô phải rời khỏi tên đàn ông nguy hiểm này mới là thượng sách!

Đứng dậy, Giản Mạt cong môi cười, “Cảm ơn Cố tổng... Vậy tôi đi trước.”

“Cùng nhau chứ!” Cố Bắc Thần cũng đứng lên.

Giản Mạt âm thầm liếc mắt, cũng không nói gì thêm, nhanh chóng rời khỏi đây...

Cố Bắc Thần bình tĩnh ung dung đi theo Giản Mạt ra khỏi Lam Điều, sau đó đi cùng cô ra xe, sau đó ngay khi Giản Mạt ấn điều khiển mở khóa xe, hắn xoay người định đi sang ghế lái phụ.

Bàn tay Giản Mạt đang mở cửa ghế lái đột nhiên ngừng lại, “Khoan đã...” Cô trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần, “Anh định làm gì?”

“Xe bị Tiêu Cảnh lái đi hẹn hò với bạn gái rồi, anh đi cùng xe với em!” Mặt Cố Bắc Thần không đỏ, hơi thở không gấp, dửng dưng nói xong, cả người đã ngồi vào xe, sau đó ở ngay trước mặt Giản Mạt đóng cửa xe lại một cái "rầm".

Giản Mạt đờ đẫn chớp mắt, đột nhiên cô phát hiện tại sao cô có cảm giác chỉ vì một quyển sách mà giống như muốn đem bán chính mình luôn vậy?

https://thuviensach.vn

Cắn răng, Giản Mạt lên xe, liền cười một nụ cười rất giả tạo với Cố Bắc Thần, “Xe của Cố tổng ngài ở khắp nơi, chẳng lẽ... Ở Lam Điều lại không có?”

Trên khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị như điêu khắc của Cố Bắc Thần hoàn toàn lãnh đạm, đôi mắt như ưng của hắn nhìn vào Giản Mạt, “Trước đó đã lái đi rồi, tài xế còn chưa đưa qua đây... Cho nên, không có!”

Hắn nói thật, nhưng rơi vào mắt Giản Mạt lại trở thành kẻ xấu đang nói dối!

Bởi vì trong lòng Giản Mạt vừa có cảm giác hỗn loạn, cho nên vô thức kháng cự Cố Bắc Thần, “Ngài có thể gọi tài xế của ngài tới đón... Tôi và anh hình như không cùng hướng thì phải!”

“Không sao, anh không vội...” Cố Bắc Thần bình tĩnh nói.

“...” Giản Mạt lập tức nghẹn lời, ho ra tiếng.

Bây giờ là cô đang vội được chứ? Người này tại sao cứ càn quấy như vậy?

“Không phải em nói trở về chăm sóc con sao? Còn không mau đi?” Cố Bắc Thần nhíu mày, đôi môi mỏng cong lên nụ cười như có như không.

Giản Mạt “Ồ” một tiếng, cười nhạo, cô thấy Cố Bắc Thần này đúng là da mặt dày mới có thể bình tĩnh ung dung như vậy, thật là không có cách nào châm chọc.

“Anh đi đâu?” Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi hỏi.

“Bán Sơn...” Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng, “Đương nhiên, nếu như em đồng ý thì mang anh đến Nhuận Trạch viên cũng được, anh cũng không

https://thuviensach.vn

để ý đâu... Thậm chí, có thể cung cấp miễn phí cánh tay này làm gối cho em, còn có lồng ngực ấm áp này nữa!”

“Cố Bắc Thần, anh đủ rồi đấy!” Giản Mạt rốt cuộc cũng phát điên, trừng mắt về phía hắn, sau đó tức giận lái xe chạy về hướng biệt thự Bán Sơn.

Nhìn bộ dạng vì tức giận mà càng trở nên xinh đẹp của Giản Mạt, đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên ý cười...

Khi hai người vẫn duy trì cuộc hôn nhân thì cô luôn dối trá lấy lòng hắn, thế nhưng Mạt nhi của hiện tại... Hắn càng thích.

Bởi vì, cô có thể ở trước mặt hắn, không kiêng nể gì mà vui vẻ, phẫn nộ, tức giận...

Mạt nhi, ly hôn vốn là muốn em buông những gánh nặng của quá khứ xuống, sau đó bắt đầu lại một lần nữa.

Thế nhưng... Anh quên mất mình không thể khống chế trái tim của em, thế cho nên chúng ta mới bỏ lỡ nhau hơn bốn năm.

Hiện tại, anh không muốn tiếp tục bỏ lỡ...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Tôi Thích Em!

Edit: Airy Nguyen

Tiếng máy bay lăn bánh vào buổi bình minh đã xé rách bầu không khí rạng đông âm trầm, vẫn vang vọng mãi trên một đường băng dài ở sân bay quốc tế Lạc Thành.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu nhìn ra cửa sổ, Lạc Thành ngày càng xa dần, ngày càng thu nhỏ trong tầm mắt anh đến khi khuất hẳn tầm nhìn.

Máy bay đã chuyển sang chế độ bay thẳng bình ổn, Cố Bắc Thần nhận lấy tài liệu từ tay Tiêu Cảnh… Chuyến công tác lần này vốn dĩ phải mất thời gian đến hai mươi ngày, thế nhưng anh làm sao có thể chịu được việc không gặp Giản Mạt trong vòng hai mươi ngày.

“Nếu như mọi việc thuận lợi, thì có thể chúng ta chỉ mất tối đa là mười lăm ngày!” Tiêu Cảnh dự đoán.

“Mười hai ngày!” Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng.

Tiêu Cảnh há miệng kinh ngạc, khoé miệng co quắp lại, “Thần thiếu… việc này không phải hơi quá sao?”

“Xử lý mọi chuyện phải nhanh chóng, thông báo mọi phòng ban sắp xếp thời gian để họp hội nghị qua video trực tuyến…” Cố Bắc Thần dửng dưng mở miệng căn dặn, “Mặt khác, thế lực nội bộ của nhị thúc vẫn còn hoạt động ngầm, cần phải xử lý ngay.”

https://thuviensach.vn

“Thần thiếu không muốn điều tra việc của sáu năm trước sao?” Tiêu Cảnh nghi ngờ hỏi.

Cố Bắc Thần chậm rãi nằm tựa vào ghế ngồi, đôi mắt thâm thuý nhìn về phía trước, làn môi mỏng nở nụ cười lạnh, “Ngày kỷ niệm thành Đế Hoàng vào bốn năm trước thì ông ta vì xảy ra sự cố ngoài ý muốn nên không trở về… Những năm gần đây hành tung lại bất định, giờ đột nhiên xuất hiện, e rằng… không phải là sự trùng hợp?”

Tiêu Cảnh trầm ngâm, nhẹ nhàng thở ra, “Tôi sẽ tiếp tục theo dõi việc này.”

Năm đó quả thật có quá nhiều chuyện thương tâm đã xảy ra, người khác có thể không biết, thế nhưng… Tiêu Cảnh biết.

Cố Mặc Hoài đã gây ra rất nhiều chuyện thương tâm cho Thần thiếu, những người biết chuyện sẽ không bao giờ đề cập đến… Nhưng ai cũng hiểu rõ một điều, trong lòng Thần thiếu đã có một khối u ác tính. Nếu khối u nà không sớm được triệt bỏ, sớm muộn cũng sẽ có chuyển biến xấu… Để rồi sau cùng thì chính bản thân Thần thiếu sẽ bị đẩy vào vực sâu tối tăm muôn đời muôn kiếp không thể quay lại!

Máy bay lướt trên bầu trời để lại một mạt khói trắng tại đường chân trời. Sau những ngày mưa phùn rả rít thì cuối cùng Lạc Thành đã có ánh nắng trở lại, sạch sẽ thuần tuý mà lại làm cho cả bầu không khí trở nên oi bức.

Bởi vì thiết kế lần này là cho cả một toàn nhà rộng lớn, nên bản vẽ phác thảo lần này phải chuẩn bị lâu hơn hẳn… Giản Mạt dĩ nhiên càng không dám xao nhãng.

“Mạt tỷ, uống ly cà phê!” Mục Hiểu Nhiễm để ly cà phê lên một chiếc bàn nhỏ cạnh bàn của Giản Mạt, cũng là cẩn thận để tránh cho cô vô ý đụng tay làm đổ lên bản vẽ.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt không nói gì, chỉ tiếp tục cầm bút chì phác thảo từng đường nét trên bản vẽ… Mãi một lúc sau, cô mới mở miệng, “Em đã xem bản thiết kế nội thất mà chị nhờ Hướng Vẫn chuyển cho em chưa?” Cô dừng bút, mỉm cười nhìn Mục Hiểu Nhiễm, “Nếu được, chị rất mong chờ được thấy tác phẩm đầu tiên của em.”

Mục Hiểu Nhiễm vừa nghe, mỉm cười nói, “Mạt tỷ, em sẽ cố gắng…”

“Ừ!” Giản Mạt nhẹ nhàng gật đầu, “Cố lên nhé.”

“Em sẽ như vậy!” Mục Hiểu Nhiễm nở nụ cười, “Mạt tỷ, vậy em ra ngoài trước, có việc gì cứ gọi em…”

“Được!” Giản Mạt mỉm cười gật đầu, khi Mục Hiểu Nhiễm rời khỏi thì cô lại tiếp tục tập trung vào bản vẽ trước mặt.

Tối hôm qua sau khi đưa Cố Bắc Thần về biệt thự Bán Sơn, anh cũng không nói thêm lời dư thừa nào nữa, chỉ nói khi anh trở về sẽ dẫn cô đến dùng cơm với Cố lão phu nhân.

À, còn dặn… phải nhớ đến anh nữa!

Giản Mạt cảm thấy có chút quẫn bách, nhớ lại buổi tối ở Lam Điều còn bị đùa giỡn mấy lần, sau rất nhiều chuyện thì cô đã học được cách ứng xử thông minh… Các phản kích tốt nhất chính là sự im lặng.

Nhưng vấn đề là… một nụ hôn đó đã làm lòng cô rối loạn, cảm giác sợ hãi cứ vậy mà lớn dần.

Cô trở về căn hộ của mình, để mọi giấy tờ công việc lên bàn, nhìn lại bánh bao ngủ vẫn chưa tỉnh dậy… Giản Mạt dọn dẹp mọi thứ rồi lấy quyển sách Alvar Aalto ra xem, nhưng bài diễn thuyết và tác phẩm của vị kiến trúc sư đại tài này quả thật làm Giản Mạt yêu thích đến mức không nỡ buông tay.

https://thuviensach.vn

Hôm nay khi cầm bút lên bắt đầu phác hoạ, cảm hứng sáng tạo trong linh hồn cô cứ như nguồn suối tuôn trào, không ngừng tạo thành dòng chảy mãnh liệt…

Giản Mạt đang chìm đắm trong những ý tưởng của mình, nên hoàn toàn không biết bên ngoài đang xảy ra chuyện gì. Người giao hoa hôm nay đưa đến một bó hoa cam đồng dụ, Hướng Vãn lập tức chạy đến nhận rồi bắt đầu đi tìm hiểu ý nghĩa của loài hoa này.

“Hoa cam đồng dụ ý nghĩa là…” Hướng Vẫn nhíu mày nói, “...Tôi thích em!”

“Whoa…” Đinh Hương lúc này đã hâm mộ cực kỳ, “Lúc trước là ‘Dịu dàng yêu’, hiện tại đã tiến lên một bậc, thành ‘Tôi thích em’... Tôi thật sự muốn biết người tặng hoa này là ai?”

“Tôi cũng vậy, tôi cũng vậy!” Hướng Vãn vội vàng phụ hoạ, “Ôi ‘Mạt nhi’... nhìn xem, tiếng gọi thật nao lòng đó?”

Mọi người ở bên ngoài trêu đùa vui vẻ, họ lại nhao nhao nhìn qua góc phòng làm việc được ngăn cách bởi vách thuỷ tinh, Giản Mạt ở bên trong vẫn chìm đắm trong cảm hứng sáng tác, họ không khỏi lắc đầu cảm thán…

“Mạt Mạt vẫn như bốn năm trước, trong đầu lúc nào chỉ biết đến công việc thiết kế!” Mặc Tiểu Nhã lắc đầu thở dài.

Đại Hùng nhân cơ hội tung hứng, “Tôi cũng như bốn năm trước, trong lòng cũng chỉ có em!”

Mạc Tiểu Nhã liền liếc xéo Đại Hùng, sau đó xoay người bỏ về phòng làm việc.

Đại Hùng dày mặt đuổi theo, “Đêm này chúng ta ăn gì?”

https://thuviensach.vn

“Đừng có phiền tôi nữa…” Mạc Tiểu Nhã bĩu môi, “Anh nhìn người đàn ông hào hoa theo đuổi Mạt Mạt kìa, rồi nhìn lại anh đi?”

Đại Hùng nhếch miệng cười, “Tôi không phải đã lấy tiền dành dụm để em thoả thích tiêu xài sao?”

“...” Mạc Tiểu Nhã lập tức không nói gì nữa, sau đó cũng mặc kệ Đại Hùng.

Có câu là có chí ắt làm nên… Đại Hùng như vậy đã theo đuổi Mạc Tiểu Nhã nhiều năm, dù bây giờ tuy chưa hẳn gọi là thành công, nhưng rõ ràng Mạc Tiểu Nhã cũng đã bị anh làm cảm động không ít lần.

Hướng Vấn thì vẫn ngồi nghiên cứu xem người tặng hoa bí ẩn này rốt cuộc là ai, một số nhà thiết kế khác đi qua nhìn thấy cũng có bàn tán thảo luận, có người trong số họ dùng ánh mắt quái dị hoặc liếc nhìn một, hoặc là họ làm bộ như hoàn toàn không để ý.

Liên tục mấy ngày, tâm tình của Giản Mạt đều tập trung vào việc thiết kế, cho nên hoa mỗi ngày được đưa tới đều được Hướng Vãn cùng các chị em xử lý tốt đẹp.

Thế nhưng như một thói quen, Giản Mạt từ việc bất đắc dĩ nhận hoa, mà đều đặn một tuần như vậy, trái lại bây giờ lại có vẻ như mong đợi…

Người ta đều nói để hình thành thói quen của một người, chính là cứ bất chấp mọi thứ mà xâm nhập vào cuộc sống của họ… Mà Cố Bắc Thần, đúng là đang làm như vậy!

“Tích!”

Một tín hiệu nhỏ khẽ vang lên, suy nghĩ của Giản Mạt dần dần bị thu hồi… Cô nghiêng đầu nhìn di động, vài giây sau mới cầm lên mở ra xem. Là một tin nhắn, còn gửi kèm hình ảnh, có một đoạn nói…

https://thuviensach.vn

Cố tổng: Lúc này anh đang ở Paris, hóng gió bên dòng sông Seine, đột nhiên suy nghĩ lại… Chúng ta vậy mà chưa từng cùng nhau ngắm bờ sông ở Lạc Thành.

Dưới ánh trong phòng làm việc, hình chụp dòng sông Seine mơ hồ hiện ra trước mặt Giản Mạt, nhưng trong đầu cô bây giờ là hình ảnh đêm của bốn năm trước khi cô rời khỏi Lạc Thành, bờ sông Lạc Thành lúc đó nở rất nhiều hoa…

Khoé miệng cô nở một nụ cười không rõ ý tứ, Giản Mạt tắt tin nhắn, lại xoay người trở về với công việc thiết kế miệt mài… Chỉ là một khắc vừa rồi đáy mắt cô lại trỗi dậy quá nhiều cảm xúc.

Cảm thấy mọi thứ quá đỗi mơ hồ, có nhiều điều đã phai nhạt, lại có những điều làm người thấy say mê…

Trở về đã nhiều ngày nay, cô cũng đã nghe không ít tin đồn… đều là về Cố Bắc Thần.

Bốn năm rưỡi qua anh không có một scandal, thậm chí... anh và Thẩm Sơ từ sau vụ việc thu mua JK cũng không xảy ra bất kỳ chuyện gì.

Có người phỏng đoán mọi chuyện từ đầu đến cuối đều là một bẫy dịu dàng của Cố Bắc Thần… Kỳ thật không phải Cố Bắc Thần vì Thẩm Sơ mà từ bỏ việc thu mua JK, mà là Cố Bắc Thần dùng Thẩm Sơ để chiếm quyền kiểm soát cổ phần của JK… Sau đó thì qua cầu rút ván.

Bao nhiêu suy đoán thực hư, rốt cuộc đáp án chính xác là gì thì hoàn toàn không ai hay biết…

Nhưng mặc kệ là đáp án nào, sự thật vẫn là… Cố Bắc Thần và Thẩm Sơ không hề ở bên nhau.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nhíu mày, không khỏi thì thầm tự hỏi: “Không phải nói cô ấy là người duy nhất kiếp này anh yêu sao? Vì sao cuối cùng hai người lại không ở bên nhau?”

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Khiến Hắn Trở Thành Thói Quen Trong Cuộc Sống Của Cô!

Cố Bắc Thần hai tay đút sau túi đứng ở dòng sông Seine, gió sông nhẹ nhàng quét qua mặt, vương lên mái tóc ngắn lộ vẻ cương quyết, cũng thổi thổi đi tầm mắt của hắn...

Tiêu Cảnh đứng phía xa xa, mấy ngày này, bởi vì vội vàng quay trở về Lạc Thành, hắn và Thần thiếu cơ bản mỗi ngày có rất ít thời gian nghỉ ngơi.

Thế nhưng, dù cho như vậy, mỗi lần đến một nơi... Thần thiếu đều đem những cảnh đặc sắc chụp lại, sau đó là gửi cho Giản Mạt.

Thần thiếu nói, hắn muốn hắn lần nữa trở thành một thói quen trong sinh hoạt của cô... Mà cái thói quen này, là dùng sự kiên định, và cần cả trái tim mới làm được.

Chậm rãi thu lại mâu quang, Cố Bắc Thần xoay người đi qua chỗ đỗ xe, lên xe.

"Đến sân bay..." Cố Bắc Thần nhàn nhạt mở miệng.

Tiêu Cảnh không hỏi vì sao, đột nhiên đưa ra quyết định như vậy đã không phải là lần đầu tiên.

Hắn cảm thấy... Chuyến đi này có thể sẽ ít đi khoảng một hoặc hai ngày so với dự định lúc trước của Thần thiếu.

https://thuviensach.vn

Thời điểm ngồi ở khu vực khách hạng nhất ở sân bay Sydney, Cố Bắc Thần chỉ là yếu ớt mở miệng: "Bên người cô ấy nhiều sói lắm... Tôi phải giám sát chặt chẽ một chút"

Tiêu Cảnh âm thầm nhếch miệng, rất muốn nói: Thần thiếu của tôi ơi, ngài sinh ra chủ định làm nam chủ, cứ tự tin như thế không phải là tốt sao? Sao lại phải tỏ ra vẻ bá đảo của một tổng tài phong độ, cái gì mà kebe-don (Thể hiện cool ngầu), giường nệm.... Các loại nệm, trực tiếp hát lên không phải là chinh phục được rồi sao?

Thế nhưng, hắn cũng chỉ là âm thầm treo ghẹo thôi, không có dám nói ra.

Một người đã bay lên không trung, một người vẫn đang cầm bút không ngừng vẽ lung tung... Ngày ngày cứ bận rộn như vậy mà qua đi.

Giản Mạt xoa xoa nhẹ lên vai, sau đó đem bản phác thảo, sơ đồ vào trong túi, chuẩn bị đi đón bánh bao.

Mấy ngày này bận làm thiết kế, bánh bao cơ bản đều là để Lý Tiểu Nguyệt đi đón... Hôm nay cô nói muốn đi đón, đáp ứng yêu cầu, liền muốn làm cho bằng được.

Lúc tới trước cửa trường, Giản Mạt gặp lại Hà Dĩ Ninh, hai người nói chuyện phiếm mới biết, con gái của cô ấy và con bánh bao học cùng một lớp.

"Lần trước con bé không sao chứ?" Giản Mạt quan tâm hỏi.

Hà Dĩ Ninh mỉm cười lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, "Nó thích đùa dai với thầy cô thôi..." Nói đến đây, cô càng trở nên bất đắc dĩ.

Giản Mạt vừa nghe, không phải mân mê môi, "Hiện tại đứa trẻ nào cũng nghịch ngợm mà!" Cô nói như vậy, thế nhưng trong giọng nói lại tràn đầy

https://thuviensach.vn

hạnh phúc.

Hà Dĩ Ninh gật gật đầu, sau đó cùng Giản Mạt tán gẫu, đứng chờ mấy đứa bé tan học.

Giản Kiệt kéo tay Nhất Nhất đi ra, một màn như vậy khiến người kinh ngạc không chỉ có mỗi Hà Dĩ Ninh, thậm chí là Giản Mạt.

Giản Kiệt là ai? Kiêu ngạo, không bao giờ muốn đi cùng tiểu ma quỷ...

Những đứa bé gái thích hắn cũng nhiều quá đi, nhưng cho tới bây giờ cái dáng vẻ lạnh lùng không còn nữa... Hắn bây giờ lại chủ động dắt tay con gái?

Ha ha... Giản Mạt vô cùng vui vẻ, chỉ cần đừng giống như bộ dạng của Cố Bắc Thần là cô liền vui vẻ!

Hà Dĩ Ninh lại nhìn Giản Kiệt, không khỏi hơi nhíu mày, "Đó là..." Nói rồi, cô quay ra hướng Giản Mạt, thấy tầm mắt cô vẫn nhìn hai đứa trẻ, không hỏi đã khẳng đính, đó chính là con trai của cô ấy.

Chỉ là... Đứa con trai này nhìn không giống với Tô Quân Ly, trái lại là giống ai chứ?

Hà Dĩ Ninh nghĩ, lại liếc qua Giản Mạt một cái...

Giản Mạt không biết tâm tư cửa Hà Dĩ Ninh, Giản Mạt lúc này liền nghĩ, nếu như bánh bao cùng Nhất Nhất đến với nhai, có gọi là thanh mai trúc mã không nhỉ?

Xem ra... Sau này cần phải cùng Hà Dĩ Ninh tiếp xúc nhiều một chút.

"Bác sĩ Hà, có thể lưu lại số điện thoại không? Giản Mạt hàm ý cười nói, "Nhìn quan hệ của hai đứa bé không tệ, nếu như về sau có đi chơi hay dã

https://thuviensach.vn

ngoại thì mọi người cùng nhau đi?"Hà Dĩ Ninh mỉm cười gật gật đầu, sau đó hai người trao đổi số điện thoại...

Cùng lắm là, Hà Dĩ Ninh đã đoán ra được Giản Kiệt là con ai rồi, nhưng Giản Mạt lại không có nhìn ra gương mặt của Nhất Nhất giống với ai đó.

Mang theo tâm tình vui vẻ, Giản Mạt cùng Giản Kiệt cùng quay về nhà...

"Thành thật khai báo, con có phải là thích cô bé kia rồi không? Giản Mạt nhíu mày hỏi.

Giản Kiệt ngẩng đầu nhìn vào mắt của Giản Mạt, bất mãn nói: "Mommy à, tư tưởng của mommy có phải không bình thường không vậy?"

"..." Giản Mạt bĩu môi, cũng chả để ý tới lời của Giản Kiệt, chỉ là đắc ý nói, "Ơ kìa, nếu con thích thì cứ nói ra... Mommy cũng sẽ không cười nhạo con."

Giản Kiệt lần này trực tiếp cười nhạo cô, "Có người yêu ai đó cũng đâu dám nói ra, còn nói con không dám nói..."

Giản Mạt bỗng nhiên dừng bước, sau đó nhìn về phía Giản Kiệt, trong ánh mắt dần dần bốc lên lửa giận, "Con có ý gì?"

Giản Kiệt bĩu môi, cũng không nói gì liền đi tiếp.

"Giản Kiệt!" Giản Mạt nghiến răng nghiến lợi nhìn thân hình bé nhỏ kia.

Giản Kiệt không dừng lại, chỉ nói: "Con chỉ thuận miệng nói vậy thôi, nhưng rõ ràng... Mommy có tật giật mình!"

Nghe lời hắn nói, Giản Mạt cảm thấy thật bế tắc... Vì sao lúc trước cô bị Cố Bắc Thần đùa bỡn, bây giờ lại bị con hắn đùa giỡn chứ?

Chỉ số thông minh của cô thực sự là bị đáng cắp mà...

https://thuviensach.vn

Mang theo tâm tình ủ dột, Giản Mạt bất mãn mân mân môi.. Bởi vì có một Cố Bắc Thần nên quả thực không thể hoàn toàn chơi vui vẻ được.

...

Sở Tử Tiêu đứng trước cửa sổ trong văn phòng luật sư, nhìn hoa ngô đồng đã nở rộ, tầm mắt dần trở nên thâm sâu...

"Cốc Cốc!"

Tiếng đập cửa kéo đi những suy nghĩ của hắn, hắn hơi thu lại mâu quang, đồng thời nói: "Vào đi!"

Đường Dục mở cửa tiến vào, trong tay cầm một tập hồ, thần sắc nghiêm trọng, "A Tiêu, cậu xem cái này một chút..."

Bởi vì trong tay đang cầm vụ án hình sự chống lại Mạc Thiếu Sâm, gần đây lại bận rộn thu thập chứng cứ... Tuần sau lại liền muốn lần đầu tiên công khai, nên chưa có đột phá gì lớn.

Sở Tử Tiêu xoay người nhận lấy hồ sơ trong tay Đương Dục, lật ra xem, đột nhiên con ngươi mở to, vẻ mặt không thể tin được nhìn Đường Dục.

Đường Dục sắc mặt nghiêm trọng gật gật đầu, sau đó nói: "Tôi cũng không tin được, người này lại liên quan đến sự tình Ngự Cảnh Hồ năm xưa."

Bây giờ, Ngự Cảnh Hồ đã hoàn toàn được đưa ra thị trường.... Ai cũng không nghĩ đến, vụ án này vậy mà có dính dáng đến sự tình sáu năm trước.

"Cậu đã tìm hiểu kĩ chưa?" Sở Tử Tiêu sắc mặt không tốt hỏi.

Đường Dục lắc đầu, "Bởi vì việc này không có nhiều quan hệ, nên không cách nào hỏi được..."

https://thuviensach.vn

Bọn họ đều rõ ràng, nếu như đem sự dính dáng này làm lớn, có thể sẽ lôi ra được nhiều uẩn khúc hơn... Quan trọng chính là, luật sư không thể có lòng hiếu kỳ quá lớn, chỉ cần hiếu kỳ với án tử là được rồi!

Dường như có chống cự, có bồi hồi, có sự sỡ hãi, còn có bức thiết!

Sở Tử Tiêu hạ con ngươi, lại nhìn về phía tập hồ sơ, cuối cùng mới lấy ra một tờ giấy kia, sau đó nói: "Chuyện này tôi sẽ tự xử lý."

Đường Dục dường như đã đoán được hắn sẽ nói như thế, dù sao... Việc này cũng liên quan đến cha của Giản Mạt, còn là sự lựa chọn cuối của Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Niềm Vui Làm Cha

Bận rộn, dường như đã trở thành cảm nhận duy nhất của Giản Mạt sau khi về nước.

Không chỉ có cô bận, hơn nữa Tô Quân Ly vì muốn trở về nước để hoạt động, cũng rất bận... Chỉ là, dù cho có bận, mỗi ngày anh cũng không quên gọi điện thoại cho Giản Mạt, nhắc nhở cô không nên quên ăn cơm.

Dạ dày của Giản Mạt không tốt, nhất là sau khi sinh Giản Kiệt, dạ dày cô càng yếu hơn... Chỉ cần áp lực lớn một chút, dạ dày lại đau!

Cho nên, Tô Quân Ly sợ cô vì quá chuyên tâm thiết kế, làm cho mình áp lực quá lớn, lại quên ăn cơm, quả thực là họa vô đơn chí*.

(*) Họa vô đơn chí: tai họa từ đâu ập đến bất thình lình không biết trước được.

"Yên tâm đi, dù cho em không ăn, thì bảo bối cũng phải ăn cơm chứ..." Giản Mạt cười nói, "Trái lại là anh, vừa về đã phải diễn tấu ngay nên anh hãy chiếu cố tốt chính mình."

Tô Quân Ly mỉm cười, nhẹ nhàng đáp, "Được." Anh mở lời, nói, "Cuối tuần này, đến Tô trạch ăn một bữa cơm đi?"

Lần trước, sinh nhật bác cả, vì Giản Mạt cảm thấy bất tiện, vẫn chưa đến... Thế nhưng, ông nội thật vất vả mới nhả ra dấu hiệu, anh không muốn từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt nghĩ, trước đó đã đáp ứng Cố Bắc Thần cuối tuần này đi thăm Cố nãi nãi... Thế nhưng, cũng không biết hắn có thể trở về hay không.

Nếu như tiếp tục cự tuyệt Tô Quân Ly, có chút không lễ phép, dù sao... bên kia còn có Tô gia gia, dù như thế nào thì cô cũng là vãn bối, luôn luôn tìm lý do từ chối, họ nhất định sẽ nghĩ rằng cô cố ý.

"Được rồi..." Giản Mạt đáp ứng, dù sao, cuối tuần có ba buổi tối, Cố nãi nãi bên kia cô không nên ảnh hưởng.

Tô Quân Ly thấy Giản Mạt đồng ý, khóe miệng không khỏi lan tràn ý cười, "Thế thì ước định ngày nào đó đi, anh điện thoại cho em."

"Ừ, được..." Giản Mạt đáp lời.

Đúng lúc, tiếng chuông cửa truyền đến.

Giản Mạt vô thức kêu lên: "Bảo bối, đi mở cửa!"

Bởi vì có Giản Mạt ở nhà, Giản Kiệt cũng không có suy nghĩ sâu xa người tới là ai, liền đi mở cửa...

Khi cửa mở ra, Giản Kiệt hơi ngửa đầu, lúc nhìn đến hai người đứng ở cửa, đôi đồng tử màu đen hạ xuống, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập nghi hoặc.

Cố Bắc Thần hạ mắt nhìn Giản Kiệt, Tiêu Cảnh tay cầm đầy túi cũng nhìn Giản Kiệt...

Thật ra hắn phải ở bên kia hai mươi ngày, nhưng cuối cùng nhanh chóng rút gọn thành mười ngày, cái này cũng chưa tính... Bận rộn xong, Cố Bắc Thần không có trì hoãn một chút nào, trực tiếp ngồi máy bay trở về.

Xuống máy bay, cầm quà tặng cho Giản Mạt cùng con trai trong truyền thuyết của cô, Cố Bắc Thần không thể chờ đợi tới Nhuận Trạch viên.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, lòng tràn đầy chờ mong mở cửa, cuối cùng, khi thấy Giản Kiệt, lòng của hai người trong nháy mắt đều bị khiếp sợ... Mắt tuôn ra hoảng sợ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang trương lên của Giản Kiệt.

"Thần thiếu, tôi hình như nhìn thấy phiên bản thu nhỏ của anh!" Tiêu Cảnh đờ đẫn nói.

Mặc dù đứa nhỏ này cùng Thần thiếu còn có một chút khác nhau, mặt mày có lẫn bóng dáng của Giản Mạt, thế nhưng... Khi người ta vừa nhìn, vẫn rất giống Thần thiếu!

Tiêu Cảnh mở miệng lần nữa, có chút máy móc, "Thần thiếu, chúc mừng anh... Được làm cha!"

Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị, trên mặt dần dần bao phủ một tầng cảm xúc phức tạp, một đôi con ngươi sắc lẹm nhìn Giản Kiệt từ đầu đến đuôi, dần dần híp mắt lại...

"Bảo bối, là ai thế?" Bên trong phòng, thanh âm Giản Mạt truyền đến.

Vừa cúp điện thoại của Tô Quân Ly, Giản Mạt liền hỏi, sau đó ngoái cổ nhìn lại... Thế nhưng, bởi vì vấn đề góc độ, cô chỉ có thể nhìn được Giản Kiệt, không nhìn thấy người đứng ở ngoài cửa là ai.

Đôi tay nhỏ bé của Giản Kiệt che giấu nội tâm hoảng loạn bắt đầu kéo kéo vạt áo, mím cái miệng nhỏ nhắn, cúi xuống, sau đó quay đầu lại, âm điệu có chút quỷ dị nói: "Đoán chừng một trong hai có thể là cha ruột của con..."

"..." Giản Mạt đầu tiên là phát lại lời Giản Kiệt ở trong đầu, sau đó sửa sang lại.

Đột nhiên...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, chạy nhanh đến cửa, sau đó chống lại tầm mắt nguy hiểm của Cố Bắc Thần.

Giản Mạt âm thầm nuốt nước bọt, chỉ cảm thấy không khí xung quanh Cố Bắc Thần lúc chạm tầm mắt của cô, trong nháy mắt đóng băng lại... Cảm giác kia, quả thực chính là muốn giết người!

Hắn sao lại trở về?

Đêm đó hỏi thời gian hắn trở lại Bán Sơn, không phải nói ít nhất là nửa tháng, còn không thì là cuối tuần sao?

Lúc này hắn vì sao lại ở đây?

Một vấn đề thổi qua đầu Giản Mạt, cô đã hoàn toàn không còn năng lực tự hỏi..

Dưới tình huống ngoài ý muốn, Giản Kiệt bị Cố Bắc Thần nhìn thấy, vì sao cô cảm thấy... những ngày kế tiếp của cô sẽ rất thảm?

"Hi..." Giản Mạt kéo kéo khóe miệng, cực lực che giấu nội tâm, sau đó giơ tay lên, "Cố tổng, đã trễ thế này còn đến thăm sao?"

Cố Bắc Thần giương môi cười lạnh, thanh âm trầm thấp hỏi: "Giản Mạt, em có thể giải thích một chút không?" Nói xong, hắn nhìn về phía Giản Kiệt.

Giản Kiệt chớp mắt, đứng ở nơi đó... Đôi mắt đen láy vẫn quan sát Cố Bắc Thần.

Ừ, ngoại hình đạt điểm tối đa! Khí thế đạt điểm tối đa!

Ngoại hình này đứng cùng mammy là vô cùng xứng đôi, thế nhưng cảm tình vẫn còn phải chờ khảo sát...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt tiếp tục giả ngu, "Giải thích? Giải thích cái gì?" Lông mi dài rũ xuống, vẻ mặt vô tội, "Cố tổng, anh định là lấy thân phận gì chất vấn tôi vậy?"

"Ồ, Giản Mạt, em thật là..." Cố Bắc Thần lạnh lùng mở miệng, "Nếu như em vẫn muốn giả ngu, Tốt thôi.. Anh liền nhìn xem em tiếp tục giả ngu đến bao giờ."

Dứt lời, Cố Bắc Thần đút hai tay vào túi, đứng ở đó nhìn Giản Mạt.

Ngón tay Tiêu Cảnh cọ cọ mũi, hắn ở bên người Thần thiếu đã lâu rồi, Thần thiếu lúc này tức giận bao nhiêu... hắn có thể biết được.

Cho tới bây giờ, tất cả đều sai rồi...

Cái gì mà con của đàn ông tồi, lộn xộn hết cả... cuối cùng Cố Bắc Thần mới phát hiện, hắn lại chính là "đàn ông tồi" trong miệng Giản Mạt!

Ha!

Cố Bắc Thần âm trầm lạnh lùng, con ngươi sắc bén càng phát ra tia nguy hiểm mà thâm thúy nhìn Giản Mạt...

Giản Kiệt ngửa đầu hơi mệt chút, cảm thấy mammy sắp xong đời rồi.

Giản Kiệt mím cái miệng nhỏ nhắn, sau đó nói với Tiêu Cảnh: "Chú này, theo tôi đoán... Bọn họ hắn là còn muốn tranh cãi rất lâu, thậm chí, ông chủ của chú có thể trực tiếp mang mammy của tôi đi, sau đó mở một cuộc thẩm tra... Chú có muốn vào trong uống chén trà hay không?"

Tiêu Cảnh vừa nghe xong, lập tức như mở cờ trong bụng, gật gật đầu...

Đùa giỡn gì chứ, cục diện hôm nay, làm đáy lòng vui mừng của Thần thiếu biến thành sôi gan, hắn cũng không muốn sớm chầu ông bà.

https://thuviensach.vn

"Được, được, chú có mang cho con vài món quà đây..." Tiêu Cảnh nhấc tay cầm túi lên, sau đó nghiêng thân thể... Không để ý hai người đang giằng co kia, tiến vào phòng.

Giản Mạt cùng Cố Bắc Thần còn đang giằng co, thế nhưng, khí thế của cô dần dần yếu xuống, không đầy một lát, liền bại trận...

"Chúc ngủ ngon!" Giản Mạt cũng không biết chính mình bị thần kinh gì, nói xong câu, trực tiếp muốn lách người đóng cửa.

Đáng tiếc, Cố Bắc Thần đã nhìn thấu tâm tư của cô, một bàn tay giữ nguyên, tay còn lại trực tiếp chặn cửa lại.

Vẻ mặt Giản Mạt khổ bức, trong đầu suy nghĩ biện pháp tránh hắn, liền bị Cố Bắc Thần dùng thủ đoạn lôi ra ngoài.

Thuận thế, liền nghe thấy thanh âm trầm thấp của Cố Bắc Thần, âm u lạnh lẽo truyền đến, "Tiêu Cảnh, chăm sóc tốt thằng bé!"

"Thằng bé" là ai, không cần nói cũng biết!

Tiêu Cảnh lập tức đồng ý...

Cùng lúc đó, Cố Bắc Thần đóng cửa, sau đó kéo Giản Mạt đi tới thang máy.

"Cố Bắc Thần, anh đang xông vào nhà dân cướp đoạt đấy!" Lúc này Giản Mạt có chút sợ hãi Cố Bắc Thần, muốn tránh thoát, thế nhưng, bàn tay hắn như gông cùm, xiềng xích, cô căn bản không rút cổ tay ra được.

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn cô, "Vào nhà cướp em, thế nào?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Anh Chính Là "Tra Nam" Trong Truyền Thuyết?

Giản Mạt tức giận, đột nhiên cổ tay bị Cố Bắc Thần cầm lấy, cô trừng mắt nhìn nói: "Sao đây? Muốn bắt cóc tôi đi?"

"..." Cố Bắc Thần không nói gì chỉ nhìn cô, sau đó cửa thang máy mở ra, hắn khinh bỉ hừ cô một cái liền kéo vào trong thang máy.

Giản Mạt cũng đuối lý, mặc kệ để cho Cố Bắc Thần lôi kéo đi... Nếu trốn không được, bây giờ có lẽ là cơ hội tốt để nói.

Cố Bắc Thần trực tiếp đến bãi đậu xe, dọc theo đường đi hắn mím môi thành một đường thẳng, đường cong lạnh như điêu khắc suýt bùng nổ.

Giản Mạt có hơi bực... Tuy rằng cô không nghĩ sẽ gặp lại Cố Bắc Thần, chỉ là cô không ngờ ngày đó lại nhanh đến như vậy, gặp nhau cũng ngoài ý muốn, thế nên cô có chút không tiêu hóa hết những điều này.

Mở cửa xe, nhét Giản Mạt vào trong xe, cài dây an toàn cho cô xong... Cố Bắc Thần đi đến vị trí người lái.

Khởi động xe, nhấn mạnh chân ga... Một đường phóng ra khỏi đây, dĩ mang mang theo tiếng động cơ gầm của xe ra khỏi đây, hướng về phía bên ngoài...

Giản Mạt không hỏi đi nơi nào, lúc này điều cô cần làm đó là trầm mặc... Nếu không nhất định sẽ bị anh ta dán cái mác hãm hại 往里跳.

Xe phóng chạy như bay... Không hề có ý giảm tốc!

https://thuviensach.vn

Giản Mạt siết chặt cái dây an toàn, đôi mắt càng lúc trừng lớn, cả người cứng ngắc lại, miệng cũng run rẩy theo...

Cố Bắc Thần lơ đi sự sợ hãi của người kế bên, dưới chân nhấn chân ga càng đè nặng xuống... Một chiếc xe bình thường đi cùng chiều có rèm che ở cửa cũng bị tốc độ xe của hắn thổi cho mở ra.

"Ô Ô" tiếng động cơ gầm rú quanh quẩn ở ban đêm đặc biệt huyên náo, bởi vì tốc độ của xe quá nhanh, xe tựa như rồng bay một đường thẳng...Dẫn đến khắp nơi phát ra âm thanh xe chạy, đem mọi im lặng trong đêm đánh vỡ.

Giản Mạt tinh thần căng thẳng, cô thật sự muốn hét lên, cũng phát hiện bản thân chỉ có thể mở to mắt nhìn mà không thốt ra tiếng nào...

"Két ——"

Tiếng phanh xe bén nhọn ở ngoại ô thoáng đãng, âm thanh chói tai làm cho Giản Mạt hoảng sợ hơi kém muốn hét ầm lên.

Giản Mạt có hơi thở dốc.

Ánh nhìn của Cố Bắc Thần sương giá... Ở trong sương giá lộ ra sự nguy hiểm.

Không gian nhỏ hẹp, không khí có vẻ như dần dần loãng ra.

Cả hai người không ai nói lời nào, thậm chí cũng không thèm nhìn đối phương... Ai cũng không nói lời nào, thậm chí, ai cũng không có xem đối phương..... Chính là, tầm mắt dừng ở đèn xe xa quang hạ kia tầm mắt có thể chạm đến đích trống trải thượng.

Cứ như vậy cả hai đều im lặng không bao lâu, lâu đến mức khiến Giản Mạt cũng khó chịu cả người...

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cô thật sự không cố gượng nỗi.

Giản Mạt cởi bỏ dây an toàn ra mở toan cửa xe bước xuống...

Cố Bắc Thần cứ như vậy nhìn cô, mắt ưng dần sâu thẳm, sâu đến mức người ta không nhìn ra hắn có ý gì, giống như một khoảng trống, làm cho người khác run sợ!

Cố Bắc Thần cũng tự cởi bỏ dây an toàn rồi tao nhã bước xuống xe, tầm mắt vẫn luôn nhìn Giản Mạt đang ngồi ở đường cái, không khỏi vừa tức giận vừa buồn cười.

Bây giờ hắn có cảm giác mình đang khi dễ cô ấy thế nhỉ?

Giản Mạt không có nhìn Cố Bắc Thần, đầu vẫn cúi xuống ngồi xổm, trong tay cầm một cành cây nhỏ vẽ vẽ lên mặt đường... Nhìn cô trông rất ủy khuất...

Có lẽ do ban đêm đặc biệt là vùng ngoại ô, trên đường này ngoại trừ Giản Mạt và Cố Bắc Thần ra cũng không thấy bóng ai cả, ngẫu nhiên sẽ có xe chạy ngang qua, ai cũng không đi nhiều chuyện xem bọn họ làm cái gì.

Cố Bắc Thần đã đi tới đứng trước mặt Giản Mạt...

Lúc ấy hắn thật sự kinh ngạc cũng cảm thấy bản thân như nghẹt thở... Không biết nghĩ như thế nào đã đem Giản Mạt túm ra tận đây!

Rõ là trong lòng vô cùng khó chịu, cả người hắn cũng rất muốn phát tiết ra...

Đua xe?

Ha hả, đã bao lâu rồi hắn không chạy nhanh như vậy rồi?

Một năm cam chịu, hắn nghĩ đến người đó sinh con cũng xong rồi...

https://thuviensach.vn

Chỉ là hắn hiểu được rất nhiều chuyện, nếu một người muốn được cái gì đó, nhất định phải làm đến cùng... hắn phải che giấu tất cả cảm xúc.

Nhưng vừa rồi... hắn không thể khống chế được mình.

Cái cảm giác kinh hỉ, ngạc nhiên, sợ hãi, bàng hoàng, do dự, không xác định... Tất cả như đào núi lấp biển đánh úp lại, làm cho hắn không kiểm soát được chính mình dưới chân nhấn tăng tốc độ.

Cố Bắc Thần cười cười, có điều nụ cười này vào lúc ban đêm thế này rất quỷ dị, nhưng rất cuốn hút người khác... Giống hệt ma quỷ vậy, rõ ràng là nguy hiểm chớ lại gần nhưng lại khiến người khác không tự chủ sa vào cạm bẫy.

Giản Mạt không có để ý Cố Bắc Thần, cô trực tiếp ngồi trên mặt đất nhìn ra mặt hồ...

Tầm mắt chạm vào đôi giày da của Cố Bắc Thần, không biết nguyên do là đâu, Tầm mắt chạm đến chính là cố sao Bắc cực đích giày da, hứa là bởi vì vì cái gì duyên cớ, cũng không phải dĩ vãng như vậy đích tranh lượng, có chút hôi mông mông đích!

Y... có gì đó không đúng!

Tình thế lúc này cô còn có tâm tình đi nghiên cứu giày anh ta mang chứ?

Giản Mạt thầm phỉ báng mình, sau đó bất đắc dĩ thở dài trong lòng... Quyết định, địch bất động thì cô bất động. Địch hành động thì cô... lấy tịnh chế động!

Cố Bắc Thần không biết suy nghĩ này của Giản Mạt, hắn chậm rãi ngồi xổm xuống, đối diện thẳng với tầm mắt của Giản Mạt, mắt ưng nhìn thật sâu vào Giản Mạt.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bị cái nhìn thẳng của Cố Bắc Thần mà sợ hãi...Có người nói mở lòng ra mà nói chuyện với nhau ngược lại còn tốt hơn, anh ta có ý gì?

Giản Mạt buồn bực, trong lòng nói thầm, tại sao lại cứng rắn như vậy... Dù sao, lúc này cô đang nhắm đến chuyện của bảo bối, kiên quyết không mở miệng trước.

"Mạt..." Cố Bắc Thần giọng cực trầm thấp từ tính chậm rãi nói, "Vì cái gì?"

Giản Mạt khẽ nhíu mày, ngẩng đầu nhìn Cố Bắc Thần hỏi lại: "Gì mà gì chứ?"

Cố Bắc Thần mắt lạnh dần, thái dương khẽ nhúc nhích giống như đang chịu đựng, "Vì sao em lại gạt tôi?" Giọng hắn trầm thấp hỏi, "Vì cái gì em không nói cho tôi biết sự tồn tại của anh ta? Vì cái gì khi ở nước Anh nói..." Hắn dừng lại, có chút âm u nói, "Có phải anh ta là tra nam làm em có đứa nhỏ?"

Giản Mạt nghe anh ta nói hai từ "tra nam" không khỏi cười khúc khích, "Cố tổng, ngài cho rằng hình tượng của ngài tốt lắm sao? Chẳng lẽ tôi còn phải nói đó là con của chồng trước?"

Cố Bắc Thần bị Giản Mạt trêu chọc mà cô lại vô tâm trong lời nói làm cho hắn tâm tình ủ dột, nhìn hắn có chỗ nào giống tra nam chứ?

Ha hả.....

Giản Mạt chợt thu lại vẻ cười cười đó, nhìn thấy Cố Bắc Thần cả người nguy hiểm nhìn chằm chằm "con mồi" không khỏi mỉm cười, "Chuyện đó... Cố tổng... tôi chỉ đùa thôi, ngài đừng để ý!"

"Giản Mạt!" Cố Bắc Thần nghiến răng lợi hại, "Em cảm thấy tôi là tra nam, tôi không so đo với em... Mặc khác em lén lút sinh con của tôi,

https://thuviensach.vn

chuyện này em phải tính như thế nào?"

Giản Mạt nhắm đôi mắt lại, cảm thấy cùng anh ta mà nói vấn đề này rất không khí thế... Sau đó cô nhìn thẳng anh ta.

Chỉ là Cố Bắc Thần đang đứng lên, cô cần ngẩng mặt nhìn anh ta, cảm thấy được chính mình lại vô dụng... Vừa nãy ngồi xuống, ít nhất là nhìn thẳng chứ!

"Gì mà lén lút như ăn trộm chứ?" Bởi vì đột ngột phát hiện ra Giản Kiệt, trong đầu cô lúc này cũng loạn thành một đống hỗn độn bất giác bốc đồng nói, "Tôi đây là quang minh chính đại."

Cố Bắc Thần cười lạnh, "Một khi đã như vậy... Lúc tôi hỏi em đứa nhỏ là của ai, em vì cái gì mà không nói cho tôi biết?"

"Tôi nói...tra nam..." Giản Mạt sờ sờ cái cằm sau đó cười cười, "Không phải là anh sao?"

"..." Lần này đổi lại thành Cố Bắc Thần hết nói nổi, bọn họ vòng đi vòng lại mà vẫn về với chủ đề "tra nam" này?

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Không Có Ai, Trời Sinh Là Dễ Dàng Thu Phục

Nhìn khuôn mặt đen ngòm của Cố Bắc Thần không khác gì bầu trời đêm bên ngoài kia, Giản Mạt liền cảm thấy bảo bối của cô chính là điểm yếu của Cố Bắc Thần...

Buổi tối, cơn gió đầu hạ mang theo hơi thở mát lạnh, nhẹ nhàng thổi tới, ôn hòa, đặc biệt dễ chịu.

Chỉ là, lúc này trong thế trận hai người bọn họ đang đấu đá lẫn nhau, không còn ai có tâm tình đi cảm thụ.

"Cố tổng, anh mang tôi đến đây..." Giản Mạt liếc mắt nhìn hai bên, "Không phải định giết người giệt khẩu đấy chứ?"

Cố Bắc Thần cười, đôi môi mỏng cong lên rất nhẹ, nhưng vẫn đủ để người khác nhìn thấy hắn đang cười.

Giản Mạt không tự chủ được nuốt nước bọt xuống, cảm nhận được toàn thân Cố Bắc Thần được bao phủ bởi một tầng hơi thở nguy hiểm, cô vô thức muốn lui về phía sau...

"A" một tiếng, gót chân Giản Mạt vướng phải bụi gai gần đó, thân thể không đứng vững liền ngả về phía sau...

Đột nhiên, một bàn tay mạnh mẽ có lực ôm lấy hông của cô, giam hãm cô vào trong lồng ngực rắn chắc.

https://thuviensach.vn

Hơi thở quen thuộc đập vào mặt, Giản Mạt nhìn dáng vẻ nguy hiểm của Cố Bắc Thần, cánh tay mảnh mai liền đè lên lồng ngực của hắn, vội vàng nói: "Cố Bắc Thần, anh muốn làm gì?"

"Ở một nơi vắng vẻ như thế này..." Khoé môi mỏng của Cố Bắc Thần hơi cong lên tạo thành một nụ cười ái muội, "Cô nam quả nữ, em nghĩ là anh sẽ làm gì?"

Cuộc chiến khốc liệt ở một nơi hoang dã?

Giản Mạt kinh hoàng mở to hai mắt, "Cố Bắc Thần... Anh, anh, anh... Anh dám!" Cô cắn răng thở gấp, hai tay vẫn chặn ở trên lồng ngực Cố Bắc Thần, muốn kéo dài khoảng cách với hắn.

Thế nhưng, lúc này bởi vì thân thể vẫn đang ngả về phía sau, toàn thân dựa vào lực cánh tay của Cố Bắc Thần chống đỡ, căn bản không dùng được sức lực...

"Anh có cái gì không dám, hả?" Thanh âm chế giễu của Cố Bắc Thần vang lên, hắn đúng thời cơ cúi người xuống mấy phần, "Dù sao... anh cũng là tên đàn ông tồi, chẳng lẽ... Không nên làm một ít hành vi của đàn ông tối để chứng thực sao?"

Cố Bắc Thần đang cười, càng cười càng trở nên ái muội nguy hiểm, đôi mắt sắc bén híp lại, ở nơi sâu nhất bắn ra tia sáng giảo hoạt, "Hơn nữa, anh cũng có thể quang minh chính đại cùng em ở đây bàn luận về... chuyện sinh con!"

"..." Giản Mạt hoàn toàn bị Cố Bắc Thần đánh bại, "Cố Bắc Thần, tính tôi trong lúc nói chuyện không dùng não để suy nghĩ..." Cô nghiến răng nghiến lợi, "Nếu như anh muốn nói chuyện, ít nhất, chúng ta hắn là nên bình đẳng vị trí để nói chuyện!"

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn đáy mắt của Giản Mạt, vừa có sợ hãi vừa có chống cự, trong lòng đột nhiên cảm thấy tự giễu...

Cô cự nhiên lại chống cự hắn sao?

Cánh tay Cố Bắc Thần bỗng nhiên dùng sức, nhanh chóng kéo Giản Mạt đứng thẳng lên...

"Ưm..."

Giản Mạt kêu lên một tiếng đau đớn, mũi đụng vào lồng ngực kiên cố của Cố Bắc Thần... Nước mắt cô liền rơi xuống như mưa.

Hắn chắc chắn là cố ý... Giản Mạt phẫn hận nghiến răng nghiến lợi.

"Hiện tại vị trí đã bình đẳng, nói đi... Em muốn nói chuyện với anh thế nào đây?" Cố Bắc Thần lạnh lùng hỏi.

Giản Mạt cực kỳ buồn lòng, đôi mắt đen nháy trong suốt nhìn Cố Bắc Thần, qua một lúc lâu, dường như đã quyết định, bình tĩnh nói: "Sự việc của bảo bối, chúng ta trở về rồi nói!"

Nói ở trước mặt con trai, Cố Bắc Thần sẽ không thể nào lớn tiếng với cô được?

Vạn nhất nếu lỡ lời, cô còn có bảo bối làm đòn sát thủ...

Trong mắt Giản Mạt lướt qua một tia giảo hoạt, nhưng vẫn không thể tránh được tầm mắt Cố Bắc Thần, hắn âm thầm cười lạnh, đáy mắt sâu thẳm, hỏi: "Ý của em là... Trở về nói?"

Giản Mạt gật đầu... Ở đây rừng núi hoang vắng, lỡ như nói phải mấy câu không được dễ nghe, Cố Bắc Thần đem cô ném lại nơi này, đó mới là kêu trời trời không thấu kêu đất đất chẳng hay.

https://thuviensach.vn

Cô không mang theo điện thoại, còn đi dép và quần áo ở nhà... Suy nghĩ một chút, nếu như thực sự bị hắn ném lại ở đây, đúng là hỏng mất!

Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng, "Được, hôm nay anh cùng em đối chất... Anh thật sự muốn nhìn xem hôm nay em sẽ giải thích được những gì?" Dứt lời, hắn liền mở cửa ghế lại phụ ra, ra hiệu Giản Mạt lên xe.

Trong lòng Giản Mạt có chút ngột ngạt cùng phiền muộn, nhưng cô cũng không muốn trốn tránh...

Trên đường trở về, Giản Mạt suy nghĩ kỹ vài loại cục diện có thể phát sinh, cuối cùng phát hiện... Cũng có thể là bảo bối sẽ phải rời khỏi cô?Vừa nghĩ tới bảo bối có thể sẽ bị Cố Bắc Thần cướp đi, tâm tình Giản Mạt trong nháy mắt trở nên không thoải mái...

Dọc theo đường đi, Giản Mạt trầm mặc không nói, nghiêng đầu nhìn cảnh vật nhanh chóng lướt qua bên ngoài cửa xe, mái tóc ngắn xinh đẹp bởi vì vừa cử động có chút hỗn loạn, nhưng vẫn không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của cô.

Trên cửa sổ thủy tinh, ẩn hiện ra hình dáng khuôn mặt Giản Mạt, Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn, rất muốn nói với người phụ nữ này... Hắn sẽ không cướp đi tất cả của cô, chỉ muốn tiến vào tất cả mọi thứ của cô.

Thế nhưng, hắn biết... Điều đầu tiên hắn phải nghĩ đến đó là nhanh chóng khiến cô chấp nhận hắn, cho nên hiện tại hắn vẫn nên cẩn thận.

...

Giản Kiệt nhìn những bộ đồ chơi lắp ráp được bày biện trên bàn, ánh mắt lanh lợi liền phát sáng.

"Những thứ này đều là do Thần thiếu mua..." Tiêu Cảnh nhíu mày nói.

https://thuviensach.vn

Giản Kiệt nhìn về phía Tiêu Cảnh, sau đó cầm lên một con phượng hoàng lớn rồi nói: "Vì sao chú ấy lại mua cho tôi những thứ này?"

Tiêu Cảnh là ai chứ, khi hắn còn nhỏ đã rất hiểu biết sự đời... Sau đó bị Long Kiêu nhìn trúng mang đến bên người, về sau lại đến làm việc bên cạnh Thần thiếu, đã gặp qua rất nhiều người cũng hiểu rõ nhiều việc, nhiều đến mức kể ra không hết.

Giản Kiệt mặc dù thông minh bình tĩnh, nhưng rốt cuộc vẫn còn là một đứa nhỏ... Tiêu Cảnh vừa nhìn liền biết thằng bé đặc biệt thích bộ lắp ráp này.

Chỉ có điều, Thần thiếu và thằng bé này vậy mà lại có sở thích giống nhau... Đối với điểm này, Tiêu Cảnh cảm thấy, huyết thống thật đúng là đặc biệt kỳ lạ.

"Tiểu Kiệt thiếu gia..." Tiêu Cảnh tính toán lôi kéo làm quen, "Cháu cảm thấy... Thần thiếu thế nào?"

Giản Kiệt lãnh đạm nhìn hắn, "Không muốn đánh giá! Còn có, nói lại lần nữa, không được gọi tôi là tiểu Kiệt thiếu gia... Chú không phải là người làm nhà tôi! Mà chú và tôi cũng không phải chỗ quen biết gì!"

"..." Tiêu Cảnh giật khoé miệng, suýt chút nữa là giật méo cả miệng, chỉ hỏi, "Vì sao không muốn đánh giá Thần thiếu?"

Giản Kiệt dửng dưng nắm chặt bàn tay nhỏ, sau đó bình tĩnh nói: "Hắn là ai, tôi còn chờ khảo sát. Mấy thứ này tôi rất thích, thế nhưng, tôi sẽ không muốn..." Nói xong, hắn nhìn về phía Tiêu Cảnh, "Mammy nói... Không có người nào, trời sinh là có thể dễ dàng thu phục, tất cả mọi thứ nếu muốn đạt được đều phải có tiền đề... Đó chính là trả giá."

Tiêu Cảnh nhướn mày, Giản Mạt dạy thằng bé những thứ này sao? Có phải là quá nghiêm khắc rồi không?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, vì sao hắn cảm thấy... lời nói của Tiểu Kiệt thiếu gia còn có ý tứ gì khác?

Hình như, câu nói thì có vẻ bao quát xung quang, thế nhưng... Kỳ thực lại chính là đang nói Thần thiếu?

"Chú Cảnh, chú cho rằng, boss của chú sẽ thu phục được mẹ tôi sao?" Giản Kiệt ngồi ở trên sô pha, trong mắt có sự tò mò, trái ngược với sự bình tĩnh trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Tiêu Cảnh cười tươi, sau đó không chút do dự lắc đầu.

Giản Kiệt "ồ" một tiếng, sau đó nghi ngờ nói: "Nếu như mammy bị đối phó quá dễ dàng, tôi sẽ cảm thấy chỉ số thông minh của mammy thật sự có vấn đề... Tuy nhiên, đối với boss của chú, tôi thật sự không coi trọng."

Khoé miệng Tiêu Cảnh co quắp, "Vì sao?"

"Có quá nhiều người muốn trở thành cha tôi... Chú ấy, thoạt nhìn cũng không phải người có quá nhiều ưu thế." Giản Kiệt bình tĩnh nói, sau đó nhìn thời gian, "Bọn họ đã ra hơn một giờ đồng hồ rồi, vẫn chưa trở lại, tôi định sẽ ngủ."

Thằng bé đã nói như vậy, ánh mắt lại nhìn cửa, rõ ràng có chờ mong.

"..." Tiêu Cảnh có cảm giác như bị mê hoặc.

Bình thường đứa nhỏ này cũng có cảm xúc như vậy sao?

Khi nhìn thấy một khuôn mẫu y hệt mình như vậy, có thể xác định là baba mình, hoặc là sẽ có cảm xúc hưng phấn, cao hứng, do dự, có thể cũng là chống cự... Hoặc là, đối với việc có một người đàn ông mang mẹ của mình đi mà lo lắng và sợ hãi sao?

Vì sao tiểu Kiệt thiếu gia lại không có những biểu hiện đó?

https://thuviensach.vn

Tiêu Cảnh nghĩ mãi không ra.

Đúng lúc đó, có tiếng mở cửa truyền đến...

Tiêu Cảnh và Giản Kiệt đồng thời quay lại nhìn, liền thấy Giản Mạt và Cố Bắc Thần một trước một sau đi đến...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Đàm Phán, Bẫy Cha Hóa Ra Lại Thành Lừa Mẹ Cho Con Trai!

"Thần thiếu, Giản tiểu thư..." Tiêu Cảnh đứng dậy nói.

Giản Kiệt chớp chớp đôi mắt, đôi mắt lanh lợi đen nháy nhìn Cố Bắc Thần một chút, sau đó nhìn biểu tình của Giản Mạt một chút, không khỏi bĩu môi nói: "Chỉ liếc nhìn một cái, sau đó liền đi ra ngoài hóng gió... cũng không hề nói gì!"

Tiêu Cảnh nghe xong, gương mặt nhất thời xạm lại...

Giản Mạt hết nhìn Giản Kiệt, lại nhìn Cố Bắc Thần, liền dẫn đầu nói trước: "Quan hệ giữa hai người... nhìn mặt cũng đủ biết rồi."

"Mommy, mẹ còn có thể giải thích tùy ý như vậy sao?" Giản Kiệt hơi nhíu chân mày nhỏ: "Trên đời này, mẹ không biết còn có một loại từ gọi là "đụng mặt" sao?"

Giản Mạt nghe xong, nhất thời âm thầm cắn răng nghiến lợi...

Nhưng so với cô, Cố Bắc Thần ngược lại môi mỏng lại câu lên một nụ cười, sau đó... vẫn ung dung đứng chờ Giản Mạt giải thích.

Tiêu Cảnh tự động làm người vô hình đi vào một góc, quyết định tự nhìn trò hay... Dĩ nhiên rồi, vui một mình không bằng vui cùng với Nhạc Nhạc.

Nghĩ như vậy, Tiêu Cảnh lặng lẽ lấy điện thoại di động ra, mở chế độ quay phim, sau đó làm bộ như nghiêm trang đứng ở đó.

https://thuviensach.vn

"Hắn là người cung cấp nòng nọc..." Giản Mạt thờ ơ nhìn Cố Bắc Thần một cái rồi giới thiệu cho Giản Kiệt, sau đó lại nhìn về một gương mặt đang khinh bỉ cô của Giản Kiệt rồi giới thiệu cho Cố Bắc Thần: "Nó là sản phẩm của con nòng nọc đó!"

"..."

"..."

Cả Cố Bắc Thần và Giản Kiệt đều cảm thấy không còn gì để nói, có kiểu giới thiệu quan hệ cha con như vậy sao?

Tiêu Cảnh đứng ở trong góc sống chết nhịn cười... Kìm nén đến mức cũng sắp bị nội thương, cậu không nhịn được phải cho Giản Mạt một điểm đáng khen, nhìn gương mặt một lớn một nhỏ của Thần thiếu và Giản Kiệt, tại sao cậu lại cảm thấy biểu tình cùng thần thái rất giống nhau?

Giản Mạt không muốn nhìn hai cha con bọn hắn, tự rót cho mình một ly nước uống, dự định chừa chút thời gian đó cho bọn hắn tiêu hóa một chút.

Giản Kiệt cùng Cố Bắc Thần trong lòng đều biết rõ mình và đối phương là quan hệ thế nào rồi, chẳng qua là vừa bị Giản Mạt giới thiệu như vậy, một lớn một nhỏ ngược lại có chút lung túng, thay đổi đặc biệt quỷ dị.

Cố Bắc Thần ngồi xuống một bên, đôi mắt sắc bén đầu tiên là nhìn Giản Kiệt, sau đó mới nhìn về phía Giản Mạt: "Nếu em muốn nói trở về, có thể..." Hắn hơi hơi ngừng lại, ánh mắt nhỏ sâu: "Đối với việc em tự tiện sinh con của anh ra anh có thể không tính toán với em, nhưng mà... liên quan đến quyền nuôi dưỡng..."

"Nếu anh muốn có con trai, vậy thì tôi cho anh... Ngược lại, anh đừng hy vọng tôi sẽ thỏa hiệp cái gì." Giản Mạt cố giữ một bộ mặt không thèm để ý nói, nhưng trong lòng đã đem Cố Bắc Thần ra phúc phỉ nghìn lần.

https://thuviensach.vn

"..."

"..."

Hai cha con đối với sự tùy ý của Giản Mạt, một lần nữa hết ý kiến.

Giản Kiệt lại khinh bỉ liếc nhìn Giản Mạt: "Mommy, mẹ có thể ở mấy vấn đề nghiêm túc như trên đừng nói tùy ý như vậy được không? Mẹ như vậy thật sự làm cho con rất hoài nghi... tối nay mẹ có phải quên uống thuốc hay không đấy?"

Giản Mạt hung hăng trợn mắt nhìn Giản Kiệt: "Mẹ đang nói vấn đề rất nghiêm túc, con nghi ngờ sự thông minh của mẹ... con quên uống thuốc sao?"

Mẹ con hai người trợn mắt nhìn nhau!

Giản Mạt nói chuyện tùy ý, chính là không muốn để cho Cố Bắc Thần cảm thấy cô đặc biệt quan tâm đến vấn đề này, chờ chút thời điểm tranh cãi nữa mới có đường xoay sở.

Giản Kiệt lại cảm thấy Giản Mạt ngốc đến mức không chịu nổi... Nhìn qua người cha ruột này của hắn cũng không phải hạng ông chủ dễ gạt gì.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt đang ầm ĩ với Giản Kiệt, môi mỏng câu lên một nụ cười mỏng: "Nếu như lúc đó em không ở cùng với thằng bé, cũng sẽ không sinh ra nó, cũng sẽ không tại thời điểm anh xuất hiện, cố tình nói dối anh..." Hắn lạnh nhạt phân tích: "Mạt nhi, nếu như em không muốn xa thằng bé, có thể!"

Giản Mạt nghe vậy, nhất thời hoài nghi nhìn về phía Cố Bắc Thần... Cô không cảm thấy hắn có ý tốt như vậy...

Quả nhiên...

https://thuviensach.vn

"Rất đơn giản, thằng bé là con cháu của Cố gia, anh nhất định phải mang nó về Cố gia."

Cố Bắc Thần như cũ nhàn nhạt mở miệng: "Nhưng mà, thằng bé từ nhỏ đã lớn lên trong hoàn cảnh có một người mẹ... Con trai của anh, sau này cũng không thể trưởng thành ở trong thời điểm không có mẹ."

"..."

"Nếu tìm cho thằng bé một người mẹ kế, có thể sẽ hoàn toàn phản tác dụng." Ánh mắt Cố Bắc Thần dần dần sâu hơn: "Cho nên, để vẹn toàn đôi bên, biện pháp tốt nhất đó chính là..." Hắn cố tình dừng một lúc, mới nói tiếp: "... Mạt nhi, em trở thành bà xã của anh!"

Tiêu Cảnh không nhịn được cho Cố Bắc Thần một lời khen ngợi, lý do này của Thần thiếu rất quang minh chính đại... Quả thật là quá tốt.

Giản Mạt lạnh nhạt đem khóe môi câu lên một nụ cười: "Tôi sẽ không bởi vì vấn đề của thằng bé mà kết hôn..." Cô nhíu mày: "Nếu không... hôm nay còn có thể có chuyện gì với Cố tổng sao?"

"Cũng đúng..." Cố Bắc Thần khép mắt lại, ngay sau đó mở mắt ra: "Nếu không nói đến chuyện này, anh cơ hồ đều quên... Hình như phảng phất, chúng ta còn có quan hệ hôn nhân ở trong người!"

"..." Giản Mạt nhất thời nhíu mày: "Anh có ý gì?"

"Vốn là, nếu như không có chuyện phát sinh... thằng bé..." Cố Bắc Thần hơi hơi cau mày nhìn về phía Giản Kiệt.

"Con gọi là Giản Kiệt, người có thể gọi con là Tiểu Kiệt hoặc là Jemi." Giản Kiệt phảng phất đã nhìn thấu tâm tư của Cố Bắc Thần, nói.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cười cười, sau đó mới nhìn Giản Mạt nói: "Nếu như không có chuyện của Tiểu Kiệt, anh định... anh có thể không đem chuyện kia lấy ra nói, nhưng mà xem ra hiện tại... không nói cũng không được rồi."

Bị Cố Bắc Thần càng nói càng mơ hồ, gương mặt Giản Mạt phòng bị nhìn hắn: "Anh rốt cuộc có ý gì đây hả?"

"Mạt nhi..." Cố Bắc Thần cười: "Giấy ly hôn, anh không hề ký!"

"Pằng" một cái, Giản Mạt liền đứng lên, trừng lớn hai mắt nhìn Cố Bắc Thần...

Gương mặt lãnh đạm của Cố Bắc Thần vẫn lạnh lùng như tượng, thờ ơ như vậy: "Huống chi... coi như là anh ký thì đã có sao? Em có đơn sao? Còn có... chúng ta hình như không có đi cục dân chính làm thủ tục!"

"Cố Bắc Thần, anh còn có thể hèn hạ hơn không?" Giản Mạt nhất thời bị làm cho tức giận, hỏa khí liền bốc lên, đương nhiên đãi não đã không còn cách nào có thế suy nghĩ.

Giản Kiệt nhìn bộ dáng tức đến chết của Giản Mạt, đột nhiên mở miệng: "Mommy, ngày đó ở nhà mẹ hai thấy người đánh đơn ly hôn, mẹ hai nói với con, thật giống như cái gì đó vượt qua ở riêng hai năm... Trên phương diện pháp luật, chuyện gì sẽ xảy ra đây?"

"Ba" một cái, ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần liền nhìn vế phía Giản Kiệt... mực đồng trong nháy mắt thâm trầm như biển.

Có kiểu bẫy cha của con như vậy sao?

Tiêu Cảnh cũng sắp phải bị nghẹn thành nội thương, vào lúc này cậu quả thực không nhịn được muốn đối với Giản Kiệt khen ngợi a... Bên cạnh Giản Mạt có một bảo bối suy nghĩ lanh lợi như vậy, con đường này của Thần thiếu... Khó đi a!

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, chúng ta đã ở tiêng hơn bốn năm rồi, Cố tổng cũng không có tới thử đồ vãn hồi... Nếu như gợi lên kiện cáo, sợ rằng không tốt sao?" Giản Mạt nghe một chút, nhất thời chọn cằm: "Cho nên Cố tổng, xin đừng lấy chuyện đã qua để nói, được không?"

"Giản Mạt, em cho là... Nếu như anh muốn để cho cái hiệp nghị này không có hiệu lực, khó lắm sao?" Cố Bắc Thần cười lạnh một tiếng.

Giản Mạt trải qua bị Cố Bắc Thần đột nhiên phát hiện Giản Kiệt, cộng thêm đi ra ngoài bị sợ một trận trở lại mà cứng đờ suy nghĩ, bởi vì Giản Kiệt minh lý lời đã trở nên suy nghĩ bình tĩnh.

"Tôi nghĩ..." Giản Mạt mỉm cười, trên mặt hoàn toàn là tự tin nói: "Cố tổng sẽ không hy vọng... cùng với Tử Tiêu gặp mặt ở trên tòa án chứ?"

Cháu ngoại của mình vì lão bà của mình cùng minh ly dị kiện... Giản Mạt đột nhiên phát hiện hình ảnh quá đẹp, chính cô cũng không đành lòng nhìn thẳng.

Tuy nhiên, vì bảo bối, cô sẽ không lui bước!

Ánh mắt sắc bén của Cố Bắc Thần nhẹ nhìn Giản Mạt, mực đồng bên trong như bắn ra hai ngọn lửa lớn: "Giản Mạt, em có phải liền nghĩ muốn cùng anh vạch rõ giới hạn như vậy hay không?"

Thanh âm bình tĩnh không có quá nhiều ngữ điệu, chẳng qua là ở cuối cùng hạ thấp giọng xuống, lộ ra khí thế chèn ép lòng người.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Biện Pháp Của Con Trai, Anh Đối Phó Với Vợ Trước!

Giản Mạt nhấp mân môi, lúc tầm mắt của Cố Bắc Thần nhìn cô ngày lúc càng sâu, cô chậm rãi mở miệng, "Đúng!"

Giản Mạt chỉ nói một chữ, ánh mắt rất yên ổn...

Trải qua hai năm, nhất là sau khi mẹ qua đời liền nhận được đơn ly hôn, bất kể là hiểu lầm cũng được, hoặc là sự thật cũng được... Cô đối với Cố Bắc Thần có nhiều cảm tình hơn thì ở thời khắc kia, cũng đã bị đóng băng.

Cô không rõ bốn năm nay đã xảy ra những chuyện gì, cũng không biết Cố Bắc Thần hiện tại muốn làm gì... Thế nhưng, bánh bao lại nhắc đến hôn ước, Giản Mạt cảm thấy buồn cười.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, trải qua những bốn năm, nữ nhân này bất kể khí thế hay sự bình tĩnh so với trước đây càng thêm ngụy trang rồi...

Lúc ấy có lẽ là hắn bông nhiên phát hiện Tiểu Kiệt, cô nhất thời bị giật mình phản ứng không kịp... Nhưng hiển nhiên lúc này mạch suy nghĩ của cô dần dần rõ ràng.

Hai người giằng co khiến hơi thở dần trở nên trầm trọng, ngay cả không khí xung quanh cũng trở nên loãng hơn.

Giản Kiệt thở dài, "Con có thể nhắc nhở hai người một chút không?" Thanh âm non nớt đúng lúc phá vỡ không khí đang ngột ngạt, "Hai người không phải là muốn thảo luận về vấn đề nuôi nấng con lúc này chứ?"

https://thuviensach.vn

Hắn nói, nhìn Giản Mạt một chút, rôi nhìn nhìn Cố Bắc Thần, "Còn nói là... Hai người thực chỉ coi con là thứ dùng để ngụy trang," Giản Kiệt có chút bất mãn, "Hai người như vậy là không coi trọng con, còn tỏ vẻ là rất đau đớn con hả?"

"..."

"..."

Cái này, Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt đồng thới đối với Giản Kiệt không có thể nói gì để chống đỡ.

Giản Kiệt vẫn như cũ mà nhìn Giản Mạt, "Mặt khác, mommy... Dựa theo trước đây mommy nói cho con, không phải mommy bị tra nam làm hại mới sinh ra con sao? Vì sao bây giờ mommy lại nói là mommy với cha ruột của con có quan hệ hôn nhân?"

"..." Giản Mạt vẫn là không biết nói gì để chống đỡ lại.

Giản Kiệt lắc lắc đầu, "Đối với vấn đề này, mommy có thể giải thích cho con một chút không?" Hắn dường như rất xoắn xuýt, "Bởi vi nếu mommy là chưa kết hôn mà mang thai, thì con chính là đứa bé trong truyền thuyết "con riêng"... Thế nhưng, nếu như mommy là có con trong giai đoạn hôn nhân, thì con chính là đứa bé bình thường... Định nghĩa này đối với con mà nói là rất quan trọng!"

Vốn dĩ bầu không khí giằng co trong nháy mắt đã bị Giản Kiệt phá vỡ, Tiêu Cảnh đột nhiên cảm thấy... Thần thiếu phúc hắc, thế nhưng, Tiểu Kiệt thiếu càng phúc hắc hơn.

"Khụ khụ, về vấn đề này..." Giản Mạt nhìn con trai, còn là yếu nhược, "Cái này... Chúng ta có thể hay không không nhắc đến?"

https://thuviensach.vn

Giản Kiệt chớp chớp mắt, bất mãn liếc nhìn Giản Mạt, "Vậy con có thể hỏi, hai người cứ giằng co không dứt, vậy con có thể đi ngủ trước không? Ngày mai hai người có đi làm hay không con mặc kệ, nhưng con phải đi học."

Dứt lời, hắn nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần liền nói, "Có kết quả thì ngày mai trực tiếp báo con là được rồi... Chúc ngủ ngon!"

Giản Kiệt dửng dưng rời đi, còn cùng Tiêu Cảnh khoát tay áo... Sau đó, lễ phép chào ba người lợn họ, rồi hướng phòng ngủ đi đến.

Chỉ là, tới lối đi hắn đột nhiên dừng lại, sau đó quay đầu lại nhìn nói với Cố Bắc Thần: "Cá nhân con nghĩ là, con sẽ không bởi vì hai người tranh đoạt mà cùng sống với người đó... Nếu như chú không muốn nhìn thấy đến cuối cùng ba người chúng ta tách ra thành ba cuộc sống khác nhau, biện pháp duy nhất, đem mommy con một lần nữa đuổi theo!" Hắn cười cười, "Good luck!"

Tiêu Cảnh vì nhịn cười mà thân thể cũng bắt đầu run rẩy, Emma, dù cho Thần thiếu lại bị bỏ rơi thêm vài năm, hôm nay hắn cũng đáng... Hắn quả thực là yêu tử hợp với Thần thiếu này... Haha!

Cố Bắc Thần "Bộp" một chút, mâu quang liếc Tiêu Cảnh muốn cái như muốn khiến hắn trọng thương, lập tức nhìn về phía Giản Mạt, ưng con người hơi lạnh nói: "Biện pháp của Tiểu Kiệt rất được..." Hắn môi mỏng nói, "Vì thực ra, hôm nay anh không về.

Giản Mạt xả khóe miệng, ngoài miệng cười nhưng trong lòng thì không, nhìn Cố Bắc Thần nói: "Xin lỗi, xét thấy thì nơi này là tài sản trên danh nghĩa của tôi, mà anh thì chỉ là chồng trước của tôi, tôi có quyền mời anh rời khỏi."

"Dù cho anh là chồng trước của em..." Cố Bắc Thần nghiến răng nghiến lợi nói hai tiếng "Chồng trước".... "Thế nhưng, anh có quyền tiếp xúc với

https://thuviensach.vn

con trai."

Ngụ ý là hắn ở lại vì Giản Kiệt, không phải vì cô Giản Mạt... Cô giống như con khổng tước xèo đuôi tự mình đa tình có gì khác nhau?

Ở nghệ thuật trong ngôn ngữ, Giản Mạt phát hiện cô không rành về nó... Cùng muốn thường xuyên cùng Cố Bắc Thần đấu khẩu trên thương trường, là một trời một đất khác biệt.

"Tuy anh vậy..." Giản Mạt đã vô lực tranh luận với hắn, "Phòng khách thuộc về anh, vi phạm giết bất luận tội!"

Tiêu Cảnh nhìn Giản Mạt đã bị đánh bại mà đi tắm rửa, sau đó mới mở miệng, "Thần thiếu, vậy tôi đi trước... Ừm, sáng mai tôi qua đón ngài!"

"Ừ!" Cố Bắc Thần nhàn nhạt ứng tiếng, rõ ràng môi mỏng hắn câu lên nụ cười.

Con trai là của hắn, hắn cả đêm đều muốn điên liên rồi.

Điều muốn nhất là... con trai là của hắn, vừa rồi tấn công Giản Mạt quả thực là tốn chút thời gian.

Cố Bắc Thần càng nghĩ càng vui vẻ, chỉ là, phòng khách nhìn to như vậy, lại không vui... Rõ ràng nữ nhân hắn thích đang ở trong phòng, ăn không được!

Cả đêm, Giản Kiệt tự mình đi ngủ, hắn luôn là đứa nhỏ có nề nếp.

Giản Mạt nằm ở trên giường không ngủ được... Cả đêm "đàm phán" cô phát hiện mình bị Cố Bắc Thần dẫn đi vào vòng lẩn quẩn, dương như sẽ làm cô lần nữa lún xuống vòng xoáy này.

"Ôi..." Giản Mạt khẽ thở dài, lại lật cái thân, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên...

Giản Mạt bỗng nhiên mở mắt ngồi dậy, hai mắt lấp lánh nhìn về phía trước, lúc này mới phản ứng được.

Lúc cô trở về đám phàm có bánh bao ở đó, Cố Bắc Thần không có khả năng nói lời gì quá đáng... Thậm chí không thể động thủ được.

Nhưng cô, cô thất sách...

Bởi vì, từ đầu tới đuôi, bánh bao nhìn như là đang giúp cô, thật ra là đưa ra cho Cố Bắc Thần vài điểm nghi vấn, sau đó là nhắc nhở Cố Bắc Thần?

"Giản Kiệt... Con chết chắc rồi!" Giản Mạt đối với mình trước sau không hiểu, lần đầu tiên bị cha con hai người họ trêu tucứ chết rồi.

Thế nhưng có thể làm gì chứ?

Ai bảo cô lại ngu xuẩn không kịp có phản ứng như thế?

Giản Mạt vô lực lăn qua lăn lại trên giường... Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể đi một buớc nhìn một bước.

Nghĩ rồi cô nhắm hai mắt lại, tính toán là đi ngủ trước...

Thế nhưng, Giản Mạt nghiễm nhiên không biết, lúc này ở bên ngoài phòng Cố Bắc Thần, rón ra rón rén tiến vào phòng của Giản Kiệt...

Dưới ánh đèn mềm mại, Giản Kiệt đã ngủ say.

Cố Bắc Thần nhẹ nhàng cầm dịch cái ghế nhỏ bên cạnh ngồi xuống... Ưng con ngươi thâm thúy nhìn con trai, hắn cơ bản cùng mình hồi bé không khác gì lắm, môi mỏng hắn dần dần gợi lên sự tươi cười.

https://thuviensach.vn

"Lần đầu gặp mặt, khiến con chê cười rồi!" Cố Bắc Thần nhẹ nhàng mở miệng, "Chào con, ta là cha của con... Cố Bắc Thần!"

Tự giới thiệu như vậy, Cố Bắc Thần đột nhiên trong lòng tràn đầy sự hạnh phúc, có cảm giác như kẹo bông ngọt ngào nhồi vào trái tim hắn...

Rõ ràng ngứa ngáy khó chịu, thế nhưng, lại ngọt ngào khiến hắn tứ chi thoải mái.

"Nhìn ra tâm tư của con," Cố Bắc Thần lại lần nữa nhẹ giọng mở miệng, "Cha sẽ cố gắng đoạt mẹ con về... Không phải vì sự tồn tại của con, mà là... cha yêu cô ấy!" Môi mỏng lại lần nữa vung lên nụ cười, cười như vậy, lộ ra sự thâm thúy vui mừng.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Cố Bắc Thần Mặt Dày Mày Dạn

Sáng sớm, ánh nắng chậm rãi chiếu đến... Những tia nắng ban mai xuyên qua tấm rèm cửa sổ nghịch ngợm bắn vào một luồng ánh sáng, Giản Mạt chậm rãi mở mi mắt mệt mỏi ra.

Tối hôm qua bởi vì suy nghĩ nhiều chuyện, thế cho nên đến tận khuya cô mới ngủ được... Di chứng của thiếu ngủ, khiến cô thật khổ sở!

Thân thể mệt mỏi của Giản Mạt phù phiếm hướng đến cửa phòng ngủ, mắt thuận tiện nhìn phía trước...

Kéo cửa... Ôi, kéo như thế nào cũng không mở ra được là sao?

Giản Mạt lại tiếp tục kéo cửa, nhưng vẫn mở không ra...

Mạch suy nghĩ dần dần hồi phục, Giản Mạt lúc này mới nhớ tới, tối hôm qua vì phòng ngừa Cố Bắc Thần lẻn vào phòng, cho nên cô đã khóa trái.

Nhưng hiển nhiên... Là do cô suy nghĩ quá nhiều rồi.

Bởi vì, lúc cô ngủ thì đã khuya, đừng nói đến chuyện Cố Bắc Thần có thể cưỡng ép tiến vào... Ngay cả cửa cũng không nhúc nhích.

"Bảo bối, con đợi mẹ một chút, mẹ đi làm bữa sáng..." Mắt Giản Mạt nửa đóng nửa mở, nhập nhèm tiến vào phòng tắm.

Vẫn không có người trả lời cô, Giản Mạt cũng không để ý, sau khi rửa mặt xong, cả người cũng thanh tỉnh không ít... Thế nhưng, khi thấy trên bàn

https://thuviensach.vn

cơm lại bày đầy thức ăn cho bữa sáng, cô trong lúc nhất thời không kịp phản ứng.

"Mammy, chào buổi sáng!" Giản Kiệt quay đầu lại liếc nhìn Giản Mạt.

"Chào buổi sáng..." Giản Mạt hoài nghi, sau khi nói xong nhìn hai bên một chút, không phát hiện thân ảnh của Cố Bắc Thần.

Khi đôi mắt nhìn thẳng, trong mắt thoáng nhìn thấy một bóng người từ trong phòng bếp đi ra... Mắt Giản Mạt lập tức trừng lớn.

Chỉ thấy Cố Bắc Thần cầm trong tay một cái khay, mặt trên có sữa và nước chanh vừa mới pha xong.

"Chào buổi sáng..." Cố Bắc Thần mỉm cười nói.

Khóe miệng Giản Mạt co quắp, vô thức nói: "Chào buổi sáng..."

"Ăn sáng đi, sau đó anh đưa tiểu Kiệt đi học!" Cố Bắc Thần ngồi xuống ở phía đối diện, "Nếu như em muốn anh đưa em đi làm, anh cũng sẽ không để ý đâu."

"Không cần..." Giản Mạt quay lại mạch suy nghĩ, đang nghĩ Cố Bắc Thần lúc nào thì biết nấu ăn như vậy, liền nghe Giản Kiệt nói, "Những thứ này đều là do chưa phải daddy mua."

"Chưa phải daddy?" Giản Mạt tỏ vẻ bị cách xưng hộ của Giản Kiệt dọa sợ.

Giản Kiệt bình tĩnh nói: "Bởi vì mặc dù chú ấy là cha ruột của con, thế nhưng, chưa chắc sẽ trở thành daddy sau này... Cho nên, con gọi chú ấy như thế!"

Ánh mắt thâm thúy của Cố Bắc Thần có tia bất mãn, nhưng cũng không tỏ vẻ phản kháng... Ít nhất, con trai hắn không nảy sinh phản cảm đối với

https://thuviensach.vn

hắn.

"Đợi lát nữa Tiêu Cảnh sẽ đến đây dẫn em bố trí lại phòng sách một chút..." Cố Bắc Thần đưa nước chanh cho Giản Mạt rồi nói.

"Không cần, tôi đâu không cần..."

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt, môi mỏng cong lên, "Anh cần dùng!"

"..." Giản Mạt bỗng nhiên nhìn về phía Cố Bắc Thần, đáy mắt dần dần có tia chống cự.

Không lẽ sau khi trải qua một buổi tối, hắn muốn ở lại đây chứ?

Hiển nhiên... "Mộng tưởng của cô đã trở thành sự thật"!

"Vì muốn bồi dưỡng tình cảm với con trai, anh cần chuyển qua đây ở..." Cố Bắc Thần bình tĩnh nói, "Đương nhiên, mọi người đều rất quen thuộc nơi này, tự mình anh giải quyết là được, em không cần phải giúp anh sắp xếp đâu."

Giản Mạt cười, cô thực sự là chưa bao giờ biết... Cố Bắc Thần lại mặt dày mày dạn như thế.

"Tôi không đồng ý!" Mới sáng sớm, tâm tình của Giản Mạt đã không tốt, "Nếu anh muốn bồi dưỡng tình cảm với con trai, thì anh mang con trai của anh đến biệt thự của anh đi... Chỗ này của tôi không chào đón."

Giản Kiệt bĩu môi, đối với lời nói "ghét bỏ" của Giản Mạt, thằng bé từ chối cho ý kiến.Cố Bắc Thần lại bình tĩnh tự nhiên nói: "Nhưng anh còn muốn thực thi kế hoạch truy đuổi vợ nữa..." Hắn nhìn về phía Giản Mạt, môi mỏng nhàn nhạt cong lên, "Nếu không, em và anh cùng nhau trở về biệt thự? Anh sẽ chuẩn bị cho em một chiếc bàn ăn thật lớn để em có thể vẽ bản thiết kế!"

https://thuviensach.vn

"Cố Bắc Thần, anh nói đủ rồi rồi!" Giản Mạt sắp bị thái độ của Cố Bắc Thần hành hạ phát điên lên rồi, cô oán hận buông cốc nước chanh xuống, định sẽ đi làm.

Dù sao, Cố Bắc Thần muốn đưa bảo bối đi, cứ để hắn đưa đi cũng được... Để hắn đưa cho đủ đi!

Giản Mạt thay quần áo, không quan tâm đến hai cha con đang ngồi ở trên bàn cơm, đi thẳng một mạch...

Hừ, cô và bảo bối còn chưa tính đến chuyện tối hôm qua Cố Bắc Thần cho cô lọt hố đâu!

"Mang cái này theo đi..." Cố Bắc Thần đột nhiên đưa cho cô môt cái túi, "Dạ dày của em không tốt, không được bỏ bữa sáng!"

"..." Khóe miệng Giản Mạt triệt để co quắp, "Cố tổng, đã có người nào từng nói với anh... Một người đàn ông khi đang ở nhờ nhà người khác thì không nên thể hiện sự cuồng bá của bản thân ra hay không?"

Đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên, "Không có... Chỉ có người từng nói, người như anh sinh ra là để chinh phục mọi thứ, có thể làm tổng tài, tức giận phải trở nên lãnh khốc... Còn có thể trở thành một người chồng dịu dàng!"

Người chồng dịu dàng?

Đó là cái gì quỷ gì?

Giản Mạt không thể cãi lại miệng lưỡi của Cố Bắc Thần, cô đổi giày, sau đó định đi... Cô vẫn có thể nhìn ra, cô bị một tổng tài "vô lại" quấn vào.

"Mang cái này đến công ty ăn đi!" Cố Bắc Thần thấy bộ dạng tức giận hờn dỗi của Giản Mạt, tâm tình đột nhiên trở nên tươi đẹp.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cắn răng, sau đó nhận lấy rồi cười tươi như hoa, "Cảm ơn..." Dứt lời, trong nháy mắt cô liền lập tức thu lại ý cười, xoay người, căm giận ra cửa.

"Theo cháu quan sát..." Đúng lúc đó, Giản Kiệt mở miệng, "Chiến lược của chú đặt ra nhất định sẽ thua."

"Hả?" Cố Bắc Thần nhìn về phía con trai.

Giản Kiệt rút khăn giấy ra, ưu nhã giống như hoàng tử quý tộc nước Anh, lau miệng sau đó mới lên tiếng: "Phương thức của chú Tô rất dịu dàng, không giống như chú..." Thằng bé nghĩ, sau đó mới nói, "Ừm, da mặt quá dày!"

"..." Cố Bắc Thần đột nhiên có thể hiểu được vì sao tối hôm qua Giản Mạt bị những lời nói của Giản Kiệt làm cho khó chịu.

"Sorry!" Giản Kiệt nhún chiếc vai nhỏ, "Lớn lên ở nước ngoài, thực sự không hiểu hết được văn hóa văn tự ở Trung Quốc... Cho nên, chú có thể đem "da mặt dày" biến thành những từ ngữ mà chú thích!"

"..." Vẻ nghiêm nghị của Cố Bắc Thần bởi vì lời nói của Giản Kiệt, kẽ nứt ra.

...

Giản Mạt đau đầu, cả ngày nhìn chằm chằm bản thiết kế nhưng không động đậy, tinh thần cả người đều không ổn.

Nhìn hình thức ban đầu của bản thiết kế, Giản Mạt xoa mi tâm, định sẽ đi rót một ly cà phê đề nâng cao tinh thần...

Những nhân tài đi ra, liền thấy có một cậu trai trẻ chuyển phát nhanh tiến vào, cô cũng không để ý, đi vào phòng đồ uống.

https://thuviensach.vn

"Chuyển phát của Giản Mạt, mời ký nhận!" Anh chàng chuyển phát nhanh đưa bưu phẩm cho Tôn Kha rồi nói.

"Mạt Mạt, chuyển phát nhanh của cô kìa..." Tôn Kha thấy Giản Mạt vừa lúc đi ra, thuận tiện kêu cô.

Giản Mạt không biết chuyện gì, hoài nghi đi tới ký nhận, sau đó liền thấy anh chàng chuyển phát nhanh lấy ra một chiếc hộp giữ nhiệt, trong đó có một cốc trà sữa và một chiếc hộp nhỏ đựng đồ ngọt, "Cái này là của cô..." Dứt lời, hắn mỉm cười rồi lấy những thứ khác ra, "Những thứ này là dành cho tất cả người trong phòng thiết kế!"

Tôn Kha sửng sốt, không nghĩ đến còn có phần của bọn họ?

"Cái này là mẩu giấy để lại lời nhắn cho cô..." Anh chàng chuyển phát nhanh đưa cho Giản Mạt một tờ giấy, sau đó cầm đơn ký nhận, quay người rời đi.

Giản Mạt mở ra, bên trên là chữ viết bằng tay mạnh mẽ, khó có thể xâm phạm... Những chữ cái thể hiện sự cuồng bá, nội dung thâm sâu.

"Tối hôm qua khiến em không được nghỉ ngơi tốt, là anh không đúng... Đừng tạo cho mình áp lực quá lớn, chỉ cần tâm tình nhẹ nhõm vui mừng, mới có thể tạo ra một gia đình ấm áp!"

Không có tên người gửi, thế nhưng, trái tim của Giản Mạt vào giờ khắc này... Trong nháy mắt trở nên ấm áp!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Anh Chỉ Muốn Không Có Lý Do Yêu Cô Ấy!

Tôn Kha nhìn bộ dạng đang cười của Giản Mạt, rõ ràng khác với vẻ mệt mỏi vừa rồi, cô trêu ghẹo hỏi: "Mạt Mạt, là ai mà thân thiết quá vậy?" Cô nhìn Giản Mạt buông cái chén xuống, "Cô vừa mới đi uống cà phê về, thì trà chiều vừa đưa đến ngay."

Giản Mạt nhún vai, "Vẫn như trước để vô danh..." Cô ăn ngay nói thật, "Chẳng qua là tôi cảm thấy rất ấm lòng."

Tôn Kha cười cười, mỗi ngày đều có một bó hoa được gửi đến, bất chấp gió mưa vẫn mang đến đều đều... Đến hôm nay cũng vậy, trà chiều được mang đến, ngược lại không làm mọi người hiếu kỳ.

Chẳng qua làm Tôn Kha chú ý tới logo trên hộp bánh là M&apex không khỏi líu lưỡi, "Người này thật là đại gia... Những hộp bánh này không phải là một số tiền nhỏ đâu à."

Cửa hàng đồ ngọt M&apex bán với số lượng có hạn, thoáng một cái mà mua nhiều như vậy... Không chỉ có tiền mới giải quyết được.

"So với người lãng mạn tặng hoa gì gì đó, quả thật rất thực tế hơn..." Giản Mạt cười trêu ghẹo xong, gọi Hướng Văn và Mục Hiểu Nhiễm chia đều cho mỗi người trong phòng.

Đương nhiên, không thể thiếu Hướng Văn vừa muốn nháo nhào một trận, nào là nói tặng hoa xong chắc đến chiều có trà trưa đưa đến... Như thế thì tất cả mọi người đều tiết kiệm được một ít tiền trà sáng lẫn trà chiều.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cười cười, không có trả lời... Bởi vì, đó là cùng một người.

Cầm túi đựng bánh ngọt cùng trà sữa của mình trở về văn phòng, Giản Mạt mở ra xem, thì thấy kèm theo một tờ giấy gấp lại có ghi chữ...

Mạt Nhi, buổi tối cùng nhau ăn cơm, được chứ?

Giản Mạt nở nụ cười... Cái cách này làm cho cô dở khóc dở cười, nhưng trong lòng thì ngọt ngào.

Cảm giác này... Thật giống như quay về tới năm mười mấy tuổi vậy, kiểu tỏ tình trên học trường.

Hồn nhiên như vậy làm cho người ta không thể kháng cự sức hấp dẫn, ấm áp chạy thẳng vào lòng người... Thế nhưng, Giản Mạt có chút e sợ.

Không phải là cô không tin vào tình yêu, mà là... Nếu lần này đối với bánh bao nhỏ mà nói, chưa chắc là tốt với nó.

Bộ phận thiết kế Tường Vũ vì thưởng xong trà chiều mà ai cũng nhẹ nhỏm hẳn, cùng một bầu trời Lạc Thành nhưng phía bên kia tòa án là một không khí căng thẳng ngưng trọng.

Lần này Sở Tử Tiêu làm cho giới luật chú ý về án hình sự kiện với luật sư biện hộ, lời nói của anh sắc bén phản bác quan điểm của đối thủ...

Mạc Thiếu Sâm hơi rũ mắt, trong tay xoay xoay cây bút, trầm tĩnh mà lạnh lùng nghe Sở

Tử Tiêu liệt kê những quan điểm liên quan đến vụ kiện này, khóe miệng hơi nhếch lên.

Lần sự kiện này vốn thu hút nhiều sự quan tâm của nhiều người, mà Mạc Thiếu Sâm cùng Sở Tử Tiêu hợp sức chống lại, càng làm cho giới truyền thông và những người trong nghề đặc biết chú ý.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là lần đầu tiên mở phiên toà, ai đều rõ ràng... Không có kết quả.

Quả nhiên... Tại quan tòa tuyên án, lần đầu tiên mở phiên tòa mà chấm dứt như thế.

Luật sư biện hộ và người tố cáo hối hả rời đi, Sở Tử Tiêu cùng Mạc Thiếu Sâm nhìn nhau cười, chợt nghe Sở Tử Tiêu nói: "Buổi tối hẹn Bắc Thần cùng nhau đi ăn cơm không?"

"Được!" Mạc Thiếu Sâm đáp ứng.

Giản Mạt đã trở lại, anh gần như chuyên tâm vào án kiện lần này, buổi tối đi quán bar cùng với Tiểu Sơ, hầu như không có thời gian để hỏi chuyện tình của Bắc Thần và cô "vợ nhỏ" của anh ta.

"Để tôi gọi cho cậu..." Sở Tử Tiêu cười nói.

Mạc Thiếu Sâm không có đi, dựa vào cạnh bàn cùng nhau đợi...

Tiếng điện thoại vang lên, Cố Bắc Thần lạnh nhạt đi qua bàn lấy điện thoại, nhìn vào thấy số người gọi sau đó bắt máy, "Chuyện gì?"

"Cháu cùng với Thiếu Sâm vừa mới lên tòa xong, buổi tối cùng nhau ăn cơm không?" Sở Tử Tiêu thản nhiên nói, "Mọi người cũng lâu rồi không ngồi cùng nhau..."

"Tối nay chỉ sợ không có thời gian..." Cố Bắc Thần hơi nhíu mày nói.

Giản Mạt cũng không hay biết hắn đã đặt bánh ngọt, cũng không biết buổi tối hôm nay cùng hắn đi ăn cơm... Nhưng tối nay Tiểu Kiệt nói thằng bé để cho Lý Tiểu Nguyệt đi đón, rõ ràng cho mình cơ hội, tất nhiên không thể bỏ qua!

https://thuviensach.vn

"Bận à?" Sở Tử Tiêu khẽ ừm một tiếng, ngay sau đó nói, "Vậy cậu làm cho xong rồi đến Lam Điều đấy!"

"Ừm cũng được..." Cố Bắc Thần đáp, sau đó cúp máy.

Cũng không buông điện thoại ra, Cố Bắc Thần nhịn một chút, rồi dò số điện thoại của Giản Mạt sau đó nhắn tin.Cố tổng: Buổi tối cùng nhau ăn cơm, được chứ?

Giản Mạt đang xem cái thẻ, trên đó ghi ba chữ Cố Bắc Thần cứng cỏi mạnh mẽ cũng giống như con người anh ta...

Điện thoại thông báo tin nhắn đến, cô thu lại tầm mắt sau đó mở điện thoại ra xem...

Nhìn thấy Cố Bắc Thần nhắn thêm lần nữa, không khỏi dở khóc dở cười nhớ lại...

Mạt Nhi: Có vẻ như Cố tổng ăn đồ ngọt ngào mà sung sướng tâm tình, chuẩn luôn!

Cố tổng: Vậy là anh phải tạ chủ long ân chăng?

Nhìn Cố Bắc Thần giống như quấn quít lấy tin nhắn, Giản Mạt chợt cười thầm... Tại sao trước đây cô không phát hiện ra, tên đàn ông này còn rất ngốc manh* kia chứ?

*Ngốc manh: ngốc nghếch dễ thương.

Cố Bắc Thần nhìn điện thoại, thấy Giản Mạt chưa có nhắn lại, hắn không phát hiện rằng...môi của hắn dần dần tràn ngập ý cười.

Nếu như... tình yêu cần một sự bắt đầu, vậy từ bây giờ anh sẽ vẽ cho em một ký ức tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó, là mới bắt đầu, cũng không phải là mấu chốt anh yêu em.

Tiểu Kiệt, thằng bé là con của chúng ta... Vẫn không phải là điều kiện khiến anh yêu em thật sự.

Giản Mạt... Hai năm hôn nhân đã đem chúng ta lại gần, nhưng cũng xa cách vạn trùng.

Nhưng vào thời khắc này... Anh chỉ muốn làm cho em hạnh phúc.

Buông di động xuống, Cố Bắc Thần trực tiếp xử lý công việc...

Bởi vì chuyện khảo sát đã tiêu tốn hơn phân nửa thời gian, rất nhiều chuyện mấy ngày nay cần hắn xử lý...Công việc bề bộn, nhưng hắn vẫn vui vẻ chịu đựng...

Tiếng gõ cửa vang lên.

Không gian im lặng bị tiếng gõ cửa phá vỡ, Cố Bắc Thần còn chưa kịp lên tiếng trả lời, Tiêu Cảnh đã đẩy cửa đi vào, thần sắc có chút ngưng trọng nói: "Thần thiếu, Nam thiếu đã xảy ra chuyện!"

"Cọ" một cái, Cố Bắc Thần trong nháy mắt quăng cái nhìn sắc bén về phía Tiêu Cảnh.

"Lần này Nam thiếu sẽ nhậm chức ở Lạc Thành, ai cũng không biết... Có điều tin tức không hiểu tại sao lại bị rò rỉ ra bên ngoài..." Tiêu Cảnh báo cáo, "Nhân lúc này ở bệnh viện... Vừa rồi Lệ thiếu đã gọi cho ngài nhưng đường dây bận, rồi mới gọi cho tôi."

Vừa rồi Cố Bắc Thần đang nói chuyện trực tuyến với một vị hành chính cấp cao bên nước ngoài, Lệ Vân Trạch thì đang ở phòng phẫu thuật, cũng không lo nổi... Nghĩ rằng chuyện Lâm Hướng Nam trở về, ai cũng không

https://thuviensach.vn

biết, chỉ sợ người mang nhiệm vụ trong người, mới có thể gọi cho Tiêu Cảnh để nói chuyện.

Dĩ nhiên Cố Bắc Thần đứng dậy, thuận tay lấy bộ áo ngoài mặc, sắc mặt có vẻ nghiêm trọng.

Từ bốn năm trước, Hướng Nam và Tô Tiểu Tiểu sau khi đã cãi nhau tự quay về quân đội, cũng không quay lại Lạc Thành, thật không ngờ... Trờ về gặp mặt bằng cách này.

Ban đầu bầu trời còn sáng sủa rồi cũng tới giờ tan tầm đột nhiên trời trở nên âm u hẳn, cả thời tiết Lạc Thành giống hệt như sắc mặt của trẻ con vậy, nói thay đổi là thay đổi liền.

"Mạt Mạt, sao cô còn chưa đi?" Mạc Tiểu Nhã gặp Giản Mạt tại văn phòng, cô đẩy cửa bước vào hỏi.

Giản Mạt lắc đầu, "Mọi người về trước đi, tôi còn có chút chưa gải quyết xong..."

"OK, nhưng đừng có làm muộn quá ấy." Mạc Tiểu Nhã khuyên, "Dù sao vẫn còn nhiều thời gian để làm mà."

Giản Mạt gật đầu, nhìn Mạc Tiểu Nhã đi rồi, mới tiếp tục cầm bút vẽ...

Giản Mạt gọi cho Lý Tiểu Nguyệt trước, để cô ấy đi đón thằng bé, còn cô thì đang chờ... chờ Cố Bắc Thần cùng ăn cơm!

Khóe miệng tự giễu, Giản Mạt đột nhiên cảm thấy cô lúc này có chút chờ mong người kia đến.

Nhớ lại khoảng thời gian trước đây... Dựa theo thói quen bốn năm trước, giờ này Cố Bắc Thần có lẽ đã tan ca rồi. Tuy rằng anh ta là ông chủ, tan tầm lúc nào căn bản không ai dám nói.

https://thuviensach.vn

Thời gian, từng chút trôi qua, bầu trời càng thêm âm u.

Kim đồng hồ lướt qua bảy giờ... trái tim của Giản Mạt càng trống rỗng lên...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Sự Cố Ngoài Ý Muốn

Bầu trời u ám với những đám mây lợn cợn bên ngoài thật khiến tâm trạng người ta khó chịu...

Quay lại thời điểm khoảng sáu giờ tối...

Bên trong phòng cấp cứu của bệnh viện Hoa Khang, trán Lệ Vân Trạch không ngừng đổ mồ hôi, y tá ở bên cạnh thật cẩn thận giúp anh lấy khăn thấm mồ hôi để không ảnh hưởng đến cuộc phẫu thuật...

"BANG"! Một tiếng va chạm kim loại lạnh lẽo vang lên.

Lệ Vân Trạch đã lấy được đầu đạn từ trong ngực trái của Lâm Hướng Nam và dùng nhíp y tế ném trên mâm sắt. Ánh mắt anh tập trung về phía máy điện tâm đồ, các số liệu vẫn còn trong phạm vi khống chế được, trái tim kia vẫn còn đập... rốt cuộc đã có thở phào nhẹ nhõm.

"Còn lại thì mọi người xử lý tiếp tục đi..." Lệ Vân Trạch nhìn về phía hai bác sĩ phụ mổ, ngay sau đó liền xoay người bỏ đi, trước khi hoàn toàn rời khỏi phòng còn để lại một câu: "Cuộc giải phẫu ngày hôm nay, tôi không hy vọng có bất kỳ ai biết được!"

Mọi người trong phòng đồng thanh đáp: "Đã hiểu, Lệ thiếu."

Lệ Vân Trạch gật gật đầu, cất chân bước ra khỏi phòng.

Lúc này ở bên ngoài, Cố Bắc Thần đang ngồi trên ghế chờ, gương mặt anh lo lắng nhìn vào ánh đèn trong phòng cấp cứu, thời điểm cửa phòng

https://thuviensach.vn

được mở ra thì đôi mắt chim ưng sắc bén tức khắc nhìn Lệ Vân Trạch.

Bởi vì buổi trưa nay Lệ Vân Trạch vừa kết thúc một cuộc phẫu thuật, ngay sau đó lại nhìn thấy Lâm Hướng Nam ngã quỵ trên mặt đất... Lệ Vân Trạch cũng không còn thời gian suy nghĩ, lập tức đưa Lâm Hướng Nam vào phòng cấp cứu.

Trước sau tổng cộng là hơn bảy tám tiếng đồng hồ liên tục phải tập trung cao độ cho phẫu thuật, quả thật Lệ Vân Trạch có chút mệt mỏi...

"Hướng Nam sao rồi?" Cố Bắc Thần hỏi.

Lệ Vân Trạch gật gật đầu: "Viên đạn đã được lấy ra, theo như quan sát... đó là đầu đạn Desert Eagle của một loại súng bắn tỉa, viên đạn cách trái tim chỉ một phân, nếu chỉ lệch một chút..."

Tình huống giả định đó xảy ra thì kết quả thế nào... đây là điều ai cũng biết, anh không cần tiếp tục nói. Bất quá trong tình trạng vết thương nặng nề như vậy mà Lâm Hướng Nam có thể chống chọi được và chạy đến văn phòng của anh đã ngã quỵ, quả thật đã cần bao nhiêu ý chí sinh tồn!?

Chính yếu là... nếu lúc đó Lệ Vân Trạch không có mặt ở bệnh viện thì hậu quả càng không dám tưởng tượng!

Gương mặt lạnh lùng của Cố Bắc Thần đã u ám thất sắc, chuyện này tất cả bọn họ đều không tiện nhúng tay vào, rốt cuộc... thân phận của Lâm Hướng Nam hoàn toàn khác biệt. Nếu liều lĩnh can thiệp, rất có khả năng sẽ nhúng chàm vào việc ngoài tầm với...

"Chờ Hướng Nam tỉnh lại đã!" Cố Bắc Thần lãnh đạm mở miệng.

Lệ Vân Trạch gật đầu: "Đêm nay tôi sẽ ở lại bệnh viện, Hướng Nam đã có tôi ở đây canh chừng rồi, cậu cứ về đi."

https://thuviensach.vn

Vừa rồi trong lúc nguy cấp thì Lệ Vân Trạch đã phải liên lạc với Cố Bắc Thần, đơn giản vì anh sợ Lâm Hướng Nam có bất trắc gì, ít ra dựa vào năng lực của Cố Bắc Thần có thể thay đổi một số rủi ro... Hiện tại cuộc phẫu thuật đã thành công, cho nên cũng không cần tất cả đều phải ở đây.

Cố Bắc Thần nhìn đồng hồ trên tay, đã hơn sáu giờ tối... anh gật gật đầu, liền xoay người rời khỏi.

Vừa lên xe, trong khi Tiêu Cảnh đang khởi động xe thì Cố Bắc Thần tranh thủ gọi điện thoại cho Giản Mạt, nhưng mặc kệ anh gọi bao nhiêu cuộc đều không có tín hiệu kết nối!?

Khuôn mặt Cố Bắc Thần khẽ nhíu mày, lập tức nói: "Đi Lăng Vũ Quốc Tế."

"Vâng!" Tiêu Cảnh nhìn qua gương chiếu hậu đáp một tiếng.

Cố Bắc Thần là người hiểu rõ tính cách Giản Mạt hơn ai hết, nếu cô đã đồng ý với anh chuyện gì rồi thì nhất định không thất hứa, di động gọi hoài không được có thể có rất nhiều nguyên nhân, nhưng chắc chắn tuyệt đối không phải cô cho anh leo cây!

Nhớ đến sự quật cường mạnh mẽ của Giản Mạt, làn môi mỏng của Cố Bắc Thần bất giác nở rộ một ý cười nhàn nhạt.

Đột nhiên...

Cùng thời điểm khi Cố Bắc Thần nhung nhớ Giản Mạt mà tự mỉm cười, ngược lại sắc mặt Tiêu Cảnh đã trở nên khó coi, rùng mình khẽ nói: "Thần thiếu, có người theo dõi chúng ta!"

Nét mặt Cố Bắc Thần trầm lại, anh hơi hơi quay đầu nhìn lại... phía sau là một chiếc xe thương vụ màu lam đang giữ một khoảng cách không xa không gần.Tuy rằng đường lớn là của chung mọi người, nhưng cả Tiêu

https://thuviensach.vn

Cảnh và Cố Bắc Thần đều là người lăn lộn trên thương trường nên rất nhạy bén, có phải theo dõi hay không thì chỉ cần liếc mắt đã dễ dàng nhận ra.

Cố Bắc Thần không biết đối phương có phải là nhằm vào anh hay không, hay lại là các tay paparazzi, anh lạnh lùng nói: "Cắt đuôi!"

Tiêu Cảnh đáp lời, một giây sau lập tức tăng tốc xe...

Tức khắc chiếc xe màu lam phía sau cũng tăng tốc!

Quả nhiên ý tứ đã rõ ràng như ban ngày!

Chiếc Maybach không ngừng tăng tốc, bởi vì chưa rõ mục đích của đối phương nên Tiêu Cảnh không dám hướng về Lăng Vũ Quốc Tế, cậu chỉ đơn giản đánh vòng trên đường phố để cố gắng cắt đuôi kẻ bám theo.

Ánh mắt Cố Bắc Thần hơi nhíu lại, anh lấy di động ra gọi cho Giản Mạt lần nữa... nhưng vẫn không thể liên lạc được! Đôi mắt chim ưng khẽ run rẩy, anh tắt di động và nghiêng đầu nhìn về cửa kính phía sau.

Chiếc xe thương vụ kia vẫn bám gắt gao lấy bọn họ!

Vẻ mặt Tiêu Cảnh thong dong không lo lắng, bởi vì xe đã vào đường lớn trong thành phố, tuy xe cộ qua lại nhiều thì sẽ không dễ dàng cắt đuôi đối phương, nhưng dựa vào kỹ thuật lái xe luồn lách của cậu thì khoảng cách giữa hai bên ngày càng xa.

Dựa vào động cơ mạnh mẽ của Maybach thì chỉ tầm hai mươi phút sau, Tiêu Cảnh đã cắt đuôi được kẻ đeo bám. Chính là ngay lúc cậu muốn giảm tốc độ để vòng lại con đường cũ thì tức khắc tái mặt kinh hãi!

"Thần thiếu! Xe đã bị người khác động tay động chân! Phanh xe không ăn!" Gương mặt Tiêu Cảnh đã biến sắc cực độ tại thời điểm nói ra câu này, trán cậu toát đầy mồ hôi hột.

https://thuviensach.vn

Tốc độ xe hiện tại đã hơn 100km/h, nếu không có phanh thì hậu thật sự không dám tưởng tượng...! Trong nháy mắt thì cả Cố Bắc Thần và Tiêu Cảnh đều biết chiếc xe kia chỉ là mồi nhử để buộc họ phải tăng tốc!

"Cứ chạy về phía trước." Cố Bắc Thần bình tĩnh lên tiếng.

Tiêu Cảnh tuân lệnh, tiếp tục điều khiển xe tiến tới chạy ra đường ở ngoại thành, ít ra nơi này vạn nhất có chuyện gì vẫn có thể ứng phó được so với đường trong thành phố.

Đôi mắt chim ưng vẫn trầm lãnh tĩnh lặng, trên đời này không thể có chuyện trùng hợp như vậy được! Hướng Nam bị thương, bọn họ phải đến bệnh viện, vừa ra khỏi thì bị theo dõi, phanh xe lại bị người động tay động chân... Tất cả đều đã có sắp đặt trước!

Hoặc giả là kẻ nào đó vẫn đang chờ một cơ hội... mà việc Hướng Nam bị thương lại chính là cơ hội!

Xe đã tiến vào vùng ngoại thành vắng vẻ, Tiêu Cảnh vốn dĩ rất quen thuộc địa hình khu vực này nên không cần Cố Bắc Thần căn dặn thì cậu đã điều khiển xe đi vào đường nhỏ men theo chân núi. Ở nơi sườn dốc này tuy không hoàn toàn giúp ít cho việc giảm tốc độ, nhưng ít ra vẫn có một phần nhỏ cơ hội mong manh.

Đáng tiếc, đối phương tựa như đã sớm đoán trước ý tưởng này, ngay trên sườn dốc của chân núi đã chuẩn bị sẵn những tảng đá rất to lập tức đẩy xuống.

Đồng tử của Tiêu Cảnh trong nháy mắt kinh hoảng, trong khi cậu chưa kịp phản ứng thì thanh âm lãnh đạm của Cố Bắc Thần đã vang lên mạnh mẽ: "Nhảy khỏi xe!"

Không có bất kỳ giây dư thừa nào, tất cả hoàn toàn dựa vào bản năng sinh tồn, Tiêu Cảnh đã cởi bỏ dây an toàn và cùng Cố Bắc Thần nhảy ra

https://thuviensach.vn

khỏi xe ngay trên đường cao tốc!

"PHANH"!!!

Một tiếng vang lớn truyền đến, ngay sau đó chiếc Maybach điên cuồng va vào chân núi gây ra âm thanh đinh tai nhức óc chấn động cả vùng ngoại thành!

...

Sắc trời đã tối mịt, khắp nơi trên đất Lạc Thành này đều đã lên đèn, những ánh đèn lập loè tô điểm cho thành phố phồn hoa.

Trong lòng Giản Mạt vẫn thấp thỏm bất an, linh cảm này khiến cô đứng ngồi không yên.

Cô buông bút xuống, bước đến cửa sổ nhìn ra bên ngoài, lồng ngực trái tựa như bị đè nén ngột ngạt, cảm giác này thật sự làm cô không thể thở nổi...

Cô quay đầu nhìn di động trên bàn làm việc, từ nãy đến giờ vẫn an tĩnh không hề có một tiếng chuông...

"Anh ấy là có việc hay là chuyện gì khác nữa...?" Giản Mạt mím môi lầm bầm, cô xoay người tiến đến cạnh bàn, lấy di động định gọi cho Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Cô Lại Vô Tình Cứu Hắn Một Lần Nữa!

Âm thanh rung điện thoại trong túi quần truyền đến, tác động lên da thịt có chút tê dại.

Cố Bắc Thần mím chặt môi thành một đường thẳng, hắn cố gắng mở mắt ra, nhưng cả người giống như tan ra, làm thế nào cũng không mở mắt được.

Điện thoại di động vẫn một mực rung lên cho đến khi dừng lại, Cố Bắc Thần ngoại trừ việc có ý thức, ngoài ra một chút cũng không thể cử động.

...

Giản Mạt nhíu chặt mày, đối với việc Cố Bắc Thần không nhận điện thoại có chút cảm giác khó nói thành lời...

Vốn là hắn hẹn cô cùng ăn cơm, đã qua thời gian hẹn cũng không nói với cô một tiếng cũng coi như cho qua, cô gọi điện đến lại không có ai nhận máy. Đáng lẽ cô phải nên tức giận, nhưng lúc này trong long cô lại truyền đến một nổi bất an.

Giản Mạt nhịn xuống tâm trạng đang bất ổn tán loạn trong lòng, một lần nữa gọi điện thoại đến...

Tiếng điện thoại lại vang lên lần nữa trong không khí tràn ngập mùi xăng gắt mũi, tựa như có thể nhấn chìm tâm tình con người.

Mí mắt Cố Bắc Thần khẽ động, lúc tiếng điện thoại vang lên lần nữa dần dần mở mắt ra... Tầm mắt mê mang lộ ra chút hư ảo rơi vào chiếc xe đã lộn

https://thuviensach.vn

chống vó lên trời.

Tiếng điện thoại một lần nữa dừng lại, Cố Bắc Thần vô lực mà vỗ vỗ mi mắt, xương cốt cả người giống như bị rã ra... Hắn muốn khống chế động tác, lại không có cách nào.

Im lặng khoảng năm sáu giây, điện thoại di động lại một lần nữa rung lên...

Cố Bắc Thần cũng không biết vào lúc này sức lực không rõ từ đâu truyền đến, chống tay xuống đất, âm thầm cắn răng cố gắng đứng lên... Hắn không nghe điện thoại, mà lảo đảo bước chân lôi kéo than thể vô lực đau đớn đi về phía đường bên kia.

"Tách... tách..." Âm thanh quỷ dị vang vọng dưới bầu trời đêm tĩnh mịch, xăng trong bình cứ từng giọt từng giọt nhỏ xuống mặt đất dần dần tạo thành một vũng nước màu nâu đậm to lớn.

"Xẹt... xẹt..." Tiếng đánh lửa của dây điện thỉnh thoảng truyến đến, những tia lửa mặc dù yếu ớt, nhưng ở vùng ngoại ô không hề có một chút ánh sáng nào như nơi này, tia sáng phát ra đặc biệt làm cho con người ta cảm thấy nhức mắt.

Đôi mắt của Cố Bắc Thần mang theo hơi lạnh, môi mỏng khép chặt, người đã đi đến bên cạnh Tiêu Cảnh...

Vì để giảm thiểu tối đa thương tích cho hắn, lúc lái xe Tiêu Cảnh đã cố hết sức lái dựa vào ven đường bên này, lúc hắn nhảy xuống khỏi xe, thân thể chạm đến mặt đất giống như chạm vào một bãi cỏ.

Mà Tiêu Cảnh, bởi vì cơ thể va chạm mạnh với đường nhựa, cho nên hắn phải chịu lực va đập mạnh hơn Cố Bắc Thần.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhíu chặt mày, hắn không thèm nhìn đến tình trạng chiếc xe đang như thế nào, cúi người vào xe bắt lấy cánh tay Tiêu Cảnh khoác lên vai, bắt đầu lôi kéo...

Thân thể không có khí lực không làm được gì, chiếc xe ngược lại không ngừng đánh lửa, mùi xăng lan tràn trong không khí càng ngày càng nồng đậm...

Điện thoại di động không ngừng rung lên, đối phương giống như nếu hắn không nhận điện thoại thì sẽ không bỏ qua.

Sắc mặt Cố Bắc Thần bĩnh tĩnh, nhưng trong lòng hắn đã vô cùng vội vàng cấp bách... Bởi vậy vì chiếc điện thoại không ngừng rung lên kia, cơ thể hắn trong nháy mắt như đã có thêm sức mạnh.

"A..." Cố Bắc Thần gầm nhẹ một tiếng, nửa ôm nửa lôi kéo Tiêu Cảnh về phía sau hơn mười mét...

"Ầm."

Một tiếng vang thật lớn lớn truyền đến, trong phút chốc giữa bầu trời đêm tăm tối tĩnh mịch, một ngọn lửa lớn xông thẳng lên thời... Trong không khí nhất thời lập tức đều là mùi gay gắt mũi.

Cố Bắc Thần kéo người Tiêu Cảnh cách xa chiếc xe hơn hai mươi mét, nhưng cho dù như vậy, lúc một làn khí độc truyền đến, hắn vẫn không trụ được mà ngã xuống... Hắn thuận thế ngã lên người Tiêu Cảnh, để cho làn khí độc kia không làm thương tổn được đến cậu.

Cảm giác nóng bức từ phía sau lưng truyền đến, Cố Bắc Thần hơi cau mày, thái dương khẽ động đậy, cắn răng bắt đầu chống người lên...

Điện thoại di động lúc này đã im lặng, hắn quay đầu lại nhìn đám cháy đang bốc khói lên trời, ánh mắt ngày càng sâu không thấy đáy.

https://thuviensach.vn

Lấy điện thoại di động ra, Cố Bắc Thần nhìn màn hình di động đã bị vỡ vụn, hơi nhíu mày, hoàn toàn không có biện pháp nào để trượt nữa... Hắn nhìn lên màn hình di động đang phát sáng, phía trên hiển thị có 7 cuộc gọi bị nhỡ, không suy nghĩ cũng biết là do Giản Mạt gọi đến.

Môi mỏng nhẹ nhàng nâng lên một nụ cười, Cố Bắc Thần nhìn những cuộc gọi nhỡ kia, cười khẽ, cay đắng nói: "Em lại trong lúc vô tình mà cứu anh một lần nữa... Mà anh, đành chịu phải để cho em thương tâm thêm một lần nữa rồi... Thật xin lỗi em, Mạt nhi!"

Giản Mạt cắn môi, gọi mấy cuộc điện thoại đều không có ai nhận máy, cô không biết có phải là Cố Bắc Thần đang họp hoặc bận việc gì mà đến trễ hay không... Nhưng loại cảm giác bất an này từ đầu đến cuối vẫn không hề tan đi.

Giản Mạt cũng không biết bản thân mình có muốn đợi hay không, nhìn bầu trời đêm tăm tối không có một chút ánh sáng từ trăng sao trên trời một chút, cô cắn môi...

Bởi vì trước đây không cần điện thoại nên hiện tại cô cũng không có số di động của Tiêu Cảnh hoặc Tô San... Căn bản không biết phải làm thế nào?

Giản Mạt suy nghĩ một chút, chịu đựng cái loại cảm giác hốt hoảng trong lòng muốn gọi lại cho Cố Bắc Thần này, nếu như lại không có người nhận máy... Cô sẽ trực tiếp đi về nhà!

Suy nghĩ, Giản Mạt tức giận cắn răng nói: "Cố Bắc Thần, đừng hy vọng tôi lại đồng ý đi ăn cơm với anh nữa..."

Cô lẩm nhẩm nói trong miệng, đồng thời cũng đem điện thoại gọi đi...

Nhìn điện thoại lại một lần nữa vang lên, tâm Cố Bắc Thần thoáng cái nhảy lên...

https://thuviensach.vn

Bởi vì màn hình di động vỡ vụn ra quá mức, cơ bản không có cách nào trượt được nữa.

Điện thoại của Tiêu Cảnh càng không có cách nào sử dụng... Hắn lúc này chỉ cầu mong, bất cứ ai cũng được, chỉ cần gọi điện đến cho hắn là được.

Ấn xuống vẫn còn có thể trả lời điện thoại, Cố Bắc Thần nhịn xuống đau đớn trên người, sau đó mới làm ra vẻ không có chuyện gì nói: "Mạt nhi..."

Giản Mạt không nghĩ đến điện thoại lại nối được, cô cũng không biết tâm tình của mình lúc này là gì... Có sinh khí, có thở phào nhẹ nhõm...

Nhưng mà tại sao lại thở phào nhẹ nhõm, chính cô cũng không hiểu được.

"Cố tổng..." Giản Mạt cắn răng nói: "Anh có dự định mời tôi ăn khuya không vậy?"

Nghe giọng điệu cố ý của Giản Mạt, môi Cố Bắc Thần bất giác lộ ra một tia cười nhẹ, lộ ra sự thoải mái, dường như còn có thể giảm đi đau đớn: "Chỗ bên này của anh đột nhiên xuất hiện một số việc ngoài ý muốn, cho nên..."

"Ok, anh bận!" Giản Mạt tiếp lời, nói xong liền nghĩ muốn cúp điện thoại.

"Mạt nhi..." Cố Bắc Thần vội vàng gọi cô, sau đó âm thầm hít khí vào, mới nói: "Anh lúc này không có cách gọi điện cho Vân Trạch, em gọi cho Vân Trạch bảo cậu ấy gọi điện đến cho anh một chút đi..." Hắn đem việc muốn nhờ nói cho Giản Mạt, cũng không lo nổi là cô có hoài nghi điều gì hay không.

Nhưng Giản Mạt lại lộ ra nghi vấn... Không có cách nào gọi đi, lại có thể nhận điện thoại?

https://thuviensach.vn

"Cố Bắc Thần..." Giản Mạt có chút thận trọng kêu hắn, nghĩ đến cảm giác bất an vừa rồi của chính mình, không nhịn được hỏi: "Anh... có phải là anh gặp chuyện gì hay không vậy?"

Chuyện của Lý Tiểu Nguyệt vào bốn năm trước, Sở Tử Tiêu đã từng nói với cô chuyện Cố Bắc Thần sẽ bị trả thù... Hắn, sẽ không phải là bị đuổi giết hay ám sát gì đó chứ?

Giản Mạt suy nghĩ có chút miên man, cảm giác bất an trong lòng không khỏi ngày càng tăng lên...

Cố Bắc Thần cười cười: "Chuyện duy nhất anh gặp phải lúc này... Chính là thật vất vả mới mời em ăn cơm được, lại gặp phải chuyện đột xuất không thể đi đó! Yên tâm, anh không có việc gì đâu, là việc của tập đoàn thôi..." Hơi dừng lại một chút, hắn lại tiếp tục cười nói: "Em như vậy, anh có thể hiểu là em rất lo lắng cho anh không?"

Nghe giọng nói trêu chọc đùa giỡn hài hước của Cố Bắc Thần, Giản Mạt nhất thời trầm mặt... Sau đó, tức giận chính bản thân mình không có gì lại lo lắng quá mức, không nói gì liền cúp điện thoại.

Nhìn số điện thoại trên giấy ghi chú, Giản Mạt hừ một tiếng, sau đó gọi điện đến cho Lệ Vân Trạch...

"Xin chào, là ai vậy?" Tiếng Lệ Vân Trạch nhu hòa lễ độ nhận điện thoại truyền đến.

"Xin chào, tôi là Giản Mạt..."

Lệ Vân Trạch có chút ngoài ý muốn, còn chưa kịp nói gì đã nghe giọng nói của Giản Mạt: "Cái đó..." Cô suy nghĩ một chút: "Cố Bắc Thần giống như không tiện gọi điện thoại cho anh, bảo tôi nói với anh, gọi điện thoại đến cho anh ấy."

https://thuviensach.vn

Mi tâm Lệ Vân Trạch trong nháy mắt nhíu chặt, dường như có một loại cảm giác, vội vàng đáp lại một tiếng, không kịp để cho Giản Mạt đáp lại đã vội vàng cúp máy...

Giản Mạt nhìn điện thoại di động bị cúp, bên trong đôi mắt xinh đẹp tràn ngập một mảng nghi ngờ: "Có phải thật sự đã xảy ra chuyện gì rồi hay không?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Hắn Phải Đi Gặp Giản Mạt

"Két..."

Tiếng thắng xe chói tai vang lên ở vùng ngoại ô, từ lúc nhận được điện thoại của Giản Mạt đến lúc đứng ở trước mặt Cố Bắc Thần, Lệ Vân Trạch chỉ cần không đến nửa giờ.

"Tôi... không sao đâu!" Cố Bắc Thần cắn răng nói: "Anh đến xem Tiêu Cảnh... một chút đi!"

Lệ Vân Trạch không quan tâm chuyện gì khác, đi đến chỗ Tiêu Cảnh ngồi xuống thận trong kiểm tra: "Bên ngoài nhìn không có vấn đề gì quá lớn, chờ một chút xe cấp cứu sẽ đến... Tôi sẽ kiểm tra kỹ hơn cho cậu ấy."

Anh nói nhanh, sau đó nhìn về phía Cố Bắc Thần: "Cậu có cảm thấy chỗ nào không ổn hay không?"

"Tốc độ xe quá nhanh, lúc nhảy xuống có va phải mấy cục đá, nhưng mà có chiếc điện thoại đỡ lại, nên cũng ổn hơn rồi." Cố Bắc Thần không có khí lực nói: "Nơi này phải xử lý thật tốt, tuyệt đối không được để lộ ra ngoài!"

"Tôi đã thong báo cho bên người của Long lão đại đến xử lý rồi..." Lệ Vân Trạch nói, sau đó nhìn xung quanh trống trải, mong chờ xe cấp cứu đến.

Trình trạng của hai người họ lúc này không thể lập tức đưa ra kết luận được, cơ thể con người không thể tùy ý phán xét, anh rất sợ trong xương cốt của hai người họ bị chấn thương.

https://thuviensach.vn

Cũng may xe cấp cứu rất nhanh đã đến nơi, Cố Bắc Thần cùng với Tiêu Cảnh đều được mang đi...

Khi chiếc xe cấp cứu rời đi không lâu, chốc lát sau đã có thêm mấy chiếc xe dừng lại.

"Xử lý nơi này trước đi, nhìn trên xe thử xem có đầu mối gì hay không..." Lệ Vân Trạch gấp gáp giao phó: "Tôi còn phải về bệnh viện một chút."

"Thần thiếu và Tiêu Cảnh không sao chứ?" Một người phụ nữ đứng đầu hơi nhíu mắt hỏi.

Lệ Vân Trạch lắc đầu một cái: "Tôi phải trở về mới biết được..." Dứt lời, anh đã mở xe, lên xe rời đi.

Nhìn bong dáng chiếc xe nhanh chóng chạy xe, người phụ nữ sau lưng lạnh lẽo nói: "Bất kể đây là anh... nhưng đúng là chờ chết mà. Nam thiếu cùng Thần thiếu lần lượt xảy ra chuyện, đối phương nếu không đuổi cùng giết tận thì sẽ không buông tha, chuyện này đúng là không đơn giản..." Người phụ nữ lạnh nhạt nói xong, sau đó thu hồi ánh mắt: "Trước đem nơi này xử lý đi."

Hiện trường nơi xảy ra chuyện được nhanh chóng xử lý, từ lúc bắt đầu đến lúc kết thúc không quá một tiếng đồng hồ...

Nhìn xung quanh lần nữa, thấy sẽ không có khả năng phát sinh nghi ngờ gì thêm, người phụ nữ lạnh lung xoay người lên xe.

Kiêu ca vừa mới đi, đảo mắt một cái liền xảy ra chuyện, mục đích của đối phương là hướng về Nam thiếu cùng với Thần thiếu, hay là Kiêu ca?

.....

https://thuviensach.vn

Giản Mạt trực tiếp lái xe về nhà cùng bánh bao nhỏ, Lý Tiểu Nguyệt cùng Giản Kiệt thấy cô về sớm như vậy, không khỏi có chút kinh ngạc.

"Hai người lấy fastfood làm món chính sao?" Lý Tiểu Nguyệt hỏi.

Giản Kiệt bĩu môi: "Aiya, nhìn gương mặt tràn ngập oán khí này của Mommy... Chắc chắn là xe của Daddy bị tuột xích rồi."

"..." Khóe miệng Giản Mạt giật giật, bất mãn tức giận: "Cũng không biết là xảy ra chuyện gì, lại chờ đến phút cuối mới có được cuộc điện thoại nói xin lỗi."

Cũng là cô gọi nhiều lần mới có người nhận... Nghĩ đến đây, Giản Mạt liền cảm thấy tức giận.

Làm sao có cảm giác như cô phải cùng Cố Bắc Thần ăn cơm chứ?

Giản Kiệt nhíu chân mày nhỏ, sau đó thở dài lắc đầu một cái: "Cái này... Daddy đúng là không biết tận dụng cơ hội mà..." Nói xong, nhóc thu dọn đồ đạc: "Được rồi, Mommy à con cùng người đi ăn cơm đi!"

"Mẹ muốn đi ăn ở chợ đêm..." Ánh mắt Giản Mạt sang lên nhìn về phía Giản Kiệt.

Giản Kiệt nhìn cũng không thèm nhìn Giản Mạt lấy một cái: "Khó trách vì sao người lại ngốc đến như vậy... Chính là vì ăn thứ thực phẩm rác rưởi kia quá nhiều đó!"

Vốn dĩ Lý Tiểu Nguyệt nghe Giản Mạt nói muốn đi chợ đêm, suy nghĩ của cô cũng giống như vậy... Nhưng sau khi nghe Giản Kiệt mở miệng, lập tức đem lời định nói ra nuốt trở vào.

Cả buổi tối nay chơi cùng với Kiệt thiếu đã bị nhóc đem ra đùa giỡn, cô sắp bị ngược đến phát khóc rồi... Cô cũng không muốn bị nói là ngu ngốc

https://thuviensach.vn

nữa.

Giản Mạt mắng nhiếc nhìn về phía Giản Kiệt, có ai có thể nói cho cô biết... Tại sao cô lại sinh ra đứa con trai ghét bỏ mẹ mình như vậy không?

Giản Mạt ở nơi này đang nghẽn tim vì tức giận vô cùng lợi hại, thì bên trong bệnh viện Hoa Khang tình trạng cũng vô cùng khấp cấp.

Bởi vì tốc độ xe quá nhanh, Tiêu Cảnh vì để cho Cố Bắc Thần không bị thương tổn nhiều, cậu liền nhận lấy phần thương tích nặng hơn về mình... Thế nên xương sườn có hai cái đã bị nứt ra.

Trên người Cố Bắc Thần ngoại trừ mấy chỗ bầm xanh bầm tím cùng với bị chấn động não nhẹ do va phải cục đá, mọi thứ còn lại đều ổn... Chỉ là lúc ấy vì bảo vệ cho Tiêu Cảnh, bị lửa phía sau táp đến, đỏ cả một mảng lớn da thịt.

Bởi vì không phải là ca đại phẩu, Lệ Vân Trạch cũng không tự mình cầm dao mổ, chỉ kiểm tra qua cho Cố Bắc Thần, sau đó sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Cậu cho là ai làm?" Lệ Vân Trạch hỏi.

Ưng mâu Cố Bắc Thần khẽ híp lại, lộ ra sự âm trầm: "Dính đến rất nhiều chuyện, hiện tại nếu đem ra suy đoán chỉ có nước kéo phương hướng lên trời..."

Lệ Vân Trạch than thầm một tiếng, không nói tiếp vấn đề này nữa: "Tại sao lại là Giản Mạt gọi điện đến cho tôi?"

Nói đến Giản Mạt, trên mặt Cố Bắc Thần nhất thời giăng đầy mây đen... Tốn biết bao nhiêu tâm tư, thật vất vả mới hẹn được cô cùng ăn cơm, cái người kia đúng là ngoài muốn để cho hắn bị thương còn muốn để cho hắn tức giận mà!

https://thuviensach.vn

Nói đến chuyện này Lệ Vân Trạch không nhịn được nở nụ cười: "Thủ đoạn theo đuổi tình yêu ngây thơ như vậy, thật không thích hợp với một nam nhân hơn ba mươi tuổi như cậu ha."

"Gì mà hơn ba mươi tuổi hả?" Cố Bắc Thần bất mãn, mặt lạnh nói: "Tôi mới gần ba mươi thôi..."

Trong lúc ở cùng với Giản Mạt vốn dĩ tuổi tác của hai người cũng đã chênh lệch nhau rồi, cái gì mà hơn ba mươi, Lệ Vân Trạch mới đúng là hơn ba mươi!

Ít nhất... Hắn còn có con trai nha, còn Vân Trạch ngay cả người phụ nữ cũng không có!

Nghĩ đến bây giờ hắn có Giản Mạt, còn có Giản Kiệt, trên gương mặt lạnh lung của Cố Bắc Thần không khỏi hiện ra một đường cong nhu hòa.

"Chậc chậc, nhìn bộ dáng đùa giỡn của cậu đi... Thật là không chịu nổi mà." Lệ Vân Trạch đảo mắt, ngay sau đó nói: "Nhưng mà, hôm nay cậu gặp phải chuyện này, không thể cùng ăn cơm với Giản Mạt, không tính đi giải thích với người ta một chút sao?"

Có thể tình cảm anh em sẽ bị tổn hại, nhưng anh cũng rất hy vọng anh em của mình có được hạnh phúc...

Cố Bắc Thần tự giễu cười cười, lắc đầu một cái nói: "Tôi không nghĩ cô ấy sẽ lo lắng đâu, huống hồ..." Khóe miệng hắn phát ra tia tự giễu càng nồng đậm hơn, lộ ra một chút không tự tin: "... Cô ấy chưa chắc sẽ lo lắng."

Lệ Vân Trạch than nhẹ một tiếng: "Tùy cậu vậy... Cũng may là gương mặt này của cậu không có chuyện gì, chứ nếu không quay đầu lại giả bộ một chút cũng không có gì đáng ngại."

Vừa dứt lời, cửa phòng cấp cứu được đẩy ra...

https://thuviensach.vn

"Lệ thiếu..." Y tá nói: "Tiêu tiêu sinh đã phẩu thuật xong rồi. Ca phẩu thuật rất thuận lợi."

Lệ Vân Trạch gật đầu một cái, anh thật ra không lo lắng... Thương thế của Tiêu Cảnh tuy nghe có chút dọa người, nhưng thật ra không phải là vấn đề gì quá lớn.

"Hướng Nam như thế nào rồi?" Cố Bắc Thần chờ y tá rời đi sau đó hỏi.

Lệ Vân Trạch lắc đầu một cái: "Tạm thời đã ổn định, nhưng phải chờ đến sang sớm mai mới biết được tình hình..."

Cố Bắc Thần nghe xong gật đầu một cái, sau đó xoay người định xuống giường bệnh.

"Cậu muốn làm gì?" Lệ Vân Trạch cau mày nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần tự đi đến phòng tắm trong phòng bệnh, vừa đi vừa nói: "Anh lấy giúp tôi một bộ quần áo sạch đến đây đi, tôi phải đi ra ngoài một chút."

"Đi tìm Giản Mạt sao?" Lệ Vân Trạch khẽ cảm thán một tiếng, chờ câu trả lời nhưng Cố Bắc Thần đã đóng cửa phòng tắm lại.

Giản Mạt gọi điện thoại cho hắn nhiều như vậy, chỉ sợ không phải đơn giản chỉ là vì rốt cuộc có ăn cơm hay không... Con người có lúc, giác quan thứ sáu sẽ rất mạnh!

Hắn không muốn để cho Giản Mạt lo lắng... Lúc nãy là không biết tình trạng của Tiêu Cảnh như thế nào, nhưng vừa nãy nghe Tiêu Cảnh đã không có chuyện gì, hắn liền không nhịn được.

Lệ Vân Trạch là bác sĩ, anh biết rõ nhất lúc này Cố Bắc Thần tốt nhất là không nên lộn xộn... Nhưng bởi vì cũng là anh em của Cố Bắc Thần, anh

https://thuviensach.vn

biết rõ lúc này có khuyên hắn thế nào cũng khuyên không được, nên đành im lặng đi tìm quần áo.

"Có gì không thoải mái, nhớ gọi điện thoại đến cho tôi ngay lập tức đó." Lệ Vân Trạch nói, lấy một chiếc điện thoại di động trong phòng làm việc ra đưa cho Cố Bắc Thần: "Cậu dùng tạm cái này trước đi."

"Ừ." Cố Bắc Thần nhận lấy, sau đó đem sim và thẻ nhớ lấy ra bỏ vào điện thoại mới.

Lệ Vân Trạch không yên tâm, tiếp tục dặn dò: "Không được vận động mạnh. Càng không thể... làm!" Anh nói, ánh mắt lộ ra chút mập mờ: "Hưng quấn quá mức sẽ rất dễ khiến máu tràn lên đại não, cậu hiện tại vẫn còn bị chấn động não nhẹ, cần phải quan sát kỹ hơn."

Cố Bắc Thần nghe xong, có chút bất đắc dĩ cười: "Tôi ngược lại lại nghĩ... Cũng phải kiếm chút cơ hội chứ?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Để Anh Ôm Một Lát, Được Không?

Trong lòng Lệ Vân Trạch đột nhiên có chút đau xót... Đều nói tình yêu là thế giới tình cảm theo cảm tính của phụ nữ, đàn ông nếu có đủ lý trí, sẽ không bị trầm luân.

Nhưng thật ra... Sai rồi!

Đàn ông có lẽ sẽ không dễ dàng bị trầm luân, nhưng nếu một khi đã trầm luân... Thì họ sẽ vứt bỏ tất cả, trở nên bi lụy đến hèn mọn.

Mà một khi đã hèn mọn và cúi đầu trước thứ dễ điều khiển lòng người như tình yêu, đối với một người đàn ông cao cao tại thượng mà nói... thì trông họ càng đáng thương!

"Tôi đưa cậu về..." Lệ Vân Trạch nhàn nhạt nói.

Tình trạng lúc này của Cố Bắc Thần lái xe có chút nguy hiểm, mặc dù đã có người của Long lão đại ở bên kia âm thầm bảo vệ trong bóng tối, nhưng vẫn phải phòng ngừa vạn nhất có chuyện gì xảy ra, cũng sẽ dễ dàng hỗ trợ lẫn nhau hơn.

Cố Bắc Thần cũng không từ chối, thân thể của hắn lúc này cũng không cho phép hắn lái xe...

Sau khi trải qua chuyện năm ấy, hắn đối với sinh mạng của mình cũng đã không hề quan tâm nữa.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, hắn muốn chăm sóc cho Mạt nhi, hắn muốn nhìn Tiểu Kiệt lớn lên... Vì vậy, hắn càng phải bảo vệ tâhnj trọng tính mạng của hắn.

Ban đêm, đèn đường tỏa ra ánh sáng neon chiếu rọi lên những chiếc xe chạy trên đường, Cố Bắc Thần lấy điện thoại di động ra định gọi điện thoại trước cho cô, nhưng suy nghĩ một chút cuối cùng lại thôi.

Đôi mắt nhìn ra ngoài cửa xe lần nữa... Dòng suy nghĩ của Cố Bắc Thần trở nên sâu xa.

Lúc ấy ở trong xe, hắn gọi điện thoại cho Mạt, nhưng điện thoại của cô từ đầu đến cuối đều không thể kết nối... Vốn tưởng rằng chỗ của cô ở bên kia xảy ra vấn đề, nhưng bây giờ nghĩ lại, hắn sợ rằng ở trong xe đã bị ai đó gắn thiết bị làm nhiễu sóng, đem tất cả các thiết bị điện tử trong xe ngắt tín hiệu với bên ngoài, thế nên từ đầu đến cuối các thiết bị điện tử kể cả điện thoại di động của hắn cũng không cách nào kết nối được với tín hiệu ở bên ngoài.

Mà nếu ở trong xe, cũng bởi vì có thiết bị nhiễu song mà tín hiệu từ bên ngoài cũng không thể nào kết nối được với tín hiệu ở bên trong... Như vậy, hắn có thể sẽ bởi vì không có cách nào cầu cứu mà im hơi lặng tiếng.

Cho nên sau khi hắn nhảy xuống xe, Mạt nhi gọi điện thoại đến cho hắn, hắn liền có thể nhận được...

Nghĩ đến đây, tầm mắt Cố Bắc Thần không khỏi bắt đầu trở nên càng sâu hơn.

Hắn không dám tưởng tượng, nếu như lúc đó Mạt nhi không gọi điện thoại đến cho hắn, hắn có phải sẽ không thể tỉnh lại hay không... Cũng không biết, nếu như không phải là cô kiên trì một mực gọi điện thoại đến cho hắn, hắn có thể có sức lực mang Tiêu Cảnh ra ngoài hay không...

https://thuviensach.vn

Dù khoảng cách chỉ là hơn hai mươi mét, nhưng hắn chẳng qua cũng chỉ bị luồng lửa lớn phía sau táp đến, tổn thương không đặc biệt nghiêm trọng.

Ông trời... chính là phái Mạt nhi xuống làm thần hộ mệnh cho hắn sao?

Bên môi Cố Bắc Thần không khỏi giương lên một nụ cười mỏng, lộ ra sự luân hãm một cách cam tâm tình nguyện từ tận sâu trong đáy lòng... Càng là nụ cười đau lòng thương xót cho cô gái nhỏ kia.

Sáu năm trước, bác hai vì khiến hắn không cách nào thuận lợi tiếp nhận toàn bộ tập đoàn Đế Hoàng, hãm hại hắn vào tội cưỡng hiếp...

Nếu như tội danh cưỡng hiếp của hắn thành lập, cho dù có bao nhiêu phương án giải quyết chu toàn, thì ít nhất cũng phải ở lại trong nhà giam một khoảng thời gian đó... Như vậy toàn bộ tập đoàn Đế Hoàng, cũng sẽ thay đổi.

Bác hai hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến... Đêm đó, trước khi hắn để người khác bắt mình vì tội danh cưỡng hiếp, thì cô đã rời đi.

Đáy mắt Cố Bắc Thần tràn ngập sự áy náy sâu sắc, nghĩ đến việc trước đây Giản Hành dùng chuyện này để uy hiếp cô, trong lòng hắn liền co thắt lại một trận đau đớn...

Có phải nên tìm một cơ hội thích hợp để hắn nói cho cô biết... người đêm đó là hắn hay không?

Cho tới bây giờ, cô chỉ có một mình hắn... Mà hắn, cũng rất hạnh phúc, cho tới bây giờ hắn cũng chỉ có mình cô!

Lệ Vân Trạch dừng xe lại lúc đèn đỏ ở giao lộ, tầm mắt anh hướng lên kính chiếu hậu trong xe nhìn Cố Bắc Thần ở phía sau... Nhìn thấy bên môi hắn hiện lên một nụ cười nhẹ nhàng thoải mái, anh không nhịn được nụ cười cũng nở trên môi.

https://thuviensach.vn

Có theo đuổi, chung quy cũng tốt...

Bởi vì bị Giản Kiệt ghét bỏ, cuối cùng Giản Mạt cũng không được đi chợ đêm ăn tối, cộng thêm việc trong lòng giống như muốn che giấu chuyện gì đó, thành ra khẩu vị một chút cũng không có, dứt khoát về nhà xuống bếp dung tốc độ gói vằn thắn nấu ăn tạm.

Đêm đã rất khuya, Giản Kiệt cũng đã lên giường đi ngủ...

Giản Mạt ngồi trước bàn ăn nhìn những bản đồ cơ cấu hình tròn trên màn hình máy tính, âm thầm thở dài một tiếng... Nhưng ở trong lòng giống như là bị nghẹn gì đó, cho dù cô có làm cách nào để giải tỏa, cũng không hết được!

"Ây..." Giản Mạt gầm nhẹ một tiếng, tức giận dứt khoát buông bút vẽ trên tay xuống đứng lên, sau đó đem rèm cửa sổ mở ra.

Đáng tiếc, trời đêm hôm nay không có trăng, ngay cả một ngôi sao cũng không có.

Giản Mạt vốn là muốn tâm tình thư giản một chút, lại nhìn thấy bầu trời đêm chán ngắt, càng thêm khó chịu.

"Lạch cạch!"

Đúng lúc này âm thanh mở khóa cửa vang lên...

Giản Mạt thu hồi tầm mắt nhìn về phía cửa, khẽ cau mày, sau đó thấy Cố Bắc Thần bước vào...

Đối với việc hắn biết mật mã, Giản Mạt dám cam đoan... Nhất định là từ bánh bao nhỏ nói ra!

Cố Bắc Thần đứng ở chỗ trước cửa, Giản Mạt đứng trong phòng cạnh một cái ao nhỏ trồng thủy sinh, hai người không một ai hoạt động, cũng

https://thuviensach.vn

không ai nói gì... Cứ như vậy nhìn nhau.

Cảm giác không hợp ý lắm... Tâm tình Giản Mạt trong đêm này vốn vô cùng rộn ràng phức tạp, nhưng ngay thời khắc nhìn thấy Cố Bắc Thần, tâm tình của cô trong nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

"Chuyện tối nay..." Cố Bắc Thần nghĩ muốn tìm một lý do khác để nói với cô, nhưng vừa mới mở miệng, hắn lại phát hiện bản thân không muốn lừa dối cô, lại không chấp nhận việc để cho cô biết rõ nguyên nhân thật sự.

"Anh không cần giải thích với tôi..." Giản Mạt cười có chút giả tạo: "Dù sao tôi cũng không là gì của anh... Lỡ hẹn thôi mà, đôi khi cũng sẽ có vài trường hợp bất đắc dĩ."

Cô nhẹ nhàng thoải mái nói, nhưng không ai hiểu được suy nghĩ của cô vào lúc này là gì.

Một đêm đầy bất an này, ngay lúc Cố Bắc Thần xuất hiện cô liền bình tĩnh.

Cô lo lắng cho hắn... Dù cho lúc đầu có xảy ra chuyện gì đi nữa cô cũng không khống chế được tình cảm của mình, cô thật sự rất lo cho hắn... Cô sợ hắn xảy ra chuyện!

Lúc nhìn thấy hắn không có việc gì xuất hiện ở trước mặt cô... Thật tốt!

Cũng không biết có phải là tầm mắt Giản Mạt quá mức mê ly hay không, hay là bởi vì nụ cười kia quá mức động long người... Cố Bắc Thần đi nhanh đến, không để ý trên người mình có vết thương, đem Giản Mạt lẳng lặng ôm vào trong ngực.

Giản Mạt theo bản năng muốn đẩy ra, nhưng ngay sau đó giọng nói trầm thấp ấm áp của hắn liền từ đỉnh đầu truyền đến: "Đừng động đậy... Để anh ôm em một lát thôi, được không?"

https://thuviensach.vn

Giọng nói lộ ra vẻ cầu xin ấy khiến cho Giản Mạt không đành lòng đẩy Cố Bắc Thần ra, thậm chí cơ thể cô cũng không khống chế được ý thức, chậm rãi đưa tay lên ôm lấy hông của Cố Bắc Thần...

Một vệt đau nhói giống như dùng kim châm đâm vào truyền thẳng lên dây thần kinh của Cố Bắc Thần, trong nháy mắt trán của hắn đã rịn đầy một tầng mồ hôi lạnh.

Giản Mạt không biết trên người Cố Bắc Thần có vết thương...

Sau lưng hắn bởi vì bị lửa táp đến mà làm bị thương một mảng lớn, cô chẳng qua chỉ là dựa vào phản ứng theo bản năng, lúc nghe hắn nói ra lời cầu xin như vậy, liền giơ tay ôm lấy hắn.

Một trận đau sau lưng, bên môi Cố Bắc Thần lại dương lên một nụ cười... Đau như vậy cũng tốt!

Thậm chí, có thể đau hơn một chút cũng được...

Cô tình nguyện chủ động ôm hắn, điều này có phải là thu hoạch hạnh phúc của ngày hôm nay không?

"Mạt nhi, có em ở bên cạnh vào lúc này... thật tốt!" Cố Bắc Thần nhàn nhạt nói.

Tâm Giản Mạt thời khắc này cũng giống như có thứ gì đó tan ra, một cảm giác không thể nói thành lời... Khác với sự sợ hãi của bốn năm trước, đó là một sự ôn nhu ấm áp.

"Cố Bắc Thần, anh vào lúc này hạ thấp tư thái như vậy, có phải là muốn tôi không truy cứu không?" Giản Mạt cười cười nhíu mày hỏi.

Môi mỏng Cố Bắc Thần dương lên: "Vừa rồi là ai mới nói không cần giải thích hả? Như vậy không phải nói rõ ra là em không truy cứu sao?"

https://thuviensach.vn

"..." Giản Mạt sững sờ, đột nhiên nhớ tới lời mình vừa nói, không khỏi tức giận liền muốn đẩy Cố Bắc Thần ra.

Bởi vì trên người Cố Bắc Thần có vết thương, bị Giản Mạt đẩy một cái, cơ thịt theo bản năng phản ứng co lại, đúng là bị cô đẩy ra.

Nhưng Cố Bắc Thần lại tham lam sự ôm ấp như vậy, sao có thể cam lòng bỏ qua cho Giản Mạt chứ... Chỉ thấy cánh tay dài của hắn giang ra, thắt lưng Giản Mạt đã bị hắn ôm chặt lấy xoay tròn nửa vòng.

Cơ thể của Giản Mạt có chút nghiêng về phía sau theo quán tính, bởi vì động tác xảy ra bất ngờ làm cho cô có chút hơi sợ... Chỉ là ngay lúc cô còn đang sợ hãi, nhịp tim không khống chế được mà nhảy loạn xạ lên, ngay cả gò má cũng ửng đỏ dán vào lòng ngực vững vàng ấm áp của Cố Bắc Thần.

Nhìn bộ dáng đáng yêu của cô, Cố Bắc Thần cũng không nhịn được nữa, giờ phút này hắn nghĩ chỉ muốn thưởng thức cho được vẻ đẹp của cô, cho dù chỉ như là chuồn chuồn lướt nước (hời hợt) thôi hắn cũng thỏa mãn...

Nghĩ như vậy...

Cố Bắc Thần đã cúi người xuống...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Xin Hỏi, Con Có Cần Phải Tránh Đi Không?

Edit: Cung

Giản Mạt chớp mắt liên tục nhìn khuôn mặt đẹp trai của Cố Bắc Thần đang không ngừng tiến lại gần, cô chần chừ muốn đẩy ra, nhưng mà... Cũng không biết có phải cô điên rồi hay không, cô lại có chút mong đợi?

Hô hấp, trở nên gấp gáp và nặng nề.

Giản Mạt không khống chế được bản thân mà trở nên khẩn trương, ngay cả nhịp tim cũng tăng nhanh...

Trời ạ, cô là Masochism* sao?

(*) Khổ dâm (tiếng Anh: masochism) là một hình thức quan hệ tình dục có tính chất bất thường thuộc nhóm lệch lạc tình dục. Người khổ dâm chỉ có khoái cảm tình dục cực độ khi bị người khác hành hạ, làm đau đớn như bị đánh đấm hay chửi rủa. Ngược với khổ dâm là bạo dâm - khoái cảm tình dục cao độ khi bản thân hành hạ bạn tình.

Tối hôm nay Cố Bắc Thần nhỡ hẹn với cô, vậy mà cô còn có thể lo lắng cho hắn?

Không phải... Nhất định là bởi vì thân thể ngủ yên mấy năm nay của cô đối với người đàn ông này vẫn còn lưu lại hơi ấm quen thuộc lúc trước, cho nên lúc chạm vào thì khát vọng tận sâu trong đáy lòng mới bị thức tỉnh.

Ừ, chắng qua là thân thể!

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần nhìn thấy tâm tình trong ánh mắt Giản Mạt không ngừng biến đổi, con ngươi thâm thuý như biển sâu tràn ra dục vọng nóng bỏng khó kiềm chế...

Ngay khi đôi môi mỏng cùng hơi thở gấp gáp kia sắp dán vào với nhau, lửa nóng trong thân thể cũng dần dần thức dậy...

"Xin hỏi, con có cần phải tránh mặt đi không?"

Đột nhiên, một thanh âm non nớt vang lên đem tất cả vẻ mập mờ trong không khí đập tan tành thành mây khói!

Giản Mạt đột nhiên trừng mắt lớn, theo bản năng liền đẩy Cố Bắc Thần ra, sau đó có chút lúng túng quẫn bách đứng thẳng người.

Cố Bắc Thần nhìn thấy bộ dạng kinh hoàng thất thố của Giản Mạt, có chút bất mãn nhìn về phía Giản Kiệt đang đứng ở lối đi vào giữa phòng ngủ thông với phòng khách... Gương mặt tuấn tú không khỏi trầm xuống!

Đứa con này của hắn không chỉ hố mẹ, mà còn bẫy cả cha sao?

Nhưng Giản Kiệt lại làm bộ giống như không nhìn thấy bộ dạng quẫn bách của Giản Mạt, cũng giả vờ như không thấy bộ mặt bất mãn của Cố Bắc Thần, chẳng qua khuôn mặt nhỏ nhắn kia vẫn bình tĩnh mà nói: "Con chỉ muốn đi ra uống nước... Nhưng mà, con đã đứng ở chỗ này một lúc rất lâu, hai người làm như không phát hiện thì thôi, con còn có thể coi như miễn cưỡng chấp nhận, thế nhưng hai người lại sắp chuẩn bị diễn ra những hình ảnh không phù hợp với trẻ con, điều này thực sự không chấp nhận nổi."

Giản Kiệt làm bộ giống như rất khổ cực, đối với việc hai người đang "liếc mắt đưa tình" cũng tỏ vẻ ngượng ngùng vì đã quấy rầy.

https://thuviensach.vn

Khoé miệng Giản Mạt co giật, "Không phải mẹ có để một ly nước trên tủ đầu giường cho con sao?"

"Con quên mất..." Giản Kiệt bình tĩnh nói xong, ở trước mặt Giản Mạt và Cố Bắc Thần bình tĩnh đi lấy nước, sau đó ung dung ngồi ở trên ghế sa lon uống nước, nghiễm nhiên tạo thành bộ dạng giống như vào lúc này thằng bé không cảm nhận được bầu không khí đang trở nên quỷ quyệt.

Giản Kiệt nghĩ thầm: Hừ, cho chú cơ hội thì chú lại như "Xe bị tuột xích nhỡ hẹn"...

Ánh mắt Giản Kiệt xéo qua liếc liếc về phía Cố Bắc Thần, âm thầm có chút bất mãn... Nhỡ hẹn xong liền sử dụng hình thức nhu tình bá đạo này, để áp dụng với mạch não có chút đậu phụ của mommy, sau đó khiến mommy mê mệt chú sao?

Đừng có nằm mơ!

Mommy hiện tại vẫn chưa nói cho thằng bé biết tình huống mà mommy với daddy bí ẩn kia đã sinh ra bé, hơn nữa... Giữa hai người bọn họ vẫn còn hợp đồng ly dị, trong lúc này bất kể có bao nhiêu hiểu lầm, nhưng bây giờ daddy muốn để cho mommy tiếp nhận lần nữa, thì daddy bí ẩn kia nhất định phải để cho mommy nguyện ý chấp nhận mới được.

Nếu không... thằng bé sẽ không đồng ý đấy!

Tâm tư nhỏ của Giản Kiệt, Cố Bắc Thần và Giản Mạt đều không biết... Hai người vào lúc này từng cái mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn Giản Kiệt ở nơi đó thoải mái nhàn nhã, trong lòng khỏi phải nói đều trở nên ngột ngạt.

Cố Bắc Thần trời sinh da mặt đã dày, lại có khả năng giả bộ đặc biệt tốt, hắn ngược lại làm ra bộ mặt bình tĩnh đi tới gần Giản Kiệt, "Buổi tối đi ngủ không được uống nhiều nước như vậy..." Hắn êm ái cưng chiều nói, cầm lấy ly nước trong tay Giản Kiệt đặt xuống bàn, sau đó nói: "Đi ngủ."

https://thuviensach.vn

Cũng không cho Giản Kiệt cơ hội nói chuyện, Cố Bắc Thần chỉ dùng một tay đã bế được thằng bé lên...

Giản Kiệt từ nhỏ không thích thân mật âu yếm với người khác, theo bản năng liền muốn cọ quậy thoát khỏi vòng ôm của hắn... Nhưng mà, Giản Kiệt dù gì cũng chỉ là một đứa nhỏ, Cố Bắc Thần chỉ dùng một chút lực đã có thể khống chế được cơ thể nhỏ nhắn đang không ngừng nhúc nhích của thằng bé.

Mà phản ứng thứ hai...

Giản Kiệt mấp máy cái miệng nhỏ nhắn, đối với việc chính mình lại có cảm giác thích vòng ôm này của Cố Bắc Thần... Tỏ vẻ tự mình khinh bỉ mình!

Nhưng mà, người này là Daddy... Daddy buổi sáng cũng chỉ đưa thằng bé đi học, nhưng vào lúc này lại là đang ôm thằng bé!

Giản Kiệt từ việc muốn tránh thoát, thân thể dần dần mềm nhũn ra, mắt đen nhìn Cố Bắc Thần tràn đầy từ "Cha", mà cái nghĩa từ này... đã che giấu ở trong lòng thằng bé rất lâu, đối với sức dụ dỗ của ba ba, thằng bé rất tham lam muốn cảm nhận sự ấm áp đó.

Cố Bắc Thần cứ như vậy, trước ánh mắt kinh ngạc của Giản Mạt, ôm lấy Giản Kiệt đi về phòng ngủ...

Tối nay đã quá rối loạn rồi, vậy mà con trai còn làm cho cô còn khó xử hơn!

Một người buồn rầu ngồi ở trước bàn ăn, nhìn trên máy tính còn đang xoay mòng mòng bản vẽ cơ cấu đồ hoạ, cánh tay Giản Mạt chống giữ trên mặt bàn, mu bàn tay nâng quai hàm, không khỏi phủi miệng...

https://thuviensach.vn

Giản Mạt cảm giác được phản ứng nhỏ của Giản Kiệt vừa nãy, rõ ràng là muốn tránh thoát, nhưng cuối cùng lại thỏa hiệp... Nghĩ tới đây, cô không khỏi rũ bả vai, phụ nữ mang thai mười tháng, nhưng cuối cùng vẫn không sánh được hình tượng cao lớn như núi của cha!

Giản Mạt một mình ở bên ngoài buồn rầu, Cố Bắc Thần đã đắp chăn xong cho Giản Kiệt...

"Chuyện đêm nay là ngoài ý muốn, ba thực sự xin lỗi!" Cố Bắc Thần giơ hai cánh tay xanh xao lên, vây ở hai bên thân thể của Giản Kiệt, đôi mắt thâm thuý như loài chim ưng nhìn vào đôi mắt đang chớp chớp của con trai, mở miệng yếu ớt nói.

Giản Kiệt không cảm thấy ngạc nhiên vì sao Cố Bắc Thần lại có thể nhìn thấu tâm tư của thằng bé, dù sao... chỉ số thông minh của mommy không đủ, nhưng daddy lại khác!

"Cháu không có ý kiến!" Âm thanh non nớt của Giản Kiệt vang lên, "Dù sao, vẫn còn trong thời kỳ khảo sát, vẫn là lấy quy tắc của mommy làm chuẩn... Ngủ ngon!"

Cố Bắc Thần cười, "Ngủ ngon!" Ánh mắt hắn thâm thúy, "Cám ơn con trong hơn bốn năm qua, một mực thay ba chăm sóc bầu bạn với cô ấy..."

Hắn cúi người, ở trên trán Giản Kiệt hôn một cái, sau đó nhìn Giản Kiệt cười một tiếng... Mới đứng dậy rời đi.

Tất cả động tác tự nhiên giống như làm qua trăm ngàn lần, giống như đứa con trai Giản Kiệt này chính là hắn lúc nhỏ...

Khoé miệng Giản Kiệt không khỏi tràn ngập nụ cười... Hoá ra, các bạn học nói cảm giác hôn chúc ngủ ngon của Daddy chính là như thế sao?

Thật tuyệt!

https://thuviensach.vn

Cửa phòng ngủ nhẹ nhàng khép lại, thời khắc này trong lòng Cố Bắc Thần đều tràn ngập sự ấm áp...

"Tối nay anh không thể ở lại chỗ này rồi." Cố Bắc Thần nhẹ nhàng mở miệng, ở chỗ sâu nhất trong đáy mắt đều là sự áy náy nhìn vào Giản Mạt.

Giản Mạt cười lạnh, "Cố tổng, ngài đừng nói giống như tôi đang cầu xin anh ở lại nơi này như vậy, được không?"

Khoé môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên, "Không phải vậy, ý của anh là khách trọ như anh tạm thời có chuyện, dù sao cũng phải thông báo cho chủ nhân một tiếng phải không?"

"..." Giản Mạt đối mặt với việc Cố Bắc Thần đột nhiên nhượng bộ cô như vậy, không khỏi nhất thời cứng họng.

"Đã trễ lắm rồi, ngủ sớm một chút..." Cố Bắc Thần liếc nhìn trên bàn ăn đang bày biện rất nhiều bản vẽ thiết kế thì hơi hơi cau mày, "Không phải là còn có rất nhiều thời gian sao?" Hắn có chút bất mãn, "Em vừa có áp lực là dạ dày liền co rút, chính em còn không biết sao?"

Giản Mạt nghe xong, không khỏi phủi miệng, sau đó lầm bầm mấy câu...

Cố Bắc Thần nhìn thấy bộ dạng bất mãn của cô, không khỏi cười cười, "Một người đã từng dùng một ngày một đêm để vẽ ra toàn bộ bản thiết kế tầng lầu, kiến trúc đồ hoạ phải mất một khoảng thời gian dài như vậy vẫn có thể vẽ ra trong một khoảng thời gian ngắn còn cần làm thêm giờ, vậy anh thật sự hoài nghi, em làm sao có thể tốt nghiệp UCL vậy?"

"Ai nói tôi muốn làm thêm giờ?" Giản Mạt tức giận, cô nhất quyết không chịu được việc bị người khác nghi ngờ năng lực thiết kế của cô.

Cố Bắc Thần không nói gì, chẳng qua là nhíu mày liếc qua mặt bàn.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt "rầm" một tiếng, đem máy vi tính xách tay khép lại, "Tôi là dự định đi ngủ, chẳng qua là bị người nào đó gây rối mới ngoài ý muốn làm rối loạn kế hoạch..." Dứt lời, cô kiêu ngạo hất cằm, sau đó hướng phòng ngủ đi tới, "Nhớ đóng cửa, không tiễn!"

Nhìn thấy Giản Mạt trở về phòng ngủ, Cố Bắc Thần mới dần dần thu lại nụ cười trên mặt, chỉ có điều, trong nháy mắt, sau lưng hắn đã ướt đẫm.

Chẳng qua là, hắn không biết bởi vì mồ hôi lạnh hay là cái gì...

Cố Bắc Thần đi thẳng xuống hầm đậu xe, Lệ Vân Trạch không rời đi, bởi vì lo lắng đến thân thể của hắn, cho nên từ đầu vẫn ở bãi đậu xe chờ hắn.

Nhìn thấy mặt Cố Bắc Thần càng ngày càng tái nhợt, Lệ Vân Trạch nhất thời cau mày, không nói hai lời, khởi động xe liền nhanh chóng hướng bệnh viện đi tới...

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Đắc Ý Mà Ngạo Kiều, Đứa Bé Của Giản Mạt Là Con Hắn Đấy!

Sau khi đến bệnh viện, Lệ Vân Trạch trực tiếp đưa Cố Bắc Thần đi đến phòng kiểm tra: "Cởi ra tôi xem một chút..."

Sắc mặt của Cố Bắc Thần đã cực kỳ không ổn, lúc nãy bế Giản Kiệt về phòng ngủ đã sắp chịu không nổi nữa rồi... Thế nên, hắn không dám chờ lâu để Giản Mạt phát hiện có gì bất thường, mới cố ý để cô đi nghỉ ngơi.

Trên đường đến đây, dù Lệ Vân Trạch đã lái xe rất cẩn thận rồi, nhưng bởi vì va chạm.. nên bộ dáng Cố Bắc Thần cũng không dễ chịu gì.

"Cậu muốn tìm chết à!" Lệ Vân Trạch khi thấy phần da phía sau lưng Cố Bắc Thần nhuộm đỏ cả một mảng lớn, những giọt máu như mồ hôi thấm ra ngoài áo, không khỏi tức giận mắng: "Kêu cậu tối nay đừng có hoạt động mạnh, cậu lại cứ nhất định..."

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu dần, không nói gì, chỉ là môi mỏng mím chặt thành một đường.

Lệ Vân Trạch một bên bày ra vẻ mặt lạnh nhạt, một bên thận trọng giúp Cố Bắc Thần xử lý vết thương... Khi thấy vết thương nghiêm trọng ở thắt lưng, anh càng trầm mặt.

"Vân Trạch, cậu không biết..." Giọng Cố Bắc Thần có chút sâu xa, lộ ra nét mị hoặc: "Lúc nãy tôi nhìn thấy trong ánh mắt cô ấy có lo lắng... Dù có cố gắng che giấu, nhưng khi cô ấy nhìn thấy tôi, rõ ràng đã thở ra một hơi nhẹ nhõm."

https://thuviensach.vn

Lệ Vân Trạch nghe vào, nhất thời tâm liền chua xót...

Cho dù Cố Bắc Thần trước đây chưa từng vì một chuyện gì mà vui mừng đến điên cuồng như vậy, dưới sự tôi luyện của Hoàng Đế, hắn sớm đã không lộ hỉ nộ ái ố của mình. Nhưng là.. lúc này hắn vui vẻ cứ như là một đứa trẻ vậy.

"Lúc đó cô ấy chủ động ôm lấy tớ..." Giọng nói của Cố Bắc Thần nhẹ đi mấy phần, mặc dù so với sắc mặt tái nhợt của hắn hắn hiện giờ có chút không hợp: "Tớ đang nghĩ, có đau thêm chút nữa tớ vẫn thích"

"Cố Bắc Thần, con mẹ nó cậu thật có bệnh!" Lệ Vân Trạch không nhịn được mắng một câu.

"Ừ, tớ có bệnh..." ý cười bên môi Cố Bắc Thần chớp mắt đã chạm đến đáy mắt, chẳng qua là âm thanh trầm thấp lộ ra chút buồn bã: "Chỉ có cô ấy... thì bệnh của tớ mới khỏi được!"

Động tác trên tay Lệ Vân Trạch khẽ dừng, không biết dùng tâm trạng gì nhìn Cố Bắc Thần, trong một khắc kia tâm tình hắn đầy phức tạp, khiến hắn đột nhiên cảm thấy...

Một đời người, gặp được tình yêu là đã cảm thấy không phụ kiếp này. Nhưng vì để gặp được thì đến cùng phải trải qua bao nhiêu cay đắng ngọt bùi?

Không đành lòng lại trách Cố Bắc Thần không biết tự thương tiếc bản thân, Lệ Vân Trạch sau khi nhanh chóng giúp hắn xử lý vết thương, khuyên: "Cậu hai ngày nay tốt nhất không nên lộn xộn nữa, nếu cứ tiếp tục như vậy, sớm muộn gì cậu cũng bị nội thương."

"Chỉ sợ là không được..." Trên khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc của Cố Bắc Thần lộ ra một ý cười: "Cuối tuần tớ muốn đưa Mạt nhi trở về bên

https://thuviensach.vn

nhà nội ăn bữa cơm. Hơn nữa..." Hắn dừng một chút, giữa lông mày tuấn dật càng thêm tràn ngập ý cười: "Con tớ cũng sắp sinh nhật bốn tuổi rồi!"

Hắn đã vắng mặt ba năm sinh nhật của con, và cả khoảnh khắc lúc con hắn ra đời, mỗi một cột mốc trưởng thành kế tiếp... thân là cha như hắn, đều không muốn tiếp tục bỏ lỡ.

"Ha ha..." Lệ Vân Trạch cười giễu cợt: "Vở kịch làm cha này cậu nhập vai cũng nhanh thật đó." Anh nói như vậy, hoàn toàn chưa phản ứng kịp Cố Bắc Thần vừa nhắc đến tuổi tác.

Cố Bắc Thần nằm ở trên giường bệnh, bởi vì bị hơi nóng làm phỏng, cộng thêm sự giày vò lúc tối, bây giờ chỉ có nằm úp người, trông thảm đến không nỡ nhìn.

Hắn nghiêng đầu nhìn về phía Lệ Vân Trạch, nụ cười bên môi lộ ra kiêu ngạo: "Vân Trạch, đó là con tớ!"

"Đợi cậu giải quyết xong Giản Mạt lại nói là cậu..." Lệ Vân Trạch theo bản năng nói, đột nhiên, hắn trợn to mắt: "Cậu nói cái gì, con của cậu?"

"Ừ..." Đáy mắt Cố Bắc Thần có phần kiêu ngạo: "Đứa trẻ Giản Mạt sinh chính là con của tớ!"

"..." Lệ Vân Trạch đã không còn cách suy nghĩ nữa, chỉ có thể trừng mắt nhìn Cố Bắc Thần.

Nội dung cốt truyện này xoay chuyển có nhanh như thần đến vậy không?

Lệ Vân Trạch không xác định hỏi: "Cậu chắc chắn?" Sau đó, anh dùng bản chất của một bác sĩ nói: "Cần xét nghiệm ADN không? Tớ có thể cho cậu cái hẹn!"

https://thuviensach.vn

"..." Cố Bắc Thần lạnh nhạt trừng mắt nhìn Lệ Vân Trạch, sau đó ánh mắt nhu hòa nói: "Chỉ cần nhìn mặt cũng đủ biết là con tớ rồi... Huống hồ, dù không phải, tớ cũng sẽ tiếp nhận... Bởi vì, đó là do Giản Mạt sinh."

Mà sự thực là khi ngoài ý muốn phát hiện đứa bé này là con của mình... Sự vui sướng như vậy, không phải ai cũng có thể hiểu được.

Nhìn khuôn mặt Cố Bắc Thần tái nhợt lại lộ ra nụ cười hạnh phúc, Lệ Vân Trạch thở phào một cái từ đáy lòng... Bởi vì, lúc này hắn đã thấy được tình người đã lâu không gặp trên người Bắc Thần.

Sau khi chuyện kia xảy ra, thật ra thì... Trên người của Bắc Thần đều đã không còn tình người rồi.

Ngày thứ hai, Lạc Thành sau một đêm khí trời âm u đã bắt đầu rơi xuống lất phất mưa nhỏ.

Sự việc xảy ra ở ngoại ô thật giống như một giấc mộng, bất kể là truyền thông hay là gì, đều không có có bất kỳ tin tức gì.

Lâm Hướng Nam sau khi phẫu thuật đã ổn định lại, nhưng muốn tỉnh lại sợ rằng còn phải chờ mấy ngày... Bởi vì thân phận đặc thù của hắn, Cố Bắc Thần chờ sau khi bệnh tình hắn ổn định, thương lượng với Lệ Vân Trạch, phải nói chuyện này cho Lâm gia lão gia biết.

Sự tình trong quân giới bọn họ rốt cuộc cũng không có cách nào nhúng tay quá quá nhiều!

Tiêu Cảnh sáng sớm ngày thứ hai liền tỉnh rồi... Nhưng bởi vì do xương sườn rạn nứt, tất nhiên là phải ở trên giường bệnh nằm thêm mấy ngày.

Ngay cả tối hôm qua rốt cuộc là ai làm, Cố Bắc Thần mặc dù không thể nhúng tay vào việc bên Lâm Hướng Nam, nhưng không đồng nghĩa là hắn cứ như vậy bỏ qua...

https://thuviensach.vn

Lạc Thành bên ngoài nhìn vẫn như cũ, tin tức hấp dẫn hai ngày nay vẫn là cư xá mới Đế Hoàng, mà nhân vật... Đương nhiên vẫn là Cố Bắc Thần.

Ngoại trừ hấp dẫn không đổi, gần đây, bởi vì vụ kiện của Mạc Thiếu Sâm cùng Sở Tử Tiêu bị mọi người chú ý nhiều... Mọi người đều đang suy đoán, dưới sự đối kháng mạnh mẽ, vụ kiện này rốt cuộc cũng khó đoán, đến cùng ai thắng ai thua.

Lý Tiểu Nguyệt, Giản Mạt và Giản Kiệt đang cùng nhau ở quán ăn gần Nhuận Trạch Viên ăn cơm, vừa nói về vụ kiện cáo ngày hôm qua của Mạc Thiếu Sâm cùng Sở Tử Tiêu...

"Ai, đơn giản mà nói thì Mạc sư huynh tranh luận thật là gì không thể so sánh được." Lý Tiểu Nguyệt vẫn là một bộ dáng sùng bái: "Nhưng lần này Sở Tử Tiêu cũng lợi hại, chỉ bằng vài quan điểm, ở phiên toà đầu tiên đều đã phản bác hết quan điểm của bên nguyên đơn (bên khởi kiện)."

Giản Kiệt tò mò chớp mắt nghe Lý Tiểu Nguyệt nói chuyện, hiện mọi thứ về thế giới này cậu đều rất tò mò... Cũng giống như những đứa trẻ khác, cậu thích vài thứ về máy móc cùng những trò chơi hay vật cần phải động não.

Giản Mạt ngược lại không có hứng thú lắm, cuối cùng thì chuyên môn bất đồng.

"Đúng rồi, Hàn Chân Chân đi qua Sở Đường luật sở." Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên nói: "Lâm Phàm cũng đi qua rồi."

Giản Mạt khẽ cau mày lại, ngay sau đó sao cũng được nói: "Lần này tốt rồi, chuyện cũng dễ làm rồi."

"Tớ thấy cậu cũng không thấy quan trọng mấy, thì cứ tuỳ đi..." Lý Tiểu Nguyệt cười cười nói.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt bĩu môi: "Tớ đây phải làm sao? Còn có thể ăn giấm à?"

Vừa nghe đến từ "ghen", Giản Kiệt liền nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt: "Mommy, mẹ vì ai mà ăn giấm rồi? Là nam nhân khác ngoài daddy bí ẩn sao?"

Giản Mạt không chịu nổi nữa, trực tiếp nhìn Giản Kiệt với một mặt đầy bất đắc dĩ... Cô cả ngày không phải bị chồng nhìn chằm chằm, thì bị con trai mình nhìn chăm chú, thật là đau lòng mà!

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Bắt Đầu Từ Sự Tôn Trọng

Thấy Giản Mạt mỗi ngày đều bị Giản Kiệt soi mói gắt gao như vậy, Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên chống cằm lên tiếng: "Nói xem nào... Kiệt thiếu nhìn cậu như vậy là có mục đích gì sao?"

Giản Mạt liếc mắt một cái: "Cậu đi mà hỏi thằng bé ấy!"

Cô hoàn toàn không thể đoán ra tâm tư của bánh bao... nếu nói là vì Tô Quân Ly thì giữa cậu bé và Tô Quân Ly tuy khá thân thiết, nhưng vẫn còn thiếu điều gì đó.

Có đôi lúc Giản Mạt còn hoài nghi không lẽ bánh bao của cô bẩm sinh từ trong bụng mẹ đã có ký ức rõ ràng, biết rõ ba mình là ai!?

"Bởi chưa biết daddy bí ẩn có vượt qua thử thách hay không, nên thời gian này con sẽ giúp mommy đánh giá daddy bí ẩn, cũng sẽ giúp daddy bí ẩn trông chừng mommy..." Giản Kiệt nói chuyện cực kỳ nghiêm túc: "Không thiên vị ai hết!"

"Daddy bí ẩn?" Lý Tiểu Nguyệt ngồi ngay ngắn nhìn Giản Kiệt, lại quay sang nhìn Giản Mạt: "Là ai vậy?"

Giản Mạt đỡ trán thở dài một tiếng: "Còn có thể là ai?"

"..." Lý Tiểu Nguyệt trố mắt: "Hai người họ biết nhau?"

Giản Mạt bất đắc dĩ gật gật đầu rồi kể lại mọi chuyện...

https://thuviensach.vn

Lý Tiểu Nguyệt nghe xong thì cười cười: "Trời ạ, vì sao mà tôi lại cảm thấy... con đường này của cậu không hề dễ đi chút nào nha?"

Có một cậu quý tử chuyên môn ghẹo mommy thế này, còn làm bộ dáng thích xem náo nhiệt...

Lý Tiểu Nguyệt cười cười, sau đó liền hướng về Giản Kiệt và đưa ngón tay cái lên, tỏ ý khen ngợi. Thật ra thì cô vẫn đánh giá cao Cố Bắc Thần, dù sao thì Giản Kiệt vẫn là con trai của anh, nếu anh và Giản Mạt có thể ở bên nhau cũng là một kết cuộc viên mãn. Chỉ mong sự tái hợp giữa hai người không phải vì đứa con, nếu không thì cô thà để Giản Mạt làm người mẹ đơn thân.

Trong lúc Lý Tiểu Nguyệt còn đang suy nghĩ thì di động của Giản Mạt bíp một tiếng báo tin nhắn mới.

Cố tổng: Đừng làm việc quá sức mà quên ăn cơm, tối nay anh có việc nên không quay về, nói xin lỗi với Tiểu Kiệt giúp anh.

Giản Mạt nhìn tin nhắn và đáy lòng rối rắm phức tạp... vừa có cảm giác ấm áp, vừa có cảm giác bài xích... tâm tình của cô ngưng trọng...

Nghĩ nghĩ một chút, cuối cùng cô vẫn trả lời tin nhắn: Cảm ơn đã quan tâm!

Năm chữ, lễ phép mà lại xa cách, chính là Cố Bắc Thần dường như nhận ra được sự rối rắm trong lòng Giản Mạt.

Cố Bắc Thần tắt màn hình động, sau đó nói với Tiêu Cảnh: "Cậu cứ dưỡng thương đi, chuyện còn lại tôi sẽ xử lý."

"Thần thiếu, chuyện này liệu có phải do nhị gia làm?" Tiêu Cảnh nghi hoặc hỏi.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt chim ưng hơi rũ xuống, môi mỏng chậm rãi nói: "Có thể phải, cũng có thể không phải, nhưng bây giờ thì không phải!"

Một câu đầy huyền cơ, nhưng Tiêu Cảnh chỉ mới nghe đã hiểu!

Hiện tại chuyện này Thần thiếu cũng chỉ có thể làm cho đối phương cảm thấy bọn họ đang đi sai hướng!

Tất cả sẽ chuẩn bị cho một màn náo nhiệt sau bốn năm... không, không phải là bốn năm!

Ánh mắt Tiêu Cảnh trầm lại, lần này cũng đến lúc nên giải quyết chuyện của bốn năm trước... và còn nhiều việc khác còn đang bị ẩn giấu!

Trong vòng hai ngày, Cố Bắc Thần đều không trở về Nhuận Trạch Viên, nhưng mỗi ngày đều sẽ gửi hoa đến Tường Vũ, bất kể buổi sáng, trưa hay giờ trà chiều! Và tấm thiệp kèm theo đều không phải là in máy, mà đều do Cố Bắc Thần đích thân viết tay...

Đôi khi lời nhắn nhủ trong tấm thiệp là tâm sự chuyện nhà, lời cổ vũ động viên, và luôn luôn kết thúc bằng một câu "Nhớ em"!

Giản Mạt nhận được một tin nhắn mới, mở ra là tin nhắn hình ảnh chụp bàn làm việc ngổn ngang giấy tờ tài liệu của Cố Bắc Thần...

Nội dung tin nhắn: Giữa lúc bận rộn thế này đột nhiên nhớ đến em, mà giờ phút này thì em... có phải cũng nhớ đến tôi một chút, đúng không?

Khoé miệng Giản Mạt bất giác nhếch lên, nở rộ một nụ cười vô thức!

Bỗng dưng di động reo lên tiếng chuông, Giản Mạt nhìn màn hình hiện "Cố tổng" thì liền nhận điện thoại: "Alô?""Em có nhớ cuối tuần này cùng đi thăm bà nội không?" Thanh âm trầm ấm nhẹ nhàng vang lên.

Giản Mạt đáp một tiếng.

https://thuviensach.vn

Cố Bắc Thần cười nhạt: "Lúc nào có thời gian nói, anh sẽ gọi báo trước với bà nội."

Giản Mạt nghĩ nghĩ, cuối tuần này cô còn lời hẹn với Tô Quân Ly, đành chần chừ nói: "Em còn phải xem lại lịch trình mới biết được."

"Còn hẹn hò với ai?" Cố Bắc Thần thấp giọng hỏi.

Giản Mạt cười cười: "Hiện giờ em rất là đắt sô, khó hẹn lắm..."

"Quả là nguy cơ tứ phía!" Cố Bắc Thần phảng phất có chút rầu rĩ: "Xem ra anh chỉ có thể nỗ lực hơn!"

Khoé môi Giản Mạt bỗng dưng nở nụ cười, đột nhiên phản ứng buột miệng nói: "Ông nội của Quân Ly đã hẹn em đến nhà dùng cơm. Bốn năm qua cũng nhờ anh ấy chăm sóc hai mẹ con em, dù sao cũng không thể từ chối được."

Làn môi mỏng của Cố Bắc Thần cũng dần dần nhếch lên ý cười: "Anh có thể coi đây là lời giải thích em dành cho anh không?"

"..." Giản Mạt định phản bác thì tức khắc nghĩ lại, quả thật là cô giống như đang giải thích về mối quan hệ của cô và Tô Quân Ly, cuối cùng đành vô ngữ im lặng.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm trầm, anh đứng dậy bước đến cửa sổ nhìn ra sắc trời thoáng đãng bên ngoài: "Đi một chuyến cũng là điều nên làm... chỉ đáng tiếc tôi không thể đi cùng em, tôi cũng muốn nói lời cảm ơn."

Cảm ơn Tô Quân Ly hơn bốn năm qua đã không chiếm lấy trái tim Mạt nhi của anh...

Giản Mạt cảm thấy từng lời của Cố Bắc Thần đều quá dỗi dịu dàng, làm cô thật sự không quen, nhưng mà lại cảm giác thích thích.

https://thuviensach.vn

"Lúc đi thăm bà nội thì em có định dẫn theo Tiểu Kiệt không?" Cố Bắc Thần lập tức đổi đề tài, anh không muốn khiến Giản Mạt quá quẫn bách.

Giản Mạt trầm mặc, rốt cuộc hiện tại quan hệ của hai người thật khó hình dung, cô cũng không muốn Giản Kiệt liên quan quá nhiều, bất đắc dĩ hỏi: "Tạm thời có thể khoan dẫn thằng bé theo được không?"

"Được!" Cố Bắc Thần cười nhẹ.

Câu trả lời này của anh làm Giản Mạt ngạc nhiên: "Anh không hỏi vì sao?"

Ánh mắt Cố Bắc Thần phút chốc trở nên thâm thuý: "Mạt nhi... để ý quan tâm một người, là phải bắt đầu từ sự tôn trọng."

Một lời này của anh đã khiến tâm Giản Mạt mềm mại tràn đầy nhu tình... cảm giác ấm áp được lấp đầy không bằng tiền tài vật chất, mà chỉ vì một câu "bắt đầu từ sự tôn trọng", tức thì đã khiến cô miên man suy nghĩ không dứt.

Giản Mạt cười: "Cảm ơn anh!"

Cố Bắc Thần cười đáp lại: "Anh chỉ hy vọng em vui vẻ..."

Những lời nói và hành động đơn giản nhất có thể khiến em cảm nhận được sự tồn tại của anh ở bên cạnh, không cần bất kỳ thói quen gượng ép nào khác...

Giản Mạt cúp điện thoại, sau đó gọi cho Tô Quân Ly chọn ngày hẹn là thứ sau, rồi quyết định sẽ cùng Cố Bắc Thần đến thăm Cố lão phu nhân vào thứ bảy.

Cả một lịch trình cuối tuần đều kín mít, dù là Tô lão gia hay Cố lão phu nhân thì đều rất nhiệt tình nồng hậu đón tiếp Giản Mạt. Tựa như một người

https://thuviensach.vn

thì không biết Giản Mạt có con với Cố Bắc Thần, còn người kia thì không biết Giản Mạt đã ly hôn với Cố Bắc Thần.

Sau bữa cơm thì Giản Mạt phụ giúp dì Lan dọn dẹp chén bát, còn Cố Bắc Thần dìu Cố lão phu nhân đi tản bộ ngoài vườn hoa.

"Đã nghĩ kỹ chưa?" Cố lão phu nhân mỉm cười hỏi: "Là con bé sao?"

Khoé miệng Cố Bắc Thần mỉm cười: "Dạ, là cô ấy..."

Cố lão phu nhân nhìn thấy ý cười hạnh phúc của cháu trai, thì đành than nhẹ một tiếng: "Tiểu Thần, con có nghĩ đến... nếu hai đứa con ở bên nhau thì sẽ đối mặt với những vấn đề gì không?"

Từ lúc bắt đầu thì không ai có thể ngờ Giản Mạt lại là con gái của Giản Triển Phong... càng không biết đây là duyên phận hay nghiệt duyên?

Sắc mặt Cố lão phu nhân hơi thâm trầm, những nếp nhăn từng trải của năm tháng bỗng ngưng trọng: "Bà rất vui vì con đã nghiêm túc, nhưng... con có chắc chắn mình có thể đi đến cuối cuộc đời cùng với Giản Mạt sao?"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Vụ Án Dính Dáng Ra Chu Ti Mã Tích

Cố Bắc Thần dừng bước lại, ưng con ngươi rơi ở tiền phương, tầm mắt hơi rét...

Qua một lúc lâu, chỉ thấy hắn môi mỏng khẽ mở chậm rãi nói: "Nãi nãi, ta yêu Giản Mạt..." Hắn thanh âm rất trầm, liền hình như theo tâm oa lý chen ra tới như nhau, "Cho nên, mấy vấn đề này, ta cũng sẽ đi giải quyết. Vì nàng... Ta sẽ không lại trốn tránh!"

Cố nãi nãi nhìn này ưu tú cháu trai, cũng là nàng duy nhất nhìn thẳng vào cháu trai...

Hắn rõ ràng là cái ánh nắng, đối sở có chuyện đô tràn đầy nhiệt tình bé trai... Nhưng mà lại, gặp tới chuyện như vậy tình, thế cho nên hắn trở nên bây giờ như vậy thâm trầm.

Giản Mạt nếu như có thể dẫn hắn đi ra kia đoạn bóng mờ, nàng rất vui vẻ... Thế nhưng, mà lại, nàng là của Giản Triển Phong nữ nhi?

Ôi...

Cố nãi nãi âm thầm thở dài, có lẽ, này tất cả đều là minh minh đã định trước đi?

...

Sở Tử Tiêu nhìn án tử liên quan hồ sơ, cuối cùng, tầm mắt rơi vào một bị rút ra trên giấy... Chỉ thấy trên đó viết, "Xa đạt kiến trúc bên trong công ty

https://thuviensach.vn

bộ tiền vốn gãy, bản thiết kế phương hướng thay đổi khiến cuối nợ nần chồng chất" chữ.

Sở Tử Tiêu chậm rãi nằm tựa vào trên ghế, mâu quang dần dần trở nên thâm thúy khởi đến...

Hắn mấy năm này vẫn không có đình chỉ quá đối xa đạt gặp chuyện không may nguyên nhân căn bản điều tra... Hắn và Mạt Mạt tách ra, căn bản nhất vấn đề chính là ra ở tại xa đạt sự tình thượng.

Trước, hắn hoài nghi tới ba ba cùng Sở thị tập đoàn, sau đó, cũng hoài nghi tới Bắc Thần cùng Đế Hoàng tập đoàn... Bởi vì, này hai nhà đều là trước sau tham dự ngự Cảnh Hồ bạn.

Thế nhưng, dường như phương hướng tổng là có lệch...

Sở Tử Tiêu tầm mắt rơi vào tờ giấy kia thượng, cái này là Đường Dục lần trước trong lúc vô tình lấy được ý... Hắn đương sự vậy mà biết năm đó xa đạt sự tình, nhượng hắn thật bất ngờ.

Sở Tử Tiêu hơi hơi nhếch môi, nếu như không phải là bởi vì này vụ án không có rơi xuống màn che, hắn đâu còn có thể nhịn được?

"Thùng thùng!"

Hợp thời, truyền đến tiếng đập cửa cắt ngang Sở Tử Tiêu mạch suy nghĩ, hắn đứng dậy, đem tờ giấy kia thu hồi bỏ vào ngăn kéo, "Tiến vào!"

Hàn thật thật đi đến, "Sở biện, ngươi muốn tư liệu đã chuẩn bị xong." Nói, nàng đem văn đương kẹp bỏ vào Sở Tử Tiêu trước mặt.

Sở Tử Tiêu mở lật ra hạ, "Đã khuya, ngươi tan tầm đi!"

"Sở biện còn không đi?" Hàn thật thật hỏi.

https://thuviensach.vn

Sở Tử Tiêu cũng không ngẩng đầu lên nói: "Ngươi đi trước đi, ta xem xong hồ sơ..."

Hàn thật thật môi mấp máy hạ, muốn nói lại thôi nhịn nhẫn, cuối cùng nói: "Hảo, kia ta đi trước."

Sở Tử Tiêu chỉ là gật gật đầu, sau đó tiếp tục nhìn hồ sơ...

Hàn thật thật trên mặt có thất vọng, nhưng cuối cùng vẫn là ly khai... Chỉ là, ở đóng cửa cửa phòng làm việc kia khắc, nàng không tự chủ được nhìn về phía Sở Tử Tiêu.

Sở Tử Tiêu không có chú ý tới Hàn thật thật cuối cùng ánh mắt, chỉ là thẳng lật hồ sơ, thế nhưng, hắn lúc này tâm tư hoàn toàn không ở án tử thượng, nghĩ đều là xa đạt sự tình.

Thời gian một chút quá khứ, lúc sắc trời ảm đạm xuống thời gian, toàn bộ văn phòng luật yên tĩnh chỉ có Sở Tử Tiêu thay đổi hồ sơ thanh âm.

Môn đột nhiên bị đập động hậu bỗng nhiên bị đẩy ra, Sở Tử Tiêu cau lại mày kiếm ngẩng đầu nhìn đi... Liền thấy Đường Dục cầm trong tay một văn kiện kẹp đi đến.

"A Tiêu, ngươi xem!" Đường Dục sắc mặt không tốt, thanh âm cũng thập phần gấp.

Sở Tử Tiêu như trước cau mày, nhận lấy Đường Dục đưa lên tiền cặp hồ sơ hậu mở... Tầm mắt cụp xuống rơi xuống, khi thấy phía trên là về "Xa đạt" sự tình thời gian, lập tức sắc mặt một lẫm.

Rất nhanh nhìn xong, Sở Tử Tiêu sắc mặt có chút không tốt ngẩng đầu, "Tại sao sẽ là như vậy kết quả?"

https://thuviensach.vn

Đường Dục sắc mặt cũng là ngưng trọng, "Hiện tại vấn đề là, hắn nói có phải thật vậy hay không không thể nào khảo chứng... Nếu như là thực sự, chuyện này sợ rằng dính dáng sự tình có chút quảng!"

Sở Tử Tiêu lập tức cảm thấy vô lực, cầm trong tay cặp hồ sơ cũng tùng rơi vào trên bàn làm việc...

Hô hấp dần dần bắt đầu dồn dập lên, hắn dường như không có cách nào tiếp thu kết quả này.

"Không có khả năng..." Sở Tử Tiêu vô ý thức nhìn kịch nói, "Sở thị sao có thể cùng xa đạt như vậy một tháng thiếu trúc công ty chống lại? Sao có thể?"

Đường Dục sắc mặt cũng là ngưng trọng, thế nhưng, hứa là bởi vì cùng mình không có quan hệ, hắn có vẻ muốn tỉnh táo một chút, "Ta cảm thấy có chút kỳ quái." Hắn mặt mày một sâu, "A Tiêu, ngươi không cảm thấy thái kỳ quái sao?"

Sở Tử Tiêu có chút vô lực nhìn về phía Đường Dục...

"Chúng ta rõ ràng biện hộ án tử cùng này không quan hệ, thế nhưng, lại bởi vì đương sự quan hệ, trong lúc vô ý biết xa đạt năm đó miêu ngấy..." Đường Dục bình tĩnh phân tích, "Này bản cũng không có cái gì, nhưng mà lại, tiếp được tới thu chứng lại dường như kéo xa đạt sự tình lộ ra chu ti mã tích."

"Ý của ngươi là... Có người cố ý?" Sở Tử Tiêu mặt mày hơi rét, "Hoặc là nói, có người cố ý muốn đem chuyện này đem ta dẫn dắt đến Sở thị hoặc là ba ba trên người?"

Đường Dục lắc lắc đầu, "Này ta cũng không thể xác định, chỉ là cảm thấy thái kỳ quái..."

https://thuviensach.vn

Nghi ngờ của hắn không phải là không có đạo lý, dù sao, xa đạt sự tình đã là sáu năm trước sự tình... Hiện tại bị một cái khác án tử dính dáng ra, không phải thái kỳ quái sao?

Chính yếu chính là, còn là của bọn họ luật sư bào chữa...

"Ai nghĩ đem phương hướng kéo thiên?" Sở Tử Tiêu tự nam thanh thùy con ngươi rơi vào cặp hồ sơ thượng, dần dần... Tầm mắt trở nên u sâu không thấy đáy.

Trên đường trở về, Giản Mạt cảm thấy Cố Bắc Thần có chút trầm mặc, nhưng nàng cũng không hỏi.

"Có thể bồi ta đi cái địa phương sao?" Cố Bắc Thần đang đợi đèn xanh đèn đỏ thời gian, nghiêng đầu nhìn về phía Giản Mạt.

Giản Mạt nghi hoặc nhìn Cố Bắc Thần...

"Ngày kia là của tiểu Kiệt sinh nhật, ta không biết hắn thích gì..." Cố Bắc Thần nói như vậy, có chút áy náy.

Giản Mạt đáy mắt dần dần hóa khai tiếu ý, "Ngươi biết?"

"Ân..." Cố Bắc Thần khẽ cười hạ, ở đèn xanh thời gian thao túng xe hướng phía trước chạy, thanh âm hợp thời cũng yếu ớt truyền đến, "Trước tổng đang suy nghĩ, ngươi nếu như trong lòng là Tô Quân Ly, ta có phải hay không nên thả ngươi ly khai."

Cố Bắc Thần nghiêng đầu liếc nhìn Giản Mạt, "Ta không dám minh xác đi tra hành tung của ngươi, bởi vì ta sợ ta sẽ khống chế không được đem ngươi cấp buộc trở về..."

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn về phía Cố Bắc Thần, hắn hôm nay phảng phất có một chút cảm tính... Chính yếu chính là, vì sao chính hắn nói bốn

https://thuviensach.vn

năm trước cùng nàng cảm giác bất đồng như nhau?

Mang theo nghi hoặc, Giản Mạt không nói gì, chỉ là tĩnh tĩnh nghe.

"Vốn có, có một số việc ta nghĩ... Quá khứ, liền không cần nói!" Cố Bắc Thần tà mị thâm tầm mắt, khóe miệng hoàn toàn là tiếu ý, "Bởi vì, ta cảm thấy ta không muốn ta hiện tại đối với ngươi mà nói, chỉ là quá khứ giao cho."

Hai người bọn họ năm hôn nhân, lúc kết thúc liền là bởi vì hắn không hi vọng hắn đối Mạt nhi yêu sảm tạp bắt đầu lợi ích...

Bây giờ, bởi vì con bà nó nói, hắn sợ... Nếu như muộn một chút nói, có thể hay không lại không kịp!

Cố Bắc Thần đột nhiên đem xe quẹo vào một lâm âm tiểu đạo, bởi vì không có đèn đường, đây đó tầm mắt thoáng cái tối xuống...

Giản Mạt tim đập đột nhiên bắt đầu gia tăng tốc độ, cảm giác như thế, là không hiểu, bản năng phản ứng.

"Mạt nhi, hai năm trước ta muốn cùng ngươi ly hôn..." Cố Bắc Thần thật sâu ngưng Giản Mạt, "Không phải là bởi vì Thẩm Sơ, chỉ là bởi vì ngươi!" Hắn nhìn Giản Mạt mắt trừng lớn, tiếp tục chậm rãi nói, "Ta chỉ là muốn muốn kết thúc chúng ta lợi ích bắt đầu... Ta chỉ là muốn muốn một lần nữa cùng ngươi cầu hôn!"

https://thuviensach.vn

HÀO MÔN THIÊN GIỚI TIỀN THÊ

Nguyệt Hạ Hồn Tiêu
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Há Hốc Mồm, Bởi Vì Không Dám Tin!

Giản Mạt không nghĩ đến Cố Bắc Thần sẽ nói chuyện này, thậm chí, nàng cũng chưa từng có nghĩ tới, sự tình chân tướng là như vậy... Nghe hắn nghiêm túc nói, nàng cả người đô trợn tròn mắt.

"Ngươi..." Giản Mạt có chút gian nan mở miệng, "Ngươi nói cái gì? Vì sao ta nghe không hiểu..." Nàng nhíu mày nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần lạnh lùng nghiêm nghị như điêu mặt hơi ngưng, một đôi ưng con ngươi thâm trầm như biển, "Ly hôn," hắn từng chữ từng chữ nghiêm túc nói, "Chỉ là ta nghĩ không có lợi ích bắt đầu! Cái gọi là "Nàng là ta kiếp này duy nhất muốn người yêu"..."

Giản Mạt tâm đã dần dần nhắc tới cổ họng nhi, dường như chống cự, lại hình như chờ mong Cố Bắc Thần nhận xuống.

Cố Bắc Thần nhìn Giản Mạt tầm mắt cũng càng ngày càng sâu, chỉ thấy hắn môi mỏng khẽ mở chậm rãi nói cuối cùng lời: "... Là ngươi!"

"Ầm" một tiếng, phảng phất có thứ gì ở Giản Mạt trong đầu nổ tung, nổ nàng hoàn toàn không có cách nào tự hỏi nhìn Cố Bắc Thần...

Này... Sao có thể?

"Không phải là Thẩm Sơ sao?" Giản Mạt vô ý thức hỏi.

Cố Bắc Thần hơi nhíu mày, "Không phải, là ngươi!" Hắn thanh âm lộ ra kiên định.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt mờ mịt, bởi vì, kết quả như thế quả thực cùng nàng nghĩ thái không giống nhau...

Nếu quả thật là như thế này, lúc trước nàng tất cả cho rằng không phải buồn cười?

"Đêm đó nhi không phải ăn "Tan vỡ cơm"," Cố Bắc Thần tự giễu cười cười, "Là ta tính toán cùng ngươi một lần nữa cầu hôn..." Hắn thái dương nhẹ động, mâu quang sâu thật giống như cổ đầm như nhau, "Ta sở hữu đô chuẩn bị xong, sẽ chờ ngươi... Thế nhưng, lại nhìn thấy ngươi cùng Tô Quân Ly cùng nhau ăn cơm báo cáo!"

Giản Mạt nghe, hô hấp có chút vi xúc, "Đẳng đẳng, ta đầu óc có chút loạn..."

Nàng nói, không khỏi hồi tưởng ngày đó...

Nàng cho rằng Cố Bắc Thần muốn cùng nàng ăn tan vỡ cơm, cộng thêm mẹ vừa mới vừa ly khai, nàng tất cả mạch suy nghĩ đô thắt... Nàng vô ý thức chống cự sở hữu, cho nên trốn tránh.

Kỳ thực, nếu như không có con mẹ nó qua đời, y theo nàng tính tình quật cường... Nàng chẳng sợ trang vất vả, bữa cơm kia cũng sẽ đi ăn.

Nhưng mà lại... Tất cả sự tình đô ai tới cùng nhau.

Đem cùng ngày sự tình sửa lại một lần hậu, Giản Mạt nhìn về phía Cố Bắc Thần, "Vì sao ngươi hôm nay muốn nói cùng này?" Nàng hỏi ra lời thời gian, trong lòng không bị khống chế khẩn trương lên.

Cố Bắc Thần cười, nhìn Giản Mạt dù cho xoắn xuýt, còn là ý nghĩ rõ ràng nhìn xảy ra vấn đề, hắn âm thầm thở dài... Như vậy tiểu nữ nhân, nhượng hắn tại sao có thể không thích?

https://thuviensach.vn

"Bởi vì, có một số việc ta sợ ta khống chế không được..." Cố Bắc Thần bình tĩnh nói, "Ta hôm nay nói này, cũng không phải là muốn cho ngươi buông với ta phòng bị... Mạt nhi, ta nên thế nào truy ngươi, còn là thế nào truy ngươi. Ngươi cuối cùng không thể tiếp thu ta..." Hắn nói, đột nhiên dừng hạ.

Giản Mạt không có mở miệng, chỉ là chờ Cố Bắc Thần tiếp tục... Thế nhưng, tâm cũng đã nhắc tới cổ họng.

Cố Bắc Thần đột nhiên môi mỏng cạn dương cái độ cung, một đôi mực đồng sâu giống như muốn đem quanh mình tất cả cắn nuốt hầu như không còn, "Không có kết quả như thế... Ta bắt đầu, nhất định phải muốn thành công!"

Bá đạo lời lộ ra liếc nhìn hạ khí phách, Cố Bắc Thần thanh âm mặc dù rất yên ổn, thế nhưng, lộ ra thế ở nhất định phải.

Giản Mạt cười, cười tùy ý lại do tâm, "Cố tổng, ngươi thật đúng là tự tin!"

Cố Bắc Thần môi mỏng cạn dương, "Nếu không đâu?" Hắn khẽ di một tiếng hậu chậm rãi mở miệng, "Mạt nhi..." Thanh âm hắn đột nhiên trở nên thâm trầm mà mị hoặc, "Ta chỉ muốn cùng ngươi cùng một chỗ!"Giản Mạt khóe miệng cười cứng ở đáy mắt, nàng thật sâu nhìn Cố Bắc Thần... Trái tim vị trí, bởi vì hắn lời, có như vậy trong nháy mắt, quên mất nhảy lên.

Có lẽ là bầu không khí quá mức ái muội, có lẽ là đây đó giữa ánh mắt quá mức lửa nóng... Có lẽ là, tất cả ấn theo lẽ thường phát triển, nước chảy thành sông.

Đương môi mỏng cùng kiều mềm môi thiếp hợp đến cùng nhau thời gian, một khắc kia rung động hạ điện lưu... Lan tràn qua Cố Bắc Thần cùng Giản Mạt toàn thân.

https://thuviensach.vn

Giản Mạt sau đó thế nào cũng không nghĩ ra, mình tại sao liền cùng Cố Bắc Thần hôn lên đâu?

http://truyencuatui. n et

Nàng như vậy không phải nói rõ nói cho Cố Bắc Thần, nàng rất tốt truy?

Giản Mạt rất úc tốt, không rõ tại sao mình mỗi lần ở Cố Bắc Thần trước mặt đô trở nên phá lệ chỉ số thông minh không đủ dùng...

"Ôi..." Giản Mạt than nhẹ một tiếng, nhìn trên màn hình máy tính đã hoàn thành hình thức ban đầu dàn giáo đồ, trong đầu lại hoàn toàn đều là Cố Bắc Thần.

"Thùng thùng!"

Tiếng đập cửa truyền đến, Giản Mạt thu hồi mạch suy nghĩ nhìn lại... Liền thấy Hướng Vãn cầm trong tay hai màu lam yêu cơ đi đến.

"Mạt tỷ..." Hướng Vãn vẻ mặt bát quái đi rồi tiến lên, giơ giơ lên trong tay hoa nói, "Hôm nay lại thay đổi nga!" Ánh mắt của nàng tinh lượng nhìn Giản Mạt, "Hai màu lam yêu cơ a... Trời ạ, ta đô không dám tin nó lời nói lại là... Gặp nhau là một loại số mệnh, ta yêu ngươi là linh hồn đầu cùng tố nói không hết lãng mạn ôm ấp tình cảm!"

Hướng Vãn vẻ mặt hướng tới, "Trời ạ, nam nhân như vậy thái hữu tình điều, thật là bá đạo... Mạt tỷ, ngươi liền thực sự bất suy nghĩ sao?"

Giản Mạt nghe thấy Hướng Vãn nói này hoa ngữ thời gian, trong lòng không hiểu ngọt tư tư, thế nhưng, còn như trước cao lãnh nói: "Không chừng tặng hoa nhân căn bản không biết điều này đại biểu cái gì."

"Sao có thể?" Hướng Vãn lập tức nói, "Đầu tiên là chuông gió cỏ, sau đó là hải dụ... Bây giờ là màu lam yêu cơ, ta dám cam đoan, cuối cùng nhất

https://thuviensach.vn

định là hoa hồng đỏ, nói thẳng "Ta yêu ngươi"!"

Giản Mạt nhìn màu lam yêu cơ tầm mắt dần dần thâm khởi đến, nghĩ đến đêm đó theo Cố nãi nãi gia ra, Cố Bắc Thần nói với nàng... Đột nhiên, mặt liền không hiểu nóng khởi đến.

Hướng Vãn vừa thấy, lập tức lắc đầu "Chậc chậc" lên tiếng, "Mạt tỷ... Ngươi tư xuân nga?"

"..." Giản Mạt bỗng nhiên lấy lại tinh thần, âm thầm xem thường hạ chính mình, sau đó vẻ mặt cái gì cũng không có xảy ra nói, "Hình như... Là ngươi càng tư xuân!"

Dứt lời, nàng cũng không có cho Hướng Vãn tiếp tục cái đề tài này cơ hội, thẳng nói, "Hình thức ban đầu đồ đã đi ra, mấy ngày kế tiếp muốn tiến hành dàn giáo chỉnh hợp, đẳng hạ cùng Đinh Đương đỗi hạ thời gian, chúng ta mở hội."

Nói đến làm việc, Hướng Vãn lập tức thu vui đùa tâm, đem hoa tiện tay bỏ vào trên bàn làm việc hậu nói: "Ta đi nhìn hạ."

"Nga, đúng rồi..." Giản Mạt đột nhiên nói, "Hiểu Nhiễm cái kia bản thiết kế họa thế nào?"

Hướng Vãn sửng sốt, lắc lắc đầu, "Hai ngày này cũng không có cố thượng hỏi..."

"Kia làm cho nàng nửa giờ sau tới tìm ta đi, ta đi trước Du tổng bên kia nhi một chút..." Giản Mạt nói, đem hình thức ban đầu đồ phim âm bản đến u bàn, sau đó trượt chuột đóng cửa dàn giáo hiệu quả đồ hậu, theo Hướng Vãn ly khai phòng làm việc.

Đế Hoàng lâu bàn là Tường Vũ đưa ra thị trường hậu thứ nhất đại hạng mục, bên ngoài bởi vì biết tham dự thiết kế nhân là Giản Mạt, đối với lần

https://thuviensach.vn

này cũng phá lệ quan tâm, đô mong được như bốn năm trước như nhau, nhìn thấy làm cho lòng người quý thiết kế.

Bên trong phòng làm việc yên tĩnh cùng phòng thiết kế lý náo nhiệt tạo thành mãnh liệt so sánh, có người thiết kế lần này lấy được Lạc thành thiết kế tưởng, đại gia đang thét to mời ăn cơm...

Có người đứng ở Giản Mạt phòng làm việc trước mặt nhi, dường như thập phần trù trừ, nhìn nhìn phòng thiết kế phương hướng, lại nhìn nhìn Giản Mạt vắng vẻ phòng làm việc, cuối, còn là xoay người đi ly khai...

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Mất Đi Tất Cả Mọi Thứ
Chương 2: Anh Ấy Là Người Chồng Có Nhiều Tin Đồn Với Phụ Nữ
Chương 3: Không Ghen, Chỉ Muốn Ăn Hũ Giấm Chua
Chương 4: Người Yêu Cũ Trở Thành Mợ Nhỏ
Chương 5: Đáp Ứng Điều Kiện Của Em? Em Lấy Gì Để Trả Ơn Anh Đây?
Chương 6: Đền Ơn Bằng Thân Thể? Đó Là Nghĩa Vụ Của Vợ!
Chương 7: Cố Bắc Thần Chính Là Cái Hố Sâu Chứa Đầy Mưu Mô
Chương 8: Ngại? Tôi Muốn Mua Tác Phẩm Của Cô!
Chương 9: Quy Tắc Ngầm, Không Bằng Cầm Thú!
Chương 10: Em Rất Thiếu Tiền Hay Sao?
Chương 11: Phải Xem Em Có Bao Nhiêu Thành Ý?
Chương 12: Vương Tử U Buồn Dưới Ánh Mặt Trời
Chương 13: Kẻ Thứ Ba Chen Chân Vào
Chương 14: Đầu Bị Ngập Nước
Chương 15: Khiếp Sợ!
Chương 16: Có Một Loại Đau Khổ Gọi Là Mối Tình Đầu
Chương 17: Giày Vò? Chỉ Nghĩ Đến Trốn Tránh!
Chương 18: Thoát Trước Một Lần Rồi Tính
Chương 19: Thiết Kế Văn Phòng Luật Của Sở Tử Tiêu
Chương 20: Tránh Cũng Không Khỏi, Cứ Như Vậy Ngoài Ý Muốn, Gặp Gỡ!
Chương 21: Chia Tay, Bởi Vì Đã Yêu Người Khác Rồi!
Chương 22: Cho Hắn Ảo Giác
Chương 23: Buổi Tối Trừng Phạt
Chương 24: Dịu Dàng Của Hắn Chính Là Kiếm Hai Lưỡi
Chương 25: Muốn Để Cô Nhớ Lâu Một Chút
Chương 26: Cố Bắc Thần Nhắc Nhở

https://thuviensach.vn

Chương 27: Tức Giận? Hắn Rõ Ràng Là Cố Ý!
Chương 28: Chỉ Một Mình Cô Ấy
Chương 29: Bi Thương Tột Đỉnh
Chương 30: Tìm Kiếm! Hắn Có Chút Đau Lòng!
Chương 31: Ấm Áp Của Cố Bắc Thần
Chương 32: Đồng Ý Nhưng Hắn Có Điều Kiện
Chương 33: Làm Trợ Lý Quả Thật Không Hề Dễ Dàng
Chương 34: Bị Hạn Chế Ở Khách Sạn
Chương 35: Dồn Ép! Có Phải Em Còn Yêu Anh?
Chương 36: Tai Nạn Xe Cộ
Chương 37: Trở Thành Thói Quen
Chương 38: Khóc, Cô Nói Cô Nhớ Hắn!
Chương 39: Lời Đồn Đại Chuyện Không Có Thật
Chương 40: Khí Phách Lên Sân Khấu, Trốn Không Thể Trốn Được
Chương 41: Hắn Nói, Nữ Nhân Là Dùng Để Yêu
Chương 42: Ôn Nhu Dưới Lửa Giận
Chương 43: Người Vợ Trong Lời Đồn Của Cố Bắc Thần Là Ai?
Chương 44: Xé Rách Tất Cả Phẫn Nộ
Chương 45: Chính Thức Giới Thiệu, Cô Ấy Là Tiểu Mợ
Chương 46: Tình Thương Không Thể Tỉnh
Chương 47: Cần Hai Trăm Vạn
Chương 48: Thần Thiếu Tiểu Biệt Xoay
Chương 49: Lấy Lòng Chỉ Vì Tiền?
Chương 50: Nuôi Dưỡng Tiểu Bạch Kiểm
Chương 51: Hắn Chính Là Tiểu Bạch Kiểm?
Chương 52: Cô Trắng Đêm Không Về
Chương 53: Từng Bị Tai Nạn Xe
Chương 54: Xảy Ra Chiến Tranh Lạnh, Ấu Trĩ!
Chương 55: Vi Lượng Biến Hóa, Hắn Và Cô!
Chương 56: Giản Hành Xuất Hiện
Chương 57: Nam Nhân Thường Thích Phụ Nữ Đê Tiện
Chương 58: Chỉ Ăn Một Bữa Cơm

https://thuviensach.vn

Chương 59: Dì Cùng Cháu Trai Đến Sân Bay
Chương 60: Hôn Nhau Ở Trong Hầm Rượu
Chương 61: Trên Sô Pha Hay Trên Mặt Đất Tốt Hơn?
Chương 62: Uy Hiếp
Chương 63: Thủ Đoạn Của Cố Bắc Thần Rất Ngoan Độc
Chương 64: Ham Mê Mùi Của Cô
Chương 65: Vì Cô Mà Làm Rõ
Chương 66: Nữ Nhân Đêm Đó
Chương 67: Tính Toán Cầu Hôn
Chương 68: Lần Đầu Tiên Của Cô
Chương 69: Thất Vọng, Đêm Đó Không Phải Là Cô!
Chương 70: Kỷ Niệm Ngày Thành Lập Trường, Sự Cố Phát Sinh
Chương 71: Tội Cố Ý Giết Người
Chương 72: Mật Báo, Ông Xã Nhà Cậu Đến
Chương 73: Động Lòng Rồi Sao?
Chương 74: Em Và Anh Có Duyên Thật Đấy!
Chương 75: Vậy Em Mang Thai Sao?
Chương 76: Cố Bắc Thần Nói "Không Biết"!
Chương 77: Câu Tam Đáp Tứ Cùng Thay Đổi Thất Thường
Chương 78: Năm Người Quỷ Dị Ăn Khuya
Chương 79: Không Ngờ Lại Bị Thương
Chương 80: Đoạn Video Ở Lạc Đại Bị Lộ Tẩy
Chương 81: Sự Lạnh Lùng Của Hắn Làm Cho Trái Tim Cô Băng Giá
Chương 82: Ảnh Chụp "Tình Tứ" Khiến Mắt Cố Bắc Thần Đau Nhói
Chương 83: Nội Dung Sâu Sắc, Lời Lẽ Dễ Hiểu
Chương 84: Giải Quyết Vấn Đề Ở Trên Giường
Chương 85: Làm Việc Uy Tín, Chất Lượng
Chương 86: Ở Lại Khách Sạn Với Em
Chương 87: Đến Bệnh Viện
Chương 88: Sẩy Thai
Chương 89: Cố Bắc Thần, Anh Thật Lưu Manh!
Chương 90: Nghe Nói Cậu Làm Người Phụ Nữ Nào Đó Lớn Bụng

https://thuviensach.vn

Chương 91: Ngược Đàn Ông, Anh Giúp Em!
Chương 92: Cố Bắc Thần Là Chồng Tôi
Chương 93: Nhìn Tư Thế Vận Động
Chương 94: Em Nghĩ Ai Cũng Ngu Ngốc Như Em Sao?
Chương 95: Trong Lòng Em Hữu Dụng Thích Đến Thế Sao?
Chương 96: Giản Mạt, Cậu Yêu Hắn?
Chương 97: Thừa Nhận, Cô Đã Yêu Cố Bắc Thần!
Chương 98: Đắc Ý, Anh Còn Yêu Em!
Chương 99: Tri Kỷ
Chương 100: Hắn Đối Đãi Đặc Biệt Với Nữ Nhân Nào?
Chương 101: Cô Và Thẩm Sơ Có Chút Giống Nhau?
Chương 102: Thì Ra Chọn Cô Làm Vợ Không Phải Là Việc Ngẫu Nhiên
Chương 103: Lần Đầu Khi Ân Ái Cảm Thấy Không Hòa Hợp
Chương 104: Sóng Gió Kim Dương
Chương 105: Kinh Doanh Gian Dối, Trả Đũa Gã Đàn Ông Tồi Tệ
Chương 106: Chờ Đợi Hắn Trở Về
Chương 107: Chỉ Có Thể Bất Đắc Dĩ Tiếp Nhận
Chương 108: Chỉ Nhìn Cô Ấy
Chương 108: Ông Xã Tức Giận Sẽ Rất Phiền Phức
Chương 109: Cảm Động, Hắn Nhớ Lời Đã Hứa Với Cô
Chương 110: Người Đàn Ông Này, Tại Sao Không Cho Cô Trầm Luân
Chương 111: Nhỏ Nhặt
Chương 112: Em Muốn Tôi Làm Như Thế Nào Thì Em Mới Có Thể Hài Lòng?
Chương 113: Biết Được Bí Mật Nhỏ Của Anh
Chương 114: Cô Bình Tĩnh Làm Hắn Tức Giận
Chương 116: Kiên Cường Che Giấu
Chương 117: Dọn Nhà
Chương 118: Say Rượu Nhảy Tango
Chương 119: Em Không Muốn Chuyển, Có Thể Không Chuyển!
Chương 120: Đích Thân Hắn Nấu Trà Gừng
Chương 121: Gặp Lại Giản Hành

https://thuviensach.vn

Chương 122: Kiếp Trước Tôi Mắc Nợ Anh Sao?
Chương 123: Đau Lòng
Chương 124: Đừng Đụng Vào Tôi
Chương 125: Lễ Vật Ly Hôn
Chương 126: Không Có Kết Quả Xấu Nhất, Chỉ Có Tệ Hơn!
Chương 127: Thân Tâm Mệt Mỏi
Chương 128: Vì Tiền Mà Đồng Ý Ký "Khế Ước Bán Thân"
Chương 129: Khả Năng Của Phương Tiện Truyền Thông
Chương 130: Thiên Đường Dạ Ái Muội
Chương 131: Kinh Ngạc, Cô Chính Là Cố Phu Nhân?!
Chương 132: Chỉ Nghĩ Sẽ Bảo Vệ Trái Tim Đến Lúc Cuối Cùng
Chương 133: Giả Bộ Là Người Lạ
Chương 134: Bị Làm Lơ.
Chương 135: Giận Dỗi
Chương 136: Sự Tự Tin Của Cô Đang Nở Hoa Trong Trái Tim Hắn
Chương 137: Kết Quả, Do Cảm Xúc Hay Là Việc Ngoài Dự Liệu?
Chương 138: Chỉ Muốn Hiểu!
Chương 139: Bị Đánh Cũng Muốn Trả Lại
Chương 140: Kiêu Ngạo Rời Khỏi?
Chương 141: Gặp Mặt Tình Địch, Đấu Trí!
Chương 142: Rơi Vào Tình Yêu, Kẻ Ngốc Không Biết Lượng Sức Mình
Chương 143: Đêm Mưa Đáng Thương
Chương 144: Làm Chuyện Thật Có Lỗi Với.?
Chương 145: Không Chịu Nổi Scandal
Chương 146: Động Tâm Với Cô
Chương 147: Ván Cờ Tình Yêu Này. Sao Mà Khó Quá!
Chương 148: Năm Năm Trước Rời Đi Là Bởi Vì Hắn?
Chương 149: Muốn Che Giấu Hay Là Cố Ý Tiết Lộ?
Chương 150: Thiên Lôi Câu Động Địa Hỏa
Chương 151: Chỉ Là Vì Tiền, Anh Nghĩ Là Em Coi Trọng Anh Sao?
Chương 152: Hai Chân Tướng
Chương 153: Tâm Cơ

https://thuviensach.vn

Chương 154: Lựa Chọn, Người Quan Trọng Trong Trái Tim!
Chương 155: Một Giờ Của Tình Yêu
Chương 156: Bà Xã Anh Đi Mất Rồi, Anh Đến Tìm Bà Xã!
Chương 157: Không Theo Tình Tiết Cốt Truyện
Chương 158: Một Đêm Ấm Áp
Chương 159: Không Có Cảm Giác Chiến Thắng!
Chương 160: Vui Vẻ Là Bởi Vì Người Bên Cạnh Là Ai!
Chương 161: Thăm Dò, Sự Cố Hai Năm Trước
Chương 162: Làm Kẻ Trộm Chung Quy Đều Chột Dạ
Chương 163: Sao Chép?!
Chương 164: Không Thừa Nhận Cũng Không Giải Thích!
Chương 165: Điện Thoại Của Cô
Chương 166: Tấm Lòng Cả Hai Đều Hướng Về Nhau, Cớ Sao Lại Xa Cách?
Chương 167
Chương 168: Nguyên Tắc, Nó Phụ Thuộc Vào Ai?!
Chương 169: Khiếp Sợ, Ngoài Cửa Có "Quỷ"
Chương 170: Bao Trọn, Mua Quần Áo!
Chương 171: Tòa Soạn Tạp Chí Đóng Cửa?!
Chương 172: Bản Thiết Kế! Phải Sửa Thiết Kế?
Chương 173: Chỉ Hứng Thú Với Bà Xã!
Chương 174: Bữa Sáng Tình Yêu Cảm Hóa Trái Tim
Chương 175: Tin Tưởng, Không Vì Lý Do Gì Cả!
Chương 176: Em Mở Đường, Anh Ở Phía Sau Hỗ Trợ Em!
Chương 177: Có Tài Hoa Dĩ Nhiên Tùy Hứng!
Chương 178: Thất Vọng
Chương 179: Quà Tặng Là Một Khúc Nhạc Được Tấu Bằng Piano
Chương 180: Đừng Tốt Với Em Như Vậy!
Chương 181: Có Một Loại Yêu, Gọi Là Lo Được Lo Mất
Chương 182: Lời Chúc Mừng Sinh Nhật Thứ Tư
Chương 183: Quảng Cáo Câu Lạc Bộ Thiết Kế, Là Ai Sợ Hãi Ai?
Chương 184: Có Một Giản Mạt Ở Trong Tim Của Hắn!

https://thuviensach.vn

Chương 185: Chuyện Cũ, Là Cảm Động Hay Là Thất Vọng?
Chương 186: Giải Quyết Nỗi Lo Về Sau
Chương 187: Ngâm Nước Nóng, Uyên Ương Cùng Nghịch Nước!?
Chương 188: Vô Tâm Hạ Xuống Niềm Kiêu Hãnh
Chương 189: Nghe Nói Em Đã Làm Mất Dây Chuyền
Chương 190: Buồn Nôn Cũng Là Một Loại Tình Thú
Chương 191: Đó Là Vợ Của Thần Thiếu, Ai Dám Để Ý Đến?
Chương 192: Chồng Hôm Nay Lại Dành Mất Trang Nhất Tin Tức Rồi Sao?
Chương 193: Hắn Nhớ Giản Mạt.
Chương 194: Xét Nghiệm Máu, Đưa Đến Phụ Khoa
Chương 195: Tuyệt Cảnh Và Hi Vọng
Chương 196: Thu Mua Jk, Thẩm Sơ Xuất Hiện!
Chương 197: Kế Trong Kế, Theo Cô Trở Về Cũng Chính Là Một Ván Cờ
Chương 198: Lễ Tang Không Có Ai, Con Sẽ Sống Kiên Cường!
Chương 199: Giờ Khắc Này, Xin Anh Ôm Em Thật Chặt!
Chương 200: Giản Mạt, Chúng Ta Ly Hôn Đi!
Chương 201: Không Thể Đối Mặt Với Hắn
Chương 202: Rời Khỏi Nơi Này Thật Nhanh
Chương 203: No Zuo No Die
Chương 204: Bởi Vì Tôi Yêu Anh Ấy
Chương 205: Có Một Người Tốt Như Giản Mạt
Chương 206: Sau Khi Say Rượu Hoàn Toàn Thất Vọng
Chương 207: Pháo Hoa Trên Bầu Trời Đêm, Nở Rộ Trái Tim Ai?
Chương 208: Vậy Anh Đi Chết Đi!
Chương 209: Tiêu Sái Rời Đi, Nặng Nề Đuổi Theo
Chương 210: Chênh Lệch Thời Gian Tám Tiếng
Chương 211: Lần Đầu Tiên Của Giản Mạt
Chương 212: Cậu Phải Chuẩn Bị Sẵn Tâm Lý
Chương 213: Nhân Sinh Ở Giao Điểm Sau Sợ Nhất Lỡ
Chương 214: Thời Gian Tựa Như Trở Về, Không Để Ý Liền Đến
Chương 215: Lướt Qua Nhau
Chương 216: Bỏ Lỡ Nhau Ba Lần, Gặp Lại Sau Bốn Năm

https://thuviensach.vn

Chương 217: Lạc Thành, Tôi Đã Trở Về!
Chương 218: Có Trở Về Nhuận Trạch Viên Hay Không?
Chương 219: Thần Thiếu, Ngài Đây Là Làm Việc Trái Nguyên Tắc!
Chương 220: Nhất Định Phải Có Cô Ấy!
Chương 221: Ba Người Đàn Ông Yêu Một Người Phụ Nữ! [1781 Chữ]
Chương 222: Mạt Nhi, Em Đã Trở Về, Thật Tốt!
Chương 223: Bí Mật "Xe Nát"!
Chương 224: Một Nhiệt Tình Như Lửa, Một Lãnh Đạm Như Nước
Chương 225: Phòng Trộm Chống Sắc Lang, Lại Chính Là Phòng Cha Ruột!
Chương 226: Morning Call
Chương 227: Scandal? Tôi Sợ Gì Chứ!
Chương 228: Có Lẽ Tự Nhiên Đã Thành Thói Quen?
Chương 229: Đã Ly Hôn Nhưng Vẫn Bị Dính Vào Scandal!
Chương 230: Cố Tổng, Anh Rất Nhàn Rỗi Sao?
Chương 231: Khiếp Sợ!
Chương 232: Hôm Nay Là Ngày Hội Bày Tỏ Sao?
Chương 233: Là Sa Đọa Hay Vẫn Là Trầm Mê?
Chương 234: Nghĩ Các Loại Biện Pháp Hấp Dẫn Cô
Chương 235: Lãng Mạn Không Bằng Cầm Thú
Chương 236: Mạt Nhi, Chúng Ta Bắt Đầu Lại Một Lần Nữa Đi?
Chương 237: Hắn Cố Ý!
Chương 238: Tôi Thích Em!
Chương 239: Khiến Hắn Trở Thành Thói Quen Trong Cuộc Sống Của Cô!
Chương 240: Niềm Vui Làm Cha
Chương 241: Anh Chính Là "Tra Nam" Trong Truyền Thuyết?
Chương 242: Không Có Ai, Trời Sinh Là Dễ Dàng Thu Phục
Chương 243: Đàm Phán, Bẫy Cha Hóa Ra Lại Thành Lừa Mẹ Cho Con Trai!
Chương 244: Biện Pháp Của Con Trai, Anh Đối Phó Với Vợ Trước!
Chương 245: Cố Bắc Thần Mặt Dày Mày Dạn
Chương 246: Anh Chỉ Muốn Không Có Lý Do Yêu Cô Ấy!

https://thuviensach.vn

Chương 247: Sự Cố Ngoài Ý Muốn
Chương 248: Cô Lại Vô Tình Cứu Hắn Một Lần Nữa!
Chương 249: Hắn Phải Đi Gặp Giản Mạt
Chương 250: Để Anh Ôm Một Lát, Được Không?
Chương 251: Xin Hỏi, Con Có Cần Phải Tránh Đi Không?
Chương 252: Đắc Ý Mà Ngạo Kiều, Đứa Bé Của Giản Mạt Là Con Hắn Đấy!
Chương 253: Bắt Đầu Từ Sự Tôn Trọng
Chương 254: Vụ Án Dính Dáng Ra Chu Ti Mã Tích
Chương 255: Há Hốc Mồm, Bởi Vì Không Dám Tin!

https://thuviensach.vn